

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1987

HERODOTI HISTORIAE

VOL. I

LIBROS I–IV CONTINENS

EDIDIT

HAIIM B. ROSÉN

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1987

Bibliotheca
scriptorum Graecorum et Romanorum
Teubneriana

ISSN 0233-1160

Redaktor: Günther Christian Hansen

Redaktor dieses Bandes: Günther Christian Hansen

ISBN 3-322-00359-0

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1987

1. Auflage

VLN 294/375/13/87 • LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig.

Betrieb der ausgezeichneten Qualitätsarbeit, III/18/97

Bestell-Nr. 666 364 3

14800

PRAEFATIO

Praefantibus ad recensionem nostram Herodoteam liceat nobis illum in nonnullis solitum editionibus conspectum 'de sermone et dialecto' iam illa de causa brevissimis absolvere verbis, ne dicam praetermittere, quod constituendi textus fundamentum volumus ponere quae elaboravimus in nostra Laut- und Formenlehre der herodotischen Sprachform (Indo-germanische Bibliothek, 1. Reihe: Lehr- und Handbücher, Heidelberg 1962), non tantum cum ultima pars 'grammaticae meae' (quo sub titulo illa nostra studia infra passim citabuntur) facultatem det prospiciendae novae rationis decidendi ad textum edendum adhibendae (*Editionspolitik*), sed etiam cum nunc oporteat in usum converti quae principia ex illis studiis grammaticis consequuntur, ita ut hac maxime ratione se distinguat haec nostra a praecedentibus editionibus.

Quoniam moris est — etsi nescio an iure — illum, qui de antiquis linguae Graecae dialectis agere sibi proposuit, primum ad res phonologicas advertere animum, non alienum esse videtur initio de illis rebus tractare, utendo tamen eis quidem criteriis, quae ad huius modi quaestiones vere sunt commoda, id est criteriis orthographicis.

Quod ad res orthographicas attinet, distinctio est facienda inter (1) quae Herodoti aetate recognoscuntur consuetudine fuisse usurpata, et (2) usum atque consuetudinem omnium posteriorum aetatum memoriae per librarios traditae, omnino duae illae res non eodem modo sunt respiciendae.

Quamvis quaeque tradentium aetas illis utatur praeceptis, quae eo ipso tempore vigeant, aetate auctoris nostri (ante edictum illud praeclarum Euclidis archontis Atheniensis) nullae fuerunt leges linguae Graecae 'recte scribendae'; itaque quicumque ad illud tempus respiciens de 'orthographia' loquitur, ἀναρχονισμῷ utitur: posterior demum aetas sibi conscia fuit regulas oportere esse de correctione scribendi, Herodoti autem aequales liberam scribendi variationem a cultu et humanitate non abhorreere censebant.

In eis partibus grammaticae meae (cf. 16—36), quae de rebus phonologicis tractant, usum titulorum illius temporis et eiusdem vel simillimae dialecti liberum fuisse ostendi, imprimis quod ad vocales attinet, et de-

PRAEFATIO

monstravi scripturam *εναί* exstitisse in eadem inscriptione in qua *εναί* legitur, itemque *κενον* — *κεινο*, *Θεοδωρος* — *Θενδωρος*, *τος* (acc. pl.) — *εαυτους*, cet. neque igitur tempore licet alteram formam separare ab altera neque situ sermonis. haec libera variatio, quoad permansit in memoria nostri, conservanda et sustinenda est in recensione, praecipue ubi omnes codices textum tradunt consentientes, ne fide atque auctoritate depriverentur verba scripta. ita et *μόνος* conservamus et *μοῦνος*, et *ὄνομα* et *οὔνομα*, *δεξ-* iuxta *δειξ-*, et *θῶμα* et *θωῦμα* (de quo infra agemus), *ἐπολεῖ* iuxta *ἐπολεε* et similia.

At si variae inveniuntur scripturae in codicibus manu scriptis, non est varietas formarum, sed certa norma vel regula firma constanter ab uno quoque librario adhibita; regulas autem, id est de recta vel vera forma opiniones, non longe videtur a veritate abesse alias fuisse apud alios librarios, prout quisque vel hac vel alia doctrina nitebatur et prout quoque tempore verissimum habebatur iudicium de veritate dialecti.

Pleraeque autem eiusmodi varietates non tam ad litteras quam ad signa lectionis (accentus, spiritus, *ῶτα* subscriptum) potissimum attinent, item ad voces vel coniungendas vel seiungendas (*ἐσὸ* : *ἐς δ* vel sim.). qua de re egit iam Gardthausen (Griechische Paläographie 394) dicens „dass unsere Handschriften in bezug auf Spiritus, Accente unserer Ausgaben wertlos sind und bei der Constituierung des Textes z. B. von Lachmann und Cobet principiell nicht beachtet werden“. interdum autem varietas doctrinarum vel regularum etiam ad litteras conserendas attinet, quia de hac quoque re erant Byzantinorum praecepta ad textus dialectis confectos scribendos (qua de re v. infra p. LI, ubi de ratione agemus qua Moschopuli memoria cum traditione textus Herodotei cohaeret); idem dicendum est de *ν* q. d. *ἐφελκυστικῶ* (v. infra).

Quod ad quaestiones attinet quales sunt, unam an duas syllabas constituent litterae *ηι* vel *ωι* iunctim scriptae, decidendae illae sunt cum nostris convenienter cognitionibus, quippe cum numerus syllabarum non constet nisi in sermone metris vincto. si codicem **A** semper vides *ι* adscribere (e. g. *κεκλησισμένος*, *ἦιε*, *πατρώιος*), ne ex accentibus quidem positis (qui nihil nisi disciplinam significant librarii) numerus syllabarum colligendus est. accedit quod codices, qui post vocalem longam illud *ι* non conservant, huius modi voces sine *ι* scribunt (censent enim hoc *ι* esse 'subscriptum'), ita ut grammaticae unius potissimum sequentibus fundamenta nobis sit de hac re decidendum nullam tenentibus rationem codicum memoriae. consentientes ergo illis quae dicit Wackernagel (KZ 25, 1889 = Kl. Schr. 209) scribimus *ἦε*, *-κλησ-*, *πατρώος* (sicut scribi solent eae voces in textibus Atticorum Doricorumve scriptorum),

PRAEFATIO

et Steinii rursum sequentes usum varietatem lectionum non referemus eorum codicum, in quibus illud ι deest vel in ipso versu post η vel ω adscribitur.

Scripturam ergo Herodoteae aetatis conservare summum est nobis praeceptum, quod tamen usque ad finem persequi non possumus, quod editores Alexandrinae aetatis vel aliorum temporum magnum numerum variationum scripturae et formarum a 'normis' discrepantium non tolerabant, nisi potuerunt probari e varietate orthographiae Homericae e necessitate metrica nata. cuius rei exemplum unum iam diu est notum (Struwe, Quaestionum de dialecto Herodoti specimina III, Progr. Gymn. Regiomontani 1830, 9; Aly, RhM 64, 1909, 598): ei, qui temporibus antiquis uniformitati in textu recensendo studebant, ab omni inconstantia cum sibi cavere nequirent, vox $\theta\omega\tilde{\nu}\mu\alpha$ mox ita scripta restat mox $\theta\tilde{\omega}\mu\alpha$ (itemque in vocabulis inde derivatis), et, ut e locis consensu codicum traditis iudicari potest, in libris I—III $\theta\omega\tilde{\nu}\mu\alpha$ existimaverunt esse scribendum, $\theta\tilde{\omega}\mu\alpha$ autem in libris IV—IX (cf. etiam grammaticam meam 238).

Eadem ratione antiqui modo $\nu\tilde{\eta}\epsilon\varsigma$ modo $\nu\epsilon\epsilon\varsigma$ tolerabant (sunt enim utriusque formae testimonia in Homero), modo $\delta\nu\omicron\mu\alpha$ modo $\omicron\nu\omicron\mu\alpha$, $\mu\omicron\tilde{\nu}\nu\omicron\varsigma$ $\mu\acute{\omicron}\nu\omicron\varsigma$, $\xi\epsilon\tilde{\iota}\nu\omicron\varsigma$ $\xi\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$ et huiusmodi multa, itemque, quid mirum, magnam abundantiam formarum contractarum iuxta non contractas, quas omnes iam legerant in Homeri textu canonico ad necessitatem metri aptatas.

Veterum editorum haec, ut sic dicam, 'patientia tolerandi' longissime distat a rigore quo res orthographicas recensebant apud scriptores Atticos, qui ante Euclidem archontem de lingua Graeca 'recte' scribenda legem ferentem floruerunt; non est ergo illa patientia ita interpretanda, ut philologos quosdam textum Herodoti consulto propriaque manu 'homerizavisse' censeas (quod Wilamowitz, Philologische Untersuchungen 315, iudicaverat esse 'grauenhafte Verwüstungen'). ultro tot restiterunt in Musis formae ab usu Homericum abhorrentes, ut veteribus philologis enormem aliquam attribueremus imperitiam vel negligentiam, si omnia ea arbitraremur integra mansisse, cum illi textum Herodoteum ad Homericum modum consulto transformarent. in prolegomenis ad textum et sermonem Herodoti (v. grammaticam meam 193—254, imprimis 236—246, et cf. iudicia qualia exprimit inter alios v. d. H. Erbse, Glotta 39, 1961, 220sqq.) gravissimis demonstravi argumentis diutius quam saeculum fataliter erravisse editores et eos qui in dialectos Graecas inquirerent, cum alteram e formis lege variantibus 'veram Herodoteam formam' esse vellent, alteri autem 'depravationis' stigma inurerent. hic convenit iterum dicere nihil, quoad linguam, eas duas formas differre neque esse

PRAEFATIO

nisi varios scribendi modos ad eandem linguae naturam spectantes. in metrica dumtaxat poesi declamatorem adiuvat scriptio 'incontracta' atque adeo 'distracta' ad vocalem pluribus quam una syllaba pronuntiant — eodem modo quo etiam in nostrae aetatis cantu est, ubi unum syllabae cacumen in binos tonos dividitur; cui rei simile est quod syllabae quaedam vel brevis vel longae loco sunt positae, cumque adesset variatio scripturae, positio metrica varia in versibus epicis redigendis varietate orthographiae exprimebatur. ubi autem facultas huius varietatis scripturae deerat, contentos esse oportebat vetustissimos editores positionibus metricis minime comprobabilibus, e. g. *ᾠδάνατος*; itaque etiam A. Meillet dixit apud Legrand in introductione 224: „Dans un dialecte, où coexistent les scansions de *πατρός* avec première syllabe longue et avec première syllabe brève, on ne voit pas, pourquoi *ὄλος* et *ῥλος* n'auraient pas aussi coexisté...“, et v. *grammaticam meam* 245s.

Quae cum ita sint, infauste est factum, ut viri docti proficiscentes a suppositione formae alterius 'verae' alterius 'depravatae' alteros codices 'fideliores' alteros 'corruptiores' indicandos esse existimarent. sunt enim duae praecipuae stirpes memoriae, quarum utraque modo hanc modo illam exhibet formarum variantium, nulloque modo forma quaedam constanter in altera stirpe traditur, opposita forma in altera. quo factum est, ut maxima pars virorum doctorum F. Bredowii Quaestiones de dialecto Herodotea (Lipsiae 1846) memoriae librorum manu scriptorum penitus diffidentes sequerentur; dixit enim (11): „Si Herodotus ... pro norma recentis Ionicae dialecti est habendus, in nostris ... mss. vix vestigium ullum huius normae est relictum“; quae suspicio ultro translata est etiam in formas, quae — ut exemplis *πόλι*, *βασιλέος* etc. utar — in textu tradito omnino non variant, sed non nisi difficillime in numero formarum 'recentis Iadis' habendae sunt. illis dialectorum peritissimis necesse erat etiam quasdam formas suspectas habere, si opinandum est sermonem nostri in omnibus rebus conformem fuisse dialecto in titulis Milesiis usurpatae; credo autem meam *grammaticam* monstravisse non licere aggredi ad sermonem Herodoteum huic vel illi loco in geographia dialectorum sito attribuendum, antequam quae memoria codicum traduntur sine ulla opinione praeiudicata examinarentur. idem enim usus orthographicus, etsi variat, qui in titulis invenitur, etiam ultra varietatem *ὄνομα* — *οὄνομα* et sim. vetustissimis Herodoti exemplaribus non est abiudicandus. nihilo secus semper memoria tenendum est vetustissimos editores eas scripturas, quae auctoritate textuum heroicorum non fruuntur, nequaquam toleravisse; tales sunt infinitivi in *-εν* (pro *-ειν*) *ca-*

PRAEFATIO

dentes vel genitivi in -o (pro -ov). sui generis problemata proposita sunt illic, ubi forma extra normam scripta eadem fuit ac alterius vocabuli forma secundum normam scribenda; quid enim esset factum, si grammatici Alexandrini in exemplaribus litteras *εκων* invenissent et oportuisset eos disceptare essetne *ἐκὼν* an *εἰκὼν* ad normam scribendum. quod cum ex interpretatione penderet, fieri non potuit, quin errores vel iudicia male concepta subreperent (sicut aoristi stirpes verborum *δείκνυμι* et *δέκομαι* male distentae, cf. Bredow 152s. et grammaticam meam 29s., et *ὁ γὰρ οὔρος* in plurimis codicibus I 72, 2 scriptum, quamvis ubique *ὄρος* 'mons' ab *οὔρος* 'terminus' distinguatur). eodem etiam modo videtur factum ut *ἱερογλία* legatur in aliquot codicibus V 83, 3 et IV 28, 3 bis in aliis codicibus vocis *θέρος* forma genitivi contra dialectum in *θέρως* (i. e. *θέρωνος*) esset depravata et IV 73, 2 pro verbo *ἐκπύρους* (scil. *λίθους*) a stirpe Florentina recte transmissio 'Romani' codices *ἐκ πυρός* ad syntaxin male aptum scriberent necnon prorsus omnes V 78 formam *προθυμέετο* exhibeant, quae minime augmento caret, sed potius vocali o longa legenda est (Attice *προθυμείτο*), et vero codices Florentini *προεθυμέετο* habeant non contractum. nihilo secus etiam infima aetate ex ignorantia licet dicamus librariorum vitiosae lectiones irrepserunt, ut e. g. IV 66, ubi librarius Mutinensis (et eum vel simile exemplar secuta Aldina editio, cf. p. XXX) serie litterarum *ονομ* in *ἐκάστων ὁ νομάρχης* obvia inductus *ἐκάστων οὐνομάρχης* praebet. haec vero evenisse constat nonnullis rebus, quibus hic illic etiam ad coniecturam utemur prudentissime effectam (v. infra pp. X, XXIV). et cf. *ἦδε* = *ἦδει* I 45, 3.

Studium nostrum varietatis orthographicae e fontibus epigraphicis optime notae fideliter restituendae ne ea de causa diminuat, quod quasdam formas incommodissime modo explicare possumus. hoc iudicio usus nullum e frequentissimis infinitivis aoristi secundi non contractis (*βαλέειν*) e textu relegavi specie *βαλεῖν* substituta, etsi ignoro, qua ratione vel ex historia vel e structura linguae illud *βαλέειν* explicari possit; in verborum autem 'purorum' infinitivis praesentis temporis variare constat -*εῖν* et -*εῖν*. non eam viam secutus sum quam alii editores, qui in textu constanter formam in -*εῖν* praebent notitia critica in apparatu adiecta „-*εῖν* codices“, quae res etsi non obstat quominus aliqui vir doctus formam memoria traditam posthac grammatice explicet, tamen talem conatum haud mediocriter impedit.

Contra quod ad varietatem formarum *προάστιον* et *προάστειον* attinet, non eodem itinere profecti sumus ea de causa, quod de varietate scripturae *εἰ* - *ι* Herodoti temporibus vacillante nihil cognovimus itaque *ἀναχρονισμῷ* utemur si eam nostro imputaremus; est enim illa varietas

PRAEFATIO

manifeste itacismus recentioris Graecitatis. immo vero aliquot locis *προόστειον* consensu codicum traditum in *προόστιον* mutavimus.

Eiusdem naturae, id est itacismi, verisimiliter sunt etiam scripturae *εικ-* (pro *οίκ-*) in formis participii *εἰκός*. ut tamen hoc verbum cum variatione stirpis flectitur (v. grammaticam meam 141 ss., ad quae se adiunxit Rix, Münchener Studien 1966, 103–112), cum *εοικ-* inveniat in singulari indicativi, *οίκ-* autem cum in indicativi plurali et in coniunctivo tum in participio, magis cavendum est ubi hae formae consensu codicum traduntur.

Aliquot locis veterum errores ingeniosis emendationibus e textu eieci sunt. vetustissimi editores litteras *δε* non recognoverunt esse *δεῖ* III 155, 6 τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἐμοί τε καὶ Πέρσῃσι μελήσει τάδε (sic codd., debuerunt τὰ δέῃ) ποιέειν (emendavit Reiske), et cf. IV 10, 3, ubi similia demptavi.

Ubi alii libri alia vocum transcribendarum norma utuntur, nobis disceptandum est. quod facillime fit II 72, ubi *οὐδῶν* pro *ὁδῶν* legitur in **TM**, et I 72, 2, ubi et 'Florentini' et 'Romani' codices *ὄρος* pro 'limite' reliquerunt (cum alias semper *οὄρος* pro 'limite' ponatur, *ὄρος* pro 'monte', v. p. IX), 'tertius' autem ramus (de quo v. pp. XXIX et LIV s.) *οὄρος* posuit quod in **TMQ** invenitur, et I 212, 2 *τοιούτῳ φαρμάκῳ δολώσας* (*δουλώσας* florilegium Athoo-Parisinum) *ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἐμοῦ*, necnon IV 10, 1 *συμβουλῆς* in **RSV** pro *συμβολῆς* ceterorum. difficillima vero genuinae formae restitutio est VII 86, 1, ubi syntaxis et adiectivum in *-ον* cadens tolerat et infinitivum in *-οῦν* cadentem: . . . *πάντες δύο σφέας ἐόντας βασιλέας παραθέσθαι καὶ οὐ δικαιοῦν* (*δίκαιον* stirps Romana) *τῷ ἑτέρῳ ἄνευ ἑτέρου ἀποδιδόναι*.

Plane inepte agebant veteres etiam in scriptura litteris *-εο-* (potius quam *-ειο-*) statuenda comparativorum superlativorumque *ἐπιτηδεότερος* IX 2, 1, *ἐπιτηδεότατος* I 110, 1; 126, 2; frequentissimi huius adiectivi thema in *e* longum quin ceciderit non potest esse dubium, quae res cum aliis dialectis congruit, in quibus usus digraphi *-ει-* constanter traditur. ad illam enim quantitatem vocalis debebant animos advertere illi, qui scripturam redigebant, litterae *ο*, qua comparativi et superlativi illius adiectivi scribuntur, rationem habentes; attamen illius tantum proprietatis Iadis conscii fuisse videntur, quae e differentia suffixorum (Ionice *-ότερος*, *-ότατος*; Attice *-έστερος*, *-έστατος*) patet. duobus quidem locis e primo libro laudatis librarii rebus grammaticis studentes correctionem, ut videlicet putabant, formam mutatione textus temptabant restituere: quod factum est vel littera *ω* scribenda illo *ε* conservato vel secundum exemplum Attici sermonis litteris *-ει-* scribendis (quae re vera ne in variis quidem lectionibus huius adiectivi usquam apparent):

I 110, 1 *ἐπιτηδεωτάτας* CP^c, *ἐπιτηδαιο-* TS; lectiones miscet D (-ειω-), correctoris vero manus in -ειο- mutat, idem -ειο- praebent R et V, in hoc autem -εο- correctura est restitutum; I 126, 2 -εω- CP, -ειο- DTRMSV. plane videmus codices AB scripturam genuinam, ineptam tamen, constanter conservavisse.

Quamvis ἐς praepositio semper ita scripta sit (inveniuntur tamen hic illic in codicibus menda speciei εἰς, quibus momentum ad stemma textumve constituendum attribuendum est nullum, sed v. infra p. XXIII s.), libri manu scripti praeverbium complexum ἐπεισ- semper consensu ita tradunt. qua de causa reiciendum censemus illud Reiskii ἐπεσελθοῦσα pro ἐπεξελθοῦσα memoria traditum VIII 99, 2, et ἐπεξήσαν quoque praeferimus VII 110, 2 lectioni ἐπεσήσαν codicum ABCP. equidem scripturae ἐπεισ- causam prorsus ignorans eam pro tempore conservavi.

Alia res est quod uno solo loco praeverbium εἰσ- consensu omnium invenitur in libris; quod cum semper suspectum sit, fas esse credidimus formas ab usu nostri abhorrentes, praesertim cum loco quodam cumulentur, in interpolationis suspicionem adducere, v. quae ad III 70, 2 adnotavimus. item iam v. d. Powell εἰς praepositionem III 48, 1 ab optimis codicibus sic traditam, quamvis per syntaxim liceat ponatur, similibus figuris idiomaticis collatis delevit (cf. adnotationem nostram ad locum).

Transeamus hinc ad alias proprietates speciei orthographicae, scilicet ad illas, quae ad consuetudines librariorum omnium aetatum pertinent; quae cum non sint variationes, sed constantem aliquem monstrent usum e variis de orthographia Graeca opinionibus ortum, nobis non sunt eodem modo tuendae quo consuetudines aetatis Herodoteae. nostra iudicia, noster usus, cognitiones nostrae eadem sunt auctoritate atque illa praeceptorum vel philologorum Byzantinorum et litterarum aetatis renascentium.

Itaque usurpabimus normas proprias nostras et usu Teubneriano consecratas. quae res imprimis attinet ad accentus ante enclitica ponendos, qua in re maxime differunt codices manu scripti; nos autem textuum nostro tempore impressorum consuetudinem sequemur. harum rerum nullam in apparatu critico mentionem faciemus; e contrario in apparatu ad normam hodie vigentem omnia scribuntur, ita ut, si inter varias lectiones e. g. forma τούτῳ alicuius codicis refertur, haec notatio ι subscriptum usurpari non indicet nisi liber manu scriptus, de quo agitur, litteram ι omnino vel subscribit vel adscribit. ut quovis loco iudicium de memoria recte fieri possit, in conspectu codicum unumquemque describentes referemus, usurpetne ι subscriptum quaque ratione usus. eadem etiam de

ν ἐφελκυστικῶ (de quo mox agetur) exponemus. desunt haec omnia in anterioribus editionibus, tamen haud minimi sunt momenti. aliter ac Stein fecit in editione sua, nihil de elisione vocalium in codicibus modo observata modo neglecta dicemus in apparatu (cf. infra p. XXV).

Inter scribendi usum Herodoteae aetatis et orthographicas consuetudines posteriorum temporum distinctio quam supra fecimus textus edendi opus hactenus attingit, ut ille usus ad recensionem attineat, ad cuius bonum, si iure fieri demonstratur, est convertenda, hae autem consuetudines attineant ad sermonem litteris effingendum, nec opus est lege aliqua ad eas usurpandas niti, ideoque non licet ad rationem criticam ullum earum faciamus usum.

Voces vel vocum formas palam dissimiles, quae eandem vim vel habent vel habere videntur neque tamen certa quadam lege genuinae variationis scribendi inter se distant, nequaquam licet in vicem positas (variantes) ducere, etiamsi voci vel formae alterius respondeant dialecti, sed quid inter eas intersit diligentissime est exquirendum.

Si viri docti Aly legimus haec (RhM 64, 1909, 117) „Herodot schreibt nicht nur *θῶμα* und *θῶμα* . . . , sondern auch *Ξέρξην* und *Ξέρξα*, *χάριν* und *χάριτα*, *ἀδυναμίη* und *ἀδυναστίη*, *ἀνοίκτης* und *ἀοίκτης* . . . , ohne daß man daran denken darf, hier entweder Bedeutungsnuancen zu wittern oder gegen die Überlieferung zu uniformieren“, ne ea verba solam ‘significationem’ stricto sensu spectare interpretemur, sed aliae ‘umbrae’ vel potius distinctiones grammaticae utique ‘odorandae’ sunt et per-vestigandae; cf. grammaticam meam 69–74, 86, 157, et quae infra (p. XVII s.) agemus de differentia inter *ἀπ’ οὗ* et *ἀφ’ οὗ*, de *τοισίδε* et *τοῖσδε*, *κατίει* – *ἐκάδιζε* et multis aliis similibus, cum Herodoti temporibus *π*, *τ* non cum *φ*, *θ* variare neque *ι* post consonantes modo scribi modo omitti cognoverimus.

Cum variatio vere libera memoriae textus traditi non sit propria (unusquisque enim librarius suas regulas normasve constanter sequitur, prout cuiusque animus ad opus erat attentus), varietates in rebus ‘orthographicis’, id est ultra litteras meras coniunctas, examinandae et per-scrutandae sunt. quae etsi in universa quidem memoria raro incidunt, hoc exemplo bene confirmantur:

Vario cum accentu legitur gen. pl. *θηλέων*, neque tamen vera et libera est variatio: *παροξυτόνως* scribitur in omnibus vel plerisque codicibus II 18, 2, III 85, 3, IV 2, 1; 156, 1; 186, 2, *περισπωμένως* semper in stirpe Romana (est igitur illa fidelior quoad hanc distinctionem) et interdum in ceteris II 46, 3; 66, 2; 93, 2, III 105, 2. perspicuum est quo differant formae: *θηλέων* adiectivum est ut in *βοῶν θηλέων* IV 186, 2, *τῶν θηλέων*

ἰππων μίαν III 85, 3, et attributi loco apud substantiva, quod sexum attingit, indifferentia eadem ratione usurpatur qua Latini *lupus femina* et similia dicebant; *θηλεῶν* contra substantivi vim habet ut in II 66, 2: *ἐπεὰν τέκωσι αἱ θήλειαι . . . , ἀρπάζοντες ἀπὸ τῶν θηλεῶν . . . τὰ τέκνα κτείνουσι.*

Etiam *ν* q. d. *ἐφελκυστικοῦ* mentionem fieri oportet inter consuetudines scribendi apud papyros et codices medii aevi. suam quisque enim habet librarius vel memoriae ramus consuetudinem, et libros a correctoribus ad certas quasdam normas litterae *ν* usurpandae retractatos esse plane constat. iure dixit Bredow 102: „Apud Herodotum quidem nunc nostris in exemplaribus perpauca supersunt illius *ν* finalis exempla, ab omnibus communiter retenta; quamquam alibi haud raro ista variant, ac saepius etiam in Codd. Mss. quibusdam illud additum reperitur, aliis non consentientibus“; neque tamen liquet, quas regulas secutus sit unusquisque librariorum. quis primus recenti aetate *ν παραγωγικόν* Herodoto abiudicaverit cuive attribuendum sit, quod novissimo saeculo illa littera in editionibus Historiarum iam non legitur, ignoramus. iam antiquorum grammaticorum pars *ν ἐφελκυστικόν* Herodoteo sermoni defuisse iudicabat (cf. quae infra p. XLIV de usu papyrorum dicemus), laudatque Bredow 103s. sententiam Maximi Planudis (Bekk. Anecd. II 1400b), tantum quod illo loco de Hesiodo agitur, quod nomen pro Herodoti scriptum esse haud iniuste censet Bredow. Planudis discipulus Manuel Moschopulus in § 43 (q. v.) Iadem dialectum illo *ν ἐνίστε* usam esse diserte et plane dicit; illa autem paragraphus iam deest novissimo exemplarium tractatus Moschopuli, illi dico quod in codicibus Musas continentibus inclusum est (v. p. LI) et magis quam cetera exemplaria Gregorium Corinthium sequitur, qui nihil de littera *ν* habet. *ν ἐφελκυστικόν* in titulis Herodoteae aetatis non apparere ficta est fabula.

Tamen non est dubium, quin illud *ν* finale in genuinis textibus nostri neque perpetuo neque ex necessitate aliqua regulae nostrae simili usurpatum sit. post XIV demum saeculum multo latius vagatur. in codice A, in quo *ν ἐφελκυστικόν* parce videmus poni, nusquam vero nisi ubi 'legitime' potest, ingentem multitudinem *ν ἐφελκυστικῶν* ad hiatus evitandos post additorum legimus; quod opus videtur duabus esse perfectum vicibus, a manu secunda et a manu recentiori, ut non solum e ductu litterae cognosci potest, sed ex eo quoque, quod saepissime littera *ν* addita vix interstitio inter voces continetur.

Ν ἐφελκυστικόν vel antiquissimae memoriae non erat alienum. usurpat iam Aristarchus I 194, 3 (*ἐστίν*), omniumque aetatum exstant papyri quae id praebent (cf. Paap, De Herodoti reliquiis 88ss.): cum Pap. Ox.

18, 1092, Pap. Zereteli, Pap. Soc. Ital. 1170, tum illud magnum volumen papyraceum, cuius fragmenta tantum supersunt, Oxyrrhynchi 2096. quod totum pervadunt correctiones, etiam de rebus grammaticis, posteriore manu adscriptae, quae *ν ἐφελκυστικά*, quae prima manu posita erant, erasit (I 213; 214, 1). non restat igitur dubium, quin doctrina de sermone Herodoteo *ν παραγωγικῶ* carente iam illis temporibus sit attribuenda.

Florilegium Athoo-Parisinum, quod — ut infra p. LIV demonstrabimus — principalis memoriae paene est instar, *ν παραγωγικόν* ferme constanter et regulariter praebet ambobus fontibus consentientibus.

Tamen inter ramos memoriae, qui — quaequae erat cuiusque de ea re doctrina — *ν ἐφελκυστικῶ* utuntur, non est consensus. plane non absurdum est ante primam recensionem illud *ν* alio modo distributum fuisse vel omnino defuisse in textibus. fieri potest, ut *ν* vetustissima recensione (id est Aristarchi, cf. supra) sit illatum in Herodotum sicut in Homerum, ubi id metri causa (cf. p. VII) saepe etiam ante consonantes scribebant Alexandrini. si vero editoris est unam saltem speciem genuinae et antiquae recensionis ostendere, dignum atque convenientem locum illi litterae finali in textu concedet; ceterum usum atque rationem investigandam posterioribus relinquet. ne multa, editor ne suam propriam opinionem de normis ad *ν* pertinentibus exprimat in textu, sed unam saltem e rationibus vel methodis memoriae testimonio confirmatis.

Hac igitur agimus ratione: (1) omnia *ν ἐφελκυστικά* primae manus codicis A recipiuntur in textum. (2) item recipiuntur illa, quae in florilegio Athoo-Parisino exstant; ubi discrepat A, res in apparatu adnotatur; si nihil est adnotatum, congruit A. (3) illa *ν ἐφελκυστικά*, quae in uno tantum florilegii codice leguntur, inter lectiones varias memoramus. (4) item memorantur in apparatu lectiones papyrorum, quae ab usu vel omissione illius *ν* in codice A discrepant. (5) de illis *ν*, quae posteriores manus inseruerunt in A quaeve in aliis codicibus vel scribuntur vel desunt, in apparatu nihil est dictum; in conspectu codicum vero quantum poterimus accurate exponemus, qua fere ratione unusquisque codex utatur in *ν παραγωγικῶ* usurpando vel negligendo.

Ex his, quae diximus, convenit sermonem Graecum in recensione formare talem, ut nostra erga memoriam fidelitas ipsiusque fidelitatis virtus ubique recognoscantur; hac potissimum indole differet et distinguetur editio nostra ab omnibus eis, quae hoc saeculo in lucem prodierunt. e parte linguisticae quidem artis talia per novissima decennia iam postulabantur; dixit haec v. d. Aly (Glotta 15, 1926, 91): „[man] sollte kein Jota an der Überlieferung ändern“, quae, ut Meilletii utamur verbis

„fournit des formes plausibles, et dont l'intérêt est grand au point de vue linguistique“. quae quamquam dixit vir ille doctissimus in introductione (p. 213) editionis Legrandianae, nihil tamen effecit auctoritas eius, ut ex hac sententia apud ipsum editorem fiat ratio recensendi.

Si recensentium munus id est, ut, quae antiquissima possit obtineri forma textus litteris mandata, illam statuunt restituantve idque faciant amovendis damnis memoriae vitiisque et corruptelis, pro 'vitiis' vel 'corruptelis' illae tantum res sunt habendae, quas verè cognoscamus a norma quadam sermonis esse aberrationes, quae in omnem memoriam vel in partem eius irrepserunt.

Permanemus igitur in illa sententia, secundum quam, quod scientia linguarum recensionem prodesse potest, disruptio est vinculorum, quae si consistent, constitutionem verae formae sermonis expressi et constitutionem normae sermonis circulo vincirent vitioso: neque enim constituet hanc grammaticus nisi bona fidaque recensione constituta, neque illam editor nisi norma sermonis cognita; vincula illa rumpi non possunt, nisi textus, sicut librorum memoria traditus est, directa via analysi perscrutatur.

Liceat laudemus quae dixit v. d. M. Leroy in studiis A. Debrunner dedicatis et Sprachgeschichte und Wortbedeutung inscriptis (p. 284) de uniformitate grammatica quae adhuc in editionibus recognoscebatur: „L'examen de l'apparat critique dissipe cette illusion et montre que les éditeurs ont cédé au désir d'unifier le texte en adoptant les formes, qu'ils jugeaient 'dialectalement correctes' ... Quoi tirer de tout cela? Assurément une leçon de prudence. Il est vain de vouloir unifier la langue d'Hérodote et de chercher à en éliminer tous les 'disparates', toutes les 'inconséquences'; l'ionien qu'écrivait le Père de l'Histoire est un parler souple . . . , mais [une langue] suffisamment neuve pour n'être pas enserrée dans les préjugés des écoles de grammaire.“ et haec v. d. Paap (de Herodoti reliquiis 92): „Caveamus, ne linguam Herodoti temere uniformem reddamus.“

Descriptioni grammaticae finis propositus est, ut 'mechanismum' (ut dicimus) patefaciat, qui principium vel fundamentum est relationibus 'functionum' vi systematis linguae cohaerentibus, quibus modi loquendi (*Ausdrucksmittel*) varii et distincti inter se referuntur. huius modi grammatica de *distinctionibus et differentiis* imprimis aget; multo demum post neque nisi necesse est quaeret, quae forma vera sit et normae conveniat quaeque depravata et vitiosa.

Nostrae aetatis scientia linguarum periti sibi conscii sunt linguas vel dialectos non tam facie, ut ita dicam, vel materie vocum quarundam vel sonorum quorundam distingui quam differentiis distinctionibusque, quae exstant in hac lingua, desunt in illa. cum ergo de 'norma' loquimur, iam non figuram aliquam formae materie sermonis expressae dicimus, sed potius differentiam vel distinctionem aliquam conservatam, quamvis in

alia dialecto illis, qui illa utuntur quive vel doctissimi ex illa trahunt disciplinam suam, non sit consueta, immo vero plane ignota (cf. REG 89, 1976, XXIV s.).

Ut primum huius rei afferam exemplum, non licet credat philologus substantiva Herodotea in *-ις* (nom.), *-ιος* (gen.) cadentia ad modum vocis *πόλις* flecti, quamvis haec vox frequentissima sit omnium tale thema habentium. in hunc tamen errorem inducti sunt editores Musarum hac una de causa, quod in linguae Graecae dialectis plerisque (ne tamen omnes credas esse v. grammaticam meam 250) omnia in *-ις*, *-ιος* cadentia substantiva eodem paradi-gmate sunt atque *πόλις*. ita pluribus quam quinquaginta locis dativum substantivorum verbalium in *-ι* ad exemplum *πόλι* ab editoribus invenis mutatum, quamquam libri semper *-ει* (*τάξει*, *δυνάμει* etc.) praebent. fortasse illi censebant dativi formas in *-ει* cadentes ut 'atticismos' semper et ubique in codices irrepsisse; sed qua de causa in substantivis deverbali-bus tantum neque in vocabulo *πόλις* illud credamus esse factum? tali ratione edendi sicut velo occultatur et dissimulatur sermonem Herodoteum duo paradi-gmata nominum in *-ις* distinxisse (qua quidem re differt a plerisque dialectis, quae ea non distinguunt): alterum paradi-gma vocabulorum 'abstractorum' (dat. sg. *τάξει* etc.), alterum substantivorum ceterorum (*πόλι*, *βάρι*, *μάντι* masculini generis, cf. grammaticam meam 78 s.). pariter se habent quaedam aliae dialecti titulis conservatae et patriae nostri vicinae. paulum interest illamne distinctionem morphologicam explicare possimus necne, modo constet res; nihilo secus explicationem proponamus quae sequitur. non absurdum enim videtur in substantivis 'concretis' (praecipue in nomine *πόλις*) syncrētismo casuum effecto formam dativi e prisco locativo in *-ι* esse tractam, cum in 'abstractis' (quorum locativum rarissime credideris esse usurpatum illo tempore quo tres adhuc distinguebantur illi casus, qui sunt dativus, instrumentalis, locativus) dativus in diphthongum cadens cum instrumentali fusus atque unitus obduraret. aliter ac in aliis dialectis videmus, quae omnes illos casus in unam iam formam reducerunt (Attice in priscum dativum in *-ει*, Dorice in priscum locativum in *-ι*), sermo Herodoteus suo proprio fato ortus systema casuum vetustati multo fidius praebet, de qua re iterum nobis infra erit agendum.

Est alia quoque res, quae propter editorum emendationes arbitrarias e novissimis editionibus non iam potest cognosci; ea est duplicitas stirpium relativarum in casibus obliquis: nam solae verae iudicabantur post Steinium formae *τόν*, *τοῦ* etc. ab Attico sermone differentes, cum illae aliae *ὄν*, *οῦ* etc. cum Atticis congruentes, sed codicum consensu permul-tis locis non minus fide conservatae, ut menda e textibus essent relega-

tae, quod illis tantum locis non faciunt quibus pronomen relativum praepositionem elisione correptam sequitur ($\epsilon\pi'$ $\tilde{\alpha}$ vel sim.).

Etsi mihi non contigit in grammatica mea (108—112), ut quanta voluissem claritudine explicarem, qua ratione modo hac modo illa stirpe relativa noster utatur (ut illa in summa fere exponam: quoad hanc rem differunt a ceteris propositionibus relativis illae quae antecedentibus carent), tamen pronomina tradita in textu conservanda sunt. accedit ad hoc, quod compluribus de causis omnino non licet pronomina relativa spiritum asperum initio habentia Herodoto denegare:

1. Particula $\pi\epsilon\rho$ nisi post praepositionem elisione correptam (v. supra) post pronominum adverbiorumque relativorum formas varietate stirpis a nostro usurpatas littera τ incipientes tantum usurpatur etiamque post voces modo anaphoricas vel coordinativas modo subordinativas (e. g. $\epsilon\nu\theta\alpha$, $\tau\eta$ locale, v. grammaticam meam 112), fere numquam vero post $\delta\nu$, $\omicron\tilde{\nu}$ vel similia, quorum natura iam subordinatio est quaeque 'nota' subordinationis minime egent. quare usus particulae $\pi\epsilon\rho$ certum mihi videtur esse signum Herodotum duas usurpasse stirpes relativas.

2. Herodotus praepositiones correptas aspiratas ($\epsilon\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$, $\acute{\alpha}\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$, $\acute{\alpha}\nu\theta'$ $\tilde{\omega}\nu$) a non aspiratis ($\epsilon\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$, $\acute{\alpha}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$) distinguit; illae etsi ubique consensu memoriae traduntur, ab editoribus 'psiloseos' Herodoteae causa eliminabantur et litteris π , τ scribebantur. firma tamen et constans est distinctio inter (1) propositiones adiectivi locum tenentes, quarum pronomen relativum cum praepositione construitur (estque illa quamvis correpta non aspirata, quod spiritus asper ad aliam partem constructionis separatim pertinet) et (2) propositiones adverbiales e pronominibus relativis quae antecedentibus carent natas, in quibus praepositio cum pronomine coaluit ut coniunctionem crearet novam, cuius copulationis vel, ut dicunt, 'univerbationis' signum est sonus 'aspiratus' vel rectius spirans sicut in verbis antea pro compositis sensis $\epsilon\kappa\acute{\alpha}\theta\iota\zeta\epsilon$, $\mu\acute{\epsilon}\theta\epsilon\varsigma$ etc. haec demonstravi in grammatica mea 37—42, 163—165, ubi inter multa alia haec potissima attuli eius rei exempla:

(1) $\acute{\alpha}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ 'ex quo, von welchem': $\kappa\eta\eta\tau\eta\rho\alpha$ $\omicron\iota\nu\omicron\nu$, $\acute{\alpha}\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ $\pi\iota\nu\omicron\nu\sigma\iota$ IV 66, 1; $\epsilon\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ 'secundum quem, nach welchem': $\tau\omicron\nu$ $\pi\omicron\tau\alpha\mu\acute{\omicron}\nu$. . . , $\epsilon\pi'$ $\omicron\tilde{\nu}$. . . \omicron $\kappa\acute{\omicron}\lambda\pi\omicron\varsigma$ $\omicron\delta\tau\omicron\varsigma$ $\tau\eta\nu$ $\epsilon\pi\omega\nu\nu\mu\acute{\iota}\eta\nu$ $\epsilon\chi\epsilon\iota$ VII 58, 3;

(2) $\acute{\alpha}\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ 'ex quo tempore, seitdem': $\epsilon\iota\nu\alpha\iota$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\epsilon\tau\epsilon\alpha$ $\acute{\alpha}\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ $\tau\acute{\upsilon}\rho\omicron\nu$ $\omicron\iota\kappa\acute{\epsilon}\omicron\nu\sigma\iota$ $\tau\tau\eta\kappa\acute{\omicron}\sigma\iota\alpha$ II 44, 3; $\acute{\alpha}\nu\theta'$ $\tilde{\omega}\nu$ 'pro quibus, dafür daß, wofür': $\sigma\grave{\upsilon}$ $\kappa\epsilon\iota\nu\omicron\varsigma$ $\epsilon\iota\varsigma$, $\delta\varsigma$ $\epsilon\mu\omicron\iota$ $\omicron\delta\delta\epsilon\mu\iota\acute{\alpha}\nu$ $\epsilon\chi\omicron\nu\tau\acute{\iota}$ $\kappa\omega$ $\delta\acute{\nu}\alpha\mu\iota\nu$ $\epsilon\delta\omega\kappa\alpha\varsigma$. . . , $\acute{\alpha}\nu\theta'$ $\tilde{\omega}\nu$ $\tau\omicron\iota$ $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\omicron}\nu$. . . $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$ III 140, 4; et II 124, 4 ($\epsilon\pi\acute{\iota}$ $\tau\omicron\tilde{\upsilon}$ $\lambda\acute{\omicron}\varphi\omicron\nu$, $\epsilon\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\alpha}\iota\varsigma$ $\alpha\acute{\iota}$ $\pi\upsilon\rho\alpha\mu\acute{\iota}\delta\epsilon\varsigma$), ubi illud $\epsilon\varphi'$ $\omicron\tilde{\nu}$ potius 'ubi' veritas ($\lambda\acute{\omicron}\varphi\omicron\varsigma$ situm indicat) quam 'in quo' (neque enim in summo colle stant pyramides).

3. Codicum vetustissimorum, inter quos florilegii libri numerantur, librariis adiumentum praesto erat, quo illa τὸν, τοῦ etc. determinativa-anaphorica a pronomibus relativis-subordinativis aequisonis distinguerent: his commata postponunt (neque praeponunt); quo signo distinctionis similiter ac περ particula (v. supra) apud casus obliquos pronominum relativorum spiritu aspero incipientium numquam utuntur; consuetudinem δ, τι scribendi (ut ab ὅτι distinguatur) ex illo usu explicare audeo, cum in codicibus etiam τὸν, δέ (ubi τὸν non est 'articulus') inveniam. hic usus distinctionis, cum antiquior sit quam corruptelae, quae principales stirpes memoriae separant, ad meliorem recensioem nos adiuvat: II 155, 3:

τὸ δέ μοι τῶν φανερῶν ἦν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον, φράσω. stirps Romana
τὸ δέ μοι τῶν φανερῶν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον φράσω. stirps Florentina

τό, δέ . . . cod. A, qui est vetustissimus codex stirpis Florentinae; quod comma copulam ἦν ostendit e textu, qui nota propositionis relativae iam erat munitus, excidisse et lectionem verbo ἦν carentem velut propter homoeoteleuton esse corruptam.

Etiam alias formas Atticis aequales, quae cum Ionicis in memoria Herodotea variant, non comprobabant et e textu in adnotationem criticam relegabant editores, qui ne tentabant quidem explicare, qua ratione usurpandi hae ab illis differant. dativi pluralis formae Ionicae τοισίδε opposita est illa quae fertur Attica, sed quadraginta fere locis apud nostrum consensu codicum legitur, vox τοῖσδε ab editoribus in illud τοισίδε, quod melius esse credebant, mutata. τοῖσδε et τοισίδε non eundem esse casum in grammatica mea (114) demonstravi; notissimum enim est linguas indoeuropaeas differentias casuum veteres in pronomibus fidius conservare quam in nominibus, itemque sermo Herodoteus neque tam longe neque tam celeriter processit in syncretismo casuum pronominalium quam aliae dialecti, inter quas erat Atthis. τ(οι)οῖσδε igitur formam dativi instrumentalis esse recognovimus (ut in νόμοισι χρέωνται τοιοῖσδε I 216, 1 vel semper cum verbo ἀμείβεσθαι 'his verbis [quae sequuntur] respondere'), τοισίδε contra locativi (e. g. ἐν τοισίδε χωρίοισι III 111, 1); eam differentiam, quae non solum cum origine flexionum congruit, sed etiam cum illis quae e comparatione linguarum collegimus, in editione nostra conservamus.

Pronomina veterem speciem maiore fide quam substantiva conservare etiam ex aliquibus aliis patet (cf. grammaticam meam 107), ut e distinctione facta inter τεν, τεο ablativo (quo solo usu vocem habet Homerus) et τινος interdum possessivo (post Homeri aetatem creato, cf. meas Strukturalgrammatische Beiträge zum Verständnis Homers 110s.).

Alia res est de genitivo pluralis nominum mobilium, in quibus Ias et Atthis multum inter se differunt. Attica enim dialectus distinctionem generum sustulit, e. g., in forma *μεγάλων*, Ionica autem retinuit: *μεγάλων* m., n., *μεγαλέων* f. tamen similis ratio patet apud Herodotum codicibus testibus in parte quidem locorum; hoc enim residuum vetustioris iudicatur esse conditionis grammaticae, quod *αὐτέων* vel aliorum pronominum genitivi pluralis genera non distinguunt, cum illud *αὐτέων* saepissime masculino quoque genere usurpet noster (quamquam nimirum etiam forma *αὐτῶν* saepissime invenitur, cf. grammaticam meam 112s.). illud masculinum *αὐτέων* originem mihi ducere videtur ex **αὐτέσων* (femininum vero ad **αὐτάσων* reducendum est), quod cum sanscritico *tesām*, *tāsām* facillime comparabis et communem cum **-ōsōm > -orum*, **-āsōm > -arum* originem videbis habere. illae et aliae linguae indoeuropaeae differentiam inter declinationem pronominum et substantivorum conservant (cf. priscae Latinitatis genitivos *deum*, *horum*) vel declinationem substantivorum declinationi pronominum adaequant (*deorum*); dialectos Graecas aliquas (inter quas est Attica) solas possum memorare genitivum pluralis pronominum illi substantivorum adaequavisse: e *λόγων* vides *αὐτῶν* natum itemque in adiectivis. sermonis Herodotei mixta conditio patet, quia illo tempore relationes grammaticae e veteribus in novas videntur transiisse.

Neve mutes, ut uniformem declinationem obtineas, binas accusativi formas in *-ην* et *-εα* cadentes nominum barbarorum quorundamque Graecorum, quorum nominativus in *-ης* exit, de quibus in grammatica mea 64—74 egi. horum exituum soni illis quae *sandhi* dicuntur regulis de extremis vocum sonis in sententia conserendis subiecti sunt; accusativi enim in *-ν* cadentes in pausa vel ante vocales usurpantur: ἡ βασιλιή ἀνεχώρησε εἰς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου Εἰρξην. ὁ τοίνυν Εἰρξης ... VII 4; Εἰρξην ἐκνίξε VII 12, 1; εἵρετο ... τὸν Ἀρισταγόρην, ὁκοσέων ἡμερέων ὁδὸς εἴη V 50, 1; ... οὐκ ἔπειθε τὸν Εἰρξην. τέσσερας μὲν δὴ ... VII 209, 5.

Inveniuntur hae formae pausales etiam ante *τ(οι)άδε*, quod apud nostrum eodem modo, quo Attico sermone *ὅτι* particula, orationum rectarum, quae sequuntur, initium designat (vel orationem rectam subordinat, quod, ut doctior lector minime ignorat, non idem est ac in obliquam convertere):

εἶπε πρὸς τὸν Καμβύσην, τάδε ἔμοι ... οὐ δοκέεις ... ?

Καμβύσεα ἔμοι
Καμβύσεα, τάδε ἔμοι

Pap. Ox. 1619, III 34, 5
stirps Romana
stirps Florentina

ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγην, τοιαύδε ἴγῃ, οὐ . . . σε δοκέω . . .’ I 8, 2.
 εἶπε πρὸς Ἀμύντην, τάδε ἑσὺ μὲν . . .’ (Ἀμύντεα MDSV) V 19, 1.

Itaque confirmatur quod p. XXIII de recta apud τὰδε distinctione dicemus, i. e. fiat nunc distinctio commate ei particulae anteposito (cf. comma illis *daß*, *that* antepositum); si in aliquibus libris manu scriptis interpunctio invenitur illi τὰδε postposita (ut editores adhuc praelis mandabant), memoria tenendum est veteres codices distinxisse post subordinativa (v. p. XVIII), quam distinctionem nos hodiernis usos consuetudinibus ante subordinativa transferre oportet.

Simili ratione de phonetica syntactica ducenda distribuuntur formae accusativi ἄθω — ἄθων et accusativi pluralis πόλις — πόλιας (v. grammaticam meam 64, 83), et in his quoque scribendis memoria codicum conservanda est.

Variant etiam verbi ἔκτῃμαι formae litteris ἐκτ- vel κεκτ- incipientes; teste Eustathio (comm. ad Il. 759; cf. Bredow Quaestiones 287) illae Herodoto adscribebantur, quae res aliquos editores induxit ad formam κεκτ- vel consensu codicum traditam ut ‘atticismum’ e textibus amovendam. at vices harum ‘reduplicationum’ certis sunt subiectae conditionibus (v. grammaticam meam 138s., 142s.); nam praeferuntur formae, quarum initia augmento non sunt similia extra indicativum, videlicet ut αὔξησις (ut vetustissimi grammatici reduplicationem quoque nominant) in aliis evitetur verbi modis.

Si neutri formae e duabus vice variantibus stigma prorsus ‘falsae Iadis’ (*unionisch*) erat inustum, non audebant editores utramlibet suo arbitrio e textibus eicere. conservant omnes modo οἶδαμεν modo ἴδμεν, neque vero hac in re grammaticus sufficit ad explicandum (cf. grammaticam meam 147): illi graviore οἶδαμεν pro obiecto adiungitur propositio, cuius una pars exprimit ipsam naturam sciendi (*das Wissen*) vel aliter negationem (οὐδὲν οἶδαμεν II 17, 1, IV 46, 1), cumque quidem sono plenior sit quam ἴδμεν, summam vim gravitatemque sustinere potest illarum sententiarum in quibus exprimitur, utrum sciatur aliquid necne (*daß etwas gewußt wird*, VII 214, 2). ἴδμεν vero, cui pro obiecto merum substantivum adiungitur, id quod ‘cognovimus’ (*kennen*) exprimit potius quam scientiam (*wissen*) et in talibus usurpatur sententiis, in quibus de re agitur, quam cognovimus (*was wir kennen*): saepissime invenitur in idiomate τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ‘quod quidem cognoverimus’ vel sim.; cf. τὴν . . . Λιβύην ἴδμεν ἐρυθροτέρην τε γῆν καὶ ὑποψαμμοτέρην, τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συρίην ἀργιλωδεστέραν τε καὶ ὑπόπετρον ἐοῦσαν, quod Schweighaeuser vertit ‘Libyae solum videmus rubicundum et arenosiolem (germanice optime vertetur *‘wir kennen Libyen als eher rötlichen und et-*

was sandigen Boden'), Arabiae vero et Syriae magis argillosum petrosumque ('als eher lehmigen und felsuntersetzten')' (II 12, 3). tamen rarissimis locis frequentia figurae τῶν ἡμεῖς ἴδμεν librariorum adduxit, ut temere ἴσμεν scriberent; haec quidem licet emendare.

Cum adhuc de fide erga memoriam dixerimus, nequaquam nisi hac fide veritatem de norma sermonis Herodotei propria praeberi posse, tamen ad illos locos advertere oportet animum, quibus noster a norma dialecti consilio digreditur. qui loci cum rarissimi sint, editorem ad formas emendandas fortasse illiciunt; at ubicumque apparet digressio, nisi interpolatione statuenda explicari potest (qua de re v. infra p. XXII), causa est quaerenda.

Uno solo loco (IV 8, 1) substantivi βοῦς forma accusativi pluralis alias consensu librorum βοῦς scripta incerto testimonio transmissa est; habet enim stirps una βόας, coniuncte vero cum altera forma a dialecto abhorrente (Γηρύναιο): λέγουσι . . . Ἡρακλέα ἑλαύνοντα τὰς Γηρύναιος βόας' (Γηρύνειο βοῦς stirps Florentina) ἀπικέσθαι ἐς γῆν ταύτην . . . , ἦρτινα νῦν Σκύθαι νέμονται. rectene concientes Herodotum se ad hymnum Pindari celebrem (fr. 169 Snell = Pap. Ox. 2450) applicavisse (signa textus citati supra posuimus) formas ab Iade alienas conservamus? haud absurdum videtur, cum alio quoque loco noster ad illum hymnum notissimum et sua aetate haud raro laudatum (cf. etiam Pl. Gorg. 484 b 7) explicitis verbis referat: III 38, 4 ὁρθῶς μοι δοκεῖ Πίνδαρος ποιῆσαι νόμον πάντων βασιλέα' φήσας εἶναι (cf. Pind. l. c.: . . . νόμος πάντων βασιλεύς. . . . Ἡρακλέος | ἐπεὶ Γαρύνα βόας . . . ἔλασεν).

Est ubi in formulis antiquitus per gentes Graecas traditis originem digressionis ab Iade factae invenias. permulti loci inveniuntur in nostro in quibus praepositio vel praeverbium συν- nullo codice variante praebetur; at his perpaucis ξυν- legimus:

μετὰ δὲ ἣ τε διαλλαγή σφιν ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε ἑξέινους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ξυμμάχους' (συμμάχους P) I 22, 4

Σόλων . . . εἶπε· ' . . . οὕτω ὦν, Κροῖσε, πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπος ξυμφορῇ . . . ' I 32, 4

συμφορά exc. paroemiogr. R συμφορῇ AT¹ συμφορῇ(ι) T² DRMSV ξυμφορῇ cett. | πᾶν ἐστὶ ἀνθρώποισι συμφορῇ coni. Schweighauser πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπων συμφορῇ coni. Desrousseaux

οἱ Ἕλληνες . . . ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ ὑπὲρ ἐωντῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος καταρρωδηκότες, καὶ σφι ἐχρήσθη ἀνέμοισι εὐχεσθαι· μεγίστους γὰρ τούτους ἐσεσθαι τῇ Ἑλλάδι ξυμμάχους (συμμάχους stirps Florentina) VII 178, 1. conferas et κατὰ τὰ ξυνεθήκατο V 112, 2, ubi D solus quod usitatus erat visum habet συνεθήκατο.

Formulas recognoscis, quarum origo est extra Iadem Herodoti tempore consuetam: I 22, 4 mos dicendi, quo in foederibus inter gentes ictis utebantur Graeci quemque VII 178, 1 ad religionem translatum esse videmus; I 32, 4 γνώμη vel proverbium panhellenicum, immo vero sententia quasi ex ore Solonis Atheniensis audita. sunt haec omnia, ut ita dicam, orationes rectae non nostri, sed aliorum.

Etiam infinitivus ζῆν (ζώειν I 31, 3, III 22, 4 est forma Herodotea, quae cum ceteris verbi formis sermone nostri semper vocalem -o- continentibus congruit, cf. grammaticam meam 124) gnomarum propria est. invenitur enim una cum substantivo verbali in -τυ- a dialecto nostri abhorrenti in sententia τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ ληιστύος κάλλιστον (V 6, 2), quae gnomica naturam non significatione tantum, sed etiam quod copula caret, patefacit; itidem τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ζῆν (ζώειν AB Stob., ζόειν CT), αἱ . . . γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσι κτλ. in exhortatione morali erga Xerxem VII 46, 3. simili ratione ἡδῶξαιτο suffixo Laconico munitum invenis in fabula de priscis rebus Lacedaemoniorum tradita (V 51, 2).

Duobus locis (IV 86, 1, VII 184, 1) substantivi 'navis' altera stirps codicum miram quandam et notabilem formam flexionis conservat, de qua Herodianus tractat (II 553: νεῦς, νεός, νεῖ, II 675: τοῦ ὀνόματος αἱ εὐθεῖαι ποικίλαι, οἷον νεῦς διὰ τοῦ ε, νηῦς διὰ τοῦ η, ναῦς διὰ τοῦ α, νᾶς παρὰ Δωριεῶσι), altera ad Herodoti sermonis canonem adaptat. cum illis duobus locis noster de ratione ad 'normam' magnitudinis vel velocitatis navium mentionem faciat, haud absurdum videtur eum aliquem fontem de rebus nauticis tractantem et aliena dialecto conscriptum citavisse vel memoria tenuisse (variat memoria etiam IV 86, 1 inter νυχτός 'noctu' et νύκτωρ, quod ea praesertim de causa praeferendum videtur quod nusquam alias apud nostrum invenitur): Hecataei verba illa esse veri simillimum est, quod ad proximum locum (IV 86, 4) expressis verbis indicat grammaticus quidam (Cram. Anecd. Oxon. I 287), ubi haec adnotat editor: „Haec fere habet Hdt. IV 86; num ille ex Hecataeo?“

Est ubi, quod primo quasi aspectu deviatio de dialecti normis videtur, meliore interpretatione (neque emendatione quidem, sed, exempli gratia, distinctione apte effecta) sermoni nostri prorsus concinnum esse recognoscatur.

Iam illius rei mentionem fecimus (p. XIX) particulam ὅτι apud Herodotum numquam in initio orationis rectae poni, uno solo tamen excepto loco, si distinctionum punctis ab editoribus positus fidem dares. haec enim leguntur II 113sq., qui locus de Alexandro (Paride) naufrago Helenam secum ducente et nave ad Aegyptum appulsa Proteum regem ut asylum

(*εἰσάγεται*, cf. supra p. XI), et alia in ceteris libris. ea omnia ne quis umquam ad melioris Iadis normam codicibus diffidens temere corrigat!

Nihilo secus minimas editor ne perhorrescat emendationes, si eo pacto singulae a normis passim constantibus digressiones amoveri possint (cf. supra p. XXI de forma *ἴσμεν*). quod praecipue de spiritibus accentibusque dicitur: ne unicum restet post sextum saeculum vel extra poetas pronomen possessivum *ὅς, ἡ, ὅν* (cf. grammaticam meam 115), *ἣν* pro adiectivo *ἣν* scribimus I 205, 1; haec apud nostrum vere monstruosa forma permanserat et obduraverat in omnibus editionibus adhuc confectis, quamvis quoad sermonis quidem speciem mentem liberiores et leviores ostendebant multoque minorem quam haec nostra erga memoriam fidem et reverentiam.

In conspectu codicum in primis de eis agam libris manu scriptis, qui Musas integras vel continent vel continebant (sunt enim quorum pars tantum supersit) et quibus ad constituendum textum et memoriae varietatem adnotandam ut utar necesse mihi est visum; illi sunt quos siglis solitis designavi. lectoribus, quibus haec editio ut usui sit destinatur, utilitatem afferre paucioribus nitens testibus in apparatu critico conficiendo non credidi, praesertim cum assentiri non possem B. Hemmerdinger (*Eliminatio codicum Herodoteorum*, CQ 2, 1952, 97ss.; *Les manuscrits d'Hérodote et la critique verbale*, Genova 1981), qui omnes prorsus codices, e quibus ceteri sunt exscripti, ad nostra superesse tempora opinatur, ita ut 'patribus' illis nixus 'filios' possit eliminare neque ullo nisi duobus tantum codicibus (A et D) uti debeat editor. si vero paucissimos et eos recentissimos recte censeo exstare codices, quibus librarii tamquam exemplaribus usi sunt, lectionum varietas integro opere examinata ad alia stemmata adumbranda (v. pp. XXXVIII et XL) me induxit, ita ut multo maiore numero testium opus sit ad textus historiam intelligendam, cum alia quaedam prisca lectio alio codice sit conservata. praeterea hoc quoque credo editoris esse, lectori erudito facultatem praebere, ut de veritate memoriae ipse iudicet, neque illi suum ipsius iudicium ante paratum nullis testimoniis vel argumentis adiunctis tamquam magister imponere; quae de causa etiam illas, quas minus vel nihil valere existimavi, lectiones varias in codicibus exstantes omittere nolui, ne lectoris aestimationem praeiudicarem. (insuper ad quaestionem codicum eliminandorum et stemmatis delineandi cf. quae R. A. McNeal disseruit in *Antiquité Classique* 52, 1983, 110–127.)

Praeterea quam brevissima potero adiungam de illis codicibus (quos enumeraverunt A. Colonna, Boll. del Com. per la prep. della ed. naz. dei

class. gr. e lat. NS 1, 1945, 41—83 cum corrigendis NS 2, 1953, 25, et Hemmerdinger, Les manuscrits 29—45, excerptorum codicibus tamen exclusis), quos speciminibus examinatis et collatis supervacuum mihi videbatur in adnotationem includere. praeter eos quos non vidi (Matritensem Bibliothecae Regiae N. 31, anno 1487 exaratum; Oxoniensem Bodleianum gr. 102 [2935] saec. XV; Etonensem gr. 113 [Bl. 2. 11] saec. XVI, e quo aliquas lectiones affert Gale, cf. ed. Gronovianam 1715, 759—788) cum nulla fuerit causa memoriae codicis eliminandae nisi cum ex alio iam excusso et collato plane pendet vel unius e codicibus vere est simillimus, horum codicum mentionem ad illorum descriptionem adiungam, cum quibus affinitas prorsus patet.

Codicum enumerationem tali ordine disposui, ut illi, e quibus Florentina et Romana quae dicuntur stirpes constituuntur (AB DJRSV), in extremis ponantur.

A Laurentianus plutei LXX codex tertius membranaceus, descriptus in Steinii editione pp. v—vii et a Colonna 42—44, ab Hemmerdinger 86—93, saec. X vel, ut Hemmerdingerii (86) iudicio utar, IX exeunti attribuendus continet Musas 376 foliis accuratissime exaratis, quorum ultima pars nescio an recte alteri manui sit adscripta a Stein et Hemmerdinger, praesertim cum in aliis quoque partibus codicis loca distingui possint, in quibus idem librarius ad diligentiores transit a paulo minus elegantiore ductu. post Steinium, cui in apparatibus criticis conficiendis cuncti nostrae aetatis consentiunt editores codicem illum omnium praecipuum librorum manu scriptorum esse habendum, fidelitate adiuvantium adiutus et imaginibus lucis ope expressis exiguis (*microfilm*) usus codicem denuo excussi, nec frustra tamen cum hic et illic Steinium apparuerit singula non omnino momento carentia praeteriisse. quae res imprimis pertinet ad speciem vocum vel litterarum a manu secunda vel recentiori illatarum, cuius rei si indicationes attente considerabit lector, meliore fruetur iudicio de memoria nostri. ι quod adscriptum vocatur rarissimis omissionibus, etiam plerisque adverbis in $\tau\acute{\epsilon}\rho\omega$, $\tau\acute{\alpha}\tau\omega$ cadentibus ultro additum, exhibet codex, cuius adductus vetustate, cum antequam statuerentur regulae tractatum mediæ aevi exeuntis ad dialectum vel orthographiam vel accentus pertinentes esset conscriptus, diligentissime mihi operam dedi ut exhiberem cum accentus spiritusque tum elisiones necnon ν $\epsilon\pi\epsilon\lambda\kappa\nu\sigma\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$ prima manu scripta (ad quam rem v. quae supra p. XIII s. disserui). pronominiibus vel adverbis relativis eandem habentibus formam ac demonstrativis comma distinctionis causa adiungit (v. supra p. XVIII). scholia illius codicis praeter quae a Stein vol. II

429sq. eduntur auxi; nihilo minus haud raro obscuritate notarum marginalium sum inhibitus omnes exscribere notulas.

B Romanus Angelicus graecus 83 (C. I. 6) membranaceus Herodotum unum continet foliis 330. describunt Stein vii s., Colonna 44, Hemmerdinger 94ss. de codice saeculo XI vel XII ineunte exarato interciderunt quaterniones aliquot, qui ducentis vel trecentis annis post a quodam librario in charta scribente suppleti sunt. partes operis, quae in hoc continentur supplemento, quod siglo **b** designamus, hae sunt: ab initio usque ad I 35, 3 et ab I 42, 1 usque ad I 68, 3 (quibus incipiat vel explicat vocibus ex enumeratione testium recognoscatur et illud quoque quod textus foliorum suppletorum ex exemplari exscribebatur, quod ad aliam referendum est stirpem ac **B**, qui cum **A** arte cohaeret; vide quae infra ad codicem **M** disserimus). postquam inspiciendo satis magno numero foliorum mihi persuasi maiorem partem codicis a prioribus sufficienter fuisse excussam, tantum folia **b** vocata adhuc non satis accurate perfecta denuo contuli. apparent in **b** *ν ἐφελκυστικά* satis frequentia, non autem regulariter in fine propositionum adiuncta; *ν ἐφελκυστικά* paene omnino desunt in **B**. litteram *ι* usurpat adscriptam **b** sicut **B**. scholia satis multa inveniuntur in marginibus, quae exscripsit Stein, interdum tamen omissionibus vel erroribus minimis, quos correxit v. d. Desrousseaux in illo tractatu Scholae Francogallicae Romanae anno 1887 proposito et inscripto *Étude sur les manuscrits d'Hérodote*. qui tractatus cum tunc temporis noniam esset publici iuris factus (nunc Hemmerdinger in opere saepius citato elaboravit), auctoris propria manu scriptum exemplar inspicere potui benignitate usus amicorum Parisinorum et conservatorum illius Bibliothèque Nationale Parisinae, quae illum in manuscriptis sub numero Nouvelles Acquisitions Françaises 16311 reposuit.

Cum **A**, ut videtur, maxime congruit Cantabrigiensis bibl. Univ. 2596 (Nn. II. 34), saeculi XIV, Gaisfordii **K** (Askewianus); cf. Hemmerdinger 89ss. — e codice **B** plane esse descriptum iudicat Colonna 46s. Vaticanum Palatinum gr. 152 saeculi XIV, librum **IX** continentem; non vidi; excussit Colonna, sed lectiones publici iuris non fecit; cf. Hemmerdinger 98.

C Florentinus Laurentianus Badius Conventuum Suppressorum 207, 1, quem descripserunt praeter Stein (viii ss.) Colonna (44s.) Hemmerdinger (100ss.) E. Rostagni et N. Festa in *SIFC* 1, 1893, 129ss., membranaceus est 310 foliorum Herodotum totum necnon postremo folio in verso priorem partem (*α—δ*) *Λέξεων Ἡροδότου* continentium, quae praeter illa, quae capita I 41—73 continent, e codice perdita et quattuor saeculis post a recenti manu, siglo **c** designata, suppleta, exarata sunt saeculo XI ineunte. comparatis apparatus priorum editionum cum satis magno

numero speciminum lucis ope expressorum persuasus sum mihi non esse opus ut denuo excuterem; aliquot tamen lectiones Hemmerdinger 103 suppeditavit. abundantissime omnium librorum exhibet lectiones 'mixtas' speciei *ὁρέωντες*, de quibus infra agimus p. XXXIX, vel erratas correctiones: I 179, 2 *μοννόκωλα* codd. plur., *μοννόκωλα* B, *μοννόκωλα* C. antiquissimus est igitur illorum codicum, quibus velut fundamentum praecessit exemplar 'adnotatione critica' munitum. est ubi ipsa prisca adnotatio exstet in codice C (IV 68, 1 *ἔστίας*), de cuius lectionis antiquitate ex eo iudicari potest quod duplices lectiones ex ea natae in alios codices eiusdem stirpis irrepserunt (*ἱεστίας* AB). abundantissime omnium videtur *ν ἐφέλκυστικόν* et ante vocales usurpare et ubi nos punctis distinguere sole-mus sententiarum partes. litteram *ι* adscribit post *η*, *ω*. commate subordinativo postposito (v. p. XVIII) utitur.

P Parisinus graecus 1633 membranaceus constat foliis 284 continetque Herodotum unum et integrum; v. Omontii Catalogum necnon Steinii praefationem x s. dissentiebant inter se viri docti, cui sit attribuendus saeculo; cum Hude Colonna (48) Hemmerdinger (149s.) nunc convenit eum saec. XIV esse ponendum. recentis fere aetatis testimonium etiam est, quod satis frequenter, quod ad flexiones vel res orthographicas attinet, sua sponte librarius eius doctrinam aliquam grammaticam secutus correctiores ut putavit formas introduxit, quales sunt *νεός* VIII 87, 2 (ubi ceteri *νεώς* Atticum scribunt, de quo v. p. LXII), *σπονδαιότερα* I 8, 1 (pro *σπονδαιέστερα*, cf. quae p. X s. de *ἐπιτηδεότερος* diximus), *συμμάχους* I 22, 4 (pro *ξυμμάχους*, v. p. XXI) et aliae quarum plenior mentionem feci in grammatica mea 208. talibus consuetudinibus disso-ciat se vel ab omnibus vel ab illo qui ei proximus est codice, C (v. stemma infra p. LXIII delineatum). apparet manus corrigens imprimis in marginibus, postque eas correctiones inductas fundamentum constat fuisse codicem P aliorum ex eo exscriptorum, inter quos sunt p et illi quorum mentionem infra faciam.

Omnium est Lutetiae Parisinorum conservatorum codicum optime scriptus et ea de causa videtur maximam attraxisse intensionem virorum doctorum, qui in illa urbe sedem habebant. post correctiones, quarum iam fecimus mentionem, criticas videmus adnotationes ad varietatem codicis P a stirpe Romana spectantes, sicut vel + supra verum scriptum, ubi deest aliqua vox in aliis libris, e. g. III 106, 2 *τοῦτο μὲν*, ubi + superimpositum est illi *μὲν* quo carent DRSV. recentis plane sunt illae postremae adnotationes aetatis haudque absurdum videtur eas esse inductas a sodalibus Henrici Stephani Parisini, qui ad Musas imprimendas ante omnes codice P est nixus. inter Parisinos, qui ad codicem P adverterunt animum, praecipue est numerandus Havet, qui eum cum editione Stephaniana comparavit, cuius in exemplari (est enim exemplar Stephanianum Havetii manu adnotatum illud quod

in Bibliothèque Nationale signum fert Rés. J 11) unicum invenis media in voce *Κεφάλαιον* III 64, 5; hoc loco initium habet designatio paginarum Stephanianarum in ipso codice **P**, illo enim modo, ubicumque explicuit pagina Stephaniana, litteram *P* (videlicet pro 'pagina') vides adscriptam in margine codicis. haec minima qua recurem si quaerat lector, sciat me ipsum in grammatica mea conscribenda (202 s.) esse affectum errore F. Burgerii (Hermes 26, 1891, 463 ss.) qui litteram illam censuerat esse graecam (*g*) et numerum centum versuum in stichometricum modum designasse; non videram illo tempore quae recte scribit v. d. Stein in sequenti Hermiae tomo (27, 1892, 160) de affinitate illarum notarum et editionis Stephanianae.

Excusserunt Parisinum 1633 permulti editores (quorum ultimum nomen Legrand Parisinum) neque tamen sine varietate aliqua apparatum (quam rem significat etiam Hude vii). ut ex aliquibus discrepantiis melius mihi faciam iudicium, unum ex huius codicis apographis (*p*, q. v.) ipse contuli et sparsim lectiones eius adnotavi.

Cum illi, qui codici **P** succedunt, libri adhuc in Italia conservati saeculis XV et XVI sint exarati et *p*, illius apographum, anno 1447 scriptus sit, aetas potest recognosci, qua **P** et *p* Lutetiam allati sunt. inter illos codices qui colophonium eisdem 'versibus heroicis' praebent quibus *p* hi sunt: Ambrosianus gr. C 82 sup. (Martini-Bassi 186) iam antea (anno 1426) exaratus, qui et Moschopuli tractatum *Περί Ἰάδο* habet (v. p. LI); Neapolitanus gr. III. B. 4 saeculi XVI, qui partim cum **T** congruit correcturis aliquot additis, in ultima parte autem cum **Pp**; Neapolitanus gr. III. B. 3, saeculi XV, ex Ambrosiano C 82 sup. videtur descriptus, Moschopulum habet, caret tamen subscriptione; Laurentianus pl. LXX 29, saeculi XIV (Hemmerdinger 29 s.), cum **P** maxime congruit; Oxoniensis Baroccianus gr. 200, ab Andrea quodam anno 1515 exaratus foliis 149 primis continet libros I–V et *p* iam correcto descriptos; Vaticanus Palatinus gr. 332, saeculi, ut Colonnae (58) videtur, XVI, ex Oxoniensi Barocciano 200 est descriptus.

p Parisinus graecus 1635, chartaceus, constat foliis 405, quorum prior pars continet Herodotum, altera alia manu scripta Xenophontis Cyropaediam et Anabasin. in fine Musarum (fol. 238^r) aliqui 'versus heroici' sunt additi necnon colophonium, e quibus codicem anno 1447 esse exaratum colligimus. descripserunt Stein (xiii), Colonna (51), Hemmerdinger (39s.). excussit Stein librum I et notat lectiones; totum contuli lectionesque adfero sparsim (qua de causa siglum uncis parentheticis circumdedi in indice testium praeter librum IX, v. infra); ad quod accedit Steinii (vel adiutoris eius) collationem neque codicis **P** neque codicis *p* expertem fuisse mendarum. libri I–VIII et **P** (ratione habita, ut videtur, correctionum et partis notarum marginalium, cf. inter alia quae ad IV 3, 3 et V 89, 2 adnotavimus) sunt exscripti et carent *ν ἐφεληνστικῶ* et *ι* subscripto. itaque ubi discrepant inter se editiones quoad lectiones codicis **P**, eam quae cum *p* congruit tacitus recepi. nulla tamen visa ratione, qua cohaereant **P** et *p* in libro IX, in hoc libro omnes exscribo lectiones varias; discrepat enim hic *p* alicubi a **P**, congruunt autem ibidem lectiones eius

cum Aldina editione, contra tamen in ceteris libris, ubicumque distat Aldina a **P**, huic consentit **p**. haud abhorrere videtur illa res ab iudicio Steinii (xxxv) codicem **p** quodam modo et aliqua ratione fuisse textus Aldini formandi participem.

Provenit codex e bibliotheca Catherinae de Medicis; libri IX exstitisse olim exemplar peculiare ex eo apparet, quod codex Palatinus gr. 152 (quem Colonna 46 e codice **B** esse descriptum argumentis firmissimis se posse demonstrare affirmat) praeter aliorum scriptorum opera Calliopen continet.

M Mutinensis Estensis graecus 221 (II. H. 6), chartaceus saec. XVI ineuntis foliis 183 continens Herodoti Historias, descriptus a Puntoni, Indice dei codici greci della Biblioteca Estense di Modena, SIFC 4, 1896, 513; eius mentionem faciunt Colonna 57s. et Stein xvi, xviii, neuter in-spexit neque Desrousseaux (cf. tractatum eius supra citatum, p. 2). totum adiutores et ipse diligentissime excussimus. *ν ἐφελκυστικά* abunde usurpat neque vero *ἰῶτα* subscriptum. Mutinensis lectionum in recensione nostri rationem habendam esse ex eo primum apparet, quod solus videtur esse codex, qui integer penes nos est e ramo memoriae, cuius ceterorum membrorum non nisi reliquiae aliquot quaternionum supersunt, videlicet codex **Q** (quod vide) et folia **b** (v. quae de codice **B** supra diximus), quique cum florilegiorum memoria artius cohaeret quam ceteri libri (vide infra p. LIV ss.). priores editores inscientia Mutinensis impediverat ne adgnatos textus recte ponerent in stemmate memoriae Herodoteae, effectumque erat tali modo, ut **b** stirpi attribueretur Romanae ultroque **Q** indicatione quando esset exaratus carens iudicaretur ex Aldina editione esse exscriptus (cf. Steinii praefationem xvii). quam arte cohaereant **b** et **Q** ex hoc recognosci potest exemplo lectiones omnes exhibente, quae una pagina (fol. 3^v) continentur codicis **M**:

I 20 παρὸν **M** παρὸν **bQDTRSV** παρεὼν cett.; I 21, 1 ἐξηγγέλθη **MbQ** et codd. plur. -αγγ **CP**; βουλόμενος **MbQ** et codd. plur. -ον **SV**; θρασέως **MQ** σαφέως **b** cett.; μέλλει **MTbQP** μέλλ(λ)οι codd. plur.; I 21, 2 ἅπαντα συναγαγὼν **MbQA** man. rec. **DTRSV** πάντα συγκομίσας **A¹BCP**; χρῆσθαι **MbQ** et codd. plur. χρέεσθαι **CP**; I 22, 1 προηγόρευε **MbQ** προαγόρευε **CPR** προσηγόρευε **DT** σ supra lin. add. **A²**, iterum erasit man. rec. προσαγόρευε **SV**; ἰδὼν τε σῶρον **MQT** ἰδὼν τε σορὸν **b** ἰδὼν τε σωρὸν codd. plur. ἰδὼν σωρὸν **D**; I 22, 2 εἰπὼν **MbQTR^{πὼν}S** ἢ εἰπὼν supr. lin. **A²** εἰπας πὼν (q. e. εἶπας) **V**; τὰς ἐντολάς τοῦ Ἀνδοῦ **MQ** Ald. τοῦ Ἀνδοῦ τὰς ἐντολάς **b** cett.; ἀπῆλθεν ἐς **MQ** cett. ὑπῆλθεν ἐς **bDTSV**, supr. lin. **A** man. rec.; Σάρδεις **MQP** Σάρδις **b** cett.; I 22, 3 σιτοδείην **MQRSVA²** σιτοδείην **b** et codd. plur. σιτοδείην **D** σιτοδείην **T** et Priscianus; τετρήσθαι **MQTRSV** τετρήσθαι **b** cett.; λεὼν **MbQ** et codd. plur. λεῶ **RV**; κατεδόκει **MQ** et codd. plur. κατεδόκει **b** ἐδόκει **CP**; εἰς τὸ **MQ** ἐς τὸ **b** cett.; I 22, 4 ὠκοδόμησε(ν) **MbQ** et codd. plur. οἰκοδόμησε **CP**; νόσον **MQCRV** νοῦσον **b** cett.; καὶ τὰ μὲν κατὰ **MbQT** κατὰ μὲν cett.; Ἀλάντην **MbQ** et codd. plur. Ἀλνάττης **DRSV**; I 23 ἐξενευχθέντα **MbQ** et codd. plur. ἐξενεχθέντα

ASV; *δείξαντα* **MQ** *διδάξαντα* **b** cett.; I 24, 1 *τὸν πολλόν* **MQ** et codd. plur. *τὸ πολλόν* **bP¹** (?); *δε* **MbQ** et codd. plur. om. **D**; I 24, 2 *προϊέντα σφι(ν)* **MbQDTRSV** *σφι προϊέντα* cett.; I 24, 3 *ταφής* **MbQD** man. recentissima et codd. plur. *ταφείς* **D¹RSV**; I 24, 4 *περιιδέειν* **M** *-δεῖν* cett.; *δοκέει* **MbQ** *δοκέοι* cett.; *αὐτὸν* om. **MQ**, habent **b** cett.; *ἐδωλίοισι* **MbQP²TRSV** *ἐδώλοισιν* **C** *ἐδώλοισι* **D¹** (i inser. **D²**) *ἢ ἐδωλίοισι* suprascr. man. rec. **A** (eaedem lectt. iterantur I 24, 5); I 24, 5 *ὄρθιον* **MQ** et codd. plur. *ὄρθριον* **bTRSV**.

E Mutinensis lectionibus recte etiam apparet ratio, qua ille vel alii renascentium artium aetatis codices cohaereant cum editione Aldi, praesertim cum alius codex (**p**), cuius propinquitas cum **M** ex apparatu facillime recognoscitur, in Aldinae editionis fundamentorum numero est habitus a Steinio (xxi, xxxv). veri simillimum mihi videtur illum ad quem **M** pertinet ramum memoriae Aldinae subiecisse potius quam ex ea exscriptos continuisse codices. probandum est ultro (v. infra) Mutinensem praebere textum simillimum manuscripti alicuius, qui editorum Aldinorum labori adfuisset, vel plane fuisse ipsum unum e fundamentis editionis principis anno 1502 impressae. quamdiu pars tantum nota est Aldini textus fundamentorum, usui esse fortasse iudicatur editorem codicis instar eius editionis facere mentionem; nunc vero, cum lectiones non solum codicum **T**, **p**, **Q** notemus, sed etiam codicis **M**, nihil novi videtur posse praestari Aldina adiuvante. quae cum ita sint, selectas modo lectiones Aldinas Steinium secuti necnon veteres editiones (e. g. Gronovianam) exigentes memorabimus, eas quidem e quibus ipsa Aldina editio qua ratione se referat ad alios humanistarum aetatis textus clariore luce possit inspicere vel quo modo sit orta.

Est ubi varia aliqua lectio Aldinae et Mutinensis sit propria expertesque illius lectiones sint ceteri codices Mutinensis propinqui:

III 135, 3 *τὴν οἱ Δαρεῖος ἐπαγγέλλετο* **M** Ald. *τὴν ὁ Δαρεῖος ἐπαγγέλλετο* (-ται v. l.) cett. si illa Mutinensis Aldinaeque lectio consilio aliquo, ut emendetur textus, erat introducta, subtilior fortasse est atque ingeniosior quam quae illa sit effecta aetate, neque tamen obliviscamur aliam perditam aliqui memoriam participem fuisse in formatione textus ■ Mutinense traditi (v. p. XXIX).

III 63, 4 *οἱ μάγοι εἰσὶ τοι οἱ ἐπανεστεῶτες* **M** Ald. *οἱ μάγοι εἰσὶ τοι ἐπανεστεῶτες* cett. voces *τοι οἱ* ■ lectione duplici *τοῖ* videntur ortae.

V 101, 3 *ὄρος τὸ Τρωῶλον*, quod **M** et Ald. habent pro *ὄρος τὸν Τρωῶλον* a reliquis praebito, a plerisque editoribus praefertur.

II 51, 4 *πρῶτοι Ἑλλήνων μαθόντες παρὰ Πελασγῶν*] *πρῶτοι παρὰ Πελασγῶν μαθόντες* **M** *Ἑλλήνων* in mg. suppl. **M** et ante *παρὰ* in textum inseruit Ald.

IV 23, 4 *τοι* voci *τι* suprascr. nescio quae manus **M** *τοι* Ald.

IV 26, 2 *πατὴρ* in *πατρί* correxit **M** *πατρός* Ald.

IV 128, 3 *ἄν* codd. plur. *αἰεὶ* **M¹** Ald., corr. **M²**.

Porro locos invenies, in quibus omisit **M** aliquam vocem supplevitque eam Aldina indutam specie, qua a ceteris fontibus differt. editionis impressae editores se esse nixos textu illa voce carente ex eo quoque constat, quod forma ab Aldina praebita

'melior' quoad dialectum vel 'rectior' videtur esse iudicanda quam vera lectio ceterorum codicum: III 99, 2 *αὐτῶν* codd. plur., om. **M** *αὐτέων* Ald.; III 12, 1 *μόνῃ* om. **M** *μόνῃ* Ald. cf. etiam III 97, 5, ubi Aldinam quasi puriori dialecto recognoscas studuisse, addit enim solus Mutinensis nescio qua ratione inductus particulam *οὖν* post vocem *μὲν* scribens *ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι*, quam lectionem recepit Aldina, 'correxit' tamen in *ταῦτα μὲν ὧν οὗτοι*, ne ab Iade abhorreret, et V 67, 4, ubi loco vocis *ἐώθησαν* a codd. **Mp** omissae *ἐώθασι* inseruit Aldus. cf. V 89, 2.

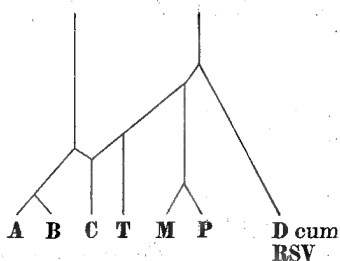
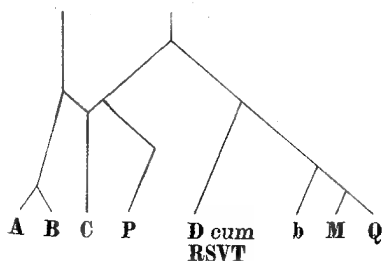
Aliquae in Aldina obviae veniunt lectiones 'mixtae', quas eo modo esse ortas constat, ut lectiones in Mutinense exstantes in unum essent confusae cum illis quae in ceteris codicibus leguntur:

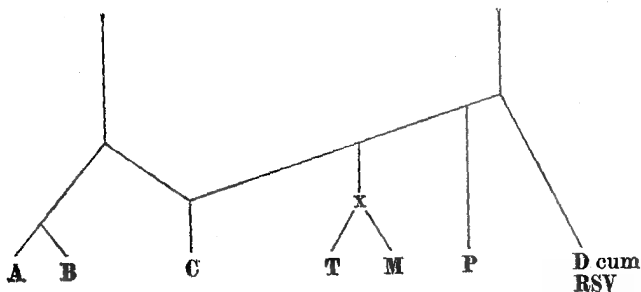
III 58, 3 *ἀπικόμενοι ὧν ἄγγελοι* **ABCP** *ἀπικόμενοι ὧν οἱ ἄγγελοι* **TDRSV** *ἀπικόμενοι δὲ οἱ ἄγγελοι* **M** *ἀπικόμενοι δ' ὧν οἱ ἄγγελοι* Ald.; IV 19 *πλὴν τῆς Ὑλαίης* **PDRSV** *τῆς Ὑλαίης* **ABCT** *γῆ τῆς Ὑλαίης* **M** *γῆ πλὴν τῆς Ὑλαίης* Ald.; hoc quoque: III 8, 3 (cf. apparatus) *Ὀροτάλ* **DRSV** *Ὀροτάλ* **C^c** *Ὀροτάλ* **AC^{ac}TP** *Ὀροτάλ*τ* **B** *Ὀροτάλ* **M** *Ὀροτάλ* Ald.

Sunt et alii codices eiusdem familiae, in quibus talis modi confusionis elementa appareant: III 84, 1 *Ὀτάνεω* **MPp** *Ὀτάνεος* cett. *Ὀτάνεως* Ald. planissime autem demonstrari potest origo lectionum mixtarum Aldinarum e duplicibus lectionibus codicis **M** hoc loco: III 156, 1 *ὀρέωντες* **AB** *ὀρέοντες* **CTPp^{ac}DRSV** *ὀρέωντες* **M** *ὀρέωντες* **p^c** Ald.; similiter invenitur V 68, 1 pro *μετατιθεῖς* 'falsa' correctio *μετᾶ-θεῖς* **M** et *μετατεθεῖς* **p** Ald.

Quamquam ex illis satis constat Mutinensem unum fuisse e fundamentis Aldinae potius quam hanc illius, addamus licet exemplum e codice, quem nemo umquam habuit suspectum ex Aldina esse exscriptum: III 80, 3 *ἐμφύεται* **A** *ἐμφύεται* cett. *ἐνεμφύεται* Ald.

Ut de loco agamus, quo in stemmate ponendus est **M**, praeter id quod proximitate codicum **Q** et **b** ponimus eum in illis partibus operis, quae in his continentur, Mutinensem liquet esse unum ex eis, quorum affinitas hic illic mutatur neque aequalis est in omnibus partibus Musarum. quae de mutatione stemmatis cum infra nobis sit disserendum, hic has tantum inter alias positiones (quae ex enumeratione testium recognoscuntur) a nobis observatas esse memoramus:

Ad tertiam eam formam stemmatis non modo memorandum est interdum easdem omissiones ex haplographia ortas et in T^1 et in M inveniri (cf. IV 33, 2–3 et IV 34, 1), sed etiam haec nobis explicanda et addenda sunt: est, ubi M correcturam plane ex nihilo invenerit lectionis a scriba libri x penitus depravatae et in T adhuc lectae; at cum manus secunda codicis T ex alio fonte rectum restituisset, nihil habuisse videtur librarius codicis M unde textum genuinum traheret (minime igitur eum repetamus licet ex Aldina esse descriptum). exciderunt enim III 134, 4 propter haplographiam homoeoteleuti aliqua verba, quae vices loquentium indicant, adeo ut in T^1 verba contrariam mentem patefacientia, quasi ab una eademque persona essent dicta, exhibeantur.

T^1 '... ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι.' καὶ ταῦτα ὀλίγον χρόνον ἔσται
om. (suppl. T^2)
 M '... ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι.'

T^1 τελεύμενα.' λέγει Ἀτοσσα, τάδε ὄρα, νῦν ἐς
om. (suppl. T^2)
 M Ἀτοσσα δὲ οὕτω ἔφη.

T^1 Σκύθας μὲν τὴν πρώτην ἵεναι ἔασον· οὗτοι γάρ, ἐπεὰν σὺ βούλῃ,
om. (suppl. T^2)
 M

T^1 ἔσονται τοι· σὺ δὲ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι.
om. (suppl. T^2)
 M

T^1 ἐπιθυμέω γάρ ...'
om. (suppl. T^2)
 M 'ἐπιθυμέω γάρ ...'

Cf. IV 22, 3, ubi vocabulo ἀποκλίνοντι a scriba codicis **T** in ἀποκλίνον depravato librarius **M** vocem prorsus inventam τετραμμένον substituit, quae deinde, sicut etiam IV 126 factum est, in Aldi quoque inventa est textu; IV 168, 1, ubi de sententiis οἰκέουσι δὲ κατὰ τάδε Λίβυες. ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι πρῶτοι Ἀδρυμαχίδαί Λιβύων κατοίκηται scriba cod. **T** voces ἀπ' Αἰγύπτου omiserat vel supervacua censuerat, **MP** necnon editio Aldina syntaxin 'adaptaverunt' novam ponentes interpolationem inter ἀρξάμενοι (ἀρχόμενοι **MPp**) et πρῶτοι.

Inter correctiones denique codicis Mutinensis haec quoque est numeranda, qua lectionem a Dindorfio propositam anteceperat: IV 165, 1 ἕως pro τέως.

Est etiam, ubi Mutinensis aliquid in 'patre' cum **T** communi corruptum, de cuius correctione desperavit scriba, extemplo omiserit:

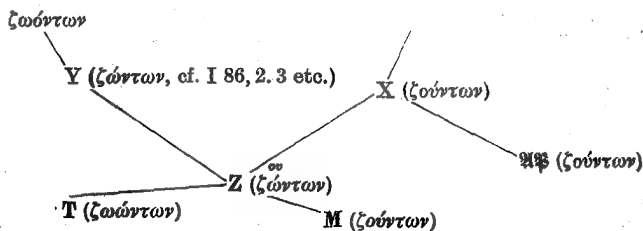
III 135, 2 codd. plurimi:	ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἐπιπλά λαβόντα ἄγειν
T	ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἐπιπλαβόντα ἄγειν
M	ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἄγειν

Aliqua ea sola de causa omissa esse videntur, quod lectio non constitit in fontibus: II 60, 3 πλέον **C²J^{ac}T** πλέον cett. prorsus om. **M** sententiam mutilans; III 14, 7 τε, v. l. δέ, om. **M**; cf. III 18; 140, 3; 27, 2; 80, 1; dubiam vocem erasit **M** III 30, 2, falsam litteram IV 192, 1.

Aliquando evenit, ut **M** vocem, quam aliquod vitium subiisse et post correctam vel non unanimitate stirpium traditam esse videmus, e correctura fontis sui reciperet, sed formam correctam in fonte videlicet super versum scriptam falsa transpositione in alium locum insereret: I 179, 3 μοννόκωλα ἔδειμαν] μοννόκωλα ἔδειμαν **RT** μοννώκωλα ἔδειμαν **C** (v. p. XXVII) ἔδειμαν μοννόκωλα **MT**; III 34, 1 οἶνω προσκείμενον **ABCTP** προσκεισάμενον **DRSV** προσκείμενον οἶνω **M**; III 83, 1 δὴ τρεῖς αὐταὶ προσκέατο **ABCT** δὴ τρεῖς αὐταὶ προσκέατο **DRSV** δὴ τρεῖς αὐταὶ προσκέατο **P** Ald. αὐταὶ δὴ προσκέατο τρεῖς **M** αὐταὶ δὴ προσκέατο τρεῖς **T** et eius modi alia multa. III 30, 3 vocem οἱ a **R** omissam transponunt **pM** Ald. suntque aliquae transpositiones cum **Q** communes, etsi origo iam non exstat: I 31, 4 ἀριστόν ἐστι τυχεῖν **MQ** τυχεῖν ἀριστόν ἐστι cett.; I 32, 5 ἔχοντες μετρίως **MQ** μετρίως ἔχοντες cett.

Neque vero omnes mutationes ordinis verborum in codice **M** inventae necessario e correcturis ortae sunt; iam scimus (v. p. XLIV, ubi de papyrorum memoria agimus) aliquam antiquissimam recensionem ordine verborum a textu 'Florentino' et 'Romano' interdum differre, et quamvis stemmata hic pro exemplo allata nihil dum de ratione indicent, qua **M** et 'consanguinei' eius cum memoria obliqua cohaereant quaque rami memoriae ab eis, quos hic delineavimus, alieni sit particeps (de quibus rebus cf. pp. L, LIV s.), tamen haec ultima ad lectiones 'patris' codicum **MTQ** communis recognoscendas spectantia afferamus exempla:

III 119, 6 ζῶόντων codd. plurimi ζούντων **AM** ζῳώντων **T**, quod, cum II 36, 2 ζῶῶσι (ex ζῶῶσι videlicet ortum) adhuc in **M** exstet, optime sic explicabitur (cf. p. XXXIV), et hoc ad 'tertiū rami' recensionem orthographicam spectans, quod in solis codicibus **TMQ** vox 'limes' ὁδός scribitur I 72, 2, ubi ceteri errorem recensorum vetustissimorum (ὁρος) perpetuant, inversa autem ratione οὐδῶν **TM** (pro δῶν) II 7, 2 (cf. p. X).

Q perditus praeter folia primam partem Musarum usque ad medium caput I 86 continentia et extremis annis saec. XV confecta (Hemmerdinger 38) quae nunc religata sunt numeris 18—36 signata cum reliquo codice miscellaneo Parisino graeco 1405 chartaceo, quem v. d. Omont saeculo XVI adscripsit. sed plane e partibus variorum codicum constat ille liber, cuius alias partes ab aliis manibus esse conscriptas facile recognoscitur. cumque immo mutilus sit in fine, haud libenter adsentimus Steinio (xvii), cui illa pars libri primi ex ipsa Aldina visa est transscripta. qua ratione de affinitate memoriae codicis Q et textus Aldini nobis videatur esse iudicandum, intellet lector ex illis quae de codice M disseruimus. subscriptum habet *ῥῶτα*, regularius tamen ubi cum accentu circumflexo una apparet quam alias; *ν ἐφελκυστικῶ* paene secundum nostrae aetatis consuetudinem utitur.

T Laurentianus plutei LXX codex sextus membranaceus, quem describunt Stein xi s., Colonna 47, Hemmerdinger 106ss., cf. etiam quod de eo tractat v. d. Alberti, Maia 11, 1959, 315ss. et 12, 1960, 331ss. constat foliis 340 Herodotum unum et integrum continentibus exaratisque, ut docet subscriptio, anno 1318 a Nicolao Triclinio iussu Atheniensis cuiusdam bibliopolae vel litterarum viri periti. memoriam huius codicis, quae minoris ad textum constituendum esse momenti diu iudicabatur, postquam D in lucem revenit, Steinianam sequens notitiam in apparatu notavi ideoque lectiones manus posterioris (t), quae duo folia illius codicis supplevit (IV 155, 2—163, 2, cf. et Hemmerdinger 108), sparsim modo inter testes enumeravi. codex T illustrissimum est exemplum codicum (et insuper ante renascentium aetatem litterarum est scriptus) qui in Musarum parte alia in alio sunt ponendi loco stemmatis. est enim usque ad libri II cap. 132 stirpis Romanae affinis, a II 133 usque ad finem operis Florentinae; nihilo minus eadem fere scholia ubique inveniuntur in margine adscripta quae in codice A. haud longe videtur abesse a veritate codicem T fuisse unum e fundamentis vel Aldinae editionis vel Vallae

versionis (v. Albertii explicationes et cf. Bolletino del Comitato per la preparazione della edizione nazionale dei classici greci e latini 1959, 65ss.). *ν ἐφελκυστικῶ* paene ubicumque typographi regulariter utebatur librarius; contra *ι* subscriptum nusquam usurpat.

Eundem partim quidem fontem ac **T** videtur habere Vaticanus Urbinas gr. 88 saeculi XV ineuntis, cuius affinitas cum stirpe Romana eo ipso loco (II 132) finem habet quo codicis **T**; a libro III usque ad finem eodem loco stemmatis ponendus est Urbinas quo Vaticanus gr. 122 (v. p. XLIII); agit de illis v. d. Alberti Maia 12, 1960, 331–345.

Permultos codices e **T** pendere plane constat, pauciores tamen quam quos enumerat Hemmerdinger 113: Vaticanum gr. 1359, quem anno 1480 a codice **T** descriptum esse censet Colonna 54, cf. Alberti Maia 11, 1959, 315 ss., Hemmerdinger 109; Ambrosianum gr. L 115 sup. (Martini-Bassi 501) saeculi XIV cum **T**, antequam erat correctus, maxime congruentem; Neapolitanum gr. III. B. 1 (anno 1440 exaratum); Venetianos Marcianos 364 (anno 1469 exaratum et cum **T** et Neapolitano gr. III. B. 2 vel Ambrosiano gr. L 115 sup. maxime congruentem) et 366 (saeculi XV) et 365 (anno 1436 exaratum), qui eundem textum praebent quem **T**; Oxoniensem Baroccianum gr. 114, saeculi XV, qui foliis 1–25 librum I continet, codicis **T** fere consimilem; Parisinum gr. 2933 (Gaisfordii d), anno 1474, negligenter exaratum, codici **T** affinem. ad eundem ramum pertinent illi, qui codicis **T** et illorum Ambrosianorum et Neapolitani, quorum mentionem fecimus, sunt consimiles: Ambrosianus gr. A 253 inf. (Martini-Bassi 831), saeculi XV; Neapolitanus gr. III. B. 2 saeculi, ut videtur, XV. cum **Rb** vel **T** (Stein xvii) arte cohaeret Parisinus gr. 1634 anno 1372 exaratus, et cf. quae de Neapolitano III. B. 4 partim e **P** pendente diximus.

D Vaticanus graecus 2369 membranaceus foliorum 272 saeculi XI; descripserunt Colonna (45s.) et Hemmerdinger (122ss.). desunt folia ab initio usque ad I 5, 3 et a I 38 usque ad 73 et 197 ad 205. codicis diu ignoti vel perdit nemo ante tertiam Hudii editionem in apparatus conficiendis habuit rationem; accuratissime eius lectiones partim iam antea contulerat Weber in *Analectis Herodoteis* (Philol. suppl. 12); de eius fide atque auctoritate et qua ratione eius memoria ad aliorum spectet agunt idem et Colonna 71ss. (de codice Palatino graeco 176 tractans), cf. etiam Hemmerdinger, CQ 2, 1952, 97ss. interveniunt inter saecula XII et XVI complures manus correctorum, qui textum ipsum mutaverunt pluribus locis quam quibus lectiones correctas supra versum adiungebant; v. Colonnae notas, Bolletino NS 2, 1953, 13–25. correctores aliqui aut addiderunt aut eraserunt aliqua *ν παραγωγικά* hic illic scripta sed neque secundum nostras regulas neque eisdem quidem locis quibus **A** usurpata, ut recognosci non possit, qua mente usi remanere sint passi correctores illa *ν παραγωγικά* quae intacta exstant. simili modo *ἰῶτα* adscriptum valde irregulariter invenitur et, ut videtur, rarius in extremis vocibus, in verbis rarissime. non desunt elisiones. commata inveniuntur pronomnibus anaphoricis subordinative usurpatis postposita (cf. supra

p. XVIII), sed est ubi correctoris, ut videtur, manus alterum comma insuper adiunxerit pronomini antepositum.

Codicis **D** 'fere geminum' iudicat Colonna (51s.) Vaticanum Palatinum gr. 176 saeculi XV medii, cuius lectiones praecipuas contulit idem 70–81; qua ratione cohaereant Palatinus et codicis **D** correcturae accuratius explicat in *Bolletino del Comitato NS* 2, 1953, 13–24. Palatinum non vidi, sed cf. quae de eo p. XL de Hierosolymitano agens dixi.

Vide etiam quae p. L de excerptis Darmstadtensibus disserui.

J Hierosolymitanus Bibliothecae Patriarchae Graeci ad *Πανάγιον Τάφον* vocatae codex 79 (= 512) chartaceus saec. XV medii. quae hoc codice continentur describit *Α. Παπαδόπουλος-Κεραμέυς, Τεροσολυμιτική Βιβλιοθήκη* 1, 160s., dicens esse *ἀπαρτισθὲν ἐκ λειψάνων διαφόρων κωδίκων, οἵτινες εἶχον γραφῇ τελευτώσης τῆς ΙΔ' καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος*. codicis folia 35–66 partes Musarum I 192–II 65 et IX 1–28 continentia magnitudine differunt a ceteris; sunt enim folia 35–58 (I 192–II 65) et 59–66 (IX 1–28) scripta alia manu, ut pro certo haberes alterius codicis reliquias esse (praesertim cum in initio libri II titulum inveniamus [*Ἐδτέρηνη*], qui deest libro IX), nisi his et illis foliis idem signum (forfex, no. 3666 Briquet) esset impressum. folia aliquot extra ordinem inveniuntur religata, cui rei remederi voluisse videtur manus recentioris aetatis, quae locos operis numeris capitum designat necnon signo *p.* adiungit numeros paginarum editionis Gronovianae 1715. sine ullo dubio volumen religatum est in Patmo, ubi folia anno 1769 scripta in initio et in fine addita sunt et unde Hierosolyma allatus est ante annum 1860.

Signum forcicis, cuius supra fecimus mentionem, chartam a Genua indicat duxisse originem (Briquet II 235ss.), ubi inter annos 1440 et 1450 eam esse confectam satis constat; eandem habet originem eiusdemque est aetatis charta plerarumque reliquiarum partium libri (Libanii et Demosthenis reliquiae, forfex 3670, et item Aristotelis et Heraclidis Pontici; Demosthenis alia forfex 3754), solorum foliorum 170–177 et 194–239 rhetorica aliqua continentium charta aliunde provenit ('*chapeau*' Venetianus, ut videtur, finis XV vel initii XVI saeculi; libra Venetiana 2578; lilium alicuius generis in Briquetii opere non descripti). quibus omnibus chartis cum teste Briquetio extra Italiam et in partibus orientis solis usi essent librarii, fortasse liber Hierosolymitanus e reliquiis codicum in charta exportata sub Genuensium vel Venetianorum imperio exaratorum est compositus, qui olim repositi erant in bibliotheca Patmiaca quo tempore ea insula a Turcis expugnata et subiugata est (i. e. anno 1454, cf. quae *Ἐλισαβὲτ Ζαχαρίδη* disserit de historia Patmi in tomo primo *Σύμμεικτα* vocato a *Κέντρον Βυζαντινῶν Σπουδῶν* anno 1966 Athenis edito, p. 195).

Herodotea Hierosolymitana ipse contuli et benignitate curatoris usus in Bibliotheca post annum 1967 potui exscribere. abunde habet *ν ἐφελκαστικόν*, caret *ἰῶτα* subscripto.

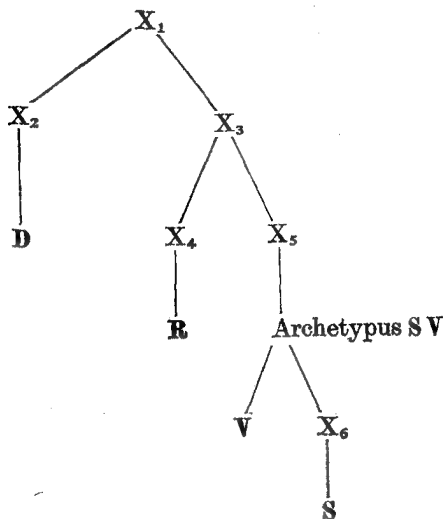
Quanti Hierosolymitanus ad textum recensendum sit momenti, ex eo

potest recognosci loco quo ponendus est in stemmate codicum manu scriptorum, qui illam quae Romana appellatur stirpem constituunt, de quorum ratione qua cohaereant et relatione optime iudicat Weber in *Analectis Herodoteis* (*Philologus* suppl. 12) eis sane libris manu scriptis nixus, qui illo tempore erant noti.

Non esse dubium, quin Romanae stirpis membrum sit **J**, e permultis elucet lectionibus, quarum minimum numerum exemplorum hic adhibebo.

Congruit enim cum omnibus **DRSV** lectione ceterorum memoriae opposita locis his: I 196, 3 ἀπαγαγέσθαι, om. ἐκδοῦναι — θυγατέρα; 207, 4 Τομώριδος; 211, 2 κλινθέντες δαίνοντο; 211, 3 βασιληῆς Τομώριδος; 212, 2 ἐπαναπνέειν; 214, 1 ὥς ὁ Κῦρος, etc.

Adumbrat autem Weber (218) stemma codicum Romanae stirpis potiorum hoc modo, qui nunc quoque testimonio Hierosolymitani adiuncto potest sustineri.

Statim constat codicem **J** ad dextrum pertinere ramum qui ■ supremo nodo oritur, cum nusquam congruat cum **D** contra **RSV**, saepe vero se cum his codici **D** opponat:

I 196, 2 αὐτῇ; 197 δὲ τοῖσι ἐκφέρουσιν, τοιοῦτον (item II 5, 1), om. δὲ, παρεξελθεῖν οὐ σφιν; 201 Μασαγέτας ὑπ' ἐαυτὸν; 206, 1 σπεύδεις; 207, 3 ἐγὼ γνῶμην ἔχω; 209, 2 καταλέλειπτο; 211, 2 ἐπελεύσαντος; 213 τῆς βασιλῆϊνης; II 6, 3 μέτρον ἔδν; 7, 1 τὴν μεσόγειαν ἐστίν; I 216, 3 ἵκετο, ζῶνους (contra D¹); 216, 4 γαλακτοπόται (contra D²).

Accuratius ut ponatur Hierosolymitanus in stemmate, enumeremus lectiones eius in illis locis quibus discrepant inter se RSV:

Inveniuntur enim Hierosolymitani cum DS contra RV haec: I 206, 2 διάβαινε ἐς; 206, 3 ἐς μέσον σφιν προστίθεις; cum DSV contra R: II 3, 1 Ἡλιοῦ πόλιν, τοῖσι λόγοισι τοῖσιν; cum DV contra RS: I 207, 6 πρὸς δὲ κρατῆρας; II 6, 1 μέχρι Σελβωνίδος; cum R contra SV: I 196, 3 (deest D) αὐτῇ ἐς ὅτω τό; 196, 5 (deest D) δῆμον βίον; cum DR contra SV: 202, 3 φωκίων δέρμασι; 208 συνέστασαν; II 4, 1 ὀνῶδεκα, τοσῶδε; 8, 1 νότον; 8, 2 τεταμένον; 10, 1 ἥλιον; 17, 1 habet ἔδν, οὐρους; 19, 1 habet καί; 25, 1 ἐῶδες; cum DRV contra S: I 208 καὶ εὐποιεῖν; I 214, 5 νικῶσαν ἐς μάχην; cum R contra DSV: II 22, 3 ὅς ἂν ταῦτα; 24, 2 ταύτην οἶκος; cum RV contra DS: I 210, 2 ἀμείβεται δὴ ὦν; 214, 1 συλλέξας τὴν ἐκωτῆς; cum R contra DSV: II 8, 1 πρὸς μεσαμβολῇ τε; cum DSV contra R: I 195, 2 κρίνον; 207, 1 τὰ ἐόντα; 207, 2 habet αὐτοῦς; 207, 3 habet περὶ; 207, 5 ὑποχωρῆσαι; II 14, 1 habet ἐς; 14, 2 τὸν ἄμητον; 22, 2 ἐς τὰ ψυχρότατα ῥέων τῶν; 26, 2 ἀπαινούμενος; contra S: II 22, 2 κόσμον δῆτα.

Est igitur suspendendus codex J de illo ramo qui de X₁ tendit ad X₄.

Exciderunt e codice D duo folia capita 196–205 libri I continentia. codicem J, cum in his quoque capitibus nullas praebeat lectiones a RSV discrepantes, temere est inter X₁ et X₃ ponere; sine ulla tamen difficultate potest demonstrari eum tenuisse re vera in capite, ut sic dicam, codicum RSV locum, quem maximi esse momenti constat non e varietate tantum lectionum sed etiam ex ipsis Hierosolymitani lectionibus earumque figura. demonstravit enim Weber in *Analectis Herodoteis* 172ss. non esse scissione seiunctum ramum RSV de codice D priusquam se interposuisset manus cuiusdam librarii, qui criticae recensiois modo lectiones illius qui X₃ designatur libri cum aliis exstantibus contulisset et supra versus notavisset. antequam haec incamus, quae patefacit argumento suo Weber et quae inde possunt concludi, constare liceat memoremus Hierosolymitanum illis locis discrepare a RSV, quibus in codice D inter venerat corrector, cuius aetatem statuit saeculum XII ad XIV Colonna (46):

I 208 Τόμωρι JD^c et stirps Florentina Τόμωριν D^cRSV; I 212, 2 ἐμπιπλάμενοι JD¹ et stirps Florentina ἐπιπλάμενοι R ἐμπιπλάμενοι D²; II 59, 1 δεύτερα δὲ ἐς J δεύτερα * ἐς D δεύτερα ἐς cett.; rebus sic stantibus non potest dubitari litteram in codice D deletam fuisse δ', coniecerat autem iam Steinius δ' ἐς esse legendum.

Cognatus igitur est Hierosolymitanus cum illa, ut sic dicam, critica recensione, qua scinditur D de reliqua sua stirpe. insignis videtur esse et digna ut animum ad eam advertamus lectio codicis R ἐπιπλάμενοι, quae illa ratione est explicanda ut, postquam corrector aliqui ex ἐμπιπλάμενοι (sicut tradit corrector codicis D) litte-

ram μ delevisset, obliverit librarius posterior errore inductus alteram μ ex eadem voce. sumenda est igitur lectio codicis **R** pro mixtione duarum lectionum $\epsilon\mu\pi\iota\pi\lambda\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\iota$ et $\epsilon\mu\pi\iota\mu\pi\lambda\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\iota$ 'negativae' vel 'deletivae' speciei lectionis mixtae.

Sunt enim mixtae illae lectiones (vel in 'centonis' modum traditae, sicut appellavi eas in grammatica mea 208ss.), quibus nixus constituit Weber perditam manum correctoris. textum, qui adnotationibus suprascriptis correctionem subiit iuxta lectiones stirpis Florentinae, necesse est ante oculos fuisse librariorum 'subarchetypi' **RSV** (nihil interest utrum idem sit ac X_3 an paulo sequatur eum) et e tali textu derivatas esse lectiones, quae ambas lectiones varias anteriores identidem praebent. non est igitur interpretanda, ut uno pro tempore utamur exemplo, lectio $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$ (cuius modi maximum invenis numerum in quibusdam quidem codicibus), nisi assumitur olim exstitisse codicem, in quo voci $\mu\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\theta\epsilon\alpha$ supraposuisset librarius litteram α ($\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$), ut correctior, secundum Iadem dialectum, efficeretur lectio $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$. gentibus coniecturis Weber speciem illius codicis 'critice' scripti ex innumeris lectionibus mixtis in codicibus **RSV** exstantibus reconstituit. neque tamen ex Weberii argumento potest concludi, utrum in specie codicis tali modo reconstituta sint allatae correctiones a secunda manu an iam una manu in aliquo codice varietas lectionum fuerit exhibita.

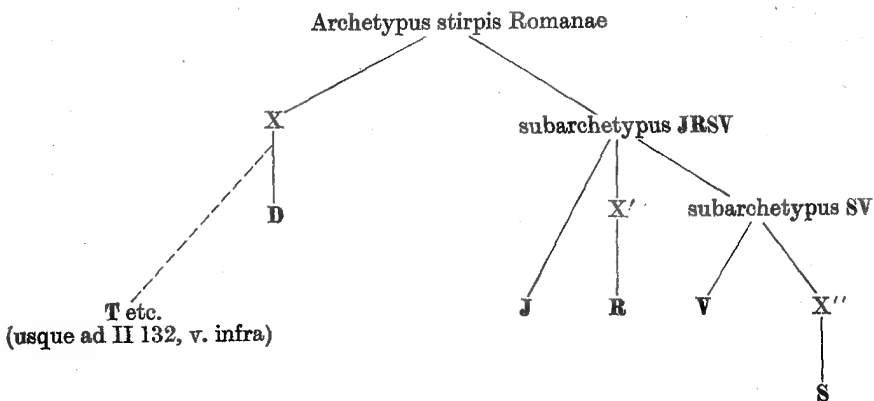
Illius speciei codicem, quam Weber ex examine memoriae cogente iudicio delineabat, plane nunc recognoscimus in codice Hierosolymitano. omnino non desunt in illo lectiones cum varietate formarum supra versum annotata; et qui litteras vel ductum et insuper atramentum observat, non potest habere dubium quin annotationes supra versus allatae eadem manu sint scriptae ac ipse textus.

E magno numero earum lectionum liceat eligam eas quae planissime ante oculos ducunt speciem codicis a Weberio recte coniectam eandem re vera fuisse ac codicis Hierosolymitani.

In extrema parte libri I — sunt autem haec capita quae in codice **J** exstant — Weber 176ss. lectiones duplices enumerat has vel e lectionibus mixtis coniectas vel in codice **R** adhuc exstantes: I 202, 1 $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$ **RSV**, et legimus in Hierosolymitano $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\alpha$; 203, 1 $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\iota$ **RSV**, hic quoque $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\theta\epsilon\iota$ habet Hierosolymitanus; 211, 2 $\eta\delta\delta\omicron\nu$ **D** $\epsilon\delta\delta\omicron\nu$ **S** $\eta\delta\delta\omicron\nu$ **R**, item **J**; 214, 4 $\epsilon\delta\acute{\iota}\zeta\eta\tau\omicron$ **D** $\epsilon\delta\acute{\iota}\zeta\epsilon\tau\omicron$ **SV** $\epsilon\delta\acute{\iota}\zeta\eta\tau\omicron$ **R**, item **J**; 216, 4 $\nu\acute{o}\sigma$ Krüger $\nu\acute{o}\mu\omicron\nu\varsigma$ **R** $\nu\acute{o}\mu\omicron\varsigma$ **rell.**: 'quod **R** praebet nihil aliud esse atque $\nu\acute{o}\mu\omicron\varsigma$ apparet', $\nu\acute{o}\mu\omicron\varsigma$ **J**; cf. etiam: II 55, 1 $\Theta\eta\beta\alpha\acute{\iota}\omega\nu$ **BCD** $\Theta\eta\beta\epsilon\alpha\acute{\iota}\omega\nu$ **V** $\Theta\eta\beta\alpha\acute{\epsilon}\omega\nu$ **S** $\Theta\eta\beta\alpha\acute{\iota}\omega\nu$ **R**, item **J**; ad eos accedunt alii loci in quibus **J** lectiones stirpium ambarum una praebet neque vero exstat mixtio lectionum in aliis codicibus: I 207, 7 $\alpha\pi\omicron\delta\epsilon\acute{\iota}\xi\iota\varsigma$ **J** (- $\delta\epsilon\acute{\iota}\xi$ - stirps Romana, - $\delta\epsilon\xi$ - stirps Florentina); II 22, 2 $\psi\upsilon\chi\rho\acute{o}\tau\alpha\tau\alpha$ (sq. suprascr.?) **J** ($\psi\upsilon\chi\rho\acute{o}\tau\alpha\tau\alpha$ stirps Flor., $\psi\upsilon\chi\rho\acute{o}\tau\epsilon\gamma\alpha$ stirps Rom.); II 39, 2 $\epsilon\kappa\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha\sigma\omega$ **J** (- $\omicron\nu$ - cett.); et cf. quae ad II 44, 2 adnotavimus. Vide etiam quae infra p. XLIII de Vaticano 122 egi.

Eandem ergo habet speciem Hierosolymitanus ac ille 'subarchetypus **RSV**' quem varietatem lectionum constat notavisse; in stemmate exornato codicem ponimus ut sequitur:

PRAEFATIO

Cf. quae p. XLVI de doctrina grammatica in codice Darmstadtensi tradita dicimus.

Non abhorret hoc stemma ab illis lectionibus, quae adduxerunt v. d. Hemmerdinger ut censeret CQ 2, 1952, 97 (cf. Les manuscrits 124ss.) archetypum RSV fuisse 'une copie indirecte de D'. potest enim fieri, ut exemplum afferam, ut VI 69, 4 *φῆσει* a D¹ cum ABCP praebitum et post a D² in *φῆσι* correctum ex archetypo RSV vel ex uno e codicibus R, S, V sit illatum potius quam contraria via.

Ad hoc accedit quod chartae codicis Vaticani Palatini gr. 176 (v. p. XXXVI), quem Colonna „codicis D fere geminum exstitisse“ iudicat, idem vel simillimum signum forficis 'omni ornamento destitutae' est impressum quod Hierosolymitano; caret tamen lectionibus duplicibus.

R Vaticanus graecus 123 duorum voluminum vel foliorum 443, chartaceus miscellaneus; describunt Stein xi, Colonna 475, Hemmerdinger 143ss. Musarum exemplar, quod, ut e signis chartae insertis potest iudicari (Colonna, Hemmerdinger), saeculo XIV est exaratum, incipit fol. 12 et continet usque ad finem voluminis primi (fol. 243) libros quattuor, deinde in altero volumine (fol. 244–437) libro quinto omisso libros VI–VIII et partem libri IX (usque ad cap. 106); finem Historiarum in fine voluminis supplevit manus alia (quam siglo r designamus) a Colonna saeculo XV attributa. excusserunt codicem Hude et Colonna, primus autem omnium Stein, in cuius editione R solus apparet testis Romanae, ut ex eius nomine deinde vocabatur, stirpis. neque igitur potuit ea aetate fides illius stirpis recte iudicari, dum Paschis 1884 in sua Commentatione critica in Herodotum (Progr. Gymn. Friedr.-Werd. Berolinensis) affinitate codicis R cum S et V innixus auctoritatem stirpis Romanae (codice

D adhuc ignoto) clare praedicaret Kallenberg Herodoti Teubneriani editor; antecesserant autem ei iam Gomperz, Sitzungsber. Kais. Akad. d. Wiss. Wien (phil.-hist. Kl.) 1883, 141ss., 521ss., et Wehrmann, De Herodoti codicis Romani auctoritate disserens Halis 1882. hic illic correctoris manus invenitur (cf. quae de codice J disseruimus); *v παραγωγικῶ* summa constantia ante vocales et illas quoque, quae in initiis sententiarum sunt sitae, utitur, neque tamen si sequens sententia a consonante initium capit. deest *ι* subscriptum; *ι* et *υ* vocales in cacuminibus syllabarum semper diaeresi (*ι̇*, *υ̇*) sunt munitae. relativis eandem habentibus formam ac demonstrativis comma postponitur.

Codicis R plane simillimus est, eius tamen menda manifesta correxit, Ambrosianus gr. A 163 inf. (Martini-Bassi 59) saeculi XV (Colonna 55); Londinensis Musei Britannici Harleianus 6312, saeculi XIV, lib. I continet ex R, ut mihi videtur, exscriptum, quem e T pendere censet Hemmerdinger 121.

S Cantabrigiensis olim Guilelmi Sancroftii archiepiscopi codex in collegio Emmanuelorum conservatus sub numero 30 (vel 1.2.a), chartaceus, foliorum fere trecentorum, quem saeculo XIV attribuit Hude, sed saeculo XV medio posuit Powell, CR 51, 1937, 118s. folio primo in obverso adscripta est notitia Latina indicans librum primo „a Thoma Galeo, sed valde negligenter“ esse collatum, deinde „longe diligentius in usum editionis Wesselingianae ab Antonio Askew, ut tamen non pauca omiserit, quaedam etiam minus recte notaverit, quod in omni fere collatione fit, praesertim in ea, ubi magna variarum lectionum pars ad dialecti rationem vel servatam vel neglectam pertinet“. alia post addiderunt Gaisford, qui denuo contulit, et Hude, qui novissimus; nihilo secus non omnia apud illos congruunt. speciminibus examinatis mihi persuasi nihil iam posse addi quod in alterius utrius editoris adnotatione non invenias. *ἰῶτα* subscriptum negligit codex, *υ* autem *ἐφελκυστικῶ* velut nostrae aetatis typographi satis regulariter utitur. easdem ac M codex S habet depravationes vocum ad lacunas supplendas inveniendarum (v. infra p. LXIII s.), cf. Hemmerdinger 138ss.

Praecedit Historiis tractatus *Ἡ ἀρχὴ ἐρωθῶτων ἰδιωμάτων τῆς Ἰάδος διαλέκτου* inscriptus, cuius maximam partem inter alias Moschopuli versiones luci edidi infra p. LXVIII ss.; est enim illa omnium versionum Gregorii Corinthii simillima; additur eiusdem auctoris tractatus *περὶ Ἰάδος* articulorum de vocabulis Ionicis tractantium (quae articulos grammaticos sequuntur) pars prior, i. e. §§ 80–154, omissis tamen §§ 102, 107, 111, 112, 118, 119, 125, 127–129, 137–138, 140, 142, 145–150, 153, quorum pars minor non sunt Herodotea, maior autem, quamvis de Herodoteis vocabulis tractent, non insunt collectioni *Λέξεων*.

V Vindobonensis (olim Budensis in Bibliotheca regis Matthiae Corvini) graecus 85 (Graec. hist. prof. 1) in Hungeri Katalog der griechischen Hand-

schriften der Österreichischen Nationalbibliothek, praeter quem descripserunt codicem Colonna 49, Stein xiv, Hemmerdinger 131ss., accuratius tamen Weber in *Analectis Herodoteis* (Philol. suppl. 12) 137ss.: „*ν* habet *ἐφελευστικόν*, non regulariter tamen, omnino autem caret *ι* subscripto et etsi codicem non sine elegantia quadam scriptum esse dici potest . . . , tamen non minus apparet“, ut dixit Weber, „ubique maximum numerum mendorum et corruptelarum exstare hasque depravationes speciem aetatis Byzantinae et imprimis superiorum saeculorum prae se ferre“; chartaceus saeculi XIV, Herodotum integrum et unum continet foliis 474. huc accedit, quod plurimi exitus vocum compendiis sunt notati, quae quia omnes prorsus depravant res orthographicas, nescis quo modo sint plene scribendi; quorum ut afferam unum tantum exemplum, non liquet volueritne librarius pluralis formam tradere *πόλις* an *πόλεις*. (in varietate talium lectionum Hude in apparatu suo uncis includit siglum codicis Vindobonensis. [V] ubicumque finem vocis compendio notat librarius.)

Eorum liceat specimina afferam, quorum nulla facta est mentio in editionibus; leguntur enim exempli gratia in foliis 127^v et 128^r (II 181 – III 1) haec: *Κυρήνην ἢ τὴν Κυρήνην* ** τὸ D *Κυρήνην* τὸ rell.; *Κυρήνην* pro *Κυρήνην*, *Αἰδω* pro *Αἰνδω*, καὶ post *ἀνθρώπων* om. II 182, 2, *αἶτε ἐν* pro *αἶτεεν* III 1, 1; in foliis 212^v et 213^r (V 124 – VI 1): *Ἐκταῖος, πλήστη, ἀπόλυται* V 126, *εἰδός* pro *εἰδώς* VI 1, 2. inter venerunt etiam a saeculo XV aliquae manus correctorum (cf. etiam p. XLV). summo iure editores a Wesselingio primo se abstinabant ne omnes scripturas vitiosas vel post correctas vel adhuc exstantes reciperent in apparatus; facile est ergo intellectu, cur viri docti se invicem mutua accusatione identidem affligerint codicem V non satis accurate excussisse; cf. tertiam Hudii editionem et lectiones, quas collegit Weber in *Analectis Herodoteis* passim et quae Hude dixit in BPhW 1912, 702ss.

Rebus sic stantibus diu mecum luctabam, an memoriam Vindobonensis in adnotatione critica includerem (cf. Hemmerdinger, *Eliminatio codicum Herodoteorum*, CQ 2, 1952, 97ss.); si tandem nihilo minus inserendae illius memoriae cepi consilium, id ea feci de causa quod codex V unicus est notus e testibus cum Sanroftiano S arte cohaerentibus et quod de eo aliqui alii pendent vel ei affines sunt codices (e. g. Palat. gr. 215), et postremo quod fons fuit excerptorum a Demetrio Cantacuzeno Byzantino anno 1474 haud paucis cum vitiis exscriptorum (docet subscriptio librum *τελεωθῆναι* Londinii, sed plane coeptus est Pannoniae). quorum excerptorum memoriam (siglo *υ* notatam) illic adiunxi, ubi aliquid plenius vel correctius posse afferre ad varietatem lectionum codicis V mihi videbatur. notandum tamen est codicem *υ* VII 43, 2 e *χίας* (pro *χ'ας*) in RV depravato *χιλλας* restituisse.

Vaticanus Palatinus gr. 215 saeculi XV unus illorum est codicum, qui Moschopuli tractatum continent, sed ■ manu posteriore quam ipsae Musae scriptum et illius quae notas marginales addidit simili; ad eundem ramum memoriae pertinet ac SV. Ambrosianus gr. I 23 sup. (Martini-Bassi 456) saeculi XV codicum SV, potius autem V (cf. quae p. LII de Moschopulo diximus), est simillimus.

Vaticanus gr. 122 saeculi XV, variis exaratus manibus; agit de eo Alberti, Maia 12, 1960, 331–345; ad stirpem Romanam pertinet, praecipuam autem ut videtur similitudinem exhibet codicis V. Vaticanus aliquot habet lectiones duplices (adnotationis criticae modo), quarum pars in codice V specie lectionum mixtarum conservantur; omnes autem prorsus variae lectiones ab Alberti 340 e Vaticano 122 exscriptae cum Sanroftiano S sunt communes (quem nihil curare in stemmatis disputatione placuit Alberti) neque cum R, exque ea re illum librarium, cuius manus varietatem introduxerat, quamquam ἐδίζητο I 214, 4 cum RJ in Vaticano quoque inveni, alium recentioreque fuisse colligimus quam illum, cui adnotationem grammaticam debemus codicibus JR conservatam. demonstravit Alberti 337s. Vaticanum illis locis, quibus in codice D correctio allata erat, semper una cum reliqua stirpe Romana memoriae codicis D ante correctionem factam congruere, et v. quae supra (p. XXXVIII) de plane contraria relatione diximus codicis Hierosolymitani. Vaticanus 122 praecipuus fuit codicum, quibus nixus Laurentius Valla versionem Latinam (de qua mox vide) conscripsit, ut demonstravit idem Alberti, Bolletino del Comitato NS 7, 1959, 66–84. cf. etiam quae supra p. XXXV de Urbinate gr. 88 diximus.

Aldinae (1502) lectiones non attulimus in adnotatione critica nisi quae vel ignotae sunt ex aliis fontibus vel rationem illustrant, qua libri manu scripti renascentium litterarum temporis cum ipsa illa editione praelis impressa prima cohaereant. iam de codicibus M et Q agens (supra p. XXXs.) sententiam meam protuli codices quosdam, quorum memoria Aldinae quodam modo similis est, inter huius fontes numerandos esse (vel huius fontibus esse affines) potius quam ex Aldina censendos esse descriptos.

Ut verum dicam, duo tantum inveni codices, quos ex editione impressa principere pendere mihi persuasi: Laurentianum pl. LXX 32 saeculo XV vel XVI (Stein) negligenter exaratum et e compluribus videlicet fontibus conflatum, inter quos non deerat Aldina, et Florentinum Riccardianum 28 (K. II. 8) saeculi XVI, ex Aldina potissime, ut videtur, exscriptum.

Schedarum memoria inter saeculum I et IV est sita; de ea disserui in grammatica mea 212–217 (cf. Jacoby in Realenzyklopädie Suppl. II, 515) praeter eas papyros quae illo tempore adhuc erant ignotae, quae sunt Pap. Palau Rib. 60 et 135, quas publici iuris fecit J. O'Callaghan in Studiis Papyrologicis 8, 1969, 37–42 et 16, 1977, 77–80; Pap. Mediolanensis Univ. cathol. H 75 (S. Daris, Aegyptus 52, 1972, 71s.); Pap. Coloniensis 1202 ed. Kramer – Hübner, Kölner Papyri 1, 1976, 51–53; Pap. Rendel – Harris 40; Pap. Fackelmann 7 Vindobonensis ed. Banert – Harrauer, WSt 93, 1980, 25–26. ceteras XXI papyros exstantes quarum maxima pars Oxyrrhynchis erat inventa exscripsit A. H. R. E. Paap in libro De Herodoti reliquiis in papyris et membranis Aegyptiis

servatis (Lugduni Batavorum 1948) adnotatione amplissima addita; Paapii numeros denominationibus papyrorum in conspectu siglorum adiunxi. ut breviter repetam, quae loc. cit. de papyrorum positione in memoria nostri dixi (cf. etiam Paap 95 – 100), imprimis memorandum est papyros non ex una certa e recensitionibus exstantibus pependisse (cf. quae de papyris Thucydideis agit Kleinlogel, *Geschichte des Thukydides-textes* 43ss.), sed cum illae quae superiore aetate sunt scriptae stirpi Florentinae affiniores essent (Pap. Mon., Pap. Ox. 1619, Pap. Mus. Brit., Pap. Ox. 1375), saeculo II coepisse fieri recensitionem textus utrique stirpi alienam, sed quodam modo memoriae collateralis affinem (Pap. Zereteli, Pap. Ox. 1092, Pap. Ox. 18, Pap. Ox. 1244, Pap. Ox. 2099, Pap. Soc. Ital. 1170, Pap. Ox. 2095, Pap. Rylands 55, Pap. Ox. 2096). in his papyris saepissime ordo verborum invenitur inversus, qua de re disseruit S. Linnér, *De ordine verborum in papyris servato*, *Eranos* 39, 1941, 147s., et cf. Jacoby *RE* Suppl. II, 515s., et ea quae supra p. XXXIII de testimonio Mutinensis dixi. praecipue notandum est de hac memoria in aliquibus schedis manum correctoris intervenisse (cf. quae I 58 – 214 ex Oxyrrh. 2096 et II 158, 4 ex Oxyrrh. 1092 adnotavimus). aliquot papyri textum *ν ἐφελκυστικῶ* muniunt (v. supra p. XIII s.). papyri *ν ἐφελκυστικόν* numquam in pausis syntacticis, sed interdum ante consonantes usurpant (Paap 91, Sievekingium sequens). papyri infimae aetatis (id est usque ad saeculum IV) uni vel alteri stirpi rursus sunt affiniores: stirpi Romanae e. g. Pap. Ox. 19, Florentinae Pap. Ox. 695.

Sui generis testis Aegyptiacis harenis ereptus est quod de Aristarchi in Herodotum commentariis superest in Pap. Amherstiano II 12 (= Paap X). lectiones eius, quarum momentum ne quis parvi iudicet, cum memoriam Musarum ab illa, qui in codicibus medii aevi exstat, alienam iam a doctis viris Alexandrinis conservatam esse ostenderent, affero inter grammaticorum testimonia ad I 193 – 194 et 215. littera *ν ἐφελκυστικῶ* usus est Aristarchus. Aristarchi exemplar, quod umquam exstitisse nullo pacto constat, quasi 'cacumen' memoriae Herodoteae considerat Hemmerdinger 9, 154ss., quo autem iure plane nescio.

Licet nunc transeamus ad excerptorum libros:

Α (Athonita Dionysii monasterii codex 90) et Β (Parisinus supplementi Graeci 134) exemplaria sunt florilegii ex operibus Herodoti, Plutarchi, Diogenis Laertii saeculo X, ut videtur, conscripti. Parisinorum excerptorum Hude et Legrand in editionibus habuerunt rationem non accuratissime quidem; exscripsit lectiones praecipuas ex Athonita *Δάμπος* in *Νέω Ἑλληνομνήμονι* 2, 1905, 1ss. de codice tractans. ego et Athonitae et

Parisini folia Herodotea continentia excussi et varietatem lectionum maximo esse usui censi ut in adnotatione afferam.

Constat **A** foliis membranaceis 251, quorum 35 prima Herodotea continent excerpta. descripsit *Λάμπρος* in *Καταλόγῳ τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἀγίου Ὁρους Ἑλληνικῶν κodicῶν*, vol. I (*Μονὴ Διονυσίου*), 328ss., numero signans 3624. cf. etiam notitiam Colonnae 59s.; memorat codicem Hude vi. haud facile videmur posse assentire Lambro qui codicem existimavit saeculo XIII esse exaratum. non solum nitidissima eius scriptura minuscula 'prisca' neque *ῶτα* subscripto neque *ν παραγωγικῶ* carens, in qua etiam comma ponitur post pronomina subordinativa (v. supra p. XVIII), sed hoc quoque quod Parisinus non solum recentiori memoriae (id est stirpi 'Romanae') aliquanto affinior est quam Athonita et desunt in eo aliqua excerpta in Athonita tradita habetque aliquanto plura pro explicatione addita (cf. III 78, 3), haec omnia nihil relinquunt dubii quin antiquiori aetati adscribendus sit Athonita quam Parisinus; hunc si XIII adscribis saeculo, illum adscribere oportet XII, sinon XI, e scripturae testimonio; cf. quae de illis disserui in *Helikon* 1977, 372ss. utuntur ambo exemplaria florilegii peculiari quadam consuetudine prisca et obsoleta accentuum et spirituum vocibus adiungendorum; ea signa ultimis litteris syllabarum superponunt (v. quae loc. cit. de hac re tractavi); quae consuetudo cum hodierna typographia exprimi nequeat (est enim magna pars accentuum spirituumque consonantibus imposita), in apparatu critico lectiones florilegii notavi sic ut signa secundum nostram consuetudinem essent posita.

B membranaceus, de quo quae praecipua reor, iam de **A** tractans dixi, constat foliis 278 saeculo XIII exaratis, quorum 32 primis continentur Herodotea. subscriptum *ι, παραγωγικὸν ν*, interpunctionem 'subordinativam' eadem ratione usurpat qua Athonita.

b Parisinus gr. 1731 chartaceus foliorum 200, quae Herodotea continent, a Demetrio Cantacuzeno scriptus. de origine eius v. quae supra (p. XLII) de codice V agentes diximus. codicem primus contuli, sed illas tantum in apparatus transtuli lectiones, quae elucidant, quod e varietate lectionum codicis V ab aliis editoribus adnotata non satis liquet, vel quae lectionem a V uno praebitam confirmant; inveniet ergo lector siglum **b** in elenchis testium parentheticis uncis inclusum.

N Neapolitanus graecus II. C. 32 (= 100 Pierleoni) chartaceus XIV saeculi ineuntis constat foliis 372 „quibus excerpta insunt multorum auctorum, inter alia foliis 253—257 Herodoteae laciniae permultae continentur, rursus folio 315 excerpta alia insunt ex Historiis petita praemissis verbis *ἐκ τοῦ Ἡροδότου*“ (Colonna 61). de codice agit Colonna 148,

et quae sibi praecipuae viderentur lectiones e longioribus excerptis exscripsit. praeterea abbreviationes quoque locorum Herodoteorum inveniuntur. folia inspexi et aliquas a Colonna minoris momenti esse ductas addidi in adnotatione mea. illorum, quae in codice *℞* ex Herodoto petita sunt, simillima leguntur etiam in Vaticano Palatino gr. 93 saeculi XIII (cf. Colonna 60s., 65–68), quem non vidi. plurima excerpta in modo sententiarum sunt, qua de causa excerptorem (quem Colonna Andream Lopadiatem fuisse coniecit) ‘paroemiographum’ nominavi.

§ Heidelbergensis bibliothecae universitatis (olim Palatinus) graecus 129 chartaceus saeculi XV miscellaneus constat foliis 141, e quibus illa quae numeris 1 et 34 signata sunt continent aliqua Herodotea frustula, quae nescio quo pacto cohaereant; pars eorum non est e Musis verbatim laudata, sed argumenta aliquarum narrationum Herodotearum breviter complectitur. ex eis, quae ipsis verbis nostri afferuntur et longiora sunt, varietatem lectionum hic illic attuli. cf. Creuzeri Commentationes ad Herodotum 425.

§ Darmstadtensis Bibliothecae quae Hessische Landes- und Hochschulbibliothek vocatur codex Graecus 2773, miscellaneus, chartaceus foliorum 377; nonnullarum recognoscuntur vestigia manuum, sic ut inter viros doctos non conveniat saeculone XIV an XV sit ponendus. exactissime describunt codicem L. Voltz et W. Crönert in Centralblatt für Bibliothekswesen 14, 1897, 537–563. loci magnae scriptorum multitudinis omnium aetatum generumque per omnia folia codicis sunt dispersi, e quibus si eos qui ex Herodoto afferuntur accuratius inspicies (enumerantur a Voltz — Crönert 563), mox intelleges eos maxima parte non e Musis esse laudatos, sed e grammatici vel grammaticorum aliquorum opere, qui, ut de Ionica dialecto quam optime et lucidissime agant, Herodotum laudant exempli gratia. plurima igitur eorum, quae e codice § traxi, inter testimonia grammaticorum attuli.

Constantini Porphyrogenneti nomine attuli lectiones e duobus collectaneis locorum collatas, quorum altera sunt in codice Turonensis bibliothecae municipalis 980 (86 Omont) vel Peiresciano membranaceo saeculi XI. descripsit eum praeter Omont (in Catalogue des manuscrits grecs des Départements) Wescher in Darange, Catalogue des manuscrits de la Bibliothèque de Tours, 428s. continet excerpta e rerum scriptoribus iussu Constantini collecta, inter quae foliis 164–167 et 184–190 inveniuntur LXIII Herodoti sub titulo *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας* (cf. Zosel, De excerptis historicis Constantini Porphyrogenneti iussu confectis quaestiones Herodoteae, Thucydideae, Xenophontae, diss. Gryphiae 1933). codicis

instar censet haec collectanea esse Hude x. de sermonis consuetudine varietatem memoriae excutiens disseruit Wollenberg, LXIII loci ex Herodoto excerpti qui ex conlectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας* in codice Peiresciano extant, Programma Collegii Regii Francogallici, Berolini 1862. non omnino sine utilitate denuo contuli quae Herodotea sunt. altera sunt excerpta ab Andrea Darmario, qui Baroccianum 200 (v. p. XXVIII) exaravit, e Constantini *περὶ πρῶσεων* (vel *περὶ πρῶσειῶν*) exscripta, quorum tria exstant exemplaria eiusdem librarii manu exarata. Darmarii nomen legitur etiam in colophonio Ambrosiani gr. N 135 (552 Martini-Bassi) miscellanei anno 1574 exarati, cuius extrema folia (381—382) continent V 73 et IX 4; eadem continentur folio primo codicis Escorialensis R. III. 13 (No. 47 Revilla, Catálogo de los códices griegos de la Biblioteca de El Escorial), cuius magna pars ab eodem est exarata; de his codicibus cf. Colonna 64. tertium exemplar eadem continens est fol. 253 codicis Bruxellensis Bibliothecae Regiae 98, 16 (11317—21), quod Graux, *Essai sur les origines du fonds grec de l'Escorial* 93—97, ab eodem librario recte censuit esse scriptum, de cuius manu excerpta Escorialensia et Ambrosiana emanabant. cum nulla interveniat varietas lectionum inter tria exemplaria, eorum memorias sub Constantini nomine in unam fundens adnotavi.

Amasidis Epistulam (III 40) ad Polycratem missam praeter Stobaeum aliquot librarii saeculorum XIII et XIV nescire me confiteor qua de causa exscripserint; horum excerptorum, ut varietas lectionum docet, non Stobaeus fuit fons, sed codex quidam vel codices quidam Herodotei. sunt illi, ut fere secundum ordinem temporum enumerem eos: **G** Guelferbytanus 4292 (Gudianus gr. 104), membranaceus saeculi XIII (Colonna 61), qui foliis 25 et 26 epistulam Amasidis continet; **V** Vaticanus gr. 1394 ('ex libris Fulvii Orsini') chartaceus saeculi XIV (folio 295^v); **V** Vindobonensis philolog. gr. 191 (fol. 62^v). etiam inter ea, quae in codice Darmstadtensi (**D**, v. supra) e nostro excerpta sunt, invenitur epistula Amasidis (fol. 150).

Inveniuntur Herodotea etiam in codicibus his, quos tamen nullius esse momenti iudicavi: Bucharestorum Bibliothecae Academiae codicis 624 (493) pag. 22 (II 76. 92 ex Aldina exscripta); Laurentiani pl. LXXXVI 8 fol. 392 (III 107—109 „e T vel e libri T simillimo exemplari descripta“, Colonna 64); Mutinensis Estensis gr. 42 (II. B. 5) fol. 134 (II 1); Vaticanani gr. 2238 (Colonna 62s.) fol. 183 (aliqua frustula de rebus geographicis et originibus nominum e libris VII—VIII petita); Hierosolymitani Patriarch. gr. 98 fol. 16^r, 35^v, 37^r, 54^r, 81^r, 104^r.

Laurentii Vallae versionem Latinam quam qui codicis (scil. per-diti) instar haberi vellent fuerant aliqui viri docti, firmissimis argum-entis demonstrat Alberti (Bolletino del Comitato NS 7, 1959, 66—84) ab

illo usu codicum **R, D, T**, Vaticani 122 aliorumque, qui omnes Romae congesti Vallae saeculo XV medio ad editionis Aldinae praeparandae opus incipiendum praesto erant, quibusdam denique coniecturis (cf. I 194, 2) illatis esse conscriptam.

Praeter ultimam Teubnerianam **H. R. Dietschii** et **H. Kallenbergii** (¹1885, ³1933) has praecipuas memorabo editiones, quas editorum nominibus tantum in adnotatione indicabo:

Manutii Aldi (v. p. XLIII); **H. Stephani** (adnotationibus necnon *Ἀέξεσι*, v. p. L, additis), Lutetiae Parisiorum 1570, in cuius exemplaribus quas in marginibus adscripserunt notulas **Scaliger**, **Casaubonus**, **Diephold**, **Dobraeus**, **Hermann**, **Havet** in exemplaribus bibliothecae Universitatis Cantabrigiensis Nn. V. 26, VI. 29, Oo. I. 59, Pp. VI. 26 et bibliothecae Parisinae (cf. p. XXVII s.) inspectas hic illic memorabo; **J. Gronovii** (cum interpretatione Latina **Laurentii Vallae**, cf. p. XLVII, necnon notis **H. Stephani**, **Th. Galei** ipsiusque **Gronovii**), Lugduni Batavorum 1715; **Taylorii** notae manu adscriptae inveniuntur in exemplari in bibliotheca Universitatis Cantabrigiensis sub numero Nn. II. 23 reposito; **Th. Gaisfordii**, Lipsiae 1824; **J. Schweighaeuseri** cum adnotationibus **Wesselingii** et **Valckenaerii**, additis interpretatione Latina, lexico necnon tractatis grammaticorum quorundam, Londini 1830; **H. Steinii** editionem in usum scholarum explicationibus Germanice conscriptis additis confectam, Berolini 1857; **H. Steinii** editionem maiorem, cuius in praefatione conspectum codicum manu scriptorum primum invenies, scholiis et *Ἀέξεσι* additis, Berolini 1869; **C. Hudii Oxoniensem** ¹1908, ³1927; **Ph.-E. Legrandii** **Budaeana**m (interpretatione Francogallica, explicationibus, longissima 'introductione' et indicibus additis), Lutetiae Parisiorum 1932–1954. ceterum **B. Hemmerdinger** (46–80) cum editionum tum editorum fata optime elucidavit.

Librorum et studiorum in ephemeridibus publici iuris factorum mentionem feci in adnotatione vel in praefatione, ubicumque ad locum Historiarum vel ad rem tractatam pertinent, et indicationes necessarias plene exscripsi, ita ut lector de potissimis studiis fere omnibus ad illas res, quarum nobis interest, vere pertinentibus sibi possit rationem dare. qui libri passim citantur et abbreviationibus tantum indicantur, hi sunt: **Colonna** (cuius indicationem plenam inveniet lector p. XXIV s.); **Paap** (p. XLIII); **Weber**, *Analecta Herodotea* (p. XXXV); **Bredow** (p. VIII); denique *grammatica mea* (p. V) et **v. d. Desrousseaux** tractatus manu scriptus et ab **Hemmerdinger** versione renovata et largiore publici iuris factus (p. XXIV). concordantias *Herodoteas* habes in **Powell**, *A Lexicon*

to Herodotus (Cantabrigiis 1938, denuo impressum Hildesheimii 1960). quaestionum Herodotearum variarum omnium statum anno 1913 in Paulii et Wissowae Realenzyklopädie (Suppl. II) plurimis suis propriis adiectis copiose depinxit F. Jacoby, et praeter quae indicibus bibliographicis annuis insunt elenchum studiorum Herodoteorum annis 1937—1960 conscriptorum a L. Bergsonio confectum invenimus in ea quae Lustrum vocatur ephemeride 11, 1966, 71—138. e recentioribus operibus memoranda sunt liber qui Herodotean Inquiries inscribitur a S. Benardete conscriptus (Hagae 1969) argumenta cogitationesque Musarum complectens et collectanea opusculorum praecipuorum de Herodoto tractantium recentiorum a W. Marg sub titulo Herodot, Eine Auswahl aus der neueren Forschung anno 1965 Darmstadtii iterum edita, sub quorum fine brevem elenchum studiorum iterum invenies.

Ad obliquam vel secundariam memoriam colligendam imprimis indicibus locorum fere sine ulla lacuna a Steinio ad textum allatis sum nixus; ad illa tantum quae in grammaticorum libris traduntur aliqua mihi erant supplenda. tamen memorare modo locum prodesse censeo nihil, cum non nisi in contextu verba omnia auctoris, qui nostrum laudat, intuearis, fidem atque auctoritatem scripti aestimare possis.

Testimonia in duabus paragraphis sub textu disponuntur: priore enim, quae ex Herodoto realium causa laudantur, id est ut res historicae illustrentur vel geographicae vel quae ad religionem pertinent; secunda autem paragrapho illa, quae ad linguam vel genus scribendi pertinent vel vocabula explicant, inter quae praecipua sunt *Αέξεις Ἡροδότου* compluribus exemplaribus traditae (v. grammaticam meam 218—230 et Lexica Graeca Minora [edd. Latte — Erbse], XII—XIII et 191—230 ■ Steinii operibus iterum impressa).

Gravis et necessaria res mihi videtur ut illae binae memoriae obliquae bene distinguantur; nisi plena et explicita verba scriptoris Herodotum laudantis leguntur, lector iudicare nequit, utrum omissio aliqua vera sit varietas an omissae sint aliquae res quae e scriptoris mente nihili ad explicationem sunt, vel utrum coniunctiones *δέ, γάρ* etc. omissae sint an transsiliverit eas consilio scriptor vel immo addiderit. rerum scriptor, qui Herodotum laudat, certe ad dialectum fideliter reddendam minus spectat; sunt etiam qui verba nostri Attice prorsus rescribant. in ea re alii editores saepissime multisque locis peccabant et in apparatusibus pro 'variis' adnotabant lectiones quae non sunt. ut illa omnia recte iudicari possint, laudata a verbis non verbatim repetitis separanda sunt, quod Stein neglexit. maximam mihi dedi operam, ut quod opus est quam cla-

rissime ante oculos lectorum ducam; itaque illa quae genuina esse iudico verba e Musis laudata eximiis i. e. erectis typis distinguenda curavi.

Quatenus necesse videbatur, locum scriptoris amplum et plenum citamus, ut manifestum fiat, utrum auctor se explicite ad nostrum referat necne.

Memoria obliqua hoc modo praebenda editori non solum lectiones varias genuinas antea reconditas detegere et revelare licet, sed etiam memoria ■ locis Latine laudatis potest restitui (e. g. cf. quae Blake AJPh 65, 1944, 167 ss. ad I 31, 2 restituit ■ Cic. Tusc. I 47).

Ambitus memoriae obliquae operibus grammaticorum et lexicographorum traditae latior est in nostra editione quam in Steiniana, praesertim cum testimonia nonnulla e codicibus adhuc publici iuris non factis addamus. inter quos imprimis memorandus est Darmstadtensis **D** (v. p. XLVI); commemoratio locorum Herodoteorum in eo passim dispersorum plerumque ad res grammaticas pertinet fitque ad modum generis lexicographici et dialectologici. eo maius est momentum memoriae Darmstadtensis, quod fons eius Vaticano **D** magis affinis esse recognoscitur quam cuiquam Romanae stirpis codici. eius rei duae haud absurdae iudicabuntur causae: aut schola quaedam grammaticorum etiam post saeculum XI (haec enim est aetas Vaticani **D**) viva hoc codice nitebatur aut (quod veri similis mihi videtur) antiquior olim exstitit doctrina grammatica cum uno e Vaticani fontibus conformis, quae in excerptis Darmstadtensibus subsedit. quod si verum est, meliore nunc observamus luce illam inter **JR** et **D** affinitatem: grammatici illius manus, quae in archetypo **JRSV** ad quandam de dialecto doctrinam nuper formandam intervenit (p. XXXIX), eadem vel agnatissima quidem est illi, cuius operis residua adhuc in Darmstadtensi leguntur. optime hoc exemplum monstrat, quanto usui sit obliqua memoria ad rationem stemmatis memoriae directae patefaciendam.

Praeter Darmstadtensem e grammaticis et lexicis Steinio nondum notis adhibui testimonia haec:

1) quae recentissime sunt edita a v. d. Erbse in Untersuchungen zu den attizistischen Lexika.

2) memoriam *Λέξεων Ἡροδότου* quam amplissime e codicibus (v. p. LXVII) excussam et collatam edidi in grammatica mea 218 ss.; traduntur illae vel ordine alphabetico vel secundum ordinem locorum seriatim conscriptae. varietas lectionum, quae in lexicis patet, saepe eadem est quae stirpes codicum seiungit. cum *λήμματα* plurima ante Gregorii Corinthii aetatem sint conscripta, immo vero antequam vetustis-

simi libri accentibus spiritibusque essent muniti (qua de re ampliora dixi in grammatica mea 221ss.), potissimum ibi habemus indicium divisionem stirpum in summa antiquitate esse ponendam (sed v. quae de memoria papyrorum diximus p. XLIV). huc accedit quod pars τῶν λημμάτων minus ad interpretationem iuvant quam eandem ipsam varietatem lectionum notant qua stirpes inter se discrepant (cf. I 215, 1, II 28, 5).

3) Manueli Moschopuli περὶ Ἱάδος tractatum ad fidem codicum (qui p. LXVII enumerantur) edidi. cuius tractatus disputatiunculae cum non ad certos aliquos locos pertineant, sed de universo sermone Herodoteo et Homérico agant, eius 48 paragraphos initio Historiarum praemisi potius quam singula ad locos pro exemplo laudatos adnotarem. alia quoque est eius rei causa: est enim ille tractatus aliquot codicibus Herodoteis adiunctus ita ut illorum codicum librarii normas scribendi e regulis Moschopuli ad orthographiam spectantibus peterent. triplici forma vel potius exemplaribus tribus tractatus erat memoriae transmissus, quorum unum quidque in codicibus compluribus exstat. Moschopulum edens operam dedi ut quae inter illa intervenit ratio praelorum typis exprimatur: tres memorias ita superposui, ut, quae primae et secundae sunt communia, ex erectis typis recognoscantur, varicantibus autem litteris ea quae habet et secunda et tertia, e quo apparet verba varicantibus typis erectis impressa in omnibus inveniri exemplaribus. lineis ad libram ductis differentias textuum vel omissiones vel additiones signavi; ubi deest linea, textus inferior a superiore non distinguitur. antiquissimum exemplar et primitus conscriptum, quod non exstat quidem, ex quo autem omnia exstantia derivari possunt, mihi videtur illud fuisse quod varicantibus erectis litteris legi potest, continebatque, ut videtur, commentatiunculas collectaneas ad dialectum fortasse ab ipso Moschopulo conscriptas. quoad stemma memoriae Herodoteae, haec docemur: secundum et tertium exemplar Moschopuli (neque vero primum, quod per se ipsum in collectaneis grammaticis exstat) codicibus Musas integras continentibus additum est; secundum enim, quod fortasse ad usum librariorum Herodotum tradentium aliquantulo auctum et mutatum est, una cum lexico invenitur in Ambrosiano I 23 sup. et C 82 sup. et Neapolitano III. B. 3, tertium autem in Palatino 215 et, quod multo maioris est momenti, in Sancroftiano S. qua ratione codices Herodotei inter se cohaereant, iam ex illis ipsis cognovimus, sed cum differentia memoriae Moschopuli in uno vel alio codice index separationis ramorum sit censenda, hinc plura et accuratiora de stemmate colligere possumus; imprimis docemur Moschopulum ramo SV post archetypum esse additum, cum non idem exemplar tractatus περὶ Ἱάδος subicit Sancroftiano et Ambrosiano

I 23 sup., cuius de affinitate cum SV, sed cum codice V potius, iam supra (p. XLIII) egimus. Neapolitanum III. B. 3, quem p. XXVIII ex Ambrosiano C 82 sup. diximus esse descriptum (cf. etiam varietatem lectionum in Moschopuli §§ 3, 5), cum illo commune habet Moschopuli exemplar secundum. ubi non concurrit Ambrosianus I 23 sup. cum Neapolitano, saepe Ambrosiano C 82 sup. est similis.

4) Illa pars tractatus *περὶ διαλέκτων* a Gregorio Corinthio conscripti, quae de Iade agit, quamvis Steinio credo non ignota fuerit, tamen in eius editione non memoratur. ubicumque in nostra Gregorium laudamus, paragraphorum numeri ad caput *περὶ Ἰάδος* spectant; neque tamen omnia praebeamus, sed illa modo, quorum consimilia vel in Moschopulo vel in lexicis leguntur. continet Gregorius (ut antiquiora Moschopuli exemplaria) non Herodotea tantum, sed etiam Homerica; exempla Herodotea in paragraphis continuis e locis Musarum iuxta positis et arte cohaerentibus petita sunt, ita ut si non chrestomathia eum existimes nixum opus suum conscripsisse, *ἐπιτομήν* quidem de dialecto voluisse conficere ad usum discipulorum chrestomathiae auxilio instituendorum. Gregorii paragraphos Moschopulo magis affines velut testimonia secundaria ad Moschopulum praebebimus; ubi autem a Gregorio exemplum e certo quodam Historiarum loco affertur, illo loco Gregorium iterum adnotabimus. cetera Gregoriana omnia et imprimis glossae, quae cum *Ἀλέξων* notitiis artissime cohaerent (cf. grammaticam meam 221ss.) et per opus passim dispersae sunt, ubique ad locos adnotantur. etiam notandum est Sancroftianum S praeter Moschopulum tractatum Gregorii continere.

Aliquanto minoris ad textum recensendum vel ad stemmata constituenda memoriam secundariam extra grammaticos vel lexica traditam aestimamus; illos quidem dico locos, ubi Herodoti nomen non explicite memoratur. quibus verbis vel additis vel omissis vel transpositis vel mutatis discrepat scriptor a codicibus vel eorum parte, ad varietatem textus constituendam non nitimur nisi memoria codicum; verba rerum scriptoris eadem ratione eisdemque causis inter se distant quibus variae codicum lectiones solent. ea quidem tantum condicione deliberare licet, utrum fons obliquus an codices Historiarum meliorem tradiderint textum.

Huius rei ut afferamus exemplum, Blake (AJPh 65, 1944, 167) = Ciceronis (Tusc. I 47) *veste posita*, quae verba Herodoteo *ὑποδύτης* (I 31, 2) respondent, olim ab aliquibus librariis *ἀποδύτης* esse scriptum hoc pacto recte iudicat, quia permulti sunt loci, quibus *ὑπο-* et *ἀπο-* inter se variant.

Antiquissimis iam temporibus scriptores de rebus gestis, litteris, religionibus, rebus naturalibus, orbe terrarum agentes sua ex Herodoto

hauriebant. illa quamvis non sint genuina Herodotea verba neque nomen nostri nisi raro memoretur a scriptoribus, librariis veteribus non erant ignota, acciditque hic illic, ut illorum scriptorum verba in textum Herodoteum irreperent, e. g. fortasse I 31, 3 (etsi textum mutatum praebere non erat librariorum consilium), cum planiora vel magis explicita legerentur in alio scriptore quam in Herodoto vel cum librarii iure se facere existimarent efficientes ut textus nostri verbis illorum sit similior, praesertim cum ille scriptor doctus maiore laude et opinione frueretur quam Herodotus. notum est exemplum Theophrasti, cui iam antiqui probrum obiecerunt quod quaedam ex Herodoto petivisset. si quo loco in textu codicibus Herodoteis tradito verba leguntur e grammatica vel syntaxi difficillime probanda adque eundem locum se rettulit auctor aliquis e veteribus (cf. II 92, 2—3), locum sanare nobis licet hoc iudicio, textum ex exemplo auctoris posterioris vel fontis ex eo descripti esse mutatum. neque tamen sine maxima severitate maxime rigore tali iudicio est utendum; rarissimis ergo locis id admisimus, singulo vel binis in unoquoque libro, nullam iam aliam sperantes rationem sanandi, ne in suspicionem verborum nostri ex auctoritate veritatis historicae, geographicae, naturalis, religiosae corrigendorum veniamus.

Ita I 147, 2 verba *εἰσι δὲ πάντες ὅντες, ὅσοι ἀπ' Ἀθηνῶν γεγονάσι καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι ἐορτήν*. ἄγουσι δὲ secludenda censuimus minime illa ratione quod quae restant magis consentanea videntur quam quae in codicibus leguntur, sed quod illa unica forma genetivi pluralis in -ῶν (nusquam alias inventa in nostro) et vox *ἐορτήν* (quod minime cum editoribus licet in *ἐορτήν* lade melius aptum mutare) facillime e Plutarcho, qui de Hdt. mal. 19 simillima verba pro explicatione ad Herodotea addidit, vel e simili fonte potuerunt peti vel derivari.

I 32, 9 librarius codicis V extremis litteris *ς* vocum *ὡς βασιλεύς* erasis lectionem Stobaei memoriae adaequavit; cur codicum memoria una conservanda sit, in studiis I. L. Seeligmannio dedicatis, Hierosolymis 1983, I 505ss. explico. iam a prima illas litteras existimo manu esse erasas, cum idem V proximo loco (I 32, 6) primitus *ἐπιδέσεται* (cum parte Stobaei codicum congruens) plane habuerat, cuius *v* ad normam codicum Herodoteorum aliqua manus post delevit.

Nunc de eo agamus, quo loco potissimi excerptores in stemmate ponendi sint. de illis nihil illius modi suspicamur quod de rerum scriptoribus; fuit enim penes excerptorem aliqui genuinus et integer textus Herodoti, qui fortasse e stirpe memoriae nunc iam perdita erat ortus. de singulis igitur collectaneis quaerendum est, habeantne aliquod ad stemma constituendum momentum; si qui excerptor recensionem textus neque sui generis neque alias ignotum patefacit, tamen certam quandam stirpem memoriae suo tempore exstitisse ostendit.

De florilegiis est agendum primis; inter ea est distinguendum, quae proprie Herodotea sunt et de eo uno petuntur, et ea, quae, sicut Stobaei

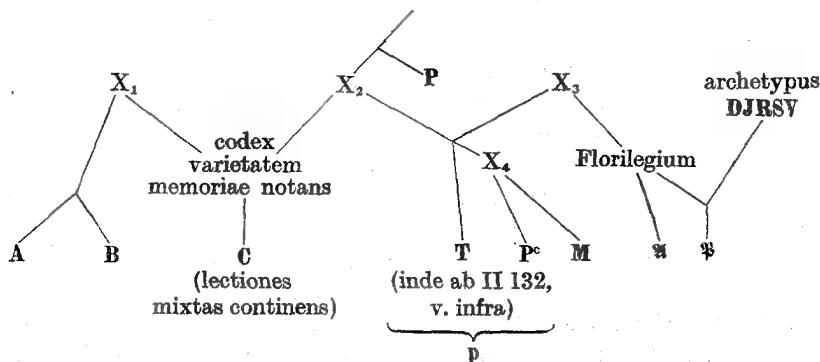
florilegium, Herodoti locos inter verba multorum aliorum auctorum ad argumenta humana vel philosophica tractanda afferunt.

Plurima docemur ad memoriam nostri e florilegio Athonito — Parisino, de quo supra (p. XLIV s.) egimus.

Hemmerdinger (CQ 2, 1952, 98) excerpta Parisina cum codicibus CP artius quam cum codicibus AB cohaerere demonstrat, cuius rei tamen explicationem affert libros CP² e fonte et a B et a D simul derivato esse ortos. nos etsi codices CP potius codicis T quam codicis D propinquos esse recognovimus (id est, ubi T non libris AB affinis est, sed codici D), ne minimi aestimemus illam Hemmerdingerii sententiam eum rami memoriae, ad quem florilegium pertinet, certo quoque loco in stemmate esse ponendum. conferantur haec:

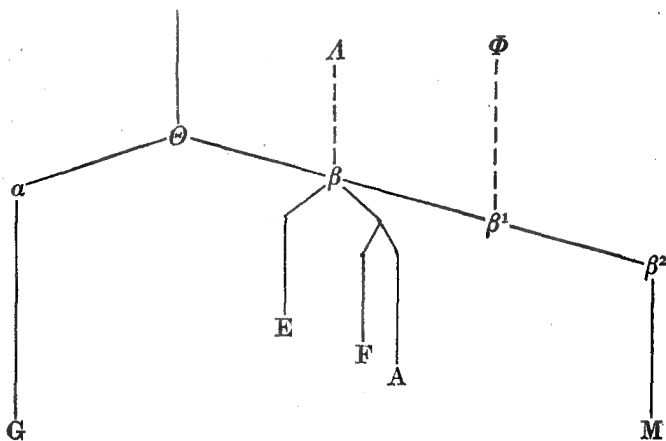
II 35, 3 *χρεόν* CDTM $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ Stob. *χρεόν* cett.; III 119, 4 *βασιλεὺς ἐκ πάντων ἐνὸς τὴν ψυχὴν*, *αἰρέομαι* M \mathfrak{A} *βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν*, *αἰρέομαι ἐκ πάντων* ABDSTV \mathfrak{B} *βασιλεὺς ἐνὸς ψυχὴν*, *αἰρέομαι ἐκ πάντων* CP^p *βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν*, *αἰρέομεν ἐκ πάντων* R; III 119, 6 (v. p. XXXIII) *ζωόντων* codd. plur. *ζωόντων* T *ζούντων* M $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$; III 119, 7 *ὄν* M $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ *τόν* cett.; III 139, 2 *τις τοιῆδε* codd. plur. *τοιῆδε* \mathfrak{A} *τοιάδε* \mathfrak{B} *τοιῆδε τις* M Ald.; III 140, 3 (cf. p. XXXIII) *ὄν* codd. plur. *ὄν* $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ *ὄν* M; III 148, 1 *ἀνεκέλευεν* CDM $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ *ἀν ἐκέλευε* cett.; *αὐτῶν* om. M $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$; III 151, 2 *ἄν* om. TM^p \mathfrak{B} hab. \mathfrak{A} rell. vocem, quae aliis codicum stirpibus alio loco scripta est, omnino omiserunt M et florilegium: IV 166, 2 *μὴν Δαρείος* ABT *Δαρείος μὴν* PDRSV *μὴν* om. $\mathfrak{A}\mathfrak{B}\mathfrak{M}$; florilegium solum illam omisit IV 161, 4: *ἐπὶ παντὶ γὰρ* codd. plur. *γὰρ ἐπὶ παντὶ* M *γὰρ* om. $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$. cf. III 14, 10; 22, 4, IV 2, 3, 4.

Ex his exemplis, quae codicem M (in aliquibus partibus Musarum etiam T huc pertinet) cum $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ vel etiam cum CP¹ cohaerere ostendunt (quod Hemmerdingerii opinioni non est nimis alienum), inter libros, de quibus pendet illorum codicum fons, unum fuisse colligimus, qui ex eadem stirpe ortus erat, e qua fons excerptorum florilegii. quod delineatione describamus sic:

Notandum est etiam ἐπεθύμῃσε quod TM cum Suida commune habent (pro ἐπεθύμει) III 127, 1, cum Eustathio IV 184, 3, cum Aristotele IV 192, 1.

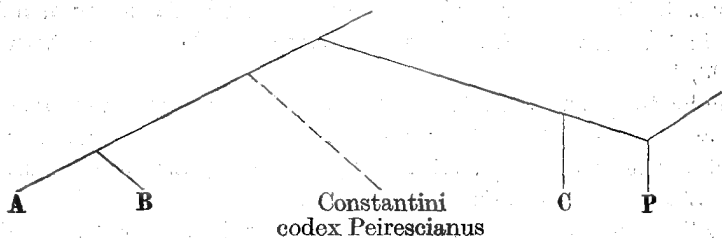
Iam his temporibus scimus effectum stirpium memoriae perditarum in libris adhuc exstantibus a lateribus, ut ita dicam, mutatis atque formatis perpetuari, sicut speciem codicum P^cpM(T) a X₂ una cum X₃ esse determinatam videmus. huius simillimum delineavit stemma de memoria Thucydidis agens Kleinlogel, Geschichte des Thukydidestextes im Mittelalter, Berolini 1965, 188:

Interdum florilegium memoriam sibi propriam et ceteris stirpibus alienam tradere clarissime patet:

III 119, 4 ἀπεκρίνατο ΑΒ ὑπεκρίνατο ABCM ὑπεκρίνατο rell.; III 78, 3 συνεσπίπτουσι et συνεπιπίπτουσι olim exstitisse ex his colligitur: συνεσπίπτουσι MPDT συνεσπίπτουσιν AB (quorum ν ἐφελκυστικόν ante consonantem positum e συνεσπίπτουσι conicio ortum ad συνεπιπίπτουσι a codice S praebitum fortasse spectante) συνεπιπίπτουσι Φ, ■ quo συνεπίπτουσι absurdum ex haplographia ortum est in codicibus CRV, denique συνεπεισπίπτουσι Α (quod e notatione varietatis συνεπιπίπτουσι censeo natum).

Multo minoris quam florilegia ad stemma constituendum aestimanda sunt Constantini Porphyrogenneti excerpta (de quibus v. supra p. XLVI s.), quippe quae non nisi iam satis noti memoriae rami partem capiunt. Zosel in dissertatione supra (p. XLVI) laudata haec delineavit (17):

tamen propterea, quia non satis diligenter excussae erant lectiones et insuper Peiresciani tantum neque excerptorum Darmarianorum (p. XLVII), denique quia nimis de veris falsisque formis Ionicis vel rectis corruptisque lectionibus cogitabat cum Zosel tum Wollenberg (v. p. XLVII), nescio an ex adnotatione nostra critica possit hoc stemma sustentari, praesertim cum nullam viderim causam, cur Constantinus altissimo loco sit ponendus, quasi archetypo stirpis Florentinae esset proximus.

De Amasidis epistula (p. XLVII) hoc modo dicendum est, codices **GDN**, qui hoc unum tantum frustum e Musis praebent, una cohaerentes non eandem praebere memoriam quam miscellaneum **D**, in quo multa alia praeter Amasidis epistulam leguntur ex Historiis petita. huius de positione in stemmate cum iam supra (p. XLVI) egerimus, restat — quod facile est factu — ut illi ramo eos apponamus, qui ad codicem **P** (neque vero ad correctores eius) conduit.

Quamvis de Stobaei excerptorum necesse sit ut me abstineam quin quidquam de affinitate eorum ad hunc vel illum dicam memoriae ramum (quod non potest fieri nisi denuo examinetur ipsius Stobaei memoria et quibus e fontibus petita sint excerpta ad singula subiecta pertinentia; ideo hic illic varietatem lectionum Stobaei adieci in apparatu critico), unam quidem certam rem ex his quaestionibus docemur: neque stirpem Romanam neque ullum eius fontium ad textum genuinorum collectaneorum (inter quae neque **D** neque **N** sunt numerandi) primum formandum fuisse participem. iam antiquitus igitur videtur opus collectaneorum conscribendorum esse inceptum.

De stemmate vix ultro quidquam certius dici potest, cuius mentionem iam non in superioribus fecimus. una res certe constat: codices **AB** ex una parte, **DJRSV** ex altera, nusquam Historiarum e communi ramo stemmatis pendere, unde cur Florentina (**AB**) a Romana (**DJRSV**) divi-

datur stirps inter omnia patet, etiamque fontes utriusque stirpis nullo pacto ad unam communem originem, quam 'archetypum' nominare conveniat, esse deducendos (v. grammaticam meam 207); hodiernis temporibus iam de aliis scriptoribus Graecis constat textum 'vulgatum' numquam esse confectum (cf. quae Kleinlogel, Geschichte des Thukydidestextes in Mittelalter 43, 46 de memoria Thucydidis disseruit), ita ut dubitari possit cuiusquam umquam fuisse scriptoris pedestris profani vulgatam.

Ipsi archetypi stirpium, quos eo pacto 'sub'archetypos iam non nominabimus, minime prodierunt quisque e singulo textu antiquiore, ita ut iam antiquissimis temporibus duas illas plane species textus recensenti exstitisse pro certo habeamus. firmis enim amplissimisque credo me demonstravisse argumentis in grammatica mea (197 ss.) bina vel terna exemplaria olim exstitisse vetustissima, quorum unum quidque secundum certam quandam rationem recensendi erat confectum, et ita factum esse, ut quae nunc ut stirpes memoriae recognoscuntur non certa ratione recensendi inter se differrent, quasi altera stirps semper *νηας* traderet, altera *νεας* constanter vel altera *πόλεις* (acc.), altera *πόλιας* vel similia. contrarium est: distribuuntur lectiones, ut eodem continuemus exemplo, *πόλιας* et *πόλεις* secundum stirpes quidem, sed sunt quaedam partes operis, in quibus *πόλιας* Florentinae stirpis proprium et *πόλεις* Romanae, suntque aliae, in quibus distributio contraria invenitur; itemque in multis aliis formis non uniformiter transmissis, de quibus omnibus quam accuratissime poteram egi in grammatica mea.

Nulla alia explicatio talium rerum mihi accipienda esse videtur quam archetypos recensiones, quae illis rebus ad dialectum spectantibus inter se differebant, secundum divisionem Musarum et voluminum, e quibus describebantur, iuxta posteritati tradidisse. haec amabo conspicias:

Accusativus pluralis substantivi <i>νηῦς</i> legitur			
in libris I – VII	plus quam 90 locis	<i>νεας</i>	consensu omnium (excepto loco VI 46, 2, ubi ex assimilatione <i>ναῦς τε ναπηγεύμενοι</i> scribunt codd.)
VIII 1	quater in enumeratione navium	<i>νεας</i>	consensu omnium
VIII 1, 2 – 76, 2	plus quam 30 locis	<i>νηας</i>	in stirpe Romana (excepto loco VIII 14, 1, quem suspectum habemus)
VIII 79 – 85	sex locis	<i>νεας</i>	consensu omnium
VIII 94, 3		<i>ναῦς</i>	in codicibus omnibus (de quo v. infra p. LXII)
VIII 107, 1 – fin.	(octies) iterum	<i>νηας</i>	in stirpe Romana
in libro IX	fere decies	<i>νεας</i>	consensu omnium

Huius status rerum rationem non satis habere videbis Aly (RhM 64, 1909, 598) dicentem de illa „Eigentümlichkeit des VIII. Buches, in der Deklination von *νηϋς* das *η* festzuhalten“: „*Νῆες* ist die attische Form . . . Ich halte es für möglich, dass der Herausgeber der Romanusklasse bei der Bearbeitung von Buch VIII einer ähnlichen Lehre (seil. *η* in hoc paradigmate libri VIII genuine Atticam fuisse) gefolgt und so zu seinem Paradigma von *νηϋς* gekommen ist“, non solum ea de causa, quod accusativi forma *νηας* minime est Attica, sed praesertim, cum has compares in libro VIII inventas lectiones verbi ‘navigare’:

ab initio libri VIII	plus quam 20	<i>πλώειν</i>	stirps Romana,
usque ad 74, 2	locis	<i>πλέειν</i>	stirps Florentina
inter VIII 79 et 108	quinque locis	<i>πλέειν</i>	codd. omnes
VIII 109—fin.	octo locis	<i>πλώειν</i>	stirps Romana,
		<i>πλέειν</i>	stirps Florentina

Has quoque: accusativus pluralis substantivi *πόλις*, qui in libro VII in stirpe Florentina ante vocales vel in pausa *πόλις*, aliter *πόλιας* scribitur (v. grammaticam meam 83), in libro VIII sic traditur:

VIII 32, 2; 34, 1; 57, 2 (ante vocales),	<i>πόλις</i>	in stirpe Florentina,
68 β ▯ (ante consonantem)	<i>πόλιας</i>	in stirpe Romana
VIII 108, 3	<i>πόλιας</i>	in omnibus

Denique has: substantivum *θωῦμα* et vocabula ab eo derivata in libro VIII inter cap. 8 et 65 quater in stirpe Romana litteris *ων* scripta leguntur, VIII 74, ▯ et 135, 1 autem *θωμα-* in omnibus.

Cum ad ambas stirpes spectent illae ‘mutationes’ memoriae inque eosdem locos ubique incidant, non potest quin conclusionem effugiamus codices nostros in diversis partibus libri VIII (i. e. VIII 1 — fere 75 vel 76, VIII 76 — 107 vel 108, denique inde ad finem) non eandem memoriam esse secutos neque ex eadem recensione textus pendere.

Cum in media parte libri VIII, quod ad formas supra memoratas pertinet, codicum memoria, quamvis ab illa quae in priore et in ultima parte recognoscitur plane differat, eadem sit in omnibus libris manu scriptis, duas tantum partes libri VIII olim separatim traditas esse censemus, quae vel in initio vel in fine partis mediae terminantur; ea media pars singulari sua specie in omnibus recensionibus eadem erat; cur tamen antea ab aliis partibus Historiarum differat, in sequentibus exponemus.

Non inauditum est talis modi ‘incisiones’ gigni in memoria auctoris antiqui et e rebus orthographicis vel grammaticis posse recognosci; in Thucydidis memoria statuit ‘incisionem’ VI 92, 5 Kleinlogel, passim, ita ut ex eo loco ad finem operis „an dem Einfluss einer vom Archetypus der Haupthandschriften unabhängigen Quelle kein Zweifel bestehen kann“, eamque rem inter alia ex orthographia corroborat (cf. quae de „Unstetigkeitsstelle“ Thuc. VII 5, 1, ubi unus e codicibus „sich in seinem Wesen sprunghaft ändert“ agit 29s.).

Herodoti textum a Thucydidis hoc distinguit, in nostri memoria non unam solam detegi posse incisionem, sed permultas: differentia par-

tium libri VIII, quam supra varietate lectionum nixi delineavimus, unum modo exemplum est multarum simillimarum: eadem ratione inter se distant singuli libri necnon partes librorum II, III, IV, VII, IX, de quibus v. grammaticam meam 198—204.

Recognitum ergo est unam quamquam dispositionem memoriae suum 'locum' habere in Musis, recognoscitur etiam quae species fuerit recensionis unius cuiusque voluminis, e quo archetypus utriusque stirpis erat descriptus.

Non contingit nobis ut exponamus quot omnino fuerint species recensionum et quales, quoniam divisiones dispositionum non in omnibus rebus grammaticis congruunt et sine dubio posteriore aetate disturbabantur; neque enim praecise eadem sunt quoad varietatem *Ξέρξην* : *Ξέρξεα* et sim., *βορέης* : *βορέην*, declinationem substantivi *μηῦς*, verbi *χοῆσθαι*, participii *ἐοικώς* et aliorum eiusdem generis, de quibus omnibus in grammatica mea in paragrapho „Gruppierte Einheitlichkeit der Lesartenverteilung“ (193ss.) inscripta quam accuratissime illo tempore potui egi et unum quemque librum ab alio dispositionibus memoriae ad illas formas grammaticas pertinentis firmis et claris indicibus distinxi et separavi, immo vero itidem interdum priorem partem libri a posteriore.

Cum, quod sermonis Herodotei proprium est, variatio sit vel formarum (condicionibus certis quibusdam subiecta) vel orthographiae (libera), si quae nasci potuissent recensiones deliberemus, has facile gigni posse intellegamus (symbolis α et β formas [vel litteras] inter se variantes designamus):

(A) recensionem, quae tum α tum β variatione genuina intacta admittit;

(B) recensionem, quae uniformitati studens α tantum verum iudicat et β eicit;

(C) recensionem, quae e contrario iudicio β modo conservat.

Facile intellegitur ex his recensionibus novem genera dispositionum memoriae gigni posse:

I. recensio A in stirpe Florentina, B in Romana,

II. recensio A in stirpe Florentina, C in Romana,
et septem aliae consequentes, quarum tres tantum (A—A, B—B, C—C) consensum codicum efficiunt.

Quae ut exemplo penitus examinato (v. grammaticam meam 82s.) illustrem, memoriam accusativi pluralis vocabuli *πόλις* exhibeamus, cuius duae formae sunt *πόλιας* et *πόλ(ε)ις*. inveniuntur hae varietates

lectionum: *πόλιας* in stirpe Florentina, *πόλ(ε)ις* in Romana; *πόλ(ε)ις* Fl., *πόλιας* Rom.; *πόλιας* cons. codd.; *πόλ(ε)ις* cons. codd. aliae esse nequeunt, sed cum *πόλιας* et *πόλις* certis vocum conserendarum regulis inter se variare cognitum sit, illas quattuor e novem oppositionibus recensio-
 iam memoratis colligimus, si illam, quae *πόλ(ε)ις* pro recta forma habet, 'B' vocamus, illam, quae respuit, 'C':

1) A Fl. : B Rom. (*πόλιας* : *πόλεις* et *πόλεις* cons. codd. gignit) invenitur in libro VII, medio excepto.

2) A Fl. : C Rom. (*πόλεις* : *πόλιας* et *πόλεις* cons. codd.) in libro II.

3) B in utraque stirpe (*πόλ(ε)ις* cons. codd.) lib. IX.

4) B Fl. : C Rom. (*πόλ(ε)ις* : *πόλιας*) in libri IV parte priore, libro V, libri VIII parte priore.

5) C in utraque stirpe (*πόλιας* cons. codd.) in libro I, libri IV parte posteriore, libri VI parte priore.

6) C Fl. : B Rom. (*πόλιας* : *πόλ(ε)ις*) in libri VI parte posteriore.

Illarum dispositionum, quae gigni possunt, numerus triplicandus est, si papyrorum testimonia adduntur: tam mutilata tamen est schedarum memoria, ut plurimis Herodotei sermonis variationibus ex illis testimonia afferre nequeamus.

De tribus tamen variationibus papyrorum testimonia habemus:

1. Variat apud nostrum *θῶμα* etc. cum *θωῖμα*; sit recensio, cui *θῶμα* placebat, B, quae respuit, C. e. g. in libro V stirps Florentina e recensione B pendet, Romana ex A, item in libri VIII parte posteriore, quod illis locis, quibus consentiunt codices, consensum in -ω- gignit, quam rem iam supra (p. LVIII memoravimus; in priore parte libri VII omnes libri e B pendent. in libro I, ubi neutra stirps e recensione uniformitati studente pendere, sed librarius codicis B postea *θῶμα* (sicut in libro II) praetulisse videtur, habemus testimonium papyri Ox. 2095 ἀπεθώμαζε I 11, 3 (cum AC, idem est locus, quo discrepat papyrus a codicibus forma *Κανθαύλην*, de qua mox vide), quod illam vel e recensione A vel e B pendere docet.

2. Legimus modo *ἱρός*, *ἱρεύς* modo *ἱερός*, *ἱερεύς* (v. grammaticam meam 21); recensio-
 nem A olim exstitisse e stirpe Florentina (vel A) in libris VI—IX docemur et ex omnibus codicibus in II 28—90; in primo libro schedarum recensio a codicum differt: habet papyrus *ἱερόν* I 99, 1, ubi codices omnes *ἱρόν* praebent.

3. Quod ad variationem grammaticam generis *Ξέρξην* : *Ξέρξεα* pertinet, iam in grammatica mea 72s. demonstravi recensio-
 nes (quarum species nunc A, B, C vocamus) vario modo per varias partes Historiarum ad

stirpes distribui. ostenderat Paap 91 formas in *-εα* in papyris non exstare; sed papyrorum testimonia cum condicionibus grammaticis, quibus illa variatio subiecta est, plane congruunt, praesertim cum illis locis, quibus papyri Oxyrrh. 1619, 2095, 2096 *-ην* contra codices habent, illud *-ην* regulis conveniat (I 11, 2; 11, 4; 211, 2, III 34, 5); ibi igitur papyri, quarum mentionem fecimus, e recensione A potissime pendent, codices autem e voluminibus magis uniformitati (*-εα*) studentibus.

Ex illis exemplis iterum stirpium constitutionem recensionibus papyrorum successisse cognovimus.

Una tamen denique res constat: si 'incisio' nata est memoriae inter binas eiusdem libri partes, incisiones ex omnibus variationibus grammaticis recognitae ad eundem semper locum spectant. qua e re collegimus (v. grammaticam meam 201ss.) volumina olim in tomorum formas esse mutata ac velut recocta tali modo, ut unus quisque tomorum volumina complura secundum unam certam recensionem conscripta contineret, totum autem non semper 'Musae' integrae fuisse aequalem. tomos illos, videlicet perditos, inter se, quod ad recensionem spectat, differentes, in unum coegerunt librarii illi, qui codices archetypos stirpium ex illis descripserunt; variat igitur ubique specie recensionis utraque stirps.

Haec cum maximi mihi videantur momenti ad transmissionem nostri examinandam, etsi plurima ultro exquirenda sunt, illas 'partitiones' operis, quas pro certo credidi habere cognitae, ut investigaturos adiuvem, in dispositione textus designavi. inveniet igitur lector librum II in tomum, ut ita dicam, priorem et posteriorem divisum, item libros III, VIII, IX in binos tomos, IV et VII in ternos. quod eo facilius potuit fieri, quod argumenta librorum optime eadem ratione disponi solent qua dividuntur 'tomi' ■ dispositionibus lectionum reconstituti; divisiones argumentorum et tomorum se confirmant invicem et haec illam corroborat. tomos antiqua aetate ita e voluminibus esse constitutos coniecimus, ut unus quisque de certis aliquibus rebus gestis vel de certa quadam gente vel terra ageret: non absurdum videtur illas 'argumentorum inscriptiones', quae in aliquot codicibus partibus operis locis aptis textui adscriptae sunt (editorum aliorum tamen usum sequens eas in hac editione praetermisi), e voluminibus vel tomis antiquis oriri. 'librorum' divisio posterior erat neque inter stirpes aequalis est neque codicum cum lexicis est communis (v. grammaticam meam 203).

Hoc quoque coniecimus, aliqua volumina suam propriam ducere originem ex editione quadam prisca Athenis separatim confecta; qua re praecipue effici potuit, ut eae partes librorum VII et VIII, quae de rebus gestis Atheniensium gravissimis agunt (fere VII 120—185 et VIII 90—

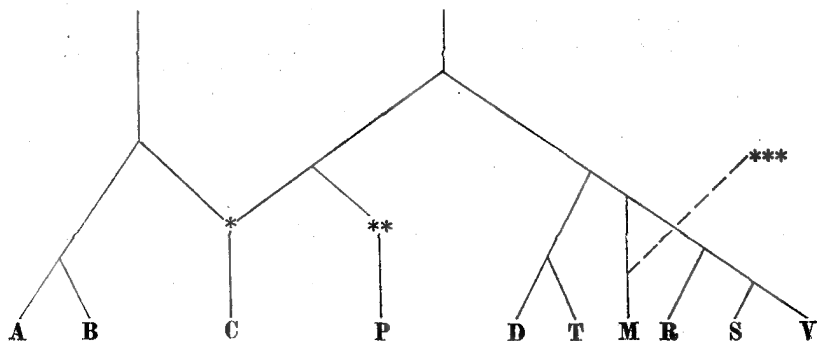
100), omnium memoria voces Attico modo formatas exhibeant, quarum similes nusquam alias in Historiis reperiuntur: nom. sg. *ναῦς*, acc. pl. *ναῦς*, gen. sg. *νεώς* (semel vel bis etiam aliis locis in codicibus 'Romanis' legitur), nom. pl. et acc. pl. *πόλεις* non distinctos, substantivum *τέρας* quod sine τ flectitur mixto modo *τέρεα*, *τέρεος*, cum alias *τέρατος*, *τέρατα* legantur; item verbum *πλέειν* consensu omnium ita scribatur, cum alias in libro VIII in stirpe Romana *πλώειν* legatur (v. supra p. LVIII).

Haec omnia fortasse nimis longa e grammatica nostra repetivimus (ubi multo plura et subtiliora tractantur) ea una de causa, quod de eo quod 'prae-historiam' possumus appellare stemmatis quam firmissimis argumentis neque editionem vulgatam neque archetypum unicum umquam exstitisse verumque stemma memoriae Historiarum ad unum et integrum opus coactarum a compluribus archetypis capere initium demonstrare volumus.

Tamen si quaeras utrum archetypus Florentinus an Romanus superiore aetate sit creatus, minimam indicationem de altiore vetustate Florentini habeas in corruptelis e notis numericis ortis (v. grammaticam meam 20); eas enim depravationes, quae stirpis Romanae propriae sunt, e notatione inferioris aetatis nasci constat ($\chi' = 1000$ VII 43, 2, IIII = 4 errore pro IIIII = 5 putatum IX 57, 2), cum illae quae vel in omnibus codicibus vel in una stirpe Florentina recognoscuntur e sola prisca notatione alphabetica explicari possint ($\Delta = 4$ ut $\delta' = 10$ lectum IX 57, 2, item $H = 7$ ut II = 2 VIII 131, 3, numerus '1', ut videtur, littera Δ notatus post *ἄνδρα* ex haplographia omissus in stirpe Florentina IV 62, 3); et cf. II 145, 4.

Etsi cacumina stemmatis iam cognovimus, tamen delineandi stemmatis deest facultas; varios enim aliquot libri manu scripti recentiores sibi ad describendum proponebant codices ('*Vorlagen*'), ita ut in aliis partibus operis ad alium ramum memoriae pertineant, et si earum rerum (v. quod supra p. XXXIV, p. XXXVII, p. LIV de quibusdam codicibus egimus et p. XL de Hemmerdingerii opinione disseruimus) habenda esset ratio, nobis satis magnus numerus stemmatum esset delineandus.

Aliam igitur inivi viam. quorum testium enumeratio fiet ad unius cuiusque paginae textum, illorum sigla non quasi catenam continuam specie **ABCPDJRTMSV** imprimenda curavi, sed certis locis spatiis vel minoribus vel maioribus interiectis sigla secundum maiorem vel minorem affinitatem codicum ita disposui, ut quanto maius est inter quaedam sigla spatium, tanto plures, ut dicunt, nodi stemmatis percurrendi sint, ut ab hoc codice veniatur ad illum. ut una e frequentissimis figuris elenchi testium exemplo utar, huius fere speciei stemmati

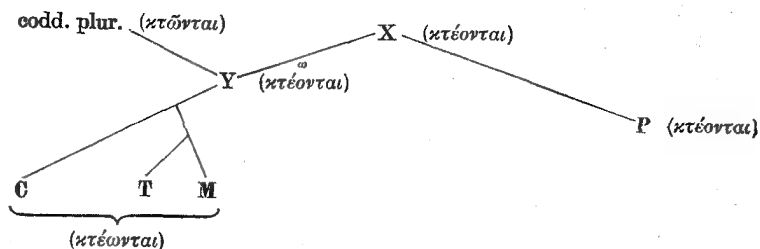

haec series siglorum convenit: **AB C P DTR M SV.**

Tali modo in una quaque parte Historiarum relationes codicum ante oculos lectoris ducuntur, ut melius sibi possit formare iudicium de varietate lectionum et de cuiusque lectionis auctoritate.

Quod ut melius etiam fieri possit, in adnotatione critica exornanda talem rationem variarum lectionum conserendarum praetuli, qualis mihi optime ubique visa est explicare, quo modo meo iudicio natae sint lectiones et unde; variabit igitur ordo siglorum, et — ut exemplum afferam — praeter quod **CTM** iuxta scribamus, modo **C** ante **TM** ponimus modo **TM** ante **C**:

Adnotatio (III 107, 1) *κτῶνται*] *κτέονται* **Pp** *κτέονται* **CTM** indicat, quod facillime est intellectu, *κτέονται* non potuisse nasci antequam *κτέονται* scriptum inveniretur:

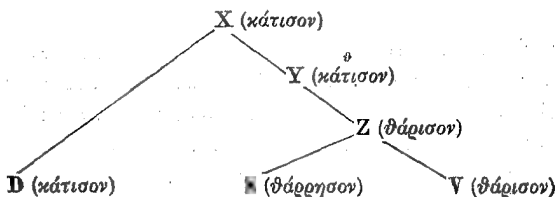

Ordine, quo nobis (cum Weberio, Anal. Hdt. 203) varietatem memoriae III 53, 7 exhibere placuit (*καταίεσαντος*] *καταίεσαντος* **V** *καταρέσαντος* **S**), prohibere lectorem in animo habebamus, quominus *καταρέσαντες* genuinam lectionem variam esse censeat dubitetve an ita sit scribendum; nihil enim fuit illud q̄ codicis **■** nisi periclitatio scribae, ut mutata una sola littera monstri a **V** negligentia, qua litte-

ram *v* omisit, creati probabilior lectionem induceret; ea enim est eius consuetudo, ut dixit Weber (202): „Codex S saepius, ut lacunas in textu coortas quantum posset oblineret, nova verba Herodotea insolenter finxit ... etiam permultis ... locis eadem audacia lectiones genuinas immutavit et deperdidit.“

Si lectioni codicis C *μοννόκωλα* I 179, 3 quod in R legitur *μοννόκωλα* anteponimus, significare volumus — ne quis erret et librarium codicis C litteram *o* vocis *μοννόκωλα* in *ω* mutavisse censeat — illam absurdam codicis C lectionem e correctione false apposita (eiusdem generis quod in R adhuc exstat, v. p. XXXIX) esse ortam.

Itidem varietatem lectionum I 89, 3 sic exponimus: *κάθισον*] *κάτισον* D^{ac} V^c *θάρισον* V^{ac} *θάρησον* S me a Webero (Anal. Hdt. 198) dissentire significans, qui *θάρησον* glossema in textum intrusum consideravit, quasi voce *θάρησον* aliquis voluisset *κάθισον* interpretari — et praeterea qua de causa scriba codicis V orthographiam tanta depravaverit stultitia? ego malim iudicare *θάρισον* ex *κάτισον* ortum (male collocata littera *θ*) et *θάρησον* ex illo a quodam librario ‘correctum’ esse:

e quibus inter archetypum DJRSV (X) et SV alium nodum (Y) ante Z intervenire docemur. cf. etiam IV 109 init.

Cf. etiam quae supra p. XXXIII de ratione diximus, qua corruptiones codicis M e mendis, quas in T invenimus, explicandae sunt.

Alia etiam in apparatus criticum introduximus, ut melius iudicari possit, quanti momenti ad cursum gradusque memoriae recognoscendos aliqua sit lectio. praecipue, ne nimia gravitas attribueretur ad quaedam verba in aliis codicibus praebita aliis omissa, saepissime nota ‘haplogr.’ adiuncta illud ex homoeoteleuto gigni admonere volumus et similem vocem, quae omissionis causa erat, plene exscribimus.

Nonnumquam in apparatu explicationem proponam, quo iudicio usus quae in textu scribenda sint constituerim; idque rarissime fit illis locis — ubi alii solent editores — quibus editor emendationem sibi proponendam vel recipiendam censet, sed multo saepius, ubi memoriam adversus aliena textus mutandi proposita defendere studui ideoque mihi comprobato et exposito iudicavi esse opus, quemadmodum verba in libris manu scriptis tradita intelligi vel possint vel debeant, ut propter sensus perspicuitatem quaelibet coniectura aliave emendatio iam sit supervacua; fietque id cum ut probatiora legantur in Herodoto nostro tum ut ex hac quoque parte bona firmaque fundamenta ponamus rationis edendi nostrae, qua

erga memoriam debitam fidelitatem quam maxime servare nos voluisse iam pridem profitebamur.

Gratiam reddo hic libente animo sociis instituti Berolinensis studiorum antiquitatis persequendorum praecipueque benevolentiae illustris viri nunc bene emeriti Iohannis Irmscher operi meo semper faventis et v. d. Günthero Christiano Hansen, sine cuius cum devotissima tum infatiganda attentione et in manuscripto meo ad impressionem praeparando assiduitate haec editio tam emendata quam evenisse spero non potuisset esse confecta. gratias ago optimas sodalibus instituti Parisini, quod Institut de Recherche et d'Histoire des Textes dicitur, quorum beneficio imagines omnium codicum manu scriptorum quos mihi opus esse censui semper mihi praesto erant, et adiutrici et custodi bibliothecae instituti nostratis, Esther Rosenthal, cuius perpetuae fidaeque attentionis gratia illarum multitudinem reliquamque silvam rerum Herodotearum semper habebam optime collectam et ordinatam. huius voluminis partem maiorem conscribebam auxilio adiutus Eduardi Gutentag, cuius assiduitas ingeniumque ad has res dedicatum quasi propriae essent laborem meum singulariter et iucundissime levabant; necnon v. d. Nimrod Barri princeps mihi auxilium suum optimum praebeuit ad codices diligentissime comparandos et nonnullos accuratissime excutiendos.

His temporibus cum nummi Musis secus faveant, iusta habenda est gratia illi Leo Polak Foundation Amstelodamensi, cuius opibus, quae aliquot iam annos per Universitatem Hebraicam praestabantur mihi, idoneorum frui poteram adiutorum auxilio praecipue ad collationes lectionum faciendas; inter illos ne praetermittantur nomina Sarae Münster-Meron, Leae Sawicki, Sarae Schlosser, Marcelli Erdal, Alfredi Paludis.

Omnibus eis, qui mihi in tanto opere his tam gravibus et mirabilibus gentis nostrae fatibus temporibusque suscipiendo et persequendo aderant, maximas ago gratias.

Scribebam Hierosolymis
mense Iulio a. MCMLXXVII
aliquantulis a. MCMLXXXV additis

H. R.

SIGLA

- A** Laurentianus plut. LXX 3
B Romanus Angelicus gr. F. August. 83, unde interciderunt folia aliquot
b folia cod. **B** alia manu suppleta et adiuncta
C Laurentianus Conv. Suppr. gr. 207, unde interciderunt folia aliquot
c folia alia manu suppleta et adiuncta
D Vaticanus gr. 2369
J Hierosolymitanus Patriarch. gr. 79
M Mutinensis Estensis 221 (= II. H. 6)
P Parisinus gr. 1633
p Parisinus gr. 1635
Q Parisinus gr. 1405
R Vaticanus gr. 123
S Cantabrigiensis Sancroftianus coll. Emmanuelis gr. 30
T Laurentianus plut. LXX 6
t folia alia manu suppleta et adiuncta
V Vindobonensis philol. gr. 85 (= 72)

PAPYRI

(quarum maxima pars in Paapii libro (v. p. XLIII) sunt exscriptae)

- Pap. Coloniensis 1202
 Pap. Durae Europi (Paap XVII)
 Pap. Fackelmann 7 (WSt 93, 1980, 25–28)
 Pap. Mediolanensis Univ. Cath. H. 75 (Aegyptus 72, 1972, 71s.)
 Pap. Monacensis APF 1, 471 (Paap VII)
 Pap. Musei Britannici 103 (Milne) (Paap XIV)
 Pap. Musei Britannici 104 (Milne) (Paap XV)
 Pap. Oxyrrhynchi 18 (Paap V)
 Pap. Oxyrrhynchi 19 (Paap IV)
 Pap. Oxyrrhynchi 695 (Paap XVI)
 Pap. Oxyrrhynchi 1092 (Paap XII)
 Pap. Oxyrrhynchi 1244 (Paap VI)
 Pap. Oxyrrhynchi 1375 (Paap XVIII)
 Pap. Oxyrrhynchi 1619 (Paap XIII)
 Pap. Oxyrrhynchi 2095 (Paap I)
 Pap. Oxyrrhynchi 2096 (Paap II)
 Pap. Oxyrrhynchi 2097 (Paap III)
 Pap. Oxyrrhynchi 2098 (Paap XIX)
 Pap. Oxyrrhynchi 2099 (Paap XX)
 Pap. Palau Rib. 135 (Stud. Papyrol. 8, 1969, 37–42)
 Pap. Rendel Harris 1936, 40 (Paap XXI)
 Pap. Rylands I 55 (Paap XI)
 Pap. Soc. Ital. X 1170 (Paap IX)
 Pap. Zereteli (Pap. Ross.-Georg. I 15) (Paap VIII)
 [II] papyrus non exstat

LIBRI EXCERPTA CONTINENTES

- ❧ Florilegii Athonitae cod. Athon. Dion. 90 (= 3629)
 ❷ Darmstadtensis misc. gr. 2773
 ❸ Guelferbytanus 4292 (= Gudianus gr. 104)

- § Heidelbergensis Palatinus gr. 129
 ¶ Neapolitanus gr. II. C. 32
 Ⓢ Vaticanus gr. 1394
 ¶ Florilegii Athonitae cod. Parisinus suppl. gr. 134
 v Parisinus gr. 1731
 ¶ Vindobonensis philol. gr. 191
 Constantini Porphyrog. *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας* cod. Peirescianus Turonensis
 et *περὶ πρῶσβων* quae a Darmario exscripta sunt in codd. Ambrosiano N 135,
 Bruxellensi 98, Escorialensi R. III. 13

CODICES ΑΕΞΕΙΣ ΗΠΟΔΟΤΟΥ CONTINENTES

seriatim conscriptas:

- C Parisini Coislin. 345 fol. 165–167
 D Parisini Coislin. 324 fol. 65–67
 O Oxoniensis Bodl. 18378 (= E. D. Clarke 16) fol. 67–72
 P Parisini gr. 1630 fol. 247–249

ordine alphabetico conscriptas:

codices Herodotei:

- C fol. 310 (*λήμματα* usque ad litteram δ continens)
 c Ambrosianus gr. 456 (I 23 sup.) (in init.)
 d Ambrosiani gr. 186 (C 82 sup.) fol. 5–8
 n Neapolitani gr. III. B. 3 fol. 1–2
 r Parisini gr. 2933 fol. 206–207

alii:

- a Ambrosiani gr. 1077 (C. S. I. 2) fol. 49–50
 b Ambrosiani gr. 667 (Q 13 sup.) fol. 316–319
 e Cantabrigiensis coll. Trinit. gr. 820 fol. 128–130
 l Laurentiani plut. LIX 44 fol. 223
 m Monacensis gr. 529 fol. 110–112
 o Oxoniensis Bodl. Misc. 104 (= Auct. T. 4.5) p. 339–352
 q Parisini suppl. gr. 70 (excerpta continentis) fol. 158*, 193*
 t Taurinensis gr. 271 fol. 107
 u Ambrosiani gr. 184 (G 69 sup.) fol. 200–201
 v Vaticanani gr. 895 fol. 280–281
 w Vaticanani Urbin. gr. 151 fol. 348–351
 x Vaticanani Barberin. gr. 88 (385) fol. 17–19

CODICES MOSCHOPVLI

codices Herodotei:

- S Cantabrigiensis Sancroftiani coll. Emmanuelis gr. 30 fol. 1–2
 y Vaticanani Pal. gr. 215 fol. 1–3
 et qui *Αέξεως* quoque continent c, d, n

alii:

- f Bononiensis Univ. 2638 fol. 27–34
 s Vaticanus gr. 292 e Schaeferi appendice ad Gregor. Cor. pp. 683–700
 z Vindobonensis phil. gr. 127 fol. 60–61
 et qui *Αέξεως* quoque continet w

MANVELI MOSCHOPVLI DE IADE

<u>fz</u>	<u>Τοῦ κυρίου Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου, ἥ</u>		
<u>cdnw</u>			
<u>sSy</u>		<u>Περὶ Ἰάδος,</u>	<u>ἥ οὗτος</u>
<u>fz</u>	<u>χρηταὶ καὶ ὁ Ὅμηρος</u>		
<u>cdnw</u>			
<u>sSy</u>	<u>ὁ Ἡρόδοτος χρηταὶ,</u>	<u>ἔστι δὲ ἱστορικός</u>	
<u>fz</u>	<u>Ἰὰς διάλεκτος λέγεται ἡ τῶν Ἰώνων ἥρουν Ἀσιανῶν μετοίκων Πελο-</u>		
<u>cdnw</u>	<u>τῶν</u>		
<u>fz</u>	<u>ποννήσου.</u>		
<u>cdnw</u>	<u>, καθ' ἣν συνεγράψατο ὁ Ὅμηρος.</u>		
<u>fz</u>	<u>1 Αὕτη τὰ εἰς α̅ς λήγοντα ὀνόματα εἰς ἡ̅ς τρέπει, ἐὰν μὴ</u>		
<u>cdnw</u>	<u>Ἡ Ἰὰς</u>		
<u>sSy</u>			

1 Greg. Cor. de dial. Ion. 1 τὰς εἰς α̅ς ληγουσας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς (τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς deest Ioh. Gramm.) εἰς ἡ̅ς ἐκφέρουσιν οἱ Ἴωνες· Ἐρμείας Ἐρμείης, Σωσίης Σωσίης. Ἡρόδοτος· ὁ δὲ Ἀρχίης καὶ Ἀνκώπης μούνοι συμπεσόντες (III 55, 1)

V. praef. LISq. || Τοῦ Μοσχοπούλου κυρίου Μανουὴλ z | περὶ — ἱστορικός] Ἡ ἀρχὴ ἐωθότων ιδιωμάτων τῆς Ἰάδος διαλέκτου S Ἐτέρα ὑπόθεσις εἰς τὴν Ἰάδα, ἥ κέχρηται Ὅμηρος s | καὶ ὁ om. z || Ἰὰς — Πελοποννήσου hic omissa in fine sub obelo suppl. w | ἥρουν τῶν Ἀσιανῶν ἥρουν μετοίκων z || 1 ante hunc paragr. ἔτι δὲ καὶ ταῦτα· τὰ εἰς π̅αι ἀπαρέμματα ἀπὸ τῶν εἰς ῶ πλὴν τοῦ περισπομένου πρὸ τοῦ τέλους συλλαμβάνει τὴν π̅ε συλλαβὴν· τιθέναι τιθέμ(εν)αι, στήναι στήμ(εν)αι καὶ ὑποδιαίρουσι· κέκληνται κεκλήηται, βέβληνται βεβλήηται, ἦνται ἦται καὶ π̅αν ὅημα εὐκτικὸν τρίτον προσώπου παραλήγοντος τοῦ ε̅ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ῥ̅ εἰς α̅ προφέρονται, οἷον λέγοντο λεγοῖατο, ὀδεύοντο ὀδεοῖατο habet s | ἡ Ἰὰς — Σωσίης in fine post Ἰὰς — Πελοποννήσου iterat w | τρέπει ἐπὶ γενικῆς s | ἐὰν] εἰ y | Ἐρμείας] οἷον y | Σωσίης s

MOSCHOPVLI DE IADE

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ ὧσι Δώρια· Ἑρμείας Ἑρμείης, Σωσίας Σωσίης.

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ 2 Τὰ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ λήγοντα, ὧν ἡ γενικὴ εἰς $\overline{o\upsilon}$ περατοῦται, παρ' αὐτοῖς
 $\overline{\Pi\acute{\alpha}\nu}$ $\overline{\lambda\eta\gamma\omicron\nu},$ $\overline{o\upsilon}$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ εἰς $\overline{\epsilon\omega}$ λήγει· Πέρσης Πέρσεω, Ξέρξης Ξέρξεω, Πηληϊάδης

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ Πηληϊάδεω.

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ 3 Τὰ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ ἄρσενικά, ὧν ἡ γενικὴ εἰς $\overline{o\upsilon\varsigma}$ λήγει, διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omicron\varsigma}$
 $\overline{T\acute{o}\nu}$ $\overline{-\acute{o}\nu},$
 $\overline{T\acute{\alpha}}$ $\overline{-\acute{\alpha}},$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ κλίνουσιν, οἶον Δημοσθένης Δημοσθένεος, ἀμαθὴς ἀμαθέα,
 $\overline{\pi\rho\omicron\sigma\phi\acute{\epsilon}\rho\epsilon\iota},$ $\overline{-\epsilon\tau\alpha\iota},$ $\overline{\acute{\alpha}\mu\alpha\theta\eta\varsigma}$ $\overline{\acute{\alpha}\mu\alpha\theta\acute{\epsilon}\alpha},$

$\frac{fz}{cdnw}$ $\frac{sSy}{}$ τὴν δὲ αἰτιατικὴν εἰς $\overline{\epsilon\alpha}$ ποιοῦσι· Δημοσθένεα, ἀπαθέα.
 $\overline{-\epsilon\acute{\iota}}$ $\overline{\acute{\alpha}\mu\alpha\theta\acute{\epsilon}\alpha}.$

2 Greg. 6 τὰς εἰς $\overline{o\upsilon}$ ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ καὶ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ εὐθειῶν γνω-
 μένας διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omega}$ προσφέρουσιν. ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ μὲν, οἶον Ἡρόδοτος· 'τρίτῳ δὲ ἀπ'
 Ἀρχίεω γεγονότι' (III 55, 2), καὶ Ὅμηρος. . . . ἀπὸ δὲ τῶν εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ · Ἀτρεΐδεω δατ-
 φρονος', Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος', Πέρσεω, Ξέρξεω

2 περατοῦται om. zs | αὐτοῖς] ἴωσιν sy | $\overline{\epsilon\omega}$] $\overline{o\upsilon}$ n | λήγει — Πηληϊάδεω] λήγῃ,
 οἶον Ἀτρεΐδεω S || 3 ἄρσενικά om. y | προσφέρουσιν w | προσφέρει c | προσφέρεται
 sy | οἶον om. sS | Δημοσθένης om. y | εἰς $\overline{\epsilon\alpha}$] τῶν $\overline{\epsilon\alpha}$ n | τῶν $\overline{\epsilon\alpha}$ ed | ποιεῖ om.
 cdnS | ποιεῖ — ἀμαθέα] ποιεῖ, οἶον Δημοσθένεα y | εὐπάθεα n

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 4 Τὰς εἰς $\overline{\sigma\upsilon\varsigma}$ ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ ἔχοντων οὐδέτε-
cdnw
Sy

fz ρον εἰς $\overline{\epsilon\varsigma}$ διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omicron\varsigma}$ προφέρουσιν· εὐσεβὲς εὐσεβέος.
cdnw
Sy εὐθειῶν διαιρεῖ· εὐσεβοῦς

fz 5 Τὰς εἰς $\overline{\epsilon\upsilon\varsigma}$ ληγούσας εὐθείας ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ
cdnw γενικὰς τῶν ληγουσῶν -ιῶν
sSy H -ια

fz ἥος ἐκφέρουσιν· Ἀχιλλεύς Ἀχιλλῆος, βασιλῆος·
cdnw
sSy -εται ἐπὶ γενικῆς· βασιλεύς,

fz ἐν Ἡροδότῳ δὲ 'βασιλέος' διὰ τοῦ $\overline{\omicron}$ μι-
cdnw οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omicron\varsigma}$ ὡς Ἡρό-
sSy Ἀχιλεύς Ἀχιλλῆος, ἱερὲς ἱερῆος.

fz κροῦ κατὰ τοὺς νέους Ἰωνας.
cdnw δοτος.
sSy

4 Greg. 11 τὰς εἰς $\overline{\sigma\upsilon\varsigma}$ ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῆς εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ εὐθείας τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων καὶ θηλυκῶν διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omicron\varsigma}$ προφέρουσιν· εὐτυχέος, ἀμαθέος, καὶ τὰς ἄλλας πτώσεις οὐ συνηρημένας, ἀλλ' ἐντελεῖς ἐκφέρουσιν, εὐτυχέϊ, Πολυκράτει, Δημοσθένει, εὐτυχέα, Πολυκράτεια, Δημοσθένεια λέγοντες. ὡσαύτως τὰς εἰς $\overline{\sigma\upsilon\varsigma}$ ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ καὶ εἰς $\overline{\epsilon\varsigma}$ οὐδετέρων διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\omicron\varsigma}$ προφέρουσι καὶ πάσας πτώσεις τῶν τοιούτων ἐντελεῖς προάγουσιν, οἷον 'τείχεος ἐντός', 'ἀσθενέος σώματος' καὶ πάλιν· 'Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεύς' || 5 ibid. 20 τὰς εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\epsilon\upsilon\varsigma}$ εὐθειῶν γινόμενας διὰ τοῦ $\overline{\eta\varsigma}$ προφέρουσι βασιλῆος λέγοντες καὶ Πηλῆος

4 γενικὰς — εὐθειῶν] ὧν ἡ γενικὴ ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\epsilon\varsigma}$ εὐθειῶν οὐδέτερα γίνονται γ | οὐδέτερα f | προσφέρουσιν w | εὐσεβές] οἷον γ | εὐσεβὲς εὐσεβέος] εὐσεβέος cdn || 5 τὰς — ἐκφέρουσιν] item ac fz scr. w πᾶσαν εὐθειᾶν εἰς $\overline{\epsilon\upsilon\varsigma}$ λήγουσαν s πᾶσ<α> εὐθ<εῖα> εἰς $\overline{\epsilon\upsilon\varsigma}$ λή<γουσα> γ | ἐκφέρει s | Ἀχιλλεύς om. f | Ἀχιλλῆος Sy | βασιλεύς — ἱερῆος] οἷον Ὀδυσσεύς γ | ἱερὲς ἱερῆος om. s | οἱ — Ἡρόδοτος] eadem ac fz habet w om. s

fz 6 Τῶν εἰς δὲ οὐδετέρων τὰς γενικάς εἰς εἰς ποιοῦσι·
cdnw -εἰ·
sSy Tὰ οὐδέτερα -οῦσι· πλήθος

fz πλήθεος, τείχεος.
cdnw
sSy

fz 7 Τὰς εἰς εἰς τῶν
cdn ἀπὸ τῆς εἰς εἰς εὐθείας τῶν ἐνικῶν γινόμενας εὐθείας
sSyw

fz πληθυντικῶν τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εἰς ἐνικῶν γινόμενας εἰς ἡεζ διαι-
cdn -ὰς
sSyw ἀπὸ τῶν εἰς εἰς ἐνικῶν γινόμενας

fz ροῦσι· βασιλῆες· καὶ βασιλέες παρὰ τοῖς νεωτέροις.
cdn -εἰ·
sSyw -οῦσι· οἶον

fz 8 Τὰς εἰς αἰ πληθυντικὰς διαίρει ἐπὶ γενικῆς
cdnw τῷ ε
sSy τῶν

6 Greg. 11 (v. ad 4) || 7 ibid. 40 οὗτοι πολλαχῶς ἐκφέρουσι τὰς εἰς εἰς ληρούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς εἰς εὐθείων κλίνονται, διὰ τοῦ ἡεζ γράφουσι· βασιλῆες, ἱππῆες, διότι καὶ τὴν ἐνικὴν (om. codd. duo) γενικὴν οὕτω προφέρουσι. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ἡεζ ἢ εἰς εἰς, διὰ τοῦ εἰς, οἶον ἀληθῆς, καὶ ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν παρ' ἡμῖν ἀληθεῖς καὶ Ἰωνικῶς ἀληθεῖς, καὶ πάλιν πολὺς πολέος καὶ ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν πολεῖς καὶ τὸ Ἰωνικὸν πολέες, οἶον πολέες δὲ μιν ἡρῆσαντο φορέειν, καὶ ὀξέες ἦλοι' ... || 8 ibid. 4 τὰς εἰς τῶν ληρούσας γενικάς

6 τὰ - γενικάς] πᾶσα εὐθεία εἰς δὲ οὐδέτερα s | τὰς - ποιεῖ] εἰς εἰς ποιεῖ τὰς γενικάς w | εἰς om. s | ποιοῦσι - τείχεος] κλίνεται παρ' αὐτοῖς οἶον πλήθος πλή-
θεος, σκάφεος, τείχεος, βέλεος, ὄρεος s | ποιεῖ· οἶον πλήθεος πλήθος τείχεος y ||

7 τῆς εἰς εἰς τῶν (vel τῶν) εἰς n τῆς εἰς od | εὐθείας²] τῶν d | πληθυντικὰς] εὐθείας τῶν πληθυντικῶν s | πληθυντικὰς - γινόμενας] εὐθείας S | εἰς ἡεζ] διὰ τοῦ ἡεζ wy | διαίρειται s προφέρονται wy | βασιλεῖς βασιλῆες Sy | Ἀχιλλῆες, Πηλῆες ἀντὶ τοῦ βασιλεῖς, Ἀχιλεῖς, Πηλεῖς in fine paragr. add. s || 8 εὐθείας πλη-
θυντικὰς y | ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ ε w | ἐπὶ τῆς γενικῆς zs | διὰ τοῦ εἰς s | ἐπὶ τῆς - Αἰολικόν] διὰ τοῦ εἰς ἐπὶ γενικῆς, οἶον πόλεων y | ἐπὶ τῆς - νυμφέων om. f | ἐπὶ τῆς πόλεως ibidem ac z habet w | Θηβέων νυμφέων om. w | Αἰολικόν ἐστι s

MOSCHOPVLI DE IADE

fz διὰ τοῦτων Πέρσαι·Περσέων, Ἀθῆναι·Ἀθηνέων ἐπὶ
cdnw

sSy πληθυντικῶν διὰ τοῦ ε, οἶον

12 τῆς πόλεως, Θῆβαι Θηβέων καὶ νύμφαι νυμφέων.

cdnw

sSy νύμμαι· τὸ δὲ νυμφῶν Αἰολικόν.

$\frac{fz}{cdnw}$	9
sSy	Πᾶσα δοτική πληθυντική εἰς οὗς λήγουσα προστίθησι τὸ ἱ, οἷον καλοῖς κα-

<i>fz</i>		τὰς εἰς αὐτὴν ληγουσας	δοτικὰς μετα-
<i>cdnw</i>		τῶν	ληγουσῶν πληθυντικῶν
<i>sSy</i>	λοῖσι, σοφοῖς σοφοῖσι. τὴν	λήγουσαν	-ὴν

fz	βάλλουσι τὸ ἄ εις ἡ,	καὶ τὸ	ἱ προσγράφοντες,
ednw		συγγράφουσι	
sSy	-ει	-απομένον δὲ τοῦ	καὶ μὴ

<u>fz</u>	<u>τῷ δὲ ὁ προστιθέντες καὶ ἰ, οἷον καλαῖς καλῆσι, Ἀθήναις</u>
<u>ednw</u>	<u>ὥς καλῆσι,</u>
<u>sSy</u>	<u>ἐκφωνουμένον, οἷον καλαῖς καλῆσι, νύμφαις</u>

z	Ζήνησι.
<u>ednw</u>	<u>όμοιήσι.</u>
sSy	νόμφησι.

πληθυντικάς θηλυκάς, ὅσων ὥρων Θηβῶν πυλῶν, ὥρεων καὶ Θηβέων καὶ πυλέων λέγονσι· καὶ Ὀμηρος· ὅς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ· . . ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀρσενικῶν πληθυντικῶν γενικάς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἧς εὐθειῶν γενομένας διὰ τοῦ ἐπὶ προσφρονεῖσι Πελοτέων λέγοντας καὶ νησιωτέων· Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ κατ' ἀρχάς· καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον' (III 57, 2)

9 *ibid.* 2 ταῖς ληνούσαις εἰς οἷς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν προστιθέασι τὸ ἰ- Ἡρόδοτος· τοῖσι Σαμίοισι' (III 55, 2). 5 ταῖς εἰς αἷς (εἰς αἷς *om. codd. aliquot*) δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τὸ ἰ προστιθέειν εἰλό- θασιν, ὥς ταῖς ἐν οἷς (αἷς *scr.*) δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς αἰ διωθόγγων τρέπειν τὸ α εἰς ἦ· . . . ῥύμφας ῥύμφης ῥύμφησι

9 οὐ] αἰς sy | προστίθῃσι — δοτικὴν om. sy | τῶν — δοτικῶν] τὰς εἰς αἰς λη-
 γούσας δοτικὰς w | μεταβάλλει w | ἥ] ἡ ἐπὶ τῆς Ἰάδος sy | προσγεγραμμένον S |
 συγγεγραμμένον τοῦ ἱ· καλαῖς καλῆσι w | δὲ om. s | δὲ — νύμφαις] οἶον y | τῷ²
 τῷ f | καὶ μὴ ἐκφωνουμένον om. s | οἶον καλαῖς καλῆσι s | νύμφησι S νύμφησι
 καὶ τὰ ὅμοια

fz 10 Τὰς εἰς ᾗ εὐθείας μακρὸν αὐτὸ ἐχούσας διὰ τοῦ ἥ προφέρει·
 cdnw μακρὸν
 sSy εἰς τρέπουσι·

fz Ἡρα Ἡρη, χώρα χώρη.
 cdnw ὥς καὶ τὰ ὅμοια.
 sSy Ἡρα, χώρα

fz 11 Τῶν εἰς ᾧ ληγόντων θηλυκῶν τὰς αἰτιατικὰς τῶν
 cdn Τὰς αἰτιατικὰς
 wsSy Τὰ λήγοντα -ὰ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς

fz ἐνικῶν εἰς οὐν περατοῦσι· Αἰτῶ Αἰτοῦν.
 cdn Ἰοῦν.
 wsSy -ῖ οἶον Σαπφῶ Σαπφοῦν.

fz 12 Τὸ ἰ ἐνίκων λέξεων ἐξαιρουσί· πονεῖσθαι πονέσθαι.
 cdnw -εῖ·
 sSy -εῖται·

10 Greg. 10 τὸ ᾗ εἰς ἥ τρέπουσιν (ἐναντίως τοῖς Δωριεῦσιν add. codd. nonnulli)· Ἡρα Ἡρη (θεὰ λευκώλενος Ἡρη add. pars codd.), σφαῖρα σφαῖρη, δημοσία δημοσίη, πρᾶγμα πρᾶγμα || 11 ibid. 35 τὰ εἰς ᾧ λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς εἰς οὐν περατοῦσι· Αἰτῶ Αἰτοῦν, Σαπφῶ Σαπφοῦν, ἥ ἡοῦν, αἰδῶ αἰδοῦν || 12 ibid. 36 τὸ ἰ ὑπεξαιρουσίν οἱ Ἴωνες ἐνίοτε τῶν λέξεων, τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέσθαι φασὶ καὶ τὸ δεῖξω δέξω καὶ τὸ ἀποδείξω ἀποδέξω, ὥς καὶ Ἡρόδοτος· Ἡροδότου Ἀλικαρνασσοῦ ἱστορίης ἀποδείξεις ἦδε· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν μετουσιαστικῶν καὶ κτητικῶν ὑπεξαιρουσίν αὐτὸ ἀργύρεος καὶ χρύσεος λέγοντες· Ὀμηρος· Ἐπτόρεον χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι· τοῦτο καὶ οἱ Δωριεῖς ποιοῦσιν. (καὶ τὸ δεῖξω κτλ. separatim post § 39 (v. ad 25) habent codd. complures)

10 ἐπ' εὐθείας s | μακρὸν — ἐχούσας] μηχανομενόν τοῦ ᾗ w | διὰ τοῦ] εἰς w | αὐτὸ τρέπει w | τρέπει s | τρέπουσι, οἶον Ἡρη y | Ἡρα κτλ.] Ἡρα Ἡρη, χώρα, συμφορῇ, ὥρη w Ἡρα Ἡρη, χώρα χώρη, σπείρα σπείρη, ὥρα ὥρη καὶ τὰ ὅμοια s || 11 θηλυκὰ om. s | εἰς οὐν ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς περατοῖ S | αἰτιατικῆς] γενικῆς s | οὐν] ὡν s, qui mox Αἰτῶν, Σαπφῶν pro Αἰτοῦν, Σαπφοῦν | περατοῦσι] τρέπουσι z | οἶον om. w | Σαπφῶ Σαπφοῦν om. w || 12 deest s, sed in initio (ante ἐπὶ δὲ ταῦτα κτλ., v. ad 1) inveniuntur haec: ἐπὶ δὲ τινων λέξεων τὸ ἰ ὑπεξαιρουσίν ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι πονέσθαι λέγοντες καὶ ἀντὶ τοῦ πράττειν πράττειν | τὸ ἰ post ἐξαιρεῖ cdn | ἐξαιρεῖ ἡ ἴας S | πονεῖσθαι] ὥς dn πονέσθαι c | πονεῖσθαι πονέσθαι] τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέσθαι λέγει, ὅθεν καὶ τὸ πονέοντο S

fz 13 Τὰ εἰς τς θηλυκὰ διὰ

cdnw
sSy λήγοντα οὐδέποτε διὰ τοῦ ω κλίνονται, ἀλλὰ

fz τοῦ τος κλίνει σχέσιος, πόλιος.
cdnw □ , σχέσιος.
sSy ὁ μικροῦ -ουσι, οἷον αἰρέσιος, .

fz 14 Μετάθεσιν στοιχείων ποιοῦνται· κραδίη
cdnw Στοιχείων ποιεῖται , ὡς
sSy στοιχείων ποιεῖται, οἷον

fz ἀντὶ τοῦ 'καρδία'.
cdnw
sSy

fz 15 Ἐπαναδιπλασιασμὸν ποιοῦνται·
cdnw Ποιεῖται ὡς κέκλυθι καὶ
sSy Αἰ -άσεις Ἰώνων εἰσί, οἷον

fz λάχωσι λελάχωσι, κλυθι κέκλυθι.
cdnw
sSy λάχωσι κλυθι κέκλυθι.

14 Greg. 38 τῇ μεταθέσει τῶν στοιχείων Ἰὰς χρῆται, οἷον καρδία κραδίη, ἀτραπη-
τὸς ἀτραπητός, τάρφος τάρφος || 15 ibid. 37 αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορί-
στων Ἰώνων εἰσί· τετύκοντό τε δαῖτα, λάχωσι λελάχωσι (λελάχωσι θανόντα), κλυθι
κέκλυθι (κέκλυθι δὴ καὶ ἐμείο), καμὼν κεκαμῶν. εἰσί δὲ καὶ Δωρικαί

18 οὐδέποτε — πόλιος] οὐδέποτε διὰ τοῦ δ κλίνει, ἀλλὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου εὐρεσις
εὐρέσεως, πόλις πόλεως, σχέσις σχέσεως s διὰ τοῦ δ μικροῦ κλίνουσι· πόλις πό-
λεος ■ | κλίνεται z | αἰρέσιος y | σχέσιος om. z ante πόλιος habet w || 14 τὴν
μετάθεσιν τῶν στοιχείων ποιεῖ· καρδία κραδίη S | ἡ Ἰὰς ποιεῖται s | κραδίη] cras-
samentum aliquod vides ad litteram ὁ mediam fere e sinistro adhaerens in cod. d
κρασδίη n κραδίην et mox καρδίην s | τοῦ om. w || 15 τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ποιεῖ-
ται· λάχωσι λελάχωσι, κλυθι κέκλυθι w | ἀναδιπλάσεις S | ποιῶσι z | οἷον om.
sS | post οἷον exciderunt omnia usque ad οἷον (17) y | καὶ λελάχωσι om. c

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 16 Διαίρεσιν τῆς διφθόγγου ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἐνικῶν
cdnw -ῆς
sS Aí -αιρέσεις τῶν εἰς εἰ ληγόντων ἐνικῶν δοτικῶν

fz ποιοῦνται, ὡς βέλει, ἔγχει
cdnw
sS Ἰώνων εἰσί· ἀντὶ τοῦ 'βέλει', ἀντὶ τοῦ 'ἔγχει'.

fz 17 Ἀναστροφὰς καὶ ὑπερβατὰ ποιοῦνται, οἷον 'τόνδε
cdnw 'Δῶρ'
sy Aí -αὶ τὰ τούτων εἰσὶν ἴδια

fz προσέφη' ἀντὶ τοῦ 'πρὸς τόνδε ἔφη',
cdnw ἀποαιρεῖσθαι' ἡγουν 'ἀφαιρεῖσθαι',
sy ἀντὶ τοῦ ὑπερβατὰ δὲ ταῦτα·

fz καὶ 'νήπιοι οἱ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος ἡσθιον' ἀντὶ τοῦ
cdnw ἡγουν
sy Ἡελίου ἀντὶ τοῦ

fz 'κατήσθιον'.
cdnw
sy

16 Greg. 34 αἱ διαίρεσεις τῶν εἰς εἰ ληγόντων ἐνικῶν δοτικῶν Ἰώνων εἰσί· βέλει' ἀντὶ τοῦ 'βέλει', ἔγχει' ἀντὶ τοῦ 'ἔγχει' ... 11 (v. ad 4) || 17 ibid. 50 καὶ τὰ ὑπερβατὰ Ἰώνων εἰσὶν, οἷον 'αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν' ἀντὶ τοῦ 'διέβησαν'· τὰ γὰρ σύνθετα μετὰ προθέσεως ῥήματα διαλύοντες καὶ μεταξὺ τιθέντες τὰ ὀνόματα τὰ ὑπερβατὰ ποιοῦσιν, ὡς τὸ 'λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς' ἀντὶ τοῦ 'κατεδηδώς' καὶ 'κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα' ἀντὶ τοῦ 'κατέκτανεν' καὶ 'κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡελίου' ἀντὶ τοῦ 'κατήσθιον'

16 om. γ (v. 15) | ἐνικῶν δοτικῶν om. S | δοτικῆς ποιεῖται w | ἔγχει om. c | ἀντὶ τοῦ² om. S || 17 non habet S | initium paragr. usque ad οἷον excidit γ (v. 15) | ποιοῦσι z ποιεῖται eodem loco w | ἡγουν (bis)] ἀντὶ τοῦ (bis) w | καὶ] ὑπερβατὰ οἷον w | ὑπερβατὰ δὲ κτλ. om. s

fzw 18 Ἄρσιν τοῦ ἱ ἐκ τῆς διφθόγγου ποιείται.
 edn ὧς
 sSy Αἰ εξαίρεσεις εἰ Ἰώνων εἰσίν, οἶον

fzw Ἐκτόρεος, χρύσεος ἀντὶ τοῦ Ἐκτόρειος, χρύσειος.
 edn
 sSy Ἐκτόρειος χρύσειος

fz 19 Διαίρεσιν τῶν εἰς ὧς ληγόντων ἐπιρρημάτων τῶν ἀπὸ
 ednw -αιρέσεις
 sy Αἰ

fz τῶν εἰς ἧς ληγόντων ἀρσενικῶν γιγνομένων
 ednw ἀρσενικοῦ λήγοντος καὶ οὐδετέρου
 sy ὧν ληγόντων τοῦ

fz εἰς εἰ ποιοῦνται ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀτρεκῶς.
 ednw -εῖται
 sy εἰς Ἰώνων εἰσίν, οἶον -εἰς.

fz 20 Ἐπὶ τῶν αὐτῶν στοιχείων τὰς προφορὰς τῶν ἐνεστώτων καὶ
 ednw ἐπὶ τε ὧτος
 y Αἰ ἀπὸ

fz τῶν παρεληλυθότων ποιοῦνται ἔχον ἔλων.
 ednw -ος τὰς προφορὰς -εῖται
 y Αἰ Ἰώνων εἰσίν, οἶον τύπτεν.

18 Greg. 36 (v. ad 12) || 19 ibid. 51 αἱ διαίρεσεις τῶν εἰς ὧς ληγόντων ἐπιρρημάτων τῶν ἀπὸ γενικῶν πληθυντικῶν γιγνομένων, ὧν ἡ εὐθεΐα εἰς ἧς (καὶ εἰς εἰς add. codd. quidam) περατοῦται καὶ εἰς οὗς ἔχει τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν, Ἰώνων εἰσίν, οἶον εὐσεβῆς εὐσεβοῦς, καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν εὐσεβῶν, καὶ τροπῇ τοῦ ὦ εἰς εἰς εὐσεβῶς . . . καὶ τὰλλα ὁμοίως. ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα διαιροῦσιν οἱ Ἵωνες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασιν ἀληθέως λέγοντες καὶ ἀτρεκέως καὶ εὐσεβῶς . . .

18 ante 16 habent Sy | Αἰ — οἶον] ἀπὸ τῆς εἰ διφθόγγου διαιρεῖ τὸ ἱ' S | Ἐκτόρεος κτλ.] Ἐκτόρεος, χρύσεος ἀντὶ τοῦ χρύσειος καὶ Ἐκτόρειος w Ἐκτόρεος, χρύσεος ἀντὶ τοῦ Ἐκτόρειος, χρύσειος s Ἐκτόρεος χιτών y | χρύσεος om. c || 19 τῶν εἰς ἧς ὀνομάτων τὰ εἰς ὧς (ος ε) ἐπιρρηματα εἰς εὐσεβῶν ἀτρεκέως edn | διαιροῦσι z^t διαίρεσιν z^{ms} | τῶν ἀπὸ — ληγόντων] ἀπὸ z vacat s | εἰς ἧς] εἰς ὧς s | καὶ — εἰς] ὀνομάτων s | οἶον — ἀτρεκῶς] ἀληθέως, ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ἀτρεκῶς s || 20 ἐνεστώτος — ποιεῖται] ἐνεστώτας καὶ παρεληλυθότας προφέρουσι ὧς edn | προφαίνει y | ἔλων] ὅλον ut vid. f

MOSCHOPVLI DE IADE

fzw 21 Τὰς εἰς εἰς εὐθείας πληθυντικῶν εἰς εἰς
cdn τῶν
sSy ληγούσας -ας

fzw μεταβάλλουσιν·
cdn ποιοῦσι·
sSy διαιρεῖ· πάντοτε καὶ ἀπὸ μὲν τῶν εἰς εἰς οὐσας διὰ τοῦ ἡ προφέ-

fzw ἀληθεῖς
cdn ὡς
sSy ρεται, οἷον βασιλῆες, ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ἡς διὰ τοῦ ε, οἷον ἀληθῆς ἀληθεῖς

fzw ἀληθέες, καὶ τὰς εἰς εἰς ἀπὸ τῶν εἰς εἰς εὐθειῶν· ὀξέες.
cdn ὁμοίως ἐνικῶν ὡς
sSy ὀξὺς

fz 22 Τὰ εἰς ἡ πληθυντικὰ οὐδέτερα εἰς εἰς διαιροῦσιν· τείχεα,
w διαιρεῖ
sSy διαιρεῖ· τείχη

fz καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς τειχέων λέγουσι.
w -ή·
sSy ὄρη ὄρεα, ὁμοίως τὰς -ας διὰ τοῦ εἰς·

21 Greg. 40 (v. ad 7)

21 εἰς - ληγούσας] ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἡ εἰς εἰς S | εἰς¹ ἡς ο | εἰς εἰς] εἰς εἰς καὶ εἰς w διὰ τοῦ ε S | μεταβάλλει w | πάντοτε - οἷον om. S | καὶ τὰς μὲν ἀπὸ μὲν s | inter ἀληθέες et ὀξὺς haec habet S: ὄφεις ὄφεις ὄφεις | ἀληθῆς ἀληθεῖς] ἀληθῆς τῶν πληθυντικῶν (?) s om. y | εἰς² ex εἰς corr. et εἰς in mg. adscr. z | τῶν εὐθειῶν εἰς εἰς z | ὀξὺς ὀξέες om. y ὀξεῖς ὀξέες fS || 22 τὴν εἰς ἡν y | πληθυντικὰ] πληθυντικῶς y λήγοντα s | οὐδέτερον? y om. S | εἰς εἰς, οἷον y, qui mox τείχεαν | διαιρεῖ ante εἰς s διαιροῦσι S | τείχεα - ὁμοίως] τείχη τείχεα, βέλη βέλεα, μέλη μέλεα s τείχεαν βέλεαν y | διὰ τοῦ εἰς] ὡσαύτως s οἷον y | τειχέων om. S τειχέων, μελέων, βελέων, σκαφέων s | λέγουσι om. z

MOSCHOPVLI DE IADE

fzw	28	Τὸ ὅ	ἀεὶ προστιθέασι ταῖς
cdn	Τοῖς ἀπὸ τοῦ ὁ ἀρχομένοις		
sSy	Ἀεὶ	ταῖς λέξεσι	-ιθη-
fzw	λέξεσιν ἐχούσαις ὁ μικρά·	ὅρος οὖρος, ὄνομα οὖνομα.	
cdn		, ὥς	καὶ
sSy		, οἶον ὅρος	νόσος νοῦσος, μόνος μούνος.
fzw	24	Τὸ δισσὸν σσ εἰς ξ τρέπουσι·	δισσὰ διζά.
cdn		-ει·	
sSy	-τι-	-ουσι· τὸ	-ὄν -ὄν λέγουσι.
fzw	25	Τῶν λέξεων ἐξαιροῦσι τὸ ἰ	πολλάκις ἐκ τῆς διφθόγγου, τὸ γὰρ
cdn		-εἰ	ὥς
sSy		-οῦσι	πολλάκις, οἶον
fzw	‘δείξω’ δέξω λέγουσι καὶ ‘ἀπόδειξιν’ ἀπόδειξιν.		
cdn			
sSy	δείξω	, ἀπόδειξιν	
fzw	26	Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς	διαιροῦσι·
cdn			-ε ἰ, ὥς
sSy		εἰς σς ληγούσας	οἶον
fzw	λυπούμενος	λυπεόμενος,	ποιεόμενος.
cdn		ποτέ δὲ καὶ διὰ τοῦ εὐ λέγει ὥς	-ὀ- ν
sSy	μαχεόμενος.		

28 Greg. 9 τῷ ὁ ὑπεμβάλλουσι τὸ ὅ· κόρη κούρη, νόσος νοῦσος, ὅρος οὖρος, μόνος μούνος . . . || 24 ibid. 39 τὸ δισσὸν (διττὸν v. l.) σ εἰς ξ τρέπουσιν οἱ Ἴωνες ‘δισσὰ’ διζὰ καὶ τὰ ‘τρισα’ τριζὰ λέγοντες || 25 v. sub 12, quae in codd. quibusdam paragrapho 39 subiunguntur

23 ὁ φιλὸν S | ταῖς λέξεσι om. S | οἶον om. S | ὅρος — μούνος] νοῦσος γ ὄνομα οὖνομα, νόσος νοῦσος, ὅρος οὖρος s | οὖρος καὶ om. c || 24 ante hunc paragr. μεταπλάττει τὰς λέξεις· διχόμητι ἀντὶ τοῦ διχομήνω f | σσ] σ zw | τρέπει wsy | τὸ δισσὸν ‘διζὸν’ λέγουσι | τὰ γὰρ ‘διζὰ’ δισαὶ λέγει s οἶον διζὰ ἀντὶ τοῦ διττοῦ γ || 25 τῶν λέξεων] ἐν τισι λέξεσιν S | ἐξαιρεῖ w | ἐξαιρεῖ πολλάκις τὸ ἰ s | τὸ γὰρ om. z | οἶον — ἀπόδειξιν] οἶον ἀπόδειξιν γ τὸ γὰρ ‘δείξω’ δέξω λέγει δίχα τοῦ ἰ καὶ τὴν ‘ἀπόδειξιν’ ἀπόδειξιν ὥς καὶ ‘δειλὸς’ δελός s | λέγει w | ἀπόδειξιν om. w || 26 τῶν — μαχεόμενος] τὸ λυπούμενος λυπεόμενος λέγει S | παθητικὰς τὰς εἰς γ |

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 27 Τὰς εἰς ὧν ληγοῦσας μετοχὰς τῆς πρώτης συζυγίας τῶν
w ἀπὸ
sSy

fz περισπωμένων
w
sSy γενομένων, ὧν ἐπὶ δευτέρου προσώπου προστακτικὰ εἰς εἰ

fz διαιροῦσι· φρονῶν φρονέων.
w -ε ἰ·
sSy λήγουσιν, , οἶον ἔστι γὰρ 'φρονεῖ' τὸ προστακ-

fz
w
sSy τικόν, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ῥημάτων ῥήματα διαιρεῖ, οὐ γὰρ θέλουσι διαιρεῖ-

fz
w
sSy σθαι· ὅμως δέ, ἃ διαιρεῖ, σπάνιά εἰσι.

fz 28 Τὸν 'οὖν' σύνδεσμον ὧν λέγουσι.
cdnw -ει.

fz 29 Τῶν ῥημάτων, ὅσα
cdnw Τὰ δασέα τῶν συμφώνων ἐν ταῖς συμπλοκαῖς

■

29 Greg. 18 τὰ φιλά ἀντὶ τῶν δασέων ἀσπάζονται ἀπυγμένοι λέγοντες καὶ ἀπίκοντο καὶ ἀπηλιώτης καὶ ἀντ' Αἰδον· οὐ μὴν δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς· Ἡρόδοτος· 'οὐκ οἶοι τε ἦσαν' (III 58, 1)

διαιροῦσι om. z διαιρεῖ w | οἶον — μαχεόμενος] οἶον λυπούμενος λυπεόμενος μαχόμενος μαχεόμενος s | μαχαόμενος y

27 deest cdn; deest s, sed in initio post titulum inveniuntur haec: ἴδιον αὐτῆς ἔστι τὰς περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ποιῶ ποιέω λέγουσι καὶ ἀντὶ τοῦ βοῶ βοάω καὶ ἀντὶ τοῦ χρυσῶ χρυσέω. huius paragraphi loco haec habet S: τὸ φρονέω καὶ ποιέω καὶ νοέω Ἰωνικόν ἐστι | προστακτικὸν y | λήγουσιν y || 28 deest sSy || 29 deest y; deest s, qui in initio paragr. 12 ante ἐπὶ δέ τινων habet haec: ἀντὶ δὲ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν φιλότητας ἐκφέρουσιν· ἀντὶ ἐπίπλων καὶ ἐφορῶν ἐπίπλων καὶ ἐπορῶν λέγοντες | τὰς — ἐπορῶ] τὰς συνθέσεις δασυνόμενας διὰ φιλῶν συμφώνων προφέρεται w | συμφώνων om. z

MOSCHOPVLI DE IADE

fz	δασυνόμενα μετὰ προθέσεων	συντίθεται,	διὰ	ψιλῶν	προφέρουσι
cdnw		τάς	-θέσεις	εἰς	-ὰ
S			διὰ	-ῶν	

fz	συμφώνων·	καθορῶ	κατορῶ.
cdnw	τρέπει,	ἐπορῶ	
S	συμφώνων ποιούσων οἱ Ἴωνες,	λέγοντες	καὶ κατορῶς

fz	
cdnw	
S	καὶ κατορῶ καὶ ἐπ' ἵππων καὶ κατ' ὄπλων.

fzw	80 Τοῖς	προτακτικοῖς ἄρθροις ἀντὶ	ὑποτακτικῶν
cdn		τῶν	
y	ἄρθροις τοῖς		

fzw	χρῶνται, οἷον	τὸν θέλω	ἀντὶ τοῦ ὄν θέλω,	τῇν ἐπεμψα	ἀντὶ τοῦ
cdn				καὶ	
y	χρῆται, οἷον			θέλω	

fzw	ἢ ν ἐπεμψα.
cdn	καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁσαύτως.
y	θέλω.

fz	81 Τῷ π ἀντὶ τοῦ π	ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς	
cdnw			ἢ Ἰὰς
sSy		ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς	

80 Greg. 7 τοῖς ὑποτακτικοῖς ἄρθροις τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις προστιθέασιν τὸ τ οἱ Ἴωνες ὡς παρ' Ἡροδότου αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμενῃ δῆμον ταύτου τοῦ ἦν' (III 55, 2) ἀντὶ τοῦ ὅς ἦν' (καὶ ἀλλαγῶς τοῖς ἐντέλλετο ἀντὶ τοῦ οἷς' add. codd. plur.) || 31 ibid. 27 τῷ π ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρησθαι εἰώθασιν, οἷον πόσα κόσα, ὁπόσα ὁκόσα, ὅπως ὁκως· οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις

30 deest sS | προστακτικοῖς z^{ac} | οἷον om. z | ἀντὶ τοῦ (bis) om. z || 31 deest s, sed post χρυσῶ (paragr. 27) haec inveniuntur: καὶ ἀντὶ τοῦ π τὸ π λαμβάνουσι τὸ πὼς ὡς λέγοντες. huius paragraphi loco τὸ π τῶν ἐπιρρημάτων εἰς π τρέπει· ὡς καὶ κοῦ καὶ ὁκότε habent cdn (καὶ κοῦ καὶ ὁκότε om. c) | τῷ τὸ z | ἐν — ἀναφορικοῖς om. zy | χρῶνται ἀεὶ y | οἷον om. S | πόσα — ὁκόσα] ὁκόια y | καὶ κοῦ — ὁπόσος] ὁκόσος ὁπόσος, κοῦ ποῦ z

MOSCHOPVLI DE IADE

fz χρῶνται, οἷον ὁκότε ἀντὶ τοῦ 'ὀπότε' καὶ κοῦ ἀντὶ τοῦ 'ποῦ'
cdnw -ῆ- τὸ 'ποῦ'
sSy

fz καὶ ὁκόσος ἀντὶ τοῦ 'ὀπόσος'.
cdnw λέγει τὸ 'ὀπόσος'
sSy πόσα κόσα, ὅπως ὅκως, -α -α.

fzsy 32 Tῷ ὦ ἀντὶ τοῦ ᾧ κέχρηται. τὸν γάρ
cdnw χρῆται
S Tὸ μέγα ἐν τισιν· ὡναξ ἀντὶ τοῦ 'ἄναξ' καὶ

fzsy ἄνθρωπον ὠνθρωπον λέγουσι καὶ τὸν ἄριστον ὠρι-
cdnw -σι
S ἀντὶ τοῦ 'ἄνθρωπον'

fzsy στον.
cdnw
S τὸ ἄριστον καὶ ὠυτὸν ἀντὶ τοῦ 'αὐτόν' καὶ ἑωντόν ἀντὶ τοῦ 'ἑαυτόν'.

fzs 33 Tῷ ὦ ἀντὶ τῆς αὐ διφθόγγου κέχρηνται· τὸ γὰρ θαῦμα θῶμα
cdnw
Sy

fzs λέγουσι.
cdnw -σι.
Sy ἀντὶ τοῦ 'θαῦμα'.

32 Greg. 29 τῷ ὦ ἀντὶ τοῦ ᾧ ἔσθ' ὅτε χρῆσθαι αὐτοὺς λέγουσιν (ἔσθ' ὅτε χρῶνται v. l.), ὠνθρωπον γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγουσι καὶ τὸν ἄριστον ὠριστον. ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνων τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὡς καὶ οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦσιν. ἀντίκα Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς οὕτω φησὶν· 'ὠν-θροπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον' (I 85, 4) ἀντὶ τοῦ 'ὦ ἄνθρωπε', καὶ ἀλλαχοῦ 'ὠναξ Ἡράκλεις' ἀντὶ τοῦ 'ὦ ἄναξ'. . . || 33 ibid. 30 τῷ ὦ ἀντὶ τοῦ ᾧ ἐν τῇ (αὐ add. codd. nonnulli) διφθόγγῳ χρῶνται ὠυτὸς λέγοντες ἀντὶ τοῦ 'αὐτός' καὶ θωνμάσας (vel θωνμάσας) ἀντὶ τοῦ 'θανμάσας'. . .

32 τῷ - ὠριστον] τὰ ἄρθρα τῶν εὐθειῶν τοῖς ὀνόμασι συναλείφει ὡς ὠνθρωπος καὶ ὠριστος ἦγον· ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἄριστος (καὶ ὠριστος - ἄριστος om. c) cdn | τῷ] τὸ y | τὸν - ὠριστον] οἷον ὠνθρωπος y | τὸν γάρ] οἷον z | λέγουσι post ὠρι-στον z | ἀκωάκης in mg. adser. S || 33 praecedunt καὶ αἱ τμήσεις τῶν ἐπὶ τέλει

fz 34 Αἱ τμήσεις Ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι· Πέλοπος νῆσος ἀντὶ τοῦ
cdnw
sSy

fz Ἰελοπόννησος, ἄγριον αἶγα ἀντὶ τοῦ
cdnw
sSy ἔλαιον ἀγριέλαιον ἄγριον,

fz αἶγαγρον.
cdnw
sSy , συνὸς ἀγρίου σάγαρον.

fzws 35 Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ τῶν προστακτικῶν
cdn Χρῶνται τοῖς -οῖς
Sy Αἱ παραλήψεις τῶν -ων

fzws τῶν αὐτῶν εἰσὶν· ἐλθὼν ἐξ κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
cdn ὥς Ὀμηρος.
Sy Ἰώνων εἰσὶν, τὸ

fzws πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε.
cdn ἦγρον
Sy ἀντὶ τοῦ

34 Greg. 31 τὸ τέμνειν καὶ διαμεῖναι τὰς λέξεις Ἰώνων ἴδιον· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν Πελοπόννησος Πέλοπος νῆσος λέγουσι καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀγριέλαιον ἄγριον ἔλαιον καὶ ἄγριον αἶγα ἀντὶ τοῦ αἶγαγρον καὶ σὺν ἄγριον ἀντὶ τοῦ σάγαρον || 35 ibid. 32 αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν Ἰώνων εἰσὶ· πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε' . . .

φωνηέντων Ἰώνων εἰσὶ τὴν παρὰ παρ λεγόντων καὶ τὴν περὶ περ S | huius paragraphi loco in codd. cdn inveniuntur haec: τῆς αὐτῆς διφθόγγου τὸ αἰ εἰς ὦ τρέπει ὥς θαῦμα θαῦμα καὶ τὰ ὅμοια (καὶ τὰ ὅμοια om. c) | τῶ - θαῦμα καὶ τὸ ὦ μέγα τοῦ αὐτῆς θαῦμα τὸ θαῦμα S | τῆς τοῦ z | χρῆται s om. z | τὸ - λέγουσι οἷον θαῦμα θαῦμα z | λέγουσι λέγει καὶ τὸ καῦμα κῶμα καὶ τὸ αἶριον ὥριον s

34 Αἱ - αἶγαγρον τέμνουσι τὰ ὀνόματα τῶν συνθέτων ὥς Πέλοπος νῆσος cdn | εἰσὶν ἴδιαι S εἰσὶν y | νῆσον et Πελοπόννησον sy | ἀντὶ τοῦ¹ om. S | Πελοπόννησος fz | ἄγριον¹ - σάγαρον om. y | ἀντὶ τοῦ ἀγριέλαιον s | ἀντὶ αἶγαγρον z || 35 inter 31 et 32 habet s | in fine iteratur: τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν κέχρηται ἀγορευόμεν ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε fz | τῶν² om. w | προστακτικῶν cdn | τῶν αὐτῶν Ἰώνων ws | εἰσὶν - ἀγόρευε οἷον Ἀθηναίη ἐπιτεῖλαι ἀντὶ τοῦ ἐπιτεῖλον y | τοῦ om. z

MOSCHOPVLI DE IADE

fzw 36 Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν εὐθειῶν τῶν ὀνομάτων

odn

sSy

Αἱ παραλήψεις τῶν

ὀνομαστικῶν πτώσεων

fzw

ἀντὶ τῶν γενικῶν τῶν αὐτῶν

οἱ δὲ

odn

τὰς εὐθείας παραλαμβάνουσιν, ὥς

sSy

Ἰώνων εἰσίν,

οἶον δὲ

fzw

δύο σκοπέλοι ἀντὶ τοῦ 'δύο σκοπέλων' καὶ

odn

τῶν

ὁμοίως τὰς εὐθείας τῶν

sSy

τοῦ

fzw

τὸ ἄμφω δ' ἐξομένω ἀντὶ τοῦ ἄμφοιν

odn

δυνικῶν ἀντὶ τῶν γενικῶν, ὥς

sSy

-οτέρων

fzw

δ' ἐξομένων.

odn

-οιν

sSy

καθ-

-ων

fz

37 Μεταβάλλουσι τὸ ἡ εἰς ᾧ βραχύ.

μεμνηκυῖα

w

Αἱ -βολαὶ τοῦ

Ἰώνων εἰσί.

sy

ἐναλλάγαι

, οἶον

fz

μεμνηκυῖα, λελησμένος λελασμένος.

w

sy

ἄπλαστος.

36 (cf. cod. S) Greg. 33 αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν Ἰώνων εἰσί· τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν· ἀντὶ τοῦ 'ἐσπέρα' || 37 - 38 ibid. 45 αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ ἡ εἰς ᾧ βραχύ Ἰώνων εἰσί· μεμνηκυῖα ἀντὶ τοῦ 'μεμνηκυῖα' καὶ λελασμένος ἀντὶ τοῦ 'λελησμένος' καὶ ἄλαστος ἀντὶ τοῦ 'ἄλυστος'. εἰ δὲ τις λέγει, πῶς πῇ μὲν τὸ ᾧ εἰς ἡ τρέπουσιν (ὥς Ἥρα Ἥρη, Τιτὰν Τιτῆν), πῇ δὲ τὸ ἡ εἰς ᾧ, ἴστω, ὥς τὸ μὲν ᾧ εἰς ἡ τρέπουσιν, ὅτε ἐστὶ τὸ ᾧ μακρόν, τὸ δὲ ἡ εἰς ᾧ οὐκ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτε ἐστὶ τὸ ᾧ βραχύ. αἱ δὲ ἐναλλαγαὶ τοῦ βραχέος ᾧ εἰς ἡ τῶν μεταγενεστέρων Ἰώνων εἰσίν, ὥς τὸ 'τάδε δὴ ἐς τὴν ἀληθείην ἤκουσιν'

36 post 35 inter 31 et 32 habet s | huius paragr. loco haec habet S: αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν Ἰώνων εἰσίν ὥς τὸ ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν ἀντὶ τοῦ ἐσπέρα | τῶν¹ om. y | ὀνομαστικῶν s | τῶν² θηλυκῶν w | τῶν αὐτῶν] Ἰώνων εἰσίν w om. z | εἰσίν om. y | οἶον om. s | τοῦ¹ om. z | τῶν³ om. c | καὶ κτλ. om. y | τὸ om. z | ἄμφοιν δ' ἐξομένω] ἄμφοτέρων fzw | ἄμφοιν q. e. ἄμφοτέρων d | δ' om. cd || 37 deest cdnS | τὸ ἡ μεταβάλλουσι f | οἶον om. s | μεμνηκυῖα ἀντὶ τοῦ μεμνηκυῖα καὶ λελασμένη ἀντὶ τοῦ λελησμένη καὶ ἄπλαστος ἀντὶ τοῦ ἄπλαστος s | ἄπλατος y

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 38 Τὸ μακρόν \bar{a} εἰς ἡ τρέπουσιν,
w Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ μακροῦ Τῶνων εἰσὶ τὸ πάλαι.
sy , οἶον

fz οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὸ
w Ἥρα Ἡρη. τοῦ δὲ \bar{a}
sy ἦραν ἀντὶ τοῦ ἄραν. αἱ ἐναλλαγαὶ

fz βραχὺ τρέπουσιν ἀληθεῖην
w -έος τῶν νεωτέρων.
sy \bar{a} εἰς ἡ τὰδ' ἔστιν οἶον

fz τὴν ἀλήθειαν λέγοντες.
w ἀντὶ
sy τοῦ

fz 39 Αἱ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν λέξεων ἀφαιρέσεις
cdn -οῦσι τὰς ἀρχὰς τῶν λέξεων
sSyw Αἱ κατ' ἀρχὴν -έσεις

fz τῶν συμφώνων τῶν αὐτῶν εἰσὶ· λείβεν εἰβεν.
cdn οἱ ἀρχαῖοι, ὥς
sSyw Ἰώνων εἰσὶ, οἶον ἀντὶ τοῦ λείβεν.

39 Greg. 46 αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων Ἰώνων εἰσὶν· εἰβεν ἀντὶ τοῦ 'λείβεν' καὶ αἰνὸς ἀντὶ τοῦ 'δαινός' καὶ αἶα ἀντὶ τοῦ 'γαῖα'. 48 τὰ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦνται οἱ Ἴωνες· ἐκεῖνος κείνος, ἐχθὲς χθές, ἐορτὴ ὁρτή

38 deest cdn ■ | \bar{a} μακροῦ s | Ἰώνων εἰσὶ ibidem atque w habet s | ἥρα et ἄρα s | βραχὺ y | τῶν νεωτέρων εἰσὶν s | τὰδ' — οἶον om. s | ἀληθεῖν] ἀλη-
θείη s ἀληθεῖ y | ἀλήθεια s || 39 αἱ — λείβεν om. S | αἱ ἀφαιρέσεις αἱ κατ'
ἀρχὴν w | καταρχαί s | λείβε fd λειβης ut vid. n λιβεν S | τέρεν κατὰ δάκρυον
εἰβεν s | τὰ πρῶτα κτλ. post ἀπέδοντο¹ (40) habent wsy | ἀφαιροῦνται Ss | ἐκεί-
νος] ὥς ἐπὶ τοῦ sy | κεινῶν y | ἐορτῇ] καὶ s | ἐορτὴ ὁρτή om. y | καὶ γὰρ ἐκεῖνος
καὶ ἐορτὴ add. s | ἐνόει νόει, ἔτενχε τεῦχε (cf. 41) add. ■ et inde ἔτι δὲ παρ' Ἰωσι
τὸ ἔκτεινε κατὰκτεινε λέγεται, τὸ ὕμναιεν οὐλεῖν et cetera ad vocabula spectantia
adiungit ex Greg. Cor. (v. p. XLI)

MOSCHOPVLI DE IADE

fz	ὁμοίως καὶ τῶν φωνηέντων·	
cdn		
sSyw		τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιρεῖται·
fz	ἐκείνος κείνος, ἐορτὴ ὁρτῇ, <u>ἐαυτοῦ αὐτοῦ.</u>	
cdn		
sSyw		
fz	40 <u>Ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῶν μετὰ προθέσεως συντιθεμένων</u>	
wsy	<u>Ἄει</u>	τὴν <u>ων</u>
fz		μεταξὺ <u>προστιθέασι τὴν <u>ων</u></u>
wsy	<u>συλλαβὴν περιττὴν οὖσαν</u>	<u>τῶν προθέσεων</u> -τίθησιν,
fz	<u>συλλαβὴν· ἐξ ὧν εἴλοντο</u>	<u>ἀντὶ τοῦ 'ἐξεῖλοντο' καὶ ἀπ'</u>
wsy	<u>οἶον</u>	<u>εἶλον, ἀπ' ὧν ἔδοντο</u>
fz	<u>ὧν ἔδοντο ἀντὶ τοῦ 'ἀπέδοντο'.</u>	
wsy		<u>τὰ συνθετὰ ῥήματα διαλύει καὶ μεταξὺ</u>
fz		
wsy	<u>αὐτῶν τι λαμβάνει, οἶον ἀνά τ' ἔδραμον καὶ <ἀπ' ὧν ἔδοντο> ἀντ(ι τοῦ)</u>	
fz		
wsy	<u>'ἀπέδοντο'.</u>	
fz	41 <u>Τὸ προσερχόμενον εἰ κατὰ τοὺς παρῳχημένους</u>	
cdnw	<u>Τὰς ἀδείσεις</u>	<u>τῶν παρεληλυθότων</u>
sy	<u>Ἄει τὸ</u>	<u>εἰ</u> τοῦ <u>-ος χρόνου τῶν</u>
fz		<u>ἀφαιροῦνται·</u> τίκτεν, λέγεν, <u>τρέχεν.</u>
cdnw	<u>ἀποβάλλουσιν, ὥς</u>	<u>δράμεν.</u>
sy	<u>ῥημάτων ῥήματα ἀφαιρεῖ,</u>	<u>οἶον</u>

40 Greg. 47 ἀει τὴν ων συλλαβὴν περισσὴν (περιττὴν v. l.) τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων· ἐξ ὧν εἶλον καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο ἀντὶ τοῦ 'ἐξεῖλον' καὶ 'ἀπέδοντο' ἢ ἐξ-ωνεῖλον καὶ ἀπωνέδοντο ἄτονα

40 deest cdn | εἰς ων s | οἶον om. w | ἐξωνεῖλον et ἀπωνέδοντο s | ἀπ' ὧν ἔδοντο et καὶ ἀπέδοντο om. y | τὰ συνθετὰ κτλ. post 42 wsy | ῥημάτων ῥήματα (cf. 41) y | τι αὐτῶν y | μεταξὺ αὐτῶν λαμβάνει τὸ ᾱ· ἀνατέδραμον καὶ ἀναταπέ-δοντο s | καί³ κτλ. om. y || 41 cf. 39 (S) | τὸ — δράμεν| τὸ προσερχόμενον εἰ κατὰ

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 42 Τῷ π ἀντὶ τοῦ φ χρῶνται· ἀφικόμην ἀπικόμην,
w χρῆται
sy χρῶνται, οἶον ἀπίκετο.

fz ἀφείλον, ἀπείλον.
w
sy

fz 48 Ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ῥημάτων τοῖς εἰς ἰ καὶ εἰς ε λήγουνσι
cdnw

fz καὶ ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν καὶ
cdnw ἥ τῶν νέων Ἰώνων διάλεκτος

fz συμφώνου ἐπιπερομένου ἐνίοτε προστιθέασιν τὸ ὦ
cdnw ἐφελευστικὸν οὐ ποιεῖται

fz διὰ τὴν τοῦ μέτρον ἀνάγκην.
cdnw ἀλλὰ τὸ -ον.

τὸν ἐνεστώτα καὶ παρεληλυθότα ἀποπιπτόμενον ἀφαιρεῖται· τίκτεν, λέγεν, τρέχεν ἀντὶ τοῦ ἔτικτεν, ἔλεγεν, ἔτρεχεν w ἀεὶ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου τῶν ῥημάτων ἀφαιρέσειν ποιούσιν, οἷον νόει, ποίει, τίκτεν ἀντὶ τοῦ ἐνόει, ἐποίει, ἔτικτεν s

42 inter 41 et 42 scholium (Moschopuli?) ad Soph. El. 787 irrepsit in w: 'τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερεύσομεν' ἀντὶ τοῦ βιώσομεν, τὴν ζωὴν διαβιβάσομεν. sequuntur alia eodem pertinentia scholia post 43 | τῷ τοῦ y | ἀπικόμην om. y, qui post paragraphi 40 partem posteriorem in fine additam expl. | ἀντὶ τοῦ ἀφικόμην, ἀπίκετο add. s necnon paragr. 40 partem posteriorem et aliquid ad Thesalorum dialectum spectans, inde expl. s || 48 καὶ¹ | ἥ f | ἡ νέα τῶν Ἰώνων w | τῶν πληθυντικῶν] πληθυντικῶν dn πληθυντικῶς w | ἀνάγκην τοῦ μέτρον z | ἀλλὰ — μέτρον] εἰ μὴ χάριν μέτρον w | μέτρον expl. cdn. hic initium tractatus (τὰς διαλέκτους — Σωσίης [1]) adiungit w et alia scholia (cf. quae ad 42 adnotavimus) ad Soph. El. 727, 748, 769, 780s.: 'μέτωπα συμπαινοῦσι' τὰ ἑαυτῶν δηλόν. 'μέσον δρόμον' ἤγουν εἰς τὸ μέσον τοῦ τόπου τοῦ δρόμου. 'ἄθρυμεις τῷ νῦν λόγῳ' ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ νῦν λόγῳ. 'οὐτ' ἐξ ἡμέρας' ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡμέρας. στεγάζειν ἀντὶ τοῦ στέγην ἔχειν. ὁ προστατῶν' ὁ ἐνστάμενος, ὁ παρών. expl. w. alia ad Soph. El. pertinentia scholia ante paragr. 45 in eodem cod. leguntur, unde, si illam paragr. in codd. omnibus praeter fz ad alium locum (inter 21 et 22) transpositum esse haud obliviscaris, facile recognoscas rectum ordinem sine dubio conservatum esse a codd. fz

MOSCHOPVLI DE IADE

fz 44 Τοῖς ἐρεστώσιν ἀντὶ ἀορίστων χρωῖνται, ὥς τὸ 'ἵνα εἰδῶμαι' ἀντὶ τοῦ
fz 'ἵνα γινῶμαι'.

fz 45 Προστιθέασι τὸ ἰ ἐν τισι τῶν λέξεων.
cdnw
sSy Αἱ προσθέσεις τοῦ τῷ εἰ ἐπιφερομένου φωνήεντος ἥ

fz
cdnw
sSy ἐνὸς τῶν ἀμεταβόλων Ἰόνων εἰσίν· ὥς ἔασεν εἴασεν, κενή κενή. κενή. στενή στενή.

fzw 46 Ἡ ἐναλλαγή τῆς οἰ διφθόγγου εἰς
cdn -άττουσι τὸ -ον τῆς πληθυντικῆς εὐθείας
sSy Ἡ -γῆ τῆς οἰ -ου τήν

45 Greg. 43 αἱ προσθέσεις (ἐπενθέσεις v. l.) τοῦ ἰ τῷ εἰ ἐπιφερομένου φωνήεντος ἥ τῶν ἀμεταβόλων ἐνὸς Ἰόνων εἰσίν, ὅλον ἕως εἰως, κενή ἀντὶ τοῦ κενή καὶ ξείνος ἀντὶ τοῦ ξένος || 46 ibid. 44 τὸ ἐναλλάττειν τὴν οἰ διφθόγγον εἰς τὴν εἰς συλλαβὴν Ἰόνων ἐστίν· Ὀμηρος· ἐρίηρες ἐταῖροι ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι, ἐρυσάρματες ἵπποι ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι

44 εἶδομεν z | τοῦ om. z | γινῶμεν z || 45 paragr. 45—46 ante 22 habent cdnw sSy (cf. quae ad 43 adnotavimus); praecedunt in cod. w scholia ad Soph. El. 782—787, illa ad 43 laudata continuantia, haec: 'ἀπὴλλαγμαι φόβον πρὸς τῆσδ' ἐκείνου τε' ἀντὶ τοῦ ἡλευθέρωμαι τοῦ φόβον τῆσδε ἐκείνου. 'τοῦ μιν ψυχῆς ἄκρατον αἶμα' ἤρουν τὸ αἶμα τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄκρατον ἐκπίνουσα ἤρουν τῆς ἐμῆς ζωῆς ἤρουν τὸ ζωογονοῦμενον τὸ συνιστῶν τῇ ψυχῇ μου. 'ἄκρατον ἐκπίνουσα' ἀντὶ τοῦ ἀφειδῶς ἐκπίνουσα. ἐκῆλα· ἡσυχως. ἡμερεῦσσομεν· διημερεῦσσομεν | αἱ (om. w) προσθέσεις τοῦ ἰ Ἰωνικαί (τῶν Ἰόνων w) εἰσι· κενή zw | ἐπιφερομένου — ἀμεταβόλων om. S | τῶν Ἰόνων S | Ἰόνων εἰσίν] ὅλον y | ἔασεν εἴασεν] εἰως ἀντὶ τοῦ ἕως S om. y | κενή om. Sy | κενή ἀντὶ τοῦ κενή S | στενή στενή om. Sy || 46 ἡ ἐναλλαγή post διφθόγγον z | Ἰωνικῇ] τῶν αὐτῶν f | Ἰωνικόν ■ | ὅλον] ἐρί-ηροι S | ἀντὶ κτλ.] ἥτοι ἥες S | ἐρίηροι] ἐρίηρες y | νίεες — νιοί] νίεες ἀπὸ τοῦ νιός ἐνικοῦ w | καὶ νίεις post νιοί f | ἐρυσάρματες ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι add. s

MOSCHOPVLI DE IADE

<u>fzw</u>	<u>εξ</u>	<u>Ιωνική ἐστιν·</u>	<u>ἐρίηρες ἀντὶ τοῦ 'ἐρίηροι' καὶ νίεες</u>
<u>cdn</u>		<u>ὡς ἐρίηροι</u>	
<u>sSy</u>		<u>συλλαβὴν Ἰώνων ἐστίν, οἷον</u>	<u>ἀντὶ τοῦ 'ἐρίηροι'.</u>
<u>fzw</u>		<u>καὶ νίεις ἀντὶ 'νίολ'.</u>	
<u>cdn</u>			
<u>sSy</u>			

fz 47 Τῶν εἰς αζ ληγόντων οὐδετέρων καὶ διὰ τοῦ τος κλινομένων ἀποβάλλει
fz τὸ τ· κρέας, γέρας.

fz 48 Τὸ ἐθέρμα καὶ ἐκάθαρα διὰ τοῦ ἦ λέγεται· ἐθέρμῃ καὶ ἐκάθῃ.

47 haec s. f. § 25 Gregorii (de ὑποστολῆς tractantis) in editione Schaeferiana 'ex edd. transsumpta', sed a mss. 'neglecta': ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αζ εὐθειῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διὰ τοῦ τος κλινομένων καθ' ὑποστολήν τοῦ τ κρέας γέρας λέγοντες

48 διὰ — λέγεται] λέγει διὰ τοῦ ἦ z | ea fere, quae paragr. 35 (q. v.) sunt dicta, iterant et expl. fz

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Α

Κλειώ

Ἡροδότου Ἀλικαρνησέως ἱστορίας ἀπόδειξις ἥδε, ὥς μήτε τὰ γενόμενα Prooem.
ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ
θαναμαστά τὰ μὲν Ἑλληνισι, τὰ δὲ βαρβάροισι ἀποδεχθέντα ἀκλεᾶ γένη-
ται, τὰ τε ἄλλα καὶ δι' ἣν αἰτίην ἐπολέμησαν ἀλλήλοισι.

5 Περσέων μὲν νυν οἱ λόγοι Φοίνικας αἰτίους φασὶ γενέσθαι τῆς δια- 1

A C P(p) TR bMQ SV

T 1 Arist. Rhet. III 9 1409a ἡ μὲν οὖν εἰρομένη λέξις ἡ ἀρχαία ἐστίν· Ἡροδότου
Θουρίου ἥδ' ἱστορίας ἀπόδειξις (Ἡροδότου . . . ἀπόδειξις secl. Jacoby, ἀπόδειξις om.
cod. Q). Plut. Mor. 604 τὸ δὲ Ἡροδότου Ἀλικαρνασέως ἱστορίας ἀπόδειξις πολλοὶ
μεταγράψουσιν Ἡροδότου Θουρίου· μετόφηκε γὰρ εἰς Θουρίους καὶ τῆς ἀποικίας
μετέσχε. cf. Iuliani locum ad 8, 2 laudatum. Dion. Hal. ad Pomp. p. 767 ἐκεῖνος . . .
κοινὴν Ἑλληνικῶν τε καὶ βαρβαρικῶν πράξεων ἐξηγήνοχεν ἱστορίαν, ὥς μήτε τὰ γε-
νόμενα ἐξ ἀνθρώπων ἐξίτηλα γένηται μήτε ἔργα (τὰ ἔργα v. l.) . . . καὶ ἄπερ αὐτὸς
εἶρηκε. Ptolemaeus (ap. Phot. Bibl. p. 148b) (περιέχει . . . Πτολεμαίου τοῦ Ἡφαι-
στίωνος τὸ γ' βιβλίον . . .) ὡς Πλησίρροος ὁ Θεσσαλὸς ὁ ἡμνογράφος ἐρώμενος γε-
γονὸς Ἡροδότου καὶ κληρόνομος τῶν αὐτοῦ οὗτος ποιήσκει τὸ προοίμιον τῆς πρώτης
ἱστορίας Ἡροδότου Ἀλικαρνασέως· τὴν γὰρ κατὰ φύσιν εἶναι τῶν Ἡροδότου ἱστο-
ριῶν ἀρχὴν Περσέων οἱ λόγοι Φοίνικας αἰτίους γενέσθαι φασὶ τῆς διαφορῆς

1 Choerob. Orthogr. 195 'δεῖξω' διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ γὰρ τοῦ 'δεῖκω' γέ-
γονεν τοῦ σημαίνοντος τὸ 'δεικνύω' . . . Ἡρόδοτος γὰρ αὐτὸ χωρὶς τοῦ ἰ προηγά-
γετο· εἶπεν γάρ· ἱστορίας ἀπόδειξις ἥδε. Greg. Cor. De dial. Ion. 36 τὸ ἰ ὑπεξαι-
ροῦσιν οἱ Ἵωνες ἐνίοτε τῶν λέξεων· τὸ γὰρ 'πνεῖσθαι' πονέσθαι φασὶ καὶ τὸ 'δεῖξω'
δέξω, καὶ τὸ 'ἀποδείξω' ἀποδέξω· ὥς καὶ Ἡρόδοτος· Ἡροδότου Ἀλικαρνασέως
ἱστορίας ἀπόδειξις ἥδε. Demetr. De eloc. 17 ὅταν . . . τὸ κῶλον μῆκος τε ἔχη καὶ
καμπὴν κατὰ τὸ τέλος, τότε μονόκωλος περίοδος γίνεται, καθάπερ ἡ τοιαύτη· Ἡρο-
δότου Ἀλικαρνασέως ἱστορίας ἀπόδειξις ἥδε. 44 ποιεῖ . . . καὶ τὰ μήκη τῶν κῶλων
μέγεθος, οἷον· Ἡροδότου — ἥδε || 5 Poll. II 122 Περσῶν οἱ λόγοι παρ' Ἡροδότῳ,
καὶ λογικὴ πόλις (II 98, 1)

1 Ἀλικαρνησέως C¹ Ἀλικαρνασέως PMQ Dem. Ἀλικαρνασέως pTRbSV Greg.
cf. Arist., Plut., Iulian. ad 8, 2 | ἀπόδειξις TRbSV Arist. ἀπόδειξις Choerob. Greg.
Dem. rell. || 3 θαναμαστά SV¹ | ἀποδεχθέντα P¹SV || 4 αἰτίαν T | ἐπολέμουν
PM || 5 Φοίνικας φασὶ γενέσθαι τῆς διαφορῆς αἰτίους TRbMQSV

φορῆς· τούτους γὰρ ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς καλεομένης θαλάσσης ἀπικο-
 μένους ἐπὶ τήνδε τὴν θάλασσαν καὶ οἰκήσαντας τούτον τὸν χώρον, τὸν
 καὶ νῦν οἰκεῖν, αὐτίκα ναυτιλίῃσι μακροῖσι ἐπιθέσθαι, ἀπαγινόντας δὲ
 φορτία Αἰγύπτιά τε καὶ Ἀσσύρια τῇ τε ἄλλῃ χώρῃ ἐσαπικνέεσθαι καὶ
 2 δὴ καὶ ἐς Ἀργος. τὸ δὲ Ἀργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ 5
 νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ, ἀπικομένους δὲ τοὺς Φοίνικας ἐς δὴ τὸ Ἀρ-
 3 γος τοῦτο διατίθεσθαι τὸν φόρτον, πέμπτη δὲ ἦ ἕκτη ἡμέρῃ, ἀπ' ἧς ἀπ-
 ίκοντο, ἐξεμπολημένων σφι σχεδὸν πάντων ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν γυναι-
 κας ἄλλας τε πολλὰς καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλέως θυγατέρα· τὸ δὲ οἱ οὐνομα
 4 εἶναι, κατὰ τὸντὸ δ καὶ Ἕλληνες λέγουσι, Ἰοῦν τὴν Ἰνάχον. ταύτας στάσας 10
 κατὰ πρόμην τῆς νηὸς ὠνέεσθαι τῶν φορτίων, τῶν σφιν ἦν θυμὸς
 μάλιστα, καὶ τοὺς Φοίνικας διακελευσαμένους ὁρμῆσαι ἐπ' αὐτάς. τὰς
 μὲν δὴ πλεῦνας τῶν γυναικῶν ἀποφνύγειν, τὴν δὲ Ἰοῦν σὺν ἄλλῃσιν ἀρπασ-
 θῆναι· ἐσβαλομένους δὲ ἐς τὴν νέα οἴχεσθαι ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπτου.
 11 οὕτω μὲν Ἰοῦν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι λέγουσι Πέρσαι, οὐκ ὥς Ἕλληνες, 15
 καὶ τῶν ἀδικημάτων πρῶτον τοῦτο ἄρξαι. μετὰ δὲ ταῦτα Ἑλλήνων τινὰς
 (οὗ γὰρ ἔχουσι τοῦνομα ἀπηγγέσασθαι) φασὶ τῆς Φοινίκης ἐς Τύρον
 προσσχόντας ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα Εὐρώπην. εἶψαν
 δ' ἂν οὗτοι Κρήτες. ταῦτα μὲν δὴ ἴσα πρὸς ἴσα σφι γενέσθαι, μετὰ δὲ
 2 ταῦτα Ἕλληνας αἰτίους τῆς δευτέρας ἀδικίης γενέσθαι. καταπλώσαντας 20
 γὰρ μακροῇ νηὶ ἐς Αἶαν τε τὴν Κολχίδα καὶ ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἐνθεῦτεν
 διαπρηξαμένους καὶ τάλλα, τῶν εἵνεκεν ἀπίκато, ἀρπάσαι τοῦ βασιλέως

A C P(p) TR bMQ SV

11 Lex. Vind. p. 196 'ὠνοῦμαι τόδε τὸ πράγμα' ἀντὶ τοῦ 'διὰ τῶνδε'· καὶ 'ὠνοῦ-
 μαι τῶνδε' ἐκλειπτικῶς, μέρος δηλονότι. Ἡρόδοτος· ὠνέεσθαι — μάλιστα

2 οἰκίσαντας Q || 3-4 ἀπαγινόντας φορτία SV || 4 χώρῃ om. PMQ (habet p) secl.
 Stein Hude Schaeferum secuti || 7 ἡμέρα QSV || 8 ἐξεμπολημένων b || 9 βασι-
 λῆος TRbSV || 10 τὸ Q Ald. | στήσας SV || 11 νεὸς P¹PC νεὸς in νηὸς corre-
 xit A (manu prima?) | σφιν ἦν| κινήν V¹ κινολή V² κεν ἦν S¹ || 12 διακελευσ-
 μένους SV || 13 ἀποφνύειν TRbMQSV | ἄλλοισιν V^c || 14 ἐσβαλλομένους MQSV
 Ald. | ναῦν QM || 15 Πέρσαι om. QM | οὐκ ὥς Φοίνικες T^c Ven. Marc. 364 QM
 (οὐκ ὥς Ἕλληνες) in parenthesi b ὥς* Ἕλληνες C οὐκ ὥς Ἕλληνες οὐδὲ ὥς Φοί-
 νικες restituendum putat Herold, Progr. Gymn. Nurembg. 1850 cap. 5 com-
 parato || 16 τοῦτο πρῶτον ἄρξαι Pp τοῦτο ἄρξαι πρῶτον Th τοῦτο ὑπάρξαι πρῶ-
 τον M (γρ' ἄρξαι in mg. adiecto) ἄρξαι τοῦτο πρῶτον Q || 18 προσσχόντας edd.
 προσχόντας codd. | βασιλέως CPTMQSV | τὴν om. TRbMQSV || 19 οὕτω SV |
 ταῦτα δὴ (δ' S) ἴσα σφι πρὸς ἴσα TRbMQSV | μὲν om. P¹ || 21 τε om. P¹ | ἐντεῦ-
 θεν TRbSV ἐντεῦτεν C¹ || 22 ἐνεκεν bQSV | ἀπίκοντο PTRbMQSV r supra
 a add. A²C² | βασιλέως TCPS o ex ω corr. V βασιλῆος bQM

τὴν θυγατέρα Μηδείην. πέμψαντα δὲ τὸν Κόλχων βασιλέα ἐς τὴν Ἑλλάδα 3
 κήρυκα αἰτέειν τε δίκας τῆς ἀρπαγῆς καὶ ἀπαιτέειν τὴν θυγατέρα· τοὺς
 δὲ ὑποκρίνασθαι, ὥς οὐδὲ ἐκείνοι Ἰούς τῆς Ἀργείης ἔδοσαν σφι δίκας τῆς
 ἀρπαγῆς οὐδὲ ὧν αὐτοὶ δώσειν ἐκείνοισι. δευτέρῃ δὲ λέγουσι γενεῇ μετὰ 3
 5 ταῦτα Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμον ἀκηκοῦτα ταῦτα ἐδελῆσαι οἱ ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος δι' ἀρπαγῆς γενέσθαι γυναικα, ἐπιστάμενον πάντως, ὅτι οὐ
 δώσει δίκας· οὔτε γὰρ ἐκείνους δίδοναι. οὕτω δὲ ἀρπάσαντος αὐτοῦ ■
 Ἑλένην τοῖσιν Ἑλλήσι δόξαι πρῶτον πέμψαντας ἀγγέλους ἀπαιτέειν τε
 Ἑλένην καὶ δίκας τῆς ἀρπαγῆς αἰτέειν· τοὺς δὲ προῖσχομένους ταῦτα
 10 προφέρειν σφι Μηδείης τὴν ἀρπαγὴν, ὥς οὐ δόντες αὐτοὶ δίκας οὐδὲ
 ἐκδόντες ἀπαιτεόντων βουλοιάτῳ σφι παρ' ἄλλων δίκας γίνεσθαι. μέχρι 4
 μὲν ὧν τούτου ἀρπαγὰς μούνας εἶναι παρ' ἀλλήλων, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου
 Ἑλλήνας δὴ μεγάλως αἰτίους γενέσθαι· προτέρους γὰρ ἄρξαι στρατεύ-
 σθαι ἐς τὴν Ἀσίην ἢ σφέας ἐς τὴν Εὐρώπην. τὸ μὲν νυν ἀρπάζειν γυναι- 2
 15 κας ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζειν ἔργον εἶναι, τὸ δὲ ἀρπασθεισέων σπουδὴν
 ποιήσασθαι τιμωρέειν ἀνοήτων, τὸ δὲ μηδεμίαν ὥρην ἔχειν ἀρπασθεισέων
 σωφρόνων· δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλέατο, οὐκ ἂν ἠρπάζοντο.

A C P(p) TR bMQ SV

Τὸ μὲν νυν — ἠρπάζοντο (4, 2) exc. paroemiogr. 9

T 8-10 Eust. II. 415 ad Γ 288 τὴν ὑπὲρ τοῦ πταισθέντος ἔκτισιν ἦτοι τὸ πρόσ-
 τιμον, ὅπερ Ἡρόδοτος δίκας λέγει τῆς ἀρπαγῆς. id. II. 415 ad Γ 204 οἶδε δὲ σὺν
 ἄλλοις καὶ Ἡρόδοτος τὴν ἐξηθεῖσαν ἱστορίαν λέγων ὅτι Ἕλληνες πέμψαντες ἀγγέλους
 ἤθελον τὴν τε Ἑλένην ἀπαιτεῖν καὶ τῆς ἀρπαγῆς δίκας αἰτεῖν· οἱ δὲ προῖσχομενοὶ
 τὴν τῆς Μηδείας ἀρπαγὴν οὐκ ἐπέστησαν || 17 Plut. De Herodoti malign. II (856)
 'ὄηλον γὰρ' φησὶν (δὲ Ἡρόδοτος) 'ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ἠρπάζοντο.' ...
 δῆλα γὰρ δὴ καθ' Ἡρόδοτον, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο (ἐβουλέατο, ἐβουλεύοντο
 v. ll.) οὐκ ἂν ὑβρίζοντο

2 Lex. Vind. p. 183 'ὑποκρίνασθαι' ἀντὶ τοῦ 'ἀποκρίνασθαι' Ἡρόδοτος· καὶ ἀπαι-
 τέειν — ἀρπαγῆς || 12 Lex. Vind. p. 175 τὸ ... 'ἀπὸ τούτου' ἀντὶ τοῦ 'μετὰ ταῦ-
 τα' Ἡρόδοτος· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου — γενέσθαι

1 τὴν¹ om. P¹TRbMQSV (habet p) | Μηδείην TRbSVM (ut videtur) | τῶν Κόλ-
 χων βασιλέα Rb τὸν Κόλχων βασιλῆα MQ τὸν Κόλχων SV || 3 ἀποκρίνασθαι Tb
 MQ ὑποκρινόμενος C² | σφίσι b || 6 οὐ om. Q || 7 οὔτε] οὐδὲ propos. Schaefer ||
 8 πέμψαν V¹ (tas supr. lin. add. V²) πέμψων S | τε] τὴν SV || 9 προῖσχομένων
 CPRSV litteras on litteris ους superimposuit A (manus prima?) formae προῖσ-
 χομένους testis Eust. || 10 Μηδείης TRbSV || 12 οὖν MQ | τούτων¹ TRbMQSV ||
 15 ἔργον νομίζειν Tb νομίζειν ἔργον M || 16 μηδεμίαν Ab μηδεμίην vel μὴ δὲ
 μίην CPTRSV | ὥρην A ὥραν SV ὥρην cett. || 17 αἶται A²TRbMQSV9 |
 ἐβούλοντο edd., nescio an lectio codicum sit conservanda (cf. III 143, 2; V 29, 1;
 63, 3 et Legrand, Introd. 216 necnon grammaticam meam 161) ἐβεβουλε adsc. A²,
 quod ἐβεβουλέατο exhibet (sicut Stein recte), sed plqpf. forma inepte usurpari vi-
 detur ἐβουλεύοντο 9 scripturam ἐβουλέατο in codice quodam exstitisse docet
 (Colonna, De Herodoti memoria 68), eandem lectionem praebet pars memoriae
 Plutarchi | ἠρπάζετο A¹C¹ litterae ε litteras on superimposuit A (manus prima?)

- 3 σφέας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας λέγουσι Πέρσαι ἀρπαζομένων τῶν
 γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι, Ἑλληνας δὲ Λακεδαιμονίης εἵνεκεν
 γυναικὸς στόλον μέγαν συναγεῖραι καὶ ἔπειτα ἐλθόντας εἰς τὴν Ἀσίην τὴν
 4 Πριάμῳ δύναμιν κατελεῖν. ἀπὸ τούτου αἰεὶ ἡγήσασθαι τὸ Ἑλληνικὸν
 σφίσιν εἶναι πολέμιον· τὴν γὰρ Ἀσίην καὶ τὰ ἐνοικέοντα ἔθνηα βάρβαρα 5
 οἰκισθῆναι οἱ Πέρσαι, τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἡγήνται
 κεχωρίσθαι.
- 5 Οὕτω μὲν Πέρσαι λέγουσι γενέσθαι καὶ διὰ τὴν Ἰλίου ἄλῳσιν εὐρίσκουσι
 2 σφίσιν εἶναι τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἑλληνας. περὶ δὲ τῆς
 Ἰοῦς οὐχ ὁμολογεῖν Πέρσῃσι οὕτω Φοῖνικες· οὐ γὰρ ἀρπαγῇ σφέας 10
 χρησαμένους λέγουσιν ἀγαγεῖν αὐτὴν ἐς Αἴγυπτον, ἀλλ' ὥς ἐν τῷ Ἀργεῖ
 ἐμίσητο τῷ ναυκλήρῳ τῆς νεός, ἐπεὶ δὲ ἔμαθε ἔγκνους εἶδον, αἰδεομένη
 τοὺς τοκέας οὕτω δὴ ἐθελοντὴν αὐτὴν τοῖσι Φοῖνιξι συνεκπλῶσαι, ὥς ἂν
 3 μὴ κατάδηλος γένηται. ταῦτα μὲν νῦν Πέρσαι τε καὶ Φοῖνικες λέγουσιν,
 ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἔρχομαι ἐρέων ὥς οὕτως ἢ ἄλλως κως ταῦτα 15
 ἐγένετο, τὸν δὲ οἶδα αὐτὸς πρῶτον ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς
 Ἑλληνας, τοῦτον σημήνας προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγον ὁμοίως
 4 μικρὰ καὶ μεγάλα ἅσπερ ἀνθρώπων ἐπεξιῶν· τὰ γὰρ τὸ πάλαι μεγάλα
 ἦν, τὰ πολλὰ σμικρὰ αὐτῶν γέγονε, τὰ δὲ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, πρότερον
 ἦν σμικρά. τὴν ἀνθρωπότην ὧν ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην οὐδαμᾶ ἐν 20
 τῶντ' ἄ μόνουσαν ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων ὁμοίως.
- 6 Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων

A C P(p) TR bMQ SV et a σημήνας (5, 3) D

13 Eust. Od. 1428 (ad a 432) παρ' Ἡροδότῳ . . . τὸ ἐθελοντὴν τὴν Ἰὼ τοῖς Φοῖνιξι
 συνεκπλεῦσαι· ἢ καὶ ὁμοίως κλίνεται τοῖς αὐτῶν ὀρεσενικοίς ἢ τὴν κλίσην ἔχει τῆς
 'τιμῆς' || 22ss. a permultis laudantur scriptoribus, inter quos notabiliores enume-
 rem hos: Dion. Hal. De comp. 4 λήψομαι . . . ἐκ τῆς Ἡροδότου λέξεως τὴν ἀρχὴν
 τῆς ἱστορίας, ἐπειδὴ καὶ γνώριμός ἐστι τοῖς πολλοῖς, μεταθεῖς τὸν χαρακτῆρα τῆς
 διαλέκτου μόνον· Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δ' Ἀλυάττου, τύραννος δ' ἐθνῶν
 τῶν ἐντὸς Ἀλίου ποταμοῦ, ὃς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων τε (om. cod. quid.)
 καὶ Παφλαγόνων ἐξίησι πρὸς βορέαν ἄνεμον εἰς τὸν Εὐξείνιον καλούμενον πόντον.
 Hermog. De id. 206 οὐ μὴν ἐν γε τῇ ὁρθότητι τοῦτο ἦν, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ αἱ ἔννοιαι
 διανεπαύοντο ἐφ' ἐαυτὸν περιγραφόμεναι, οἷον Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ
 Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνῶν. Tiber. De figur. XLVIII 577 καὶ τὴν παρεμβολήν

1 ἀρπαζομένων ACPSV || 2 εἵνεκα b || 5 βάρβαρα secl. Stein || 6 οἰκισθῆναι A^{ac} ||
 Πέρσαι μὲν R | Πέρσαι om. SV || 9 ἐς om. V macula obscuratur b || 11 ἀγρεν
 TRbMQSV || 12 νηὶς P¹TRbMQSV: νεός p cett. littera η litterae ε superimpo-
 sita A | ἔγκνους S¹Q ἔγγνους C | οὔσα PTQ | αἰδεομένη MP^{ms}, Herold Progr.
 Reg. Gymn. Nuremb. 1850 || 13 συνεκπλεῦσαι QT Eust. || 14 τε om. P¹TRbMQ
 SV habet || 16 πρῶτον om. MQ || 17 ἐς τὸ om. DTRbMQSV || 18 αὐτῶν σμικρὰ
 DTRbMQSV || 20 ἀνθρωπότην D ἀνθρωπότην P¹TRbMQ ἀνθρωπότην SV | οὐ-
 δαμὰ A¹PR οὐδαμοῦ SV || 21 τούτῳ D τῷ αὐτῷ SV || 22 μὲν τὸ γένος MQ Alex.

τῶν ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ, δς ῥέων ἀπὸ μεσαμβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ἐξίει πρὸς βορρῇν ἄνεμον ἐς τὸν Εὐξείνιον καλεόμενον πόντον. οὗτος ὁ Κροΐσος βαρβάρων πρῶτος, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν 2 κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρον ἀπαγωγῇν, τοὺς δὲ φίλους προσ-
 5 ἐποιήσατο (κατεστρέψατο μὲν Ἰωνάς τε καὶ Αἰολέας καὶ Δωριέας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, φίλους δὲ προσεποιήσατο Λακεδαιμονίους), πρὸ δὲ τῆς 3 Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι. τὸ γὰρ Κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίην ἀπικόμενον, Κροίσου ἐὼν πρεσβύτερον, οὐ καταστροφή ἐγένετο τῶν πολλῶν, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγῇ. ἡ δὲ ἡγε- 7
 10 μονή οὕτω περιῆλθε ἐοῦσα Ἡρακλειδῶν ἐς τὸ γένος τὸ Κροίσου, καλεομένων δὲ Μερμνάδας. ἦν Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον 2 ὀνομάζουσι, τύραννος Σαρδίων, ἀπόγονος δὲ Αἰακίου τοῦ Ἡρακλέους. Ἄγρων μὲν γὰρ πρῶτος Ἡρακλειδῶν βασιλεὺς ἐγένετο Σαρδίων, Καν-

A C P(p) DTR bMQ SV

T 1-3 Strabo XII 9 (544) τοὺς . . . Παφλαγόνας πρὸς ἑω μὲν ὀρίζει ὁ Ἄλως ποταμὸς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων τε καὶ Παφλαγόνων καὶ ἐξίει κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἐς τὸν Εὐξείνιον καλεόμενον πόντον, Σύρους λέγοντα τοὺς Καππαδόκας. Schol. Apoll. Rhod. β 946 Ἀσσυρίαν εἶπε τὴν Συρίαν τὴν Καππαδοκίαν· ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι Συρία· διὸ τὸν Ἄλυν ποταμὸν μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ῥέοντα Ἡρόδοτος φησιν εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκιδιδόναι πόντον

εἰσάγει Καυκίλιος σχῆμα λέξεως . . . Ἡρόδοτος· Κροΐσος - πόντον. (scrib. Λυδὸς μὲν γένος; Σύρων καὶ; βορέην). Alex. De fig. 484 ἡ παρεμβολή . . . ὅλη ἀρθεῖσα οὐ βλάπτει τὴν διάνοιαν. παράδειγμα δὲ τῆς παρεμβολῆς καὶ τὸ παρ' Ἡροδότῳ κείμενον· Κροΐσος ἦν Λυδὸς μὲν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ, δς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων καὶ Καππαδόκων καὶ πρὸς βορέην ἄνεμον ἐξίει πρὸς πόντον. οὗτος οὖν Κροΐσος (οὖν mihi videtur παρεμβολῆς ut ita dicam exemplificandae gratia insertum; quod ad μεσημβρίας, βορέην attinet, Dion. Halic. versionem inepte rursus in Ionicam dialectum vertisse videtur). Prisc. XVIII 171 illi (scil. Graeci) 'γένει ποδαπός' καὶ 'γένος'. Ἡρόδοτος α'· Κροΐσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω. Ammon. (s. v. τύραννος) Ἡρόδοτος ἐπὶ Κροίσου τυράννου δ' ἐθνέων, καὶ προβάς· τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω διεδέξατο τὴν βασιλιήν (26, 1). totum caput 6 habet Suidas s. v. Κροΐσος in Atticam dialectum versum; variant codd. inter ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι et Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν (6, 3)

6 Hermog. De invent. 87 πρὸ γὰρ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν (ἦσαν Ἕλληνες v. l.) ἐλεύθεροι. cf. Suidae memoriam supra laudatam

1 Ἄλως bQ | τοῦ ποταμοῦ Q | μεσημβρίας Strabo, cf. Alex. | Σύρων τε καὶ Dion. Hal. codd. aliquot, Alex., Strabo || 2 ἐξίει T | βορρῇ] alterum q add. A² βορέην cf. Alex., Tiber. || 3 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν πρῶτος Q | ἴσμεν RV^{ac} | τοὺς μὲν om. SV || 6 τῇ supra vers. D¹ || 7 πάντες ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι vel πάντες Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν Hermog., Suid. || 11 καλουμένους QM || 12 ὀνομάζουσι] καλέουσι S Ald. | Ἡρακλέους CDTRbMQSV || 13 post γὰρ add. ὁ Νῆιν τοῦ Βήλου τοῦ Αἰακίου ACPS^{ms}

- 3 δαύλης δὲ ὁ Μύρσου ὕστατος. οἱ δὲ πρότερον Ἄγρωνος βασιλεύσαντες ταύτης τῆς χώρας ἦσαν ἀπόγονοι Λυδοῦ τοῦ Ἰντος, ἀπ' οὗτεν ὁ δῆμος
- 4 Λύδιος ἐκλήθη ὁ πᾶς οὗτος, πρότερον Μῆων καλούμενος. παρὰ τούτων Ἡρακλεῖδαι ἐπιτραφθέντες ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἐκ θεοπροπίου ἐκ δούλης τε τῆς Ἰαρδάνου γεγονότες καὶ Ἡρακλῆος, ἄρξαντες μὲν ἐπὶ δύο τε καὶ 5 εἴκοσι γενεὰς ἀνδρῶν, ἕτεα πέντε τε καὶ πεντακόσια, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος τὴν ἀρχὴν μέχρι Κανδαύλεω τοῦ Μύρσου.
- 8 Οὗτος δὴ ὢν ὁ Κανδαύλης ἠράσθη τῆς ἑωυτοῦ γυναικός, ἐρασθεῖς δὲ ἐνόμιζε οἱ εἶναι γυναῖκα πολλὸν πασέων καλλίστην. ὥστε δὲ ταῦτα νομίζων, ἦν γὰρ οἱ τῶν αἰχμοφόρων Γύγης ὁ Δασκύλον ἀρεσκόμενος 10 μάλιστα, τούτῳ τῷ Γύγῃ καὶ τὰ σπονδαιέστερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετίθετο ὁ Κανδαύλης καὶ δὴ καὶ τὸ εἶδος τῆς γυναικός ὑπερεπαινέων.
- 2 χρόνον δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, ἔλεγε πρὸς τὸν Γύγην, τοιάδε Γύγῃ, οὐ γὰρ σε δοκέω πείθεσθαι μοι λέγοντι περὶ τοῦ εἶδους τῆς γυναικός (ὥτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισιν 15

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 7, 3 ὁ Ἰντος οὗτος καὶ Λυδοῦ ὕστερος Τρώων μάχης A man. rec. b² et alii codd. Romanae quae dicitur stirpis

Ὅτι ὁ Κανδαύλης ὁ τῶν Σαρδίων τύραννος ἠράσθη τῆς ἑωυτοῦ γυναικός (8, 1) — παρὰ γὰρ τοῖσι Λυδοῖσι αἰσχύνῃν μεγάλην φέρει γυμνὸν ὀρᾶσθαι τινα (10, 3) exc. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. I

Ῥῶτα — ὀφθαλμῶν (8, 2) et ἄμα — γυνή (8, 3) exc. paroemiogr. 9

T 3 Eust. Comm. ad Dion. Perieg. 847 δηλοῖ Ἡρόδοτος, ὅτι ὁ δῆμος Λύδιος ἀπὸ Λυδοῦ τοῦ Ἰντος, πρότερον Μῆων καλούμενος || 16 Lucian. De domo 20 ἀναδέξα-σθε αὐτὸν (sc. Hdt.) ἵασι πρὸς ὑμᾶς λέγοντα . . . ἄληθῆα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν μυ-θέεται καὶ οἱ πείσεσθε ὅσα ἂν λέγῃ τούτων περὶ ὧν ἀκοῆς προτιμέων· ὥτα γὰρ τυγχάνει ἔοντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. Iulian. ep. 152: ὁ λογοποιὸς ὁ Θεόκριτος ὥτα εἶπεν ἀνθρώποις ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα

12 Eust. Od. 1441 (ad β 190) τὸ δὲ ἄνηρέστερον ὥφειλε μὲν εἶναι ἄνηρότερον, μέτρον δὲ χάριν οὕτω λαλεῖται, ὥς καὶ τὸ ἄιδιόεστερον καὶ λοιπὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὸ ἄμορφεστάτος γυνή παρ' Ἡροδότῳ (I 196, 3) ἐν ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις . . . καὶ Ἡρόδοτος τὰ σπονδαιέστερα τῶν πραγμάτων || 15ss. Dion. Hal. De comp. 3 Γύγῃ — ἔτοιμος (10, 1), vocibus ποιῶν ταῦτα additis, textum in Atticam dialectum vertens. id. Rhet. II 401 ὥσπερ ἀμέλει καὶ Ἡρόδοτος πεποιήκεν διαλεγόμενον τὸν Κανδαύλην πρὸς τὸν Γύγην· ὥτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισιν ἔοντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν

1 Ἄγρωνος TbmQ || 2 ἀπ' οὗτεν P ἀπὸ τευ Rb ἀπότεν tell. || 3 τούτων δὲ DTRbMQSV || 5 Ἡρακλέους ut vid. M | μὲν om. DTRbMQSV | τε om. DTRbMQSV || 8 οὗν TRSV || 9 πολλῶ SV^{ac} πολλῶν Const. || 11 σπονδαιέστερα Π σπονδαιότερα P | πραγμάτων TRMQSV Eust. || 12 καὶ² om. Const. | ὑπερεπαινέων Const. || 13 Κανδαύλεα QM || 15 τὰ περὶ Dion. cod. quid. | ὥτα . . . ὀφθαλμῶν om. Const.

έόντα άπιστότερα όφθαλμών)· ποιεi όκως έκεινην θεήσαι γυμνήν.³ ό 3
 δέ άμβώσας είπε· 'δέσποτα, τίνα λέγεις λόγον οδχ ύγιέα κελεύων με
 δέσποιναν την έμην θεήσασθαι γυμνήν; άμα δέ κιθώνι εκδυομένον συν-
 εκδύεται και την αιδώ γυνή. πάλαι δέ τά καλά άνθρώποισιν έξεύρηται, 4
 5 εκ των μαθήνειν δεi· εν τοiσιν εν τόδε έστί· σκοπέειν τινά τά έωντοϋ.
 έγω δέ πείθομαι έκεινην είναι πασέων γυναικών καλλίστην και σεο
 δέομαι μη δέεσθαι άπόμων.³ ό μεν δη λέγων τοιαύτα άπεμάχετο άρρωδέων, 9
 μη τί οι έξ αυτέων γένηται κακόν. ό δ' άμείβετο τοiσδε· 'θάρσει, Γύγη,
 και μη φοβεϋ μήτε έμέ, ως σεο πειρώμενον λέγω λόγον τόνδε, μήτε
 10 γυναικα την έμην, μη τί τοι έξ αυτής γένηται βλάβος· άρχήν γάρ έγω
 μηχανήσομαι οϋτω ώστε μηδέ μαθεiν μιν όφθεισαν υπό σεϋ. έγω γάρ σε 2
 έξ τό οικημα, εν τω κοιμώμεθα, όπισθε της άνοιγομένης θύρης στήσω·
 μετά δ' έμέ έσελθόντα παρέσται και ή γυνή ή έμή έξ κοιτον. κείται δέ
 άγχοϋ της έσόδου θρόνος· επί τοϋτον των iματίων κατά εν έκαστον
 15 εκδύνουσα θήσει και κατ' ήσυχίην πολλήν παρέξει τοι θεήσασθαι·

A C P(p) DTR bMQ SV

φο]βεν (9, 1) inc. Pap. Ox. 2095 frustula tantum textus conservans

T 3 Plut. Mor. 139 οδκ όρθως 'Ηρόδοτος είπεν, ότι ή γυνή άμα τω χιτώνι εκδύε-
 ται και την αιδώ. ibid. 37 και καθάπερ 'Ηρόδοτός φησιν άμα τω χιτώνι συνεκδύεσθαι
 την αιδώ τās γυναικας, οϋτως . . . Stob. XXXII 8: 'Ηροδότου iστορίας α'· άμα δέ
 χιτώνι εκδυομένον εκδύεται και την αιδώ γυνή. LXXIV 36 eadem repetuntur, sed
 scrib. συνεκδύεται

2-4 Theo Progyrn. IV 56 (199) vide ad I 32, 4 || 7 Etym. Magn. 633, 43 μετά
 τοϋ στερητικοϋ α 'άρρωδών· 'Ηρόδοτος· και άπεμάχετο την ψυχην άρρωδέων

1 ποίεε Q Const. | θεήσαι QS θηήσαι b θεήσεαι V || 2 άμβώσας A¹CP
 Dion., Const. μέγα άμβώσας A² rell. | λόγον λέγεις Dion. λόγον έχεις Theo |
 οδκ CPDS (?) οδκ ut vid. in οδχ corr. A¹ || 3 θεάσασθαι SV Const. | χιτώνι
 Theo | εκδύεται Stob. XXXII 8 || 4-5 πάλαι . . . έωντοϋ om. Const. || 5 τίνα
 σκοπέειν D τινα σκοπεύειν RbMQSV || 6 πασέων γυναικών είναι Q pars codd.
 Dion. | και σεό bQ και σε Const. || 7 τοιαύτα] ταύτα Dion. | άρρωδέων CD^cA² ||
 7-8 άρρωδέων . . . κακόν om. Dion. || 8 αυτών A²P | άμείβεται Q | τοιάδε DT
 RbMQSV ή τοιάδε supraser. A² | θάρση Const. || 9 πειρώμενος A^{2c}CP Pap.
 Ox. 2095, Const., Dion. codd. plur. πειρώμενον RV | λέγω λόγον] τόν λόγον
 λέγω D λόγον λέγω Dion. codd. plur. λέγω om. TRbMQSV | Weber Anal.
 Hdt. I 212 lectionem stirpis Romanae quae dicitur integram esse retur ('πειρώμε-
 νον est acc. part. absoluti, cui subiectum τόν λόγον vel λόγον τόνδε additum est')
 afferens argumentum ex Kühner-Gerth II 95 || 10 μή] μη δέ ACPR | έγώ] άγων
 (άγαγών v. l.) Dion. || 12 εις CQ || 13 εισελθόντα Const. | αυτίκα παρέσται Pap. |
 κοιτώνα DTRbMQSV κοιτήν Dion. (Att. dialecti gratia?) || 14 τούτων Const. |
 κατ' εν Const. || 15 εκδύνουσα Const. | τοι το V | θεήσεσθαι Q

- 3 ἔπειαν δὲ ἀπὸ τοῦ θρόνου στίχῃ ἐπὶ τὴν εὐνὴν κατὰ νότου τε αὐτῆς γένῃ,
 10 σοὶ μελέτω τὸ ἐνθεῦτεν ὅπως μὴ σ' ἐσώφεται ἰόντα διὰ θυρέων.' ὁ μὲν δὴ
 ὡς οὐκ ἐδύνατο διαφυγῆειν, ἦν ἑτοιμος· ὁ δὲ Κανδαύλης, ἐπεὶ ἐδόκεε ὥρῃ
 τῆς κοίτης εἶναι, ἤγαγε τὸν Γύγεα ἐς τὸ οἶκημα· καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα
 παρῆν καὶ ἡ γυνή, ἐσελθοῦσαν δὲ καὶ τιθεῖσαν τὰ εἴματα ἐθηεῖτο ὁ
 2 Γύγης. ὡς δὲ κατὰ νότου ἐγένετο ἰούσης τῆς γυναικὸς ἐς τὴν κοίτην,
 ὑπεκδὺς ἐχώρεε ἔξω καὶ ἡ γυνή ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα. μαθοῦσα δὲ τὸ
 ποιηθὲν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς οὔτε ἀνέβωσε αἰσχυρθεῖσα οὔτε ἔδοξε μαθεῖν ἐν
 3 νόῳ ἔχουσα τίσεσθαι τὸν Κανδαύλεα· παρὰ γὰρ τοῖσι Λυδοῖσι, σχεδὸν δὲ
 καὶ παρὰ τοῖσιν ἄλλοισι βαρβάροις, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς 10
 11 αἰσχύνην μεγάλην φέρει. τότε μὲν δὴ οὕτως οὐδὲν δηλώσασα ἡσυχίην
 εἶχε· ὡς δὲ ἡμέρῃ τάχιστα ἐγεγόνεε, τῶν οἰκετῶν τοὺς μάλιστα ὥρα
 πιστοὺς ἐόντας ἑαυτῇ, ἐτοιμοὺς ποιησαμένη ἐκάλεε τὸν Γύγεα. ὁ δὲ
 οὐδὲν δοκέων αὐτὴν τῶν πρηχθέντων ἐπίστασθαι ἦλθε καλεόμενος·
 2 ἐώθῃε γὰρ καὶ πρόσθε, ὅπως ἡ βασιλεία καλέοι, φοιτᾷν. ὡς δὲ ὁ Γύγης 15
 ἀπῆκετο, ἔλεγε ἡ γυνή, τάδε ἔνν τοι δυοῖν παρουνσέων, Γύγη, δίδωμι
 αἵρεσιν, ὅκοτέρην βούλει τραπέσθαι· ἡ γὰρ Κανδαύλην ἀποκτείνας ἐμέ
 τε καὶ τὴν βασιλῆην ἔχε τὴν Λυδῶν ἢ αὐτόν σε αὐτίκα οὕτω ἀποθνήσκειν
 δεῖ, ὡς ἂν μὴ πάντα πευθόμενος Κανδαύλῃ τοῦ λοιποῦ ἴδῃς τὰ μὴ σε δεῖ.
 3 ἀλλ' ἤτοι κείνόν γε τὸν ταῦτα βουλευσάντα δεῖ ἀπόλλυσθαι ἢ σὲ τὸν 20
 ἐμέ γυμνὴν θεησάμενον καὶ ποιήσαντα οὐ νομιζόμενα.' ὁ δὲ Γύγης τῶς

A C P(p) DTR bMQ SV

[γέ]ρη (9, 3) expl. Pap. Ox. 2095 col. I

πρ[η]χθεν[των] (11, 1) inc. Pap. Ox. 2095 col. II

αἰσχύνην μεγάλην φέρει γυμνὸν ὀρᾶσθαι τινα (10, 3) expl. exo. Const. Porph.

1 Lex. Vind. Ἡρόδοτος· ἔπειαν δὲ ἀπὸ τοῦ νότου στείχῃ ἐπὶ τὴν εὐνὴν κατὰ νότου
 τε αὐτῆς γένῃ, σοὶ μελέτω τούντεῦθεν

1 στείχῃ P¹ DTRbMQSV Lex. Vind., Const. στίχῃ p rell. | αὐτῆς] αὐτῆς Vat.
 122 Valla (*invicem*) || 2 ἐνθεῦτεν CP¹ bRV Lex. Vind. | σ' ἐσώφεται scripsi ἐσ-
 ὄφεται ACP¹ σε ὄφεται D σε ὄφεται P^{ms} p rell. | διὰ τῶν MQS Ald. || 3 ἡδύνατο
 DTRbMQSV || ■ ἐπελθοῦσαν A | εἴματα] ἱμάτια Const. | ἐθηεῖτο D ἐθηήτο
 TRbMQSV || ■ νότου Const. || 7 ἐπώρα lectio nescio unde a Scaligero Univ. Can-
 tabr. Nn. 6 notata ὁρᾷ DRbMQSV | μιν] μὲν Const. || 8 ἀνεβώσῃε Const. ἀν-
 εβώσεν SV || 9 τίσασθαι D Ald. | δὲ om. DRSV || 10 τίσων C¹ πᾶσων SV | ἐς om.
 TRbMQSV Const. || 12 ὅρα P ἐώρα DTRbMQSV ε supra versum add. A man.
 rec. || 15 πρόσθεν PRbV Pap. Ox. 2095 || 16 ἀπῆκετο SV | τοι δυοῖν scripsi (cf. quae
 in grammatica mea 95 de substantivorum numero duali obsoleto dixi) τοῖν δυοῖν
 SV | τοι δυοῖν ὁδοῖν cett. (voci toi ut vid. v adser. A man. rec.) || 17 βούλει D² |
 Κανδαύλην Pap. Ox. 2095 Κανδαύλεα codd. || 18 ἀποθνήσκειν αὐτίκα οὕτω MQ ||
 19 εἰδῇς ARSV Ἰωνικῶς ἰῶτα supra lin. adnotavit A man. rec. || 21 γυμνὴν τε
 A² D | θεησάμενον APpD Pap. Ox. 2095 θηησάμενον cett.

μὲν ἀπεθνώμαζε τὰ λεγόμενα, μετὰ δὲ ἰκέτευσεν, μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν διακρίναι τοιαύτην αἵρεσιν. οὐκ ὦν δὴ ἔπειθε, ἀλλ' ὥρα ἀναγκαίην 4 ἀληθῶς προκειμένην ἢ τὸν δεσπότην ἀπολλύναι ἢ αὐτὸν ὑπ' ἄλλων ἀπόλλυσθαι· αἰρέεται αὐτὸς περιεῖναι. ἐπειρώτα δὴ λέγων, τάδε ἔπει
 5 με ἀναγκάζεις δεσπότεα τὸν ἑμὸν κτείνειν οὐκ ἐθέλοντα, φέρε ἀκούσω, τέω καὶ τρόπῳ ἐπιχειρήσομεν αὐτῷ. ἢ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· ἔκ τοῦ 5 αὐτοῦ μὲν χωρίου ἡ ὁρμὴ ἔσται, ὅθεν περ καὶ ἐκεῖνος ἐμὲ ἐπεδέξατο γυμνὴν, ὕπνωμένῳ δὲ ἡ ἐπιχειρήσις ἔσται. ὥς δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλήν, 12 νυκτὸς γενομένης (οὐ γὰρ ἐμετίετο ὁ Γύγης, οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδεμία, 10 ἀλλ' ἔδεε ἢ αὐτὸν ἀπολωλέναι ἢ Κανδαύλεα) εἶπετο ἐς τὸν θάλαμον τῇ γυναικί· καὶ μιν ἐκείνη ἐγχειρίδιον δοῦσα κατακρύπτει ὑπὸ τὴν αὐτὴν θύρην. καὶ μετὰ ταῦτα ἀναπανομένον Κανδαύλεω ὑπεκδύς τε καὶ ἀποκτεῖ- 2 νας αὐτὸν ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιλιήν Γύγης, τοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος, ἐν ἰάμβῳ τρι- 15 μέτρῳ ἐπεμνήσθη.

Ἔσχε δὲ τὴν βασιλιήν καὶ ἐκρατύνθη ἐκ τοῦ ἐν Δελφοῖσι χρηστηρίου. 13

A C P(p) DTR bMQ SV

αἰρε[εται] (11, 4) expl. Pap. Ox. 2095 col. II

T 13–15 Rufin. Comm. in metr. Terent. 27 (Keil, Gr. Lat. VI 563) *quod* (sc. iambus) *binis pedibus et non singulis scanditur, vetus institutum est. quippe Herodotus, antiquus historiae auctor, cum de heroo diceret versu, quem singulis partiri pedibus moris est, ita dixit: καὶ σφιν ἡ Πυθίη ἀφικομένοισιν χρῆ ἑν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τάδε* (I 47, 2). ἀλλ' ὅταν . . . εἶναι (I 55, 2), unde apparet heroum singulis pedibus scandi etiam apud veteres solitum. iambum autem binis idem ait, cum de Archilocho Pario referret, qui Gygae fabulam optime complexus est, ita: Γύγης, τοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγωνὸς ἐπέμνησε (sic fort. restituendum ex επεννεσ, ἡπεμνησε; ἐπηνεσεν Ald., ὑπέμνησεν Putsch) ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ. *meminit autem versus eius Herodotus, quem apphiciui οὐ μοι τὰ Γύγω τοῦ πολυχρόσου μέλει*

1 ἀπεθνώμαζε A. ἀπεθώμαζε C Pap. Ox. 2095 || 2 οὐκων bMQ οὐκων D² | ὥρα DTRbMQSV ὅρα P || 3 δ[εσπ]ότην Pap. Ox. 2095 δεσπότεα codd. | ἀπολλύναι] ἀποκτείνει Q Ald. || 4 ἐπρωτά C¹P¹DTRMQSV ἐπειρώτα P²p cett. | Ἰωνικῶς supra lin. adnot. A man. rec. || 6 καὶ om. P¹ hab. p cett. | ἐπιχειρήσομεν Q ἐπιχειρίσωμεν Ald. || 7 ὑπεδέξατο TMQ ὑπεδείξατο b || 8 ἤρτυσαν SV^{ac} || 9 γινομένης DTRbMQ | μετίετο DTRbQMSV ἐμετίετο littera ε punctis occultantibus circumdata A μεθι (q. e. μεδίετο) in mg. adscr. A² | οὐδεμίη Q Ald. || 10 εἰς CP¹R ἐς p cett. || 12 ὑπεκδύς Sauppe quem secuti sunt a Wesselingio edd. omnes ὑπειδύς RV^{ac} ὑπεισδύς V^c σ 'lunari' supra litt. | addita ὑπεισδύς cett. ὑπεσδύς restituendum putat Cobet Mnem. 11, 73, sed cf. Weber Anal. Hdt. 177 | τε obelo signavit nescio quae manus A || 13 ἔχε SV | verba τοῦ . . . 15 ἐπεμνήσθη spuria arbitratum Wesselingium secuti sunt Legrand Dowatur || 14 γενόμενος om. MQ || 15 ἐπέμνησε fort. Ru-
finus

ὥς γὰρ δὴ οἱ Λυδοὶ δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ Κανθαύλεω πάθος καὶ ἐν ὅπλοισι ἦσαν, συνέβησαν ἐς τὸντο οἷ τε τοῦ Γύγεω στασιῶται καὶ οἱ λοιποὶ Λυδοί, ἦν μὲν δὴ τὸ χρηστήριον ἀνέλη μιν βασιλέα εἶναι Λυδῶν, τὸν δὲ
 2 βασιλεύειν, ἦν δὲ μὴ, ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς Ἡρακλείδας τὴν ἀρχήν. ἀνείλε τε δὴ τὸ χρηστήριον, καὶ ἐβασίλευσε οὕτω Γύγης. τοσόνδε μέντοι εἶπε ἡ
 Πυθίη, ὥς Ἡρακλείδῃσι τίσις ἦξει ἐς τὸν πέμπτον ἀπόγονον Γύγεω. τούτου τοῦ ἔπεος Λυδοὶ τε καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο,
 14 πρὶν δὴ ἐπετελέσθῃ. τὴν μὲν δὴ τυραννίδα οὕτω ἔσχον οἱ Μερμνάδαί τοὺς Ἡρακλείδας ἀπελόμενοι, Γύγης δὲ τυραννεύσας ἀπέπεμψε ἀναθήματα ἐς Δελφοὺς οὐκ ὀλίγα, ἀλλ' ὅσα μὲν ἀργύρου ἀναθήματα, ἔστιν οἱ πλείστα 10 ἐν Δελφοῖσι, πάρεξ δὲ τοῦ ἀργύρου χρυσὸν ἅπλετον ἀνέθηκε ἄλλον τε καὶ τοῦ μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστί· κρητῆρές οἱ ἀριθμὸν ἕξ χροῦσει 2 ἀνακέαται. ἐστᾶσι δὲ οὗτοι ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ σταθμὸν ἔχοντες τριήκοντα τάλαντα, ἀληθεί δὲ λόγῳ χρεωμένῳ οὗ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἐστί ὁ θησαυρός, ἀλλὰ Κυψέλου τοῦ Ἡετίωνος. οὕτως δὲ ὁ Γύγης πρῶτος 15 βαρβάρων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἐς Δελφοὺς ἀνέθηκε ἀναθήματα μετὰ 3 Μίδην τὸν Γορδῖεω Φρυγίης βασιλέα· ἀνέθηκε γὰρ δὴ καὶ Μίδης τὸν βασιλῆιον θρόνον, ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκασε, ἐόντα ἀξιοθέτον· κέεται δὲ ὁ θρόνος οὗτος ἐνθα περ οἱ τοῦ Γύγεω κρητῆρες. ὁ δὲ χρυσὸς οὗτος καὶ ὁ ἀργυρὸς, τὸν ὁ Γύγης ἀνέθηκε, ὑπὸ Δελφῶν καλέεται Γυγάδας ἐπὶ 20 4 τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην. ἐσέβαλε μὲν νυν στρατιήν καὶ οὗτος, ἐπεῖτε ἤρξε, ἐς τε Μίλητον καὶ ἐς Σμύρνην καὶ Κολοφῶνος τὸ ἄστυ εἶλε.

A C P(p) DTR bMQ SV

T 21ss. Suid. s. v. Γύγης: ἐσέβαλε — πεδίω (18, 1)

3 Λέξ. ἀνέλη· χρήση. Suid. ἀνέλη· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'χρήσει'. Greg. Cor. 82 τὸ μαντεύσθαι 'ἀνελειν' || 18 Prisc. XVIII 184 illi (sc. Graeci) eis pro ἐν ponunt: . . . Ἡρόδοτος· τὸν θρόνον, εἰς τὸν προκατίζων ἐδίκασεν

1 ἐνοπλοὶ DTRbMQSV ἐν ὅπλοις ἢ ἐνοπλοὶ in mg. A, sed cf. Weber Stud. Ital. Fil. Class. NS 17, 261 || ■ εἰς A | στρατιῶται TRbMQSV || 3 δὴ om. C¹ P¹A¹, manu rec. suprascriptum et iterum erasum A del. Stein Hude | τῶν Λυδῶν M | τόνδε TRbMQSV || 4 Ἡρακλῆδας b || 6 Ἡρακλείδῃσι D | τίσεις V || 7 οἱ om. D || 9 νοὶ ἀπελόμενοι suprascr. φ (q. e. ἀπελόμενοι) nescio quae manus A || 9—10 ἀναθήματα οὐκ ὀλίγα ἐς Δελφοὺς D ἐς Δελφοὺς ἀναθήματα οὐκ ὀλίγα MQ (εἰς) || 13 ἀνακέαται S ἀνακέαται (ai ex an corr.) V | Κορινθίῳ P¹D | θησαυρῷ . . . 14 Κορινθίων haplogr. om. S¹V || 14 δημοσίῳ] δήμου TRbMQSV ἢ δήμου suprascr. A² || 15 οὗτος C¹ οὗτος AP¹ ἢ οὕτω suprascr. A man. post. οὕτως P²p οὕτω C² rell. || 16 μετὰ δὲ D¹SV || 17 τῶν¹ τοῦ SV | τὸν Φρυγίης βασιλέα (βασιλῆα Q) DTRbMQSV | δὴ om. TRbMSV || 18 βασιλῆιον R | προκατίζων Prisc. | ἐδίκασεν ὄντα (ex ἐδίκας¹ ἐόντα natum) M | κείται PDRbMQSV || 19 κρατῆρες TRbV || 20 Γυγάδας T || 21 ἐπωνυμίη Q Ald. | νν Suid. | καὶ οὗτος στρατιήν DTRbMQSV || 22 ἐς² om. Suid.

ἀλλ' οὐδὲν γὰρ μέγα ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἔργον ἐγένετο βασιλεύσαντος δυῶν
δέοντα τεσσαράκοντα ἔτεα.

Τούτον μὲν παρήσομεν τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες, Ἀρδνος δὲ τοῦ Γύγεω 15
μετὰ Γύγην βασιλεύσαντος μνήμην ποιήσομαι. οὗτος δὲ Πριηνέας τε
5 εἶλε ἐς Μίλητόν τε ἐσέβαλε, ἐπὶ τούτου τε τυραννεύοντος Σαρδίων
Κιμμέριοι ἐξ ἡθέων ὑπὸ Σκυθίων τῶν νομάδων ἐξασπάζοντες ἀπίκοντο
ἐς τὴν Ἀσίην καὶ Σάρδις πληρὴ τῆς ἀκροπόλεως εἶλον.

Ἀρδνος δὲ βασιλεύσαντος ἐνός δέοντα πεντήκοντα ἔτεα ἐξεδέξατο 16
Σαδνάτης ὁ Ἀρδνος καὶ ἐβασίλευσε ἔτεα δώδεκα, Σαδνάτῳ δὲ
10 Ἀλνάτῃ. οὗτος δὲ Κναζάρη τε τῷ Δηϊόκῳ ἀπογόνῳ ἐπολέμησε καὶ 2
Μήδοισι Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε Σμύρνην τε τὴν ἀπὸ Κολο-
φῶνος κτισθεῖσαν εἶλε ἐς Κλαζομενάς τε ἐσέβαλε. ἀπὸ μὲν νυν τούτων
οὐκ ὥς ἤθελε ἀπήλλαξε, ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως, ἄλλα δὲ ἔργα
ἀπεδέξατο ἐὼν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπηνηγτότατα τάδε· ἐπολέμησε Μιλησίοις 17
15 παραδεξάμενος τὸν πόλεμον παρὰ τοῦ πατρός, ἐπελαύνων γὰρ ἐπολιόρχεε
τὴν Μίλητον τρώπῳ τοιῷδε· ὅπως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τηρι-
καῦτα ἐσέβαλλε τὴν στρατιήν· ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ
πηκτίδων καὶ αὐλοῦ γυναικίῳ τε καὶ ἀνδρείῳ, ὥς δὲ ἐς τὴν Μιλησίην 2
ἀπίκοντο, οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὔτε κατέβαλλε οὔτε ἐνεπίμπρη
20 οὔτε θύρας ἀπέσπα, ἔα δὲ κατὰ χώραν ἐστάναι· ὁ δὲ τά τε δένδρεα καὶ
τὸν καρπὸν τὸν ἐν τῇ γῇ ὅπως διαφθείρειε, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω· τῆς γὰρ 3

A C P(p) DTR bMQ SV

6 Λέξ. ἐξ ἡθέων· ἐκ τόπων οἷς συναστρέφονται. Suid. ἐξ ἡθέων· ἐκ τῶν συνήθων
τόπων, ἐν οἷς συναστρέφονται || 16 Lex. Vind. 134 ὅπως ἀντὶ τοῦ 'ὅτε'. Ἡρόδοτος·
ὅπως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός, τηρικαῦτα ἐσέβαλλε τὴν στρατιήν || 17 Prisc.
XVIII 300 illi (sc. Graeci) 'ὑπὸ σοῦ' καὶ 'ὑπὸ σοί' καὶ 'ὑπὸ σέ'. Herodotus in I
ἐστρατεύοντο δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ πηκτίδων καὶ αὐλῶν ... ὑπὸ τὸν νῆδον κατα-
καέντα (51, 2) || 18 Λέξ. πηκτίς (πηκτίς v. l.)· ὄργανον, ψαλτήριον, αὐλός· εἶδος
ἀκολάστου σχήματος (ὀρχήματος v. l.)

1 γὰρ om. b Suid. | ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο DTRbQMSV || 2 τεσσαράκοντα A¹
τεσσαράκοντα M τεσσαράκοντα A² cett. ν' Suid. || 5 τε² om. Suid. || 6 ἀπικέ-
ατο CP || 7 Σάρδις PS Suid. Σάρδις V | πληρὴ] πριν TbsV | ἀκροπόλεως Suid. ||
9 ἐβασίλευεν V | ἔτη DTRbMQSV || 11 ἀπὸ] ὑπὸ Q || 12 ἐσέβαλλεν Suid. | νν Suid. ||
13 οὐγ Suid. codd. plur. | δὲ om. C¹ || 15 ἐπολιόρχεε PTR¹bMQSV || 16 ὅπως
Lex. Vind. | ἀδρός b in mg., add. A man. rec. ἀνδρός DV || 17 ἐσέβαλε DTR
bMQSV | δὲ om. R¹ | ἐστρατεύοντο Prisc. || 18 πηκτίδων C¹ πηκτίδων QM Ald.,
cf. Lexx. | αὐλῶν M Prisc. | γυναικίῳ DTRbMQSV γυναικίῳ V | ἀνδρείῳ DT
RbMQSV || 19 οὔτε¹] οὐ Suid. | κατέβαλε(ν) RbMQSV | ἐνεπίμπρη D || 20 κατέσπα
DTRbMQSV ἢ κατέ suprascr. A man. rec. | ἐστάναι AD Suid. ἐσάμεναι
rell. | τε om. SV | καὶ ... 21 γῇ om. SV || 21 τὸν² om. RbMQV | τὸν ἐν τῇ γῇ
om. P^t (habet p) | ὅπως Q | ἀπαλλάσσειται b ἀπαλλάσσεται (ex ἀπαλλάσσετο (cf.
lectionem cod. b) apparet natum esse) SV

θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ
στρατιῇ. τὰς δὲ οἰκίας οὐ κατέβαλε ὁ Λυδὸς τῶνδε εἵνεκα, διὼς ἔχοιεν
ἐνθεῦτεν ὁρμώμενοι τὴν γῆν σπεῖρειν τε καὶ ἐργάζεσθαι οἱ Μιλήσιοι,
18 αὐτὸς δὲ ἐκεῖνων ἐργαζομένων ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλον. ταῦτα
ποιῶν ἐπολέμεε ἔτεα ἔνδεκα, ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλη- 5
σίων ἐγένετο, ἐν τε ἐν Λιμενηίῳ χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων καὶ
2 <ἐν> ἐν Μαϊάνδρου πεδίῳ. τὰ μὲν νῦν ἐξ ἔτεα τῶν ἔνδεκα Σαδνάττης
ὁ Ἄρδνος ἔτι Λυδῶν ἦρχε ὁ καὶ ἐσβάλλον τηνικαῦτα ἐς τὴν Μιλησίην τὴν
στρατιῇ, Σαδνάττης οὗτος γὰρ καὶ ὁ τὸν πόλεμον ἦν συνάψας· τὰ δὲ
πέντε τῶν ἐτέων τὰ ἐπόμενα τοῖσιν ἐξ Ἀλνάττης ὁ Σαδνάττεω ἐπολέμεε, 10
ὃς παραδεξάμενος, ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται, παρὰ τοῦ πατρὸς τὸν
3 πόλεμον προσεῖχε ἐντεταμένως. τοῖσι δὲ Μιλησίοισιν οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν
πόλεμον τοῦτον συνεπελάφρυνον ὅτι μὴ Χίοι μούνοι· οὗτοι δὲ τὸ ὅμοιον
ἀνταποδιδόντες ἐτιμώρεον, καὶ γὰρ δὴ πρότερον οἱ Μιλήσιοι τοῖσι
19 Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον συνδιήρηνκαν. τῷ δὲ δυωδεκάτῳ 15
ἔτει λήιον ἐμπιπραμένον ὑπὸ τῆς στρατιῆς συνηρείχθη τι τοιόνδε γενέσθαι
πρῆγμα· ὥς ἄφθη τάχιστα τὸ λήιον, ἀνέμῳ βιώμενον ἄφατο νηοῦ
2 Ἀθηναίης ἐπὶ κλήσιν Ἀσσησίης, ἄφθεις δὲ ὁ νηὸς κατεκαύθη. καὶ τὸ
παραντίκα μὲν λόγος οὐδεὶς ἐγένετο, μετὰ δὲ τῆς στρατιῆς ἀπικομένης
ἐς Σάρδεις ἐνόσησε ὁ Ἀλνάττης· μακροτέρης δὲ οἱ γινομένης τῆς νόσου 20
πέμπει ἐς Δελφοὺς θεοπροποὺς εἴτε δὴ συμβουλευσάντος τευ εἴτε καὶ
3 αὐτῷ ἔδοξε πέμπαντι τὸν θεὸν ἐπειρῆσθαι περὶ τῆς νόσου. τοῖσι δὲ ἡ

A C P(p) DTR bMQ SV

5—7 Suid. s. vv. διφάσια, τρώματα: ἐν τοῖσι — πεδίῳ || 21—22 Prisc. XVIII 183
(non liquet, qua de re grammatica agat) Ἡρόδοτος α'· εἴτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε πέμ-
ψαντι (πέμπαι v. l.) εἰς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐπερῆσθαι (ἐπειρῆσθαι v. l.)

1 ὥστε καὶ Suid. codd. quid. | ἐπ' ἔδρης CTRbMQ φιλόν adnot. et φ supraser.
litterae π A man. secunda (ut vid.), iterum obelo signavit et ἐπέδρης mg. add.
man. rec. A | τὸ ἔργον Suid. || 2 κατέβαλλεν A²bP κατέβαλεν p cett. || 3 ἐντεῦ-
θεν D¹V ἐντεῦθεν C | ὁρμώμενοι C || 4 ἐσβαλὼν S ἐσβαλλὼν V ('alterum λ
minute scr.' Weber) || 5 τοῖσι] τίσι Q | διφάσια D || ■ ἐν τε ἐν Λιμενηίῳ AC¹
Suid. ἐν τε Λιμενηίῳ rell. ἐν τε ἐν ... <ἐν> ἐν ... Reiske recte nissus Vallae
versione Latina (unum in Limenio ... alterum in campo Maeandri) || 7 πεδίῳ
om. D || 8 ἐσβαλὼν DTRbMQSV || 9 Σαδνάττης del. Bekker Hude | γὰρ ante
οὗτος T om. DMSV || 12 οὐδαμῶ (?) D¹ οὐδαμῇ SV | Ἰώνων V || 13 συνεπελά-
φρυνον bTQ | δὲ καὶ τὸ SV | ὅμοιον CP || 15 συνδιήρηνκαν SV | δυωδεκάτῳ D¹ ||
16 συνηρέχθη C συνήχθη S συνείχθη V || 17 ἄφθη Cb || 18 Ἀσίης C¹ Ἀσ-
σίης D Ἀσισίης TbMQ | ἄφεις C¹ | νεῶς C || 19 λόγος μὲν P¹ μὲν λόγος P²p
cett. || 20 Σάρδεις PTMQ | γενομένης DTRbMQSV | νόσου CPQR || 21 δὲ C ||
22 πέμπαντα A¹ πέμψαν C πέμψαι Prisc. codd. quid. | ἐπερῆσθαι Prisc. codd.
plur. | νόσου CPTRMQ

Πυθίη ἀπικομένοισιν ἐς Δελφούς οὐκ ἔφη χρήσειν, πρὶν ἢ τὸν νηὸν τῆς
 Ἀθηναίης ἀνορθώσωσι, τὸν ἐνέπρησαν χώρης τῆς Μιλησίου ἐν Ἀσσησῶ.
 Δελφῶν οἶδα ἐγὼ οὕτω ἀκούσας γενέσθαι· Μιλήσιοι δὲ τάδε προστιθεῖσι 20
 τοῦτοισι, Περιανδρὸν τὸν Κυψέλον ἐόντα Θρασυβούλῳ τῷ τότε Μιλήτιον
 5 τυραννεύοντι ξεῖνον ἐς τὰ μάλιστα πυθόμενον τὸ χρηστήριον τὸ τῷ
 Ἀλκάντῃ γενόμενον πέμπαντα ἄγγελον κατεπειν, ὅπως ἂν τι προειδὼς
 πρὸς τὸ παρεὸν βουλευῆται. Μιλήσιοι μὲν νῦν οὕτω λέγουσι γενέσθαι· 21
 Ἀλκάντης δέ, ὥς οἱ ταῦτα ἐξηγγέλθη, αὐτίκα ἔπεμπε κήρυκα ἐς Μίλητον
 βουλόμενος σπονδὰς ποιήσασθαι Θρασυβούλῳ τε καὶ Μιλησίοισι χρόνον
 10 ὅσον ἂν τὸν νηὸν οἰκοδομῇ. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν,
 Θρασύβουλος δὲ σαφές προπετυσμένος πάντα λόγον καὶ εἰδὼς τὰ
 Ἀλκάντης μέλλοι ποιήσειν, μηχανᾶται τοιαύδε· ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστει σίτος 2
 καὶ ἑωυτοῦ καὶ ἰδιωτικὸς, τοῦτον πάντα συγκομίσας ἐς τὴν ἀγορὴν
 προεῖπε Μιλησίοισι, ἑπεὰν αὐτὸς σημήνῃ, τότε πίνειν τε πάντας καὶ
 15 κῶμῳ χρῆσθαι ἐς ἀλλήλους. ταῦτα δὲ ἐποίησε τε καὶ προηγόρευε Θρασύ- 22
 βουλος τῶνδε εἵνεκεν, ὅπως ἂν δὴ ὁ κῆρυξ ὁ Σαρδιηνὸς ἰδὼν τε σωρὸν
 μέγαν σίτου κεχυμένον καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐν εὐπαθείῃσιν ἐόντας
 ἀγγείλῃ Ἀλκάντῃ. τὰ δὴ καὶ ἐγένετο, ὥς γὰρ δὴ ἰδὼν τε ἐκεῖνα ὁ κῆρυξ 2
 καὶ εἵτας πρὸς Θρασύβουλον τοῦ Λυδοῦ τὰς ἐντολὰς ἀπῆλθε ἐς τὰς

A C P(p) DTR bMQ SV

επε]μπε κηρυ[κα (21, 1) — ιδων τε (22, 2) Pap. Colon. valde mutilatae col. I

2 ἀνορθώσουσι A²DTRbMQSV | τῆς τῆς RSV ('erat igitur in archetypo

RSV ^{τῆς} χώρης τῆς Μιλησίου' Weber Anal. Hdt. 174) | Ἀσσησῶ b || 4 τὸν Κυψέλλον
 TbV² τὸν τοῦ Κυψέλλου SV¹ || 5 πειθόμενον T || 6 ἀπειπεῖν C || 7 παρὸν DTRb
 QSV ε sup. lin. add. nescio quae manus M | βούλῃται S¹V || 8 ἐξαγγέλθη CP |
 κήρυκας A man. rec., DTRbMQSV fin. voc. non exstat Pap. Col. || 9 βουλό-
 μενον SV¹ | χρόνον A¹ χρόνον A² χρόνον A man. recentissima || 10 ἦν] 'fuit
 ad Miletum'; ad syntaxin cf. Kühner-Gerth I 543; Legrand comparat ἐς Λακε-
 δαίμονα ἐγίνετο V 38, inepte tamen propter verborum εἶναι et γίνεσθαι quod ad
 aspectum verbaletn attinet differentiam; ἦε coni. Valckenaer, quem secutus est
 Hude || 11 σαφές] θρασέως MQ | προπετυσμένος A man. rec., DTR²bMQSV
 προπετυσμένος R¹ | εως προ[Pap. || 12 μέλοι R μέλλει PTbMQ | τοῖονδε DTRb
 MQSV]δε Pap. Col. | ἄστυ QV[Π] || 13 πάντα συγκομίσας] ἅπαντα συναγαγὼν A
 man. rec., DTRbMQSV πάντα[Pap. Col. || 15 χρῆσθαι CP]ai Pap. Col. |
 ἐποίη R¹V¹]εε Pap. Col. | προηγόρευε CPR προηγόρευε DT σ supra lin.
 add. A², iterum erasit man. rec. προσαγόρευε SV[Π] || 16 εἵνεκα DTRbMQSV[Π] |
 Σαρδιῆος DTRbMQSV² ἦ ὁ Σαρδιῆος A^{ms} Σαρδιῆος SV¹[Π] | τε om. D | σώ-
 ρον TMQ σωρὸν (ex σώρον natum?) b σωρ[ο]ν Pap. Col. || 17 εὐπαθείσιν] ι
 in ει (vel ει in ι) corr. nescio quae manus A, notam Ἰωνικῶς ι supra lin. add. ||
 18 ἐκεῖνον D¹ ἐκεῖνα* D² || 19 εἰπὼν TR²bMQS ἦ εἰπὼν sup. lin. A² εἵτας
 πῶν (q. e. εἵπας) V | τοῦ] τὸν RV | τὰς ἐντολὰς τοῦ Λυδοῦ MQ Ald. | ἐπῆλθε(ν)
 DTbSV, supra lin. A man. rec.

- 3 Σάρδεις, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, δι' οὐδέν ἄλλο ἐγένετο ἢ διαλλαγὴ· ἐλπίζων γὰρ ὁ Ἀλυάττης σιτοδείην τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ τὸν λεῶν τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, ἤκουε τοῦ κήρυκος νοστήσαντος ἐκ τῆς
- 4 Μιλήτου τοὺς ἐναντίους λόγους ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε. μετὰ δὲ ἢ τε διαλλαγὴ σφιν ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε 'ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ ξυμμάχους', 5 καὶ δύο τε ἀντὶ ἐνὸς νηὸς τῇ Ἀθηναίῃ ὤκοδόμησε ὁ Ἀλυάττης ἐν τῇ Ἀσσησῶ αὐτὸς τε ἐκ τῆς νούσου ἀνέστη. κατὰ μὲν τὸν πρὸς Μιλησίους τε καὶ Θρασύβουλον πόλεμον Ἀλυάττη ὧδε ἔσχε.
- 23 Περίανδρος δὲ ἦν Κυφέλου παῖς οὗτος ὁ τῷ Θρασυβούλῳ τὸ χρηστήριον μνηύσας. ἐτυράννευε δὲ ὁ Περίανδρος Κορίνθου· τῷ δὴ λέγουσι Κορίνθιοι 10 (ὁμολογεῖν δὲ σφιν Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ θάῤυμα μέγιστον παραστήναι· Ἀρίονα τὸν Μιθυμναῖον ἐπὶ δελφίνος ἐξενευχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, ἐόντα καθαρωδὸν τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον καὶ διθύραμβον πρῶτον ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα
- 24 ἐν Κορίνθῳ. τοῦτον τὸν Ἀρίονα λέγουσι τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου διατρί- 15 βοντα παρὰ Περίανδρῳ ἐπιθυμῆσαι πλῶσαι ἐς Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην, ἐργασάμενον δὲ χρήματα μεγάλα θελῆσαι ὀπίσω ἐς Κόρινθον ἀπικέσθαι.
- 2 ὁρμαῖσθαι μὲν νῦν ἐκ Τάραντος, πιστεύοντα δὲ οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ

A C P(p) DTR bMQ SV

το[ν πολλόν (24, 1) — μισθῶ]σα[σθαι (24, 2) Pap. Colon. valde mutilatae col. II

T 9ss. Dio Chrys. XXXVII 1—4 (101—102) λέγω . . . Περίανδρον τὸν Κυφέλου . . . , ἐφ' οὗ Ἀρίων ἐγένετο, ὅς καὶ διθύραμβον πρῶτος ἀνθρώπων ἐποίησε καὶ ὠνόμασε καὶ ἐδίδαξεν ἐν Κορίνθῳ. θεοφιλὴς γὰρ οὕτως ἦν, ὥστε ἀναπλέων ἐν ταῦτα μετὰ χρημάτων μεγάλων . . . μέλλων εἰς τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν πορθμέων ἐκπεσεῖν . . . παρητήσατο αὐτοὺς πρὸ τῆς ἐκβολῆς ᾄσαι . . . πανσαμένου δὲ τοῦ Ἀρίωνος . . . δελφίς δ' ὑπελθὼν ἐξεκόμεσε τὸν φθόν ἐπὶ Ταίναρον ὡς εἶχε σὺν τῇ σκευῇ. . . ποιησάμενος μίμημα χαλκοῦν οὐ μέγα ἀνέθηκεν ἐπὶ Ταίναρον, αὐτὸν ἐπὶ τοῦ εὐεργέτου καθήμενον. paraphrasis Latina apud Frontonem 237 N.

1 Prisc. XVIII 203 ἐλπίζω non solum de bono illi (sc. Graeci) dicunt. Herodotus I ἐλπίζων σιτοδείην τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ τὸν λεῶν τετρῦσθαι ἐς τοῦσχατον κακοῦ || 10 Hermog. De eloqu. meth. 434 W. οἱ παλαιοὶ διηγούμενοι διπλῇ τινι μεθόδῳ χρῶνται, ἀναφορὰ δι' ἀσφάλειαν καὶ διὰ πίστιν βεβαιώσκει· οἷον . . . Ἡρόδοτος· οὕτω (τῷ cod. unus) δὴ λέγουσι Κορίνθιοι ἀναφορὰ, ὁμολογεῖν δὲ σφιν Λέσβιοι βεβαιώσας || 13 Λέξ. διθύραμβος· ὕμνος εἰς Διόνυσον. Suid. s. v. eadem quae Λέξ.

1 Σάρδεις PQ | ὡς σὲ ἐγὼ D || ■ σιτοδ*ίην D σιτοδείην T Prisc. (v. supra) σιτοδείην A² RSV MQ | σιτοδείην ἰσχυρὴν εἶναι Q | τῇ add. D^c | λεῶ RV νεῶν C¹ || 3 τετρησθαι TRQMSV | εἰς MQ || 4 ἐδόκεε CP || 5 ἐπ' ᾧ litt. φ add. nescio an manus prima A | συμμάχους P, v. praef. p. XXI || ■ οἰκοδόμησε CP¹ || 7 νόσου CR QV | κατὰ μὲν καὶ τὰ μὲν κατὰ TMQ || ■ Ἀλυάττης DRSV || 9 Κυφέλλου T || 10 τῷ οὕτω Hermog. codd. plur. τὸ D || 11 θῶμα P¹ τῶμα C || 12 Ἀρίωνα D¹ | Μιθυμναῖον AD¹ | ἐξενευχθέντα ASV || 14 διδάξαντα δεῖξαντα MQ || 15 Ἀρίωνα D¹ | τὸν τὸ P¹ (?) b || 16 παρὰ σὺν S σὺν παρὰ V || 17 δὲ om. D

Κορινθίοισι μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων· τοὺς δὲ ἐν τῷ
 πελάγει ἐπιβουλεύειν τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας ἔχειν τὰ χρήματα· τὸν δὲ
 συνέντα τοῦτο λίσσεσθαι χρήματα μὲν σφι προϊέντα, ψυχὴν δὲ παρατεδο-
 μενον. οὐκ ὦν δὴ πείθειν αὐτὸν τοῦτοισι, ἀλλὰ κελεύειν τοὺς πορθμέας ἢ 3
 αὐτὸν διαχρᾶσθαι μιν, ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχη, ἢ ἐκπηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν
 τὴν ταχίστην. ἀπειληθέντα δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορρίνην παραιτήσασθαι, 4
 ἐπειδὴ σφιν οὕτω δοκέοι, περιδεῖν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα ἐν
 τοῖσι ἐδώλοισι ἀείσαι· ἀείσας δὲ ὑπεδέκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι. καὶ 5
 τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονήν, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπου
 αἰδοῦ, ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσσην νέα· τὸν δὲ ἐνδύντα τε
 πᾶσαν τὴν σκευὴν καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην στάντα ἐν τοῖσι ἐδώλοισι
 διεξελθεῖν νόμον τὸν ὄρθιον. τελευτῶντος δὲ τοῦ νόμου ὄψαι μιν ἐς τὴν
 θάλασσαν ἑωυτὸν ὡς εἶχε σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ. καὶ τοὺς μὲν ἀποπλέειν 6
 ἐς Κόρινθον, τὸν δὲ δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον.
 15 ἀποβάντα δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν τῇ σκευῇ καὶ ἀπικόμενον
 ἀπηγγέσθαι πᾶν τὸ γερονός. Περιάνδρον δὲ ὑπὸ ἀπιστίας Ἀρίονα μὲν ἐν 7
 φυλακῇ ἔχειν οὐδαμῇ μετιέντα, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμέων· ὡς δὲ

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 24, 7 (ad ἀνακῶς) ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς B man. rec. ἐπιμελῶς A man. rec.

7 Λέξ. σκευή· ὀπλίσις καὶ στολή || 8 Λέξ. ἐδώλοισιν (ἐδώλοισι, ἐδωλίοισι vv. ll.)·
 ὑποστρώμασι νηός, ζυγαῖς, καθέδραις (ζυγαῖς· καθέδραις ut separatum λῆμμα ha-
 bent codd.). Harpocr. s. v. ἐδωλιάσαι· καὶ ἐδωλία αἱ ἐν ταῖς νηυσὶ καθέδραι. Ἡρό-
 dotος α'. Suid. s. v. ἐδωλία· καὶ ἐδωλίοισι, παρὰ Ἡροδότῳ, ὑποστρώμασι νηός.
 s. v. ζυγοί· παρὰ Ἡροδότῳ καθέδραι || 12 Λέξ. ὄρθιον νόμον (ὄρθιος νόμος Lexx.
 alphab.)· Θανάρα τὸν ὄρθιον νόμον· ὁ κιθαρωδὸς τρόπος τῆς (om. Lexx. alph.)
 μελωδίας ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν καὶ (τακτὴν καὶ om. Lexx. alphabet.) ὁρμήν ὡρι-
 σμένον· ἦσαν δὲ ἐπτά, ὧν ὁ εἰς ὁ ὄρθιος. Suid. ὄρθιος νόμος· ὁ καθαρωδικὸς τῆς
 ἁρμονίας· ἦσαν δε ἐπτά· οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου, ὧν εἰς ὄρθιος || 17 Λέξ. ἀνακῶς· ἐπι-
 μελῶς, φυλακτικῶς. Eustath. Π. 21 (ad A 7) δηλον . . . ὅτι θεία τις λέξις τὸ 'ἀναξ'
 . . . ἢ δὲ χοῆσις τοῦ ἀνακῶς καὶ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ. Od. 1425 (ad α 401) πόθεν . . .
 γίνεται τὸ 'ἀναξ', δηλοῦται μὲν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα. ῥητέον δὲ καὶ ἐνταῦθα,
 ὅτι παρὰ τὸ 'ἀνακῶς', ὅ ἐστιν 'ἐπιμελῶς', γίνεται· ἐστὶ γὰρ ἐν χορείᾳ τὸ ἀνακῶς ἀντί

2 Ἀρίονα D¹ || 3 προϊέντα σφιν DTRbMQSV || 5 ταφῆς D¹ RSV ταφῆς D man.
 rec. | γῇ] τῇ D¹ | ἢ om. D¹ || ■ δέ] δὴ propos. Stein || 7 δοκέει bMQ | περιδε-
 ει M | αὐτὸν om. bMQ || 8 ἐδώλοισιν C ἐδωλίοισι P² TRbMQSV ἐδώλοισι D¹
 (i inser. D²) | ἢ ἐδωλίοισι supraser. A man. rec. (caedem lectt. iterantur lin. 11), cf.
 Harpocr., Suid., vv. ll. lexic. supra | κατεργάσασθαι P², sed v. Kühner-Gerth I 195,
 qui Hdt. I 53, 3 laudat, q. cf. || 11 ad ἐδώλοισι cf. adnotationem ad lin. 8 || 12 ὄρ-
 θιον TRbSV | τελευτῶντα Richards, quem sequitur Legrand. talem lectionem
 antiquitus exstistisse ex voce πανσαμένον in Dion. Chrys. paraphrasi usitato con-
 stare videtur || 14 ἐς τὴν (add. D¹) Κόρινθον DTRbMQSV | ἐξενεῖκαι A (ἐξήγαγεν,
 ἐξέβαλεν in mg. interpret. man. rec. A) ἐξενεῖκεν in ἐξενεῖκαι corr. V¹ | ἐπι] A¹
 CP Dio Chrys. ἢ ἐς Ταί(ναρον) sup. lin. A² ἐς rell.

- ἄρα παρῆναι αὐτοὺς κληθέντας, ἱστορέεσθαι εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίωνος·
 φαιμένων δὲ ἐκείνων ὡς εἴη τε σῶς περὶ Ἰταλὴν καὶ μιν εὖ πρήσσοντα
 λίποιεν ἐν Τάραντι, ἐπιφανήναί σφι τὸν Ἀρίωνα ὥσπερ ἔχων ἐξεπήδησε,
 8 καὶ τοὺς ἐκπλαγέντας οὐκ ἔχειν ἔτι ἐλεγχομένους ἀρνέεσθαι. ταῦτα μὲν
 νυν Κορίνθιοί τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι, καὶ Ἀρίωνος ἔστι ἀνάθημα χάλκεον 5
 οὐ μέγα ἐπὶ Τανάρῳ, ἐπὶ δελφίνος ἐπεὶ ἄνθρωπος.
- 25 Ἀλυσίας δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον διενείκας μετέπειτα
 2 τελευτᾷ βασιλεύσας ἔτεα ἑπτὰ καὶ πενήκοντα. ἀνέθηκε δὲ ἐκφυγῶν τὴν
 νοῦσον δεύτερος οὗτος τῆς οἰκίης ταύτης ἐς Δελφοὺς κρητῆρά τε ἀργύρεον
 μέγαν καὶ ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλητόν, θέης ἄξιον διὰ πάντων 10
 τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων, Γλαύκου τοῦ Χίου ποίημα, ὃς μῦθος δὴ
 πάντων ἀνθρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.
- 26 Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυσίας ἐξεδέξατο τὴν βασιλὴν Κροῖσος ὁ
 Ἀλυσίας ἐτέων ἐὼν ἡλικίην πέντε καὶ τριήκοντα, ὃς δὴ Ἑλλήνων
 2 πρώτοισιν ἐπεθήκατο Ἐφεσίοισι. ἔνθα δὴ οἱ Ἐφεσίοι πολιορκούμενοι 15
 ὑπ' αὐτοῦ ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάπαντες ἐκ τοῦ νηοῦ
 σχωρίον ἐς τὸ τεῖχος. (ἔστι δὲ μετὰ τῆς τε παλαιῆς πόλιος, ἣ τότε
 3 ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ ἑπτὰ στάδιοι.) πρώτοισι μὲν δὴ τούτοις
 ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος, μετὰ δὲ ἐν μέρει ἐκάστοις Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων
 ἄλλοις ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρον, τῶν μὲν ἐδύνατο μέζοντας παρευρίσκειν, 20
- 27 μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτῶν καὶ φαῦλα ἐπιφέρον. ὥς δὲ ἄρα οἱ
 ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνες κατεστράφατο ἐς φόρον ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν
 2 ἐπενόεε νέας ποιησάμενος ἐπιχειρεῖν τοῖσι νησιώτησιν. ἐόντων δὲ οἱ
 πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν νησιώτην οἱ μὲν Βίαντα λέγονοι τὸν Πριηνέα

A C P(p) DTR bMQ SV

T 10 Plut. Mor. 436 ἡ περιβόητος . . . τοῦ κρατῆρος ἔδρα καὶ βάσις, ἣν Ἡρόδοτος
 ὑπερκρητηρίδιον ὠνόμασεν || 11 Schol. Plat. ad Phaed. 108d sub Γλαύκου τέχνη:
 οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὔρεν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος

τοῦ 'φροντιστικῶς', 'ἐπιμελῶς', Ἡρόδοτος. . . Πανσάρις δὲ λέγων καὶ αὐτὸς τὸ
 ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ 'φυλακτικῶς' καὶ 'προνοητικῶς' παρὰ τε Ἡροδότῳ καὶ Θουκυδίδῃ
 (cf. Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 161). Suid. ἀνακῶς· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'ἐπιμελῶς', 'φυλακτικῶς' ἢ 'βασιλικῶς', καὶ ἀνακῶς ἔχειν 'φροντίζειν'. Greg. Cor.
 84 τὸ 'ἐπιμελῶς' ἀνακῶς

13 Ammon.: v. quae ad 6, 1 laudantur

2 περὶ] περὶ τὴν TM | πρήσσοντα R | πρήσαντα SV || 4 ἐλεγχόμενος C¹ || 5 τε]
 λέγουσι Q || 6 οὐ om. CPRSV (habet Dio Chrys.). || ■ πενήκοντα] ND (Hemmer-
 dinger 167) | ἀνέθηκε . . . 12 ἐξεῦρε om. D¹ || 9 οἰκείας D² || 12 ἐξεῦρε] dubito an
 εὔρεν Scholiorum Platon. genuinae lectionis sit memoria || 13 διεδέξατο Ammon. |
 ἐξεδέξατο . . . 14 Ἀλυσίας haplogr. om. R || 14 ὦν DTRbMQSV | τριήκοντα
 DR || 22 κατεστρέφετο Q | ἐνθεῦθεν D¹RVb || 23 νησιώτοις D

[ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις], οἱ δὲ Πιπτακὸν τὸν Μυτιληναῖον, εἰρομένου Κροίσου, εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην· ὧ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνωνέονται μυρίην ἐς 3 Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σὲ ἐν νῶ ἔχοντες στρατεύεσθαι. Κροῖσον δὲ ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον ἀληθέα εἰπεῖν· αἶ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτησιν, ἐλθεῖν ἐπὶ Ἀνδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι· τὸν δὲ ὑπολαβόντα 4 φάναι· ὧ βασιλεῦ, προθύμως μοι φαίνει εὖξασθαι νησιώτας ἵππευομένους λαβεῖν ἐν ἡπείρῳ οἰκόντα ἐλπίζων· νησιώτας δὲ τί δοκεῖς εὖχεσθαι ἄλλο ἢ, ἐπεῖτε τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι 10 νέας, λαβεῖν ἀρώμενοι Ἀνδῶν ἐν θαλάσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων τίσωνται σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις; κάρτα τε 5 ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ καὶ οἱ (προσφνέως γὰρ δόξει λέγειν) πειθόμενον παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισιν Ἰωσι ξενίην συνεθήκατο. 15 Χρόνου δὲ ἐπιγινωμένου καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς 28 Ἄλως ποταμοῦ οἰκημένων (πλὴν γὰρ Κιλικίων καὶ Λυκίων τοὺς ἄλλους πάντας ὑπ' ἐωντῶ εἶχε καταστρεφάμενος ὁ Κροῖσος· εἰσὶ δὲ οἶδες· Ἀνδοί, Φρύγες, Μυσοί, Μαριανδωνοί, Χάλυβες, Παφλαγόνες, Θρήκες οἱ Θυνοί τε καὶ Βιθυνοί, Κᾶρες, Ἰωνες, Δωριεῖς, Αἰολεῖς, Πάμφυλοι), κατεστραμ- 29 20 μένων δὲ τούτων καὶ προσεπικτωμένον Κροῖσον Ἀνδοῖσι ἀπικνέονται ἐς

A C P(p) DTR bMQ SV

14 Λέξ. ξενίην συνεθήκατο· ἀντὶ τοῦ ὥς ξένιον (ξε(ι)νήης v. l.) ἐδωρήσατο. Suid. ξενίην συνεθήκατο· παρὰ Ἡροδότου ὥς ξένιον ἐδωρήσατο. Greg. Cor. 85 ἀντὶ τοῦ ξενίην ἐδωρήσατο ξενίην συνεθήκατο

1 Σάρδεις Σάρδεις P Πέρσας bT¹ Πέρσας M Κροῖσον Q | Μυτιληναῖον AD Μιτυληναῖον cett. | εἰρομένου δὲ MQ Ald. || 2 εἰπόντα A² || 4 Σάρδεις MQ | ἐνῶ R | Κροῖσον R Κροῖσον V || 5 ἐκείνον λέγειν b || 6 παῖδα C¹ || 7 προθύμως D¹ | φαίνεται D¹R φαίνη* (η ex ε corr.) V || 8 λαβεῖν] βαλεῖν D βαλεῖν R γρ' βαλεῖν suprascr. A² | οἰκόντα SV^c οἰκόντα (quod ex οἰκόντα natum esse veri similitudinem videtur) A¹ γρ' οἰκόντα suprascr. A² οἰκόντα D (ut vid.) cett. (praeter M, qui οἰκόντα ἐλπίζων omisit) || 10 ἀρᾶσθαι P¹pS^{ms} γρ' ἀρώμενοι P^{ms} || 11 Ἑλλήνων in mg. D² | τίσονται D¹R | δουλώσας b || 12 πρὸς φύσεως D προσφνέως A¹ ἢ παρὰ ἄλλων πρὸς φύσεως man. rec. A^{ms} || 14 Ἰωσι secl. Stein | ξενίην codd. quid. Lexic. alphab. || 15 ἐπιγινωμένου CR ἐπιγινωμένον SbT ἐπιγινωμένον V ἐπιγινωμένον ex ἐπιγινωμένον corr. Q || 16 Ἄλως τοῦ ποταμοῦ Q || 17 ὑπὸ DbRSV | Legrandio assentiendum est, qui verba εἰσὶ . . . 19 Πάμφυλοι a Steinio seclusa cur conservanda essent lucidissimis argumentis exposuit || 18 Μαριανδωνοί C^{ms}bMQ Μαριανδωνοί T litteras da vel dh litteris du suprascr. A man. rec. Μαριανδωνοί RS lectiones Μαριανδωνοί et Μαριανδωνοί ex Μαριανδωνοί V extricavit Weber in BPhW 1912, 702 | οἱ Θυνοί Ἰθυνοί CP Οἰθυνοί S Θυνοί MQ || 19 Βυθινοί D^{sc} || 20 δὲ] dh coni. Legrand | καὶ . . . Ἀνδοῖσι secl. Stein

Σάρδεις ἀκμαζούσας πλούτῳ ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγγαρον ἐόντες, ὥς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο, καὶ δὴ καὶ Σόλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασι ποιήσας ἀπεδήμησε ἔτεα δέκα κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μὴ τινα
 2 τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λύσαι, τῶν ἔθετο. (αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶοι τε ἦσαν αὐτὸ
 30 ποιῆσαι Ἀθηναῖοι· δοκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατείχοντο δέκα ἔτεα χρήσε-
 σθαι νόμοισι, τοὺς ἂν σφι Σόλων θῇται.) αὐτῶν δὴ ὧν τούτων καὶ τῆς
 θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν ἐς Αἴγυπτον ἀπίκετο παρὰ Ἀμασιν
 καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδεις παρὰ Κροῖσον. ἀπικόμενος δὲ ἐξεινίζετο ἐν τοῖσι
 βασιλεῦσι ὑπὸ τοῦ Κροίσου· μετὰ δέ, ἡμέρῃ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ, κελεύσαν-
 10 τος Κροίσου τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατὰ τοὺς θησανροὺς καὶ
 2 ἐπεδείκνυσαν πάντα ἐόντα μεγάλα τε καὶ ὀλβια. θεησάμενον δὲ μιν τὰ
 πάντα καὶ σκεψάμενον, ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος, τάδε
 'ξεῖνε Ἀθηναῖε, παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπύκται πολλὸς καὶ
 σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφῶν γῆν πολλὴν θεωρίας
 15 εἵνεκεν ἐπελήλυθας· νῦν ὧν ἡμερος ἐπειρῆσθαι μοι ἐπέηλθέ σε, εἰ τινα ἦδη
 3 πάντων εἶδες ὀλβιώτατον.' ὁ μὲν ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος
 ταῦτα ἐπειρώτα, Σόλων δὲ οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἐόντι χρησάμε-
 νος, λέγει· 'ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον.' ἀποθωμμάσας δὲ Κροῖσος τὸ
 4 λεχθὲν εἶρετο ἐπιστρεφέως· 'κοίη δὴ κρῖνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;' 20

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 30, 3 verbis τῷ ἐόντι suprascr. τὰ ἀληθῆ A²

18 Herodian.: cf. quae ad III 80, 6 laudantur || 20 Λέξ. ἐπιστρεφέως* ἀπατητι-
 κῶς ἢ ἐπιμελῶς, Suid. ἐπιστρεφέως* ἀντὶ τοῦ 'ἐπιμελῶς' παρὰ Ἡροδότῳ καὶ 'ἀπα-
 τητικῶς'. Greg. Cor. 86 ἀντὶ τοῦ 'ἀπατητικῶς' ἢ 'ἐπιμελῶς' ἐπιστρεφέως

1 Σάρδεις PMQ | τε om. SV || 2 ἐτύγγαρον om. MQ || 4 μὴ δὴ DTRbMQSV ||
 5 αὐτὸ om. MQ || 6 χρήσασθαι R || 7 σφίσι S | αὐτοὺ δὴ ὧν τούτων Q Ald. ||
 8 εἵνεκα MQ | Ἀμασι RV¹ || 9 Σάρδεις PQ | ἐξεινίζετο D || 10 τοῦ om. DRSV ||
 τῷ ἢ τετάρτῃ
 τετάρτῃ] τρα suprascr. A man. rec., τετράτῃ suprascr. R, ex τετάρτῃ fere na-
 tum || 12 ἐπεδείκνυσαν Q Ald. | ἐόντα om. M | ἐόντα . . . 13 πάντα haplogr. om. D¹,
 in mg. suppl. D² | μεγάλα ὄντα Q | τε] δὲ τὰ τε M | θεησάμενον b | τὰ om.
 MQ, expunx. V || 12-13 τὰ πάντα καὶ σκεψάμενον] πάντα ἐόντα μεγάλα MQ ||
 13 ἦρετο D || 14 περὶ om. DRSV γρ' γὰρ seu suprascr. A² | σέο] σε RSV
 (supra versum) seu TbQ || 15 τὴν πολλὴν A ἢ τὴν πόλιν ὅπερ κρεῖττον su-
 prascr. A² τὴν πόλιν D τῆς πολλῆς TRbMQSV || 16 εἵνεκα Q | μοι] με MQ |
 σε om. DTRbMQSV || 18 ἐπηρώτα CPDMQV^c || 19 ἢ τοῦτον ἄθην'' in mg. A
 man. rec., ad Τέλλῳ p. 19, 1 referri mihi videtur, ubi in aliquibus codd. τοῦτον
 pro τότε in spatio inter Τέλλῳ et τότε quin superscriptum fuerit vix dubito |
 Κροῖσος δὲ ἀποθωμμάσας CP | ὁ Κροῖσος Tb || 20 ἦρετο D | ἐπιστρεφέως C

ὁ δὲ εἶπε· 'Τέλλω τοῦτο μὲν τῆς πόλιος εὐ' ἡκούσης παῖδες ἦσαν καλοὶ τε
 καγαθοί, καὶ σφιν εἶδε ἅπασι τέκνα ἐκγενόμενα καὶ πάντα παραμεινάντα,
 τοῦτο δὲ τοῦ βίου εὐ' ἦκοντι, ὡς τὰ παρ' ἡμῖν, τελευτῇ τοῦ βίου λαμπρο-
 τᾷ ἐπεγένετο· γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας 5
 ἐν Ἐλευσίνι βοηθήσας καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων ἀπέθανε
 κάλλιστα, καὶ μιν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ, τῇ περ ἔπεσε, καὶ
 ἐτίμησαν μεγάλως.' ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν 31
 Κροῖσον εἶπας πολλὰ τε καὶ ὄλβια, ἐπειρώτα, τίνα δεῦτερον μετ' ἐκείνων
 ἴδοι, δοκεῖον πάγχυ δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι. ὁ δὲ εἶπε· 'Κλέοβιν τε καὶ 2
 Βίτωνα· τούτοις γὰρ ἐοῦσι γένος Ἀργείοισι βίος τε ἀρκέων ὑπὴν καὶ 2
 πρὸς τούτῳ θῶμῃ σώματος τοιῆδε· ἀεθλοφόροι τε ἀμφοτέροι ὁμοίως
 ἦσαν, καὶ δὴ καὶ λέγεται ὧδε λόγος· ἐούσης ἑορτῆς τῇ Ἡρῇ τοῖσι Ἀργείοισι
 ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς τὸ ἱρόν, οἱ δὲ σφι
 βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ, ἐκκληζόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ

A C P(p) DTR bMQ SV

Ὅτι Τέλλω τῷ Ἀθηναίῳ τοῦτο μὲν (30, 4) — ἐτίμησαν μεγάλως (30, 5) exc. Const.
 Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. II || Ὅτι Κλέοβι καὶ Βίτωνα τούτοις ἐοῦσι (31, 2) —
 ἀρίστων γενομένων (31, 5) exc. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. III

Σχόλ. 30, 4 verbis εὐ' ἡκούσης suprascr. εὐ' οἰκούσης A² 31, 1 ὡς δὲ κατὰ τὸν Τέ-
 λον προετρέψατο ἀντὶ τοῦ 'κατὰ τὸν Τέλλον ἀφηγήσεις (ut vid.) ἔτρεψεν' A man. rec.

T 7ss. Cic. Tusc. I 113 *deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed Herodoto auctore aliisque pluribus. primum Argiae sacerdotis Cleobis et Bito filii praedicantur. nota fabula est; cum enim illam ad solemne et statutum sacrificium curru vehi opus (ius v. l.) esset satis longe ab oppido ad fanum morarenturque iumenta, tum iuvenes, quos modo nominavi, veste posita corpora oleo perunxerunt, ad iugum accesserunt. ita sacerdos advecta in fanum, cum currus esset ductus a filiis, precata a dea dicitur, ut id illis praemii daret pro pietate, quod maximum homini dari posset a deo; post epulatos cum matre adulescentis somno se dedisse, mane inventos esse mortuos*

1 Λέξ. ἡκούσης· ἐχοῦσης. Suid. ἡκούσης· ἐχοῦσης παρὰ Ἡροδότῳ. Greg. Cor. 87
 τὸ 'ἡκούσης' ἐχοῦσης λέγουσι

1 τοῦτο] τότε suprascr. A man. rec. τῷ (vel τῷ) SV τῷ ἀντὶ τοῦ τότε γρ(ἀφ)εται
 in mg. A² τούτῳ TbmQ | πόλεως Const. || 3 ἔς (εἰς) DbV
 τοῦτο DTbmQSV | εὐ om. MQ | ὡς τὰ παρ' ἡμῖν om. MQ | ὑμῖν P | 6 τε om.
 SV Const. | τῇ παρέπεσε Const. || 8 εἰπὼν SV ἢ πᾶν suprascr. A² | ἐπειρώτα
 CP V^{ac} || 9 εἶδοι TRV | πα' χάν S παγίαν V | γ' ὦν A γῶν C δευτερεῖα γῶν
 in mg. A man. rec. | Κλέοβιν T || 10 Βίτωνα b | γὰρ om. Const. | γένος] μένος
 Const. || 11 τοῦτο DTRSV | ὁμοίως ἀμφοτέροι D ὁμοίως P¹ ἀμφοτέροι ὁμοίως
 P² p cett. || 12 ὧδε λόγος bT Ald. ὧδε λόγος DRMQSV ὧδε ὁ λόγος cett.
 Ciceronis nota est fabula melius congruere videtur cum λέγεται ὧδε λόγος quam
 cum aliis lectionibus | ἐούσης γὰρ D (enim Cic.) | ἑορτῆς CP²SV ἑορτῆς P² p cett. |
 τισὶν V¹ || 13 εἰς T | ἱρόν CP¹QSV Const. ἱρόν P² p rell. || 14 παρεγίνοντο CPD |
 ἐκκληζόμενοι CD¹ Const. ἡομ suprascr. A² ἐκκληζόμενοι TbmQ

νεηνίαι ὑποδύντες αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζεύγλην εἰλκον τὴν ἄμαξαν· ἐπὶ τῆς
 ἀμάξης δὲ σφι ὤχεετο ἡ μήτηρ, σταδίους δὲ πέντε καὶ τεσσαράκοντα
 3 διακομίσαντες ἀπίκοντο ἐς τὸ ἱρόν. ταῦτα δὲ σφι ποιήσασι καὶ ὀφθεῖσι
 ὑπὸ τῆς πανηγύριος τελευτῇ τοῦ βίου ἀρίστη ἐπεγένετο, διέδεξέ τε ἐν
 τούτοις ὁ θεός, ὥς ἄμεινον εἴη ἀνθρώπων τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῶειν. 5
 Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περιστάντες ἐμακάριζον τῶν νεηνίων τὴν γνώμην, αἱ δὲ
 4 Ἀργεῖαι τὴν μητέρα αὐτῶν, οἷων τέκνων ἐκύρῃσε. ἡ δὲ μήτηρ περιχαρὴς
 ἐοῦσα τῷ τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ στᾶσα ἀντίον τοῦ ἀγάλματος εὔχετο
 Κλεόβι τε καὶ Βίτωνι τοῖσιν ἐωντῆς τέκνοισι, οἳ μιν ἐτίμησαν μεγάλως,
 5 τὴν θεὸν δοῦναι, τὸ ἀνθρώπων τυχεῖν ἀριστόν ἐστι. μετὰ ταύτην δὲ τὴν 10
 εὐχὴν ὥς ἔθυσάν τε καὶ εὐωχήθησαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ
 οἱ νεηνῖαι οὐκ ἐτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο. Ἀργεῖοι δὲ
 σφῶν εἰκόνας ποιησάμενοι ἀνέθεσαν ἐς Δελφοὺς ὥς ἀνδρῶν ἀρίστων
 32 γενομένων. Σόλων μὲν δὲ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε τούτοις, Κροῖσος
 δὲ σπερχθεὶς εἶπε· ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δ' ἡμετέρῃ εὐδαιμονίῃ οὕτω τοι 15
 ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδέν, ὥστε οὐδὲ ἰδιωτῶν ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας

A C P(p) DTR bMQ SV

Διέδειξε — ζῶειν (31, 3) exc. paroemiogr. M

ἀρίστων γενομένων (31, 5) expl. exc. Const. Porph.

Κροῖσος δὲ (32, 1) — προτίθημι (32, 2) exc. Stob. CV 63

Σχόλ. 32, 1 (ad σπερχθεὶς) ῥίφεις, λυπηθεὶς, ταραχθεὶς, θυμωθεὶς A² ταραχθεὶς, θυμωθεὶς B²

T 6 Paus. II 19, 4 ἐνταῦθα . . . κεῖται . . . εἰκὼν Βίτωνος, ἀνὴρ ἐπὶ ὤμων φέρων
 ταῦρον· ὥς δὲ Λυκάας ἐποίησεν, ἐς Νεμέαν Ἀργείων ἀγόντων θυσίαν τῷ Διὶ ὁ Βίτων
 ὑπὸ ῥώμῃς τε καὶ ἰσχύος ταῦρον ἀράμενος ἤνεγκεν

7 Λέξ. ἐκύρῃσεν· ἔτυχεν || 15 Λέξ. σπερχθεὶς· ταραχθεὶς, θυμωθεὶς. Suid. σπερχθεὶς· παρ' Ἡροδότῳ ἀπὸ τοῦ 'ταραχθεὶς'. Greg. Cor. 88 τὸ 'θυμωθεὶς' καὶ 'ταραχθεὶς' σπερχθεὶς λέγουσι

1 νεηνῖαι P | ὑποδύντες Const. ἀποδύντες propos. Blake AJPh 65 (1944) 167 ss., Ciceronis veste posita inductus || 2 ὤχεετο CTbSV ὄχετο R | τεσσαράκοντα A || 3 εἰς T | ἱερόν CP¹ RSV Const. ἱρόν P² p rell. || 4 πανηγύριος AV Const. πανηγύρεως DP | ἀρίστων Const. | διέδειξέ A Const. M signum aliquid imposuit litteris ei nescio quae manus A || 6 νεηνίων C νεηνίων DP¹ νεηνίων Const. τεκνίων TRbMQSV | γνώμην [ρόμην] AC¹ Const. 'in mss. dissensu eligendi arbitrium est' Wesseling, qui Pausaniae mentem, cum quae supra laudata sunt scriberet, marmorea imagine incitatum esse absurdum non habuit, potius credo quam textu Herodoteo. 'γνώμην bono quidem consilio a probo quodam viro huc invecum' censet Schweighauser, potest vero etiam ab aliquo librario ῥώμην e Pausania illatum esse || 7 οἷων Const. || 8 γ' εῖσα Const. | στᾶσα δὲ Const. || 9 Κλεόβι DQ Κλεόβι vel Κλεώβι TRbMQSV | ἐωντοῖς TRV^c || 10 δοῦναι τὴν θεὸν DTRbMQSV | ἀριστόν ἐστι τυχεῖν MQ || 11 αὐτῷ τῷ τωτῷ Q | ἱερῷ CQS SV Const. || 12 ἔσχον D | Ἀργεῖαι Const. || 13 εἰς RV || 15 ἡ δὲ DTbMQ Stob. codd. quid. ἥδε RV Stob. codd. quid. || 16 οὔτε Const. | ἡμᾶς b Const.

ἐποίησας; ὁ δὲ εἶπε· ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὼν
 φθονερόν τε καὶ παραχῶδες ἐπειρωτῆς ἀνθρωπίνων πρηγμάτων πέρι.
 ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ μὲν ἔστιν ἰδεῖν, τὰ μὴ τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ 2
 καὶ παθεῖν. ἐς γὰρ ἐβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζώης ἀνθρώπου προτίθημι.
 5 οὗτοι ἐόντες ἐνιαυτοὶ ἐβδομήκοντα παρέχονται ἡμέρας διηκοσίας καὶ 3
 πεντακισχιλίας καὶ δισμυρίας ἐμβολίμου μηνὸς μὴ γινόμενον· εἰ δὲ δὴ
 ἐθέλῃσει τοῦτερον τῶν ἐτέων μηνὶ μακρότερον γίνεσθαι, ἵνα δὴ αἱ ὥραι
 συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, μῆνες μὲν παρὰ τὰ ἐβδομήκοντα
 10 ἔτεα οἱ ἐμβόλιμοι γίνονται τριήκοντα πέντε, ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μηνῶν
 4 τούτων χίλια πενήκοντα. τούτων τῶν ἀπασέων ἡμερέων τῶν ἐς τὰ 4
 ἐβδομήκοντα ἔτεα θουσέων [πεντήκοντα καὶ διηκοσίαν καὶ εξακισχιλίαν
 καὶ δισμυρίαν] ἢ ἑτέρῃ αὐτέων τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν ὅμοιον
 προσάγει πρῆγμα. οὕτω ὦν, Κροῖσε, πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπος ξυμφορῇ. ἐμοὶ 5

A C P(p) DTR bMQ SV

Ἡ ἑτέρῃ (32, 4) — ἀνέτρεψε (32, 9) exc. Stob. CV 63

Ἐπιστάμενόν με (32, 1) — παθεῖν (32, 2) et Οὕτω ὦν — συμφορά (32, 4) exc. paroemiogr. R

T 1s. Plut. De Herodoti malign. 15 (857) ἐν τῷ Σόλωνος προσώπῳ ταῦτ' εἰρη-
 κεν· ὦ Κροῖσε... ἀνθρωπίνων περὶ πραγμάτων || 13 Clem. Alex. Strom. III 3 (185)
 de miseria hominis vel de laude mortis agens Euripidis verba citat τίς δ' οἶδεν, εἰ
 τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ καταθαιεῖν, τὸ καταθαιεῖν δὲ τὸ ζῆν, et adiungit haec: ταῦτόν δὴ
 τοῦτοις φαίνεται καὶ Ἡρόδοτος ποιῶν λέγοντα τὸν Σόλωνα· ὦ Κροῖσε, πᾶς ἀνθρώ-
 πος ἐστὶ συμφορῇ

10-13 Theo Progygn. IV 56 (199) όταν μέντοι συνεχῶς ἐγκαταμηνύῃ τις καὶ
 λανθάνει ταῦτα τὰ γνωμικά, ἐπιχαρίσ πως ἡ διήγησις γίνεται, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ ἐν
 τῇ πρώτῃ· λέγον γὰρ περὶ τοῦ ἀνθρωπείου βίου, ὡς οὐκ ἐστὶ σταθερός, ἀλλὰ πολ-
 λὰς ἐν αὐτῷ ἔχει τὰς μεταβολάς, ἔπειτα ἐξαριθμησάμενος, ὅσων ἡμερῶν ἐστὶν ἀν-
 θρωπίνη ζωὴ, ὡς ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐπιφέρει· τούτων τῶν ἀπασέων — πρῆγμα.
 εἰτα ἐπιφωνεῖ τοῦτον τὸν τρόπον· οὕτως, ὦ Κροῖσε, — συμφορῇ. ὡς καὶ ὁ Γύγης
 πρὸς τὸν Κανδαλύην λέγει (I 8, 3)· δέσποτα, ... γυνή

1 θεῖον... 2 ἀνθρωπίνων] ἀνθρώπων πᾶν οὐδαμᾶ ἐν ταῦτ' ὡς μένον T man. rec.,
 quod Stein in edit. sua ad I 5, 4 refert || 2 ἐπρωτάς SV Stob. η ex ei corr. Q | ἀν-
 θρωπίνων] τῶν σεωντοῦ MQ om. M | πραγμάτων MQR Stob. | περὶ πραγμάτων
 Plut. om. R || 3 ἰδέειν MQ | ἐθέλει DRV || 4 παθεῖν MQ | ζώης D^{ac} ζωῆς P¹ pT
 RbSV | προστίθημι Stobaei cod. M || 6 γενομένου DTRbM^c QSV || 7 ἐθέληση DR
 ἐθέλησι Q - sei compendio notat V ut vid. | τοῦτερον Vat. 122 Valla
 (reliquum) || 8 τὰ om. DRSV || 9 τριάκοντα TbQ || 10 τούτων] τόσων R | του-
 τέων τούτων DTRbMQSV Theo | εἰς C Stob. || 11 οὐσέων C || 11 πενήκον-
 τα... 12 δισμυρίαν a quibusdam codd. omissa secl. Stobaei edd., cumque sint in-
 super dialecto aliena, deleui | εξακισχιλίαν A || 12 δισμυρίαν A | ὁμοῖον PC ||

13 εἰσάγει Theo, Stob. | ὦν, Κροῖσε] οὖν ὦ Κροῖσε (quod ex ὦν ortum censeo) RQ
 SV ὦ Κροῖσε D Theo, Stob. ὦ ut vid. voci ὦν suprascr. A man. rec. ὦν ὦ
 Κροῖσε TbM | πᾶς Theo, Clem., suprascr. A man. rec. | πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπου συμ-
 φορῇ con. Desrousseaux πᾶν ἐστὶ ἀνθρώποις συμφορῇ con. Schweighaeuser |
 συμφορῇ AT¹ συμφορά R συμφορῇ(ι) DT² RMQSV (cf. quae p. XXI diximus)

δὲ σὺ καὶ πλουτέειν μέγα φαίνεαι καὶ βασιλεὺς πολλῶν εἶναι ἀνθρώπων·
 ἐκεῖνο δὲ τὸ εἶρεό με οὐ κῶ σε ἐγὼ λέγω, πρὶν τελευτήσαντα καλῶς τὸν
 αἰῶνα πύθωμαι. οὐ γάρ τις ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ' ἡμέρην
 ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι, εἰ μὴ οἱ τύχῃ ἐπίσποιτο πάντα καλὰ ἔχοντα εὖ
 τελευτῆσαι τὸν βίον. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλοντοι ἀνθρώπων ἀνολβοὶ εἰσι, 5
 ■ πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίον εὐτυχέες. ὁ μὲν δὴ μέγα πλούσιος,
 ἀνολβος δέ, δοῦσι προέχει τοῦ εὐτυχέος μῦνον, οὗτος δὲ τοῦ πλουσίου
 καὶ ἀνολβον πολλοῖσιν· ὁ μὲν ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι καὶ ἄτην μεγάλην
 προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος, ὁ δὲ τοῖσδε προέχει ἐκείνου· ἄτην
 μὲν καὶ ἐπιθυμίην οὐκ ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῳ ἐνεῖκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχία 10
 7 οἱ ἀπερύνει, ἄτηρος δέ ἐστι, ἄνουςος, ἀπαθὴς κακῶν, εὐπαις, εὐειδής· εἰ
 δὲ πρὸς τούτοισιν ἔτι τελευτήσῃ τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκεῖνος, τὸν σὺ
 ζητεῖς· ὀλβιος κεκλησθαι ἀξίός ἐστι· πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχεῖν
 8 μὴδὲ καλέειν κω ὀλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα. τὰ πάντα μὲν νῦν ταῦτα συλλαβεῖν
 ἀνθρωπον ἔοντα ἀδύνατόν ἐστιν, ὥσπερ χώρα οὐδεμία καταρκεῖ πάντα 15
 ἑωντῇ παρέχουσα, ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρον δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν τὰ
 πλεῖστα ἔχῃ, αὕτη ἀρίστη. ὥς δὲ καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές
 ■ ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλον δὲ ἐνδεές ἐστι· ὅς δ' ἂν αὐτῶν πλεῖστα
 ἔχων διατελέῃ καὶ ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος παρ' ἐμοὶ
 τὸ οὖνομα τοῦτο ὥς βασιλεὺς δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ χρὴ 20
 παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται· πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας

A C P(p) DTR bMQ SV

Σχόλ. 32, 6 (ad ἄτην) ζημίαν A¹

Ὁ μὲν δὲ — κακῶν (32, 6) exc. paroemiogr. R

3 Eust. II. 501 (ad A 486) αἰὼν . . . τὸ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, καθ' ὃ
 σημαίνονμενον καὶ Ἡρόδοτος 'τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα' φησὶ τὸ θανεῖν || 21 Ἀέξ.
 χρήματος' πράγματος. Suid. s. v. χρήμα: καὶ χρήματα παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'πράγματα'

1 σὺ καὶ] σοι καὶ Q καὶ σοι Stob. codd. MA | μὲν μέγα Stob. | φαίνεται ut
 vid. D¹ | εἶναι πολλῶν DTRbMQSV || 2 ἐγὼ om. Stob. | πρὶν ἂν A² DTRbMQ
 SV || 3 τις Stobaei codd. MS, vide Kühner-Gerth I 662—663 τι Stobaei cod. A,
 Hdt. codd. omnes | ἐπιμέρην AC || 4 οἶ] ἡ R | τύχη D | ἔχοντι CTbMQSV ||
 4—5 ἔχοντα πάντα καλὰ τελευτῆσαι εὖ (ἐς codd. AM) Stob. || 5 ἀνολβοὶ A¹ Stob.
 ἀνόλβιοι A² rell. || 6 ἔχοντες μετρίως MQ || 7 ἀνολβος bMQ R Stob. ἀνάλβιος rell.
 | δοῦσι D | δοσι suprascr. A man. rec. | μόνουσι Stob. | ■ ἀνολβιον PMQS² ||
 9 τοῖσδε PDRSV τοῖσι δὲ Tb R τοῖσι MQ || 10 καὶ ἐκείνῳ S || 11 ἀπειρος T^{ac}
 Stobaei codd. AM¹ | κακῶν om. Stob. || 13 ὁ ante ὀλβιος add. Stein | τελευτήσῃ
 TRb | ἐπισχεῖν MQ || 14 κω] καὶ SV | νῦν P Stob. | νῦν p rell. || 15 οὐδεμίῃ
 TMQ οὐδεμιῇ b μὴ DRSV | καταρκεῖν Db RSV || 16 ἔχει ex ἔχη corr. V |
 ἐτέρον δὲ ἐπιδέεται] ἄλλον δέεται MQ | ἐπιδέεται Stobaei cod. A ἐπιδέεται V
 v. praef. p. LIII || 17 ἔχει Q | ἀρίστη αὕτη DTRbMQSV | ὥς δὲ ἂν an emendan-
 dum sit deliberat Legrand || 18 ἐνδεής Stobaei cod. A | αὐτῶν Q Ald. || 19 δια-
 τελέῃ D | τελευτήσῃ T || 20 ὄνομα P | ὥς βασιλεὺς Stob. ὥ* βασι-
 λεύ* V v. praef. p. LIII || 21 ὑποδέξας Stob. cod. A

ὄλβον ὁ θεὸς προορίζους ἀνέτρεψε.³ ταῦτα λέγων τῷ Κροίσῳ οὐ κως οὔτε 33
ἐχαρίζετο, οὔτε λόγον μιν ποιησάμενος οὐδενὸς ἀποπέμπεται κάρτα δόξας
ἀμαθέα εἶναι, ὅς τὰ παρεόντα ἀγαθὰ μετεῖς τὴν τελευταίην παντὸς χρη-
ματος ὁρᾷν ἐκέλευε.

5 Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον ἔλαβεν ἐκ θεοῦ νέμεσις μεγάλη Κροῖσον, 34
ὥς εἰκάσαι, ὅτι ἐνόμισεν ἑωυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον.
αὐτίκα δὲ οἱ εὐδοντι ἐπέστη ὄνειρος, ὅς οἱ τὴν ἀληθείην ἔφαινε τῶν μελ-
λόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. ἦσαν δὲ τῷ Κροίσῳ δύο παῖδες, 2
τῶν οὐτερος μὲν διεφθαρτο, ἦν γὰρ δὴ κωφός, ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἡλικίων
10 μακρῷ τὰ πάντα πρώτος· οὐνομα δὲ οἱ ἦν Ἄττυς. τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἄττυν
σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὥς ἀπολέει μιν αἰχμῇ σιδηρῇ βληθέντα.
ὁ δὲ ἐπέλτε ἐξηγέρθη καὶ ἑωυτῷ λόγον ἔδωκε, καταρωδῆσας τὸν 3
ὄνειρον ἀρεταί μὲν τῷ παιδί γυναικα· ἑωυτότα δὲ στρατηγέειν μιν τῶν
Λυδῶν οὐδαμῇ ἔτι ἐπὶ τοιοῦτον πρῆγμα ἐξέπεμπεν, ἀκόντια δὲ καὶ
15 δοράτια καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι χρεώνται ἐς πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ
τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλάμους συνένησε, μή τί οἱ κρεμάμε-
νον τῷ παιδί ἐμπέσῃ. ἔχοντος δὲ οἱ ἐν χειρὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον ἀπ- 35
κινέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος καὶ οὐ καθαρὸς χεῖρας,
ἐὼν Φρυγῆ μὲν γενεῇ, γένεος δὲ τοῦ βασιλείου. παρελθὼν δὲ οὗτος ἐς τὰ
20 Κροῖσον οἰκία κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους καθαρσίον ἐδέετο κυρῆσαι,
Κροῖσος δὲ μιν ἐκάθηρε. (ἔστι δὲ παραπλησίη ἡ καθαρσις τοῖσι Λυδοῖσι 2

A C P(p) DTR bMQ SV

ἀνέτρεψε (32, 9) expl. exc. Stobaei

Ἦσαν δὲ (34, 2) — γενέσθαι (46, 1) exc. b inverso ordine (cf. 46, 1)

16 Λέξ. ἀνδρεών· μέγας οἶκος. Suid. ἀνδρεών· ὁ μέγας οἶκος παρ' Ἡροδότῳ

1 ὄλβιον (i erasum) A | λέγοντα Κροίσῳ V^c | οὔτε] ἄτε conl. Herold in Progr.
Gymn. Nuremberg. 1850 || 1,2 οὔτε ἐχαρίζετο om. C¹ || 2 οὐδενὸς. ἀποπέμπεται
distinxit (et lin. 4 ἀμαθῆς legit) Cohoon in AJPh 64, 1943, 439–440 || 3 ἀμαθῆς B
ἢ suprascr. A man. rec. || 5 θεῶν TRbMQSV, suprascr. A² || ἐνόμισα R,
suprascr. A² ἐνόμισεν ex corr. V || 7 δὲ om. M | ἀληθείην PTRV || 8 δύο Mb |
παῖδες Q || 9 δὴ om. Mb || 10 Ἄττυς D | Ἄττυν D || 11 ὁ om. CS | αἰχμῇ σιδη-
ρῇ A | σιδηρῇ C¹ σιδηρῇ S σιδηρῇ V σιδηρῇ b || 12 ἐξεγέρθη CP litte-
ram ε litterae η superimposuit b | καταρωδῆσας TRbMQSV α in ο mutavit A¹,
τα suprascr. A man. rec. || 14 τοιοῦτο AP | δὲ om. SV || 15 χρεώνται b || 17 ἔχον-
τες V ἔχον b ἔχοντι conl. Hude | οἱ del. Legrand || 18 τὰς om. DRSV || 18–19 χεῖ-
ρας ἐὼν· Φρυγῆ distinx. DTMQV || 19 γένος CA¹ ε suppl. A¹ || 20 οἰκία Tb |
ἐπιχωρίους M | ἐπικυρῆσαι PDT (-ῶσαι) RbMQSV (ἐπι- a voce ἐπιχωρίους vel a
correctione quadam eo pertinenti attractam esse veri simile est)

καὶ τοῖσιν Ἑλλήσιν.) ἐπεῖτε δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐπυνθά-
 3 νετο, δόκονεν τε καὶ τίς εἶη, λέγων, τάδε ἄνθρωπε, τίς τε ἔων καὶ κόθεν
 τῆς Φρυγίης ἥκων ἐπίστιός μοι ἐγένεο; τίνα τε ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν
 ἐφόνευσας; ὁ δὲ ἀμείβετο· ὦ βασιλεῦ, Γορδίῳ μὲν τοῦ Μίδεω εἰμι παῖς,
 4 ὀνομάζομαι δὲ Ἀδρηστος, φονεύσας δὲ ἀδελφεὸν ἑμεινοντοῦ ἀέκων πάρεμι 5
 4 ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἐστέρημένους πάντων. Κροῖσος δὲ
 μιν ἀμείβετο τοῖσδε· ἀνδρῶν τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἔων καὶ ἐλήλυθας
 ἐς φίλους· ἔνθα ἀμνηχανήσεις χρημάτων οὐδενὸς μένων ἐν ἡμετέρου συμφο-
 86 ρῇν τε ταύτην ὡς κουνφότατα φέρων κερδανέεις πλεῖστον. ὁ μὲν δὴ διαίταν
 εἶχε ἐν Κροίσου, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ ἐν τῷ Μυσίῳ Οὐλύμπῳ σὺς 10
 χρῆμα γίνεται μέγα· ὀρμώμενος δὲ οὗτος ἐκ τοῦ ὄρεος τούτου τὰ τῶν
 Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε, πολλάκις δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ' αὐτὸν ἐξεληθόντες
 2 ποίεσκον μὲν κακὸν οὐδὲν, ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ. τέλος δὲ ἀπικόμενοι
 παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἀγγελοὶ ἔλεγον, τάδε ὦ βασιλεῦ, οὗς
 χρῆμα μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὅς τὰ ἔργα διαφθείρει. τούτον 15
 προσθυμέμενοι ἐλέειν οὐ δυνάμεθα. νῦν ὦν προσδεόμεθα σεῦ τὸν παῖδα
 καὶ λογάδας νεηρίας καὶ κύνας συμπτέμψαι ἡμῖν, ὥς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ
 3 τῆς χώρας. οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο, Κροῖσος δὲ μνημονεύων τοῦ
 ὀνείρου τὰ ἔπεα ἔλεγέ σφι, τάδε· παιδὸς μὲν περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε
 ἔτι· οὐ γὰρ ἂν ὑμῖν συμπτέμψαιμι· νεόγαμός τε γάρ ἐστι καὶ ταῦτά οἱ νῦν 20
 μέλει. Ἀνδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κνηγέσιον πᾶν συμπτέμψω καὶ

AB (inc. πάρεμι 35, 3) C P(p) DTR b (expl. ἀέκων 35, 3) MQ SV(b)
 Σχολ. 35, 3 ἔποικος λέγεται τὸ ἐπίστιος nescio quae manus A (cf. Lexx.)

3 Λέξ. ἐπίστιος· ἔποικος. Greg. Cor. 89 λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἔποικος ἐπίστιος.
 Suid. ἐπίστιος· παρὰ Ἡροδότῳ ὁ ἔποικος || ■ Thom. Mag. p. 47 (s. v. ἀμνηχανῶ)
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ || 10—11 Eust. II. 773 (ad I 535) ὡς . . . καὶ ἄλλοι σῦες
 πράγματά τισι παρέσχον, δηλοῖ καὶ . . . τὸ παρὰ Ἡροδότῳ σὺς μέγα χρῆμα κατ'
 ἐκεῖνον εἰπεῖν ἐν τῷ Μυσίῳ Οὐλύμπῳ || 19 Prisc. XVIII 265 Περὶ ἀπὸς ἵλλος (i. e.
 Graecos) et praepositur et postpositur et diversas habet significationes; Herodotus
 Historiarum I: παιδὸς μὲν περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆσεσθαι

1 τοῖσιν] τίσιν R || 2 τε¹ om. P¹ DRSV | ἀνθρωπε DTRbMQSV | ὦν PDTRb
 SV || 3 ἐπίστιος RQ | ἐμοὶ PDTRbMQSV | ἐγένετο R || 4 φονεύσας (distinctiōne
 post ἐγένεο deleta) coni. Desrousseaux, qui 'augmentum' ex correctione ἐπίστιος
 attractum esse putat || ■ ὀνομάζομαι CMQ | ἀδελφόν PQ || 8 ἀμνηχανήσας Q |
 ἡμέτερον D¹ ἡμετέροις PTRMQSV ις in ras. D² ροις suprascr. A man. rec. ||
 ■ τε] δὲ PDTRSV | κουνφότατον D || 10 ἐκ Κροίσου D Ald. Κροίσω D | τῷ χρό-
 νῳ τούτῳ Q || 11 ὀρμώμενος D ὀρμώμενος C | οὄρεος CDTRMQSV || 12 διε-
 φθείρεσκε DMQ | πολλάκι ABP¹T | ἐλθόντες PDTRMQSV || 13 ἐποίησκον MQ |
 οὐδὲν κακὸν DMQ || 15 τούτου τοῦ D || 16 προσθυμέμενοι b | ἐλεῖν A | οὐν
 TRSV || 18 χώρας SV || 19.20 μνησθῆτε ἔτι μνησθῆσεσθαι Prisc. || 20 τε om. TR
 MQSV || 21 μέλει λέγει D ἢ λέγει suprascr. A² | μέντοι τοι D | ἐμπτέμψω b

διακελεύσομαι τοῖσι ἰοῦσι εἶναι ὡς προθυμοτάτοισι συνεξελεῖν ὑμῖν τὸ
 θηρίον ἐκ τῆς χώρας.² ταῦτα ἀμείψατο, ἀποχρεωμένων δὲ τούτοις τῶν **37**
 Μυσῶν ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς ἀκηκῶς, τῶν ἐδέοντο οἱ
 Μυσοί. οὐ φαμένον δὲ τοῦ Κροίσου τόν γε παῖδά σφι συμπέμφειν λέγει
5 πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης, τάδε ᾧ πάτερ, τὰ κάλλιστα πρότερόν κοτε καὶ 2
 γενναυότατα ἡμῖν ἦν ἔς τε πολέμους καὶ ἔς ἄγρας φοιτῶντας εὐδοκι-
 μέειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκλήσας ἔχεις οὔτε τινα δειλίην
 μοι παριδὼν οὔτε ἀθυμίην. νῦν τε τέοισί με χρηὶ ὄμμασι ἔς τε ἀγορὴν
 καὶ ἔξ ἀγορῆς φοιτῶντα φαίνεσθαι; κοῖος μὲν τις τοῖσι πολιήτησι **3**
10 δόξω εἶναι, κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμῳ γυναικί; κοῖω δὲ ἐκείνη δόξει ἀνδρὶ
 συνοικέειν; ἐμὲ ὦν σὺ ἢ μέθες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην ἢ λόγῳ ἀνάπεισον,
 ὅπως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιούμενα. ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· **38**
 ᾧ παῖ, οὔτε δειλίην οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν τοι ποιέω ταῦτα,
 ἀλλὰ μοι ὄψις ὄνειρον ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι,
15 ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρέης ἀπολέεσθαι. πρὸς ὦν τὴν ὄψιν ταύτην τόν ■
 τε γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβάνόμενα οὐκ ἀπο-
 πέμπω, φυλακὴν ἔχων, εἰ πως δυναίμην ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζῆσης διακλέψαι.
 εἰς γὰρ μοι μόνος τυγχάνεις ἑὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον διεφθαρμένον
 τὴν ἀκοὴν οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι.² ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε· ὅσιν γινώμη **39**
20 μὲν ᾧ πάτερ τοι ἰδόντι γε ὄψιν τοιαύτην περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχων· τὸ δὲ οὐ
 μανθάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. φῆς 2

AB C P(p) TR MQ SV(b) et usque ad δυναίμην (38, 2) D

7 Thom. Mag. s. v. ἀθυμία: Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· οὔτε τινα δειλίην μοι (μου v. l.) παριδὼν οὔτε ἀθυμίην. s. v. παρῆδεν: ἀντὶ τοῦ ᾧ παρέβλεπεν· . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ || 21 Antiatt. Bekk. Anecd. p. 111 ὄνειρα· Ἡρόδοτος πρώτῳ ὄνειρον οὐδετέρως, Ὅμηρος ὄνειράτα

1 συνεξελέειν C || 2 ἀποχρεωμένων SV in mg., A man. rec. | δὲ om. D | τουτω-
 νι b || 3 ad scripturam ἐπεισέρχεται cf. IV 154, 2; V 15, 2; VII 42, 2; VII 50, 1 ||
 4 σφίσι Q || 5 νεηνίης C¹ D¹ || 6 ἦν om. T || 6, 7 εὐδοκιμέειν, νῦν distinx. Desrous-
 seaux, τὰ (lin. 5) pron. rel. ratus (sed cf. gramm. meam 109) et δὲ in δὴ mutans ||
 7 με] μὲν C¹ || 8 ἀθυ**μίην (θ ex corr.) D quod probare videtur lectionem ἀδυνα-
 μίην propositam ■ Desrousseaux, qui duarum litterarum rasuram divinabat tan-
 tum, vero olim exstitisse | νῦν τε τεοῖσι DTRMQS νῦν τε τ*οῖσι V || 10 τι*τῇ R
 τι τῇ MQV || 11 θόρην RV || 12 ποιούμενα οὕτω M | τάδε DR, supraser. A
 man. rec. || 14 ἔφη σε D Ald. ἔφη σευ M ἔφησε A ἔφησε(ν) rell. || 15 ἀπολέ-
 σθαι CDRS || 16 τε] τοι Q | τοι om. C | παραλαμβάνόμενα] παραβαλλόμενα C²
 παραλαμβάνόμενα inepte proposuisse mihi videtur Desrousseaux, cf. grammaticam
 meam 109 || 17 σε] γε MQ | ζωῆς TRQSV, supraser. A man. rec. || 18 εἰς] ἢ
 supraser. A man. rec. et P¹ || 19 τῇ ἀκοῇ S del. Hude nonnullos editores secutus,
 qui κωφός (34, 2), ut cum ἄφωνος (85, 1) congrueret, loquendi potius quam audi-
 endi facultate privatum significare volebant; recte tamen τὴν ἀκοὴν conservant
 cum aliis Stein, Legrand, qui vocem κωφός supra laudatam gallice 'sourd-muet'
 vertit || 20 τὸν δὲ SV || 21 ἐμὲ τοι . . . p. 26, 1 τὸ ὄνειρον haplogr. om. C¹ | φῆς A

- τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς φάναι ἐμὲ τελευτήσῃν· ὁδὸς δὲ κοῖται
 μὲν εἰσι χεῖρες, κοίη δὲ αἰχμὴ σιδηρῇ, ἣν σὺ φοβέαι; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ
 ὀδόντος τοι εἶπε τελευτήσῃν με ἢ ἄλλον τευ, ὃ τι τούτῳ ἔοικε, χρῆν δὴ σε
 ποιέειν, τὰ ποιέεις· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεῖτε ὦν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν
 40 γίνεται ἢ μάχη, μέθες με.' ἀμείβεται Κροῖσος· 'ὦ παῖ, ἔστι τῇ με νικᾷς 5
 γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου· ὥς ὦν νενικημένος ὑπὸ σέο
 41 μεταγινώσκω μετῆμί τέ σε ἵεναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.' εἰπας δὲ ταῦτα ὁ
 Κροῖσος μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἀδρηστον· ἀπικομένῳ δέ οἱ λέγει,
 τάδε 'Ἀδρηστε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω,
 2 ἐκάθηρα καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω παρέχων πᾶσαν δαπάνην· νῦν 10
 ὦν, ὀφείλεις γὰρ ἐμεῦ προπουήσαντος χρηστὰ ἐς σέ χρηστοῖσί με ἀμεί-
 βεσθαι, φύλακα παιδὸς σε τοῦ 'μοῦ χρήζω γενέσθαι ἐς ἄγρην ὀρμεομένον,
 3 μὴ τινες κατ' ὁδὸν κλῶπες κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. πρὸς
 δὲ τούτῳ καὶ σέ τοι χρεόν ἐστὶν ἵεναι, ἔνθα ἀπολαμπρόναι τοῖσι ἔργοισι·
 πατρῶν τε γὰρ τοί ἐστι καὶ προσέτι ῥώμη ὑπάραχει.' ἀμείβεται ὁ Ἀδρη- 15
 42 στος· 'ὦ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν οὐκ ἦα ἐς ἀεθλον τοιόνδε· οὔτε γὰρ
 συμφορῇ τοιῇδε κεκρημένον οἶκός ἐστι ἐς ὁμήλικας εὖ προήσοντας ἵεναι
 2 οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα, πολλὰ γὰρ τε ἂν ἴσχον ἐμεωντόν· νῦν δέ, ἐπεῖτε σὺ
 σπεύδεις καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι (ὀφείλω γὰρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι),
 ποιέειν εἰμὶ ἔτοιμος ταῦτα, παῖδά τε σόν, τὸν διακελεύεαι φυλάσσειν, 20
 48 ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστήσῃν.' τοιοῦτοι-
 σιν ἐπεῖτε οὗτος ἀμείφατο Κροῖσον, ἦσαν μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι

A B (expl. εὔ 42, 1) C (expl. ἔχω 41, 1) c (inc. παρέχων 41, 1) P(p) TR b (inc. προήσοντας 42, 1) M Q SV(b)

Σχόλ. 42, 1 (ad ἦα) παρεγενόμην A man. rec. B 43, 1 (ad ἦσαν) ὥς 'ἔβησαν' in mg. A man. rec.

18 Lex. Vindob. s. v. ἀνίσχει: 'Ἡρόδοτος· πολλὰ γὰρ τε (δὲ ed. pr.) ἀνίσχει ἐμεω-
 τόν || 22 Δέξ. ἐξηρτυμένοι (ἐξηρτημένοι P^c D^c, cf. II 32, 5)· κατεσκευασμένοι, ἡτοι-
 μασμένοι (deest Lexx. alph.). Suid. ἐξηρτυμένος· παρὰ Ἡροδότῳ κατεσκευασμένος,
 ἡτοιασμένος

2 χεῖρες εἰσὶ M Q | κοίη| κοῖα C | φοβέαι A^c C² P || 2-3 ὑπὸ μὲν γὰρ ὀδόντος
 τοι εἰ εἶπε Q || 3 νοεῖ τοι suprascr. σοι A² | δὴ| δέ C || 5 Κροῖσος τοῖσδε M Q ||
 7 μετῆμί R μέτῃ SV ἡμί suprascr. A man. rec. | εἰπάς A || ■ ἀχάρι Bekker
 Hude | τὴν| τί M Q | ὀνειδίζων TM Q || 10 οἰκίοισι(ν) M Q S V || 11 μετ' ἀμείβε-
 σθαι b || 12 τοῦ 'μοῦ PR τοῦμοῦ TM Q τοῦ μοῦ V τοῦ ἐμοῦ cett., cf. III 36, 3 |
 χρήζω II χρήζω c M Q R T S V || 14 τοῦτο T Q | χρεών B² P T R Q S V, suprascr. A² |
 ἀπολαμπρόναι T¹ R M Q S V || 16 ἦα B ἦα in ἦα (man. rec., ut ex scholl. appa-
 ret) A || 17 εἰκός SV || 18 τε| δέ Lex. Vind. ed. pr. | ἀνίσχον (εἶχον suprascr. man.
 rec.) A || 20 ἐτοίμος c || 21 εἵνεκε Q εἵνεκα ut vid. M || 22 ἦσαν S εἶσαν in
 ἦσαν corr. V

λογάσι τε νεηρήσι καὶ κυσί. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Ὀλυμπον τὸ ὄρος
 ἐξήτεον τὸ θηρίον, εὐρόντες δὲ καὶ περιστάντες αὐτὸ κύκλῳ ἐσηκόντιζον.
 ἔνθα δὴ ὁ ξείνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ Ἄδρη- 2
 στος, ἀκοντίζων τὸν σὺν τοῦ μὲν ἁμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου
 5 παιδός. ὁ μὲν δὴ βληθεὶς τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὄνειρου τὴν φήμην, ἔθεε 3
 δέ τις ἀγγελέων τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός, ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰς Σάρδεις τὴν
 τε μάχην καὶ τὸν τοῦ παιδὸς μόρον ἐσήμνηε οἱ. ὁ δὲ Κροῖσος τῷ θανάτῳ 44
 τοῦ παιδὸς συντεταραγμένος μᾶλλον τι ἐδειωλογέετο, ὅτι μιν ἀπέκτεινε,
 τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς ἐκάλεε 2
 10 μὲν Δία Καθάρσιον μαρτυρόμενος, τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθὼς εἶη,
 ἐκάλεε δὲ Ἐπίστιόν τε καὶ Ἐταιρῆιον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν,
 τὸν μὲν Ἐπίστιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος τὸν ξείνον
 φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, τὸν δὲ Ἐταιρῆιον, ὥς φύλακα
 συμπέμπας αὐτὸν εὐρήκοι πολεμιώτατον. παρήσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ 45
 15 Ἄνδοι φέροντες τὸν νεκρόν, ὅπισθε δὲ εἵπετό οἱ ὁ φονεύς. στὰς δὲ οὗτος

A c P(p) TR bMQ SV(b)

Σχόλ. 44, 2 (ad περιημεκτέων): δυσφορῶν B², suprascr. A man. rec. γρ' περιη-
 μεκτέων ἀντὶ τοῦ 'δεινωπαθῶν' in mg. A

9 Λέξ. ἡμεκτέων· δυσφορῶν. — Ἐταίριος (Ἐταιρείος blmqvwx)· ὁ Ζεὺς παρὰ Κρη-
 σίν. Greg. Cor. 90 ὁ δυσφορῶν ἡμεκτέων. Eust. Od. 1930 (ad γ 340) βωμός δὲ ἐρ-
 κείον Διὸς ἔξω πον περὶ τὴν αὐλὴν αἰθριος εἶναι δοκεῖ, ὅποιοι πολλοὶ φαίνονται, ἐν
 ᾧ ἔθνον Διὶ ἐφόρω τοῦ ἔρκους, ὃ ἐστὶ τοῦ περὶ αὐλὴν τειχίον, ὥσπερ αὖ πάλιν ἐν
 τῇ κατ' οἶκον ἐστία Διὶ ἐγίνοντο θυσαίαι, ὃν οἱ μὲν ἄλλοι ἐφέστιον, Ἡρόδοτος δὲ Ἰω-
 νικῶς λέγει ἐπίστιον, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἐστιοῦχῳ. 1562 (ad ζ 266) ἐπίστιον . . . τὸ
 ὥς ἂν τις εἴποι ἐποίκειον. Ἰώνων δὲ ἡ λέξις, διὸ καὶ φιλοῦται. καθὰ καὶ τὸ Ζεὺς κα-
 θάρσιος καὶ ἐπίστιος παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'ἐφέστιος', καὶ Ἀθηναίων ἐπίστιαι
 (V 72, 1). γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς 'ιστίας', ἥτις ὁμοίως τῇ 'ἐστία' δασύνεται· αὐτὴ μὲν
 ἀπὸ τοῦ 'ἵστασθαι', ἀπὸ τοῦ 'ἐστάναι' δὲ ἡ 'ἐστία' . . . ὅτι δὲ φιλωτικοὶ τῶν δασυ-
 νομένων οἱ Ἴωνες, δηλοὶ καὶ τὸ 'Λευκιππος Περσεφόνῃ' παρὰ Πινδάρῳ καὶ τὸ 'ἀσ-
 τὸδιον', ὃ ἐστὶ 'κατὰ τὴν ὁδόν', καὶ ὁ 'ἀντήλιος' ἦρουν 'παρήλιος' καὶ ὁ 'ἀπηλιώ-
 της' . . . ἱστέον δὲ ὥς, εἰ καὶ Ἰώνων ἐστὶν ἡ φίλωσις τοῦ 'ἐπίστιον', ἀλλ' αὐτὴ ἡ
 λέξις τοῦ 'ἱστίον', καθὰ καὶ ἡ 'ἵστία', Σικελῶν εἶναι πρὸ βραχέων ἐρρεθῇ καθ'
 Ἡρακλείδην . . . ἱστέον δὲ καὶ ὥς, εἰ καὶ τὸ 'ἐπίστιον' Ἰωνικόν ἐστὶ καὶ Σικελικόν,
 ἀλλὰ τὸ 'ἐφέστιον' ἀττικίζεται. Hes. Ἐταιρείος· Ζεὺς ἐν Κρήτῃ. Suid. Ἐταιρείος· ὁ
 Ζεὺς παρὰ Κρησί, σημαίνει δὲ καὶ τὸν φίλον

1 νεηρήσι τε καὶ κυσί **TRbMQSV** | τὸ om. **SV** || 2 αὐτῷ **SV** || 3 οὗτος] αὐτὸς
TRbMQSV om. **b** ἢ αὐτὸς suprascr. **A**² || 4 σὺν] ὅν **S** ἔν (quod sine dubio
 c ὅν reddit ex ὅν natum) **b** *ὅν **V** || 5 φῆμιν **SV**^c **b** *in* suprascr. nescio quae ma-
 nus **A** || ■ τῷ om. **Ae** | Σάρδεις **PMQ** || 7 ἐσήμηνε **c** ἐσημήηνε **V**^{ac} ἐσημάνε
TRbMQSV^c || 8 συντεταραγμένος **b** || 11–12 ἐπέστιον bis **Q** ἐπέστιον bis **M** utri-
 que voci ἐπίστιον litt. s suprascr. nescio quae man. **A** ἐπίον **V**¹ **b** σι sup. vers. **V**² ||
 12 διότι] ὅτι **MQ** | οἰκίησι(*v*) **bQSV** | ἀποδεξάμενος **TRbMQSV** || 13 βόσκων
MQ || 14 αὐτῷ(*i*) **PTRbMQSV** | εὐρήκοι **MQ** εὐρήκοι **b** || 15 τὸν om. **PRSV** |
 ὅπισθεν **MQ**

- πρὸ τοῦ νεκροῦ παρεδίδον ἐωντὸν Κροῖσω προτείνων τὰς χεῖρας ἐπι-
 κατασφάξαι μιν κελύων τῷ νεκρῷ, λέγων τὴν τε προτέρεην ἐωντοῦ
 συμφορὴν, καὶ ὡς ἐπ' ἐκέλευε τὸν καθήραντα ἀπολωλεκῶς εἶη, οὐδὲ οἱ εἶη
 2 βιώσιμον. Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας τὸν τε Ἀδρηστον κατοικτεῖρει
 καίπερ ἐὼν ἐν κακῷ οἰκίῳ τοσούτω καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· ἔχω, ὦ ξεῖνε, 5
 παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπειδὴ σεωντοῦ καταδικάζεις θάνατον. εἰς δὲ
 οὐ σὺ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἵτιος, εἰ μὴ ὅσον ἀέκων ἐξεργάσαιο, ἀλλὰ θεῶν
 3 κού τις, ὅς μοι καὶ πάλοι προσέημαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι. Κροῖσος
 μὲν νῦν ἔθαψε, ὡς οἶκος ἦν, τὸν ἐωντοῦ παῖδα. Ἀδρηστος δὲ ὁ Γορδῖεω
 τοῦ Μίδεω, οὗτος δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἐωντοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, 10
 φονεὺς δὲ τοῦ καθήραντος, ἐπέλτε ἡσυχίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ
 τὸ σῆμα, συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι, τῶν αὐτὸς ἦδε, βαρυσυμφο-
 ρώτατος, ἐπικατασφάξει τῷ τύμβῳ ἐωντόν.
- 46 Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθει μεγάλῳ καθῆστο τοῦ παιδὸς ἐστερη-
 μένος· μετὰ δὲ ἡ Ἀστυάγεος τοῦ Κναζάρεω ἡγεμονίᾳ κατααιρεθεῖσα ὑπὸ 15
 Κύρου τοῦ Καμβύσεω καὶ τὰ τῶν Περσέων πρῆγματα αὐξανόμενα
 πένθους μὲν Κροῖσον ἀπέπασσε, ἐνέβησε δὲ ἐς φροντίδα, εἰ πως δύναιτο,
 πρὶν μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, καταλαβεῖν αὐτῶν αὐξανομένην
 2 τὴν δύναμιν. μετὰ ὧν τὴν διάνοιαν ταύτην αὐτίκα ἀπεπειράτο τῶν

A c P(p) TR bMQ SV(b)

μεγάλους γενέσθαι (46, 1) expl. **b** et alicuius confusionis causa sine ulla distinc-
 tione ὧν οὐ πρὸς ἀνδρας (39, 2) pergit

1—8 Hermog. De eloqu. meth. p. 438 W. τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων μία
 παραμυθία ἢ ὁμολογία καὶ ἀπολογία . . . παρ' Ἡροδότῳ ὁ Ἀδραστος . . . ἐαυτὸν
 προτείνων κατηγορεῖ ἐαυτοῦ καὶ ἀποκτείνει κελεύει, ὥστε τὸν Κροῖσον . . . φωνὴν
 ἀφιέναι πρὸς τὸν νεανίσκον· εἰς δὲ μοι οὐ σὺ τούτων αἵτιος, ἀλλὰ θεῶν κού τις, ὅς
 μοι προσέημαινε ἐν τῷ ὀνείρῳ || 12 Hes. βαρυσυμφορώτατος· βαρέως φέρων τὰς
 συμφοράς

3 ἐκέλευε **TR** | καθάραντα **TRbMQSV** litterae η litt. α suprascr. **A** man. rec. ||
 4 ἀκούων **A¹c** suprascr. **ς** **ς** **A** man. rec. | κατοικτεῖρει **Q** || 5 οἰκείω **c** **b** οἰκείω **V** |
 ξένη **Q** || σὺ ἐωντοῦ **SV^c** σεῶντοῦ **V** σεωντοῦ **b** rell. | εἰς] ἡς suprascr. **A** man.
 post. **εἰ SV** || 6—7 εἰς δὲ μοι οὐ σὺ τούτων αἵτιος Hermog. || 7 ἐξεργάσας **MQSV** ||
 || καὶ πάλοι om. Hermog. | προσέημαινε] litteris **μαι** litteras **μη** suprascr. **A** man.
 post. **ῃ b** || 9 οἶκος **A** εἶκος **cbMQSV** | τὸν ἐωντοῦ παῖδα] θάψαι ἐωντοῦ παῖδα
RSV | ὁ Γορδῖεω . . . 12 βαρυσυμφορώτατος om. **RSV** || 10 Μήδεω **Q** || 11 περὶ]
 παρὰ **TMQ** || 12 ἦδε, quod Iadis consuetudine contractam formam (ἦδε) considero,
 ex εἶδε (lectione codd. **bMQ**) et ἦδε unde natam lectionem ἦειδε codd. **AcP** veri
 simillimum videtur] restitui (cf. praef. IX) ἦδες Stephano duce edd. || 13 ἐωντόν
 ἐπικατασφάξει **TRbMQS** || 14 ἐν πένθει] ἐπένθει **RSV**, suprascr. **A²** | μεγάλῳ]
 μεγάλως suprascr. **A²** | μεγάλῳ . . . ἐστερημένος om. **RSV** || 15 κατααιρεθεῖσα **PT**
RbMQSV || 16 Περσῶν **TRbMQSV** || 17 ἀνέβησαν **b** | εἶκος **R** || 18 καταβα-
 λειν **Q** || 19 οὖν **Q**

μαντηίων τῶν τε ἐν Ἑλλήσι καὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ διαπέμψας ἄλλους ἄλλη, τοὺς μὲν ἐς Δελφοὺς ἰέναι, τοὺς δὲ ἐς Ἄβας τὰς Φωκέων, τοὺς δὲ ἐς Λαδώνην· οἱ δὲ τινες ἐπέμποντο παρὰ τε Ἀμφιάρεον καὶ παρὰ Τροφώνιον, οἱ δὲ τῆς Μιλησίης ἐς Βραγχίδας.

- 5 Ταῦτα μὲν νυν τὰ Ἑλληνικά μαντήια, ἐς τὰ ἀπέπεμψε μαντευσόμενος 3 Κροῖσος, Λιβύης δὲ παρὰ Ἀμμωνα ἀπέστειλλε ἄλλους χρησομένους· διέπεμπε δὲ πειρώμενος τῶν μαντηίων, ὃ τι φρονόειεν, ὥς εἰ φρονέοντα τὴν ἀληθείην εὑρεθείη, ἐπειρηταί σφρα δεύτερα πέμπων, εἰ ἐπιχειροί ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι. ἐντεϊλάμενος δὲ τοῖσι Λυδοῖσι τάδε ἀπέπεμπε ἐς 47
10 τὴν διακτεῖραν τῶν χρηστηρίων, ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρης ὀρηθῇ οἱ ἐκ Σαρδίων, ἀπὸ ταύτης ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον ἑκατοστῇ ἡμέρῃ χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις ἐπειρωτῶντας, ὃ τι ποιεῶν τυγχάνοι ὁ Λυδῶν βασιλεὺς Κροῖσος ὁ Ἀλκάντω, ἅσσα δ' ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων θεσπίσῃ, συγγραφεμένους ἀναφέρειν παρ' ἐωντόν. ὃ τι μὲν νυν τὰ λοιπὰ τῶν 2
15 χρηστηρίων ἐθέσπισεν, οὗ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν· ἐν δὲ Δελφοῖσι ὥς ἐσηλθον τάχιστα ἐς τὸ μέγαρον οἱ Λυδοὶ χρησόμενοι τῷ θεῷ καὶ ἐπειρώτων τὸ ἐντεταλμένον, ἡ Πυθίη ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ λέγει, τάδε

A = P(p) TbmQ et usque ad ἐν Δελφοῖσι quod pro ἐν Λιβύῃ (46, 2) habent codd. **RSV**

Σχόλ. 47, 1 (ad ἡμερολογέοντας) ψηφίζοντας **A** man. rec.

Εἰσηλθον οὖν οἱ Λυδοὶ εἰς τὸ μαντεῖον χρησόμενοι (47, 2) — Σάρδει (48, 1) et Ἐπεμψε Κροῖσος θεοπρόπους εἰς τὰ χρηστήρια καὶ φυλάξας — ἐπιθείς (48, 2) et Μετὰ δὲ ταῦτα (50, 1) — ἀργύρεον (51, 1), ἐχώρει δὲ ὁ ἀργυροῦς ἀμφορέας χ' ας, ἔργα Θεοδώρου Σαμίου καὶ πίδους τε ἀργυροῦς δ' ἔπεμψε (51, 3) excerpts. et in Atticam, ut ita dicam, dialectum vert. 2

T 17ss. **Rufin.** **Comm.** in metr. **Terent.** 27: v. ad 12, 2

1 τοῦ τῶν **cP** | τοῦ ἐν Λιβύῃ . . . p. 33, 10 τὰ χρηστήρια (53, 1) | τοῦ ἐν Δελφοῖσι τοῖσι δὲ πεμπομένοις κήρυξι μετὰ δώρων ἐνετέλλετο ἐπειρωτῶν ὁ Κροῖσος τὰ χρηστήρια **RSV** ἢ αὐτὰ ἀποπειράτο . . . τὰ χρηστήρια in mg. **A**² | διαπέμψας et sequentia usque ad fin. cap. 52 codicum una tantum parte transmissa et nonnullas formas dialecto alienas exhibentia fortasse sunt excludenda (cf. VIII 77ss.), praesertim cum scriptores, qui oraculum 47, 3 vel illius versum primum laudant, praeter Apollonium glossatorem Herodoti (in Et. Magn.) nomen nostri auctoris prorsus non commemorant; cf. praecipue quae ex Rufino citantur; ante Prisciani tamen aetatem illam fabulam Branchidarum in Musarum exemplar quoddam esse receptam apparet ex testimoniis (cf. ad 50, 3); videas alias etiam fabulas de oraculis agentes libri primi ex eadem stirpe codd. mss. abesse 73, 3 — 75, 2; 140 — 177 || 2 Ἄβας] Σάβας **MQ** γρ' ἐς Σάβας **A** man. post. | τὰς τῶν **cTbmQ** || 3 Ἀμφιάρεον **PTb** Ἀμφιάρεον **Q** || 4 Βραγχίδας **MQ** || 5 μαντευσόμενος conji. Hude || 6 ἀπέστειλε **PbmQ** || 7 πειρώμενος b, suprascr. **A**² πειρώμενος **PTM** || 8 ἀλεῖθειαν suprascr. **A**² || 9 τοῖσι Λυδοῖσι b, suppl. Desrousseaux | ἀπέπεμψε **c** | εἰς **Q** || 10 ἡμέρας **T** || 11 ἑκατοστῇ in mg. cod. Vat. gr. 122 et edd. ἕκαστον τῇ **Pp** ἕκαστος τῇ rell. || 12 ἐπηρώτεον **b** ἐπειρωτέοντας **PMQ** | τυγχάνει **Q** || 13 ὁ ὄμ. **bT** | θεσπίσει **b** θεσπίσῃ **T** θεσπίσῃ **M** θεσπίσοι **Q** || 15 vocis οὐδαμῶν litt. μῆ (οὐδαμῇ pro πρὸς οὐδαμῶν substituere volens) suprascr. **A**² || 16 εἰς **TMQ** || 17 καὶ σφιν ἡ Πυθίη ἀφικομένοιςιν χρῆ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τάδε **Rufin.**

- 3 ὅϊδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης,
καὶ κωφοῦ συνήμι καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω.
ὁδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιοῖνιο χελώνης
ἐφομένης ἐν χαλκῷ ἄμ' ἀρνείοισι κρέεσσι,
ἣ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπίεσται.

5

A c P(p) T b M Q

T 1ss. Titulus recentis aetatis Delphis a Cyriaco Ancon. olim repertus nunc perditus (exscribit CIG I 1724, cf. Hemmerdinger, Les mss. 180ss.)

ΟΙΔΑΔΕΓΩΨΑΜΜΟΥΤΑΡΙΘΜΟΝΚΑΙΜΕΤΡΑΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΚΑΙΚΩΦΟΥΣΥΝΗΜΙΚΑΙΟΥΦΩΝΕΥΝΤΟΣΑΚΟΥΩ
ΟΔΗΜΕΣΦΡΕΝΑΣΗΛΘΕΚΡΑΤΕΙΡΗΟΙΑΧΕΩΝΗΣ
ΕΥΟΜΕΝΗΣΕΝΧΑΛΚΩΙΑΜΑΡΝΕΙΟΙΣΙΚΡΕΕΣΙΝ
ΗΧΑΛΚΟΣΜΕΝΥΠΕΣΤΡΩΤΑΙΧΑΛΚΟΝΑΕΠΙΕΣΤΑΙ

oraculum totum habet Suidas s. v. permulti scriptores aetatum omnium praeclarissimos versus primum et secundum ut ad vim et naturam Pythici oraculi spectantes exhibent: Luc. De salt. 62 (sc. ἡ ὄρχησις) κινήμασι τὰ ἀδόμενα δείξειν ὑπισχνεῖται, ἀλλ' ὅπερ ἔφη ὁ Πυθικός χρησμός, δεῖ τὸν θεόμενον ὀρχησθαι καὶ κωφοῦ συνιέναι καὶ μὴ λαλέοντος τοῦ ὀρχηστοῦ ἀκοῦειν. Aristides XLIX 377 ὁ τ' Ἀπόλλων καὶ αὐτὸς παραπλήσια ἐν τοῖς χρησμοῖς ἐπιδείκνυνται οὐκέθ' οὗτος διὰ ποιητοῦ λέγων, ἀλλ' ὥς θέμις αὐτῷ, οἶδα — ἀκούω. Origenes c. Cels. II 9 κατὰ . . . Ἑλλήνας ὁ λέγων οἶδα — ἀκούω θεὸς νερόμισται. Porph. vit. Plotini 22 ἄλλα τῇ μοι ταῦτα περὶ ὄρν' ἢ περὶ πέτρην' φησὶν ὁ Ἡσίοδος 'λέγειν'; εἰ γὰρ δεῖ ταῖς μαρτυρίαις χρῆσθαι ταῖς παρὰ τῶν σοφῶν γεγεννημέναις, τίς ἂν εἴη σοφώτερος θεοῦ; καὶ θεοῦ τοῦ ἀληθῶς εἰρηκότος οἶδα — ἀκούω. Euseb. praep. evang. V 34, 1 de Oenomaï adversus oracula libro disserens ἐπεὶ . . . οὐ μόνους ποιητάς, ἦδη δὲ καὶ πόντας καὶ ἀθλητάς ὁ θανμάσιος θεὸς διὰ τῶν οἰκείων χρησμῶν ἐξεθέωσεν, εἰκότως μοι δοκεῖ καὶ ταῦτα ἀπελέγχειν ὁ δεδηλωμένος (i. e. Oenomaus, v. in Mullachi editione Oenomaï, FPhG II 376) τούτοις τοῖς ῥήμασιν. 'ὁ εἰδὼς ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης καὶ κωφοῦ ξυνιείς καὶ μὴ λαλέοντος ἀκούων'.

2 Apollonii Gloss. Hdt. in Etym. Magn. s. v. κωφός: ὅτι δὲ 'κωφός' καὶ ὁ μὴ φθεγγόμενος, μαρτυρεῖ ὁ αὐτός (sc. Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις Ἡρόδοτου) λέγων ἐκ παραπλήγων εἶναι τὸ καὶ κωφοῦ ξυνήμι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. Eust. Od. 1539 (ad ε 400) ἐρμηνεύουσι . . . 'κωφόν' ἐνταῦθα οἱ παλαιοὶ τὸ 'ἄροφον' καὶ διὰ τοῦτο μὴδὲ ἐξακουομένην ἔχον τὴν ἡχὴν . . . κοινῶς μέντοι 'κωφός' ὁ μὴ φθεγγόμενος . . . διὸ ἡ Πυθία χρῆσασα τὸ καὶ κωφοῦ ξυνήμι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω παραπληλίσασα διεσάφησε. Rufin.: v. ad 12, 2. Greg. Cor. 14 ὁμοίως ταῖς μεταχαῖς τῶν περισπωμένων καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πάσας ἐγκλίσις ἐντελὲς κέχρηται. ἐν τῷ χρησμῷ καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω, καὶ Ἡρόδοτος· καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον (III 57, 3)

1—2 in invocationem ὁ εἰδὼς ψάμμου . . . ξυνιείς καὶ μὴ λαλέοντος ἀκούων vertit Oenom. || 1 ἀριθμὸν Arist. || ■ ξυνήμι b, testimonia omnia | φωνεῦντος; λαλέοντος testimonia omnia || 3 ἦλθε M | κραταιοῖνιο b κραταιοῖνιο TQ κραταίρειο M κρατερίνιο Suid. κρατεῖρη οἶα Steph., cf. titulum || 4 ἀρνείοισι κρέεσσιν Suid. | κρέεσσιν bT, cf. titulum || 5 ἦ] η titulus, fortasse ἦ scribendum | ὑπέστρωται | ὑπέρκειται Suid. | ἐπι ἔσται c¹ ἐπίεσται in mg. c ἐπι ἔσται A¹ ἐπίεσται supraser. A¹ ἐπίκειται D ὑπόκειται Suid.

ταῦτα οἱ Λυδοὶ θεσπισάσης τῆς Πινθίης συγγραψάμενοι οἰχοντο ἀπιόντες 48
 ἐς τὰς Σάρδεις. ὥς δὲ καὶ ὄλλοι οἱ περιπεμφθέντες παρήσαν φέροντες τοὺς
 χρησμούς, ἐνθαῦτα ὁ Κροῖσος ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγγραμ-
 μάτων· τῶν μὲν δὴ οὐδὲν προσίετό μιν, ὁ δὲ ὥς τὸ ἐκ Δελφῶν ἤκουσε,
 5 αὐτίκα προσεύχετό τε καὶ προσεδέξατο νομίσας μόνον εἶναι μαντήιον
 τὸ ἐν Δελφοῖσι, ὃ τι οἱ ἐξευρήκεε, τὰ αὐτὸς ἐποίησε. ἐπεῖτε γὰρ δὴ δι- 2
 ἐπεμψε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς θεοπρόπους, φυλάξας τὴν κυρήν τῶν
 ἡμερέων ἐμχανᾶτο τοιάδε· ἐπινοήσας, τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ
 ἐπιφράσασθαι, χελώνην καὶ ἄρνα κατακόφας ὁμοῦ ἤψεε αὐτὸς ἐν λέβητι
 10 χαλκῷ χάλκεον ἐπίθημα ἐπιθείς. τὰ μὲν δὴ ἐκ Δελφῶν οὕτω τῷ Κροίσῳ 49
 ἐχρήσθη, κατὰ δὲ τὴν Ἀμφιάρεω τοῦ μαντηίου ἀπόκρισιν οὐκ ἔχω εἰπεῖν,
 ὃ τι τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε ποιήσας περὶ τὸ ἰδὸν τὰ νομιζόμενα (οὐ γὰρ
 ὦν οὐδὲ τοῦτο λέγεται) ἄλλο γε ἢ ὅτι καὶ τοῦτον ἐνόμισε μαντήιον
 ἀψευδὲς κεκτῆσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα θυσίησι μεγάλῃσι τὸν ἐν Δελφοῖσι 50
 15 θεὸν ἱλάσκετο· κτήνέα τε γὰρ τὰ θύσιμα πάντα τρισχίλια ἔθυσσε κίβνας
 τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους καὶ φιάλας χρυσῆας καὶ εἴματα πορφύρεα
 καὶ χιλλούς κιθῶνας νηήσας πυρὴν μεγάλῃν κατέκαie ἐλπίζων τὸν θεὸν
 μᾶλλον τι τοῦτοισι ἀνακτήσεσθαι, Λυδοῖσί τε πᾶσι προεῖπε θύειν πάντα
 τινὰ αὐτῶν τοῦτο, ὃ τι ἔχοι ἕκαστος. ὥς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, κατα- 2
 20 χεόμενος χρυσὸν ἄπλετον ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλανε, ἐπὶ μὲν τὰ μακρό-
 τερα ποιεῶν ἐξαπάλαστα, ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα τριπάλαστα, ὕψος δὲ παλα-
 στιαῖα, ἄριθμὸν δὲ ἑπτακαίδεκα καὶ ἑκατόν, καὶ τοντέων ἀπέφθον χρυσοῦ
 τέσσαρα, τρία ἡμιτάλαντα ἕκαστον ἔλκοντα, τὰ δὲ ἄλλα ἡμιπλίνθια
 λευκοῦ χρυσοῦ, σταθμὸν διτάλαντα. ἐποιέετο δὲ καὶ λέοντος εἰκόνα 3

A c P(p) TbmQ

Σχόλ. 50, 1 (ad νηήσας) σωρεύσας A man. rec. (cf. νῶτος· σωρεύοντος Phot.)

Quae D excerpit v. ad 47, 2

■ Etym. Magn. s. v. πανέφθον: Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθον φησὶν ἀπὸ τοῦ 'ἐφθός'

2 Σάρδεις TMQ | ὄλλοι| οἱ ἄλλοι M ἄλλοι Tb ωλλοι et insuper macula atra-
 menti, super quam adhuc * apparet, A || 3 ἐνθαῦτα bQ | ἐπώρα] ἐπιρῶτα Q || 4 ὁ
 scripsi ὁ edd. || 5 προσήγχετο TbmQ || 6 ὁ τι Desrousseaux ὅτι edd. || ■ ἐμ-
 χανᾶτο PbMQ || 9 ἐπιφράσασθαι] καταστοχάσασθαι D | ἔψεε P ἔψεν TbQ
 ἔψεν M || 9.10 χαλκῷ λέβητι D || 11 εἶπαι MQ || 12 ὅτι A' ὁ τί in mg. A² | ἰερὸν
 TbQ || 13 τοῦτον] τοῦτο MQ || 14 ἐκτῆθαι TMQ | Δελφοῖς Tb || 15 ἱλάσκετο] ἐδυ-
 σάπει D | θύσια γρ' in mg. A man. rec. || 16 φιάλας] ποτήρια D || 17 χιλλούς κιθῶ-
 νας scripsi κιθῶνας codd. quod ex χ' κιθῶνας natum reor | νηήσας TbMQ ἀνά-
 ψας D || 18 τι om. MQ | ἀνακτήσασθαι c¹TbmQ ἐξευμενίσασθαι D | προεῖπε]
 ἐκέλευε D || 19 τοῦτον PbMQ ω suprascr. A man. rec. | ἔχει Pp || 21 ἐξάπα-
 λαυστα cPbmQ ai suprascr. A man. rec. | τριπάλαστα c²PbmQ ai suprascr. A
 man. rec. | παλαυστιαῖα c²PbmQ ai suprascr. A man. rec. || 22 τοῦτον T ||
 23 τοῖτον ἡμιτάλαντον con. edd., quasi e Vallae versione duorum et dimidiū talenti
 Pollucis (IX 54) τρίτον ἡμιτάλαντον omnino ad nostrum referri constaret

χρυσοῦ ἀπέφθον, ἔλκουσιν σταθμὸν τάλαντα δέκα. οὗτος ὁ λέων, ἐπεῖτε κατεκαίετο ὃ ἐν Δελφοῖσι νηός, κατέπεσε ἀπὸ τῶν ἡμιπλινθίων (ἐπὶ γὰρ τούτοις ἵδρυτο) καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ Κορινθίῳ θησαυρῷ, ἔλκων σταθμὸν ἑβδομον ἡμιτάλαντον, ἀπετάκη γὰρ αὐτοῦ τέταρτον ἡμιτάλαντον.

51 ἐπιτελέσας δὲ ὁ Κροῖσος ταῦτα ἀπέπεμπε εἰς Δελφούς καὶ τάδε ἄλλα ἅμα αὐτοῖσι· κρητήρας δύο μεγέθει μεγάλους, χρύσειον καὶ ἀργύρεον, τῶν ὁ μὲν χρύσεος ἔκειτο ἐπὶ δεξιᾷ εἰσὶνόντι εἰς τὸν νηόν, ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπ' ἀριστερά. μετεκινήθησαν δὲ καὶ οὗτοι ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα, καὶ ὁ μὲν χρύσεος κεῖται ἐν τῷ Κλαζομενίων θησαυρῷ ἔλκων σταθμὸν ἑνατον ἡμιτάλαντον καὶ ἑτὶ δυνάδεκα μνέας, ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπὶ τοῦ προνηΐον τῆς ἰωνίης χωρὲς ἀμφορέας ἑξακοσίους· ἐπικίρνται γὰρ ὑπὸ Δελφῶν

3 Θεοφανίοισι. φασὶ δὲ μιν Δελφοὶ Θεοδώρου τοῦ Σαμίου ἔργον εἶναι, καὶ ἐγὼ δοκέω· οὗ γὰρ τὸ συντυχὸν φαίνεται μοι ἔργον εἶναι. καὶ πίδους τε ἀργυρέους τέσσαρας ἀπέπεμψε, οἱ ἐν τῷ Κορινθίῳ θησαυρῷ ἐστᾶσι, καὶ περιφραντήρια δύο ἀνέθηκε, χρύσέον τε καὶ ἀργύρεον, τῶν τῷ χρυσέῳ

15 ἐπιγέγραπται Λακεδαιμονίων φαμένων εἶναι ἀνάθημα, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες· ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο Κροίσου, ἐπέγραψε δὲ τῶν τις Δελφῶν Λακεδαιμονίοισι βουλόμενος χαρίζεσθαι, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ ὄνομα οὐκ ἐπιμνήσομαι. ἀλλ' ὁ μὲν παῖς, δι' οὗ τῆς χειρὸς ῥέει τὸ ὕδωρ, Λακεδαι-

5 μονίων ἔστί, οὗ μέντοι τῶν γε περιφραντηρίων οὐδέτερον. ἄλλα τε

20 ἀνάθηματα οὐκ ἐπίσημα πολλὰ ἀπέπεμψε ἅμα τούτοις ὁ Κροῖσος καὶ

A c P(p) T b M Q
Quae 2 excerpit v. ad 47, 2

1 Antiatt. Bekk. Anecd. 94 'ἔλκει σταθμὸν' ἀντὶ τοῦ 'ἄγει' ἐκβάλλουσιν ὡς ἀδόκιμον· Ἡρόδοτος πρῶτον || 4 Hes. ἑβδομον ἡμιτάλαντον· τὰ ἐξ ἡμισυ τάλαντα. Prisc. fig. num. 9 hoc quoque secundum Atticos et Ionas, qui ἡμισυ τρίτον dicebant pro δύο ἡμισυ, teste etiam Didymo qui hoc ponit . . ., unde et Herodotus in I Historiarum: ποιεῖτο δὲ καὶ — ἡμιτάλαντον. ἰδοὺ ὅλον εἰπὼν δέκα τάλαντων γεγενῆσθαι τὸν λέοντα, κατὰ λέγει ἔχειν ἑβδομον ἡμιτάλαντον, τουτέστιν ἐξ ἡμισυ τάλαντα. 'septimum semitalentum' dixit pro 'sex semis talenta'. ibid. 17 Didymus ea confirmet: καὶ Αἰδύμος ἐν τῷ περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίους ἀναλογίας· Ῥωμαῖοι καὶ Ἀττικοὶ τὰ δύο ἡμισυ ἡμισυ τρίτον' φασὶν καὶ τὰ ἐξ ἡμισυ τάλαντα 'ἑβδομον ἡμιτάλαντον'. Poll. IX 54 ἀρχαία . . . ἢ χοῆσις καὶ ἡ τοῦ 'πέμπτου ἡμιτάλαντον' καὶ 'τρίτου ἡμιτάλαντον' καὶ 'ἑβδομον ἡμιτάλαντον'. Bekk. Anecd. 306 τρίτον ἡμιδραχμον· δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης τὸ ἡμισυ, ὡς εἶναι δύο δραχμαὶ καὶ τριώβολον. ὁμοιον τὸ ἑβδομον ἡμιτάλαντον παρ' Ἡροδότῳ || 8 Prisc.: v. ad 17, 1

2 ἐπὶ . . . 3 θησαυρῷ om. M Q || 4 ἀπετάκη] litterae κ litteram γ suprascr. A man. rec. || 5 πέμπε 2 | τάδε ἄλλα] ταῦτα 2 || 6 τοῖσι P¹ T b M Q αὐτοῖσι P² p rell. | μεγέθει b T Q || 7 ἐκέετο c P² T b M Q ἐκαίετο (ut vid.) P¹ || 9 ἑνατον A² T Q || 10 νηΐον M Q || 12 Θεοφανίησι Q | μιν om. M Q | Σαμίων T b || 15 περιφραντήρια T b M Q | ἀνέθηκε del. Stein || 16 φάμενον . . . 17 λέγον Madvig || 18 τοῦνομα b Q τὸ ὄνομα T || 21 ὁ om. Q

χεύματα ἀργύρεα κυκλοτερέα καὶ δὴ καὶ γυναικὸς εἰδωλον χρύσειον
 τριπληχῆ, τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτοκόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λεγούσι εἶναι·
 πρὸς δὲ καὶ τῆς ἐωντοῦ γυναικὸς τὰ ἀπὸ τῆς δεξιῆς ἀνέθηκε ὁ Κροΐ-
 σος καὶ τὰς ζώνας. ταῦτα μὲν ἐς Δελφούς ἀπέπεμψε, τῷ δὲ Ἀμφιάρεω 52
 5 πυνθόμενος αὐτοῦ τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην ἀνέθηκε σάκος τε χρύσειον
 πᾶν ὁμοίως καὶ αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσήν, τὸ ξυστόν τῇσι λόγχῃσι
 ἐὼν ὁμοίως χρύσειον· τὰ ἔτι καὶ ἀμφοτέρω ἐς ἐμὲ ἦν κείμενα ἐν Θήβῃσι
 καὶ Θηβαίων ἐν τῷ νηῷ τοῦ Ἰσμηρίου Ἀπόλλωνος.

Τοῖσι δὲ ἄγειν μέλλουσι τῶν Λυδῶν ταῦτα τὰ δῶρα ἐς τὰ ἱρὰ ἐνετέλλετο 53
 10 ὁ Κροῖσος ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια, εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας Κροῖσος
 καὶ εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο φίλον. ὥς δὲ ἀπικόμενοι ἐς τὰ 2
 ἀπεπέμφθησαν οἱ Λυδοὶ ἀνέθεσαν τὰ ἀναθήματα, ἐχρέωντο τοῖσι
 χρηστήριοις λέγοντες· 'Κροῖσος, ὁ Λυδῶν τε καὶ ἄλλων ἐθνῶν βασιλεὺς,
 νομίσας τάδε μαντήα εἶναι μούνα ἐν ἀνθρώποισι ὑμῖν τε ἄξια δῶρα
 15 ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων καὶ νῦν ὑμέας ἐπειρωτᾶ, εἰ στρατεύηται ἐπὶ
 Πέρσας καὶ εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο σύμμαχον.' οἱ μὲν ταῦτα 3
 ἐπειρωτῶν, τῶν δὲ μαντικῶν ἀμφοτέρων ἐς τὸντὸ αἰ γινῶμαι συνέδραμον
 προλέγουσαι Κροίσῳ, ἣν στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, μεγάλῃν ἀρχὴν μιν
 καταλύσαι· τοὺς δὲ Ἑλλήνων δυνατωτάτους συνεβούλευόν οἱ ἐξευρόντα
 20 φίλους προσθέσθαι. ἐπεῖτε δὲ ἀνερχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ 54
 Κροῖσος, ὑπερήσθη τε τοῖσι χρηστήριοις πάγχυ τε ἐλπίσας καταλύσειν

A c P(p) T^bMQ ad quos rursus accedunt a τοῖσι δὲ πεμπομένοις κήρυξι
 μετὰ δῶρον τοιαῦτα ἐνετέλλετο ἐπειρωτᾶν ὁ Κροῖσος τὰ χρηστήρια, quae pro δια-
 πέμψας (46, 2) — ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια (53, 1) habent, RSV

6 Ammon. ξυστόν τό τε ἀκόντιον, ὡς παρ' Ἡροδότῳ (Ἡσιόδῳ scr.) ἐν τῷ πρώτῳ . . .

1 κυκλοτερέα] litteris εἰα litteram η suprascr. A² || 6 καὶ τὸ ξυστόν Q | voci
 τησι sub obelo αὐτῇσι in mg. super. adscr. A² || τοῖσι λόγχῃσι b | λόγχῃ T ||
 7 καὶ om. T^bMQ || 8 Θηβέων em. Reiske, quod 'non distincte necessarium' iudi-
 cat Wesseling, acceperunt tamen Stein Hude Legrand || 9—10 v. app. crit. ad
 p. 29, 1 || 9 ἱερὰ P¹T^bQ || 10 εἰρωτᾶν MQ | στρατεύοιτο Tb | Κροῖσος om. V
 secl. Hude || 11 ἀπικόντο RSV ἢ ἀπίκοντο suprascr. A² || 12 ἐπέμφθησαν RSV
 ἢ ἐπέμψθησαν suprascr. A man. post | Λυδοὶ] κήρυκες RSV ἢ οἱ κήρυκες su-
 prascr. A man. post. | ἐχρέωντο] καὶ ἔχρεον RSV ἢ καὶ ἔχρεον τοῖσι suprascr. A
 man. rec. || 13 Λυδῶν βασιλεὺς καὶ ἄλλων ἐθνῶν RSV || 14 ἡμῖν Q || 14—15 ἔδωκε
 ἄξια δῶρα MQ || 15 ὑμᾶς RV | ἐπειρωτᾶ S i eras. V | στρατεύοιτο b || 17 ἐπειρω-
 τῶν T^bMQ ἐπειρωτῶν V || 18 στρατεύεται V^c || 19 καταλύσειν T^bMQ ad infinitivi
 tempus cf. I 24, 4 et Kühner-Gerth I 192s.; nota nostri verba I 91, 4 non ad rem
 sicut vaticinatio dicta, sed ex eventu, et eodem modo quo infra (54, 1) ἐλπίσας
 καταλύσειν ex Croesi animo atque ratione || 19—20 ἐξευρόντας προσθέσθαι φί-
 λους M ἐξευρόντας προσθέσθαι Q || 20 ἀνερχθέντα PT^bMQ || 21 πάγχυ] ταχὺ
 RSV | καταλύσαι RSV σαι suprascr. A man. rec. om. MQ

τὴν Κύρου βασιλὴν πέμψας αὐτὶς ἐς Πυθῶ Δελφοὺς δωρέεται — πυθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος — κατ' ἄνδρα δύο στατήρσι ἕκαστον χρυσοῦ.
 2 Δελοὶ δὲ ἀντὶ τούτων ἔδωσαν Κροίσῳ καὶ Ἀνδοῖσι προμαντήρην καὶ ἀτελεῖν καὶ προεδρίην καὶ ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ αὐτέων γίνεσθαι Δελφὸν
 55 ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον. δωρησάμενος δὲ τοὺς Δελφοὺς ὁ Κροῖσος ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον· ἐπεῖτε γὰρ δὴ παρέλαβεν, τοῦ μαντηίου ἀληθείην ἐνεφορέετο, αὐτοῦ ἐπειρώτα δὲ τὰδε χρηστηριαζόμενος, εἰ οἱ πολυχρόνιος
 2 ἔσται ἢ μοναρχίῃ. ἢ δὲ Πυθίῃ οἱ χρᾶ, τὰδε
 'ἀλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,
 καὶ τότε, Ἀνδὲ ποδαβρέ, πολυνήφιδα παρ' Ἑρμον
 φεύγειν μὴδὲ μένειν, μὴδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.'

56 τούτοις ἐλθοῦσι τοῖσι ἔπειτα ὁ Κροῖσος πολλὸν τι μάλιστα πάντων ἥσθη ἐλπίζων ἡμίονον οὐδαμᾶ ἀντ' ἀνδρὸς βασιλεύσειν Μήδων, οὐδ' ὢν αὐτὸς οὐδ' οἱ ἐξ αὐτοῦ παύσεσθαι κοτε τῆς ἀρχῆς. μετὰ δὲ ταῦτα ἐφρόντιζε ἱστορέων, τοὺς ἂν Ἑλλήνων δυνατωτάτους ἔοντας προσκτῆσαι φίλους.
 2 ἱστορέων δὲ εὗρισκε Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους προέχοντας, τοὺς μὲν τοῦ Δωρικοῦ γένεος, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ. ταῦτα γὰρ ἦν τὰ προκεκριμένα, ἔοντα τὸ ἀρχαῖον τὸ μὲν Πελασγικόν, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἔθνος. καὶ τὸ μὲν

A c P(p) TbmQ, ad quos accedunt RSV usque ad βασιλὴν (54, 1) et iterum a καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφοὺς χρηστηριαζόμενος ἐπηρώτα εἰ οἱ, quae pro πέμψας (54, 1) — εἰ οἱ (55, 1) habent, usque ad Ἰωνικοῦ (56, 2)

T 9—11 Rufin. comm. in metr. Terent. 27: v. ad 12, 2. Plat. Resp. VIII 566 κατὰ τὸν Κροίσῳ γενόμενον χρησμὸν πολυνήφιδα παρ' Ἑρμον φεύγει οὐδὲ μένει οὐδ' αἰδεῖται κακὸς εἶναι. Dio Chrys. XIII 421 R. Κροίσῳ τῷ Ἀνδῶν βασιλεῖ συνεβούλευσαν ὁ Ἀπόλλων . . . οὕτω πως θεσπίσας· 'ἀλλ' ὅταν — κακὸς εἶναι'

1 βασιλὴν ■ | πέμψας . . . 7 χρηστηριαζόμενος] καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφοὺς χρηστηριαζόμενος (-ους V) ἐπηρώτα (-ειω· V) RSV | αὐτὶς codd. || 4 ἀτελεῖν] litteram η litterae a superimposuit A¹ ἀγγελήν MQ | αὐτῶν TbQ || 5 αἰ PTbQ || 6—7 ἐπεῖτε . . . ἀληθείην, ἐνεφορέετο αὐτοῦ, ἐπειρώτα δὲ distinxerunt cett. edd.: ego n paragogico a cod. A praebito inductus post παρέλαβεν distinxi constructionem attractionis inversae intelligens, quasi ἐπεῖτε παρέλαβεν (sc. illud munus, cf. I 38, 2), αὐτὸ τὸ μαντήριον, τοῦ ἀληθείην ἐνεφορέετο, ἐπειρώτα (ad positionem part. δὲ cf. V 79, 2) || 7 vocibus ἐπειρώτα δὲ τὰδε supraser. ἐς Δελφοὺς A man. rec. | ἐπηρώτα Q | πολυχρόνιος Q || ■ χρᾶται V || 13 οὐδαμῇ SV | βασιλεύειν T | Μήδων Q || 14 παύσεσθαι TRbmQSV || 14, 15 ἱστορέων ἐφρόντιζεν TbMQ || 15 ἂν om. S | ἔοντας om. MQ | κτῆσαιτο M προσκτῆσαι S προσκτῆσαιτο (o eras.) V || 16 τε καὶ RSV || 17 γένους P | ταῦτα . . . ὁ Κροῖσος ἐπεμπε (69, 1)] καὶ δὴ καὶ ἐξέπεμπεν RSV || 18 ἔοντα] ἔθνεα Porsonio duce McNeal AJPh 102, 1981, 358ss. <ἔθνεα>, ἔοντα Dobree

οὐδαμῇ κω ἐξεχώρησε, τὸ δὲ πολυπλάνητον κάρτα. ἐπὶ μὲν γὰρ Δευκα-
 λίωνος βασιλέος οἶκεε γῆν τὴν Φθιώτιν, ἐπὶ δὲ Δώρου τοῦ Ἑλλήνος τὴν
 ὑπὸ τὴν Ὀσσαν τε καὶ τὸν Ὀλυμπον χώραν, καλεομένην δὲ Ἰστιαιώτιν.
 ἐκ δὲ τῆς Ἰστιαιώτιδος ὡς ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων, οἶκεε ἐν Πίνδῳ
 5 Μακεδόνων καλεόμενον. ἐνθεῦτεν δὲ αὖτις ἐς τὴν Δρυοπίδα μετέβη, καὶ
 ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόννησον ἐλθὼν Δωρικὸν ἐκλήθη.
 ἥντινα δὲ γλῶσσαν ἴσαν οἱ Πελασγοί, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν· εἰ δὲ 57
 χρεόν ἐστι τεκμαιρόμενον λέγειν τοῖσι νῦν ἔτι ἔοῦσι Πελασγῶν τῶν ὑπὲρ
 Τυρσηνῶν Κρητῶνα πόλιν οἰκεόντων, οἱ ὁμοῦροι κοτε ἦσαν τοῖσι νῦν
 10 Δωριεῦσι καλεομένοισι (οἶκεον δὲ τηρικαῦτα γῆν τὴν νῦν Θεσσαλιῶτιν
 καλεομένην), καὶ τῶν Πλακίην τε καὶ Σκυλάκην Πελασγῶν οἰκησάντων ἐν 2
 Ἑλλησπόντῳ, οἱ σύνοικοι ἐγένοντο Ἀθηναίοισι, καὶ ὅσα ἄλλα Πελασγικά
 ἑόντα πολιίσματα τὸ οὖνομα μετέβαλε — εἰ τοῦτοισι τεκμαιρόμενον δεῖ
 λέγειν, ἦσαν οἱ Πελασγοί βάρβαρον γλῶσσαν ἰέντες· εἰ τοίνυν ἦν καὶ πᾶν 3
 15 τοιοῦτο τὸ Πελασγικόν, τὸ Ἀττικὸν ἔθνος ἐὼν Πελασγικόν ἅμα τῇ
 μεταβολῇ τῇ ἐς Ἑλλήνας καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε. καὶ γὰρ δὴ οὔτε οἱ
 Κρητωνιῆται οὐδαμοῖσι τῶν νῦν σφεας περιοικεόντων εἰσι ὁμόγλωσσοι
 οὔτε οἱ Πλακιηνοί (σφίσι δὲ ὁμόγλωσσοι) δηλοῦσί τε, ὅτι τὸν ἠνείκαντο
 γλώσσης χαρακτῆρα μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία, τοῦτον ἔχουσι

A e P(p) TbMQ

T 1ss. Steph. Byz. s. v. Δώριον: Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ α' περὶ τοῦ Δωρικοῦ γέ-
 ρους φησὶ πολυπλάνητον αὐτὸ καλῶν καὶ δεικνύς οὕτως· τὸ δὲ πολυπλάνητον — ἐκλή-
 θη || 16—p. 36, 1 Dion. Hal. I 29 καὶ γὰρ δὴ οὔτε Κροτωνιάται, ὥς φησιν Ἡρόδο-
 τος, οὐδ' ἄλλοις τῶν νῦν — ἐν φυλακῇ

1 πω Q || 2 βασιλέως Q, Steph. Byz. cod. unus | ὥκεε Steph. Byz. | γῆν om.
 Steph. Byz. | 3 Οὐλύμπον M | δὲ om. Steph. Byz. | Ἰστιαίωτιν . . . 4 Ἰστιαιώτιδος
 Tb Ἰστιώτιν . . . Ἰστιώτιδος Steph. Byz. || 4 τῆς om. Steph. Byz. | ὥκεεν Steph.
 Byz. | Πίνδῳ TQ || 5 Μακεδόν M | ἐνθεῦτεν TbQ Steph. Byz. | αὖτις e | Δρυο-
 πίδα TbQ || 6 Δρυοπίδος TbQ || 7 εἶπαι MQ | εἰ δὲ om. TbMQ || 8 χρεόν PT
 bQ || 9 Κρητῶνα b Κρηστῶνα cett. Κρότωνα Legrand secutus multos viros doc-
 tos, qui Κροτωνιῆται (lin. 17) recte a Dion. Hal. praeбитum putant et auctorem
 nostrum ad Italiae urbem Κρότωνα vel Cortonam rettulisse (cf. inter alios De
 Ruyt, Ant. Class. 7, 1938, 281ss., sed contra Wikén, Hermes 73, 1938, 129ss.);
 nihilominus haud absurdum mihi videtur formam Κρητῶνα a cod. b praeбитam
 eandem esse ac nomen Κρότων-(Crot-/Cort-), si consideras quomodo in Ionicam dia-
 lectum vertatur, quod Hdt. plurimis prorsus nominibus in suum sermonem trans-
 latis fecisse optime notum est (cf. quae ad III 136 adnotavimus) || 11 τῶν Dobree
 τὴν codd. τῶν τὴν propos. Schaefer || 13 μετέβαλλε M | εἰ ἐν TbQ || 15 τοιοῦτον
 Tb | ἔθνος τὸ Ἀττικὸν MQ || 17 Κρητωνιῆται scripsi, v. supra ad lin. 9 Κροτω-
 νιάται Hal. Κρηστωνιῆται b Κρηστωνιῆται rell. | οὐδαμοῖσι] οὐδ' ἄλλοις
 Dion. Hal. (cf. vv. ll. II 91, 1, III 39, 2) | τῶν νῦν περιοικεόντων οὐδαμοῖσι (οὐδα-
 μῆσι) MQ || 18 οὔτε . . . ὁμόγλωσσοι haplogr. om. Q | οἱ om. Dion. Hal. | Πλακ-
 ηνοὶ Tb | σφίσι] φησι Dion. Hal. | τε] δὲ Dion. Hal.

- 58 ἐν φυλακῇ. τὸ δὲ Ἑλληνικὸν γλώσση μὲν, ἐπεῖτε ἐγένετο, αἰεὶ κοτε τῇ αὐτῇ διαχρᾶται, ὥς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι· ἀποσχισθὲν μέντοι ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ ἐὼν ἀσθενὲς ἀπὸ σμικροῦ τεο τὴν ἀρχὴν ὁρμώμενον αὔξεται ἐς πλῆθος τῶν ἐθνέων, πολλῶν μάλιστα προσκεχωρηκότων αὐτῷ καὶ ἄλλων ἐθνέων βαρβάρων συγχῶν. ὥς δὴ ὦν ἐμοὶ τε δοκεῖ, οὐδὲ τὸ 5
Πελασγικὸν ἔθνος ἐὼν βάρβαρον οὐδαμᾶ μεγάλως αὔξηθῆναι.
- 59 Τούτων δὴ ὦν τῶν ἐθνέων τὸ μὲν Ἀττικὸν κατεχόμενον τε καὶ διεσπασμένον ἐπυνθάνετο ὁ Κροῖσος ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ Ἱπποκράτεος τοῦτον τὸν χρόνον τυραννεύοντος Ἀθηναίων. Ἱπποκράτει γὰρ ἐόντι ἰδιώτῃ καὶ θεωρέοντι τὰ Ὀλύμπια τέρας ἐγένετο μέγα· θύσαντος γὰρ αὐτοῦ τὰ 10
ἱρὰ οἱ λέβητες ἐπεστεῶτες καὶ κρεῶν τε ἐόντες ἐμπλεοὶ καὶ ὕδατος ἄνεν 2
πυρὸς ἔξεσαν καὶ ὑπερέβαλον. Χίλων δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος παρατυχῶν καὶ θεησάμενος τὸ τέρας συνεβούλευε Ἱπποκράτει πρῶτα μὲν γυναικα μὴ ἄγεσθαι τεκνοποιὸν ἐς τὰ οἰκία· εἰ δὲ τυγχάνει ἔχων, δεύτερα τὴν γυναικα 3
ἐκπέμπειν, καὶ εἰ τίς οἱ τυγχάνει ἐὼν παῖς, τοῦτον ἀπείπασθαι. οὐκ ὦν 15
ταῦτα παρανέσαντος Χίλωνος πείθεσθαι θέλειν τὸν Ἱπποκράτεια· γενέσθαι οἱ μετὰ ταῦτα τὸν Πεισιστράτον τοῦτον, ὃς στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων, καὶ τῶν μὲν προεστεῶτος Μεγακλῆος τοῦ Ἀλκμέωνος, τῶν δὲ ἐκ τοῦ πεδίου Λυκούργου Ἀριστολαΐδew, καταφρονήσας τὴν τυραννίδα ἤγειρε τρίτην στάσιν, συλλέξας δὲ 20

A c P(p) T b M Q

α]νε[θη]ται 58 — Αττ[ικον] 59, 1 Pap. Ox. 2096 fr. I

9—10 Lex. Rhet. 670 Dobr. (Latte Lex. Gr. Min. 78) καὶ Ἡρόδοτος ὅταν λέγῃ Ἱπποκράτει — τὰ Ὀλύμπια, οὐ ἰδιώτῃ λέγει, ἀλλὰ θεωρέοντι, τοῦτέστι θεωρῶ πεμφθέντι || 15 Antiatt. Bekk. Anecd. 80 ἀπείπασθαι τὸν παῖδα ἀντὶ τοῦ ἄρρησθαι Ἡρόδοτος πρῶτον || 20 Prisc. XVIII 228 Attici ἑκαταφρονήσας τοῦτον καὶ τοῦτον. Ἡρόδοτος πρῶτον καταφρονήσας — στάσιν

1 αἰεὶ A c αἰεὶ rell. || 2 χρέεται M Q | ἐμοὶ om. c || 3 ὁρμώμενον P T b M Q || 4 πολλῶν] Πελασγῶν propos. Sauppe, sequ. Stein Hude <Πελασγῶν> πολλῶν Legrand πολλῶν restituendum putat Weber SIFC NS 17, 261 ss. ex πολλων, lectione cod. Urbin. gr. 88 || 5 βαρβάρων om. M Q | ὥς δὴ ὦν M Q πρὸς δὲ ὦν Vat. 122 πρὸς δὴ ὦν codd. cett. πρὸς ὦν δὴ vel πρὸς δὴ ὦν legendum iudicat Reiske, si non ὥς δὴ ὦν quod mavult πρὸς ὃ δὴ ὦν Krüger πρόσθε δὲ ὦν Stein | ἐμοὶ τε] ἐμοίγε Reiske, quem sequ. Stein Hude; lectionem codd. conservavi intelligens voces ὥς δὴ ὦν ἐμοὶ τε δοκεῖ (id quod ὥς τε δὴ ὦν ἐμοὶ δοκεῖ, ad positionem particulae te cf. Kühner-Gerth II 245) verba ὥς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι (2) resumere et eo referri | τὸ] τι coni. Legrand || 7 διεσπασμένον Q || 10 Ὀλύμπια Lex. Rhet. | μέγα (ut vid.) b || 11 ἱερὰ P¹ T b || 13 συνεβούλευε A, ene suprascr. A¹ || 13—14 τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι M Q || 14 τυγχάνει b oi suprascr. nescio quae manus A || 15 οὐκων Q || 17 supra τοῦτον ser. ὁ τοιοῦτος A² || 18 προεστῶτος T b Q || 19 Μεγακλέους T | Ἀλκμαίωνος b M Q ai suprascr. A man. rec.

στασιώτας καὶ τῷ λόγῳ τῶν ὑπερακρίων προστάς μηχανᾶται τοιάδε·
 τρωματίσας ἑωυτὸν τε καὶ ἡμιόνους ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεύγος ὥς 4
 ἐκπεφευγὼς τοὺς ἐχθρούς, οἳ μιν ἐλαύνοντα ἐς ἀγρὸν ἠθέλησαν ἀπολέσαι
 δῆθεν, ἐδέετό τε τοῦ δήμου φυλακῆς τιнос πρὸς αὐτοῦ κυρῆσαι πρότερον
 5 εὐδοκιμήσας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ Νίσαιάν τε
 ἐλὼν καὶ ἄλλα ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. ὁ δὲ δήμος ὁ τῶν Ἀθηναίων 5
 ἐξαπατηθεὶς ἔδωκε οἱ τῶν ἀστῶν καταλέξας ἄνδρας τούτους, οἳ δορυφόροι
 μὲν οὐκ ἐγένοντο Πεισιστράτου, κορνηφόροι δέ· ξύλων γὰρ κορύνας
 ἔχοντες εἶποντό οἱ ὅπισθεν. συνεπαναστάντες δὲ οὗτοι ἅμα Πεισιστράτῳ 6
 10 ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν. ἔνθα δὴ ὁ Πεισίστρατος ἤρχε Ἀθηναίων οὔτε τιμὰς
 τὰς ἐούσας συνταράξας οὔτε θέσμια μεταλλάξας. ἐπὶ τε τοῖσι κατεστεῶσιν
 ἔνεμε τὴν πόλιν κοσμέων καλῶς τε καὶ εὖ.

Μετὰ δὲ οὐ πολλὸν χρόνον τῶντὸ φρονήσαντες οἱ τε τοῦ Μεγακλέους 60
 στασιῶται καὶ οἱ τοῦ Ἀνκούργου ἐξελαύνουσί μιν. οὕτω μὲν Πεισίστρατος
 15 ἔσχε τὸ πρῶτον Ἀθήνας καὶ τὴν τυραννίδα οὗ κω κάρτα ἐρριζωμένην
 ἔχων ἀπέβαλε, οἳ δὲ ἐξελάσαντες Πεισίστρατον αὐτὶς ἐκ νέης ἐπ' ἀλλή-
 λουσιν ἐστασίασαν. περιελανόμενος δὲ τῇ στάσει ὁ Μεγακλῆς ἐπεκηρυ- 2
 κεύετο Πεισιστράτῳ, εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ
 τυραννίδι. ἐνδεξαμένου δὲ τὸν λόγον καὶ ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοις 3
 20 Πεισιστράτου μηχανῶνται δὴ ἐπὶ τῇ κατόδῳ πρῆγμα εὐηθέστατον, ὥς
 ἐγὼ εὐρίσκω, μακρῷ (ἐπεὶ γε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιότερον τὸ βάρβαρον
 ἔθνος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐὼν καὶ δεξιώτερον καὶ εὐηθίης ἡλιθίου ἀπηλλαγ-

A c P(p) TbmQ

T 6ss. Polyae. I 21, 3 ὁ . . . δῆμος ὑπερηγανάνκτησεν, ὥς ὁ κηδόμενος αὐτῶν δι'
 αὐτοὺς ταῦτα εἶη παθὼν, καὶ ἐς φυλακὴν τοῦ σώματος ἔδωκαν αὐτῷ τριακοσίους
 φύλακας, οἷς κορνηφόρους χρησάμενος αὐτὸς τε τύραννος Ἀθηναίων ἐγένετο καὶ τοῖς
 παισὶ τὴν τυραννίδα κατέλειπεν

16 Pap. Berol. inv. 13360 a M. Gronewald publici iuris facta ZPE 42, 1981, 8s.
 [ἐκ νέης· Ἡρόδοτος· Κυπριοὶ . . . γενομένο]ι αὐ[τίς ἐκ νέης κατε]δεδουλὼν[το
 (V 116), καὶ παλιν· οἱ δὲ ἐ]ξελασαντες Π[εισιστράτου] αὐ[τίς ἐκ νέης ἐπ' ἀλλήλοισι
 ἐ]στασίασαν

1 στασιώτας] στρατιώτας ■ | ὑποτακρίων (?) M || 7 καταλέξασθαι Gebhard in
 Progr. Gymn. Chur. 1864 et Legrand | τούτους] vocem τριηκοσίους videas apud
 Polyae., quam τ^{ους} scriptam hocque modo in τούτους depravatam esse iudicant
 Naber Stein Legrand || 11 ἐπὶ τε] ἐπέτε Tb | κατεστεῶσιν] θεστω suprascr. A² ||
 12 ἔνεμε] ἔμενε P¹pbmQ || 13 Μεγακλῆος c Μεγακλέος* (v eras.) M || 14 στασιῶται]
 στρατιῶται cQ || 15 κω] πω suprascr. A man. rec. || 21–22 τοῦ βαρβάρου ἔθνος
 τὸ Ἑλληνικὸν TbmQ, sed ad εὐηθίην Graecorum cf. πειθόμενοι infra p. 38, 12 ||
 22 voci εὐηθίης litteras ei (pro εὐηθέλης) suprascr. A¹ vel A²

μέγον μᾶλλον ἢ καὶ τότε γε οὗτοι ἐν Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοις λεγο-
 4 μένοισιν εἶναι Ἑλλήνων σοφίην). μηχανῶνται τοιάδε· ἐν τῷ δήμῳ τῷ
 Παιανίῃ ἦν γυνή, τῇ οὖνομα ἦν Φύη, μέγεθος ἀπὸ τεσσέρων πήχεων
 ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους καὶ ἄλλως εὐειδής. ταύτην τὴν γυναῖκα
 σκευάσαντες πανοπλή, ἐς ἄρμα ἐσβιάσαντες καὶ προδέξαντες σχῆμα, 5
 οἷόν τι ἔμελλε εὐπρεπέστατον φανέσθαι ἔχουσα, ἤλαννον ἐς τὸ ἄστυ
 προδρόμους κήρυκας προπέμψαντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα ἡγόρευον ἀπικό-
 5 μενοι ἐς τὸ ἄστυ λέγοντες, τοιάδε ὧς Ἀθηναῖοι, δέκεσθε ἀγαθῷ νόῳ
 Πεισίστρατον, τὸν αὐτῇ ἢ Ἀθηναίῃ τιμήσασα ἀνθρώπων μάλιστα
 κατάγει ἐς τὴν ἐωντῆς ἀκρόπολιν. οἱ μὲν δὴ ταῦτα διαφοιτέοντες ἔλεγον, 10
 αὐτίκα δὲ ἐς τε τοὺς δήμους φάτις ἀπίκετο, ὡς Ἀθηναίῃ Πεισίστρατον
 κατάγει, καὶ ἐν τῷ ἄστει πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεὸν
 61 προσεύχοντό τε τὴν ἀνθρωπον καὶ ἐδέχοντο Πεισίστρατον. ἀπολαβὼν
 δὲ τὴν τυραννίδα τρώπῳ τῷ εἰρημένῳ ὁ Πεισίστρατος κατὰ τὴν ὁμολογίην
 τὴν πρὸς Μεγακλέα γενομένην γαμέει τοῦ Μεγακλέος τὴν θυγατέρα. 15
 οἷα δὲ παίδων τέ οἱ ὑπαρχόντων νεηνίων καὶ λεγομένων ἐναγέων εἶναι
 τῶν Ἀλκμαιονιδέων, οὐ βουλόμενός οἱ γενέσθαι ἐκ τῆς νεογάμων γυναικὸς
 2 τέκνα ἐμίσγετό οἱ οὐ κατὰ νόμον. τὰ μὲν νυν πρώτα ἔκρυπτε ταῦτα ἢ
 γυνή, μετὰ δέ, εἴτε ἰστορεύσῃ εἴτε καὶ οὐ, φράζει τῇ ἐωντῆς μητρὶ, ἢ
 δὲ τῷ ἀνδρὶ· τὸν δὲ δεινὸν τι ἔσχε ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισίστρατον. 20
 ὀργῇ δὲ ὡς εἶχε, καταλλάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι στασιώτησι. μαθὼν δὲ
 ὁ Πεισίστρατος τὰ ποιούμενα ἐπ' ἐωντῷ ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς χώρης τὸ
 παράπαν, ἀπικόμενος δὲ ἐς Ἐρέτριαν ἐβουλεύετο ἄμα τοῖσι παισὶ.
 3 Ἰππίεω δὲ γνώμῃ νικήσαντος ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα ἐνθαῦτα

A c P(p) T b M Q

4 Lex. Vind. 26 (s. v. ἄλλως) Ἡρόδοτος· ἀπολείπουσα — εὐειδής (εὐειδεῖς cod.) ||
 5 Hes. προδέξαντες· προδείξαντες || 13 Prisc. XVIII 278 Attici· προσήχοντο αὐτὸν
 καὶ αὐτῷ· Ἡρόδοτος α'· προσήχοντό τε τὴν ἀνθρωπον

1 ἢ scripsi: εἰ codd. (ad μᾶλλον ἢ καὶ cf. IX 68, VIII 3, 1, IV 127, 1) | γε om. M Q |
 τοῖσι αὐτοῖσι c² P² ** τοῖσι A τοῖσι p rell. || 2 Ἑλλήνων σοφίην om. Q || 3 Παι-
 ανίει Ae | μέγεθος Tb | τεσσάρων PTbMQ | πήχεων τεσσάρων MQ | post
 πήχεων distinctit ('tribus digitis carens' interpretans) Auct. Lex. Vind. || 5 ἐμβιβ-
 σαντες P¹ T b M Q ἐσβιάσαντες P² p cett. || 6 φαίνεσθαι T b Q || 11 εἰς b | ἀφίκετο T ||
 12 καὶ οἱ ἐν c², receperunt Stein Hude, sed verbum tertiae pers. plur. (προσεύχον-
 το) subiecto carens potius sicut Germ. 'man' est intelligendum | πειθόμενοι c² Q
 πυνόμενοι cett., cf. III 78, 5 || 13 προσήχοντό Q | ἐδέκοντο PTbMQ | τὸν Πει-
 σίστρατον MQ || 15 γαμέεται (γαμέει Q) τὴν θυγατέρα αὐτοῦ MQ | Μεγακλέους P ||
 16 νεηνίων TQ || 17 Ἀλκμαιονιδέων T Ἀλκμαιωνιδέων MQ ai suprascr. A man.
 rec. || 18 κατὰ τὸν νόμον Q || 19 vocibus εἴτε ἰστορεύσῃ sub obelo in mg. adscr.
 φιλοῦσι οἱ Ἰωνες ἀντὶ δασέως A man. rec. ἰστορεύσῃ haud inapte Legrand ||
 21 στρατιώτησι c¹ TQ || 22 ἐπ' ἐωντῷ ἀπ' ἐωντοῦ Q ὑπ' ἐωντοῦ M || 23 Ἐρέτριαν
 Ae || 24 Ἰππίου T² Q | γνώμην M γνώμη PTb

ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολλῶν αἰτινές σφι προηδέατό κού τι. πολλῶν δὲ
 μεγάλα παρασχόντων χρήματα Θηβαῖοι ὑπερεβάλλοντο τῇ δόσει τῶν
 χρημάτων. μετὰ δέ, οὐ πολλῶ λόγῳ εἰπεῖν, χρόνος διέφθη καὶ πάντα σφι 4
 ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάτωδοι. καὶ γὰρ Ἀργεῖοι μισθωτοὶ ἀπίκοντο ἐκ Πελο-
 5 ποννήσου, καὶ Νάξιός σφι ἀνὴρ ἀπιγμένος ἐθελοντής, τῷ οὐνομα ἦν
 Λύδαμις, προθυμὴν πλείστην παρείχετο κομίσας καὶ χρήματα καὶ
 ἀνδρας. ἐξ Ἐρετρίης δὲ ὀρμηθέντες διὰ ἑνδεκάτου ἔτεος ἀπίκοντο ὀπίσω. 62
 καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς ἴσχυοσι Μαραθῶνα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χώρῳ σφι
 στρατοπεδευόμενοι οἱ τε ἐκ τοῦ ἄστεος στασιῶται ἀπίκοντο, ἄλλοι τε
 10 ἐκ τῶν δήμων προσέρρεον, οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπαστότε-
 ρον. οὗτοι μὲν δὴ συνηλίζοντο· Ἀθηναίων δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος, ἕως μὲν 2
 Πεισίστρατος τὰ χρήματα ἤγειρε καὶ μεταῦτις ὥς ἔσχε Μαραθῶνα,
 λόγον οὐδένα εἶχον· ἐπεῖτε δὲ ἐπύθοντο ἐκ τοῦ Μαραθῶνος αὐτὸν
 πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βοηθούσιν ἐπ' αὐτόν. καὶ οὗτοί τε 3
 15 πανστρατιῇ ἦσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας καὶ οἱ ἀμφὶ Πεισίστρατον, ὥς
 ὀρμηθέντες ἐκ Μαραθῶνος ἦσαν ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἐς τὸντο συνιόντες ἀπ-
 ικνέονται ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱερὸν καὶ ἀντὶα ἔθεντο τὰ ὅπλα.
 ἐνθαῦτα θείῃ πομπῇ χρεώμενος παρίσταται Πεισιστράτῳ Ἀμφίλοτος ὁ 4
 Ἀκαρνὰν χρησμολόγος ἀνὴρ, ὃς οἱ προσιῶν χρᾶ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τάδε
 20 λέγων·

ἔρριπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται,
 θύνοι δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός·

ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾶ τάδε, Πεισίστρατος δὲ συλλαβὼν τὸ χρηστήριον 63
 καὶ φᾶς δέκεσθαι τὸ χρησθὲν ἐπήγγε τὴν στρατιήν. Ἀθηναῖοι δὲ οἱ ἐκ τοῦ
 25 ἄστεος πρὸς ἄριστον τετραμμένοι ἦσαν δὴ τηνικαῦτα, καὶ μετὰ τὸ

A c P(p) TbMQ

10 Lex. Vind. 154 'πρὸ' πρόθεσις . . . πολλάκις λέγεται καὶ μετὰ συγκριτικοῦ
 ὀνόματος. Ἡρόδοτος· πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπαστότερον || 11 Λέξ. συνηλίζοντο· συν-
 ηθοίζοντο || 23—p. 40, 2 Suid. συλλαβὼν· εἰς νοὺν λαβὼν· ὁ δὲ Πεισίστρατος —
 χρησθὲν

1 προηδέατο A || 2 ὑπερεβάλλοντο Tb || 3 χρόνος <τε> Stein || 4 ἀπίκοντο Tb ||
 7 Ἐρετρίης Ac | ἐνδεκάτου ἔτεος] ἐνδεκαεὶδεκάτου (?) Tb om. et inter διὰ et ἀπί-
 κοντο vacat spatium magnum MQ || 8 χώρῳ] χρόνῳ TbQ || 9 στρατιῶται c¹ |
 ἀπίκοντο Tb || 11 οὗτοι οὕτω TQ | συνηλίζοντο b || 12 μεταῦτις Q | ἔσχε TbQ ||
 14 πορεύεσθαι] στρατεύεσθαι Q | τε] γε b || 15 ἦσαν A ἦσαν P¹ ἦσαν P²p cett. ||
 16 ἦσαν A ἦσαν M ἦσαν cett. || 17 ἱερὸν P¹TbMQ ἱερὸν P²p cett. | ἔθεντο Q ||
 18 ἐνθαῦτα b || 19 Ἀκαρνὰν T Ἀχαρνεὺς conl. Valckenaer | χρᾶ] χρῇ in mg. A
 man. rec. || 21 βοῦλος b || 22 θύνοι vel θύνοι c¹TQ | οἰμήσουσι PTh || 23 ὁ δὲ
 Πεισίστρατος Suid. | λαβὼν MQ (cf. Suid.)

- ἄριστον μετεξέτεροι αὐτῶν οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον· οἱ δὲ
 2 ἀμφὶ Πεισίστρατον ἐσπεσόντες τοὺς Ἀθηναίους τρέπουσι. φευγόντων δὲ
 τούτων βουλὴν ἐνθαῦτα σοφωτάτην Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾶται, ὅπως
 μήτε ἀλισθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι διεσκεδασμένοι τε εἰεν· ἀναβιβάσας τοὺς
 παῖδας ἐπὶ ἵππους προέεμπε. οἱ δὲ καταλαμβάνοντες τοὺς φεύγοντας
 5 ἔλεγον τὰ ἐντεταλμένα ὑπὸ Πεισιστράτου θαρσέειν τε κελεύοντες καὶ
 64 ἀπιέναι — ἕκαστος ἐπὶ τὰ ἑωυτοῦ. πευδομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων οὕτω
 δὴ Πεισίστρατος τὸ τρίτον σχὼν Ἀθήνας ἐρρίζωσε τὴν τυραννίδα
 ἐπικούροισι τε πολλοῖσι καὶ χρημάτων συνόδοις τῶν μὲν αὐτόθεν, τῶν
 10 δὲ ἀπὸ Στρυμόνος ποταμοῦ συνιόντων, ὁμήρους τε τῶν παραμεινάντων
 Ἀθηναίων καὶ μὴ αὐτίκα φευγόντων παῖδας λαβὼν καὶ καταστήσας ἐς
 2 Νάξον (καὶ γὰρ ταύτην ὁ Πεισίστρατος κατεστρέψατο πολέμῳ καὶ
 ἐπέτρεψε Λυγδάμῳ) πρὸς τε ἔτι τούτοις τὴν νῆσον Ἀήλον καθήρας ἐκ
 τῶν λογίων, καθήρας δὲ ὧδε· ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱοῦ εἶχε, ἐκ τούτου
 τοῦ χώρου παντὸς ἐξορύξας τοὺς νεκροὺς μετεφόρεε ἐς ἄλλον χώρον τῆς
 15 τῆς Δήλου. καὶ Πεισίστρατος μὲν ἐτυράννευε Ἀθηναίων, Ἀθηναίων δὲ οἱ μὲν
 3 ἐν τῇ μάχῃ ἐπεπτώκεσαν, οἱ δὲ αὐτῶν μετ' Ἀλκμεωνίδεω ἔφευγον ἐκ τῆς
 οἰκῆς.
 65 Τοὺς μὲν νυν Ἀθηναίους τοιαῦτα τὸν χρόνον τοῦτον ἐπυνθάνετο ὁ
 Κροῖσος κατέχοντα, τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους ἐκ κακῶν τε μεγάλων 20
 πεφευγότας καὶ ἑόντας ἤδη τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεγεάων· ἐπὶ
 γὰρ Λέοντος βασιλεύοντος καὶ Ἡγησικλέος ἐν Σπάρτῃ τοὺς ἄλλους

A c P(p) TbMQ

τ[ων] [μεν] 64, 1 — Λυγδάμῳ 64, 2 Pap. Ox. 2097 col. I valde mutila
 πε[φευγ]ο[τας] 65, 1 — ἀπροσ[α]μ[ικτοι] 65, 2 Pap. Ox. 2097 col. II

1 Λέξ. μετεξέτεροι· ἔνιοι. Grec. Cor. 91 τὸ 'ἔνιοι' μετεξέτεροι φασίν. Suid. μετ-
 εξέτεροι· παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'ἔνιοι'· οἱ δὲ μετεξέτεροι — πρὸς ὕπνον ἐτρέποντο ||
 3—4 Suid. ἀλισθεῖεν· συναθροισθεῖεν· ὁ δὲ Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾶται, ὅπως ἀλι-
 σθεῖεν ἔτι οἱ Ἀθηναῖοι.

3 ἐνθαῦτα bQ | ὅπως Suid. || 4 μήτε om. Suid. || 7 ἕκαστον P^{ac} recep. Steph. et
 edd. alii ἕκαστος P^c p cett.; ad nominativum in appositionibus e parenthesis
 praesertim opisthotheticis natis pro alio casu usurpatum v. Schwyzer, Die Paren-
 these 42s., et Schwyzer-Debrunner, Griech. Gramm. II 615s.; an ἕκαστους sit
 restituendum, dubitat Stein || 9 πρόσδοις Q || 12 αὐτὴν littera τ in initio vocis
 sup. lin. addita manu (teste Paapio) secunda Pap. Ox. 2097 || 13 τε Schaefer γ^s
 codd. || 14 ἐπόσον ATb | ἰσοῦ P¹ p TbMQ || 16 Ἀθηναίων¹] Ἀθηνέων prop. Schenkl,
 recep. edd. plerique | post Ἀθηναίων δὲ nonnulla verba excidisse, unde eluceret
 de solis Atheniensibus hic agi, qui erga Pisistratum infesto animo se gessissent
 cred. Legrand || 17 Ἀλκμαιωνίδεω bMQ ai suprascr. nescio quae man. A Ἀλκ-
 μειωνίδεων propos. Wesseling Vallae versione Latina nissus (cum Alcmaeonidis),
 recep. Stein Hude || 18 οἰκῆς TbMQ || 22 Ἡγησικλέους Pp

πολέμους εὐτυχεύοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς Τεγεάτας μούνους προσ-
 2 ἐπταίον, τὸ δὲ ἔτι πρότερον τούτων καὶ κακονομώτατοι ἦσαν σχεδὸν 2
 πάντων Ἑλλήνων κατὰ τε σφέας αὐτοὺς καὶ ξείνοισι ἀπρόσμικτοι, μετέ-
 3 βαλον δὲ ὧδε ἐς εὐνομίην· Λυκούργου τῶν Σπαρτιητέων δοκίμον ἀνδρὸς
 5 ἐλθόντος ἐς Δελφούς ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ὡς ἐσῆς ἐς τὸ μέγαρον, εὐθὺς
 ἡ Πυθίη λέγει, τάδε

ἥκεις, ὦ Λυκούργε, ἐμὸν ποτὶ πλοῖα νηὸν
 Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 δίδω ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἄνθρωπον·
 10 ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκούργε.³

οἱ μὲν δὴ τινες πρὸς τούτοις λέγουσι καὶ φράσαι αὐτῷ τὴν Πυθίην τὸν 4
 νῦν κατεστεῶτα κόσμον Σπαρτιήτησι, ὡς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι
 λέγουσι, Λυκούργον ἐπιτροπεύσαντα Λεωβώτew, ἀδελφιδέου μὲν ἑαυτοῦ,
 βασιλεύοντος δὲ Σπαρτιητέων, ἐκ Κρήτης ἀγαγέσθαι ταῦτα. ὡς γὰρ 5
 15 ἐπετροπέυσε τάχιστα, μετέστησε τὰ νόμιμα πάντα καὶ ἐφύλαξε ταῦτα μὴ

A e P(p) TbMQ

Σχόλ. 65, 3 χρησμός ἐν τοῖς Θησέως βίοις ἀναφερόμενος·
 δλβιος οὗτος ἀνὴρ, δς νῦν κατὰ λαῖων οὐδὸν
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος χρηστήριον εἰσαναβαίνει·
 ἤλυθεν εὐνομίην διζήμενος, αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 δώσω, ἦν οὐκ ἄλλη ἐπιχθονίων πόλις ἔξει. A

T ■ oraculum praebent titulus Delphis a Cyriaco Ancon. olim repertus nunc
 perditus (e cod. Vat. Barb. lat. 2098 correctus exscribit Foucart, Bull. Corr.
 Hell. 5, 1881, 434s., cf. Hemmerdinger, Les mss., 181s.), Themistius XIX 225 d
 (qui etiam tertium versum habet bis, VII 97 d et XV 193 c), Theodoret. Graec.
 affect. X 33, David Proleg. Phil. 13a; tres primos versus tantum Schol. Arist.
 p. 326 Dind., Plut. Mor. 1103a Λυκούργος ὑπὸ τῆς Πυθίης προσαγορευθεὶς·
 'Ζηνὶ — ἔχουσι'. laudat idem oraculi versum tertium Mor. 1098a

1 μούνους ePT μούνους Pap. Ox. 2097 rell. || 3 ἀπρόσμικτοι Pap. Ox. 2097 quo-
 que || 7 ἥκει A¹e¹ ἤλυθες (ἤλθες v. l.) David, titulus | Λυκούργε Dav. codd.
 quid., Theodor., Themist., Schol. Arist., titulus Λυκούργε T¹ Dav. codd. quid. |
 πλοῖα νηὸν] νηὸν ἀνιῶν Schol. Arist. || 9 δίδω APe nescio cur non recipiatur
 δίδω Dav. codd. quidam | ἢ σε θεὸν σε Plut. cod. quid. εἴ σε θεὸν titulus |
 ἢ ἄνθρωπον] ἢ καὶ ἄνδρα T²Q titulus ἢ ἄνθρωπον ἢ (vel ἢ γε) καὶ ἄνδρα
 David || 10 ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον ἔλπομαι θεὸν Q ἀλλ' ἐμπης σέ θεὸν μαντεύσομαι
 David ἀλλά τι καὶ μᾶλλον ... ci. Stein μᾶλλον τοι θεὸν ἔλπομαι ἔμμεναι titulus |
 Λυκούργε Q titulus, David, Themist., Theodoret., qui addit versum ἥκεις εὐνομίην
 διζήμενος· αὐτὰρ ἐγὼ σοι δώσω (cf. scholium) || 13 Λεωβατέw e²P^cp || 15 νόμιμα P |
 μὴ παραβαίνειν ταῦτα TbMQ

παραβαίνειν. μετὰ δὲ τὰ ἐς πόλεμον ἔχοντα, ἐνωμοτίας καὶ τριηκάδας καὶ
 συσσίτια, πρὸς τε τούτοις τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε Λυκούργος.
 66 οὕτω μὲν μεταβαλόντες ἐδνομήθησαν, τῷ δὲ Λυκούργῳ τελευτήσαντι
 ἱρὸν εἰσάμενοι σέβονται μεγάλως. οἷα δὲ ἐν τε χώρῃ ἀγαθῇ καὶ πλήθει
 οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν, ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα καὶ εὐθενήθησαν. καὶ δὴ σφι
 οὐκέτι ἀπέχρα ἥσυχλὴν ἄγειν, ἀλλὰ καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες
 2 εἶναι ἐχρηστηριάζοντο ἐν Δελφοῖσι ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ. ἡ δὲ
 Πυθίη σφι χρᾶ, τάδε

‘Ἀρκαδίην μ’ αἰτεῖς; μέγα μ’ αἰτεῖς· οὐ τοι δώσω·
 πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανεφάγοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ σ’ ἀποκωλύσουσιν, ἐγὼ δέ τοι οὕτι μεγάλω.
 δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι
 καὶ καλὸν πεδῖον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι.’

3 ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἀρκάδων μὲν τῶν
 ἄλλων ἀπείχοντο, οἱ δὲ πέδας φερόμενοι ἐπὶ Τεγείτας ἐστρατεύοντο 15

A c P(p) TbMQ

T 9—12 oraculum totum habent Schol. Aristid. p. 561 Dind., Eust. II. 301 (ad
 B 607) μέμνηται δὲ Τεγέας καὶ χρησμοί, ἐν οἷς καὶ οὗτος· ‘Ἀρκαδίην — Τεγέην
 καὶ τὸ ἐξῆς, Steph. Byz. s. v. Τεγέα: πόλις Ἀρκαδίας . . . Λέπιδος δ’ ἐν ἱστορίᾳ
 ἐπιτομῇς πρώτῳ περὶ Λακεδαιμονίων οὕτω φησί· ‘χρᾶ δ’ αὐτοῖς ἡ Πυθία ἐπ’ Ἀρ-
 καδίᾳ ὥδε· ‘Ἀρκαδίην . . . ὀρχήσασθαι. ἐχρῶντο δὲ καὶ πάλιν, καὶ ἀφικνεῖται αὐτοῖς
 τάδε· ἔστι — ἔσση’ (67, 4). laudant oraculi versum primum Dio Chrys. XVII 469
 et Suid. s. v. Ἀρκαδία, secundum Tzetzes in Lycophr. ad 482

1 Λέξ. συνωμοτία (ἐνωμοτία Lexx. alphab.)· τάξις τις (om. Lexx. alphab.) παρὰ
 (τοῖς add. Lexx. alphab.) Ἀττικοῖς. — τριηκάδας· δέιπνα κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸς
 λ’ ἀνδρῶν (ἀνδρῶν λ’ Lexx. alphab.). Suid. συνωμοσία· ἡ μεθ’ ὅρκον φιλία, παρὰ
 δὲ Ἀττικοῖς συνωμοσία τάξις τις. Greg. Cor. 93 λέγουσι δὲ καὶ τὰ κατὰ δήμους καὶ
 ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν δέιπνα τριηκάδας || 5 Suid. ἀνέδραμεν· ἀντὶ τοῦ
 ‘ἠδξήθη’· Ἡρόδοτος. Bekk. Anecd. 395 ἀνέδραμεν· ἀντὶ τοῦ ‘ἠδξήθη’ || Hes. ἀπέ-
 χρα· ἤρει || 9—13 Alex. De fig. 446 (ἀναδίπλωσις ἐστὶ) ὅταν τὸ δεύτερον λεγόμενον
 ἀρχῇται ἀπὸ τῆς τοῦ προηγουμένου τελευτῆς . . ., ὡς καὶ νῦν ἐν τῷ χρησμῷ ‘Ἀρ-
 καδίην μ’ αἰτεῖς· οὐ τοι δώσω· δώσω τοι Τεγέην. δοκεῖ δὲ ποιητικώτερον εἶναι

1 συνωμοτίας Lexx. seriatim composita || 4 ἱερὸν P¹ ἱρὸν P² p rell. | εἰσάμενοι
 bT || 5 εὐδηνήθησαν TbM εὐδυνήθησαν Q || 6 ἀπέχρη TbQ | κρεῖσσονες b ||
 9 μέγ’ αἰτεῖς supraser. nescio quae manus Q || 10 Ἀρκαδία codd. Tzetz. pars una ||
 11 σ’ γ’ MQ | ἥς τ’ ἀπο κωλύουσιν Stephani cod. unus | ἐγὼ δὲ οὐ τοι μεγάλω
 Schol. Aristid. codd. plur., Steph. cod. unus || 12 ποσσὶ κρότον T ποσσίκρότον
 (altero accentu super σσ extincto) A ποσσίκροτον M Schol. Aristid. cod. unus
 πο^οσίκροτον Q

χρησμῶ κιβδήλω πίσνονοι, ὥς δὴ ἐξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγεήτας.
 ἐσωθέντες δὲ τῇ συμβολῇ, ὅσοι αὐτῶν ἐξωγρήθησαν, πέδας τε ἔχοντες, 4
 τὰς ἐφέροντο αὐτοὶ, καὶ σχολῶν διαμετροησάμενοι τὸ πεδίον τὸ Τεγεητέων
 ἐργάζοντο. αἱ δὲ πέδαί αὐται, ἐν τῇσι ἐδεδέατο, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν σῶαι
 5 ἐν Τεγέῃ περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης κρεμάμεναι. κατὰ μὲν δὴ 67
 τὸν πρότερον πόλεμον συνεχέως αἰεὶ κακῶς ἀέθλεον πρὸς τοὺς Τεγεήτας,
 κατὰ δὲ τὸν κατὰ Κροῖσον χρόνον καὶ τὴν Ἀναξανδρίδεω τε καὶ Ἀρίστονος
 βασιληίην ἐν Λακεδαίμονι ἤδη οἱ Σπαρτιῆται κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ
 ἐγεγόνεσαν τρόπῳ τοιῷδε γενόμενοι· ἐπειδὴ αἰεὶ τῷ πολέμῳ ἐσσοῦντο 2
 10 ὑπὸ Τεγεητέων, πέμπαντες θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς ἐπειρώτων, τίνα ἂν
 θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεητέων γενοίατο. ἡ δὲ
 Πυθίῃ σφι ἔκρησε τὰ Ὑρέστεω τοῦ Ἀγαμέμνονος ὅστέα ἐπαγαγομένους.
 ὥς δὲ ἀνευρεῖν οὐκ οἶοί τε ἐγίνοντο τὴν θήκην τοῦ Ὑρέστεω, ἔπεμπον 3
 αὐτίς τὴν ἐς θεὸν ἐπειρησομένους τὸν χώρον, ἐν τῷ κέοιτο Ὑρέστης.
 15 εἰρωτῶσι δὲ ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι λέγει ἡ Πυθίῃ, τάδε

ἔστι τις Ἀρκαδίας Τεγέῃ λευρῶ ἐνὶ χώρῳ,
 4 ἐνθ' ἀνεμοὶ πνεῖουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ' ἐπὶ πῆματι κεῖται.
 ἐνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φονίζοος αἶα·
 20 τὸν σὺ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσση·

ὥς δὲ καὶ ταῦτα ἤκουσαν, ἀπείχον τῆς ἐξευρέσιος οὐδὲν ἔλασσον πάντα 5
 διζήμενοι, ἐς οὗ δὴ Αἰήης τῶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπαρτιητέων

A c P(p) TbMQ

T 16ss. Schol. Aristid. p. 561 Dind. totum oraculum habet. Steph. Byz. v. ad 66, ■

6 Hes. ἀέθλεον· ἐμόχθουν, ἡγωνίζοντο. Bekk. Anecd. 347 ἀέθλεον· ἐμόχθουν,
 ἡγωνίζοντο. Poll. III 144 ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν τὸ ἀθλεύειν παρ' Ἡροδότῃ (cf. V
 22, 2) || 18 Bekk. Anecd. 408 ἀντίτυπους· σκληροὺς καὶ ἀνενδότους, μεταφορικῶς
 ἀπὸ τοῦ ἀκμονος καὶ τῆς σφύρας. καὶ τύπος ἀντίτυπος φησὶν ὁ χρησμός

2 ἐσωθέντες c¹ ἐσοθέντες TQ | αὐτέων Q || 3 ἔφερον Tb || 5 κρεμάμενοι Ac
 litt. α in o vel o in α mut. M || 6 αἰεὶ MQ | ἀέθλεον Bekk. Anecd. || 9 ἐγεγόνευσαν
 TbQ | ἐσσοῦντο T || 10 Τεγεητέων γε ab A¹ omissum sup. lin. add. A man. rec. |
 εἰς b | ἐπειρώτων Pp | ἐπειρώτων MQ | ἐπειρώτων b || 12 ὅστέα om. Q | ἐπαγόμε-
 νος TbMQ || 13 ἐγυνέατο TbMQ || 14 αὐτίς Tb | τὴν ἐς | ἐς τὸν Q Ald. || 15 τοῖς
 bQ || 16 Ἀρκαδίη Q | Ἀρκαδίη b Steph. Byz. cod. unus | Τεγέης bQ γαίης Schol.
 Arist. || 17 δύο b²Q || 18 ἐπὶ ἐνὶ Schol. Arist. codd. quid. | πῆματι πῆμασι Q ||
 19 φονίζοος TbQ Schol. Arist. || 20 κομισσάμενος c¹TbQ | Τεγέαις Steph. Byz.
 codd. plur. | ἔση TbMQ || 21 ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι AcP | οὐδὲν sup. lin. A ||
 22 ἐσοῦ A ἐσὸ b

ἀνεῦρε. (οἱ δὲ ἀγαθοεργοὶ εἰσι τῶν ἀστῶν ἐξιόντες ἐκ τῶν ἱππέων αἰεὶ οἱ πρεσβύτατοι, πέντε ἔτεος ἑκάστου· τοὺς δεῖ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν, τὸν ἂν ἐξίωσι ἐκ τῶν ἱππέων, Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους
 68 μὴ ἐλινύειν ἄλλους ἄλλη.) τοῦτων ὧν τῶν ἀνδρῶν Λίχης ἀνεῦρε ἐν Τεγέῃ καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ. εὐούσης γὰρ τοῦτον τὸν χρό-
 9 νον ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τεγεῖτας ἐλθὼν ἐς χαλκήιον ἐθηεῖτο σίδηρον
 2 ἐξελαυνόμενον καὶ ἐν θωύματι ἦν ὁρῶν τὸ ποιεόμενον. μαθὼν δέ μιν ὁ χαλκεὺς ἀποθωνμάζοντα εἶπε πανσάμενος τοῦ ἔργου· ἥ κού ἂν, ὦ ξενίε Λάκων, εἴ περ εἶδες, τό περ ἐγώ, κάρτα ἂν ἐθωύμαζες, ὅκου νῦν οὕτω
 3 τυγχάνεις θωῶμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου. ἐγὼ γὰρ ἐν 10
 τῇδε θέλῳ, ἐν τῇ αὐλῇ, φρέαρ ποιήσασθαι, ὁρύσσων ἐπέτυχον σορῶν
 ἑπταπύχεϊ· ὑπὸ δὲ ἀπιστίας μὴ μὲν γενέσθαι μηδαμᾶ μέζοντας ἀνθρώπους
 τῶν νῦν ἀνῶξα αὐτὴν καὶ εἶδον τὸν νεκρὸν μήκει ἴσον ἐόντα τῇ σορῶ·
 μετρήσας δὲ συνέχωσα ὀπίσω. ὁ μὲν δὴ οἱ ἔλεγε τά περ ὁπώπτε, ὁ δὲ
 ἐννώσας τὰ λεγόμενα συνεβάλλετο τὸν Ὀρέστεα κατὰ τὸ θεοπρόσιον 15
 4 τοῦτον εἶναι, τῇδε συμβαλλόμενος· τοῦ χαλκεὺς δύο ὁρέων φύσας τοὺς
 ἀνέμους εὗρισκε ἐόντας, τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφύραν τὸν τε τύπον καὶ
 τὸν ἀντίτυπον, τὸν δὲ ἐξελαυνόμενον σίδηρον τὸ πῆμα ἐπὶ πῆματι κείμενον,
 ■ κατὰ τοιόνδε τι εἰκάζων, ὥς ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνέγρηται. συμ-
 βαλλόμενος δὲ ταῦτα καὶ ἀπελθὼν ἐς Σπάρτην ἔφραξε Λακεδαιμονίοισι 20
 πᾶν τὸ πρῆγμα. οἱ δὲ ἐκ λόγον πλαστοῦ ἐπενελικαντές οἱ αἰτήν ἐδίωξαν. ὁ
 δὲ ἀπικόμενος ἐς Τεγέην καὶ φράζων τὴν ἐωντοῦ συμφορὴν πρὸς τὸν
 6 χαλκεῖα ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. χρόνῳ δὲ ὥς ἀνέγνωσε,

A B (a μὴ μὲν γενέσθαι 68, 3) **c P(p)** **T b** (usque ad ἀπιστίας 68, 3) **MQ**
 Σχόλ. 68, 6 (ad ἀνέγνωσε) ἔπεισεν **A** *man. rec.*

1 Hes. ἀγαθοεργοί· οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες πέντε ἑκάστου ἔτους, ὥς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Bekk. Anecd. 209 ἀγαθοεργοὶ εἰσι οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες ἑκάστου ἔτους, ὥς Ἡρόδοτος, ἥ οἱ τῶν ἀρχόντων ὑπηρεταὶ ἢ οἱ ἀγαθὸν τι εἰργασμένοι || 4 Λέξ. ἐλινύειν (εἰλινύειν D)· ἡσυχάζειν (deest Lexx. alph.). Greg. Cor. 92 ὁ ἡσυχάζων ἐλινύων (εἰλινύων v. l.). Suid. ἐλινύειν· ἡσυχάζειν, βραδύνειν || 8-9 Etym. Magn. ἦπον· τοῦτο ἄρχεται μὲν λόγον, ὥς παρὰ Ἡροδότῳ ἦπου ἂν, ὡς ἔειπε Λάκων, ἐθαύμασα || 15 Λέξ. ἐννώσας (ἐννώσας a r v)· διανοηθεῖς. Suid. ἐννώσας· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'διανοηθεῖς'. Greg. Cor. 94 τὸν διανοηθέντα ἐννώσαντα || 23 Pollux I 75 μισθῶσαι οἶκον, ὅπερ Ἡρόδοτος ἐκδιδόναι καλεῖ· ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν

1 ἀνεῦρεν **bM** ἀνεῦρον ■ || 2 δεῖ || δὴ **TbQ** || 4 ἐλινύειν **PTb**, cf. Greg. Cor. alterum v add. **A**² ἐλινύειν cf. Lexx. et Greg. Cor. || 7 θωύματι **P¹Tb** θωύματι **p** cett. | ὁρέων **TbMQ** || 8 ἀποθωνμάζοντα **P¹Tb** ἀποθωνμάζοντα **P²p** cett. | πανσά-
 μένου **A** | ἦπον Et. Mag. ad ἦ κού sub obelo in mg. adscr. ἦπον **A** || 9 ἐθώμα-
 ζες **P¹Tb** ἐθωύμαζες ■ cett. ἐθαύμασα Et. Magn. | ὅπου **Q** || 10 θώμα **P¹Tb**
 θωῶμα **P²p** cett. | ποιεόμενος **Q** Ald. || 11 ἐν om. **MQ** || 14 οἱ om. **MQ** || 15 ἐννώσας
 Lexx. seriatim conser. codd. plur. | συνεβάλετο **P** || 16 συμβαλλόμενος **P** συμβαλ-
 λόμενος **Q** Ald. || 17 τε om. **Q** || 19 συμβαλλόμενος **BTMQ** || 21 δέ om. **TMQ** |
 σπλαστοῦ **Q** || 23 ἐκδιδόντος **MQ**, litt. v expunxit **M**

ἐποικίσθη· ἀνορύξας δὲ τὸν τάφον καὶ τὰ ὀστέα συλλέξας οἶχετο φέρων ἐς Σπάρτην. καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου, ὅπως περὶ ὧτο ἀλλήλων, πολλῶ κατωτέρω τοῦ πολέμου ἐγένοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἤδη δὲ σφι καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεστραμμένη.

5 Ταῦτα δὴ ὦν πάντα πυνθανόμενος ὁ Κροῖσος ἔπεμπε ἐς Σπάρτην 69 ἀγγέλους δῶρά τε φέροντας καὶ δεησομένους συμμαχίης ἐντειλάμενός τε τὰ λέγειν χρῆν. οἱ δὲ ἐλθόντες ἔλεγον· ἔπεμψε ἡμεῖς Κροῖσος ὁ Λυδῶν τε 2 καὶ ἄλλων ἐθνέων βασιλεὺς λέγων, τάδε “ὦ Λακεδαιμόνιοι, χρήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Ἕλληνα φίλον προσθέσθαι — ὑμεῖς γὰρ πυνθάνομαι προ- 10 εστάναι τῆς Ἑλλάδος — ὑμεῖς ὦν κατὰ τὸ χρηστήριον προκαλέομαι φίλος τε θέλων γενέσθαι καὶ σύμμαχος ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης”. Κροῖσος 3 μὲν δὴ ταῦτα δι’ ἀγγέλων ἐπεκηρυκεύετο, Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀκηκοότες καὶ αὐτοὶ τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γενόμενον ἥσθησάν τε τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν καὶ ἐποιήσαντο ὅρκια ἑξινίης περὶ καὶ ξυμμαχίης· καὶ γὰρ 13 τινες αὐτοὺς εὐεργεσίαι εἶχον ἐκ Κροίσου πρότερον ἔτι γεγονῶται· πέμψαντες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Σάρδεις χρυσὸν ὠνόνοτον ἐς ἀγαλμα 4 βουλόμενοι χρήσασθαι τοῦτο, τὸ νῦν τῆς Λακωνικῆς ἐν Θόρακι ἰδρυταὶ Ἀπόλλωνος, Κροῖσος δὲ σφι ὠνεομένοισι ἔδωκε δωτήνην.

Τούτων τε ὦν εἵνεκεν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν συμμαχίην ἐδέξαντο, καὶ 70 20 ὅτι ἐκ πάντων σφέας προκρίνας Ἑλλήνων αἰρέετο φίλους. καὶ τοῦτο μὲν αὐτοὶ ἦσαν ἔτοιμοι ἐπαγγέλλαντι, τοῦτο δὲ ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον ζωδίον τε ἔξωθεν πλήσαντες περὶ τὸ χεῖλος καὶ μεγέθει τριηκοσίους ἀμφορέας χωρόντα ἦγον δῶρον βουλόμενοι ἀντιδοῦναι Κροίσῳ. οὗτος δὲ 2 κρητῆρ οὐκ ἀρίκετο ἐς Σάρδεις δι’ αἰτίας διφασίας λεγομένης τάσδε· οἱ 25 μὲν Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, ὥς ἐπεῖτε ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδεις ὁ κρητῆρ ἐγένετο κατὰ τὴν Σαμίην, πυνθόμενοι Σάμιοι ἀπεληλίσσαντο αὐτὸν νηυσὶ μακροῦσι ἐπιπλώσαντες· αὐτοὶ δὲ Σάμιοι λέγουσι, ὥς ἐπεῖτε ὑστέρησαν οἱ 3

AB c P(p) TMQ, ad quos iterum accedunt RSV a καὶ δὴ καὶ ἐξέπεμπεν ἐς Σπάρτην κτλ., quod pro initio cap. 69 habent

2 ὅπως M | ἐπειρώετο MQ ἐπειρώετο (quod ex πειρώετο et ἐπειρώετο modo mixtae lectionis ortum verisimillimum videtur) cett., corr. Schweighauser || 6 ἀγγέλους om. Q | δῶρά | ἰά SV || 7 χρῆν λέγειν Ae ordinem inversum signis I – II not. A¹ | χρῆν λέγειν TMQ | ἡμᾶς T || 9 προσθέσθαι Q || 10 προκαλέομαι codd., corr. Cobet || 11 τε² om. Q || 12 διαγγέλλων S || 12–13 καὶ αὐτοὶ ἀκηκοότες MQ || 13 τῇ τε TQ || 14 ξενίης SVQ¹ | συμμαχίης ABcMQRSV, v. praef. p. XXI || 15 ἐτι | ἤδη MQ || 16 Σάρδεις Q || 17 τούτω TMQRSV τούτω Gaisford alique edd. | Θόρακι SV || 18 τούτων τε ὦν | τούτεων R || 20 Ἑλλήνων om. MQ || 21 ἐτοιμός Be | κρητῆρα ποιησάμενοι RSV || 22 μεγάθει PT | τριακοσίους MQ || 23 ἀμφορέας χωρόντα | ἀμφορέοντα RV ἀμφορέοντας S | ἦγον | ἦττον RSV ἄγον TMQ || 24 λεγομένης διφασίας TMQ || 25 Σάρδεις TMQ Σάρδεῖς V || 26 ἐγένετο SV | ἀπελοῖατο ABcP ἀπελῶατο TMQ, cf. III 47, 2 (Weber BPhW 1941, 235ss.) ἢ ἀπεληλίσσαντο supraser. A² || 27 ὑστέρισαν MQ

ἄγοντες τῶν Λακεδαιμονίων τὸν κρητῆρα, ἐπυνθάνοντο δὲ Σάρδις τε καὶ Κροίσον ἡλωκέναι, ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ἐν Σάμῳ, ἰδιώτας δὲ ἄνδρας περιμένοντας ἀναθεῖναι μιν ἐς τὸ Ἑραιοῖν· τάχα δὲ ἂν καὶ οἱ ἀποδόμενοι λέγοιεν ἀπικόμενοι ἐς Σπάρτην, ὥς ἀπαιρεθείησαν ἐπὶ Σαμίων.

- 71 Κατὰ μὲν νῦν τὸν κρητῆρα οὕτως ἔσχε, Κροῖσος δὲ ἁμαρτῶν τοῦ
 χρησιμοῦ ἐποιεῖτο στρατήϊν ἐς Καππαδοκίην, ἐλπίσας καταρῆσαι
 2 Κύρον τε καὶ τὴν Περσέων δύναμιν. παρασκευαζομένον δὲ Κροίσον
 στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας τῶν τις Λυδῶν νομιζόμενος καὶ πρόσθεν εἶναι
 σοφός, ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς γνώμης καὶ τὸ κάρτα ὄνομα ἐν Λυδοῖσι ἔχων,
 συνεβούλευσε Κροίσῳ, τάδε [ὄνομά οἱ ἦν Σάνδανις] ὧ βασιλεῦ, ἐπ' ἄν-
 10 δρας τοιοῦτους στρατεύεσθαι παρασκευάζει, οἱ σκυτῖνας μὲν ἀναξυρίδας,
 σκυτῖνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι, σιτέονται δὲ οὐκ ὅσα ἐθέλουσι,
 3 ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, χώραν ἔχοντες τρηχέην. πρὸς δὲ οὐκ οἴῳ διαχρέωνται,
 ἀλλὰ ὕδροποτεύουσι, οὐ σῦκα δὲ ἔχουσι τρώγειν, οὐκ ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν.
 τοῦτο μὲν δὴ, εἰ νικήσεις, τί σφεας ἀπαιρήσεις, τοῖσί γε μὴ ἔστι μηδέν; 15

AB e P(p) TR MQ SV

Σχόλ. 71, 2 ἀναξυρίς καλεῖται τὸ δερμάτινον ὑπόδημα· πρῶτοι δὲ (πρῶτον δὴ
 A man. rec.) Πέρσαι καταδεδείχασι τοιαῦτα, οἱ γὰρ Ἕλληνες τὸ πρὶν πεδίλους
 (πέδιλα A man. rec.) ἔχρωντο, ἃ οὐ (ἃ οὐ om. A man. rec.) σκύτινα, ἀλλὰ λίννα
 ἢ εἴρωα. ἔτεροι δὲ λέγουσιν, ὥς ἀναξυρίδες εἰσι τὰ παρὰ Ἑλλήσι βρακία λεγόμενα
 (ἔτεροι κτλ. om. A man. rec.) BRA man. rec.

T 10ss. Athen. 78e ὁ θαυμασιώτατος καὶ μελίγρης Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν
 ἱστοριῶν καὶ μέγα ἀγαθὸν φησὶν εἶναι τὰ σῦκα οὕτωςί λέγων· βασιλεῦ ... οὐδὲν
 ἀγαθόν. Eustath. Od. 1964 (ad ω 342) Ἡρόδοτος ... φησὶν ὁ θαυμασιώτατος καὶ
 μελίγρης χώραν τινὰ φέρον οὕτε οἶνον αὐτὴν ἔχειν, ἔφη, οὐ σῦκα, οὐκ ἄλλο οὐδὲν
 ἀγαθόν

11 Λέξ. ἀναξυρίδας· τὰ βαθέα καὶ βασιλικά τῶν ὑποδημάτων ἢ τὰ νῦν βρακία λε-
 γόμενα (ἢ κτλ. om. Lexx. alph.). Hes. ἀναξυρίδες· φημινάλια, βρακία, ... ὑποδή-
 ματα βαθέα ἢ βασιλικά. Suid. ἀναξυρίδες· φημινάλια, βρακία, ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβαρα
 ὑποδήματα. Bekk. Anecd. 391 i. q. Suid. idemque fere Et. M.

1 ἐπυνθάνετο RV | Σάρδεϊς MQ || 2 ἐς Σάμον Q || 3 Ἑραιοῖν] Ἑραιοῖν T | ἰρόν R
 ἰερόν SV | ἢ ἰρόν suprascr. man. ut vid. sec. A || 4 ὥς om. RSV || ■ νῦν] *ν V²
 om. S || ■ στρατήϊν RSV || 7 τε Κύρον TQ | Περσέων] Περσικῇ MQ || 8 Λυδοῖς
 RSV | ὀνομαζόμενος R || 9 ὄνομα ... ἔχων del. Desrousseaux RPh NS 10, 1886,
 54 | ἐν ... 10 ὄνομα haplogr. om. R | ἔχων ἐν Λυδοῖσι SV || 10 συνεβούλευε TQ |
 ὄνομά οἱ ἦν Σάνδανις om. M¹, sub obelo ad τάδε adscr. voces ὄνομά οἱ M^{ms}; inter-
 polatoris esse credit Jacoby verba illa, quae 'vel a margine vel ex alio loco ...
 defluxisse' consentit Legrand | σὺ δ' ἐπ' Athen. || 11 παρασκευάζει στρατεύε-
 σθαι MQ Athen. | σκύτινας R | σκύτας V || 12 δέ² τ' Athen. | οὐχ Athen. ||
 13 διαχρέονται Athen. || 14 ὕδροποτεύουσι B¹ A, corr. A¹ | οὐ del. Merkelbach
 RhM 95, 1952, 288 mentionem faciens de IV 23, 2-3 et Plut. Artax. 3 | δὲ om.
 Athen. | οὐδὲν (οὐδὲν Athen.) ἀγαθόν Athen., Eust., || 15 σφε RSV σφε^{as} M |
 ἀπαιρήσει Ae¹ ἀπειρήσει B¹ ἀπαιρήσεις RSV | ἢ τί σφε ἀπαιρήσεις suprascr. A
 man. rec.

τοῦτο δέ, ἦν νικηθῆς, μάθε, ὅσα ἀγαθὰ ἀποβαλέεις. γενσάμενοι γὰρ τῶν
 ἡμετέρων ἀγαθῶν περιέξονται οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται. ἐγὼ μὲν νυν 4
 θεοῖσι ἔχω χάριν, οἱ οὐκ ἐπὶ νόον ποιοῦνσι Πέρσῃσι στρατεύεσθαι ἐπὶ
 Λυδούς. ταῦτα λέγων οὐκ ἐπειθε τὸν Κροῖσον. Πέρσῃσι γὰρ πρὶν Λυδούς
 5 καταστρέψασθαι ἦν οὔτε ἄβρον οὔτε ἀγαθὸν οὐδέν.

Οἱ δὲ Καππαδοκαὶ ὑπὸ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται. ἦσαν δὲ οἱ 72
 Σύριοι οὗτοι τὸ μὲν πρότερον ἢ Πέρσας ἄρξαι Μήδων κατήκοι, τότε δὲ
 Κύρον. ὁ γὰρ οὗρος ἦν τῆς τε Μηδικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ Ἄλως
 ποταμός, ὃς ῥέει ἐξ Ἀρμενίου ὄρεος διὰ Κιλικίαν, μετὰ δὲ Ματινούς μὲν
 10 ἐν δεξιῇ ἔχει ῥέων, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου Φρύγας, παραμειβόμενος δὲ τούτους
 καὶ ῥέων ἄνω πρὸς βορέην ἄνεμον ἐνθεν μὲν Συρίους Καππαδόκας ἀπειρ-
 γει, ἐξ εὐωνύμου δὲ Παφλαγόνας. οὕτως ὁ Ἄλως ποταμός ἀποτάμνει 3
 σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίας τὰ κάτω ἐκ θαλάσσης τῆς ἀντίον Κύπρου ἐς τὸν
 Εὐξείνιον πόντον· ἔστι δὲ αὐτῇν οὗτος τῆς χώρας ταύτης ἀπάσης· μήκος
 15 ὁδοῦ εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται.

Ἐστρατεύετο δὲ ὁ Κροῖσος ἐπὶ τὴν Καππαδοκίην τῶνδε εἵνεκα, καὶ γῆς 73
 ἡμέρῳ προσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν βουλόμενος καὶ μάλιστα
 τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος ἐὼν καὶ τίσασθαι θέλων ὑπὲρ Ἀστυάγεος Κύρον.
 Ἀστυάγεα γὰρ τὸν Κναξάρεω ἐόντα Κροῖσου μὲν γαμβρόν, Μήδων δὲ 2
 20 βασιλέα, Κύρος ὁ Καμβόσεω καταστρεψάμενος εἶχε, γενόμενον γαμβρόν

AB c P(p) TR MQ SV, ad quos accedit ab ἐόντα 73, 2 D usque ad γαμ-
 βρόν Κροῖσω 73, 2 ubi excidunt etiam RSV

Σχόλ. 72, 3 (ad ἀναισιμοῦνται) διανύονται B διανύονται R, suprascr.
 nescio quae man. A

T 6 Eust. Dion. 772: vide ad V 49, 6 || 8ss. Eust. Dion. 784 Ἡρόδοτος . . .
 φησὶν ὅτι ὁ Ἄλως ὥριξε μὲν ποτε τὴν Μηδικὴν ἀρχὴν καὶ τὴν Λυδικήν, ῥέει δὲ ἐξ
 Ἀρμενίου ὄρους διὰ τῆς γῆς τῶν Κιλικίων, παραμειβόμενος δὲ Ματιανούς μὲν ἐν
 δεξιᾷ, ἐτέρωθεν δὲ Φρύγας, ῥέει πρὸς βορρᾶν ἐνθεν μὲν Συρίους Καππαδόκας ἀφείς,
 ἐξ εὐωνύμων δὲ Παφλαγόνας

5 Λέξ. ἄβρον· καλόν, αὐθαδές, σεμνόν (deest Lexx. alph.), τρυφερόν (σεμνόν· τρυ-
 φερὸν ut separatim λήμμα Lexx. seriatim conscr.) || 6 ss. Steph. Byz. s. v. Καππα-
 δοκία· τὸ ἐθνικὸν Καππάδοξ καὶ Καππάδοκος καὶ Καππαδόκης· Ἡρόδοτος δὲ φη-
 σιν || 15 Λέξ. ἀναισιμοῦν· δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. Hes. i. q. Lexx. Suid. ἀναισιμοῦν·
 παρὰ Ἡρόδοτον ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν, ἀναλίσκειν

1 ἦν] εἰ RSV | νικηθεὶς RV || 2 ἀπιοστοὶ ἔσονται R ἀπιοστοὶ ἔσονται (ut
 vid.) M || 3 χάριν ἔχω MQ || 3-4 ἐπὶ Λυδούς στρατεύεσθαι MQ || 5 ἄβρον T ||
 8 οὗρος MTQ ὄρος cett. | ἦν om. Q || 9 οὗρος RSV | Ματινούς RSV man
 suprascr. A man. post. || 11 Συρίους καὶ Καππαδόκας RSV | ἀπείργει PTMQ ||
 12 οὗτος M | ἀποτέμνει TRMQ || 14 ἀπάσης ταύτης TMQ || 15 ἀνδρὶ om. RSV ||
 16 γῆς] γῆν ἐπιθυμῶν RSV || 17 ἡμέρῳ] ἡμερῶν S | προσκτήσασθαι V^{ac} | μοῖραν Q ||
 18 τῷ om. RSV | τίσασθαι SV

- Κροίσω ὥδε· Σκυθῶν τῶν νομάδων ἡλ' ἀνδρῶν στασιάσασα ὑπεξῆλθε
 ἐς γῆν τὴν Μηδικήν· ἐντυράνευε δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Μῆδων Κναξάρης
 ὁ Φραόρτεω τοῦ Δηϊόκω, ὃς τοὺς Σκύθας τούτους τὸ μὲν πρῶτον
 περιεῖπε εὖ ὥς ἐόντας ἰκέτας· ὥστε δὲ περὶ πολλοῦ ποιούμενος αὐτοὺς
 παῖδας σφι παρέδωκε τὴν γλῶσσάν τε ἐκμαθεῖν καὶ τὴν τέχνην τῶν
 4 τόξων, χρόνου δὲ γενομένου καὶ αἰεὶ φοιτεόντων τῶν Σκυθῶν ἐπ' ἄγρην
 καὶ αἰεὶ τι φερόντων, καὶ κοτε συνήρεικε ἐλεῖν σφεας μὴδέν· νοστήσαντας
 δὲ αὐτοὺς κεινῇσι χερσὶ ὁ Κναξάρης (ἦν γάρ, ὥς ἔδεξε, ὄργην ἄκρος)
 5 τρηχέως κάρτα περιέσπε ἀεικίη. οἱ δὲ ταῦτα πρὸς Κναξάρειω παθόντες
 ὥστε ἀνάξια σφείων αὐτῶν πεπονθότες ἐβούλευσαν τῶν παρὰ σφίσι δι- 10
 δασκομένων παίδων ἓνα κατακόψαι· σκευάσαντες δὲ αὐτόν, ὥσπερ ἐώθε-
 σαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν, Κναξάρει δοῦναι φέροντας ὥς ἄγρην δῆθεν·
 δόντες δὲ τὴν ταχίστην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλνάττεα τὸν Σαδνάττειω ἐς
 6 Σάρδεις, ταῦτα καὶ ἐγένετο, καὶ γὰρ Κναξάρης καὶ οἱ παρόντες δαιτυμόνες
 τῶν κρεῶν τούτων ἐπάσαντο, καὶ οἱ Σκύθαι ταῦτα ποιήσαντες Ἀλνάττειω 13
 74 ἰκέται ἐγένοντο. μετὰ δὲ ταῦτα, οὐ γὰρ δὴ ὁ Ἀλνάττης ἐξεδίδου τοὺς
 Σκύθας ἐξαίτεοντι Κναξάρει, πόλεμος τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Μῆδοις
 ἐγεγόνεε ἐπ' ἔτεα πέντε, ἐν τοῖσι πολλάκις μὲν οἱ Μῆδοι τοὺς Λυδοὺς
 ἐνίκησαν, πολλάκις δὲ οἱ Λυδοὶ τοὺς Μῆδους· ἐν δὲ καὶ νυκτομαχίην τινὰ
 2 ἐποίησαντο· διαφέρουσι δὲ σφι ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον τῷ ἔκτω ἔτει 20
 συμβολῆς γενομένης συνήρεικε ὥστε τῆς μάχης συνεστρώσης τὴν ἡμέρην
 ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην τῆς ἡμέρης Θαλῆς
 ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε ἔσεσθαι οὖρον προδθέμενος ἐνιαυτὸν
 3 τοῦτον, ἐν ᾧ δὴ καὶ ἐγένετο ἡ μεταβολή. οἱ δὲ Λυδοὶ τε καὶ οἱ Μῆδοι
 ἐπειτέ εἶδον νύκτα ἀντὶ ἡμέρης γενομένην, τῆς μάχης τε ἐπαύσαντο καὶ 25

AB c (usque ad πεπονθότες 73, 5) C (ab ἐβούλευσαν 73, 5) P(p) TMQ
 Σχόλ. 74, 2 (ad συνήρεικε) συμβέβηκεν B

1 Λέξ. ἡλ' (ἡλ' n^{ac})· συστροφή, τάξις ὄχλου ἱππική. Suid. ἡλ'· σύστημα, συστρο-
 φή, τάξις ὄχλου ἱππικοῦ

1 ἡλ' p εἰλη AB¹c, cf. Lexx. || 2 ἐντυράνεε TMQ || ■ παῖδά B¹ | γλῶτταν Q |
 ἐκμαθεῖν MQ || 8 διέδεξε ὄργην οὐκ ἄκρος ABcPp; vocem οὐκ ex initio vocis
 ἄκρος dittographia, ut ita dicam, credidit ortam Schaefer, sed etiam ligaturam
 ου non dissimilem esse credas litteris δι ligatis (διέδεξε); etiam simplicis verbi
 δεικνύναι constat usus impersonalis || ■ pro -εσπε spat. vac. habent MQ || 10 ἐον-
 τῶν MQ | ἐβουλεύσαντο MQ | τῶν] τὸν T || 11 εἰώθεσαν CT || 12 Κναξάρει AB¹
 Κναξάρη B² Κναξάρει cett. Κναξάρη edd. | φέροντες Pp retinui φέροντας contra
 edd. plur. intelligens (et distinguens) ἐβούλευσαν . . . κατακόψαι· σκευάσαντες δὲ
 (sc. ἐβούλευσαν) . . . δοῦναι φέροντας . . . δόντες δὲ (sc. ἐβούλευσαν) . . . κομί-
 ζεσθαι . . . || 14 Σάρδεις TMQ | ταῦτα δὴ καὶ MQ || 15 τούτων B || 16 δὴ in mg. P ||
 17 Κναξάρει AB¹ Κναξάρη B² Κναξάρει cett. Κναξάρη edd. || 21 συνεστρώσης
 (συνεστώσας M) καὶ τὴν TMQ || 22 νύκτα] μάχην MQ

μᾶλλον τι ἔσπευσαν καὶ ἀμφοτέροι ἐιρήνην ἐωντοῖσι γενέσθαι. οἱ δὲ
 συμβιβάσαντες αὐτοὺς ἦσαν οἷδε· Σνέννεσίς τε ὁ Κίλιξ καὶ Λαβόνητος ὁ
 Βαβυλώνιος. οὗτοί σφι καὶ τὸ ὄρκιον οἱ σπεύσαντες γενέσθαι ἦσαν· καὶ 4
 γάμων ἐπαλλαγὴν ἐποίησαν, Ἀλνάττεα γὰρ ἔγνωσαν δοῦναι τὴν θυγατέρα
 5 Ἀρόνην Ἀστυνάγει τῷ Κναξάρει παιδί· ἄνευ γὰρ ἀναγκαιῆς ἰσχυρῆς
 συμβάσεις ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. ὄρκια δὲ ποιεῖται ταῦτα τὰ 5
 ἔθνη, τὰ πέρ τε Ἕλληνες, καὶ πρὸς τούτοις, ἐπεὶ τὸν βραχίονα
 ἐπιτάμονται ἐς τὴν ὁμοχροίην, τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων.

Τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἀστυνάγεα Κῦρος ἐόντα ἐωντοῦ μητροπάτορα 75
 10 καταστρεψάμενος ἔσχε δι' αἰτίην, τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοις
 σημανέω· τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ ἔς τε τὰ χρηστήρια 2
 ἔπεμπε, εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, καὶ δὴ καὶ ἀπικομένου χρησιμοῦ
 κιβδήλου, ἐλπίσας πρὸς ἐωντοῦ τὸν χρησμόν εἶναι ἐστρατεύετο ἐς τὴν
 Περσέων μοῖραν.

15 Ὡς δὲ ἀπίκετο ἐπὶ τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὁ Κροῖσος, τὸ ἐνθεῦτεν, ὥς μὲν 3
 ἐγὼ λέγω, κατὰ τὰς ἐούσας γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν, ὥς δὲ ὁ
 πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Θαλῆς οἱ ὁ Μιλήσιος διεβίβασε· ἀπορέοντος γὰρ 4
 Κροῖσον, ὅπως οἱ διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατός (οὐ γὰρ δὴ εἶναι
 καὶ τοῦτον τὸν χρόνον τὰς γεφύρας ταύτας) λέγεται παρὲντα τὸν Θαλῆν
 20 ἐν τῷ στρατοπέδῳ ποιῆσαι αὐτῷ τὸν ποταμὸν ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς
 ῥέοντα τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκ δεξιῆς ῥέειν, ποιῆσαι δὲ ὥδε· ἄνωθεν τοῦ 5
 στρατοπέδου ἀρξάμενον διώρυχα βαθέην ὀρύσσειν ἄγοντα μνηοειδέα,
 ὅπως ἂν τὸ στρατόπεδον ἰδρυμένον κατὰ νότον λάβοι ταύτη κατὰ τὴν
 διώρυχα ἐκτραπόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων ῥεέθρων καὶ αὐτὶς παραμειβόμενος
 25 τὸ στρατόπεδον ἐς τὰ ἀρχαῖα ἐσβάλλοι, ὥστε ἐπεῖτε καὶ ἐσχίσθη τάχιστα
 ὁ ποταμός, ἀμφοτέρῃ διαβατός ἐγένετο. οἱ δὲ καὶ τὸ παράπαν λέγουσι καὶ 6
 τὸ ἀρχαῖον ῥεέθρον ἀποξηρανθῆναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ προσέμει· κῶς
 γὰρ ὀπίσω πορευόμενοι διέβησαν <ἂν> αὐτόν· Κροῖσος δὲ ἐπεῖτε διαβάς 76
 σὺν τῷ στρατῷ ἀπίκετο τῆς Καππαδοκίης ἐς τὴν Πτερίην καλεομένην

AB C P(p) TMQ, ad quos rursus accedunt ab ὥς δὲ 75, 3 DRSV(b)

"Ἄνευ γὰρ — συμμένειν (74, 4) excerpts. Stob. XXVIII 17

5 Ἀρόνην C Ἀρύνην MQ | post παιδί lacunam con. Cobet || 6 συμβάσεις |
 πίστες Stob. | συμβάειν Stobaei cod. unus || || ὁμοχροίην edd. || 9 ὦν om. Q ||
 12 Πέρσας εἰρωτέων MQ || 14 μοῖραν Q || 15 Ἄλυν B²CT | ἐνθεῦθεν DRSV ||
 17 Θαλῆς ὁ Μιλήσιος διεβίβασέν οἱ Pp || 21 ὥδε C || 22 ἀρξάμενον | ἄνωθεν μέ-
 νον Q | βαθεῖαν PDRSV βαθεῖαν Q || 23 κατανότου R | λάβη Q || 24 ἀρχέων B |
 αὐθις SV αὐθις M || 25 εἰς MQ | ἐσβάλοι TQ || 26 καί² om. MQ || 27 εἰθῆρον
 ABP | οὐδὲ προσέμει DRSV || 28 ἂν add. Schaefer et Abicht (Progr. Gymn. Lü-
 neburg. Pasch. 1862) || 29 τῆς om. Q | Πτερίην Vb

(ἡ δὲ Πτερίη ἐστὶ τῆς χώρας ταύτης τὸ ἰσχυρότατον κατὰ Σινώπην πόλιν
 τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ μάλιστα κη κειμένην), ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύετο
 2 φθειρών τῶν Συρίων τοὺς κλήρους. καὶ εἶλε μὲν τῶν Πτερίων τὴν πόλιν
 καὶ ἡνδραποδίσατο, εἶλε δὲ τὰς περιοικίδας αὐτῆς πάσας Συρίους τε οὐδὲν
 ἐόντας αἰτίους ἀναστάτους ἐποίησε. Κῦρος δὲ ἀγείρας τὸν ἐνωτοῦ στρατὸν
 3 καὶ παραλαβὼν τοὺς μεταξὺ οἰκέοντας πάντας ἡντιούτω Κροίσῳ· πρὶν
 δὲ ἐξελαύνειν ὁρμῆσαι τὸν στρατὸν, πέμψας κήρυκας ἐς τοὺς Ἴωνας
 ἐπειράτῳ σφεας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάναι. Ἴωνες μὲν νυν οὐκ ἐπειθόντο,
 Κῦρος δὲ ὥς ἀπίκετο καὶ ἀντεστρατοπεδεύσατο Κροίσῳ, ἐνθαῦτα ἐν τῇ
 4 Πτερίῃ χώρα ἑπειρώοντο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων. μάχης δὲ καρτερῆς
 γενομένης καὶ πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν τέλος οὐδέτεροι νικήσαντες
 διέστησαν νικτὸς ἐπελθούσης. καὶ τὰ μὲν στρατόπεδα ἀμφοτέρα οὕτως
 77 ἡγωνίσατο. Κροῖσος δὲ μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἐνωτοῦ στρατεύμα —
 ἦν γάρ οἱ ὁ συμβαλὼν στρατὸς πολλὸν ἐλάσσων ἢ ὁ Κῦρον — τοῦτο
 μεμφθεὶς ὥς τῇ ὑστεραίῃ οὐκ ἐπειράτῳ ἐπιὼν ὁ Κῦρος, ἀπῆλανε ἐς τὰς
 15 Σάρδεις ἐν νόῳ ἔχων παρακαλέσας μὲν Αἰγυπτίους κατὰ τὸ ὄρμιον
 2 (ἐποίησατο γὰρ καὶ πρὸς Ἀμασιν βασιλεύοντα Αἰγύπτου συμμαχίην
 πρότερον ἢ περ πρὸς Λακεδαιμονίους), μεταπεμφάμενος δὲ καὶ Βαβυλωνίους
 (καὶ γὰρ πρὸς τούτους αὐτῷ ἐπεποιήτο συμμαχίη, ἐτυράννευε δὲ
 3 τὸν χρόνον τοῦτον τῶν Βαβυλωνίων Λαβύνητος), ἐπαγγείλας δὲ καὶ
 20 Λακεδαιμονίους παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητόν, ἀλίσας τε δὴ τούτους καὶ τὴν
 ἐνωτοῦ συλλέξας στρατιὴν ἐνένωτο τὸν χειμῶνα παρεῖς ἅμα τῷ ἥρι

AB C P(p) TMQ et usque ad ἐς τὰς Σάρδεις 77, 1 DRSV(b)

Κῦρος δὲ 76, 2 — ε[π]ελθούσης καὶ 76, 4 Pap. Ox. 19

Σχόλ. 77, 3 (ad ἐνένωτο) ἐνενοεῖτο τὸ πλῆρες R

1 Πτερίη Vb || 2 τὴν Εὐξείνῳ πόντῳ (ω ex o corr.) D | πόντον V | κη om. RSV
 πη suprascr. A¹ | κεινομένην b κειμένη Wesseling, sequ. edd. prorsus omnes |
 ἐνθαῦτα D^{ac}SV || 3 τῶν² om. SV | Π*ερίων V (τοὺς κλήρους . . . Π(τ)ερίων haplo-
 graphic om. b) || 4 ἡνδραποδίσαντο b || 5 ἀναστάντος b^{ac} ἀναστάντους Rb^c lec-
 tionem ἀναστάντος olim exstitisse recognovit Weber Anal. Hdt. 75 | ἐγείρας RSV
 ἀγείρας Pap. Ox. 19 rell. || 7 initio vocis ὁρμῆσαι suprascr. iso Pap. Ox. 19, quibus
 litteris Paap scribam ἴσον indicavisse putat, i. e. sensus aequalitatem vocum ἐξε-
 λαύνειν et ὁρμῆσαι | κήρυκα ABCP κήρυκας Pap. Ox. 19 rell. || 8 ἀπιστάμεναι
 CTMQ ἀπιστάναι V^{ac} | ἐπειθόντο] v add. A¹ || 9 ἀπίκετο Pap. Ox. 19 | ἐνθαῦτα
 DSV Pap. Ox. 19 || 10 Πτερίῃ Q Περίῃ RV^c Πτερίῃ V^{ac} b rell. | ἐπειρώοντο Pap.
 Ox. 19 ἐπειρώατο C ἐπειρώατο T ἐπειράατο QM Ald. || 11 καὶ [πεσόντων πολ]-
 λων ἀμφοτέρων Pap. Ox. 19 | ἀμφοτέρων om. DRSV || 13 ἡγωνίσαντο B² | πεμ-
 φθεὶς Q || 14 ὁ² om. DRSV | τοῦτῳ Q || 15 ἐπειράτῳ ἔτι μένιν, Κῦρος δὲ ἀπῆ-
 λανε DRSV vocibus ἐπιὼν ὁ Κῦρος suprascr. ἢ ἔτι μένιν, Κῦρος δὲ ἀπῆλανε A
 man. post. || 16 Σάρδεις TMQ | παρακαλέσαι MQ || 18 πρὸς om. C || 21 Λακεδαι-
 μονίοις coni. Schaefer sine ulla necessitate, v. Kühner-Gerth II 26 | ἀλίσας δὲ
 δὴ M αλίσας (littera ε litterae η superimposita) δὲ Q

στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας. καὶ ὁ μὲν ταῦτα φρονέων, ὥς ἀπύκετο ἐς τὰς 4
 Σάρδεις, ἔπεμπε κήρυκας κατὰ τὰς συμμαχίας προεέροντας ἐς πέμπτον
 μῆνα συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις· τὸν δὲ παρεόντα καὶ μαχεσάμενον στρατὸν
 Πέρσησι, ὃς ἦν αὐτοῦ ξεινικός, πάντα ἀφείς διεσκέδασε οὐδαμᾶ ἐλπίσας,
 5 μὴ κοτε ἄρα ἀγωνισάμενος οὕτω παραπλησίως Κῦρος ἐλάσῃ ἐπὶ Σάρδεις.
 ταῦτα ἐπιλεγόμενῳ Κροίσῳ τὸ προάστιον πᾶν ὀφίων ἐνεπλήσθη· φανέντων 78
 δὲ αὐτῶν οἱ ἵπποι μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι φοιτῶντες κατήσθιον.
 ἰδόντι δὲ τοῦτο Κροίσῳ, ὥσπερ καὶ ἦν, ἔδοξε τέρας εἶναι, αὐτίκα δὲ
 ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τῶν ἐξηγητῶν Τελμησσέων· ἀπικομένοισι δὲ τοῖσι 2
 10 θεοπρόποισι καὶ μαθοῦσι πρὸς Τελμησσέων, τὸ θέλει σημαίνειν τὸ τέρας,
 οὐκ ἐξεγένετο Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι· πρὶν γὰρ ἢ ὀπίσω σφέας ἀναπλῶσαι
 ἐς τὰς Σάρδεις ἦλω ὁ Κροῖσος. Τελμησσέες μέντοι τάδε ἔγνωσαν, στρατὸν 3
 ἀλλόθροον προσδόκιμον εἶναι Κροίσῳ ἐπὶ τὴν χώραν, ἀπικόμενον δὲ
 τοῦτον καταστρέφεσθαι τοὺς ἐπιχωρίους, λέγοντες ὅφιν εἶναι γῆς παῖδα,
 15 ἵππον δὲ πολέμιόν τε καὶ ἐπὶ ἡλύδα. Τελμησσέες μὲν νυν ταῦτα ὑπεκρίναντο
 Κροίσῳ ἤδη ἡλωκότι οὐδὲν καὶ εἰδότες τῶν ἦν περὶ Σάρδεις τε καὶ αὐτὸν
 Κροῖσον.

Κῦρος δὲ αὐτίκα ἀπελαύνοντος Κροῖσον μετὰ τὴν μάχην τὴν γενομένην 79
 ἐν τῇ Πτερίῃ μαθὼν, ὥς ἀπελάσας μέλλοι Κροῖσος διασκεδᾶν τὸν
 20 στρατὸν, βουλευόμενος εὗρισκε πρῆγμ' αἱ εἶναι ἐλαύνειν ὥς δύναται
 τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι τῶν Λυδῶν τὴν

AB C P(p) TMQ, ad quos accedunt ab ὅπως πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι
 τὴν τῶν Λυδῶν δύναμιν αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, quod pro πρὶν ἢ – δύναμιν (79, 1)
 habent, DRSV(b)

15 Thom. Mag. p. 375 ὑποκρίνομαι . . . καὶ τὸ 'ἀποκρίνομαι' καὶ ὑπόκρισις τὸ
 αὐτό. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· Τελμησσέες – Κροῖσῳ· καὶ αὐθις ἐν τῇ αὐτῇ· ἡ Πυ-
 θίη – Λυδοῖσι (91, 6)· καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ – ὑποκρισίας (90, 3)

1 ὥς om. TMQ || ■ Σάρδεις TMQ | ἔπεμπε τε MQ | προεέροντας εἰς Q ||
 3 Σάρδεις TMQ || 4 ὃς Herwerden, quem sequitur Legrand | ἀφείς] inter
 litteras a et φ maculam habet A, super quam linea videtur duas illas litteras
 coniungens ἀφείς P ἀφείς M || 5 ἐλάσει TMQ | Σάρδεις TMQ || ■ προάστιον
 codd. || 7 φοιτέοντας PTM φοιτέοντας Q φοιτῶντες C || 8 τούτῳ Κροίσῳ C
 τῷ Κροίσῳ τοῦτο TMQ || ■ ἔπεμψε MQ | ἐς τοὺς ἐξηγητὰς MQ | Τελμησσέων
 TQ^c Τελμησσέων M Τελμινσέων (ex Τελμίσέων ortum?) Q^{ac} || 10 Τελμινσέων TQ^c
 Τελμησσέων C Τελμινσέων Q^{ac} Τελμινσέων M || 12 Σάρδεις TMQ | ὁ om. TQ
 parum clare legitur M | Τελμινσέες T Τελμινσέες MQ || 14 καταστρέφεσθαι Q
 Ald. || 14–15 ὅφιν γῆς παῖδα, ἵππον δὲ πολέμιον εἶναι καὶ ἐπὶ ἡλύδα TMQ || 15 Τελ-
 μινσέες T Τελμινσέες MQ Τελμησσέες Thom. Mag. || 16 Σάρδεις TMQ | τε
 om. Q || 19 Κροῖσος μέλλει MQ || 20 δύναται C || 21 Σάρδεις TMQ | voces ὅπως
 et αὐτὸς ἐπικαταλάβοι a codd. DRSVb praebitas interpolatoris esse credidit Le-
 grand | τὴν τῶν Λυδῶν τὴν D

2 δύναμιν. ὥς δέ οἱ ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἔποιεε κατὰ τάχος, ἐλάσας γὰρ τὸν
στρατὸν ἐς τὴν Λυδίην αὐτὸς ἄγγελος Κροίσῳ ἐληλύθει. ἐνθαῦτα Κροῖσος
3 αὐτὸς κατεδόκειεν, ὅμως τοὺς Λυδοὺς ἐξῆγε ἐς μάχην. ἦν δὲ τοῦτον τὸν
χρόνον ἔθνος οὐδὲν ἐν τῇ Ἀσίῃ οὔτε ἀνδρείωτερον οὔτε ἀλκιμώτερον τοῦ
Λυδίου. ἡ δὲ μάχη σφέων ἦν ἀφ' ἱππων, δοῦράτα τε ἐφόρεον μεγάλα καὶ
80 αὐτοὶ ἦσαν ἱππεύεσθαι ἀγαθοί. ἐς τὸ πεδίον δὲ συνελθόντων τοῦτο, τὸ
πρὸ τοῦ ἄστεός ἐστι τοῦ Σαρδινηοῦ, ἐὼν μέγα τε καὶ φιλόν — διὰ δὲ
αὐτοῦ ποταμοὶ ῥέοντες καὶ ἄλλοι καὶ Ὑλλος συρρηγνῦσι ἐς τὸν μέγιστον
(καλεόμενον δὲ Ἑρμον), ὃς ἐξ ὕδατος ἱεροῦ μητροῦς Δινδυμῆνης ῥέων
2 ἐκδιδοὶ ἐς θάλασσαν κατὰ Φωκαίην πόλιν — ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος ὥς εἶδε
τοὺς Λυδοὺς ἐς μάχην τασσομένους, καταρρωδίσας τὴν ἱππον ἐποίησε
Ἀρπάγον ὑποθεμένον ἀνδρὸς Μήδου τοιόνδε· ὅσαι τῷ στρατῷ τῷ ἑωυτοῦ
εἶποντο σιτοφόροι τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας ἀλλίσας καὶ
ἀφελὼν τὰ ἄχθεια ἀνδρας ἐπ' αὐτάς ἀνέβησε ἱππάδα στολήν ἐνεσταλ-
μένους, σκευάσας δὲ αὐτοὺς προσέταξε τῆς ἄλλης στρατιῆς προῖεναι πρὸς
τὴν Κροίσου ἱππον, τῇ δὲ καμήλῳ ἐπεσθαι τὸν πεζὸν λαὸν ἐκέλευε·
3 ὅπισθε δὲ τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἱππον. ὥς δέ οἱ πάντες διειτετά-
χато, παραίνεσε τῶν μὲν ἄλλων Λυδῶν μὴ φειδομένους κτείνειν πάντα

AB C P(p) DTR MQ SV(b)

T 11 Steph. Byz. Φώκαια· πόλις Ἰωνίας, Ἡρόδοτος πρώτῃ· λέγεται καὶ Φωκαίη
διὰ τοῦ ἥ

7 Bekk. Anecd. 100 ἱππεύεσθαι· παθητικῶς. Ἡρόδοτος πρώτῃ || 15 Suid. ἀν-
έβησεν· ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν· Ἡρόδοτος. Bekk. Anecd. 395 ἀνέβησεν· ἀνεβίβασεν.
οὕτως Ἡρόδοτος

1 vocibus ὥς δέ οἱ supraser. ἀντὶ ἐπικαταλάβοι nescio quae manus A | γὰρ] δὲ
CMQ om. DTRSV del. Hude || ἐλήλυθε C | ἐνθαῦτα D^{ac}QSV || 3 ὥς ἂν B² |
παρὰ δόξαν 'glossema' considerat Desrousseaux RPh 10, 1886, 55 || 4 τοὺς Λυδοὺς
ἐξῆγε τοὺς Λυδοὺς (duas ultimas voces delet) D | εἰς TQ || 5 ἀνδρείωτερον D¹
ἀνδρείωτερον T | οὔτε ἀλκιμώτερον οὔτε ἀνδρείωτερον MQ || 6 ἀπ' CPD^c ἀμφ'
(q. e. ἀπφ' olim, Weber) R || 7 ἔσαν Q ἦσαν (ut vid.) M || 8 pro ἄστεός spat.
vac. habet R | Σαρδινηοῦ D¹ | ὑψηλὸν DTRMQSV || 9 Ἑλλος T Ἑλλος RSV
Ἑλος MQ | συρρηγνῦσι CP συρρήγνυσι(ν) cett. || 10 οὕδατος B²CP^pDTRMQSV ||
11 Φωκαίην C Φωκαίην DTRMQSV illa Stephani non potest quin ad Hdt.
Iadem referantur | ἐνθαῦτα D¹ | ἴδε DRVSc || 12 τασσομένους] κατασσομέ-
νους R τασσομένους C | καταρρωδίσας Vb || 13 τῷ² om. SV || 14 ἐποντο C ||
15 ἀνέβησεν grammatici quoque ἐβησε(ν) DTRMQSV || 17 λαὸν D στρατὸν
cett., cf. II 124, 3 et IV 78, 4 et v. grammaticam meam 62 || 19 παρήγεσε MQ (cf.
p. 53, 2)

τὸν ἐμποδῶν γενόμενον, Κροῖσον δὲ αὐτὸν μὴ κτείνειν, μηδὲ ἦν συλλαμβανόμενος ἀμύνεται. ταῦτα μὲν παραίνεσε, τὰς δὲ καμήλους ἔταξε ἀντία 4 τῆς ἵππου τῶνδε εἵνεκεν· καμήλων ἵππος φοβέεται καὶ οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην αὐτῆς ὁρέων οὔτε τὴν ὁδὴν ὀσφραινόμενος. αὐτοῦ δὲ ὦν τούτου 5 εἵνεκεν ἐσεσφίστο, ἵνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ᾗ τὸ ἵππικόν, τῷ δὲ τι καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. ὥς δὲ καὶ συνήεσαν ἐς τὴν μάχην, ἐνθαῦτα 5 ὥς ὠσφραντο τάχιστα τῶν καμήλων οἱ ἵπποι καὶ εἶδον αὐτάς, ὀπίσω ἀνέστρεφον, διέφθαρτό τε τῷ Κροίσῳ ἡ ἐλπίς. οὐ μέντοι οἱ γε Λυδοὶ τὸ 6 ἐνθεῦτεν δειλοὶ ᾗσαν, ἀλλ' ὥς ἔμαθον τὸ γινόμενον, ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν 10 ἵππων πεζοὶ τοῖσι Πέρσῃσι συνέβαλλον. χρόνῳ δὲ πεσόντων ἀμφοτέρων πολλῶν ἐτράποντο οἱ Λυδοί, κατειληθέντες δὲ ἐς τὸ τεῖχος ἐπολιορκέοντο ὑπὸ τῶν Περσέων.

Τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκειε πολιορκίη, Κροῖσος δὲ δοκέων οἱ χρόνον ἐπὶ 81 μακρὸν ἐσεσθαι τὴν πολιορκίην ἐπεμπε ἐκ τοῦ τεύχεος ἄλλους ἀγγέλους 15 ἐς τὰς συμμαχίας. οἱ μὲν γὰρ πρότερον διεπέμποντο ἐς πέμπτον μῆνα προερόντες συλλέγεσθαι ἐς Σάρδεις, τούτους δὲ ἐξέπεμπε τὴν ταχίστην δέεσθαι βοηθέειν ὥς πολιορκουμένου Κροίσου. ἐς τε δὲ ὦν τὰς ἄλλας 82 ἐπεμπε συμμαχίας καὶ δὴ καὶ ἐς Λακεδαίμονα. τοῖσι δὲ καὶ αὐτοῖσι [τοῖσι Σπαρτιήτῃσι] κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπτώκειε ξρις

AB C P(p) DTR MQ SV (et usque ad τοῖσι Σπαρτιήτῃσι 82, 1 v)

1 Suid. ἐμποδῶν· Ἡρόδοτος· τῶν Λυδῶν — Κροῖσον δὲ μὴ κτείνειν. Thom. Mag. 110 (s. v. ἐμποδῶν) . . . καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· κτείνειν — γινόμενον || 6 Hermog. π. ἰδεῶν IX (π. λαμπρότης) 244 ἐπὶ τοῖς διαπρεπέσι τῶν ἔργων καὶ ἐφ' οἷς ἐστι λαμπρύνεσθαι ὥς ἀληθῶς, ὅπερ φησὶν Ἡρόδοτος ἐλλάμψασθαι, ἐπὶ τούτοις ἐστὶ καὶ ἡ λαμπρότης

1 ἐμποδῶν ABC | γινόμενον ABCP grammatici | ἦν] si testis ignotus, unde per ἦν lectionem εἶν cod. R ortam esse demonstrat Weber | συλλαβόμενος D || 2 παρήγεσε D (cf. p. 52, 19) || 4 ἰδέαν DTRMQSV | αὐτοῦ ABCP αὐτῆς D | ὁδὴν DTRMQSV | εὐφραίνόμενος RSV || εἵνεκεν TMQ | σεσφίστο B²C | τι τοι TMQ || ἐλλάμψεσθαι MQ | ἐλλάμψασθαι Hermog. | ὁ Λυδός] ὁ αὐτός DTRMQSV ὠντός C² γρ'. ὠντός P^{ms} ὠντός p | συνήεσαν D e lectione συνήεσαν cod. C, quam e SYNHI-^{NE}

ΣΑΝ (pro SYNHIΣΑΝ lecto) ortam esse credi potest, συνήισαν restituere voluit Weber, quem secutus est Hude | ἐνθαῦτα D¹Q || 7 ὥς om. DTRMQSV | ὠσφραντο Krueger, sequi. Hude | ἰδόν D ἰδόντες TRMSV || 9 ἐνθεῦτεν DV || 10 Πέρσῃσι RV || 12 Περσῶν DTRMSV || 13 πολιορκίη . . . 14 τὴν haplogr. om. R || 14 μακρότερον DTMQSV || 15 εἰς² D || 16 Σάρδεις MQ | προσερόντες Q || τὸ σολέγεσθαι DTRSV | Σάρδεις TMQ | τὴν . . . 18 ἐπεμπε haplogr. om. R || 17 βοηθίην S βοηθέειν V βοηθῆν v | πολιορκουμένους T || 19 τοῖσι om. DTRMQSV | τοῖσι Σπαρτιήτῃσι secl. Cobet, Desrousseaux RPh 10, 1886, 55 | κατ' om. C¹

- 2 εὐόσα πρὸς Ἀργεῖους περὶ χώρον καλεσόμενον Θυρέας. (τὰς γὰρ Θυρέας
ταύτας εὐόσας τῆς Ἀργολίδος μοίρης ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαι-
μόνιοι· ἦν δὲ καὶ ἡ μέχρι Μαλεῶν ἡ πρὸς ἐσπέρην Ἀργείων, ἣ τε ἐν τῇ
3 ἡπείρῳ χώρῃ καὶ ἡ Κυνθῆρή νῆσος καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν νήσων.) βοηθήσαντων
δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένῃ, ἐνθαῦτα συνέβησαν ἐς λόγους 5
συνελθόντες ὥστε τριηκοσίους ἑκατέρων μαχέσασθαι, ὁκότεροι δ' ἂν
περιγίνωνται, τούτων εἶναι τὸν χώρον· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ
ἀπαλλάσσεσθαι ἑκάτερον ἐς τὴν ἑωυτοῦ μηδὲ παραμένειν ἀγωνιζόμενον
τῶνδε εἵνεκεν, ἵνα μὴ παρεόντων τῶν στρατοπέδων ὀρῶντες οἱ ἕτεροι
4 ἔσσουμένους τοὺς σφετέρους ἐπαμύνοιεν. συνθέμενοι ταῦτα ἀπαλλάσσοντο, 10
λογάδες δὲ ἑκατέρων ὑπολειφθέντες συνέβαλον. μαχομένων δὲ σφραγν καὶ
γινόμενων ἰσοπαλέων ὑπελείποντο ἕξ ἀνδρῶν ἑξακοσίων τρεῖς, Ἀργεῖων
μὲν Ἀλκίηνωρ τε καὶ Χρωμῖος, Λακεδαιμονίων δὲ Ὀθρυάδης· ὑπελείφθησαν
5 δὲ οὗτοι νυκτὸς ἐπελθούσης. οἱ μὲν δὴ δύο τῶν Ἀργείων ὡς νενικηκότες
ἔθρον ἐς τὸ Ἄργος, ὁ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Ὀθρυάδης σκυλεύσας τοὺς 15
Ἀργείων νεκροὺς καὶ προσφορήσας τὰ ὄπλα πρὸς τὸ ἑωυτοῦ στρατόπεδον
ἐν τῇ τάξει εἶχεν ἑωυτόν. ἡμέρῃ δὲ δευτέρῃ παρήσαν πυνθανόμενοι
6 ἀμφοτέροι. τέως μὲν δὴ αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔρασαν νικᾶν, λέγοντες οἱ μὲν ὡς
ἑωυτῶν πλεῖν περιγεγόνασι, οἱ δὲ τοὺς μὲν ἀποφαίνοντες πεφηνγότας,
τὸν δὲ σφέτερον παραμείναντα καὶ σκυλεύσαντα τοὺς ἐκείνων νεκρούς. 20
7 τέλος δὲ ἐκ τῆς ξριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο· πεσόντων δὲ καὶ ἀμφοτέρων
πολλῶν ἐνίκων Λακεδαιμόνιοι. Ἀργεῖοι μὲν νυν ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου
κατακυριόμενοι τὰς κεφαλὰς, πρότερον ἐπάναγκες κομῶντες, ἐποιήσαντο

AB C P(p) DTR MQ SV

T 22ss. Eust. II. 165) ad B 11) ὅτι ἐκ τοῦ τοιοῦτον 'κομᾶν' λέγεται 'κομᾶν' καὶ τὸ
ἐπὶ τινι κατορθώματι ἐπαίρεσθαι, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ ἐπὶ τυ-
ραννίδι ἐκδόμῃς (V 71, 1). κατὰ τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν ποτὲ χρόνον Ἀργεῖοι μὲν διὰ
τὴν πένθος κατεκείροντο τὰς κεφαλὰς πρότερον κομῶντες· Λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ νική-
σαντες ἔθεντο νόμον μὴ κομῶντες πρῶν ἀπὸ τούτου κομᾶν

19 Thomas Mag. 315 (s. v. περιεγέμετο) λέγοντες — περιγεγόνασι· Ἡρόδοτος ἐν
τῇ πρώτῃ

1 περὶ χώρον καλεόμενον Θυρέας propos. Desrousseaux | Θυρέας D | Θυρέας D
θύρας TMQ || 2 ἀποταμόμενοι TMQ | ἔσχον] σ supra lin. A || 3 ἡ om. MQ | post
Ἀργείων addere voluit <τὸ ἀρχαῖον> Gebhard, Progr. Gymn. Chur. 1857 || 4 Κυ-
θαρή DTRSV Κύθηρα MQ || 5 ἀποταμνομένη Q | ἐνθαῦτα D¹ || 6 μάχεσθαι Pp
μαχέσ^{ασ}θαι V || 7 τούτων DTRMQSV ε supra lin. add. nescio quae manus A ||
8 εἰς RMV | περιμένειν MQ || 9 ὀρῶντες T || 10 ἡσσημένους S ἔσσουμένους TM
συνθέντες S συνθένει V | ὧν ταῦτα MQ | ἀπηλλασσαντο Q || 11 συνέβαλλον T
alt. λ supra lin. add. Q || 12 ὑπελείποντο CP ὑπολείποντο V || 13 Ἀλκίηνωρ Q Ald. |
Χρωμῖος C | Ὀθρυάδης MSV θρυάδης B¹P¹ Ὀθρυάδης P²p cett.; ad illam pa-
ginam in mg. περὶ τοῦ Ὀθρυάδου habet A man. rec. || 14 δὴ om. TMQ || 15 Ὀθρυά-
δης CR Ὀθρυάδης D || 17 ἑωυτόν DRV¹

νόμον τε καὶ κατάρην μὴ πρότερον θρέψειν κόμην Ἀργείων μηδὲν μηδὲ
 τὰς γυναῖκας σφι χρυσοφορήσειν, πρὶν Θυρέας ἀνασώσωνται. Λακε- 8
 δαιμόνιοι δὲ τὰ ἐναντία τούτων ἔθεντο νόμον, οὐ γὰρ κομῶντες πρὸ
 τούτου ἀπὸ τούτου κομῶν· τὸν δὲ ἓνα λέγουσι τὸν περιλειφθέντα τῶν
 5 τριηκοσίων, Ὀθρυάδην, αἰσχυρόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην τῶν οἱ
 συλλοχιτέων διεφθαρμένων αὐτοῦ μιν ἐν τῇσι Θυρέησι καταχρήσασθαι
 ἐωντόν.

Τοιούτων δὲ τοῖσι Σπαρτιήτησι ἐνεστεώτων πρηγμάτων ἦκε ὁ Σαρ- 83
 δηγὸς κῆρυξ δεόμενος Κροίσῳ βοηθῆειν πολιορκεομένῳ. οἱ δὲ ὁμῶς,
 10 ἐπειτέ ἐπύθοντο τοῦ κῆρυκος, ὁρμέατο βοηθῆειν, καὶ σφι ἤδη παρε-
 σκευασμένοιισι καὶ νεῶν ἐουσέων ἐτοίμων ἦλθε ἄλλη ἀγγελίη, ὥς ἡλώ-
 κοι τὸ τεῖχος τῶν Λυδῶν καὶ ἔχοιτο Κροίσος ζωγρηθείς. οὕτω δὴ
 οὗτοι μὲν συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην ἐπέπαινον.

Σάρδιες δὲ ἦλωσαν ὧδε· ἐπειδὴ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἐγένετο ἡμέρῃ 84
 15 πολιορκεομένῳ Κροίσῳ, Κῦρος τῇ στρατιῇ τῇ ἐωντοῦ διαπέμψας ἱππέας
 προεῖπε τῷ πρώτῳ ἐπιβάντι τοῦ τεύχεος δῶρα δώσειν. μετὰ δὲ τούτου 2
 πειρησαμένης τῆς στρατιῆς, ὥς οὐ προεχώρει, ἐνθαῦτα τῶν ἄλλων
 πεπανμένων ἀνὴρ Μάρδος ἐπειράτο προσβαίνων (τῷ ὄνομα ἦν Ὑροιάδης)
 κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλεως, τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος· οὐ γὰρ ἦν δεινὸν
 20 κατὰ τοῦτο, μὴ ἄλῳ κοτε, ἀπτόμός τε γάρ ἐστι ταῦτη ἢ ἀκρόπολις καὶ 3
 ἄμαχος. τῇ οὐδὲ Μήλης ὁ πρότερον βασιλεὺς Σαρδίων μούνη οὐ περιήνεικε

AB C P(p) DTR MQ SV (et a Κύρος μὲν τῇ στρατιῇ 84, 1 τῆς ὥς οὐ προσ-
 εχώρειν 84, 2 rursus excerptis. b)

T 4–7 Plut. De Hdt. mal. 17 (Mor. 858) τὸν δὲ ἓνα φησὶ τὸν περιλειφθέντα . . .
 ἐωντόν

6 Thomas Mag. 82 (s. v. διαχωρῶμαι) Ἡρόδοτος δὲ καὶ 'καταχωρῶμαι' ἀντὶ τοῦ
 'φονεῖν' λέγει ἐν τῇ πρώτῃ· αὐτοῦ — ἐωντόν· καὶ αὐθις ἐν τῇ αὐτῇ· τέφ — παρέ-
 δωκα (117, 2)· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὸ 'διαχωρῶμαι' πρὸς δοτικὴν λέγει ἀντὶ τοῦ 'χωρῶμαι'
 ὡς ἐν τῇ αὐτῇ· οὗτοι . . . διεχρήσαντο (167, 3)· καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ τῷ ὀνό-
 ματι . . . τῷ περ νῦν (171, 5) || 19 Suid. φύλακος· παρὰ Ἡροδότῳ· κατὰ — φύλακος

1 κόμας Q | Ἀργείων μηδὲν] Ἀργείους MQ | μηδὲν om. DTRSV || 2 σφι om. D
 TRMQSV | πρὶν ἂν A² DTRMQSV | ἀνασώσωνται DTRSV || 3 τὰν ἀντία MQ ||
 5 Ὀθρυάδην non habet Plut. | οἱ om. Plut. || 6 τῇσι θυρέοισι T τοῖσι θυρέοισι MQ
 τοῖσι θυρέοισι vel τισι θυρέοισι Plutarchi codd. | καταχρῶσασθαι Plutarchi codd. ||
 8 τοιούτων R τοιούτω D¹ | ἐνισταμένων τῶν πρηγμάτων DTRMQSV | τῶν supra
 lin. add. A man. post. || 10 ὁρμέατο P || 11 ἡλώκοι AB ἡλώκει MQ || 12 μὲν
 om. MQ || 13 ἐπέπαινον DSV || 14 ἡλώκεσαν DTRMQSV | ἡμέρῃ ἐγένετο M
 ἡμέρῃ D || 15 ἐπέας SV || 17 πειρησάμενος MQ πειρασαμένης RSV | προσ-
 εχώρει DTRSVb || 18 πεπανσαμένων Sb πεπανσμένων V | Ἄμαρδοι (cf. I 125, 4)
 apud Strabonem, Ptolemaeum; formam iranica *Amrda- posuit R. Schmitt ZDMG
 117, 1967, 137 | Ὑροιάδης R || 19 ἀκροπόλεως Suidae codicum pars una || 21 πρό-
 τερος P^cp DTRMQSV

- τὸν λέοντα, τὸν οἱ ἡ παλλακὴ ἔτεκε, Τελμισσέων δικασάντων ὡς περι-
 ενειχθέντος τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος ἔσονται Σάρδιες ἀνάλωτοι. ὁ δὲ Μήλης
 κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περιενείκας, τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπό-
 λιος, κατηλόγησε τούτου [ὡς ἐὼν ἄμαχόν τε καὶ ἀπότομον]· ἔστι δὲ πρὸς
 4 τοῦ Τρωῶλου τετραμμένον τῆς πόλιος. ὁ ὢν δὴ Ὑροιάδης αὐτὸς ὁ Μάρδος
 ἰδὼν τῇ προτεραίῃ τῶν τινα Λυδῶν κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος κατα-
 βάντα ἐπὶ κινῆν ἄνωθεν κατακυλισθεῖσαν καὶ ἀνελόμενον ἐφράσθη καὶ
 5 ἐς θυμὸν ἐβάλετο. τότε δὲ δὴ αὐτὸς τε ἀναβέβηκε καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλοι
 Περσέων ἀνέβαινον· προσβάντων δὲ συγχῶν οὕτω δὴ Σάρδιές τε ἠλώκεσαν
 καὶ πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέτο. 10
- 85 Κατ' αὐτὸν δὲ Κροῖσον τάδε ἐγίνετο. ἦν οἱ παῖς, τοῦ καὶ πρότερον
 ἐπεμνήσθη, τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικής, ἄφρωνος δέ. ἐν τῇ ὦν παρελθούσῃ
 εὐεστοί ὁ Κροῖσος τὸ πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκει ἄλλα τε ἐπιφραζόμενος
 2 καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφούς περὶ αὐτοῦ ἐπεπόμφει χρησομένους. ἡ δὲ Πυθίῃ
 οἱ εἶπε, τάδε 15

AB C P(p) DTR MQ SV (et usque ad ἐγίνετο 85, 1, unde transit ad 85, 3, v)
 δε Κροῖσον 85, 1 — [φ]θεγγομε[ν]ον 85, 2 Pap. Ox. 2096 fr. 2—3
 Σχόλ. 85, 1 εὐεστοί· εὐθηνία, καταστάσει. εὐεστό· ὁ τι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης
 τέλος τῆς εὐθυμίας εἶναι λέγει, οὐ τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἔνιοι παρακούσαντες
 ἐξεδέξαντο, ἀλλὰ καθ' ἣν γαλήνως καὶ εὐσταθῶς ἡ ψυχὴ διάγει, ὑπὸ μηδενὸς τυραν-
 νουμένη φόβον ἢ δεισιδαιμονίας ἢ ἄλλον τινὸς πάθους. καλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ 'εὐεστό'
 καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασι B man. rec.

13 Λέξ. (alph. conser. tantum) εὐεστή (εὐεστοί e l n o)· ἡ εὐημερία, εὐετηρία, ἡ
 καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγὴ. Διογενιανὸς ἄνεν τοῦ σ γράφει. Hes. εὐεστό· εὐθηνία,
 ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι, καὶ εὐδαιμονία, ἀπὸ τοῦ εὖ ἐστάναι τὸν οἶκον ἢ ἀπὸ τοῦ δαυριλεῖν
 τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν· εὐετηρία. Suid. εὐεστοί· εὐθηνία, καταστάσει

1 παλακὴ C¹ DRV | Τελμισσέων TRSV Τελμισσέων D^c Τελμισσέων MQ |
 δικασάντων DTRMV δικασάντων Q | περιενειχθέντες R || 3 τὸ χωρίον del.
 Krueger, sequ. Stein, Hude | ἀκροπόλεως V^{ac} ἀκροπόλιος v cett. || 4 κατηλό-
 γισε D | τοῦτο Reiske, sequ. Kallenberg (qui accusativum a scriba sequentia non
 respiciante temere in genitivum mutatum esse putat, Progr. Gymn. Berolin. Fried-
 rich-Werder Pasch. 1884), Stein, Hude; cf. I 144, 3 (contra III 121, 2); non ob-
 stare considerat Schweighauser sequentia verba, quippe quae absolute sint accu-
 sativo posita, seclusi autem ego ut a glossatore ex p. 55, 20s. repetita | πρὸς*
 (σ eras.) V πρὸς v rell. || ■ τῆς πόλιος] ποταμοῦ Vat. 122, Valla | αὐτὸς] οὗτος
 Reiske, sequ. Stein, Hude | Μάρδος] cf. p. 55, 18 || 6 τὸν AB¹ || 8 ἐβάλλετο BQV v |
 δὲ om. B | ὁ αὐτός DTRMQSV | ἀναβέβηκε S ἀναβέβηκε Hude | κατ'] μετ'
 MQ || 9 δὴ om. TMQ | ἠλώκεσαν S ἠαλώκεσαν V ἡαλώκεσαν v || 11 ἐγένε-
 το C || 12 οὖν TRV ὦν Pap. Ox. 2096 rell. || 13 εὐεστοί] εὐθηνία pDTRMQSV,
 cf. Hes. Schol. γρ' εὐθηνία C^{ms} P^{ms} εὐθηνία in mg. A¹ εὐεστοί Pap. Ox. 2096
 rell. εὐτυχία suprascr. A man. rec. | ἐς ex ἐπ' corr. V | αὐτὸν SV ...] αὐτον
 Pap. Ox. 2096 εὐωτὸν MQ || 14 χρησόμενος D^{ac} MQ χρησομένοις RV [II]

"Αυδὲ γένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κροῖσε,
μὴ βούλεν πολύενκτον ἦν ἀνὰ δώματ' ἀκούειν
παιδὸς φθεγγομένου. τὸ δέ σοι πολλὸ λῶιον ἀμφίς
ἔμμεναι· ἀσθήσει γὰρ ἐν ἡματι πρῶτον ἀνόλβω."

5 ἄλικομένον δὴ τοῦ τείχεος — ἦε γὰρ τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας 3
Κροῖσον ὡς ἀποκτενέων — Κροῖσος μὲν νυν ὀρέων ἐπιόντα ὑπὸ τῆς παρ-
εούσης συμφορῆς παρημελήκει, οὐδὲ τί οἱ διέφερε πληγνέντι ἀποθανέειν·
ὁ δὲ παῖς οὗτος ὁ ἄφρωνος ὡς εἶδε ἐπιόντα τὸν Πέρσῃν, ὑπὸ δέονος τε καὶ 4
κακοῦ ἔρρηξε φωνήν, εἶπε δέ· 'ἄνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον.' οὗτος μὲν
10 δὴ τοῦτο πρῶτον ἐφθέγγετο, μετὰ δὲ τοῦτο ἤδη ἐφώνεε τὸν πάντα χρόνον
τῆς ζῆς.

Οἱ δὲ Πέρσαι τὰς τε δὴ Σάρδεις ἔσχον καὶ αὐτὸν Κροῖσον ἐζώγρησαν 86
ἄρξαντα ἔτα τεσσαρεσκαίδεκα καὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας πολιορκη-
θέντα κατὰ τὸ χρηστήριόν τε καταπαύσαντα τὴν ἐσωτοῦ μεγάλην ἀρ-
15 χήν. λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Πέρσαι ἤγαγον παρὰ Κῦρον· ὁ δὲ συννήσας ■
πυρὴν μεγάλην ἀνεβίβασε ἐπ' αὐτὴν τὸν Κροῖσόν τε ἐν πέδησι δεδεμένον
καὶ δις ἑπτὰ Ἀυδῶν παρ' αὐτὸν παῖδας, ἐν νόφ' ἔχων εἴτε δὴ ἀκροθίνια
ταῦτα καταγεινὴν θεῶν ὅτεα δὴ εἴτε καὶ εὐχὴν ἐπιτελέσαι θέλων εἴτε καὶ
20 πυρὴν βουλόμενος εἶδέναι εἴ τίς μιν δαιμόνων ὀύσεται τοῦ μὴ ζῶντα

AB C P(p) DTR MQ SV (et a 85, 3 v)

T 9 Gell. V 9, 4 *Herodotus in Historiis huius memoriae scriptor est, eiusque verba sunt, quae prima dixisse filium Croesi refert: ἄνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον*

9 Moschop. 31 (v. p. LXXXI) Greg. Cor. 29 τῷ ᾧ ἀντὶ τοῦ ἃ ἔσθ' ὅτε χρῶνται, ἄνθρωπον γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγουσι . . . αὐτίκα Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς οὕτω φησὶν· ἄνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον, ἀντὶ τοῦ 'ᾧ ἄνθρωπε' (v. quae l. c. laudavi-mus)

2 βούλου ABCP ultima litt. v tantum exstat in Pap. Ox. 2096 || 4 ἐν om. MQ ||
5 δὴ] δὲ DTRMQSV | τῶν om. MQ | ἄλλον γνώσας DTRMQSV || ■ νυν] μιν
propos. Desrousseaux RPh 11, 1887, 58 || 7 παρημελήκειαι C¹ παρημέλεε γρ' C²
παρημελήκει ut vid. M || ■ ὥς om. C || 8—9 τε καί*κον D, τε καὶ κακον prima
(ut Webero videtur) man. D^c τε καὶ κον TRMQV δὲ κον S || 9 ἄνθρωπε] ἄν-
θρῳπε D^c Gellius, sed v. Greg. ἄνθρωπε M | τὸν Κροῖσον D, quam lectionem
genuinam esse considerat Weber Anal. Hdt. 215 ('noli interficere istum, qui Croe-
sus sit') || 11 ζῆς DTRMQSV || 12 Σάρδεις MQ | αὐτὸν*** P αὐτὸν δὴ Q ||
13 τεσσαρεσκαίδεκα¹ C εἰ ex a corr. D || 14 τε] καὶ MQ τε καὶ P^c DTRSV ||
15 συννήσας C¹ DTRV, supraser. A man. rec. || 16 τε om. MQ | δεδεμένον ἐν πέδησι
DTRMQSV || 17 καὶ . . . παῖδας om. Q | ἀκροθίνια MQ || 18 ὅτεα C¹ b |
καί¹ om. D | καί² om. SV || 19 εἶναι οὖν D | εἵνεκα MQ || 20 πυρὴν D¹ | τίς μιν
τίσω C | ὀύσεται V

3 κατακαυνθῆναι. τὸν μὲν δὴ ποιεῖν ταῦτα, τῷ δὲ Κροίσῳ ἐστεῶσι ἐπὶ τῆς
 πυρῆς ἐσελθεῖν καίπερ ἐν κακῷ ἔοντι τοσούτῳ τὸ τοῦ Σόλωνος, ὥς οἱ
 εἶη σὺν θεῷ εἰρημένον, τὸ μηδένα εἶναι τῶν ζώντων ὄλβιον. ὥς δὲ ἄρα
 μιν προστῆναι τοῦτο, ἀνευκαμένον τε καὶ ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς
 4 λειποφυχίης ἐς τρεῖς ὀνομάσαι 'Σόλων'. καὶ τὸν Κῦρον ἀκούσαντα 5
 κελεύσαι τοὺς ἐρμηνέας ἐπειρέσθαι τὸν Κροῖσον, τίνα τοῦτον ἐπικαλέοιτο,
 καὶ τοὺς προσελθόντας ἐπειρωτᾶν. Κροῖσον δὲ τέως μὲν σιγὴν ἔχειν
 ἐρωτώμενον, μετὰ δέ, ὥς ἡραγκάζετο, εἰπεῖν· 'τὸν ἂν ἐγὼ πᾶσι τυράν-
 νοισι προετίμησα μεγάλων χρημάτων ἐς λόγους ἐλθεῖν.' ὥς δὲ σφι
 5 ὄσημα ἔφραζε, πάλιν ἐπειρώτων τὰ λεγόμενα. λιπαρέοντων δὲ αὐτῶν 10
 καὶ ὄχλον παρεχόντων ἔλεγε δὴ, ὥς ἦλθε ἀρχὴν ὁ Σόλων ἐὼν Ἀθηναῖος
 καὶ θεησάμενος πάντα τὸν ἐωντοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσειε (οἷα δὴ εἶπας),
 ὥς τε αὐτῷ πάντα ἀποβέβηκε οἱ, τῇ περ ἐκείνος εἶπε, οὐδέν τι μᾶλλον ἐς
 ἐωντὸν λέγων ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον καὶ μάλιστα τοὺς παρὰ σφίσι
 αὐτοῖσι ὀλβίους δοκέοντας εἶναι. τὸν μὲν Κροῖσον ταῦτα ἀπηγγέσθαι, τῆς 15
 6 δὲ πυρῆς ἤδη ἀμμένης καίεσθαι τὰ περιέσχατα. καὶ τὸν Κῦρον ἀκούσαντα

AB C P(p) DTR M Q (ἐλθεῖν 86, 4 expl.) **SVb**

Ὅτι τῷ Κροίσῳ ἐστεῶσι (86, 3) inc. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. IV
 Σχόλ. 86, 5 (ad λιπαρέοντων) ἐγκειμένων, ὀχλοῦντων **B**

4s. Eust. Od. 1604 (ad θ 393) ὅτι (τὸ ἀνευκαμεῖν) ἀντὶ τοῦ 'ἀνέπνευσε' κείται ...
 δηλοῖ Θεόπομπος ... καὶ 'Ἡρόδοτος' ἐκπλαγεῖς δὲ τοῦτοις ἐπὶ χρόνον ἀφθογγος
 ἦν. μόγις δὲ τε ἀνευκαμείς εἶπε (116, 2). καὶ πάλιν ἀνευκαμένον τε καὶ ἀναστενά-
 ξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίας || 7 Eust. II. 80 (ad A 193): 'έως' ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ
 'τέως' λαμβάνεται, δ σημαίνει τὸ 'πρὸς τὸ παρόν', ὥς δηλοῖ καὶ παρ' Ἡροδότῳ τὸ
 ἕως — ἔχει || 11 Thom. Mag. 253 ὄχλος καὶ τὸ 'πλήθος' καὶ 'ὄχλησις' ... Ἡρό-
 δοτος ἐν τῇ πρώτῃ λιπαρέοντων — παρεχόντων

3 εἶναι supra lin. add. manus ut vid. prima **A** | ζώντων **D^cTRMQSV** Const. ||
 4 προστῆναι Schweighaeuser, sequ. Stein Hude; vocem supra litt. στ obelo si-
 gnat **A**, obelo in mg. repetito, nulla autem observatione adiuncta | τε om. **M** ||
 5 λειποφυχίης **D** ἡσυχίης **ABCP** ἡσυχίας Eust., Const. ἡσυχίης in πσυχίης de-
 pravatum, deinde in ἀσυχίης = ἀσυχίης 'correctum' et per λειποφυχίης explicata
 esse, interpretamentum tandem pro voce explicata positum esse iud. Valcke-
 naer | Σόλων **S** || 6 ἐπειρέσθαι **C** || 7 ἐπειρωτᾶν **C** | ἕως **DTRSV** Eust. τέως
 Const. rell. || 8 ἐρωτώμενον **Q** ἐρωτεώμενον ut vid. **M** | ὥς om. **DTRMQSV** ||
 10 πάλιν πολλῶν Const. | ἐπρωτῶν **C** || 11 καὶ ὄχλον παρεχόντων om. Const. ||
 12 οἱ δ **DTRMSV** || 13 ὥς τε] τῇ **M** | ἀποβεβήκοι cod. Askewianus Cantabr. Bibl.
 Univ. gr. Nn. II. 34, accep. Schweighaeuser Hude ἀποβεβήκεες **DTRMSV** ἀπο-
 βέβηκε οἱ Const. rell. || 14 οὐκ post ἦ add. Stein Hude Legrand, hic comparatione
 facta cum IV 118, 3, V 94, 2, VII 16 γ 1, ubi autem, ut Legrandi verbis utar, 'οὐ
 καὶ, sed hic, ante nomen totius humani generis, cuius pars Croesus ipse fuit, καὶ
 exstitisse valde dubium est'; habemus enim οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ neque οὐ neque
 καὶ adiuncto I 24, || 16 περὶ ἔσχατα **M**

τῶν ἐρμηνέων, τὰ Κροῖσος εἶπε, μεταγνόντα τε καὶ ἐννώσαντα, ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐὼν ἄλλον ἄνθρωπον γενόμενον ἐκ τούτου εὐδαιμονίῃ οὐκ ἐλάσσω ζῶντα περὶ διδοίῃ, πρὸς τε τούτοισι δέισαντα τὴν τίσιν καὶ ἐπιλεξάμενον, ὥς οὐδὲν εἴη τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλῶς ἔχον, κελεύειν
 5 σβεννόναι τὴν ταχίστην τὸ καιόμενον πῦρ καὶ καταβιβάζειν Κροῖσόν τε καὶ τοὺς μετὰ Κροῖσον· καὶ τοὺς πειρωμένους οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι. ἐνθαῦτα λέγεται ὑπὸ Ἀνδῶν Κροῖσον μαθόντα τὴν Κύρον 87 μετάνωσιν, ὥς ὦρα πάντα μὲν ἄνδρα σβεννόντα τὸ πῦρ, δυναμένους δὲ οὐκέτι καταλαβεῖν, ἐπιβῶσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλούμενον, εἰ τί οἱ
 10 κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἐδωρήθη, παραστήναι καὶ ῥύσασθαι αὐτόν μιν ἐκ τοῦ παρόντος κακοῦ. τὸν μὲν δακρύοντα ἐπικαλέσθαι τὸν θεόν, ἐκ δὲ 2 αἰδοῦνός τε καὶ νημελὲς συνδραμεῖν ἐξαπίνης νέφεα καὶ χειμῶνά τε καταρραγῆναι καὶ ὕσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, κατασβεσθῆναι τε τὴν πυρὴν. οὕτω δὴ μαθόντα τὸν Κύρον, ὥς εἴη ὁ Κροῖσος καὶ θεοφιλὴς καὶ ἀνὴρ
 15 ἀγαθός, καταβιβάσαντα αὐτόν ἀπὸ τῆς πυρὸς εἰρέσθαι, τάδε Κροῖσε, τίς 3 σε ἀνθρώπων ἀνέγνωσε ἐπὶ γῆν τὴν ἐμὴν στρατευσάμενον πολέμιον ἀντὶ φίλου ἐμοὶ καταστῆναι; ὁ δὲ εἶπε· ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ ταῦτα ἐπερξα τῇ σῇ μὲν εὐδαιμονίῃ, τῇ ἐμεωντοῦ δὲ κακοδαιμονίῃ· αἴτιος δὲ τούτων ἐγένετο ὁ Ἑλλήνων θεὸς ἐπάρας ἐμὲ στρατεύεσθαι· οὐδεὶς γὰρ οὕτω ἀνόητός ἐστι, 4

AB C P(p) DTR M SVb (expl. θεόν 87, 2)

[εμεωντον] δ[ε] 87, 3 – [πο]λεμον [π]ρο ειρηνης 87, 4 Pap. Ox. 2096 fr. 4
 παρόντος κακοῦ· (87, 1) καὶ ἐξαπίνης ὁμοῦ καταρραγέντος σβεσθῆναι τὴν πυρὴν· καὶ ἔμαθεν ὁ Κύρος ὡς ὁ Κροῖσος (Κροῖσος scr.) εἴη θεοφιλὴς καὶ ἀνὴρ ἀγαθός
 expl. exc. Const. Porph. Οὐδεὶς γὰρ – αἰρέεται (87, 4) excerp. Stob. LV 10 Οὐδεὶς γὰρ – παιδᾶς (87, 4) exc. paroemiogr. X

1 Eust. II. 288 (ad B 568) τὸ ὀργῶντα κῶσιν ἔπαθε τοῦ ο καὶ η, οἶαν καὶ . . . παρὰ Ἡρόδοτον τὸ ἐκ τοῦ θρόνου πηδήσας ἀνέβωσε (III 155, 1) καὶ βωθήσαντες εἰς τὸν Ἰσθμόν (VIII 72) καὶ τὸ ἐπιβῶντων (deb. ἐπεβῶθεν? cf. IX 23, 1) παρὰ τῷ αὐτῷ καὶ τὸ ἐννῶσαντα ἀντὶ τοῦ ἐννοήσαντα (cf. ad 68, 3) || 16 Λέξ. ἀνέγνωσεν· ἀνέπεισεν, ἀνεδίδαξεν. Steph. Byz. apud Bekk. Anecd. 743 Στεφάνου· ἀναγνῶναι τὸ ἀναπείσαι, ὥς παρ' Ἰωσὴφ· Ἡρόδοτος γοῦν φησὶν· τίς σε – στρατευσάμενον, ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν· ἀνάγνωσις· οὐδ' ἡ ἀνάπεισις. Greg. Cor. 95 καὶ τὸ ἀνέπεισεν ἢ ἐδίδαξεν ἀνέγνωσε. cf. quae ex Suida laudantur ad 128, 2

3 ζῶντα C || 4 κελεύειν B²V κελειν b κελύει cett. || 8 ὦρα R || 10 αὐτόν μιν scripsi: αὐτόν tantum ABCP Const. μιν tantum rell. || 11 τὸν μὲν <δὴ> propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 57 || 12 συνδραμεῖν M || 13 κατασβεσθῆναι κατασβεθῆναι B¹ κασβεσθῆναι V καὶ σβεσθῆναι S || 14 ὁ om. M | καί² om. R || 16 ἀνέγνω Steph. || 17 ἐπερξα (i ut vid. erasum) A ἐπραξα MV || 18 μὲν om. D¹ || 19 ἐπάρας A ἐπαιρας B ἐπαῖρας R ἐπάρας P. Ox. 2096 (quamvis i adscr. constanter praebeat) rell. ἐπαιρας Stein | οὕτω X codd. οὕτως Stob.

ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται, ἐν μὲν γὰρ τῇ οἱ παῖδες τοὺς πατέρας
 θάπτουσι, ἐν δὲ τῷ οἱ πατέρες τοὺς παῖδας· ἀλλὰ ταῦτα δαίμοσί κόν
 88 φίλον ἦν οὕτω γενέσθαι. ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε, Κῦρος δὲ αὐτὸν λύσας
 κατεῖσε τε ἐγγὺς ἑωυτοῦ καὶ κάρτα ἐν πολλῇ προμηθίᾳ εἶχε ἀπεθάνουμαζέ
 τε ὀρέων καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ ἐκείνον ἔοντες πάντες. ὁ δὲ συννοίῃ 5
 2 ἐχόμενος ἤσυχος ἦν. μετὰ δὲ ἐπιστραφεὶς τε καὶ ἰδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ
 τῶν Λυδῶν ἄστυ κερατίζοντας εἶπε· ὦ βασιλεῦ, κότερον λέγειν πρὸς σέ,
 τὰ νοέων τυγχάνω, ἢ σιγᾶν ἐν τῷ παρεόντι χρῆ; Κῦρος δὲ μιν θαρσέ-
 οντα ἐκέλευε λέγειν, ὃ τι βούλοιο. ὁ δὲ αὐτὸν εἰρώτα λέγων·
 3 ὅστος ὁ πολλὸς ὅμιλος τί ταῦτα πολλῇ σπουδῇ ἐργάζεται; ὁ δὲ εἶπε· 10
 ὁ πόλιν τε τὴν σὴν διαρπάζει καὶ χρήματα τὰ σὰ διαφορεῖ. Κροῖσος δὲ
 ἀμείβετο· οὔτε πόλιν τὴν ἐμὴν οὔτε χρήματα τὰ ἐμὰ διαρπάζει. οὐδὲν
 89 γὰρ ἐμοὶ ἔτι τούτων μέτα, ἀλλὰ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σὰ. Κύρῳ δὲ
 ἐπιμελὲς ἐγένετο, τὰ Κροῖσος εἶπε, μετασθησάμενος δὲ τοὺς ἄλλους
 εἶρετο Κροῖσον, ὃ τι οἱ ἐνορῶν ἐν τοῖσι ποιευμένοιισι. ὁ δὲ εἶπε· ἔπειτε 15
 με θεοὶ ἔδωκαν δοῦλόν σοι, δικαίῳ, εἴ τι ἐνορῶ πλέον, σημαίνειν σοι.
 2 Πέρσαι φύσιν ἔοντες ὕβρισταὶ εἰσὶ ἀχρήματοι· ἦν ὦν σὸ τούτους περιύδης
 διαρπάσαντας καὶ κατασχόντας χρήματα μεγάλα, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν
 ἐπίδοξα γενέσθαι· ὃς ἂν αὐτῶν πλεῖστα κατάσχη, τοῦτον προσδέκεσθαι
 τοι ἐπαναστησόμενον. νῦν ὦν ποιήσον ὧδε, εἴ τοι ἀρέσκει, τὰ ἐγὼ λέγω· 20
 3 κάθισον τῶν δορυφόρων ἐπὶ πάσῃσι τῇσι πύλῃσι φυλάκους, οἱ λεγόντων
 πρὸς τοὺς ἐκφέροντας τὰ χρήματα ἀπαιρούμενοι, ὥς σφε' ἀναγκαίως ἔχει
 δεκατευθῆναι τῷ Διί· καὶ σύ τέ σφι οὐκ ἀπεχθήσεται βίη ἀπαιρούμενος τὰ
 χρήματα, καὶ ἐκεῖνοι συγγνόντες ποιέειν σε δίκαια ἐκόντες προήσουσι.

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 89, 3 (ad λεγόντων) λεγέτωσαν B

19 Λέξ. (alphabet. tantum) ἐπίδοξα· ἀντὶ τοῦ ὁ προσδόκιμα

1 αἰρέ*εται II αἰρέται SV¹ || 2 δαίμοσί[δαίμονι DTRMSV litteris si su-
 praser. u nescio quae manus A || 4 κατίσε DTRMSV ἢ Τζέτζης· τισέ su-
 praser. A man. rec. | ἀποθάνουμαζε D ἀπεθώμαζε CP¹ ἀπεθάνουμαζε p cett. ||
 5 συννοίῃ RV¹ || 6 εἰδόμενος C αἰδόμενος SV || 8 χρῆ[χρόνῳ ABCP ἢ χρῆ su-
 praser. A man. rec. || 9 ἡρώτα CDSV || 9.10 λέγων οὕτως· ὁ DTRMSV || 10 πολλῇ
 om. DTRMSV | εἶπαι R || 11 διαφθείρει M διαφθορεῖ DTRSV || 12 ἀμείβε-
 ται M | τὰ χρήματα τὰ D² || 13 ἐπὶ C || 16 ὅδωκαν DTRMSV || 17 φύσει M |
 ἐνορέω C | περιεύδης DRSV in περιύδης ut Webero videtur corr. D || 18 κατα-
 σχόντες R || 19 κατάσχοι T | τούτων προσδέκεσθαι R || 20 τοι¹ τι V¹ | τοι² τι SV ||
 21 κάθισον A quoque κατίσον D^{ac}V^c θάρισον V^{ac} θάρρησον S (v. praef. p. LXIV) |
 δορυφόρων II δορηφόρων R || 22 ἀπαιρούμενοι DTRMS ἀπαρε*όμενοι (ex ἀπ-
 αρευόμενοι) V | ὥς σφε RS ὥς σφεα ABMV² ὥσφεα CDV¹ ὥσφεα Tj (v. gram-
 maticam meam 106) | ἀναγκαίους D^{ac} || 23 δεκατευθῆναι εν ex α corr. V δὴ κα-
 ταθῆναι S | ἀπεχθήσεται C² D^{ac}S^{ac} || 24 ποιήσουσι codd.: Bekkeri emendatio est,
 quem secuti sunt edd. prorsus omnes, meliore ut opinor deficiente emendatione

ταῦτα ἀκούων ὁ Κῦρος ὑπερήθετο, ὥς οἱ ἐδόκει εὖ ὑποτίθεσθαι· αἰνέσας 90
 δὲ πολλὰ καὶ ἐντειλόμενος τοῖσι δορυφόροις, τὰ Κροῖσος ἐπεθήκατο,
 ἐπιτελέειν, εἶπε πρὸς Κροῖσον, τάδε ἔκροῖσε, ἀναρτημένον σεῦ ἀνδρὸς
 βασιλέως χρηστὰ ἔργα καὶ ἔπεα ποίειν, αἰτέο τὴν δόσιν, ἥντινα βούλει 2
 5 τοι γενέσθαι παραντίκα. ὁ δὲ εἶπε· ὦ δέσποτα, ἐάσας με χαριεῖ μάλιστα 2
 τὸν θεὸν τῶν Ἑλλήνων, τὸν ἐγὼ ἐτίμησα θεῶν μάλιστα, ἐπειρέσθαι
 πέμψαντα τάσδε τὰς πέδας, εἰ ἐξαπατᾷ τοὺς εὖ ποιεῦντας νόμος ἐστὶ οἱ.
 Κῦρος δὲ εἶρετο, ὅ τι οἱ τοῦτο ἐπηγορεύων παραιτέοιτο. Κροῖσος δὲ οἱ ἐπ- 3
 ἀνηλόγησε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ διάνοιαν καὶ τῶν χρηστηρίων τὰς ὑπο- 3
 10 κρίσεις καὶ μάλιστα τὰ ἀναθήματα καὶ ὥς ἐπαρθεῖς τῷ μαντηίῳ ἐστρα-
 τεύσατο ἐπὶ Πέρσας. λέγων δὲ ταῦτα κατέβαινε αὖτις παραιτούμενος ἐπι-
 ναί οἱ τῷ θεῷ τοῦτο ὀνειδίσαι. Κῦρος δὲ γελάσας εἶπε· καὶ τούτον τεύξαι
 παρ' ἐμεῦ, Κροῖσε, καὶ ἄλλον παντός, τοῦ ἂν ἐκάστοτε δέῃ. ὥς δὲ ταῦτα 4
 ἤκουσε ὁ Κροῖσος, πέμπων τῶν Ἀνδῶν ἐς Δελφοὺς ἐνετέλλετο τιθέντας 4
 15 τὰς πέδας ἐπὶ τοῦ νηοῦ τὸν οὐδὸν εἰρωτᾶν, εἰ οὐ τι ἐπαισχύνεται τοῖσι
 μαντηίοις ἐπάρας Κροῖσον στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας ὥς καταπαύοντα
 τὴν Κύρου δύναμιν, ἀπ' ἧς οἱ ἀκροθίνια τοιαῦτα γενέσθαι, δεικνύντας
 τὰς πέδας· ταῦτά τε ἐπειρωτᾶν καὶ εἰ ἀχαρίστοις νόμος εἶναι τοῖσι Ἑλ-
 ληνικοῖσι θεοῖσι.

AB C P(p) DTR M SV

8 Poll. II 120 ἀπὸ ... ἴλογον ὀνόματα· Ἀντιφῶν ... ἀπαρτιλογία, ὥσπερ καὶ
 Ἡρόδοτος (VII 29, 2)· οὗτος δὲ καὶ ἐπανελόγησε (ἐπαλλήλογησεν, ἐπαλλήλογησε,
 ἐπαντιλογήσῃ v. ll.). || 9 Thom. Mag.: v. ad 78, 3

1 εὖ om. DTRMSV || 3 πρὸς τὸν Κροῖσον R | ἀναρτημένον DTRMSV || 4 βασι-
 λέως M | τὴν δόσιν ἥντινα scripsi, cf. II 102, 2; 151, 3; IV 41 δόσιν ἥντινα AB²CP
 δώσιν τήντινα B¹ | δόσειν τήντινα D^{ac} | δώσειν τήντινα D^c | τὴν δόσιν τήντινα TM:
 τῇ
 exemplar δόσιν ἥντινα praebens olim exstittisse mihi non absurdum videtur | βού-
 λεται D¹ | βούλεε RV || 5 χαριεῖ PM | χαριεῖ R | χαριεῖ T | χαριεῖ (ex χαριεῖ ortum) D
 χαριεῖ Legrand || 6 τῶν | τὸν A | θεῶν | θεῶν SV | μάλιστα om. M || 7 ἥρετο C |
 ἐπηγορεύων M | ἐπαγορεύων propos. Lobeck | ἐπηγορεύων propos. Desrousseaux
 RPh 10, 1886, 57 | ἐπηγορεύων propos. Bredow quem sequi. Steinii auctoritate in-
 ductus Hude | ἐπανηλόγησε] lectionem ἐπαλλήλογησε uno e Pollucis codicibus
 praebitam receperunt Stein Hude; viderat autem iam Schweighauser 'Pollucis
 mss. codices firmare potius quam evertere' vocem Hdt. codd. transmissam ||
 10 ἐπαρθεῖς D (iamque coniecerat Stein antequam cod. D est repertus) || 11 αἰδώς
 AB C || 12 τοῦτο P | τοῦτων TM | τοῦτω cett. | καὶ τούτον τεύξαι εἶπε M | τεύ-
 ξαιε D || 13 ἐμοῦ RSV || 14 ἤκουε DTRMSV | ὁ om. DTRMSV | τὸν Ἀνδῶν
 C² D^{ac} || 15 ἥρωτᾶν C || 16 μαντιοῖσιν V | ἐπάρας AB | ἐπάρας cett. | καταπαύ-
 σαντα DRSV || 17 ἀκροθίνια M || 18 τὰς | τὰς D | τοιαῦτά DTRMSV | τε om.
 M | ἐπειρωτᾶν C et ut Webero vid. D^{ac} | ἐπείρωτᾶν V | τοῖς Ἑλληνικοῖς B¹ C

- 91 Ἀπικομένοισι δὲ τοῖσι Λυδοῖσι καὶ λέγουσι ταῦτα δὴ τὰ ἐντεταλμένα
τὴν Πυθίην λέγεται εἰπεῖν, τάδε ἔτην πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι
ἀποφυγῆναι καὶ θεῶ. Κροῖσος δὲ πέμπτον γονεὸς ἀμαρτάδα ἐξέπλησε, δς
ἐὼν δορυφόρος Ἡρακλειδέων δόλῳ γυναικίῳ ἐπισπόμενος ἐφόνευσε τὸν
2 δεσπότη καὶ ἔσχε τὴν ἐκείνου τιμὴν οὐδέν οἱ προσήκονσαν. προθυμο- 5
μένου δὲ Λοξίῳ, ὅπως ἂν κατὰ τοὺς παῖδας τοὺς Κροίσου γένοιτο τὸ
Σαρδίων πάθος καὶ μὴ κατ' αὐτὸν Κροίσον, οὐκ οἶόν τε ἐγίνετο παραγα-
3 γεῖν Μοίρας. ὅσον δὲ ἐνέδωκαν αὐται, ἡνύσατο καὶ κεχάριστό οἱ, τρία γὰρ
ἔτεα ἐπανεβάλετο τὴν Σαρδίων ἄλωσιν, καὶ τοῦτο ἐπιστάσθω Κροῖσος
ὥς ὕστερον τοῖσι ἔτεσι τούτοις ἀλὸς τῆς πεπρωμένης. δεῦτερα δὲ 10
4 τούτων καιομένων αὐτῷ ἐπῆρκεσε. κατὰ δὲ τὸ μαντήιον τὸ γενόμενον οὐκ
ὀρθῶς Κροῖσος μέμφεται, προηγόρευε γάρ οἱ Λοξίης, ἣν στρατεύεται
ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσειν· τὸν δὲ πρὸς ταῦτα χρῆν εὖ μέλ-
λοντα βουλευέσθαι ἐπειρῆσθαι πέμπαντα, κότερα τὴν ἐκείνου ἢ τὴν
Κύρου λέγοι ἀρχήν. οὐ συλλαβὼν δὲ τὸ ῥηθὲν οὐδ' ἐπανειρόμενος 15
5 ἐκείνου αἰτίον ἀποφαινέτω. ᾧ καὶ τὸ τελευταῖον χρηστηριαζομένῳ εἶπε,
τὰ εἶπε, Λοξίης περὶ ἡμίονου, οὐδὲ τοῦτο συνέβαλε· ἦν γὰρ δὴ ὁ Κύρος
οὗτος ἡμίονος, ἐκ γὰρ οὐοῖν οὐκ ὁμοεθνέων ἐγεγόνεε, μητρὸς ἀμείνωνος,
■ πατρὸς δὲ ὑποδεστέρον· ἡ μὲν γὰρ ἦν Μηδὶς καὶ Ἀστυάγεος θυγάτηρ

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 91, 1 (ad ἐξέπλησε) ἐξέλυσε A² vel man. rec.

T 2s. Liban. or. 25, 7 λέγει . . . καὶ ἡ Πυθία παραμυθουμένη Κροίσον τὸν Λυδὸν
αἰχμάλωτον ὄντα παρὰ Κύρῳ τῷ Πέρσῃ· τὴν — θεῶ. Choric. VIII 29 ὁμοία . . .
Ἀπόλλων τῷ Κροίσῳ τὴν πεπρωμένην εἰπὼν ἀδύνατον εἶναι νικᾶν καὶ θεῶ

15 Lex. Vind. 167 (s. v. συλλαβῶν) Ἡρόδοτος· οὐ συλλαβὼν — ἐπανειρόμενος

1 ταῦτα δὴ τὰ TM Ald. τὰ cett. || 2 μοῖραν ABDTRMSV om. Liban. Choric. ||
3 ἀποφυγῆναι ἀπερὶκειν propos. Desrousseaux RPh 11, 1887, 60 | γονεὸς CPTRM
SV || 4 ἐπισπόμενος SV om partim in ras. D o in ω vel ω in o mut. M || 5 δε-
σπότην D^{ac} | προσπόμενον C¹ || 6 ὅπως TRMV | τοῦς² | τοῦ BDTTRMSV || 7 οἶός
DRSV | ἐγίνετο PDTTRMSV || 8 ἡνύσατο καὶ κεχάριστό scripsi: ἡνύσατο καὶ ἐχα-
ρίσατο codd. ἦνυσέ τε καὶ ἐχαρίσατο Schaefer, quem sequ. Stein Hude || 9 ἐπανε-
βάλετο CTM | τὴν om. SV | τούτω R || 10 ἔτεσι] ἐπεστι ut vid. M || 12 στρα-
τεύεται DRV στρατεύηται D man. rec., cett. || 13 post ἀρχήν add. αὐτὸν ABCP |
εὖ om. DTRMSV || 14 ἐπῆρκεσθαι C || 15 λέγει PDTTRMSV | ad συλλαβὼν sub
obelo in mg. συμβαλὼν A² | ἐπανειρόμενος C || 16 ᾧ del. Krueger, sequ. Hude Le-
grand, hic per dittographiam iudicans ortum | εἶπε del. Legend || 17 τὰ εἶπε
om. SV, damn. Bredow Quaest. 29 quem sequ. Stein Hude | τούτω R τοῦ SV |
συνέβαλλε D συνέβαλε M Ald.: non est cur alios editores sequens recipiam quod
emendatio videtur esse alicuius philologi renovandarum litterarum aetatis, qui
vocem συλλαβῶν repetendam esse ex lin. 15 iudicavit; hic noster usurpat vocem
συμβαλεῖν vi 'coniciendi, (rationem) concludendi' sicut Soph. OC 1474 et al. (ubi
scholia explicant τεκμηρίῳ νοῆσαι, στοχάσασθαι)

τοῦ Μήδων βασιλέως, ὁ δὲ Πέρσης τε ἦν καὶ ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνοισι καὶ ἐνεργεῖ ἐὼν τοῖσι ἅπασι δεσποίνῃ τῇ ἐωντοῦ συνόικεε.⁷ ταῦτα μὲν ἡ Πυθίῃ ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι, οἱ δὲ ἀνήνικαν ἐς Σάρδεις καὶ ἀπήγγειλαν Κροίσῳ. ὁ δὲ ἀκούσας συνέγνω ἐωντοῦ εἶναι τὴν ἁμαρτάδα καὶ οὐ τοῦ
 5 θεοῦ.

Κατὰ μὲν δὴ τὴν Κροίσου τε ἀρχὴν καὶ Ἰωνίης τὴν πρώτην καταστροφὴν 92
 ἔσχε οὕτω. Κροίσῳ δέ ἐστι καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλὰ καὶ οὐ
 τὰ εἰρημένα μούνα, ἐν μὲν γὰρ Θήβῃσι τῇσι Βοιωτῶν τρίπους χρύσεος,
 τὸν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ, ἐν δὲ Ἐφέσῳ αἱ τε βόες αἱ
 10 χρύσειαι καὶ τῶν κύνων αἱ πολλαί, ἐν δὲ Προνηΐδης τῆς ἐν Δελφοῖσι ἀσπίς
 χρυσῆ μεγάλη. ταῦτα μὲν καὶ ἔτι ἐς ἐμὲ ἦν περιέοντα, τὰ δ' ἐξάπόλωλε
 [τά] τῶν ἀναθημάτων. τὰ δ' ἐν Βραγχίδῃσι τῇσι Μιλησίῳ ἀναθήματα 2

AB C P(p) et usque ad οὕτω 92, 1 DTR M SV
 ο δ[ε] 91, 6 — κατ[α] 92, 1 Pap. Ox. 2096 fr. 5

3 Thom. Mag.: v. quae ad 78, 3 laudantur || 4 Prisc. XVIII 287 Ἡρόδοτος· συν-
 ἔγνω τὴν ἁμαρτάδα, *similiter Latini 'ignoscit culpam'* || 12 Alexander Cotyaensis apud
 Porphyrt. quaest. Hom. 8 ἐν τοῖς Φιλήμονος συμμίκτοις περὶ Ἡροδοτείου διορθώμα-
 τος ὁ γραμματικὸς διαλεγόμενος πειράται καὶ Ὀμηρικὰ τινα σαφηνίζειν, οὐδὲν δὲ
 χεῖρον καὶ τὸν Ἡρόδοτον φιλοῦντί σοι τὴν πᾶσαν τοῦ ἀνδρός ἀναγράφαι ζήτησιν. φησὶ
 γὰρ ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ Ἡρόδοτος τῶν Ἱστοριῶν περὶ Κροίσου . . . πολλὰ τε ἄλλα διεί-
 λεκται καὶ ὅτι . . . ἀνέθηκε δὲ τινα (δῶρα) καὶ ἐν Βραγχίδῃσι τῇσι Μιλησίῳ. καὶ
 γέγραπται δὴ κατὰ πάντα ἀπλῶς τὰ ἀντίγραφα τὸ 'τῆς' ἄσθρον σὺν τῷ ἰῶτα ἰσοδύ-
 ραμον τῷ 'ταῖς', οὐδὲνα γε μὴν Ἑλλήνων ὑπομεῖναι θηλυκῶς 'τὰς Βραγχίδας' ἂν
 εἴπειν, Ἡρόδοτον δὲ μᾶλλον ἂν ἑτέρων φυλάσασθαι ἀκριβῆ τε ὅντα περὶ τὰ ὀνόματα
 καὶ πάνν ἐπιεικῶς φροντιστικόν. τοῦτο δὴ θεραπεύων τις οὐχ Ἡροδότον φησὶν ἀμάρ-
 τημα γεγονέναι, μᾶλλον δὲ τὸν γραφεὰ φησὶ διαμαρτεῖν παρεμβάλλοντα τὸ ἰῶτα.
 πολλὰ δὲ φέρεσθαι μέγρι τῶν ἁμαρτήματα κατὰ τὴν Ἡροδότον συγγραφὴν . . . ἐπαν-
 ὄνομα δ' ἐπὶ τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν διορθωτὴν τὸν Κοτναεᾶ Ἀλέξανδρον. ἤξιον γὰρ
 ὁ ἄνθρωπος γράφειν τῇσι Μιλησίῳ χωρὶς τοῦ ἰῶτα τῆς Μιλησίῳ, ὑποκειμένης χάρις
 ἢ 'γῆς'. καὶ ἐγὼ δέ, φησὶν, ἐπειθὸ μὴν οὕτως ἔχειν τὰ τῆς γραφῆς, τὸν δ' ἄνθρωπον τῆς
 ἀκριβοῦς συνέσεως ἐτεδυνάμειν ἐντυχῶν τοῖς Ἡροδοτείοις αὐτοῖς ἔπει καὶ καὶ γενόμε-
 νος ἐπὶ τέλει τῆς Αἰγυπτιακῆς βίβλου . . . εὗρίσκω πάλιν κατὰ τὴν αἰτιατικὴν πτώσει
 εἰπόντα τὸν Ἡρόδοτον ἀνέθηκε εἰς Βραγχίδας τὰς Μιλησίῳ (II 159, 3). οὐκ ἐτι οὖν
 ὥμην ἀμάρτημα εἶναι γραφικόν, Ἰωνικὸν δὲ μᾶλλον ἰδιῶμα, πολλὰ γὰρ οὕτοι τῶν
 ὀνομάτων χαίρουσι θηλυκῶς ἐκφέροντες. Cyrilli Lexicon in Cramerī Anecd. e cod.
 Bodl. Auct. T. II. 11 (IV 180) Βραγχίδαι· καὶ τὸ γένος καὶ τόπος θῆλυ Ἡρόδο-
 τοῦ

1 βασιλέως BCDTMV^{ac} | τε om. R || 2 ἐνεργεῖν TR || 3 ἀνείκταν D | Σάρ-
 δεις TM || 4 τῷ Κροίσῳ DTRMSV || 12 τὰ¹ del. Reiske, sequ. Stein Hude; Le-
 grand post ἀναθημάτων aliquid fortasse exstitisse putat, 'ita ut τὰ (ante ἐξάπόλωλε)
 relativi vice fungeretur' | τῇσι] τοῖσι Reiske Bekker Dindorf; masculino generi
 favet Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 14s. loco I 158, 1 contra II 159, 3
 nitens (cf. grammaticos) τῆς ex Philemone | ἀναθήματα om. Ald.

- Κροίσω, ὥς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἴσα τε σταθμὸν καὶ ὅμοια τοῖσι ἐν Δελφοῖσι. τὰ μὲν νυν ἔς τε Δελφούς καὶ ἐς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε οἰκῆιά τε ἐόντα καὶ τῶν πατρῶων χρημάτων ἀπαρχήν, τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἐξ ἀνδρὸς ἐγένετο οὐσίης ἐχθροῦ, ὅς οἱ πρὶν ἢ βασιλεῦσαι ἀντιστασιώτης κατεστήκειε
- 3 συσπεύδων Πανταλέοντι γενέσθαι τὴν Λυδῶν ἀρχήν. ὁ δὲ Πανταλέων ἦν Ἀλυσάττω μὲν παῖς, Κροίσον δὲ ἀδελφεὸς οὐκ ὁμομήτριος, Κροῖσος μὲν
- 4 γὰρ ἐκ Κασίρης ἦν γυναικὸς Ἀλυσάττῃ, Πανταλέων δὲ ἐξ Ἰάδος· ἐπεῖτε δὲ δόντος τοῦ πατρὸς ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἀνθρώπου τὸν ἀντιπυρῆσοντα ἐπὶ κναφηίου ἔλκων διέφθειρε, τὴν δὲ οὐσίην αὐτοῦ ἔτι πρότερον κατιρώσας τότε τρώπῳ τῷ εἰρημένῳ ἀνέθηκε, ἐς τὰ εἴρηται. καὶ 10 περὶ μὲν ἀναθημάτων τοσαῦτα εἰρήσθω.
- 93 Θῶνυματα δὲ γῇ <ῆ> Λυδίῃ ἐς συγγραφὴν οὐ μάλα ἔχει, οἷά τε καὶ 2 ἄλλῃ χώρῃ, πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τιμόλου καταφερομένου ψήγματος. ἐν δὲ ἔργον πολλὸν μέγιστον παρέχεται χωρὶς τῶν τε Αἰγυπτίων ἔργων καὶ τῶν Βαβυλωνίων· ἔστι αὐτόθι Ἀλυσάττω τοῦ Κροίσου πατρὸς σῆμα, τοῦ 15 ἡ κρηπίς μὲν ἔστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο σῆμα χῶμα γῆς· ἐξεργάσαντο δέ μιν οἱ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι καὶ οἱ χειρῶνακτες καὶ αἱ ἐνεργαζόμεναι

AB C P(p) et (93,1 solum) DTR M SV

Ὅτι Κροῖσος ἐκ Κασίρης ἦν γυναικὸς (92, 3) — εἴρηται (92, 4) excerpts. Const. Porph. Π. ἀρ. καὶ κακ. exc. V
Σχόλ. 92, 4 (ad κατιρώσας) καθιερώσας B

T 5ss. Plut. de Hdt. mal. 18 (Mor. 858) ἀδελφὸν . . . αὐτῷ Πανταλέοντι περὶ τῆς βασιλείας αὐτῷ διαφέρεισθαι ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς· τὸν οὖν Κροίσον, ὥς εἰς τὴν βασιλείαν κατέστη, τῶν ἐταίρων καὶ φίλων τοῦ Πανταλέοντος ἕνα τῶν γνωρίμων ἐπὶ γνάφου (ἐπιγάφου, ἐπιγάφου νν. II.) διαφθεῖραι καταξαινόμενον, ἐκ δὲ τῶν χρημάτων αὐτοῦ ποιησάμενον ἀναθήματα τοῖς θεοῖς ἀποστεῖλαι || 15—p. 65, 4 Strabo 627 πρὸς . . . ταῖς Σάρδεσιν ἔστι τὸ τοῦ Ἀλυσάττου ἐπὶ κρηπίδος ὑψηλῆς χῶμα μέγα ἐργασθέν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, οὗ τὸ πλείστον ἔργον αἱ παιδίσκαι συνετέλεσαν· λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ πορνεύεσθαι πάσας. 533 τοιοῦτον . . . τι καὶ Ἡρόδοτος λέγει τὸ περὶ τὰς Λυδίας, πορνεύειν γὰρ ἀπάσας

9 Λέξ. γνάφος· ἀκανθα ἔλκονσα ἱμάτια. Hes. ἐπὶ γνάφου ἔλκων· διαφθεῖρων· τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέφαντες τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοῦ σωροῦ ἔκτανον, ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ οὖν Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέβαινε ταῖς ἀκάνθαις καὶ οὕτως ἐφθειρε || 17 Poll. I 50 τὸ 'χειρῶνακτες' Ἡροδότῳ δεδοσθω

1 post Δελφοῖσι lacunam statuit Stein, quam ita fere explendam indicat: ἐόντα, Πέρσαι χρόνῳ ὕστερον συλήσαντες ἐς Σοῦσα ἀπηγάγοντο || 9 ἀντιπυρῆσοντα Const. | γνάφου eadd. alii ex Hes., Lexx., Plut. (γνάφου) || 10 κατιρώσας B καθιερώσας Const. | τρώπῳ πρώτῳ C | ἡρημένῳ Const. || 12 θῶματα B θῶνυμα DTRMSV ἢ θῶνυμα suprascr. A² | γῇ τῇ (q. e. τῇ) T | ἡ add. Schaefer || 16 ἐξεργάσαντο A ἐξεργάσαντο B²CP

παιδίσκαι. οὐροὶ δὲ πέντε ἐόντες ἔτι καὶ ἐς ἑμὲ ἦσαν ἐπὶ τοῦ σήματος 3
 ἄνω, καὶ σφι γράμματα ἐνεκεκόλαπτο τὰ ἕκαστοι ἐξεργάσαντο· καὶ
 ἐφαίνετο μετρεόμενον τὸ τῶν παιδισκῶν ἔργον ἔον μέγιστον. τοῦ γὰρ δὴ 4
 Λυδῶν δῆμον αἱ θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι σφισι
 5 φερνάς, ἐς ὃ ἂν συνοικήσωσι, τοῦτο ποιέουσai· ἐκδιδόασι δὲ αὐταὶ
 ἑωυτάς. ἡ μὲν δὴ περίοδος τοῦ σήματος εἰσι στάδιοι ἕξ καὶ δύο πλέθρα, 5
 τὸ δὲ εὐρὸς ἐστὶ πλέθρα τρία καὶ δέκα· λίμνη δὲ ἔχεται τοῦ σήματος
 μεγάλῃ, τὴν λέγουσι Λυδοὶ ἀείναον εἶναι· καλέεται δὲ αὕτη Γυναιή.
 τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτό ἐστι. Λυδοὶ δὲ νόμοισι μὲν παραπλησίοισι χρεώνται 94
 10 καὶ Ἕλληνες, χωρὶς ἣ ὅτι τὰ θήλεια τέκνα καταπορνεύουσι. πρῶτοι δὲ
 ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοφάμενοι
 ἐχρήσαντο, πρῶτοι δὲ καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. φασὶ δὲ αὐτοὶ Λυδοὶ καὶ τὰς 2
 παιγνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἕλλησι κατεστεώσας ἑωυτῶν ἐξεύρημα
 γενέσθαι. ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι λέγουσι καὶ Τυρσηνὴν
 15 ἀποικίῃσι, ὧδε περὶ αὐτῶν λέγοντες· ἐπὶ Ἄντος τοῦ Μάνεω βασιλέως 3
 σιτοδείην ἰσχυρὴν ἀνὰ τὴν Λυδίην πᾶσαν γενέσθαι· καὶ τοὺς Λυδοὺς
 τέως μὲν διάγειν λιπαρέοντας, μετὰ δέ, ὡς οὐ παύεσθαι, ἅκεα δίξῃσθαι,
 ἄλλον δὲ ἄλλο ἐπιμηχανᾶσθαι αὐτῶν. ἐξευρεθῆναι δὴ ὧν τότε καὶ τῶν
 κύβων καὶ τῶν ἀστραγάλων καὶ τῆς σφαίρης καὶ τῶν ἀλλῶν πασέων

AB C P(p)

Σχόλ. 93, 3 (ad οὐροὶ) οὐρος ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ παρὰ τούτῳ μόνῳ τῷ
 Ἡροδότῳ B man. rec.

Λυδοὶ γὰρ δὴ καὶ πρῶτοι ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀρ- 94
 γύρου κοφάμενοι ἐχρήσαντο, πρῶτοι δὲ καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. φασὶ δὲ αὐτοὶ
 Λυδοὶ καὶ παῖγνια πρῶτοι ἐξευρέσθαι λέγονται παρ' Ἑλλήνων τῶν τε κύβων καὶ
 τῶν ἀστραγάλων καὶ τῶν ἀλλῶν (ἀλέων SV ἄλλων M) πασέων (πασσέων D) παι-
 γνίων (παιγνίων M) τὰ εἶδεα πλὴν πεσσῶν (πασσέων M).

DTR M SV

T 18—p. 66, 1 Eust. Od. 1396 (ad a 107) Ἡρόδοτος οὖν φανερώς διαφέρειν δηλοῖ
 κύβων καὶ πεσσῶν, ἐν οἷς λέγει ὅτι Λυδοὶ τοὺς κύβους εὐρον καὶ τοὺς ἀστραγάλους
 καὶ τὴν σφαῖραν καὶ ἄλλα παῖγνια πλὴν πεσσῶν

1 Λέξ. οὐροὶ· ὁροθεσία. Suid. οὐροὶ· ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ
 οὐροὶ οἱ ὄροι, τὰ ὁροθεσία || 10 Thom. Mag. p. 130 (s. v. ἐταίρα) Ἡρόδοτος ἀντὶ
 τοῦ 'εἰς πορνείαν ἐκδίδωσι' χρῆται τῷ ὀνόματι (i. e. πορνεύειν) ἐν τῇ πρώτῃ· ὅτι —
 καταπορνεύουσιν

9 τοιοῦτον C | χρεώνται B || 10 post πρῶτοι δὲ supraser. οἱ αὐτοὶ Λυδοὶ A²
 cf. alterius stirpis memoriam || 13 vocī παιγνίας supraser. ἡ καὶ παῖγνια πρῶτοι
 ἐξευρέσθαι λέγονται A man. rec. || 15 ἀποικῆσαι CP ἀποικιῆσαι p Ald. | ἄστυος B |
 βασιλέως C || 17 τέως] ἕως AB | διξέσθαι Pp

- παιγνίων τὰ εἶδεα πλὴν πεσσών· τούτων γὰρ ὦν τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκη-
 4 οὔνται Λυδοί. ποίειεν δὲ ὧδε πρὸς τὸν λιμὸν ἐξευρόντας· τὴν μὲν ἐτέρην
 τὼν ἡμερέων παλίζειν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία, τὴν δὲ ἐτέρην σιτέ-
 εσθαι πανομένους τῶν παιγνίων. τοιοῦτω τρόπῳ διάγειν ἐπ' ἕτεα δυῶν
 5 δέοντα εἴκοσι. ἐπεῖτε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακόν, ἀλλ' ἔτι ἐπὶ μάλλον
 βιάζεσθαι, οὕτω δὴ τὸν βασιλέα αὐτῶν δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν
 πάντων κληρώσαι, τὴν μὲν ἐπὶ μονῇ, τὴν δ' ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ τῆς χώρας, καὶ
 ἐπὶ μὲν τῇ μένειν αὐτοῦ λαγχανοῦσθαι τῶν μοιρέων ἑωυτὸν τὸν βασιλέα
 προστάσσειν, ἐπὶ δὲ τῇ ἀπαλλασσομένη τὸν ἑωυτοῦ παῖδα, τῷ οὐνομα
 6 εἶναι Τυρσηνόν. λαχόντας δὲ αὐτῶν τοὺς ἐτέρους ἐξιέναι ἐκ τῆς χώρας καὶ
 καταβῆναι ἐς Σμύρνην καὶ μηχανήσασθαι πλοῖα, ἐς τὰ ἐσθμεμένους τὰ
 πάντα, ὅσα σφι ἦν χρηστὰ ἐπίπλοα, ἀποπλέειν κατὰ βίον τε καὶ γῆς
 ζήτησιν, ἐς δ' ἔθνεα πολλὰ παραμεινμένους ἀπικέσθαι ἐς Ὀμβρικούς,
 7 ἔνθα σφέας ἐνιδρύσασθαι πόλιας καὶ οἰκέειν τὸ μέχρι τοῦδε· ἀντὶ δὲ
 Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ παιδός, ὅς σφεας
 15 ἀνήγαγε· ἐπὶ τούτου τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένους ὀνομασθῆναι Τυρσηνούς.
 Λυδοὶ μὲν δὴ ὑπὸ Πέρσῃσι ἐδεδούλωντο.
- 95 Ἐπιδιζήται δὲ δὴ τὸ ἐνθεῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν τε Κῦρον ὅστις ἐὼν τὴν
 Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε, καὶ τοὺς Πέρσας ὅτεω τρόπῳ ἡγήσαντο τῆς
 Ἀσίης. ὥς ὦν Περσέων μετεξέτεροι λέγουσι οἱ μὴ βουλόμενοι σεμνοῦν τὰ
 20 περὶ Κῦρον, ἀλλὰ τὸν ἐόντα λέγειν λόγον, κατὰ ταῦτα γράφω ἐπι-
 στάμενος περὶ Κῦρον καὶ τριφασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι.
- 2 Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἀνω Ἀσίης ἐπ' ἕτεα εἴκοσι καὶ πεντακόσια
 πρῶτοι ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἤρξαντο ἀπίστασθαι· καὶ κως οὗτοι περὶ τῆς
 ἐλευθερίας μαχεσάμενοι τοῖσι Ἀσσυρίοισι ἐγένοντο ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ
 15 ἀπωσάμενοι τὴν δουλοσύνην ἡλευθερώθησαν. μετὰ δὲ τούτους καὶ τὰ

AB C P(p) et a Λυδοὶ 94, 7 usque ad φῆναι 95, 1 DTR M SV

Σχόλ. 95, 1 (ad μετεξέτεροι) ἀντὶ τοῦ 'ἐνιοί'

1 Λέξ. πεσσοί· ψῆφοι, ἐν οἷς ἔπαιζον. Suid. πεσσούς· κύβους. καὶ ψῆφοι, παρὰ
 Ἡροδότῳ, ἐν οἷς ἔπαιζον || 12 Poll. X 10 αὐτὰ δὲ τὰ σκευὴ καλοῖτ' ἂν ἐπιπλοα, ἡγοῦν
 ἢ κοῦφη κτήσις, τὰ ἐπιπολῆς ὄντα τῶν κτημάτων . . . Ἡρόδοτος δὲ αὐτὰ ἐπιπλοα
 εἶρηκεν, οἷον ἂ καὶ πλέων ἂν τις ἐπικομίζοιτο, ὥς ἔργειος καλεῖται κτήσις ἢ λοιπή

1 πεσών T σ supra lin. add. prima ut vid. man. A | οἰκηοῦνται] ἢ supra
 lin. add. A² || 3 ἐπιζητέοιεν vult Desrousseaux RPh 10, 1886, 57 || 5 ἐπὶ μάλλον
 ἔτι p Ald. || 10 λαχόντα C | αὐτόν C¹ | καὶ om. C, del. Stein Hude; retinui verbum
 λαχεῖν absolute usurpatum iudicans || 12 ἐπιπλοα Herwerden, sequ. Legrand ||
 16 ἐπὶ] ἀπὸ C² || 18 δὴ om. DM | ἐντεῦθεν D || 21 Κῦρου D | γράφω] λέξω
 (γράφεται γράφω in mg.) M

ἄλλα ἔθνεα ἐποίησε τὸντὸ τοῖσι Μῆδοισι. ἐόντων δὲ αὐτονόμων πάντων 96
ἀνὰ τὴν ἡπειρον ὧδε αὖτις ἐς τυραννίδας περιῆλθον.

Ἄνθρωποι τοῖσι Μῆδοισι ἐγένετο σοφός, τῷ ὄννομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ 2
ἦν Φραόρτεω. οὗτος ὁ Δηϊόκης ἐρασθεὶς τυραννίδος ἐποίησε τοιαύδε·
5 κατοικημένων τῶν Μήδων κατὰ κόμας ἐν τῇ ἐωντοῦ ἐὼν καὶ πρότερον
δόκιμος καὶ μᾶλλον τι καὶ προθυμότερον δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκει·
καὶ ταῦτα μέντοι ἐούσης ἀνομίης πολλῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικὴν ἐποίησε
ἐπιστάμενος, ὅτι τῷ δικαίῳ τὸ ἄδικον πολέμιόν ἐστι. οἱ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς
κόμης Μῆδοι δρῶντες αὐτοῦ τοὺς τρόπους δικαστὴν μιν ἐωντῶν αἰρέοντο.
10 ὁ δὲ δῆ, οἷα μινόμενος ἀρχήν, ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἦν. ποιεῶν τε ταῦτα 3
ἐπαινον εἶχε οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτῶν οὕτω, ὥστε πυνθανόμενοι οἱ
ἐν τῇσι ἄλλῃσι κόμῃσι ὡς Δηϊόκης εἶη ἄνθρωπος μόνος κατὰ τὸ ὀρθὸν
δικάζων, πρότερον περιπίπτοντες ἀδίκοις γνώμῃσι, τότε, ἐπεῖτε ἤκουσαν,
ἄσμενοι ἐφοίτων παρὰ τὸν Δηϊόκεα καὶ αὐτοὶ δικασόμενοι, τέλος δὲ
15 οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπετράποντο. πλεῦνος δὲ αἰεὶ γινόμενον τοῦ ἐπιφοιτέοντος, 97
οἷα πυνθανομένων τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν, γνούς ὁ Δηϊόκης
ἐς ἐωυτὸν πᾶν ἀνακείμενον οὔτε κατίζειν ἔτι ἤθελε, ἔνθα περ πρότερον
προκατίζειν ἐδίκαζε, οὗτ' ἔφη δικᾶν ἔτι· οὐ γάρ οἱ λυσιτελεῖν τῶν
ἐωυτοῦ ἐξημεληκότα τοῖσι πέλας δι' ἡμέρης δικάζειν. ἐούσης δὲ ἀρπαγῆς ■
20 καὶ ἀνομίης ἔτι πολλῷ μᾶλλον ἀνὰ τὰς κόμας ἢ πρότερον ἦν, συνελέχθη-
σαν οἱ Μῆδοι ἐς τὸντὸ καὶ ἐδίδοσαν σφίσι λόγον λέγοντες περὶ τῶν
κατηκόντων (ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, μάλιστα ἔλεγον οἱ τοῦ Δηϊόκεω φίλοι).
'οὐ γὰρ δὴ τρόπῳ τῷ παρεόντι χρεώμενοι δυνατοὶ εἶμεν οἰκέειν τὴν 3

AB C P(p)

Ἄνθρωπος ἐν τοῖσι Μῆδοισι σοφός, τῷ ὄννομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ ἦν Φραόρτεω, 96
οὗτος ὁ Δηϊόκης διὰ τὴν ἐωντοῦ ἐνομίην ἐβασίλευσε (ἐβασίλευσε D) Μήδων.

DTR M SV

T 3—6 Plut. de Hdt. mal. 17 (Mor. 858) Δηϊόκην δὲ τὸν Μῆδον ἀρετῇ καὶ δικαιο-
σύνῃ κτησάμενον τὴν ἡγεμονίαν οὐ φύσει γενέσθαι φησὶ τοιοῦτον, ἐρασθέντα δὲ
τυραννίδος ἐπιθέσθαι προσποιήματι δικαιοσύνης

18 Antiatt. Bekk. Anecd. 90 δικᾶν ἀντὶ τοῦ 'δικάσειν'. Ἡρόδοτος πρῶτῳ· οὐ φησι
δικᾶν ἔτι

■ τυραννίδα Stein || 3 inter ἀνθρώπων et τοῖσι vocem ἐν suprascr. nescio quae ma-
nus A (cf. alterius stirpis textum) || 4 τάδε C || 10 μινόμενος CP || 11 πολιτῶν]
cf. V 7; VIII 75, 1 et v. grammaticam meam 85 || 14 ἐφοίτεον Pp ἐφοίτεον C ||
15 ἐπιφοιτέοντος C || 18 οὗτ' ἔφη] οὐ φησι Antiattic.

χώρην, φέρε στήσωμεν ἡμέων αὐτῶν βασιλέα· καὶ οὕτω ἢ τε χώρα
 εὐνομήσεται καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα τρεφόμεθα οὐδὲ ὕπ' ἀνομίας ἀνάστατοι
 98 ἐσόμεθα.' ταῦτά κη λέγοντες πείθουσι ἐωυτοὺς βασιλεύεσθαι. αὐτίκα
 δὲ προβαλλομένων, ὅτινα στήσονται βασιλέα, ὁ Δηϊόκης ἦν πολλὸς ὑπὸ
 παντὸς ἀνδρὸς καὶ προβαλλόμενος καὶ αἰνεόμενος, ἐς δ' τοῦτον κατανέουσι
 2 βασιλέα σφίσι εἶναι. ὁ δ' ἐκέλευε αὐτοὺς οἰκία τε ἐωυτῶ ἄξια τῆς βασιλείης
 οἰκοδομῆσαι καὶ κρατῦναι αὐτὸν δορυφόροισι. ποιέουσι δὴ ταῦτα οἱ
 Μῆδοι· οἰκοδομέουσιν τε γὰρ αὐτῶ οἰκία μεγάλα τε καὶ ἰσχυρά, ἵνα αὐτὸς
 ἔφρασε τῆς χώρας, καὶ δορυφόρους αὐτῶ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάντων Μήδων
 3 καταλέξασθαι. ὁ δὲ ὥς ἔσχε τὴν ἀρχήν, τοὺς Μήδους ἠνάγκασε ἐν
 πόλυσμα ποιήσασθαι καὶ τοῦτο περιστέλλοντας τῶν ἄλλων ἥσον ἐπι-
 μέλεσθαι. πευδομένων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Μήδων οἰκοδομέει τείχεα
 4 κύκλω ἐνεστεῶτα. μεμηχάνηται δὲ οὕτω τοῦτο τὸ τεῖχος, ὥστε ὁ ἕτερος
 τοῦ ἑτέρου κύκλος τοῖσι προμαχεῶσι μόνουσι ἐστὶν ὑψηλότερος. (τὸ μὲν
 15 κού τι καὶ τὸ χωρίον συμμαχεῖ κολωνὸς ἐὼν ὥστε τοιοῦτο εἶναι, τὸ δὲ
 5 καὶ μᾶλλον τι ἐπετηδεύθη.) κύκλων ἐόντων τῶν συναπάντων ἑπτὰ, ἐν
 δὲ τῷ τελευταίῳ τὰ βασιλῆα ἐνεστι καὶ οἱ θησαυροί· τὸ δ' αὐτῶν
 μέγιστόν ἐστι τεῖχος κατὰ τὸν Ἀθηνέων κύκλον μάλιστα κη τὸ μέγεθος.
 τοῦ μὲν δὴ πρώτου κύκλου οἱ προμαχεῶνές εἰσι λευκοί, τοῦ δὲ δευτέρου
 20 μέλανες, τρίτου δὲ κύκλου φοινῖκες, τετάρτου δὲ κυάνεοι, πέμπτου δὲ
 6 σαυδαράκιοι. οὕτω πάντων τῶν κύκλων οἱ προμαχεῶνες ἠνθισμένοι εἰσι
 φαρμάκοισι, δύο δὲ οἱ τελευταῖοι εἰσι ὁ μὲν καταγρυζομένους, ὁ δὲ

AB C P(p)

Σχόλ. 98, 5 (ad στονδαράκιοι) δ 'λαζουρί' φασίν B²

98 Ποιέουσι δὲ ταῦτα οἱ Μῆδοι· οἰκοδομέουσιν τε οἰκοδομήματα μεγάλα καὶ δορυ-
 φόρους αὐτῶ ἐπιτρέπουσι ἐκ πάντων Μήδων καταλέξασθαι πρὸς τὸ μὴ εἰσιέναι παρὰ
 βασιλέα μηδένα συγχωρεῖν.

DTR M SV

23 Λέξ. φαρμάκοισι· βαφαῖς. Suid. φαρμάκοισι· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'βαφαῖς'.
 Greg. Cor. 96 καὶ τὰς βαφὰς φάρμακα

1 καὶ om. C || 2 τρεφόμεθα C || 3 voci κη supraser. π (i. e. πη) A man. rec. ||
 4 τόντινα C | στήσονται CP || 10–11 ἠνάγκασε ἐμπόλυσμα P ἠνάγκασε ἐν πόλυσμα P
 cett. || 12 οἰκοδομέειν C || 13 Ἐκβάτανα Pp || 16 ἐὼν Pp || 17 κύκλων δ' ἐόντων
 Krueger, sequ. Stein Hude | συναπάντων Pp || 18 δέ] δὴ Schweighauser, sequ.
 edd. omnes || 19 Ἀθηναίων codd.: corr. Reiske, sequ. edd. omnes || 22 στονδα-
 ράκιοι codd. (litteris st litteras sa supraser. A²) | οὕτω πάντων τῶν] οὕτω τῶν
 πέντε propos. Stein τῶν πέντε ὦν τῶν Legrand codd. lectionem retinui vocem πάν-
 τες 'omnes adhuc memoratos' interpretatus

κατακεχρυσωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας. ταῦτα μὲν δὴ ὁ Δηϊόκης 99
 ἐκείνῳ τε εἰτείχεε καὶ περὶ τὰ ἐώντου οἰκία, τὸν δὲ ἄλλον δῆμον πέριξ
 ἐκέλευε τὸ τεῖχος οἰκέειν. οἰκοδομηθέντων δὲ πάντων κόσμον τόνδε
 Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος μήτε εἰσιέναι παρὰ βασιλέα
 5 μηδένα, δι' ἀγγέλων δὲ πάντα χρέεσθαι, ὀρᾶσθαι τε βασιλέα ὑπὸ μηδενός
 πρὸς τε τούτοις ἔτι γελᾶν τε καὶ ἀντίον πτύειν καὶ ἅπασι εἶναι τοῦτο γε
 αἰσχρόν. ταῦτα δὲ περὶ ἐώντων ἐσέμννε τῶνδε εἵνεκεν, ὅπως ἂν μὴ 2
 ὀρώντες οἱ ὁμήλικες ἐόντες σύντροφοί τε ἐκείνῳ καὶ οἰκίῃς οὐ φλαυροτέρης
 οὐδὲ ἐς ἀνδραγαθίην λειπόμενοι λυπεοίατο καὶ ἐπιβουλεύοιεν, ἀλλ' ἔτε-
 10 ροῖός σφι δοκεῖο εἶναι μὴ ὀρῶσι. ἐπεῖτε δὲ ταῦτα διεκόσμησε καὶ ἐκράτνε 100
 ἐκείνῳ τῇ τυραννίδι, ἣν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός· καὶ τὰς τε δίκας
 γράφοντες ἔσω παρ' ἐκείνων ἐσπέμπεσκον, καὶ ἐκεῖνος διακρίνων τὰς
 ἐσπερομένας ἐκπέμπεσκε. ταῦτα μὲν κατὰ τὰς δίκας ἐποίησε, τὰδε δὲ ἄλλα 2
 ἐκεκοσμέατο οἱ· εἴ τινα πυρρᾶντο ὑβρίζοντα, τοῦτον ὅπως μεταπέμψαι-
 15 το, κατ' ἀξίην ἐκάστω ἀδικήματος ἐδικαίεν, καὶ οἱ κατάσκοποι τε καὶ
 κατήκοοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν, τῆς ἦρχε. Δηϊόκης μὲν νῦν τὸ 101
 Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε μῶνον καὶ τούτου ἦρξε. ἔστι δὲ Μήδων τοσάδε
 γένηα, Βουσαί, Παρητακηνοί, Στρούχατες, Ἀριζαντοί, Βούδιοι, Μάγοι.
 γένηα μὲν δὴ Μήδων ἐστὶ τοσάδε.
 20 Δηϊόκω δὲ παῖς γίνεται Φραόρης, ὃς τελευτήσαντος Δηϊόκω βασιλεύ- 102
 σαντος τρία καὶ πεντήκοντα ἔτεα παρεδέξατο τὴν ἀρχήν. παραδεξάμενος
 δὲ οὐκ ἀπεχρᾶτο μόνων Μήδων ἀρχεῖν, ἀλλὰ στρατευσάμενος ἐπὶ τοῖς

AB C P(p), ad quos accedunt a δι' ἀγγέλων 99, 1 usque ad ἐπιβουλεύοιεν 99, 2
 et iterum ab initio cap. 101 DTR M SV

Σχόλ. 99, 1 (ad ὀρᾶσθαι τε βασιλέα ὑπὸ μηδενός) τοῦτο καὶ νῦν φυλάττεται παρὰ
 τῶν Τούρκων B man. rec.

T 18 Steph. Byz. Βουσαι· ἔθνος Μήδων, Ἡρόδοτος πρώτη

15 Suid. δικαιοῦν δύο δηλοί, τό τε κολάζειν καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν, οὕτως Ἡρό-
 dotos || 22 Suid. ἀπεχρᾶτο· Ἡρόδοτος . . . ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἡγεῖτο'. Bekk. Anecd.
 123 ἀποχρᾶν, οὐκ ἀποχρῆναι· Ἡρόδοτος πρώτη

4 εἰσιέναι C || 5 τε] δὲ DTRMSV || 7 ἐσέμννε — εἵνεκεν] ποιεῖνται DTRM
 SV suprascr. ἢ ποιεῖνται ὅπως A² || 8 ὀρώντες C | φανλοτέρης C || 10 ὀρέωσι
 CPp || 12 εἴσω BP | ἐσπέμπεσκον B εἰσπέμπεσκον CP || 13 τὰ δὲ δη codd.,
 corr. Eltz || 14 ὅπως P ὅπως p cett. || 15 ἐδικαίον AP^{ac} ἐδικαίεν P^c p cett. ||
 17 τοῦτον B¹ || 18 Βουσαι B Steph. Byz. Βουσαι acc. gravem in circumflex. mut.
 nescio quae manus A || 19 δὴ om. CTM | τοσάδε] τὰδε DTRMSV || 20 δὲ] μὲν
 DTRMSV | Δηϊόκω βασιλεύσαντος om. SV || 21 παρεδέξατο D || ἀπ-
 εχρῆτο SV (cf. Bekk. Anecd.) ἀπᾶρχαίτο C litterae α litteras ai suprascr.
 nescio quae manus A | Μήδων μόνων ἀρχεῖν A^c C μόνων ἀρχεῖν τῶν Μήδων
 DTRMSV

Πέρσας πρότοισί τε τούτοις ἐπεθήκατο καὶ πρώτους Μήδων ὑπηκόους
 2 ἐποίησε. μετὰ δὲ ἔχων δύο ταῦτα ἔθνη καὶ ἀμφοτέρω ἰσχυρά, κατεστρέφετο
 τὴν Ἀσίην ἀπ' ἄλλον ἐπ' ἄλλο ἰὼν ἔθνος, ἐς δὲ στρατευσάμενος ἐπὶ τοῖς
 Ἀσσυρίους καὶ Ἀσσυρίων τούτους, οἱ Νίνον εἶχον καὶ ἤρχον πρότερον
 πάντων, τότε δὲ ἦσαν μεμονωμένοι μὲν συμμάχων ἅτε ἀπαστεώτων,
 ἄλλως μέντοι ἐωυτῶν εὖ ἤκοντες, ἐπὶ τούτους δὲ στρατευσάμενος ὁ
 Φραόρτης αὐτὸς τε διεφθάρη ἄρξας δύο καὶ εἴκοσι ἔτη καὶ ὁ στρατὸς
 αὐτοῦ ὁ πολλός.

- 103 Φραόρτεω δὲ τελευτήσαντος ἐξεδέξατο Κναξάρης ὁ Φραόρτεω τοῦ
 Διόκεω παῖς. οὗτος λέγεται πολλὸν ἔτι γενέσθαι ἀλκιμώτερος τῶν 10
 προγόνων, καὶ πρώτως τε ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ καὶ πρώτος
 διέταξε χωρὶς ἐκάστους εἶναι τοὺς τε αἰχμοφόρους καὶ τοὺς τοξοφόρους
 καὶ τοὺς ἱππέας· πρὸ τοῦ δὲ ἀναμῖξ ἦν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα.
 2 οὗτος δὲ τοῖσι Λυδοῖσι ἔστι μαχεσάμενος, ὅτε νύξ ἡ ἡμέρη ἐγένετό σφι
 μαχομένοισι, καὶ ὁ τὴν Ἄλως ποταμοῦ ἄνω Ἀσίην πᾶσαν συστήσας 15
 ἐωυτῷ. συλλέξας δὲ τοὺς ἐπ' ἐωυτῷ ἀρχομένους πάντας ἐστρατεύετο
 ἐπὶ τὴν Νίνον τιμωρέων τε τῷ πατρὶ καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν.
 3 καὶ οἱ, ὡς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, περικατημένω τὴν Νίνον
 ἐπῆλθε Σκυθῶν στρατὸς μέγας, ἦγε δὲ αὐτοὺς βασιλεὺς ὁ Σκυθῶν
 Μαδύης Προτοθύεω παῖς· οἱ ἐσέβαλον μὲν ἐς τὴν Ἀσίην Κιμμερίους 20
 ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Εὐρώπης, τούτοις δὲ ἐπισπόμενοι φεύγουσι οὕτω ἐς
 104 τὴν Μηδικὴν χώραν ἀπίκοντο. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος
 ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν καὶ ἐς Κόλχους τριήκοντα ἡμερῶν εὐζώνω ὁδός, ἐκ
 δὲ τῆς Κολχίδος οὐ πολλὸν ὑπερβῆναι ἐς τὴν Μηδικήν, ἀλλὰ ἐν τῷ διὰ
 μέσσοις ἔθνος αὐτῶν ἔστι, Σάσπειρες, τοῦτο δὲ παραμειβομένοισι εἶναι ἐν 25
 2 τῇ Μηδικῇ. οὐ μέντοι οἱ γε Σκύθαι ταύτῃ ἐσέβαλον, ἀλλὰ τὴν κατ' ἑπείρθε
 ὁδὸν πολλῶν μακροτέρην ἐκτραπόμενοι ἐν δεξιῇ ἔχοντες τὸ Κανκάσιον
 ὄρος. ἐνθαῦτα οἱ μὲν Μῆδοι συμβαλόντες τοῖσι Σκύθησι καὶ ἐσσωθέντες

AB C P(p) et usque ad συστήσας ἐωυτῷ 103, 2 DTR M SV

11 Ἀέξ. ἐλόχισεν· εἰς λόχους κατέταξεν. Suid. ἐλόχησε· παρ' Ἡροδότῃ ἀντὶ τοῦ
 'εἰς λόχους κατέταξεν' | Ἀέξ. κατατέλεα· τὰ ἀναλώματα καὶ τὰ συνέδρια τὰ ἐν τῇ
 ἀρχῇ καὶ τὸ συνελεῖν εἰς τάγμα (τὰ ἐν — τάγμα deest Lexx. alph. conscr.)

2 ἰσχυρά καὶ ἀμφοτέρω M || 5 δὲ D || 6 ἄλλον M || 7 ἄρξας δὲ D | δύο δε καὶ
 TRMSV || 9 ἐδέξατο C || 10 πολλῶν SV | ἀλκιμώτερος γενέσθαι M || 11 ἐλόχησε
 DTRMSV (cf. Suid.) litt. ι in η mut. et rursus ι supraser. A || 12-13 τοὺς τε
 αἰχμοφόρους καὶ τοὺς ἱππέας A', ad αἰχμοφόρους sub obelo in mg. add. τοὺς τοξο-
 φόρους manus ut vid. sec. A | τοὺς τε αἰχμοφόρους καὶ τοὺς ἱππέας καὶ τοὺς
 τοξοφόρους Pp || 13 ἦν om. SV || 14 σφι ἐγένετο DTRMSV || 15 στήσας D ||
 19 ἄγε CPp || 20 Μυδίας C | ἐσέβαλλον C || 27 δὲ ἔχοντες C

τῇ μάχῃ τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν, οἱ δὲ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον, ἐνθεῦτεν δὲ ἦσαν ἐπ' Αἰγύπτου. καὶ ἐπεῖτε ἐγένοντο ἐν τῇ Παλαιστίνῃ 105 Συρίῃ, Ψαμμήτιχος σφεας Αἰγύπτου βασιλεὺς ἀντιάσας δώροισί τε καὶ λιτῇσι ἀποτρέπει τὸ προσωτέρω μὴ πορεύεσθαι. οἱ δὲ ἐπεῖτε ἀναχωρέοντες 2 ὀπίσω ἐγένοντο τῆς Συρίης ἐν Ασκάλωνι πόλει, τῶν πλεόνων Σκυθῶν παρεξελθόντων ἀσινέων ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ὑπολειφθέντες ἐσύλησαν τῆς οὐρανίης Ἀφροδίτης τὸ ἱρόν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἱρόν, ὡς ἐγὼ πυνθανόμενος 3 εὗρίσκω, πάντων ἀρχαιότατον ἱρῶν, ὅσα ταύτης τῆς θεοῦ· καὶ γὰρ τὸ ἐν Κύπρῳ ἱρόν ἐνθεῦτεν ἐγένετο, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι, καὶ τὸ ἐν 10 Κυθήροισι Φοινίκῃς εἰσι οἱ ἰδρυσάμενοι ἐκ ταύτης τῆς Συρίης ἐόντες. τοῖσι δὲ τῶν Σκυθῶν συλήσασι τὸ ἱρόν τὸ ἐν Ασκάλωνι καὶ τοῖσι τούτων 4 αἰεὶ ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ἡ θεὸς θήλειαν νοῦσον· ὥστε ἅμα λέγουσί τε οἱ Σκύθαι διὰ τοῦτο σφεας νοσέειν, καὶ δρᾶν παρ' ἐωντοῖσι τοὺς ἀπικνεομένους ἔς τὴν Σκυθικὴν χώραν ὡς διακέαται, τοὺς καλέουσι 'ἐναρέας' οἱ 15 Σκύθαι. ἐπὶ μὲν νυν ὀκτῶ καὶ εἴκοσιν ἔτα ἤρχον τῆς Ἀσίας οἱ Σκύθαι, καὶ 106 τὰ πάντα σφι ὑπὸ τε ὕβριος καὶ ὀλιγορῆς ἀνάστατα ἦν. χωρὶς μὲν γὰρ φόρων ἔπρησσαν παρ' ἐκάστων, τὸ ἐκάστοισι ἐπέβαλλον, χωρὶς δὲ [τοῦ φόρου] ἤρπαζον περιελαόντες τοῦτο, ὃ τι ἔχοιεν ἕκαστοι. καὶ τούτων μὲν 2 τοὺς πλεῦνας Κνωξάρης τε καὶ Μῆδοι ξεινίσαντες καὶ καταμεθύσαντες 20 κατεφόνευσαν, καὶ οὕτω ἀνέσωσαντο τὴν ἀρχὴν Μῆδοι καὶ ἐπεκράτεον, τῶν περ καὶ πρότερον, καὶ τὴν τε Νίνων εἶλον (ὡς δὲ εἶλον, ἐν ἑτέροισι λόγοισι δηλώσω) καὶ τοὺς Ἀσσυρίους ὑποχειρίους ἐποίησαντο πλὴν τῆς

AB C P(p)

ἐν Κ[υπρῶι] 105, 3 — ὕβριος 106, 1 Pap. Ox. 18 satis mutilatus [Ασ]καλωνι 105, 4 — ἐπ[ι] μὲν 106, 1 Pap. Ox. 1244 col. I frustula tantum textus conservans περ καὶ 106, 2 — ονε[ι]ροπολοισι 107, 1 Pap. Ox. 1244 col. II

13—14 Ps.-Long. de subl. 28, 4 καὶ τὸ ἀμίμητον ἐκεῖνο τοῦ Ἡροδότου· τῶν δὲ Σκυθῶν τοῖς συλήσασι τὸ ἱρόν ἐνέβαλεν ἡ θεὸς θήλειαν νοῦσον || 14 Tiber. de figur. 35 p. 665 W. ἐνέσκηψεν ἡ θεὸς θήλειαν νόσον ἀντὶ τοῦ 'ἐποίησεν ἀνδρογύνους ἢ κατεαγότας'

2 ἦσαν B ἦσαν A ἦσαν cett. || 3 Ψαμμήτιχος codd. | δώροισι τε B δώροισι τε C || 5 ἐγένοντο CP | πόλει CP || ■ τινὲς | τι ἢ C || 9 ἐνθεῦ[τε]ν Pap. Ox. 18 || 12 [ἐνέσκη]ψεν Pap. Ox. 18 | ἢ Papp. Oxx. 18, 1244, Ps.-Long., Tib. ὁ codd. | θήλειαν A θήλειαν cett. θή[λ]ειαν Pap. Ox. 18 lacunam habet Pap. Ox. 1244 || 13 inter [Σ]κύθαι et [νοσέ]ειν duodecim fere tantum litterarum spatium vacat Pap. Ox. 1244 | νοσέειν Pp || 14 ἐναρέας Stein Hude loco IV 67, 2 nisi || 16 σφιν Pap. Ox. 18 || 16—17 χωρὶς μὲν γὰρ φόρον ἔπρησσαν παρ' ἐκάστων, τὸν Reiske, etiam propos. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850· χωρὶς μὲν γὰρ φόρον ἔπρησσαν παρ' ἐκάστων, τὸ Stein Hude μέγαν μὲν γὰρ φόρον ἔπρησσαν παρ' ἐκάστων, τὸν propos. Abicht Progr. Iohann. Luneburg. 1862 || 17, 18 τοῦ φόρου seclusi interpretamentum ad vocem χωρὶς (hic vero adverbii vi usurpatam) iudicans

- 3 Βαβυλωνίης μοίρης. μετὰ δὲ ταῦτα Κναξάρης μὲν βασιλεύσας τεσσαρά-
 107 κοντα ἔτεα (σὺν τοῖσι Σκύθαι ἤρξαν) τελευτᾷ. ἐκδέκεται δὲ Ἀστυάγης
 ὁ Κναξάρειω παῖς τὴν βασιλείην. καὶ οἱ ἐγένετο θυγάτηρ, τῇ οὐνομα
 ἔθηκετο Μανδάνην, τὴν ἐδόκεε Ἀστυάγης ἐν τῷ ὕπνῳ οὐρῆσαι τοσοῦτον
 ὥστε πληῖσαι μὲν τὴν ἐωντοῦ πόλιν, ἐπικατακλύσαι δὲ καὶ τὴν Ἀσίην
 πᾶσαν. ὑπερθέμενος δὲ τῶν μάγων τοῖσι ὄνειροπόλοισι τὸ ἐνύπνιον
 2 ἐφοβήθη παρ' αὐτῶν αὐτὰ ἕκαστα μαθὼν. μετὰ δὲ τὴν Μανδάνην ταύτην
 ἐοῦσαν ἤδη ἀνδρὸς ὡραίην Μήδων μὲν τῶν ἐωντοῦ ἀξίων οὐδενὶ διδοῖ
 γυναῖκα δεδοικῶς τὴν ὄψιν, ὁ δὲ Πέρσης διδοῖ, τῷ οὐνομα ἦν Καμβύσης,
 τὸν εὗρισκε οἰκίης μὲν ἐόντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου, πολλῶ
 ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου.
 108 Συνοικεούσης δὲ τῷ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης ὁ Ἀστυάγης τῷ πρώτῳ
 ἔτει εἶδε ἄλλην ὄψιν, ἐδόκεε δὲ οἱ ἐκ τῶν αἰδοίων τῆς θυγατρὸς ταύτης
 2 φῦναι ἄμπελον, τὴν δὲ ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν Ἀσίην πᾶσαν. ἰδὼν δὲ τοῦτο
 καὶ ὑπερθέμενος τοῖσι ὄνειροπόλοισι μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν
 15 θυγατέρα ἐπίτοκα ἐοῦσαν, ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε βουλόμενος τὸ
 γεννώμενον ἐξ αὐτῆς διαφθεῖραι· ἐκ γάρ οἱ τῆς ὄψιος οἱ τῶν μάγων
 ὄνειροπόλοι ἐσήμαινον, ὅτι μέλλοι ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος βασιλεύ-
 3 σειν ἀντὶ ἐκείνου. ταῦτα δὴ ὢν φυλασσόμενος ὁ Ἀστυάγης, ὥς ἐγένετο
 ὁ Κῦρος, καλέσας Ἀρπαγον, ἀνδρα οἰκίῃον καὶ πιστότατόν τε Μήδων
 20 4 καὶ πάντων ἐπιτρόπον τῶν ἐωντοῦ, ἔλεγέ οἱ, τοιάδε Ἀρπαγε, πρῆγμα, τὸ
 ἂν τοι προσθῶ, μηδαμῶς παραχρήση, μηδὲ ἐμέ τε παραβάλλῃ καὶ ἄλλους

AB C P(p) et a μετὰ δὲ 106, 3 DTR M SV(b)

ουνομ[α ην] 107, 2 — [ονειρο]πολ[οισι] 108, 2 Pap. Ox. 1244 col. III valde mutila

Ὅτι ὁ Καμβύσης ὁ Πέρσης ὁ τῆς Μανδάνης ἀνὴρ οἰκίης μὲν ἦν ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου 107, 2 Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. VI

Σχολ. 107, 2 (ad ἀνδρὸς ὡραίην) ἐπίκαιρον ἀνδρὶ, πρὸς γάμον καιρὸν ἀφιγμένῃν A man. rec. B

1 τεσσαράκοντα AT Pap. Ox. 1244 || 1,2 ἔτεα τεσσαράκοντα MT || 2 σὺν — ἤρξαν om. DTRMSV habet Pap. Ox. 1244 || 3 ὁ om. ABCP habet Pap. Ox. 1244 | τῇ ABCP Pap. Ox. 1244 τὴν DTRSV τη ut vid. in τὴν mut. M || 4 τοσοῦτον om. Pap. Ox. 1244 || 5 ἐπικαταλύσαι D ἐπικαταλύσαι litt. κ supra lin. manu prima add. A || 6 ὑπερθέμενος Pap. Ox. 1244 (iam coniecerat Schaefer) ὑποθέμενος codd. | δὲ om. D || 7 αὐτέων M Ald. | ἐκμαθὼν M Ald. | τὴν μὲν Μανδάνην T || 8 ἤδη om. M || 10 ἡσυχίον S ἡσύχιος Vb || 13 δὲ om. DTRMSV || 15 ὑποθέμενος S ὑποθέμενος V ὑπερθέμενος b rell. litteris ὑπερ litteras ὑπο suprascr. man. ut vid. sec. A | μεταπέμπεται M || 16 ἐπίτοκα Pp || 17 γενώμενον B γενό-

μενον ACP γενόμενον V | ἐξ αὐτῆς γεννώμενον M | ἐκ καὶ D^{ac}M | ὄψεως V^{ac} ὄψιος b rell. | τῶν μάγων οἱ Krueger, sequ. Hude || 20 πιστότατον καὶ οἰκίῃον τῶν Μήδων M || 21 τοιάδε] τάδε DRSV || 22 τοι τι Vb | προσθῶν M | μηδαμὰ PDRV μηδαμῇ M μηδαμοῦ S μᾶ in fine vocis suprascr. nescio quae manus A

ελόμενος ἐξ ὑστέρης σὺ ἐωντῶ περιπέσης. λάβε τὸν Μανδάνη ἔτεκε
 παῖδα, φέρον δὲ ἐς σεωντοῦ ἀπόκτεινον· μετὰ δὲ θάφρον τρώῳ ὅτεφ αὐτὸς
 βούλει.⁵ ὁ δὲ ἀμείβεται· ὦ βασιλεῦ, οὔτε ἄλλοτέ κω παρείδες ἀνδρὶ 5
 τῷδε ἄχαρι οὐδέν, φυλασσόμεθα δὲ ἐς σέ καὶ ἐς τὸν μετέπειτα χρόνον
 μὴδὲν ἐξαμαρτεῖν. ἀλλ' εἴ τοι φίλον τοῦτο οὕτω γίνεσθαι, χρὴ δὴ τό γε
 ἐμὸν ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως.¹⁰ τοῦτοισι ἀμειψόμενος ὁ Ἀρπαγος, ὥς οἱ 109
 παρεδόθη τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἥει κλαίων ἐς τὰ
 οἶκλα· παρελθὼν δὲ ἔφραζε τῇ ἐωντοῦ γυναικὶ τὸν πάντα Ἀστυάγεος
 ῥηθέντα λόγον. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν λέγει· 'νῦν ὦν τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιεῖν;² 2
 ὁ δὲ ἀμείβεται· 'οὐκ εἰ ἐντελλέτο Ἀστυάγης, οὐδ' εἰ παραφρονήσει τε καὶ
 μανείται κάκιον ἢ νῦν μαίνεται, οὐ οἱ ἐγὼγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ
 οὐδὲ ἐς φρόνον τοιοῦτον ὑπηρετήσω. πολλῶν δὲ εἵνεκα οὐ φρονεύσω μιν, καὶ ■
 ὅτι αὐτῷ μοι συγγενὴς ἐστὶ ὁ παῖς, καὶ ὅτι Ἀστυάγης μὲν ἐστὶ γέρον καὶ
 ἄπαις ἔρσενος γόνου· εἰ δ' ἐθελήσει τούτου τελετῆσαντος ἐς τὴν θυγα- 4
 τέρα ταύτην ἀναβῆναι ἢ τυραννίς, ἧς νῦν τὸν υἱὸν κτείνει δι' ἐμεῦ, ἄλλο τι
 ἢ λείπεται τὸ ἐνθεῦτεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ μέγιστος; ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀσφαλῆος
 εἵνεκα ἐμοὶ δεῖ τοῦτον τελευτᾶν τὸν παῖδα, δεῖ μέντοι τῶν τινα Ἀστυάγεος 110
 αὐτοῦ φονέα γενέσθαι καὶ μὴ τῶν ἐμῶν.' ταῦτα εἶπε καὶ αὐτίκα ἄγγελον
 ἔπεμπε ἐπὶ τῶν βουκόλων τῶν Ἀστυάγεος, τὸν ἡπίστατο νομάς τε ἐπιτη-
 20 δειοτάτας νέμοντα καὶ ὄρεα θηριωδέστατα, τῷ οὐνομα ἦν Μιτραδάτης.
 συνοίκεε δὲ ἐωντοῦ συνδούλῃ, οὐνομα δὲ τῇ γυναικὶ ἦν, τῇ συνοίκεε,
 Κυνῶ κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, κατὰ δὲ τὴν Μηδικὴν Σπακῶ (τὴν

AB C P(p) DTR M SV(b)

Οὐκ ἦ — γνώμη (109, 2) exc. paroemiogr. 9

Σχόλ. 109, 2 (ad οὐκ ἦ) οὐκ ὡς ἐντείλατο A man. rec. B

1 σοὶ ἐωντῶ AB σοὶ αὐτῶ Pp σεωντῶ M | τὸν ἄν TRMSV ἄν supra lin.
 add. nescio quae manus A || 2 ἐς om. RM | ἐωντοῦ DTRMSV || 3 παρίδες T
 παρίδον D^{ac} RSV παρίδον D^c rell. ἔδον suprascr. A man. rec. || 4 ἄχρη D¹ |
 εἰς¹ T || 5 εἴ τοι] εἴ τι Sb οἴ τι V (ex εἰτὶ ortum Weber Anal. Hdt. 199) || 7 πᾶ-
 δίων AB | ἥει P ἥει B ἥει CM ἥει litt. ■ minuta inter η et ε add. A ἥει
 D^{ac} TRV || 8 οἶκλα DTM || 9 νῶ M || 10 οὐκ εἰ scripsi οὐκ ἦ vel οὐκ ἦ vel οὐκ ἦ
 codd. 9 litt. x in nescioquid mut. A (suprascr. καθά, i. e. ἦ ut ἦ explicat, nescio
 quae manus) οὐδ' εἰ propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 59 οὐ τῇ vol. Struwe
 Quaest. de dial. Hdt. spec. I 30s., cf. gramm. meam 112 || 12 φόρον DRSV^{ac} b ||
 14 ἄρσενος P^{ac} TRMSV ἔρσενος P^c p rell. litterae ε litt. a suprascr. secunda ut
 vid. manus A | δ' ἐθελήσει] δὲ θελήσει CP^c p TRMSV θελήσει D || 15 νῦν om. R ||
 16 ἐντεῦθεν DV | ἀσφαλῆος D¹ TM || 17 μέντοι] δὲ M || 18–19 ταῦτα εἶπας ἄγγελον
 ἐπὶ M || 19 τὸν βουκόλον τὸν CPD τὸν βουκόλον τὸν M ον ... ον ... τον
 suprascr. A² τὸν βουκόλον τοῦ TRSV | ἐπιτηδεωτάτας CP^c p ἐπιτηδειότατα D^c TS
 ἐπιτηδειώτατα D^{ac} ἐπιτηδειότα R^v ac ἐπιτιδυότα h || 20 οὔρεα PDTRMSV || 21 τῇ¹
 om. ABCP || 22 τὴν τῶν Ἑλλήνων M

- 2 γὰρ κῆνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι. αἱ δὲ ὑπῶρεαί εἰσι τῶν οὐρέων, ἐνθα
 τὰς νομάς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος δὴ ὁ βουκόλος, πρὸς βορέω τε ἀνέμον τῶν
 Ἀγβατάνων καὶ πρὸς τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου· ταύτη μὲν γὰρ ἡ Μηδική
 χώρα πρὸς Σασπειρῶν θρεϊνὴ ἐστὶ κάρτα καὶ ὑψηλὴ τε καὶ ἰδοῖσι συν-
 3 ηρεφής, ἡ δὲ ἄλλη Μηδική χώρα ἐστὶ πᾶσα ἄπεδος. ἐπεὶ ὦν ὁ βουκόλος
 σπουδῇ πολλῇ καλούμενος ἀπύκτο, ἔλεγε ὁ Ἀρπαγος, τάδε ἐκελεύει σε
 Ἀστυάγης τὸ παιδίον τοῦτο λαβόντα θεῖναι ἐς τὸ ἐρημότατον τῶν ὁρέων,
 ὅπως ἂν τάχιστα διαφθαρεῖ. καὶ τάδε τοι ἐκέλευσε εἰπεῖν, ἣν μὴ ἀπο-
 κτείνῃ αὐτό, ἀλλὰ τεωρὶ τρόπῳ περιποιήσῃ, ὁλέθρῳ τῷ κακίστῳ διαχρή-
 111 σεσθαι· ἐπορᾶν δὲ ἐκκείμενον τέταγμαί ἐγώ. ταῦτα ἀκούσας ὁ βουκόλος
 καὶ ἀναλαβὼν τὸ παιδίον ἦε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδὸν καὶ ἀπικνέσται ἐς τὴν
 ἔπαυλιν. τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ ἡ γυνὴ ἐπίτεξ ἑοῦσα πᾶσαν ἡμέρην, τότε
 κως κατὰ δαίμονα τίκτει οἰχομένου τοῦ βουκόλου ἐς πόλιν. ἦσαν δὲ ἐν
 φροντίδι ἀμφοτέρω ἀλλήλων πέρι, ὁ μὲν τοῦ τόκου τῆς γυναικὸς ἀρρω-
 δέων, ἡ δὲ γυνή, ὅτι οὐκ ἐκωθῶς ὁ Ἀρπαγος μεταπέμψαιτο αὐτῆς τὸν
 2 ἄνδρα. ἐπεῖτε δὲ ἀπονοστήσας ἐπέστη, οἷα ἐξ ἀέλιπτου ἰδοῦσα ἡ γυνή
 εἶρετο προτέρη ὅτι μιν οὕτω προθύμως Ἀρπαγος μετεπέμψατο. ὁ δὲ
 εἶπεν· ὦ γύναι, εἰδὼν τε ἐς πόλιν ἐλθὼν καὶ ἤκουσα, τὸ μῆτε ἰδεῖν ὄφελον
 μῆτε κοτὲ γενέσθαι ἐς δεσπότης τοὺς ἡμετέρους. οἶκος μὲν πᾶς Ἀρπάγου
 3 κλανθυμῷ κατείχετο· ἐγὼ δὲ ἐκπλαγείς ἦα ἔσω. ὥς δὲ τάχιστα ἐσῆλθον, 20

AB C P(p) DTR M SV(υ)

1 Hes. σπάκα· κῆνα, ἡ σφίγξ || 5 Thomas Mag. 46 (s. v. ἄπεδος) ἄπεδος χώρα ἡ
 θρεϊνὴ καὶ πετρώδης καὶ μὴ πεδίον ἔχουσα. . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ || 18 Tho-
 mas Mag. 255 (s. v. ὄφελον) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· τὸ μῆτε ἰδεῖν ὄφελον

1 ὁρέων DTRMSV || 3 pro Ἀγβατάνων spatium vacuum habet in extr. lin. M ||
 4 πρὸς Σασπειρῶν DTRM πρὸς Σασπειρῶν B προσασπειρῶν C πρὸς ἀπείρων V
 πρὸς ἀπείρων Sv | καὶ ὑψηλὴ τε . . . 6 καλούμενος] σπουδῇ ὦν καλούμενος RSV
 σπουδῇ ὦν πολλῇ καλούμενος D ὑψηλὴ τε καὶ ἰδοῖσι συνηρεφής, ἡ δὲ ἄλλη Μηδική
 χώρα ἐστὶ πᾶσα ἄπεδος. σπουδῇ πολλῇ καλούμενος T ὑψηλὴ τε καὶ ἰδοῖσι συνηρε-
 φής, ἡ δὲ ἄλλη Μηδική χώρα ἐστὶ πᾶσα ἄπεδος. σπουδῇ ὦν καλούμενος M || ■ καὶ
 ἔλεγε(ν) DTRMSV | σε] δὲ R abesse malim σε (cf. lectiones nostras lin. 9,
 in quibus formas III^{ae} pers. 'indefinitae' (Germ. *man*) formis vel pronomibus
 secundae pers. praetulimus (cf. quae 117, 4 narrantur) || 7 οὐρέων CPr || ■ ἀπο-
 κτείνης codd. || 9 περιποιήσῃ B¹ περιποιήσῃ in περιποιήσῃ corr., tum περιποιήσῃ
 restit. V περιποιήσῃ v περιποιήσῃ Bekker, sequ. edd. | διαχρήσεσθαι TM
 Ald. σε διαχρήσεσθαι CDSV σε διαχρήσεσθαι ABCPR (has duas lectiones e
 διαχρήσεσθαι natas esse haud absurdum mihi videtur) || 10 διατέταγμα DTRMSV
 δια supra lin. add. A² | ὥς ἐγώ C || 11 inter αὐτὴν et ὁδὸν aliquid supra lin.
 add. M || 12 αὐτῷ om. D, in mg. add. cod. D quae manus nescit Weber Anal.
 Hdt. 153 || 12, 13 τότε κως] τὸ τέκος DTRMSb τότεκος V || 13 ἐς τὴν πόλιν M ||
 15 ὁρθῶς SV^{ac} v ἐκωθῶς RV^c | μετεπέμψατο TM Vat. 122 || 16 ἀπείλιπτον V ||
 17 ἤρετο C || 18 ὄφελον D^{ac}RMSVPr || 19 τοὺς om. DTRMSV || 20 δὲ¹ om. D

ὁρώω παιδίον προκείμενον ἀσπαϊρόν τε καὶ κραυγαῖόμενον, κεκοσμημένον
 χρυσῷ τε καὶ ἐσθήτῃ ποικίλῃ. Ἀρπαγος δὲ ὡς εἶδέ με, ἐκέλευε τὴν
 ταχίστην ἀναλαβόντα τὸ παιδίον οἴχεσθαι φέροντα καὶ θείναι, ἔνθα
 θηριωδέστατον εἶη τῶν ὁρέων, φὰς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιδέμενον
 5 μοι, πόλλ' ἀπειλήσας, εἰ μὴ σφεα ποιήσαιμι. καὶ ἐγὼ ἀναλαβὼν ἔφερον 4
 δοκέων τῶν τινος οἰκετέων εἶναι, οὐ γὰρ ἂν κοτε κατέδοξα, ἔνθεν γε ἦν.
 ἐθάμβεον δὲ ὁρέων χρυσῷ τε καὶ εἵμασι κεκοσμημένον, πρὸς δὲ καὶ
 κλανθμόν καθεστεῶτα ἐμφανέα ἐν Ἀρπάγον. καὶ πρόκατε δὴ κατ' ὁδὸν 5
 πυνθάνομαι τὸν πάντα λόγον θεράποντος, ὃς ἐμὲ προπέμπων ἔξω πόλιος
 10 ἐνεχείρισε τὸ βρέφος, ὡς ἄρα Μανδάνης τε εἶη παῖς τῆς Ἀστυάγεος θυγα-
 τρός καὶ Καμβύσῳ τοῦ Κύρου, καὶ μιν Ἀστυάγης ἐντέλλεται ἀποκτεῖναι.
 νῦν τε ὅδε ἐστί.' ἅμα δὲ ταῦτα ἔλεγε ὁ βουκόλος καὶ ἐκκαλύντας ἀπεδείκνυε. 112
 ἡ δὲ ὡς εἶδε τὸ παιδίον μέγα τε καὶ εὐειδὲς ἐόν, δακρύσασα καὶ λαβομένη
 τῶν γονάτων τοῦ ἀνδρὸς ἔχρηζε μηδεμιᾷ τέχνῃ ἐκθεῖναι μιν. ὁ δὲ οὐκ
 15 ἔφη οἷός τε εἶναι ἄλλως αὐτὰ ποιεῖν· ἐπιφοιτήσῃν γὰρ κατασκόπους ἐξ
 Ἀρπάγον ἐποπομένους, ἀπολέεσθαι τε κάνιστα, ἣν μὴ σφεα ποιήσῃ. ὡς 2
 δὲ οὐκ ἔπειθε ἄρα τὸν ἄνδρα, δεύτερα λέγει ἡ γυνή, τάδε ἔπει τοῖνυν οὐ
 δύναμαί σε πείθειν μὴ ἐκθεῖναι, σὺ δὲ ὥδε ποιήσον, εἰ δὴ πᾶσά γε ἀνάγκη
 ὁφθῆναι ἐκκείμενον· τέτοκα γὰρ καὶ ἐγώ, τέτοκα δὲ τεθνεὺς· τοῦτο μὲν 3
 20 φέρων πρόθεσ, τὸν δὲ τῆς Ἀστυάγεος θυγατρὸς παῖδα ὡς ἐξ ἡμέων ἐόντα
 τρέφωμεν· καὶ οὕτω οὔτε σὺ ἀλώσσαι ἀδικέων τοὺς δεσπότης οὔτε ἡμῖν
 κακῶς βεβουλευμένα ἔσται· ὃ τε γὰρ τεθνεὺς βασιληῆς ταφῆς κυρήσει
 καὶ ὁ περιεὼν οὐκ ἀπολέει τὴν ψυχὴν.' κάρτα τε ἔδοξε τῷ βουκόλῳ πρὸς 113
 τὰ παρεόντα εὖ λέγειν ἡ γυνή, καὶ αὐτίκα ἔπολεε ταῦτα. τὸν μὲν ἔφερε

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχόλ. 111, 5 πρόκα· εὐθείας, παραχρῆμα. B man. rec. 113, 1 (ad κάρτα) πάνυ B

8 Hes. καὶ πρόκατε δὴ· ἀντὶ τοῦ ἄφρων

1 κραυγαῖόμενον BCP ο ex ω corr. A || ■ ἴδε D¹TRSV εἶδέ D man. rec.,
 cett. || 4 οἰκετέων CPDTRMSV | τοιαῦτα DTRMSV || 5 σφεα ποιήσαιμι | ποιήσαιμι
 ταῦτα M || 6 οἰκετῶν D^{ac}b | γε ἦν | γενεῇ DTRMSV || 7 χρυσέω DRSV || 8 κα-
 θεστεῶτα CPDMS | θεστεῶτα Vb | ἐμφανέα om. DRMSV | πρόκατε om. DTR
 MSV || 9 τὸν | τὸ RV^{ac} | ἐμὲ προπέμπων | ἐμφοπέμπων DRSV || 10 ἄρα | παρὰ
 DRSV | τε om. D | Ἀστυάγεω TR || 11 καί¹ om. DRSV | τε τοῦ V^cb | ὥδε
 D¹SV || ὅδε D man. rec., cett. | δέ | τε Krueger, sequ. Hude | ἀπεδείκνυν Vb ||
 14 γονάτων CPTM b || 15 εἶναι om. M || 15–16 ἐξ Ἀρπάγον κατασκόπους M || 16 κα-
 τοπομένους DTRMSV | ἀπολέσθαι DTRMSV | ποιήσει R || 17 ἄρα τὸν om. SV |
 δεύτερον TRMSV || 18 γε om. ABCPM || 19 ἐκκείνων D¹, με sup. lin. add. D² |
 τεθνεὺς BD || 20 ἡμῶν DTRSV || 21 τρέφομεν CT litt. ω in macula habet A
 τρέφωμεν M || 23 περιὼν PRSV | ἀπολέσει DTRMSV

- θανατώσων παῖδα, τοῦτον μὲν παραδιδοῖ τῇ ἑωυτοῦ γυναικί, τὸν δὲ
 ἑωυτοῦ ἐόντα νεκρὸν λαβὼν ἔθηκε ἐς τὸ ἄγγος, ἐν τῷ ἔφερε τὸν ἕτερον.
 2 κοσμήσας δὲ τῷ κόσμῳ παντὶ τοῦ ἑτέρου παιδός, φέρων ἐς τὸ ἐρημότατον
 τῶν ὁρέων τιθεῖ. ὥς δὲ τρίτῃ ἡμέρῃ τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ ἐγένετο, ἦε ἐς
 πόλιν ὁ βουκόλος τῶν τινα προβοσκῶν φύλακον αὐτοῦ καταλιπὼν, ἔλθων
 δὲ ἐς τοῦ Ἀρπάγου ἀποδεικνύναι ἔφη ἔτοιμος εἶναι τοῦ παιδίου τὸν νέκυν.
 3 πέμψας δὲ ὁ Ἀρπαγος τῶν ἑωυτοῦ δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους εἶδὲ τε
 διὰ τούτων καὶ ἔθαψε τοῦ βουκόλου τὸ παιδίον. καὶ τὸ μὲν ἐτέθαπτο, τὸν
 δὲ ὑστερον τούτων Κῦρον ὀνομασθέντα παραλαβοῦσα ἔτρεφε ἡ γυνὴ τοῦ
 βουκόλου, ὄνομα ἄλλο κού τι καὶ οὐ Κῦρον θεμένη.
 114 Καὶ ὅτε ἦν δεκαέτης ὁ παῖς, πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε γενόμενον
 ἐξέφηνέ μιν· ἔπαιζε ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, ἐν τῇ ἦσαν καὶ αἱ βουκολίαι αὗται,
 ἔπαιζε δὲ μετ' ἄλλων ἡλικίων ἐν ὁδοῖ. καὶ οἱ παῖδες παίζοντες εἵλοντο
 2 ἑωυτῶν βασιλέα εἶναι τοῦτον δὴ τὸν τοῦ βουκόλου ἐπικλήσιν παῖδα. ὁ δὲ
 αὐτῶν διέταξε τοὺς μὲν οἰκίας <οἱ> οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ δορυφόρους
 εἶναι, τὸν δὲ κού τινα αὐτῶν ὀφθαλμὸν βασιλέος εἶναι, τῷ δὲ τινι τὰς
 3 ἀγγελίας ἐσφέρειν ἐδίδου γέρας ὡς ἐκάστῳ ἔργον προστάσων. εἰς δὴ
 τούτων τῶν παιδίων συμπαίζων ἔων Ἀρτεμβάρεος παῖς, ἀνδρὸς δοκίμου
 ἐν Μήδοισι (οὗ γὰρ δὴ ἐποίησε τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου), ἐκέλευε
 αὐτὸν τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν, πειθομένων δὲ τῶν παίδων ὁ Κῦρος
 4 τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα περιέσπε μαστιγέων. ὁ δὲ ἐπεῖτε μετεΐθη

AB C P(p) DTR M SV(b)

19—20 Bekk. Aneod. 36 (Phryn.?) διαλαβεῖν δύο σημαίνει, τὸ ἑκατέρωθεν τινος λαβέσθαι· καὶ τὸ εἰς δύο ἢ πλεονα διαχωρίσαι ἢ διελεῖν. Ἡρόδοτος τὰ δύο, τὸ μὲν πρῶτον· ἐκάλεσεν αὐτοῦ τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν, τὸ δὲ δεῦτερον· διώρχας διέλαβεν ὁ Κῦρος (190, 1) ἀντὶ τοῦ ἀπέτεμε καὶ διεΐλεν

1 μὲν om. CDTRMSV || 1,2 ἑωυτοῦ δὲ D || 2 τῷ ᾧ Pp || 3 ἐρημότατον D^{ac} ||
 4 οὐρέων CPDTRMSV | ἔθηκε M | ἐκκειμένῳ τῷ παιδίῳ M || 5 προβόσκων DT
 RMSV | φύλακα TM || ■ τοῦ τὸ DTRSV om. M || 7 ἑαντοῦ B || ■ ἐθάπτετο
 DTRMSV || 9 τοῦτον M || 11 δὴ ἦν καέτης R δὴ ἦν δεκαέτης DTSV ἦν δὴ
 δεκαέτης M (ex ἦν ^{de}καέτης archetypī stirpis DTRMSV eas lectiones ortas esse
 veri simile videtur) || 12 ἐν¹ om. Vb | αὗται del. Legrand fort. ex ἔπαι ortum
 credens || 13 ἔπαι TRSV¹, ζε supraser. V² ἔπαιζε b rell. | ὁδῶ ἦσαν καὶ R ||
 14 ἑωυτῶν V¹ | εἶναι om. M | τοῦ supra lin. D om. TRMSV | βουκόλου RMSV ||
 15 αὐτέων M | <οἱ> add. Desrousseaux RPh 10, 1886, 60, sequ. Legrand; propos.
 etiam οἰκία pro οἰκίας || 16 τὸν τῶν ABC | αὐτέων M | βασιλέως D || 17 φέρων
 ABCP ἐφέρειν b ἐκφέρειν V | ἐκάστον RVb || 18 παίδων Bekker, sequ. Hude |
 ἐὼν D | Ἀρτεμβάρεος (ex Ἀρτεμβάρεος corr.?) D Ἀρτεμβάρεω ut vid. M Ἀρτε-
 βάρεος V Ἀρτεβάρεω Sv || 19,20 ἐκέλευε αὐτὸν ἐκάλεσεν αὐτοῦ Phryn. || 20 δια-
 λαβέειν M || 21 τὸν παῖδα om. M | περιέσπε D^{ac} TRSV περιέσπε D^c | ἐμετεΐθη DM
 μετήθη C ἐμετείθη R ἐμετήχθη b *μετήχθη V ἐματίχθη (vel ἐματήχθη) ἡ
 ἀφεΐθη supraser. A man. post. ἐμαστίχθη S

τάχιστα, ὥς γε δὴ ἀνάξια ἑωντοῦ παθῶν μᾶλλον τι περιημέτετε, κατελθὼν
 δὲ ἐς πόλιν πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτιζέτο, τῶν ὑπὸ Κύρου ἦντησε, λέγων
 δὲ οὐ 'Κύρον', οὐ γάρ κω ἦν τοῦτο τοῦνομα, ἀλλὰ 'πρὸς τοῦ βουκόλου
 τοῦ Ἀστυάγεος παιδός'. ὁ δὲ Ἀρτεμβάρης δργῇ, ὥς εἶχε, ἐλθὼν παρὰ 5
 τὸν Ἀστυάγεα καὶ ἅμα ἀγόμενος τὸν παῖδα ἀνάρσια πρήγματα ἔφη
 πεπονθέναι λέγων· 'ὦ βασιλεῦ, ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου, βουκόλου δὲ παιδὸς
 ὦδε περιωβρίσμεθα', δεικνὺς τοῦ παιδὸς τοὺς ὤμους. ἀκούσας δὲ καὶ 115
 ἰδὼν Ἀστυάγης θέλων τιμωρῆσαι τῷ παιδί τιμῆς τῆς Ἀρτεμβάρους εἵνεκα
 μετεπέμπετο τὸν τε βουκόλον καὶ τὸν παῖδα· ἐπεῖτε δὲ παρήσαν ἀμφότε-
 10 ροι, βλέψας πρὸς τὸν Κύρον ὁ Ἀστυάγης ἔφη· 'σὺ δὴ ἐὼν τοῦδε τοιούτου 2
 ἐόντος παῖς ἐτόλμησας τὸν τοῦδε παῖδα ἐόντος πρώτον παρ' ἐμοὶ ἀεικέλῃ
 τοιῷδε περισπεῖν;' ὁ δὲ ἀμείβετο ὦδε· 'ὦ δέσποτα, ἐγὼ ταῦτα τοῦτον
 ἐποίησα σὺν δίκῃ· οἱ γάρ με ἐκ τῆς κόμης παῖδες, τῶν καὶ ὅδε ἦν,
 15 παίζοντες σφέων αὐτῶν ἐστήσαντο βασιλέα, ἐδόκεον γάρ σφι εἶναι ἐς 3
 τοῦτο ἐπιτηδεύματος. οἱ μὲν νυν ἄλλοι παῖδες τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον, 3
 οὗτος δὲ ἀνηκούστεέ τε καὶ λόγον εἶχε οὐδένα, ἐς δ' ἔλαβε τὴν δίκην. εἰ
 ὦν δὴ τούτου εἵνεκεν ἄξιός τευ κακοῦ εἰμι, ὅδε τοι πάρεμι.' ταῦτα 116
 λέγοντος τοῦ παιδὸς τὸν Ἀστυάγεα ἐσῆε ἀνάγνωσις αὐτοῦ καὶ οἱ δ' τε
 χαρακτήρ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἑωυτὸν καὶ ἡ ὑπόκρισις

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχόλ. 114, 4 (ad περιημέτετε) ἑδυσχέρανεν οἰκτιζόμενος, ταρασσόμενος, χαλεπῶς
 φέρων A man. rec. B (cf. ad 44, 2)

εσ]τησαντο 115, 2 – [χε]λορο[ς 116, 1 Pap. Monac. Paap VII

18 Suid. ἀνάγνωσις· ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις. Ἡρόδοτος (v. ad IV 154, 2)

¹ ὥς γε] ὥστε D¹ | τι om. D || 2 δὲ om. SVb τε add. V² | ὑπὸ τοῦ Κύρου T |
 ἦντις D || 3 δὲ om. M secl. Legrand | οὐ ὁ Κύρον C | Κύρον DRVS | τοῦτο
 ὄνομα TM | τοῦ] τευ propos. Desrousseaux RPh NS 10, 1886, 62 || 4 Ἀρτεμ⁷⁵ V
 Ἀρτεμβάρης b || 5 ἔφησε SV || ■ τοῦ om. DRMSV | δὲ om. DRSV || 7 τοὺς
 ὤμους τοῦ παιδὸς DTRMSV || 8 ὁ Ἀστυάγης C | Ἀρτεμβάρους D^c Ἀρτεμάρους
 RM Ἀρτεμάρου T || 10 δὴ ex corr. P δὲ pVb || 11 τοῦδε] τούτου Pp | ἀεικέλῃ
 DTRM ἀκίῃ SVb δι supra lin. add. (ἀδικίῃ) V², ex A¹IKIH (Δι pro ΑΙ lecto) na-
 tum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 207 || 12 ἐγὼ δὲ ταῦτα SV ἐγὼ δὴ ταῦτα
 coni. Legrand || 14 αὐτῶν om. M || 14–15 ἐς τοῦτο εἶναι Pap. Monac. || 15 ἐπιτι-
 ηδεύματος D ἐπιτηδεύματος CPRM ἐπιτηδεύτητος ■ ἐπιτηδιώτητος Vb ἐπι-
 τηδεύματος Pap. Monac. rell. || 16 ἔβαλε SV ἔλαβε Pap. Monac. rell. || 17 τούτου
 εἵνεκεν Pap. Monac. τοῦδε εἵνεκα codd. | τεῦ RM τοῦ T τε C τευ Pap. Monac.
 rell. | ὥδὲ DTRMSV ὅδε Pap. Monac. rell. | τοι] τι R || 18 εσῆμε Pap. Monac.
 ἐσῆμε codd. | οἱ om. Pap. Monac. || 19 ἐς] ὥς T Ald. | αὐτὸν R αὐτὸν C αὐτοὺς
 AB Pap. Monac. εἰοῦτ suprascr. A² Hude dubitat αὐτοὺς an εἰοῦτὸν sit scriben-
 dum (ἐς αὐτὸν 'ad se ipsum suosque' defendit Weber BPhW 1941, 235 s.)

- ἐλευθεριωτέρη εἶναι, ὃ τε χρόνος τῆς ἐκθέσεως τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδὸς
 2 ἐδόκεε συμβαίνειν. ἐκπλαγείς δὲ τούτοις ἐπὶ χρόνον ἀφθογγος ἦν· μόγεις
 δὲ δὴ κοτε ἀνενεχθεὶς εἶπε θέλων ἐκπέμψαι τὸν Ἀρτεμβάρρα, ἵνα τὸν
 βουκόλον μόνον λαβὼν βασανίσῃ· Ἀρτέμβαρρες, ἐγὼ ταῦτα ποιήσω
 3 ὥστε σὲ καὶ παῖδα τὸν σὸν μηδὲν ἐπιμέμφεσθαι· τὸν μὲν δὴ Ἀρτεμβάρρα
 πέμπει, τὸν δὲ Κύρον ἦγον ἔσω οἱ θεράποντες κελεύσαντος τοῦ Ἀστυάγους.
 ἐπεὶ δὲ ὑπελέλειπτο ὁ βουκόλος μόνος, μουνωθέντα δὲ αὐτὸν εἶρετο ὁ
 4 Ἀστυάγης, κῶθεν λάβοι τὸν παῖδα καὶ τίς εἴη ὁ παραδούς· ὁ δὲ ἐξ ἑωυτοῦ
 τε ἔφη γεγονέναι καὶ τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν ἔτι εἶναι παρ' ἑωυτῷ. Ἀστυάγης
 δὲ μιν οὐκ εὖ βουλευέσθαι ἔφη ἐπιθυμέοντα ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέε-
 σθαι, ἅμα τε λέγων ταῦτα ἐσήμεινε τοῖσι δορυφόροις λαμβάνειν αὐτόν.
 5 ὁ δὲ ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας οὕτω δὴ ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον· ἀρχόμενος
 δὲ ἀπ' ἀρχῆς διεξῆγε τῇ ἀληθείᾳ χρεώμενος καὶ κατέβαινε ἐς λιτάς τε
 καὶ συγγνώμην ἑωυτῷ κελεύων ἔχειν αὐτόν.
- 117 Ἀστυάγης δὲ τοῦ μὲν βουκόλου τὴν ἀληθείην ἐκφάναντος λόγον ἦδη
 καὶ ἐλάσσω ἐποιέετο, Ἀρπᾶγος δὲ καὶ μεγάλως μεμφόμενος καλέειν
 2 αὐτὸν τοὺς δορυφόρους ἐκέλευε. ὡς δὲ οἱ παρῆν ὁ Ἀρπαγος, εἶρετό μιν
 ὁ Ἀστυάγης· Ἀρπαγε, τέφω δὴ μόρω τὸν παῖδα κατεχρήσας, τὸν τοι
 παρέδωκα ἐκ θυγατρὸς γεγονότα τῆς ἐμῆς· ὁ δὲ Ἀρπαγος ὡς εἶδε τὸν
 βουκόλον ἔνδον ἐόντα, οὐ τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδόν, ἵνα μὴ ἐλεγχόμενος
 3 ἀλίσκηται, ἀλλὰ λέγει, τάδε ὧ βασιλεῦ, ἐπειτέ παρέλαβον τὸ παιδίον,
 ἐβούλευον σκοπῶν δικῶς σοὶ τε ποιήσω κατὰ νόον καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
 γινόμενος ἀναμάρτητος μήτε θυγατρὶ τῇ σῇ μήτε αὐτῷ σοὶ εἶην αὐθέντης.
 4 ποιῶ δὴ ὧδε· καλέσας τὸν βουκόλον τόνδε παραδίδωμι τὸ παιδίον φάς

AB C P(p) DTR M SV(b)

2s. Eust. Od. 1604: v. ad 86, 3. Zon. 216 ἀννέχθη ἀντὶ τοῦ ἁννέμεκεν· Ἡρόδοτος·
 ἐκπλάγεις — εἶπε || 18 Thomas Mag. 82 (s. v. διαχρῶμαι) v. ad I 82, 8 || 23 Tho-
 mas Mag. 101 (s. v. δεσποτεία) τὸ γὰρ αὐθέντης· οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ φονέως τὰτ-
 τουσιν· Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· μήτε θυγατρὶ — αὐθέντης;

1 ἐλευθεριωτέρη Pap. Monac. (iam coniec. Reiske Portus) ἐλευθερωτέρη codd. |
 ἐκθέσεως R^a TMSV ἐκθέσεως R^c || 3 δὲ δὴ κοτε] δὲ τε Eust. | ἀνενεχθεὶς CP
 MT || 4 μόνον TM | λαβὼν om. SVb || 5 σέ om. TRMSV | καὶ τὸν παῖδα ABCP ||
 ἦγον C | εἶσω DTRMSV || 7 ὑπελέλειπτο TRSV | μουνωθέντα δὲ] μουνωθέντα
 δὲ RV^a b μουνωθέντα τάδε AB^a c γρ' μουνωθέντα sec. ut vid. manus in mg. A
 μουνωθέντα τάδε B^c μουνωθέντα τάδε CPM μουνωθέντα δὲ τάδε T | ἦρετο C ||
 εἰ DRSV | ὁ παραδιδούς εἶη M || 9 εἶναι ἐτι ABC | ἑωυτοῦ Rb || 10 ἐς μεγάλας
 ἀνάγκας ἀπικνέεσθαι ἐπιθυμέοντα T ἐς μεγάλας ἀνάγκας ἐπιθυμέοντα ἀπικνέ-
 σθαι M || 12 ἀγκάλας SV¹ ἀνάγκας b || 13 ἀληθῆι V ἀληθῆι v θητὴν su-
 pracer. nesc. quae manus A || 14 κελεύειν TRSV || 17 ὁ Ἀρπαγος om. M | ἦρε-
 το C || 18 μόρω] μόνω V^a b τρέπω T || 20 ὄντα Vb || 22 σκοπὸν DTRSV σκο-
 πῶν edd. || 23 γινόμενος TM | σοὶ αὐτῷ M || 24 ποιέω CP | δὴ] δὲ δὴ C | δίδωμι
 οἱ τὸ R¹

σέ τε εἶναι τὸν κελεύοντα ἀποκτεῖναι αὐτό. καὶ λέγων τοῦτό γε οὐκ
 ἐψευδόμην· σὺ γὰρ ἐνετέλλεο οὕτω. παραδίδωμι μέντοι τῷδε κατὰ τάδε
 ἐντειλάμενος θείναι μιν ἐς ἔρημον ὄρος καὶ παραμένοντα φυλάσσειν, ἄχρη
 οὐδ' τελευτήσῃ, ἀπειλήσας παντοῖα τῷδε, ἣν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ.
 5 ἐπεῖτε δὲ ποιήσαντος τούτου τὰ κελευόμενα ἐτελεύτησε τὸ παιδίον, 5
 πέμψας τῶν ἐδνούχων τοὺς πιστοτάτους καὶ εἶδον δι' ἐκείνων καὶ ἔθαψά
 μιν. οὕτως ἔσχε, ὦ βασιλεῦ, περὶ τοῦ πρήγματος τούτου, καὶ τοιούτῳ
 μόρῳ ἐχρήσατο ὁ παῖς. Ἀρπαγος μὲν δὴ τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον, Ἀστυάγης 118
 δὲ κρύπτων τὸν οἱ ἐνεῖχε χόλον διὰ τὸ γεγονός, πρῶτα μὲν, κατὰ περ
 10 ἦκουσε αὐτὸς πρὸς τοῦ βουκόλου τὸ πρήγμα, πάλιν ἀπηγγέετο τῷ Ἀρπάγῳ,
 μετὰ δέ, ὥς οἱ ἐπαλλιλόγητο, κατέβαινε λέγων, ὥς περισσὶ τε ὁ παῖς καὶ
 τὸ γεγονός ἔχει καλῶς. 'τῷ τε γὰρ πεποιημένῳ', ἔφη λέγων, 'ἐς τὸν παῖδα 2
 τοῦτον ἔκαμνον μεγάλως καὶ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος οὐκ ἐν
 ἐλαφρῷ ἐποικεύμην. ὥς ὢν τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης τοῦτο μὲν τὸν
 15 σεωντοῦ παῖδα ἀπόπεμψον παρὰ τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα, τοῦτο δέ —
 σῶσθρα γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω θύειν τοῖσι θεῶν τιμῇ αὕτη προσκέεται —
 πάρισθί μοι ἐπὶ δειπνόν.' Ἀρπαγος μὲν ὥς ἤκουσε ταῦτα, προσκνησάς 119
 καὶ μεγάλα ποιησάμενος, ὅτι τε ἡ ἁμαρτίας οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε καὶ ὅτι
 ἐπὶ τύχησι χρηστῇσι ἐπὶ δειπνόν ἐκέκλητο, ἥε ἐς τὰ οἰκία. ἐσελθὼν δὲ 2
 20 τὴν ταχίστην, ἣν γάρ οἱ παῖς εἰς μῶνος ἔτη τρία καὶ δέκα κον μάλιστα
 γεγονώς, τοῦτον ἐκπέμπει ἵνα τε κελεύων ἐς Ἀστυάγεος καὶ ποίειν, ὅ τι

AB C P(p) DTR M SV(b)

Σχόλ. 118, 1 (ad πάλιν) ἐναντίως, κεκρυμμένως A man. rec. B

τωι [Ἀρπαγῶι] 118, 1 inc. et λεγων 118, 2 expl. Pap. Ox. 2096 fr. 6 mutilatum

6 Thomas Mag. 48 (s. v. ἡγανακτησάμην) ὥσπερ 'ἐγεννησάμην' ἀντὶ τοῦ 'ἐγέννησα'
 καὶ 'ἐθρεψάμην' ἀντὶ τοῦ 'ἐθρεψα' λέγομεν, οὕτω καὶ 'ἡγανακτησάμην' ἀντὶ τοῦ
 'ἡγανάκτησα'. . . ὥσαστως καὶ 'ἐθαψάμην' ἀντὶ τοῦ 'ἐθαψα', Ἡρόδοτος ἐν τῇ
 πρώτῃ· καὶ εἶδον . . . καὶ ἐθαψάμην

1 τε] γε Hude Eltzium secutus || 2 ἐνετέλλετο Sb ἐνετέλλε*o V || 3 εἰς C | οὗρος C
 οὗρος DTRMSV | ἄχρη MS || 6 ἰδον PT εἰδον S ι εἶδον Vb | ἐκείνον R ||
 6, 7 ἔθαψά μιν] ἔθαψάμην Thom. || 7 τούτου om. DTRSV || 9 ἐνεῖχε b ἐνεῖχεε cum
 obelo, sed nulla in mg. adscripta adnotatione A ἐνεῖχεε cett. ἐνεῖχε em. Steph. |
 χόλον] λόγον CDTRSVb | πρῶτον T | καθά SV || 10 αὐτὸς om. T || 11 ἐπαλλί-
 λoγητο D ἐπαλλιλόγητο TRSV ἐπαλληλόγητο BC¹ || 12 τῷ τε] τότε D | ἤ[οιμμε-
 νοι] Pap. Ox. 2096 || 14 οὖν RV | τύχης] ψυχῆς C | τοῦτον V^{ac} || 16 προσκῆ-
 ται SV^c προσκείται V^{ac} b cett. || 17 πάρισθί DTRSV ιθι suprascr. man. ut vid.
 secunda A || 18 εἰς C || 19 ἥε] ἥδε R | οἰκία T || 20 εἰς om. B¹ | ἔτη] ultima
 litterae ι suprascr. nescio quae man. A ἔτι C || 20–21 μάλιστα ἔτεα γεγονώς ABC^c
 μάλιστα γεγονώς ἔτεα C^{ac} || 21 κέλευον V^{ac}

ἂν ἐκεῖνος κελεύῃ. αὐτὸς δὲ περιχαρὴς ἔὼν φράζει τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρή-
 1 σαντα. Ἀστυάγης δέ, ὥς οἱ ἀπύκετο ὁ Ἀρπάγον παῖς, σφάξας αὐτὸν καὶ
 4 ποιησάμενος εἶχε [ἔτοιμα]. ἔπειτε δὲ τῆς ὥρης γινομένης τοῦ δείπνου
 παρήσαν οἱ τε ἄλλοι δαιτυμόνες καὶ ὁ Ἀρπαγος, τοῖσι μὲν ἄλλοισι καὶ 5
 αὐτῷ Ἀστυάγῃ παρετιθέατο τράπεζαι ἐπίπλεαι μηλείων κρεῶν, Ἀρπάγῳ
 δὲ τοῦ παιδὸς τοῦ ἑωυτοῦ, πλήν κεφαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ
 5 ποδῶν, τᾶλλα πάντα· ταῦτα δὲ χωρὶς ἔκειτο ἐπὶ κανέῳ κατακεκαλυμμένα.
 5 ὥς δὲ τῷ Ἀρπάγῳ ἐδόκεε ἄλλος ἔχειν τῆς βορῆς, Ἀστυάγης εἰρετό μιν, εἰ
 ἡσθείη τι τῇ θοίνῃ· φαμένον δὲ Ἀρπάγον καὶ κάρτα ἡσθῆναι παρέφερον, 10
 τοῖσι προσέκειτο, τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην καὶ τὰς
 χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, Ἀρπαγον δὲ ἐκέλευον προσστάντες ἀποκαλύπτειν
 6 τε καὶ λαβεῖν τὸ βούλεται αὐτῶν. πειθόμενος δὲ ὁ Ἀρπαγος καὶ ἀποκαλύ-
 πτων ὄρᾳ τοῦ παιδὸς τὰ λείμματα· ἰδὼν δὲ οὔτε ἐξεπλάγη ἐντός τε ἑωυτοῦ
 γίνεται. εἰρετο δὲ αὐτὸν ὁ Ἀστυάγης, εἰ γινώσκοι, ὅτεν θηρίον κρέα 15
 7 βεβρώκοι. ὁ δὲ καὶ γινώσκων ἔφη καὶ ἀρεστόν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασι-
 λεὺς ἔρδῃ. τοῦτοισι δὲ ἀμειψάμενος καὶ ἀναλαβὼν τὰ λοιπὰ τῶν κρεῶν
 ἦε ἐς τὰ οἰκία. ἐνθεῦτεν δὲ ἔμελλε, ὥς ἐγὼ δοκέω, ἀλίσας θάψειν τὰ
 πάντα.

120 Ἀρπάγῳ μὲν Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε, Κύρον δὲ πέρι βουλευόν 20
 ἐκάλεσε τοὺς αὐτοὺς τῶν μάγων, οἱ τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτῃ ἔκριναν. ἀπικο-

AB C P(p) DTR M SV(v)

Ὅτι Ἀστυάγης, ὥς οἱ ἀπύκετο (119, 3) — ἐπέθηκεν μὴ ἀνσχόντι Κύρον (120, 1)
 expl. Const. Porph. II. ἀρ. καὶ κακ. exc. VII

3 Λέξ. εὐτυκτα· ῥάδιως (ἔτοιμα, ῥάδια Lexx. seriatim conscripta) εἰργασμένα.
 Suid. εὐτυκτα· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ῥάδια, ἔτοιμα, εἰργασμένα, καλῶς κατ-
 εσκευασμένα· || 11 Thom. Mag. (s. v. πρόσκειμαι) καὶ πρόσκειμαι τὸ ἄναικειμαι.
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· παρέφερον — παιδὸς

1 συγκυρήσαντα V^{ac} || 3 ἡψησε AB¹ ἔψησε PM ἔψησε CDTRSV^c ἔψησα V^{ac} b |
 τὸν V^{ac} | εὐτυκτα DTRSV B^{ms} Lexx. τ inter κ et α inser. A man. rec. εὐτυκτα
 Const. rell. || 4 ἔτοιμα om. SV del. Hude, recte ut mihi videtur ut glossema (cf.
 Lexx.) | ἔπειτα DTRSV τα fin. vocis suprascr. A² vel man. rec. || τράπεζα T |
 ἐπίπλεα TM om. S | μηλείων D¹(?) M || 7 τοῦ ἑωυτοῦ παιδὸς DTMRSV | τῆς
 κεφαλῆς BDTMRMSV | τε² om. D || τὰ ἄλλα DTRMSV || 9 ἡρετο C || 10 θοίνῃ
 o ex α ut vid. corr. A θ*οίνῃ D | τοῦ Ἀρπάγον C || 12 προστάντες codd., corr.
 Schweighauser sequ. Stein Hude, sed cf. 86, 3 || 13 ὁ Ἀρπαγος om. M || 14 τε]
 δ' C || 15 ἡρετο C | γινώσκει T || 17 ἔρδοι T || 18 ἐνθεῦθεν Vb || 20 μὲν] δὲ M |
 τοιαύτην M || 21 ἐκάλεσε B¹ ἐκέλευε DRSV | ἔκριναν — p. 81, 1 τῇ haplogr.
 om. R

μένους δὲ εἴρετο ὁ Ἀστυάγης, τῇ ἔκρινάν οἱ τὴν ὄψιν· οἱ δὲ κατὰ ταῦτα
εἶπαν λέγοντες, ὡς βασιλεῦσαι χρὴν τὸν παῖδα, εἰ ἐπέζωσε καὶ μὴ ἀπέθανε
πρότερον. ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε· ἔστι τε ὁ παῖς καὶ περιέστι, καὶ 2
μὴν ἐπ' ἀγροῦ διατρώμενον οἱ ἐκ τῆς κόμης παῖδες ἐστήσαντο βασιλέα.
⁵ ὁ δὲ πάντα, ὅσα περ οἱ ἀληθεῖ λόγῳ βασιλέες, ἐτελέωσε ποιήσας· καὶ
γὰρ δορυφόρους καὶ θυρωροὺς καὶ ἀγγελιηφόρους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα
διατάξας ἤρχε. καὶ νῦν ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν;· εἶπαν οἱ μάγοι· 3
ἔι μὲν περιέστί τε καὶ ἐβασίλευσε ὁ παῖς μὴ ἐκ προνοίας τινός, θάρσει τε
τούτου εἵνεκα καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθόν· οὐ γὰρ ἔτι τὸ δεύτερον ἄρξει. παρὰ
¹⁰ σμικρὰ γὰρ καὶ τῶν λογίων ἡμῖν ἔνια κεχώρηκε, καὶ τά γε τῶν ὄνειράτων
ἐχόμενα τελῶς ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται.· ἀμείβεται ὁ Ἀστυάγης τοῖσδε· καὶ 4
αὐτός, ὦ μάγοι, ταύτῃ πλείστος γνώμην εἰμί, βασιλεὺς ὀνομασθέντος
τοῦ παιδὸς ἐξήκειν τε τὸν ὄνειρον καὶ μοι τὸν παῖδα τούτον εἶναι δεινὸν
ἔτι οὐδέν. ὁμως γε μέντοι συμβουλευσάτέ μοι εὖ περισκεψάμενοι, τὰ
¹⁵ μέλλει ἀσφαλέστατα εἶναι οἴκῳ τε τῷ ἐμῷ καὶ ὑμῖν.· εἶπαν πρὸς ταῦτα οἱ 5
μάγοι· ὦ βασιλεῦ, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν περὶ πολλοῦ ἐστι κατορθοῦσθαι
ἀρχὴν τὴν σὴν· κείνως μὲν γὰρ ἀλλοτριούται ἐς τὸν παῖδα τούτον περιουσία
ἐόντα Πέρσῃν, καὶ ἡμεῖς ἐόντες Μῆδοι δουλούμεθα τε καὶ λόγον οὐδενὸς
γνώμεθα πρὸς Περσέων ἐόντες ξεῖνοι, σέο δ' ἐνεστεῶτος βασιλέος
²⁰ ἐόντος πολυήτεω καὶ ἀρχομεν τὸ μέρος καὶ τιμὰς πρὸς σέο μεγάλας
ἔχομεν. οὕτω ὦν πάντως ἡμῖν σέο τε καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτεόν ἐστί. 6
καὶ νῦν εἰ φοβερόν τι ἐωρῶμεν, πᾶν ἂν σοι προσφράζομεν. νῦν δὲ ἀποσκή-
ψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαῦρον αὐτοῖ τε θαρσέομεν καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα
παρακελευόμεθα· τὸν δὲ παῖδα τούτον ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπόπεμψαι ἐς
²⁵ Πέρσας τε καὶ τοὺς γεναμένους.· ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀστυάγης ἐχάρη τε 121
καὶ καλέσας τὸν Κύρον ἔλεγέ οἱ, τάδε ὦ παῖ, σὲ γὰρ ἐγὼ δι' ὄψιν ὄνειρον

AB C P(p) DTR M SV (et usque ad ἐόντες ξεῖνοι 120, 5 b)

Σχολ. 120, 6 (ad φαῦλον quod pro φλαῦρον habet) ἐς τὸ εὐτέλεις B

1 ἦρετο C | τῇ τι DMSV | ταῦτα BDRM ταῦτα P || 2 ἐπέζησε CP || 3 ἀμεί-
βετο CDRSV || 5 ἐτελέσωσε D τελῶσε CT || 6 ἀγγελιφόρους D ἀγγελιαφόρους
TRMSV || 7 διαπράξας M | ἤρχε SV | νῦν om. DRSV | ἐς τί ἐστί D
ἐστί R ἔτι SV || 8 προνοίας TRV || 10 τὰ σμικρὰ C | ἡμῶν TRMSV | κεχώ-
ρισται b || 11 ἀμείβεται Ἀστυάγης PM ἀμείβεται ὁ Ἀστυάγης p cett. || 12 πλεί-
στος DM | τῇ γνώμῃ M | βασιλέως CTM || 13 δεινὸν om. P || 14 οὐδὲν ἔτι DR
MSV | γε μέντοι Eltz, sequ. Hude μὲν γέ τοι codd. μέντοι M Ald. || 17 ἐκέ-
νωσ D | περιούσα TRV παριούσα S || 19 ἀνεστεῶτος C | βασιλέως M βασιλῆος V
βασιλέος b cett. || 20 πολυήτεω D || 21 τε om. ABCP | προπτεόν SV προστεόν D ||
²² ἐωρῶμεν C ἐνωρῶμεν propos. Lhardy (quem sequ. Stein Hude), sed vix recte
ut indicat Weber BPhW 1941, 235 || 23 φαῦλον ABCP || 24 διακελευόμεθα MT
τὸν δὲ τὸν παῖδα B | ἀποπέμψαι BD ἀπόπεμψαι M ἀπόπεμψαι P ἀποπέμψαι p
ἀπόπεμψε TRSV || 26 τάδε] τοιάδε TM

οὐ τελέην ἡδίκεον, τῇ σεωυτοῦ δὲ μοίρῃ περίεις· νῦν ὦν ἔθι χαίρων ἐς Πέρσας, πομποὺς δὲ ἐγὼ ἅμα πέμπω. ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ πατέρα τε καὶ μητέρα εὐρήσεις οὐ κατὰ Μιτραδάτην τε τὸν βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.²

- 122 Ταῦτα εἶπας ὁ Ἀστυάγης ἀποπέμπει τὸν Κύρον. νοστήσαντα δὲ μιν 5
ἐς τοῦ Καμβύσεω τὰ οἰκία ἐδέξαντο οἱ γεινόμενοι καὶ δεξάμενοι, ὥς
ἐπύθοντο, μεγάλως ἀσπάζοντο, οἷα δὴ ἐπιστάμενοι αὐτίκα τότε τελευτή-
σαι, ἰστόρεόν τε, ὅτεω τρόπῳ περιγένοιτο. ὁ δὲ σφι ἔλεγε φᾶς πρὸ τοῦ
μὲν οὐκ εἰδέναι ἀλλὰ ἡμαρτηκέναι πλείστον, κατ' ὁδὸν δὲ πνθέσθαι
πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην· ἐπίστασθαι μὲν γάρ, ὥς βουκόλου τοῦ Ἀστυ- 10
άγεος εἶη παῖς, ἀπὸ δὲ τῆς κείθεν ὁδοῦ τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν
πνθέσθαι, τραφήναι δὲ ἔλεγε ὑπὸ τῆς τοῦ βουκόλου γυναικός, ἥ ἔτε
ταύτην αἰνέων διὰ παντός, ἣν τέ οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ. οἱ δὲ
τοκέες παραλαβόντες τὸ οὖνομα τοῦτο, ἵνα θειοτέρως δοκῇ τοῖσι
Πέρσῃσι περιεῖναι σφι ὁ παῖς, κατέβαλον φάτιν, ὥς ἐκκείμενον Κύρον 15
121 κῶον ἐξέθρεψε. ἐνθεῦτεν μὲν ἡ φάτις αὕτη κεχώρηκε. Κύρω δὲ ἀνδρευ-
μένῳ καὶ ἐόντι τῶν ἡλίκων ἀνδρειοτάτῳ καὶ προσφιλεστάτῳ προσέκειτο
ὁ Ἀρπαγος δῶρα πέμπων, τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυμῶν· ἀπ' ἑωυτοῦ
γὰρ ἐόντος ἰδιώτεω οὐκ ἐνεώρῳ τιμωρίην ἐσομένην ἐς Ἀστυάγεα, Κύρον
δὲ ὁρέων ἐπιτρεφόμενον ἐποιεέτο σύμμαχον τὰς πάθας τὰς Κύρον τῆσι 20
ἑωυτοῦ ὁμοιούμενος. πρὸ δ' ἔτι τούτου τάδε οἱ κατέρχαστο· ἐόντος τοῦ
Ἀστυάγεος πικροῦ ἐς τοὺς Μήδους συμμίσγων ἐνὶ ἐκάστῳ ὁ Ἀρπαγος
τῶν πρώτων Μήδων ἀνέπειθε, ὥς χρηὴ Κύρον προσθησαμένους Ἀστυάγεα
παῦσαι τῆς βασιλείης. κατεργασμένον δὲ οἱ τούτου καὶ ἐόντος ἐτοίμουν,
οὕτω δὴ τῷ Κύρῳ διαιωμένῳ ἐν Πέρσῃσι βουλόμενος Ἀρπαγος δηλώσαι 25
τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε ἅτε τῶν ὁδῶν φυλασσο-
4 μένων· ὁ δὲ ἐπιτεχνᾷται τοιόνδε· λαγὸν μηχανησάμενος καὶ ἀνασχίσας

AB C P(φ) DTR M SV

13 Hes. αἰὲν ἐόντες (αἰωνοῖτες v. l.)· διὰ παντός ὄντες || 23 Antiatt. Bekk. Anecd. 111 πρώτους· τοὺς ἀρίστους· Πλάτων Πολιτεία, Ἡρόδοτος πρώτῳ

1 τῆς ἑωυτοῦ SV τῇ σεαυτοῦ C | μοίρης RSV | περίεις Pp περιεῖς (vel περιεῖς) cett. || 6 εἰς C | ἐδέξαν SV || 7 ἐπειθόντο T | τότε] τὸ RSV || φᾶς] σφας DTR et ut vid. P^m σφεα* V σφεα S φᾶς p cett. || 11 εἶη] ἐστὶ DTRSV || 12 ἥ] ἡ V εἶη S || 14 ὄνομα Pp || 15 περιεῖναι σφι] περιέσφιν V **σθαι fin. vocis suprascr. V² περι σφιν S | κατέλαβον DRSV || 16 ἐνθεῦθεν V | φάτης A^{ac}B^{ac} | κεχώρηκε T || 18 ἀπὸ δὲ ἑωυτοῦ R || 19 οὐκ ἐνεώρῳ A (cf. 120, 6) | ἐς om. RSV | Ἀστυάγῃ V^{ac} Ἀστυάγῃ V^c || 20 τὰς²] τοῦ RSV τὰς τοῦ T | τῆσι] τῇ DTRSV || 21 πρὸς δ' ἔτι τούτου M || 24 κατεργασαμένους DTRSV | τούτου M || 25 ὁ Ἀρπαγος DTRMSV || 26 οὐδ᾽ om. DRM (ut vid.) SV || 27 λαγὸν P¹TM ο in ω mut. nescio quae man. A λαγὸν P²p cett.

τούτου τὴν γαστέρα καὶ οὐδὲν ἀποτίλας, ὥς δὲ εἶχε, οὕτω ἐσέθηκε
 βυβλίον γράφας, τὰ οἱ ἐδόκεε, ἀπογράφας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα καὶ
 δίκτυα δοὺς ἅτε θηρευτῇ τῶν οἰκετέων τῷ πιστοτάτῳ ἀπέστειλε ἐς τοὺς
 Πέρσας ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης διδόντα τὸν λαγὸν Κύρῳ ἐπειπεῖν
 5 αὐτοχειρὴ μιν διελεῖν καὶ μηδὲνα οἱ ταῦτα ποιεῖντι παρῆναι. ταῦτα τε 124
 δὴ ὦν ἐπιτελέα ἐγίνετο καὶ ὁ Κύρος παραλαβὼν τὸν λαγὸν ἀνέσχισε·
 εὐρὼν δὲ ἐν αὐτῷ τὸ βυβλίον ἐνεὸν λαβὼν ἐπελέγετο. τὰ δὲ γράμματα
 ἔλεγε, τάδε ᾧ παῖ Καμβύσεω, σὲ γὰρ θεοὶ ἐπορώσι, οὐ γὰρ ἂν κοτε ἐς
 τοσοῦτο τύχης ἀπῖκεν, σὺ νῦν Ἀστυάγεα τὸν σεωντοῦ φονέα τίσαι. κατὰ 2
 10 μὲν γὰρ τὴν τούτου προθυμίην τέθνηκας, τὸ δὲ κατὰ θεοῦς τε καὶ ἐμὲ
 περὶς, τὰ σε καὶ πάλαι δοκέω πάντα ἐκμεμαθηκέναι, σέο τε αὐτοῦ πέρι
 ὥς ἐπρήχθη, καὶ οἷα ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος πέπονθα, ὅτι σε οὐκ ἀπέκτεινα,
 ἀλλὰ ἔδωκα τῷ βουκόλῳ. σὺ νυν, ἣν βούλῃ ἐμοὶ πεῖθεσθαι, τῆς περ
 Ἀστυάγης ἀρχεὶ χώρης, ταύτης ἀπάσης ἀρξεις· Πέρσας γὰρ ἀναπείσας
 15 ἀπίστασθαι στρατηγὰς ἐπὶ Μήδους. καὶ ἦν τε ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος 3
 ἀποδεχθῆαι στρατηγὸς ἀντία σεῦ, ἔστι τοι, τὰ σὺ βούλει, ἦν τε τῶν τις
 δοκίμων ἄλλος Μήδων, πρῶτοι γὰρ οὗτοι ἀποστάντες ἀπ' ἐκείνου καὶ
 γενόμενοι πρὸς σέο Ἀστυάγεα καταιρέειν πειρήσονται. ὥς ὦν ἐτοίμου τοῦ
 γε ἐνθάδε ἐόντος ποίεις ταῦτα καὶ ποίεις κατὰ τάχος.
 20 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κύρος ἐφρόντιζε, ὅτεω τρόπῳ σοφωτάτῳ Πέρσας 125
 ἀναπείσει ἀπίστασθαι, φροντίζων δὲ εὐρίσκειται ταῦτα καιριώτατα εἶναι·

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 124, 1 (ad βυβλίον) τὴν ἐπιστολήν B

1 οὐδὲν **ABPD** dubitat annon ita sit legendum Weber in Anal. Hdt. 215 |
 ἀποτίλας **B**² ἀποτεῖλας **D** ἀποτείλας cett. litteris ei litteram i suprascr. nescio
 quae man. A | ἐπέθηκε **TRSV** || 2 βιβλίον **PDTRMSV** | ἀπογράφας **ABC** ||
 3 δίκτυα **B**¹ | ἀπέστειλε(ν) **D**²RV ἀπέστειλε(ν) **D**¹TMS ἀπέστειλε **D** man. rec.,
 cett. || 4 λαγὼν **M** || 4, 5 εἰπεῖν αὐτοχειρὶ **DTMRSV** || 5 ποιεῖντα **DTMSV**¹
 ποιῖν **R** | τε] δὲ **CM** τ suprascr. nescio quae man. C || 6 λαγὼν **D**² || 7 βιβλίον
PTRMSV || ἐπορώσει **CP** ἐπηρώσιν **RSV** || 9 τοσοῦτον **CT** | ἀπικνεῦ **DTMSV**
 extr. voc. litt. νεν suprascr. **A**² vel man. rec. ἐπικνεῦς **R** | ἐωντοῦ **DTMRMSV**
 σεωντοῦ **A** || 11 περὶς **B**^{ms} περιεῖς **TS** περιεῖς **RM** || 12 ἀπέκτεινα] ἀπέστειλα **C**¹ ||
 13 ἦν] ἦν **R** εἰ **S** om. **V** | βούλει **TRSV** litteris ei litt. η suprascr. **V**² | πιθέ-
 σθαι **R** πνθέσθαι **T** || 16 ἀποδεχθῶ **DTMRSV** litterae e litteras ei suprascr.
 A man. rec. | ἀντία σεῦ] ἀντήσθαι **DTMRSV** τῆσαι suprascr. **A**² vel man. rec. |
 ἔσται **M** | τὰ συμβούλεια **SV** || 17 ἄλλων **C** | ἄλλος δοκίμων **M** || 21 ἀνάπεισαι **AB**
 ἀναπείσαι **C** ἀναπίσθαι **D** | εὐρίσκει **DTMRMSV** lectionem εὐρίσκει τε cod. Askew.
 recepp. Schaefer Hude, propter καὶ eodem codice infra additum rectam indicat
 B. Hammer, De te part. usu Hdt. Thuc. Xen., diss. Lips. 1904, 18; εὐρίσκειται
 tamen passive usurpatur, φροντίζων nominativi qui dicitur absoluti modo adiuncto,
 quod a nostri sermone nihil abhorret, cf. IV 50, 4 s. f., VII 157, 2 (ἀλῆς κτλ.)
 (Kühner-Gerth II 108) | καιριώτατα] καὶ κυριώτατα **R** | εἶναι καὶ ἐποίησε cod.
 Askew. (v. supra)

2 ἐποίει δὴ ταῦτα. γράψας ἐς βυβλίον, τὰ ἐβούλετο, ἀλήν τῶν Περσέων
ἐποιήσατο, μετὰ δὲ ἀναπτύξας τὸ βυβλίον καὶ ἐπιλεγόμενος ἔφη Ἀστυάγέα
μιν στρατηγὸν Περσέων ἀποδεικνύναι. 'νῦν τε', ἔφη λέγων, 'ὦ Πέρσαι,
3 προαγορεύω ὑμῖν παρεῖναι ἕκαστον ἔχοντα δρέπανον.' Κῦρος μὲν ταῦτα
προηγόρευσε· ἔστι δὲ Περσέων συγχρὰ γένεα, καὶ τὰ μὲν αὐτέων ὁ Κῦρος
συνάλισε καὶ ἀνέπεισε ἀπίστασθαι ἀπὸ Μήδων· ἔστι δὲ τάδε, ἐξ ὧν ὅλλοι
πάντες ἀρτέεται Πέρσαι· Πασαργάδαι, Μαράφιοι, Μάσπιοι· τουτέων
Πασαργάδαι εἰσὶ ἀριστοὶ, ἐν τοῖσι καὶ Ἀχαιμενίδαι εἰσὶ φηγήτη, ἐνθεν
4 οἱ βασιλεῖς οἱ Περσεῖδαι γεγόνασι· ἄλλοι δὲ Πέρσαι εἰσὶ οἷδε· Πανθια-
λαῖοι, Δημοσσιαῖοι, Γερμάνιοι· οὗτοι μὲν πάντες ἀροτῆρές εἰσι, οἱ δὲ
126 ἄλλοι νομάδες, Δάοι, Μάρδοι, Δροπικοί, Σαγάρτιοι. ὥς δὲ παρήσαν

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 125, 2 (ad ἀλήν) ἄθροισιν B ἄθροισμα invenitur in cod. A voci ἀλήν
supraser. 125, 3 (ad Ἀρτεάται): οἱ Πέρσαι Ἀρταῖοι τὸ παλαιτάτον ὀνομάζοντο.
ἐπεὶ δὲ Περσεὺς ὁ ἐκ Δανάης τῆς Ἀκρισίον ἐξ Ἀργούς παρεγένετο αὐτοῖς καὶ γήμας
Ἀνδρομέδαν τὴν Κηφέως Πέρσῃ ἐποιήσατο παῖδα, ἐκ τοῦδε Πέρσαι ἐπωνομάσθησαν.
γῆμαντος δὲ τοῦ Ἀχαιμένους τὴν θυγατέρα Βήλον τοῦ Ἀσσυρίου, ὁ ἐξ αὐτῶν τεχθεὶς
Ἀχαιμένης ἐκλήθη, καὶ βασιλεύσας μετὰ τὸν φύντα, ἐκάλεον αὐτὸν Ἀχαιμενίδα B²

T 7 Steph. Byz. p. 127 (s. v. Ἀρταῖα) Ἡρόδοτος Ἀρτεάτας αὐτοὺς καλεῖ διὰ τοῦ
ε φιλοῦ. p. 128 Ἀρτεάται· γένος Περσικόν· Ἡρόδοτος πρώτη. p. 435 Μάσπιοι·
ἔθνος Περσικόν, ὡς εἰρηται ἐν τῷ περὶ Μαραφίων, Ἀρτεατῶν καὶ Πασαργαδῶν. cf.
Schol. et lectiones codicum. quod de errore, ut videtur, Stephani disser. Stein in
Vindiciarum Hdt. specimine. Eust. Dion. Perieg. 1069 οἷς ἀγχιτέρονες οἱ Πασα-
ργάδαι, ἀριστοὶ Περσῶν κατὰ Ἡρόδοτον || 10 Steph. Byz. p. 228 Ἀηρούσιοι· ἔθνος
Περσικόν· Ἡρόδοτος α'. Πέρσαι δ' οἱ μὲν Πενθιάδαι, οἱ δὲ Ἀηρούσιοι, οἱ δὲ Καρμά-
νιοι. Eust. Dion. Perieg. 1059 ἴστωρ δὲ νομάδας τινὰς Πέρσας, καὶ συγχρὰ εἶναι γένῃ
λέγει Περσῶν. 305 ὁ δὲ Ἡρόδοτος νομαδικῶν Περσικῶν γένος τοὺς Δάους λέγει, καθά
καὶ τοὺς Μάρδους καὶ ἄλλους τινὰς

1 Poll. VII 211 ἐπὶ τοῦ ἀγράφον τὸ βιβλίον εἰρηκεν Ἡρόδοτος εἰπὼν· γράψας ἐν
βιβλίῳ | Eust. II. 179 (ad B 90): τὸ δὲ 'ἄλις' παρὰ τὸ 'ἀλίζω' γίνεται, ὅθεν καὶ ἄλιν
Περσῶν παρ' Ἡροδότῳ ἢ ἄθροισις (cf. Schol.)

1 ἐποίησε δὲ V ἐποίησε δὲ S | ταῦτα | τάδε PDTRMSV | ἐν βιβλίῳ Poll. | βι-
βλίον PTRMSV || 2 βιβλίον PTRMSV || 3 μιν] μὲν ABCP || 4 προαγορεύω D ||
5 καὶ τὰ] κατὰ R | αὐτῶν C || 6 ὅλλοι] ἄλλοι TM || 7 ἀρτέεται A solus ἀρτεάται
(i. e. Ἀρτεάται) BCTR ἀρτεάται (i. e. Ἀρτεάται) P Ἀρτεάται Steph. | post ἀρ-
τεάται distinx. CR, post πάντες dist. B Ald. — nescio an vere sit nomen ethnicum.
quod nominalis sententia praecedat ἐξ ὧν ὅλλοι πάντες 'e quibus alii omnes ori-
ginem capiunt' | Μεράφιοι M | Μάσπιοι D Μάσιοι TRSV | τουτέων C || 8 καὶ —
φηγήτη] δ' Ἀχαιμενίδῃσι ἐστὶ φηγήται M | Ἀχαιμενίδαι R || 9 Πανθήλαιοι DRV
Πανθήλαιοι TMS Πενθιάδαι Steph. || 10 Ἀηρούσιοι Steph. | Καρμάνιοι Steph.
quod verum nomen gentis esse iudicat R. Schmitt, ZDMG 117, 1967, 124 (et in
Γερμάνιοι aliqua depravatione a Germanorum nomine inducta esse mutatum), sed
dubito an Stephani testimonio aliquid momenti sit attribuendum, quippe qui tot
errores in hanc paragraphum introduxerit | ἀροτῆρες εἰσι C

ἅπαντες ἔχοντες τὸ προειρημένον, ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος — ἦν γάρ τις χώρος
 τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης ὅσον τε ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα σταδίους ἢ εἴ-
 κοσι πάντῃ — τοῦτόν σφι τὸν χώρον προεῖπε ἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρῃ.
 ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἀεθλον δευτέρᾳ σφι 2
 5 προεῖπε ἐς τὴν ὑστεραίην παρεῖναι λελουμένους. ἐν δὲ τούτῳ τὰ τε
 αἰπόλια καὶ τὰς ποιμένας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ πατρὸς
 συναλίσας ἐς τῶντὸν ἔθνε καὶ παρσκευάζε ὡς δεξόμενος τὸν Περσέων
 στρατόν, πρὸς δὲ οἶνῳ τε καὶ σιτίοισι ὡς ἐπιτηδεωτάτοις. ἀπικομένους 3
 δὲ τῇ ὑστεραίῃ τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα εὐώχεε. ἐπέλτε δὲ
 10 ἀπὸ δείπνου ἦσαν, εἵρετό σφεας ὁ Κῦρος κότερα, τὰ τῇ προτεραίῃ εἶχον
 ἢ τὰ παρεόντα σφι, εἴη αἰρετώτερα. οἱ δὲ ἔφασαν πολλὸν εἶναι αὐτέων τὸ 4
 μέσον· τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφι κακὰ ἔχειν, τὴν δὲ τότε
 παρῶσαν πάντα ἀγαθὰ. παραλαβὼν δὲ τοῦτο τὸ ἔπος ὁ Κῦρος παρεγύ-
 μνον τὸν πάντα λόγον λέγων· ἄνδρες Πέρσαι, οὕτως ὑμῖν ἔχει· βουλο- 5
 15 μένοισι μὲν ἐμέο πεῖθεσθαι ἔστι τάδε τε καὶ ἄλλα μυρία ἀγαθὰ, οὐδένα
 πόνον δουλοπρεπέα ἔχουσι· μὴ βουλομένοισι δὲ ἐμέο πεῖθεσθαι εἰσὶ ὑμῖν
 πόνοι τῷ χθιζῶ παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὧν ἐμέο πευθόμενοι 6
 γίνεσθε ἐλεύθεροι· αὐτὸς τε γὰρ δοκέω θείῃ τύχῃ γεγωνὺς τάδε ἐς χεῖρας
 ἄγεσθαι καὶ ὑμέας ἡγῆμαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φανλοτέρους οὔτε
 20 τᾶλλα οὔτε τὰ πολέμια. ὡς ὧν ἐχόντων ὧδε ἀπίστασθε ἀπ' Ἀστυάγεος
 τὴν ταχίστην.³

Πέρσαι μὲν νυν προστάτεω ἐπιλαβόμενοι ἄσμενοι ἐλευθεροῦντο, καὶ 127
 πάλαι δεινὸν ποιούμενοι ὑπὸ Μήδων ἀρχεσθαι. Ἀστυάγης δὲ ὡς ἐπύθετο
 Κῦρον ταῦτα πρῆσσοντα, πέμψας ἄγγελον ἐκάλεε αὐτόν· ὁ δὲ Κῦρος 2
 25 ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ὅτι πρότερον ἤξοι παρ' ἐκείνων ἢ

AB C P(p) DTR M SV

³ Hes. ἐξημερῶσαι· ἡμεροποιῆσαι (sed obscurum est, utrum ad nostri locum an ad Eur. Herc. 20 pertineat hoc λῆμμα)

1 τις χώρος] τῆς χώρας ABCP || ■ τε] δὲ C || 3 πάντῃ] πᾶν τι D | ἐξημερῶσαι T
 ἐξ*ημερῶσαι M ἐξεημερῶσαι (e corr. ἐξημῶσαι natum) cod. Ven. Marc. 364 || 6 δ
 om. DRSV || 7 τῶντὸ PD τῶντὸ p τὸ ὠντὸ R τὸ ἐωντὸ TS τὸ ἐωντὸ V¹
 τὸ ἐωντοῦ V² | ἔθνεσε ABC | δεξόμενος DRSV^{ac} δεξιωσόμενος M || 7–8 τῶν Περ-
 σέων στρατόν ADRSV τῶν Περσέων τὸν στρατόν TM || 8 ἐπιτηδεωτάτοις CP
 ἐπιτηδεωτάτοις DTRMSV || 9 λειμῶνας CM λιμῶνα D¹ || 10 κότερα . . . 11 ἔφα-
 σαν om. RSV || 11 ἢ A^{ac}B | αὐτῶν C || 13 δὲ om. C || 15 ἔστι δὲ C ἔσται DTRSV ||
 16 ἐμέο πεῖθεσθαι om. M | πῖθεσθαι R || 18 γίνεσθε ἐλεύθεροι D γίνεσθαι ἐλεῦ-
 θεροι BC¹P¹pM γίνεσθαι λεύθεροι V^{ac} || 20 τὰ ἄλλα DTRSV | ἀπίστασθαι D
 ἀπίστασθε* V || 22 μὲν νυν] δὲ νῦν DRSV | ἡλευθεροῦντο D || 24 πρῆσσοντα RV |
 πρῆσσοντα ταῦτα M Ald. | ἐκάλεσε P ἐκάλε V² (ἐκάλεσεν ut vid. V¹) || 25 ἤξει
 TRSV

- Ἀστυάγης αὐτὸς βουλήσεται. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀστυάγης Μήδους τε
 ὥπλισε πάντας καὶ στρατηγὸν αὐτῶν ὥστε θεοβλαβὴς ἐὼν Ἀρπαγον
 3 ἀπέδεξε λήθην ποιούμενος, τὰ μιν ἐόργεε. ὥς δὲ οἱ Μῆδοι στρατευσάμενοι
 τοῖσι Πέρσῃσι συνέμισγον, οἱ μὲν τινες αὐτῶν ἐμάχοντο, ὅσοι μὴ τοῦ
 λόγον μετέσχον, οἱ δὲ αὐτομόλεον πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δὲ πλείστοι
 128 ἐθελοκάκεόν τε καὶ ἔφρευγον. διαλυθέντος δὲ τοῦ Μηδικοῦ στρατεύματος
 αἰσχυρῶς, ὥς ἐπύθετο τάχιστα ὁ Ἀστυάγης, ἔφη ἀπειλέων τῷ Κύρῳ·
 2 'ἀλλ' οὐδ' ὥς Κύρὸς γε χαίρήσει.' τοσαῦτα εἰπας πρῶτον μὲν τῶν μάγων
 τοὺς ὄνειροπόλους, οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κύρον, τούτους ἀνεσκο-
 λόπισε, μετὰ δὲ ὥπλισε τοὺς ὑπολειφθέντας ἐν τῷ ἄστεϊ τῶν Μήδων νέους 10
 3 τε καὶ πρεσβύτας ἄνδρας· ἐξαγαγὼν δὲ τούτους καὶ συμβαλὼν τοῖσι
 Πέρσῃσι ἐσώθη, καὶ αὐτὸς τε Ἀστυάγης ἐξωγρήθη, καὶ τοὺς ἐξήγαγε
 129 τῶν Μήδων, ἀπέβαλε. ἐόντι δὲ αἰχμαλώτῳ τῷ Ἀστυάγῃ προστάς ὁ
 Ἀρπαγὸς κατέχαιρέ τε καὶ κατεκερτόμεε καὶ ἄλλα λέγων ἐς αὐτὸν
 θυμάλγεια ἔπεα καὶ δὴ καὶ εἰρετό μιν πρὸς τὸ ἐωντοῦ δείπνον, τό μιν 15
 ἐκεῖνος σαρεῖ τοῦ παιδὸς ἐθοίνησε, ὃ τι εἴη ἢ ἐκείνου δουλοσύνη ἀντὶ τῆς
 2 βασιλείης. ὁ δὲ μιν προσιδὼν ἀντείρετο, εἰ ἐωντοῦ ποίεεται τὸ Κύρου
 ἔργον. Ἀρπαγὸς δὲ ἔφη αὐτὸς γὰρ γράφαι, τὸ πρῆγμα ἐωντοῦ δὴ δικαίως
 3 εἶναι. Ἀστυάγης δὲ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατόν τε καὶ ἀδικιώτατον
 ἐόντα πάντων ἀνθρώπων, σκαιότατον μὲν γε, εἰ παρεὸν αὐτῷ βασιλεῖα 20
 γενέσθαι, εἰ δὴ δι' ἐωντοῦ γε ἐπρήχθη τὰ παρεόντα, ἄλλω περιέδθηκε τὸ
 4 κράτος, ἀδικιώτατον δέ, ὅτι τοῦ δείπνου εἵνεκεν Μήδους κατεδούλωσε· εἰ
 γὰρ δὴ δέον πάντως περιθελῆναι ἄλλω τῷ βασιλεῖ καὶ μὴ αὐτὸν

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 128, 2 (ad ἀνέγνωσαν) ἀνέπεισαν B (cf. Suid.). 128, 3 (ad ἐσώθη) ἡ-
 τήθη B

8—10 Suid. s. v. μετεῖναι· Ἡρόδοτος· πρῶτον μὲν τοὺς μάγους, οἳ μετεῖναι τὸν Κύρον
 ἀνέπεισαν, ἀνεσκολόπισε (ἀνεσκολόπισαν v. l.). s. v. ἀνέγνωσαν· Ἡρόδοτος· τοὺς ὄνει-
 ροπόλους ἀνεσκολόπισεν, οἳ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κύρον. cf. Λέξεις ad 87, 3.
 Thom. Mag. 52 (s. v. ἀναγνώσκω): εὐρηται . . . παρ' Ἡροδότῳ 'ἀναγνώσκω' τὸ
 ἀναπείθειν, ὥς ἐν τῇ πρώτῃ· οἳ μιν . . . Κύρον

1 βούλεται S || 2 αὐτὸν DTRSV αὐτέων M Ald. || 3 ἐόργεε(v) DTRSV ||
 4 ἔμισγον C συνέμισγον SV | αὐτέων M Ald. || 7 ἀπειλῶν DTRSV || 8 ὥς ὁ
 Κύρὸς TRMSV | πρώτων B¹ || 9 μετεῖναι] μεκτεῖναι Thom., unde μὴ κτῆναι conl.
 Jungermann | τὸν om. Thom. | ἀνεσκολόπισε τούτους T ἀνεσκολόπισε πάντας M ||
 10 ὥπλισε AB^{ac} || 12 ἐσώθη C¹ TRSV ἐσώθη D ἡσώθη C² || 13 Ἀστυάγῃ DSV^{ac} |
 προστάς Schweighaeuser, sequ. Stein Hude, cf. 119, 5 sed cf. 86, 3 || 15 θυμάλγεια V
 θυμालεγία R | ἥρετό C || 16 ἐθοίνισεν TR¹ SV | ἡ om. C | δουλοσύνη R βασι-
 λεῖα M || 17 ἀντήρετο C | ποίεεται om. C || 18 καὶ τὸ πρῆγμα M Ald. | δὴ ἐωντοῦ
 PDRMSV || 19 ἀδικιώτατον] δικαιοτάτον C || 20 σκαιότατον . . . 21 ἐωντοῦ γε om. C |
 αὐτῷ ex αὐτὸν corr. V || 21 δὴ] δὲ V || 23 δεῖν PDRSV

ἔχειν, δικαιότερον εἶναι Μήδων τέφ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περσέων· νῦν δὲ Μήδους μὲν ἀναιτίους τούτου ἔοντας δούλους ἀντὶ δεσποτέων γεγενῆσθαι, Πέρσας δὲ δούλους ἔοντας τὸ πρὶν Μήδων νῦν γεγενῆσθαι δεσπότης.

⁵ Ἀστυάγης μὲν νῦν βασιλεύσας ἔτεα πέντε καὶ τριήκοντα οὕτω τῆς 130 βασιλείης κατεπαύσθη, Μῆδοι δὲ ὑπέκνυψαν Πέρσῃσι διὰ τὴν τούτου πικρότητα ἄρξαντες τῆς ἄνω Ἄλως ποταμοῦ Ἀσίης ἐπ' ἔτεα τριήκοντα καὶ ἑκατὸν θνῶν δέοντα πάρεξ ἢ ὅσον οἱ Σκύθαι ἤρχον. ὑστέρω μέντοι ² χρόνῳ μετεμέλησέ τέ σφι ταῦτα ποιήσασι καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ Δαρείου, ¹⁰ ἀποστάντες δὲ ὀπίσω κατεστράφησαν μάχῃ νικηθέντες. τότε δὲ ἐπὶ Ἀστυάγεος οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Κῦρος ἐπαναστάντες τοῖσι Μήδοισι ἤρχον τὸ ἀπὸ τούτου τῆς Ἀσίης. Ἀστυάγεα δὲ Κῦρος κακὸν οὐδὲν ἄλλο ³ ποιήσας εἶχε παρ' ἑωυτῷ, ἐς δ' ἐτελεύτησε. οὕτω δὲ Κῦρος γενόμενός τε καὶ τραφεὶς καὶ ἐβασίλευσε καὶ Κροῖσον ὕστερον τούτων ἄρξαντα ἀδικίης ¹⁵ κατεστρέψατο, ὥς εἰρηταί μοι πρότερον. τοῦτον δὲ καταστρεφάμενος οὕτω πάσης τῆς Ἀσίης ἤρξε.

Πέρσας δὲ οἶδα νόμοισι τοιοῖσδε χρεωμένους, ἀγάλματα μὲν καὶ νηοὺς 131 καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιευμένους ἰδρῦεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιεύσι μωρίην ἐπιφέρουσι, ὥς μὲν ἐμοὶ δοκεῖν, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνόμισαν ²⁰ τοὺς θεοὺς κατὰ περ οἱ Ἕλληνες εἶναι. οἱ δὲ νομίζουσι Διὶ μὲν ἐπὶ τὰ ² ὑψηλότερα τῶν ὀρέων ἀναβαίνοντες θυσίας ἔρδειν, τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλέοντες. θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήνῃ καὶ γῇ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι. τούτοις μὲν δὴ θύουσι μύνοιςι ἄρχῃθεν, ³ ἐπιμεμαθήκασι δὲ καὶ τῇ Οὐρανίῃ θύειν παρὰ τε Ἀσσυρίων μαθόντες καὶ

AB C P(p), ad quos accedunt usque ad ἀρχῃθεν 131, 3 DTR M SV

T 17—20 Cels. ap. Origen. C. Cels. VII 62 Ἡρόδοτος ἐν τοῖσδε ἱστορεῖ· Πέρσας — Ἕλληνες εἶναι || 20—22 ibid. V 41 ὅλοισι καὶ Ἡρόδοτος πάσαι δεδογμένον· νομίζουσι γὰρ φησι Διὶ — καλέοντες. Eust. II. 128 (ad I 423) . . . καὶ ἐν Ἡροδότῳ . . . εἰπόντι, ὅτι τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλοῦσιν οἱ Πέρσαι

23 Phryn. p. 166 ἀρχῃθεν . . . παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἰωσιν

³ δεσποτῶν DTRMSV | τὸ τε SV || ⁵ ἐπ' ante ἔτεα man. ut vid. rec. add. D | τριάκοντα V^c || ⁶ κατεπαύσθη DTRMSV | τοῦτο D^{ac} || ⁷ τριάκοντα DTRSV || ⁹ κατεμέλησέ TM || ¹⁰ κατεστράφησαν CDTRMSV (cf. grammaticam meam 134) || ¹¹ Ἀστυάγεος | ο ex ω corr. V || ¹³ ἐσθ Α || ¹⁴ τραφεῖς (e τραφθῆς corr.) Α || ¹⁷ τοῖσι M | τοιοῖσδε PD^{ac}V | τοιοῖσδε R | τοιοῖσδε D^c | τοιοῖσι S | τοῖσδε Cels. ap. Origen. || ¹⁸ ποιευμένους om. C | ἰδρῦσθαι Origen. cod. unus || ¹⁹ δοκεῖ DR MSV || ²⁰ κατὰ SV Cels. ap. Origen. || ²¹ οὐρέων CPD man. rec., Cels. ap. Origen. | θυσίας om. SV | ἔρδειν AB | ἔρδειν PpT Cels. ap. Origen. | τὸν κύκλον — 22 καλέοντες eras. T || ²³ θύουσι om. RSV | μύνοιςι θύουσι T | μόνουσι C

- Αραβίων. καλέουσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην Μύλιττα, Ἀράβιοι δὲ
 132 Ἀλιττα, Πέρσαι δὲ Μίτραν. θυσίῃ δὲ τοῖσι Πέρσησι περὶ τοὺς εἰρημένους
 θεοὺς ἤδε κατέστηκε. οὔτε βωμοὺς ποιεῦνται οὔτε πῦρ ἀνακαίουσι μέλλον-
 τες θύειν· οὐ σπονδῇ χρέωνται, οὐκὶ ἀλλῶ, οὐ στέμμασι, οὐκὶ οὐλῇσι.
 τῶν δὲ ὡς ἐκάστῳ θύειν θέλῃ, ἐς χώρον καθαρὸν ἀγαγὼν τὸ κτήνος 5
 ■ καλεῖ τὸν θεὸν ἐστεφανωμένος τὸν τιάραν μυρσίνῃ μάλιστα. ἐωυτῷ μὲν
 δὴ τῷ θύοντι ἰδίῃ μόνῳ οὐ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ, ὁ δὲ τοῖσι πᾶσι
 Πέρσησι κατεύχεται εἶδ' ἵκεσθαι καὶ τῷ βασιλεῖ, ἐν γὰρ δὴ τοῖσι ἅπασιν
 Πέρσησι καὶ αὐτὸς γίνεται. ἐπεὶ δὲ διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱεῖον
 ἐψήσῃ τὰ κρέα, ὑποπιάσας ποιῇν ὡς ἀπαλωτάτην, μάλιστα δὲ τὸ τρίφυλ- 10
 3 λον, ἐπὶ ταύτης ἐθήκε ὧν πάντα κρέα. διαθέντος δὲ αὐτοῦ μάγος ἀνὴρ
 παρεστῶς ἐπαεῖδει θεογονίην, οἷον δὴ ἐκείνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαοιδίην·
 ἄνευ γὰρ δὴ μάγου οὐ σφὶ νόμος ἐστὶ θυσίας ποιεῖσθαι, ἐπισχὼν δὲ
 ὀλίγον χρόνον ἀποφέρεται ὁ θύσας τὰ κρέα καὶ χρᾶται, ὃ τι μιν λόγος
 133 αἰρέει. ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἑκάστος 15

AB C P(p)

[o]v oi — [πασί] τε Περσησι 132, 2 Pap. Ox. 2096 fr. 7 mutilatum

- 133 ἡμέρην δὲ ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἑκάστος ἐγένετο. οἶνον δὲ
 Πέρσαι κάττα προσκένανται, καὶ σφὶ οὐκ ἐμέσαι ἔξεστι οὐκὶ (οὐκ M) οὐδῆσαι ἀντίον
 ἄλλον. ταῦτα μὲν οὕτω φυλάσσεται.

DTR M SV

T 15—p. 89, 14 Athen. 143f ss. Ἡρόδοτος δὲ συγκρίνων τὰ τῶν Ἑλλήνων συμπίσσια
 πρὸς τὰ παρὰ Πέρσαις φησίν· ἡμέρην δὲ Πέρσαι ἀπασέων — ἐπιδιαγινώσκουσιν

6 Hes. τιάρᾳ· . . . Ἡρόδοτος δὲ ἐν α' ἀρρενικῶς. Schol. Plat. Rp. 553c Ἡρόδοτος
 δὲ ἀρρενικῶς τὸν τιάραν φησὶ || 7—8 Thom. Mag. 219 κατεύχονται τὸ 'καταρῶμαι'.
 παρ' Ἡροδότῳ δὲ τὸ 'ἐπιπόνως εὐχομαι', ὡς ἐν τῇ πρώτῃ· πᾶσι — ἵκεσθαι

1—2 dearum nomina scripsi sicut consensu codd. omnium sunt transmissa (praeter
 quod *Mītran* in cod. C legitur); corrupta autem partim saltem esse inter editores
 constat, fortasse assimilatione litterarum, in quas nomina cadunt, in -ιττα creato
 errore, sed Legrand nihilominus *Naittan* pro *Mitan* (e quo *Mītran*) proposuit, ut
 deae quae *Anāhitā* vocatur (Veneris apud Persas, cf. R. Schmitt ZDMG 117, 1967,
 122) fieret memoria; mirum cur Hdt. formas nominum divinorum in accusati-
 vorum casus non verterit; Ἀλιτά a Seldenio propositum et ab omnibus prorsus
 editoribus receptum coll. III 8, 3, quamvis Canaanitico potius sermoni congruat,
 si eadem est nominis forma, nomini divino 'l (?) lāt scripto conveniret; pro
 Μύλιττα fortasse Μύλιττα (Semitice 'regina', neque vero proprie 'Assyricae', i. e.
 'regina caeli', quomodo Venerem appellatam esse nullo modo esset absurdum) vel
 Βήλιττα (fere Assyricae 'domina') restituendum || 4 στέμμασι] πέμμασι propos.
 Valckenaer || 5 ἑκάστος propos. Bekker ἐκάστῳ τις propos. Valckenaer τῶν δὲ
 δς ἂν ἐκάστοτε θύειν ἐθέλῃ propos. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1853, 4s. |
 ἐθέλῃ C θέλει Pp || 6 τόν²] τὴν C² || 7—8 [πασί] τε περσησι Pap. Ox. 2096 (conie-
 cerat Kallenberg) || 11 post ὧν spat. vac. AB | πάντα τὰ κρέα propos. Valckenaer,
 sequ. Stein Hude

ἐγένετο, ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιοῦσι προτιθέσθαι
 ἐν τ' ἢ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν καὶ ἵππων καὶ κάμηλον καὶ ὄνον προτι-
 θέσθαι ὄλους ὀπτοὺς ἐν καμίνουσι, οἱ δὲ πέννητες αὐτέων τὰ λεπτά τῶν
 προβάτων προτιθέσθαι. σίτοισι δὲ ὀλίγοισι χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ 2
 5 πολλοῖσι καὶ οὐκ ἁλέσι· καὶ διὰ τοῦτο φασὶ Πέρσαι τοὺς Ἕλληνας σιτεο-
 μένους πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφι ἀπὸ δείπνου παραφορέσθαι οὐδὲν
 λόγον ἄξιον, εἰ δὲ τι παραφέροιτο, ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι. οἶνω δὲ ■
 κάρτα προσκείται, καὶ σφι οὐκ ἐμέσαι ἔξεστι οὐκὶ οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλον.
 ταῦτα μὲν νυν οὕτω φυλάσσεται· μεθυσκόμενοι δὲ ἐώθασι βουλευέσθαι
 10 τὰ σπονδαιέστατα τῶν πρηγμάτων· τὸ δ' ἂν ἄδη σφι βουλευομένοισι, 4
 τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στέγαρχος, ἐν τοῦ ἂν ἐόντες
 βουλευόμενοι. καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, χρέωνται αὐτῷ· ἦν δὲ μὴ ἄδη,
 μετιῖσι. τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώ-
 σκουσι.
 15 Ἐντυγχάνοντες δ' ἀλλήλοισι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, τῷδε ἂν τις διαγνοίῃ, εἰ 134
 ὅμοιοι εἰσι οἱ συντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους
 φιλέουσι τοῖσι στόμασι, ἦν δὲ ἢ οὐτερος ὑποδεέστερος ὀλίγω, τὰς παρειὰς
 φιλέονται, ἦν δὲ πολλῷ ἢ οὐτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσκυνεῖ
 τὸν ἕτερον. τιμῶσι δὲ ἐκ πάντων τοὺς ἀρχιστα ἐωντῶν οἰκέοντας μετὰ γε 2
 20 ἐωντούς, δευτέρα δὲ τοὺς δευτέρους, μετὰ δὲ κατὰ λόγον προβαίνοντες

AB C P(p)

Σχόλ. 133, 4 (ad στέγαρχος) ὁ τοῦ οἴκου κύριος ἢ ὁ ἀρχὼν στέγης AB

⁴ Athen. 640e ss. Τρύφων δὲ φησὶ τὸ παλαιόν, πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ
 τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἐκάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ τε καὶ ποικίλα ἐπισ-
 φέρεσθαι, διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι . . . Ἡρόδοτος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ· σιτίσι δὲ
 ὀλίγοισι χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖς. Λέξ. ἐπιφορήματα· τραγήματα. Suid.
 ἐπιφορήματα· παρὰ Ἡροδότῳ τραγήματα

² τ' ἢ scripsi τῇ codd.; ad constructionem relativam a pronomine τῇ incipien-
 tem et pron. ταύτῃ (deinde ἢ a me restituto) continuatam cf. Kühner-Gerth II
 431 ss. | καὶ ὄνον καὶ ἵππων καὶ κάμηλον Athen. || ³ καμίνους Athen. | αὐτῶν C
 Athen. || ⁴ προτιθένται Athen. | σιτίσι δὲ Athen. 641 | σίτοις τε Athen. 144 |
 χρέονται Athen. || ⁶ πινῶντας C | σφίσιν Athen. || ⁸ προσκείται Ald. (cf. lectionem
 stirpis Romanae) | σφιν Athen. | οὐκ] οὐκ Athen. || ¹⁰ σπονδαιότατα P Ald. Athen. |
 πρηγμάτων Athen. cod. unus, cf. Schulze Kl. Schr. 410 et grammaticam meam
 36 s. || ¹¹ στεγέαρχος Athen. || ¹² χρέονται Athen. | αὐτῷ Athen. αὐτέω codd. |
 αὐτῷ - ἄδη om. B¹ || ¹²⁻¹³ εἰ δὲ μὴ, μετιῖσι (μετίησι v. l.) Athen. || ¹⁵ τοῖσι CP ||
 16 ἐντυγχάνοντες P

τιμῶσι· ἥκιστα δὲ τοὺς ἐωυτῶν ἐκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται νομίζοντες ἐωυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακροῦ τὰ πάντα ἀρίστους, τοὺς δὲ ἄλλους κατὰ λόγον τῷ λεγομένῳ τῆς ἀρετῆς ἀντέχεσθαι, τοὺς δὲ ἐκαστάτω
 3 οἰκέοντας ἀπὸ ἐωυτῶν κακίστους εἶναι. ἐπὶ δὲ Μῆδων ἀρχόντων καὶ ἤρχε τὰ ἔθνεα ἀλλήλων, συναπάντων μὲν Μῆδοι καὶ τῶν ἄγχιστα οἰκούντων σφίσι, οὗτοι δὲ καὶ τῶν ὁμοῦρων, οἱ δὲ μάλα τῶν ἐχομένων. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ οἱ Πέρσαι τιμῶσι· προσέβαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἄρχον
 135 τε καὶ ἐπιτροπεύον. ξεινικὰ δὲ νόμια Πέρσαι προσίενται ἀνδρῶν μάλιστα· καὶ γὰρ δὴ τὴν Μηδικὴν ἐσθλῆτα νομίσαντες τῆς ἐωυτῶν εἶναι καλλίω φορέουσι καὶ ἐς τοὺς πολέμους τοὺς Αἰγυπτίους θώρηκας, καὶ εὐπαθείας
 10 τε παντοδαπὰς πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι καὶ δὴ καὶ ἀπ' Ἑλλήνων μαθόντες παισὶ μίσγονται, γαμέουσι δὲ ἐκαστος αὐτέων πολλὰς μὲν
 136 κουριδίας γυναικας, πολλῶ δ' ἔτι πλεῦνας παλλακὰς κτῶνται. ἀνδραγαθίῃ δὲ αὕτη ἀποδέδεται· μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι δῶρα ἐκπέμπει
 15 2 βασιλεὺς ἀνὰ πᾶν ἔτος· τὸ πολλὸν δ' ἡγήεται ἰσχυρὸν εἶναι. παιδεύουσι δὲ τοὺς παῖδας ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος τρία μῶνα·

AB C P(p)

Σχόλ. 134, 2 Οἱ ἄγχιστα· οἱ τρίτοι A 135 (ad καὶ δὴ καὶ . . .) κακὸν τὸ διδάσκαλιον B² (ad γαμέουσι . . .): τοῦτο ἔτι παρὰ τοῖς νῦν Τούρκοις τηρεῖται B man. rec.

134—

137 Καὶ εὐπαθείας τε παντοδαπὰς πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι. παιδεύουσι δὲ τοὺς παῖδας ἀπὸ πενταέτεος ἀρξάμενοι μέχρι εἰκοσαέτεος τρία μῶνα· ἱππεύειν καὶ

DTR M SV

T 11 Plut. De Hdt. mal. 13 (Mor. 857) ὁ δὲ συγγραφεὺς ἐπιμένων Πέρσας μὲν φησι παισὶ μίσεσθαι παρ' Ἑλλήνων μαθόντας || 17 Strabo 733 ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν ἕως τετάρτου καὶ εἰκοστοῦ παιδεύονται τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ ἀληθύνειν

16—p. 91, 1 Eust. Dion. 1059 Ἡρόδοτος δὲ φησι καὶ ὅτι Πέρσαι παιδεύουσι τοὺς ἐαντῶν παῖδας ἀπὸ πενταετοῦς ἕως ἑτῶν κ' ἱππεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι. Thom. Mag. 23 (s. v. ἀληθεύω) ἀληθεύω καὶ ἀληθίζω. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ ἱππεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι

1 ἐκαστάτω ABC ἐκαστῷ Ald. || 3 τῷ λεγομένῳ secl. Krueger, sequ. Hude τῶν λεγομένων propos. Stein τὸν λεγόμενον propos. Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1850, 11, sequ. Legrand | ἐκαστάτω ABC || ■ μάλα] μάλιστα C || 11 ἀπ' | παρ' Plut. || 12 αὐτῶν B^{ac} C || 13 δέ τι C | παλακὰς C || 14 vocem unam inter μάχεσθαι et εἶναι erasam habet A || 17 πενταέτεος ut vid. A πενταετοῦς Eust. | εἰκοσαέτεος ut vid. A an Strabonis τετάρτου καὶ εἰκοστοῦ antiquitus lectionem ΔΔ pro ΚΔ lectam exstitisse demonstrat? cf. IX 57, 2

ἰσπεύειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι. πρὶν δὲ ἢ πενταέτης γένηται, οὐκ ἀπικνέεται ἐς ὄφιν τῷ πατρὶ, ἀλλὰ παρὰ τῆσι γυναιξὶ δίαται· τοῦδε ἔνεκα τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα ἦν ἀποθάνῃ τρεφόμενος, μηδεμίαν ἄσπιν τῷ πατρὶ προσβάλῃ. αἰνέω μὲν νυν τόνδε τὸν νόμον, αἰνέω δὲ καὶ 137
 5 τόνδε· τὸ μὴ μῆς αἰτίας ἔνεκα μῆτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν μῆτε τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἐκείνου οἰκετῶν ἐπὶ μῇ αἰτίῃ ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν· ἀλλὰ λογισάμενος, ἦν εὐρίσκη πλέω τε καὶ μέζω τὰ ἀδικήματα ἔοντα τῶν ὑπουργημάτων, οὕτω τῷ θυμῷ χρᾶται. ἀποκτεῖναι δὲ οὐδένα κω λέγουσι τὸν ἐκείνου πατέρα οὐδὲ μητέρα, ἀλλὰ 2
 10 ὁκόσα ἤδη τοιαῦτα ἐγένετο, πᾶσαν ἀνάγκην φασὶ ἀναζητούμενα ταῦτα ἂν εὐρεθῆναι ἦτοι ὑποβολιμαῖα ἔοντα ἢ μοιχίδια· οὐ γὰρ δὴ φασὶ οἶκος εἶναι τὸν γε ἀληθῶς τοκέα ὑπὸ τοῦ ἐκείνου παιδὸς ἀποθνήσκειν. ἄσσα δὲ 138
 15 σφι ποιεῖν οὐκ ἔξεστι, ταῦτα οὐδὲ λέγειν ἔξεστι. αἰσχιστον δὲ αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενόμισται, δεύτερα δὲ τὸ ὀφείλειν χρέος, πολλῶν μὲν καὶ
 20 ἄλλων εἴνεκα, μάλιστα δὲ ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα καὶ τι ψεύδος λέγειν. ὅς ἂν δὲ τῶν ἀσπῶν λέπρην ἢ λεύκην ἔχῃ, ἐς πόλιν οὗτος οὐ κατέρχεται οὐδὲ συμμισγεται τοῖσι ἄλλοις Πέρσῃσι· φασὶ δὲ μιν ἐς τὸν ἥλιον ἁμαρτάνοντα τι ταῦτα ἔχειν. ξείνων δὲ πάντα τὸν λαμβανόμενον 2
 ὑπὸ τουτέων πολλοὶ ἐξελαύνουσι ἐκ τῆς χώρας, καὶ τὰς λευκάς περιστράς

ABC P(p)

τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι. πρὶν δὲ ἢ πενταέτης (πενταετής codd.) γένηται, οὐκ ἀπικνέεται ἐς ὄφιν τῷ πατρὶ, ἀλλὰ παρὰ τῆσι (τισι **D** τοισι **V**¹) γυναιξὶ δίαται· τοῦδε ἔνεκα τοῦτο οὕτω ποιεῖται, ἵνα ἦν ἀποθάνῃ τρεφόμενος, μηδεμίαν (μηδεμίην **DR**) βλάβην ἀποδῇ τῷ πατρὶ προσβάλῃ (προσβάλλῃ **T**). αἰνέω (αἰνέων **RV**¹) μὲν νυν τόνδε τὸν νόμον, αἰνέω δὲ καὶ τόνδε· τὸ (τὸν **SV**) μὴ μῆς αἰτίας εἴνεκα μῆτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν μηδὲ (μὴ δὲ **DTM** μηδένα **RV**¹ μῆτε τινὰ **S** μηδένα τε **V**²) τῶν ἄλλων Περσέων μηδένα τῶν ἐκείνου οἰκετῶν (οἰκετῶν **TM**) ἐπὶ μῇ αἰτίῃ ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν. ὁκόσα δὲ σφι ποιεῖν οὐκ (om. **M**) ἔξεστι, 138
 (ταῦτα δὲ **V**) οὐδὲ λέγειν ἔξεστι Πέρσῃσι. αἰσχιστον δὲ αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενόμισται, δεύτερα δὲ τὸ ὀφείλειν χρέος καὶ τὸ ἐς ποταμὸν ἐνουρέειν (οὐρέειν **M**) ἢ

DTR M SV

16 Δέξ. λεύκη· πάθος τι (om. lex. alphab. conscripta) περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Suid. λεύκη· παρὰ Ἡροδότῃ πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Greg. Cor. 112 λεύκην δὲ καλοῦσι πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα

1 πενταετής codd. || 3 τοῦ δὲ **CP** τοῦδε δὲ propos. Schweighaeuser, sequ. Stein Hude | εἴνεκα **CP** | οὕτω om. **B** || 4 τόνδε] τοῦτον propos. Herwerden, sequ. Legrand || 5 αἰτίας εἴνεκα **C** || λέγουσι] λένουσι **C** || 10. 11 ταῦτα ἀνευρεθῆναι **BP** || 12 ἀληθῶς **Pp** || 19 πολλοὶ cum Hudio retinui sensum 'multi', i. e. 'frequenter' intelligens; secludi volt Stein, post χώρας transpos. Reiz, in πάλιν commutare vult Coray | post περιστράς aliquid excidisse putat Stein, dubitans sequ. Legrand

- τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. ἐς ποταμὸν δὲ οὔτε ἐνουρέειν οὔτε ἐμπτύειν, οὐ χεῖρας ἐναπονίζεσθαι οὐδὲ ἄλλον οὐδένα περιορῶσι, ἀλλὰ σέβονται
- 139 ποταμοὺς μάλιστα. καὶ τότε ἄλλο σφι ὧδε συμπέπτακε γίνεσθαι, τὸ Πέρσας μὲν αὐτοὺς λέληθε, ἡμέας μέντοι οὐ. τὰ οὐνόματά σφι ἔοντα ὁμοία τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ τελευτῶσι πάντα ἐς τὸντὸ 5 γράμμα, τὸ Δωριεὺς μὲν σὺν καλέονσι, Ἴωνες δὲ σίγμα. ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις τελευτῶντα τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα, οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως.
- 140 Ταῦτα μὲν ἀτρεκέως ἔχω περὶ αὐτῶν εἰδὼς εἰπεῖν. τότε μέντοι ὡς κορυπτόμενα λέγεται καὶ οὐ σαφηνέως περὶ τοῦ ἀποθανόντος, ὥς οὐ 10 πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς Πέρσεω ὁ νέκυς πρὶν ἢ ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλκυσθῆναι. μάγους μὲν γὰρ ἀτρεκέως οἶδα ταῦτα ποιέοντας, ἐμφανέως γὰρ δὴ ποιεῖσι. κατακηρώσαντες δὴ ὦν τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κορύπτουσι. μάγοι δὲ κεχωρῖδται πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐν 3 Αἰγύπτῳ ἱρέων· οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἔμπυχον μηδὲν κτείνειν, εἰ μὴ ὅσα 15 θύουσι, οἱ δὲ δὴ μάγοι αὐτοχειρίῃ πάντα πλὴν κυνὸς καὶ ἀνθρώπου κτείνουσι, καὶ ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῖνται κτείνοντες ὁμοίως μύρμηκας τε καὶ ὄφεις καὶ τᾶλλα ἐρπετὰ καὶ πετεινά. καὶ ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τοῦτῳ ἔχεται, ὥς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη, ἀνεμι δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον.
- 141 Ἴωνες δὲ καὶ Αἰολεὺς, ὥς οἱ Λυδοὶ τάχιστα κατεστράφατο ὑπὸ Περσέων, 20 ἔπεμπον ἀγγέλους ἐς Σάρδις παρὰ Κύρον ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ Κροίσῳ ἦσαν κατήκοοι. ὁ δὲ ἀκούσας αὐτέων, τὰ προίσχοντο, ἔλεξέ σφι λόγον, ἄνδρα φὰς αὐλητὴν ἰδόντα ἰχθυὺς ἐν τῇ θαλάσῃ 2 αὐλέειν δοκέοντά σφας ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν· ὥς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολλὸν τῶν 25

ABC P(p)

Τὸ πέρσας — οὐ et τὰ οὐνόματα — σίγμα (139) exc. paroemiogr. A

Ο δὲ Κύρος αὐτέων ἀκούσας τὰ προίσχοντο (141, 1) — ἐπελθόντο (141, 3) exc. floril. A¹

- πτύειν ἢ χεῖρας ἐναπονίζεσθαι (ἐναπονίπτεσθαι D) ἢ ἄλλο τι ποιεῖν· σέβονται δὲ
- 139 ποταμοὺς πάντων μάλιστα. τὰ δὲ οὐνόματα τῶν Περσέων πάντα τελευτῶσι ἐς τὸντὸ γράμμα, τὸ Δωριεὺς μὲν σὺν καλέονσι, Ἴωνες δὲ σίγμα (σῆγμα D). οὐ πρότερον δὲ παρ' αὐτῶν θάπτεται νέκυς, πρὶν ἢ ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἐλκυσθῆναι. ταῦτα μὲν νυν οὕτω τελεῖται.

DTR M SV

Ἡρόδοτος· τὸ δὲ Δωριεὺς μὲν σὺν καλέονσιν, Ἴωνες δὲ σίγμα (139) D fol. 5^r

1—2 οὔτε ἐνουρέουσι οὔτε ἐμπτύουσι οὐ χεῖρας ἐναπονίζονται codd. ABCP cur infinitivi stirpis Romanae sint praeferendi, recognosci potest e grammatica mea 171; ad negationem multiplicem (οὐδὲ ἄλλον 'ne alium quidem') cf. VI 11, 2; VIII 119 etc. necnon exempla triplicis negationis apud Kühner-Gerth II 205 exhibita || 2 οὐ] οὔτε B | περιορῶσι C || 5 καὶ σώμασι καὶ C || 7 Περσέων C | ονόματα B¹ || 13 δὴ²] δὲ Stein Hude || 20 κατεστράφατο A¹BP κατεστρεφέατο C || 23 αὐτέων ἀκούσας A¹B | αὐτῶν C | προίσχοντο A¹B¹ προσέσχοντο Pp | προσέσχοντο ABC || 24, 25 τῶν ἐλπίδων A¹B || 25 λαβεῖν] βαλεῖν A

ἰχθύων καὶ ἐξειρῶσαι· ἰδόντα δὲ παλλομένους εἰπεῖν ἄρα αὐτὸν πρὸς τοὺς ἰχθύς· 'παύεσθέ μοι ὀρχόμενοι, ἐπεὶ οὐδ' ἐμέο ἀλλέοντος ἡθέλετε ἐκβαίνειν ὀρχόμενοι.' Κύρος μὲν τοῦτον τὸν λόγον τοῖσιν Ἰωσι καὶ τοῖσι 3 Αἰολεῦσι τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, ὅτι δὴ οἱ Ἴωνες πρότερον αὐτοῦ Κύρου 5 δεηθέντος δι' ἀγγέλων ἀπίστασθαί σφεας ἀπὸ Κροίσου οὐκ ἐπέλθοντο, τότε δὲ κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων ἦσαν ἔτοιμοι πεῖθεσθαι Κύρῳ. ὁ 4 μὲν δὴ ὀργῇ ἐχόμενος ἔλεγέ σφι τάδε. Ἴωνες δὲ ὡς ἤκουσαν τούτων ἀνευχεθέντων ἐς τὰς πόλεις, τείχεά τε περιεβάλλοντο ἕκαστοι καὶ συνελ- γοντο ἐς Πανιώνιον οἱ ἄλλοι πληρὴν Μιλησίῳ, πρὸς μόνους γὰρ τούτους 10 ὄρκιον Κύρος ἐποιήσατο ἐπ' οἷσι περ ὁ Λυδός· τοῖσι δὲ λοιποῖσι [Ἰωσι] ἔδοξε κοινῶ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην δεησομένους Ἰωσι τιμωρέειν.

Οἱ δὲ Ἴωνες οὗτοι, τῶν καὶ τὸ Πανιώνιον ἐστὶ, τοῦ μὲν οὐρανοῦ καὶ τῶν 142 ὥρεων ἐν τῷ καλλίστῳ ἐτόγγχανον ἰδρυσάμενοι πόλις πάντων ἀνθρώπων, 15 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. οὔτε γὰρ τὰ ἄνω αὐτῆς χωρία τῶντο ποιεῖ τῇ Ἰωνίῃ οὔτε 2 τὰ κάτω [οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἡῶ οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἐσπέρην], τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ ὕγρου πιεζόμενα, τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τε καὶ ἀχμώδους. γλώσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους τέσσαρας 3 παραγωγέων. Μιλητος μὲν αὐτέων πρώτη κέεται πόλις πρὸς μεσαμβρίην, 20 μετὰ δὲ Μυοὺς τε καὶ Προήρη· αὐταὶ μὲν ἐν τῇ Καρῇ κατοικεῖνται κατὰ ταῦτα διαλεγόμενοι σφίσι, αἶδε δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ· Ἐφεσος, Κολοφών, Λέβεδος, Τέως, Κλαζομεναί, Φώκαια. αὐταὶ δὲ αἱ πόλεις τῆσι πρότερον 4 λεχθείησι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, σφι δὲ ὁμοφωνέουσι. ἔτι δὲ τρεῖς ὑπόλοιποι Ἰάδες πόλεις, τῶν αἱ δύο μὲν νήσους οἰεῖται, Σάμον 25 τε καὶ Χίον, ἡ δὲ μία ἐν τῇ ἡπείρῳ ἴδρυνται, Ἐρυνθραί. Χίοι μὲν νῦν καὶ Ἐρυνθραῖοι κατὰ τὸντο διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν μῦθοι. οὗτοι χαρακτηῖρες γλώσσης τέσσαρες γίνονται.

AB C P(p)

T 21-25 Steph. Byz. e nostro aliqua laudat s. vv. Ἐφεσος, Τέως, Φώκαια, Χίος in Atticam dialectum prorsus versa, cf. 80, 1

23 et 27 Poll. II 109 γλῶττας ἐκάλουν . . . καὶ γλώσσης χαρακτηῖρας ὡς Ἡρόδοτος

3 ὀρχόμενοι secl. Legrand | τοῖσι Ἰωσι A | τοῖς Αἰολεῦσι P | τοῖς Αἰολεῦσι A || 4 ἔλεξε A | οἱ om. A P || 5 δι' ἀγγέλων P | om. A P || 6 ἐτοίμοι C P || 8 ἀνευχεθέντων B¹ | περιεβάλλοντο P || 10 Ἰωσι secl. Legrand, cf. quae sequuntur || 11 Ἰωσι σφίσι propos. Naber (cf. quae praecedunt), sequi. Hude || 14 ὥρεων P || 15 ποιεῖν C || 16 οὔτε τὰ - ἐσπέρην secl. Stein, sequi. Hude (omnia autem ab οὔτε γὰρ (lin. 15) usque ad ἀχμώδους (lin. 17) interpolata indicat Abicht, Progr. Gymn. Luneburg. 1862, cuius iudicio favet Legrand) || 17 τε² om. P || 18 αὐτῇ αὐτοὶ C | τέσσαρας A || 19 αὐτῶν C P | μεσιμβρίην C || 21 σφι C P || 23 σφίσι propos. Stein, sequi. Hude || 27 τέσσαρες C P

- 143 Τούτων δὴ ὦν τῶν Ἰώνων οἱ Μιλήσιοι μὲν ἦσαν ἐν σκέπη τοῦ φόβου, ὀρκιον ποιησάμενοι, τοῖσι δὲ αὐτῶν νησιώτησι ἦν δεινὸν οὐδέν· οὔτε γὰρ Φοίνικες ἦσαν κω Περσέων κατήκοοι οὔτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυβάται.
- 2 ἀπεσχίσθησαν δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, ἀσθενέος δὲ ἐόντος τοῦ παντὸς τότε Ἑλληνικοῦ γένεος, πολλῷ δὲ ἦν 5 ἀσθενέστατον τῶν ἐθνέων τὸ Ἰωνικὸν καὶ λόγον ἐλαχίστον· ὅτι γὰρ μὴ
- 3 Ἀθῆναι, ἦν οὐδὲν ἄλλο πόλισμα λόγιμον. οἱ μὲν νυν ἄλλοι Ἴωνες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔφευγον τὸ οὐνομα οὐ βουλόμενοι Ἴωνες κεκληθῆναι, ἀλλὰ καὶ νῦν φαίνονται μοι οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἐπαισχύνεσθαι τῷ οὐνόματι· αἱ δὲ 10 δυνάδεκα πόλεις αὗται τῷ τε ὀνόματι ἠγάλλοντο καὶ ἱερὸν ἰδρύσαντο ἐπὶ σφέων αὐτέων, τῷ οὐνομα ἔθεντο Πανιώνιον, ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμοῖσι ἄλλοισι Ἰώνων (οὐδ' ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμοὶ
- 144 μετασχεῖν ὅτι μὴ Συμωναῖοι), κατὰ περ οἱ ἐκ τῆς πενταπόλειος νῦν χώρας Δωριεῖς, πρότερον δὲ ἑξαπόλιος τῆς αὐτῆς ταύτης καλεομένης, φυλάσσον- 15 ται ὦν μηδαμὸς ἐσδέξεσθαι τῶν προσοίκων Δωριέων ἐς τὸ Τριοπικὸν ἱερὸν, ἀλλὰ καὶ σφέων αὐτέων τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν ἀνομήσαντας ἐξέκλησαν
- 2 τῆς μετοχῆς. ἐν γὰρ τῷ ἀγῶνι τοῦ Τριοπίου Ἀπόλλωνος ἐτίθεσαν τὸ πάλαί τριπόδας χαλκέους τοῖσι νικῶσι, καὶ τούτους χρῆν τοὺς λαμ- 3 βάνοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ μὴ ἐκφέρειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀνατιθέναι τῷ θεῷ· ἀνὴρ 20 ὦν Ἀλικαρνησεύς, τῷ οὐνομα ἦν Ἀγασικλῆς, νικήσας τῶν νόμων κατηλόγησε, φέρων δὲ πρὸς τὰ ἑαυτοῦ οἰκία προσεπασσάλευσε τὸν τριπόδα. διὰ ταύτην τὴν αἰτίην αἱ πέντε πόλεις, Αἰνδος καὶ Ἰήλυσός τε καὶ Κάμειρος καὶ Κῶς τε καὶ Κνίδος, ἐξέκλησαν τῆς μετοχῆς τὴν ἑκτὴν πόλιν Ἀλικαρνησόν. τούτοις μὲν νυν οὗτοι ταύτην τὴν ζημίην ἐπέθηκεν.

AB C P(p)

T 7—9 Plut. De Hdt. mal. 19 (Mor. 858): v. ad 146, 2

1 Suid. σκέπη· παρὰ Ἡροδότῳ θήκη, δέρμα. cf. quae ad 185, 4 ex Lexx. et Hes. laudantur || 6—7 Thom. Mag. 227 (s. v. λόγιμον) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ὅτι — λόγι-
μον || 11—13 Thom. Mag. 269 (s. v. οὐδεῖς) . . . οὐ μόνον 'οὐδεῖς' καὶ 'μηδεῖς', ἀλλὰ
καὶ 'οὐδένες' καὶ 'μηδένες' καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώσεων τῶν πληθυντικῶν Ἀττικοὶ
λέγουσι τὸ 'οὐδαμοὶ' καὶ 'μηδαμοὶ'. Ἡρόδοτος, ὡς Ἰωνικόν, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ· ἐβου-
λεύσαντο — μετασχεῖν || 15 Steph. Byz. s. v. Τριοπίον: τὸ πτητικόν Τριοπικός· Τριοπι-
κὸν ἱερὸν· Ἡρόδοτος πρώτῃ || 17 Bekk. Anecd. Antiatt. 107 μετοχή· Ἡρόδοτος
πρώτῳ

■ δέ2] δὴ propos. Stein, sequ. edd. τε propos. Herold Progr. Gymn. Reg. Nu-
remb. 1853, 12 || 7 οὐδὲ Thom. Mag. || ■ ἔφευγον propos. Cobet (cf. Plut.) ἐφυ-
γον codd. || 10 οὐνόματι CP | ἱερὸν CP || 10, 11 ἐπὶ τε σφέων CP^p || 11 αὐτῶν C | τῷ
τὸ CP^p || 15 ὦν] αἰνῶς propos. Stein IV 76, 1 collato | εἰσδέξεσθαι C ἐσδέξασθαι
Pp || 16 αὐτῶν CPp || 20 τῶν νόμων Pp τὸν νόμον cett., cf. 84, 3 et quae Kallen-
berg dixit in Progr. Gymn. Freder.-Werderiani Berolin. 1884, 22 || 23 Κάμειρος A

Δωδέκα δέ μοι δοξέουσι πόλιας ποιήσασθαι οἱ Ἴωνες καὶ οὐκ ἐθελῆσαι 145
 πλεῦνας ἐσδέξασθαι τοῦδε εἵνεκα, ὅτι καὶ ὅτε ἐν Πελοποννήσῳ οἴκεον,
 δωδέκα ἦν αὐτῶν μέρη, κατὰ περ νῦν Ἀχαιῶν τῶν ἐξελασάντων Ἴωνας
 δωδέκα ἐστὶ μέρη. Πελλήνη μὲν γε πρώτη πρὸς Σικυῶνος, μετὰ δὲ
 5 Αἴγαια καὶ Αἰγαί, ἐν τῇ Κρᾶθις ποταμὸς ἀένναός ἐστι, ἀπὸ τοῦ δ' ἐν
 Ἰταλίῃ ποταμὸς τὸ οὐνομα ἔσχε, καὶ Βοῦρα καὶ Ἑλίκη, ἐς τὴν κατέφυγον
 Ἴωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν μάχῃ ἐσσωθέντες, καὶ Αἴγιον καὶ Ῥύπες καὶ Πατρέες
 καὶ Φαρέες καὶ Ὠλενος, ἐν τῷ Πεῖρος ποταμὸς μέγας ἐστὶ, καὶ Λύμη
 καὶ Τριταιέες, οἱ μῦθοι τούτων μεσόγαιοι οἰκέουσι. ταῦτα δωδέκα 146
 10 μέρη νῦν Ἀχαιῶν ἐστὶ καὶ τότε γε Ἰώνων ἦν. τούτων δὲ εἵνεκα καὶ οἱ
 Ἴωνες δωδέκα πόλιας ἐποίησαντο, ἐπεὶ ὥς γέ τι μᾶλλον οὗτοι Ἰωνές εἰσι
 τῶν ἄλλων Ἰώνων ἢ κάλλιόν τι γεγόνاسι, μωρὴ πολλὴ λέγειν, τῶν
 Ἀβαντες μὲν ἐξ Εὐβοίης εἰσι οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα, τοῖσι Ἰωνίης μετὰ οὐδὲ
 τοῦ οὐνόματος οὐδέν, Μινύαι δὲ Ὀρχομένιοι σφιν ἀναμεμίσχεται καὶ
 15 Καδμεῖοι καὶ Δρύοπες καὶ Φωκέες ἀποδάσμιοι καὶ Μολοσσοὶ καὶ Ἀρκάδες
 Πελασγοὶ καὶ Λωριέες Ἐπιδαυριοὶ, ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ ἀναμεμίσχεται.
 οἱ δὲ αὐτέων ἀπὸ τοῦ πρυτανηίου τοῦ Ἀθηναίων ὀρμηθέντες καὶ νομίζοντες 2
 γενναϊότατοι εἶναι Ἰώνων, οὗτοι δὲ οὐ γυναικας ἡγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην,
 ἀλλὰ Καίερας ἔσχον, τῶν ἐφόνευσαν τοὺς γονέας. διὰ τοῦτον δὲ τὸν 3
 20 φόνον αἱ γυναῖκες αὐταὶ νόμον θέμεναι σφίσι αὐτῇσι ὄρκους ἐπῆλσαν καὶ

AB C P(p)

T 17—p. 96, 10 Plut. De Hdt. mal. 19 (Mor. 858s.) ἀλλ' ἀφίημι τὰ τῶν βαρβάρων, ἀφθονίαν γὰρ αὐτὸς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πεποίηκεν· Ἀθηναίους τοίνυν καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἄλλων Ἰώνων ἐπαισχύνεσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ μὴ βουλομένους, ἀλλὰ φεύγοντας Ἴωνας κεκλήσθαι (143, 3), τοὺς δὲ νομίζοντας αὐτῶν γενναϊοτάτους εἶναι καὶ ὀρμηθέντας ἀπὸ τοῦ πρυτανηίου τῶν Ἀθηναίων ἐκ βαρβάρων παιδοποιήσασθαι γυναικῶν, πατέρας αὐτῶν καὶ ἀνδρας καὶ παῖδας φονεύσαντας· διὸ τὰς γυναικας νόμον θέσθαι, ὄρκους ἐπελάσαι καὶ παραδοῦναι ταῖς θυγατράσι μήποτε ὁμοσιτῆσαι τοῖς γε ἀνδράσι μὴδ' ὀνομαστὶ βοῆσαι τὸν αὐτῆς ἄνδρα, καὶ τοὺς νῦν ὄντας Μιλησίους ἐξ ἐκείνων γεγονέναι τῶν γυναικῶν. ὑπειπὼν δὲ καθαρῶς Ἴωνας γεγονέναι τοὺς Ἀπατούρια ἄγοντας ἐορτὴν ἄγουσι δὲ πάντες φησὶ πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολοφωνίων. τοὺτους μὲν οὕτως ἐκκέκλεικε τῆς εὐγενείας

17 Δέξ. πρυτανεῖον· θεσμοθεῖον (θεσμοθέτιον Lexx. alphab.), θόλος (θόλος καὶ ἡ τοῦ σίτου θήκη Lexx. alphab.). Suid. πρυτανεῖον· θόλος . . . || 20 Eust. II. 70 (ad A 154) τὸ . . . ὄρκους ἐπῆλσαν παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ἐπῆλγον' ἀπ' ἐναντίας γηθὲν φρὸς τὸ ἀπῆλσαν' τὸν ἐπακτὸν ὄρκον ὀνομασθῆναι πεποίηκε παρὰ τοῖς ὕστερον

1 δοκέουσι δέ μοι δωδέκα P Ald. || 2 πλέονας Pp | εἰσδέξασθαι Cpp | καὶ ὅτι καὶ ὅτε Pp || 4 γε Reiske τε codd. | πρὸ Cpp || 5 ἀνάγός ACP | ἀπότον ser. codd., fortasse ἀπ' ὅτον, sed v. grammaticam meam 109 || 7 Ῥύπαις C || Δρύμη ABP || 11 γέ τι γε ἐπὶ C γέ τοι Pp || 14 Ὀρχομένιοι σφι Herold Progr. Reg. Gymn. Nuremb. 1850, 10 Ὀρχομενίοισιν codd.

- παρέδοσαν τῇσι θυγατράσι μή κοτε ὁμοσιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι μηδὲ οὐνόματι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα τοῦδε εἵνεκα, ὅτι ἐφόνευσαν σφέων τοῦς πατέρας καὶ ἄνδρας καὶ παῖδας καὶ ἔπειτε ταῦτα ποιήσαντες αὐτῇσι
- 147 συνοίκεον. ταῦτα δὲ ἦν γινόμενα ἐν Μιλήτῳ. βασιλέας δὲ ἐστήσαντο οἱ μὲν αὐτῶν Ἀγκίωνς ἀπὸ Γλαύκων τοῦ Ἱππολόχου γεγονότας, οἱ δὲ 5 Κανίκωνας Πυλλίους ἀπὸ Κόδρου τοῦ Μελάνθου, οἱ δὲ καὶ συναμφοτέρους. ἀλλὰ γὰρ περιέχονται τοῦ οὐνόματος μᾶλλον τι τῶν ἄλλων Ἰώνων.
- 2 ἔστωσαν δὲ καὶ οἱ καθαρῶς γεγονότες Ἴωνες [εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες, ὅσοι ἀπ' Ἀθηναίων γεγόνاسι καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι ἑορτὴν. ἄγουσι δὲ] πάντες πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολοφωνίων· οὗτοι γὰρ μούνοι Ἰώνων οὐκ ἄγουσι 10
- 148 Ἀπατούρια, καὶ οὗτοι κατὰ φόνου τινὰ σκήψιν. τὸ δὲ Πανιώνιον ἐστὶ τῆς Μυκάλης χώρος ἱρὸς πρὸς ἄρκτον τετραμμένος κοινῇ ἐξαιρημένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδέωνι Ἐλικωνίῳ· ἡ δὲ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἡπείρου ἄκρῃ πρὸς ζέφυρον ἄνεμον κατήκουσα Σάμῳ, ἐς τὴν συλλεγόμενοι ἀπὸ τῶν πολλῶν
- 2 Ἴωνες ἄγρσκον ὀρτὴν, τῇ ἔθεντο οὐνομα Πανιώνια. πεπόνθασι δὲ οὗτι 15 μούναι αἱ Ἰώνων ὀρται τοῦτο, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων πάντων ὁμοίως πᾶσαι ἐς τὸ αὐτὸ γράμμα τελευτῶσι, κατὰ περ τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα.
- 149 Αὗται μὲν αἱ Ἰάδες πόλιες εἰσι, αἶδε δὲ <αῖ> Αἰολίδες, Κύμη ἡ Φρικωνὶς καλεομένη, Αἰγίρσαι, Νέον τεῖχος, Τῆνμος, Κίλλα, Νότιον, Αἰγυρόεσσα, Πιτάνη, Αἰγαῖαι, Μύρνα, Γρόνεια· αὗται ἑνδεκα Αἰολέων πόλιες αἱ 20 ἄρχαίαι, μία γὰρ σφῶν παρελύθη Σμύρνη ὑπὸ Ἰώνων· ἦσαν γὰρ καὶ
- 2 αὗται δώδεκα αἱ ἐν τῇ ἡπείρῳ. οὗτοι δὲ οἱ Αἰολέες χώρην μὲν ἔτυχον
- 150 κτίσαντες ἀμείνω Ἰώνων, ὥρέων δὲ ἤκουσαν οὐκ ὁμοίως. Σμύρνην δὲ

AB C P(p)

■ Ael. Dion. Atticista (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 117) 'εἶτα' καὶ 'ἔπειτα' Ἀττικά· τὸ δὲ 'εἶτεν' καὶ 'ἔπειτεν' Ἰακά· διὸ καὶ παρὰ Ἡροδότῳ

■ ὀνομασί Plut. || 7 ὀνόματος BP || ■ δέ²] δὴ propos. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1853, 13—14, sequ. edd. | εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες om. A¹, in mg. add. A¹ | εἰσὶ — 9 ἄγουσι δὲ seclusi (a Ionica dialecto abhorrentes consideres formas) quae veri simillimum iudicandum est invasisse e Plutarchi verbis (vel e simili fonte), ubi illud ὑπαιπῶν ea a nostro expressis verbis non esse dicta satis perspicue exprimit et ἑορτὴν ἄγουσι δὲ ad explendam tantum Plutarchi sententiam ex eis quae apud Hdt. sequuntur detractum esse recognoscitur || 9 ὀρτὴν Pp | δὲ om. C || 12 ὑπὸ] ἀπὸ C || 13 ὀρτὴν AB | πεπόνθασι — 17 οὐνόματα del. Stein, locum suspicatur Legrand || 16 ὀρται AB || 17 τῷτὸ CP | τελευτῶσαι Pp Ald. || 18 αἶδε δὲ A | αἱ suppl. Ald. || 19 Τῆνος codd., quam lectionem respuit Holsten ap. Steph., sequ. edd., Gronovius autem codicum testimonium emendari non vult, inepte iudicans dialecti phonetismum forma Τῆνος esse exhibitum | Αἰγυρόεσσα C Αἰγυροῦσσα Stephani Byz. Aeolicam formam nominis in Ionicam vel Atticam tantum convertit || 20 Αἰγαῖα C | αἱ om. CP || 21 παρεληλύθη C¹, παρελείφθη adser. C² || 22 δώδεκα ἐν C

ὧδε ἀπέβαλον Αἰολέες· Κολοφωνίους ἄνδρας στάσει ἐσσωθέντας καὶ ἐκπεσόντας ἐκ τῆς πατρίδος ὑπεδέξαντο. μετὰ δὲ οἱ φηγάδες τῶν Κολοφωνίων φυλάξαντες τοὺς Σμυρναίους ὁρτὴν ἔξω τείχεος ποιευμένους Διονύσω τὰς πύλας ἀποκλήσαντες ἔσχον τὴν πόλιν. βοηθησάντων δὲ 2 πάντων Αἰολέων ὁμολογίῃ ἐχρήσαντο τὰ ἐπιπλά ἀποδόντων τῶν Ἰώνων ἐκλιπεῖν Σμύρνην Αἰολέας. ποιησάντων δὲ ταῦτα Σμυρναίων ἐπιδιείλοντό σφεας αἱ ἑνδεκα πόλεις καὶ ἐποιήσαντο σφέων αὐτέων πολιίτας. αὗται 151 μὲν νυν αἱ ἡπειρωτίδες Αἰολίδες πόλεις ἔξω τῶν ἐν τῇ Ἰδῇ οἰκημένων· κηχωρίδαται γὰρ αὗται. αἱ δὲ τὰς νήσους ἔχουσαι πέντε μὲν πόλεις τὴν 2 Λέσβον νέμονται — τὴν γὰρ ἕκτην ἐν τῇ Λέσβῳ οἰκεομένην Ἀρίσβαν ἡνδραπόδισαν Μηθυμναῖοι, ἐόντας ὁμαίμους —, ἐν Τενέδῳ δὲ μία οἰκέεται πόλις, καὶ ἐν τῇσι Ἑκατὸν νήσοις καλεομένησι ἄλλη μία. Λεσβίοις μὲν νυν καὶ Τενεδίοις, κατὰ περ Ἰώνων τοῖσι τὰς νήσους 3 ἔχουσι, ἦν δεινὸν οὐδέν, τῇσι δὲ λοιπῇσι πόλισι ἕαδε κοινῇ Ἰωσι ἐπεσθαι, 15 τῇ ἂν οὗτοι ἐξηγέωνται.

Ὡς δὲ ἀπίκοντο ἐς τὴν Σπάρτην τῶν Ἰώνων καὶ Αἰολέων οἱ ἄγγελοι, 152 κατὰ γὰρ δὴ τάχος ἦν ταῦτα πρησόμενα, εἵλοντο πρὸ πάντων λέγειν τὸν Φωκαέα, τῷ οὐνομα ἦν Πύθερμος. ὁ δὲ πορφύρεόν τε εἶμα περιβαλόμενος, ὡς ἂν πυνθανόμενοι πλείστοι συνέλθοιεν Σπαρτιητέων, καὶ καταστάς 20 ἔλεγε πολλὰ τιμωρεῖν ἐωντοῖσι χεῖρων. Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ πως 2 ἤκουον, ἀλλ' ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρεῖν Ἰωσι· οἱ μὲν δὴ ἀπαλλάσσοντο, Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀπωσάμενοι τῶν Ἰώνων τοὺς ἀγγέλους ὁμως ἀπέστειλαν πεντηκοντέρῳ ἄνδρας, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, κατασκόπους τῶν τε Κύρον 3 πρηγματέων καὶ Ἰωνίης. ἀπικόμενοι δὲ οὗτοι ἐς Φώκαιαν ἔπμπον ἐς 3 Σάρδεις σφέων αὐτῶν τὸν δοκιμώτατον, τῷ οὐνομα ἦν Λακρίνης, ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρεῖν ὡς αὐτῶν οὐ περιοφεμένων. ταῦτα εἰπόντος τοῦ κήρυκος λέγεται Κύρον 153 ἐπειρεσθαι τοὺς παρεόντας οἱ Ἑλλήνων, τίνες ἐόντες ἀνθρωποὶ Λακεδαιμό-

AB C P(p)

Σχόλ. 152, 3 συνάμωρον· πορνικόν. καὶ συνάμωρος ὁ κακόσχυλος· Ἡρόδοτος. καὶ σιναμωρομένην συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα. οὕτως Ἀριστοφάνης B⁵

5 Λέξ. ἐπιπλά· ἡ μὴ βεβαία κτήσις (ἐγγαῖα κτίσις Lexx. ser. conser.), ἀλλ' ἐπιπόλαιος (ἐπιπλά καὶ τὰ ἐπάνω τῶν στρωμάτων add. alph.). Suid. ἐπιπλά· σκευὴ τὰ μὴ ἔγγεια, ἀλλ' ὅσον ἐπιπόλαια, οἱ δὲ ἐπίπλοα αὐτὰ φασιν. Greg. Cor. 111 ἐπιπλά τὴν μὴ βεβαίαν (βαθεῖαν ser.) κτήσιν, ἀλλ' ἐξ ἐπιπολής || 10 Steph. Byz. s. v. Ἀρίσβη: Ἡρόδοτος δὲ καὶ ἰάζων Ἀρίσβαν (Ἀρίσβην codd. tres) καλεῖ ἐν πρώτῃ

1 ἀπέβαλλον C | στάσι AB¹ | ἐσσωθέντες B¹ || Σμυρναίων secl. Stein || 11 Μηθυμναῖοι B^m Μηθυμναῖοι cett. litterae e litteram η suprascr. A man. rec. || 13 Τενεδίοις C || 16 ἀπικατο C ἀπικέατο Pp || 18 Φωκαῖα P^{ac} Φωκαῖα P^{ap} cett. || 20, 21 οὐκ ἐσήκουον propos. Naber οὐ πως ἐσήκουον propos. Stein || 23 μὲν om. C || 28 ἐπήρεσθαι C

- νιοι καὶ κόσοι πλῆθος ταῦτα ἐωντῶ προαγορεύουσι. πυνθανόμενον δέ μιν εἰπεῖν πρὸς τὸν κήρυκα τὸν Σπαρτιήτην· ὅκ' ἔδεισά κω ἄνδρας τοιούτους, τοῖσι ἔστι χώρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἀποδεδεγμένος, ἐς τὸν συλλεγόμενοι ἀλλήλους ὁμιλοῦντες ἐξαπατῶσι. τοῖσι, ἦν ἐγὼ ὕμναινω, οὐ τὰ Ἰώνων
- 2 πάθεα ἔσται ἔλλεσχα ἀλλὰ τὰ οἰκῆια.' ταῦτα ἐς τοὺς πάντας Ἑλλήνας 5 ἀπέρριψε ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα, ὅτι ἀγορὰς κτισάμενοι ὦνῃ τε καὶ πρήσει χρέωνται· αὐτοὶ γὰρ οἱ Πέρσαι ἀγορῇσι οὐδὲν ἐώθασι χρῆσθαι, οὐδέ σφι
- 3 ἔστι τὸ παράπαν ἀγορῇ. μετὰ ταῦτα ἐπιτρέψας τὰς μὲν Σάρδεις Ταβάλῳ ἀνδρὶ Πέρσῃ, τὸν δὲ χρυσὸν τὸν τε Κροίσον καὶ τὸν τῶν ἄλλων Λυδῶν Πακτῆν ἀνδρὶ Λυδῶ κομίζεῖν ἀπήλανε αὐτὸς ἐς Ἀγβάτανα, Κροίσον τε 10 ἄμα ἀγόμενος καὶ τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην
- 4 εἶναι. ἣ τε γὰρ Βαβυλῶν οἱ ἦν ἐμπόδιος καὶ τὸ Βάκτριον ἔθνος καὶ Σάκαι τε καὶ Αἰγύπτιοι, ἐπ' οὓς ἐπεῖχε τε στρατηλατέειν αὐτός, ἐπὶ δὲ Ἴωνας ἄλλον πέμπειν στρατηγόν.
- 154 Ὡς δὲ ἀπήλασε ὁ Κῦρος ἐκ τῶν Σαρδίων, τοὺς Λυδοὺς ἀπέστησε ὁ 15 Πακτῆς ἀπὸ τε Ταβάλου καὶ Κύρου, καταβάς δὲ ἐπὶ θάλασσαν ἄτε τὸν χρυσὸν ἔχων πάντα τὸν ἐκ τῶν Σαρδίων ἐπικούρους τε ἐμισθοῦτο καὶ τοὺς ἐπιθαλασσίους ἀνθρώπους ἔπειθε σὺν ἐωντῶ στρατεῦεσθαι. ἐλάσας δὲ
- 155 ἐπὶ τὰς Σάρδεις ἐπολιόρκει Τάβαλον ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει. πυνθόμενος δὲ κατ' ὁδὸν ταῦτα ὁ Κῦρος εἶπε πρὸς Κροίσον, τάδε ἑκρίσε, τί ἔσται 20 τέλος τῶν γινομένων τούτων ἐμοί; οὐ παύσονται Λυδοί, ὥς οἴκασι, πρήγματα παρέχοντες καὶ αὐτοὶ ἔχοντες. φροντίζω, μὴ ἄριστον ἢ ἐξανδραποδίσασθαι σφεας· ὁμοίως γάρ μοι νῦν γε φαίνομαι πεποιηκέναι,
- 2 ὥς εἴ τις πατέρα ἀποκτείνας τῶν παίδων αὐτοῦ φείσαιοτο. ὥς δὲ καὶ ἐγὼ Λυδῶν τὸν μὲν πλεόν τι ἢ πατέρα ἐόντα σὲ λαβὼν ἄγω, αὐτοῖσι δὲ 25 Λυδοῖσι τὴν πόλιν παρέδωκα καὶ ἔπειτα θωνμάζω, εἴ μοι ἀπεστᾶσι.' ὁ μὲν δὴ, τὰ περ ἐνόεε, ἔλεγε, ὁ δ' ἁμείβετο τοῖσδε δείσας, μὴ ἀναστάτους
- 3 ποιήσῃ τὰς Σάρδεις· ὦ βασιλεῦ, τὰ μὲν οἰκότα εἰρηκας, σὺ μέντοι μὴ πάντα θυμῷ χρέο μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἐξαναστήσης ἀναμάρτητον εὐόσαν καὶ τῶν πρότερον καὶ τῶν νῦν ἐστέων· τὰ μὲν γὰρ πρότερον ἐγὼ τε 30

AB C P(p)

Σχόλ. 153, 1 ad ἔλλεσχα sub obelo in mg. habet αἰσχροῦς A man. rec.

T 23s. Clem. Al. Strom. VI 19, 2 Ξενοφῶν λέγει· ὁμοίως — φείσαιοτο

1 πόσοι Pp || 3 πόλει CP | ἀποδεδειγμένος C || 4 ὁμιλοῦντες (i.e. ΟΜΙΛΟΥΝΤΕΣ) scripsi ὁμούντες codd. ὁμύντες propos. Bekker, sequ. Stein Hude || 6 κτισάμενοι scripsi κτησάμενοι codd. (cf. 167, 3) στησάμενοι propos. Stein, sequ. Hude || 7 χρέωνται — σφι om. C || 10 Πακτῆν ἀνδρὶ Λυδῶ om. C | αὐτοῦς C || 18 δέ] τε C || 19 ἀκροπόλει CP || 23 γε om. Clem. || 24 ὥς Pp ὥς cett. || 26 θωνμάζω C || 29 χρέω CP

ἐπρηξα καὶ ἐγὼ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω· τὰ δὲ νῦν παρῶντα Πακτύης γάρ ἐστι ὁ ἀδικῶν, τῷ σὺ ἐπέτρεψας Σάρδεις, οὗτος δότω τοι δίκην. Λυδοῖσι δὲ συγγνώμην ἔχων τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξον, ὥς μήτε ἀποστέωσι ⁴ μήτε δεινοὶ τοι ἔωσι· ἅπειπε μὲν σφι πέμψας ὅπλα ἀρήια μὴ κεκτῆσθαι, ⁵ κέλευε δὲ σφας κιθῶνάς τε ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι καὶ κοθόρονους ὑποδέσθαι, πρόειπε δ' αὐτοῖσι κιθαρίζειν τε καὶ ψάλλειν καὶ καπηλεύειν παιδεύειν τοὺς παῖδας. καὶ ταχέως σφείας, ὦ βασιλεῦ, γυναικας ἀντ' ἀνδρῶν ὄψαι γεγονότας, ὥστε οὐδὲν δεινοὶ τοι ἔσονται μὴ ἀποστέωσι. Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτά οἱ ὑπετίθετο, αἰρετώτερα ταῦτα εὗρίσκων Λυδοῖσι ¹⁵⁶ ¹⁰ ἢ ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναι σφας, ἐπιστάμενος, ὅτι, ἦν μὴ ἀξιώχρεον πρόφασιν προτείνει, οὐκ ἀνατελείει μιν μεταβουλεύσασθαι, ἀρρωδέων δὲ μὴ καὶ ὕστερόν κοτε οἱ Λυδοί, ἦν τὸ παρὲν ὑπεκδροάμωσι, ἀποστάντες ἀπὸ τῶν Περσέων ἀπόλωνται. Κύρος δὲ ἡσθεὶς τῇ ὑποθήκῃ καὶ ὑπείς τῆς ² ὀργῆς ἔφη οἱ πείσεσθαι. καλέσας δὲ Μαζάρσα ἄνδρα Μῆδον ταῦτά τέ οἱ ¹⁵ ἐντετέλατο προειπεῖν Λυδοῖσι, τὰ δὲ Κροῖσος ὑπετίθετο, καὶ πρὸς ἐξανδραποδίσασθαι τοὺς ἄλλους πάντας, οἱ μετὰ Λυδῶν ἐπὶ Σάρδεις ἐστρατεύσαντο, αὐτὸν δὲ Πακτύην πάντως ζῶντα ἀγαγεῖν παρ' ἐωυτὸν.

Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντετελάμενος ἀπῆλανε ἐς ἡθεα τὰ Περσέων, ¹⁵⁷ Πακτύης δὲ πυνθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἐωυτὸν ἰόντα, δείσας ²⁰ ὄψατο φεύγων ἐς Κύμην. Μαζάρης δὲ ὁ Μῆδος ἐλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδεις τοῦ ² Κύρου στρατοῦ μοῖραν ὅσῃν δὴ κοτε ἔχων, ὥς οὐχ εὔρε ἔτι ἔοντας τοὺς ἀμφὶ Πακτύην ἐν Σάρδισι, πρῶτα μὲν τοὺς Λυδοὺς ἡνάγκασε τὰς Κύρου ἐντολὰς ἐπιτελέειν· ἐκ τούτου δὲ κελευσμοσύνης Λυδοὶ τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζώης μετέβαλον. Μαζάρης δὲ μετὰ τοῦτο ἐπεμπε ἐς τὴν Κύμην ³ ²⁵ ἀγγέλους ἐκδιδόναι κελεύων Πακτύην. οἱ δὲ Κυμαῖοι ἔγνωσαν συμβουλῆς

AB C P(p)

Σχόλ. 155, 3 (ad ἀναμάξας) ἀναφοράς, σκευάσας B

Ὅτι Πακτύης πυνθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν Περσικὸν ἐπ' ἐωυτὸν ἰόντα (157, 1) inc. Const. Porph. περί ἀρετῆς καὶ κακίας exc. VIII

¹⁸ Λέξ. ἡθεα· τόποι ἐν οἷς ἀνατρέφονται (ἀναστρέφονται Lexx. alph. consor.). Suid. ἡθεα· παρὰ Ἡροδότῳ οἱ τόποι ἐν οἷς ἀναστρέφονται. Greg. Cor. 83 καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς ἀναστρέφονται, ἡθη

⁴ τοι] τε CP || ⁵ ὑποδύνειν C || ⁹ αἰρετώτερα B || ¹⁰ ἀξιώχρεον B^cP || ¹⁴ πείθεσθαι codd., corr. Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 11s. (locis V 39, 2 et minus apte VI 2, 1 collatis) || ¹⁵ προσεξανδραποδίσασθαι Pp || ²⁰ Σάρδεις Const. | τοῦ – 22 μὲν om. Const. || ²¹ οὐχ] cf. 5, 2; 8, 3 et grammaticam meam 38 || ²³ ἐκτελέειν Const. | δὲ κελευσμοσύνης om. Const. || ²⁴ ζώης B^cC ζωῆς Const. | μετέβαλλον Const. | μετὰ τοῦτο om. Const. | τὴν om. Const.

- πέρι ἐς θεὸν ἀνῶσαι τὸν ἐν Βραγχίδῃσι. (ἦν γὰρ αὐτόθι μαντήιον ἐκ παλαιοῦ ἰδρυμένον, τῷ Ἰωνέσι τε πάντες καὶ Αἰολέσι ἐβόησαν χρῆσθαι.
- 158 ὁ δὲ χῶρος οὗτός ἐστι τῆς Μιλησίου ὑπὲρ Πανόρμον λιμένος.) πέμψαντες ὧν οἱ Κυμαῖοι ἐς τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους εἰρώτην περὶ Πακτῆν, ὁκοῖόν τι ποιεόντες θεοῖσι μέλλοιεν χαριεῖσθαι· ἐπειρωτῶσι δέ σφι ταῦτα 5 χρηστήριον ἐγένετο ἐκδιδόναι Πακτῆν Πέρσῃσιν. ταῦτα δὲ ὡς ἀπενει- 2 χθέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, ὁρμέατο ἐκδιδόναι. ὁρμωμένον δὲ ταύτῃ τοῦ πλήθους Αἰριστόδικος ὁ Ἡρακλείδῃσιν ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους ἀπιστέων τε τῷ χρησμῷ καὶ δοκέων τοῦ θεοπρόπου οὐ λέγειν ἀληθές, ἐς δὲ τὸ δεύτερον περὶ Πακτύεω ἐπειρησά- 10 159 μνοι ἦσαν ἄλλοι θεοπρόποι, τῶν καὶ Αἰριστόδικος ἦν. ἀπικομένων δὲ ἐς Βραγχίδας ἐχρηστηριάζετο ἐκ πάντων Αἰριστόδικος ἐπειρωτῶν, τάδε ὄναξ, ἦλθε παρ' ἡμέας ἱκέτης Πακτῆς ὁ Λυδὸς φεύγων θάνατον βίαιον πρὸς Περσέων· οἱ δὲ μιν ἐξαιτέοντα προεῖναι Κυμαίους κελεύοντες. 2 ἡμεῖς δὲ δειμαίνοντες τὴν Περσέων δυνάμιν τὸν ἱκέτην ἐς τότε οὐ τετολμή- 15 καμεν ἐκδιδόναι, πρὶν ἂν τὸ ἀπὸ σεῦ ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρεκέως, ὁκότερα ποιέωμεν.' ὁ μὲν ταῦτα ἐπειρώτα, ὁ δ' αὖτις τὸν αὐτὸν σφι χρησμὸν 3 ἔφαινε κελεύων ἐκδιδόναι Πακτῆν Πέρσῃσι. πρὸς ταῦτα ὁ Αἰριστόδικος ἐκ προνοίας ἔποιεε τάδε· περιῶν τὸν νηὸν κύκλῳ ἐξαίρει τοὺς στρουθοὺς καὶ ἄλλα, ὅσα ἦν νεοσσευμένα ὀρνίθων γένηα ἐν τῷ νηῷ. ποιέοντος δὲ 20 αὐτοῦ ταῦτα λέγεται φωνὴν ἐκ τοῦ αἵματος γενέσθαι φέρουσαν μὲν πρὸς τὸν Αἰριστόδικον, λέγουσαν δέ, τάδε ἄνοσιώτατε ἀνθρώπων, τί τάδε τολμᾷς ποιεῖν; τοὺς ἱκέτας μὲν ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις; Αἰριστόδικον δὲ 4 οὐκ ἀπορήσαντα πρὸς ταῦτα εἰπεῖν· ὄναξ, αὐτὸς μὲν οὕτω τοῖσι ἱκέτησι βοηθῆεις, Κυμαίους δὲ κελεύεις τὸν ἱκέτην ἐκδιδόναι; τὸν δὲ αὖτις 25 ἀμείψασθαι τοῖσδε· ἵνα κελεύω, ἵνα γε ἀσεβήσαντες θάσσον ἀπόλῃσθε, 160 ὡς μὴ τὸ λοιπὸν περὶ ἱκετέων ἐκδόσις ἔλθῃτε ἐπὶ τὸ χρηστήριον.' ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Κυμαῖοι, οὐ βουλόμενοι οὔτε ἐκδόντες

AB C P(p)

1 ἀνῶσαι Ald. ἀνοῖσαι propos. Bredow Quaest. crit. 341, sequ. Stein Hude, ab ἀνωθέω ('permittere, delegare' i. q. anglice 'hand over', cf. GEL, sicut ap. Dion. Cass. τὰ πράγματα ἐς τὸν δῆμον) ducendum potius quam ab ἀναφέρω | Βραγχίδῃσι Const. | ἦν γὰρ — 4 Βραγχίδας om. Const. || 2 ἐβόησι C || 3 πέμψαντες] πέμψας δὲ C || 4 ἠρώτην CP || 5 ἐπηρεώτῃσι C || 7 ὁρμωμένου Pp ὁρμωμένου C ὁρμωμένου propos. Stein, sequ. Hude | ὁρμωμένον — Αἰριστόδικος] Αἰριστόδικος δὲ Const. || 9 ἀπιστέων C Const. fort. ἀπιστεύειν restituendum | δοκέων] δικαίων Const. || 10 ἐπὶ AB Const. | ἐπηρεσόμενοι C || 11 τῶν] ὧν una littera quae τ fuisse videtur ante erasa A | ἀπικομένων — 12 πάντων] καὶ ἐχρηστηριάζετο Const. || 12 ἐπειρωτῶν Pp ἐπηρεωτῶν C || 17 ἐπηρεῶτα C || 20 νεοσσευμένα C || 21 ταῦτα αὐτοῦ C¹ || 28 ἀπενειχθέντα C

ἀπολέσθαι οὔτε παρ' ἑαυτοῖσι ἔχοντες πολιορκέεσθαι ἐκπέμπουσι αὐτὸν
 ἐς Μυτιλήνην. οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐπιπέμποντος τοῦ Μαζάρεος ἀγγελίας 2
 ἐκδιδόναι τὸν Πακτύν παρεσκευάζοντο ἐπὶ μισθῷ ὅσῳ δῆ. οὐ γὰρ ἔχω
 τοῦτό γε εἰπεῖν ἀτρεκέως, οὐ γὰρ ἐτελεώθη. Κυμαῖοι γὰρ ὡς ἔμαθον 3
 5 ταῦτα πρησόμενα ἐκ τῶν Μυτιληναίων, πέμψαντες πλοῖον ἐς Λέσβον
 ἐκκομίζουσι Πακτύν ἐς Χίον, ἐνθεῦτεν δὲ ἐξ ἱεροῦ Ἀθηναίης πολιούχου
 ἀποσπασθεὶς ὑπὸ Χίων ἐξεδόθη. ἐξέδοσαν δὲ οἱ Χιοὶ ἐπὶ τῷ Ἀταρνεί 4
 μισθῷ (τοῦ δὲ Ἀταρνέος τούτου, ἐστὶ χώρος τῆς Μυσίας, Λέσβου ἀντίος).
 Πακτύν μὲν νῦν παραδεξάμενοι οἱ Πέρσαι εἶχον ἐν φυλακῇ θέλοντες
 10 Κύρῳ ἀποδέξαι. ἦν δὲ χρόνος οὗτος οὐκ ὀλίγος γενόμενος, ὅτε Χίων οὐδεὶς 5
 ἐκ τοῦ Ἀταρνέος τούτου οὔτε [οὐλὰς κριθῶν] πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν
 οὐδενὶ οὔτε πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν ἀπείχετό τε τῶν
 πάντων ἰσῶν τὰ πάντα ἐκ τῆς χώρας ταύτης γινόμενα.
 Χιοὶ μὲν νῦν Πακτύν ἐξέδοσαν, Μαζάρης δὲ μετὰ ταῦτα ἐστρατεύετο 161
 15 ἐπὶ τοὺς συμπολιορκήσαντας Τάβαλον, καὶ τοῦτο μὲν Πρωγέας ἐξηνδρα-
 ποδίσατο, τοῦτο δὲ Μαϊάνδρου πεδῖον πᾶν ἐπέδραμε λήην ποιεύμενος
 τῷ στρατῷ, Μαγνησίην τε ὡσαύτως. μετὰ δὲ ταῦτα αὐτίκα νοῦσῳ
 τελευτᾷ. ἀποθανόντος δὲ τούτου Ἀρπαγος κατέβη διάδοχος τῆς στρατη- 162
 γῆς, γένος καὶ αὐτὸς ἐὼν Μῆδος, τὸν ὁ Μῆδων βασιλεὺς Ἀστυάγης
 20 ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, ὁ τῷ Κύρῳ τὴν βασιληίην συγκατεργασάμενος.
 οὗτος ὠνῆρ τότε ὑπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθεὶς ὡς ἀπίκετο ἐς τὴν 2

AB C P(p)

ἔχοντες πολιορκέεσθαι ἐς Μυτιλήνην αὐτὸν ἐκπέμπουσι (160, 1) expl. Const.
 Porph. exc. VIII, add. exo. IX: Ὅτι ἐς Χίον ἐκδοθεὶς ὁ Πακτύς καὶ ἐξ ἱεροῦ
 Ἀθηναίης πολιούχου ἀποσπασθεὶς ἐξεδόθη (160, 3)
 ἀτρεκ[εως ... ἐτελεω]θη κ[υμαίοι] (160, 2-3) Pap. Ox. 2096 fr. 8 valde mutilatum

T 3-5 Plut. de Hdt. mal. 20 (Mor. 859) Πακτύν δ' ἀποστάντα Κύρου φησὶ Κυ-
 μαίους καὶ Μυτιληναίους ἐκδιδόναι παρασκευάζεσθαι τὸν ἀνθρωπον ἐπὶ μισθῷ· οὐ
 γὰρ ἔχω γ' εἰπεῖν ἀτρεκέως· ... Χίους μέντοι τὸν Πακτύν κομισθέντα πρὸς αὐτοὺς
 ἐξ ἱεροῦ Ἀθηναίης πολιούχου ἐκδοῦναι, καὶ ταῦτα ποιῆσαι τοὺς Χίους τὸν Ἀταρνέα
 μισθὸν λαβόντας

11 Λέξ. πρόχυσιν· τὸ ἀποσπείσαι. Suid. πρόχυσιν παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἀποσπείσαι.
 Greg. Cor. 110 πρόχυσιν τὸ ἀποσπείσαι

2 Μυτιλήνην CP || 3-4 ἐπὶ μισθῷ· οὐ γὰρ ἔχω γε εἰπεῖν Plut. || 5 Μυτιληναίων
 B² CP || 6 ἱεροῦ Const. || 8 τοῦ δὲ Ἀταρνέος τούτου, distinxi, 'quod ad Atarnem
 attinet' intellegens (cf. Kühner-Gerth I 363; genitivum 'vix intellegit' Legrand
 et sequentibus irrepsisse credit); Ἀταρνεί non esse adi., sed substantivum, cui
 μισθῷ appositionis vi est adiunctum (cf. Powell's Lexicon s. v. μισθός), recte
 iudices || 11 οὐλὰς tantum secl. Stein οὐλὰς propos. Reiske | κριθῶν Stein,
 sequ. Hude || 12 ἀπείχετό γράφεται ἀπίκετο prima ut vid. man. in mg. adser. A ||
 15 πολιορκήσαντας C || 17 τε] δὲ C

Ἰωνίην, αἶρεε τὰς πόλιας χώμασι· ὅκως γὰρ τειχήρεας ποιήσῃ, τὸ
 163 ἐνθεύεν χώματα χῶν πρὸς τὰ τεῖχεα ἐπόρθεε. πρώτη δὲ Φωκαίῃ Ἰωνίης
 ἐπεχείρησε. οἱ δὲ Φωκαῖες οὗτοι ναυτιλίῃσι μακροῖσι πρῶτοι Ἑλλήνων
 ἐχρήσαντο, καὶ τὸν τε Ἀδρίην καὶ τὴν Τυρσηνίην καὶ τὴν Ἰβηρίην καὶ τὸν
 2 Ταρτησσὸν οὗτοι εἰσι οἱ καταδέξαντες. ἐναντίλλοντο δὲ οὐ στρογγύλῃσι 5
 νηυσὶ ἀλλὰ πεντηκοντέροις. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Ταρτησσὸν προσφιλέες
 ἐγένοντο τῷ βασιλεί τῶν Ταρτησίων, τῷ οὐνομα μὲν ἦν Ἀργανθώνιος,
 ἐτυράννευσε δὲ Ταρτησοῦ ὀγδώκοντα ἔτα, ἐβίωσε δὲ <τὰ> πάντα εἴκοσι
 3 καὶ ἑκατόν· τοῦτω δὲ τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οἱ Φωκαῖες οὕτω δὴ τι
 ἐγένοντο, ὥς τὰ μὲν πρῶτὰ σφεας ἐκλιπόντας Ἰωνίην ἐκέλευε τῆς ἐωντοῦ 10
 χώρας οἰκῆσαι ὅκου βούλονται, μετὰ δέ, ὥς τοῦτό γε οὐκ ἔπειθε τοὺς
 Φωκαῖας, ὁ δὲ πνθόμενος τὸν Μῆδον παρ' αὐτῶν ὥς αἰξοίτο, ἐδίδου σφι
 4 χρήματα τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν. ἐδίδου δὲ ἀφειδέως· καὶ γὰρ
 καὶ ἡ περίοδος τοῦ τεύχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοι εἰσι, τοῦτο δὲ πᾶν λίθων
 164 μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων. τὸ μὲν δὴ τεῖχος τοῖσι Φωκαεῦσι 15
 τρόπῳ τοιῷδε ἐξεποιήθη, ὁ δὲ Ἀρπαγος ὥς ἐπήλασε τὴν στρατιήν,
 ἐπολιόρκεε αὐτοὺς προῖσχόμενος ἔπεα, ὥς οἱ καταχρᾶ, εἰ βούλονται
 Φωκαῖες προμαχεῶνα ἓνα μόνον τοῦ τεύχεος ἐρεῖψαι καὶ οἶκημα ἐν
 2 κατιρῶσαι. οἱ δὲ Φωκαῖες περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ ἔφασαν θέλειν
 βουλευσασθαι ἡμέρην μίαν καὶ ἔπειτα ὑποκρινέεσθαι· ἐν ᾧ δὲ βουλεύονται 20
 αὐτοί, ἀπαγαγεῖν ἐκείνον ἐκέλευον τὴν στρατιήν ἀπὸ τοῦ τεύχεος. ὁ δὲ
 Ἀρπαγος ἔφη εἰδέναι μὲν εὖ, τὰ ἐκείνοι μέλλοιεν ποιεῖν, ὅμως δὲ σφι

AB C P(p)

Σχολ. 162, 2 (ad τειχήρεας) ἀντὶ εἰσω τοῦ τεύχεος B³ 164, 1 ἐρεῖψαι· ἐκ τοῦ
 ἐρείπω, ὅσον προμαχῶνα καταβαλεῖν ἓνα καὶ οἶκημα ἐν ἐδαφίσει. ὦν τὸ μὲν ἐκ τοῦ
 ἐρείπω, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἀρῶ, ἀρόσω, ἀρόσαι B

T s Cic. de senect. 19 fuit enim, ut scriptum video, Arganthonius quidam Gadibus,
 qui LXXX regnavit annos, centum et viginti vixit. Phlego Macrobii 4 Ἀργανθώνιος
 ὁ τῶν Ταρτησίων βασιλεὺς, ὥς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος καὶ Ἀνακρέων ὁ ποιητής, ἔτη 90'.
 Strabo 151 Ἡρόδοτον δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως καταγράψαι καλέσαντα Ἀργαν-
 θώνιον

12s. Thom. Mag. 293 (s. v. περιβάλλεσθαι) περιβάλλω τινά . . . ὅπερ οὐ μόνον
 δοτικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ εὔρηται· Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ἐδίδου — πόλιν ||
 19 Suid. περιημεκτέον· ἐδυσφόρον· οἱ δὲ Φωκαῖες — δουλοσύνη (id. laudat s. v.
 δουλοσύνη)

2 πρὸς τειχήρεα C || 7 Ἀργανθώνιος C || 8 ὀγδοήκοντα AB | ἐβίωσε δὲ πάντα
 om. C | τὰ add. Hermann, cf. 214, 3 etc. || 9 δὲ] δὴ Ald., recepp. Stein Hude |
 Φωκαῖες C | τι] τοι C || 10 ἐαντοῦ C || 11 γε om. Pp || 13 περιβάλλεσθαι Thom.
 Mag. || 18 εἶρηαι AB (litterae i priori ei suprascer. prima ut vid. man. A) *ορασε C.
 v. schol. B || 19 κατιρῶσαι (e κατιρῶσαι videtur ortum) AB^{ac}P κατειρῶσαι B^c
 κατερῶσαι C || 21 ὁ δὲ — p. 103, 1 τεύχεος haplogr. om. C

παριέναι βουλευσασθαι. ἐν ᾧ ὦν ὁ Ἀρπαγος ἀπὸ τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν 3
 στρατιήν, οἱ Φωκαῖες ἐν τούτῳ κατασπιάσαντες τὰς πεντηκοντέρους
 ἐσθέμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἐπιπλα πάντα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα
 τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν καὶ τὰ ἄλλα ἀναθήματα, χωρὶς ὅ τι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ
 5 γραφὴ ἦν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐσθέντες καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες ἐπλεον ἐπὶ
 Χίον· τὴν δὲ Φωκαίην ἐρημωθεῖσαν ἀνδρῶν ἔσχον οἱ Πέρσαι. οἱ δὲ 165
 Φωκαῖες, ἐπεῖτε σφι Χίοι τὰς νήσους τὰς Οἰνούσας καλεομένας οὐκ
 ἐβούλοντο ὠνευμένοισι πωλεῖν δειμαίνοντες, μὴ αἱ μὲν ἐμπόριον γένωνται,
 ἢ δὲ αὐτέων νῆσος ἀποκλησθῇ τούτου ἐνεκα, πρὸς ταῦτα οἱ Φωκαῖες
 10 ἐστελλόντο ἐς Κύρνον. ἐν γὰρ τῇ Κύρῳ εἴκοσι ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ
 θεοπροπίου ἀνεστήσαντο πόλιν, τῇ ὄνομα ἦν Ἀλαλίη. Ἀργαθῶνιος δὲ 2
 τηρικαῦτα ἤδη τετελευτήκει. στελλόμενοι δὲ ἐπὶ τὴν Κύρνον, πρῶτα
 καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φώκαιαν κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν
 φυλακὴν, ἣ ἐφρούρεε παραδεξαμένη παρὰ Ἀρπάγον τὴν πόλιν, μετὰ δέ,
 15 ὥς τοῦτό σφι ἐξέργαστο, ἐποιήσαντο ἰσχυρὰς κατάρας τῷ ὑπολειπομένῳ
 ἔωντῶν τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν 3
 καὶ ὤμοσαν μὴ πρὶν ἐς Φωκαίην ἤξειν πρὶν ἢ τὸν μύδρον τούτον ἀνα-
 φανῆναι. στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον ὑπὲρ ἡμίσεως τῶν ἀστῶν
 ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς πόλιος καὶ τῶν ἡθῶν τῆς χώρας, ψευδὸρ-
 20 κιοι δὲ γενόμενοι ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Φωκαίην. οἱ δὲ αὐτῶν τὸ ὄρκιον
 ἐφύλασσαν, ἀερθέντες ἐκ τῶν Οἰνουσέων ἐπλεον. ἐπεῖτε δὲ ἐς τὴν 166
 Κύρνον ἀπίκοντο, οἶκεον κοινῇ μετὰ τῶν πρότερον ἀπικομένων ἐπ' ἔτεα
 πέντε καὶ ἱρὰ ἐνδρυσάντο· καὶ ἦγον γὰρ δὴ καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους
 ἅπαντας. στρατεύονται ὦν ἐπ' αὐτοὺς κοινῶ λόγῳ χρησάμενοι Τυρσηνοὶ
 25 καὶ Καρχηδόνιοι νηυσὶν ἑκάτεροι ἐξήκοντα. οἱ δὲ Φωκαῖες πληρώσαντες 2
 καὶ αὐτοὶ τὰ πλοῖα ἑόντα ἀριθμὸν ἐξήκοντα ἀντίαζον ἐς τὸ Σαρδόνιον
 καλεόμενον πέλαγος. συμμισγόντων δὲ τῇ ναυμαχίᾳ Καδμεῖη τις νίκη

ABC P(p)

T 11 Steph. Byz. Ἀλλαλία· πόλις ἐν Κύρῳ τῇ νήσῳ, κτίσμα Φωκαέων, ὡς Ἡρό-
 दोτος· τὸ ἔθνηκόν Ἀλλαλιαῖος

16 Λέξ. μύδρον· σιδήρον ἀργόν. Hes. μύδρος· ὁ ἀργὸς σιδήρος . . . σιδήρος πεπν-
 ρωμένος. Suid. μύδρος· σιδήρος ἀργός, πεπυρακτωμένος

2 Φωκαῖες C || 6 Φώκαιαν edd. alii hic et in seqq., sed cf. quae ad 80, 1 ad-
 notavi || 9 αὐτῶν B^{ac} CP || 11 ἐνεκτίσαντο coni. Stein (cf. 153, 2) ἐνεκτίσαντο
 coni. Legrand coll. V 23, 2 | Ἀλλαλία (Attice) Steph. Byz. || 12 ἐτετελευτήκει
 edd. alii, cf. gramm. meam 153s. || 16 αὐτῶν A || 17 ἀναφῆναι codd., em. Reiske
 ἀναδύναι propos. Bekker ἀναβῆναι Herold Progr. Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 16 ||
 18 ὑπερημίσεως Pp (cf. VII 40, 1) || 19 τῆς χώρας secl. Herwerden glossam iudi-
 cans, fort. recte, cf. Lexx. ad 157, 1 || 21 Οἰνουσέων C || 23 ἄγον γὰρ ἤδη CP

τοῖσι Φωκαεῦσι ἐγένετο· αἱ μὲν γὰρ τεσσαράκοντά σφι νῆες διεφθάρησαν, αἱ δὲ εἴκοσι αἱ περιεοῦσαι ἦσαν ἄχρηστοι, ἀπεστράφατο γὰρ τοὺς ἐμβό-
 3 λους· καταπλώσαντες δὲ ἐς τὴν Ἀλαλίην ἀνέλαβον τὰ τέκνα καὶ τὰς
 γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν, ὅσῃν οἰαί τε ἐγίνοντο αἱ νῆες σφι ἄγειν,
 167 καὶ ἔπειτα ἀφέντες τὴν Κύρνον ἔπλεον ἐς Ῥήγιον. τῶν δὲ διαφθαρείσων 5
 νεῶν τοὺς ἄνδρας οἳ τε Καρχηδόνιοι <ἔλαχον> καὶ οἳ Τυρσηνοὶ λαχόντες
 αὐτῶν πολλῶ πλείους καὶ τοὺτους ἐξαγαγόντες κατέλευσαν. (μετὰ δὲ
 Ἀγυλλαίοισι πάντα τὰ παριόντα τὸν χώρον, ἐν τῷ οἱ Φωκαῖες κατα-
 λευσθέντες ἐκέατο, ἐγίνετο διάστροφα καὶ ἐμπηρα καὶ ἀπόπληκτα,
 2 ὁμοίως πρόβατα καὶ ὑποζύγια καὶ ἄνθρωποι. οἱ δὲ Ἀγυλλαῖοι ἐς Δελφούς 10
 ἐπεμπον βουλόμενοι ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτάδα. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευσε
 ποιέειν, τὰ καὶ νῦν οἱ Ἀγυλλαῖοι ἐτι ἐπιτελέουσιν· καὶ γὰρ ἐναγίζουσι σφι
 3 μεγάλως καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἐπιστάσι.) καὶ οἳτοι μὲν τῶν
 Φωκαίων τοιοῦτῳ μόρῳ διεχρήσαντο, οἱ δὲ αὐτῶν ἐς τὸ Ῥήγιον κατα-
 φυγόντες ἐνθεῦτεν ὀρμεόμενοι ἐκτίσαντο πόλιν γῆς τῆς Οἰνωτρῆς ταύτην, 15
 4 ἣτις νῦν Ὑέλλη καλεῖται· ἐκτίσαν δὲ ταύτην πρὸς ἀνδρὸς Ποσειδωνιῆτεω

ABC P(p)

T 15 Steph. Byz. s. v. Θυέλα: Ουέλα (sic scribendum; Θυέλα, Θυέλλα codd.).
 πόλις Οἰνωτρίας, ἐν ἣ μοῖρα Φωκαίων ᾤκησεν, ὡς Ἡρόδοτος πρώτῳ (nomen emendavit e Velia explicans Stein in Vindiciarum Hdt. specimine 19)

2 Λέξ. ἔμβολος· χάλκωμα περιτιθέμενον (ἐπιτιθέμενον v. l.) κατὰ πρόωραν ταῖς
 ναυσίν. Suid. ἔμβολος· χάλκωμα πεπυρωμένον περιτιθέμενον κατὰ πρόωραν ταῖς να-
 σίν. Greg. Cor. 108 ἔμβολον δὲ τὸ χάλκωμα τὸ περιτιθέμενον (προτιθέμενον v. l.)
 κατὰ πρόωραν ταῖς ναυσίν || 11 Suid. ἁμαρτίαν οἱ Ἀπτικοί, ἁμαρτίδα Ἡρόδοτος καὶ
 ἄλλοι Ἵωνες || 12 Λέξ. ἐναγίζειν· τὸ (om. Lexx. alphab. conser.) χοᾶς ἐπιφέρειν ἢ
 θύειν (ἢ θύειν om. Lexx. alphab. conser.) τοῖς κατοικομένοις ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπα-
 νᾶν (ἢ — δαπανᾶν om. Lexx. alph. conser.). Erotian. ἐναγίζειν· τοῖς κατοικομένοις
 ἢ τοῖς καταχθονίοις θύειν. Hes. ἐναγίζειν· τὸ χοᾶς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοιχο-
 μένοις ἢ διὰ πυρὸς δαπανᾶν ἢ φονεύειν. Suid. ἐναγίζειν· παρὰ Ἡροδότῳ τὸ χοᾶς φέ-
 ρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπανᾶν. Greg. Cor. 109 ἐναγίζειν δὲ
 τὸ χοᾶς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις || 13 s. Thom. Mag.: v. quae ad 82, 8
 laudantur

1 τεσσαράκοντα A | σφίσι ABP (v. grammaticam meam 105) || 2 ἀπεστρέ-
 φατο AB || 6 ἔλαχον supplevi. lacunam statuit Reiske post Τυρσηνοί, quod recepp-
 edd. cett. ea de causa quod Agyllae Tyrrenorum urbis antea mentio non esset
 facta; facilius autem hunc locum sanes, si 7 μετὰ — 13 ἐπιστάσι pro parenthesi
 consideres | λαχόντες scripsi ἔλαχόν τε codd. ἔλαβόν τε propos. Casaubon (v. Po-
 well CR 52, 1938, 58 s.) || 7 πλείστους propos. Stein, sequ. Hude || 11 ἁμαρτίδα C
 AΔA
 ex ΑΜΑΡΤΙΑΝ potest nasci, glossator aliquis (cf. Suid.) tali usus esse videtur exem-
 plari || 13 καὶ ἱππικὸν om. Pp || 14 Φωκαίων C Φωκαίων Thom. Mag. || 15 ὀρ-
 μεόμενοι C | ἐκτίσαντο scripsi (cf. 153, 2) ἐκτίσαντο codd. τι (q. e. ἐκτίσαντο)
 adnotavit Scaliger in notis Cantabrig. Nn. V. 26 ἔκτισαν Schweighaeuser | Οἰνο-
 τρῆς C || 16 Ὑέλλη C^{ac} (cf. lectiones codd. Steph. Byz.) | Ποσειδωνιῆτεω ABC

μαθόντες ὡς τὸν Κύρνον σφι ἡ Πυθίη ἔχρησε κτίσαι ἤρων ἐόντα, ἀλλ' οὐ τὴν νῆσον.

Φωκαίης μὲν νῦν περὶ τῆς ἐν Ἰωνίῃ οὕτως ἔσχε· παραπλήσια δὲ 168
τούτοις καὶ Τήιοι ἐποίησαν· ἐπεὶ γὰρ σφεων εἶλε χώματι τὸ τεῖχος
5 Ἀρπαγος, ἐσβάντες πάντες ἐς τὰ πλοῖα οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηίκης
καὶ ἐνθαῦτα ἔκτισαν πόλιν Ἀβδηρα, τὴν πρότερος τούτων Κλαζομένιος
Τιμήσιος κτίσας οὐκ ἀπόνητο, ἀλλ' ὑπὸ Θρηίκων ἐξελασθεὶς τιμὰς νῦν
ὑπὸ Τηίων τῶν ἐν Ἀβδήροισι ὡς ἤρως ἔχει.

Οὗτοι μὲν νῦν Ἰώνων μούνοι τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι ἐξέλιπον 169
10 τὰς πατρίδας, οἱ δ' ἄλλοι Ἴωνες πλὴν Μιλησίων διὰ μάχης μὲν ἀπίκοντο
Ἀρπάγῳ κατὰ περ οἱ ἐκλιπόντες καὶ ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοὶ περὶ τῆς
ἐωντοῦ ἕκαστος μαχόμενοι, ἐσσωθέντες δὲ καὶ ἄλόντες ἔμενον κατὰ
χώρην ἕκαστοι καὶ τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον. Μιλήσιοι δέ, ὡς καὶ 2
πρότερόν μοι εἰρηται, αὐτῷ Κύρῳ ὄρκιον ποιησάμενοι ἡσυχίην ἤγρον.
15 οὕτω δὴ τὸ δευτέρον Ἰωνίῃ ἐδεδοῦλωτο. ὡς δὲ τοὺς ἐν τῇ ἡπειρῷ Ἴωνας
ἐχειρώσατο Ἀρπαγος, οἱ τὰς νήσους ἔχοντες Ἴωνες καταρρωδήσαντες
ταῦτα σφέας αὐτοὺς ἔδωσαν Κύρῳ. κεκακωμένων δὲ Ἰώνων καὶ συλλεγο- 170
μένων οὐδὲν ἦσσαν ἐς τὸ Πανιώνιον πυνθάνομαι γνώμην Βίαντα ἄνδρα
Πριηνέα ἀποδέξασθαι Ἴωσι χρησιμωτάτην, τῇ εἰ ἐπειθόντο, παρῆχε
20 ἃν σφι εὐδαιμονέειν Ἑλλήνων μάλιστα· ὃς ἐκέλευε κοινῷ στόλῳ Ἴωνας 2
ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδῶ καὶ ἔπειτα πόλιν μίαν κτίζειν πάντων Ἰώνων
καὶ οὕτω ἀπαλλαχθέντας σφέας δουλοσύνης εὐδαιμονήσειν νήσων τε
ἀπασέων μεγίστην νεμομένους καὶ ἄρχοντας ἄλλων· μένουσι δὲ σφι ἐν
τῇ Ἰωνίῃ οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἐλευθερίην ἐτι ἐσομένην. αὕτη μὲν Βίαντος τοῦ 3
25 Πριηνέος γνώμη ἐπὶ διεφθαρμένοις Ἴωσι γενομένη, χρηστή δὲ καὶ πρὶν
ἢ διαφθαρεῖν Ἰωνίην Θαλέω ἀνδρὸς Μιλησίου ἐγένετο τὸ ἀνέκαθεν

AB C P(p)

T 26 Plut. de Hdt. mal. 15 (mor. 857) καὶ μὴν τῶν ἐπὶ σοφῶν, οὗς αὐτὸς σοφισ-
τάς προσεῖπε, τὸν . . . Θάλητα Φοίνικα τῷ γένει τὸ ἀνέκαθεν ἀποφαίνεται βάρβαρον.
Theodoret. Graec. affect. I 24 τὸν . . . Θάλην οἱ μὲν Μιλήσιον λέγουσι, Λεάνδρος δὲ
καὶ Ἡρόδοτος Φοίνικα προσηγόρευσαν

6–7 Thom. Mag. 406 (s. v. ὠνήσομαι) . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ τὴν – ἀπ-
ώνητο || 26 Phryn. 237 ἀνέκαθεν . . . εἰ δὲ τις φαίη ἐπὶ χρόνον παρ' Ἡροδότῳ εἰρη-
σθαι τοῦνομα, ἀληθὴ μὲν φησαι (εἰρηται γάρ), οὐ μὴν τῷ ὕφ' Ἡροδότου εἰρησθαι τὸ
δόκιμον τῆς χρήσεως παρέχεται

5 Θρηικίης codd., em. Bekker || 7 ἀπόνητο Pp Thom. Mag. | ἐξελαθεὶς P^p ||
10 ἀπικέστο CP || 14 ἄγον CP || 17 ταῦτά propos. Reiske || 21 ἀερθέντας Ald. αἰ-
ρεθέντας codd. (cf. 165, 3) || 26 Θάλλεω Pp Θάλεω rell. | τό] τὰ propos. Abicht
coll. V 55 etc., sed cf. II 43, 2; VI 128, 2

γένος ἐόντος Φοίνικος, ὃς ἐκέλευε ἐν βουλευτήριον Ἴωνας κεκτῆσθαι, τὸ δὲ εἶναι ἐν Τέω, Τέων γὰρ μέσον εἶναι Ἰωνίης, τὰς δὲ ἄλλας πόλεις οἰκεομένας μηδὲν ἦσσαν νομίζεσθαι, καθάπερ εἰ δῆμοι εἴεν.

- 171 Οὕτω μὲν δὴ σφι γινώμας τοιάσδε ἀπεδέξαντο· Ἀρπαγος δὲ καταστρεφά-
 2 μενος Ἰωνίην ἐποιέετο στρατηγὴν ἐπὶ Κᾶρας καὶ Καννίους καὶ Λυκίους
 3 ἅμα ἀγόμενος καὶ Ἴωνας καὶ Αἰολέας. εἰσι δὲ τούτων Κᾶρες μὲν ἀπιγμένοι
 4 ἐς τὴν ἡπειρον ἐκ τῶν νήσων, τὸ γὰρ παλαιὸν ἐόντες Μίνω κατήκοοι καὶ
 5 καλεόμενοι Λέλεγες εἶχον τὰς νήσους φόρον μὲν οὐδένα ὑποτελέοντες,
 6 ὅσον καὶ ἐγὼ δυνατός εἰμι <ἐπὶ> μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῇ, οἱ δέ, ὅκως
 7 Μίνως δέοιτο, ἐπλήρουν οἱ τὰς νέας. ἅτε δὴ Μίνω τε κατεστραμμένου
 8 γῆν πολλὴν καὶ εὐτυχεύοντος τῷ πολέμῳ τὸ Καρικὸν ἦν ἔθνος λογιμώτατον
 9 τῶν ἐθνέων ἀπάντων κατὰ τοῦτον ἅμα τὸν χρόνον μακρῷ μάλιστα. καί
 10 σφι τριζὰ ἐξευρήματα ἐγένετο τοῖσι οἱ Ἕλληνες ἐχρήσαντο· καὶ γὰρ ἐπὶ
 11 τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρες εἰσι οἱ καταδέξαντες καὶ ἐπὶ τὰς
 12 ἀσπίδας τὰ σημεῖα ποιεῖσθαι, καὶ ὄχαρα ἀσπίσι οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι
 13 πρῶτοι· τέως δὲ ἄνευ ὀχάνων ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας πάντες, οἱ περ
 14 ἐώθεσαν ἀσπίσι χρέεσθαι, τελαμῶσι σκυτίνουσι οἰηκίζοντες περὶ τοῖσι
 15 αὐχέσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὤμοις περικείμενοι. μετὰ δὲ τοὺς Κᾶρας
 16 χρόνῳ ὕστερον πολλῷ Δωριεὺς τε καὶ Ἴωνες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων
 17 καὶ οὕτως ἐς τὴν ἡπειρον ἀπίκοντο. κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας οὕτω Κρήτες
 18 λέγουσι γενέσθαι· οὐ μέντοι αὐτοὶ γε ὁμολογεύουσι τούτοις οἱ Κᾶρες,
 19 ἀλλὰ νομίζουσι αὐτοὶ ἐωντοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἡπειρώτας καὶ τῷ
 20 ὀνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους, τῷ περ νῦν. ἀποδεικνύσι δὲ ἐν
 21 Μυλάσοις Διὸς Καρίον ἱερὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ Λυδοῖσι
 22 μέτεστι ὥς κασιγνήτοις ἐοῦσι τοῖσι Καρσί, τὸν γὰρ Λυδὸν καὶ τὸν
 23 Μυσὸν λέγουσι εἶναι Καρὸς ἀδελφεούς. τούτοις μὲν δὴ μέτεστι, ὅσοι δὲ
 24 ἐόντες ἄλλον ἔθνεος ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσί ἐγένοντο, τούτοις δὲ οὐ

AB C P(p)

T ■ Steph. Byz. Τέως· πόλις Ἰωνίας· ἔστι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ

10—11 Thom. Mag. 74 (s. v. καταστρέφομαι) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ἅτε — πολλήν ||

11 Steph. Byz. Καρία· τῶν Καρῶν τὸ κτητικὸν Καρικὸς· τὸ Καρικὸν ἔθνος δοκι-
 μώτατον || 23 Thom. Mag.: v. quae ad I 82, 8 laudantur

1 ἐκτῆσθαι BCP || 2 μέσον] v. Steph. Byz. || 3 καθάπερ CP || 4 οὕτω] οὗτοι
 propos. Schaefer, sequ. Stein Hude || 5 στρατηγὴν C || 9 ἐπὶ add. Werfer (cf. II
 29, 1; 34, 1, IV 16, 2; 192, 3) || 10 δὴ] δὲ p δὲ δὴ CP^{ms} || 11 λογιμώτατον] δοκι-
 μώτατον Steph. || 13 ἐξεγένετο C || 15 σημεῖα Pp Ald. || 18 fort. περικείμενα (nom.
 abs.) vel περικείμενας (ad ἀσπίδας spectans) legendum, ne περικείσθαι medii vi
 Hdt. iam habeas aetate || 23 ὀνόματι CP ὀνόματι AB Thom. Mag. || 24 Μυλάσ-
 σοις Pp || 25 τοῖσι om. A¹, add. A²

μέτα. οἱ δὲ Καόνιοι αὐτόχθονες δοκέειν ἐμοὶ εἶσι, αὐτοὶ μέντοι ἐκ Κρήτης 172
 φασὶ εἶναι. προσκεχωρήκασιν δὲ γλῶσσαν μὲν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος, ἣ οἱ
 Κᾶρες πρὸς τὸ Καννικόν (τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι),
 νόμοισι δὲ χρέωνται κεχωρισμένοισι πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ
 5 Καρῶν· τοῖσι γὰρ κάλλιστόν ἐστι κατ' ἡλικίην τε καὶ φιλότητα εἰλαδὸν
 συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ παισίν. ἰδρυθέντων δὲ 2
 σφι ἱρῶν ξεινικῶν μετέπειτα, ὥς σφι ἀπέδοξε (ἔδοξε δὴ τοῖσι πατρίοισι
 μοῦνον χρᾶσθαι θεοῖσιν), ἐνδύντες τὰ ὅπλα ἅπαντες Καόνιοι ἡβηδὸν
 τύπτοντες δόρασι τὸν ἥερα μέχρι οὖρων τῶν Καλυνδικῶν εἶποντο καὶ
 10 ἔφασαν ἐκβάλλειν τοὺς ξεινικοὺς θεοὺς. καὶ οὗτοι μὲν τρόποισι τοιοῦτοισι 173
 χρέωνται, οἱ δὲ Λύκιοι ἐκ Κρήτης τῶρχαῖον γεγόνασι, τὴν γὰρ Κρήτην
 εἶχον τὸ παλαιὸν πᾶσαν βάρβαροι. διενειχθέντων δὲ ἐν Κρήτῃ περὶ τῆς 2
 βασιληΐας τῶν Εὐρώπης παίδων Σαρπηδόνος τε καὶ Μίνω, ὥς ἐπεκράτησε
 τῇ στάσει Μίνως, ἐξήλασε αὐτὸν τε Σαρπηδόνα καὶ τοὺς στασιώτας
 15 αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀπωσθέντες ἀπίκοντο τῆς Ἀσίας ἐς γῆν τὴν Μιλυάδα· τὴν
 γὰρ νῦν Λύκιοι νέμονται, αὕτη τὸ παλαιὸν ἦν Μιλυάς, οἱ δὲ Μιλύαι τότε
 Σόλυμοι ἐκαλέοντο. τέως μὲν δὴ αὐτῶν Σαρπηδὸν ἤρχε, οἱ δὲ ἐκαλέοντο 3
 τό πέρ τε ἡνείκοντο οὐνομα καὶ νῦν ἔτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιοίκων οἱ
 Λύκιοι, Τερμίλαι· ὥς δὲ ἐξ Ἀθηνέων Λύκος ὁ Πανδίωνος, ἐξελασθεὶς καὶ
 20 οὗτος ὑπὸ τοῦ ἀδελφεοῦ Αἰγέος, ἀπίκετο ἐς τοὺς Τερμίλας παρὰ Σαρπη-
 δόνα, οὕτω δὴ κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἐπωνυμίην Λύκιοι ἀνὰ χρόνον ἐκλήθη-
 σαν. νόμοισι δὲ τὰ μὲν Κρητικοῖσι, τὰ δὲ Καρικοῖσι χρέωνται. ἐν δὲ τὸδε 4
 ἴδιον νενομίκασιν καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώπων· καλέουσι
 ἀπὸ τῶν μητέρων ἐωντοὺς καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν πατέρων. εἰρομένον δὲ 5
 25 ἐτέρον τὸν πλησίον, τίς εἴη, καταλέξει ἐωντὸν μητροθέν καὶ τῆς μητρὸς
 ἀνανεμεῖται τὰς μητέρας. καὶ ἦν μὲν γε γυνὴ ἀστὴ δούλω συνοικίῃσιν,

AB C P(p)

T 16ss. Strabo 573 τούτους . . . ἀγαγεῖν ἐκ Κρήτης ἀποίκους Σαρπηδόνα . . . καὶ
 ὀνομάσαι Τερμίλας τοὺς πρότερον Μιλύας, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ἔτι δὲ πρότερον Σο-
 λήμους, ἐπελθόντα δὲ τὸν Πανδίωνος Λύκον ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύσαι τοὺς αὐτοὺς
 Λυκίους. Steph. Byz. Τέρμερα· πόλις Λυκίας· . . . Ἡρόδοτος δὲ Τερμίλας αὐτοὺς
 καλεῖ ἐν τῷ πρώτῳ. cf. Eust. Dion. 857

■ Λέξ. ἡβηδόν· μετὰ ἰσχύος, μετὰ ἀκολασίας (ὀρχηδόν add. Lexx. alph. conser.) ||
 26 Suid. s. v. ἀνανεμεῖν· Ἡρόδοτος δὲ ἀνανεμεσθαι ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθει-
 κεν

5 γὰρ secl. Stein | ἱλαδὸν Pp; nihil obstat quin forma εἰλαδὸν recipiatur, cf.
 Frisk Etym. Wb. s. v. ἱλη || ■ εἰς C || 7 ἔδοξε δὴ om. C | δῆ] δὲ Ald. edd. || 8 χο*α-
 σθαι B || 9 δούρασι Pp || 19 Ἀθηναίων CP | ἐξελασθεὶς Pp || 20 ἀδελφοῦ p Ald. |
 Αἰγέως codd. || 23 συμφέροντα A (vocem obelo sign. nulla in mg. adnotatione
 addita) || 24 ἡρομένον C || 26 ἀνανεμεῖται C

γενναῖα τὰ τέκνα νερόμισται· ἦν δὲ ἀνὴρ ἀστός, καὶ ὁ πρῶτος αὐτῶν, γυναικα ξείνην ἢ παλλακὴν ἔχῃ, ἅτιμα τὰ τέκνα γίνεται.

- 174 Οἱ μὲν νυν Κᾶρες οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξάμενοι ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἀρπάγου, οὔτε αὐτοὶ οἱ Κᾶρες ἀποδεξάμενοι οὐδὲν οὔτε ὅσοι Ἑλλήνων
2 ταύτην τὴν χώραν οἰκέουσι. οἰκέουσι δὲ καὶ ἄλλοι καὶ Λακεδαιμονίων
ἄποικοι Κνίδιοι τῆς χώρας τῆς σφετέρης τετραμμένης ἐς πόντον, τὸ δὲ
Τριόπιον καλέεται, ἀργμένης δὲ ἐκ τῆς Χερσονήσου τῆς Βυβασίης
3 ἐούσης τε πάσης τῆς Κνιδίης πλὴν ὀλίγης περιρροῦν. (τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς
πρὸς βορρῇν ἄνεμον ὁ Κεραμεικὸς κόλπος ἀπέργει, τὰ δὲ πρὸς νότον ἢ
κατὰ Σύμην τε καὶ Ῥόδον θάλασσα.) τὸ ὦν δὴ ὀλίγον τοῦτο ἐὼν ὅσον τε 10
ἐπὶ πέντε στάδια ὤρουσσαν οἱ Κνίδιοι, ἐν ὧν Ἀρπαγος τὴν Ἰωνίην κατ-
εστρέφετο, βουλόμενοι νῆσον τὴν χώραν ποιῆσαι. ἐντὸς δὲ πᾶσά σφι
ἐγένετο, τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη χώρα ἐς τὴν ἡπειρον τελευτᾷ, ταύτῃ ὁ ἰσθμὸς
4 ἐστὶ τὸν ὤρουσσαν. καὶ δὴ πολλῇ χειρὶ ἐργαζομένων τῶν Κνιδίων, μᾶλλον
γάρ τι καὶ θεϊότερον ἐφαίνοντο τιτρώσκεσθαι οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ οἰκῶτος 15
τά τε ἄλλα τοῦ σώματος καὶ μάλιστα τὰ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς θρανομένης
τῆς πέτρης, ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους ἐπειρησομένους τὸ ἀντίξουν.
5 ἡ δὲ Πινθίη σφι, ὡς αὐτοὶ Κνίδιοι λέγουσι, χρᾶ ἐν τριμέτρῳ τόνῳ, τάδε

Ἴσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε μηδ' ὀρύσσετε·
Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἰ κ' ἐβούλετο.

20

- ¶ Κνίδιοι μὲν ταῦτα τῆς Πινθίης χρησάσης τοῦ τε ὀρύγματος ἐπαύσαντο καὶ Ἀρπάγῳ ἐπιόντι σὺν τῷ στρατῷ ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδωσαν.
175 ἦσαν δὲ Πηδασεὺς οἰκεῦντες ὑπὲρ Ἀλικαρνησοῦ μεσόγαιαν, τοῖσιν ὅκως
τι μέλλοι ἀνεπιτήδειον ἔσσεσθαι, αὐτοῖσί τε καὶ τοῖσι περιόικοις, ἡ ἱερεὶα
τῆς Ἀθηναίης πάγωνα μέγαν ἴσχει. τρεῖς σφι τοῦτο ἐγένετο. οὗτοι τῶν 25

AB C P(p)

T 19s. Oenom. ap. Euseb. praep. ev. V 26 (fr. 8 Mullach FPhG II 369) Ἴσθμὸν — ἐβούλετο || 23ss. Strabo 611 ἐν . . . τῇ μεσογαίᾳ τῶν Ἀλικαρνασσεῶν τὰ Πηδάσα ὑπ' αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις. . . τοῖς δὲ Πηδασεῦσι τούτοις, φησὶν Ἡρόδοτος, ὅτε μέλλοι τι ἀνεπιτήδειον ἔσσεσθαι καὶ τοῖς περιόικοις, τὴν ἱερεῖαν τῆς Ἀθηναίης πάγωνα ἴσχειν· τρεῖς δὲ συμβῆναι τοῦτο αὐτοῖς

1 Antiatt. Bekk. Anecd. 111: v. quae ad 123, 2 laudantur || 17 Δέξ. ἀντίξουν· τὸ ἐναντιούμενον. Suid. ἀντίξουν· ἐναντίον, πολέμιον· Ἡρόδοτος· καὶ στρατὸν συλλέγειν ἀντίξουν Πέρσῃ (VI 7)

6 οἱ post Κνίδιοι add. Bekker (inepte ut mihi videtur), sequ. Stein Hude || 7 Βυβασίης codd., corr. Vossius || 9 ἀπείργει Cp Ald. || 13 ἐγένετο CP || 17 ἐπερη-
σομένους codd. || 19 δὲ om. Oenom. || 20 αἱ κ' Oenom. codd. plur. || 23 Πηδασ-
σεὺς C | οἰκοῦντες codd. || 24 μέλλοι τι ἀνεπιτήδειον Strabo

περὶ Καρίην ἀνδρῶν μούνοι τε ἀντέσχον χρόνον Ἀρπάγω καὶ πρήγματα
 παρέσχον πλείστα ὅρος τειχίσαντες, τῷ οὐνομά ἐστι Αἰδη. Πηδασέες μὲν 176
 νυν χρόνῳ ἐξαιρέθησαν, Λόκιοι δέ, ὡς ἐς τὸ Ξάνθιον πεδίον ἤλασε ὁ
 Ἀρπαγος τὸν στρατόν, ἐπεξιόντες καὶ μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς
 5 ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο, ἐσσωθέντες δὲ καὶ κατεilverθέντες ἐς τὸ ἄστν
 συνήλυσαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ χρήματα
 καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύτην καίεσθαι.
 ταῦτα δὲ ποιήσαντες καὶ συνομόσαντες ὅρκους δεινούς, ἐπεξεληθόντες 2
 ἀπέθανον πάντες Ξάνθιοι μαχόμενοι. τῶν δὲ νῦν Λυκίων φαιμένων 3
 10 Ξανθίων εἶναι οἱ πολλοὶ πλήρ ὀγδώκοντα ἰστιάων εἰσὶ ἐπήλυδες· αἱ δὲ
 ὀγδώκοντα ἰστίαι αὐταὶ ἔτχον τηρικαῦτα ἐκδημέουσαι καὶ οὕτω περιεγέ-
 νοντο. τὴν μὲν δὴ Ξάνθον οὕτως ἔσχε ὁ Ἀρπαγος, παραπλησίως δὲ καὶ
 τὴν Καῦνον ἔσχε· καὶ γὰρ οἱ Καύνιοι τοὺς Λυκίους ἐμιμήσαντο τὰ πλέω.

Τὰ μὲν νυν κάτω τῆς Ἀσίας Ἀρπαγος ἀνάστατα ἐποίησε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς 177
 15 αὐτὸς Κῦρος πᾶν ἔθνος καταστρεφόμενος καὶ οὐδὲν παρτεῖς. τὰ μὲν νυν
 αὐτῶν πλέω παρήσομεν, τὰ δὲ οἱ παρέσχε τε πόνον πλείστον καὶ ἀξιαπ-
 ηγητότατά ἐστι, τούτων ἐπιμνήσομαι.

Κῦρος ἐπεῖτε τὰ πάντα τῆς ἡπείρου ὑποχείρια ἐποιήσατο, Ἀσσυρίοισι 178
 ἐπετίθετο. τῆς δὲ Ἀσσυρίας ἐστὶ μὲν κού καὶ ἄλλα πολίσματα μεγάλα
 20 πολλά, τὸ δὲ ὀνομαστότατον καὶ ἰσχυρότατον, καὶ ἔνθα σφι Νίνον ἀναστά-
 του γενομένης τὰ βασιλῆα κατεστήκει, ἦν Βαβυλῶν ἐοῦσα τοιαύτη δὴ
 τις πόλις· κέεται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, μέγαθος ἐοῦσα μέτωπον ἑκαστον 2
 εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων, ἐούσης τετραγώνου· οὗτοι στάδιοι τῆς περι-
 ὁδου τῆς πόλιος γίνονται συνάπαντες ὀγδώκοντα καὶ τετρακόσιοι. τὸ μὲν
 25 νυν μέγαθος τοσοῦτόν ἐστι τοῦ ἄστεος τοῦ Βαβυλωνίου, ἐκεκόσμητο δὲ

ABC P(p), ad quos ab initio cap. 178 (ubi Κῦρος δὲ ἐπεῖτε incipiunt) rursus
 accedunt DTR M SV et ab ἦν δὲ Βαβυλῶν (178, 1) b

Ὅτι Νίνου ἀναστάτου γενομένης μεγάλης πόλεως τῶν Ἀσσυρίων τὰ βασιλῆα
 (178, 1) – τετραγώνου (178, 2) exc. h

T 19ss. Eust. Dion. 1005 Ἡρόδοτος . . . περὶ τῆς Περσικῆς Βαβυλῶνος καὶ ταῦτά
 φησιν, ὅτι τῆς Ἀσσυρίας ὀνομαστότατον πόλισμα καὶ ἰσχυρότατον ἡ Βαβυλῶν, ἔνθα
 καὶ τὰ βασιλῆα, οὐδὰ δὲ τετραγώνος κέεται ἐν μεγάλῳ πεδίῳ, καὶ μέτωπον ἑκαστον
 αὐτῆς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων, ὥστε εἶναι κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον τῆς πόλεως
 στάδια τετρακόσια ὀγδοήκοντα

2 Πηδασέες C || 4 ὑπεξιόντες codd., corr. Bekker, cf. lin. 8 || 5 ἐπεδείκνυντο C ||
 6 συνήλυσαν Pp || 8 ἐπεξεληθόντες codd., corr. Bekker, cf. lin. 4 || 11 ἰστιάων Pp ||
 18 ὑπὸ χεῖρα DTRMSV | ἐποιήσαντο C || 18–19 Ἀσσυρίοισι ἐπετίθετο τῆς δὲ
 om. A¹, in mg. add. A¹ || 19 ἐστὶ τὰ μὲν ABCP || 20 ὀνομαστότατον C || 21 βασι-
 λῆα M || 22 καίεται SV | μέγεθος D¹SV || ■ τετραγώνου DTRV¹ || 24 γίνονται
 RMY | πόλεως T

- 3 ὥς οὐδὲν ἄλλο πόλισμα, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. τάφρος μὲν πρώτη μιν βαθεῖα
 τε καὶ εὐρεῖα καὶ πλήρῃ ὕδατος περιϋθείη, μετὰ δὲ τείχος πεντήκοντα μὲν
 πήχεων βασιλῆων ἐὼν τὸ εὖρος, ὕψος δὲ δικηκοσίῳν πήχεων. ὁ δὲ βασι-
 179 λῆιος πήχης τοῦ μετρίον ἐστὶ πήχεος μέζων τρισὶ δακτύλοισι. δεῖ δὲ μὲν
 πρὸς τούτοις ἐπιφράσαι, ἵνα τε ἐκ τῆς τάφρου ἢ γῆ ἀναισιμώδῃ καὶ τὸ
 5 τείχος ὄντινα τρόπον ἔργαστο· δρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον ἐπλίνθουσι
 τὴν γῆν τὴν ἐκ τοῦ δρύγματος ἐκφερομένην, ἐλκύναντες δὲ πλίνθους
 2 ἱκανὰς ὥπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνιοι· μετὰ δὲ τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτω
 θερμῇ καὶ διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθων ταρσούς καλάμων διαστοιβάζον-
 10 τες ἔδειμαν πρώτη μὲν τῆς τάφρου τὰ χεῖλα, δεύτερα δὲ αὐτὸ τὸ τείχος
 3 τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐπάνω δὲ τοῦ τείχεος παρὰ τὰ ἔσχατα οἰκήματα μον-
 νόκωλα ἔδειμαν, τετραμμένα ἐς ἄλληλα, τὸ μέσον δὲ τῶν οἰκημάτων
 ἔλιπον τεθρίπκῳ περιέλασιν· πύλαι δὲ ἐνεστᾶσι περίξ τοῦ τείχεος ἑκατόν,
 4 χάλκεαι πᾶσαι, καὶ σταθμοὶ τε καὶ ὑπέρθυρα ὡσάντως. ἔστι δὲ ἄλλη
 πόλις ἀπέχουσα ὀκτὼ ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ Βαβυλῶνος· Ἴς οὖνομα αὐτῇ. 15

ABC P(p) DTR M SV(b)

Σχόλ. 179, 1 (ad ἀναισιμώδῃ) ἐξεχοῖσθη, ἐξεφορήθη, ἀνετέθη πλινθευθεῖσα· ἐν
 ἄλλοις ἢ λέξις σημαίνει τὸ ἡνίοσθῃ καὶ ἑδωπανήθῃ B

Τὸ δὲ τείχος αὐτῆς πεντήκοντα πήχεων — δακτύλοις (178, 3) et ποταμός τις Ἴς
 ὄνομα ἐσβάλλει (ἐς τὸν) Εὐφράτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον· ὃς ἅμα — ἐκομίσθη (179, 4)
 exc. § ὁ βασιλῆιος πήχης — δακτύλοις (178, 3) in Atticum sermonem vertens exc.
 paroemiogr. R

T 138. Eust. Dion. 1005 πύλαι δὲ περίξ τοῦ τείχεος ἑκατόν, χάλκεαι πᾶσαι, ὥσπερ
 καὶ οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ ὑπέρθυρα

6 num huc refertur Pollucis (II 102) ἀναστομῶσαι (ἀνεστομόωσε v.l.) τὰς τάφρους
 φησὶν Ἡρόδοτος, καὶ Καλλίας ὁ κωμικός? || 9 Λέξ. ταρσοὶ καλάμων· πρασιά, ἐν ἣ
 ἐξήραινον τὴν πλίνθον. Suid. ταρσοὶ καλάμων· παρ' Ἡροδότῳ ἢ πρασιά, οὗ ἐξή-
 ραινον τὴν πλίνθον. Greg. Cor. 107 ταρσούς δὲ καλάμων τὴν πρασιάν, οὗ ἐξήραινον
 τὴν πλίνθον | Antiatt. Bekk. Anecd. 89 δόμων· οὐκ ἐπὶ τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἐφ' οὗ
 ἢ συνήθεια τάττει· Ἡρόδοτος πρώτῳ καὶ δευτέρῳ (II 127, 3) || 10 ibid. δεύτερον·
 ἀντὶ τοῦ 'μεθ' ἐτέρου'· Ἡρόδοτος πρώτῳ || 15 Choerob. in EM 470, 309 τὸ . . . Ἴς
 γράφεται διὰ τοῦ ι, ὡς δικατάληκτον. οὐ μόνον δὲ δόναμιν σημαίνει, ἀλλ' ἔστι καὶ
 ὄνομα ποταμοῦ, ὡς φησιν Ἡρόδοτος

1 ἴδμεν M Ald. (ἴσμεν suprascr. nescio quae man. M) ἴσμεν cett. | τάφος C |
 μιν om. DTRMSV | βαθέα T Ald. || 2 εὐρέα TMSV Ald. | καί² om. TRMSV ||
 3 πήχεων¹ | τειχέων C | ἐὼν om. § || 4 μεῖζων D¹ R μέζων R μεῖζων V ||
 || ἔτι φράσαι propos. Bekker, sequ. Stein Hude | ἀνεσιμώδῃ SV^b ἄλλῃ σι-
 μωδῇ D || 8 ἱκανούς T | χρεώμενοι RSV || 9 τριάκοντα V^b | πλίνθους SV
 πλίνθους b | πλίνθον ταρσούς καλάμων om. D, in mg. suppl. D² || 10 δεύ-
 τερον Antiatt. | αὐτὸ τὸ αὐτὸ SV^b || 11 τείχους RSV | μονώκωλα TR μονώ-
 κωλα C || 11, 12 ἔδειμαν μονώκωλα M || 13 τεθρίπκῳ M | ἐστᾶσι DTRMS ἐσστᾶσι
 (σ ex π, α ex α corr.) V ἐπτάσι b | ἑκατόν^{το} ἑκαόντο (ex ἑκαόν^{το} sine dubio or-
 tum) b || 14 ὑπέρθυρον SV || 15 ἡμερῶν DRMSV | ὁδὸν om. M

ἐνθα ἐστὶ ποταμὸς οὐ μέγας· Ἴς καὶ τῷ ποταμῷ τὸ οὖνομα. ἐσβάλλει δὲ οὗτος ἐς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον. οὗτος ὢν ὁ Ἴς ποταμὸς ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδοῖ πολλούς, ἐνθεν ἡ ἀσφαλτος ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τείχος ἐκομίσθη. ἐτετείχιστο μὲν νυν ἡ Βαβυλὼν τρὶς 180
 5 τοιῶδε, ἐστὶ δὲ δύο φάρσεια τῆς πόλιος. τὸ γὰρ μέσον αὐτῆς ποταμὸς διέρρει, τῷ οὖνομά ἐστι Εὐφράτης, ῥέει δὲ ἐξ Ἀρμενίων, ἐὼν μέγας καὶ βαθὺς καὶ ταχύς· ἐξίει δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. τὸ ὢν δὴ 2
 τεῖχος ἐκότερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλαται· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου αἱ ἐπικαμπαὶ παρὰ χεῖλος ἐκότερον τοῦ ποταμοῦ αἵμασι¹ πλήνθων
 10 ὁπτεῶν παρατείνει. τὸ δὲ ἄστν αὐτὸ ἐὼν πλήρες οἰκίῶν τριορόφων καὶ τε- 3
 τριορόφων κατατέμνεται τὰς ὁδοὺς ἰθείας τὰς τε ἄλλας καὶ τὰς ἐπικαρσίας τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχούσας. κατὰ δὴ ὢν ἐκάστην ὁδὸν ἐν τῇ αἵμασι² τῇ 4

AB C P(p) DTR M SV(b)

T 1 Eust. II. 877 (ad A 668) ὅτι . . . Ἴς καὶ ὄνομά ἐστι ποταμοῦ, ὡς καὶ Ἡρόδοτος οἶδε καὶ τις δὲ Φύλαξ ἱστορικός, παρεσημειώσαντο οἱ τεχνικοί || 5ss. Eust. Dion. 988 καὶ Ἡρόδοτος δὲ φησιν, ὅτι τὸ μέσον τῆς Βαβυλῶνος ὁ Εὐφράτης διέρρει, ὃς ῥέει μὲν ἐξ Ἀρμενίων μέγας ὢν καὶ βαθὺς καὶ ταχύς, ἐξίττει δὲ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν || 10 Dion. Hal. ars rhet. I 3 καὶ Ἡρόδοτος πεντόροφα καὶ ἐξόροφα φησιν εἶναι ἐν Βαβυλῶνι

1-4 Steph. Byz. Ἴς, πόλις Περσική, Ἡρόδοτος πρώτη· ἐνθα καὶ ποταμὸς Ἴς . . . ἐνθεν ἡ ἀσφαλτος ἐς (ἐν codd.) τὸ ἐν Βαβυλῶνι τείχος ἐκομίσθη. Herodian. π. μονήρ. λέξ. 19 (s. v. τίς) τὸ 'τίς' ἐπὶ ποταμοῦ κείμενον παρ' Ἡροδότῃ ἐκτεινόμενον ἔχει τὸ ἰ || 5 Λέξ. φάρσος (φάρος DO φάρος r)· τρύφος, κλάσμα, ἀκρωτήριον (om. lexx. alph. conscr.). Hes. φάρσος· τρύφος, κλάσμα, πετρίον. Phot. φάρσος· τρύφος, ῥάκος, πετρίον, ἀκρωτήριον, κλάσμα. Suid. φάρσος· κλάσμα, τρύφος, ῥάκος, πετρίον, ἀκρωτήριον. Greg. Cor. 106 φάρσος (φάρος v. l.) τὸ κλάσμα, τὸ τρύφος, τὸ ἀκρωτήριον || 9 Λέξ. αἵμασι¹· τὸ ἐξ χαλίκων ὠκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τεῖχον, δ νῦν ἐρμακίās καλοῦσιν (δ - καλοῦσιν) καὶ ὁ ἐξ ἀκανθῶν φραγμός blvx). Eust. Od. 1851 (ad σ 358) Αἶλιος . . . Διονύσιος εἰπὼν . . . , ὅτι αἵμασι² τὸ ἀπὸ χαλίκων τεῖχον, ἐπάγει· ἦν τινες καὶ ἄρπεζον ὡς καὶ Ἰωνες, δηλοῖ δέ, φησί, τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος. Bekk. Anecd. I 356 αἵμασι¹· τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τεῖχον, κυρίως δὲ τοῖς ἡκανθωμένοις λέγεται φραγμοῖς, ἦν τινες ἄρπεζον, καὶ οἱ Ἰωνες οὕτω χρώνται· δηλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. Suid. αἵμασι¹· τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τεῖχον ἄνευ πηλοῦ παρὰ Ἡροδότῃ, ἦν τινες ἄρπεζον, καὶ Ἰωνες οὕτω χρώνται· δηλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. cf. Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 101

1 τὸ] τῷ RV | ὄνομα DV || 2 οὗτος om. B⁹ | Εὐφράτην CP | Ἴς] num olim
 5 erat scriptum? v. Herodianum || 3 ἐνθα T || 4 τετελχιστο C || 5 δὲ om. DTR
 MSV || ■ διέρρει C | Εὐφράτης CPRV^ac^b | ὢν Eust. || 7 δὲ] δὴ ■ om. Vb |
 δὴ ὢν M || 9 αἱ ἐπικαμπαὶ delendum iudicat Legrand | παρὰ τὸ χεῖλος D¹ | αἵ-
 μασι² V² Lexx. αἵμασιν Vb αἵμασι¹ (ex ΑΙΜΑΣΙΑ ortum esse recte iudicat
 Weber Anal. Hdt. 207) S αἵμασι¹ D¹ αἵμασι¹ D man. rec. || 10 ἐὼν P ἐὼν p
 cett. | οἰκῶν DTRMSV | τριορόφων B^cPD^cTR^cM (v. Dion. Hal.) | τετρω-
 ρόφων B^cPTRSV om. M τριορόφων et τετρωρόφων scripsi cum Hudio, maxime
 vero dubitans, cf. Wackernagel Dehnungsgesetz 23s. || 11 ἰθείας M || 12 ὁδὸν
 om. SV

- παρὰ τὸν ποταμὸν πυλίδες ἐπῆσαν, ὅσαι περ αἱ λαῦραι, τοσαῦται ἀριθμὸν.
 ἦσαν δὲ καὶ αὗται χάλκεαι φέρουσαι καὶ αὐταὶ ἐς αὐτὸν τὸν ποταμὸν.
 181 τοῦτο μὲν δὴ τὸ τεῖχος θύρῃς ἐστί, ἕτερον δὲ ἔσθλην τεῖχος περιθεῖ, οὐ
 2 πολλῷ τεφρῶ ἀσθενέστερον τοῦ ἑτέρου τεύχεος, στενωτότερον δέ. ἐν δὲ φάρσει
 ἑκατέρω τῆς πόλιος ἐτετελειστο <τὸ> ἐν μέσῳ· ἐν τῷ ἐντῇ τὰ βασιλῆα
 περιβόλῳ [τε] μεγάλῳ τε καὶ ἰσχυρῷ, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Διὸς Βήλον ἱερὸν
 χαλκόπυλον (καὶ ἐς ἑμὲ ἔτι τοῦτο ἔδον, δύο σταδίων πάντῃ ἔδον τετράγω-
 3 νον), ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἱεροῦ πύργος στερεὸς οἰκοδόμηται, σταδίου καὶ τὸ
 μῆκος καὶ τὸ εὖρος, καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος πύργος ἐπιβέβηκε,
 4 καὶ ἕτερος μάλα ἐπὶ τούτῳ, μέχρις οὗ ὀκτὼ πύργων. ἀνάβασις δὲ ἐς 10
 αὐτοὺς ἔσθλην κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους ἔχουσα πεποιηται.
 μεσοῦντι δὲ κού τῆς ἀναβάσεώς ἐστι καταγωγὴ τε καὶ θύκοι ἀμπαυστήριοι,
 5 ἐν τοῖσι κατίζοντες ἀμπαύονται οἱ ἀναβαίνοντες. ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ
 πύργῳ νηὸς ἔπλεστο μέγας· ἐν δὲ τῷ νηῷ κλίνη μεγάλη κέεται εὐέστρω-
 μένη καὶ οἱ τράπεζα παρακείμεαι χρυσῇ. ἀγαλμα δὲ οὐκ ἔστι οὐδὲν αὐτόθι 15
 ἐνιδρυμένον, οὐδὲ νόκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται ἀνθρώπων ὅτι μὴ γυνὴ μόνη
 τῶν ἐπιχωρίων, τὴν ἂν ὁ θεὸς ἔληται ἐκ πασέων, ὥς λέγουσι οἱ Χαλδαῖοι
 182 ἔδοντες ἱερεῖς τούτου τοῦ θεοῦ. φασὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι (ἔμοι μὲν οὐ πιστὰ
 λέγοντες) τὸν θεὸν αὐτὸν φοιτᾶν τε ἐς τὸν νηὸν καὶ ἀναπαύεσθαι ἐπὶ
 τῆς κλίνης (καθάπερ ἐν Θήβῃσι τῇσι Αἰγυπτίῃσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, 20
 2 ὥς λέγουσι οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ γὰρ δὴ ἐκεῖθι κοιμᾶται ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ
 Θηβαίου γυνή, ἀμφοτέραι δὲ αὐταὶ λέγονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς ὀμίλην
 φοιτᾶν, καὶ κατὰ περ ἐν Πατάροις τῆς Λυκίης ἢ πρόμαντις τοῦ θεοῦ,

AB C P(p) et usque ad στενωτότερον δέ (181, 1) DTR M SV(b)

1 Λέξ. λαῦραι· ὄρμαι, ἄμφοδοι || 12 Λέξ. καταγωγὴ· πανδοχεῖον (πανδοκεῖον lexh. alph. conser.). Suid. καταγωγὴ· παρὰ Ἡροδότῳ πανδοκεῖον || 21s. Lex. Vindob. p. 89 ἐκεῖθι γράφεται ὡς αὐτόθι· Ἡρόδοτος· καὶ — γυνή

1 ἐπῆσαν D^cTRM ἐπίσαν D^{ac} εἰσέσαν V^cb ἐσθήσαν SV^{ac} || 2 καὶ¹ om. Pp | αὐταὶ C | χάλκειαι DTRMSV^cb || 3 μὲν om. R | περιθεῖ om. DTR MSV || 5 τετελειστο C | ἐν μέσῳ secl. Stein. verbi teigiεiv vim transitivam conservare cupiens supplevi τὸ, quod haplographice omissum ab aliquo scriba inter lineas suppletum in prius τε (lin. 6) postea mutatum esse haud absurdum videtur |

ἐντῇ scripsi ἦεν codd. quod ex HN (littera N pro accentu circumflexo lecta?) natum esse veri simile mihi videtur. μὲν propos. Gronov. in not. et obs. ad loc. ('nec error est in hac voce ἑκατέρω, verum in verbo ἦεν'), quem sequ. edd. alii. intellegas: ἐν τῷ ἐντῇ τὰ βασιλῆα, (sc. ἐτετελειστο τὸ ἐν μέσῳ) περιβόλῳ μεγάλῳ τε καὶ ἰσχυρῷ, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ (sc. ἐτετελειστο) Διὸς Βήλον ἱερὸν χαλκόπυλον || ■ τε¹ del. Bekker, cf. quae ad lin. 5 adnotavi. retinere vult Legrand constructionem αὐοῦδῃν τε ταύτην πρότην καὶ μόνην (II 79, 3) comparans | τε² om. Pp || 7 τοῦτο ἔτι Pp || 14 ἔπλεστο B || 17 ὁ om. p Ald. || 20 κατὰ περ C || 21 οἱ om. C || 22 Θηβαίων Lex. Vind.

ἐπεὰν γένηται — οὐ γὰρ ὦν αἰεὶ ἐστὶ χρηστήριον αὐτόθι —, ἐπεὰν δὲ γένηται, τότε ὦν συγκατακλήεται τὰς νύκτας ἔσω ἐν τῷ νηῶ). ἔστι δὲ 183 τοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἱεροῦ καὶ ἄλλος κάτω νηός, ἐνθα ἄγαλμα μέγα τοῦ Διὸς ἐνι κατήμενον χρύσειον, καὶ οἱ τράπεζα μεγάλη παρακέεται χρυσή καὶ τὸ βάθρον οἱ καὶ ὁ θρόνος χρυσεός ἐστι. καὶ ὥς ἔλεγον οἱ Χαλδαῖοι, 5 ταλάντων ὀκτακοσίων χρυσίου πεποιήται ταῦτα. ἔξω δὲ τοῦ νηοῦ βωμός 2 ἐστὶ χρύσεος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος βωμός μέγας, ἐπ' οὗ θύεται τὰ τέλεα τῶν προβάτων· ἐπὶ γὰρ τοῦ χρυσεοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι μὴ γαλαθηνά μούνα, ἐπὶ δὲ τοῦ μέζονος βωμοῦ καὶ καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια 10 τάλαντα ἔτεος ἑκάστων οἱ Χαλδαῖοι τότε, ἐπεὰν τὴν ὀρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ· ἦν δὲ ἐν τῷ τεμένει τούτῳ ἔτι τὸν χρόνον ἐκείνον καὶ ἀνδριάς δυνάδεκα πῆχεων χρύσεος στερεός. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ εἶδον, τὰ δὲ λέγεται 3 ὑπὸ Χαλδαίων, ταῦτα λέγω. τούτῳ τῷ ἀνδριάντι Δαρεῖος μὲν ὁ Ὑστάσπεος ἐπιβουλεύσας οὐκ ἐτόλμησε λαβεῖν, Ξέρξης δὲ ὁ Δαρείου ἔλαβε καὶ τὸν 15 ἱερά ἀπέκτεινε ἀπαγορεύοντα μὴ κινεῖν τὸν ἀνδριάντα. τὸ μὲν δὴ ἱερὸν τοῦτο οὕτω κεκόσμηται, ἔστι δὲ καὶ ἴδια ἀναθήματα πολλά.

Τῆς δὲ Βαβυλῶνος ταύτης πολλοὶ μὲν κού καὶ ἄλλοι ἐγένοντο βασιλέες, 184 τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοισι λόγοισι μνήμην ποιήσομαι, οἱ τὰ τείχεά τε ἐπεκόσμησαν καὶ τὰ ἱερά, ἐν δὲ δὴ καὶ γυναῖκες δύο· ἡ μὲν πρότερον 20 ἄρξασα, τῆς ὕστερον γενεῇσι πέντε πρότερον γενομένη, τῇ οὐνομα ἦν Σεμίραμις, αὕτη μὲν ἀπεδέξατο χώματα ἀνὰ τὸ πεδίον ἐόντα ἀξιοθέητα· πρότερον δὲ ἐώθεε ὁ ποταμός ἀνὰ τὸ πεδίον πᾶν πελαγίζειν· ἡ δὲ δὴ 185 δευτέρον γενομένη ταύτης βασιλεία, τῇ οὐνομα ἦν Νίτωκρις, αὕτη δὲ συνετωτέρῃ γενομένη τῆς πρότερον ἀρξάσης τοῦτο μὲν μνημόσυνα 25 ἐλίπετο, τὰ ἐγὼ ἀπηγγήσομαι, τοῦτο δὲ τὴν Μήδων ὀρώσα ἀρχὴν μεγάλην τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν — ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄσπεα αὐτοῖσι, ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νίνον —, προεφυλάξατο ὅσα ἐδύνατο μάλιστα. πρῶτα μὲν τὸν 2 Εὐφράτην ποταμὸν ἐόντα πρότερον ἰθὺν, ὅς σφι διὰ τῆς πόλιος μέσης

AB C P(p), ad quos rursus accedunt ab initio cap. 184 DTR M SV(b)

ss. Athen. 396c Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν, ὅτι ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ — μούνα

■ τότε ὦν om. P¹ hab. P^m p cett. || 7 μέγας βωμός C | ἐπ' οὗ Stein ὅπου codd. || 8 χρυσοῦ Athen. || 10 ὀργὴν C || 16 κεκόσμητο C || 18 λόγοισι om. R | μνήμην ποιήσομαι] μ***θήσομαι (μυθῆσομαι vult ut vid.) M | 18 om. M || 19 ἐκόσμησαν SV | ἱερά D^{ac} SV | καί² om. C || 20 πέντε om. M || 22 ἔωθεν DTRMSV | ἡ δὲ δὴ ἡ D^{ac} ἡ δὲ δὲ ἡ D^c ἡδε δὴ ἡ SV (HAEDELH Weber Anal. Hdt. 218) || 23 βασιλεία ταύτης M | Νίτωκρις BCD Νίτωκρις A Νίτωκρις MT Νίτωκρις scribitur in initio exc. florileg. (v. testes ad 187, 1) || 25 ἐλίπετο D¹, litteris ei litt. i suprascr. D man. rec. || 26 ἄλλ' ante ἄλλα addi propos. Bekker, sequ. Stein Hude | ἀραιρημένα D || 28 Εὐφράτην CPRSV | ῥέοντα ABCP

ῥέει, τοῦτον ἄνωθεν διώρυχας ὀρύξασα οὕτω δὴ τι ἐποίησε σκολιόν, ὥστε
 δὴ τρεῖς ἐς τῶν τινα κωμέων τῶν ἐν τῇ Ἀσσυρίῃ ἀπικνέεται ῥέων. τῇ δὲ
 κώμῃ οὐνομά ἐστι, ἐς τὴν ἀπικνέεται ὁ Εὐφράτης, Ἀρδερικκα. καὶ νῦν οἱ
 ἂν κομίζονται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα, καταπλέοντες ἐς
 τὸν Εὐφράτην ποταμὸν τρεῖς τε ἐς τὴν αὐτὴν ταύτην κώμην παραγίνονται ⁵
 3 καὶ ἐν τρισὶ ἡμέρησι. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον ἐποίησε, χῶμα δὲ παρέχουσε
 παρ' ἐκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος ἄξιον θύναματος, μέγαθος καὶ
 4 ὕψος ὅσον τι ἐστί. κατ' ὑπερθε δὲ πολλῷ Βαβυλῶνος ὄρουσε ἔλυτρον
 λίμνην ὀλίγον τι παρατείνουσα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, βάθος μὲν ἐς τὸ ὕδωρ
 αἰεὶ ὀρύσσουσα, εὖρος δὲ τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιεῦσα εἴκοσί τε καὶ ¹⁰
 τετρακοσίων σταδίων· τὸν δὲ ὀρυσσόμενον χοῦν ἐκ τούτου τοῦ ὀρύγματος
 5 ἀναισίμουν παρὰ τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα. ἐπεῖτε δὲ οἱ ὥρυκτο,
 6 λίθους ἀγαγομένη κρηπίδα κύκλῳ περὶ αὐτὴν ἤλασε. ἐποίει δὲ ἀμφοτέρα
 ταῦτα, τὸν τε ποταμὸν σκολιόν καὶ τὸ ὄρυγμα πᾶν ἔλος, ὥς ὃ τε ποταμὸς
 βραδυτέρος εἶη περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνόμενος, καὶ οἱ πλόοι ἔωσι σκολιοὶ ¹⁵
 ἐς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκ τε τῶν πλῶων ἐκδέκεται περίοδος τῆς λίμνης
 7 μακρὴ. κατὰ τοῦτο δὲ εἰργάζετο τῆς χώρας, τῇ αἶ τε ἐσβολαὶ ἦσαν καὶ τὰ
 σύντομα τῆς ἐκ Μήδων οδοῦ, ἵνα μὴ ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι ἐκμανθάνοιεν
 186 αὐτῆς τὰ πρηγμάτα. ταῦτα μὲν δὴ ἐκ βάθεος περιεβάλετο, τοιγάρδε δὲ ἐξ
 αὐτῶν παρενθήκην ἐποιήσατο. τῆς πόλιος εὐούσης δύο φαρσέων, τοῦ δὲ ²⁰
 ποταμοῦ μέσον ἔχοντος, ἐπὶ τῶν πρότερον βασιλείων, ὅπως τις ἐθέλοι ἐκ

AB C P(p) DTR M SV (et usque ad ἡμέρησι 185, 2 b)

Σχόλ. 185, 4 (ad ἀναισίμουν) ἀνεσώριζεν, ἀνετίθει χέουσα παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ, τοιτέστι κατεδαπύνα B

8 Λέξ. ἔλυτρον· σκέπη, θήκη, δέσμα (duae ult. voces desunt in lexx. alph. conscr.). Hes. ἔλυτρον· δέσμα, θήκη, λέπυρον, ἐνείλημα, κάλυμμα, σκέπασμα. Suid. ἔλυτρον· κάλυμμα, ἐκπέτασμα καὶ ἐνείλημα, ὁμοίως καὶ ἡ θήκη τοῦ ὀράτος (cf. quae ad 143, 1 laudata sunt) || 20 Phryn. 199 ἐνθήκη· τὸ μὲν παρενθήκη, ὅπως ὑπὸ Ἡροδότου εἰρηται, ὕστερον ὀνόμαθα (nusquam tamen eius mentio fit), τὸ δὲ ἐνθήκη, ὥς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀτοπον

3 Εὐφράτης CPRSV 'ή denuo pictum et perspicuum factum' (Weber) D² | Ἀρδερικκα C | Ἀρδερικά M || 4 ἂν κομίζονται] ω ex o corr. D | ἀγκομίζονται RSV | τῆσδε om. TRMSV | ἐς secl. Schweighaeuser, sequ. edd. alii || 5 Εὐφράτην D | παραγίνονται DV || 6 δέ] δὴ V || 7 μέγεθος SV || 8 κατ' ὑπερθε DRV | ὄρουσε CPDTMS | ὥρουσεν RV | ἔλυτρον D || 9 λίμνης DTMSV | λίμνης R | παρακλίνασα DTRMSV | παρακλίνουσα propos. Weber BPhW 1941, 235ss., vocem παρακλίνειν 'iuxta flectere, aperire' interpretans (III 156, 1 collato) || 10 αἰεὶ C || 12 ὀρώωντο propos. Bekker, sequ. Stein Hude || 13 ἀγομένη DTRMSV | κύκλον D | κύκλῳ R || 13, 14 ταῦτα ἀμφοτέρα T || 16 πλῶων ex πλῶν corr. V || 17 μακρός ABCP^p | δὲ τοῦτο TM | ἐργάζετο AB¹ || 19 περιεβάλετο TSV | δὲ om. TRSV || 20 αὐτέων B^c | παρενθήκην B^cCP || 21 πρότερον PTRSV | ἐθέλει C

τοῦ ἐτέρου φάρσεος ἐς τοῦτερον διαβῆναι, χρῆν πλοῖον διαβαίνειν, καὶ ἦν, ὥς ἐγὼ δοκέω, ὀζηληρόν τοῦτο. αὕτη δὲ καὶ τοῦτο προεΐδε· ἐπειτέ γὰρ ὥρυσσε τὸ ἔλκτρον τῇ λίμνῃ, μνημόσυνον τόδε ἄλλο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔργον ἐλίπετο. ἐτάμνετο λίθους περιμήκειας, ὥς δὲ οἱ ἦσαν οἱ λίθοι 2
 5 ἔτοιμοι καὶ τὸ χωρίον ὥρυκτο, ἐκτρέψασα τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον πᾶν ἐς τὸ ὥρυσσε χωρίον, ἐν ᾧ ἐπίμπλατο τοῦτο, ἐν τούτῳ ἀπεξηρασμένου τοῦ ἀρχαίου ῥέεθρου τοῦτο μὲν τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὰς καταβάσεις τὰς ἐκ τῶν πυλίδων ἐς τὸν ποταμὸν φερούσας ἀνοικοδόμησε πλίνθοισι ὀπιτῆσι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τελεῖ, τοῦτο
 10 δὲ κατὰ μέσσην κοινὴν μάλιστα τὴν πόλιν τοῖσι λίθοισι, τοὺς ὠρύξατο, οἰκοδόμους γέφυραν δέονσα τοὺς λίθους σιδήρω τε καὶ μολύβδῳ. ἐπιτείνεσκε 3 δὲ ἐπ' αὐτήν, ὅπως μὲν ἡμέρη γένοιτο, ξύλα τετράγωνα, ἐπ' ὧν τὴν διάβασιν ἐποιεῦντο οἱ Βαβυλώνιοι· τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα ἀπαιρέεσκον τοῦδε εἵνεκα, ἵνα μὴ διαφοιτέοντες τὰς νύκτας κλέπτοιεν παρ' ἄλ-
 15 λήλων. ὥς δὲ τό τε ὀρυχθὲν λίμνη πλήρης ἐγεγόνει ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ 4 τὰ περὶ τὴν γέφυραν ἐκεκόσμητο, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐς τὰ ἀρχαῖα ῥέεθρα ἐκ τῆς λίμνης ἐξήγαγε, καὶ οὕτω τὸ ὀρυχθὲν ἔλος γινόμενον ἐς δέον ἐδόκει γεγενῆναι καὶ τοῖσι πολίτησι γέφυρα ἦν κατεσκευασμένη.

20 Ἡ δ' αὕτη αὕτη βασιλεία καὶ ἀπάτην τοιγάρ τινα ἐμηχανήσατο· ὑπὲρ 187 τῶν μάλιστα λαοφόρων πυλέων τοῦ ἄστεος τάφον ἐωυτῇ κατεσκευάσατο μετέωρον ἐπιπολλῆς αὐτέων τῶν πυλέων, ἐνεκόλαψε δὲ ἐς τὸν τάφον

ABC P(p) DTR M SV

Νιτρῶκισ Βαβυλῶνος βασιλεία τοιαῦτα ἐμηχανήσατο (187, 1) — ἀνέφυγες (187, 5) exo. florileg. **¶**

3 Δέξ.: v. ad 185, 4

1 φάρσεως D^{ac} | διαβαίνειν] διαβῆναι CV^{ac} || 3 ἔλκτρον D | λύτρον R | ἔλκτρον V || 4 ἐλείπετο D | ἐτάμνετο SV || 5 ἔτοιμοι CPr | ὥρυκτο scripsi (cf. I 185, 5; III 60, 2) ὥρυνκτο AB²CD²RSV | ὥρυνκτο B¹Pp quod ex ὥρυνκτο esse natum veri simile videtur || 6 ὥρυξε propos. Krueger, retineri autem potest imperf. cf. Kühner-Gerth I 143s. e nostro ad hunc usum illustrandum adhibet Stein in comm. 66, 4 (ἐφέροντο), 108, 2 (ἐσήμαινον) etc. | τοῦτο τὸ ἐν τούτῳ DTRMSV | ἀπεξηρασμένου SV || ■ καὶ κατὰ τὰς T | καταβάσεις ABCP || 9 ἀνοικοδόμησε TRMSV || 10 τὴν πόλιν om. R || 11 τοὺς λίθους om. C | μολύβδῳ pD¹TRMV^o | μολύβδῳ fort. V¹ | ἐπιτείνεσκε M Ald. || 12 γέννηται MT || 13 ἀπαιρέεσκον ABCP ἀπαιρέεσκον D || 14 διαφοιτέοντες C φοιτέοντες TM | τὰς νύκτας om. C secl. Hude || 16 Εὐφράτην DTRV | ποταμὸν om. M || 17 γινόμενον TRMSV || 20 αὕτη om. DTRMSV || 21 λαοφόρων (prius ω dubium) ¶ | λαοφόρων DTRMSV | λαοφόρων A rell. extr. ων ex on corr. V | πυλῶν ¶ | τάφον D || 22 ἐπὶ πολλῆς C |

- 2 γράμματα λέγοντα, τάδε τῶν τις ἐμεῦ ὕστερον γινομένων Βαβυλῶνος
 βασιλέων ἦν σπανίση χρημάτων, ἀνοίξας τὸν τάφον λαβέτω, ὁκόσα
 3 βούλεται χρήματα· μὴ μέντοι γε μὴ σπανίσας γε ἄλλως ἀνοίξῃ· οὐ γὰρ
 3 ἄμεινον· οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος, μέχρις οὗ ἐς Δαρείον περιήλθεν ἡ
 βασιλήϊη. Δαρεῖω δὲ καὶ δεινὸν ἐδόκεεν εἶναι τῆσι πύλῃσι ταύτησι μηδὲν
 4 χρῆσθαι καὶ χρημάτων κειμένων καὶ αὐτῶν τῶν γραμμάτων ἐπικαλεο-
 4 μένων μὴ οὐ λαβεῖν αὐτά. τῆσι δὲ πύλῃσι ταύτησιν οὐδὲν ἐχρᾶτο τοῦδε
 εἵνεκα, ὅτι ὑπὲρ κεφαλῆς οἱ ἐγίνετο ὁ νεκρὸς διεξελαύνοντι. ἀνοίξας δὲ
 5 τὸν τάφον εὗρε χρήματα μὲν οὐ, τὸν δὲ νεκρὸν καὶ γράμματα λέγοντα,
 τάδε· «εἰ μὴ ἀπληστός τε ἕας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδῆς, οὐκ ἂν
 10 νεκρῶν θήκας ἀνέωγες.» αὕτη μὲν νυν ἡ βασιλεία τοιαύτη τις λέγεται
 γενέσθαι.
- 188 Ὁ δὲ δὴ Κύρος ἐπὶ ταύτης τῆς γυναικὸς τὸν παῖδα ἐστρατεύετο, ἐχοντά
 τε τοῦ πατρὸς τοῦ ἐωυτοῦ τοῦνομα Λαβυρήτου καὶ τὴν Ἀσσυρίαν ἀρχήν.
 στρατεύεται δὲ δὴ βασιλεὺς ὁ μέγας καὶ σιτίοισι ἐδ' ἐσκενασμένοισι ἐξ
 15 οἴκου καὶ προβάτοισι καὶ δὴ καὶ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω ποταμοῦ ἅμα
 ἄγεται τοῦ παρὰ Σοῦσα γέοντος, τοῦ μόνου πίνει βασιλεὺς καὶ ἄλλου

ABC P(p) DTR M SV

Κύρος ὁ μέγας βασιλεὺς στρατεύεται ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ σιτίοισιν (188, 1) inc.
 exc. p ἀνέωγες (187, 5) expl. exc. flor. A²

T 1ss. Plut. Reg. et imperat. apophthegm. (mor. 173) Σεμίραμις . . . ἐαντὶ κατα-
 σκενάσασα τάφον ἐπέγραψεν· ὅστις ἂν χρημάτων δεηθῇ βασιλεὺς, διελόντα τὸ μνη-
 μεῖον, ὅσα βούλεται, λαβεῖν || 16—p. 117, 3 Athen. 45b ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς
 φησιν ἐν τῇ α' Ἡρόδοτος, ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω πιεῖν ἄγεται τοῦ παρὰ Σοῦσα
 γέοντος· τοῦ μόνου πίνει ὁ βασιλεὺς· τοῦ δὲ τοιοῦτου ὕδατος ἀπεψημένου πολλὰ
 κάρτα ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγεῖοις ἀργυρέοισιν ἐπονταί οἱ.
 Eust. Od. 1499 (ad δ 351ss.) . . . δ δὴ ἄλλοι καὶ περὶ τοῦ Σουσίον ἰστόρησαν φά-
 μενοι, ὡς ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγεῖοις ἀργυρέοισιν ὕδωρ

10s. Lex. Vindob. p. 33 (s. v. ἀνέωγεν) Ἡρόδοτος· οὐκ — ἀνέωγας

1 γινομένων R || ■ χρήματα DTRMSV | τάφον D | ὁκόσα P ὁκόσα τις A ||
 3 χρήματα om. M | γε² om. A² || ἄλλος R || 4 μέχρι TM | οὐ om. SV | περιήλ-
 θε A περιήλθεν D quoque || 5 βασιλείη A² βασιλήϊα T¹ RSV | ἐδόκει A ||
 6 χρῆσθαι CP | γραμμάτων χρημάτων codd., corr. Naber || 7 ταῖσι A | πύλῃσι
 δε D² RSV | οὐδὲν DRSV || 8 ἐγίνετο οἱ A² | ἐγένετο D² TSV^c ἐγένοντο D^{ac}
 RV^{ac} || ■ εὗρε δε V εὗρε δὴ S | καὶ τὰ γράμματα A || 10 εἰς DTRMSV in
 fine versus post ἀπληστός τε suprascr. P, post χρημάτων habet A || 11 θήκας νε-
 κρῶν A | ἀνέωγας A Lex. Vind. | βασιλήϊα SV || 14 Λαβυρήτου SV Λαβυρίτου
 cett., em. Wesseling locis 74, 3 et 77, 2 collatis || 15 δὴ om. DTRMSV secl.
 Hude | ἐσκενασμένους TRMSV ἐσκενασμένος D (quod iam ante propositurat
 Schweighauser) || 17 μόνου BCP μόνος TRSV quod etiam recognoscas ex Eust.
 τῷ βασιλεὶ μόνω ἐκεῖθεν πίνοντι (comm. ad Od.), quamquam gen. μόνου habes in
 eiusdem comm. ad Dion. Perieg. | πίνειν R

οὐδενὸς ποταμοῦ. τοῦτον δὲ τοῦ Χοάσπεω τοῦ ὕδατος ἀπεψημένον πολλὰι 2
 κάρτα ἀμαξαὶ τετράκνυλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγηίοισι ἀργυρέοισι
 ἔπονται, ὅκη ἂν ἐλαύνῃ ἐκάστοτε. ἐπεῖτε δὲ ὁ Κῦρος πορευόμενος ἐπὶ τὴν 189
 Βαβυλῶνα ἐγίνετο ἐπὶ Γύνδῃ ποταμῷ, τοῦ αἰ μὲν πηγαὶ ἐν Ματιηνοῖσι εἰσι
 5 ὄρεσι, ῥέει δὲ διὰ Λαρδανέων, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς ἕτερον ποταμὸν Τίγρην, ὁ δὲ
 παρὰ Ὡπιν πόλιν ῥέων ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν ἐκδιδοὶ, τοῦτον δὲ τὸν
 Γύνδην ποταμὸν ὡς διαβαίνειν ἐπειρᾶτο ὁ Κῦρος ἐόντα νηυσὶ περητὸν,
 ἐνθαυτὰ οἱ τῶν τις ἱρῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβάς ἐς τὸν
 ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειρᾶτο, ὁ δὲ μιν συμψήσας ὑποβρύχιον οἰχώκεε
 10 φέρον· κάρτα τε δὴ ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος τοῦτο ὑβρίζαντι καὶ 2
 οἱ ἐπηπείλησε οὕτω δὴ μιν ἀσθενέα ποιήσειν ὥστε τοῦ λοιποῦ καὶ
 γυναικῶν μιν εὐπετέως τὸ γόνυ οὐ βρεχούσας διαβήσεσθαι. μετὰ δὲ τὴν 3
 ἀπειλὴν μετείς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνα στρατεύσιν διαίρεε τὴν στρατιὴν δίχα,
 διελὼν δὲ κατέτεινε σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα καὶ
 15 ἑκατὸν παρ' ἑκάτερον τὸ χεῖλος τοῦ Γύνδεω τετραμμένας πάντα τρόπον,
 διατάξας δὲ τὸν στρατὸν ὀρύσσειν ἐκέλευε. οἷα δὲ ὁμίλον πολλοῦ ἐργαζο- 4
 μένου ἦντο μὲν τὸ ἔργον, ὅμως μέντοι τὴν θερεῖν πᾶσαν αὐτοῦ ταύτη
 διέτριψαν ἐργαζόμενοι. ὥς δὲ τὸν Γύνδην ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος ἐς 190

AB C P(p) DTR M SV(b)

ἀπεψημένον ἀπὸ Χοάσπεω τοῦ παρὰ Σοῦσα ῥέοντος ἐκόμιζον τῷ βασιλεῖ μόνῃ ἐκεῖ-
 θεν πίνοντι. id. Dion. 1073 Χοάσπης . . . παραρρέων . . . τὰ Σοῦσα, ἐξ οὗ καὶ μόνου
 ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, περὶ οὗ φησι καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι τοῦ ὕδατος
 τοῦ Χοασπέου ἀπεψημένου πολλὰι ἀμαξαὶ ἡμιόνειοι τετράκνυλοι ἔπονται κομίζουσαι
 ἐν ἀγγείοις ἀργυρέοις

9 Λέξ. συνψήσας (συνψήσας Lexx. alph. conser.)· συντρίψας. Greg. Cor. 104 'συν-
 ψήσας' δὲ λαμβάνουσιν ἀντὶ τοῦ 'συντρίψας'. Suid. συνψήσας· συντρίψας. Ἡρόδο-
 τος· τῶν τις — φέρον || 14 Λέξ. σχοινοτενέας· μακρόν, ὀρθόν (om. Lexx. alph. con-
 ser.). Hes. σχοινοτενέας· ὀρθόν, μακρόν. Suid. σχοινοτενέας· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ
 'μακρόν, ὀρθόν' || 17 Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θερεία· Ἡρόδοτος πρώτῳ

■ ἡμιόνειοι τετράκνυλοι Eust. | ἡμιόνει D¹ ἡμιόνει R ἡμιόνει SV ἡμιόνειαι
 Athen. rell. | ἀγγείοις Eust. ἀγγυ*είοις V ἀγγείοις ■ rell. || 3 ὅποι Pp ὅπη
 cett. | ἐλαύνῃσι ABC ἐλαύνει M Ald. || 4 Ματιηνοῖσι CPDTRM Μαρτίοισιν
 SV || 4–5 Ματιηνοῖσι εἰσι ὄρεσι scripsi Ματιηνοῖσι ὄρεσι (οἴρεσι M) codd. Μα-
 τιηνοῖσι εἰσι ci. Hude || 5 εἰς ABD | Τίγρῳ P^cTRM^v Τίγρῳ p, v. R. Schmitt
 ZDMG 117, 1967, 122s. || 6 Ἐρυθρὰν D¹ ἡ in ras. M | τοῦ τὸν δὴν τὸν D ||
 7 Γύνδην AB¹ | ἐπειρᾶτο διαβαίνειν M | νηυσὶ περητὸν M νηυσὶ περη*τὸν ('τ eras.
 τό ex ω corr.' Weber) D νηυσὶ περατὸν S νηυσὶ πέρητον edd. || 8 ἱρῶν om. SV ||
 9 οἰσχόκεε Sb οἰ*χόκεε V || 10 τε] δὲ S | τοῦτω DTRMSV || 12 οὐ] μὴ TRMSV
 om. D || 14 ὀγδόκοντα D¹ | καὶ supra lin. add. D¹ || 15 τετραμμένας τοῦ Γύν-
 δεω C || 16 ἐκέλευσεν TRMSV || 17 ἦντο DTRMSV | ταῦτας M

τριηκοσίας καὶ ἐξήκοντα διώρυγας μιν διαλαβών, καὶ τὸ δεύτερον ἔαρ
 ὑπέλαμπε, οὕτω δὴ ἤλανε ἐπὶ τὴν Βαβυλώνα· οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐκστρα-
 τευσάμενοι ἔμενον αὐτόν. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐλαύνων ἀγχοῦ τῆς πόλιος,
 συνέβαλόν τε οἱ Βαβυλώνιοι καὶ ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ κατειλήθησαν ἐς τὸ
 2 ἄστυ. οἷα δὲ ἐξεπιστάμενοι ἔτι πρότερον τὸν Κύρον οὐκ ἀτρεμίζοντα,
 ἀλλ' ὀρέοντες αὐτὸν παντὶ ἔθνει ὁμοίως ἐπιχειρόντα, προσάξαντο σιτία
 ἐτέων κάρτα πολλῶν. ἐνθαῦτα οὗτοι μὲν λόγον εἶχον τῆς πολιορκίης
 οὐδένα, Κύρος δὲ ἀπορίῃσι ἐνείχετο ἅτε χρόνον τε ἐγγινομένον συγχοῦ
 191 ἀνωτέρω τε οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτομένων. εἴτε δὴ ὢν ἄλλος οἱ
 ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, εἴτε καὶ αὐτὸς ἔμαθε, τὸ ποιητέον οἱ ἦν, ἐποίησε δὴ
 2 τοιόνδε· τάσας τὴν στρατιὴν ἅπασαν ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν
 πόλιν ἐσβάλλει, καὶ ὀπισθε αὐτὶς τῆς πόλιος τάσας ἐτέρους, τῇ ἐξίει ἐκ
 τῆς πόλιος ὁ ποταμός, προεῖπε τῷ στρατῷ, δταν διαβατὸν τὸ ῥέεθρον
 ἴδωνται γενόμενον, ἐσιέναι ταύτῃ ἐς τὴν πόλιν. οὕτω τε δὴ τάσας καὶ κατὰ
 3 ταῦτα παρανέσας ἀπήλανε αὐτὸς σὺν τῷ ἀρχηγῷ τοῦ στρατοῦ· ἀπικό-
 μενος δὲ ἐπὶ τὴν λίμνην, τὰ περ ἡ τῶν Βαβυλωνίων βασιλεία ἐποίησε
 κατὰ τε τὸν ποταμὸν καὶ κατὰ τὴν λίμνην, ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἕτερα τοιαῦτα·
 τὸν γὰρ ποταμὸν διώρυχι ἐσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην ἐοῦσαν ἔλος τὸ ἀρχαῖον
 4 ῥέεθρον διαβατὸν εἶναι ἐποίησε ὑπονοστήσαντος τοῦ ποταμοῦ. γενο-
 μένον δὲ τούτου τοιούτου οἱ Πέρσαι, οἱ περ ἐτετάχατο ἐπ' αὐτῷ τούτῳ,
 20 κατὰ τὸ ῥέεθρον τοῦ Εὐφράτῃ ποταμοῦ ὑπογενοστήκωτος ἀνδρὶ ὥς ἐς
 5 μέσον μηρὸν μάλιστά κη, κατὰ τοῦτο ἐσῆσαν ἐς τὴν Βαβυλώνα. εἰ μὲν νυν
 προεπύθοντο ἢ ἔμαθον οἱ Βαβυλώνιοι τὸ ἐκ τοῦ Κύρου ποιούμενον, οἱ
 δ' ἂν περιδόντες τοὺς Πέρσας ἐσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν διέφθειραν κάκιστα,

AB C P(p) DTR M SV(b)

[ο]πι[σθε] — [ο]π[ρ]ω 191, 2 Pap. Ox. 2096 fr. IX valde mutilatum

1 Bekk. Anecd. 36 (Phryn.?): v. quae ad 114, 3 laudata sunt || 2s. Lex. Vindob.
 p. 63 ἔμενον ἀντὶ τοῦ 'ἐξεδέχοντο'· Ἡρόδοτος· οἱ — αὐτόν

1 μιν διώρυγας M Ald. || 6 ὀρέωντες CD | προσάξαντο DTRMSV || 7 πολιορ-
 κίας P πολιορκίης D πολιορκίης p cett. || 9 τε] δὲ T^b Ald. | πραγμάτων V
 πρηγμάτων b cett. | ὢν] ὥς D^{ac}R || 10 ἐπεθήκατο C¹ | τὸ] τὰ C || 11 ἅπασαν
 suspic. Stein (in comm. ad loc.) propter ἐτέρους (l. 12), omnino corruptum iudicat
 locum Legrand ἀπαναστάσαν dubitanter propos. Stein (in ed. mai.) || 12 πό-
 λεως M | ἐξήει DTRMSV ἐξίει C |ει tantum superest Pap. Ox. 2096 || 13 πό-
 λεως M || 14 τε om. DTRMSV || 16 ἐποίησε C || 17 ἐποίησε — 18 λίμνην haplogr.
 om. TRMSV | αὐτὸς] ὁ Κύρος ABCP || 19 διαβατὸν — 21 κατὰ τὸ ῥέεθρον
 haplogr. om. C (aliqua similia in inf. mg. suppl. C man. rec.) || 20 τούτου] τοῦ
 BM | περ om. D¹, inter lin. add. nescio quae man. D | ἐπαντῷ τούτου D¹ ἐπ'
 αὐτὸ τούτου D man. rec. || 21 Εὐφράτῃ DTRMSV | ἀνδρὶ ὥς] ἀνδρείως D^{ac}TR
 MSV || 22 ἐσιέσαν D¹ ἐσῆ(ι)σαν D² cett. | εἰ] οἱ V^b || 23 προεπείθοντο D^{ac} ||
 23—24 οἱ δ' ἂν Stein Hude Palmium secuti οὐδ' ἂν ABCP οὐ μὲν cett. codd.
 οὐκ ἂν propos. Schweighaeuser || 24 διέφθειραν <ἂν> Stein

κατακλήσαντες γὰρ ἂν πάσας τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πηλίδας ἐχούσας καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰς αἵμασις ἀναβάντες τὰς παρὰ τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας ἔλαβον ἂν σφεας ὡς ἐν κύρτη. νῦν δὲ ἐξ ἀπροσδοκήτου σφι 6 παρέστησαν οἱ Πέρσαι· ὑπὸ δὲ μεγάρθεος τῆς πόλιος, ὡς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ οἰκημένων, τῶν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς πόλιος ἐαλωκότων τοὺς τὸ μέσον οἰκόντας τῶν Βαβυλωνίων οὐ μανθάνειν ἐαλωκότας, ἀλλὰ — τυχεῖν γάρ σφι ἐοῦσαν ὁρτὴν — χορεύειν τε τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι, ἐς δὲ δὴ καὶ τὸ κάρτα ἐπύθοντο. καὶ Βαβυλὼν μὲν οὕτω τότε πρῶτον ἀραίρητο.

10 Τὴν δὲ δύναμιν τῶν Βαβυλωνίων πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι δηλώσω, δση 192 τις ἐστί, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε· βασιλείᾳ τῷ μεγάλῳ ἐς τροφὴν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιῆς διαραίρηται πάρεξ τοῦ φόρου γῆ πᾶσα, θσης ἄρχει. δυνάδεκα ὧν μηνῶν ἐόντων ἐς τὸν ἐνιαυτὸν τοὺς τέσσαρας μῆνας τρέφει μιν ἡ Βαβυλωνίη χώρα, τοὺς δὲ ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἡ λοιπὴ πᾶσα Ἀσίῃ· οὕτω τριτημορίῃ 2 ἡ Ἀσσυρίη χώρα τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης Ἀσίης. καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς χώρας ταύτης, τὴν οἱ Πέρσαι σατραπήνην καλέουσι, ἐστὶ ἀπασέων τῶν ἀρχέων πολλόν τι κρατίστη, ὅκου Τριτανταίχμη τῷ Ἀρταβάζου ἐκ βασιλέως ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον ἀργυρίου μὲν προσῆε ἐκάστης ἡμέρης ἀρτάβη

AB C P(p) DTR M SV(b)

T 13 Eust. Dion. 1005 ὁ αὐτὸς (sc. Hdt.) ... τῇ Βαβυλωνίᾳ χώρα τοσαύτην προσμαρτυρεῖ δύναμιν, ὥστε αὕτῃ μὲν, φησι, τέσσαρας μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ τρέφει τὸν μέγαν βασιλέα, ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα Ἀσία τοὺς λοιποὺς ὀκτὼ μῆνας || 17ss. Tzet. ad Hesiod. op. 589 et Chil. III 1–11 huc spectare videntur || 18 Eust. Il. 1206 (ad Y 241) ὁ παρ' Ἡροδότῳ Βαβυλωνίως Τριτανταίχμης ἄλλως τε παμπλοῦστος ἦν, δς ἐκάστης φησὶ ἡμέρας ἀρτάβην ἀργυρίου προσωδίαζεν, ἥρουν ὑπὲρ τρεῖς μεδίμνους Ἀττικοῦς, καὶ ζῶοις ἄγαν ἐνευθηνεῖτο

3 Poll. X 160 ἀλλὰ μὴν καὶ 'κύρτη' σιδηρεῖ ἀγγεῖόν τι, οἷον οἰκίσκος ὀρνίθιος παρὰ Ἡροδότῳ καὶ Ἀρχιλόχῳ || 18 Ael. Dion. Atticista (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexika 109) ἀρτάβη μέτρον ἐστὶ Περσικόν, οὕτως Ἡρόδοτος. Poll. IV 168 πενταχοῖνικον· καπίθη, ὡς Ξενοφῶν· ἀρτάβη, ὡς Ἡρόδοτος

1 κατακλείσαντες MV^{ac} || 2 τὰς² | τὰ D^{ac}RV | τὰ om. D¹ || ■ κύρτω R κύρτει ut vid. M κυρτω SVb || 5 νοεὶ ἐαλωκότων suprascr. ἡλωκότων ut vid. R¹ || 7 ἐορτὴν TRV || 8 ἐσὸ AB | τότε om. DTRMSV || 9 ἀραίρητο TMSV || 12 δώδεκα SV || 13 τέσσαρας AB ΔC | μῆνας om. DTRMSV | μιν] νιν D || 14 τῶν om. A¹, supra lin. add. A² | λυτὴ BC¹ | τριτημορίῃ TRMSV || 15 ἡ Ἀσσυρίη om. DT RMSV || 16 σατραπήν CDTRMSV | ἀρχαίων BC^{ac}DTRMSV || 17 πολλὸν κατὰ ἀρίστη M | Τριπανταίχμη C Τριταίχμη TRMSV Tzet., cf. R. Schmitt ZDMG 117, 1967, 122, ubi etiam 128 de Ἀρτάβαζος invenies | βασιλέως D^{ac}MV^c βασιλέος D^cV^{ac} b cett. || 18 προσῆει codd.

3 μεστή [ἡ δὲ ἀρτάβη μέτρον ἐστὶ Περσικὸν χωρέον μεδίμνον Ἀττικοῦ
 πλεῖον χοῖνιξι τρισὶ Ἀττικῇσι], ἵπποι δὲ οἱ αὐτοῦ ἦσαν ἰδίῃ πάρεξ τῶν
 πολεμιστηρίων, οἱ μὲν ἀναβαίνοντες τὰς θηλέας ὀκτακόσιοι, αἱ δὲ
 βαίνόμεναι ἑξακισχίλια καὶ μύρια· ἀνέβαινε γὰρ ἕκαστος τῶν ἐρσένων
 4 τούτων εἴκοσι ἵππους. κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλήθος ἐτρέφετο, 5
 ὥστε τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτε-
 λές τοῖσι κυσὶ προστετάχατο σιτία παρέχειν. τοιαῦτα μὲν τῷ ἄρχοντι
 193 τῆς Βαβυλῶνος ὑπῆρχε ἐόντα. ἡ δὲ γῆ τῶν Ἀσσυρίων ἔεται μὲν ὀλίγῳ,
 καὶ τὸ ἐκτρέφον τὴν ῥίζαν τοῦ σίτου ἐστὶ τοῦτο· ἀρδόμενον μέντοι ἐκ
 τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τε τὸ λήιον καὶ παραγίνεται ὁ σίτος, οὐ κατὰ περ 10
 ἐν Αἰγύπτῳ αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἀναβαίνοντος ἐς τὰς ἀρούρας, ἀλλὰ χερσὶ
 2 τε καὶ κηλωνήιοισι ἀρδόμενος· ἡ γὰρ Βαβυλωνίη χώρα πᾶσα, κατὰ περ
 ἢ Αἰγυπτίῃ, κατατέμνεται ἐς διώρυγας· καὶ ἡ μεγίστη τῶν διωρύχων
 ἐστὶ νησοὶ περητὸς πρὸς ἥλιον τετραμμένη τὸν χειμερινόν, ἐσέχει δὲ ἐς
 ἄλλον ποταμόν ἐκ τοῦ Εὐφράτη, ἐς τὸν Τίγρη, παρ' ὃν Νίνος πόλις 15
 οἰκητο. ἐστὶ δὲ χωρέων αὕτη πασέων μακροῦ ἀρίστη, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν,
 3 Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν· τὰ γὰρ δὴ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειραῖται
 ἀρχὴν φέρειν οὔτε συκὴν οὔτε ἄμπελον οὔτε ἐλαίην. τὸν δὲ τῆς Δήμητρος
 καρπὸν ὧδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστί, ὥστε ἐπὶ διηκόσια μὲν τὸ παράπαν

ABC P(p) DTR M SV (et usque ad fin. cap. 192 b, qui (fol. 177^v) iterum habet κυνῶν — παρέχειν 192, 4), atque ab ὑπῆρχεν ἐόντα (cap. 192 extr.) J

Σχόλ. 193, 1 (ad κηλωνήιοις) γερανίους (leg. γεράνοις?), ἐκ τοῦ 'κηλοῦ'· 'Ομηρος'· 'αὐὰ περικηλὰ' (cf. ε 240) B

4s. Lex. Vindob. p. 22 (s. v. ἀναβαίνει) ὡς παρ' Ἡροδότῳ· ἀνέβαινε — ἵππους || 12 Poll. VII 143 τῶν . . . τοῖς κηπουροῖς ὑπηρετούντων ἐστὶ καὶ τὸ κηλώνειον. οὐ μόνον γὰρ Ἡρόδοτος μνημονεύει . . . || 15 Aristarchi in Hdt. comm. (Pap. Amherst. t. II [1901] 12 = Paap X) col. I | ος οὐ [Νί]νον· ἐστὶ δὲ [ἀρίστη· . . .] ἀπὸ τῶν ἀρ-
 των[. . .] κατάλυσις

1 ἡ δὲ — 2 Ἀττικῇσι seclusi ut pristinam glossam considerans, cf. Eust., Poll. et consideres vocum varietatem et formas ab Iade a nostro usitata abhorrentes parumque ad Ionicam dialectum aptatas | μέτρον ἐὼν Περσικὸν χωρέει ABCP | Ἀττικῆς AB CP || 2 οἰπποὶ Vb || 3 πολεμιστέων DTRMSV Eust. | θηλείας DTRMSV || 4 ἀρσένων PDTS Lex. Vind. || 5 τοσοῦτω R | δὴ τι a D¹ omission in fin. vers. add. D² || 6 τέσσαρες CPDTRMSV || 9 ἀρδόμενον JRTMSV^c || 10 τε om. B¹ DJTRMSV || 12 καὶ κηλωνήιοι PB^c καὶ κηλωνήιοι JTM καὶ κηλωνήιοι D (prius o in ω corr. D man. rec.) ἡϊοισιν V^{ac} ἰδίοισιν S ἡ**ῆσιν V^c (cf. Poll.) | ἀρδόμενος V^{ac} || 13 ἡ Αἰγυπτὸς V^{ac} (?) S | ἐς secl. Krueger | διωρύχων BD^{ac} || 14 νησιπέρητος ACP νησι-
 περητὸς D νησοὶ περητὸς SV^{ac} νησοὶ περητὸς V^c || 15 Εὐφράτῃ DTRMSV | Τί-
 γρην P^c JTV^{ac} Τίγρην p || 16 οἰκητο D (v. Weber Anal. Hdt. 215) necnon Cod. Aske-
 wianus Cantabr. Bibl. Univ. Nn. III. 34 unde post Wesselingium istam lectionem
 recepp. edd. omnes; οἰκῆτο vel οἰκῆτο olim exstitisse recognosci potest (cf. Weber)
 ex οἱ οἰκῆτο A οἱ οἰκῆτο B οἱ οἰκῆτο CP οἰκῶκῆτο DJTRSV οἰκῆται M
 Ald. | αὕτη πασέων Pp πασέων αὕτη DJRSV ἀπασέων αὕτη TM || 17 καρπὸς
 JRV^{ac} | δένδρα V || 18 ἐλέην BD^{ac}

ἀποδιδού, ἐπεὰν δὲ ἄριστα αὐτῇ ἐωντῆς ἐνεῖκη, ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει. τὰ δὲ φύλλα αὐτόθι τῶν τε πυρῶν καὶ τῶν κριθέων τὸ πλάτος γίνεται τεσσέρων εὐπετέως δακτύλων. ἐκ δὲ κέγχρου καὶ σησάμου ὅσον τι ⁴ δένδρον μέγας γίνεται, ἐξεπιστάμενος μνήμην οὐ ποιήσομαι εὖ εἰδώς, ⁵ ὅτι τοῖσι μὴ ἀπιγμένοισι ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώραν καὶ τὰ εἰρημένα καρπῶν ἐχόμενα ἐς ἀπιστήν πολλὴν ἀπῖκται. χρέωνται δὲ οὐδὲν ἐλαίῳ, ἀλλ' ἐκ τῶν σησάμων ποιεῦντες. εἰσὶ δέ σφι φοινίκες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδίον, οἱ πλευνες αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον καὶ μέλι ποιεῦνται· τοὺς σνκέων τρόπον θεραπεύουσι τὰ τε ἄλλα καὶ φοινίκων, ¹⁰ τοὺς ἔρσενας Ἕλληνες καλέουσι, τούτων τὸν καρπὸν περιδεῶσι τῆσι βαλανηφόροισι τῶν φοινίκων, ἵνα πεπαίνῃ τέ σφι ὁ ψῆν τὴν βάλανον ἐσθύνων καὶ μὴ ἀπορρέῃ ὁ καρπὸς τοῦ φοίνικος· ψῆνας γὰρ δὴ φέρουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, κατὰ περ δὴ οἱ ὀλονθοί. τὸ δὲ ἀπάντων θῶμα ¹⁹⁴ μέγιστόν μοι ἔστι τῶν ταύτῃ μετὰ γε αὐτὴν τὴν πόλιν, ἔρχομαι φράσων· ¹⁵ τὰ πλοῖα αὐτοῖσι ἔστι τὰ κατὰ τὸν ποταμὸν πορευόμενα ἐς τὴν Βαβυλῶνα ἐόντα κυκλοτερέα πάντα σκύτινα· ἐπεὰν γὰρ ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι τοῖσι ² κατῷπερθε Ἀσσυρίων οἰκημένοισι νομέας ἱτέης ταμόμενοι ποιήσωνται,

ABC P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 193, 5 οἱ ψῆνες εἰσι τὰ κωνώπια (ita scribendum; κωνώπια εἰσιν οἱ ψῆνες codd.) τὰ γινόμενα ἐν τοῖς ὀλόνθοις ABT (cf. Lexx.)

T 7–13 Athen. 651 b–c Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ α' (β' codd.) περὶ Βαβυλῶνος λέγων φησὶν· εἰσι δ' – ὀλονθοί

11s. Λέξ. ψῆνες· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλόνθοις γινόμενα (γινόμενα] τοῖς ἄρσεσι Lexx. alph. conscr.). Hes. et Suid. ψῆνες· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλόνθοις γινόμενα. Greg. Cor. 102 ψῆνας τὰ ἐν τοῖς ὀλόνθοις γινόμενα ζωφρία. Aristarch. comm. col. I [... ?ρσε]γες ἕως τούτου προ[.] π[ολλ]α[ο]ῦ χρόν[ο]υ ?[ε]σ[ε]ν εἰσδυν[. . .]

1 ἐπεὶδαν ABCP | αὐτῇ ἄριστα DJRTMSV | ἐνεῖκη] ἐκείνη T om. M | τρι-
ηκόσια] α in η mut. D² | ἐκφέρειν SV || 3 τεσσάρων CPTMSV | εὐπετέων T
om. M || 4 μέγας SV | οὐ ποιήσομαι μνήμην M || ■ καρπὸν DJRTV^{ac} litteris
ὦν siglum -ὄν suprascr. nescio quae man. M | χρέωνται D^{ac} | οὐδ' *en (ε eras. D ||
7 ποιεῦνται SV cf. lin. 9 | σφι] αὐτόθι Athen. om. M || 9 ποιεῦνται] v add. D² |
σνκέων DJRTMSV σνκέων Ath. rell. | θεραπεύουσιν· τῶν γὰρ φοινίκων, οὓς ἔρσε-
νας Athen. || 10 ἔρσενας P¹ RS ἔρσενας γρ' in mg. add. nescio quae man. S ἔρ-
σενας Athen. P² p rell. | Ἕλληνας R | Ἕλληνες***καλέουσι D ἐπικαλέουσι conl.
Colonna | τούτων JRTMSV τούτο D¹ τούτων Athen. D² rell. || 11 πεπαίνῃ τῇ
πεπαίνηται D² JRTM πεπένηται SV τε πεπαίνῃ (πεπένῃ v. l.) Athen. | τὴν βα-
λάνην SV^{ac} om. C || 12 ἐσθύνων Athen. | ἀπορρέῃ Athen. | τοῦ] ὁ τοῦ DJRT
MSV | δὴ om. R | φορέουσιν Athen. || 13 ἄρσενες RS | καθάπερ Athen. | δὴ
om. ABC Athen. | ὀλονθοί DJRTSV | θῶμα vel θῶυμα DJRTMV^c ὃ su-
prascr. A² θῶυμον SV^{ac} || 14 μοι μέγιστόν ἐστι M | γε] δὲ SV || 16 τοῖσι² om. DJ
RTSV || 17 ποιήσονται CD^{ac} JRV

περιτείνουσι τούτοις διφθέρας στεγαστρίδας ἔξωθεν ἐδάφους τρόπον
οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες οὔτε πρόρην συνάγοντες, ἀλλ' ἀσπίδος
τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαντες καὶ καλάμης πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον
τοῦτο ἀπιεῖσι κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι φορτίων πλήσαντες· μάλιστα
3 δὲ βίκους φοινικίους κατάγουσι οἶνον πλέουσ. ἰθύνεται δὲ ὑπὸ τε δύο
πλήκτρων καὶ δύο ἀνδρῶν ὀρθῶν ἐστεώτων, καὶ ὁ μὲν ἔσω ἔλκει τὸ
πλήκτρον, ὁ δὲ ἔξω ὠθέει. ποιεῖται δὲ καὶ κάρτα μεγάλα ταῦτα τὰ πλοῖα
καὶ ἐλάσσω· τὰ δὲ μέγιστα αὐτῶν καὶ πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον
ἔχει. ἐν ἐκάστῳ δὲ πλοίῳ ὄνος ζῶς ἔνεστι, ἐν δὲ τοῖσι μέζουσι πλεῦνες.
4 ἔπειαν ὧν ἀπίκωνται πλέοντες ἐς τὴν Βαβυλῶνα καὶ διαθέωνται τὸν φόρτον, 10
νομέας μὲν τοῦ πλοίου καὶ τὴν καλάμην πᾶσαν ἀπεκίρηξαν, τὰς δὲ
διφθέρας ἐπισάξαντες ἐπὶ τοὺς ὄνους ἀπελαύνουσι ἐς τοὺς Ἀρμενίους.
5 ἀνὰ τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐκ οἶα τέ ἐστι πλέειν οὐδενὶ τρόπῳ ὑπὸ τάχειος
τοῦ ποταμοῦ· διὰ γὰρ ταῦτα καὶ οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα ἀλλ' ἐκ
διφθερέων. ἔπειαν δὲ τοὺς ὄνους ἐλαύνοντες ἀπίκωνται ὀπίσω ἐς τοὺς 15
195 Ἀρμενίους, ἄλλα τρόπῳ τῷ αὐτῷ ποιεῦνται πλοῖα. τὰ μὲν δὴ πλοῖα
αὐτοῖσι ἐστι τοιαῦτα, ἐσθῆτι δὲ τοιγῆδε χρέωνται, κιθῶνι ποδηρεκί

ABC P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 194, 2 (ad βίκους) ἀγγεία B man. rec.

T 17—p. 123, 6 Strabo 746 Babyloniorum vestimenta describit nostri narra-
tionem sequens

1 Aristarch. comm. col. II init.]νον οἷα νῦν φοροῦσιν οἱ σακοφοροῦντες. 'dubitari
non potest, quin annotatio, cuius finem hic versus praebebat, ad διφθέρας στεγαστρί-
δας referenda fuerit. quas pro vestibus interdum usurpatas esse ex iis, quae apud
Pollucem legimus, apparet' (Paap ad loc. p. 39); cf. Poll. VII 70 σκύνται . . . ἦσαν
ἐσθῆτες . . . διφθέρα . . . στεγαστὸς χιτῶν ἐπίκρανον ἔχων, X 180 στεγαστρον . . .
ὅστις ἐθέλοι ὀνομάζειν (ἥπερ ἡ πολλὴ χρῆσις) τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύν-
τινον τοῦτον χιτῶνα . . . || 5 Antiatt. Bekk. Anecd. 85 βίκος· Ἰππῶναξ δευτέρῳ,
Ἡρόδοτος πρώτῳ || ■ Aristarch. comm. col. II ὄνος ζῶς ἐστ[ι]ν· οἰοὶ καὶ ἐν τοῖς
πλοίοις ὄν[οι] ἐξυλόν(?) || 12 Poll. VII 186 . . . καὶ τὸν ὄνον (fort. cum Dindorf le-
gendum τῶν ὄνων) ἐπισάξαι, Ἡρόδοτος

1 τεγαστρίδας CV^c || 3 καλάμην M | πλήσαντες — 4 τοῦτο delendum iudicat Des-
rousseaux RPh 10, 1886, 63 || 4 τούτοις SV | ἀπιεῖσι DJRTMSV || 5 βίκους ABC
βίκους J βίκους P βίκους p rel. | φοινικίους] dolius e palmularum vino onustum
vertit Valla, unde illum φοινικίον legisse recognoscitur, quae lectio Wesselingio
teste ipsius Vallae erat coniectura (cf. Alberti Boll. Comit. per la prepar. NS 7,
1959, 84); genitivum recipit Legrand, sed vi nominis proprii (Φοινικίον) prae-
bet; nescio quomodo talis sensus Vallae possit imputari || 9 ζῶς vel ζῶς D^c JRT
MSV Aristarch. ζῶν ut vid. D^{ac} ζωός cett. | ἔνεστι] ἐστίν Aristarch. || 10 ἀπί-
κωνται J || 11 ἀπεκίρηξαν] ἀπικέρηξαν AB litteris ι vel ω litteram u vel po-
tius e 'pronom' suprascr. A², unde lectio cod. C ἀπ' ὧν ἐκίρηξαν potuit nasci ἀπο-
κέρηξαν B^{ms} || 12 ἐπισάξαντες DSV^c || 14 τοῦ e τῶν corr. D¹ | ποιεῦνται D¹
ποιεῦνται B || 17 ποδηρεκί R ποδονεκί M

λινέω· καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρνεόν κινῶνα ἐπενδύνει καὶ χλανίδιον
 λευκὸν περιβαλλόμενος ὑποδήματα ἔχων ἐπιχώρια παραπλήσια τῇσι
 Βοιωτῇσι ἐμβάσι. κομῶντες δὲ τὰς κεφαλὰς μίτρησι ἀναδέονται, μεμυ-
 ρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα. σφηγίδα δὲ ἕκαστος ἔχει καὶ σκήπτρον χειρο-
 5 ποίητον· ἐπ' ἑκάστῳ δὲ σκήπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ μῆλον ἢ ῥόδον ἢ
 κῆρινον ἢ αἰετὸς ἢ ἄλλο τι· ἀνεν γὰρ ἐπισήμον οὐ σφι νόμος ἐστὶ ἔχειν
 σκήπτρον. αὕτη μὲν δὴ σφι ἄρτησις περὶ τὸ σῶμά ἐστι, νόμοι δὲ αὐτοῖσι 196
 οἶδε κατεστέαται· ὁ μὲν σοφώτατος ὅδε κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέραν, τῷ
 καὶ Ἰλλυριῶν ἔνετος πυνθάνομαι χρῆσθαι· κατὰ κώμας ἑκάστας ἀπαξ
 10 τοῦ ἔτεος ἑκάστον ἐποιέετο τάδε· ὥς ἂν αἱ παρθένοι γινώσκοιτο γάμων
 ὥραϊαι, ταύτας ὅκως συναγάγοιεν πάσας, ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἀλέας,
 πέριξ δὲ αὐτὰς ἴστατο ὅμιλος ἀνδρῶν, ἀνιστὰς δὲ κατὰ μίαν ἑκάστην 2
 κήρυξ πωλέεσκε, πρῶτα μὲν τὴν εὐειδεστάτην ἐκ πασῶν, μετὰ δέ,
 ὅκως αὕτη εὐροῦσα πολλὸν χρυσίον προηθείη, ἄλλην ἀνεκήρυσσε, ἢ
 15 μετ' ἐκείνην ἔσκε εὐειδεστάτη· ἐπωλέοντο δὲ ἐπὶ συνοικήσει. ὅσοι μὲν
 δὴ ἔσκον εὐδαίμονες τῶν Βαβυλωνίων ἐπίγαμοι, ὑπερβάλλοντες ἀλλήλους
 ἐξωνέοντο τὰς καλλιστενούσας· ὅσοι δὲ τοῦ δήμου ἔσκον ἐπίγαμοι, οὗτοι

AB C P(p) D J RT M SV

σφι α[στ]ησις (195, 2) inc. Pap. Zereteli (Papyri russischer und georgischer Samm-
 lungen fasc. I, no. 15 = Paap VIII) recto ευ[ρ]ουσα] χρυσιον π[ρ]λλον - [ευει-
 δεστα]τ[η] (196, 2) Pap. Palau 60 recto

Σχόλ. 195, 1 (ad εἰρνεόν) μάλινον B

16 Lex. Vindob. 61 ἐπίγαμος· ὁ καιρὸν ἔχων γάμον. Ἡρόδοτος· ὅσοι μὲν ἔσκον
 εὐδαίμονες τῶν Λακεδαιμονίων ἐπίγαμοι, ὑπερβάλλοντες ἀλλήλους ἐξωνέοντο τὰς
 καλλιστενούσας

1 τούτω M τούτῳ Ald. | εἰρνεόν JRV εἰρνεόν D^{ac} (ei poster. in i corr. D¹)
 ἡρινάων T ἐρινάων M ἐρνεόν S | χιτώνα C || 2 περιβαλλόμενοι DJRTMSV |
 εἶχον SV ἔχουσι M Ald. || 2,3 τοῖσι Βοιωτικοῖσι M τῇσι Βοιωτικῇσι Ald. τοῖσι
 Βοιωτοῖσιν SV || 3 μίτρησι B¹ D¹ μέτρησι T || 4 σφηγίδα D σφηγίδα C σφι-
 γίδα V || ■ κῆρινον R | αἰετὸς V i post add. J αἰτὸς R || 7 ἄρτησις DJRTM ||
 8 οἶδε Pap. Zeret. (iam coniecerat Eltz) ὅδε codd. | κατεστέασι C, quae lectio
 capite 200 mihi inducta videtur (ad perf. med. usum verbi ἴσταται cf. Schwyzler
 Gr. Gramm. II 228 et Blass-Debrunner Nt. Gramm. App. 18) κατεσ[Pap. Zeret. ||
 9 χρέεσθαι C χρέεσται B² || 10 ὅσαι αἰεὶ παρθένοι dubitanter propos. Stein | γε-
 νοῖατο M Ald. || 11 voci ὥραϊαι suprascr. ἢ γνώρια nescio quae man. A | συν-
 ἀγοιεν SV | εἰς D || 12 ἴσταται C ἴστατο Pap. Zeret. cett. | ἀνδρῶν οὐ[Pap. Ze-
 ret., cf. Linner, De ordine verborum in papyris servato, Eranos 39, 1941, 147s. |
 ἀναστὰς DJRMV || 14 αὐτῇ JRTMSV αὐτῇ A | ευροῦσα χρυσιο[ν]η
 ἀλλῃ Pap. Zeret. Pal. | <ἄν> ἀνεκήρυσσε propos. Stein || 15 ἔσχεν V | συνοικήσει
 [σι (an [εἰ?)] Pap. Zeret. || 16 δὴ om. Lex. Vind. | ἔσκον SV ἔσκον Pap. Zeret.
 rell. | υπερβαλ[Pap. Zeret. || 17 ἔσχον 5 ἔσχον V om. M

δὲ εἶδος μὲν οὐδὲν ἐδέοντο χρηστοῦ, οἱ δ' ἂν χρήματά τε καὶ αἰσχίονας
 3 παρθένους ἐλάμβανον. ὥς γὰρ δὴ διεξέλθοι ὁ κῆρυξ πωλέων τὰς εὐειδε-
 στάτας τῶν παρθένων, ἀνίστη ἂν τὴν ἀμορφεστάτην ἢ εἴ τις αὐτῶν
 ἔμπηρος εἴη, καὶ ταύτην ἀνεκέρυσσε, ὅστις θέλοι ἐλάχιστον χρυσίον
 λαβὼν συνοικέειν αὐτῇ, ἐς ὃ τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑπισταμένῳ προσέκειτο· τὸ
 δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο ἀπὸ τῶν εὐειδέων παρθένων, καὶ οὕτως αἱ εὐμορφοί
 τὰς ἀμόρφους καὶ ἔμπηρους ἐξεδίδουσιν. ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα
 ὅτεω βούλοιο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν οὐδὲ ἄνευ ἐγγυητέω ἀπαγαγέσθαι τὴν
 παρθένον πριάμενον, ἀλλ' ἐγγυητὰς χρῆν καταστήσαντα ἢ μὴν συνοική-
 4 σειν αὐτῇ, οὕτω ἂν ἄγεσθαι· εἰ δὲ μὴ συμφεροίαιτο, ἀποφέρειν τὸ χρυσίον 10
 ἔκειτο νόμος. ἐξῆν δὲ καὶ ἐξ ἄλλης ἐλθόντα κόμης τὸν βουλόμενον
 5 ὠνέεσθαι. ὁ μὲν νῦν κάλλιστος νόμος οὗτός σφι ἦν, οὐ μέντοι νῦν γε
 διετέλεσε ἑὼν· ἄλλο δὲ τι ἐξευρήκασι νεωστὶ γενέσθαι, ἵνα μὴ ἀδικοῖεν
 αὐτὰς μῆδ' [εἰς ἑτέραν πόλιν] ἄγονται· ἐπεῖτε γὰρ ἁλόντες ἐκακώθησαν

ABC P(p) J RT M SV et usque ad cap. 196 extr. (unde folium unum interoidit) D

χ[ρυσίον] — ε[υ]μορφοί (196, 3) Pap. Palau 60 verso των πα[ρ]θ[ε]νων (196, 3) expl. recto Pap. Zereteli ἐλθόντα (196, 4) inc. Pap. Societat. Ital. t. X 2, no. 1170 (= Paap IX)

3 Eust.: v. quae ad 8, 1 laudantur || 6s. Lex. Vind. 63 ἔμπηρος· ὁ ἀνάπηρος. Ἡρόδοτος· καὶ οὕτως — ἐξεδίδουσιν

1 δὲ in ras. D man. rec. | ἂν] αὐ con. Legrand || 2 διεξέλθοι Pap. Zeret. (iam coniecerat Bergler) οἱ ἐξέλθοι codd. || 3 ἀμορφωστάτην TM ἀμορφεστάτον reco-
 gnoscas ex Eust., qui ἀκριβέστερα ἀντίγραφα laudat, unde eum alia cognosse, quae
 ἀμορφώτατον praebeant, apparet | ἢ om. DJRTMSV | αὐτέων C || 4 ἢ ABC^c εἰ C^c
 ἢ DJRTMV ἦν M corr. Stein; archetypus ἦν praeuisse videtur Weberio in
 Analectis Hdt. 226 | θέλει T || 5 βαλὼν ABCM γράφεται λαβὼν in mg. A² |
 τῷ om. MSV | ἐπισταμένῳ TM | προσέκειτο C || 6 δὲ ἂν] δὴ ἂν con. Legrand
 δ' αὐ con. Hermann || 7 ἐκδοῦναι — θυγατέρα om. DJRTMSV | ἑαυτοῦ C ||
 M ἐγγυητέω D¹ (η supra lin. add. D²) | ἀπάγεσθαι ABCP || 9 χοῆ DJRT¹MSV |
 μὴν] μὲν con. Reiz Stein, sequ. Hude || 10 ἀνάγεσθαι DJRTSV^c ἀγάγεσθαι V^{ac}
 ἀγαγέσθαι iam coniecerat Stein ἀγαγεσθαι M ἀπάγεσθαι propos. Gronov., sequ.
 Hude || 11 ἐκέστο C || 12 σφιν DJ Pap. Soc. Ital. | γs ex δὲ corr. D¹ om. TM ||
 13 διετέλεσε A διετέλεσε(v) DJRTMSV Pap. Soc. Ital. διατελέει propos. Cobet,
 sequ. Legrand; ter noster usurpat verbum διατελεῖν tempore praeterito (cum par-
 tic.): V 86, 3, VII 153, 2, nulla negatione addita imperfecto tempore, hic autem
 unus est locus, ubi negatum invenitur verbum διατελεῖν | δ' ἐπεξευρήκασι C
 εων[. . .] ἐξευρηκασι Pap. Soc. Ital. | ἵνα — 14 ἄγονται secl. Stein, sequ.
 Hude; ad modorum usum v. Kühner-Gerth II 387s. („Nebenzweck und Haupt-
 zweck“), qui I 185, 6, VIII 6 comparat, v. etiam VIII 76, 2 || 14 ἑτέραν R ἑτέραν
 cett. | voces εἰς ἑτέραν πόλιν ab Iade nostri abhorrentes delevis, ut sensum recipias
 ‘ne iniuria facta eas secum ducant’. quod scriba aliquis sensus ignarus vocibus ‘in
 aliam urbem’ interpretandum credidit | ἄγονται V ἀναγῶσι Pap. Soc. Ital., quod
 probat Weber SIFC 17, 1936, 268 | ἁλόντες om. M

καὶ οἰκοφθορήθησαν, πᾶς τις τοῦ δήμου βίον σπανίζων καταπορνεύει τὰ
 θήλεα τέκνα. δεύτερος δὲ σοφίῃ ὅδε ἄλλος σφι νόμος κατέστηκε· τοὺς 197
 κάμνοντας ἐς τὴν ἀγορὴν ἐκφορέουσι, οὗ γὰρ δὴ χρέωνται ἡτρωτοῖσι.
 προσιόντες ὧν πρὸς τὸν κάμνοντα συμβουλευέουσι περὶ τῆς νοῦσον, εἴ τις
 5 αὐτὸς τοιοῦτο ἔπαθε, ὁκοῖον ἂν ἔχοι ὁ κάμνων ἢ ἄλλον εἶδε παθόντα·
 ταῦτα προσιόντες συμβουλευέουσι καὶ παραιέουσι ἄσσα αὐτὸς ποιήσας
 ἐξέφυγε ὁμοίῳ νοῦσον ἢ ἄλλον εἶδε ἐκφυγόντα. σιγῇ δὲ παρεξελθεῖν
 οὐ σφι ἔξεστι, πρὶν ἂν ἐπειρήται ἦντινα νοῦσον ἔχει. ταφαὶ δὲ σφι 198
 ἐν μέλιτι, θρήνοι δὲ παραπλήσιοι τοῖσι ἐν Αἰγύπτῳ. ὁσάκις δ' ἂν
 10 μιχθῇ γυναικὶ τῇ ἐωντοῦ ἀνὴρ Βαβυλώνιος, περὶ θυμὸν καταγιζό-
 μενον ἵζει, ἐτέρωθι δὲ ἢ γυνὴ τὸν τοῦτο ποιεῖ. ὄρθρου δὲ γενομένου
 λούνται καὶ ἀμφοτέροι· ἄγγελος γὰρ οὐδενὸς ἄφρονται πρὶν ἂν λούσωνται.
 ταῦτα δὲ ταῦτα καὶ Ἀράβιοι ποιεῦσι. ὁ δὲ δὴ αἰσχιστος τῶν νόμων ἐστὶ 199
 τοῖσι Βαβυλωνίοισι ὅδε· δεῖ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρήν ἰζομένην ἐς ἱρὸν
 15 Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῇ ζώῃ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξενῷ. πολλοὶ δὲ καὶ οὐκ
 ἀξιέμεναι ἀναμίγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, ὅλα πλούτῳ ὑπερφορνεύουσαι, ἐπὶ
 ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι πρὸς τὸ ἱρὸν ἐστᾶσι, θεραπήνῃ δὲ σφι
 ὀπισθεν ἔπεται πολλή. αἱ δὲ πλεῦνες ποιεῦσι ὧδε· ἐν τεμένει Ἀφροδίτης 2
 κατέαται στέφανον περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἔχουσαι θώμιγγος πολλὰ γυναι-
 20 κες, αἱ μὲν γὰρ προσέρχονται, αἱ δὲ ἀπέρχονται. σχοινοτενέες δὲ διέξοδοι
 πάντα τρόπον ὁδῶν ἔχουσι διὰ τῶν γυναικῶν, δι' ὧν οἱ ξένοι διεξιόντες

AB C P(p) atque usque ad fin. cap. 198 J RT M SV

Σχόλ. 199, 2 (ad θώμιγγος) σπαρτίου, λίνου B

T 9ss. Strabo 745 ὁσάκις δ' ἂν μιχθῶσι ἀλλήλοις, ἐπιθυμιάσοντας ἐξανίστανται
 ἐκότερος χωρὶς· ὄρθρου δὲ λούονται πρὶν ἄγγελον τινὸς ἄφασθαι

7—8 Lex. Vindob. 145 παρεξελθεῖν ἀντὶ τοῦ 'παρεκδραμεῖν'. Ἡρόδοτος· σιγῇ —
 κάμνοντα || 17 Poll. X 52 τὰ δὲ κατὰ στεγα καὶ στεγαστὰ καὶ καμάραι· οὕτω γὰρ
 ὠνόμασεν Ἡρόδοτος

1 καὶ οἰκοφθορήθησαν om. D¹, in mg. add. D² | βίον om. S eras. V | βίον δήμου M ||
 2 ὅδε om. M | σφι J Pap. Soc. Ital. | κατέστηκε Schaefer κατεστήκει codd.
 κατε[Pap. Soc. Ital. || 3 ἐκφορέουσι(v) JRTMSV Pap. Soc. Ital. | χρεων[ται] Pap.
 Soc. Ital. || 4 νόσον CPJRTMSV ηῆσου Pap. Soc. Ital. || 5 τοιοῦτον JRTMSV
 τοῖ Pap. Soc. Ital. | ἔχη JRTMSV | οἶδε M || 6 παραιέουσι καὶ [συμ]βουλευέουσιν
 Pap. Soc. Ital. || 7 ἐξέφυγε Pap. Soc. Ital. | εἶδε M (cf. lin. 4) | δὲ om. T¹ RSV ||
 8 τὸν κάμνοντα ante οὐ σφι add. ABCP, cf. Lex. Vindob. | σφι Pap. Soc. Ital. ||
 10 Βαβυλώνιος ἀνὴρ M | περὶ πυρὶ M Ald. || 11 ποιεῖ P ποιεῖ p cett. || 12 καὶ
 om. PJRTMSV καὶ Pap. Soc. Ital. | ἀφρονται T | λούσονται B¹ R || 13 ποιεῖν
 JRTMSV ποι[. . .] Pap. Soc. Ital. || 14 βαβυλωνίους Pap. Soc. Ital. | ἐξομένην C
 Pap. Soc. Ital. | εἰς ABP non extat Pap. Soc. Ital. || 15 ζώῃ C¹ non extat Pap.
 Soc. Ital. || 17 ἰσῆσι C Ald. || 18 ἔπεται πολλή ὀπισθεν P Ald. ὀπισθεν ἔπεται
 πολλή p cett. [θερα]πήνη δε σπ[ισθε]ν(?) σφι(?) ἐπεται πολλή Pap. Soc. Ital. ||
 21 ὁδῶν] ὁδὸν Ald. δι' ὧν propos. Bekker secl. Schweighaeuser, sequ. Legrand

- 3 ἐκλέγονται. ἔνθα ἐπεὰν ἱζηται γυνή, οὐ πρότερον ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία ἢ τις οἱ ξείνων ἀργύριον ἐμβαλὼν ἐς τὰ γούνατα μιχθῇ ἔξω τοῦ ἱεροῦ. ἐμβαλόντα δὲ δεῖ εἰπεῖν τοσόνδε· ἑπικαλέω τοι τὴν θεὸν Μύλιττα.
- 4 Μύλιττα δὲ καλέουσι τὴν Ἀφροδίτην Ἀσσύριοι. τὸ δὲ ἀργύριον μέγαθος ἐστὶ ὅσον ὦν· οὐ γὰρ μὴ ἀπώσεται· οὐ γὰρ οἱ θέμις ἐστί, γίνεται γὰρ ἱερὸν τοῦτο τὸ ἀργύριον. τῷ δὲ πρώτῳ ἐμβαλόντι ἔπεται οὐδὲ ἀποδοκιμῇ οὐδένα. ἐπεὰν δὲ μιχθῇ, ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία, καὶ τῷπὸ τούτου οὐκ οὕτω μέγα τί οἱ δώσεις, ὥς μιν λάμψαι. ὅσαι μὲν νυν εἰδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάρθεος, ταχὺ ἀπαλλάσσονται· ὅσαι δὲ ἄμορφοι αὐτέων εἰσὶ, χρόνον πολλὸν προσμένουσι οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι· καὶ γὰρ τριέτεα καὶ τετραέτεα μετεξέτεραι χρόνον μένουσι. ἐνιαχῇ δὲ καὶ τῆς Κύπρου ἐστὶ παραπλήσιος τούτῳ νόμος.
- 200 Νόμοι μὲν δὴ τοῖσι Βαβυλωνίοισι οὗτοι κατεστᾶσι· εἰσὶ δὲ αὐτῶν πατριαὶ τρεῖς, αἱ οὐδὲν ἄλλο σιτέονται εἰ μὴ ἰχθὺς μόνον, τοὺς ἐπεῖτε ἂν θηρεύσαντες ἀνήνωσιν (πρὸς ἥλιον ποιεῦσι τάδε, ἐσβάλλουσι ἐς ὄλμον καὶ λεήναντες ὑπέροισι σῶσι διὰ συνδόνας)· καὶ δς μὲν ἂν βούληται αὐτῶν, ἔτε μᾶζαν μαζάμενος ἔχει, ὁ δὲ ἄρτον τρόπον ὀπτῆσας.
- 201 Ὡς δὲ τῷ Κύρῳ καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέρχαστο, ἐπεθύμησε Μασσαγέτας ὑπ' ἐωντῷ ποιήσασθαι. τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο καὶ μέγα λέγεται εἶναι καὶ ἄλκιμον, οἰκημένον δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἡλίου ἀνατολάς, πέρην τοῦ Ἀράξεω ποταμοῦ, ἀντίον δὲ Ἰσσηδόνων ἀνδρῶν. εἰσὶ δὲ οἷτινες καὶ
- 202 Σκυθικὸν λέγουσι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι. ὁ δὲ Ἀράξης λέγεται καὶ μέζων καὶ ἐλάσσων εἶναι τοῦ Ἰστρον. νήσους δὲ ἐν αὐτῷ Λέσβῳ μεγάρθεα

AB C P(p), ad quos ab initio cap. 200 rursus accedunt JRT M SV
[ἐπικαλέω] τοι (199, 3) expl. Pap. Soc. Ital. εἰ[τι]ν [παραπλήσιος] (199, 5) —
[ἐλάσσων εἶναι] (202, 1) Pap. Zereteli lateris aversi col. I valde mutilata fines tantum versuum conservans

Σχόλ. 200 (ad ὑπέροισι) τριβεῦσι B

16 Et. Magn. (s. v. σήθω) Ἡρόδοτος τοῦ 'σώ' τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν σῶσιν ἀντὶ τοῦ 'σήθουσιν'

2 μιχ[θη] Pap. Soc. Ital. | ἔξω] ἔσω propos. Legrand || 3 εἰπεῖν· τοσόνδε ἐπικαλέω nomine Vallae adnot. Scaliger ad Stephani editionem (Bibl. Univ. Cantabr. Nn. V 26) | Μύλιττα] v. quae ad 131, 3 adnotavi || 9 ἀπαλλάττονται Pp Ald. || 13 μὲν δὴ] δὲ JRTMSV μεν[Pap. Zeret. || 14 ἰχθεῖς V | μόνον C || 15 θηρεύσαντες V^{ac} | ἀνήνωσι JRT ἀνήμωσι SV¹ non extat Pap. Zeret. | post ἀνήνωσιν distincti illius ¶ paragogeī gratia, quod codd. AB exhibetur || 15—16 πρὸς [.] σι [.] αἰ[δονος] Pap. Zeret., ubi Linnér, Eranos 39, 1941, 147s., ἐς ὄλμον ante ἐσβάλλουσι supplere vult || 17 ἔχει] ἔδει propos. Diels, sequi. Hude || 18 Μασσαγέτας JRTMSV non extat Pap. Zeret. || 19 ὑπ' ἐπ' T¹ | ἐωντῷ C ἐωντῶν JRT MSV non extat Pap. Zeret. | εἶναι ante λέγεται C om. M || 22 λέγουσι om. C || 23 εἶναι καὶ ἐλάσσων M οὐκ ἐλάσσων εἶναι Palat. Gr. 176 | μεγάρθεα J μεγάρθεα RSV

παραπλησίας συχνάς φασι εἶναι, ἐν δὲ αὐτῇσι ἀνθρώπους, οἳ σιτέονται
 μὲν ῥίζας τὸ θέρους ὀρύσσοντες παντοίας, καρπὸν δὲ ἀπὸ δενδρέων
 ἐξευρημένους σφι ἐς φορβὴν κατατίθεσθαι ὠραίους καὶ τούτους σιτέεσθαι
 τὴν χειμεριωήν· ἄλλα δὲ σφι ἐξευρησθαι δένδρεα καρπὸν τοιούσδε τινὰς 2
 φέροντα, τοὺς ἐπεῖτε ἂν ἐς τῶντὸ συνέλθωσι κατὰ εἰλας καὶ πῦρ ἀνακαύ-
 σονται κύκλῳ περιζομένους ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸ πῦρ, ὁσφραινομένους δὲ
 καταγιζόμενον τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου μεθύσκεσθαι τῇ ὁσμῇ
 κατὰ περ Ἑλλήνας τῷ οἴνῳ, πλεῦνος δ' ἐπιβαλλομένου τοῦ καρποῦ μᾶλλον
 μεθύσκεσθαι, ἐς ὃ ἐς ὄρχησίν τε ἀνίστασθαι καὶ ἐς ἀοιδὴν ἀπικνέε-
 σθαι.

Τούτων μὲν αὕτη λέγεται δίατα εἶναι. ὁ δὲ Ἀράξης ποταμὸς ῥέει μὲν 3
 ἐκ Ματινῶν, ὅθεν περ ὁ Γύνδης, τὸν ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἐξήκοντά τε
 καὶ τριηκοσίας διέλαβε ὁ Κύρος, στόμασι δὲ ἐξερεύγεται τεσσαράκοντα,
 τῶν τὰ πάντα πλὴν ἑνὸς ἐς ἑλεά τε καὶ τενάγρεα ἐκδιδού, ἐν τοῖσι ἀνθρώπους
 κατοικῆσθαι λέγονσι ἰχθύς ὠμούς σιτεομένους, ἐσθῆτι δὲ νομίζοντας
 χρᾶσθαι φωκέων δέρμασι. τὸ δὲ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥέει διὰ 4
 καθαροῦ ἐς τὴν Κασπὴν θάλασσαν. ἡ δὲ Κασπὴ θάλασσά ἐστιν ἐπ' ἐων-
 τῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ ἐτέρῃ θαλάσῃ. τὴν μὲν γὰρ Ἑλληνες ναυτίλλον-
 ται πᾶσα καὶ ἡ ἔξω Σητλέων θάλασσα ἡ Ἀτλαντὶς καλεομένη καὶ ἡ
 Ἐρυθρὴ μία ἐοῦσα τυγχάνει. ἡ δὲ Κασπὴ ἐστὶ ἐτέρη ἐπ' ἐωντῆς, ἐοῦσα 203
 μήκος μὲν πλόου εἰρεσίῃ χρεωμένῳ πεντεκαίδεκα ἡμερέων, εὐρος δέ, τῇ

AB C P(p) RJT M SV

λ[εγουσι] (202, 3) – ἀρχῆς ζωῶτα (203, 1) Pap. Zereteli lateris aversi col. II

T 11–14 Eust. Dion. 739 Ἡρόδοτος δὲ φησι μείζονα μὲν αὐτὸν (sc. Araxen flu-
 vium) εἶναι τοῦ Ἰστροῦ, ῥέοντα ἐκ Ματιανῶν . . . στόμασι δὲ τεσσαράκοντα ἐκδι-
 δόνα εἰς ἑλὴν καὶ τενάγην. Strabo 531 ad eadem nostri spectans Hdt. verba nullam
 habere fidem declarat || 17 Eust. Dion. 48 Ἡρόδοτος . . . λέγει, ὅτι ἡ Κασπία ἐστὶν
 ἐφ' ἐωντῆς οὐ συμμίσγουσα τῇ ἐτέρᾳ θαλάσῃ || 21 ibid. 721 εὐπέρατός ἐστι (sc. mare
 Caspium), μήκος μὲν πλόον ἔχουσα τοῖς ἐρέσσουσιν ιε' ἡμερῶν, εὐρος δὲ ὀκτώ ἡμερῶν,
 ὅπου ἐστὶν εὐρυτάτῃ ἐωντῆς, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον

1 συχνάς om. C | αὐτοῖσιν JRTMSV || 3 φορβὴν ut vid. A, litterae μ (?) litte-
 ram β suprascr. A man. rec. || 4 τοιούσδε τινὰς codd. nonnulli τοιούδε τινὰς R ||
 5 τῶντῳ RM | ἑλας Pp ἑλας S εἰλας vel εἰλας vel εἰλάς cett. | ἀνακαύσων-
 ται RT¹ || 7 καταγιζόμενον JRTMSV | ἐπιβαλλομένου C || 8 κατὰ περ JV ||
 12 Ματινῶν CM Ματιανῶν attice Eust. Ματιονῶν SV¹ Μαντιονῶν V² ||
 Γύνδης C | τε om. JRTMSV || 13 διέβαλε J | τεσσαράκοντα AB || 15 κατοικεί-
 σθαι PJRTMSV | ἰχθεῖς SV¹ || 16 φωκίων SV | ἐν ex Pap. Zeret. || 17 [ε]ωντῆς
 Pap. Zeret. αὐτῆς vel αὐτῆς rell. || 18 συμμίσγουσα Pp || 19 πᾶσα AB Pap.
 Zeret. πᾶσαν rell. | Σητλέων 'sc. Ἡρακλέων' explic. Stein in ed. in usum scho-
 larum locis II 33, 4, IV 42, 2 comparatis <Ἡρακλέων> σητλέων Hude σητλῶν
 JRTMSV | καί² om. C || 20 τυγχάνει ἐοῦσα Pap. Zeret. Ald. | ἐωντῆς C || 21 μὲν
 om. JRTMSV non extat Pap. Zeret., sed quoad ex spatio iudicari potest, habe-
 bat | χρεωμένῳ B

- εὐρυτάτῃ ἐστὶ αὐτὴ ἐωνυτῆς, ὅκτω ἡμερέων. καὶ τὰ μὲν πρὸς τὴν ἐσπέρην φέροντα τῆς θαλάσσης ταύτης ὁ Καύκασος παρατείνει ἐὼν ὄρεων καὶ πλήθει μέγιστον καὶ μεγάθει ὕψηλότετον. ἔθνεα δὲ ἀνθρώπων πολλὰ καὶ παντοῖα ἐν ἐωντῷ ἔχει ὁ Καύκασος, τὰ πολλὰ πάντα ἀπ' ἑλῆς. 2 ἀγρίης ζῶοντα. ἐν τοῖσι καὶ δένδρεα φύλλα τοιῆσδε ἰδέης παρεχόμενα 5 εἶναι λέγεται, τὰ τρίβοντάς τε καὶ παραμίσγοντας ὕδωρ ζῶα ἐωντοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγνῆσκειν τῷ ἄλλω εἰρίῳ κατὰ περ ἐνυφανθέντα ἀρχήν. μίξιν δὲ τούτων τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἔμφανέα κατὰ περ τοῖσι προβάτοισι.
- 204 Τὰ μὲν δὴ πρὸς ἐσπέρην τῆς θαλάσσης ταύτης τῆς Κασπίης καλεο- 10 μένης ὁ Καύκασος ἀπέργει, τὰ δὲ πρὸς ἡῷ τε καὶ ἥλιον ἀνατέλλοντα πεδῖον ἐκδέκεται πλῆθος ἀπειρον ἐς ἄποψιν. τοῦ ὧν δὴ πεδῖον <τούτου> τοῦ μεγάλου οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν μετέχονσι οἱ Μασσαγέται, ἐπ' οὗς ὁ 2 Κῦρος ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι· πολλὰ τε γὰρ μιν καὶ μεγάλα τὰ ἐπαίροντα καὶ ἐποτρύνοντα ἦν, πρῶτον μὲν ἡ γένεσις, τὸ δοκεῖν πλέον 15 τι εἶναι ἀνθρώπου, δεύτερον δὲ ἡ εὐτυχία ἡ κατὰ τοὺς πολέμους γινόμενη· ὅκη γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι Κῦρος, ἀμήχανον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἔθνος
- 205 διαφργεῖν. ἦν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος γυνὴ τῶν Μασσαγετῶν βασίλεια· Τόμυρις οἱ ἦν οὖνομα. ταύτην πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνάτο (τῷ λόγῳ θέλων γυναικα ἦν ἔχειν). ἡ δὲ Τόμυρις συνειῖσα οὐκ αὐτὴν μιν 20

AB C P(p) RJT M SV

Τῆς Κασπίης θαλάσσης τὰ μὲν πρὸς — ὑψηλότετον (203, 1), τὰ δὲ πρὸς ἡῷ τε — ἄποψιν, οὗ μοῖρην — ὁ Κῦρος ἐστράτευσε (204, 1) ex. c. §

12 Poll. II 58 Ἡρόδοτος . . . καὶ ἄποψιν

1 εὐρυτάτῃ A¹, eu suprascr. A man. rec. || 2 Καυκάσιος JRTSV non extat Pap. Zeret. Καυκάσις scr. Legrand 'suadente Snellio' (cf. infra 4) | ἐὼν BJRTSV Pap. Zeret. | ὄρεων C || 3 μεγάθει J μεγάθει RSV μεγάθει Pap. Zeret. rell. | ὕψηλότετος M non extat Pap. Zeret. || 4 ἐωντῷ C | Καυκάσιος JRTSV κανκάσις Pap. Zeret. | ἀπ' ἐξ JRTMSV non extat Pap. Zeret. || 5 ἀγρίης JRMSV || 8 δέ] τε JRTMSV || 9 ἐκφανέα C || 11 Καυκάσιος JRTSV | ἀπείγει ABP || 12 δὴ om. M | πεδῖον] τὸ πεδῖον C | τούτου add. Herold Progr. Reg. Gymn. Nuremb. 1850, 12 || 13 μοῖρην codd. || 14 ἔσχε JRTSV^c ἔχει C || 15 ἐπαίροντα M | καὶ ἐποτρύνοντα V om. M | τῷ τῷ P'p || 16 δεύτερον JRTMSV | πολεμίους JRTSV | γενομένη ABC || 17 ἐκείνον J || 18 Μασσαγετῶν JRTSV || 19 Τόμυρις Pal. Gr. 176, cf. Suid. s. vv. μυωμένη, Τόμυρις | ταύτῃ JRTMSV || 20 γυναικῶν R | ἦν scripsi ἦν codd., cf. gramm. meam 115, 189 μιν propos. Cohet | θέλων — ἔχειν delenda indicat Abicht Progr. Lünebg. 1862, 7; post ἐμνάτο distinx. Legrand | συνειῖσα JRTMSV | οὗ κατ' αὐτὴν SV

μνόμενον, ἀλλὰ τὴν Μασσαγετέων βασιληὴν, ἀπείπατο τὴν πρόσδοτον.
 Κῦρος δὲ μετὰ τοῦτο, ὥς οἱ δόλω οὐ προεχώρησε, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξην 2
 ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος [ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας] στρατηγὴν γεφύρας τε
 ζευγνύων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ διάβασιν τῷ στρατῷ καὶ πύργους ἐπὶ πλοίων
 5 τῶν διαπορθμευόντων τὸν ποταμὸν οἰκοδομέμενος. ἔχοντι δὲ οἱ τοῦτον 206
 τὸν πόνον πέμψασα ἡ Τόμυρις κήρυκα ἔλεγε, τάδε ὅς βασιλεῦ Μήδων,
 παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις, οὐ γὰρ ἂν εἰδείης, εἴ τοι ἐς καιρὸν ἔσται
 ταῦτα τελέμενα· πανσάμενος δὲ βασίλευε τῶν σεωντοῦ καὶ ἡμέας
 ἀνέχευ ὀρέων ἄρχοντας, τῶν περ ἄρχομεν. οὐκ ὦν ἐθελήσεις ὑποθήκησι 2
 10 τησίδε χρῆσθαι, ἀλλὰ πάντως μᾶλλον ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι· σὺ δὲ ἦν
 μεγάλως προθυμέαι Μασσαγετέων πειρηθῆναι, φέρε μόχθον μὲν, τὸν
 ἔχεις ζευγνύς τὸν ποταμὸν, ἄφες, σὺ δὲ ἡμέων ἀναχωρησάντων ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ τριῶν ἡμερέων ὁδὸν διάβαινε ἐς τὴν ἡμετέραν. εἰ δ' ἡμέας 3
 βούλει εἰσδέξασθαι μᾶλλον ἐς τὴν ὑμετέραν, σὺ τῶντ' οὗτο ποιεῖ.
 15 ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Κῦρος συνεκάλεσε Περσέων τοὺς πρώτους, συναγείρας
 δὲ τούτους ἐς μέσον σφι προετίθει τὸ πρῆγμα συμβουλευόμενος, ὁκότερα
 ποιή. τῶν δὲ κατὰ τῶντ' αἰ γῶμαι συνεξέπιπτον κελευόντων εἰσδέκεσθαι
 Τόμυριν τε καὶ τὸν στρατὸν αὐτῆς ἐς τὴν χώραν. παρεὼν δὲ καὶ μεμφόμε- 207
 νος τὴν γνώμην ταύτην Κροῖσος ὁ Λυδὸς ἀπεδείκνυτο ἐναντίην τῇ
 20 προκειμένῃ [γνώμῃ] λέγων, τάδε ὅς βασιλεῦ, εἰπον μὲν καὶ πρότερόν τοι,

AB C P(p) RJT M SV et ab ἐπὶ πλοίων (205, 2) D

T 1–3 Suid. Τόμυρις (Τόμυρις cod. unus, qui in mg. add. τοῦτο εἰ διὰ τοῦ ω
 μεγάλου γράφεται, οὐκ ἔχει τόπον ὧδε, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐξῆς)· βασιλεία Μασσαγετῶν,
 ἦν μνόμενος Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς οἱ δόλω — ἐκ τοῦ ἐμφανούς τὴν στρα-
 τεῖαν

1–3 Suid. μνωμένη· μνηστευομένη· ὅτι Κῦρος Τόμυριν μνόμενος — στρατιάν

1 Μασσαγετέων JRTSV || 2 προσεχώρησε(ν) PJRTMSV | Ἀράξεια ABCP ||
 3 Μασσαγέτας MV^{ac} | ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας om. Suid. s. vv. Τόμυρις, μνωμένη;
 delevi discrepantiam considerans inter hunc et superiores locos quod ad formam
 nominis Massagetarum traditam attinet | στρατηγὴν T στρατιάν Suid. s. v. μνω-
 μένη στρατεῖαν Suid. s. v. Τόμυρις τὴν στρατηγὴν M || 7 σπεύδεις D | εἴ τοι] εἴ
 τι T^{v1} | ἔτι S | εἰς C || ■ τελέμενα] τε λεγόμενα DJRT^vSV τελεώμενα Pal.
 Gr. 176 τελεώμενα MT² || 10 πάντα S | μᾶλλον om. M | ἦν] εἰ PDJRTMSV ||
 11 προθυμέαι Pp προθυμέμαι (η ex corr. man. rec.) D προθυμῖαι V^{ac} (ad sub-
 iunct. formam προθυμῖαι v. gramm. meam 159) | Μασσαγετέων RSV | μὲν om. J ||
 13 εἰς RV || 14 βούλει D^{ac}JRSV^{ac} | εἰσδέξασθαι CR | ἡμετέραν JV^{ac} | ποιεῖ CD
 RSV || 15 συνεκάλεσε C || 16 εἰς RV | προετίθειτο τὸ R || 17 ποιεῖ DJRTMSV |
 εἰσδέκεσθαι C || 20 γνώμη A γνώμην Pal. Gr. 176 τη^v γνώμη^v J om. M Ald.,
 seclusi | τοι] τί οἱ J

2 *ἔτι, ἐπεὶ με Ζεὺς ἔδωκε τοι, τὸ ἂν ὄρω σφάλμα ἐὼν οἴκῳ τῷ σῷ, κατὰ
 δύναμιν ἀποτρέφειν. τὰ δέ μοι παθήματα τὰ ἔοντα ἀχάριτα μαθήματα
 3 γεγόνεε. εἰ μὲν ἀθάνατος δοκέεις εἶναι καὶ στρατιῆς τοιαύτης ἄρχειν,
 οὐδὲν ἂν εἴη πρήγμα γνώμας ἐμὲ σοὶ ἀποφαίνεσθαι· εἰ δ' ἔγνωκας, ὅτι
 4 ἀνθρωπος καὶ σὺ εἰς καὶ ἐτέρων τοιῶνδε ἄρχεις, ἐκεῖνο πρῶτον μάθε, ὥς
 5 κύκλος τῶν ἀνθρωπῶν ἐστὶ πρηγμάτων, περιφερόμενος δὲ οὐκ ἐξ αἰεὶ
 6 τοὺς αὐτοὺς εὐτυχεῖν. ἦδη ὦν ἐγὼ ἔχω γνώμην περὶ τοῦ προκειμένου
 πρήγματος τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι· εἰ γὰρ ἐθελήσομεν ἐσδέξασθαι τοὺς
 7 πολεμίους ἐς τὴν χώραν, ὅδε τοι ἐν αὐτῷ κίνδυνος ἐνι· ἐσσωθεὶς μὲν
 8 προσαπολλύεις πᾶσαν τὴν ἀρχήν, δῆλα γὰρ δή, ὅτι νικῶντες Μασσαγέται
 9 οὐ τὸ ὀπίσω φεύγονται, ἀλλ' ἐπ' ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλῶσι· νικῶν δὲ οὐ νικᾷς
 10 τοσοῦτον, ὅσον εἰ διαβάς ἐς τὴν ἐκείνων νικῶν Μασσαγέτας ἐποιο
 11 φεύγουσι· τὸντὸ γὰρ ἀντιθίσω ἐκείνῳ, ὅτι νικήσας τοὺς ἀντιουμένους
 12 ἐλᾷς ἰθὺς τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος. χωρὶς τε τοῦ ἀπηγημένου αἰσχροῦ
 καὶ οὐκ ἀνασχετὸν Κῦρόν γε τὸν Καμβύσῳ γυναικὶ εἴξαντα ὑποχωρῆσαι
 13 τῆς χώρας. νῦν ὦν μοι δοκεῖ διαβάντα προελθεῖν, ὅσον ἂν ἐκεῖνοι
 14 διεξιῶσι, ἐνθεῦτεν δὲ τάδε ποιεῦντας πειρᾶσθαι ἐκείνων περιγενέσθαι
 15 (ὥς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι, Μασσαγέται εἰσι ἀγαθῶν τε Περσικῶν ἀπειροὶ
 καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθές)· τούτοισι ὦν τοῖσι ἀνδράσι τῶν προβάτων*

ABC P(p) DJRTMSV

Σχόλ. 207, 3 (ad ἐσσωθεὶς) ἡττηθεὶς B

Εἰ δ' — εὐτυχεῖν (207, 2) exc. paroemiogr. M

T 2 Schol. Clem. Alex. Protr. p. 310 Stählin ἐπὶ τῆς πυρᾶς οὕτως εἶπεν Κροῖσος, ὥς φησιν Ἡρόδοτος· τὰ δὲ — μαθήματα γέγονεν

5—7 Stob. CV 53 Ἡρόδοτος· ὥς κύκλος — εὐτυχεῖν || 11 Thom. Mag. 118 (s. v. ἐλᾶω) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· οὐ τὸ ὀπίσω — ἐλῶσιν

1 ὅτι om. Ald., secl. Desrousseaux RPh 10, 1886, 64 propter discordantiam grammaticam (sequente acc. c. inf.), sed cf. IV 137, 2 et v. quae Kühner-Gerth II 357 (n. 3b) afferunt e Platone Lysia Xenophonte aliisque auctoribus | ὀρέω C || 2 τὰ² om. RM | ἀχάριτα] ἀρίστα C ἀχάριστα TR Ald. || 3 ἐγγόνες C γέγονε(v) DJ RTSV Schol. Clem. Al. || ■ καὶ σὺ ἀνθρωπος M || 6 αἰεὶ M || 7 αὐτοὺς om. R | εὐτυχεῖν Stob. | ἐγὼ ἔχω γνώμην scripsi ἔχω γνώμην ABCPD ἐγὼ γνώμην ἔχω JRTSV γνώμην ἔχω M | περὶ om. R || ■ πρᾶγμα V || 9 ὅδε τοι] ὁδὲ τη M ὅδε τις Ald. || 10 πρὸς ἀπολλύεις D¹ || 12 εἰς J | Μασσαγέται D¹ (litteram s extr. voci adscr. D²) Μασαγέται M Μασαγέτας TRSV || 13 ἐναντιουμένους DJRTM SV || 14 ἰθὺς C | τῆς² om. SV | Τομύριδος DJRTMSV | ἀπηγημένου D^{ac}, corr. D¹ || 15 καὶ] τε καὶ M Ald. | γε] τε D¹ del. D² om. M | γυναικὶ M | εἴξοντα D^{ac} | ἀποχωρῆσαι R || 16 χώρας] μάχης JRTMSV | διαβάνας ABCP | προσελθεῖν C¹ D JRT¹ V || 17 an sit ὑπεξιῶσι scribendum dubitat Stein; recep. Hude, inepte vero, cf. grammaticam meam 175 | ποιεῦντες B | περιγινέσθαι DJRTMSV || 18 Μασσαγέται M | Περσικῶν ἀνδρῶν (τε om.) M || 19 καλῶν] κακῶν propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 63

ἀφειδέως πολλὰ κατακόψαντας καὶ σκευάσαντας προθεῖναι ἐν τῷ στρατο-
πέδῳ τῷ ἡμετέρῳ δαῖτα, πρὸς δὲ καὶ κρητῆρας ἀφειδέως οἶνον ἀκρήτον
καὶ σιτία παντοῖα, ποιήσαντας δὲ ταῦτα ὑπολιπομένους τῆς στρατιῆς τὸ
φλαυρότατον τοὺς λοιποὺς αὐτὶς ἐξαναχωρέειν ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἦν γὰρ
5 ἐγὼ γνώμης μὴ ἀμάρτω, κεῖνοι ἰδόμενοι ἀγαθὰ πολλὰ τρέφονται τε πρὸς
αὐτὰ καὶ ἡμῖν τὸ ἐνθεῦτεν λείπεται ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων.⁷

Γινώμαι μὲν αὐταὶ συνέστασαν, Κῦρος δὲ μετεῖς τὴν προτέρεην γνώμην, 208
τὴν Κροίσον δὲ ἐλόμενος προηγόρευε Τομύρι ἐξαναχωρέειν ὡς αὐτοῦ
διαβησομένου ἐπ' ἐκείνην. ἡ μὲν δὴ ἐξανεχώρεε, καθὰ ὑπέσχετο πρῶτα.
10 Κῦρος δὲ Κροίσον ἐς τὰς χεῖρας ἐσθλὴς τῷ ἑωυτοῦ παιδὶ Καμβύσῃ, τῷ
περὶ τὴν βασιλείην ἐδίδου, καὶ πολλὰ ἐντειλάμενός οἱ τιμᾶν τε αὐτὸν καὶ
εὐποιεῖν, ἦν ἡ διάβασις ἡ ἐπὶ Μασσαγέτας μὴ ὀρθωθῇ, ταῦτα ἐντειλάμε-
νος καὶ ἀποστείλας τούτους ἐς Πέρσας αὐτὸς διέβαινε τὸν ποταμὸν καὶ ὁ
στρατὸς αὐτοῦ.

15 Ἐπεῖτε δὲ ἐπεραιώθη τὸν Ἀράξην, νυκτὸς ἐπελθούσης εἶδε ὄψιν εὐδων 209
ἐν τῶν Μασσαγετῶν τῇ χώρῃ τοιήνδε· ἐδόκεε ὁ Κῦρος ἐν τῷ ὕπνῳ ὄραν
τῶν Ὑστάσπεος παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας
καὶ τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. Ὑστάσπει 2
δὲ τῷ Ἀρσάμεος ἐόντι ἀνδρὶ Ἀχαιμενίδῃ ἦν τῶν παίδων Δαρεῖος πρεσβύ-
20 τatos ἐὼν τότε ἡλικίην ἐς εἰκοσὶ κον μάλιστα ἔτεα, καὶ οὗτος κατελέλειπτο
ἐν Πέρσῃσι· οὐ γὰρ εἶχε κω ἡλικίην στρατεύεσθαι. ἐπεὶ ὧν δὴ ἐξηγέρθη 3
ὁ Κῦρος, ἐδίδου λόγον ἑωυτῷ περὶ τῆς ὄψεως· ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε μεγάλη
εἶναι ἡ ὄψις, καλέσας Ὑστάσπεα καὶ ἀπολαβὼν μούνον εἶπε· Ὑστασπες,
παῖς σὸς ἐπιβουλεύων ἐμοὶ τε καὶ τῇ ἐμῇ ἀρχῇ ἐάλωκε. ὡς δὲ ταῦτα

AB C P(p) D J RT M SV

α[πο]λα[βων] (209, 3) — παροχομε[ν]η (209, 4) Pap. Palau 135

³ Suid. φλαυρότατον· ποιήσαντες δὲ ταῦτα ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρό-
τατον· παρὰ Ἡροδότῳ

¹ ἀφειδέων Pp || 2 καὶ om. JRTMSV | κρατῆρας ἀφειδέως JRV ἀφειδέως κρη-
τῆρας T | ἀκρότον T || 3 ὑπολειπομένους DJRTMSV, cf. Suid. || 4 φανυρότατον
A¹C | ἐπὶ om. C | ποταμόν aD¹ omissum in mg. suppl. D² || 5 τε om. M Ald. ||
⁶ ἀπόδεξις DRSV ἀπόδειξις J || 7 αὐταὶ ἄλλον B | συνέστασαν SV 'glossema
in textum irrepsit et cum eo contaminatum est' Weber Anal. Hdt. 200 || 8 τὴν]
τοῦ B | Κροίσον διελόμενος T | Τομυρα ut vid. D^{ac} Τόμυρι RSV || 9 ἐξαναχώ-

ρεε CJ | κατὰ CP καθὰ M || 10 παιδὶ om. T || 12 εὐποιεῖν codd. nonnulli | Ma-
σσαγέτας TM || 15 Ἀράξῃ ABCP || 16 Μασσαγετῶν TM Μασσεετῶν V¹ |
ἐν τῷ ὕπνῳ om. S || 17 Ὑστάσπεος ut vid. D^{ac} | τῶν] τὸν R || 18 τὴν¹] τῇ V^{ac} |
τὴν² om. M | Ὑστάσπῃ AB || 19 Ἀρσάμεος BDJRTMSV || 20 κον om. C | κα-
τελέλειπτο CPJRTMSV || 21 δὴ om. M | ἐξεγέρθη C²Pp Ald. || 22 ὄψεως V ὄψις
A¹B¹ o supra lin. add. nescio quae man. A || 23 καλεσάσας C

- 4 ἀτρεκέως οἶδα, ἐγὼ σημανέω· ἐμεῦ θεοὶ κήδονται καὶ μοι πάντα προ-
 δεικνύουσι τὰ ἐπιφερόμενα· ἤδη ὦν ἐν τῇ παροικομένη νυκτὶ εὐδων εἶδον
 τῶν σὼν παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας καὶ
 5 τουτέων τῇ μὲν τὴν Ἀσίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. οὐκ ὦν ἔστι
 μηχανὴ ἀπὸ τῆς ὄψιος ταύτης οὐδεμίαν τὸ μὴ οὐ κείνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί.
 σὺ τοίνυν τὴν ταχίστην πορεύεο ὀπίσω ἐς Πέρσας καὶ ποίεε, ὅπως
 ἐπεὰν ἐγὼ τάδε καταστρεψάμενος ἔλθω ἐκεῖ, ὥς μοι καταστήσης τὸν
 210 παῖδα ἐς ἔλεγχον.⁷ Κῦρος μὲν δοκέων οἱ Λαρεῖον ἐπιβουλεύειν ἔλεγε τάδε·
 τῷδε οἱ ὁ δαίμων προέφαινε, ὥς αὐτὸς μὲν τελεντήσῃ αὐτοῦ ταύτη
 2 μέλλοι, ἣ δὲ βασιλὴν αὐτοῦ περιχωρεῖο ἐς Λαρεῖον. ἀμείβεται οἱ δὲ ὦν
 10 ὁ Ὑστάσπης τοῖσδε· ὦ βασιλεῦ, μὴ εἴη ἀνὴρ Πέρσης γεγονώς, ὅστις τοι
 ἐπιβουλεύσει — εἰ δ' ἔστιν, ἀπόλοιτο ὥς τάχιστα —, ὃς ἀντὶ μὲν δούλων
 ἐποίησας ἑλευθέρους Πέρσας εἶναι, ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων ἄρχειν
 3 ἀπάντων. εἰ δὲ τίς τοι ὄψις ἀπαγγέλλει παῖδα τὸν ἐμὸν νεώτερον βουλεύειν
 περὶ σέο, ἐγὼ τοι παραδίδωμι χρῆσθαι αὐτῷ τοῦτο, ὃ τι σὺ βούλει.¹⁵
 Ὑστάσπης μὲν τούτοις ἀμειψάμενος καὶ διαβάς τὸν Ἀράξην ἦε ἐς
 Πέρσας φυλάξων Κύρῳ τὸν παῖδα Λαρεῖον.
- 211 Κῦρος δὲ προελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀράξεω ἡμέρης ὁδὸν ἐποίεε τὰς Κροίσον

AB C P(p) D J RT M SV

τη[ν ταχίστην — ποιεῖ ὁ]κως (209, 5) Pap. Ox. 2096 fr. 10—12 col. I valde mutila
 lata δο[ικων (210, 1) — [απα]ν[των (210, 2) pap. Ox. fr. 10—12 col. II valde mutila
 lata δια[βας] (210, 3) — τον [τη]ς βα[σιλει]ας (211, 3) fr. 10—12 col. III
 Οὐκ ὦν — ἐπιβουλεύειν (209, 5) exc. paroemiogr. ¶
 Ἀμείβεται οἱ — ὥς τάχιστα (210, 2) exc. floril. ¶ deest ¶ ὦ βασιλεῦ — ὥς τά-
 χιστα (210, 2) exc. paroemiogr. ¶

1 ἐμεῦ] ἐμε Pap. Palau¹ ἐμεν Pap. Palau^{2ms} | κηδέσθαι C κήδονται Pap. Pa-
 lau cett. || 3 τὸν σὸν παῖδα M || 5 μηχανῆς C | οὐδὲ μὴ DJRTSV οὐδεμίαν M
 οὐδεμίαν ¶ rell. | οὐ κείνον] ἐκείνον codd., corr. Dobree coll. II 181, 3, III 51, 1, recep.
 Hude || 6 τοίνυν] νῦν ABC | πορεύον DJRTMSV non extat Pap. Ox. 2096 |
 ποιεῖ Pap. Ox. 2096 || 7 καταστήσεις PD^{ac}JRTV || ■ εἰς CD | Λαρεῖον δοκέων
 οἱ M || 9 τῷ δὲ nonnulli codd. | οἱ δ] ὁ JRTMSV ὁ* (ι ut vid. eras.) D non
 extat Pap. Ox. 2096 || 10 μέλλει M | βασιλῆα B βασιλῆ* (ι ex corr.) D | περι-
 χωρεῖ DJRTV περιχωρεῖ CS | χωρεοί Pap. Ox. 2096 περιχωρεῖ M | ἀμει-
 βετ' οἱ R ἀμείβεται (extr. litt. ι eras.) D ἀμειβετοῖ V ἀμειβετο οἱ S ἀμει-
 βεται].]ης τοιο[ς Pap. Ox. 2096 ἀμείβεται Tp | ὦν δὴ Pp || 11 τοιοῖσδε
 Pp τοῖσδε Pap. Ox. 2096 rell. | εἴης R εἴη Pap. Ox. 2096 rell. || 12 ἐπιβουλεύει
 Pap. Ox. 2096 B¹DJRSV ἐπιβουλεύει TM ἐπεβούλευσεν ¶ ἐπιβουλεύσει sine
 necessitate propos. Krueger, recep. Hude | ἔστι A | ἀπόλλοιτο CD¹RSV τοῦτο
 Pap. Ox. 2096 | δούλων μὲν DJRTMSV μὲν δούλων Pap. Ox. 2096 rell. || 13 εἶναι
 Πέρσας TM || 15 τοῦτο] τοῦτω B² τοῦτω Ald., cui favet Herold quoque in Progr.
 Gymn. Reg. Nuremb. 1850, 9 || 16 ἤμιν V^c ἤει (?) V^{ac} || 18 ἐποίεε] supra extrem.
 spat. vacuum ubi epioi ut verisimile est excidit litteram ε (vel]ε) invenis scrip-
 tam manu secunda Pap. Ox. 2096, unde correctorem epioie scribi voluisse facile
 recognoscas

ὑποθήκας. μετὰ δὲ ταῦτα Κύρον τε καὶ Περσέων τοῦ καθαροῦ στρατοῦ 2 ἀπελάσαντος ὀπίσω ἐπὶ τὸν Ἀράξην, λειψθέντος δὲ τοῦ ἀχρηίου, ἐπελθοῦσα τῶν Μασσαγετέων τριτημορις τοῦ στρατοῦ τοὺς τε λειψθέντας τῆς Κύρου στρατιῆς ἐφόνευσαν ἀλεξομένους καὶ τὴν προκειμένην ἰδόντες δαῖτα, 5 ὡς ἐχειρώσαντο τοὺς ἐναντίους, κλιθέντες ἐδαίνυντο, πληρωθέντες δὲ φορβῆς καὶ οἶνον ἠῶδον. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπελθόντες πολλοὺς μὲν σφενον 3 ἐφόνευσαν, πολλῶ δ' ἔτι πλεῦνας ἐξώγρησαν καὶ ἄλλους καὶ τὸν τῆς βασιλείης Τομύριος παῖδα στρατηγέοντα Μασσαγετέων, τῷ οὐνομα ἦν Σπαργαπίσης. ἡ δὲ πνυθομένη τά τε περὶ τὴν στρατιὴν γεγονότα καὶ τὰ 212 10 περὶ τὸν παῖδα πέμπουσα κήρυκα παρὰ Κύρον ἔλεγε, τάδε· ἄπληστε 2 αἵματος Κύρε, μηδὲν ἐπαρτήης τῷ γεγονότι τῷδε πρίγγματι, εἰ ἀμπελίνῳ καρπῷ, τῷ περ αὐτοὶ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσθε οὕτως, ὥστε κατιόντος τοῦ

ABC P(p) D J RT M SV

usque ad βα[σιλείης] (211, 3) et τ[ω]ι ο[υνομα] (211, 3) – [τ]ην ε[ωυτης] (214, 1) Pap. Ox. 2096 fr. 10–12 col. III, col. IV mutilata et col. V

Ἄπληστε (212, 2) – κορέσω (212, 3) exc. floril. **Ⲙⲫ** Μηδὲν ἐπαρτήης – τοῦ ἐμοῦ (212, 2) exc. paroemiogr. **Ⲙ**

T 12–p. 134, 1 Athen. 613b τὸν Διόνυσον . . . μαινόμενον οἱ πολλοὶ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ τοὺς πλείονας ἀκράτου σπῶντας θορυβώδεις γίνεσθαι . . . (laudat φ 293–298) . . . κατιόντος γοῦν τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, ἐπαναπλέει κακὰ ἔπεα καὶ μαινόμενα. Eust. II. 1156 (ad Σ 486) ἄλλως . . . μαινόμενος Διόνυσος διὰ τὸ τοὺς πλείονας ἀκράτου, φησί, σπῶντας θορυβώδεις γίνεσθαι, ὅτε καί, καθ' Ἡρόδοτον εἰπεῖν, τοῦ οἴνου εἰς τὸ σῶμα κατιόντος ἀναπλῶει ἔπεα μαινομένῳ πρέποντα. id. II. 1241 (ad Φ 361) ἐπεὶ καὶ καθ' Ἡρόδοτον οἶνον κατιόντος ἀναπλῶουσιν ἔπεα. id. Od. 1857 (ad τ 108) οὐκ ἄκομψον . . . ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὡς Ἡρόδοτος μὲν φησιν, οἶνον κατιόντος ἀναπλῶειν ἔπεα διὰ τὸ πολυλόγους εἶναι τοὺς ἐν μέθῃ. Ὅμηρος δ' ἐνταῦθα, ὅθεν καὶ Ἡρόδοτος τὸν λόγον ἴσως μεθέειλκυσε, δεξιῶς ἐνέφηρνε, ὡς ἄρα οἶνον κατιόντος ἐπιπλάζουσι δάκρυα

4 Λέξ. ἀλεξομένους· ἀμνησμένους. Suid. ἀλεξόμενον: . . . καὶ ἀλεξομένους παρὰ Ἡρόδοτον ἀντὶ τοῦ ἀμνησμένους ἢ ἐπιβοηθοῦντας· τριτημορις – ἀλεξομένους ἐφόνευσαν

1 <τοῦ> στρατοῦ propos. Krueger coll. 191, 2; 207, 7, recep. Legrand στρατοῦ Pap. Ox. 2096 codd. || 2 ἀπελῶσαντος **JRTMSV** ἀπελάσαντος Pap. Ox. 2096 rel. | ἀραξην Pap. Ox. 2096 Ἀράξῃ codd. | ἀπελθοῦσα **DRSV** (ε supraser. **R**¹) ἐπελθοῦσα Pap. Ox. 2096 rel. || 3 Μασσαγετέων **M** Μασσαγετέων Pap. Ox. 2096 rel. | τρητημορις in τριτημορις corr. **J** | τε λειψθέντας | περιλειψθέντας Suid. | τῆς τοῦ **V** || 4 ἀλεξομένους ἐφόνευσαν Suid. ἐφόνευσαν ἀλεξομένους οὐδὲν Pal. Gr. 176 ('cuiusdam lectoris adnotatiuncula in textum irrepit' Colonna, De Hdt. memoria 175) | δαῖταν **J** || ἐχειρώσαντο **RM** ἐχειρώσαντο Pap. Ox. 2096 rel. | κληθέντες **D**¹ κληθέντες **JT** κληθέντες Pap. Ox. 2096 rel. | δαίνυντο **DJRTSV** init. vocis non exstat Pap. Ox. 2096 || 6 εῶδον **CPTMS**

εῶδον (δ eras.) **V** ἠῶδον **J** ἠῶδον **R** | Πέρσαι om. **M** || 7 δέ τι **CDR** δέ τι **J** δέ τι commendat Verdenius Mnemos. IV 7, 1954, 202 || 8 βασιλείης **DJRTMSV** | Τομύριδος **DJRTMSV** Τομύριδος Pal. Gr. 176 | Μασσαγετέων **TM** || 9 Σπαργαπίσης **D** σπαργ[α]πίσης Pap. Ox. 2096 || 10 ἀπλειστε **RV** || 12 ἐπιπλάμενοι **R** ἐμπιπλάμενοι **D**¹ ἐμ[Pap. Ox. 2096 | μαίνεσθε **J** μαίνεσθαι **V**^{ac}

- οἶνον ἐς τὸ σῶμα ἐπαναπλέειν ὅμιν ἔπεια κακά, τοιοῦτω φαρμάκῳ δολώσας
 3 ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἑμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχη κατὰ τὸ καρτερόν. νῦν ὦν μεν
 εὖ παραινεούσης ὑπόλαβε τὸν λόγον· ἀποδούς μοι τὸν παῖδα ἄπιθι ἐκ
 τῆσδε τῆς χώρας ἀξήμιος Μασσαγετέων τριτημορίδι τοῦ στρατοῦ
 κατυβρίσας· εἰ δὲ ταῦτα οὐ ποιήσεις, Ἥλιον ἐπόμενυμί τοι τὸν Μασσαγε- 5
 τέων δεσπότην, ἥ μὴν σε ἐγὼ καὶ ἄπληστον ἐόντα αἵματος κορέσω.
 218 Κύρος μὲν ἐπέων οὐδένα τούτων ἀνευειχθέντων ἐποιέετο λόγον· ὁ δὲ τῆς
 βασιλείης Τομύριος παῖς Σπαργαπίσης, ὥς μιν ὁ τε οἶνος ἀνῆκε καὶ
 ἔμαθε, ἵνα ἦν κακοῦ, δεηθεὶς Κύρον ἐκ τῶν δεσμῶν λυθῆναι ἔτυχε, ὥς δὲ
 214 ἐλόθη τε τάχιστα καὶ τῶν χειρῶν ἐκράτησε, διεργάζεται ἐωυτόν. καὶ δὴ 10
 οὗτος μὲν τρόπῳ τοιοῦτῳ τελευτᾷ, Τόμυρις δέ, ὥς οἱ Κύρος οὐκ ἐσήκουσε,
 συλλέξασα πᾶσαν τὴν ἐωυτῆς δύναμιν συνέβαλε Κύρῳ. ταύτην τὴν μάχην,
 ὅσαι δὴ βαρβάρων ἀνδρῶν μάχαι ἐγένοντο, κρίνω ἰσχυροτάτην γενέσθαι,

AB C P(p) D J RT M SV

usque ad τὴν ἐξουτῆς (214, 1) Pap. Ox. 2096 fr. 10–12 col. V et γε[r]εσθαι[
 (214, 1) – [αυτος] K[υρος (214, 3) col. VI valde mutila

2s. Thom. Mag. 370 (s. v. ὑπολαμβάνω) Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· νῦν – λόγον. καὶ
 ἀδὴν ἐν τῇ τρίτῃ (146, 1)· Μακάνδριος δὲ ὑπέλαβε τὸν λόγον || 4 Poll. IX 66 ὅταν
 ... Θουκυδίδης (II 98) εἶπεν 'τριτημόριον δὲ μάλιστα ἱππικόν', τὴν τρίτην μοῖραν
 εἶρηκεν· ὁ δὲ Ἡρόδοτος 'τριτημορίδα' || 6 Etym. M. 'ἥ μὴν' μάλιστα μὲν ἀπαρ-
 μοφάτῳ συντάσσεται, τάχα δὲ καὶ ὀριστικῶ, ... ὥς Ἡρόδοτος ἐν α'· ἥ μὴν –
 χορέσω

1 ἐπαναπλέειν DJRTMSV ἐπαναπλεῖν ΨΨ ἐπαναπλώειν recognoscas ex Eust.
 II. 1156, 1241, Od. 1857 non exstat Pap. Ox. 2096 | ἡμῖν Ψ | ἔπεια κακά καὶ
 μαίνόμενα Athen., quod etiam recognoscas ex eis quae apud Eust. II. 1156 ex
 Athen. descripta sunt | δουλώσας ΨΨ || 2 τοῦ παιδὸς T || 2–3 μεν παραι-
 νεούσης ΨΨ ἐμὲν παραινεουσης [εν] (correctionibus manu sec. allatis) Pap. Ox.
 2096 || 4 τῆσδε om. Pap. Ox. 2096 ut vid. | Μασσαγετέων ΨΨ | τρίτῃ μορίδι CR
 τρίτῃ μορίδι J τρίτῃ μερίδι D^{ac} (ε in o corr. D¹) τρεῖ μερὶ V τρίτῃ μερίδα S.
 cf. Poll. non exstat Pap. Ox. 2096 || 5 κατυβρίσας ΨΨ]βρι[Pap. Ox. 2096 |
 εἰ δὲ μὴ ταῦτα σὺ ποιήσεις CPTM εἰ δὲ ταῦτα σὺ ποιήσεις A^{ac}B^{ac}DJRV εἰ δὲ
 οὐ ταῦτα σὺ ποιήσεις Pal. Gr. 176 εἰ δὲ ταῦτα σὺ μὴ ποιήσεις S [οὐ] δε ταυτ
 [...].]ησις correctionibus manu sec. allatis Pap. Ox. 2096 | τοι V σοι Ψ
 om. S | τὸν τῶν D¹JRMV | Μασσαγετέων M || 6 ἥ μὴν] ἡμῖν B 'Hdt. i stylo
 convenientius futurum fuisse ἥ μὴν' censet Schweighaeuser, quem sequi. edd. fere
 omnes | ἄπληστον JR | αἵματα Et. M. || 7 μὲν νῦν τῶν ἐπέων τούτων ἀνευειχθέν-
 των οὐδένα ἐποιέετο λόγον M Ald. | ἀνευειχθέντων om. et inter vers. suppl. D¹
 ἀνευειχθέντων BD^{ac} ἀνευειχεθέντων Pal. Gr. 176 || ■ βασιλῆης JRSV βασιλῆης
 Pap. Ox. 2096 | Τομύριδος DJRTM τῆς Τομυρίδος S ***Τομυρίδος V Τομύ-
 ριος Pap. Ox. 2096 rell. || ■ ἐμαθε[ν] Pap. Ox. 2096 || 10 τε om. Pap. Ox. 2096 ||
 10–11 καὶ οὗτος μὲν δὴ Pap. Ox. 2096 || 11 τρόπῳ τοιοῦτῳ μὲν M | οἱ] ὁ DJRT
 MSV οἱ ὁ Pp οἱ Pap. Ox. 2096 rell. | ἐσηκου[σε]ν Pap. Ox. 2096 || 12 συλ-
 λέξας JRV συλλέξασα D | πᾶσαν om. DJRTMSV habet Pap. Ox. 2096 quoad
 e spatio lacunae potest iudicari

καὶ δὴ καὶ πυνθάνομαι οὕτω τοῦτο γενόμενον· πρῶτα μὲν γὰρ λέγεται 2
αὐτοὺς διαστάντας ἐς ἀλλήλους τοξεύειν, μετὰ δέ, ὥς σφι τὰ βέλεα
ἐξετετόξευτο, συμπεσόντας τῇσι αἰχμῇσι τε καὶ τοῖσι ἐγχειριδίοισι
συνέχεσθαι· χρόνον τε δὴ ἐπὶ πολλὸν συνεστάναι μαχομένους καὶ οὐδετέ-
5 ρους ἐθέλειν φεύγειν· τέλος δὲ οἱ Μασσαγέται περιεγέροντο. ἢ τε δὴ 3
πολλὴ τῆς Περσικῆς στρατιῆς αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη καὶ δὴ καὶ αὐτὸς
Κῦρος τελευτᾷ βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτεα. ἀσκὸν 4
δ' ἐμπλήσασα αἵματος ἀνθρωπίνου Τόμυρις ἐδίζητο ἐν τοῖσι τεθνεῶσι
τῶν Περσέων τὸν Κῦρον νέκυν· ὥς δὲ εὔρεν, ἐναπήπτεν αὐτοῦ τὴν
10 κεφαλὴν ἐς τὸν ἀσκόν· λυμαινομένη δὲ τῷ νεκρῷ ἐπέλεγε, τάδε 'σὺ μὲν 5
ἐμὲ ζῶσάν τε καὶ νικῶσάν σε μάχῃ ἀπώλεσας παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν
δόλω· σὲ δ' ἐγώ, κατὰ περ ἠπειλήσα, αἵματος κορέσω.' τὰ μὲν δὴ κατὰ
τὴν Κῦρου τελευτὴν τοῦ βίου πολλῶν λόγων λεγομένων ὅδε μοι ὁ πιθανώ-
τατος εἴρηται.

15 Μασσαγέται δὲ ἐσθῆτά τε ὁμοίῃν τῇ Σκυθικῇ φορέουσι καὶ δίαιταν 215
ἔχουσι, ἱππόται δὲ εἰσι καὶ ἄνιπποι (ἀμφοτέρων γὰρ μετέχουσι) καὶ

AB C P(p) D J RT M SV

Ἀσκὸν ἐμπλήσασα (214, 4) — κορέσω (214, 5) exc. floril. 22

10 Prisc. XVIII 139 haec (sc. verba maledico benedico) tamen ad imitationem Graecorum dativis adiunguntur; nam illi λυμαίνομαι σοι et λουδοῶ σοι; Herodotus in I: λυμαινομένη τῷ νεκρῷ. id. XVIII 236 'λυμαίνεται τῷδε' καὶ 'τόνδε'· Ἡρόδοτος α'· λυμαινομένη — ἐπέλεγε τοιάδε· καὶ ἐν τρίτῃ (III 16, 5, ut vid.) 'λυμαίνεται αὐτόν' || 16 Aristarchi in Hdt. comm. (Pap. Amherst. t. II [1901] 12 = Paap X) col. II ἀνιπ[οι] οὐδ' ῥεῖ [ἀ]λλὰ ἀμ[ι]π[οι], ὅπερ ἱ[π]π[οι] (rest. Hemmerdinger, Les mss. 155) ὄ[υ]ο εὐ[δ]άγωγοι ἱμᾶσι δεδεμένοι καὶ [ἐπ'] αὐτῶν τινες ὀχούμενοι· οἱ ἥρωες τοῖς ἀρ-
μασι προσήλυνον καὶ οὕτως ἀπέβα[ι]νον· οἱ δὲ προ[σ]ελάσσω[ν]ται, ὁ μὲν ἀπέβαυεν, ὁ δὲ [μ]ένων παρείχετο τὴν τοῦ ἡνίοχου χρεῖαν. Bekker Anecd. 205 ἀμ[ι]π[ος]· ἐὰν διὰ τοῦ π γράφεται ἢ συλλαβή, 'ἀνιππος', σημαίνει τοὺς ἵππους μὴ ἔχοντας, ἀλλὰ πεζοὺς· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ μ, 'ἀμ[ι]ππος', ὅπερ καὶ μᾶλλον, σημαίνει τοὺς δύο ἔχοντας ἐξευγμένους ἵππους ἱμᾶσι χωρὶς ζυγοῦ καὶ τὸν μὲν ἡνιοχοῦντα, τὸν δὲ μαχόμενον

1 γινόμενον D vox mutilata Pap. Ox. 2096 || 2 διαστάντας αὐτοὺς M | ἐς ἐπ' Pr[II] || 3 ἐξετετόξευτο D ἐξετετόξευτο JRTMSV εξ[Pap. Ox. 2096 || 5 Μασσαγέται TM | περιεγέροντο ABCP primae s litt. γ (q. e. περιγεγενέατο) suprascer. nescio quae man. A non exstat Pap. Ox. 2096 || 7 δέον A¹ || 8 ἐμπλήσασα (in initio excerpti voce de omissa) 22 δὲ πλήσασα codd. | αἵματος om. 22 | ἐδίζητο TSV 22 litterae η litt. e suprascer. J¹ R¹ M¹ | τοῖς 22 || 9 Κῦρον D¹ | εὔρε A | ἐναπήκε PDJRTMSV || 10 τὸν νεκρὸν M | τάδε τοιάδε Prisc. | μὲν μὴν M om. D || 11 ἐμὲ ζῶσάν M ἡς
ἐμεῦ ζώσης Ald. ἐμὲ ζώουσαν C | τε σε 22 | νικῶσάν M νικώσης Ald. | σε μάχῃ] ἐς μάχην DJR (?) TMV μάχῃ 22 (ubi se pro te legitur) om. S || 11–12 δόλω παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν 22 | ἐλὼν om. D¹, in mg. suppl. D¹ || 13 ὥδε DJRTV | ὁ om. J | πιθανότατος C || 15 Μασσαγέται M | τε om. M || 16 ἱππόται — μετέχουσι haplogr. om. P¹ hab. P^{ms} cett. | ἀνιπποι καὶ M | ἀνιπποὶ ἀμ[ι]πποι em. Aristarch.

τοξόται τε καὶ αἰχμοφόροι σαγάρεις νομίζοντες ἔχουν. χρυσῷ δὲ καὶ χαλκῷ
 τὰ πάντα χρεώνται· ὅσα μὲν γὰρ ἐς αἰχμὰς καὶ ἄρδεις καὶ σαγάρεις, χαλκῷ
 τὰ πάντα χρεώνται, ὅσα δὲ περὶ κεφαλὴν καὶ ζωστήρας καὶ μασχαλιστή-
 2 ρας, χρυσῷ κοσμεύονται. ὥς δ' αὖτως τῶν ἵππων τὰ μὲν περὶ τὰ στέρνα
 χαλκίους θώρηκας περιβάλλουσι, τὰ δὲ περὶ τοὺς χαλινούς καὶ στόμια καὶ
 3 φάλαρα χρυσῷ. σιδήρῳ δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρεώνται οὐδέν, οὐδὲ γὰρ οὐδέ σφι
 216 ἔστι ἐν τῇ χώρῃ, ὃ δὲ χρυσὸς καὶ ὁ χαλκὸς ἄπλετος. νόμοισι δὲ χρεώνται
 τοιοῦσδε· γυναῖκα μὲν γαμέει ἕκαστος, ταύτησι δὲ ἐπὶ κοινα χρεώνται.
 ὃ γὰρ Σκύθας φασὶν Ἕλληνες ποιεῖν, οὐ Σκύθαι εἰσὶ οἱ ποιέοντες ἀλλὰ
 Μασσαγέται· τῆς γὰρ ἐπιθυμῆση γυναικὸς Μασσαγέτης ἀνὴρ, τὸν
 2 φαρετρεῶνα ἀποκρεμάσας πρὸ τῆς ἀμάξης μίσγεται ἀδεῶς. οὄρος δὲ
 ἡλικίης σφι πρόκειται ἄλλος μὲν οὐδεὶς· ἐπεὶ δὲ γέρον γένηται κάρτα,
 οἱ προσήκοντές οἱ πάντες συνελθόντες θύουσί μιν καὶ ἄλλα πρόβατα ἅμα
 3 αὐτῷ, ἐφήσαντες δὲ τὰ κρέα κατενωχέονται. ταῦτα μὲν τὰ ὀλβιώτατά σφι
 νενομίσται, τὸν δὲ νοῦσῳ τελευτήσαντα οὐ κατασιτέονται, ἀλλὰ γῇ 15

AB C P(p) D J RT M SV

Νόμοισι (216, 1) — θύουσί μιν (216, 2) exc. b

Σχόλ. 215, 1 (ad σαγάρεις) κοπίδας· εἰσὶ δὲ εἶδη μαχαϊρῶν πλατειῶν οὐ τὸσον
 ὅσον αἱ σπάθαι, μήκος ἔχουσαι· σημαίνει καὶ πελέκεας **BR**

T 11 Aelian. Hist. anim. VI 60 Μασσαγέται μὲν, ὥς Ἡρόδοτος λέγει, τὸν φαρε-
 τρεῶνα πρὸ γε ἑαυτῶν κρεμάσαντες, εἴτα μέντοι ὁμίλει τῇ θηλείᾳ ὃ ἄρρην ἐμφανῶς,
 εἰ καὶ ὀρῶν αὐτοὺς οἱ πάντες, πεφροντικότες οὐδὲν ἐκεῖνοί γε

1 Aristarch. comm. col. II σάγαρις· πέλεκυς Σκυθικ[ός, οἷ]ον [αἰ] Ἀμάζονες
 φ[ορ]οῦσιν. [. . . .] ὁ[ρθῶς] ἔλε[γε]. [ῆ]μ[ι]. [νω] γὰ[ρ] φά[λ(?)]αρον. Λέξ. seriatim conscr.
 σαγάρεις (σαγγάρεις DO)· πελέκεις. alphab. conscr. σαγάρεις (σαγγάρεις e)· τὰ ἐκ
 χειρὸς ὅπλα (cf. Lexx. ad IV 81, 5). Suid. σάγαρις· κοπίς ἢ πέλεκυς . . . ἢ τὰ ἐκ
 χειρὸς ὅπλα. Greg. Cor. 99 σαγάρεις τοὺς πελέκεις ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα || 2 Λέξ.
 ἄρδεις (ἄρδεις v. l.)· φαρέτρας (καὶ τὸ βέλος add. ab m n o r t u v x). Greg. Cor. 100
 ἄρδεις τὰς φαρέτρας. Hes. ἄρδιας· τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα || 6 Λέξ. φάλαρα· τὰ περὶ τὰς
 γνάθους σκεπάσματα. Phot. φάλαρα τὰς προμετωπίδας . . . ἢ τὰ τῶν γνάθων σκε-
 πάσματα. Suid. φάλαρα τὰς προμετωπίδας . . . παρὰ δὲ Ἡροδότῳ τὰ περὶ τὰς γνά-
 θους σκεπάσματα. Greg. Cor. 101 φάλαρα τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα |
 Aristarch. comm. col. II σιδή[ρῳ] δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρ[ῶ]νται ('editores referunt decerni
 non posse, utrum una (ω) dua esse litterae (εω) exciderint' Paap)· Σοφοκλῆς ἐν
 II[οι]μέσιν· οὐ χαλκὸς οὐ σιδήρος ἄπεται χρὸς

1 τε om. **M** | αἰχμοφόροι **A¹B¹** | σαγάρεις **D** σαγγάρεις **JRTMSV**, cf. Lexx. ||
 2 χρεώνται **APD¹RTMSV** χρεώνται **J** | ὅσα — 3 χρεώνται haplogr. om. **B¹JM** |
 ἄρδεις] φαρέτρας **DRTSV**, cf. Lexx., Hes., Greg. Cor. | σαγάρεις **D** σαγγάρεις **T**
 Ald. σαγάρεις (γ super γ add. man. sec.) **V** || 4 αὐτὸς **J^{ac}** | ἱππέων **C** || 6 χρ[ῶ]νται
 Aristarch. q. v. χρεώνται **V^{ac}** | οὐδέν] οὐδὲ ἐν (= οὐδὲ ἐν ?) **D¹** | οὐδὲ] οὐδεὶς
 dubitans propos. Legrand || 7 ὃ δὲ χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς **TM** || 9 Ἕλληνας **B¹** | οἱ
 om. **M** || 10 Μασσαγέται **TM** | τῆς — Μασσαγέτης om. **R** | ἐπιθυμήσει **CPDJR**
TMS vocis exitum compend. not. **V** | Μασσαγέτης **TM** || 10, 11 τῶν φαρετρεῶν **D**
 τῶν φαρετρεῶν **JRT¹SV** || 12 πρόκειται **C** || 14 ὀλβιώτατά **J** || 15 κατασιτέονται
 (v eras.) **D** κατασιτέονται **M**

κρύπτουσι συμφορὴν ποιούμενοι, ὅτι οὐκ ἔκετο ἐς τὸ τυθῆναι. σπείρουσι
 δὲ οὐδέν, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων ζώουσι καὶ ἰχθύων· οἱ δὲ ἄφθονοί σφι ἐκ τοῦ
 Ἀράξεω ποταμοῦ παραγίνονται. γαλακτοπόται δὲ εἰσι. θεῶν δὲ μόνον 4
 ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ἵππους. νόος δὲ οὗτος τῆς θυσίης· τῶν θεῶν
 5 τῷ ταχίστῳ πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται.

AB C P(p) D J RT M SV

Νόμος (pro νόος) — δατέονται (216, 4) exc. paroemiogr. R

T 5 Eust. II. 36 (ad A 36) κατὰ δὲ Ἡρόδοτον καὶ Πέρσαι ἵππον ἀντὶ ἱέρωνος ὡς
 ταχutάτῳ τὸ ἐν πεζοῖς ταχutάτον. id. II. 339 (ad B 762) οἱ . . . αὐτοὶ (sc. Πέρσαι)
 καὶ ἱερὸν Ἡλίῳ τὸν ἵππον νομίσαντες ἔθνον ἵππον ἐκείνῳ, τῷ ταχutάτῳ, φασί, τὸ ἐν
 ζῳοῖς τάχιστον. id. II. 844 (ad A 281) τὸ . . . πετέσθην ἐπὶ ἀπλῶς ἵππων λεγόμενον
 διὰ τὸ πάνυ πολὺ τοῦ τάχους, οὗ χάριν καὶ ἥλιῳ ἀνάκειται καθ' Ἡρόδοτον

1 ποιούμενοι A^c | ἔκετο D || 2 κτεινέων PJ κτηνέων p cett. | ζῳοσι D^{ac} ||
 3 γαλακτοπόται D man. rec. γαλακτιπόται SV^{ac} || 4 ἵπποισι SV | νόος Krueger
 νόμους R νόμος R^{rell}. νόμος olim exstitisse recte vidit Weber Anal. Hdt. 176 |
 οὗτος· τῶν θεῶν τῆς θυσίης M οὗτος τῆς θυσίης· τῷ θεῷ R

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Β

Εὐτέρπη

I

- 1 Τελευτήσαντος δὲ Κύρου παρέλαβε τὴν βασιληίην Καμβύσης Κύρου
 ἐὼν παῖς καὶ Κασσανδάνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρὸς, τῆς προαποθανού-
 σης Κύρος αὐτός τε μέγα πένθος ἐποιήσατο καὶ τοῖσι ἄλλοισι προεῖπε
 2 πᾶσι, τῶν ἦρχε, πένθος ποιέσθαι· ταύτης δὲ τῆς γυναικὸς ἐὼν παῖς καὶ
 Κύρου Καμβύσης Ἰωνας μὲν καὶ Αἰολέας ὡς δούλους πατρώους ἐόντας 5
 ἐνόμιζε, ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην ἄλλους τε παραλαβὼν,
 τῶν ἦρχε, καὶ δὴ καὶ Ἑλλήνων, τῶν ἐπεκράτεε.
 2 Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι πρὶν μὲν ἢ Ψαμμήτιχον σφέων βασιλεῦσαι ἐνόμιζον
 ἐωυτοὺς πρώτους γενέσθαι πάντων ἀνθρώπων· ἐπειδὴ δὲ Ψαμμήτιχος
 βασιλεύσας ἠθέλησε εἰδέναι, οἵτινες γενοίαιτο πρώτοι, ἀπὸ τούτου νομί- 10
 ζουσι Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἐωυτῶν, τῶν δὲ ἄλλων ἐωυτούς.

ABC P(p) D J RT M SV

Ἐτελευτήσεν δὲ Κύρος, παρέλαβεν δὲ (1, 1) — ταύτης δὲ (sic expl.) (1, 2) exc. b

T 9ss. Schol. Arist. Nub. 398 (ad βεκμεσέληνε) (= Suid. s. v. βεκμεσέληνε) Ψαμμήτιχος Αἰγύπτου (Αἰγυπτίων Suid.) βασιλεύσας ἠθέλησε ἐπιγνῶναι (γνῶναι Suid.), τίνες πάντων ἀνθρώπων πρεσβύτατοι (πρεσβύτεροι Suid.) καὶ πρώτοι γένοιντο. ὡς δὲ πάντα (πάνυ Suid.) πολυπραγμονῶν οὐχ οἷός τε ἦν ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβὲς διὰ τὸ πολλοὺς περὶ τούτου φιλονεικεῖν, μηχανάται τι τοιοῦτο· λαβὼν ἀσπίτοκα δύο παῖδια εἰς οἶκον κατέκλεισεν ἀνακχωρηκὸς παντάπασιν, καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὡς αἶγας ὑπέπεμπεν αὐτοῖς, ἃς θηλάζοντα ἐτρέφετο τὰ παῖδια, οἱ δὲ, ὡς τροφὸν παρέστησε τὰς γλώττας αὐτῶν ἐκτεμὼν ὥστε τῆς φωνῆς αὐτῶν μὴ ἀκούειν τὰ παῖδια. ταῦτα δὲ ὁ Ψαμμήτιχος ἐποίει βουλόμενος εἰδέναι, τίνα ποτὲ τὰ παῖδια πρώτην προήσουσι φωνὴν ἀπαλλαγέντα τῶν ἀσπίων κυζυμμάτων. ὡς οὖν τριετὴς αὐτοῖς διεγερόναι χρόνος τῆς τοιαύτης τροφῆς, εἰσέπεμπεν εἰς τὸν οἶκόν τινα τῶν φίλων (φιλάτων Suid.) ἐντεταλμένος σιωπῇ παρελθεῖν. τοῦ δὲ ἀνεψέξαντος τὰς θύρας, ὁρῶντα τὰς χεῖρας τὰ παῖδια ῥέως ἐλάλουν (ἐκάλουν Suid.). Φρύγας δὲ φασὶ (om. Suid.) τὸν ἄρτον οὕτως καλεῖν, καὶ οὕτω μὲν Ψαμμήτιχον εὐρεῖν τε καὶ πιστεῦσαι γεγενῆσθαι πρώτους Φρύγας

Ad divisionem libri v. praef. LXI || 1 δὴ DR || 1.2 ἐὼν Κύρου M | Κασσανδάνης C
 Κασσανδάνης V Κασσανδάνης b cett. || 3 πένθος μέγα DJRTMSV || 4 ποιέσθαι
 DJRV | δὲ DJRTMSVb || 5 καὶ ante Καμβύσης punctis deletit A || 7 Ἑλλήνας M
 Ald. || ■ Ψαμμήτιχος B Ψαμμήτιχον CPD Ψαμμήτιχον J Ψαμμήτιχος deinde
 littera η praeter sinistram hastam erasa in ι mutata A Ψαμμήτιχον SV || ■ ἐαν-
 τούς V | ἐπεὶ δὲ DJRTMSV | Ψαμμήτιχος A^c (sicut ante) CPD Ψαμμήτιχος J
 Ψαμμήτιχος SV || 11 γενέσθαι προτέρους M

Ψαμμήτιχος δέ, ὡς οὐκ ἐδύνατο πυνθανόμενος πόρον οὐδένα τούτου² ἀνευρεῖν, οἱ γενοῖατο πρῶτοι ἀνθρώπων, ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε· παῖδια δύο νεογνὰ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ ποιμνία τροφήν τινα τοιήνδε, ἐντειλάμενος μηδένα ἀντίον αὐτῶν μηδεμίαν⁵ φωνὴν ἰέναι, ἐν στέγῃ δὲ ἐρήμῃ ἐπ' ἐωντῶν κέεσθαι αὐτὰ καὶ τὴν ὥρην ἐπαγινέειν σφιν αἶγας, πλήσαντα δὲ γάλακτος τᾶλλα διαπρήσσεσθαι. ταῦτα δὲ ἐποίησεν τε καὶ ἐνετέλλετο ὁ Ψαμμήτιχος θέλων ἀκοῦσαι τῶν³ παιδίων ἀπαλλαγέντων τῶν ἀσήμεων κνυζημάτων, ἥτινα φωνὴν ῥήξουσι πρῶτην, τὰ περ ὧν καὶ ἐγένετο. ὥς γὰρ διέτης χρόνος ἐργόνους ταῦτα τῷ⁴ ποιμένι πρήσονται, ἀνοίγοντί τε τὴν θύρην καὶ εἰσιόντι τὰ παῖδια ἀμφοτέρα προσπίπτοντα 'βέκος' ἐφώνεον ὀρέγοντα τὰς χεῖρας. τὰ μὲν δὴ πρῶτα⁵ ἀκούσας ἥσυχος ἦν ὁ ποιμήν, ὥς δὲ πολλάκις φοιτέοντι καὶ ἐπιμελομένῳ πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος, οὕτω δὴ σημήνας τῷ δεσπότη ἤγαγε τὰ παῖδια κελεύσαντος ἐς ὅψιν τὴν ἐκείνου. ἀκούσας δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ψαμμήτιχος

AB C P(p) D J RT M SV

Ψαμμήτιχος (ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς add. Φ) ὡς οὐκ (2, 2) — πρεσβυτέρους ἐωυτῶν εἶναι (2, 5) exc. floril. $\mathfrak{A}\Phi$

3 Poll. II 8 ἄμεινον . . . αὐτοῦ (i. e. voce νεογλιῶν) τὸ παρ' Ἡροδότῃ νεόγονον ||
 ■ Λέξ. κνυζημάτων· τῶν γοερῶν ἀποφθεγμάτων. Suid. κνυζημάτων· παρὰ Ἡροδό-
 τῃ, τούτέστι τῶν γοερῶν ἀποφθεγμάτων. Greg. Cor. 113 κνυζήματα τὰ γοερὰ ἀπο-
 φθέγματα || ■ Lex. Vindob. 53, adnotatio quam scriba codicis linea inducta dele-
 vit: διετὲς παιδίων λέγεται καὶ διετὲς χρόνος· Ἡρόδοτος· ὥς γὰρ — πρήσονται ||
 11 Hes. βέκος· ἄρτος, Φρύγες

1 Ψαμμήτιχος A Ψαμμήτιχος CPD $\mathfrak{A}\Phi$ Ψαμμήτιχος J Ψαμμήτιχος SV |
 ἥδύνατο \mathfrak{A} | τούτων \mathfrak{A} om. Φ || 2 ἐπιτεχνᾶται C | ἐπιτεχνᾶται . . . 3 ἀνθρώπων
 haplograph. om. B¹ || 3 νεόγονα recognosci videtur e Poll. | δίδωσι ABCP $\mathfrak{A}\Phi$ |
 ποιμένι C ποιμένοι M || 4 μηδὲν ἀντίον ABC μηδ' ἐναντίον \mathfrak{A} ἐναντίον Φ ||
 4.5 φωνὴν μηδεμίαν DJRTMSV || 5 ἰέναι $\mathfrak{A}\Phi$ M Ald. | ὕπ' ἐωντῶν T Ald. ἐπεών-
 των \mathfrak{A} | κείσθαι DJRTMSV || 6 ἐπαγινέην JRSV ἐπάγειν ABC $\mathfrak{A}\Phi$ | σφι A
 σφίσιν DJRTSV σφίσι M | πλήσαντας ABC¹ \mathfrak{A} | τοῦ γάλακτος DJRTMSV,
 quod ut recipiatur suadet Legrand ('caprarum lacte, non mulieris alicuius, reple-
 ri infantes expressis verbis Psammetichus iussit') || 7 δὲ ποιεῖτο καὶ DTRSV δ'
 ἐποιεῖτο καὶ M δὲ ἐποιεῖτο καὶ J δὲ (vel δ') ἐποίησε καὶ $\mathfrak{A}\Phi$ | ὁ om. ABCP $\mathfrak{A}\Phi$ |

Ψαμμήτιχος CPD $\mathfrak{A}\Phi$ Ψαμμήτιχος J Ψαμμήτιχος SV || 8 ἀπαλλαχθέντων AB
 PTSV $\mathfrak{A}\Phi$ ἀπηλλαχθέντων DM ἀπῆλλαχθέντων J ἀπῆλλαχθέντων R ἀπαλλα-
 γέντων recognoscas e Schol. Arist., Suid., et v. gramm. meam 133s. || 9 γὰρ] δὲ $\mathfrak{A}\Phi$ |
 διετὲς ABC¹ $\mathfrak{A}\Phi$ Lex. Vind. τριετὲς Schol. Arist., Suid. | ἐργόνους Lex. Vind., cf.
 Schol. Arist., Suid. | ταῦτα om. C¹ || 10 ἀνοίγοντι τὴν ABCP $\mathfrak{A}\Phi$ ἀνοίγονται τε
 τὴν D ἀνοίγονται ται τὴν M | ἐπιόντι DJRTMSV || 11 βέκος JRTMSV^{ac} Suidae
 codd. plur. βέκος V^pac βέκος Suid. (v. l.) βόκος Schol. Arist. βαϊκός \mathfrak{A} βέκος
 C^p rel. Hes. | ἐφώνεον C¹ ἐφώνων ut vid. M ἐφώνεον \mathfrak{A} | τὴν χεῖρα TM ||
 12 φοιτῶντι DJRTMSV φοιτέοντι C | ἐπιμελομένο $\mathfrak{A}\Phi$ ἐπιμελουμένῳ DJRT
 MSV || 13 σημάνας AB || 14 τὴν ἐκείνου om. AP | ὁ om. Φ | Ψαμμήτιχος CPDJ
 $\mathfrak{A}\Phi$ Ψαμμήτιχος SV

ἐπυνθάνετο, οἵτινες ἀνθρώπων 'βεκός' τι καλέουσι, πυνθανόμενος δὲ
 5 εὗρισκε Φρύγας καλέοντας τὸν ἄρτον. οὕτω συνεχώρησαν Αἰγύπτιοι καὶ
 τοιοῦτῳ σταθμησάμενοι πρήγματι τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους εἶναι
 ἐωυτῶν. ὧδε μὲν γενέσθαι τῶν ἱερέων τοῦ Ἡφαίστου τοῦ ἐν Μέμφι
 ἤκουον· Ἕλληνες δὲ λέγουσι ἄλλα τε μάταια πολλὰ καὶ ὥς γυναικῶν τὰς
 γλώσσας ὁ Ψαμμήτιχος ἐκταμὼν τὴν δίαιταν οὕτως ἐποίησατο τῶν
 3 παίδων παρὰ ταύτῃσι τῇσι γυναιξί. κατὰ μὲν δὴ τὴν τροφὴν τῶν παίδων
 τοσαῦτα ἔλεγον· ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλα ἐν Μέμφι ἔλθων ἐς λόγους τοῖσι
 ἱερεῦσι τοῦ Ἡφαίστου, καὶ δὴ καὶ ἐς Θήβας τε καὶ ἐς Ἥλιον πόλιν αὐτέων
 τουτέων εἵνεκεν ἐτραπόμην, ἐθέλων εἰδέναι, εἰ συμβήσονται τοῖσι 10
 λόγοισι τοῖσι ἐν Μέμφι, οἱ γὰρ Ἥλιοπολῖται λέγονται Αἰγυπτίων εἶναι
 2 λογιώτατοι. τὰ μὲν νῦν θεῖα τῶν ἀπηγημάτων, οἷα ἤκουον, οὐκ εἰμὶ πρό-
 θυμος ἐξηγέσθαι ἔξω ἢ τὰ οὐνόματα αὐτῶν μόνον νομίζων πάντα
 ἀνθρώπους ἴσον περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι· τὰ δ' ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτῶν, ὑπὸ
 4 τοῦ λόγον ἐξαναγκαζόμενος ἐπιμνησθήσομαι. ὅσα δὲ ἀνθρωπῆα πρήγ- 15
 ματα, ὧδε ἔλεγον ὁμολογέοντες σφίσι, πρώτους Αἰγυπτίους ἀνθρώπων

A B C P(p) D J R T M S V

πρεσβυτέρους ἐωυτῶν εἶναι (2, 5) expl. floril. 28

T 11 Eust. Dion. 242 λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος πρώτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους
 ἐξευρεῖν τὸν ἐνιαυτὸν (4, 1) καὶ ὅτι τῶν Αἰγυπτίων οἱ Ἥλιοπολῖται λογιώτατοι ||
 12ss. Athenagoras Legat. 24—28 de ratione qua deorum iuxta atque hominum
 naturam Hdt. iudicat agens τὰ μὲν — αὐτῶν μούνα ἐλάχιστα laudat et τοὺς μὲν —
 γράφουσι (41, 1—2), ἐν δὲ Βουσίρι — λέγειν (61, 1), ἐπεὰν — ὀνομάζειν (86, 2),
 ἡδὴ — γλώσσαν (144, 1—2), Ἀπὸλλωνα — γενέσθαι (156, 5), εἰσὶ (170, 1) — Αἰ-
 γύπτιοι (171, 1) || 16 Eust. Dion. 242: v. ad 3, 1

1 βέκκος TM βεκκός RV^{ac} βέκός J βέκος P^{ac} βαικός 28 βεκός P^c p cett. ||
 2 τοὺς Φρύγας 28 || ■ σταθμωσάμενοι propos. Legrand (cf. VII 10 β 1, sed v.
 VIII 130, 2), qui (Introduction 213s.) omnes eius verbi formas ad σταθμόματι
 reducere vult, sed v. Schwyzler Gr. Gramm. I 732, qui σταθμώσασθαι a σταθμός,
 σταθμήσασθαι autem a στάθμη derivandum esse recte iudicat | πρεσβυτέρους]
 πρώτους DJRTMSV || 3, 4 ἐωυτῶν εἶναι 28 || 4 ἱερέων DRMS ἱερέων J ἱερεῶν
 (quod ex ἱερέων ortum esse cognovit Weber Anal. Hdt. 188) V | τοῦ om. DJRTSV |
 μέμφ in fine vers. J || 6 Ψαμμήτιχος CPDJ Ψαμμήτιχος SV | ἐκτεμὼν ||
 7 παιδίων¹ DJRTMSV | ταῖς JRTMSV | τὴν om. DJRTSV | παιδίων² DJRTM
 SV || 8 ἐν Μέμφι om. M || 9 ἱερεῦσι BDMSV ἱερεῦσι J | ἐς om. RM | Ἥλιού-
 πολιν BCPDJRTMSV || 9, 10 αὐτῶν τουτέων DJRTSV αὐτῶν M Ald. || 10 ἐνεκεν
 D¹ JRMV || 10, 11 τοῖς λόγοισι R || 11 Μέμφι C | Ἥλιοπολῖται CPDJRTMSV ||
 12 λογιώτατοι DJRTMSV Eust. || 13 διηγείσθαι Athenag. | ἔξω ἢ] ἐξ ὧν Athe-
 nag. | μόνον DJRTMSV μούνα ἐλάχιστα Athenag. || 14 αὐτῶν JRV¹ αὐτέων
 (περὶ suprascer.) M Ald. || 15 ἀναγκαζόμενος DJRTMSV | ὑπομνησθήσομαι D ||
 16 σφι B^{2ms} C

ἀπάντων ἐξευρέειν τὸν ἐνιαυτὸν δωδέκα μέρη δασαμένους τῶν ὥρέων
 ἐς αὐτόν, ταῦτα δὲ ἐξευρέειν ἐκ τῶν ἄστρον ἔλεγον. ἄγονσι δὲ τοσῶδε
 σοφώτερον Ἑλλήνων, ἔμοι δοκέειν, ὅσῳ Ἕλληνες μὲν διὰ τρίτου ἔτεος
 ἐμβόλιμον ἐπεμβάλλουσι τῶν ὥρέων εἵνεκεν, Αἰγύπτιοι δὲ τριηκοντημέ-
 ρους ἄγοντες τοὺς δωδέκα μῆνας ἐπάγουσι ἀνὰ πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας
 5 πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ σφιν ὁ κύκλος τῶν ὥρέων ἐς τὸντὸ περιὼν
 παραγίνεται. δωδέκα τε θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους 2
 νομίσαι καὶ Ἕλληνας παρὰ σφέων ἀναλαβεῖν, βωμούς τε καὶ ἀγάλματα καὶ
 νηοὺς θεοῖσι ἀπονεῖμαι σφέας πρώτους καὶ ζῶα ἐν λίθοις ἐγγλῶσαι.
 10 τούτων μὲν νῦν τὰ πλεῶν ἔργῳ ἐδήλουν οὕτω γενόμενα. βασιλεῦσαι δὲ
 πρῶτον Αἰγύπτου ἀνδρωποῦν ἔλεγον Μίνα· ἐπὶ τούτῳ πλήρ τοῦ Θηβαϊκοῦ 3
 νομοῦ πᾶσαν Αἰγυπτον εἶναι ἔλος, καὶ αὐτῆς εἶναι οὐδὲν ὑπερέχον τῶν
 νῦν ἔνερχε λίμνης τῆς Μοίριος ἐόντων, ἐς τὴν ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης
 ἐπτά ἡμερῶν ἐστὶ ἀνὰ τὸν ποταμόν. καὶ εἴ μοι ἐδόκεον λέγειν περὶ τῆς 5
 15 χώρας — δηλα γὰρ δὴ καὶ μὴ προακούσαντι, ἰδόντι δέ, ὅστις γε σύνεσιν
 ἔχει —, ὅτι Αἰγυπτίος, ἐς τὴν Ἕλληνας ναυτίλλονται, ἐστὶν Αἰγυπτίους
 ἐπικτητός τε γῆ καὶ ὄδωρον τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὰ κατ'ὕπερθε ἐστὶ τῆς

ABC P(p) D J R T M S V

Ὅτι Αἰγύπτιοι τὸν ἐνιαυτὸν ἐξεύρου πρώτοι δωδέκα μέρη (ut vid.) δασάμενοι·
 ταῦτα δὲ (4, 1) — ἔλεγον. τριηκοντημέρους τοὺς μῆνας ἄγοντες ἐπάγουσιν ἡμέρας 3
 δωδέκα τε — ἐγγλῶσαι (4, 2) exc. S

T 17 Eust. Dion. 222 δηλοὶ καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων ἐπικτητὸν εἶναι τὴν Αἰγυπτον
 καὶ ὄδωρον τοῦ ποταμοῦ. illius ὄδωρον τοῦ ποταμοῦ mentionem facit etiam Strabo 36,
 536, 691. Arr. Anab. V 6 Αἰγυπτὸν τε Ἡρόδοτός τε καὶ Ἐκαταῖος οἱ λογοποιοί, ἢ
 εἰ δὴ τὸν ἄλλον ἢ Ἐκαταῖον ἐστὶ τὰ ἀμφὶ τῇ γῇ τῇ Αἰγυπτίᾳ ποιήματα, ὄδωρον τε
 τοῦ ποταμοῦ ἀμφοτέροι ὡσαύτως ὀνομάζουσιν καὶ οὐκ ἀμανοῖς τεκμηρίους, ὅτι
 ταύτῃ ἔχει, Ἡροδότῳ ἐπιδέδεικται, ὥς καὶ τὴν γῆν αὐτὴν τυχόν τοῦ ποταμοῦ εἶναι
 ἐπώνυμον

1 δωδέκα SV | ὥρων D^{ac} || 2 ἐξευρεῖν AB | ἀστέρων PDJRTMSV | τοσῶδε |
 τὸ σῶμα SV (olim τόσῳ exstitisse iudicat Weber Anal. Hdt. 207) || 3 ὡς ἐμοὶ δο-
 κέει DJRTMSV || 4 μῆνα post ἐμβόλιμον addi propos. Cobet, sequ. Legrand |
 ὥρων D^{ac} | τριακοντημέρους ABC¹ | τριηκονταμέρους D^{ac} | τριηκονταμέρους J
 τριηκοντημέρους C²P || 5 ἄγοντες — μῆνας | τοὺς μῆνας ἄγοντες S || 8 λαβεῖν S ||
 9 ἐγγλῶσαι καὶ τούτων (quod dittographiam iudicat Legrand) ABCP || 10 πλείον
 AB | γινόμενα J || 11 Αἰγύπτου om. DJRTMSV | ἀνδρωποῦν DJRTMSV |
 Μίνα AB (litt. sa extremae voci supraser. man. post. A) | Μῆνα DJRTMSV ||
 12 ἔλος BD¹J || 13 Μόριος CDJRTMSV cui favet, inepte ut mihi videtur, Stein
 in Vindie. Hdt. Spec. I || 14 ἐδόκεε T || 15 δὴ om. ABC | γε om. M || 16 Αἰγυπτίος,
 ἐς τὴν κτλ.] 'manifestum est Aegyptum hanc' (ut Schweighaeuseri utar versione)
 'quam Graeci navibus adeunt, adquisitam Aegyptiis terram esse et fluminis donum',
 qui sensus e textu odd. transmissio plane mihi videtur emanare neque Steinio (in
 edit. adnot.) neque Legrandio possum assentiri, qui illum sensum non opinantur
 posse exprimi nisi articulus ἢ bis addatur (cum ante Αἰγυπτίος tum ante τὰ κατ-
 ὕπερθε) || 17 κατ' ὑπερ RS | κατ' ὑπερ JV^{ac} | ἐστὶ (scil. ἐπικτητός τε
 γῆ καὶ ὄδωρον τοῦ ποταμοῦ) cod. Askew. ἐτι cett.

λίμνης ταύτης μέχρι τριῶν ἡμερέων πλόου (γῆ, τῆς πέρι ἐκεῖνοι οὐδὲν ἔτι
2 ἔλεγον, ἔστι δὲ ἕτερον τοιοῦτον). Αἰγύπτου γὰρ φύσις ἐστὶ τῆς χώρας
τοιγῆδε· πρῶτα μὲν προσπλέων ἔτι καὶ ἡμέρης δρομόν ἀπέχων ἀπὸ γῆς
κατεῖς καταπειρητηρήν πηλὸν τε ἀνοίσεις καὶ ἐν ἑνδεκα ὀργυῖσιν ἔσαι·
τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτο δηλοῖ πρόχυσιν τῆς γῆς ἐοῦσαν.

6 Αὖτις δὲ αὐτῆς ἐστὶ Αἰγύπτου μήκος τὸ παρὰ θάλασσαν ἐξήκοντα
σχοῖνοι, κατὰ ἡμεῖς διαιρέομεν εἶναι Αἴγυπτον ἀπὸ τοῦ Πλινθινῆτεω
κόλπου μέχρι Σερβωνίδος λίμνης, παρ' ἣν τὸ Κάσιον ὄρος τείνει· ταύτης
2 ὧν ἅπο οἱ ἐξήκοντα schoinoi εἰσι. ὅσοι μὲν γὰρ γεωπεῖναι εἰσι ἀνθρώπων,
ὀργυῖσι μεμετρήκασιν τὴν χώραν, ὅσοι δὲ ἦσσαν γεωπεῖναι, σταδίοισι, 10
3 οἱ δὲ πολλὴν ἔχουσι, παρασάγγῃσι, οἱ δὲ ἄφθονον λίην, schoinoisi. δύναται
δὲ ὁ μὲν παρασάγγῃς τριήκοντα στάδια, ὁ δὲ schoinος ἕκαστος (μέτρον
ἑὼν Αἰγύπτιον) ἐξήκοντα στάδια· οὕτως ἂν εἴησαν Αἰγύπτου στάδιοι
7 ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι τὸ παρὰ θάλασσαν. ἐνθεῦτεν μὲν καὶ μέχρι
Ἥλλου πόλιος ἐς τὴν μεσόγαιάν ἐστι εὐρέα Αἴγυπτος, ἐοῦσα πᾶσα ὑπὲρ 15

ABC P(p) D J RT M SV

4 Hes. καταπειρητηρήν· τόπους βαθεῖς πειράζοντες, καὶ ἡ λεγομένη βολίς || 10 Αἴξ.
γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι (ἀποροι Lexx. alphab. conscr.). Hes.
γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. Etym. M. γεωπεῖναι· παρὰ Ἡροδότῃ
οἱ ὀλίγην γῆν ἔχοντες οἰοῦνται πεινῶντες γῆς. Suid. γεωπεῖναι· οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν
γῆν ἔχοντες. παρὰ δὲ Ἡροδότῃ οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. Greg. Cor. 114
γεωπεινας δὲ τοὺς γῆς πεινῶντας καὶ ἀπορουμένους || 11—13 Lex. Rhet. p. 674
Dobr. (Latte, Lexica Graeca minora 83) ὁ . . . παρασάγγῃς μέτρον ἐστὶν ὁδοῦ ὡς
Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ οὕτω· δύναται μὲν οὖν οἱ παρασάγγῃς τριάκοντα σταδίους,
ὁ δὲ schoinος ἕκαστος (ἐκατόν vel ἑκαστὸν scr.) μέτρον Αἰγύπτιον ἐξήκοντα σταδίους

1 γῆ τῆς scripsi τῇ D¹ τῆς D^c cett. num melius τῆς γῆς ('qua de terra') scri-
bendum, ea de causa quod e THΣ vel TH (si litterae suprascriptae correctio potius
TH
quam suppletio vocis haplographice omissae alicui scribae fuerint visae) cum THΣ
tum variae codicum lectiones potuerint nasci? || 1, 2 ἔτι τοιόνδε ἔλεγον ABC (cete-
rorum codd. lectionem ad 'Ionum' opinionem [cf. cap. 15s.] spectare obvium est) ||
2 τοιοῦτο PD τοιόνδε ABC | τῆς χώρας ἐστὶ M Ald. || 3 πρῶτον TM | προσ-
πλέον A^{ac} | ἀπέχων om. M | γῆς e γεις vel sim. corr. J¹ || 4 κατεῖς D | καταπι-
ρητηρήν Hes. | πηλὸν DJRSV πηλὸν M | ἐν ἑνδεκα] ἐν δέκα ABCP^p ἐνδεκα
SV | ὀργυῖσιν(v) CDJSV ὀργυῖσιν R || 5 τοσοῦτον DJRTMSV || 6 αὖτις — μήκος]
αὐτῆς δὲ τῆς Αἰγύπτου (γῆς add. M) ἐπὶ μήκος DJRTMSV an αὐτῆς δὲ αὐ τῆς
Αἰγύπτου ἐστὶ μήκος legendum sit dubitat Legrand || 7 κατ' ἃ JR | Αἰγύπτου
εἶναι M | τοῦ om. C | Πλινθινήτου T Ald. || 8 Σελβωνίδος TMS Σελβωνίδος
DJV | Κάσιον A | τείνει om. ABC¹ (qui error littera τ vocis quae sequitur
ταύτης mihi videtur inductus) del. Legrand e III 5, 2 iudicans irrepsisse || 9 οὖν
JRV | ἅπο om. DJRTMSV | γεωπεῖναι ABC D^{ac} JRTSV, cf. Lexx. || 10 ὀργυῖσιν
RT | γεωπεῖναι eidem qui ante || 12 μὲν om. ABC¹ P, habet Lex. Rhet. | σταδίους
Lex. Rhet. || 13 ἐὼν ABCJRTSV om. Lex. Rhet. | σταδίους Lex. Rhet. || 14 μὲν
om. DJRTMSV || 15 Ἥλιονπόλεως DJRTMV | εἰς M | μεσόγαιάν JRSV

τε καὶ ἔνδορος καὶ ἱλὺς. ἔστι δὲ ὁδὸς ἐς Ἥλιον πόλιν ἀπὸ θαλάσσης ἄνω
 ἀνιόντι παραπλησίη τὸ μῆκος τῇ ἐξ Ἀθηνέων ὁδῷ τῇ ἀπὸ τῶν δωδέκα
 θεῶν τοῦ βωμοῦ φερομένη ἐς τε Πίσαν καὶ ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ
 Ὀλυμπίου. σμικρόν τι τὸ διάφορον εὗροι τις ἂν λογιζόμενος τῶν ὁδῶν 2
 5 τουτέων, τὸ μὴ ἴσας μῆκος εἶναι, οὐ πλέον πεντεκαίδεκα σταδίων· ἢ μὲν
 γὰρ ἐς Πίσαν ἐξ Ἀθηνέων καταδεῖ πεντεκαίδεκα σταδίων ἐς μὴ εἶναι
 πεντακοσίων καὶ χιλίων, ἢ δὲ ἐς Ἥλιον πόλιν ἀπὸ θαλάσσης πληροὶ τὸν
 ἀριθμὸν τοῦτον. ἀπὸ δὲ Ἥλιου πόλιος ἄνω ἰόντι στενὴ ἔστι Αἴγυπτος.
 τῇ μὲν γὰρ τῆς Ἀραβίης ὄρος παρατέταται φέρον ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσαμ- 8
 10 βρύης τε καὶ νότον, αἰεὶ ἄνω τείνον ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην θάλασσαν,
 ἐν τῷ αἰ λιθοτομίαι ἐνεῖσι αἱ ἐς τὰς πυραμίδας κατατμηθεῖσαι τὰς ἐν
 Μέμφι. ταύτῃ μὲν λῆγον ἀνακάμπει, ἐς τὰ εἰρηται, τὸ ὄρος· τῇ δὲ αὐτὸ
 ἐωντοῦ ἔστι μακρότατον, ὥς ἐγὼ ἐπυνθανόμην, δύο μηνῶν αὐτὸ εἶναι
 [τῆς] ὁδοῦ ἀπὸ ἡοῦς πρὸς ἐσπέρην, τὰ δὲ πρὸς τὴν ἡῶ λιβανωτοφόρα 2
 15 αὐτοῦ τὰ τέρματα εἶναι. τοῦτο μὲν νυν τὸ ὄρος τοιοῦτό ἐστι, τὸ δὲ πρὸς 2
 Λιβύης τῆς Αἰγύπτου ὄρος ἄλλο πέτρων τείνει, ἐν τῷ αἰ πυραμίδες
 ἐνεῖσι, ψάμμο κατελυμένον κατατεταμένον τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοῦ
 Ἀραβίου τὰ πρὸς μεσαμβρίην φέροντα. τὸ ὦν δὴ ἀπὸ Ἥλιου πόλιος οὐκ ἐτί 3
 πολλὸν χωρίον ὥς εἶναι Αἰγύπτου, ἀλλ' ὅσον τε ἡμερέων τεσσέρων

A B C P(p) D J R T M S V

T 18 Aristid. Aegypt. 343 ἐτέρως εἰρηκεν, οἷον ὥς ὑπὲρ Ἡλιούπολιν τεττάρων
 ἡμερῶν πορείαν αὐτῆς εὐρεῖα Αἴγυπτος

1 ἄνδορος codd., em. Henniecke | ἐς τὴν DJRTMSV || ■ ἰόντι ABCP | Ἀθη-
 ναίων CDJRTMSV || 3 θεοῦ βωμοῦ ut vid. Mac | Πείσαν AB Πίσαν Pp
 cod. Marc. 164 Ald. || 4 τι om. C | τὸ om. DJRTMSV | διαφέρον DRTSV
 διεφέρον J | ἂν om. M | οὐδῶν TM Ald. || 5 μῆκος om. DJRTMSV | ἡ - 6 στα-

δίων haplogr. om. B¹M || ■ ἐς Πείσαν AB² ἐπὶ πᾶσαν (ex ἐς Πείσαν ortum)
 DR ἐπὶ Πίσαν JTSV | Ἀθηναίων CDJRTMSV | καταδὴ vel κατὰ δὴ JR
 TV | ἐς² scripsi dubitans coll. VIII 82, 2 ὥς DJRTMSV om. ABCP ||

7-8 πληροὶ ἐς τὸν ἀριθμὸν ABCPD²JRTMSV (e ὥς in superiore linea scripto
 fortasse irrepsit) || 8 Ἡλιουπόλεως D || 9 μεσαμβρίη JRTM^c μεσαμβρίην
 SV^{ac} Ald. || 10 νότον SV Ald. | αἰεὶ DJRTMSV | τείνων J || 11 αἰ¹ | καὶ DJRT
 MSV || 12 Μέμφι C | ἀνακάμπει C | αὐτῷ J^{ac} || 13 μακρότερον DJRTMSV |
 πυνθανόμην B^cC || 14 τῆς del. post Steinium edd. omnes, cf. IV 18, 2 | τῆς ὁδοῦ
 om. S | ἡοῦς] ἔω DJRTMSV | ἔω DJRTMSV || 15 τέλματα SV | τοιοῦτόν
 DJRTMSV || 16 πέτρων τείνει] ὑπερτείνει CP^cp || 17 κατελυμένον PDJRTM
 SV | κατατεταμένον τὸν scripsi τεταμένον τὸν DJRT τεταμένον τὸν SV κατὰ
 τὸν ACP κάτω Π τετραμένον τὸν propos. Bekker | καὶ] τὸν καὶ CP τὸν
 suprascr. A² vel man. rec. || 18 μεσημβρίην CD¹T | Ἡλιονπόλιος (io ex corr.) D ||
 19 πολλὸν χωρίον DJRTMSV | ὅσον MV^{ac} | τεσσέρων P¹p^{ac}DTRM numerum
 quattuor, quem apud nostrum Aristides quoque legit, falsum esse inter omnes
 constat; καὶ δέκα post Dietschium, Jahn. Jahrb. 1853, 404 add. Stein Hude
 (v. Stein Vindic. Hdt. Spec. 19, ubi spatiorum et itinerum rationem invenias)

ἀναπλόου ἐστὶ στενὴ Αἴγυπτος ἐοῦσα. τῶν δὲ ὁρέων τῶν εἰρημένων τὸ μεταξὺ πεδιάς μὲν γῆ, στάδιοι δὲ μάλιστα ἐδόκεόν μοι εἶναι, τῇ στενωτάτον ἐστὶ, διηκοσίων οὐ πλέους ἐκ τοῦ Ἀραβίων ὄρεος ἐς τὸ Λιβυκὸν καλεόμενον. τὸ δὲ ἐνθεῦτεν αὐτὶς εὐρέα Αἴγυπτός ἐστι.

- 9 Πέφυκε μὲν ὦν ἡ χώρα αὕτη οὕτως, ἀπὸ δὲ Ἡλίου πόλιος ἐς Θήβας ἐστὶ ἀνάπλοος ἐννέα ἡμερέων, στάδιοι δὲ τῆς ὁδοῦ ἐξήκοντα καὶ ὀκτακόσιοι
2 καὶ τετρακισχίλιοι, σχολίων ἐνὸς καὶ ὀγδῶκοντα ἐόντων. οὗτοι συντιθέμενοι οἱ στάδιοι Αἰγύπτου· τὸ μὲν παρὰ θάλασσαν ἤδη μοι καὶ πρότερον δεδῆλωται, ὅτι ἑξακοσίων τέ ἐστὶ σταδίων καὶ τρισχιλίων, ὅσον δὲ τι ἀπὸ θαλάσσης ἐς μεσόγαιαν μέχρι Θηβῶν ἐστὶ, σημανέω· στάδιοι γάρ
10 εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισχίλιοι. τὸ δὲ ἀπὸ Θηβῶν ἐς Ἐλεφαντίνην καλεομένην πόλιν στάδιοι χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι εἰσι.
- 10 Ταύτης ὦν τῆς χώρας τῆς εἰρημένης ἡ πολλή, καθάπερ οἱ ἱερεῖς ἔλεγον, ἐδόκεε καὶ αὐτῷ μοι εἶναι ἐπικτήτος Αἰγυπτίοισι. τῶν γὰρ ὁρέων τῶν εἰρημένων τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ μεταξὺ γ' ἐφαίνετό μοι
15 εἶναι κοτε κόλπος θαλάσσης, ὥσπερ τὰ τε περὶ Ἴλιον καὶ Τενθρανίην καὶ Ἐφεσόν τε καὶ Μαϊάνδρον πεδίον ὥς γε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοις
2 συμβαλέειν. τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν ἐνὶ τῶν στομάτων τοῦ Νείλου ἐόντος πενταστόμου οὐδεὶς αὐτῶν πλήθεος

AB C P(p) D J RT M SV

T 19 Eust. Dion. 226 ἐπὶ διὰ στομάτων ἐλισσόμενος ὁ Νεῖλος εἰς ἅλα βάλλει . . . ὁ δὲ Γεωγράφος (i. e. Strabo) λέγει δίχα τῶν ἐπὶ τούτων στομάτων καὶ ἄλλα εἶναι ἄσχημα ψευδοστόματα. Ἡρόδοτος δὲ πεντάστομον εἶναι λέγει τὸν Νεῖλον, δηλαδὴ κατὰ τὰ φυσικὰ στόματα ὥς δύο τινῶν ὀρυκτῶν ὄντων. φησὶ γάρ, ὅτι ὁ Νεῖλος ἀπὸ τῶν Καταδοῦπων ἀρξάμενος ῥέει μέσσην Αἴγυπτον σχίζων εἰς θάλασσαν (17, 3), σχιζομένην δὲ εἰς τρία τὸ μὲν ἔξω σχίσμα ποιεῖ τὸ Πηλοῦσιον στόμα, τὸ δὲ ἐσπέριον Κανωβικὸν καλεῖται, τὸ δὲ μέσον Σεβερνντικόν, ἐξ οὗ ἀποσχίζονται τὸ Σαῖτικόν καὶ τὸ Μενδήσιον. καὶ οὕτω πέντε συναγαγὼν τὰ γνήσια στόματα, τὰ λοιπὰ δύο, τὸ Βολβίτινον καὶ τὸ Βουκολικόν, οὐκ ἰθαγενῆ λέγει στόματα εἶναι, ἀλλὰ ὀρυκτὰ (17, 6). cf. quae ad 15, 3 ex Aristot. Meteor. laudantur

1 τῶν δὲ — 2 μεταξὺ secl. Legrand | δὲ om. ABC || 2 γῆς DJRSV | εἶναι om. M ||
3 πλείους DJRTMSV | ὄρεος C^pPD²TM | Λυβικὸν B¹V¹ || 4 καλεόμενον DJRT
MSV | αὕτης ABD¹ | Αἴγυπτος εὐρέα DJRTMSV || 5 ὦν ABC || 5—6 ἐστὶ(ν)
ἐς Θήβας DJRMSV || 6 ὀκτακόσιοι | τετρακόσιοι ABC ὅκτα suprascr. A² ||
7 ἐνὸς ὀγδῶκοντα DJRTMSV inter ἐνὸς et ὀγδῶκοντα vocem δέοντος suprascr. D² ||
7—8 συντιθεμένοι στάδιοι DJRTMSV || τι | τῇ DJRTMSV || 10 μέχρι Θηβαίων
μεσόγαι (μεσόγαια TM) ἐστὶ DJRTMSV | Θηβαίων C || 11 Θηβαίων DJRTMV ||
12 πόλιν καλεομένην S | χίλιοι | εἴκοσι DJRTMSV || 13 καθάπερ A καθάπερ cett. |
ἱερεῖς CDJRSV || 14 δὲ καὶ αὐτῷ μοι P^pJRTSV δὲ μοι καὶ αὐτῷ M | ἐπικτή-
τος εἶναι Αἰγυπτίοισι M | ὁδὸρον CP || 15 εἰρημένων ὑπὲρ B | Μέμφιν C |
γ' om. ABCP | γε φαίνεται TRSV γεφαίνεται J^{ac} γε ἐφαίνεται D || 16 τὰ τε | γε
τὰ ABCP qui fortasse γε 1. 15 omisum hic suppleverunt | ἥλιον DJRTM || 17 ὥς
γε Schweighaeuser ὥστε ABCP ὥς cett. || 18 προσχωσάντων TM || 19 ἐπταστό-
μου P^pJRTMSV | αὐτὸν T

πéρι ἄξιος συμβληθῆναι ἐστι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον 3
 ἐόντες μεγάθεα οἴτινες ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα εἰσὶ· τῶν ἐγὼ φράσαι
 ἔχω οὐνόματα καὶ ἄλλων καὶ οὐκ ἦκιστα Ἀχελῷον, ὃς ῥέων δι' Ἀκαρνανίης
 καὶ ἐξίεις ἐς θάλασσαν τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισείας ἤδη ἤπειρον
 5 πεποιήκε.

Ἔστι δὲ τῆς Ἀραβίης χώρας, Αἰγύπτου δὲ οὐ πρόσω, κόλπος θαλάσσης 11
 ἐσέχων ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς καλομένης θαλάσσης, μακρὸς οὕτω δὴ τι καὶ
 στενός, ὥς ἔρχομαι φράσων· μήκος μὲν πλόου ἀρξαμένῳ ἐκ μυχοῦ 2
 διεκπλῶσαι ἐς τὴν εὐρύν θάλασσαν ἡμέραι ἀναισιμούνται τεσσαράκοντα
 10 εἰρεσίῃ χρεωμένῳ, εὐρος δέ, τῇ εὐρύτατός ἐστι ὁ κόλπος, ἥμισυ ἡμέρης
 πλόου. ὅγκῃ δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. ἕτερον 3
 τοιοῦτον κόλπον καὶ τὴν Αἰγυπτὸν δοκέω γενέσθαι, τὸν μὲν ἐκ τῆς
 βορείης θαλάσσης ἐσέχοντα ἐπ' Αἰθιοπίης, τὸν δὲ Ἀράβιον, τὸν ἔρχομαι
 λέξων, ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ Συρίης, σχεδὸν μὲν ἀλλήλοισι συντετραί-
 15 νοντας τοὺς μυχοὺς, ὀλίγον δέ τι παραλλάσσοντας τῆς χώρας. εἰ ὦν ἐθε- 4
 λήσει ἐκτρέφαι τὸ ῥέεθρον ὁ Νεῖλος ἐς τοῦτον τὸν Ἀράβιον κόλπον, τί μιν
 κωλύει ῥέοντος τούτου ἐκχωσθῆναι ἐντός γε δισμυρίων ἐτέων; ἐγὼ μὲν

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 11, 2 (ad ἀναισιμούνται) διανύονται· ἐν ἄλλοις σημαίνει ἡ λέξις τὸ 'δαπα-
 νοῦνται' καὶ 'ἀναλίσκονται' BR (ad ὅγκῃ) ἀδχμός, ξηρότης· ἐκ τοῦ ἀνατεπόμεναι
 καὶ ὑποχωρήσαι τὸ ὕδωρ BR

T 3 Eust. Dion. 431 Ἡρόδοτος . . . λέγει . . . , ὅτι Ἀχελῷος ῥέων δι' Ἀκαρνανίας
 καὶ ἐξίων ἐς θάλασσαν τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισείας ἤπειρον πεποίηκε

6s. Lex. Vindob. 64 εἰσέχων ἀντὶ τοῦ 'εἰσερχόμενος'. Ἡρόδοτος· κόλπος — θα-
 λάσσης || 8 λέξ. μυχοί· αἱ καταδύσεις, τὰ ἔνδον, λιμένες, κοιλότητες, τὰ ἔσχατα ἔσω
 (τὰ ἔνδον κτλ. om. Lexx. alphab. ord. conscr.). Hes. μυχοί· αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδό-
 ται καὶ ἀπόκρυφοι τόποι, λιμένες, κοιλότητες, ἔσχατα καὶ τὰ πελάγη (? ποιήματα
 scr.) ἢ τὰ ἐσώτερα μέρη. Suid. μυχοί· παρὰ Ἡροδότῳ καταδύσεις, τὰ ἔνδον

1 περίξ C^{ac} (e ξ littera videtur natum, quae ad συμβληθῆναι corrigendum for-
 tasse erat superimposita) | συμβληθῆναι DJRTMSV | ἄλλοι πολλοὶ ποταμοὶ D ||
 4 ἐξίων ἐς τὴν θάλασσαν DRTMSV ἐξίων ἐς τὴν θάλασσαν J ἐξίων ἐς (vel εἰς)
 θάλασσαν Eust. | ἤδη om. Eust. || 7 εἰσέχων Lex. Vind. | θαλάσσης om. DJR
 MSV, habet Lex. Vind. || 8 στενός JRTMSV | πλοίου (πλόου B^c) ἀρξαμένον
 ABCP | μυχοῦ] μάχον DJRTMSV, cf. Lexx. || 9 εὐρείῃ ABP εὐρείαν C | τεσ-
 σεράκοντα ABCD² || 10 χρεωμένῳ AB || 11 ὅγκῃ C ὅγκῃ D | ἄμπωτις SV ||
 12 καὶ ἐπὶ τὴν PJRTMSV | κον] κοτέ 'fort. rectius' iudicat Stein om. DJRT
 MSV | τὸν] τὸ D¹ qui 13 κόλπον non praebet || 13 βορείης D βορείης JRTMSV |
 ἐσέχοντα] κόλπον ἐσέχοντα (εἰσέχοντα C) ABCP ἔχοντα DJRTMSV κόλπον
 ἐσέχοντα e cod. Remigiano a Reiskio recepp. edd. omnes | Ἀράβιον — 14 λέξων
 Schweighauseri iudicio nisi del. Stein Hude || 14 μὲν om. DJRTMSV | συμπετραί-
 νοντας PDJRTMSV || 15 ὦν ABC¹ p^t ὦν δὲ C² P^{ms} p cett. || 17 χωσθῆναι DJRT
 MSV | μὲν om. DJRTMSV

γὰρ ἔλπομαι γε καὶ μυρίων ἐντὸς χωσθῆναι ἂν (κοῦ γε δὴ ἐν τῷ
προαναμισμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι οὐκ ἂν χωσθῆναι
κόλπος;) καὶ πολλῶ μέζον' ἔτι τούτου ὑπὸ τοσούτου τε ποταμοῦ καὶ
οὕτως ἐργατικοῦ.

- 12 Τὰ περὶ Αἴγυπτον ὧν καὶ τοῖσι λέγουσι αὐτὰ πείθομαι καὶ αὐτὸς οὕτω
κάρτα δοκέω εἶναι, ἰδὼν τε τὴν Αἴγυπτον προκειμένην τῆς ἐχομένης γῆς
κογχυλία τε φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι ὄρεσι καὶ ἄλμην ἐπανθέουσιν ὥστε καὶ
τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι, καὶ ψάμμον μόνον Αἰγύπτου ὄρος τοῦτο τὸ
2 ὑπὲρ Μέμφιος ἔχον, πρὸς δὲ τῇ χώρῃ οὔτε τῇ Ἀραβίῃ προσούρω ἐοῦση
τὴν Αἴγυπτον προσεικέλην οὔτε τῇ Λιβύῃ, οὐ μὲν οὐδὲ τῇ Συρίῃ (τῆς γὰρ
Ἀραβίης τὰ παρὰ θάλασσαν Σύριοι νέμονται), ἀλλὰ μελάγγρον τε καὶ
καταρρογγυμένην ὥστε ἐοῦσαν ἰλὸν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίας
3 κατενηρειγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. τὴν δὲ Λιβύην ἰδμεν ἐρυθροτέρην τε
γῆν καὶ ὑποψαμμοτέρην, τὴν δὲ Ἀραβίην τε καὶ Συρίην ἀργιλωδεστέραν
13 τε καὶ ὑπόπετρον ἐοῦσαν. ἔλεγον δὲ καὶ τότε μοι μέγα τεκμήριον περὶ τῆς
χώρης ταύτης οἱ ἱερεῖς, ὡς ἐπὶ Μοίριος βασιλέως, ὅπως ἔλθοι ὁ ποταμὸς
ἐπὶ ὀκτὼ πῆχας τὸ ἐλάχιστον, ἄρδεσκε Αἴγυπτον τὴν ἐνεργθε Μέμφιος.
καὶ Μοίρῃ οὐκ ἦν ἔτεα εἰνακόσια τετελετηκότι, ὅτε τῶν ἱερέων ταῦτα
ἐγὼ ἤκουον. νῦν δέ, εἰ μὴ ἐπ' ἑκαταίδεκα ἢ πεντεκαίδεκα πῆχας ἀναβῇ

ABC P(p) DJRTMSV

Σχολ. 11, 4 (ad προαναμισμωμένῳ) προπαρωχημένῳ, προρηνυσμένῳ BR 12, 3
(ad ἀργιλωδεστέραν) λεπτογοιδοεστέραν ἢ λευκόγειον BR

T 4 Eust. Dion. 222 διὸ καὶ ἐργατικὸν (ἐργαστικὸν v. l.) ποταμὸν αὐτὸν φησιν ὁ
Ἡρόδοτος || 5 id. Od. 1509 (ad δ 563) ad hunc Hdt. locum se refert

1 γε καὶ] τε DJRTMSV | χωσθῆναι, ἦν κον A² || 2 ἢ ἐμὲ] ἢ με DJRTV οἶ-
μαι S | ἂν χωσθῆναι] ἀναχωσθῆναι ABCP || 3 ὁ κόλπος J | μέζον ABC μεῖζον M
μεῖζον DRTS μεῖζον (i ex ī corr.) V || 4 ἐργαστικοῦ ex Eust. cod. quodam ||
5 αὐτὸς οὗτος οὕτω SV || ■ καταδοκέω DJRTMS καταδικέω V || 7 ὄρεσι C |
ἄλμην] ἄλλην M | ἐπανθέουσιν C || 8 ψάμμον SV | μόνον DJRTSV om. M ||
9 τῇ χώρῃ del. Stein || 10 Λιβύῃ J^{ac} | μὲν] μὴν ABCP || 11 μελάγγρον ABCP
(adiectiva cum substantivo γῆ composita, quae ad speciem bahuvrīhi pertinent,
sine -io- suffixo formantur, cf. μελάγγρεος IV 198, 2, βαθύγγρεος IV 23, 1, illa autem,
quae cum praepositionibus formantur, κατά-, ἐπί-, vel primum membrum
mesō- habent, in -aios cadunt) || 12 καταρρογγυμένην ABC καταρρογγυμένην TRSV
κατενηρειγμένην M κατατερογγυμένην (e καταρρογγυμένην ortum) J | οὕσαν DJ
RTMSV | πρόχυσιν R || 13 κατενηρειγμένην AP^{ac} κατενηρειγμένην p κατενηρει-
γμένην C κατανηρειγμένην DJRMV κατενηρειγμένην T κατενηρειγμένην S | Λι-
βύην J^{ac} | ἰσμεν ABC || 14 ἀργιλωδεστέραν D || 15 ὑπόπετρον B²C τ cum q liga-
tum a sinistra parte super lineam usque ad π extenditur J | ἐοῦσα J || 16 χώρις A |
Μοίριος C¹P² DJRTMSV | βασιλέως D || 17 ἄρδεσκε δὴ Αἴγυπτον (vacat spatium)
Μέμφιος M || 18 Μοίρις . . . ἐννακόσια τετελετηκότις DJRTMSV | Μοίρῃ C |
ἱερέων JRV || 18, 19 ἐγὼ ταῦτα C || 19 εἰ] ἢ PDJRT¹SV

τὸ ἐλάχιστον ὁ ποταμός, οὐκ ὑπερβαίνει ἐς τὴν χώραν. δοκέουσί τέ μοι ² Αἰγυπτίων οἱ ἐνεργε λίμνης τῆς Μοίριος οἰκόντες τὰ τε ἄλλα χωρία καὶ τὸ καλεόμενον Δέλτα, ἣν οὕτω ἡ χώρα αὕτη κατὰ λόγον ἐπιδιδόει ἐς ὕψος καὶ τὸ ὅμοιον ἀποδιδόει ἐς αὐξήσιν μὴ κατακλύζοντος αὐτὴν τοῦ Νείλου ⁵ πείσεσθαι τὸν πάντα χρόνον τὸν ἐπίλοιπον Αἰγύπτιοι, τό κοτε αὐτοὶ Ἑλλήνας ἔφασαν πείσεσθαι. πυνθόμενοι γάρ, ὥς ὕεται πᾶσα ἡ χώρα τῶν ³ Ἑλλήνων, ἀλλ' οὐ ποταμοῖσι ὀρθεταὶ κατὰ περ ἡ σφετέρῃ, ἔφασαν Ἑλλήνας ψευσθέντας κοτὲ ἐλπίδος μεγάλης κακῶς πεινήσειν· τὸ δὲ ἔπος τοῦτο ἐθέλει λέγειν ὥς, εἰ μὴ ἐθελήσει σφι ὕειν ὁ θεὸς ἀλλ' αὐχμῶ ¹⁰ διαχρᾶσθαι, λιμῶ οἱ Ἕλληνες αἰρεθήσονται, οὐ γὰρ δὴ σφι ἔστι ὕδατος οὐδεμία ἄλλη ἀποστροφὴ ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μῦθον. καὶ ταῦτα μὲν ἐς ¹⁴ Ἑλλήνας Αἰγυπτίοισι ὀρθῶς ἔχοντα εἴρηται. φέρε δὲ νῦν καὶ αὐτοῖσι Αἰγυπτίοισι ὥς ἔχει φράσω· εἰ σφι θέλοι, ὥς καὶ πρότερον εἶπον, ἡ χώρα ἡ ἐνεργε Μέμφιος (αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ αὐξανομένη) κατὰ λόγον τοῦ ¹⁵ παροχομένου χρόνον ἐς ὕψος αὐξάνεσθαι, ἄλλο τι ἢ οἱ ταύτῃ οἰκόντες Αἰγυπτίων πεινήσουσι, εἰ μήτε γε ὕσεται σφι ἡ χώρα μήτε ὁ ποταμὸς οἷός τε ἔσται ἐς τὰς ἀρούρας ὑπερβαίνειν; ἡ γὰρ δὴ νῦν γε οὗτοι ἀπονητό- ² τата καρπὸν κομίζονται ἐκ γῆς τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων πάντων καὶ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων, οἱ οὔτε ἀρότρῳ ἀναρρηγνύντες αὐλακας ἔχουσι ²⁰ πόρους οὔτε σκάλλοντες οὔτε ἄλλο ἐργαζόμενοι οὐδέν, τῶν οἱ ἄλλοι ἀνθρωποι περὶ λήιον πονέουσι, ἀλλ' ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς αὐτόματος ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἀπολίπη ὀπίσω, τότε σπείρας

AB C P(p) D J RT M SV

²⁰ Hes. (itemque Phot.) σκάλλοντες· σκάπτοντες || ²¹ D fol. 48^r ἄρῳ ἐνεστώ· ἥρῳ παρτατικὸς· ἄρῳ μέλλων· ἥρῳ ἀόριστος. Ἡρόδοτος· ἀλλ' ἐπεὰν — ὕς

1 τουλάχιστον JRTMV | οὐχ AB | τε] δὲ DJRTMSV || 2 τῆς λίμνης τῆς DJR TMSV | Μοίριος DJRTMSV || 5.6 Ἑλλήνας αὐτοὶ DJRMSV || ■ πυνθανόμενοι DJRTMSV | χώρα DJV || 8 μεγάλως fort. haud inepte propos. et κακῶς delendum coni. (nescio ubi) Stein (v. Legrandii adnotationem), cf. I 4, 1, VII 190 | πονή- σεν M Ald. || 9 ἐθελήσει JR^cSV^c | θελήσει C | σφίσι ABCP || 10 ἀναιρεθήσου- ται S || 11 μῦθον T | ἐς om. R || 12 ὀρθῶς — 13 Αἰγυπτίοισι haplogr. om. SV | ἔχοντα del. Abicht Progr. Lüneburg. Pasch. 1862 | δὲ om. DJRM || 13 ἐθελήσει DJRTMSV | καὶ om. C || 14 αὐξομένη DJRSV || 15 παροχομένου T Ald. || 15.16 Αἰγυπτίων οἰκόντες DJRTMSV || 16 Αἰγυπτίων secl. Kallenberg | μήτι C | γε ὕσεται σφι ἡ χώρα C | γέσεται σφι ἡ χώρα T^{ac} | γέσεται σφι ἡ χώρα τὰ ἀπὸ Διὸς DJRT^cMSV (τὰ ἀπὸ Διὸς additum videtur, ne γέσεται depravatam sensu careatur) || 17 ἐς τὰς om. DJRTMSV | δὴ om. D¹, add. D² | ἀπονητότατοι C || 18 γῆς] τῆς DJRTMSV^{ac} | ἀπάντων DJRTMSV || 19 τῶν om. C | ἀναρρηγνύ- τες ABC || 20 οὔτε σκάλλοντες om. SV | οἱ ἄλλοι] ἄλλοι J^cM | ὄλλοι J^cTRSV ὄλλοι D || 21 αὐτόματος] αὐτὸς M || 22 ἐπανελθὼν M | ἀπολείπει D¹ | ἀπολείπει M ἀπολείπει T

ἐκαστος τὴν ἐωντοῦ ἄρουραν ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν ὅς, ἐπεὰν δὲ καταπατήσῃ τῇσι ὅσι τὸ σπέρμα, τὸν ἄμνητον τὸ ἀπὸ τούτου μένει, ἀποδιήσας δὲ τῇσι ὅσι τὸν σῖτον οὕτω κομίζεται.

- 15 Εἰ ὢν βουλόμεθα γνώμῃσι τῇσι Ἰώνων χρᾶσθαι τὰ περὶ Αἴγυπτον, οἱ φασὶ τὸ Δέλτα μόνον εἶναι Αἴγυπτον ἀπὸ Περσέος καλεομένης σκοπιῆς 5 λέγοντες τὸ παρὰ θάλασσαν εἶναι αὐτὴν μέχρι ταριχηίων τῶν Πηλουσιακῶν, τῇ δὲ τεσσαράκοντά εἰσι σχοῖνοι, τὸ δὲ ἀπὸ θαλάσσης λεγόντων ἐς μεσόγειαν τείνειν αὐτῶν μέχρι Κερκασώρου πόλιος, κατ' ἣν σχίζεται ὁ Νεῖλος ἐς τε Πηλούσιον ῥέων καὶ ἐς Κάνωβον, τὰ δὲ ἄλλα λεγόντων τῆς Αἰγύπτου τὰ μὲν Λιβύης, τὰ δὲ Ἀραβίης εἶναι, — ἀποδεικνύομεν ἂν 10 τούτῳ τῷ λόγῳ χρεώμενοι Αἰγυπτίοισι οὐκ εἶναι πρότερον χώραν. 2 ἤδη γάρ σφι τὸ γε Δέλτα, ὡς αὐτοὶ λέγουσι Αἰγύπτιοι καὶ ἐμοὶ δοκεῖ, ἐστὶ κατάρρυτόν τε καὶ νεωστὶ ὡς λόγῳ εἰπεῖν ἀναπεφνός. εἰ τοίνυν σφι χώρα γε μηδεμία ὑπῆρχε, τί περιεργάζοντο δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων γεγενέαι; οὐδὲ ἔδει σφέας ἐς διάπειραν τῶν παιδίων ἵναί, τίνα γλῶσσαν 15 3 πρῶτην ἀπήσουσι. ἀλλ' οὔτε Αἰγυπτίους δοκέω ἅμα τῷ Δέλτῳ τῷ ὑπὸ Ἰώνων καλεομένῳ γενέσθαι αἰεὶ τε εἶναι, ἐξ οὗ ἀνθρώπων γένος ἐγένετο, προϊούσης δὲ τῆς χώρας πολλοὺς μὲν τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν γίνεσθαι, πολλοὺς δὲ τοὺς ὑποκαταβαίνοντας. τὸ δ' ὢν πάλαι αἱ Θῆβαι Αἰγυπτίους ἐκαλέετο, τῆς τὸ περίμετρον στάδιοι εἰσι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἑξακισ- 20 4 χίλιοι. εἰ ὢν ἡμεῖς ὀρθῶς περὶ αὐτῶν γινώσκομεν, Ἴωνες οὐκ εὖ φρονέουσι περὶ Αἰγύπτου· εἰ δὲ ὀρθή ἐστὶ ἡ γνώμη τῶν Ἰώνων, Ἑλληνὰς τε καὶ

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 15, 2 (ad ἀπήσουσι) ἀρήσουσι, λέξουσι BR

T 19 Arist. Meteor. I 12, 351 b φαίνεται δ' ὅν καὶ τὰ στόματα πάντα πλὴν ἐνὸς τοῦ Κανωβικοῦ χειροποίητα καὶ οὐ τοῦ ποταμοῦ ὄντα, καὶ τὸ ἀρχαῖον ἡ Αἴγυπτος Θῆβαι καλούμεναι

1 καταπατηθῇ M Ald. || ■ τῇσι τοῖσι M Ald. om. SV | τὸ σπέρμα — 3 ὅσι haplogr. om. T¹ | τὸν] τὸ R om. ABCPT¹ | τούτου] τοῦδε M | τῇσι τοῖσι SV || 4 βουλόμεθα maluit Wesseling, recepit Stein, sed verbum βούλεσθαι eandem fere vim modalem habere censeo atque potentialem qui dicitur optativum | τὰ περὶ Αἴγυπτον] περὶ Αἰγύπτου DJRTMSV || 5 Περσέως TM | καλεομένην DJRTMSV || ■ αὐτῆς ABCP ult. litt. in ras. M | ταριχηίων S ταριχίων ABCP ταριχειών DJRV ταριχειῶν TM || 7 τῇ δὲ] τῇ δὲ vel τῇδε DJRTMSV | τεσσαράκοντα AB || ■ μεσόγειαν DJRSV | αὐτὴν DJRTMSV || 11 εἶδον B¹ || 14 μηδεμίᾳ M Ald. | περιεργάζοντο T περιεργάζονται DJRMSV περιηργάζοντο AB, v. grammaticam meam 152 || 15 διάπειραν] ἀπειραν SV || 16 πρῶτον S πρῶτην V^{ac} || 17 γίνεσθαι D | αἰεὶ ABSV || 18 ὑπολοιπομένους M | αὐτῶ D αὐτέων M Ald. | γενέσθαι ci. Reiz || 19 καταβαίνοντας J || 21 περὶ αὐτῶν ὀρθῶς AC ordinem superimpositis signis mutandum indicavit nescio quae manus A | αὐτέων M Ald. || 22 ἡ om. PDJRSV | τῶν Ἰώνων ἡ γνώμη M ἡ τῶν Ἰώνων γνώμη Ald.

αὐτοὺς Ἰωνας ἀποδείκνυμι οὐκ ἐπισταμένους λογίζεσθαι, οἳ φασὶ τρία
μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν, Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην. τέταρτον γὰρ 2
δή σφας δεῖ προσλογίζεσθαι Αἰγύπτου τὸ Δέλτα, εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς
Ἀσίας μήτε τῆς Λιβύης· οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι κατὰ τοῦτον τὸν
5 λόγον ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. τοῦ Δέλτα δὲ τοῦτου κατὰ τὸ ὁξὺ
περιορῶνται ὁ Νεῖλος, ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης
γίνοιτ' ἂν.

Καὶ τὴν μὲν Ἰώνων γνώμην ἀπίεμεν· ἡμεῖς δὲ ᾧδε κη περὶ τούτων 17
λέγομεν, Αἰγύπτου μὲν πᾶσαν εἶναι ταύτην τὴν ὑπ' Αἰγυπτίων οἰκο-
10 μένην κατὰ περ Κιλικίην τὴν ὑπὸ Κιλικίων καὶ Ἀσσυρίην τὴν ὑπὸ Ἀσσυ-
ρίων, οὐρισμα δὲ Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οἶδαμεν οὐδὲν ἐξ ὁρθῷ λόγῳ εἰ μὴ τοὺς
Αἰγυπτίων οὐρούς. εἰ δὲ τῷ ὑπ' Ἑλλήνων νενομισμένῳ χρῆσόμεθα, 2
νομιοῦμεν Αἰγύπτου πᾶσαν ἀρξαμένην ἀπὸ Καταδούπων τε καὶ Ἐλεφαν-
τίνης πόλιος δίχα διαιρέεσθαι καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐπωνυμίων ἔχεισθαι·
15 τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς εἶναι τῆς Λιβύης, τὰ δὲ τῆς Ἀσίας. ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος 3
ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν Καταδούπων ῥέει μέσσην Αἰγύπτου σχίζων ἐς θάλασ-
σαν. μέχρι μὲν νῦν Κερκασώρου πόλιος ῥέει εἰς ἑὸν ὁ Νεῖλος, τὸ δὲ ἀπὸ
ταύτης τῆς πόλιος σχίζεται τριφασίας ὁδοῦς. καὶ ἡ μὲν πρὸς ἣν τρέπεται, 4
τὸ καλέεται Πηλοῦσιον στόμα, ἡ δὲ ἑτέρη τῶν ὁδῶν πρὸς ἐσπέρην ἔχει·
20 τοῦτο δὲ Κανωβικὸν στόμα κέκληται. ἡ δὲ δὴ ἰθεῖα τῶν ὁδῶν τῷ Νεῖλῳ
ἐστὶ ἥδε· ἄνωθεν φερόμενος ἐς τὸ ὁξὺ τοῦ Δέλτα ἀπικνέεται, τὸ δὲ ἀπὸ
τούτου σχίζων μέσον τὸ Δέλτα ἐς θάλασσαν ἐξίει οὔτε ἐλαχίστην μοῖραν
τοῦ ὕδατος παρεχόμενος ταύτῃ οὔτε ἥκιστα ὀνομαστήν, τὸ καλέεται
Σεβερννυτικὸν στόμα. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα ἀπὸ τοῦ Σεβερ- 5
25 νυτικοῦ ἀποσχισθέντα φέροντα ἐς θάλασσαν, τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε·
τῷ μὲν Σαῖτικὸν αὐτῶν, τῷ δὲ Μενδήσιον. τὸ δὲ Βολβίτινον στόμα καὶ ||

ABC P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 17, 3 (ad τριφασίας) τριπλασίους, τριφώνους BR 17, 5 (ad διφάσια) διπλά-
σια, δισά B man. rec.

T 15ss. Eust. Dion. 226 (v. ad 10, 2)

2 τὴν γῆν M Ald. || 3 δὴ σφας δεῖ] δεῖ σφέας PpT¹ δὴ σφέας DJRT²MSV
ὁ δὲ σφέας δὴ B¹ | μήτι CDJRTMSV || 4 μήτε] ἡ M || 6 περιορῶνται ABC | τε
om. M || 7 γένοιτ' ABC || 8 κη Reiske καὶ codd. || 9 ταύτην om. S || 10 ὑπὸ²]
ἀπὸ R || 11 ἐὸν om. SV || 12 ὁρους vel ὅρους CSV | τῶν . . . νενομισμένων J ||
14 ἀμφοτερέων propos. Stein, recep. Legrand || 16 ἀπὸ PDJRTMSV Eust. ἐκ
ABC | εἰς τὴν Eust. || 18 ἡ] PD ἡ JRTMV || 19 τὸ om. PDJRTMSV | ὁδῶν]
ὁλων DJRTMV ὁλλων S || 20 δὴ om. M | ἰθεῖα CTM ἰθεῖα J ἰθεῖα SV ||
22 ἐξήκει C | μοῖραν D Ald. || 23 ταύτην AB | ὀνομαστήν M Ald. || 25 εἰς R ||
26 τῷ . . . τῷ] τὸ . . . τὸ DM | Σαῖτικῶν V^{ac}

- 18 τὸ Βουκολικὸν οὐκ ἰθαγενέα στόματά ἐστι, ἀλλ' ὀρυκτά. μαρτυρεῖ δέ μοι τῇ γνώμῃ, ὅτι τοσαύτῃ ἐστὶ Αἴγυπτος, ὅσην τινὰ ἐγὼ ἀποδείκνυμι τῷ λόγῳ, καὶ τὸ Ἀμμωνος χρηστήριον γενόμενον, τὸ ἐγὼ τῆς ἐμειωτοῦ 2 γνώμης ὕστερον περὶ Αἴγυπτον ἐπυθόμην. οἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρέης τε πόλιος καὶ Ἀπιοσ οἰκόντες Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα Λιβύῃ, αὐτοὶ τε δοκέοντες 5 εἶναι Λίβυες καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι καὶ ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ ἰρὰ θρησκείῃ, βουλόμενοι θηλέων βοῶν μὴ εἰργεσθαι ἔπεμψαν ἐς Ἀμμωνα φάμενοι οὐδὲν σφίσι τε καὶ Αἰγυπτίοισι κοινὸν εἶναι· οἰκέειν τε γὰρ ἔξω τοῦ Δέλτα καὶ οὐδὲν ὁμολογέειν αὐτοῖσι βούλεσθαι τε πάντων σφίσι ἐξεῖναι 3 γενέσθαι. ὁ δὲ θεὸς σφας οὐκ ἔα ποιεῖν ταῦτα φὰς Αἴγυπτον εἶναι 10 ταύτην, τὴν ὁ Νεῖλος ἐπιὼν ἄρδει, καὶ Αἰγυπτίους εἶναι τούτους, οἱ ἔνεργε Ἐλεφαντίνης πόλιος οἰκόντες ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τούτου πίνουσι.
- 19 οὕτω σφι ταῦτα ἐχρήσθη. ἐπέρχεται δὲ ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πληθύνῃ, οὐ μόνον τὸ Δέλτα ἀλλὰ καὶ τοῦ Λιβυκοῦ τε λεγομένου χωρίου εἶναι καὶ τοῦ Ἀραβίου ἐνιαχῇ καὶ ἐπὶ δύο ἡμερῶν ἐκατέρωθι ὁδὸν καὶ πλεῦν ἔτι τούτου 15 καὶ ἔλασσον. τοῦ ποταμοῦ δὲ φύσις πέρι οὔτε τι τῶν ἰσῶν οὔτε ἄλλου οὐδενὸς παραλαβεῖν ἔδυνάσθη. πρόθυμος δὲ ἔα τάδε παρ' αὐτῶν πυνθέσθαι, ὅ τι κατέρχεται μὲν ὁ Νεῖλος πληθύνων ἀπὸ τροπέων τῶν θερινῶν

AB C P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 17, 6 (ad οὐκ ἰθαγενέα) οὐ γνήσια, οὐκ ἴδια B

T 4—12 Cels. ap. Orig. c. Cels. V 34 χρήσαιο δ' ἂν τις καὶ Ἡροδότῳ πρὸς τόδε μάγυρι λέγοντι ὧδε· οἱ γὰρ δὴ — πίνουσιν || 18 s. Plin. N. H. V 57 in totum... revocatur intra ripas in Libria, ut tradit Herodotus, centesimo die

■ Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θρησκεία· Ἡρόδοτος δευτέρῳ || 17 D fol. 165^r ἐα Ἰωνικῶν· Ἡρόδοτος· πρόθυμος — πυνθέσθαι. ἰὼ τὰ ὑπάρχοντα· ὁ μέλλων· ἔσω· ὁ μέσος παρατατικῶς ἔα ἀναξήτος κατ' Ἴωνας. ibid. fol. 48^r (post ea quae ad 14, 2 exscriptimus) ὅτι τὸ ἔα ἀντὶ τοῦ ἥν' Ἰωνικὸν ἐστι· Ἡρόδοτος· πρόθυμος — πυνθέσθαι

1 ἰθαγενέα PD (ex ἰθαγενέα corr. man. prima D) S ἰσθαγενέα (ex ἰθαγενέα ortum?) JRV | μαρτυρεῖ JRTMV || 2 μὲν PDJRTMSV | τινὰ om. ABC || 3—4 τῇ(ι)σι(ν) ἐμειωτοῦ γνώμη(ι)σι(ν) codd., corr. Valckenaer ('ὅστερον iungente passim cum casu secundo'); posterius quam ita in animum induxeram vertit Valla nulla emendatione introducta || 6 καὶ οὐκ ἀχθόμενοι ABCP^{2ms} (vocem οὐκ in textu et in mg. obelo sign. nescio quae man. A) καὶ ἀχθόμενοι P^{1p} rell. Cels. an pro καὶ οὐκ sit κοιν legendum dubitat Stein | θρησκείῃ DJRSV, cf. Antiatt. || 7 θηλέων codd. prorsus omnes, v. praef. XII s. | εἰργεσθαι CP εἰργεσθαι rell. Cels. | pro φάμενοι plane errore εἰργόμενοι habet Cels. || 8 τε² om. Cels. || 9 οὐδὲν | οὐκ ABC οὐχ Cels., cf. 18, 3 | ἐξεῖναι σφίσι M || 10 σφας οὐκ ἐα D οὐκ ἐα σφας Cels. || 11 τὴν | ἦν Cels. | Αἰγύπτου Cels. || 13 ἐπεὰν δὲ πληθύνῃ J | πληθύνῃ D || 14 μόνον M | τε | τοῦ M | χώρου D·JRTMSV || 16 καὶ om. SV | ἰσῶν V || 17 αὐτέων M Ald. || 18 πληθύνων M | θερινῶν PDJRTMSV

ἀρξάμενος ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας, πελαγίσας δὲ ἐς τὸν ἀριθμὸν τούτων τῶν
 ἡμερέων ὀπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέεθρον, ὥστε βραχὺς τὸν χει-
 μῶνα ἅπαντα διατελεῖ ἐὼν μέχρις οὗ αὐτὶς τροπέων τῶν θερινέων·
 τούτων ὧν περὶ οὐδενὸς οὐδὲν οἶός τε ἐγενόμην παραλαβεῖν παρὰ τῶν 3
 5 Αἰγυπτίων ἱστορέων αὐτούς, ἥντινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος τὰ ἔμπαλιν
 πεφυκέναι τῶν ἄλλων ποταμῶν. ταῦτά τε δὴ τὰ λελεγμένα βουλόμενος
 εἰδέναι ἱστόρεον, καὶ ὁ τι αὔρας ἀποπνεούσας μῶνος ποταμῶν πάντων
 οὐ παρέχεται.

Ἀλλὰ Ἑλλήνων μὲν τινες ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην ἔλεξαν 20
 10 περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδοῦς, τῶν τὰς μὲν δύο [τῶν ὁδῶν]
 οὐδ' ἀξιῶ μνησθῆναι εἰ μὴ ὅσον σημῆναι βουλόμενος μῶνον. τῶν ἡ 2
 ἑτέρῃ μὲν λέγει τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποταμὸν
 καλύνοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον. πολλάκις δὲ ἐτησίαι μὲν οὐκ
 ὦν ἐπνευσαν, ὁ δὲ Νεῖλος τὸντο ἐργάζεται. πρὸς δέ, εἰ ἐτησίαι αἵτιοι 3
 15 ἦσαν, χρῆν καὶ τοὺς ἄλλους ποταμούς, ὅσοι τοῖσι ἐτησίῃσι ἀντίοι ῥέουσι,
 ὁμοίως πάσχειν καὶ κατὰ ταῦτα τῷ Νεῖλῳ καὶ μᾶλλον ἔτι τοσούτῳ,
 ὅσῳ ἐλάσσονες ἐόντες ἀσθενέστερα τὰ ρεύματα παρέχονται. εἰσὶ δὲ
 πολλοὶ μὲν ἐν τῇ Συρίῃ ποταμοί, πολλοὶ δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ, οἱ οὐδὲν τοιοῦτο
 πάσχουσι, οἷόν τι καὶ ὁ Νεῖλος. ἡ δ' ἑτέρῃ ἀνεπισημονεστέρα μὲν ἐστὶ 21
 20 τῆς λελεγμένης, λόγῳ δὲ εἰπεῖν θωμασιωτέρη, ἡ λέγει ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ
 ῥέοντα αὐτὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι, τὸν δὲ Ὠκεανὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν.
 ἡ δὲ τρίτῃ τῶν ὁδῶν πολλὸν ἐπιεικεστάτῃ ἐοῦσα μάλιστα ἔφηνται· λέγει 22
 γὰρ δὴ οὐδ' αὕτη οὐδὲν φαμένῃ τὸν Νεῖλον ῥέειν ἀπὸ τηκομένης χιόνος,
 ὅς ῥέει μὲν ἐκ Λιβύης διὰ μέσων Αἰθιοπῶν, ἐκδιδοῖ δὲ ἐς Αἴγυπτον·

AB C P(p) D J RT M SV

■ Λέξ. ἐπιεικεστάτῃ· μετρία, ἐγνώμων (καλῶς ἔχουσα add. Lexx. seriatim
 conser.) (om. cἀenoqrty). Suid. ἐπιεικεστάτῃ· παρὰ Ἡροδότῳ ἐγνώμων, καλῶς
 ἔχουσα. Greg. Cor. 116 τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικεστάτον φασί

¹ πελαγίσας Quincey CR 15, 1960, 105 collato 92, 2 (ubi πελαγίσῃ legunt codd.
 plur., πελαγίσῃ RSV) πελάσας CPDJRTMSV πέλας AB | ἐς τὸν τῶν R ||
² ἀπόλειπον D^{ac} | 3 μέχρι κον Scaliger in adnotationibus ad Stephani ed. Bibl.
 Univ. Cantabr. Nn. V 26 || 4 τούτων DJRTMSV | παρὰ secl. Krueger Stein
 Hude || 6 τὰ λεγόμενα BPDJRTMSV secl. Krueger Hude || 7 εἰδέναι om. J |
 ἀποπνεούσης R et ut vid. M | πάντων ποταμῶν PDJRTMSV || 10 τούτου om. R |
 τῶν ὁδῶν secl. Dietsch, sequ. Hude || 11 οὐκ ABCD | μόνον CM || 12 πληθύνειν D ||
¹³ ἐκρέει J || 15 τῇσι C | ἐτησίοις SV || 16 κατὰ τὰ αὐτὰ ABC κατ' αὐτὰ R ||
¹⁸ τοιοῦτον JRTMSV || 19 ἀνεπισημοτέρα DJRTMSV || 20 λεγομένης in λελεγ-
 μένης corr. D¹ | θωμασιωτέρη CPDRTSV θωμασιωτέρη J θωμασιωτέ-
 ρης M || 21 ῥέει J || 22 πολλῶν R || 23 αὕτη Stein αὐτῇ codd.

- 2 κῶς ὦν δῆ, τὰ ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων, ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέοντι, ὦν τὰ πολλὰ ἔστι; ἀνδρὶ λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οἶω τε ἔόντι, ὥς οὐδὲ εἰκὸς ἀπὸ χιόνος μιν ῥέειν, πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον μαρτύριον
- 3 οἱ ἄνεμοι παρέχονται πνέοντες ἀπὸ τῶν χωρέων τούτων θερμοί· δεύτερον δέ, ὅτι ἄνομβρος ἡ χώρα καὶ ἀκρύσταλλος διατελέει ἐοῦσα, ἐπὶ δὲ χιόνι ⁵ πεσοῦσθαι πάσα ἀνάγκη ἔστι ὕσαι ἐν πέντε ἡμέρησι, ὥστε εἰ ἐχιόνιζε, ὕετο ἂν ταῦτα τὰ χωρία· τρίτα δὲ οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τοῦ καύματος μέλανες
- 4 ἐόντες· ἱκτινοὶ δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἐόντες οὐκ ἀπολείπουσι, γέραναι δὲ φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ χώρῃ γινόμενον φοιτῶσι ἐς χερμασίην ἐς τοὺς τόπους τούτους. εἰ τοίνυν ἐχιόνιζε καὶ ὅσον ὦν ταύτην ¹⁰ τὴν χώραν, δι' ἧς τε ῥέει καὶ ἐκ τῆς ἀρχεται ῥέων ὁ Νεῖλος, ἣν ἂν τι
- 23 τούτων οὐδέν, ὥς ἡ ἀνάγκη ἐλέγχει. ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ λέξας ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνερείκας οὐκ ἔχει ἔλεγχον· οὐ γάρ τινα ἔγωγε οἶδα ποταμὸν Ὠκεανὸν ἐόντα, Ὀμηρον δὲ ἢ τινα τῶν πρότερον γενομένων
- 24 ποιητέων δοκέω τοῦνομα εὐρόντα ἐς ποιήσιν ἐσενείκασθαι. εἰ δὲ δεῖ ¹⁵ μεμφάμενον γνώμας τὰς προκειμένας αὐτὸν περὶ τῶν ἀφανέων γνώμην

AB C P(p) D J RT M SV

T 1 Aristid. Aegypt. II 334 ὁρμάται μὲν γὰρ ἐκ τῶν θερμωτάτων τῆς οἰκουμένης ὁ Νεῖλος δῆπον, καὶ προῦν εἰς ἤττον αἰεὶ θερμῇ

1—2 κῶς ὦν δῆ, τὰ ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων, ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέοντι ὦν τὰ πολλὰ ἔστι; scripsi κῶς ὦν (χόσον DJRTMV) δῆτα ῥέοι (ῥέει JTSV^{ac}) ἂν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέων (ψυχρότατα ῥέων DJMSV, e ψυχροτέρων ortum? cf. praef. XXXIX ῥέων ἐς τὰ ψυχρότατα Pp) τῶν τὰ πολλὰ ἔστι PDJRTMSV κῶς ὦν δῆτα ῥέοι (ῥέει C) ἂν ἀπὸ χιόνος ἀπὸ τῶν θερμωτάτων τόπων ἐς τὰ ψυχρότερα τῶν τὰ πολλὰ ἔστι ABC κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ἐς τὰ ψυχρότερα ῥέων; τῶν τὰ πολλὰ ἔστι, ἀνδρὶ γε λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οἶω τε ἔόντι, ὥς οὐδὲ οἰκὸς ἀπὸ χιόνος μιν ῥέειν propos. et ita Germanice vertit: 'Wie könnte der Nil vom Schnee herkommen, da er doch aus den heißesten Gegenden in kältere fließt? Von diesen sind die meisten, wenigstens für einen in diesen Fragen urteilsfähigen Beobachter, derartig, daß (ὥς = ὥστε coll. VII 24, V 105, 1 etc.) sie sogar die bloße Wahrscheinlichkeit jener These ausschließen' Erbse RhM 192, 1959, 47—50 κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ῥέων ἐς τὰ ψυχρότερα τὰ πολλὰ ἔστι; Stein κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ῥέων ἐς τῶν ψυχρότερα τὰ πολλὰ ἔστι; Hude κῶς ὦν δῆτα ῥέοι ἂν ἀπὸ χιόνος, ἀπὸ τῶν θερμωτάτων ῥέων ἐς τὰ ψυχρότερα; <τεκμήρια> γῶν πολλὰ ἔστι, ἀνδρὶ γε κτλ. Legrand || 2 ἀνδρὶ γε ABCP || 3 οὐδὲν C | οἰκὸς PDJRT | καὶ μέγιστον καὶ μαρτύριον (alterum καὶ post eras.) A || 4 χωρίων DJ RTMSV || 5 ἀκρύσταλος MV^{ac} || 6 ὕει Pp Ald. ὕει(ν) DJRSV || φεύγοντες M | γενόμενον P¹TM Ald. γινόμενον p | φνῶσιν J || 10 ἐχιόνιζε εἰ καὶ A || 11—12 ἂν τι τούτων] ἂν τούτων AB τούτων C ἂν τι τοιούτων (ex an τοιούτων censeo ortum) JR ἂν τι τοιούτων TMSV || 14 Ὠκεανὸν om. M | τινα om. M || 15 ποιητῶν AB | τὸ οὐνομα PDJRMV | εὐρόντας CP^{ms}p || 16 αὐτῶν DT αὐτέων M Ald.

ἀποδέξασθαι, φράσω, διότι μοι δοκεί πληθύνεσθαι ὁ Νεῖλος τοῦ θέρος.
 τὴν χειμερινὴν ὥρην ἀπελυνόμενος ὁ ἥλιος ἐκ τῆς ἀρχαῖης διεξόδου ὑπὸ
 τῶν χειμῶνων ἐρχεται τῆς Λιβύης τὰ ἄνω. ὥς μὲν νυν ἐν ἐλαχίστῳ δηλῶ- 2
 σαι, πᾶν εἴρηται· τῆς γὰρ ἂν ἀγχοτάτῳ ἢ χώρης οὗτος ὁ θεὸς καὶ κατὰ
 ἦντινα, ταύτην εἰκὸς διῆν τε ὑδάτων μάλιστα καὶ τὰ ἐγχώρια ρεύματα
 μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν. ὥς δὲ ἐν πλέονι λόγῳ δηλῶσαι, ὧδε ἔχει· 25
 διεξιὼν τῆς Λιβύης τὰ ἄνω ὁ ἥλιος τάδε ποιεῖ· ἅτε διὰ παντός τοῦ
 χρόνον αἰθρίου τε ἐόντος τοῦ ἡέρος τοῦ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία καὶ ἀλεεινῆς
 τῆς χώρης εὐούσης καὶ <ἀνευ> ἀνέμων ψυχρῶν διεξιὼν ποιεῖ, οἷον περ καὶ
 10 τὸ θέρος ἔωθε ποιεῖν ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ· ἔλκει γὰρ ἐπ' ἐωυτὸν τὸ 2
 ὕδωρ, ἐλκύσας δὲ ἀπωθῆει ἐς τὰ ἄνω χωρία, ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ
 ἄνεμοι καὶ διασκιδνάντες τήκονσι· καὶ εἰσι οἰκίτως οἱ ἀπὸ ταύτης τῆς
 χώρης πνέοντες, ὃ τε νότος καὶ ὁ λίψ, ἀνέμων πολλὸν τῶν πάντων ὑετιώτα-

AB C P(p) D J RT M SV — ab initio fere cap. 25 AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 25, 1 (ad ἀλεεινῆς) θερμῆς BJ 25, 2 (ad ὑετιώτατοι) βροχωδέστατοι, ὀμβρωδέστατοι B

T 2 Hermog. π. ἰδεῶν p. 220 ταῦτα (sc. κινήσεις γῆς ἢ θαλάττης) . . . εἰ . . . ἐξε-
 τάξοιτο κατὰ τὰς αἰτίας, σεμνὸν μόνον, οὐ μὴν καὶ πολιτικὸν δύναται ποιεῖν τὸν λό-
 γον· ποῦ γὰρ ἂν εἴη πολιτικὸν τὸ ὁ ἥλιος ἀπελυνόμενος τὴν χειμερινὴν ὥραν καὶ τὰ
 ἐξῆς εἰρημένα παρὰ τῷ Ἡροδότῳ; Aristid. Aegypt. 341 φησὶ δ' (sc. ὁ Ἡρόδοτος)
 . . . ἀπελυνόμενον τὸν ἥλιον ὑπὸ τῶν ἐνταυθοῖ χειμῶνων ἐρχεσθαι τῆς Λιβύης [εἰς]
 τὰ ἄνω. D fol. 166^r "Ἡλιος ἀπελυνόμενος· τοῦτο ἐν τῇ δευτέρᾳ φησὶν Ἡρόδοτος
 βουλόμενος δεῖξαι τὴν αἰτίαν τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. φασὶν οὖν, ὅτι ὁ ἥλιος χει-
 μῶνος πρὸς τὰ νοτιώτερα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νείλου πορευόμενος καὶ κατὰ κορυφὴν
 αὐτῶν γινόμενος ἔλκει ἐπ' ἐαυτὸν τὸ ὕδωρ καὶ τηρικαῦτα ἐλάττων ἐαυτοῦ ὁ ποταμὸς
 ῥέει ἢ τοῦ θέρος (25, 5). καὶ ὅτι ἐπικλύσει τῆς γῆς πολλὰς ἐχούσης, ὥς φασι, ῥηχ-
 μούς καὶ διασφάγας (158, 3) τὸ ὕδωρ εἰς δύο μέρη τέκεται πνεῦμα· εἴτα τὸ πνεῦμα
 στενοχωρούμενον ποιεῖ τὴν κίνησιν δι' ἐτέρου τόπου καὶ οὐχ ὅθεν τὸ ὕδωρ εἰσφορεῖ
 διαφορούμενον || 6 Diod. I 38 huc refertur

11 s. Lex. Vindob. p. 183 (s. v. ὑπολαμβάνειν) . . . καὶ Ἡρόδοτος· ὑπολαμβάνον-
 τες — τήκουσιν

1 δοκέη D^{ac} | ὁ Νεῖλος πληθύνεσθαι M | θέρος J || 2 τὴν κτλ.] cf. Hermog. ||
 3 ἐς τὰ ἄνω PDJRTMSV cf. Aristid. | ἐν om. D || 4 ἂν om. DJRTMSV | ἀγχοτάτῳ
 ἢ scripsi ἀγχοτάτῳ (ἀγχοτάτῳ C) ἢ ABC ἀγχοτάτῳ γε ἢ Pp ἀγχοτάτῳ γε
 DJRTSV ἀγχοτάτῳ M ἀγχοτάτῳ τε ἢ Stein, sequ. Hude | ὁ θεὸς οὗτος
 M | καὶ om. R || 5 οἰκός PJRT¹ | δῆν DJRTSV || 6 τῶν ποταμῶν μα-
 ραίνεσθαι M | πλείονι DJRTSV || 8 ἐόντος om. ABC | τοῦ² τὸ DJRTSV | τὰ om.,
 supra lin. add. A¹vel² || 9 εὐούσης οὐκ ὄντων ἀνέμων S | ἀνευ add. Madvig, sequ.
 edd. plur. || 10 ἔωθε MDJRTV εἶωθε || αὐτὸν C || 11 ἀπωθεῖ CDJRTS
 ἀποθεῖ V || 12 εἰκίτως TSV (ad sententiam refertur velut ὡς οἰκός potius quam
 ad sententiae partem sicut infra p. 154, 9) || 13 πολλὸν τῶν om. D | ὑνετιώτα-
 τοι D ὑετιώτατοι cett. | litt. τω suprascr. nescio quae man. A

- 3 τοι. δοκέει δέ μοι οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον ἐκάστοτε ἀποπέμπεσθαι τοῦ Νεῖλου ὁ ἥλιος, ἀλλὰ καὶ ὑπολείπεσθαι περὶ ἑωυτόν. πρηγνόμενον δὲ τοῦ χειμῶνος ἀπέρχεται ὁ ἥλιος ἐς μέσον τὸν οὐρανὸν ὅπισω καὶ τὸ
 4 ἐνθεῦτεν ἤδη ὁμοίως ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποταμῶν. τέως δὲ οἱ μὲν ὀμβρίον ὕδατος συμμισγομένον πολλοῦ αὐτοῖσι ἅτε ὁμόνης τε τῆς χώρας
 5 καὶ κεχαρδωμένης ῥέουσι μεγάλοι, τοῦ δὲ θέρεος τῶν τε ὀμβρων ἐπιλειπόντων αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐλκόμενοι ἀσθενέες εἰσὶ. ὁ δὲ Νεῖλος ἐὼν ἄνομβρος ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου μῶνος ποταμῶν τοῦτον τὸν χρόνον εἰκότως αὐτὸς ἑωυτοῦ ῥέει πολλῷ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ θέρεος· τότε μὲν γὰρ μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων ἴσον ἔλκεται, τὸν δὲ χειμῶνα
 26 μῶνος πιέζεται. οὕτω τὸν ἥλιον νενόμικα τούτων αἰτίων εἶναι. αἰτίος δὲ ὁ αὐτὸς οὗτος κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν καὶ τὸν ἥερα ξηρὸν τὸν ταύτη εἶναι διακαίων τὴν διεξοδὸν αὐτῷ. οὕτω τῆς Λιβύης τὰ ἄνω θέρος αἰεὶ κατέχει.
 2 εἰ δὲ ἡ στάσις ἥλλακτο τῶν ὥρέων καὶ τοῦ οὐρανοῦ, τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης τε καὶ ὁ χειμῶν ἐστάσι, ταύτη μὲν τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ τῆς μεσαμ-
 15 βρύης, τῇ δὲ ὁ νότος νῦν ἐστηκε, ταύτη δὲ ὁ βορέης, — εἰ ταῦτα οὕτως εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν ἀπελαννόμενος ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βορέω ἦε ἂν τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, κατὰ περ νῦν τῆς Λιβύης ἔρχεται, διεξιόντα δ' ἂν μιν διὰ πάσης Εὐρώπης ἔλπομαι ποιεῖν ἂν τὸν
 27 Ἴστρον, τὰ περ νῦν ἐργάζεται τὸν Νεῖλον. τῆς αὐρῆς δὲ πέρι, ὅτι οὐκ
 20 ἀποπνέει, τήνδε ἔχω γνώμην, ὥς κάρτα ἀπὸ θερμῶν χώρων οὐκ οἰκός ἐστι οὐδὲν ἀποπνέειν, αἶρῃ δ' ἀπὸ ψυχροῦ τιнос φιλέει πνέειν.
 28 Ταῦτα μὲν νῦν ἔστω, ὥς ἐστι τε καὶ ὥς ἀρχὴν ἐγένετο. τοῦ δὲ Νεῖλου

AB C P(p)M D J RT SV

T 8—9 D: v. quae ad 24, 1 laudantur

2 καὶ om. R | ἀπολείπεσθαι M Ald. || 3 τοῦ οὐρανοῦ R^{ac} | καὶ om. D || 4 ἔλκει ἀπὸ πάντων M | δὲν οἱ μὲν R δέ* εἰ μὲν V μὲν S ex θεοι ortum iudicat Weber Anal. Hd. 200 || 5 ὀμβροὶ D | τοῦ ὕδατος PMDJRTSV | πολλοῦ om. M | τε om. DJRTSV || 8 ἐλκόμενος δὲ PMDJRTSV || 9 οἰκότως MDJRTSV^{ac}, v. quod ad p. 153, 12 adnotavi | πολλὸν M Ald. | θέρος J || 10 τῶν om. DJRTSV || 11 οὕτω — 13 αὐτῷ om. M | τοῦτον D τοῦτον JRTSV || 12 ξηρὸν αὕτη SV ξηρὸν ταύτη P¹ DJRT ξηρὸν τὸν ταύτη P² p cett. || 13 δικαίων τὴν JRTSV δικαίων καὶ τὴν (ex δικαίων τὴν ortum?) D | αὐτῷ om. JRTSV secl. Legrand αὐτοῦ propos. Stephanus ἑωυτοῦ propos. Stein | αἰ AB || 14 εἰ JRV | ἥλακτο J | ὥρέων JRTSV ὥραϊον M | νῦν] οὐν C || 15 σύστασις C || 16 δ¹ om. C | νῦν ἐστηκε] συνέστηκε CDJRTSV || 18 τῆς² τὰ M || 19 διεξιὼν δ' ἂν ἡμῖν DJRTSV διεξιόντα δέ μιν M Ald. | ἂν τῶν] ἂν τὸ B αὐτὸν C || 21 ἀποπνέει ἀπὸ τοῦ Νεῖλου JRTSV καταπνέει ἀπὸ τοῦ Νεῖλου D | θερμῶν χωρῶν ABCP θερμῶν χωρῶν Stein Hude | εἰκός MT εἰκώς V || 22 φιλέειν R || 23 ὥς² τὴν DJRTSV Νεῖλου δὲ DJRTSV

τὰς πηγὰς οὔτε Αἰγυπτίων οὔτε Λιβύων οὔτε Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἀπικο-
μένων ἐς λόγους οὐδεὶς ὑπέσχετο εἰδέναι, εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Σαί πόλι
ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης. οὗτος δ' ἔμοιγε 2
παίξειν ἐδόκεε φάμενος εἰδέναι ἀτρεκέως. ἔλεγε δὲ ὧδε· εἶναι δύο ὄρεα
5 ἐς δὲ τὰς κορυφὰς ἀπυγμένα μεταξὺ Συήνης τε πόλιος κείμενα τῆς
Θηβαΐδος καὶ Ἐλεφαντίνης, ὀνόματα δὲ εἶναι τοῖσι ὄρεσι τῷ μὲν Κρῶφι,
τῷ δὲ Μῶφι· τὰς ὧν δὴ πηγὰς τοῦ Νείλου ἐούσας ἀβύσσους ἐκ τοῦ μέσου 3
τῶν ὄρέων τούτων ῥέειν, καὶ τὸ μὲν ἡμῖν τοῦ ὕδατος ἐπ' Αἰγύπτου
ῥέειν καὶ πρὸς βορρῆν ἄνεμον, τὸ δ' ἕτερον ἡμῖν ἐπ' Αἰθιοπίας τε
10 καὶ νότον. ὥς δὲ ἀβύσσοι εἰσι αἱ πηγαί, ἐς διάκειραν ἔφη τούτου Ψαμ- 4
μήτιχον Αἰγύπτου βασιλέα ἀπικέσθαι, πολλέων γὰρ αὐτὸν χιλιάδων
ὀργυείων πλεξάμενον κάλον κατεῖναι ταύτῃ καὶ οὐκ ἐξικέσθαι ἐς βυσσόν.
οὕτω μὲν δὴ ὁ γραμματιστής, εἰ ἄρα ταῦτα γινόμενα ἔλεγεν, ἀπέφαινε, ὥς 5
ἐμὲ κατανοέειν, δίνας τινὰς ταύτῃ ἐούσας ἰσχυρὰς καὶ παλιρροίην, οἷα δὲ
15 ἐμβάλλοντος τοῦ ὕδατος τοῖσι ὄρεσι μὴ δύνασθαι κατιεμένην καταπειρη-
τηρίην ἐς βυσσὸν ἵεναι. ἄλλον δὲ οὐδενὸς οὐδὲν ἐδυνάμην πυνθέσθαι, ἀλλὰ 29
τοσόνδε μὲν ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπνυθόμην μέχρι μὲν Ἐλεφαντίνης
πόλιος αὐτόπτης ἐλθὼν, τὸ δ' ἀπὸ τούτου ἀκοῇ ἤδη ἱστορέων. ἀπὸ 2

A B C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 28, 5' (ad δίνας) συστροφάς **BR** (ad παλιρροίην) κίνησιν ὀπισθορμητον,
κίνησιν ἐναντίαν τῇ προτέρᾳ **BR**

T 3–4 Aristid. Aegypt. 343–344 locum memorat || 14 ibid. 345 φησὶν ... δο-
κεῖν αὐτῷ δίνας ἐνταῦθα εἶναι καὶ παλιρροίας τοῦ ποταμοῦ

3 Poll. IV 19 Ἡρόδοτος μέντοι γραμματιστὴν τῶν ἐν Σαί ἱερῶν χρημάτων εἰρηκεν
ἀντὶ γραμματεώς || 12 Λέξ. βυσσός· βυθός. Suid. βυσσός· βάθος ... καὶ βυσσός·
βυθός παρὰ Ἡροδότῳ. D fol. 48' παρὰ τῷ αὐτῷ (sc. Ἡροδότῳ) λέγεται καὶ ὁ βυθός
'βυσσός'· ὥστε τῶν Ἰώνων ἐστὶ καὶ ὁ βυσός (βυσσός man. sec.) || 18–p. 156, 16 Auct.
de subl. 26 ἐναγώνιος δ' ὁμοίως καὶ ἡ τῶν προσώπων ἀντιμετάθεσις καὶ πολλάκις
ἐν μέσοις τοῖς κινδύνοις ποιοῦσα τὸν ἀκροατὴν δοκεῖν στρέφεσθαι. ... ὧδε πού καὶ
ὁ Ἡρόδοτος· ἀπὸ δὲ Ἐλεφαντίνης πόλεως ἄνω πλεύσει καὶ ἔπειτα ἀφίξῃ ἐς πεδίον
λεῖον· διεξελθὼν δὲ τοῦτο τὸ χωρίον αὖθις εἰς ἕτερον πλοῖον ἐμβὰς πλεύσει δὴ ἡμέ-
ρας, ἔπειτα ἤξει ἐς πόλιν μεγάλην, ἣ ὀνομαζέται Μερῶν

1 Ἑλλήνων οὔτε Λιβύων **DJRTSV** || 2 πόλει **CPDJRT** || 3 ἱερῶν **RS** | γ' ἔμοιγε
DJRTSV | δέ μοι **M Ald.** || 4 δὲ om. **B¹V** | ὄρεα **CPM** || 5 ἀπυγμένα **DJRTSV**
cf. VII 64, 2 | Συήνης κείμενα πόλιος **DJRTSV** || οὐνόματα **CPMDT** | ὄρεσι
CPM | Κρῶφι **DJRTSV** || 7 Μῶφι **MDJRTSV** || 8 ὄρέων **CPM** | τούτων ῥέειν
PMDJT | τούτῃ **RSV** || 10 Ψαμμήτιχον **CP** || 11 χιλιάδων om. **M** || 12 ὀργυείων
PJR | κάλον **ABC**, supraser. **D¹** | ἐξικέσθαι **T** | βυθόν **M** cf. **D** || 13 οὗτος **DJ**
RTSV | γενόμενα **PDJRTSV** | ἔλεγεν om. **M** | ἀπέφανε **D** || 14 κατανοεῖν **DJ**
RTV | δὲ om. **ABC** || 15 ἐμβάλλοντος **C¹PMDJRTSV** | ὄρεσι **CPM** | κατὰ πει-
ρητηρίην **T** | κατὰ πειρητηρίην **M** | κατὰ πειρατηρίην Venet. Marc. 364 Ald. || 16 βυ-
θόν **ABDJRTSV** cf. grammaticos || 17 τοσ***όνδε **D** || 18 αὐτόπτης – p. 156,
1 πόλιος haplogr. om. **B¹** | τῷ τὰ **J** | τούτου τοῦ δὲ **M** | τοῦδε Ald. | ἀκοῇ **ACMJR**

Ἐλεφαντίνης πόλιος ἄνω ἰόντι ἄναντές ἐστι χωρίον· ταύτῃ ὦν δεῖ τὸ
 πλοῖον διαδήσαντας ἀμφοτέρωθεν κατὰ περ βοῦν πορεύεσθαι· ἦν δὲ
 3 ἀπορραγῇ, τὸ πλοῖον οἴχεται φερόμενον ὑπὸ ἰσχύος τοῦ ῥόου. τὸ δὲ
 χωρίον τοῦτό ἐστι ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας πλόος, σκολιὸς δὲ ταύτῃ κατὰ περ
 ὁ Μαϊανδρός ἐστι ὁ Νεῖλος· σχοῖνοι δὲ δυνάδεκά εἰσι οὔτοι τοὺς δεῖ
 4 τούτῳ τρόπῳ διεκπλῶσαι· καὶ ἔπειτα ἀπίξαι ἐς πεδίον λεῖον, ἐν τῷ
 ἤησον περιωρεῖ ὁ Νεῖλος· Ταχομφῶ οὖνομα αὐτῇ ἐστι. οἰκέουσι δὲ τὰ ἀπὸ
 Ἐλεφαντίνης ἄνω Αἰθίοπες ἤδη καὶ τῆς νήσου τὸ ἡμῖν, τὸ δὲ ἡμῖν
 Αἰγύπτιοι. ἔχεται δὲ τῆς νήσου λίμνη μεγάλη, τὴν περίξ νομάδες Αἰθίοπες
 5 λίμνην ταύτην ἐκδιδοῖ· καὶ ἔπειτα ἀποβάς παρὰ τὸν ποταμὸν ὁδοιπορίην
 ποιήσεται ἡμερέων τεσσαράκοντα, σκόπελοί τε γὰρ ἐν τῷ Νεῖλῳ ὄξεις
 6 ἀνέχουσι καὶ χοιράδες πολλαὶ εἰσι, δι' ὧν οὐκ οἶά τέ ἐστι πλέειν. διεξελθὼν
 δὲ ἐν τῇσι τεσσαράκοντα ἡμέρῃσι τοῦτο τὸ χωρίον, αὐτὶς ἐς ἕτερον πλοῖον
 ἐσβάς δυνάδεκα ἡμέρας πλεύσαι καὶ ἔπειτα ἤξει ἐς πόλιν μεγάλην, τῇ
 10 οὖνομά ἐστι Μερὸν· λέγεται δὲ αὕτη ἡ πόλις εἶναι μητρόπολις τῶν
 7 ἄλλων Αἰθιόπων. οἱ δ' ἐν ταύτῃ Δία θεῶν καὶ Διόνυσον μόνους σέβονται
 τούτους τε μεγάλως τιμῶσι καὶ σφι μαντήιον Διὸς κατέστηκε, στρατεύον-
 15 ται δέ, ἐπειὰν σφεας ὁ θεὸς οὗτος κελεύῃ διὰ θεσπισμάτων, καὶ τῇ ἂν
 30 κελεύῃ, ἐκείσε. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς πόλιος πλέων ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἄλλῳ 20

AB C P(p)M D J RT SV

T 7 Steph. Byz. 695 Χομφῶ· νήσος ἐν τῷ Νεῖλῳ μέση Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου, ὡς
 Ἡρόδοτος δευτέρᾳ· τὸ ἐθνικὸν Χομφοίτης, ὡς Σαβοίτης. nescio an huic pertineat
 illud Steph. Byz. 609 Ταχεμφῶ· νήσος Αἰθιοπίας πρὸς τῇ Λιβύῃ· τὸ ἐθνικὸν Ταχεμ-
 φίτης || 16 id. Μερὸν (Μερὸπη v. l.). πόλις Αἰθιόπων· Ἡρόδοτος δευτέρᾳ || 17 Cels.
 ap. Orig. c. Cels. V 34 locum memorat

13 Λέξ. χοιράδες· πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσῃ. Bachmann Anecd. I 416 χοιράδες·
 πέτραι ἢ ἐξοχαὶ ἢ ὄχθαι πετρῶν. Suid. id., sed ὄχθοι

1 πόλιος] ι ex corr. D πόλεως T Auct. de subl. | δεῖ] δὴ ABCMJ^acRTSV^{ac} ||
 2 πλείον R | διαδήσαντας CS διαδήσαντα (ex διαδήσαντ^{ες}) PDJRTV δήσαντα M ||
 3 οἴχεται PDJRTSV ἔζεται M Ald. || 4 τέσσαρας AB || 6 τούτῳ τῷ τρόπῳ PD
 RTSV τοῦτω τῷ τῷ προσώπῳ (ex τοῦτω τῷ τρόπῳ fere natum?) J | ἀπίξαι AB
 litterae ξ litteras χθ supraser. A² ἀπίξαι recognoscas ex Auct. de subl. | τῷ] φ
 DJRTSV || 7 Ταχομφῶ] T ex corr. D Χομφῶ Steph. Byz. 695, cf. Steph. Byz.
 609 | ὄνομα M | ἐστι αὐτῇ T | τὰ om. DJRTSV || 8 τὸ δὲ om. J || 9 τῆς om. R ||
 10 δ' ἐκπλώσας D δὴ ἐκπλώσας S δὲ ἐκπλώσας V | ἐς¹] ἐκ DJRTSV | τὴν
 om. M || 12 τεσσαράκοντα ABP || 13 pro πολλὰ εἰσι vocem ἀνέχουσι iterant pM ||
 14 ἐν om. PMDJRTV | τεσσαράκοντα ABCP | αὐτῆς Auct. de subl. || 15 ἐμβάς
 PMDJRTSV Auct. de subl. | δυνάδεκα] δὴ Auct. de subl. | ἤξει C ἔσαι M
 Ald. || 16 ὄνομα JRV || 17 αὐτῇ C | θεὸν D¹R | μόνους S | σέβονται μόνους D ||
 18 μαντήιον σφι M | κατέστηκε CD || 20 πλέων T

ἤξεις ἐς τοὺς αὐτομόλους, ἐν ὧσιν περ ἐξ Ἐλεφαντίνης ἤλθες ἐς τὴν
μητρόπολιν τὴν Αἰθιοπίων. τοῖσι δὲ αὐτομόλοις τούτοις οὐνομά ἐστι
Ἀσμάχ (δύναται δὲ τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν οἱ ἐξ
ἀριστερῆς χειρὸς παριστάμενοι βασιλεῖ). ἀπέστησαν δὲ αὐταὶ τέσσαρες ²
καὶ εἴκοσι μυριάδες Αἰγυπτίων τῶν μαχίμων ἐς τοὺς Αἰθίοπας τούτους
δι' αἰτίην τοιήνδε· ἐπὶ Ψαμμητίχῳ βασιλέος φυλακαὶ κατέσταναν ἐν τε
Ἐλεφαντίνῃ πόλει πρὸς Αἰθιοπίων καὶ ἐν Δάφνησι τῇσι Πηλουσίῃσι (ἄλλη
δὲ πρὸς Αραβίων τε καὶ Σύρων καὶ ἐν Μαρέῃ πρὸς Λιβύης ἄλλη). ἔτι δὲ ³
ἐπ' ἐμεῦ καὶ Περσέων κατὰ ταῦτα αἱ φυλακαὶ ἔχουσι, ὥς καὶ ἐπὶ Ψαμ-
μητίχῳ ἦσαν· καὶ γὰρ ἐν Ἐλεφαντίνῃ Πέρσαι φρουρέουσιν καὶ ἐν Δάφνησι.
τοὺς ὧν δὴ Αἰγυπτίους τρία ἔτα φρουρήσαντας ἀπέλυνεν οὐδεὶς τῆς
φρουρῆς· οἱ δὲ βουλευσάμενοι καὶ κοινῶ λόγῳ χρησάμενοι πάντες ἀπὸ
τοῦ Ψαμμητίχου ἀποστάντες ἦσαν ἐς Αἰθιοπίην. Ψαμμητίχος δὲ πυνθό- ⁴
μενος ἐδίωκεν· ὥς δὲ κατέλαβεν, ἐδέετο πολλὰ λέγων καὶ σφεας θεοῦς
πατρώους ἀπολιπεῖν οὐκ ἔα καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας. τῶν δὲ τινα λέγεται
δείξαντα τὸ αἰδοῖον εἰπεῖν, ἔνθα ἂν τοῦτο ἦ, ἔσεσθαι αὐτοῖσιν ἐνθαῦτα
καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας. οὗτοι ἐπέιτε ἐς Αἰθιοπίην ἀπίκοντο, διδοῦσι ⁵
σφέας ἐωντοὺς τῷ Αἰθιοπίων βασιλεῖ. ὁ δὲ σφεας τῷδε ἀντιδωρέεται·
ἦσαν οἱ διάφοροί τινες γεγονότες τῶν Αἰθιοπίων· τούτους ἐκέλευε ἐξελόν-

ABC P(p)M D J RT SV

Τοὺς δὴ ὧν Αἰγυπτίους (30, 3) — γυναῖκας (30, 4) exc. flor. **¶**

T 2–4 Steph. Byz. Αὐτόμολοι· ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ· τοῖσι
δὲ αὐτομόλοις τούτοις ὄνομα Ἀσμάχην, ὃ ἐστὶν οἱ ἐξ ἀριστερᾶς (ἀριστερῆς v. l.)
γλώσσης παριστάμενοι βασιλεῖ (fort. χειρὸς [γλῶσσα] olim extabat)

7 Eust. Dion. 916 πρὸς . . . τῷ Πηλουσιακῷ τοῦ Νείλου στόματι χωρίον τι πλη-
θυντικῶς Ἀάφναι λέγονται παρὰ τῷ Ἡροδότῳ || 14–17 Arist. Rhetor. III 16
1417a 3–7 τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ . . . παραδιηγείσθαι . . . ὅσα εἰς τὴν σὴν ἀρετὴν φέρει,
οἷον ἐγὼ δ' ἐνουθέτουν αἰετὰ δίκαια λέγων, μὴ τὰ τέκνα ἐγκαταλείπειν, ἢ θατέρου
κακίαν· ὃ δὲ ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι οὐκ ἂν ἦ αὐτός, ἔσται ἄλλα παιδιά, ὃ τοὺς ἀφιστα-
μένους Αἰγυπτίους ἀποκρίνασθαι φησὶν ὁ Ἡρόδοτος

1 ἐνὸς ὥσπερ D | ἐξ om. M | εἰς pM ε ex corr. D¹ || 2 τὴν CPMDJRTSV |
ἐστὶ] cf. Steph. Byz. || 3 Ἀσμάχ ABC Ἀσμάχην Steph. Byz. (qui etiam cor-
rupte γλώσσης mox habet loco χειρὸς) || 4 τέσσαρες ABCMDJRTSV || 6 Ψαμμη-
τίχου CP | βασιλέως MT | κατέστησαν ABCSVJ κατέσταναν p cett. || 7 πόλει
CPMDTSV πόλιος R | Δάφνησι] φάτνησι D || 8 δὲ¹ secl. Bekker, sequ. Stein

Hude | τε om. ABC | Ἀσσυρίων ABCPM | Μαράη ABCD Μαράη P Μαρέῃ p
cett. || 9 ταῦτα D | Ψαμμητίχῳ CPV^{ac} Ψαμμητίχῳ V^{ac} || 10 ἐν Ἐλεφαντίνῃ] Ἐλε-
φαντίνῃ DJRTSV || 11 δὴ ὧν **¶** om. **¶** | ἀπέλυνε A || 13 τοῦ om. **¶** | Ψαμμητί-
χου CPV^{ac} **¶** | Ψαμμητίχος CP**¶** | πυνθόμενος] αἰσθόμενος M || 14 ἐδίωκε A |
κατέλαβε A || 15 πατρώους DJRTSV**¶** | εἰα **¶** | τὸν PMDJRTSV || 16 τοῦτο]
cf. Aristot. | αὐτοῖσι A || 17 ἀπίκοντο D || 18 ἐωντοὺς] αὐτοὺς P^{ac}PM | ὁ –
19 Αἰθιοπίων om. JRTSV | τότε D || 19 τῶν Αἰθιοπίων om. M | ἐξελεθόντας D

τας τὴν ἐκείνων γῆν οἰκέειν. τούτων δὲ ἐσοικισθέντων ἐς τοὺς Αἰθίοπας ἡμερώτεροι γεγόνασι Αἰθίοπες ἤθθα μαθόντες Αἰγύπτια.

- 31 Μέχρι μὲν νῦν τεσσέρων μηνῶν πλόου καὶ ὁδοῦ γινώσκεται ὁ Νεῖλος πάρεξ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ρεύματος, τοσοῦτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μηνες εὐρίσκονται ἀναισιμούμενοι ἐξ Ἐλεφαντίνης πορευομένων ἐς τοὺς αὐτομόλους τούτους· ῥέει δὲ ἀπὸ ἐσπέρης τε καὶ δυσμέων. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι, ἔρημος γάρ ἐστι ἡ χώρα αὕτη ὑπὸ καύματος.
- 32 ἀλλὰ τάδε μὲν ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηναίων φαμένων· ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὸ Ἄμμωνος χρηστήριον καὶ ἀπικέσθαι ἐς λόγους Ἑτεάρχῳ τῷ Ἀμμωνίων βασιλεί καὶ κως ἐκ λόγων ἄλλων ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου, ὡς οὐδεὶς αὐτοῦ οἶδε τὰς πηγάς, καὶ τὸν Ἑτεάρχον φάναι ἐλθεῖν κοτε 2 παρ' αὐτὸν Νασαμῶνας ἄνδρας. (τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο ἐστὶ μὲν Λιβυκόν, νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἡῶν χώραν τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ 3 πολλόν.) ἀπικομένους δὲ τοὺς Νασαμῶνας καὶ εἰρωτωμένους, εἴ τι ἔχουσι πλέον λέγειν περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης, φάναι παρὰ σφίσι 15 γενέσθαι ἀνδρῶν δυναστῶν παῖδας ὄβριστὰς τοὺς ἄλλα τε μηχανᾶσθαι ἀνδρωθέντας περισσὰ καὶ δὴ καὶ ἀποκληρῶσαι πέντε ἐωντῶν ὀφομένους τὰ ἔρρημα τῆς Λιβύης, καὶ εἴ τι πλέον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων.
- 4 (τῆς γὰρ Λιβύης τὰ μὲν κατὰ τὴν βορρην θάλασσαν ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι μέχρι Σολόεντος ἄκρης, ἢ τελευτᾷ <τὰ> τῆς Λιβύης, παρήκουσι 20 παρὰ πᾶσαν Αἴβυες καὶ Λιβύων ἔθνεα πολλά, πλὴν ὅσον Ἕλληνες καὶ Φοίνικες ἔχουσι· τὰ δὲ ὑπὲρ θαλάσσης τε καὶ τῶν ἐπὶ θάλασσαν κατηκόντων ἀνθρώπων τὰ κατ' ὑπερθε θηριώδης ἐστὶ ἡ Λιβύη, τὰ δὲ κατ' ὑπερθε

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 31 (ad ἀναισιμούμενοι) νῦν σημαίνει ἡ λέξις τὸ 'ἀριθμούμενοι', 'διανόμενοι' BR

2 ἡμερώτεροι J || 3 τεσσέρων CM | γινώσκεται δ γινώσκεται ὁ SV γινώσκεται ὁ γινώσκεται ὁ JR || 4 τοσοῦτοι Reiske τοσοῦτω DJRTSV οὔτοι ABCPM | συμβαλλομένῳ V^{ac} || 6 ἐσπερῆς C | καὶ ἡλλου δυσμέων ABCPM || 7 ἔχει ἀπὸ σαφέως (q. e. ἀπὸ τοῦ σαφέως ut vid.) J || || τάδε] τὰ ABC | τε om. C || 9 Ἄμμωνος V^{ac} | εἰς R | λόγους περὶ τοῦ Νείλου (cf. lin. 10) ABC | Ἀμμωνίῳ A¹ ||

12 αὐτῶν B | Νασαμῶνας R Νασάμμωνας J Νασμλῶ V (e Νασαμῶνας ortum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 160) || 13 Σύρτιν V^{ac} et ut vid. D^{ac} | ἔω ABC || 14 Νασάμμωνας ABC Νασαμῶνας D¹ | εἰρωτωμένους J ἐρωτωμένους AB εἰρωττωμένους Pp ἡρωττωμένους C || 15 πλέον τι λέγειν D | τῆς om. M Ald. || 17 καὶ² om. CM | αὐτῶν R || 18 Λιβύης J^{ac} | τὰ² om. PMDJRTSV || 20 ἡ] ἢ B ἢ codd. aliquot | <τὰ> suppl. Reiske iamque Scaliger in notis Cantabr. Nn. V. 26 et alii | post Λιβύης aliqua (τὰ παραθαλάσσια fere, coll. IV 181, 1) excidisse censet Stein in ed. ad usum schol., cf. Gebhardt Progr. Gymn. Chur. 1856, 3 || 22 τὸ D | ἐπὶ ὑπὲρ ABC || 23 τὰ κατ' ὑπερθε secl. Krueger, sequ. Hude | ἡ om. D | δέ om. D

τῆς θηριώδεος ψάμμος τέ ἐστι καὶ ἄνδρος δεινῶς καὶ ἔρημος πάντων.)
 ἔπει ὦν τοὺς νεηνίας ἀποπεμπομένους ὑπὸ τῶν ἡλίκων ὕδατί τε καὶ 5
 σιτοῖσι εὖ ἐξηρτημένους ἵναί τι πρῶτα μὲν διὰ τῆς οἰκεομένης, ταύτην
 δὲ διεξελθόντας ἐς τὴν θηριώδεα ἀπικέσθαι, ἐκ δὲ ταύτης τὴν ἔρημον
 5 διεξιέναι τὴν ὁδὸν ποιευμένους πρὸς ζέφυρον ἄνεμον, διεξελθόντας δὲ 6
 χώρον πολλὸν ψαμμώδεα καὶ ἐν πολλῇσι ἡμέρῃσι ἰδεῖν δὴ κοτε δένδρεα
 ἐν πεδίῳ πεφυκότα, καὶ σφεας προσελθόντας ἄπτεσθαι τοῦ ἐπεόντος ἐπὶ
 τῶν δεινῶν καρποῦ, ἀπτομένοισι δὲ σφι ἐπελθεῖν ἄνδρας μικροὺς με-
 10 τρώων ἐλάσσονας ἀνδρῶν, λαβόντας δὲ ἄγειν σφέας· φωνῆς δὲ οὔτε τι τῆς
 10 ἔκεινον τοὺς Νασαμώνας γινώσκειν οὔτε τοὺς ἄγοντας τῶν Νασαμώνων·
 ἄγειν τε δὴ αὐτοὺς δι' ἐλέων μερίστων καὶ διεξελθόντας ταῦτα ἀπικέσθαι 7
 ἐς πόλιν, ἐν τῇ πάντας εἶναι τοῖσι ἄγονσι τὸ μέγαθος ἴσους, χρῶμα δὲ
 μέλανας. παρὰ δὲ τὴν πόλιν ῥέειν ποταμὸν μέγαν, ῥέειν δὲ ἀπ' ἐσπέρης
 αὐτὸν πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα, φαίνεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ κροκοδείλους. ὁ μὲν 33
 15 δὴ τοῦ Ἀμμωνίου Ἐτεάρχου λόγος ἐς τοῦτό μοι δεδηλώσθω, πλὴν ὅτι
 ἀπονοστήσαι τε ἔφασκε τοὺς Νασαμώνας, ὡς Κυρηναῖοι ἔλεγον, καὶ ἐς
 τοὺς οὗτοι ἀπίκοντο ἀνθρώπους, γόητας εἶναι ἅπαντας. τὸν δὲ δὴ ποταμὸν 2
 τοῦτον τὸν παραρρέοντα καὶ Ἐτεάρχος συνεβάλλετο εἶναι Νεῖλον, καὶ δὴ
 καὶ ὁ λόγος οὕτω αἰρεῖ· ῥέει γὰρ ἐκ Λιβύης ὁ Νεῖλος καὶ μέσσην τάμνον
 20 Λιβύην, καὶ ὡς ἐγὼ συμβάλλομαι τοῖσι ἐμφανέσι τὰ μὴ γνωσκόμενα
 τεκμαιρόμενος, τῷ Ἰστρῷ ἐκ τῶν ἴσων μέτρων ὁρμαῖται. Ἰστρος τε γὰρ 3
 ποταμὸς ἀρξάμενος ἐκ Κελτῶν καὶ Πυρρήνης πόλιος ῥέει μέσσην σχίζων

AB C P(p)M D J RT SV

T 22 Eust. Dion. 298 Ἡρόδοτος . . . Κελτικὸν ποταμὸν οἶδε τὸν Ἰστρον, ἐν οἷς
 λέγει πληθύνεσθαι μὲν αὐτὸν ὑπὸ πολλῶν ποταμῶν (cf. IV 50, 1), ἀρχεσθαι δὲ ἐκ
 Κελτῶν, ῥέειν δὲ διὰ πάσης Εὐρώπης

14 s. Lex. Vindob. 64 ἐς τοῦτο ἀντὶ τοῦ 'μέχρι τούτου' Ἡρόδοτος· ὁ μὲν δὴ — δε-
 δηλώσθω || 20 id. 170 (s. v. συμβάλλομαι) Ἡρόδοτος· καὶ ὡς ἐγὼ — τεκμαιρόμενος

■ ἐπεὶ] ἐπεῖτε propos. Weber Stud. Ital. Fil. Cl. NS 17, 1936, 261ss. εἶπον
 propos. Reiz (v. Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1855, 3ss.) εἰπεῖν propos. Reiske,
 εἴπαι Stein | ὕδασι ABCM || 3 ἐξηρτημένους CDJRTSV || 7 ἐπελθόντας M | ἀ-
 εόντος J || 8 σφισι ABC || 10 Νασάμωνας AB Νασαμώνας CD¹ Νασαμόνας
 RV^{ac} | γινώσκειν PJR | Νασσαμώνων C Νασαμώνων RV^{ac} || 11 δὴ om. PMDJ
 RTSV | ἐλέων JRT || 12 τοῖς D | μέγεθος BDJSV || 15 τοῦτό] τοσοῦτό propos.
 Abicht, receper. Hude, cf. Lex. Vind. || 16 τε om. M | Νασάμωνας AB Νασσα-
 μώνας C Νασαμόνας V^{ac} | οἱ Κυρηναῖοι PMDJRTSV || 17 οὗς PMDJRTSV |
 οὔτοι] ὅτι D | πάντας PMDJRTSV || 18 παραρέοντα ABC | συνεβάλετο AB |
 τὸν Νεῖλον M Ald. || 19 ὁ — 20 Λιβύην haplogr. om. B || 20 καὶ ὡς] ὡς P¹ καὶ
 ὡς P^{ms} p cett. | γινωσκόμενα PJ || ■ ἐκ Κελτῶν ἀρξάμενος M | Πυρρήνης Pp
 Ald. Πειρρήνης T Πυρρήνης M

- τὴν Εὐρώπην. (οἱ δὲ Κελτοὶ εἰσι ἔξω Ἑρακλέων στηλέων, ὁμοῦρέουσι δὲ
Κυνησίωσι, οἱ ἔσχατοι πρὸς δυσμέων οἰκεῖνσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ
4 κατοικημένων.) τελευτᾷ δὲ ὁ Ἰστρος ἐς θάλασσαν ῥέων τὴν τοῦ Εὐξείνου
34 πόντον διὰ πάσης Εὐρώπης, τῇ Ἰστρίῳ Μιλησίῳ οἰκεῖνσι ἄποικοι. ὁ
μὲν δὴ Ἰστρος (ῥέει γὰρ δι' οἰκεομένης) πρὸς πολλῶν γινώσκειται· περὶ 5
δὲ τῶν τοῦ Νείλου πηγῶν οὐδεὶς ἔχει λέγειν, ἀοίκητός τε γὰρ καὶ
ἐρημός ἐστι ἡ Λιβύη δι' ἧς ῥέει. περὶ δὲ τοῦ ρεύματος αὐτοῦ, ἐπ' ὅσον
μακρότατον ἱστορεῖντα ἦν ἐξικέσθαι, εἴρηται· ἐκδίδοι δὲ ἐς Αἴγυπτον. ἡ δὲ
2 Αἴγυπτος τῆς ὀρεινῆς Κιλικίης μάλιστα καὶ ἀντίη κέεται. ἐνθεῦτεν δὲ ἐς
Σινώπην τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ πέντε ἡμερῶν ἰθαῖα ὁδὸς εὐζώνω 10
ἀνδρὶ· ἡ δὲ Σινώπη τῷ Ἰστρῷ ἐκδιδόντι ἐς θάλασσαν ἀντίον κέεται.
οὕτω τὸν Νεῖλον δοκέω διὰ πάσης τῆς Λιβύης διεξιόντα ἐξισοῦσθαι τῷ
Ἰστρῷ. Νείλον μὲν νυνὶ περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω.
- 85 Ἐρχομαι δὲ περὶ Αἰγύπτου μηχανέων τὸν λόγον, ὅτι πλεῖστα θωμάσια
ἔχει [ἢ ἡ ἄλλη πᾶσα χώρα] καὶ ἔργα λόγου μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν 15
χώραν· τούτων εἵνεκα πλέω περὶ αὐτῆς εἰρήσεται.
- Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ οὐρανῷ τῷ κατὰ σφέας ἐόντι ἑτεροίῳ καὶ τῷ ποταμῷ
φύσιν ἄλλοιην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ τὰ πολλὰ πάντα ἔμπαλιν
τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις ἐστήσαντο ἥθεά τε καὶ νόμους, ἐν τοῖσι αἱ μὲν
γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, οἱ δὲ ἄνδρες κατ' οἴκους ἐόντες 20
ὕφαινουσι· ὑφαίνουσι δὲ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνω τὴν κορόκην ὠθέοντες, Αἰγύπτιοι
3 δὲ κάτω. τὰ ἄρχαα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ

AB C P(p)M D J RT SV

T 3—4 Eust. Dion. 823 ὅπου ... τελευταῖος (τελευτᾷ v. l.) ὁ Ἰστρος περὶ τὸν
Εὐξείνου, Ἰστριανοὶ κατοικοῦσι Μιλησίων ἄποικοι, ὥς φησι Ἡρόδοτος

1 Ἑρακλείων AB Ἑρακλήϊων CPM Ald. | ὁμοῦρέουσι D || ■ δυσμέων J ||
3 ῥέων et 4 διὰ πάσης Εὐρώπης secl. Valckenaer || 4 Ἰστρίῳ ex Eust. quoque re-
cognoscas Ἰστρίῳ R Ἰστρίῳ οἱ ABC Ἰστρίῳ οἱ DS || 5 ῥέει γὰρ ῥέει C¹ ῥέ-
ων C² | οἰκευμένης S οἰκεμένης V | γινώσκειται DRJ || 6 τῶν om. R || 6—7 ἐστι
καὶ ἐρημος PMDJRTSV || 7 ἡ om. R | διηοῦρέει V^{ac} διηοῦρέει olim extitisse
recte iudicat Weber Anal. Hdt. 209 || 8—9 ἡ δὲ Αἴγυπτος haplogr. om. C || 9 ὀρει-
νῆς PD¹JRV | κεῖται S | ἐνθεῦτεν C || 10 πέντε — εὐζώνω haplogr. fere om. et
ante πόντῳ expunx. C || 11 ἀντίη MS || 12 οὕτω — 13 Ἰστρῷ om. M | τῆς om.
ABC || 14 πλέω PDJRTMSV | θωμάσια A²CPDJRTMSV || 15 ἡ om. CPM
Ald. | ἢ — χώρα, quae verba glossa esse videntur ad πρὸς πᾶσαν χώραν adscripta,
del. Stein, sequ. Hude Legrand, qui tamen ἄλλην addi vult inter πᾶσαν et χώραν |
μέζω λόγου M || 17 τῷ οὐρανῷ haplogr. om. M | ἔτεροι DJRTV || 18 ἄλλην
CP^mz ἄλλοιην P^p cett. || 20—21 ἑῶντες ὑφαίνουσι· οἱ μὲν ἄλλοι M ἐόντες ὑφαίνουσι·
ὑφαίνουσι οἱ μὲν ἄλλοι Ald. || 21 ὠθέοντες om. et ὠθέουσι supra lin. add. M ||
22 κεφαλαίων C¹D¹ κεφαλαίων J | φέρουσι C¹D

γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. οὐρέουσι αἱ μὲν γυναῖκες ὀρθαί, οἱ δὲ ἄνδρες
κατήμενοι. εὐμαρέῃ χρεώνται ἐν τοῖσι οἴκοις, ἐσθίουσι δὲ ἕξω ἐν τῇσιν
ὁδοῖσι ἐπιλέγοντες, ὥς τὰ μὲν αἰσχροῦ ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ
ποιέειν χρεόν, τὰ δὲ μὴ αἰσχροῦ ἀναφανδόν. ἱρᾶται γυνὴ μὲν οὐδεμία οὔτε 4
5 ἔρσηνος θεοῦ οὔτε θηλέης, ἄνδρες δὲ πάντων τε καὶ πασέων. τρέφειν
τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμία ἀνάγκη μὴ βουλομένοις, τῇσι δὲ
θηγατρᾶσι πᾶσα ἀνάγκη καὶ μὴ βουλομένησι. οἱ ἱεῖες τῶν θεῶν τῇ μὲν 36
ἄλλῃ κομέουσι, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ξυροῦνται. τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποισι
νόμος ἅμα κηδεῖ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς, τοὺς μάλιστα ἰκνέεται, Αἰγύπτιοι
10 δὲ ὑπὸ τοὺς θανάτους ἀνιέσι τὰς τρίχας αὖξασθαι τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ
καὶ τῷ γενεῖῳ, τέως ἐξυρημένοι. τοῖσι μὲν ἄλλοις ἀνθρώποισι χωρὶς 2
θηρίων διαίτα ἀποκέρκται, Αἰγυπτίοις δὲ ὁμοῦ θηρίοις ἡ διαίτα ἐστὶ.
ἀπὸ πυρῶν καὶ κριθέων ὅλλοι ζῶουσι, Αἰγυπτίων δὲ τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ
τούτων τὴν ζῶν ὄνειδος μέγιστόν ἐστι, ἀλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται
15 σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι. φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί, 3
τὸν δὲ πηλὸν τῇσι χερσὶ καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται. τὰ αἰδοῖα ὅλλοι μὲν

AB C P(p)M D J RT SV

Ἐσθίουσιν Αἰγύπτιοι ἐν τῇσιν ὁδοῖς — ἀναφανδόν (35, 3) exc. floril. A¹ B. eadem
exc. Stob. XL 74

Σχόλ. 36, 2 (ad μετεξέτεροι) ἐνιοι BR

T 14 s. Eust. II. 1206 (ad Y 227) Ἡρόδοτος . . . εἰς ταυτὸν φησιν ἄγεσθαι τὰς ζειὰς
ταῖς ὀλῦραις || 15 s. Strabo 823 ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ Ἡρόδοτον, καὶ ἔστιν Αἰγυπτιακὸν
τὸ τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς τὴν ἀρτοποιίαν τοῖς ποσί

2 Λέξ. εὐμαρέῃ· ἀπόπατος. Suid. εὐμαρέῃ· ἀπόπατος παρὰ Ἡρόδοτῳ. Greg. Cor.
119 εὐμαρέῃν δὲ τὴν ἀπόπατον || 13—15 D fol. 48^r τὸ 'ζῶειν' Ἰωνικὸν καὶ τὰ παρα-
πλήσια· ὀλυρα καὶ ζειὰ ταυτὸν, Ἡρόδοτος· ἀλλὰ ἀπ' ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς
ζειὰς μετεξέτεροι. παρ' Ἰωσι λέγεται μεις (cf. 82, 1) ὁ μὴν· χρῆται αὐτῷ Ἡρό-
δοτος. Ἰων (deb. ἐὼν) ὦν παρὰ τῷ αὐτῷ λέγεται καὶ εἰρήνας εἴματα (81, 2) ἀπὸ τοῦ
'εἰριον' . . . ὥς ἀπὸ τοῦ 'λάας' τὸ λαῖνον (X 154), ὥστε καὶ τὰ τοιαῦτα Ἰωνικά
ἐστίν. ὅτι Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὸ κριθὸν λωτὸν, καθά φησιν Ἡρόδοτος ἐν τούτοις·
ἐπεὶ πλῆρης . . . κριθῆς (92, 2)

2 καθήμενοι DJRTMSV | τῇσι A τοῖσι(v) CDJRTV^{ac} || 3 λέγοντες A¹ B ||
4 ποιῶν D² JRV ποιῶ D¹ | χρεῶν CDTM¹ A¹ B Stob. | μὴ αἱ in fine vers. et
ἱρᾶται in initio sequ. habet M | ἱρᾶ τε P¹ DJRTSV ἱρᾶται P² p cett. | οὐδεμία
PMDJRTSV || 5 ἔρσηνος D || τῇσι — 7 βουλομένησι haplogr. om. C | οὐδεμία
MDJRT | βουλομένησι M^{ac} D || 7 θηγατρῶσι D θηγατρῶσι JRTS θηγατρῶσι V |
ἱεῖες MD¹ R || 8 κομώουσι(v) DJTSV κομώουσι R, sed v. IV 180, 1; 191, 1 |
ξυρῶνται DJT ξυρῶντε R ξυρεῦνται C² PM ξηρεῦνται C¹, cf. II 37, 2; V 35, 3,
sed v. II 66, 4 || 9 νόμος — 11 ἀνθρώποισι haplogr. om. A¹, inf. pag. suppl. A¹ ||
12 ἡ διαίτα propos. Schaefer || 13 πυρέων M Ald. | κριθῶν D^{ac} JRTSV | ἄλλοι
DJRTSV | ζῶον M || 14 ζῶν A¹ CS ζῶν T | ὀλυρέων DJRTSV || 15 ζειὰς
ABCPM² ζειὰς Eust. cett. | σταῖς JRV σταῖς P^o pM || 16 τῇσι τοῖσι V ταῖς S |
καὶ τὴν κόπρον ἀναιρέονται om. P¹ DJRSV, habent P^m p cett., secl. Hude, aliqua
ante haec verba excidisse censet Legrand | ἄλλοι SV

ἔως ὡς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ τούτων ἔμαθον, Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμ-
 νονται. εἴματα τῶν μὲν ἀνδρῶν ἕκαστος ἔχει δύο, τῶν δὲ γυναικῶν ἐν
 4 ἑκάστη. τῶν ἰστίων τοὺς κοίλους καὶ τοὺς κάλους οἱ μὲν ἄλλοι ἔξωθεν
 προσδέουσι, Αἰγύπτιοι δὲ ἔσωθεν. γράμματα γράφουσι καὶ λογίζονται
 ψήφοισι Ἕλληνες μὲν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα, 5
 Αἰγύπτιοι δὲ ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ ποιεῦντες ταῦτα αὐτοὶ
 μὲν φασὶ ἑπιδέξια ποιεῖν, Ἕλληνας δὲ ἐπαρίστερα· διφασίοισι δὲ
 γράμμασι χρέωνται, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἱρά, τὰ δὲ δημοτικὰ καλέεται.
 37 Θεοσεβέες δὲ περισσῶς ἔοντες μάλιστα πάντων ἀνθρώπων νόμοισι
 τοιοῦσδε χρέωνται· ἐκ χαλκῶν ποτηρίων πίνουσι διασμώντες ἀνὰ πᾶσαν 10
 2 ἡμέρην, οὐκ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ, ἀλλὰ πάντες. εἴματα δὲ λίνεα φορέουσι αἰεὶ
 νεόπλυτα ἐπιτηδεύοντες τοῦτο μάλιστα. τὰ τε αἰδοῖα περιτάμνονται
 καθαριότητος εἵνεκεν προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι. οἱ δὲ
 3 ἱερεῖς ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης, ἵνα μήτε φθεῖρ μήτε 15
 4 ἄλλο μυσαρὸν μηδὲν ἐγγίγνηται σφί· θεραπεύουσι τοὺς θεοὺς. ἐσθῆτα δὲ 15
 φορέουσι οἱ ἱερεῖς λινὴν μούνην καὶ ὑποδήματα βύβλινα, ἄλλην δὲ σφί
 ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι λαβεῖν οὐδὲ ὑποδήματα ἄλλα· λούνται δὲ δις τε τῆς
 4 ἡμέρης ἑκάστης ψυχρῶ καὶ δις ἑκάστης ρυτῶς. ἄλλας τε θρησκείας
 4 ἐπιτελέουσι μυρίας ὥς εἰπεῖν λόγῳ. πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα·
 οὔτε τι γὰρ τῶν οἰκηρίων τρίβουσι οὔτε δαπανῶνται, ἀλλὰ καὶ σιτία σφί 20
 ἔστι ἱρὰ πεσσύμενα, καὶ κρεῶν βοέων καὶ χηνέων πληθὺς τι ἑκάστῳ

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 37, 1 (ad διασμώντες) καθαίροντες BR 37, 4 (ad πεσσύμενα) ὀπτώμενα
 BJR (cf. Lexx.)

T 10 Athen. 231d Ἡρόδοτος . . . φησὶ τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς χαλκοῖς ποτηρίοις
 πίνειν, τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν θύουσιν ποτε κοινῇ οὐκ εὐρεθῆναι πᾶσι δοθῆναι φιά-
 λας ἀργυρᾶς· Ψαμμμήτιχον γοῖν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων βασιλέων χαλκῇ φιάλῃ
 σπείσαι τῶν ἄλλων ἀργυρᾶς σπενδόντων

21 Λέξ. πεσσύμενα (πεσόμενα CDP)· ὀπτώμενα. Suid. πεσσύμενα· παρὰ Ἡροδότῳ
 ὀπτώμενα. Greg. Cor. 120 τὰ δὲ ὀπτώμενα πεσσύμενα

3 κρήκους V^{ac} || 5 ψήφοισι om. M || 6 ποιέοντες ABC ποιοῦντες M || 7 ἐπὶ δεξιὰ
 ABCPDS ἐπὶ τὰ δεξιὰ M Ald. | Ἕλληνες M | ἐπ' ἀριστερά ABCPMDs || 8 δη-
 μωτικά SV^{ac} || 10 τοιοῦσδε ABD | διασμέοντες Pp διασμέωντες C¹ Ald. || 11 ἡμέ-
 ρην D² τὴν ἡμέρην C | οὐκ ABC οὐκ cett. || 13 καθαριότητος CMDJRTV
 καθαρότητος S | προτιμῶντες C || 14 ἱερεῖς D | ξυρεῶνται ABDJRT ξηρεῶν-
 ται SV^c, cf. 36, 1 | πᾶν περὶ πᾶν D || 14, 15 μήτε τι ἄλλο M Ald. || 15 ἐγγίγνηται
 PDRSV ἐγγίνεταί C | σφισι ABC || 16 ἱερεῖς D || 17 βαλεῖν PDJRTSV βα-
 λέειν MS | τε om. ABCPM || 18 ὅδατι ψυχρῶ M Ald. χυθρῶ SV | θρησκείας
 D¹JSV || 19 ὥστε D | τῷ λόγῳ B || 20 γὰρ τι T | δαπανέονται M δαπανῶνται
 CP Ald. || 21 πεσόμενα V cf. Lexx. | βοέων καὶ χηνέων κρεῶν Ald. χηνέων καὶ
 βοέων καὶ κρεῶν M | τι] τε D

γίνεται πολλὸν ἡμέρης ἐκάστης, δίδεται δέ σφι καὶ οἶνος ἀμπέλινος·
 ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. κνάμους δὲ οὔτε τι μάλα σπείρουσι 5
 Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ, τοὺς τε γενομένους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἔφροντες
 πατέονται· οἱ δὲ δὴ ἱερεῖς οὐδὲ ὀρέοντες ἀνέχονται, νομίζοντες οὐ καθαρὸν
 εἶναι μιν ὄσπριον. ἱρᾶται δὲ οὐκ εἰς ἐκάστον τῶν θεῶν ἀλλὰ πολλοί, τῶν
 εἰς ἐστὶ ἀρχιερεῶς· ἑπεὶ δὲ τις ἀποθάνῃ, τοῦτον ὁ παῖς ἀντικαθίσταται.
 Τοὺς δὲ βοῦς τοὺς ἔρσενας τοῦ Ἐπάφου εἶναι νομίζουσι καὶ τοῦτον 38
 εἵνεκα δοκιμάζουσι αὐτοὺς ὧδε· τρίχα ἦν καὶ μίαν ἰδηταὶ ἐπεοῦσαν
 μέλαιναν, οὐ καθαρὸν εἶναι νομίζει. διζήται δὲ ταῦτα ἐπὶ τοῦτο τεταγ- 2
 μένος τῶν τις ἱερέων καὶ ὀρθοῦ ἐστεῶτος τοῦ κτήνεος καὶ ὑπτίον καὶ
 τὴν γλῶσσαν ἐξειρούσας, εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων σημηλίων, τὰ ἐγὼ
 ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἔρῶ, κατορεῖ δὲ καὶ τὰς τρίχας τῆς οὐρῆς, εἰ κατὰ φύσιν
 ἔχει πεφυκνίας· ἦν δὲ τούτων πάντων ἡ καθαρὸς, σημαίνεται βύβλω περὶ 3
 τὰ κέρα εἰλίσσων καὶ ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας ἐπιβάλλει τὸν
 15 δακτύλιον, καὶ οὕτω ἀπάγουσι. ἀσήμαντον δὲ θύσαντι θάνατος ἡ ζημὴ
 ἐπικέεται. δοκιμάζεται μὲν νῦν τὸ κτήνος τρόπῳ τοιῷδε, θυσίῃ δὲ σφι
 ἡδὲ κατέστηκε· ἀγαγόντες τὸ σεσημασμένον κτήνος πρὸς τὸν βωμόν, 39
 ὅκου ἂν θύσωσι πῦρ ἀνακαίουσι, ἔπειτα δὲ ἐπ' αὐτοῦ οἶνον κατὰ τοῦ
 ἱερῆίου ἐπισπείσαντες καὶ ἐπικαλέσαντες τὸν θεὸν σφάζουσι, σφάζαντες
 20 δὲ ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν. σῶμα μὲν δὴ τοῦ κτήνεος δείρουσι, κεφαλῇ 2
 δὲ κείνῃ πολλὰ καταρησάμενοι φέρουσι, τοῖσι μὲν ἂν ἡ ἀγορὴ καὶ Ἑλλήνες

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 37, 5 (ad πατέονται) γένονται BJR 38, 3 (ad βύβλω) σχοινίῳ ἐκ παπύρου
 εἰργασμένῳ BR

T 2–4 Plut. Quaest. conv. VIII 8, 2 (Mor. 729a) οἷον ἐστὶ καὶ τὸ τῶν κνάμων·
 οὔτε γὰρ σπείρειν οὔτε σιτεῖσθαι κνάμον Αἰγυπτίους, ἀλλ' οὐδ' ὀρῶντας ἀνέχεσθαι
 φησιν ὁ Ἡρόδοτος· ἰχθύων δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἐπὶ νῦν ἀπεχομένους

1 γίνετα PDJRV | ἐκάστης ἡμέρης M || 2 τι om. DJRTSV || 4 δατέονται
 DJRTSV Ald. πατέονται cett. litterae π litteram δ supraser. A man. rec. |
 ἱερεῖς C || 5 μιν εἶναι M Ald. | οὐκ P^cpM οὐχ ABCP^{ac}JRTSV^{ac} οὐδ' DV^c ||
 ἀρχιερεῶς scripsi, v. grammaticam meam 91 ἀρχιερεῶς ABC ἀρχιερεῦς pM
 JDJRTSV ἀρχιερεῦς P ενς extremæ voci supraser. A man. rec. | 6 om.
 DRTSV | ἀντικαθίσταται JRTSV || 7 τοῦς² om. SV || 8 καὶ om. C | ἐνεοῦσαν
 DJRTSV || 9 διζέται M Ald. | τούτῳ ABCPT || 10 ἱερέων V || 11 σημείων M ||
 13 τούτέων M Ald. | πάντων om. SV | βίβλω J || 14 ἐλίσσων vel ἐλίσσων PMDJ
 RTSV || 15 ἡ] καὶ ἡ C | ζημία JRTSV || 17 κατεστῆκε T || 18 θύωσι ABC |
 πῦρ ἀνακαίουσι Bekk. edd. πυρὴν καίουσι codd. (e πυρᾷ(a)καίουσι inepte in πυ-
 ρᾷ καίουσι divisum et 'correctum' esse verisimile mihi videtur) | δὲ om. DJR
 TSV || 19 ἐπει σπείσαντες C || 20 ἀποτέμνουσι T | δὴ om. ABC | δέρουσι JRTSV ||
 21 δ' ἐκείνῃ PDJTV δ' ἐκείνου MS Ald. | καταρησόμενοι DJRTSV | ἦν T |
 ἀγορῇ – p. 164, 1 τὴν haplogr. om. R

σφι ἔωσι ἐπιδήμιοι ἔμποροι, οἱ δὲ φέροντες ἐς τὴν ἀγορὴν ἀπ' ὧν ἔδοντο, τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἕλληνες, οἱ δ' ἐκβάλλουσι ἐς τὸν ποταμόν.
 3 καταρῶνται δὲ τάδε λέγοντες τῇσι κεφαλῇσι, εἴ τι μέλλει ἢ σφίσι τοῖσι θύουσι ἢ Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην
 4 τραπέσθαι. κατὰ μὲν νῦν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κτηνῶν καὶ τὴν
 ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου πάντες Αἰγύπτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωνται
 5 ὁμοίως ἐς πάντα τὰ ἱρά, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ νόμου οὐδὲ ἄλλον οὐδενὸς
 40 ἐμφύχον κεφαλῇς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδεὶς. ἡ δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν ἱρῶν καὶ ἡ καῦσις ἄλλη περὶ ἄλλο ἱρόν σφι κατέστηκε. (τὴν δ' ὧν μεγίστην
 τε δαίμονα ἡγνῆται εἶναι καὶ μεγίστην οἱ δρτὴν ἀνάγουσι, ταύτην ἐρχομαι
 10 ἐρέων.) ἐπεὰν ἀποδείρῳσι τὸν βούν, κατευξάμενοι κοιλίην μὲν κενὴν
 πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, σπλάγχχνα δὲ αὐτοῦ λείπουνσι ἐν τῷ σώματι καὶ τὴν
 πιμελήν, σκέλεα δὲ ἀποτάμουνσι καὶ τὴν ὀσφὺν ἄκρην καὶ τοὺς ὦμους
 3 τε καὶ τὸν τράχηλον. ταῦτα δὲ ποιήσαντες τὸ ἄλλο σῶμα τοῦ βοῦς πιμπλᾷσι
 ἄρτων καθαρῶν καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος καὶ σύκων καὶ λιβανωτοῦ καὶ
 15 σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, πλήσαντες δὲ τούτων καταγίζουσι
 4 ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες. προνηστεύσαντες δὲ θύουσι, καιομένων δὲ
 τῶν ἱρῶν τύπτονται πάντες· ἐπεὰν δὲ ἀποτύφωνται, δαῖτα προτίθενται,
 41 τὰ ἐλπικοντο τῶν ἱρῶν. τοὺς μὲν νῦν καθαρὸς βοῦς τοὺς ἔρσενας καὶ τοὺς
 μόσχους οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θύουσι, τὰς δὲ θηλέας οὐ σφι ἔξεστι θύειν, 20

ABC P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 39, 4 (ad ἐπίσπεισιν) ἐπίγρυσιν, θυσίαν BR 40, 3 (ad καταγίζουσι) θύουσι, πρὶ κατὰκαίονσι BR

T 19—p. 165, 2 Athenag. Legat. 24: v. ad 3, 2

18 Hes. ἀποτύφωνται· παύσονται τοῦ τύφασθαι

1 σφι ABC | ἐπιδήμιοι PMDJR(?)TSV || 2 ἐκβάλλουσιν J || 3 καταρέονται PpM Ald. καταρέονται C | μέλλοι CS || 4 κακὸν om. M || 5 κατὰ om. R || ἐπίσπεισιν JRV ἐπίπασιν T | αὐτοῖσι om. J || 7 τὰ om. J | ἱερά SV | οὐδὲ ἄλλον om. DJR TSV || ἱερῶν SV | καὶ om. C | ὧν] ὡς DJRTSV || 10 ἡγνῆται] ἄγειν τε C | ὀρτὴν ἄγουσι ταύτη C || 11 ἐπεὰν — κατευξάμενοι] ἐπὴν (ἐπ' ἢ R) προνηστεύουσι (προνηστεύουσιν S προνηστεύουσι V προμηστεύουσι P, cf. infra lin. 17, unde haec ducta videntur) τῇ] τοῖ (quod e τῇσι in P lecto restituit et glossam marginalem considerat Stephanus et in textum inserendum propos. Gronovius; illud ab illo ταύτῃ quod adhuc in C cum P arte cohaerenti legitur esse adductum censeo; τῇσι vel τῇσι PMDJRTSV) ἐπὴν (ἐπ' ἢ R) κατεύξονται (κατεύξονται JSV) θύουσι (cf. lin. 17) τὸν (τὰν DJRTV τὴν M^o Ald.) βῶν (βούν PD, cf. grammaticam meam 87) καὶ ἀποδείραντες PMDJRTSV | κενὴν Scaliger in adnotationibus Cantabrig. Bibl. Univ. Nn. V. 26 (v. Powell CR 52, 1938, 58s.) κενὴν codd. et edd. || 11, 12 πᾶσαν κενὴν M || 12 ἐξ ὧν JRT ἔξω M Ald. || 15 καθαρὸν CR || 16 θυμάτων D¹ || 17 ἔλεον C | καταχέοντες DJRTSV || 18 ἀποτύφονται R || 19 βοῦς τοὺς ἔρσενας] ἔρσενας τῶν βοῶν M Ald. | ἄρσενας R ἔρσενας Athenag. rell. || 20 θηλείας Athenag.

ἀλλ' ἰραὶ εἰσι τῆς Ἰσίου. τὸ γὰρ τῆς Ἰσίου ἀγαλμα ἐὼν γυναικίον βούκερόν 2
 ἔστι, κατὰ περ Ἑλληνες τὴν Ἰοῦν γράφουσι, καὶ τὰς βοῦς τὰς θηλέας
 Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα μακροῦ.
 τῶν εἵνεκα οὐτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος οὔτε γυνή ἀνδρα Ἑλληνα φιλήσειεν ἂν ■
 5 τῷ στόματι, οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἑλληνος χρήσεται οὐδὲ ὀβελοῖσι οὐδὲ
 λέβητι, οὐδὲ κρέως καθαροῦ βοὸς διατετυμμένον Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ
 γεύσεται. θάπτουσι δὲ τοὺς ἀποθνήσκοντας βοῦς τρόπον τόνδε· τὰς μὲν 4
 θηλέας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπιεῖσι, τοὺς δὲ ἔρσενας κατορύσσουσι ἕκαστοι ἐν
 τοῖσι προαστίοις, τὸ κέρας τὸ ἕτερον ἢ καὶ ἀμφοτέρω ὑπερέχοντα σημήλιον
 10 εἵνεκεν· ἐπεὰν δὲ σαπῇ καὶ προσίῃ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται ἐς
 ἑκάστην πόλιν βᾶρις ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλεομένης νήσον. ἡ δ' ἔστι 5
 μὲν ἐν τῷ Δέλτα, περίμετρον δὲ αὐτῆς εἰσὶ σχοῖνοι ἐννέα. ἐν ταύτῃ ὧν τῇ
 Προσωπίτιδι νήσῳ ἔνεισι μὲν καὶ ἄλλαι πόλεις συχναί, ἐκ τῆς δὲ αἱ βάρεις
 παραγίνονται ἀναιρησόμεναι τὰ ὁστέα τῶν βοῶν. (οὖνομα τῇ πόλει Ἀτάρ-
 15 βηχίς, ἐν δ' αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἄγιον ἵδρυται.) ἐκ ταύτης τῆς πόλιος ■
 πλανῶνται πολλοὶ ἄλλοι ἐς ἄλλας πόλεις, ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὁστέα ἀπ-
 ἄγουσι καὶ θάπτουσι ἐς ἓνα χῶρον πάντες. κατὰ ταῦτα δὲ τοῖσι βοῦσι καὶ
 τᾶλλα κτήνεα θάπτουσι ἀποθνήσκοντα. καὶ γὰρ περὶ ταῦτα οὕτω σφι
 νενομοθέτηται· κτείνουσι γὰρ δὴ οὐδὲ ταῦτα.
 20 Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς Θηβαίος ἵδρυται ἱερὸν ἢ νομοῦ τοῦ Θηβαίου εἰσὶ, 42
 οὗτοι μὲν πάντες οἷων ἀπεχόμενοι αἵρας θύουσι. θεοὺς γὰρ δὴ οὐ τοὺς 2
 αὐτοὺς ἀπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι [σέβονται] πλην Ἰσιός τε καὶ Ὀσίριος,

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 41, 5 (ad βάρεις) πλοῖα· πολυσήμαντος δὲ ἔστι ἡ λέξις, σημαίνει γὰρ καὶ
 τεῖχη καὶ πύργους καὶ μεγίστους οἴκους καὶ σφύρας καὶ αὐλὰς καὶ στοὰς μεγάλας BR
 (cf. Lexx.)

11 Δέξ. βάρεις· ναῦς. Greg. Cor. 121 βάρεις δὲ τὰς ναῦς || 22 Δέξ. Ὅσιρις ὁ Διόνυ-
 σος λέγεται. Suid. Ὅσιρις· τοῦτον οἱ μὲν λέγουσιν εἶναι τὸν Διόνυσον, οἱ δὲ ἄλλον ...
 Greg. Cor. 122, quasi Iados fuisset et quasi illud λέγεται Lexicorum 'ab Herodoto'
 esset intellegendum, habet haec: Ὅσιριον δὲ καλοῦσι τὸν Διόνυσον

1 εἰσι τῆς Ἰσίδος, τῆς ἀγαλμα Athenag. | βούκερόν MSV || 2 οἱ Ἑλληνες Athenag. |
 Τοῦν] οὖν C¹ | βοῦν C² || 3 ὁμοίως om. SV | πάντων om. M || 7 γεύσεται] χρήσεται
 DJRTSV | τρόπον τοιόνδε M | τρόπον τοιόνδε Ald. || 8 ἀπιάσι codd. | ἔρσενας R ||
 9 προαστείοις codd. || 10 εἵνεκα PMDJRTSV || 11 βᾶρις ABC cf. Greg. Cor. |
 καλεομένης νήσον AB | καλουμένος χώρος M¹ || 12 περίμετρος PDJRTSV | περί-
 μετροι M (ut vid.) Ald. | ταύτῃ δὴ ὧν M Ald. || 13 πόλεις DTSV | πόλεις PJR
 βάρεις D | βάρεις cett. || 14 πόλει CPMDTSV | Ἀτάρβηχίς J || 15 ἄγιον om. T ||
 16 πλανέονται PM | πλανῶνται C | πόλεις C | πόλεις MDJRTSV || 17 ἐν χωρίον
 DJRTSV | ἓνα τόπον M | ταῦτα DT | δὲ om. R || 20 Θηβαίος] Θηβαίου ABC ||
 21 μὲν νυν ABC || ■ σέβονται ἀπαντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι DJRTSV ἀπαντες M |
 σέβονται seclusi | Ὀσίριδος ABC

τὸν δὴ Διόνυσον εἶναι λέγουσι, τούτους δὲ ὁμοίως ἅπαντες σέβονται.
 ὅσοι δὲ τοῦ Μένδητος ἔκτηνται ἱρὸν ἢ νομοῦ τοῦ Μενδησίου εἰσὶ, οὗτοι δὲ
 3 αἰγῶν ἀπεχόμενοι οἷς θύουσι. Θηβαῖοι μὲν νῦν καὶ ὅσοι διὰ τούτους οἶων
 ἀπέχονται, διὰ τὰδε λέγουσι τὸν νόμον τόνδε σφι τεθῆναι· Ἡρακλέα
 θελῆσαι πάντως ἰδέσθαι τὸν Δία καὶ τὸν οὐκ ἐθέλιν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, 5
 4 τέλος δέ, ἐπεῖτε λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα, τὸν Δία μηχανήσασθαι κριὸν
 ἐκδείραντα προέχεσθαι τε τὴν κεφαλὴν ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ καὶ
 ἐνδύντα τὸ νάκος οὕτω οἱ ἑωυτὸν ἐπιδέξαι. ἀπὸ τούτου κριοπρόσωπον τοῦ
 Διὸς τῷγαλμα ποιεῦσιν Αἰγύπτιοι, ἀπὸ δὲ Αἰγυπτίων Ἀμμώνιοι ἐόντες
 Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπίων ἄποικοι καὶ φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων 10
 5 νομίζοντες· δοκεῖν δέ μοι, καὶ τὸ ὄνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδὲ σφι τὴν
 ἐπωνυμίην ἐποίησαντο, Ἀμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία. τοὺς δὲ
 6 κριοὺς οὐ θύουσι Θηβαῖοι, ἀλλ' εἰσὶ σφι ἱροὶ διὰ τοῦτο. μιῇ δὲ ἡμέρῃ τοῦ
 ἐνιαυτοῦ, ἐν ὁρτῇ τοῦ Διός, κριὸν ἓνα κατακόψαντες καὶ ἀποδείραντες
 κατὰ τῶντο ἐνδύνουσι τῷγαλμα τοῦ Διὸς καὶ ἔπειτα ἄλλο ἄγαλμα Ἡρα- 15
 κλέος προσάγουσι πρὸς αὐτό· ταῦτα δὲ ποιήσαντες τύπτονται οἱ περὶ τὸ
 ἱρὸν ἅπαντες τὸν κριὸν καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ θήκῃ θάπτουσι αὐτόν.
 48 Ἡρακλέος δὲ περὶ τοῦδε λόγον ἤκουσα, ὥς εἴη τῶν δωδέκα θεῶν· τοῦ
 ἑτέρου δὲ περὶ Ἡρακλέος, τὸν Ἕλληνες οὔδασι, οὐδαμῇ Αἰγύπτου ἐδν-

AB C P(p)M D J RT SV

Ἡρακλέα θελήσαντα πάντως (42, 3) — Αἰγύπτιοι (42, 4) exc. 96

Σχόλ. 42, 4 (ad *νάκος*) τὸ δέομα **BR**

Τ 8-12 Eust. Dion. 211 Ἡρόδοτος . . . ταῦτ' οἰόμενος εἰπεῖν Ἀμμωνα καὶ Δία λέγει, ὅτι κροισπρόσωπον τὸ τοῦ Διὸς ἦν αὐτότ' ἄγαμα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔθνος Ἀμμώνιοι. Ἀμμὺν (Ἀμμῶν γ. λ.) γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν Δία καλοῦσι || 18 Arrian. Anab. II 16 λέγει Ἡρόδοτος, ὅτι τῶν δώδεκα θεῶν Ἡρακλέα ἄγουσιν Αἰγύπτιοι

1 δῆ] δὲ δῆ ^{δη} D (quod e δὲ natum verisimillimum videtur) | ^{ονται} σέγονται M || 2 δὲ
τοῦ om. M || 3 τοῦτου JR τοῦτων TS ταῦτα V || 4 σσαι MS || 5 ἐθέλειν om. M
|| δέ om. M | μηχανήσασθαι <τάδε> (vel <τοῖνυδε>) post Heroldium edd.: quae se-
quuntur nihil sunt nisi consilium capitis obtendendi captum (qua ratione 7 προεξε-
σθαι formae aoristi praepono) itaque illud τάδε (vel sim.) supervacaneum censeo
loco Pl. Rep. 519c nisus; cf. quae de loco disseruit G. L. Cooper, TAPA 104, 1974,
33s. || 7 προεκθέσθαι MDJRTSV προεχέσθαι P^t προέχουσθαι P^p ^{rell.} || 8
om. M | ἀποταμόντα τοῦ κροῦ om. ^Α || 8 ἐάντων AB^α | ἐπιδείξειαι PMDJRTSV
SV^α ἀποδείξειαι C | κρινουσάσθαι V^{ac} || 8-9 τὰγαλα τοῦ Διὸς PMDJRTSV
cf. Eust. || 9 ποιεῦσι A ποιουσιν ^Α || 10 ἀπ' οἱ V || 11 τοῦνομα M Ald. | σφίσι
propos. Stein, sed cf. gramm. meam 105 || 12 Ἀμμοῦν PMDJRTSV Eustathii
codd. aliquot | καλοῦσι C || 13 ταῦτα M || 14 ἐορτή M ὁρτή C ὁρῆ V | κρινον
om. C | καὶ ἀποδείξαντες om. M || 15 ταῦτα DJRTSV | ἐνδύονται D | τὸ ἀγα-
μα M | ἀγαλμα ἄλλο DJRTSV | Ἡρακλέους ABCM || 16 οἱ om. C || 17 πάντες
DJRTSV || 18 τοῦδε scripsi τόνδε λόγον ἤκουσα ὥς DJRTSV τόνδε τὸν λόγον
ἤκουσα ὥς PM τόνδε τὸν λόγον ἤκουσα ὅτι ABC | δωδέκα B δώδεκα V

νάσθην ἀκοῦσαι. καὶ μὴν ὅτι γε οὐ παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον τὸ ὄνομα 2
 Αἰγύπτιοι [τοῦ Ἡρακλέους], ἀλλ' Ἕλληνες μᾶλλον παρ' Αἰγυπτίων — καὶ
 Ἑλλήνων οὗτοι οἱ θέμενοι τῷ Ἀμφιτρυῶνος γόνῳ τοῦτομα Ἡρακλέα —,
 πολλά μοι καὶ ἄλλα τεκμήριά ἐστι τοῦτο οὕτω ἔχειν, ἐν δὲ καὶ τότε, ὅτι
 5 τε τοῦ Ἡρακλέους τούτου οἱ γονέες ἀμφότεροι ἦσαν Ἀμφιτρυῶν καὶ
 Αἰκμήνῃ γεγονότες τὸ ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰγύπτου καὶ διότι Αἰγύπτιοι οὔτε
 Ποσειδῶνος οὔτε Διοσκούρων τὰ ὀνόματά φασι εἶδέναι οὐδὲ σφι θεοὶ
 οὗτοι ἐν τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι ἀποδεδέχεται. καὶ μὴν εἴ γε παρ' Ἑλλήνων 3
 ἔλαβον ὄνομά τευ δαίμονος, τούτων οὐκ ἦκιστα ἀλλὰ μάλιστα ἐμελλον
 10 μνήμην ἔξειν, εἴ περ καὶ τότε ναυτίλῃσι ἐχρέοντο καὶ ἦσαν Ἑλλήνων
 τινὲς ναυτίλοι, ὥς ἔλπομαι τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἰρέει· ὥστε τούτων ἂν καὶ
 μᾶλλον τῶν θεῶν τὰ ὀνόματα ἐξεπιστάετο Αἰγύπτιοι ἢ τοῦ Ἡρακλέους.
 ἀλλὰ τις ἀρχαῖός ἐστι θεὸς Αἰγυπτίοισι Ἡρακλῆς· ὥς δὲ αὐτοὶ λέγονσι, 4
 ἑτέα ἐστὶ ἑπτακισχίλια καὶ μύρια ἐς Ἀμασιν βασιλεύσαντα, ἐπέιτε ἐκ
 15 τῶν ὀκτὼ θεῶν οἱ δυνώδεκα θεοὶ ἐγένοντο, τῶν Ἡρακλέα ἕνα νομίζουσι.
 Καὶ θέλων δὲ τούτων περὶ σαφές τι εἶδέναι, ἐξ ὧν οἷόν τε ἦν, ἐπλευσα 44
 καὶ ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης πυνθανόμενος αὐτόθι εἶναι ἱερὸν Ἡρακλέος
 ἁγίον. καὶ εἶδον πλουσίως κατεσκευασμένον ἄλλοις τε πολλοῖσι ἀναθή- 2
 μαισι καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν στῆλαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου

ABC P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 44, 2 (ad ἀπέφθου) παναπάλου ἢ πολυνεψήτου ἅτε πλειστάκις ἐν χωνευτηρίῳ
 δοκιμασθέντος. λέγει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμικτὴν χρυσόν B

T 1–2 Eust. Od. 1386 (ad ε 23) ἀπὸ Λιβύων . . . ἐξ ἀρχῆς κατὰ Ἡρόδοτον (50, 3)
 τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ὄνομα ἐλθεῖν εἰς Ἕλληνας, καθὰ καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ||
 18–p. 168, 1 Eust. Dion. 911 λέγεται . . . ὅτι ἱερὸν Ἡρακλέος ἐν τῇ Τύρῳ ἦν πλου-
 σίως ἐσκευασμένον καὶ στῆλαι δύο κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἡ μὲν — νύκτας

19 Etym. M. s. v. πανέφθου: Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθου φησὶν ἀπὸ τοῦ 'ἐφθός'

1 μὲν edd. | τοῦτομα M || ■ τοῦ Ἡρακλέους Αἰγύπτιοι PMDJRTSV | τοῦ Ἡρα-
 κλέους del. Cobet, sequ. Hude || 3 ὄνομα PMDJRTSV || 4 τοῦτο om. M | ἐν δὲ δὴ
 καὶ M Ald., recepit. Stein Hude; an sit deterius se haud scire fatetur Wesseling ||
 7 Διοσκόρων D^{ac}SV^c Διοσκόρων (ex Διοσκῶρων natum recogn. Weber Anal. Hdt.
 180) RV^{ac} | ὀνόματά B || 8 μὲν edd. || 9 τοῦτομα τοῦ T | οὐκ om. A¹B¹C || 10 ναυ-
 τίλοις T || 11 ἐμὴ γνώμη C | τούτων M Ald. || 12 ἐξεπιστάετο M (ut vid.)
 JRTV || 13 ἐστὶ(ν) ἀρχαῖος θεὸς Αἰγυπτίοισι DJRTV ἐστὶν Αἰγυπτίοισι ἀρχαῖος
 θεὸς S ἐστὶ θεὸς ἀρχαῖος Αἰγυπτίοισι M || 14 καὶ μύρια om. M | Ἀμασι D¹JRV ||
 15 θεοὶ M | δυνώδεκα B δώδεκα DJRTSV | τῶν] τὸν PDJSV om. R | τῶν
 Ἡρακλέα ἕνα νομίζουσι εἶναι. θέλων κτλ. propos. Bekker τῶν καὶ Ἡρακλέα ἕνα
 εἶναι νομίζουσι. θέλων κτλ. propos. Abicht Progr. Gymn. Lüneburg. 1862 || 16 σα-
 φές] φανές M || 17 Ἡρακλέος ἱερὸν M || 18 εἶδον C ἴδον rell. | κατεσκευασμένων J^c
 ἐσκευασμένον Eust. || 19 μὲν] μὲν γὰρ D | ἀπευθου M¹, corr. in mg. M² ἀπέ-
 φθου J cf. Etym. M. | σμαράγδου A^cBP^cPD¹JRV^{ac} σμαράγδου Eust. rell.

λίθον λάμποντος τὰς νύκτας μεγάλως, ἐς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἱεῷσι
 3 τοῦ θεοῦ εἰρόμην, ὁκόσος χρόνος εἴη, ἐξ οὗ σφι τὸ ἱερὸν ἰδρύνται. εὗρον δὲ
 οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἑλλήσι συμφερομένους, ἔφασαν γὰρ ἅμα Τύρῳ
 οἰκισμένη καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἰδρυνθῆναι, εἶναι δὲ ἔτεα, ἀφ' οὗ Τύρον
 οἰκέουσι, τριηκόσια καὶ δισχιλία· εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρῳ καὶ ἄλλο ἱερὸν 5
 4 Ἡρακλέος ἐπωνυμίην ἔχοντος Θασίον εἶναι. ἀπικόμην δὲ καὶ ἐς Θάσον,
 ἐν τῇ εὗρον ἱερὸν Ἡρακλέος ὑπὸ Φοινίκων ἰδρυνόμενον, οἱ κατ' Εὐρώπης
 ζήτησιν ἐκπλώσαντες Θάσον ἔκτισαν, καὶ ταῦτα καὶ πέντε γενεῇσι
 ἀνδρῶν πρότερά ἐστι ἢ τὸν Ἀμφιτρώωνος Ἡρακλέα ἐν τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι.
 5 Τὰ μὲν νυν ἱστορημένα δηλοῖ σαφέως παλαιὸν θεὸν Ἡρακλέα εἶναι. 10
 καὶ δοκέουσι δέ μοι οὗτοι ὀρθότατα Ἑλλήνων ποιέειν, οἱ διὰ Ἡράκλεια
 ἰδρυσάμενοι ἔκτηνται καὶ τῷ μὲν ὡς ἀθανάτῳ, Ὀλυμπίῳ δὲ ἐπωνυμίην,
 45 θύουσι, τῷ δὲ ἐτέρῳ ὡς ἥρῳι ἐναγίζουσι. λέγουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα
 ἀνεπισκέπτως οἱ Ἕλληνες· εὐδήθης δὲ αὐτῶν καὶ ὅδε ὁ μῦθος ἐστι, τὸν
 περὶ τοῦ Ἡρακλέος λέγουσι, ὡς αὐτὸν ἀπικόμενον ἐς Αἴγυπτον στέφαντες 15
 οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον ὡς θύσοντες τῷ Δίῳ· τὸν δὲ τέως μὲν
 ἡσυχίην ἔχειν, ἐπεὶ δὲ αὐτοῦ πρὸς τῷ βωμῷ κατάρχοντο, ἐς ἀλκήν τραπό-
 ■ μενον πάντας σφέας καταφονεῦσαι. ἐμοὶ μὲν νυν δοκέουσι ταῦτα λέγοντες
 τῆς Αἰγυπτίων φύσιος καὶ τῶν νόμων πάμπαν ἀπείρως ἔχειν οἱ Ἕλληνες·
 τοῖσι γὰρ οὐδὲ κτήρεα ὁσίη θύειν ἐστὶ χωρὶς ὅτων καὶ ἐρσένων βοῶν 20

ABC P(p)M DJRTSV

Σχόλ. 44, 5 τῷ μὲν θυσίας προσφέρουσι, τῷ δὲ χοάς ἐπιχεύουσιν, ἅτινα μέτεστι
 νεκροῖς ἐπιχεόμενα εἶδη, μέλι καὶ ἄλφιτα καὶ τινα ἄλλα· μέλι, ὅτι φροντίδος ἀμοι-
 ροῦσιν οἱ νεκροί· ἄλφιτα, ὅτι οὐκ ἀναθλήσειν δύνανται ὡς οὐδὲ τὰ ἄλφιτα. καὶ
 αὕτη μὲν δόξα Ἑλλήνων, οὐ θεοσεβῶν δὲ ἀνδρῶν BR

T 6—8 Eust. Dion. 517 Ἡρόδοτος μέμνηται λέγων, ὅτι προσόδους εἶχον μεγάλας οἱ
 Θάσιοι καὶ μέταλλα χρυσᾷ Σκαπτήης ὕλης (VI 46, 2—3)· ἀνέυρον δὲ αὐτὰ Φοινίκας οἱ
 κτίσαντες τὴν νῆσον μετὰ Θάσον τοῦ Φοίνικος, ἐξ οὗ ἔχει καὶ τὸννομα (VI 47, 1).
 εἶχε δὲ ἱερὸν Ἡρακλέους ἢ Θάσος ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων ἰδρυνθέν, οἱ πλεόσταντες
 κατὰ ζήτησιν τῆς Εὐρώπης τὴν Θάσον ἔκτισαν || 13 Plut. de Hd. mal. 13 (Mor.
 857) ἀλλ' ὁμοῦς ἐκεῖνος μὲν ἀποφαίνει θεοῦς, τούτοις δ' ὡς φθιτοῖς καὶ ἡρώων ἐνα-
 γίζειν οἰεῖται δεῖν, ἀλλὰ μὴ θύειν ὡς θεοῖς

1 μεγάληως a Gronovio repudiatum probat Wesseling idemque recognoscas ex illo
 Vallae smaragdo maiorem in modum splendente per noctem, quo nisus μεζόνως
 propos. Weber BPhW 1941, 235ss. μέγα φῶς a Reiskio propositum reiecit Herold
 Progr. Gymn. Nuremb. 1853, 5: μέγαθος codd. (ante hanc vocem explic. quae ab
 Eust. laudantur) | ἱερεῷσι R || 2 ἡρώμην C | ἱερὸν D¹R || 3 Ἑλλήσι om. M ||
 4 ἰδρυνθῆναι CPM | δὲ τὰ ἔτεα B || 5 εἶδον C ἶδον cett. || 6 ἀπικόμενος M Ald.
 -ος ex compend. et -ην supraser. J | καὶ om. SV | Θάσσον B || 7 ἐν τῇ om. M
 Ald. || 8 καὶ¹ om. PMDJRTSV || 10 θεὸν τὸν Ἡρακλέα M Ald. || 11 Ἡρακλέα ABC
 Ἡρακλεῖα D || 14 αὐτέων M Ald. | μῦθος] μισθός R | τὸν om. SV || 15 Ἡρα-
 κλέους M^{ac} || 17 αὐτοὶ DJRTSV || 19 ἀπείρως SV || 20 ὁσίη om. M | ὁῶν C ὁῶν
 cett. | ἐρσένων] σέων SV

καὶ μόσχων, ὅσοι ἂν καθαροὶ ἔωσι, καὶ χηνῶν, κῶς ἂν οὗτοι ἀνθρώπους
θύοιεν; ἔτι δὲ ἓνα ἔοντα τὸν Ἡρακλέα καὶ ἔτι ἄνθρωπον, ὥς δὴ φασι, 3
κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι; καὶ περὶ μὲν τούτων τοσαῦτα
ἡμῖν εἰποῦσι καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμένεια εἴη.

5 Τὰς δὲ δὴ αἰγας καὶ τοὺς τράγους τῶνδε εἵνεκα οὐ θύουσι Αἰγυπτίων οἱ 46
εἰρημένοι· τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτῶ θεῶν λογίζονται εἶναι οἱ Μενδησίοι,
τοὺς δὲ ὀκτῶ θεοὺς τούτους προτέρους τῶν δυνώδεκα θεῶν φασι γενέσθαι.
γράφουσι τε δὴ καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι τοῦ Πανὸς τῷγαλμα κατὰ περ 2
Ἑλληνες αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα οὔτι τοιοῦτον νομίζοντες εἶναι
10 μιν, ἀλλ' ὅμοιον τοῖσι ἄλλοις θεοῖσιν. ὅτεν δὲ ἔνεκα τοιοῦτον γράφουσι
αὐτόν, οὐ μοι ἡδῖον ἔστι λέγειν· σέβονται δὲ πάντας τοὺς αἰγας οἱ Μενδή- 3
σιοι, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλεῶν, καὶ τούτων οἱ αἰπόλοι τιμὰς
μέζονας ἔχουσι· ἐκ δὲ τούτων εἰς μάλιστα, ὅστις ἐπεὰν ἀποθάνῃ, πένθος
μέγα παντὶ τῷ Μενδησίῳ νομῶ τίθεται. καλέεται δὲ ὁ τε τράγος καὶ ὁ 4
15 Πᾶν Αἰγυπτιστὶ Μένδης. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ ἐπ' ἐμεῦ τοῦτο τὸ
τέρας· γυναικὶ τράγος ἐμίσγετο ἀναφανδόν. τοῦτο ἐς ἐπίδεξιν ἀνθρώπων
ἀπρίκετο.

Ἦν δὲ Αἰγύπτιοι μιὰρὸν ἡγῆνται θηρίον εἶναι· καὶ τοῦτο μὲν, ἦν τις 47
ψαύσῃ αὐτῶν παριὼν ὕς, αὐτοῖσι τοῖσι ἱματίοις ἀπ' ὧν ἔβαφε ἐκιντὸν
20 βὰς ἐς τὸν ποταμόν, τοῦτο δέ, οἱ συμβῶται ἔοντες Αἰγύπτιοι ἐγγενεές ἐς
ἱὸν οὐδὲν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐσέρχονται μῦθοι πάντων, οὐδέ σφι ἐκδίδοσθαι
οὐδεὶς θυγατέρα ἐθέλει οὐδ' ἄγεσθαι ἐξ αὐτέων, ἀλλ' ἐκδίδονται τε οἱ
συμβῶται καὶ ἄγονται ἐξ ἀλλήλων. τοῖσι μὲν νυν ἄλλοις θεοῖσι θύειν ὅς 2
οὐ δικαιοῦσι Αἰγύπτιοι, Σελήνῃ δὲ καὶ Διονύσῳ μούνοισι τοῦ αὐτοῦ
25 χρόνον, τῇ αὐτῇ πανσελήνῃ, τοὺς ὅς θύσαντες πατέονται τῶν κρεῶν.

AB C P(p)M D J RT SV

1 καὶ μόσχων καὶ ὅσοι C | ὅσοι ἐὰν καθαροὶ ABC | χηνέων M Ald. || 2 ὄντα
ABCM | δὴ] δέ T || 3 ἔχειν ABC nescio an recte || 4 εὐμένεια vel εὐμενέα DJR
TSV (non liquet P) εὐμένα p || 5–6 οἱ εἰρημένοι Αἰγυπτίων M || 6 τῶν
τὸν V^{ac} || 7 δυνώδεκα B | γεγενῆσθαι D^c || 8 τε] δὲ PMDJRTSV | καὶ γλύ-
φουσι om. C | οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλματοποιοὶ B²PMDJRTSV || 8–9 κατὰ
περ Ἑλληνες τῷγαλμα M || 9 οὔτι] ὅτι C || 10 εἵνεκα CPM || 11 ἴδιον DJ | τοὺς]
τὰς M^c || 12 θηλεῶν] v. praef. p. XII s. | τούτων ... ἔχουσι (13)] τούτοις ... νέμονται
coni. Legrand | τινὰς R || ἓνα propos. Stein || 14 Μενδησίῳ M | τε] τι J || 15 τὸ
om. D || 16 ἐπίδεξιν A¹CMJSV^{ac} | an ἀνθρώποισι sit scribendum dubitat Leg-
rand || 17 ἀπρίκετο] ἐγένετο M || 18 ἡγῆνται C | θηρίων SV | μὲν] μὴ JRV || 19 τοῖσι
om. SV | ἀπ' ὧν] ἀπὸν C ἀπὸν PDJRTSV || 20 ἐς¹] ἐπὶ ABC | συμβῶται M |
εἰς CM || 21 ἱερὸν M || 22 θυγατέρα οὐδεὶς PMDJRTSV | αὐτῶν ABC | ἐκδι-
δοσθαι C | τε om. M Ald. || 23 συμβῶται J | ἀγέσθαι C || 24 μούνοι J || 25 τῇ
αὐτῇ πανσελήνῃ τοὺς secl. Gomperz | τοὺς secl. Legrand | πατέονται C | τῶν]
τὸν M

- διότι δὲ τοὺς ὅς ἐν μὲν τῇσι ἄλλῃσι ὀρθῇσι ἀπεστύγῃσιν, ἐν δὲ ταύτῃ
 θύουσιν, ἔστι μὲν λόγος περὶ αὐτοῦ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγόμενος, ἐμοὶ
 3 μέντοι ἐπισταμένῳ οὐκ εὐπρεπέστερός ἐστι λέγεσθαι. θυσίῃ δὲ ἥδε τῶν
 ὧν τῇ Σελήνῃ ποιεῖται· ἐπεὰν θύσῃ, τὴν οὐρὴν ἄκρην καὶ τὸν σπλήνα
 καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεῖς ὁμοῦ κατ' ὧν ἐκάλυψε πάσῃ τοῦ κτήneos τῇ 5
 πιμελῇ τῇ περὶ τὴν νηδὺν γινόμενῃ καὶ ἔπειτα καταγίξει πυρὶ· τὰ δὲ
 ἄλλα κρέα σιτέονται ἐν τῇ πανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ ἰρὰ θύωσιν, ἐν ἄλλῃ δὲ
 ἡμέρῃ οὐκ ἂν ἔτι γευσάτο. οἱ δὲ πένητες αὐτῶν ὑπ' ἀσθενείας βίον
 σταιτίνas πλάσαντες ὅς καὶ ὀπτήσαντες ταύτας θύουσι.
- 48 Τῷ δὲ Διονύσῳ τῆς ὀρθῆς τῇ δορπὴν χοῖρον πρὸ τῶν θυρέων σφάξας 10
 ἕκαστος διδοῖ ἀποφέρεισθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ τῷ ἀποδομένῳ τῶν συμβωτέων.
 τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγουσι ὀρθὴν τῷ Διονύσῳ Αἰγύπτῳ πλὴν χορῶν κατὰ
 ταῦτα σχεδὸν πάντα Ἑλλήσι· ἀντὶ δὲ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα
 ὅσον τε πεχναῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κόμας
 γυναικες, νεῦον τὸ αἰδοῖον οὐ πολλῷ τεφ' ἔλασσον ἔδον τοῦ ἄλλον σώματος· 15
 3 προηγέεται δὲ αὐλός, αἱ δὲ ἔπονται αἰείδουσαι τὸν Διόνυσον. διότι δὲ
 μέζον τε ἔχει τὸ αἰδοῖον καὶ κινεῖ μοῦνον τοῦ σώματος, ἔστι λόγος περὶ
 49 αὐτοῦ ἰρὸς λεγόμενος. ἥδη ὧν δοκέει μοι Μελάμπους ὁ Ἀμυνθέωνος τῆς
 θυσίης ταύτης οὐκ εἶναι ἀδαῆς ἀλλ' ἔμπειρος. Ἑλλήσι γὰρ δὴ Μελάμπους
 ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος τοῦ Διονύσου τό τε οὔνομα καὶ τὴν θυσίην καὶ τὴν 20
 πομπὴν τοῦ φαλλοῦ· ἀτρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλαβὼν τὸν λόγον ἔφηνε,
 ἀλλ' οἱ ἐπιγενόμενοι τοῦτω σοφισταὶ μεζόνως ἐξέφηναν. τὸν δ' ὧν φαλλὸν
 τὸν τῷ Διονύσῳ πεμπόμενον Μελάμπους ἐστὶ ὁ κατηγησάμενος, καὶ ἀπὸ
 2 τούτου μαθόντες ποιεῖουσι, τὰ ποιεῖουσιν Ἑλληνες. ἐγὼ μὲν νῦν φημι
 Μελάμποδα γενόμενον ἄνδρα σοφὸν μαντικὴν τε ἐωντῷ συστήσαι καὶ 25

AB C P(p)M D J RT SV — ab initio fere cap. 49 usque ad 50, 2 AB C
 P(p) D J RT M SV

Σχόλ. 47, 3 (ad καταγίξει) κατακαίει B

1 δέ¹] μὲν C | μὲν om. CPMDJRTSV | ἀποστύγῃσιν MSV || 2 ὑπ' J ||
 4 θήσει T || 5 ἐπίπλοον C || 7 κρέα om. DJRTSV, secl. Hude | πανσελήνῃ C | ἐν
 τῇ ἰρὰ θύωσι R | θύωσιν ABC || 8, 9 βιούς τε τινὰς MDJRTSV βίου σταιτίνas
 ABP^{ms} βίου σταιτίνas Cp σταιτίνas P^t || 10 ὀρθῆς M | τῆς τῇ δορπὴν JRV
 τῆς τῇ δορπῆς S || 11 συμβωτέων J συμβωτέων ABM || 12 ἄλλην om. M | οἱ Αἰ-
 γύπτιοι PMDJRTSV | χοίρων PD Ald. χοίρων MJRSV χέρων T || 13 δὲ
 om. M^t | σφισι ABC || 14 νευρόσπαστα M νευρόσπαστα R || 15 αἱ γυναῖκες M
 ται γυναῖκες Ald. | ὧν M || 18 ἰρὸς λεγόμενος] προσλεγόμενος DRTSV προσε-
 γόμενος J || 19 δὴ om. R || 20 ἐξηγούμενος M | τοῦ] τὸ J | τε om. PDJRTMSV
 τοῦνομα M Ald. || 22 ἐπιγινόμενοι ABC | μεζόνως T || 23 τὸν] τῷ V^{ac} | ἀπηγη-
 σάμενος PDJRTMSV || 24 ποιεῖσι τὰ ποιεῖσι(ν) PDRTMSV ποιεῖσιν J | οἱ
 Ἑλληνες M || 25 ἄνδρα σοφὸν γενόμενον M

πνθόμενον ἀπ' Αἰγύπτου ἄλλα τε πολλὰ ἐσηγγήσασθαι Ἕλλησι καὶ τὰ
 περὶ τὸν Διόνυσον ὀλίγα αὐτῶν παραλλάξαντα· οὗ γὰρ δὴ συμπεσεῖν γε
 φήσω τὰ τε ἐν Αἰγύπτῳ ποιούμενα τῷ θεῷ καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἕλλησι·
 ὁμότροπα γὰρ ἂν ἦν τοῖσι Ἕλλησι καὶ οὐ νεωστὶ ἐσαγμένα. οὐ μὲν οὐδὲ 3
 5 φήσω, ὅπως Αἰγύπτιοι παρ' Ἑλλήνων ἔλαβον ἢ τοῦτο ἢ ἄλλο κοῦ τι
 νόμιον. πνθέσθαι δέ μοι δοκεῖ μάλιστα Μελάμπους τὰ περὶ τὸν Διόνυσον
 παρὰ Κάδμου τε τοῦ Τυρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ Φοινίκης ἀπικομένων
 ἐς τὴν νῦν Βοιωτὴν καλεομένην χώραν. σχεδὸν δὲ καὶ πάντων τὰ οὐνό- 50
 ματα τῶν θεῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐλήλυθε ἐς τὴν Ἑλλάδα. διότι μὲν γὰρ ἐκ τῶν
 10 βαρβάρων ἦκει, πνθανόμενος οὕτω εὐρίσκω ἐόν· δοκέω δ' ὦν μάλιστα
 ἀπ' Αἰγύπτου ἀπίχθαι. ὅτι γὰρ δὴ μὴ Ποσειδέωνος καὶ Διοσκόρων, ὥς 2
 καὶ πρότερόν μοι ταῦτα εἴρηται, καὶ Ἥρης καὶ Ἰστῆς καὶ Θέμιος καὶ
 Χαρίτων καὶ Νηρηίδων, τῶν ἄλλων θεῶν Αἰγυπτίοισι αἰεὶ κοτε τὰ
 οὐνόματά ἐστι ἐν τῇ χώρῃ. λέγω δέ, τὰ λέγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι. τῶν δὲ
 15 οὐ φασὶ θεῶν γινώσκειν τὰ οὐνόματα, οὗτοι δά μοι δοκεῖν ὑπὸ Πελασγῶν
 ὀνομασθῆναι πλὴν Ποσειδέωνος, τοῦτον δὲ τὸν θεὸν παρὰ Λιβύων
 ἐπίθοντο· οὐδαμοὶ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς Ποσειδέωνος οὐνομα κέκτηνται εἰ 3
 μὴ Λίβνες καὶ τιμῶσι τὸν θεὸν τοῦτον αἰεὶ. νομίζουσι δ' ὦν Αἰγύπτιοι
 οὐδ' ἤρωσι οὐδέν.
 20 Ταῦτα μὲν νῦν καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις, τὰ ἐγὼ φράσω, Ἕλληνες 51
 ἀπ' Αἰγυπτίων νενομίκασιν· τοῦ δὲ Ἑρμέως τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ
 αἰδοῖα ποιούντες οὐκ ἀπ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασιν, ἀλλ' ἀπὸ Πελασγῶν,
 πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἀπάντων Ἀθηναῖοι παραλαβόντες, παρὰ δὲ τούτων
 ὄλλοι. Ἀθηναῖοις γὰρ ἤδη τηνικαῦτα ἐς Ἑλλήνας τελέουσι Πελασγοὶ 2
 25 σύνοικοι ἐγένοντο ἐν τῇ χώρῃ, ὅθεν περ καὶ Ἕλληνες ἤρξαντο νομισθῆναι.
 ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄργια μεμύηται, τὰ Σαμοθρίκας ἐπιτελέουσι

AB C P(p) D J RT M SV — inde a 50, 3 AB C P(p)M D J RT SV

T 16 Eust. Od. 1386: v. ad 43, 2

1 πνθόμενος M | ἀπηγγήσασθαι M Ald. || ■ τὸν om. M | συμπεσεῖν M Ald. ||
 3 τοῖς JRMSV || 4 ὁμότροπα SV | ὁμότροπα — Ἕλλησι haplogr. om. B¹ | ἂν
 om. JRTMSV | ἐσηγγήματα PD^c ἐσηγγήματα D^{ac} JRTMSV, v. grammaticam meam

142 | μὲν] μὴν ABCP || ■ ἄλλο* D || 6 νόμιον M | μάλιστα om. PDJRTSV,
 habet p || 7 τοῦ τε C τοῦ M | Τυρίων DJRT Τυρέων V Τυρέω S || 8—9 πάντα
 τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν M πάντα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν Ald. πάντων τῶν θεῶν τὰ
 οὐνόματα (ὀνόματα V) SV || 11 Διοσκόρων D^{ac} || 12 Θέμιδος ABC || 13 τῶν] καὶ τῶν
 PMDJRTSV || 14 εἰσι(ν) MSV || 15 ὀνόματα V || 17 οὐδαμῇ SV Ald. | ὄνομα CT |
 ἐκτενται PC^c M || 18 τιμῶσι CPM Ald. || 19 οὐ δὴ δρωσί(ν) DJRTSV || 21 ἀπ']
 ὑπ' M || ■ ποιούνται SV || 24 ἄλλοι T | ἥδη] δὴ PMJRT om. DSV | Ἕλλησι M |
 στελέουσι J || 25 περ om. J | ἤρξαντο C ἤρξαντο <αὐτοὶ> Legrand

3 παραλαβόντες παρὰ Πελασγῶν, οὗτος ὦνῆρ οἶδε τὸ λέγω. τὴν γὰρ
 Σαμοθηρικήν οἶκεον πρότερον Πελασγοὶ οὗτοι οἱ περ Ἀθηναίοισι
 σῶνοικοι ἐγένοντο, καὶ παρὰ τούτων τὰ ὄργια Σαμοθηρικές παραλαμβά-
 4 ρουσι. ὀρθὰ ὦν ἔχειν τὰ αἰδοῖα τὰγάλματα τοῦ Ερμέω Ἀθηναῖοι πρῶτοι
 Ἑλλήνων μαθόντες παρὰ Πελασγῶν ἐποίησαντο. οἱ δὲ Πελασγοὶ ἱρόν 5
 τινα λόγον περὶ αὐτοῦ ἔλεξαν, τὰ ἐν τοῖσι ἐν Σαμοθηρική μυστηρίοισι
 52 δεδῆλωται. ἔθνον δὲ πάντα πρότερον οἱ Πελασγοὶ θεοῖσι ἐπενχόμενοι,
 ὥς ἐγὼ ἐν Δωδώνῃ οἶδα ἀκούσας, ἐπωνυμίην δὲ οὐδ' οὐνομα ἐποιεῦντο
 οὐδενὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἀκηκόεσάν κω. θεοὺς δὲ προσωνόμασάν σφεας ἀπὸ
 τοῦ τοιούτου, ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα καὶ πάσας νομάς 10
 2 εἶχον. ἔπειτε δὲ χρόνον πολλοῦ διεξελθόντος ἐπύθοντο ἐκ τῆς Αἰγύπτου
 ἀπυγμένα τὰ οὐνόματα τῶν θεῶν τῶν ἄλλων, Διονύσον δὲ ὕστερον πολλῶ
 ἐπύθοντο, καὶ μετὰ χρόνον ἐχρηστηριάζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων ἐν
 Δωδώνῃ· τὸ γὰρ δὴ μαντήιον τοῦτο νενομίεται ἀρχαιότατον τῶν ἐν
 3 Ἑλλήσι χρηστηρίων εἶναι καὶ ἦν τὸν χρόνον τοῦτον μῦθον. ἐπεὶ ὦν 15
 ἐχρηστηριάζοντο ἐν τῇ Δωδώνῃ οἱ Πελασγοί, εἰ ἀνέλωνται τὰ οὐνόματα
 τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἦκοντα, ἀνείλε τὸ μαντήιον χρᾶσθαι. ἀπὸ μὲν δὴ
 τούτου τοῦ χρόνου ἔθνον τοῖσι οὐνόμασι τῶν θεῶν χρεώμενοι. παρὰ δὲ

ABC P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 52, 3 (ad ἀνείλε) ἐχρησεν B (cf. Lexx. ad I 13, 1)

T 10 Eust. II. 19 (ad A 5) καθ' Ἡρόδοτον οἱ θεοὶ οὗτω καλοῦνται, διότι κόσμῳ
 ἔθεντο τὰ πάντα πρήγματα || 14 id. Od. 1760 (ad ξ 327) Ἡρόδοτος . . . ἀρχαιότατον
 εἰπὼν τῶν ἐν Ἑλλήσι χρηστηρίων τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον φησὶ (55, 1—2) καὶ ὅτι
 λέγεται, ὥς δύο μέλαινα πελειάδες ἐκ Θηβῶν τῶν Αἰγυπτίων ἀναπτάμεναι, ἡ μὲν
 εἰς Λιβύην ἀφίκετο, ἡ δὲ εἰς Δωδώνην, ἐνθα καθεσθείσα ἐπὶ φηγὸν ἐλάλησε φωνῇ
 ἀνθρωπίνῃ, χρῆναι μαντεῖον ἐκεῖ Διὸς γενέσθαι, καὶ ἐγένετο. ἡ δὲ ἑτέρα πελειὰ χρη-
 στήριον Ἄμμωνος ἐκέλευσε ποιεῖν τοὺς Λίβνας, καὶ ἐποίησαν. δοκοῦσι δὲ μοι, φησὶν
 (57, 1), αἱ πελειάδες αὗται βάρβαροι γυναικες εἶναι, διό καὶ ἐδόκουν ὁμοίως ὄναισι
 φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον συνετὰ ἐλάλουν βαρβαρίζουσαι. τὸ δὲ μέλαν τῆς πελειάδος
 σημαίνει, ὅτι Αἰγυπτία ἡ γυνὴ ἦν. ἱέρειαι δὲ, φησι (55, 3), τῶν Δωδοναίων, πρεσβυ-
 τήτῃ μὲν Προμένεια, ἡ δὲ μετ' αὐτὴν Τιμαρέτη, ἡ δὲ νεωτάτῃ Νικάνδρῃ

11 v. quae ad I 146, 3 ex Aelio Dion. afferuntur

1 λαβόντες pM Ald. | ὁ ἀνὴρ TV ὦνῆρ JR | τὸ] τὸν (comp. d.) J τὰ M
 Ald. || 2 Σαμοθηρικήν J | οἱ] τοὶ M || 3 Σαμοθηρικές — 4 τοῦ om. C | Σαμοθηρικές
 τὰ ὄργια PMDJRTSV || 4 τὰ ἀγάλματα AB || 4—5 πρῶτοι παρὰ Πελασγῶν μαθόν-
 τεσ (Ἑλλήνων in mg. suppl.) M πρῶτοι Ἑλλήνων παρὰ Πελασγῶν μαθόντες Ald. ||
 6 ἐπ' om. DJRTSV Ald. | Σαμοθηρική J Σαμοθηράκη R || 7 δὲ καὶ πάντα M Ald. |
 ἐπυχόμενοι M || ■ ὄνομα T || 9 αὐτέων M Ald. | ἀκηκόεσάν κοθεν οὐς δὲ T ἀκήκοες ἄν
 κοθεν οὐς δὲ JRV ἀκηκόασιν ἄν κοθεν οὐς δὲ S | προσωνόμασαν BJRV | σφε T ||
 10 τοῦ om. A¹ | τοιούτου] αἰτίου M || 11 ἐπείτε ABC ἔπειτα cett. | διελθόντος
 PMDJRTSV || 12 ἀπυγμένα MSV ἀπικόμενα ABC | τῶν¹ τῷ J || 12, 13 ἐπύ-
 θοντο πολλῶ M || 13 τῶν om. D, secl. Hude || 14 νενομίστο M Ald. | τῶν om. M ||
 15 οὐν MJRTSV || 16 ἀνέλονται DM || 17 τὰ om. RSV || 18 χρεώμενοι DJRV

Πελασγῶν Ἕλληνες ἐξεδέξαντο ὕστερον. ὅθεν δὲ ἐγένοντο ἕκαστος τῶν 53
θεῶν εἴτε ἀεὶ ἦσαν πάντες ὁκοῖοι τέ τινες τὰ εἶδεα, οὐκ ἠπιστάτο μέχρι
οὐδ' ἁπλῶς τε καὶ χθές, ὥς εἰπεῖν λόγῳ. Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίην 2
τετρακοσίοις ἔτεσι δοκέειν μὲν πρεσβυτέρους γενέσθαι καὶ οὐ πλείοσι.
5 οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ ποιήσαντες θεογονίην Ἕλλησι καὶ τοῖσι θεοῖσι τὰς
ἐπωνυμίας δόντες καὶ τιμὰς τε καὶ τέχνας διελόντες καὶ εἶδεα αὐτῶν
σημήναντες. οἱ δὲ πρότερον ποιηταὶ λεγόμενοι τούτων τῶν ἀνδρῶν 3
γενέσθαι ὕστερον, ἔμοιγε δοκέειν, ἐγένοντο. τούτων τὰ μὲν πρῶτα αἱ
Δωδωνίδες ἰέρειαι λέγουσι, τὰ δὲ ὕστερα τὰ ἐς Ἡσίοδον τε καὶ Ὅμηρον
10 ἔχοντα ἐγὼ λέγω.

Χρηστηρίον δὲ περὶ τοῦ τε ἐν Ἑλλήσι καὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ τότε Αἰγύπτῳ 54
λόγον λέγουσι· ἔφασαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Θηβαίου Διὸς δύο γυναῖκας ἱερεῖας
ἐκ Θηβῶν ἐξαχθῆναι ὑπὸ Φοινίκων, καὶ τὴν μὲν αὐτέων πνθῆσθαι ἐς
Λιβύην προηθείσαν, τὴν δὲ ἐς τοὺς Ἕλληνας· ταύτας δὲ τὰς γυναῖκας
15 εἶναι τὰς ἰδρυσάμενας τὰ μαντήια πρῶτας ἐν τοῖσι εἰρημένοισι ἔθνεσι.
εἰρομένου δὲ μὲν, ὁκόθεν οὕτω ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγουσι, ἔφασαν 2
πρὸς ταῦτα ζήτησιν μεγάλην ἀπὸ σφέων γενέσθαι τῶν γυναικῶν τούτων,
καὶ ἀνευρεῖν μὲν σφεας οὐ δυνατοὶ γενέσθαι, πνθῆσθαι δὲ ὕστερον ταῦτα

AB C P(p)M D J RT SV

. T 3-8 Cyrill. adv. Iulian. III p. 76 διατέθενται γὰρ ἑτέρως, οὐ κομφορείας καὶ
μύθους τὰ περὶ θεῶν εἶναι λέγοντες, ἀλλ' ὥς ἀληθεῖς καὶ δοκιματάς δεχόμενοι
τὰς φωνὰς καὶ τοῦτο οἱ συνετάτατοι. Ἡρόδοτος γοῦν ὁ διαβόητος ἱστορίαν συντε-
θηκώς οὕτω πού φησι· Ἡσίοδον - ἐγένοντο. cf. Rydbeck, Svensk Teologisk Kvar-
talskrift 45, 1969, 75-81. Athenag. Legat. 14 ἀνάγκη . . . ἀπολογούμενον ἀκρι-
βεστέρους παρέχων τοὺς λογισμούς καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων, ὅτι νεώτερα, καὶ περὶ
τῶν εἰκόνων, ὅτι χθές καὶ πρόφην γεγονάσιν, ὥς λόγῳ εἰπεῖν. ἴστε δὲ καὶ ὑμεῖς ταῦτα
ἀξιολογώτερον, ὥς ἂν ἐν πᾶσι καὶ ὑπὲρ πάντας τοῖς παλαιοῖς συγγενόμενοι. φημί οὖν
Ὀρφέα καὶ Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον εἶναι τοὺς καὶ γένη καὶ ὀνόματα δόντας τοῖς ὑπ'
αὐτῶν λεγομένοις θεοῖς. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἡρόδοτος· Ἡσίοδον - σημήναντες. cf.
Rydbeck l. c.

1 ἐδέξαντο MDJRTSV | ὅθεν] ἐνθεν ABC | ἐγένετο BCM || 2 εἴτε δ' αἰεὶ AB
εἴτε δ' αἰεὶ C | τινες om. M || 2.3 μέχρι οὖν J | μέχρι του propos. Scaliger in anno-
tationibus Cantabrig. Bibl. Universit. Nn. V. 26 || 3 πρόφην] πρίν ABC || 4 δοκέειν
πρεσβυτέρους ἐμοῦ Athenag. | δοκέομεν πρεσβυτέρους Cyrillus, unde lectionem δο-
κέειν μὲν olim exstistisse recognoscas | πλείοσι A | πλείοσι Athenag. || 5 τοῖσι
om. Cyr. || 6 τε om. Cyr. | ἰδέαν Cyr. || 7 πρότεροι P¹MDJRTV | πρότερον P²p
cett. | τῶν ἀνδρῶν τούτων M || 8 ἐμοὶ PMDJRTSV | ἐγένοντο τούτων. καὶ τὰ M
Ald. | post τούτων distinx. PRT || 9 ἰσθίαι PMDJRTSV | τὰ δὲ ὕστερον PM
DJRT | τὸ δὲ ὕστερον SV | τὰ ἐς] τὰς T | τε om. M || 11 τοῦ¹] τῶν PMDJRTV
| τε om. M | ἐν¹ om. A | suprascr. nesc. quae man. || 12 λόγον ἔχουσι B | λέγουσι λό-
γον T | ἱερεῖς D | Θηβαίος D¹P¹JRSV | Θηβαίος P²p cett. | ἱερίας CPMDJR
TSV || 13 Θηβαίων CMD¹JRTSV | αὐτῶν C | εἰς R || 14 προηθείσαν (ut vid.) M
προσθείσαν C || 15 εἶναι om. C | ἰδρυσάμενας P¹DJRTV | ἰδρυσάμενας P²p cett. ||
16 ἡρωμένου C | εἰρημένου SV

55 περὶ αὐτέων, τὰ περ δὴ ἔλεγον. ταῦτα μὲν νῦν τῶν ἐν Θήβῃσι ἱεῶν
 ἦκονον, τάδε δὲ Δωδωναίων φασὶ αἱ προμάντιες· δύο πελειάδας μελαίνας
 ἐκ Θηβέων τῶν Αἰγυπτίων ἀναπταμένας τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην,
 2 τὴν δὲ παρὰ σφέας ἀπικέσθαι. ἰζομένην δὲ μιν ἐπὶ φηγὸν αὐδάσασθαι
 φωνῇ ἀνθρωπίνῃ, ὥς χρεὼν εἶη μαντήιον αὐτόθι Διὸς γενέσθαι, καὶ
 αὐτοὺς ὑπολαβεῖν θεῖον εἶναι τὸ ἐπαγγελλόμενον αὐτοῖσι καὶ σφεας ἐκ
 ■ τούτου ποιῆσαι. τὴν δὲ ἐς τοὺς Λίβνας οἰχομένην πελειάδα λέγουσιν
 Ἄμμωνος χρηστήριον κελεύσαι τοὺς Λίβνας ποιεῖν· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο
 Διὸς. Δωδωναίων δὲ αἱ ἱέρειαι, τῶν τῇ πρεσβυτάτῃ ὄνομα ἦν Προμένεια,
 τῇ δὲ μετὰ ταύτην Τιμαρέτῃ, τῇ δὲ νεωτάτῃ Νικάνδρῃ, ἔλεγον ταῦτα. 10
 56 συνωμολόγηον δὲ σφι καὶ οἱ ἄλλοι Δωδωναῖοι οἱ περὶ τὸ ἱερόν. ἐγὼ δ' ἔχω
 περὶ αὐτέων γνώμην τήρδε· εἰ ἀληθές οἱ Φοίνικες ἐξήγαγον τὰς ἱρὰς
 γυναικας καὶ τὴν μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπέδοντο,
 δοκεῖ ἐμοὶ ἡ γυνὴ αὕτη τῆς νῦν Ἑλλάδος, πρότερον δὲ Πελασγίης
 2 καλευμένης τῆς αὐτῆς ταύτης, προηθῆναι ἐς Θεσπρωτοὺς, ἔπειτα δουλεύου- 15
 σα αὐτόθι ἰδρῦσασθαι ὑπὸ φηγῷ πεφυγκίῃ Διὸς ἱερόν (ὥσπερ ἦν οἶκος
 ἀμφιπολεύουσαν ἐν Θήβῃσι ἱερόν Διὸς), ἐνθα ἀπίκετο, ἐνθαῦτα μνήμην
 3 αὐτοῦ ἔχειν. ἐκ δὲ τούτου χρηστήριον κατηγγήσατο, ἐπεὶτε συνέλαβε τὴν
 Ἑλλάδα γλῶσσαν. φάναι δὲ οἱ ἀδελφεὴν ἐν Λιβύῃ πεπορῆσθαι ὑπὸ τῶν
 57 αὐτῶν Φοινίκων ὑπ' ὧν καὶ αὕτη ἐπερήθη. πελειάδες δὲ μοι δοκεῖν 20
 κληθῆναι πρὸς Δωδωναίων ἐπὶ τοῦδε αἱ γυναῖκες, διότι βάμβαροι ἦσαν,

AB C P(p)M D J RT SV

T 2—8 Theo Progygmn. 220 (VI 9) Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ δευτέρᾳ περὶ τῶν πε-
 λειάδων διηροῦμενος, ὥς ἐξέστησαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ μὲν εἰς Δωδώνην, ἡ δὲ
 εἰς Ἄμμωνος ἀπίκετο. Eust. Od. 1760 (ad § 327): v. quae ad 52, 2 laudantur ||
 20—p. 175, 5 Eust. Od. 1760: v. quae ad 52, 2 laudantur

1 ἐν Θήβαισιν J om. M | ἱεῶν JRV || 2 ἦκονον M | τάδε δὲ AB τὰ δὲ cett. |
 Δωδωνέων JRSV || 3 Θηβαίων BCMD Θηβαίων JR Θηβαίων S Θηβαίων V |
 Αἰγυπτίων M Ald. Eust. | ἀναπταμένας ABC Eust., cf. Theon. | αὐτῶν C || 5 ἀν-
 θρωπείῃ PD^c ἀνθρωπίνῃ D^{ac} RSV ἀνθρωπίνῃ pJM Ald. Eust. | χρεὼν B^c CM
 D^c J^{ac} | αὐτόθι μαντήιον M || 6 σφεα Krueger, sequ. Stein Hude, quod est super-
 vacaneum, cf. τοὺς Λίβνας ποιεῖν (infra lin. 8) et quod in fine habet Eust. ||
 ■ τούτου τοῦ J || 9 Δωδωνέων D¹ JSV^{ac} | αἱ om. DJRTSV Eust. | ἱεῖμαι PMD J
 RTSV Eust. | τῷ JRV || 10 μετ' αὐτὴν PMDJRTSV Eust. | Τιμαρέτῃ R |
 ταῦτα] τάδε M || 11 οἱ¹ om. PMDJRTSV | Δωδωνέοι J | οἱ² om. D | ἱερόν V ||
 12 ἱερὰς JRV || 13 αὐτῶν C || 14 δοκεῖ ἐμοὶ S δοκέει**μοὶ M δοκέειν ἐμοὶ cett. |
 Πελαγίης A¹ D¹ JRV σ suprascr. sec. (ut vid.) man. A || 15 Θεσπρωτοὺς JRV
 δουλεύουσαν PMD JRTSV || 16 ἱερόν Διὸς (cf. lin. 17) ABC | εἰκὸς TSV Ald. || 17 ἀμ-
 φιπολεύσαν pM Ald. ἀμφιπολεύσαν Bekker | ἐνθα] ἐνθαδ² AB ἐνθε Scaliger
 in annotationibus Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26 || 17, 18 αὐτοῦ μνήμην M || 18 συν-
 έβαλε D || 21 Δωδωνέων J | διότι — p. 175, 1 φθέργεσθαι om. T

ἐδόκεον δέ σφι ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δέ χρόνον τὴν πελειάδα 2
 ἀνθρωπινήν φωνὴν ἀντάξασθαι λέγουσι, ἐπεῖτε συνετὰ σφι ἡῦδα ἡ γυνή·
 ἔως δέ ἐβαρβάριζε, ὄρνιθος τρόπον ἐδόκεε σφι φθέγγεσθαι, ἐπεὶ τέω
 τρόπῳ ἂν πελειάς γε ἀνθρωπινήν φωνὴν φθέγγαιτο; μέλαιναν δέ λέγοντες
 5 εἶναι τὴν πελειάδα σημαίνουσι, ὅτι Αἰγυπτίη ἡ γυνή ἦν. ἡ δὲ μαντιῆ ἡ 3
 τε ἐν Θήβησι τῆσι Αἰγυπτίησι καὶ ἐν Δωδώνῃ παραπλήσια ἀλλήλῃσι
 τυγχάνουσι ἐοῦσαι· ἔστι δὲ καὶ τῶν ἱρῶν ἡ μαντικὴ ἀπ' Αἰγύπτου
 ἀνυγμένη. πανηγύρις δὲ ἄρα καὶ πομπὰς καὶ προσαγωγὰς πρῶτοι 58
 ἀνθρώπων Αἰγύπτιοι εἰσι οἱ ποιησάμενοι, καὶ παρὰ τούτων Ἕλληνες
 10 μεμαθήκασι. τεκμήριον δέ μοι τούτου τότε· αἱ μὲν γὰρ φαίνονται ἐκ
 πολλοῦ τεν χρόνον ποιεύμεναι, αἱ δὲ Ἑλληνικαὶ νεωστὶ ἐποιήθησαν.

Πανηγυρίζουσι δὲ Αἰγύπτιοι οὐχ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πανηγύρις δὲ 59
 συγχάς, μάλιστα μὲν καὶ προθυμότατα ἐς Βούβαστιν πόλιν τῇ Ἀρτεμίδι,
 δεύτερα δὲ ἐς Βούσιριν πόλιν τῇ Ἰσι, ἐν ταύτῃ γὰρ δὴ τῇ πόλει ἔστι μέγι- 2
 15 στον Ἰσιος ἱερόν· ἱδρύται δὲ ἡ πόλις αὕτη τῆς Αἰγύπτου ἐν μέσῳ τῷ Δέλτα,
 Ἰσις δὲ ἔστι κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν Δημήτηρ. τρίτα δ' ἐς Σάιν 3
 πόλιν τῇ Ἀθηναίῃ πανηγυρίζουσι, τέταρτα δὲ ἐς Ἥλιον πόλιν τῷ Ἥλιῳ,
 πέμπτα δὲ ἐς Βουτοῦν πόλιν τῇ Αἰγύπτῳ, ἕκτα δὲ ἐς Πάπρημιν πόλιν τῷ
 Ἀρεῖ. ἐς μὲν νυν Βούβαστιν πόλιν ἐπεὰν νομίζονται, ποιεῦσι τοιάδε· 60
 20 πλέουσι τε γὰρ δὴ ἅμα ἄνδρες γυναιξὶ καὶ πολλόν τι πλῆθος ἐκατέρων

AB C P(p)M D J RT SV

T 14–16 Steph. Byz. Βούσιρις· πόλις Αἰγύπτου. ἐν ταύτῃ Ἰσιος μέγιστον ἱερόν·
 ἱδρύται δὲ ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Δέλτα. Ἰσις — Δημήτηρ

13 Steph. Byz. Βούβαστος· πόλις Αἰγύπτου, ἣν Ἡρόδοτος Βούβαστιν φησι διὰ τοῦ ἰ

1 ἐδόκεε PM Ald. || 2 ἀνθρωπινή D¹RTSV ἀνθρωπείη PD² ἀνθρωπινή M Ald. |
 ἐπεὶ τὰ M ἐπεὶ τε τὰ Ald. | αῦδα C || 3 ἐδόκεε σφι ὄρνιθος τρόπον M Ald. || 4 ἂν
 om. ABC | γε om. PMDJRTSV | ἀνθρωπινή D¹JRTSV ἀνθρωπείη D² ἀν-
 θρωπινή M Ald. || ἡν ἡ γυνή M | μαντιῆ (i ex h corr.) J | ἡ τε — Αἰγυπτίησι
 om. D || καὶ <ῆ> propos. Stein | ἀλλήλοισι V^{ac} || 7 ἱεῶν ABC | μαντικῇ C ||
 8 ἀνυγμένη A¹DJRSV | πανηγύρις ABC πανηγύριος cett. | προσαγωγὰς D¹ ||
 9 ἀνθρώπων post Αἰγύπτου iterat M || 11 τοῦ C | ποιεύμεναι A unde olim correc-
 turam en (pro eo) allatam fuisse fortasse recognoscas || 12 οὐκ CPMDJRTSV, v.
 gramm. meam 38 | πανηγύρις C πανηγύριος PMDJRTSV πανηγύρεας J || 13 προ-
 θυμότατα τὰ DJRTSV | Βούβαστον ABC (cf. Steph. Byz.) Βούβασταιν J | τὴν
 πόλιν JRTSV || 14 δὲ ἐς (quod coniecerat Stein) J *ἐς (δ' erasum recte censet Le-
 grand) D ἐς cett. | Τῇ JRT | πόλει CMD²JTS (compendio not. V) || 14–15 Ἰσιος
 μέγιστον ἱερόν Steph. || 15 αὕτη ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου Steph. αὕτη Αἰγύπτου ἐν
 μέσῳ R | τῷ τοῦ M ἐν τῷ Steph. || 16 κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν ἡ Δη-
 μήτηρ Steph. || 18 Πάπρημιν C Πορήμιν P¹JRT Ποίμιν D Ποήμιν V Πα-
 τημιν S Πάπρημιν P^{ms}p cett. || 19 Ἀρη vel Ἀρηῖ AB¹C | εἰς M | Βούβαστον ABC
 (cf. 13) | πόλιν om. MDJRTSV | τὰδε PM Ald.

- ἐν ἐκάστη βάρῃ· αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν κρόταλα ἔχουσαι κροταλίζουσι, οἱ δὲ αἰλέουσι κατὰ πάντα τὸν πλόον, αἱ δὲ λοιπαὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες
 2 αἰείδουσι καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. ἐπεὰν δὲ πλέοντες κατὰ τινα πόλιν ἄλλην γένωνται, ἐγχρίμψαντες τὴν βᾶριν τῇ γῇ ποιεῦσι τοιάδε· αἱ μὲν τινες τῶν γυναικῶν ποιεῦσι, τὰ περ εἰρηκα, αἱ δὲ τωθάζουσι βοῶσαι τὰς
 3 ναί. ταῦτα παρὰ πᾶσαν πόλιν παραποταμὴν ποιεοῦσι. ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται ἐς τὴν Βούβαστιν, ὀρτάζουσι μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας, καὶ οἶνος ἀμπελίνος ἀναισιμοῦται πλέων ἐν τῇ ὀρτῇ ταύτῃ ἢ ἐν τῷ ἅπαντι ἐνιαυτῷ τῷ ἐπιλοιπῷ. συμφοιτῶσι δέ, ὃ τι ἄνῃρ καὶ γυνή ἐστι πλὴν παιδίων, καὶ ἐς
 61 ἐβδομήκοντα μυριάδας, ὥς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι. ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ ποιεῖται, ἐν δὲ Βουσίρῃ πόλιν ὥς ἀνάγουσι τῇ Ἰοί τὴν ὀρτὴν, εἰρηται πρότερόν μοι. τύπτονται γὰρ δὴ μετὰ τὴν θυσίην πάντες καὶ πᾶσαι, μυριάδες κάρτα πολλαὶ ἀνθρώπων· τὸν δὲ τύπτονται, οὗ μοι ὅσιόν ἐστι λέγειν.
 2 ὅσοι δὲ Καρῶν εἰσι ἐν Αἰγύπτῳ οἰκόντες, οὗτοι δὲ τοσοῦτ' ἔτι πλέω
 62 ποιεῦσι τούτων, ὅσω καὶ τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρησι, καὶ τούτῳ εἰσι δῆλοι, ὅτι εἰσι ξεῖνοι καὶ οὐκ Αἰγύπτιοι. ἐς Σάιν δὲ πόλιν ἐπεὰν συλλεχθῶσι τῇσι θυσίῃσι, ἐν τινι νυκτὶ λύχνα καίουσι πάντες πολλὰ υπαίθρια περὶ τὰ δώματα κύκλω. τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἐμπλεα ἀλός

ABC P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 60, 1 (ad βάρῃ) πλοῖον B 60, 2 (ad τωθάζουσι) σκώπτονται B 60, 3 (ad ἀναισιμοῦται) νῦν σημαίνει ἡ λέξις τὸ 'δαπανᾶται' καὶ 'ἀναλίσκεται' BR (cf. Schol. 11, 2)

T 11–14 Athenag. Legat. 25: v. ad 3, 2

4 Λέξ. ἐγχρίμψαι (ἐγχρίψαι lexx. alph. conser.)· ἐμπσεῖν, προσπελάσαι. Suid. ἐγχρίμψαι παρ' Ἡροδότῳ 'ἐμπσεῖν, παραπολαῦσαι' || ■ Hes. οἶνος ἀμπελίνος· τοῦτο δηλοῖ καὶ ἐξ ἐτέρων γίνεσθαι οἶνον || 18 Athen. 701a λύχνα . . . οὐδ' ἐτέρως εἰρηκεν Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ ἱστοριῶν. Antiatt. Bekk. Anecd. 106 λύχνα οὐδ' ἐτέρως· Ἡρόδοτος δευτέρῳ, Ἐδριπίδης Κύνκλωπι. Eust. Od. 1571 (ad η 101) λέγει (sc. Ναυκρατίτης ῥήτωρ) τὰ λύχνα οὐδ' ἐτέρως κατὰ Ἡρόδοτον. cf. Poll. X 115, Phot. s. v.

1 βάρει C, nescio quae man. D || 4 γένωνται ἄλλην C | ἐγχρίμψαντες MSV ἐχρίμψαντες T, cf. Lexx. Suid. | τὰδε M Ald. || ■ πόλει MDJ (comp. not. V) | ταύτῃ om. J || 7 ποιεῦσι MDJRTSV || 8 Βούβαστον ABC | ὀρτάζουσι AB ὀρτάζοντες M || 9 πλέων C² J^a T Ald. om. M | τῷ² om. C || 10 συμφοιτῶσι CPM || 12 πόλει CMDS (comp. not. V) | ὀρτὴν Athenag. || 13 τύπτονται

μὲν γὰρ ABC || 14 τὸν τῷ MRT τὸ D τὸ J τὸ ὦ SV litterae o litteram ω suprascr. A man. rec. | τὸν δὲ τύπτονται τρόπον Athenag. || 15 πλέων C || 16 ποιεοῦσι PDJRTSV | τὰ om. R || 17 ξένοι M || 18 συλλεχθῶσι PMDJRTSV | τινι τῇ P' PMDJRTSV

καὶ ἐλαίου, ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον, καὶ τοῦτο καίεται
 παννύχιον, καὶ τῇ ὁρτῇ οὐνομα κέεται λυχνοκαΐη. οἱ δ' ἂν μὴ ἔλθωσι τῶν 2
 Αἰγυπτίων ἐς τὴν πανήγυριν ταύτην, φυλάσσοντες τὴν νύκτα τῆς θυσίης
 καίονσι καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα, καὶ οὕτω οὐκ ἐν Σάι μόνῃ καίεται,
 5 ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν Αἴγυπτον. ὅτεν δὲ εἵνεκα φῶς ἔλαχε καὶ τιμὴν ἣ
 νῶς αὕτη, ἔστι ἱρὸς περὶ αὐτοῦ λόγος λεγόμενος. ἐς δὲ Ἥλιον τε πόλιν καὶ 63
 Βουτοῦν θυσίας μούνας ἐπιτελέουσι φοιτέοντες· ἐν δὲ Πατρήμι θυσίας
 μὲν καὶ ἱρὰ κατὰ περ καὶ τῇ ἄλλῃ ποιεῦσι· εὐτ' ἂν δὴ γίνηται καταφερέης
 ὁ ἥλιος, ὀλίγοι μὲν τινες τῶν ἱερέων περὶ τῷγαλμα πεπονέαται, οἱ δὲ
 10 πολλοὶ αὐτῶν ἐκ ξύλων κορύνας ἔχοντες ἐστᾶσι τοῦ ἱεροῦ ἐν τῇ ἐσόδῳ·
 ἄλλοι δὲ ἐδωχολὰς ἐπιτελέοντες, πλεῖνες χιλίων ἀνδρῶν, ἕκαστοι ἔχοντες
 ξύλα καὶ οὗτοι ἐπὶ τὰ ἑτερα ἄλέες ἐστᾶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα ἐὼν ἐν νηῶ μικρῷ 2
 ξυλίνῳ κατακεχυρσωμένῳ προεκκομίζουσι τῇ προτεραΐῃ ἐς ἄλλο οἶκημα
 ἱρόν. οἱ μὲν δὴ ὀλίγοι οἱ περὶ τῷγαλμα λελειμμένοι ἔλκουσι τετροάκυκλον
 15 ἄμαξαν ἄγουσαν τὸν νηόν τε καὶ τὸ ἐν τῷ νηῶ ἐνεὸν ἄγαλμα, οἱ δὲ οὐκ
 ἐῶσι ἐν τοῖσι προπυλαίοις ἐσσεῦσθαι, οἱ δὲ ἐδωχολιμαῖοι τιμωρέον-
 τες τῷ θεῷ παῖουσι αὐτοὺς ἀλεξομένους. ἐνθαῦτα μάχῃ ξύλοισι καρτερῇ 3
 γίνεται, κεφαλὰς τε συναράσσονται καί, ὥς ἐγὼ δοκέω, πολλοὶ καὶ
 ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τραυμάτων· οὐ μέντοι οἱ γε Αἰγύπτιοι ἔφασαν

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 63, 2 (ad τιμωρέοντες) βοηθοῦντες BR

T 48. Themist. IV 49c λέγει Ἡρόδοτος οὐκ ἐν Σάϊ μόνον γίνεσθαι τὴν πανήγυριν,
 ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον

1 Phryn. 141 ἐλλύχνιον· καὶ τοῦτο τῶν εἰσχωμασάντων ταῖς Ἀθήναις· ὁ θναλλίδα
 οὐν ῥητέον [ἐλλύχνιον· Ἡρόδοτος κέχρηται vel ἐλλύχνιον παρὰ Ἡροδότῳ, οἱ δὲ
 Ἀθηναῖοι θναλλίδα in quibusdam codd. invenitur s. f.]. cf. Antiattic. Bekk.
 Anecd. 95 || 2 Poll. VII 178 λυχνοκαΐη παρ' Ἡροδότῳ || 10 Λέξ. κορύνη· ξύλον
 ἐπικαμπές. Hes. κορύνη· στεροβαρές ξύλον, οἱ δὲ ῥόπαλον, . . . οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμ-
 πές. Suid. κορύνη· ῥόπαλον, οἱ δὲ ξίφος, οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές. Greg. Cor. 118 κο-
 ρύνην δὲ λέγουσιν ἐπικαμπές τι ξύλον

1 καί² — παννύχιον haplogr. om. D¹, in mg. suppl. D² | καίεται JRT²V ||
 λυχνοκαΐη PM cf. Poll. || 4 οὕτω B | κέεται M quod fortasse etiam ex
 γίνεσθαι Themistii recognoscas | μόνον Them. || 6 ὅτεν ABC | ἐνεκα PMDJRTSV ||
 6 λεγόμενος λόγος M | τε om. ABC || 7 φοιτῶντες DJRSV φοιτέοντες C | Πα-
 τρήμι JRT || 8 ποιεῦσι(v) PMDJRTSV | δὴ] δὲ PMDJTSV om. R | γίνηται
 DJRTV || 9 τὸ ἄγαλμα ABM Ald. || 10 αὐτῶν PMDJRTSV | ἐκ om. ABC
 (olim fort. ἐ(ξ) ξύλων exstiterat) | εἰσόδῳ C || 11 δέ] τε ABC | ἐδωχολὰς J | ἀπο-
 τελέοντες DJRTSV || 12 ἄλέες om. C || 13 κατακεχυρσωμένῳ J | προτέρῃ DJR
 TSV || 14 λελειμμένοι AJ alterum μ suprascr. sec. (ut vid.) man. A || 15 τὸ
 τῷ C om. SV | ἐνεὸν RV || 16 εἰσιέναι V | ἐδωχολιμαῖοι CJ^{ac} | τιμωρέοντες C ||
 17 ἀλεξόμενοι ABCPM | ξύλῃσι J || 18 συναράσσονται M || 19 οἱ γε] οἱ τε T γε
 οἱ τε M Ald.

- 4 ἀποθνήσκειν οὐδένα. τὴν δὲ πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ οἱ ἐπιχώριοι· οἰκέειν ἐν τῷ ἱρῷ τούτῳ τοῦ Ἄρεος τὴν μητέρα, καὶ τὸν Ἄρεα ἀπότροφον γενόμενον ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐθέλοντα τῇ μητρὶ συμ-
μῖξαι, καὶ τοὺς προπόλους τῆς μητρὸς οἷα οὐκ ὀπωπότης αὐτὸν πρότερον
οὐδὲ περιορᾶν παριέναι ἀλλὰ ἀπερύκειν, τὸν δὲ ἐξ ἄλλης πόλιος ἀγαγόμενον ἀνθρώπους τοὺς τε προπόλους τρηχέως περισπεῖν καὶ ἐσελθεῖν παρὰ
τὴν μητέρα. ἀπὸ τούτου τῷ Ἀρεὶ ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὁρτῇ νενομικέναι φασί.
- 64 Καὶ τὸ μὴ μίσεσθαι γυναῖξιν ἐν ἱοῖσι μηδὲ ἀλούτους ἀπὸ γυναικῶν ἐς
ἱρὰ εἰσιέναι οὗτοί εἰσι οἱ πρῶτοι θρησκευσαντες. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι σχεδὸν
πάντες ἀνθρώποι πλην Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων μίσγονται ἐν ἱοῖσι καὶ
ἀπὸ γυναικῶν ἀνιστάμενοι ἄλντοι ἐσέρχονται ἐς ἱρὸν νομίζοντες ἀνθρώ-
πους εἶναι κατὰ περ τὰ ἄλλα κτήρεα· καὶ γὰρ τὰ πάντα κτήρεα ὄρναι καὶ
ὄρνιθων γένηα ὀχευόμενα ἐν τε τοῖσι νηοῖσι τῶν θεῶν καὶ ἐν τοῖσι τεμέ-
νεσι· εἰ ὦν εἶναι τῷ θεῷ τοῦτο μὴ φίλον, οὐκ ἂν οὐδὲ τὰ κτήρεα ποιεῖν.
οὗτοι μὲν νυν τοιαῦτα ἐπιλέγοντες ποιεῦσι ἔμοιγε οὐκ ἄρεστά.
- 65 Αἰγύπτιοι δὲ θρησκέουσι περισσῶς τὰ τε ἄλλα περὶ τὰ ἱρὰ καὶ δὴ
καὶ τάδε· ἐοῦσα δὲ Αἴγυπτος ὁμιονρος τῇ Λιβύῃ οὐ μάλα θηριώδης ἐστὶ,
τὰ δὲ ἔοντα σφι ἱρὰ ἅπαντα νενόμισται, καὶ τὰ μὲν σύντροφα [αὐτοῖσι]
τοῖσι ἀνθρώποισι, τὰ δὲ οὐ. τῶν δὲ εἵνεκεν ἀνείται τὰ ἱρὰ, εἰ λέγοιμι,
καταβαίην ἂν τῷ λόγῳ ἐς τὰ θεῖα πρήγματα, τὰ ἐγὼ φεύγω μάλιστα
ἀπηγγέσθαι· τὰ δὲ καὶ εἴρηκα αὐτῶν ἐπιναύσας, ἀναγκαῆ καταλαμ-

AB C P(p)M D J RT SV

Σχόλ. 63, 4 (ad οὐκ ὀπωπότης) οὐκ εἰδότης (ιδόντας B²) BR

4 Λέξ. πρόπολος· νεωκόρος (μετὰ τοῦ ὁ δὲ οὐδὲ add. Lexx. alphab. ord. conscr.)

3 Ἄρεα] ἄρεα J | ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐθέλοντα] ἐθέλοντα (quasi haplogr. induc-
tus) A¹ ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐλθόντα D ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον ἐθέλοντα R ἐξαν-
δρωθεῖται (ut vid.) ἐθέλειν M ἐλθεῖν in mg. suppl. A¹ et ἐξανδρωμένον sec. vel
posterior man. A || 4 προπόλους C προσπόλους S Ald., cf. Lexx. | τῆς μητρὸς —
6 προπόλους haplogr. om. M || 5 ἀγαγόμενος R || 6 προσπόλους S Ald. || 9 εἰς M ||
11 ἱεροῖσι (ut vid.) M || 12 ἄλντοι ἀνιστάμενοι P DJRTSV | ἀνιστάμενοι secl.
Naber, sequ. Hude | ἄλντοι A¹ B¹ ου supraser. A man. rec. | ἱερὸν D || 13 πάντα]
ἄλλα ABCP^{ms}PM || 14 γένηα] τέλεα DJRTSV || 15 εἶναι] ἦν M || 16 ποιεῦντες
ἐπιλέγουσι(ν) PMDJRTSV || 18 δὲ] γὰρ Reiske, sequ. Stein secl. Herold, sequ.
Legrand | Λιβύῃ D || 19 πάντα ἱρὰ ABC ἅπαντα ἱρὰ M | αὐτοῖσι del. Cobet,
sequ. Hude || 20 τοῖσι om. SV | εἵνεκα PM Ald. | τὰ ἱρὰ (i. e. θηρία) sicut caprum
quae 'emissarius' vocatur intelligendum: τὰ <θηρία> ἱρὰ ser. Stein Valckenaerio
duce quem v. ad loc. ('sententia poscit: τῶν δὲ εἵνεκεν ἀνείται τὰ θηρία εἰ λέγοιμι:
quibus autem de causis ferae sint consecratae, si dicerem') pro τὰ vocem ταῦτα
propos. Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26: τὰ duce Wesselingio secl.
Hude || 22 ἀνάγκη AB ἀνάγκη καὶ C

βανόμενος εἶπον. νόμος δέ ἐστι περὶ τῶν θηρίων ὧδε ἔχων· μελεδωνοὶ 3
 ἀποδεδέχεται τῆς τροφῆς χωρὶς ἐκάστων καὶ ἔρσενες καὶ θήλειαι τῶν
 Αἰγυπτίων, τῶν παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδέκεται τὴν τιμὴν. οἱ δὲ ἐν τῇσι 4
 πόλιν ἐκαστοὶ εὐχὰς τάσδε σφι ἀποτελέουσι· εὐχόμενοι τῷ θεῷ, τοῦ
 5 ἂν ἢ τὸ θηρίον, ξυρῶντες τῶν παιδίων ἢ πᾶσαν τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ ἥμισυ
 ἢ τὸ τρίτον μέρος τῆς κεφαλῆς ἰστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρεῖς·
 τὸ δ' ἂν ἐλκύσῃ, τοῦτο τῇ μελεδωνῷ τῶν θηρίων διδοῖ· ἢ δ' ἂν τ' αὐτοῦ
 τάμνουσα ἰχθὺς παρέχει βορῇν τοῖσι θηρίοις. τροφὴ μὲν δὴ αὐτοῖσι 5
 τοιαύτη ἀποδέδεται. τὸ δ' ἂν τις τῶν θηρίων τοῦτων ἀποκτείνῃ, ἢν μὲν
 10 ἐκὼν, θάνατος ἢ ζημίη, ἢν δὲ ἀέκων, ἀποτίνει ζημίην, τὴν ἂν οἱ ἱερεῖς
 τέξωνται. ὃς δ' ἂν ἴβῃ ἢ ἴρηκα ἀποκτείνῃ, ἢν τε ἐκὼν ἢν τε ἀέκων,
 τεθνάναι ἀνάγκη. πολλῶν δὲ ἐόντων ὁμοτρόφων τοῖσι ἀνθρώποις θηρίων 66
 πολλῶν ἂν ἔτι πλέω ἐγίνετο, εἰ μὴ κατελάμβανε τοὺς αἰελοῦρους τοιαύδε·
 ἐπεὰν τέκωσι αἱ θήλειαι, οὐκέτι φοιτῶσι παρὰ τοὺς ἔρσενας, οἱ δὲ διζήμενοι
 15 μίσγεσθαι αὐτῇσι οὐκ ἔχουσι. πρὸς ὧν ταῦτα σοφρίζονται τάδε· ἀρπάζοντες 2
 ἀπὸ τῶν θηλεῶν καὶ ὑπαιρέζομενοι τὰ τέκνα κτείνουσι, κτείναντες μέντοι
 οὐ πατέονται. αἱ δὲ στερεισκόμεναι τῶν τέκνων, ἄλλων δὲ ἐπιθυμέουσαι,
 οὕτω δὴ ἀπικνέονται παρὰ τοὺς ἔρσενας, φιλότεκνον γὰρ τὸ θηρίον.
 πυρκαϊῆς δὲ γινομένης θεῖα πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελοῦρους· οἱ 3
 20 μὲν γὰρ Αἰγύπτιοι διαστάντες φυλακὰς ἔχουσι τῶν αἰελοῦρων ἀμελήσαν-
 τες σβεννύναι τὸ καίμενον, οἱ δὲ αἰελοῦροι διαδύνοντες καὶ ὑπερθρώσκον-

ABC P(p)M DTR SV, ad quos accedit usque ad ἰστᾶσι (65, 4) J, et inde
 fere ABC P(p) DTR M SV

Σχόλ. 65, 3 (ad μελεδωνοὶ) φροντισταὶ BR 66, 1 (ad αἰελοῦρους) παρὰ τὸ αἰολεῖν
 ἦτοι κινεῖν τὸ σῦρριον λέγεται αἰλουρος B

1 Λέξ. μελεδωνοί· φροντισταί. Phot. μελεδωνοί· ἐπίτροποι, φροντισταί, προεστη-
 κότες. Hes. μελεδωνοί· φροντισταί καὶ τὰ ὅμοια. Suid. μελεδωνοί· ἐπίτροποι, φρον-
 τισταὶ παρ' Ἡροδότῳ

2 ἀποδέχεται DJRTSV | θήλειαι D¹ θήλεισαι M || 3 τοῖσι M || 4 post εὐχὰς
 aliqua excidisse et e Diod. I 83, 2 supplenda cens. Stein || 5 ξυρῶντες CPMJ ||
 7 τοῦτο τῇ] τοῦτο τῷ DRSV τοῦτω τῷ T || 9 ἀποδέδεικται M || 10 ἀποτίνειν M ||
 11 ἴβῃ M | ἴρηκα PD²RV || 12 δ' ἐόντων vel δὲ ὄντων PMDRSV δὲ ὄντων
 τῶν T || 13 πλείων DTRSV | αἰλουροὺς B¹PDTRMSV litt. e eras. et iterum
 suprascr. prima ut vid. man. A || 14 φοιτέουσι PDTRMSV φοιτέωσι C || 15 τὰ
 P¹DTRSV ταῦτα P²p cett. || 16 θηλεῶν ABPDM v. quod ad 46, 3 adnotavi-
 γε' da

mus | ὑπαιρέζομενοι D ὑπεραιρέζομενοι M || 17 δατέονται ABC πατέονται P **πα-
 τέονται (da eras.) p || 18 δὴ om. P¹DTRSV habent P²p cett. | γὰρ] δὲ ABC ||
 19 γενομένης ABCS γιγνομένης PMRV^c | αἰλουροὺς PDTRMSV || 20 αἰλού-
 ρων PDTRMSV || 21 σβεννύνται R | αἰελοῦροι CB^c αἰλουροι B^{ac} cett. | διαδύον-
 τες codd., em. Cobet, cf. gramm. meam 124 | ὑπερθρώσκοντους ἀνθρώπους RV

- 4 τες τοὺς ἀνθρώπους ἐσάλλονται ἐς τὸ πῦρ. ταῦτα δὲ γινόμενα πένθεα
μεγάλα Αἰγυπτίους καταλαμβάνει. ἐν ὅτέοις δ' ἂν οἰκίοις αἰέλουρος
ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, οἱ ἐνοικέοντες πάντες ξυροῦνται τὰς
ὀφρύας μούνας, παρ' ὅτέοις δ' ἂν κύων, πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν.
67 ἀπάγονται δὲ οἱ αἰέλουροι ἀποθανόντες ἐς ἱρὰς στέγας, ἔνθα θάπτονται
ταριχενθέντες, ἐν Βουβάστι πόλει· τὰς δὲ κύνας ἐν τῇ ἐωντῶν ἑκαστοὶ
πόλει θάπτονται ἐν ἱρῇσι θήκησι. ὥς δὲ αὐτῶς τῇσι κυσὶ οἱ ἰχνεύται
θάπτονται. τὰς δὲ μυγαλὰς καὶ τοὺς ἰρηκας ἀπάγουσι ἐς Βουτοῦν πόλιν,
■ τὰς δὲ ἴβις ἐς Ἐρμέων πόλιν. τὰς δὲ ἄρκτους εὐίσσας σπανίας καὶ τοὺς
λύκους οὐ πολλὰ τεφρὸν ἐόντας ἀλωπεκέων μέζοντας αὐτοῦ θάπτονται, τῇ 10
ἂν εὐρεθῶσι κείμενοι.
- 68 Τῶν δὲ κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιήδε· τοὺς χειμεριωτάτους μῆνας
τέσσαρας ἐσθίει οὐδέν, ἐὼν δὲ τετράπων χειρσαῖον καὶ λιμναῖόν ἐστι·
τίκτει μὲν γὰρ ὥσ' ἐν γῇ καὶ ἐκλέπει καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρας διατρέχει
ἐν τῷ ξηρῷ, τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν ἐν τῷ ποταμῷ· θερμότερον γὰρ διή ἐστι 15
2 τὸ ὕδωρ τῆς τε αἰθρίας καὶ τῆς δροσῆς. πάντων δὲ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν,
θηρῶν τοῦτο ἐξ ἐλαχίστου μέγιστον γίνεται· τὰ μὲν γὰρ ὥσ' χηρῶν οὐ
πολλῷ μέζονα τίκτει, καὶ ὁ νεοσσὸς κατὰ λόγον τοῦ ὧσ' γίνεται, ἀσάνα-
3 μενος δὲ γίνεται καὶ ἐς ἐπτακαίδεκα πήχους καὶ μέζων ἐστὶ. ἔχει δὲ
ὀφθαλμούς μὲν ὄσος, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας κατὰ λόγον 20
τοῦ σώματος. γλῶσσαν δὲ μούνον θηρίων οὐκ ἔφρυσεν. οὐδὲ κινεῖ τὴν
κάτω γνάθον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο μούνον θηρίων τὴν ἄνω γνάθον προσάγει
4 τῇ κάτω. ἔχει δὲ καὶ ὄνυχας καρτεροὺς καὶ δέρμα λεπιδωτὸν ἄρρηκτον
ἐπὶ τοῦ νώτου. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίῃ ὀξυδερεκέστατον. ἄτε

AB C P(p) DTR M SV et a 68, 2 fere AB C P(p)M DTR SV
Σχολ. 68, 4 (ad λεπιδωτόν) φολιδωτόν R

24 Poll. II 51 ὀξυδερεκέστατον δὲ Ἡρόδοτος λέγει

1 ἄλλονται ABC | τούτων δὲ γιγνομένων PDTRMSV || 2 τοὺς Αἰγυπτίους CM
TS | ὅτεσι δ' ἂν οἰκίησι MT | αἰλουρος PDTRMSV || 3 ξυροῦνται RSV ξυρών-
ται T ξυρώνται D ξυροῦνται C, cf. Π 36, 1; 37, 2; V 35, 3 || 4 ὀφρύς DTRSV ||
5 ἀπαγέεται C | αἰλουροι APDTRMSV ε supra lin. add. A² || ■ Βουβάστι πόλει
MTV Βουβάστη πόλει C || 7 πόλει CMTV | ἱροῖσι MT | Θήβησι(ν) B¹TRSV |
ὥσ' αὐτῶς δὲ M Ald. || 8 μυγαλὰς CD² μυγαλὰς MTSV | ἰρηκας CPrMD²RSV ||
9 τὰς - πόλιν haplogr. om. P¹pDTRMSV | σπανίας] ἐρὰς D ἱρὰς PTRMSV ||
10 τε P¹DTRSV τεφρ P²p cett. | ἀλωπεκέων C ἀλωπέκων cett., v. grammaticam
meam 93 | μεῖζοντας T || 11 εὐρεθῶσι PM Ald. ἐρεθῶσι SV || 13 τέσσαρας CMT
RSV || 14 ὥσ' AB ὥσ' PV ὥσ' D || 16 τε om. ABCT | ἴσμεν DTRSV ||
17 μέγιστον om. SV | γίγνεται PDRV | τὰ μὲν - 18 ὧσ' γίνεται haplogr. om. et
in mg. inf. suppl. M || 18 μέζων PMDTRSV | γίγνεται PDRV || 19 γίγνεται
PDRV || 20 κατὰ - 21 σώματος secl. Gomperz, sequ. Hude || 21 θηρίων R
om. SV || 21-22 κινεῖν τὴν κάτω C κινεῖ τὴν κάτω PDM τὴν κάτω κινεῖ TR
SV || 22 θηρίων SV

δὴ ὦν ἐν ὕδατι δίαιταν ποιούμενον, τὸ στόμα ἔνδοθεν φορέει πᾶν μεστὸν
 βδελέων. τὰ μὲν δὴ ἄλλα ὄρνεα καὶ θηρία φέγγει μιν, ὁ δὲ τροχίλος
 εἰρηναῖόν οἱ ἐστὶ ἅτε ὠφελεομένῳ πρὸς αὐτοῦ· ἐπεὰν γὰρ ἐς τὴν γῆν 5
 ἐκβῇ ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος καὶ ἔπειτα χάνῃ (ἔωθε γὰρ τοῦτο ὡς
 τὸ ἐπίπαιον ποιεῖν πρὸς τὸν ζέφυρον), ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος ἐσδύνων ἐς τὸ
 στόμα αὐτοῦ καταπίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ ὠφελούμενος ἡδεται καὶ οὐδὲν
 σίνεται τὸν τροχίλον. τοῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱροὶ εἰσι οἱ κροκόδειλοι, 69
 τοῖσι δὲ οὐ, ἀλλ' ἅτε πολεμίους περιέπουσι. οἱ δὲ περὶ τε Θήβας καὶ τὴν
 Μοίριος λίμνην οἰκέοντες καὶ κάρτα ἡγῆνται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. ἐκ 2
 πάντων δὲ ἓνα ἐκάτεροι τρέφουσι κροκόδειλον, δεδιδαγμένον εἶναι
 χειροῖθεα, ἀρτήματα τε λίθινα χυτὰ καὶ χρύσεια ἐς τὰ ὦτα ἐσθνέντες καὶ
 ἀμφιδέας περὶ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας καὶ σιτία ἀποτακτὰ διδόντες καὶ
 ἱρήια καὶ περιέποντες ὡς κάλλιστα ζῶντας, ἀποθανόντας δὲ θάπτονται
 ταριχεύοντες ἐν ἱοῖσι θήκησι. οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην πόλιν οἰκέοντες 3
 αὐτοὺς ἐσθλίσουσι αὐτοὺς οὐκ ἡγεόμενοι ἱρούς εἶναι. καλέονται δὲ οὐ κροκό-
 15 δειλοι ἀλλὰ χάμψαι· κροκοδείλους δὲ Ἴωνες ὠνόμασαν εἰκάζοντες αὐτῶν
 τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοισι τοῖσι ἐν τῇσι αἵμα-
 σιῇσι. ἄγραι δὲ σφεων πολλαὶ κατεστέασι καὶ παντοῖαι· ἥ δ' ὦν ἔμοιγε 70

A B C P(p)M DTR SV

T 2 Arist. Ethic. Eud. 1236b τὸ χρήσιμον ἐπὶ μικρόν τι φαίνεται ἐνυπάρχον καὶ
 πρὸς ἄνθρωπον τοῖς ἡμέτεροις καὶ πρὸς ἄλληλα, οἷον τὸν τροχίλον φησιν Ἡρόδοτος
 τῷ κροκοδείλῳ

3 s. Greg. Cor. 55 τὸ 'ἐπὰν' ἐπεὰν λέγουσιν· Ἡρόδοτος· ἐπεὰν — κροκόδειλος ||
 5 Greg. Cor. 56: τὸ 'ἐνθαῦτα' ἐνθαῦτά φησιν· Ἡρόδοτος· ἐνθαῦτα — ἐισδύνων, ὡς
 ἀπὸ τοῦ 'ἐνθα' || 7 s. Lex. Vind. 143 περιέπουσιν ἀντὶ τοῦ 'περιφυλάσσουσιν', ἐπὶ
 τῶν φιλιτάτων, οἷον οἱ γονεῖς τὰ τέκνα ἢ τὰ στρατόπεδα τὸν ἄλλον λαόν. καὶ περι-
 έπουσιν ἀντὶ τοῦ 'ὑποβλέπουσιν'. Ἡρόδοτος· τοῖσι μὲν — περιέπουσιν || 12 Δέξ.
 ἀμφιδέας· ἀλύσεις, οἱ δὲ ψέλλια. Greg. Cor. 123 τὰς δὲ ἀλύσεις 'ἀμφιδέας'· οἱ δὲ τὰ
 ψέλλια. Hes. ἀμφιδέες· ψέλλια, κρίκοι, δακτύλιοι. Suid. ἀμφιδέας· ἀλύσεις παρ'
 Ἡροδότῳ· οἱ δὲ ψέλλια

1 δίαιταν ἐν ὕδατι M || βδελέων MSV | ἔνδοθεν ante βδελέων iterat M | τροχι-
 λος T Ald. τροχίλος M || 3 ὠφελεομένῳ CT | εἰς R || 3-4 ἐκβῇ ἐς τὴν γῆν Greg.
 Cor. || 4 ἔωθε DTRSV || 5 τὸ om. ABCPM | τροχίλος TM Ald. | ἐισδύνων Greg.
 Cor. | εἰς C || 6 βδέλλας M | ὠφελεόμενος PDMRSV ὠφελόμενος T || 7 τροχίλον
 TM Ald. || 9 Μοίριος DTRSV | λίμνην | πόλιν M | ἡγῆνται C || 10 ἐκτρέφουσι M
 Ald. || 11 λιθῶτα TRSV λιθιτὰ D λιθῶτα restituit Weber BPhW 1941, 235ss. |
 χρύσεια C | ἐσθνέντες ABCPm° ἐσθνέντες P, cf. Kallenberg Progr. Gymn. Friedr-
 Werd. Berol. Pasch. 1884, 26 || 12 ἀμφιδέας] cf. grammaticos | προσθίους ABC ||
 13 ζῶντας C || 13.14 ταριχεύσαντες θάπτονται PDTRSV | ἱροῖσι θήκοισι T || 15 οὐκ
 οὐχ M | οὐ] οἱ ABC οὐ suprascr. A man. rec. || 16 αὐτοὺς C || 17 γιγνομένοι
 αι D | τοῖσι om. S | ἐν τῇσι om. V || 18 κατεστέασι PDTRSV κατεστέασι M
 Ald. | ἐμοὶ ABC

- δοκέει ἀξιώτατῃ ἀπηγήσιος εἶναι, ταύτην γράφω. ἔπειδ' ἂν νῶτον ὁδὸς
 δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, μετῖε ἐς μέσον τὸν ποταμόν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ
 2 χεῖλεος τοῦ ποταμοῦ ἔχων δέλφακα ζωὴν ταύτην τύπτει. ἐπακούσας δὲ
 τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος ἵεται κατὰ τὴν φωνήν, ἐντυχὼν δὲ τῷ νώτῳ
 καταπίνει· οἱ δὲ ἔλκουσι. ἔπειδ' ἂν ἐξελκυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάντων ὁ
 5 θηρευτῆς πηλῶ κατ' ὧν ἔπλασε αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ ποιήσας
 κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ χειροῦται, μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο σὺν πόνῳ.
 71 Οἱ δὲ ἵπποι οἱ ποτάμιοι νομῶ μὲν τῷ Παπρημίτῃ ἱροὶ εἰσι, τοῖσι δὲ
 ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι οὐκ ἱροί. φύσιν δὲ παρέχονται ἰδέης τοιήνδε· τετρά-
 πουν ἐστί, δίχην, [ὀπλὰι βοός] σιμόν, λοφιὴν ἔχον ἵππου, χαυλιόδοντας 10
 φαῖνον, οὐρὴν ἵππου καὶ φωνήν, μέγαθος ὅσον τε βοῦς ὁ μέγιστος. τὸ
 δέρμα δ' αὐτοῦ οὕτω δῆ τι παχὺ ἐστὶ ὥστε αὐοῦ γενομένου ξυστὰ ποιέεσθαι
 ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ.
 72 Γίνονται δὲ καὶ ἐνὸδριες ἐν τῷ ποταμῷ, τὰς ἱρὰς ἡγνῆται εἶναι. νομί-
 ζουσιν δὲ καὶ τῶν ἰχθύων τὸν καλεῖμενον λεπιδωτὸν ἱρὸν εἶναι καὶ τὴν 15
 ἔγχελιν. ἱρὸς δὲ τούτους τοῦ Νείλου φασὶ εἶναι καὶ τῶν ὀρνίθων τοὺς
 73 χηναλώπεκας. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρὸς, τῷ οὐνομα φοῖνιξ. ἐγὼ μὲν
 μιν οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ· καὶ γὰρ δῆ καὶ σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφι
 2 δι' ἑτέων, ὥς Ἡλιοπολίται λέγουσι, πεντακοσίων. φοιτᾷν δὲ τότε φασί,
 ἔπειδ' οἱ ἀποθάνῃ ὁ πατήρ. ἔστι δὲ (εἰ τῇ γραφῇ παρόμοιος) τοσόσδε καὶ 20
 τοιόσδε· τὰ μὲν αὐτοῦ χροσόκομα τῶν πετρῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά. ἐς τὰ
 3 μάλιστα αἰετῶ περιήγησιν ὁμοιότατος καὶ τὸ μέγαθος. τοῦτον δὲ λέγουσι

AB C P(p)M DTRSV

1s. Lex. Vind. 45 (s. v. δελεάσει) Ἡρόδοτος· ἔπειδ' — ἄγκιστρον

1 εἶναι om. DTRSV | νῶτος DTRSV νῶτον Lex. Vind. rel. | νῶτος C συνός
 PM Ald. || 2 δελεάσει Lex. Vind. | περὶ τὸ Lex. Vind. | μετῖε C || 3 ζῶν AB
 ω suprascr. A man. rec. || ■ οἱ δὲ ἔλκουσι om. P¹ DTRSV habent P^{ms} p cett. ||
 ἐλκυσθῇ P¹ DTRSV ἐξελκυσθῇ P² p cett. || 6 θηρευτῆς DTRSV | αὐτοῦς C ||
 7 δὲ ποιήσας DTRSV || 8 Παπρημίτῃ ABC || 9 τοιαύτην M | τετράπουν R ||
 10 δίχην C | ὀπλὰι βοός del. Stein ὥς καὶ βοός Aristot. Hist. An. II 7 nisus
 propos. Diels, quem sequi. Legrand | χαυλιόδοντος D^c T (hic ante φαῖνον distinguit
 sicut R quoque ubi ἐστὶ χαυλιόδοντας legimus) || 12 παχὺ τι C | ποιέεται PDT
 RSV || 12, 13 ἀκόντια ποιέεται M || 13 ἀκόντια 'tamquam e scholio invecum del.
 Schaefer' (Schweighaeuser), sequi. Hude; ξυστὰ ἀκόντια idem atque ξυστὰ ἀκόντων
 significare vult intellegere Reiske, unde ἀκόντιων propos. Legrand || 14 γίγνεται
 PpM | ἐνίδριες vel ἐνὸδριες TRSV ἐνὸδριες D | ἡγνῆται C || 15 τῶν πάντων
 ABC | τὸν τὸ C | λεπιδωτὸν R | ἰρὸν P ἱρὸν p cett. || 16 ἔγχελιν R | φασὶ εἶναι
 τοῦ Νείλου P¹ εἶναι τοῦ Νείλου φασὶ pM Ald. || 18 ἱδον AB¹ || 19 Ἡλιοπολίται
 CPM | φοιτᾷν P^c φοιτῇν DTRSV φοιτῇν Ald. φοιτᾷν p cett. || 20 ἀποθάνου
 MT | εἰ ἐν ABCM Ald. οἱ S || 21 πετρώων DTRSV || 22 αἰετῶν DRSV | ὁμοί-
 ος R | μέγεθος V

μηχανᾶσθαι τάδε (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες)· ἐξ Ἀραβίης ὁρμώμενον
 ἐς τὸ ἱὸν τοῦ Ἥλιου κομίζειν τὸν πατέρα ἐν σμύρῃ ἐμπλάσσοντα καὶ
 θάπτειν ἐν τοῦ Ἥλιου τῷ ἱρῷ· κομίζειν δὲ οὕτω· πρῶτον τῆς σμύρνης 4
 ὦδον πλάσσειν, ὅσον τε δυνατός εἶναι φέρειν, μετὰ δὲ πειραῖσθαι αὐτὸ
 5 φορέοντα, ἐπεὰν δὲ ἀποπειρηθῇ, οὕτω δὴ κοιλήσαντα τὸ ὦδον τὸν πατέρα
 ἐς αὐτὸ ἐντιθέναι, σμύρῃ δὲ ἄλλῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο, κατ' ὃ τι τοῦ ὦδός
 ἐκκοιλήρας ἐνέδθηκε τὸν πατέρα, ἐσκευμένον δὲ τοῦ πατρὸς γίνεσθαι
 τῶντ' ὅ βάρους, ἐμπλάσαντα δὲ κομίζειν μιν ἐπ' Αἰγύπτου ἐς τοῦ Ἥλιου
 τὸ ἱόν. ταῦτα μὲν τοῦτον τὸν ὄρνιν λέγουσι ποιεῖν.
 10 Εἰσὶ δὲ περὶ Θήβας ἱεροὶ ὄφεις ἀνθρώπων οὐδαμῶς δηλήμονες, οἱ 74
 μεγάλῃ ἐόντες μικροὶ δύο κέρα φορέουσι πεφυκότα ἐξ ἄκρης τῆς κεφα-
 λῆς, τοὺς θάπτουσι ἀποθανόντας ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Διός· τοῦτον γὰρ σφεας
 τοῦ θεοῦ φασὶ εἶναι ἱούς.
 Ἔστι δὲ χῶρος τῆς Ἀραβίης κατὰ Βουτοῦν πόλιν μάλιστα κη κείμενος, 75
 15 καὶ ἐς τοῦτο τὸ χωρίον ἤλθον πυνθανόμενος περὶ τῶν ὀφίων. ἀπικόμενος
 δὲ εἶδον ὅστέα ὀφίων καὶ ἀκάνθας πλήθει μὲν ἀδύνατα ἀπηγήσασθαι,
 σωροὶ δὲ ἦσαν ἀκανθέων καὶ μεγάλοι καὶ ὑποδεέστεροι καὶ ἐλάσσονες
 ἔτι τούτων, πολλοὶ δὲ ἦσαν οὗτοι. ἔστι δὲ ὁ χῶρος οὗτος, ἐν τῷ αἰ ἀκανθαὶ 2
 κατακεχύδαται, τοιούσδε τις· ἐσβολὴ ἐξ ὀρέων στενῶν ἐς πεδῖον μέγα,
 20 τὸ δὲ πεδῖον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ. λόγος δὲ ἐστὶ ἅμα τῷ 3
 ἔαρι πτερωτοῦς ὄφιος ἐκ τῆς Ἀραβίης πέτεσθαι ἐπ' Αἰγύπτου, τὰς δὲ
 ἴβις τὰς ὀρνιθας ἀπαντῶσας ἐς τὴν ἐσβολὴν ταύτης τῆς χώρας οὐ παριέναι
 τοὺς ὄφεις ἀλλὰ κατακτείνειν. καὶ τὴν ἴβιν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον τετιμῆσθαι 4
 λέγουσι Ἀράβιοι μεγάλως πρὸς Αἰγυπτίων· ὁμολογέουσι δὲ καὶ Αἰγύπτιοι
 25 διὰ ταῦτα τιμᾶν τὰς ὀρνιθας ταύτας. εἶδος δὲ τῆς μὲν ἴβιος τόδε· μέλαινα 76

AB C P(p)M DTR SV

1 ὁρμώμενον Pp ὁρμώμενον CM Ald. || 2 εἰς V | ἐμπλάσαντα (cf. lin. 8) Co-
 bet || 4 ὅσον δυνατός ἐστι φέρειν PMDTRSV; ad syntaxin v. Kühner-Gerth II
 550 et cf. 109, 2 | αὐτὸν R om. S || 5 φορέοντα M || 6 δὲ om. TRSV | τοῦτον T |
 καθότι MDTRSV | τοῦ ὦδός om. T || 7 ἐγκοιλήρας PMTRSV | ἐγκειμένον PM
 DTRSV, cf. Thuc. VI 32, v. Kallenberg Progr. Gymn. Berolin. Friedr.-Werd.
 Pasch. 1884, 26 || 8 ἐμπλάσαντα ABCMD | μιν om. B¹ PMDTRSV || 10 οὐδα-
 μᾶ M Ald. || 11 μεγάλῃ M μεγάλῃ T μεγέθει V | ὄντες C | φέροντες C ||
 12 ἀποθανόντας θάπτουσι PMDTRSV (an ἀποθανόντας est delendum?) | ἱερῷ M ||
 15 περὶ τῶν] τῶν πτερωτῶν PDTRSV γρ' περὶ τῶν ὀφίων P^{ms} περὶ τῶν p cett. ||
 ἀπικόμενος RSV ἀπικνεόμενος T || 16 εἶδον C Ald. εἶδον ut vid. M ἴδον rell. ||
 17 σωροὶ C | ἀκανθέων] τῶν θεῶν ABC τῶν ἀκανθέων in mg. B man. rec. ὀστέων
 in mg. A man. rec. || 18 ἐπὶ ἐπὶ M Ald. | τῷ] ᾧ PDTRSV || 19 κατακεχύδαται
 P¹ PDTRSV | ὀρέων CPM Ald. | στενῇ propos. Stein || 21 ἴβι C | ὄφεις CD |
 Αἰγύπτου] ου ex on M || 22 ἴβις B¹ R Ald. || 23 ὄφεις CMD || 25 μὲν om. CM
 Ald.

- δεινῶς πᾶσα, σκέλεα δὲ φορέει γεράνου, πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα
ἐπίγρυπον, μέγαθος ὅσον κρέξ. τῶν μὲν δὴ μελαινέων τῶν μαχομένων
πρὸς τοὺς ὄφεις ἦδε ἰδέη· τῶν δ' ἐν ποσὶ μᾶλλον εἰλενμένων τοῖσι ἀνθρώ-
2 ποισι (διξαί γὰρ δὴ εἰσι ἱβίαις) ψιλὴ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δεξιὴν πᾶσαν,
λευκὴ πτεροῖσι πλὴν κεφαλῆς καὶ τοῦ αὐχένος καὶ ἄκρων τῶν πτερόγων
καὶ τοῦ πνυγαίου ἄκρον (ταῦτα δέ, τὰ εἰπον, πάντα μέλανά ἐστι δεινῶς),
σκέλεα δὲ καὶ πρόσωπον ἐμπερὴς τῇ ἐτέρῃ. τοῦ δὲ ὄφιος ἡ μορφή οἷα περ
3 τῶν ὕδρων. πτίλα δὲ οὐ πτερωτὰ φορέει, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος
πτεροῖσι μάλιστα καὶ ἐμπερέστατα. τοσαῦτα μὲν θηρίων πέρι ἱρῶν
εἰρήσθω.
- 77 Αὐτῶν δὲ δὴ Αἰγυπτίων οἱ μὲν περὶ τὴν σπειρομένην Αἴγυπτον οἰκέουσι,
μνήμην ἀνθρώπων πάντων ἐπασκέοντες μάλιστα λογιώτατοί εἰσι μακρῷ,
2 τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμεν. τρόπῳ δὲ ζῆς τοιῷδε διαχρέωνται·
συρμαῖζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς μὴνός ἐκάστου ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν

ABC P(p)M DTRSV

Ὅτι τῶν Αἰγυπτίων οἱ μὲν (77, 1) — αἱ ὥραι (77, 3) Const. Porph. II. ἀρ. καὶ
κακ. exc. X

Σχόλ. 76, 1 (ad δεινῶς) ἱκανῶς. πολυσημάντος ἐστὶν ἡ λέξις· σημαίνει γὰρ τὸν
πανοῦργον, τὸν συνετόν (ἀσύνετον R), τὸν φρόνιμον, τὸν φοβερόν, τὸν ἔμπειρον, τὸν
σοφόν, τὸν ἀκολάκευτον, τὸν εὐπρεπῆ (καὶ τὸν ἀπρεπῆ R)· παρὰ τὸ δέω τὸ 'πρέπω' BR
77, 1 (ad μακρῷ) διαφερόντως B 77, 2 (ad συρμαῖζουσι) καθαίρουσι II

T 5 Theo Progygmn. XI 2, XI 9 (242 W.) se ad locum refert, non verbatim tamen

2 Greg. Cor. 59 τὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν· Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστο-
ριῶν· πρόσωπον — κρέξ. Λέξ. et Suid. κρέξ· ὄρνεον οὐανοῦνιστον τοῖς (om. Lexx.
seriatim conscripta) γαμοῦσι || 14 Λέξ. συρμαῖζειν· καθαίρειν πόματι (πόμα [ex
πόμα τι corruptum, cum verbo καθαίρειν percolandi, ut videtur, sensus esset ad-
scriptus] Lexx. seriatim conscripta: πόματι τῷ vel πόματι τῇ cett. Lexx. alphab.
ord. conscripta) ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Greg. Cor. 124 τὸ δὲ καθαίρειν πόμα (cf. lexx.
lectionum varietatem) ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος 'συρμαῖζειν'. Suid. συρμαῖζειν· καθά-
ρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος, καὶ συρμαῖ παρὰ τῷ αὐτῷ (i. e. apud nostrum
II 125, 6) λάχανον σελίνῳ δοικός. συρμαῖα· τὸ καθαρικὸν δι' ἐμέτων [καὶ] κοιλίας
(καὶ 'συρμαῖζειν' τὸ κινεῖσθαι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος· οὕτως Ἡρόδοτος) ἡ λάχανον
σελίνῳ δοικός ἡ βοῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Phot. συρμαῖα· τὸ καθαρικὸν δι'
ἐμέτων [καὶ] κοιλίας· καὶ 'συρμαῖζειν' τὸ κινεῖσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος. cf. Poll. I 247.
2 fol. 5^r συρμαῖζουσιν· ἐμούσιν καὶ κλύζονται

2 μέγαθος δὲ ὅσον D μέγεθος ὅσον V μέγαθος ὅσον Greg. Cor. rell. | μαχο-
μένων PMDSV, cf. grammaticam meam 104 || 3 ὄφεις CD | ἰδέη αὐτῇ propos. Le-
grand, sed cf. infra lin. 4 | εἰλενμένων BCD·TRV || 4 εἰσι δὴ M | αἱ ἱβίαις M Ald. |
ψιλὴν DTRV ἢ ψιλὴ ABC ἦδε· ψιλὴ propos. Schweighaeuser et Herold Progr.
Gymn. Reg. Nuremb. 1853, 15, sequ. Hude || 5 λευκὴν C | τοῦ om. PMDTRSV,
secl. Hude || 6 τοῦ om. PMDTRSV | μέλανά C μέλανά R || 7 τοῖσι τῆσι RV ||
8 πτεροῖσι om. M || 11 σπειρομένην Const. Porph. | Αἴγυπτον γῆν scripsit et in
αἴγν correctum litteris πτον auxit M || 12 μάλιστα om. Const. Porph. || 13 ζωῆς
TRSV ζῆς Const. Porph. | δὴ χρέωνται A²BC Const. Porph. δὴ χρέονται A¹
διαχρέονται P διαχρέωνται p rell.

ὕγιειν καὶ κλύσμασι νομίζοντες ἀπὸ τῶν τρεφόντων σιτίων πάσας τὰς
 νούσους τοῖσι ἀνθρώποισι γίνεσθαι. εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι 3
 μετὰ Λίβνας ὑγιερέστατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὥρεων, ἔμοι δοκέειν,
 εἵνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουσι αἱ ὥραι. (ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι τοῖσι
 5 ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται, τῶν τε ἄλλων πάντων καὶ δὴ
 καὶ τῶν ὥρεων μάλιστα.) ἀρτοφαγέουσι δὲ ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες 4
 ἄρτους, τοὺς ἐκεῖνοι κολλήστις ὀνομάζουσι. οἴνω δὲ ἐκ κριθέων πεποιη-
 μένῳ διαχρέωνται, οὐ γὰρ σφί εἰσι ἐν τῇ χώρῃ ἄμπελοι. ἰχθύων δὲ τοὺς
 μὲν πρὸς ἥλιον ἀνήνταντες ὠμούς σιτέονται, τοὺς δὲ ἐξ ἄλμης τεταριχευ-
 10 μένους. ὀρνίθων δὲ τοὺς τε ὀρνυγας καὶ τὰς νήσσας καὶ τὰ μικρὰ τῶν 5
 ὀρνιθίων ὠμὰ σιτέονται προταριχεύσαντες· τὰ δὲ ἄλλα ὅσα ἢ ὀρνιθίων
 ἢ ἰχθύων σφί ἐστί ἐχόμενα, χωρὶς ἢ ὀκόσοι σφί ἱροὶ ἀποδεδέχεται, τοὺς
 λοιποὺς ὀπτοὺς καὶ ἐφθοὺς σιτέονται. ἐν δὲ τῇσι συνουσίῃσι τοῖσιν 78
 εὐδαίμοσιν αὐτῶν, ἐπεὰν ἀπὸ δελπνου γένωνται, περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν
 15 σορῶ ξύλινον πεποιημένον, μεμιμημένον ἐς τὰ μάλιστα καὶ γραφῇ καὶ

AB C P(p)M DTR SV

Ἐν δὲ τῇσι — τοιοῦτος (78) exc. floril. A³

Σχόλ. 77, 3 (ad ἄλλως) φύσει· σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ 'πάνν' B 77, 4 (ad
 οἴνω) σκεναστῶ ἐκ περινοίας, τῷ λεγομένῳ ζύθῳ· γίνεται δὲ ἐκ μέλιτος καὶ κριθῆς
 (κριθῶν B^c) BR (ad τεταριγευμένους) τεταριχευμένον ἐστὶ τὸ ἅλσι πεπασμένον καὶ
 ἥλιῳ κατεξηραμένον καὶ ἐνυγμένον BR

T 2–4 Eust. Dion. 262 Ἡρόδοτος δὲ φανερώς διαστέλλει τῶν Λιβύων τοὺς Αἰγυ-
 πτίους ἐν τε ἄλλοις τόποις καὶ ἐνθα λέγει, ὅτι Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβνας ὑγιεστεροὶ πάν-
 των ἀνδρῶν διὰ τὸ τὰς ὥρας οὐ μεταλλάσσειν || 7 Athen. 114c Νικανδρὸς . . . Θιαγό-
 νας φησὶν ἄρτους ὑπ' Αἰτωλῶν καλεῖσθαι τοὺς τοῖς θεοῖς γνωμένους. Αἰγύπτιοι δὲ
 τὸν ὑποξίζοντ' ἄρτον κύλλαστιν καλοῦσιν· μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης Δα-
 ναῖσι . . . μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἐκαταῖος καὶ Ἡρόδοτος καὶ Φανόδημος

1 ὕγιειν A litteras ιη sub fine vocis suprascr. A¹ ὕγιειν D^cTRSV ὕγιειν M
 Ald. ὕγιειν D^{ac} Const. Porph. rell. || ■ νόσους CRSV Const. Porph. | γίνεσθαι
 PD γίνεσθαι Const. Porph. p rell. || 3 ὑγιερέστατοι DTRSV Eust. ὑγιερέστατοι M
 ὑγιεστάτοι Ald. ὑγιερέστατοι Const. Porph. rell. | ἀνδρῶν PMDTRSV Eust. ἀν-
 θρώπων Const. Porph. rell. | ὀρνέων D || 3–4 μοι δοκεῖν εἵνεκεν S δοκέειν ἔμοι
 (μοι Const. Porph.) εἵνεκα ABC Const. Porph. || 5 αἱ νοῦσοι — 6 ὥρεων μάλιστα]

αἱ νοῦσοι γίνονται μάλιστα DTRSV | πάντων] εἵνεκα M εἵνεκα πάντων Ald. ||
 6 ὀλυρέων MD²TR ἄλλυρέων SV || 7 κολλήστις M Ald. || ■ διαχρέονται PpM ||
 9 ἀνήνταντες RV ἀνήνταντες PpM | σιτέονται M | τεταριγευτότες ut vid. M ||
 10 νήσας CD¹TR νήσας V^{ac} | σμικρὰ S || 11 ὀρνιθίων] ὀρνιθίων ABCP^cpV^{ac} ||
 12 ὀρνιθίων M | ἐστί σφι(ν) PMDTRSV || ■ τοῖσιν om. SV || 13, 14 τοῖσι εὐδαί-
 μοσι A || 14 αὐτέων PMDTRSV || 14–15 ἐν σορῶ νεκρὸν A³

ἔργῳ, μέγαθος ὅσον τε πάντῃ πηχναῖον ἢ δίπηχυν, δεικνὺς δὲ ἐκάστῳ
 τῶν συμποτέων λέγει· ἔς τοῦτον ὄρέων πῖνέ τε καὶ τέρπευ· ἔσαι γάρ
 79 ἀποθανὼν τοιοῦτος· ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια ποιεῦσι. πατρίοισι δὲ
 χρεώμενοι νόμοισι ἄλλον οὐδένα ἐπικτιῶνται. τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι
 νόμιμα καὶ δὴ καὶ ἄεισμα ἐν ἐστί, λίνος, ὃς περ ἐν τε Φοινίκη αἰοιδιμός
 ἐστί καὶ ἐν Κύπρῳ καὶ ἄλλῃ· κατὰ μέντοι ἔθνεα οὐνομα ἔχει, συμφέρεται
 2 δὲ ὧν τὸς εἶναι, τὸν οἱ Ἕλληνες λίνον ὀνομάζοντες αἰδοῦνσι, ὥστε πολλὰ
 μὲν καὶ ἄλλα ἀποθωνμάζειν με τῶν περὶ Αἰγυπτίον ἐόντων, ἐν δὲ δὴ καὶ
 τὸν λίνον δόκθην ἔλαβον τὸν νόμον· φαίνονται δὲ ἀεὶ κοτε τοῦτον αἰδόν-
 3 τες· ἔστι δὲ Αἰγυπτιστὶ ὁ λίνος καλεῦμενος μαγερός, ἔφασαν δὲ μιν ¹⁰
 Αἰγύπτιοι τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου παῖδα μονογενέα
 γενέσθαι, ἀποθανόντα δὲ αὐτὸν ἄωρον θρήνοισι τοῦτοισι ὑπὸ Αἰγυπτίων
 τιμηθῆναι, καὶ αἰοιδίῃν τε ταύτην πρώτην καὶ μόνην σφίσι γενέσθαι.

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 79, 2 (ad λίνον, cf. Lexx.) τὸν (τὴν R) ἐκ λίνου πεποιημένης κιθάρας
 (πεποιημένην κιθάραν R)· αἱ μὲν γὰρ τῶν κιθαρῶν ἐκ λίνου εἶχον τὰς νευράς ἦτοι
 τὰς (om. B) χορδάς, αἱ δὲ ἐκ τῶν προβατείων ἐντέρων BR

T 9 Eust. II. 1164 (ad Σ 571): Ἡρόδοτος . . . λέγει ὅτι παρὰ Αἰγυπτίους λίνος τις
 αἰδεῖται καὶ θαυμάζειν ἐκεῖνός φησι τὸν λίνον δόκθην ἔλαβε τὸ ὄνομα

2 Greg. Cor. 60 τὸ εἰ καὶ τὸ δ εἰς τὴν εὔ διφθογγον κιθαῖται παρ' αὐτοῖς· Ἡρόδο-
 τος· ἐς τοῦτον — τοιοῦτος. καὶ πλεῦνας τοὺς πλεονας· μετὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν
 Ἑλλήνων — Μενελάῳ (118, 2) || 7 Λέξ. λίνον· φθῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδή (λίνον
 [vel λίνον]· λύρας χορδή ἢ φθῆς ὄνομα. lexx. alphab. ord. conser.). Greg. Cor. 125
 λίνον δὲ φθῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδήν. Hes. λίνον· φθῆς ὄνομα. Suid. λίνος· εἶδος
 ὕμνου . . . ἢ λύρας χορδή

1 μέγεθος ΑΨ | τε om. Ψ | πάντῃ secl. Stein | δίπηχυν P^cpM Ald. διπλοῦν
 P^cDTRSV || 2 τοῦτο T | ὄρέων Α | ὠρέων C | πῖνευ τε ΑΨS (cf. Greg. Cor.) πῖ-
 νευ τέ (i ex i corr.) V (e πῖνετε ortum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 189) πῖνέ
 τεu TR || 4 χρεώμενος A^{so} χρεώμεν B¹ χρεόμενοι P χρεώμενοι A^cp cett. | ἐπι-
 κτιόνται Pp ἐπικτιέονται CM Ald. | τε] τε πολλά M | ἐπάξιά] ἀπαξ ᾧ ABC ἀπαξᾶ
 propos. Hoffmann || 5 ἐν ἐστί A (iam proposuerat Wesseling) ἐστί M ἐνεστί rell.,
 cf. lectiones codd. AB infra lin. 8 | λίνος om. DTRSV deerat in exemplari, quo
 utebatur auctor Λέξων, quippe qui accusativi formam infra lin. 7 exstantem lau-
 det | ὧς MV | τε] τῇ DTRSV || καὶ ἐν ἄλλῃ M Ald. || 7 δὲ om. M | ὀνομάζον-
 τες C || 8 ἀποθωνμάζειν D¹ | ἐν A¹B || 9 ἔλαβε M Ald. Eust. | τὸν νόμον scripsi
 τὸ ὄνομα (τοῦνομα M Ald.) codd. Eust., seclius. Wesseling, qui etiam ἔλαβον νόμον
 proposuerat, sed corruptelam TOYNOM potius e TONNOM' ortam esse indices || 10 δὲ
 om. D | ὁ om. P¹DTRSV | μάνερος R^{ac}SV μάνερος P^{ac}R^cT μανερός P^cp
 cett. || 11 Αἰγύπτου Αἰγυπτίων PMDTRSV || 12 ἄωρον ABCPM ἄωρον Eust.
 rell. || 13 τε αὐτὴν καὶ μόνην σφίσι (σφι D) DTRSV τε ταύτην μόνην εἶναι καὶ
 πρώτην σφίσι M Ald.

συμφέρονται δὲ καὶ τότε ἄλλο Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων μόνουσι Λακεδαι- 80
 μονίοισι· οἱ νεώτεροι αὐτῶν τοῖσι πρεσβυτέροισι συντυγχάνοντες εἰκονσι
 τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτρέπονται καὶ ἐπιούσι ἐξ ἔδρης ὑπανιστάται. τότε μέντοι 2
 ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι συμφέρονται· ἀπὲ τοῦ προσαγορεύειν
 5 ἀλλήλους ἐν τῇσι ὁδοῖσι προσκυνέουσι κατιέντες μέχοι τοῦ γούνατος τὴν
 χεῖρα. ἐνδεδύκασι δὲ κιθῶνας λινέους περὶ τὰ σκέλεα θυσανωτοὺς, οὓς 81
 καλέουσι καλασίρις· ἐπὶ τούτοις δὲ εἰρίνεα εἴματα λευκὰ ἐπαναβληθὸν
 φορέουσι. οὐ μέντοι ἔς γε τὰ ἱρὰ ἐσφέρεται εἰρίνεα οὐδὲ συγκαταθάπτεται
 σφιν, οὐ γὰρ ὄσιον. ὁμολογέουσι δὲ ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι καλεομένοις 2
 10 καὶ Βακχικοῖσι, ἔοσι δὲ Αἰγυπτίοις καὶ Πυθαγορείοις. οὐδὲ γὰρ
 τούτων τῶν ὁργίων μετέχοντα ὄσιόν ἐστι ἐν εἰρινέοις εἵμασι θαφθῆναι.
 ἔστι δὲ περὶ αὐτῶν ἱερὸς λόγος λεγόμενος.

Καὶ τότε ἄλλα Αἰγυπτίοις ἐστι ἐξευρημένα· μεῖς τε καὶ ἡμέρη ἐκάστη 82
 θεῶν ὅτεν ἐστὶ, καὶ τῇ ἑκάστῳ ἡμέρῃ γενόμενος ὁτέοις ἐγκυρήσει καὶ
 15 ὅκως τελευτήσει καὶ ὁκοῖς τις ἔσται, καὶ τούτοις τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐν
 ποιήσει γενόμενοι ἐχρήσαντο. τέρατά τε πλέω σφιν ἀνεύρηται ἢ τοῖσι 2
 ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις· γενομένου γὰρ τέρατος φυλάσσουσι γραφό-
 μενοι τὸ ποβαῖνον, καὶ ἦν κοτε ὕστερον παραπλήσιον τούτῳ γένηται, κατὰ
 τὸντὸ νομίζουσι ἀποβήσεσθαι. μαντικὴ δὲ αὐτοῖσι ὧδε διακέεται· 83
 20 ἀνθρώπων μὲν οὐδενὶ προσκέεται ἡ τέχνη, τῶν δὲ θεῶν μετεξετέροις,
 καὶ γὰρ Ἡρακλῆος μαντήιον αὐτόθι ἐστι καὶ Απόλλωνος καὶ Ἀθηναίης
 καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἄρεος καὶ Διός, καὶ ὃ γε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 81, 1 (ad εἰρίνεα) μάλιν B 81, 2 (ad εἰρινέοις) ἐκ τοῦ 'εἰρος', ὃ σημαίνει
 τὸν τοῦ προβάτου μαλλόν. καὶ 'Ὀμηρος' ἰοδνεφὲς εἰρος ἔχουσα (ι 426) BR

T 1–3 Eust. Od. 1484 (ad ὁ 84) καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτω τίμιοι περὶ τὰ ἐκεῖ
 γεγόνασιν, ὥστε καὶ καθ' Ἡρόδοτον ἐν Αἰγύπτῳ οἱ ἐργῶριοι νεώτεροι μόνοις Ἑλλή-
 νων Λακεδαιμονίοις τοῖς πρεσβυτέροις συντυγχάνοντες ὁδοῦ τε εἰκονσι καὶ ἐκτρέπον-
 ται καὶ ἐπιούσιν ἐκ τῆς ἔδρης ἀνίστανται

6 Λέξ. θύσανοι· κόρυμβοι, κροσσοί. Greg. Cor. 126 θυσάνους (φυσάνους, φυσά-
 νους vv. ll.) δὲ τοὺς κροσσούς. Hes. θύσανοι· κροσσοί, κόρυμβοι || 11 D fol. 48^r: v.
 ad 36, 2 || 13 D fol. 48^r: v. ad 36, 2

1 ἄλλο Αἰγύπτιοι τότε M || 2 αὐτῶν M Ald. || 3 ἐκ τῆς ἔδρης recognoscas ex
 Eust. | ἐξανιστάται M || 4 ἄλλο propos. Stephanus sequ. Hude | οὐδαμοῖ D οὐ-
 δαμοῖς R οὐδομοῖς V teste Webero Anal. Hdt. 161 || 7 καλασίρις D καλασίρις M ||
 8 γε] δὲ SV | εἰσφέρεται B || 9 ὁμολογέει DTRSV || 10 Βακχικοῖσι – καὶ haplogr.
 om. ABC | Πυθαγορείοις(v) AB¹PDRSV || 11 ἐν om. R | ταφῆναι DTRSV θα-
 φῆναι C || 14 ὅτεν] οὕτε C | τέοις ABC || 16 ἐδρηται PMDTRSV || 17 ἅπασι
 om. V || 18 ἦν] εἰ DTRSV || 19 τῶντῶν C | διακέεται M Ald. || 20 προκέεται R ||
 21 Ἀθήνης ABC || 22 ὃ γε] ὅτε M Ald.

πάντων τῶν μαντηίων, Λητοῦς, ἐν Βουτοῖ πόλι ἐστί. οὐ μέντοι αἱ γε μαντηῖαι σφι κατὰ τῶντὸ ἐστᾶσι, ἀλλὰ διάφοροί εἰσι.

84 Ἡ δὲ ἱητρικὴ κατὰ τάδε σφι δέδασται· μίης νοῦσον ἕκαστος ἱητρός ἐστι καὶ οὐ πλεόνων. πάντα δ' ἱητρῶν ἐστι πλέα· οἱ μὲν γὰρ ὀφθαλμῶν ἱητροὶ κατεστέασι, οἱ δὲ κεφαλῆς, οἱ δὲ ὀδόντων, οἱ δὲ κατὰ νηδύν, οἱ δὲ τῶν ἀφανέων νοῦσων.

85 Θρήνοι δὲ καὶ ταφαί σφεων εἰσὶ αἶδε· τοῖσι ἂν ἀπογένηται ἐκ τῶν οἰκλήων ἄνθρωπος, τοῦ τις καὶ λόγος ἦ, τὸ θῆλυ γένος πᾶν τὸ ἐκ τῶν οἰκίων τούτων κατ' ὧν ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πηλῷ ἢ καὶ τὸ πρόσωπον, κᾶπειτα ἐν τοῖσι οἰκίοισι λιποῦσαι τὸν νεκρὸν αὐταὶ ἀνὰ τὴν πόλιν στρω- 10 φόμεναι τύπτονται ἐπεζωσμένοι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζούς, σὺν δὲ σφι

2 αἱ προσήκουσαι πᾶσαι· ἐτέρωθεν δὲ οἱ ἄνδρες τύπτονται, ἐπεζωσμένοι καὶ οὗτοι. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, οὕτω ἐς τὴν ταρίχενσιν κομίζουσι.

86 2 εἰσὶ δὲ οἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέαται καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην. οὗτοι, ἐπεὰν σφι κομισθῇ νεκρός, δεικνύουσι τοῖσι κομίσασι παραδείγματα 15 νεκρῶν ξύλινα τῇ γραφῇ μεμιμημένα, καὶ τὴν μὲν σπονδαιοτάτην αὐτέων φασὶ εἶναι, τοῦ οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι τὸ ὄνομα ἐπὶ τοιούτῳ πρῆγματι ὀνομάζειν, τὴν δὲ δευτέρην δεικνύουσι, ὑποδεεστέραν τε ταύτης καὶ

AB C P(p)M DTR SV

T 15—18 Athenagoras Legat. 25: v. ad 3, 2

15 Thom. Mag. 169 (s. v. ζευγνύασι) Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρῃ· ἐπεὰν — δεικνύασι τοῖσι κομίσασιν

1 Βουτοῖ πόλις C Βουτοῖσι πόλις^{ei} M (c Βουτοῖ πόλι natum videtur) Βουτοῖσι πόλι Ald. || 3 νόσον RSV || 5 δέ³ δὲ τῶν PMDTRSV || 8 οἰκίων AB οἰκίων C | ἄνθρωπος — 9 οἰκίων haplogr. om. B¹ | τοῦ τις] τούτοις M | τὸ² iterant DRV || 9 οἰκλήων PMDTRSV οἰκίων C | τούτων C | ἢ om. P¹pM DTRSV || 10 οἰκείοις MD Ald. | αὐταὶ PTRSV | στρωφόμεναι MT Ald. στρωφόμεναι S στρωφόμεναι (ex στρωφόμεναι ortum indicat Weber Anal. Hdt. 181) RV || 11 ὑπεζωσμένοι ut vid. D^{ac} ὑπεζωόμεναι SV ὑπεζωόμεναι D^cR ἐπεζωόμεναι P^{ac} ἐπεζωόμεναι P^cp cett. || 12 ὑπεζωσμένοι ut vid. D^{ac} ὑπεζωόμενοι D^c ἐπεζωόμενοι P ἐπεζωόμενοι R ἐπεζωόμενοι S ἐπεζωόμενοι TV ἐπεζωόμενοι p cett. || 14 τοῦτο M | κατατετάχαται S || 15 σφισι Athenag. | κομισθῆναι νεκρός R νεκρός κομισθῇ M | κομισθῇ νεκρός κομισθῇ C | δεικνύασι ABC Thom. Mag. Athenag. || 16 τῶν νεκρῶν Athenag. | σπονδαιοτάτην (scil. γραφῇ) intelligo, i. e. 'illius cuius nomen nuncupare fas non putat' noster (i. e. Osiridis) de imagine agitur; ad ταρίχενσιν existimant pertinere alii suntque qui, cum illa vox nimis sit remota, lacunam statuunt post μεμιμημένα (Stein), ubi inter alia verba illud ταρίχενσις fuerit expressum || 17 τοῦ οὐκ ABCPM τοῦ οὐχ Athenag. τὸ οὐκ rell. | τὸ ABCP²pM om. P¹DTRSV Athenag. | πρῆγματι A¹ πρᾶγματι RV || 18 ὀνομάζειν CM | δὲ om. V | δεικνύασι ABC | τε om. SV | τε — p. 189, 1 εὐτελεστέστην haplogr. om. C

εὐτελεστέραν, τὴν δὲ τρίτην εὐτελεστάτην· φράσαντες δὲ πυνθάνονται
 παρ' αὐτῶν, κατὰ ἥτινα βούλονται σφι σκευασθῆναι τὸν νεκρὸν. οἱ μὲν 3
 δὴ ἐκποδῶν μισθῷ ὁμολογήσαντες ἀπαλλάσσονται, οἱ δὲ ὑπολειπόμενοι
 ἐν οἰκήμασι ὥδε τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι· πρῶτα μὲν σκολιῷ σιδήρῳ
 5 διὰ τῶν μυζωτήρων ἐξάγουσιν τὸν ἐγκέφαλον τὰ μὲν αὐτοῦ οὕτω ἐξάγον-
 τες, τὰ δὲ ἐγγέοντες φάρμακα. μετὰ δὲ λίθῳ Αἰθιοπικῷ ὀξεί παρασχίσαν- 4
 τες παρὰ τὴν λαπαρὴν ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην πᾶσαν, ἐκκαθήραντες δὲ
 αὐτὴν καὶ διηθήσαντες οἶνῳ φοινικίῳ αὖτις διηθέουσι θυμῆμασι
 τετριμμένοισι. ἔπειτα τὴν νηδὺν σμύρνης ἀκηράτου τετριμμένης καὶ 5
 10 κασίης καὶ τῶν ἄλλων θυνωμάτων πλὴν λιβανωτοῦ πλήσαντες συρρά-
 πτουσι ὀπίσω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες ταριχεύουσι λίτρῳ, κρύψαντες
 ἡμέρας ἑβδομήκοντα, πλεῦνας δὲ τουτέων οὐκ ἔξεστι ταριχεύειν. ἐπεὰν 6
 δὲ παρέλθωσι αἱ ἑβδομήκοντα, λούσαντες τὸν νεκρὸν κατειλίσσουσι πᾶν
 αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνης βυσσίνης τελαμῷσι κατατετμημένοισι ὑποχρίοντες
 15 τῷ κόμμι, τῷ δὴ ἀντὶ κόλλης τὰ πολλὰ χρέονται Αἰγύπτιοι. ἐνθῆεν δὲ 7
 παραδεξάμενοί μιν οἱ προσήκοντες ποιεῖνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα,
 ποιησάμενοι δὲ ἐσεργνύουσι τὸν νεκρὸν καὶ κατακλήσαντες οὕτω θησαυρί-
 ζουσι ἐν οἰκήματι θηκαίῳ ἱστάντες ὁρθὸν πρὸς τοίχον. οὕτω μὲν τοὺς τὰ 87
 πολυτελέστατα σκευάζουσι νεκρούς· τοὺς δὲ τὰ μέσα βουλομένους, τὴν
 20 δὲ πολυτελείην φεύγοντας, σκευάζουσι ὥδε· ἐπεὰν τοὺς κλυστήρας ■
 πλήσωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος γινομένου, ἐν ὧν ἔπλησαν τοῦ

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 86, 4 (ad διηθήσαντες) διυλίσαντες B (cf. Lexx.) 86, 5 (ad λίτρῳ) λίτρῳ B

T 98. Eust. Od. 1488 (ad δ 121) θυνώματα παρὰ Ἡροδότῳ τὰ εὐώδη θυμῆματα,
 φησὶ γὰρ· σμύρνης — θυνωμάτων || 20 Poll. X 149 ἱατροῦ . . . σκευή· σμίλη, . . .
 κλυστήρ· ἔστι γὰρ παρ' Ἡροδότῳ τοῦνομα

15 Antiattic. Bekk. Anecd. 104 κόμμιδι· ἡ δοτική. Ἡρόδοτος δευτέρῳ

2 αὐτέων M Ald. || 3 ἀπαλλάττονται M || 5 μυζωτήρων DTR μυκτήρων S μυ-
 τήρων V | ἐνάγουσι C || 6 ἐγγέοντες φάρμακα D φάρμακα ἐγγέοντες C || ■ διηθή-
 σαντες] θεραπεύσαντες Paris. gr. 1634 et 2933 (cf. Schol.) | αὖτις ABPDTRSV |
 διηθέουσι C || 9 περιτετριμμένοισι M Ald. | σμύρνη R | ἀκράτου TRSV | τετρι-
 μνης om. Eust. || 10 κασίης in κασίης mut. D¹ | θυμῆμάτων ABC (cf. Eust.)
 θυμωμάτων (e θυωμάτων ortum) R θυωμάτων Eust. rell. || 11 λίτρῳ MD^βTRSV
 (cf. Schol.) || 13 λούσαντες D | κατειλίσσουσι C || 14 συσσίνης S βυσσίνης (ex συ-
 σίνης ortum?) D συσσίνης (ex eadem correctione ortum in exemplari extante
 quod consimili fere forma scribit litteras β μ ν) RV || 15 κόμμι C κόμμιδι Antiatt.
 (fort. omissione illius τῷ e κόμμι δὴ ortum) | χρέονται PpM || 17 ἐσεργνύσι AB
 CPM | κατακλείσαντες T || 18 ἐν — 19 νεκρούς om. DTRSV | Θηβαίῳ C | ἱστάν-
 τας — 19 νεκρούς om. P¹, omissa habent P^{ms}p cett. || 19 τὰ om. C || 20 ἐκφεύγον-
 τας M Ald. | ὥδε] οὕτω M | τοὺς om. PMDTRSV || 21 ἀπὸ τοῦ M Ald. | γινόμε-
 νου M || 21—p. 190, 1 τὴν κοιλίην τοῦ νεκροῦ C

νεκροῦ τὴν κοιλήν, οὔτε ἀναταμόντες αὐτὸν οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδὺν, κατὰ δὲ τὴν ἑδρην ἐσηθήσαντες καὶ ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς ὀπίσω ὁδοῦ ταριχεύουσι τὰς προκειμένας ἡμέρας, τῇ δὲ τελευταίῃ ἐξιέσι ἐκ τῆς
 3 κοιλῆς τὴν κεδρίην, τὴν ἐσηκάν πρότερον. ἡ δὲ ἔχει τοσαύτην δύναμιν, ὥστε ἅμα ἐκὼν τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγχχνα κατατετηκότα ἐξάγει· τὰς δὲ σάρκας τὸ λίτρον κατατῆκει, καὶ δὴ λείπεται τοῦ νεκροῦ τὸ δέσμα
 88 μοῦνον καὶ τὰ ὀστέα. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, ἀπ' ὧν ἔδωκαν οὕτω τὸν νεκρὸν οὐδὲν ἔτι προηγματευθέντες. ἡ δὲ τρίτῃ ταριχεύσεσι ἐστι ἡδε, ἡ τοὺς
 χρήμασι ἀσθενεστέρους σκευάζει. [συρμαίη] διηθήσαντες τὴν κοιλήν ταριχεύουσι τὰς ἑβδομήκοντα ἡμέρας καὶ ἔπειτα ἀπ' ὧν ἔδωκαν ἀποφέ-
 89 ρεσθαι. τὰς δὲ γυναικας τῶν ἐπιφανέων ἀνδρῶν, ἐπεὰν τελευτήσωσι, οὐ παραντίκα διδοῦσι ταριχεύειν οὐδὲ δοῖαι ἂν [ᾧσιν] εὐειδέες κάρα καὶ
 λόγον πλεῦνος γυναικας· ἀλλ' ἐπεὰν τριταῖαι ἢ τεταρταῖαι γένωνται,
 2 οὕτω παραδιδούσι τοῖσι ταριχεύουσι. τοῦτο δὲ ποιέουσι οὕτω τοῦδε εἵνεκεν, ἵνα μή σφι οἱ ταριχευταὶ μίσγωνται τῇσι γυναιξί· λαμφθῆναι γάρ
 90 τινά φασι μισγόμενον νεκρῷ προσφάτω γυναικός, κατεπειν δὲ τὸν ὁμότεχρον. ὅς δ' ἂν ἢ αὐτῶν Αἰγυπτίων ἢ ξείνων ὁμοίως ὑπὸ κροκοδείλου
 ἀρπασθεῖς ἢ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ φαίνεται τεθνεώς, κατ' ἣν ἂν πόλιν ἐξενηχθῇ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύσαντας αὐτὸν καὶ περιστεί-
 2 λαντας ὥς κάλλιστα θάψαι ἐν ἰσῆσι θήκησι, οὐδὲ ψαῦσαι ἔξεστι αὐτοῦ ἄλλον οὐδένα οὔτε τῶν προσσηκόντων οὔτε τῶν φίλων, ἀλλὰ μιν οἱ ἱερεῖς
 αὐτοὶ οἱ τοῦ Νείλου ἅτε πλέον τι ἢ ἀνθρώπου νεκρὸν χειραπατίζοντες θάπτουσι.

AB C P(p)M DTRSV

2 Λέξ. ἐσηθήσαντες (v. l. ἐσηθίσαντες)· ὕλισαντες (cf. Schol. ad 86, 4)

1 ἀνατεμόντες R || 2 δὲ| τε ABC | εἰσηθίσαντες M (cf. Lexx.) || 4 κέδρην DTRSV ||
 ■ νίτρον ABMTRSV λίτρον in νίτρον mut. D¹, cf. Schol. ad 86, 5 || 7 μόνον M ||
 8 προηγματευθέντες A | ἢ om. DTRSV || 9 συρμαίη delevi glossam iudicans (cf. 86, 4) eo inductus quod Lexx. ad illum locum ubi primum reperitur vox interpre-
 tanda se referre consueta (cf. grammaticam meam 219 et supra 77, 2) loco 125, 6
 demum συρμαίην explicant | διηθήσαντες RV || 10 τὰς om. PMDTRSV || 12 ὧν
 delevi solam apud nostrum exstantem formam subiunctivi verbi εἶναι ab Iade ab-
 horrentem; post relativa cum ἂν haud raro sententia invenitur copula egens, cf.
 Monteil, La phrase relative en grec ancien 208—210 || 13 λόγοι vel λόγος TRV |
 πλεῦνες DTRSV | ἢ τεταρταῖαι om. M || 14 ποιέουσι PMDTRSV || 15 εἵνεκα PM
 DTRSV | λαμφθῆναι B λαφθῆναι M || 16 τινά om. et supra lin. add. prima
 manu D | φασι τινά MTRSV | κατεῖται PpM κατεῖπε DTRSV || 17 ἢ² om. C |
 ξένων M || 18 ἀρπασθεῖς ABCpM | τεθνηώς P¹M (ut vid.) DTRSV τεθνεώς P
 man. post. p cett. || 19 ἐξενηχθῇ ABCM || 20 εἰσῆσι R εἰσῆσι C | αὐτῷ TRSV ||
 21 μὴν DRV || 22 οἱ om. ABCP suprascr. M | ἀνθρώπου TRSV ἀνθρώπου in
 ἀνθρώπου mut. D¹

Ἑλληνικοῖσι δὲ νομαίοισι φεύγουσι χρᾶσθαι, τὸ δὲ σύμπαν εἰπεῖν 91
 μηδ' ἄλλων [μηδαμῶν] ἀνθρώπων νομαίοισι. οἱ μὲν νυν ἄλλοι Αἰγύπτιοι
 οὕτω τοῦτο φυλάσσουσι, ἔστι δὲ Χέμμισ πόλις μεγάλη νομοῦ τοῦ Θηβαϊκοῦ
 ἑγγυὲς Νέας πόλιος. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἔστι Περσέος τοῦ Λαράνης ἱερὸν 2
 τετραγώνον· περίξ δὲ αὐτοῦ φοίνικες πεφύκασι, τὰ δὲ πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ
 λίθινά ἐστι κάρτα μεγάλα, ἐπὶ δὲ αὐτοῖσι ἀνδριάντες δύο ἐστᾶσι λίθινοι
 μεγάλοι. ἐν δὲ τῷ περιβεβλημένῳ τούτῳ νηὸς τε ἔνι καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ
 ἐνέστηκε Περσέος. οὗτοι οἱ Χεμμῖται λέγουσι τὸν Περσέα πολλάκις μὲν 3
 ἀνὰ τὴν γῆν φαίνεσθαι σφι, πολλάκις δὲ ἔσω τοῦ ἱεροῦ, στανδάλιον τε αὐτοῦ
 πεφορημένον εὐρίσκεισθαι, ἐὼν τὸ μέγαθος δίπτυχον, τὸ ἐπεὰν φανῇ, εὐθνηρεῖν
 ἅπασαν Αἴγυπτον. ταῦτα μὲν λέγουσι, ποιεῦσι δὲ τάδε Ἑλληνικά τῷ 4
 Περσεί· ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα παρέχοντες
 ἀεθλα κτήρεα καὶ χλαίνας καὶ δέρματα. εἰρομένον δέ μιν, ὅ τι σφι μού- 5
 νοισι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπιφαίνεσθαι καὶ ὅ τι κεχωρίδαται Αἰγυπτίων τῶν
 ἄλλων ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέντες, ἔφασαν τὸν Περσέα ἐκ τῆς ἐωντῶν
 πόλιος γεγονέναι, τὸν γὰρ Λαράν καὶ τὸν Λυγκέα ἐόντας Χεμμῖτας
 ἐκπλῶσαι ἐς τὴν Ἑλλάδα· ἀπὸ δὲ τούτων γενεηλογέοντες κατέβηκον ἐς
 τὸν Περσέα· ἀπικόμενον δὲ αὐτὸν ἐς Αἴγυπτον κατ' αἰτῆρην, τὴν καὶ 6
 Ἑλλήνες λέγουσι, οἰσόντα ἐκ Λιβύης τὴν Γοργοῦς κεφαλὴν ἔφασαν
 ἔλθειν καὶ παρὰ σφέας καὶ ἀναγνῶναι τοὺς συγγενέας πάντας, ἐκμεμαθη-
 κότα δέ μιν ἀπικέσθαι ἐς Αἴγυπτον τὸ τῆς Χέμμιος οὐνομα πεπυσμένον
 παρὰ τῆς μητρος, ἀγῶνα δὲ οἱ γυμνικὸν αὐτοῦ κελεύσαντος ἐπιτελέειν.

AB C P(p)M DTR SV

T 3 Steph. Byz. Χέμμισ· πόλις Αἰγύπτου· Ἡρόδοτος· ἔστι καὶ Χέμμισ (Χέμμις
 cod. unus) πόλις — ἑγγυὲς τῆς Νέας πόλιος. φησὶ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ νῆσον εἶναι Χέμμιν
 ἐν αὐτῇ (cf. 156, 1—2)

9 Poll. VII 86 τὸ δὲ 'στανδάλιον' οὐ μόνον Μένανδρος εἰρηκε καὶ Ἡρόδοτος ||
 10 Zonar. p. 920 οἱ . . . Ἵωνες 'εὐθνηρεῖν' . . . Ἡρόδοτος· εὐθνηρεῖν πᾶσαν Αἴγυπτον ||
 12 Hes. ἀγωνίης· τῆς ἐν ἀγῶνι ἀμίλλης

1 φεύγουσι — 2 νομαίοισι haplogr. om. T | φεύγουσι om. SV || 2 μηδαμῶν] μηδα-
 μᾶ μηδαμῶν ABCPM seclusi collata lectione Dion. Hal. ad I 57, 3 allata exi-
 stimans lectionem codd. praebitam ex ΜΗΔΑΜΑΛΩΝ vel sim. ortam esse || 3 τοῦτο
 om. M | Χέμμισ ABCS¹V | πόλις om. SV || 4 πόλει CRS exitum compend. not. V ||
 5 αὐτὸ DTRSV || 6 ἐπὶ δὲ — 7 μεγάλοι haplogr. om. C || 8 τοῦ Περσέος ABC |
 Χεμμῖται ABCV^{ac} Χέμμιται M | πολλὰ M Ald. || 10 εὐθνηρεῖν M Ald. εὐθνηρεῖν
 propos. Cobet, sed cf. Zonaram || 11 ἅπασαν τὴν Ald. πᾶσαν τὴν M | τάδε] τὰ C ||
 12 ἀγωνίας PMDV ἀγωνίης Hes. rell. || 13 ἡρομένον C | μιν C | μούνουσι] μούνοι
 εἰσι (εἰ ex c corr.) M || 14 εἰωθε M | τὸν D || 15 τιθεῖντες R || 16 Χεμμῖτας AB
 CRV || 17 ἐς²] εἰς R || 18 ἦν ABC || 21 Χέμμιος V^{ac} | ὄνομα M^{ac} | πεπυσμένον C²

- 92 Ταῦτα μὲν πάντα οἱ κατόπερθε τῶν ἐλέων Αἰγύπτιοι νομίζουσι. οἱ δὲ ὃν ἐν τοῖσι ἔλεσι κατοικημένοι τοῖσι μὲν αὐτοῖσι νόμοισι χρέωνται, τοῖσι καὶ οἱ ἄλλοι Αἰγύπτιοι, καὶ τᾶλλα καὶ γυναικὶ μιῇ ἕκαστος αὐτῶν συνοικέει, κατὰ περ Ἕλληνες, ἀτὰρ πρὸς εὐτελείην τῶν σιτίων τάδε σφι ἄλλα 2 ἐξεύρεται· ἐπεὶ ἂν πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς καὶ τὰ πεδία πελαγίῃ, 5 φέεται ἐν τῷ ὕδατι κρήνεα πολλά, τὰ Αἰγύπτιοι καλέουσι λωτόν. ταῦτα ἐπεὶ δρέψουσι, ἀδαίνουσι πρὸς ἥλιον καὶ ἔπειτα τὸ ἐκ μέσου τοῦ λωτοῦ τῇ μήκωνι ἐὼν ἐμφορές, ἐὼν στρογγύλον, μέγαθος κατὰ μήλον, πνίξαντες

AB C P(p)M DTR SV

T 5—p. 193, 2 Eust. Od. 1616 (ad ι 84) Ἡρόδοτος δὲ φησιν ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπὶ ἂν ὁ ποταμὸς — πυρὶ ἔστι δέ, φησί, καὶ ἡ ῥίζα — ἐδωδίκη. ὁ δ' αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ὁ καρπὸς τοῦ λωτοῦ μέγεθος ὅσον σχίνου, γλυκύτητα τῷ καρπῷ τοῦ φοίνικος ὁμοίως· ποιοῦνται — οἶνον (IV 177) (verba in Atticam dialectum vertit exoepta, codd. testibus, voce κρήνεα). cf. grammaticorum testimonia. Theophr. hist. plant. IV 8, 11 τὰς δὲ κωδωνὰς ταύτας οἱ Αἰγύπτιοι συνθέντες εἰς τὸ αὐτὸ σήπονται . . . , ξηράντες δὲ καὶ πτίσαντες ἄρτους ποιοῦσι καὶ τούτῳ χρώνται σίτῳ. ἡ δὲ ῥίζα τοῦ λωτοῦ καλεῖται μὲν κόρσιον, ἐστὶ δὲ στρογγύλη, τὸ μέγεθος ἡλίκον μήλον κωδώνιον· . . . τὸ δὲ ἐν τὸς λευκόν, ἐφόμενον δὲ καὶ ὀπτώμενον γίνεται λευκιδώδες, ἡδὺ δὲ ἐν τῇ προσφορᾷ· ἐσθίεται δὲ καὶ ὥμῃ, ἀρίστη δὲ ἐν τῷ ὕδατι ἐρθῇ καὶ ὀπτῇ. Plin. nat. hist. XIII 17s. est . . . eodem nomine [i. e. loti] . . . herba, . . . similis fabae . . . cui fructus in capite papaveri similis incisuris, . . . intus grana ceu milium. incolae capita in acervis pulrescunt; mox separant lavando et siccata tundunt eoque pane utuntur . . . radicem lotos haec habet mali cotonei magnitudine

5—6 D: v. ad 36, 2 || 8—p. 193, 1 Eust. Il. 481 (ad Δ 345) τὰ . . . ὀπταλέα κρέα· καὶ σίτον ὀπτὸν ῥηθεῖν ἂν καθ' Ἡρόδοτον καὶ ἐπὶ ἄρτον δὲ ἡ τοιαύτη λέξις τίθεται, ὥς ὁ αὐτὸς δηλοῖ ἐν οἷς λέγει, ὅτι λωτοῦ τι εἶδος πτίσαντες Αἰγύπτιοι ποιοῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους ὀπτοὺς πυρὶ. cf. Testimonia || 8 Hes. πνίξαντες· ὀπτήσαντες. ἔστι δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν (quo de vocabulo tractat etiam Athen. 396)

1 οἱ κατόπερθε τῶν ἐλέων οἰκόντες ABCPM cf. 94, 1 || 2 ἐν τοῖς MP Ald. | ἔλ- λησι DRV | χρέονται PpM || 3 οἱ om. D | καί³ om. R | αὐτέων M Ald. || 4 εὐτε- λέην S εὐτελείην R εὐτελίην V || 5 πελαγίῃ RSV Eust. πελαγίῃ D rell. || 7 δρέψονται M Ald. | ἐκ| αὐτοῦ M | μέσω C || 8 τῷ μήκωνι ABCPM τῇ μήκωνι Eust. rell. | ἐὼν¹ D¹ | ἐμφορές δν τῇ μήκωνι Eust. || 8—p. 193, 2 locus suspectus et aegre sanabilis. potius quam Theophrastum (q. v.) credo Hdt. i verba diligenter repetivisse, censeo illum nostri verbis usum quae de Aegyptiaca loto vera iudicabat expressisse posteaque doctiores librarii ante Eustathii utique aetatem similitu- dine aliquarum vocum inductos Hdt. textum ex auctoritate Theophrasti voluisse recensere; verba ergo ἐὼν στρογγύλον — μήλον, quae nulla ratione argumentum praebent, cur radix sit edibilis vel suave oleat (quarum rerum nulla fit apud Theo- phr. mentio), sed explicant potius, cur medium loti papaveri sit simile, nihilo minus post ῥίζα — ἐπιεικέως inseruerunt librarii inconcinnitatem generum ita evocantes inter ῥίζα et ἐὼν, quae nullo pacto est toleranda (cf. etiam p. 193, 4); illa ergo in codd. post ἐπιεικέως (p. 193, 2) scripta ad eum quem rectum censeo locum tra- ieci. necnon πνίξαντες scripsi: ὀπτήσαντες ABCP^{ms}pM πτίσαντες Pⁱ Eust. rell. Theo- phrasti πτίσαντες e Plinii tundunt confirmatur, qui tamen scriptores multo expli- catori enarratione illam comparationem panis e loto factam describunt neque vero

ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους ὀπτοὺς πυρί· ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ 3
 τούτου ἐδωδίμη καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα ῥόδοις 4
 ἐμπερέα ἐν τῷ ποταμῷ γινόμενα καὶ ταῦτα, ἐξ ὧν ὁ καρπὸς ἐν ἄλλῃ
 κάλυκι παραφνομένη ἐκ τῆς ῥίζης γίνεται κηρίω σφηκῶν ἰδέην ὁμοιότα-
 5 τον· ἐν τούτῳ τρωκτὰ ὅσον τε πυρὴν ἐλαίης ἐγγίνεται συχνά, τρώγεται
 δὲ καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αἶδα. τὴν δὲ βύβλον τὴν ἐπέτειον γινομένην 5
 ἐπεὰν ἀνασπᾶσσι ἐκ τῶν ἐλέων, τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς ἀποτάμνοντες ἐς
 ἄλλο τι τρέπουσι, τὸ δὲ κάτω λελειμμένον ὅσον τε ἐπὶ πῆχυν τρώγουσι
 καὶ πωλέουσι. οἱ δὲ ἂν καὶ κάρτα βούλωνται χρηστῇ τῇ βύβλῳ χρᾶσθαι,
 10 ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίζαντες οὕτω τρώγουσι. οἱ δὲ τινες αὐτῶν ζῶσι
 ἀπὸ τῶν ἰχθύων μούνων, τοὺς ἐπεὰν λάβωσι καὶ ἐξέλωσι τὴν κοιλίην,
 αἰδαίνουσι πρὸς ἥλιον καὶ ἔπειτα αἶθους ἐόντας σιτέονται.

Οἱ δὲ ἰχθύες οἱ ἀγελαῖοι ἐν μὲν τοῖσι ποταμοῖσι οὐ μάλα γίνονται, 93
 τρεφόμενοι δὲ ἐν τῇσι λίμνῃσι τοιαύδε ποιεῦσι· ἐπεὰν σφεας ἐσίῃ οἰστρος

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 92, 3 (ad ἐγγλύσσει) ἐγγλυκάζει AB 92, 4 πυρὴν ὁ κόκκος τῆς ἐλαίας B

T 10 Eust. Dion. 912 τῆς δὲ βύβλου τὸ κάτω ὅσον ἐπὶ πῆχυν τρώγεται, ὡς φησιν
 Ἡρόδοτος, πνιγὲν μάλιστα ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ

2 Hes. ἐγγλύσσει· ἐγγλυκάζει. cf. Schol. || 10 Eust. II. 975 (ad Ξ 171) οὐ μόνον
 κλιβανὸς διὰ τοῦ λ, ὡς καὶ παρ' Ἡροδότῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ῥῶ Ἀττικῶς, ὅθεν ὁ
 κριβανίτης. Athen 110c Ἐπίχαρμος... ἄρτων ἐκτίθεται γένῃ· κριβανίτην, ὅμορον
 ... Ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρῳ τῶν Ἱστοριῶν ἔφη· κλιβάνῳ διαφανεῖ | Hes.: v. ad
 92, 2 || 13 Hes. ἀγελαῖοι· ἰχθύες πολλοὶ μικροὶ καὶ ὁμοῦ [λίθοι] εὐτελεῖς

omnino de coctura loquuntur. πνίζαντες credas olim scriptum (sicut infra p. 193, 10)
 et illam grammaticorum glossam ὀπτήσαντες (v. Hes.) in pristino aliquo exemplari
 suprascriptam et inde altera a stirpe pro propria lectione esse substitutam inque

altera mixtam ut dicimus ex πνίζαντες esse natam lectionem, quam librarius qui-
 dam facillime illi πτίσαντες e Theophr. petito potuit assimilare

2 ἐγγλύσσει CMBT γγλύσει R ἐγγύς ei SV ἐγγλύσσει Hes. rell. || 4 παραφνο-
 μένης DTRV | ῥίζης] γῆς DTRSV | σφηκῶ D¹ | ἰδέην M | ὁμοιότατον] παρα-
 πλοῖον M; adverbialiter censeo usurpatam vocem; 'ego ὁμοιότατος requisiveram,
 sic ut Benedictus... legi maluerat; sed nihil novandum: non quidem adverbial-
 iter... accipiendum fuerit illud ὁμοιότατον, sed... per ellipsin vocabuli χοῦμα
 aut τι intelligendum' (Schweighaeuser) || 6 ἀπαλὰ καὶ ταῦτα καὶ αἶδαν C | γιγνομένην
 PD || 7 σπᾶσσι(v) P¹ DRSV σπεύσωσιν T ἀνασπᾶσσι P² p cett. | ἐλαίων C |

ἐς om. R || 8 τραποῦσι ABCPMDR fort. olim ἀποτέμνοντες in eodem versu ex-
 stabat, unde α in vocem τρέπουσι transtulit librarius quidam | λελειμμένον D
 καὶ λελειμμένον V | τε om. B || 9 καὶ πωλέουσι post τρέπουσι (8) traiec. Legrand,
 del. Stein | ἐὰν καὶ AB καὶ ἂν TRSV | βούλωνται κάρτα DTRSV | τῇ om.
 DTRSV || 11 μούνων PpM μούνον cett. || 14 ποίεουσι PMDTRV ποίεονται S |
 ἐσίῃ D¹ | οἰστρον C ἰστρος SV

κνίσκεσθαι, ἀγελῆδὸν ἐκπλώουσι ἐς θάλασσαν· ἡγέονται δὲ οἱ ἔρσενες ἀπορραίνοντες τοῦ θοροῦ, αἱ δὲ ἐπόμεναι ἀνακάπτουσι καὶ ἐξ αὐτοῦ
 2 κνίσκονται. ἐπεὰν δὲ πλήρεις γένωνται ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀναπλώουσι ὀπίσω ἐς ἥθεα τὰ ἐωυτῶν ἕκαστοι. ἡγέονται μέντοι γε οὐκέτι οἱ αὐτοί, ἀλλὰ τῶν θηλεῶν γίνεται ἡ ἡγεμονίη. ἡγεύμεναι δὲ ἀγελῆδὸν ποιεῦσι, οἷον περ
 3 οἱ δὲ ἔρσενες καταπίνουσι ἐπόμενοι· εἰσὶ δὲ οἱ κέγχροι οὗτοι ἰχθύες. ἐκ δὲ τῶν περιγινόμενων καὶ μὴ καταπινομένων κέγχρων οἱ τρεφόμενοι ἰχθύες γίνονται. οἱ δ' ἂν αὐτῶν ἁλῶσιν ἐκπλώνοντες ἐς θάλασσαν, φαίνον-
 4 ται τετριμμένοι τὰ ἐπ' ἀριστερὰ τῶν κεφαλῶν, οἱ δ' ἂν ὀπίσω ἀναπλῶν-
 5 τες, τὰ ἐπὶ δεξιῷ τετρίφονται. πάσχονσι δὲ ταῦτα διὰ τὸδε· ἐχόμενοι τῆς γῆς ἐπ' ἀριστερὰ καταπλώουσι ἐς θάλασσαν καὶ ἀναπλώνοντες ὀπίσω τῆς αὐτῆς ἀντέχονται ἐγχιριπτόμενοι καὶ ψαύοντες ὥς μάλιστα, ἵνα δὴ μὴ
 6 ἀμάρτοιεν τῆς ὁδοῦ διὰ τὸν ὄρον. ἐπεὰν δὲ πληθύνεσθαι ἄρχηται ὁ Νεῖλος, τὰ τε κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ τέλματα τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν πρῶτα ἄρχεται
 7 πίμπλασθαι διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ αὐτίκα τε πλέα
 8 γίνεται ταῦτα καὶ παραχοῆμα ἰχθύων σμικρῶν πίμπλαται πάντα· κότεν δὲ εἰκὸς αὐτοὺς γίνεσθαι, ἐγὼ μοι δοκέω κατανοεῖν τοῦτο· τοῦ προτέρου ἔτεος ἐπεὰν ἀπολίπη ὁ Νεῖλος, οἱ ἰχθύες ἐντεκόντες ὥα ἐς τὴν ἰλὸν ἅμα

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 93, 1 (ad ἀνακάπτουσι) κατεσθίουσι B (cf. Lexx. Greg. Hes.)

T 2 Arist. gen. anim. 756b τὸν εὐήθη λέγουσι λόγον καὶ τεθρυλημένον, ὅπερ καὶ Ἡρόδοτος ὁ μυθολόγος, ὡς κνίσκομένων τῶν ἰχθύων ἐκ τοῦ ἀνακάπτειν (ἀνακάπτειν v. l.) τὸν θορόν, οὐ συνωρῶντες, ὅτι τοῦτ' ἐστὶν ἀδύνατον

2 Ἀέξ. κάπτοντες (κάμπτοντες *εοx*)· ἀποδεχόμενοι. Greg. Cor. 117 τὸ ἀποδεχόμενοι κάμπτοντες. Hes. κάπτοντες· ἀποδεχόμενοι, ἐσθίοντες (cf. Schol.)

1 ἐκπλώουσι M ἐκπλώουσι C ἐκπλώουσι D | ἐς] εἰς T ἐς τὴν M Ald. || 2 ἀνακάπτουσι D quod e Greg. quoque recognoscas, cf. Lexx. ἀνακάπτουσι PM pro ἀνακάπτουσι καὶ Hes. et Lexx. ἀνακάπτουσαι legisse veri simile videtur || 3 δὲ om. V | γίνονται C | ἀναπλώουσι C || 4 γε om. D || 5 θηλεῶν APM, v. praef. p. XII s. | ἡ om. BR | ἡγεύμενοι SV || 7 ἔρσενες PS ἔρσενες RV | ἐρχόμενοι PMD TRSV || 9 γίνονται P γίνονται p cett. | αὐτέων M Ald. | ἐκπλόντες C | εἰς R || 10 κεφαλῶν TRSV | ἀναπλόντες C²M || 12 καταπλόντες M | ἀναπλόντες M || 13 ἐγχιριπτόμενοι MRSV ἐχολιπτόμενοι T | δὴ om. ABC || 14 ἀμάρτοιαν R ἀμάρτοιαν TV^c | πληθύνεσθαι P¹ DTRSV πληθύνεσθαι P²p cett. πληθύνεσθαι propos. Dindorf || 15 τὰ² om. DTRSV || 16 πίπλασθαι AD^{ac} R¹S¹ | τε om. T | πλέα] πέλαια C || 17 γίγνεται M | μικρῶν V | πίπλαται D^{ac} πίμπλαται M || 17.18 κότεν δέστε D, ubi sub rasura littera v 'vix visibilis' apparuit Colonnae δθεν δεύτερον TRSV, unde illud δευτε codicis D abbreviatione ortum credit Colonna; Hemmerdinger Class. Quart. 2, 1952, 97ss. (cf. Les manuscrits 126) autem δεύτερον indicat e δέστε fuisse coniectum || 18 οἰκὸς CTR | κατανοεῖν C || 19 οἱ supra lin. suppl. A¹ | ἔλην DTSV λέμνην R

τῷ ἐσχάτῳ ὕδατι ἀπαλλάσσονται· ἐπεὰν δὲ περιελθόντος τοῦ χρόνου
 πάλιν ἐπέλθῃ τὸ ὕδωρ, ἐκ τῶν ὣων τούτων παραντίκα γίνονται οἱ ἰχθύες.
 καὶ περὶ μὲν τοὺς ἰχθύς οὕτως ἔχει.

Ἀλείφατι δὲ χρέωνται Αἰγυπτίων οἱ περὶ τὰ ἔλαια οἰκέοντες ἀπὸ τῶν 94
 5 σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, τὸ καλεῦσι μὲν Αἰγύπτιοι κίκι, ποιεῦσι δὲ
 ὧδε· παρὰ χεῖλα τῶν τε ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν σπεύρουσι τὰ σιλλι-
 κύπρια ταῦτα, τὰ ἐν Ἑλλάσι αὐτόματα ἄγρια φύεται· ταῦτα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ 2
 σπειρόμενα καρπὸν φέρει πολλὸν μὲν, δυσώδεα δέ· τοῦτον ἐπεὰν συλλέξων-
 ται, οἱ μὲν κόφαντες ἀπιποῦσι, οἱ δὲ καὶ φρύξαντες ἀπέψουσι καὶ τὸ
 10 ἀπορρέον αὐτοῦ συγκομίζονται. ἔστι δὲ πῖον καὶ οὐδὲν ἥσσον τοῦ ἐλαίου
 τῷ λόχῳ προσηγές, ὁδμὴν δὲ βαρέαν παρέχεται.

Πρὸς δὲ τοὺς κώνωπας ἀφθόγους ἐόντας τάδε σφί ἐστι μεμηχανημένα· 95
 τοὺς μὲν τὰ ἄνω τῶν ἐλέων οἰκέοντας οἱ πύργοι ὠφελέουσι, ἐς οὓς ἀνα-
 βαίνοντες κοιμῶνται, οἱ γὰρ κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐκ οἴοι τέ εἶσι
 15 ὕψος πέτεσθαι. τοῖσι δὲ περὶ τὰ ἔλαια οἰκέουσι τάδε ἀντὶ τῶν πύργων ἄλλα 2
 μεμηχάνηται· πᾶς ἀνὴρ αὐτῶν ἀμφίβληστρον ἔκτεται, τῷ τῆς μὲν ἡμέρας
 ἰχθὺς ἄγρευει, τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται· ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ,
 περὶ ταύτην ἴσθῃσι τὸ ἀμφίβληστρον καὶ ἔπειτα ἐνδὸς ὑπ' αὐτὸ καθεύδει.
 οἱ δὲ κώνωπες, ἦν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνελιζόμενος εὖδῃ ἢ σινδόνι, διὰ τούτων 3
 20 δάκνουσι· διὰ δὲ τοῦ δικτύου οὐδὲ πειρῶνται ἀρχῇ.

Τὰ δὲ δὴ πλοῖα σφι τοῖσι φορηγέουσι ἐστὶ ἐκ τῆς ἀκάνθης ποιούμενα, 96
 τῆς ἢ μορφῇ μὲν ἐστὶ ὁμοιοτάτῃ τῷ Κυρηναίῳ λωτῷ, τὸ δὲ δάκνον
 κόμμι ἐστὶ· ἐκ ταύτης ὧν τῆς ἀκάνθης κοφάμενοι ξύλα ὅσον τε διπλήχεα
 πλινθηδὸν συντιθεῖσι ναυπηγεύμενοι τρόπον τοιόνδε· περὶ γόμφους 2
 25 πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπλήχεα ξύλα, ἐπεὰν δὲ τῷ τρόπῳ

AB C P(p)M DTR SV

[διπλήχε]α ξύλα (96, 2) — βυβλῖνοι[σι] (96, 3) Pap. Rylands fr. I

Σχόλ. 94, 2 (ad ἀπιποῦσι) ἐκπιέζουσιν· ἐκ τοῦ ἵππος ἱπῶ B

1 ἀπαλλάσσονται A¹CD¹ || 2 γίνονται P γίνονται p cett. | ἰχθύες οὔτοι PMD
 TRSV || 3 τοὺς ἰχθύας PDTRSV τῶν ἰχθύων M Ald. || 4 ἀδιφάτι D | χρέονται
 PM χρέωνται p cett. | Αἰγύπτιοι DTRSV || 5 καλέουσι C | κίκι D τῇκι vel
 τῇκι ABCP^cpM || 6 τὰ χεῖλα PMDTRSV | λιμναίων CD || 7 τὰ γὰρ ἐν CPM ||
 8 καρπὸν δὲ φέρει D | τούτων DRSV || 9 ἀπιποῦσι B ἀπιποῦσι (litt. supra lin.
 add. man. rec.) A ἀπειποῦσι(p) CPM || 10 ἀπορρέον ἀπ' αὐτοῦ ABC | συγκομ-
 ζουσι(p) DTRSV || 11 βαρεῖαν ABCM βαρεῖαν p || 13 τὰ τὸ S τῷ V | ἐλαίων C |
 ὠφελέουσιν R | εἰς M || 14 κοιμούνται PpM κοιμούνται C || 15 ὕψος om. M ||
 16 αὐτέων M Ald. | κέκτηται ABCM | τὸ DTRSV | ἡμέρας μὲν PpM || 17 τάδε
 om. PMDTRSV || 18 ἐσδός propos. Cobet || 19 ἐλιζόμενος PMDTRSV | εὖδει
 CV || 20 δεικνύον B || 22 ὁμοίῃ M | λωτῷ τὸ λῳγῷ τῷ C || 24 τοιόνδε T τοιοῦτον M
 τοιοῦτον V τοιοῦ τοιόνδε R

- τούτω ναυπηγήσονται, ζυγά ἐπιπολῆς τείνουσι αὐτῶν. νομεῦσι δὲ οὐδὲν
 3 χρεώνται· ἔσωθεν δὲ τὰς ἀρμονίας ἐν ὧν ἐπάκτωσαν τῇ βύβλω. πηδάλιον
 δὲ ἐν ποιεῦνται, καὶ τοῦτο διὰ τῆς τρόπιος διαβύνηται. ἰστίῳ δὲ ἀκανθίνῳ
 χρεώνται, ἰστίοισι δὲ βυβλίνοισι. ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν
 οὐ δύνανται πλέειν, ἣν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, ἐκ γῆς δὲ παρέλκεται,
 4 κατὰ ῥόον δὲ κομίζεται ὧδε· ἔστι ἐκ μυρικής πεποιημένη θύρη κατερρα-
 μένη ῥίπει καλάμων, καὶ λίθος τετριμμένος διτάλαντος μάλιστα κη
 σταθμόν. τούτων τὴν μὲν θύρην δεδεμένην κάλῳ ἔμπροσθε τοῦ πλοίου
 5 ἀπείει ἐπιφέρεσθαι, τὸν δὲ λίθον ἄλλῳ κάλῳ ὅπισθε. ἡ μὲν δὴ θύρη τοῦ
 ῥόον ἐμπλῖκτοντος χωρεῖ ταχέως καὶ ἔλκει τὴν βάρην (τοῦτο γὰρ δὴ
 οὐνομά ἐστι τοῖσι πλοίοισι τούτοις), ὁ δὲ λίθος ὅπισθεν ἐπελκόμενος καὶ
 ἐὼν ἐν βυσσῶ κατιθύνει τὸν πλόον. ἔστι δέ σφι τὰ πλοῖα ταῦτα πλήθει
 πολλὰ καὶ ἄγει ἔνια πολλὰς χιλιάδας ταλάντων.
- 97 Ἐπεὰν δὲ ἐπέλθῃ ὁ Νεῖλος τὴν χώραν, αἱ πόλεις μοῦναι φαίνονται
 ὑπερέχουσαι μάλιστα κη ἐμφερέες τῇσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ νήσοις, τὰ
 μὲν γὰρ ἄλλα τῆς Αἰγύπτου πέλαγος γίνεται. [αἱ δὲ πόλεις μοῦναι
 ὑπερέχουσαι] πορθμεύονται ὧν, ἐπεὰν τοῦτο γένηται, οὐκέτι κατὰ τὰ
 2 ῥέεθρα τοῦ ποταμοῦ ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ πεδίου. ἐς μὲν γε Μέμφιν ἐκ
 Ναυκρατίος ἀναπλῶντι παρ' αὐτὰς τὰς πυραμίδας γίνεται ὁ πλόος· ἔστι
 δὲ οὐκ οὗτος, ἀλλὰ παρὰ τὸ ὀξὺ τοῦ Δέλτα καὶ παρὰ Κερκάσωρον πόλιν·
 20

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 96, 2 (ad νομεῦσι) τοῖς τῶν πλοίων ἀγκυλίαις AB 96, 3 (ad βυβλίνοισι)
 ψιασώδεσι B

T 2 Eust. Od. 1532 (ad ε 248) καθὰ δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ δευτέρῳ· πα-
 κτοῦσι τὰς ἀρμονίας βύβλω, τουτέστι κατασφαλίζονται

2 Hes. ἐπάκτωσαν· ἔκλεισαν, ἐφράξαντο || 7 Λέξ. ῥίπις (ῥήπις Lexx. alph.)·
 πλέγμα. Suid. ῥιπῆς· ὀρηγῆς, φορέας, βολῆς. ῥιπῆς δὲ πλέγμα παρ' Ἡροδότῳ

1 τούτων R [II] | ξύλα D [II] | ἐπὶ πολῆς R ἐπὶ πολλῆς CSV [II] | τίνουσι AB
 Pap. Ryl. || ■ χρεώνται Pp [II] | ἐνῶ B ἐν ὧν Pap. Ryl. rell. || 3 ἐν εὐ DTRSV
 [II] || 4 χρεώνται Pp χρεώνται Pap. Ryl. rell. || 5 δύνανται PMDTRSV || 6 καταρρόον
 AB || κομίζονται C | κατερραμένη DRV κατερραγμένη C || 7 ῥίπι καλάμων P^{ac}
 ῥίπει (ut vid.) (ei ex η corr.?) M ῥιπῆ καλάμων D^{ac} ῥίπι καλάμων TRSV ῥίπει
 καλάμων ABCP^p cf. Lexx.; ῥίψ usurpatur IV 71, 4 (ῥίπεσ(σ)ι ε 256 a ῥίπος potius
 quam a ῥίψ derivandum esse censeo) | τετριμμένος PM τετριμμένος (η ex i videtur
 mutatum) A τετριμμένος pR^{ac} τετριμμένος V | διτάλαντος A^{ac}CD^{ac} || 8 σταθμῷ
 SV || 10 χωρεῖ C || 11 ἐλκόμενος ABC || 14 πόλεις MDTSV πόλεις PR || 15 πόντῳ
 κόλπῳ PM Ald. || 16 γὰρ om. SV | γίγνεται P γίγνεται p cett. | αἱ δὲ — ὑπερ-
 έχουσαι seclusi || 17 ὑπερέχουσι BCPM ai in i mut. nescio quae man. A | τὰ
 om. ABCM || 19 ἀναπλῶντι C ἀναπλῶντι M | γίγνεται P γίγνεται p cett. ||
 20 οὐκ· οὐδ' ABCPM | Κερκάσωρον M

ἐς δὲ Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου διὰ πεδίου πλέων ἤξει
κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν καὶ τὴν Ἀρχάνδρου καλενυμένην. τούτων δὲ ἡ μὲν 98
Ἀνθυλλα εὐόσα λογίμη πόλις ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δίδεται τοῦ αἰεὶ
βασιλευόντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐξ ὅσων ὑπὸ
5 Πέρσησί ἐστι Αἰγύπτου. ἡ δὲ ἑτέρα πόλις δοκεῖ μοι τὸ οὐνομα ἔχειν ἀπὸ 2
τοῦ Δαναοῦ γαμβροῦ, Ἀρχάνδρου τοῦ Φθίου τοῦ Ἀχαιοῦ, καλεῖται γὰρ
δὴ Ἀρχάνδρου πόλις· εἴη δ' ἂν καὶ ἄλλος τις Ἀρχάνδρος, οὐ μέντοι γε
Αἰγύπτιον τὸ οὐνομα.

II

Μέχρι μὲν τούτου ὅψις τε ἐμῇ καὶ γνώμῃ καὶ ἱστορίῃ ταῦτα λέγουσά 99
10 ἐστὶ, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου Αἰγυπτίους ἐρχομαι λόγους ἐρέων, κατὰ τὰ ἡκονον·
προσέσται δὲ αὐτοῖσι τι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος.

Τὸν Μίνα πρῶτον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου οἱ ἱερεῖς ἔλεγον τοῦτο μὲν 2
ἀπογεφυρῶσαι τὴν Μέμφιν. τὸν γὰρ ποταμὸν πάντα ῥέειν παρὰ τὸ ὄρος
τὸ ψάμμινον πρὸς Λιβύης, τὸν δὲ Μίνα ἄνωθεν, ὅσων τε ἑκατὸν σταδίων
15 ἀπὸ Μέμφιος, τὸν πρὸς μεσαμβρίας ἀγκῶνα προσχώσαντα τὸ μὲν
ἀρχαῖον ῥέεθρον ἀποξηρᾶναι, τὸν δὲ ποταμὸν ὀχρεῦσαι τὸ μέσον τῶν
ὄρεων ῥέειν. (ἔτι δὲ καὶ νῦν ὑπὸ Περσέων ὁ ἀγκῶν οὗτος τοῦ Νείλου, 3

AB C P(p)M DTR SV

Περσῆσις ἐστὶ (98, 1) — ἱστορίῃ (99, 1) Pap. Rylands fr. II

Σχόλ. 98, 1 (ad λογίμη) ἀποπληρωμένη καὶ ἐννημισμένη, ἡ δὲ ἐν αὐτῇ ἐλλόγμοι
τῶς εἶσι. νοεῖσθαι δὲ δύναται ἐκ τοῦ λογίζεσθαι τοῦ 'λογαριάζειν', ἐξ οὗ καὶ λογιστής
BR

T 2s. Steph. Byz. Ἀνθυλλα· πόλις Αἰγύπτου. Ἡρόδοτος δευτέρᾳ· τούτων δὲ —
ἐξαίρετως

3 Poll. II 122: v. ad I 1, 1

1 Κανώβου R || 2 Ἀνθυλλάν C Ἀνθύλαν M | τε om. M | τὴν om. DTRSV |
καλενυμένην C || 3 ἐξαίρετως Steph. Byz. | τοῦ om. R | αἰεὶ AB || 4 γίνεται P
γίνεται p cett. | ὅσων S || 5 δοκεῖ μοι πόλις Pap. Ryl. | σχεῖν Pap. Ryl. ||
6 τοῦ Φθίου — 7 Ἀρχάνδρου haplogr. om. B¹ | γὰρ om. R habet Pap. Ryl. ||
7 εἴη ei litt. η supra lin. add. man. altera Pap. Ryl. || 7.8 αἰγύπτιον γε Pap. Ryl.,
cf. Linnér, De ordine verborum in papyris servato, Eranos 39, 1941, 147s., qui
censet μέντοι γε hiatus evitandi causa esse usurpatum | ad divisionem v. praef. LXI ||
9 ἐμοὶ M Ald. | ἱστορίῃ Pap. Ryl.^{ac} (ubi γνώμη vel γνώμη non extat) || 10 τὰ om.
MT || 11 πρόσσεσι SV | δέ τι καὶ αὐτοῖσι καὶ DTRSV | δέ τι καὶ (del. P²) αὐτοῖσι
τι καὶ P | δέ τι καὶ αὐτοῖσι τι καὶ pM Ald. || 12 τὸν Μίνα τὸν πρῶτον DTR^{ac}S | τὸν
Μίνα τὸν πρῶτον D¹R^cV | τούτων PpM || 13 ἀπογεφυρῶσαι καὶ ABCPM an
ἀποχερῶσαι sit scribendum dubitat Legrand | ῥέει C || 14 ψάμμινον DTRSV^c
ψάμμινον V^{ac} | ψάμμινον PpM Ald. | Μίνα R^{ac} || 15 τὸν om. DTRSV, del. Legrand |
μεσαμβρίας ABC || 16 ἀποξηρῆναι pars editorum, cf. VII 109, 1 || 17 οὐρέων CPpM
Ald.

ὥς ἀπεργμένος ῥήη, ἐν φυλακῇσι μεγάλῃσι ἔχεται φρασσόμενος ἀνὰ πᾶν
 ἔτος· εἰ γὰρ ἐθελήσῃ ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμὸς ταύτῃ, κίνδυνος πάση
 4 Μέμφι κατακλυσθῆναι ἔστι.) ὥς δὲ τῷ Μῖνι τοῦτω τῷ πρώτῳ γενομένῳ
 βασιλεῖ χέρσον γερονέναι τὸ ἀπεργμένον, τοῦτο μὲν ἐν αὐτῷ πόλιν κτίσαι
 ταύτην, ἣτις νῦν Μέμφις καλέσεται (ἔστι γὰρ καὶ ἡ Μέμφις ἐν τῷ στενωῷ
 5 τῆς Αἰγύπτου), ἔξωθεν δὲ αὐτῆς περιορύξαι λίμνην ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς
 βορέην τε καὶ πρὸς ἐσπέρην (τὸ γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ αὐτὸς ὁ Νεῖλος ἀπέργει),
 τοῦτο δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱὸν ἰδρῦσασθαι ἐν αὐτῇ ἐὼν μέγα τε καὶ
 100 ἀξιαπηγητότατον. μετὰ δὲ τοῦτον κατέλεγον οἱ ἱερεῖς ἐκ βύβλου ἄλλων
 βασιλέων τριηκοσίων καὶ τριήκοντα οὐνόματα. ἐν τοσαύτῃσι δὲ γενεῇσι 10
 ἀνθρώπων ὀκτωκαίδεκα μὲν Αἰθίοπες ἦσαν, μία δὲ γυνὴ ἐπιχωρὴ, οἱ δὲ
 2 ἄλλοι ἄνδρες Αἰγύπτιοι. τῇ δὲ γυναικὶ οὐνομα ἦν, ἣτις ἐβασίλευσε, τὸ περ
 τῇ Βαβυλωνίῃ, Νίτωκρις· τὴν ἔλεγον τιμωρέουσαν ἀδελφεῶν, τὸν Αἰγύ-
 πτιοι βασιλεύοντά σφρων ἀπέκτειναν, ἀποκτείναντες δὲ οὕτως ἐκείνη
 ἀπέδωκεν τὴν βασιλιήν, τοῦτω τιμωρέουσαν πολλοὺς Αἰγυπτίων δόλῳ 15
 3 διαφθεῖραι. ποιησαμένην γὰρ μιν οἶκημα περιμήκης ὑπόγειον καινοῦν τῷ
 λόγῳ, νόῳ δὲ ἄλλα μηχανᾶσθαι· καλέσασάν τε μιν Αἰγυπτίων, τοὺς
 μάλιστα μεταίτιους τοῦ φόνου ᾗδεε, πολλοὺς ἐστιᾶν, δαιτυμένουςι δὲ
 4 ἐπεῖναι τὸν ποταμὸν δι' αὐλῶνος κρυπτοῦ μεγάλου. ταύτης μὲν περὶ
 τοσαῦτα ἔλεγον, πλὴν ὅτι αὐτὴν μιν, ὥς τοῦτο ἐξέργαστο, ὄλῃαι ἐς 20

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 100, ■ (ad καινοῦν) καινέον ἢ καινοῦν· λόγῳ καινῷ χρῆσασθαι B

T 9–10 Ios. Antiqu. VIII 6, 157 νομίζω δὲ καὶ Ἡρόδοτον τὸν Αἰλικαρνασέα διὰ
 τοῦτο μετὰ Μιναιᾶν τὸν οἰκοδομήσαντα Μέμφιν τριάκοντα καὶ τριακοσίων βασιλεῖς
 Αἰγυπτίων γενέσθαι λέγοντα μὴ δηλῶσαι αὐτῶν τὰ οὐνόματα, ὅτι κοινῶς Φαραῶν
 ἐκαλοῦντο· καὶ γὰρ μετὰ τὴν τοῦτον τελευτὴν γυναικὸς βασιλευσάσης λέγει τοῦνομα
 Νικαύλην καλῶν

9 Hes. ἀξιαπηγητότατον· ἀξιολογώτατον, ἄξιον ἀφηγήσεως. Bekk. Anecd. 413
 ἀξιαπηγητότατον· ἀξιολογώτατον || 16 Λέξ. καινοῦν· τὸ χρῆσασθαι λόγῳ καινῷ (cf.
 Schol.). Suid. καινοῦν· παρὰ Ἡροδότῳ τὸ λόγῳ τῷ καινῷ χρῆσασθαι

1 ὅς T | ἀπεργμένος A¹ χ in γο mut. (an ἀπερχόμενος voluit?) A² vel man.
 rec. ἀπεργόμενος BC | ῥέη M ῥέει cett. | ὥς — ῥήη vel ὅς — ῥέει scribendum
 censet Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn V. 26 | ἔχεται φρασσόμενος μεγά-
 λῃσι D || 3 ὥς δὲ τῷ] τῷ δὲ DRSV | Μηρι C¹ R^c || 4 ἐν haplogr. om. ABC |
 κτίσαι πόλιν M || 7 πρὸς¹ om. M || 8 τὸ ἱὸν τοῦ Ἡφαίστου M || 9 βίβλου RSV^c
 βύβλων M Ald. || 10 τριηκοσίων τε καὶ (τε ex τ' ortum?) PpM Ald. | δὲ om.
 ABCPM || 12 δὲ om. D | οὐνομα om. M || 12–13 τὸ περ ἐν τῇ ABC τῇ περ τῇ M
 Ald. || 13 Νίτωκρις T, cf. Ios. || 14 βασιλεύσαντα DTRSV | ἐκείνη V || 15, 16 δια-
 φθεῖραι δόλῳ PMDTRSV || 16 ἐπὶ γάμον R ὑπόγειον SV | καὶ νῦν D² TR καὶ
 νῦν SV || 17 καλέσαν TRSV καλέουσιν M Ald. | τε scripsi δὲ codd. del. Abicht ||
 18 ἡδε TRSV || 20 μιν M μὲν Ald. | ἐξέργατο V ἐξέργασατο S

οἰκημα σποδοῦ πλέον, ὅπως ἀτιμώρητος γένηται. τῶν δὲ ἄλλων βασιλέων 101
 οὐ γὰρ ἔλεγον οὐδεμίαν ἔργων ἀπόδεξιν κατ' οὐδὲν εἶναι λαμπρότητος
 πλήν ἑνὸς τοῦ ἐσχάτου αὐτῶν Μοίριος· τοῦτον δὲ ἀποδέξασθαι μνη- 2
 μόσυνα τοῦ Ἡφαίστου τὰ πρὸς βορέην ἄνεμον τετραμμένα προπύλαια,
 5 λίμνην τε οὐρύξαι, τῆς ἡ περιόδου ὅσων ἐστὶ σταδίων ὕστερον δηλώσω,
 πυραμίδας τε ἐν αὐτῇ οἰκοδομήσαι, τῶν τοῦ μεγάρου πέρι ὁμοῦ αὐτῇ τῇ
 λίμνῃ ἐπιμνήσομαι. τοῦτον μὲν τοσαῦτα ἀποδέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων
 οὐδὲνα οὐδέν.

Παραμειψάμενος ὦν τούτους τοῦ ἐπὶ τούτοις γενομένου βασιλέως, τῷ 102
 10 οὐνομα ἦν Σέσωστρις, τοῦτον μνήμην ποιήσομαι, τὸν ἔλεγον οἱ ἱερεῖς 2
 πρῶτον μὲν πλοίοις μακροῖσι ὁρμηθέντα ἐκ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τοὺς
 παρὰ τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν κατοικημένους καταστρέφεσθαι, ἐς δ
 πλέοντά μιν πρόσω ἀπικέσθαι ἐς θάλασσαν οὐκέτι πλωτὴν ὑπὸ βραχέων.
 ἐνθεῦτεν δὲ ὡς ὀπίσω ἀπικέτο ἐς Αἴγυπτον, κατὰ τῶν ἱερέων τὴν φάτιν 3
 15 στρατιὴν πολλὴν λαβὼν ἤλανε διὰ τῆς ἡπείρου πᾶν ἔθνος τὸ ἐμποδὼν
 καταστρεφόμενος. ὁτέοις μὲν νῦν αὐτέων ἀλκίμοις ἐνετόγχανε καὶ 4
 δεινῶς γλιχομένοις περὶ τῆς ἐλευθερίας, τούτοις μὲν στήλας ἐνίστη ἐς
 τὰς χώρας διὰ γραμμάτων λεγούσας τό τε ἑωυτοῦ οὐνομα καὶ τῆς πάτρης
 καὶ ὡς δυνάμει τῇ ἑωυτοῦ κατεστρέψατο σφεας· ὅτεων δὲ ἀμαχητὶ καὶ 5
 20 εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλεις, τούτοις δὲ ἐνέγραφε ἐν τῇσι στήλῃσι κατὰ
 ταῦτα καὶ τοῖσι ἀνδρόισι τῶν ἐθνέων γενομένοις καὶ δὴ καὶ αἰδοῖα
 γυναικὸς προσενέγραφε δῆλα βουλόμενος ποιεῖν, ὡς εἴησαν ἀνάγκιδες.

AB C P(p)M DTR SV

T 19–22 Eust. II. 668 (ad H 97 ss.) ἱστορεῖ . . . Ἡρόδοτος ὅτι Σέσωστρις, εἰ ποτε
 ἀνδρῶν εὐπετέως καὶ ἀμαχητὶ περιγένοιτο, στήλας στήσας αἰδοῖα γυναικῶν τοῖς ἀν-
 δρείοις προσέγραψε δηλῶν, ὡς ἦσαν ἀνάγκιδες. Schol. Apollon. Rhod. δ 272 Θεό-
 πομπος . . . ἐν γ' Σέσωστριν αὐτὸν καλεῖ. Ἡρόδοτος δὲ προστίθησιν ὅτι, εἰ μὲν τινας
 πολέμῳ κατέστρεψεν, στήλας ἐτίθει, πῶς ἐνίκησεν· εἰ δὲ παρεχώρου, γυναικείον
 ταῖς στήλαις αἰδοῖον προσετίθει σύμβολον τῆς μαλακίας

1 πλέον D || 2 ἔργων om. MR | κατ' οὐδὲν εἶναι | καὶ οὐδὲν εἶναι Stein: an κατὰ
 τὸ οὐδὲν scribendum? cf. autem ἀντὶ δὲ ἀρχεσθαι (I 210, 2) et VI 32, VII 170, 2,
 quibus locis noster inarticulato infinitivo utitur post praepositionem || 3 Μόριος
 DTRSV || 4 βορῇ ABC || 5 περίμετρος pM Ald. | ὅσων R || 6 μεγέθεος SV ||
 9 οὐν M | βασιλέως C || 10 ἔην M Ald. | ἔλεγον om. DTRSV || 11 πλοίοις Pp ||
 12 παρὰ περὶ M Ald. || 13 μηκέτι M Ald. | βραχέων D² βρεγέων M || 14 τὸν R ||
 15 πολλὴν στρατιὴν τῶν λαβὼν ABC^cPM | ἐμποδὼν RSV || 16 αὐτῶν Pp αὐ-
 τῶι C | καὶ om. P¹ DTRSV || 17 δεινῶς γὰρ R | ἀνίστη S || 19 δυνάμει AB¹ D¹ |
 ὅτεων | καὶ τέων C || 19–20 εὐπετέως καὶ ἀμαχητὶ Eust. || 20 πόλεις MDTRSV
 πόλιν Pp Ald. || 21 ταῦτα AB | καὶ¹ om. M | ἀνδρόισι D¹ ἀνδρῶσι T | δὴ
 καὶ om. M || 22 γυναικῶν Eust. | προσενέγραφε DTRSV προσανέγραφε M Ald. |
 ἦσαν PMDTRSV, idem fort. recognoscas ex Eust.

- 103 ταῦτα δὲ ποιέων διεξῆγε τὴν ἡπειρον, ἐς δ' ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην
 διαβάς τοὺς τε Σκύθας κατεστρέφετο καὶ τοὺς Θρήκας. ἐς τούτους δέ
 μοι δοκεῖ καὶ προσώτατα ἀπικέσθαι ὁ Αἰγύπτιος στρατός· ἐν μὲν γὰρ
 τῇ τούτων χώρῃ φαίνονται σταθεῖσαι αἱ στήλαι, τὸ δὲ προσωτέρω τούτων
 2 οὐκ ἐτι. ἐνθεῦτεν δὲ ἐπιστρέφας ὀπίσω ἦε· καὶ ἐπεῖτε ἐγένετο ἐπὶ Φάσι
 ποταμῷ, οὐκ ἔχω τὸ ἐνθεῦτεν ἀτρεκέως εἰπεῖν εἴτε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς
 Σέσωστρις ἀποδασάμενος τῆς ἐωντοῦ στρατιῆς μόριον, ὅσον δὴ αὐτοῦ
 κατέλιπε τῆς χώρας οἰκήτορας, εἴτε τῶν τινες στρατιωτῶν τῇ πλάνῃ
 104 αὐτοῦ ἀχθεσθέντες περὶ Φᾶσιν ποταμὸν κατέμειναν. φαίνονται μὲν γὰρ
 ἐόντες Κόλχοι Αἰγύπτιοι· νοήσας δὲ πρότερον αὐτὸς ἢ ἀκούσας ἄλλων
 λέγω· ὥς δέ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο, εἰρόμην ἀμφοτέρους, καὶ μᾶλλον οἱ
 2 Κόλχοι ἐμεμνέατο τῶν Αἰγυπτίων ἢ οἱ Αἰγύπτιοι τῶν Κόλχων. νομίζειν
 δ' ἔφασαν Αἰγύπτιοι τῆς Σεσώστριος στρατιῆς εἶναι τοὺς Κόλχους·
 αὐτὸς δὲ εἶκασα τῇδε καὶ ὅτι μελάγχροές εἰσι καὶ οὐλότριχες (καὶ τοῦτο
 μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι), ἀλλὰ τοισίδε καὶ
 15 μᾶλλον ὅτι μῦθοι πάντων ἀνθρώπων Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες
 3 περιτάμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα. Φοίνικες δὲ καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ
 Παλαιστίνῃ καὶ αὐτοὶ ὁμολογεύουσι παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι, Σύριοι

AB C P(p) DTR M SV

T 16—p. 201, 5 Ios. c. Apion. I 168—170 περὶ . . . Κόλχων ιστορῶν ἐν τῇ δευ-
 τέρῃ βίβλῳ φησὶν οὕτως· μῦθοι δὲ πάντων, φησί, Κόλχοι — ἐξέμαθον (in Atticas
 vertit formas bis μῦθος excepto). Antiqu. VIII 10, 260—262 μέμνηται . . . ταύτης
 τῆς στρατείας καὶ ὁ Αἰλικαρνασεὺς Ἡρόδοτος περὶ μόνον τὸ τοῦ βασιλέως πλανηθεὶς
 ὄνομα, καὶ ὅτι ἄλλοις τε πολλοῖς ἐπῆλθεν ἔθνεσι καὶ τὴν Παλαιστίνην Συρίαν ἐδου-
 λεύσατο λαβὼν ἀμαχητὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐν αὐτῇ· φανερόν δ' ἐστίν, ὅτι τὸ
 ἡμέτερον ἔθνος βούλεται δηλοῦν χειριζόμενον ὑπὸ τοῦ Αἰγυπτίου, ἐπάγει γάρ, ὅτι
 στήλας κατέλιπεν ἐν τῇ τῶν ἀμαχητὶ παραδόντων ἑαυτοῦς αἰδοῖα γυναικῶν ἐγγρά-
 φας . . . φησὶ δὲ καὶ Αἰθίοπας παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι τὴν τῶν αἰδῶν περι-
 τομήν· Φοίνικες γάρ (om. codd. aliquot) καὶ Σύριοι — μεμαθηκέναι (in Atticas for-
 mas vertit). Eust. Dion. 772 . . . λέγων ὅτι Σύριοι οἱ περὶ Θερμώδοντα ποταμὸν —
 τοῦτοις (τούτων v. l.) ἀστυγείτονες. Schol. Apollon. Rhod. a 1024 idem memorat.

14 Eust. Od. 1864 (ad τ 246) οὐλοκάρηνος . . . ὁ παρὰ Ἡροδότῳ οὐλόθριξ, καὶ
 ἐστὶν ἐκεῖνο τοῦ παρ' Ὀμήρῳ σαφέστερον. Poll. II 23 καὶ οὐλότριχες παρ' Ἡροδότῳ

2 ἐκ τούτου B^{ms} || 3 καὶ || καὶ οὐ PMTRSV οὐ suprascr. A² || 4 τὸ τῷ DRSV ||
 5 ἐγένετο CPM | Φάσει SV || 6 ἀτρεκέως τὸ ἐνθεῦτεν DTRSV | ὁ βασιλεὺς om. M ||
 7 δὴ om. SV | αὐτοῦ om. P¹DRSV habent P^{ms}p cett. || 8 καταλείπει ABC ||
 9 ἀχθέντες TRSV | περὶ Φᾶσιν ποταμὸν om. M || 10 ἐόντες om. M | οἱ Κόλχοι
 ABCPM | αὐτὸς om. M | ἄλλων om. M || 11 ἐγένετο T | ἡρόμην ABCPM ||
 12 τῶν¹ om. M | οἱ om. M || 13 οἱ Αἰγύπτιοι ABC | Σεσώστριδος T || 14 μελάχροές
 DRSV || 15 ἀφήκει DTRSV | τοισίδε C | καὶ² om. PMDTRSV || 16 ὅτι οὗτοι DR
 οὗτοι SV | ἀνθρώπων om. Ios. | καὶ Αἰθίοπες om. M || 17 περιτάμνουσιν C |
 Σύριοι PMDTRSV Ios. c. Ap. Σύριοι Ios. Ant. rell. | οἱ om. MDR || 18 οὗτοι Ios.

δὲ οἱ περὶ Θερμόδοντα ποταμὸν καὶ Παρθένιον καὶ Μάκρωνες οἱ τούτοις
 ἀστυγείτονες ἐόντες ἀπὸ Κόλχων φασὶ νεωστὶ μεμαθηκέναι· οὗτοι γὰρ
 εἰσι οἱ περιταμνόμενοι ἀνθρώπων μῦθοι. καὶ οὗτοι Αἰγυπτίοις φαίνονται
 ποιεῦντες κατὰ ταῦτά, αὐτῶν δὲ Αἰγυπτίων καὶ Αἰθίοπων οὐκ ἔχω 4
 εἰπεῖν, ὁκότεροι παρὰ τῶν ἐτέρων ἐξέμαθον, ἀρχαῖον γὰρ δὴ τι φαίνεται
 εἶναι. ὥς δὲ ἐπιμισγόμενοι Αἰγύπτῳ ἐξέμαθον, μέγα μοι καὶ τόδε τεκμήριον
 γίνεται· Φοινίκων ὁκόσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσγονται, οὐκ ἐτι Αἰγυπτίους
 μίμνουν κατὰ τὰ αἰδοῖα, ἀλλὰ τῶν ἐπιγινωμένων οὐ περιτάμνουσι τὰ
 αἰδοῖα. φέρε νυν καὶ ἄλλο εἶπω περὶ τῶν Κόλχων, ὥς Αἰγυπτίοις προσ- 105
 φερέες εἰσὶ. ἴλινον μῦθοι οὗτοί τε καὶ Αἰγύπτιοι ἐργάζονται καὶ κατὰ
 ταῦτά, καὶ ἡ ζῷη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερὴς ἐστὶ ἀλλήλοισι. ἴλινον δὲ τὸ
 μὲν Κολχικὸν ὑπὸ Ἑλλήνων Σαρδονικὸν κέκληται, τὸ μέντοι ἀπ' Αἰγύπτου
 ἀπικνεύμενον καλέσεται Αἰγύπτιον. τὰς δὲ στήλας, τὰς ἴστα κατὰ τὰς 106
 χώρας ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς Σέσωστρις, αἱ μὲν πλεῖνες οὐκ ἐτι φαίνονται
 περιεοῦσαι, ἐν δὲ τῇ Παλαιστίνῃ Συρίῃ αὐτὸς ὥρων εἰσάσας καὶ τὰ
 γράμματα τὰ εἰρημένα ἐνεόντα καὶ γυναικὸς αἰδοῖα. εἰσὶ δὲ καὶ περὶ 2
 Ἰωνίην δύο τύποι ἐν πέτρῃσι ἐγκεκολασμένοι τούτου τοῦ ἀνδρός, τῇ τε ἐκ
 τῆς Ἐφεσίδης ἐς Φώκαιαν ἔρχονται καὶ τῇ ἐκ Σαρδίων ἐς Σμύρνην· ἐκα- 3
 τέρωθι δὲ ἀνὴρ ἐγγέγλυπται μέγας πέμπτῃς σπιθαμῇ τῇ μὲν δεξιῇ
 20 χειρὶ ἔχων αἰχμὴν, τῇ δὲ ἀριστερῇ τόξα, καὶ τὴν ἄλλην σκευὴν ὡσαύτως·

ABC P(p) DTR M SV
 Σχόλ. 106, 3 (ad σκευήν) ὀπλισμὸν BR

T 12 Poll. V 26 Ἡρόδοτος ... τὸ Φασιανόν, ὅπερ ἐστὶ Κολχικόν, ὑφ' Ἑλλήνων
 Σαρδονικὸν καλεῖσθαι λέγει || 15–16 Ios. Antiqu. VIII 10, 260. 261: v. ad 104, ■

19 Didym. ap. Prisc. de fig. num. 17 (GL III 411) τοὺς τέσσαρας ἡμῖς πῆχεις
 πέμπτῃ σπιθαμῇ, καθάπερ φησὶν Ἡρόδοτος

1 οἱ περὶ] ὑπὲρ C | καὶ Παρθένιον ποταμὸν ABCPM Ios. ποταμὸν καὶ Παρθέ-
 νιον Eust. rell. | μάκρωνες C ω ex o corr. V || 3 ἀνθρώπων περιταμνόμενοι DT
 RSV | μῦθοι C | Αἰγύπτιοι TRSV || 4 ποιεῦντες M | τὰ αὐτά DTMSV αὐτά R ||
 5 ἐμαθον M | τι om. DTRSV || 6 Αἰγύπτῳ C | τεκμήριον] μαρτύριον PDTRMSV ||
 8 ἀλλὰ τῶν — 9 αἰδοῖα haplogr. om. M | τὰ² om. TR || 9 νυν] δὴ PpM Ald. ||
 10 ἴλινον μῦθον ■ ἴλινον μῦθοι P ἴλινον μῦθον οἱ V ἴλινον μῦθοι p cett. | καὶ²
 om. PDTRMSV || 11 τὰ αὐτά DTRSV | ζῷη vel ζῶη TRSV ζῶη C | πᾶσι T
 δὲ πᾶσα D | ἀλλήλοισι PDTRV || 12 Σαρδονικὸν ABCPS Σαρδονικὸν Poll.
 cett. Σαρδονικὸν coni. Abicht, v. Lucchesi Orientalia 47, 1978, 109ss. || 13 ἀπικ-
 νεύμενον DTRSV | καλεῖται M | αἱ δὲ στήλαι τὰς ABCP αἱ δὲ στήλαι δς M |
 ἴστη DRSV || 13–14 κατὰ χώρας Pp κατὰ χώραν M Ald. || 15 ὥρων B ὥρων
 DTRV ὥρων S || 16 τὰ om. D || 18 ἐς Φωκαίαν ἀνέρχονται RV ἐφ' ᾧ καὶ ἀνέρ-
 χονται S εἰς Φώκαιαν κατέρχονται M | ἐκατέρωθεν MSV || 19 μέγας SV ||
 20 χειρὶ M Ald. | τόξαν ut vid. M τόξον Ald. | κατασκευὴν DTRSV ακασ(?)-
 εὐήν M

- 4 καὶ γὰρ Αἰγυπτίην καὶ Αἰθιοπίδα ἔχει· ἐκ δὲ τοῦ ὤμου ἐς τὸν ἕτερον
 ὤμον διὰ τῶν στηθῶν γράμματα ἱρὰ Αἰγύπτια δῆκει ἐγκεκολλημένα
 λέγοντα, τὰδε ἔγωγ τήνδε τὴν χώραν ὥμοισι τοῖσι ἐμοῖσι ἐκτησάμην·
 5 ὅστις δὲ καὶ ὁκόθεν ἐστί, ἐνθαῦτα μὲν οὐ δηλοῖ, ἐτέρωθι δὲ δεδήλωκε. τὰ
 δὴ καὶ μετεξέτεροι τῶν θεησαμένων Μέμνονος εἰκόνα εἰκάζουσιν εἶναι
 πολλὴ τῆς ἀληθείης ἀπολελειμμένοι.
- 107 Τοῦτον δὴ τὸν Αἰγύπτιον Σέσωστριν ἀναχωρόντα καὶ ἀνάγοντα
 πολλοὺς ἀνθρώπους τῶν ἐθνῶν, τῶν τὰς χώρας κατεστρέφατο, ἔλεγον
 οἱ ἱεεῖς, ἐπεῖτε ἐγένετο ἀνακομιζόμενος ἐν Δάφνησι τῆσι Πηλουσίησι, τὸν
 ἀδελφεὸν αὐτοῦ, τῷ ἐπέτρεψε Σέσωστρις τὴν Αἴγυπτον, τοῦτον ἐπὶ ξελνία¹⁰
 αὐτὸν καλέσαντα καὶ πρὸς αὐτῷ τοὺς παῖδας περινήσαι ἔξωθεν τὴν οἰκίην
 2 ὕλην, περινήσαντα δὲ ὑποπρῆσαι· τὸν δὲ ὥς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα συμβου-
 λεύεσθαι τῇ γυναικί, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτὸν ἅμα ἄγεσθαι· τὴν
 δὲ οἱ συμβουλεύσαι τῶν παίδων ἐόντων ἐξ τοὺς δύο ἐπὶ τὴν πυρὴν ἐκτεί-
 ναντα γεφυρώσαι τὸ καίμενον, αὐτοὺς δ' ἐπ' ἐκείνων ἐπιβαίνοντας¹⁵
 ἐκσφῆζεσθαι. ταῦτα ποιῆσαι τὸν Σέσωστριν, καὶ δύο μὲν τῶν παίδων
 κατακαῆναι τρόπῳ τοιούτῳ, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀποσωθῆναι ἅμα τῷ πατρί.
- 108 νοστήσας δὲ ὁ Σέσωστρις ἐς τὴν Αἴγυπτον καὶ τισάμενος τὸν ἀδελφεὸν
 τῷ μὲν ὀμίλῳ, τὸν ἐπηγάγετο, τῶν τὰς χώρας κατεστρέφατο, τούτῳ μὲν
 2 τὰδε ἐχρήσατο· τοὺς τε ἐβδομήκοντα λίθους τοὺς ἐπὶ τούτῳ τοῦ βασιλέως²⁰
 κομισθέντας ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱερὸν ἐόντας μεγάλῃ περιμήκειας οὔτοι
 ἦσαν οἱ ἐλκύναντες, καὶ τὰς διώρυχας τὰς νῦν ἐούσας ἐν Αἰγύπτῳ πάσας
 οὔτοι ἀναγκαζόμενοι ὥρξαν ἐποίησαν τε οὐκ ἐκόντες Αἴγυπτον, τὸ πρὶν
 3 εἶδον ἱππασίμην καὶ ἁμαξευομένην πᾶσαν, ἐνδεᾶ τούτων. ἀπὸ γὰρ

AB C P(p) DTR M SV

ποιῆσαι (107, 2) — ὀμίλῳ (108, 1) Pap. Rylands fr. III

Σχόλ. 106, 5 (ad μετεξέτεροι) ἐνιοι B 108, 1 (ad τισάμενος) τιμαρῆσάμενος BR

9 Eust. Dion. 916: v. ad 30, 2

1 Αἰθιοπίην T || 3 νόμοισι S ὥμοισι V || 5 θεησαμένων DTRSV || ■ ἀληθείης M
 Ald. || 8 πολλὰς M Ald. | ἐθνῶν] ἀνῶν (i. e. ἀνθρώπων) M || 9 ἐγένετο RM Ald. ||
 10 ἐαυτοῦ ABC | ὁ Σέσωστρις ABC || 11 περινήσαι PDTRMSV || 12 ὕλην RSV^{ac} |
 περινήσαντα PDTRMSV || 13 ἅμα om. M || 14 τοὺς] τὰς RSV | ἐκτείνοντα
 DRSV || 15 καίμενον TRSV || 17 τοιούτῳ PpM Ald. τοιούτῳ (οὔτῳ in lit. D) Pap.
 Ryl. rell. || 18 τισάμενος] κτησάμενος vel sim. M | ἀδελφον Pap. Ryl.¹ ἀδελ-
 φὸν Pap. Ryl.² codd. || 19 τοῦτο CMV || 20 ἐβδομήκοντα (i. e. ο') scripsi oi codd.,
 quod nulla ratione e syntaxi potest explicari (non est coniungendum cum κομι-
 σθέντας ultra modum remoto, praesertim cum haec vox minime sit particeps illius
 propositionis cuius regimen est τοὺς λίθους, ex quo per posterius τοὺς pendet κομι-
 σθέντας) | βασιλέως AB'T || 21 μεγάλῃ ABT || 23 ἀνακομιζόμενοι T | ὥρξοντο
 ABC | ἐποίησαν PDTRMSV || 24 ἱππασίμην DTRSV

τούτου τοῦ χρόνου Αἴγυπτος ἐοῦσα ἅπασα πεδιάς ἀνιπτος καὶ ἀναμάξεντος
γένονεν· αἷται δὲ τούτων αἱ διώρυχες γεγόνασιν ἐοῦσαι πολλαὶ καὶ
παντοίους τρόπους ἔχουσαι. κατέταμνε δὲ τοῦδε εἵνεκα τὴν χώραν ὁ 4
βασιλεὺς· ὅσοι τῶν Αἰγυπτίων μὴ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἔκτηντο τὰς πόλεις
5 ἀλλ' ἀναμέσους, οὗτοι, ὅπως τε ἀπίοι ὁ ποταμός, σπανίζοντες ὑδάτων
πλατυτέροισι ἐχρέωντο τοῖσι πόμασι [ἐκ φρεάτων χρεώμενοι]. τούτων μὲν
δὴ εἵνεκα κατετμήθη ἡ Αἴγυπτος. κατανεῖμαι δὲ τὴν χώραν Αἰγυπτίοισι 109
ἅπασι τοῦτον ἔλεγον τὸν βασιλέα, κλήρον ἴσον ἐκάστω τετραγώνον
διδόντα καὶ ἀπὸ τούτου τὰς προσόδους ποιήσασθαι ἐπιτάξαντα ἀποφορῇ
10 ἀποτελέσειν κατ' ἐνιαυτόν. εἰ δέ τις τοῦ κλήρου ὁ ποταμός τι παρέλοιτο, 2
ἐλθὼν ἂν πρὸς αὐτὸν ἐσθίμηναι τὸ γεγενημένον· ὁ δὲ ἔπεμπε τοὺς ἐπισκε-
ψομένους καὶ ἀναμετρούσοντας, ὅσω ἐλάσσων ὁ χώρος γεγονέναι, ὅπως
τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελείοι. δοκεῖ δέ μοι 3
ἐνθεῦτεν γεωμετρὴν εὐρεθεῖσα ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν. πόλον μὲν γάρ
15 καὶ γνώμονα καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρης παρὰ Βαβυλωνίων ἔμαθον
οἱ Ἕλληνες.

Βασιλεὺς μὲν δὴ οὗτος μῦθος Αἰγύπτιος Αἰθιοπίας ἤρξε, μνημόσυνα δὲ 110
ἐλίπετο πρὸ τοῦ Ἡφαιστείου ἀνδριάντας λιθίνους δύο μὲν τριήκοντα

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 109, 2 (ad ἀποφορῆς) τὸ τέλος τὸ ὑπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπótais τελοῦ-
μενον B

T 14–15 Eust. Dion. 988 σοφοὶ . . . οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ ὡς Ἡρόδοτος λέγει, παρ'
αὐτῶν οἱ Ἕλληνες ἔμαθον πόλον καὶ γνῶμονα καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρας

1 Poll. III 96 ἀνιπτος . . . καὶ ἀναμάξεντος· Ἡρόδοτος λέγει || 9 Λέξ. ἀποφορῇ
(ἀποφορῇ Lexx. alphab. ord. conscr.) τὴν τελουμένην τιμὴν ὑπὸ τῶν δούλων τοῖς
δεσπótais. Greg. Cor. 127 ἀποφορὰν δὲ τὴν τελουμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπóta-
is. Suid. ἀποφορῇ· παρὰ Ἡροδότῳ ἡ τελουμένη παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπótais.
cf. Schol.

1 ἅπασα πεδιάς AB πᾶσα πεδιάς C πεδιάς πᾶσα cett. | ἀνιπτος R | ἀμάξεν-
τος D || 3 τόπους Vat. 122 Valla || 4 ἔκτηνται C ἐκέκτηντο D ἐκτέατο fort. Eust.
(cf. ad IV 66) | τὰς om. P¹M Ald. hab. P²p cett. || 5 ἀπὶ M | post ὁ ποταμός
fere καὶ τὰ πεδία ἀποξηραίνοντο excidisse existimat Legrand Steinium secutus ||
6 ἐχρέοντο PDRSV | πόμασι AB¹C πόματι PR^{ac} πόματι R^cV | ἐκ φρεάτων
χρεώμενοι seclusi, iam suspicatur Schweighaeuser | χρεώμενοι Pp ἀρνούμενοι pro-
pos. Dindorf (an sit ita scribendum iam dubitat Schweighaeuser) || 7 δὴ om. DT
RSV | ἡ om. ABCT || 8 ἴσον C || 9 τὰς τοὺς R || 10 ἐπιτέλειν DT²RMSV |
τι (ex haplogr. maiusculorum TI Π?) om. P¹DTRSV habent P²p cett. || 12 γέγο-
νεν ABC, ad syntaxin cf. 73, 4 || 13 τελή M | δέ om. DTRV || 15 μέρη AB ||
16 οἱ om. M || 17 δὲ δὴ οὗτος S δὲ οὗτος δὴ TRV δὴ οὗτος δὴ P^{ac}DM μὲν δὴ
οὗτος P^cpM Ald. rell. || 18 ἐλίπετο B | Ἡφαιστίου ABC litterae l litteras ei su-
prascr. nescio quae man. A | μὲν μὲν καὶ M | τριήκοντα ABC

- πήχεων, ἐωντόν τε καὶ τὴν γυναῖκα, τοὺς δὲ παῖδας ἔοντας τέσσαρας,
 2 εἴκοσι πήχεων ἕκαστον. τῶν δὴ ὁ ἱεὺς τοῦ Ἡραίου χρόνῳ μετέπειτα
 πολλῷ Δαρεῖον τὸν Πέρσῃ οὐ περιεῖδε ἰσάντα ἔμπροσθε ἀνδριάντα φᾶς
 οὐ οἱ πεποιῆσθαι ἔργα, οἷά περ Σεσώστρι τῷ Αἰγυπτίῳ. Σέσωστρῳ μὲν
 γὰρ ἄλλα τε καταστρέφασθαι ἔθνεα οὐκ ἐλάσσω ἐκείνον καὶ δὴ καὶ
 3 Σκύθας, Δαρεῖον δὲ οὐ δυνασθῆναι Σκύθας ἐλεῖν. οὐκ ὦν δίκαιον εἶναι
 ἰσάναι ἔμπροσθε τῶν ἐκείνου ἀναθημάτων μὴ οὐκ ὑπερβαλλόμενοι τοῖσι
 ἔργοισι. Δαρεῖον μὲν νῦν λέγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασθαι.
 111 Σεσώστριος δὲ τελευτήσαντος ἐκδέξασθαι ἔλεγον τὴν βασιλὴν τὸν
 παῖδα αὐτοῦ Φερῶν, τὸν ἀποδέξασθαι μὲν οὐδεμίαν στρατιήν, συνενειχθῆ-
 10 ναι δὲ οἱ τυφλὸν γενέσθαι διὰ τοιόνδε πρῆγμα· τοῦ ποταμοῦ κατελθόντος
 μέγιστα δὴ τότε ἐπ' ὀκτωκαίδεκα πήχεας, ὡς ὑπερέβαλε τὰς ἀρούρας,
 2 πνεύματος ἔμπροσθέντος κυματὶς ὁ ποταμὸς ἐγένετο. τὸν δὲ βασιλέα
 λέγουσι τοῦτον ἀτασθαλίῃ χρησάμενον λαβόντα αἰχμὴν βαλέειν ἐς μέσας
 τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ, μετὰ δὲ αὐτίκα καμόντα αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς
 15 τυφλωθῆναι· δέκα μὲν δὴ ἔτεα εἶναι μιν τυφλόν, ἑνδεκάτῳ δὲ ἔτει
 ἀπικέσθαι οἱ μακτῆριον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ὡς ἐξήκει τέ οἱ ὁ χρόνος τῆς
 ζημίας καὶ ἀναβλέπει γυναῖκός οὖρῳ νυράμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἦτις
 παρὰ τὸν ἐωντῆς ἄνδρα μούνον πεφοίτηκε, ἄλλων ἀνδρῶν ἔουσα ἄπειρος·
 3 καὶ τὸν πρώτης τῆς ἐωντοῦ γυναικὸς πειραῖσθαι, μετὰ δέ, ὡς οὐκ ἀνέβλεψε,
 20 ἐπεξῆς πασέων πειραῖσθαι, ἀναβλέψαντα δὲ συναγαγεῖν τὰς γυναῖκας, τῶν
 ἐπειρώθη, πλὴν ἣ τῆς τῷ οὖρῳ νυράμενος ἀνέβλεψε, ἐς μίαν πόλιν, ἣ νῦν
 καλέεται Ἐρυνθρὴ βῶλος, ἐς ταύτην συναλίσαντα ὑποπρῆσαι πάσας σὺν

AB C P(p) DTR M SV

Σχόλ. 111, 2 (ad ζημίας) επιτιμήσεως B

T 23 Steph. Byz. Ἐρυνθρὰ βῶλος· πόλις Αἰγύπτου· Ἡρόδοτος δευτέρα

13 Eust. II. 827 (ad A 21) ἔστι νοῆσαι . . . , ὅτι ὁ 'Κινύρης' Ἰωνικῆς διαλέκτου
 ἐστίν, ἐπεὶ καὶ ὁ κυματίας ποταμὸς κυματὶς παρ' ἐκείνῳ (i. e. Ἡροδότῳ) εἰρηται.
 Od. 1538 (ad ε 296) Ἰωνικόν . . . τὸ 'Βορέης', καθὰ καὶ τὸ κυματὶς παρὰ Ἡροδότῳ·
 κοινὰ δέ γε ὁ Βορέας καὶ ὁ κυματίας

1 τέσσαρας CPDTMV || 2 τὸν δὲ δὴ D^{ac} τὸν δὲ δὴ D^c τῶν δὲ δὴ TRSV | ἱερεὺς V ||
 3 περιεῖδε AB¹PDTRSV || 4 οἱ om. DTRSV | Σέσωστρις (ut vid.) M Σεσώ-
 στριῦ Ald. | Σέσωστρις DTRSV || 5 ἔθνεα R || 6 Δαρεῖον — Σκύθας haplogr.
 om. P¹DTRSV habent P^{m2}p cett. || 7 ἰσάναι] σάναι M Ald. om. T | τῶν]
 τοῦ C | ὑπερβαλλόμενον TR || 7, 8 τοῖς ἐκείνου ἔργοισι M τοῖσι ἐκείνου ἔργοισι
 Ald. || ἐλεγον om. T || 10 Φέρων TRMSV Φέρων vel Φερῶν cett. | οὐδὲ μήν]
 DTRMSV | στρατιήν DTRSV || 14 τοῦτον λέγουσι M || 17 ἀναπικέσθαι SV ||
 20 μετὰ — 21 πειραῖσθαι haplogr. om. C | ἀνέβλεψε ABC || 21 πασέων] πολλέων conl.
 Legrand | δὲ om. V | τῶν] ὦν M || 22 μήν M Ald. || 23 συναλίσαντα V συνα-
 λίσαντας R συναλῆσαντα T

αὐτῇ τῇ πόλει. τῆς δὲ νυψάμενος τῷ οὐρῷ ἀνέβλεψε, ταύτην δὲ εἶχε αὐτὸς 4
 γυναιῖκα. ἀναθήματα δὲ ἀποφυγῶν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν ἄλλα τε
 ἀνὰ τὰ ἱρὰ πάντα τὰ λόγισμα ἀνέθηκε, καὶ τοῦ γε λόγον μάλιστα ἀξιὸν
 ἔστι ἔχειν, ἐς τοῦ Ἥλιου τὸ ἱρὸν ἀξιοθέητα ἀνέθηκε ἔργα, ὀβελούς δύο
 λιθίνους ἐξ ἑνὸς ἑόντας ἑκάτερον λίθου, μήκος μὲν ἑκάτερον πήχεων
 ἑκατόν, εὖρος δὲ ὀκτὼ πήχεων.

Τούτου δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην ἔλεγον ἄνδρα Μεμφίτην, τῷ κατὰ 112
 τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν ὄνομα Πρωτέα εἶναι· τοῦ νῦν τέμενός ἐστι ἐν
 Μέμφι κάρτα καλὸν τε καὶ εὖ ἔσκενασμένον, τοῦ Ἡφαιστείου πρὸς νότον
 10 ἀνεμον κείμενον. περιωικέουσι δὲ τὸ τέμενος τοῦτο Φοίνικες Τύριοι, 2
 καλέεται δ' ὁ χώρος οὗτος ὁ συνάπας Τυρίων στρατόπεδον. ἔστι δὲ ἐν τῷ
 τεμένει τοῦ Πρωτέος ἱρὸν, τὸ καλέεται ξείνης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι
 δὲ τοῦτο τὸ ἱρὸν εἶναι Ἑλένης τῆς Τυνδάρεω, καὶ τὸν λόγον ἀκηκοώς, ὡς
 διατήθη Ἑλένη παρὰ Πρωτέι καὶ δὴ καὶ ὅτι Ξείνης Ἀφροδίτης ἐπώνυμόν
 15 ἔστιν· ὅσα γὰρ ἄλλα Ἀφροδίτης ἱρὰ ἔστι, οὐδαμῶς ξείνης ἐπικαλέεται.
 ἔλεγον δὲ μοι οἱ ἱεεὺς ἱστοροέοντι τὰ περὶ Ἑλένην γενέσθαι ὧδε· Ἀλέξανδρον 113
 ἀρπάσαντα Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀποπλέειν ἐς τὴν ἑωντοῦ· καὶ μιν, ὡς
 ἐγένετο ἐν τῷ Αἰγαίῳ, ἐξῶσαι ἀνεμοὶ ἐκβάλλουσι ἐς τὸ Αἰγύπτιον
 πέλαγος, ἐνθ' οὕτεν δέ (οὐ γὰρ ἀνίει τὰ πνεύματα) ἀπικνέεται ἐς Αἴγυπτον
 20 καὶ Αἰγύπτου ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν καλούμενον στόμα τοῦ Νείλου καὶ ἐς
 Ταριχείας. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ἡμόνος, ὃ καὶ νῦν ἐστι, Ἡρακλέος ἱρὸν, ἐς τὸ ἦν 2
 καταφυγῶν οἰκέτης ὅτεω <ὦν> ἀνθρώπων ἐπιβάληται στίγματα ἱρὰ

ABC P(p) DTR M SV

T 8 Eust. Od. 1500 (ad δ 365) περὶ . . . Πρωτέως ἱστορήται, ὅτι ἀνὴρ τις ἦν Μεμφί-
 της, ᾧ κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν ὄνομα Πρωτεύς, οὗ καὶ τέμενος ἐν Μέμφη κατὰ Ἡρό-
 δοτον κάρτα καλὸν καὶ εὖ ἔσκενασμένον || 21—p. 206, 7 Eust. Od. 1493 (ad δ 228)
 Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ, ὅτι Θῶνις φύλας ἦν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· ὃς καὶ ἀνήμενος
 εἰς Πρωτέα τὴν ἀδικίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτε καὶ ἀφηρεῖν τὴν Ἑλένην. ἀρέσκειται γὰρ
 Ἡρόδοτος μὴ εἶναι τὴν Ἑλένην ἐν τῇ Τροίᾳ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις εἴρηται. ὁ δ' αὐτὸς λέγει
 καὶ ὅτι ἐν τῷ ῥηθέντι Κανωβικῷ στόματι ἱερὸν ἐστὶ Ἡρακλέος, εἰς δ' εἴ τις καταφυγῶν
 ἐπιβάληται στίγματα ἱερὰ δούς αὐτὸν τῷ θεῷ, οὐκ ἔστι τούτου ἀψασθαι

1 πόλει CSV τὴν πόλιν (ut vid.) D^{ac} | ἔσχε coni. Krueger || 3 λόγισμα D¹ |
 καὶ — 4 ἀνέθηκε haplogr. om. B¹ || 4 σchein DTRSV || 5 ἑόντα ABC | ἑκατέ-
 ρους M || 6 πήχεων om. M Ald. || 8 τῶν Ἑλλήνων ABC Ἑλλήνων Eust. rel. |
 ὄνομα om. M || Μέμφη Eust. | τε om. Eust. | Ἡφαιστίου A Ἡφαιστηῖος M ||
 12 συμβάλλομαι — 14 Ἀφροδίτης haplogr. om. R || 13 δὲ om. DTSV | Τυνδάρεως C ||
 14 ἐδιατήθη DTSV | ἐπώνυμόν — 15 Ἀφροδίτης haplogr. om. C | ἐπώνυμιόν AB ||
 15 ἄλλης PDTRSV ἄλλῃ ἄλλης pM Ald. | οὐδαμᾶ M Ald. | ξείνη DRSV || 17 ἐκ
 Σπάρτης Ἑλένην M || 18 Αἰγυπτίων M Ald. || 19 ἀνίει C || 20 νῦν om. P¹ DTR
 MSV | καλούμενον CM || 21 ἡμόνος TRSV || ἰκέτης ut vid. P¹ οἰκέτης
 P² p cett. | ὅτεω <ὦν> propos. Bekker, sequ. Stein Hude, sed cf. J. Weber, Der
 sympathetische Dativ bei Hdt., diss. Münster 1915, 32 | ἐπιβάληται P¹ DTRSV
 ἐπιβέβληται C ἐπιβάληται P² p cett.

- ἑωυτὸν διδοὺς τῷ θεῷ, οὐκ ἔξεστι τούτου ἀφασθαι. (ὁ νόμος οὗτος
 3 διατελείει ἐὼν ὅμοιος τὸ μέχρι ἐμεῦ ἀπ' ἀρχῆς.) τοῦ ὦν δὴ Ἀλεξάνδρου
 ἀπιστεύεται θεράποντες πυνθόμενοι τὸν περὶ τὸ ἱερὸν ἔχοντα νόμον, ἱκέται
 δὲ ἰζόμενοι τοῦ θεοῦ κατηγοροῦν τοῦ Ἀλεξάνδρου βουλόμενοι βλάπτειν
 αὐτὸν πάντα λόγον ἐξηγεύμενοι, ὡς εἶχε περὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὴν ἐς
 Μενέλεων ἀδικίην· κατηγοροῦν δὲ ταῦτα πρὸς τε τοὺς ἰσθμίας καὶ τὸν τοῦ
 114 στόματος τούτου φύλακον, τῷ ὄνομα ἦν Θῶνις. ἀκούσας δὲ τούτων ὁ
 Θῶνις πέμπει τὴν ταχίστην ἐς Μέμφιν παρὰ Πρωτεύα ἀγγελίην λέγουσαν,
 2 τάδε ἦκει ξείνος, γένος μὲν Τευκρός, ἔργον δὲ ἀνόσιον ἐν τῇ Ἑλλάδι
 ἐξεργασμένος· ξείνου γὰρ τοῦ ἑωυτοῦ ἐξαπατήσας τὴν γυναῖκα αὐτὴν τε 10
 ταύτην ἄγων ἦκει καὶ πολλὰ κάρτα χρήματα ὑπὸ ἀνέμων ἐς γῆν τὴν σὴν
 ἀπενειχθεῖς· κότερα δῆτα τοῦτον ἐῷμεν ἀσινέα ἐκπλέειν ἢ ἀφελώμεθα τὰ
 ■ ἔχων ἦλθε;· ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ὁ Πρωτεύς λέγων, τάδε ἄνδρα
 τοῦτον, ὅστις κοτέ ἐστι ἀνόσια ἐξεργασμένος ξείνον τὸν ἑωυτοῦ, συλλα-
 115 βόντες ἀπάγετε παρ' ἐμέ, ἵνα εἰδῶ, ὅ τι κοτε καὶ λέξει.· ἀκούσας δὲ ταῦτα 15
 ὁ Θῶνις συλλαμβάνει τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὰς νέας αὐτοῦ κατίσχει,
 μετὰ δὲ αὐτόν τε τοῦτον ἀνήγαγε ἐς Μέμφιν καὶ τὴν Ἑλένην τε καὶ τὰ
 2 χρήματα, πρὸς δὲ καὶ τοὺς ἱκέτας. ἀνακομισθέντων δὲ πάντων εἰρώτα τὸν
 Ἀλέξανδρον ὁ Πρωτεύς, τίς εἴη καὶ ὁκόθεν πλέοι. ὁ δὲ οἱ καὶ τὸ γένος
 κατέλεξε καὶ τῆς πάτρης εἶπε τὸ ὄνομα καὶ δὴ καὶ τὸν πλόον ἀπηγγέσατο 20

fere ad cap. 115 AB C P(p) DTR M SV, inde AB C P(p)M DTR SV
 Σχολ. 113, 3 (ad ἀπιστεύεται) ἀφίστανται B

T 8 Eust. Od. 1500 (ad δ 365) ὅτι ὁ προορηθείς Θῶνις φύλαξ ὦν τοῦ Κανωβικοῦ στό-
 ματος ἀνήνεγκεν εἰς τοῦτον τὸν Πρωτεύα τὴν ἀδικίαν τοῦ ἀρπαγὸς Πάριδος, καὶ ὡς
 ἀρηρέθη τότε τὴν Ἑλένην ἐκεῖνος, καὶ ὡς ἀρέσκονται οἱ πλείους μὴ εἶναι τὴν Ἑλένην
 ἐν Τροίᾳ

1 ἑαυτὸν DTRV | δοὺς Eust. | ἔξεστι] ἔστι Eust. | οὕτως R || 2 ὁμοίως Ald.
 om. M | μέχρι ἐμεῦ τὸ ABC μέχρι ἐμεῦ τῷ Pp μέχρι ἐμεῦ τῷ C τῷ μέχρι ἐμεῦ D
 μέχρις ἐμεῦ τὸ M μέχρις ἐμεῦ τῷ Ald. | τοῦ ὦν] τούτων AB¹ || 3 ἀπιστεύεται — 4
 Ἀλεξάνδρου haplogr. om. R || 6 Μενέλεον D¹ Μενέλαον R | ἰσθμίας V || 7 τούτου
 om. SV || 8 λέγονσα C || 10 ἐργασμένος PDM Ald. ἐργασμένος TRSV | τὴν
 om. D | τε] γε DTRSV || 11 τὴν σὴν] ταύτην ABC || 12 ἀπενειχθεῖς DRSV | δῆτα]
 δὴ ταῦτα C | ἀφελώμεθα R || 13 λέγων Herwerden, sequ. Hude λέγοντα ABCPM
 λέγοντας DRSV λέγω T || 14 ἀνόσιον C | ἐστι <δ> ἀνόσιον ἐξεργασμένος Krüger,
 sed v. grammaticam meam 189 (sic intelligendum: 'suum ipsius violavit hospitem',
 quod Gallice reddatur 'c'était son propre hôte qu'il a outragé') | ἐργασμένος ABC ||
 15 ἀπάγεται C | ὅ τί] τί PMDTRSV | τοῦτο PMDTRSV || 17 αὐτοῦ M Ald. |
 ἀνήγε(ν) PMDTRSV || 18 οἰκέτας MT | ἠρώτα CPMD² | εἰρώτα δὲ τὸν (vocem
 δὲ linea subscripta occultavit) A || 19 vocē τίς vocem τε suprascer. nescio quae
 man. M τίς τε Ald. | ὁ δέ — p. 207, 1 πλέοι haplogr. om. M || 20 ὄνομα C

ὁκόθεν πλέοι. μετὰ δὲ ὁ Πρωτεὺς εἰρώτα αὐτόν, ὁκόθεν τὴν Ἑλένην 3
 λάβοι· πλανωμένον δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ λόγῳ καὶ οὐ λέγοντος τὴν
 ἀληθείην ἤλεγχον οἱ γενόμενοι ἰκέται ἐξηγεύμενοι πάντα λόγον τοῦ
 ἀδικήματος. τέλος δὲ δὴ σφι λόγον τόνδε ἐκφαίνει ὁ Πρωτεὺς· 'λέγων, 4
 5 ὅτι ἐγὼ, εἰ μὴ περὶ πολλοῦ ἡγεύμην μηδένα ξείνων κτείνειν, ὅσοι ὕπ' ἀνέ-
 μων ἤδη ἀπολαμφθέντες ἦλθον ἐς χώραν τὴν ἐμὴν, ἐγὼ ἂν σε ὑπὲρ τοῦ
 Ἑλληνος ἐτισάμην, ὅς, ὡ κάκιστε ἀνδρῶν, ξεινίων τυχὼν ἔργον ἀνοσιώτα-
 τον ἐργάσαο, παρὰ τοῦ σεωντοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἔχων ἦλθες· καὶ μάλα
 ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, ἀλλ' ἀναπτερώσας αὐτὴν οἴχεται ἔχων ἐκκλέψας.
 10 καὶ οὐδὲ ταῦτά τοι μοῦνα ἤρκεσε, ἀλλὰ καὶ τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραῖσας 5
 ἤκεις. νῦν ὦν, ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ἡγῆμαι μὴ ξεινοκτονέειν, γυναῖκα μὲν 6
 ταύτην καὶ τὰ χρήματα οὗ τοι προήσω ἀπάγεσθαι, ἀλλ' αὐτὰ ἐγὼ τῷ
 Ἑλληνι ξείνῳ φυλάξω, ἐς ὃ ἂν αὐτὸς ἐλθὼν ἐκεῖνος ἀπαγαγέσθαι ἐθέλῃ·
 αὐτὸν δέ σε καὶ τοὺς σοὺς συμπλόους τριῶν ἡμερῶν προαγορεύω ἐκ
 15 τῆς ἐμῆς γῆς ἐς ἄλλην τινὰ μετορμίζεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ἅτε πολεμίους
 περιέψεσθαι.'

Ἑλένης μὲν ταύτην ἀπιξιν παρὰ Πρωτέα ἔλεγον οἱ ἱοέες γενέσθαι. 116

AB C P(p)M DTR SV

10 Eust. II. 364 (ad B 364) ὅτι ... 'κερατίζειν' καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς φθεῖρην ἡ
 λητίζεσθαι καὶ ὡς εἰπεῖν κτείνειν λέγεται, δηλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ποτὲ μὲν λέγων· κε-
 ραῖσας τὰ οἰκία τοῦ ξένου || 11 Poll. III 58 ξεινοκτόνον (εἰρηκε) Ἡρόδοτος

1 ἡρώτα CPD²M | τὴν Ἑλένην ὁκόθεν M || 3 ἀληθινήν M Ald. | οἰκέται SV ||
 4 δὴ om. P¹pMDTRSV | ἐκφαίνων TRV || 5 ἐγὼ om. M Ald. || 4-9 post Πρω-
 τεὺς distinxi: si distingueretur Πρωτεὺς λέγων ὅτι· 'ἐγὼ ... ἐργάσαο' παρὰ
 ... ἦλθες. ...', illud ὅτι esset unicum apud nostrum, quod orationem rectam
 introduceret, exstans (cf. Powell s. v. et v. grammaticam meam 74 necnon praef.
 XII s. et quod ad I 207, 1 adnotavimus). participium λέγων (ad cuius significationem
 et usum cf. IV 119, 2) cum ἦλθες (s) coniungendum, et inde mentem Alexandri
 exhibent verba ἐγὼ ... ἐτισάμην, ad quae iterum rhetorico modo se refert Proteus
 quasi respondens iudicio suo (νῦν ὦν, ἐπειδὴ ... ξεινοκτονέειν [11] 'rebus sic stan-
 tibus, cum revera ... multi faciam') || ■ δὴ P¹DTRSV ἤδη P²p cett. | ἀπολαμ-
 φθέντες T ἀπολαμφθέντες B | ἂν] γάρ R || 7 ὅς, ὡ] ὅσον D ὅσον TRSV | ἀνό-
 σιον DTRSV || ■ ἐργάσατο M | ἔχων om. ABCP | μάλα om. S || 9 ἤρκεσε -
 10 τοι haplogr. om. M qui μοῦνα (10) post ἤρκεσε ponit | ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε]
 οὐκ ἤρκεσε σοι τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ S Ald. | οἶχον S Ald. οἴχεται RV |
 ἐκκλέψας om. P¹DTRSV habent P^mp cett. seiungi volunt Stein Hude, sed sic
 intellige: 'tu viens, [au dessus] l'ayant été en l'excitant que tu l'as volée', cf. tamen

Weber SIFC 17, 261ss., qui ἔχων (s) ex ἐκκλέψας ortum esse censet || 10 ἤρκεσε
 μοῦνα M | τὰ οἰκία DTRSV Eust. οἰκία rell. | ξείνου C || 11 οὖν RV | ἀγῆμαι C |
 ξεινοκτονέειν RS ξεινοκτέειν V || 12 τοι] τι T om. C | ἀλλ' αὐτὰ] ἀλλὰ ταῦτα C ||
 13 ἂν] εἰάν ABC | ἐκεῖνος ἐλθὼν ABC | θέλῃ DTRSV ἐθέλοι ut vid. M ||
 14 ἡμερῶν CM | προαγορεύω M προαγορεύω D || 15 ἐς om. DTRSV | μετο-
 ρίζεσθαι D μετεωρίζεσθαι TRSV

δοκέει δέ μοι καὶ Ὅμηρος τὸν λόγον τοῦτον πυνθέσθαι, ἀλλ' (οὐ γὰρ
 2 ὁμοίως ἐς τὴν ἐποποιίην εὐπρεπὴς ἦν τῷ ἐτέρῳ, τῷ περ ἐχρήσατο) ἐς δ
 κατὰ παρεποίησε ἐν Τιλιάδι (καὶ οὐδαμῇ ἄλλη ἀνεπόδισεν ἑαυτὸν) πλάνην
 τὴν Ἀλεξάνδρου, ὡς ἀπηνείχθη ἄγων Ἑλένην τῇ τε δὴ ἄλλη πλαζόμενος 5
 3 καὶ ὡς ἐς Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἀπίκετο. ἐπιμέμνηται δὲ αὐτοῦ ἐν Διομή-
 δεος ἀριστείῃ· λέγει δὲ τὰ ἔπεα ὧδε·

ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, ὃς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδής
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.

10

4 ἐπιμέμνηται δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσείῃ [ἐν] τοῖσδε τοῖσι ἔπεσι·

τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 ἐσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῶνος παράκοιτις
 Αἰγυπτίῃ, τῇ πλείστα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλά μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ.

15

5 καὶ τάδε ἔτερα πρὸς Τηλέμαχον Μενέλεως λέγει·

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.

6 ἐν τούτοισι τοῖσι ἔπεσι δηλοῖ, ὅτι ἡπίστατο τὴν ἐς Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρου 20
 πλάνην· ὁμολογεῖ γὰρ ἡ Συρίη Αἰγύπτῳ, οἱ δὲ Φοίνικες, τῶν ἐστὶ ἡ
 117 Σιδῶν, ἐν τῇ Συρίῃ οἰκέουσι. κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα καὶ τότε τὸ χωρίον

AB C P(p)M DTR SV

2 ἐς δ] ἐκὼν propos. Stein, secl. Bekker Reiskio duce, sequ. Hude: ex χρῆται po-
 tuit nasci, quod de prisca lectione χρῆται esset testis (cf. lectionem ἐπίσταται et
 ἐπιμέμνηται, λέγει infra): in quem (i. e. τῷ ἐτέρῳ) transtulit inepte Valla || 3 μεθῆ-
 κεν DTRSV | ὡς om. T | ἐπίσταται litteris τα prioribus linea supposita ocul-
 tatis A ἐπίσταται CM || 4 κατὰ παρεποίησε Bekker, sequ. Hude κατὰπερ ἐποίησε
 Reiz, sequ. Stein κατὰ γὰρ ἐποίησε codd. | ἐν om. DTRSV || 5 ἀπηνείχθη B'
 ἀπενείχθη C | ἄγω RV || 6 δὴ S || 7 ὧδε] οὕτω ABC || 8 Z 289ss. | παμπούκιλα
 codd. Homerici quidam || 9 ὃς ABC Homeri codd. quidam necnon Strabo 41 (Ho-
 merum laudans) τὰς rell. || 12-19 secl. Schaefer, sequ. Stein Hude; post finem
 cap. 119 collocanda censet Legrand: recte hic conservare vult Dowatur Bibl. Class.
 Or. 10, 1965, 145-175 || 12 ἐν seclusi, cf. V 92 β, 2; VI 86 γ, 1 | τοῖσδε AS ||
 13 δ 227ss. || 16 ἐσθλά om. R || 17 Μενέλεος AB'V Μενέλαος M Ald. || 18 δ 351s. |
 μ' ἔτι] δ' ἔτι TRS δὴ τι V | ναίεσθαι M || 19 ἴσχον ABC | σφιν ἔρξα C σφι ῥέξα
 DTRV σφι ῥέξας S σφι ἔρεξα M | τελευτήσας C τεληέσσας DR || 20 τούτοις M
 ἡπιστάετο T || 21 ὁμολογεῖ ut vid. M ὁμολογῇ Ald. | ὧν D || 21-22 ἐστὶ ἡ Σιδῶν
 om. SV || 21 ἡ² om. M Ald.

οὐκ ἤκιστα, ἀλλὰ μάλιστα δηλοῖ, ὅτι οὐκ Ομήρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι
 ἀλλ' ἄλλον τινός· ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοισι εἰρηται, ὡς τριταῖος ἐκ
 Σπάρτης Ἀλέξανδρος ἀπῖκετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων Ἑλένην εὐαεῖ τε πνεύματι
 χρησάμενος καὶ θαλάσῃ λείῃ· ἐν δὲ Ἰλιάδι λέγει, ὡς ἐπλάζετο ἄγων
 5 αὐτήν. Ὅμηρος μὲν νυν καὶ τὰ Κύπρια ἔπεα χαϊρέτω.

Εἰρομένον δέ μιν τοὺς ἱεάς, εἰ μάταιον λόγον λέγουσι οἱ Ἕλληνες τὰ 118
 περὶ Ἴλιον γενέσθαι ἢ οὐ, ἔφασαν πρὸς ταῦτα τάδε (ἱστορίῃσι φάμενοι
 εἰδέναι παρ' αὐτοῦ Μενέλεω)· ἔλθειν μὲν γὰρ μετὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν 2
 ἐς τὴν Τευκοῖδα γῆν Ἑλλήνων στρατιὴν πολλὴν βοηθεύσαν Μενέλεω,
 10 ἐκβάσαν δὲ ἐς γῆν καὶ ἰδρυνθεῖσαν τὴν στρατιὴν πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον
 ἀγγέλους, σὺν δὲ σφι ἵκναι καὶ αὐτὸν Μενέλεω. τοὺς δ' ἐπεῖτε ἐσελθεῖν 3
 ἐς τὸ τεῖχος, ἀπαιτεῖν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρήματα, τὰ οἱ οἴχετο κλέφας
 Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας αἰτεῖν· τοὺς δὲ Τευκροὺς τὸν
 αὐτὸν λόγον λέγειν τότε καὶ μετέπειτα καὶ ὁμνύντας καὶ ἀνωμοτὶ μὴ μὲν
 15 ἔχειν Ἑλένην μηδὲ τὰ ἐπικαλούμενα χρήματα, ἀλλ' εἶναι αὐτὰ πάντα ἐν
 Αἰγύπτῳ, καὶ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν, ἃ Πρωτεύς δ' Αἰγύπτιος
 βασιλεὺς ἔχει. οἱ δὲ Ἕλληνες καταγελαῖσθαι δοκέοντες ὑπ' αὐτῶν οὕτω δὴ 4
 ἐπολιόρκεον, ἐς δ' ἐξεῖλον· ἐλοῦσι δὲ τὸ τεῖχος ὡς οὐκ ἐφαίνετο Ἑλένη,
 ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ προτέρῳ ἐπυνθάνοντο, οὕτω δὴ πιστεύσαντες
 20 τῷ λόγῳ τῷ πρώτῳ οἱ Ἕλληνες αὐτὸν Μενέλεω ἀποστέλλουσι παρὰ Πρω-
 τεά. ἀπικόμενος δὲ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν Αἰγυπτὸν καὶ ἀναπλώσας ἐς τὴν 119
 Μέμφιν εἰπας τὴν ἀληθείην τῶν προηγημάτων καὶ ξεινίων ἤρτησε μεγάλων
 καὶ Ἑλένην ἀπαθέα κακῶν ἀπέλαβε, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἑωυτοῦ χρήματα

AB C P(p)M DTR SV

T 2–4 Eust. II. 643 (ad Z 290) ὁ μὲν ποιητὴς φησὶν, ὡς ἐπλάζετο Ἀλέξανδρος
 ἄγων τὴν Ἑλένην, ὁ δὲ τὰ Κύπρια ποιήσας λέγει, ὡς – ἀπῖκετο εἰς τὸ – καὶ θα-
 λάττῃ λείῃ.

8s. Greg. Cor.: v. ad 78 || 14 Bekk. Anecd. 20 ἀνωμοτί· ἄνεν ὄρκον καὶ τοῦ
 ὁμόσαι || 14–18 Greg. Cor. 62–63 τὸν συμπλεκτικὸν 'μὲν' σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ παρα-
 πληρωματικοῦ 'μήν' προσλαμβάνουσιν, ὡς παρ' Ἡροδότῳ· μὴ μὲν ἔχειν Ἑλένην. –
 ἀντὶ τοῦ 'ἕως οὐ' ἐς δ' λέγουσιν· Ἡρόδοτος· ἐς δ' ἐξεῖλον

1 ἔπεά om. SV || 2–3 Ἀλέξανδρος ἵκετο ἐκ Σπάρτης M Ἀλέξανδρος ἐκ Σπάρτης
 ἀπῖκετο Ald. || 3 ἐς om. R | τὴν Ἑλένην εὐαεῖ τε M Ald. (num γε pro τε habebat
 cod. aliquis?) | τε om. ABC || 4.5 αὐτήν ἄγων DTRV || 5 ἔπεα χαϊρέτω] ἐπικαι-
 ρέτω M || ἡρομένον C | οἱ om. M || 8 μὲν om. ABC || 9 γῆν] τὴν ABCPM |
 στρατιάν Greg. Cor. | Μενελάω Greg. Cor. || 10 εἰς¹ M | πέμπει DRV || 11 δ'
 om. DTRSV || 12 τε om. M | οἱ om. PMDTRSV || 14 ἀνωμοτεῖ C ἀνωμοτί (ω
 ex corr.) D² ἀνωμοτί T || 14.15 μηδὲν ἔχειν C || 16 α] τῶν propos. Struwe, sed
 v. grammaticam meam 109 || 18 Ἑλένη MDTRSV || 21 τὴν¹ om. M || 22 ἀλη-
 θείην M Ald. ἀληθείαν V^{ac} | πραγμάτων V

2 πάντα. τυχὼν μέντοι τούτων ἐγένετο Μενέλεως ἀνὴρ ἄδικος ἐς Αἰγυπτίους· ἀποπλέειν γὰρ ὁρμημένον αὐτὸν ἴσχον ἄπλοιοι· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐπὶ
 ■ πολλὸν τοιοῦτον ἦν, ἐπιτεχνᾶται πρῆγμα οὐκ ὅσιον, λαβὼν γὰρ δύο
 παῖδια ἀνδρῶν ἐπιχωρίων ἔντομά σφεα ἐποίησε· μετὰ δὲ ὡς ἐπάσιτος
 ἐγένετο τοῦτο ἐργασμένος, μισθθεῖς τε καὶ διωκόμενος οἴχεται φεύγων
 τῆσι νηυσὶ ἐπὶ Λιβύης. τὸ ἐνδεῦτεν δέ, ὅκον ἔτι ἐτράπετο, οὐκ εἶχον
 εἰπεῖν Αἰγύπτιοι· τούτων δὲ τὰ μὲν ἱστορίῃσι ἔφασαν ἐπιστᾶσθαι, τὰ δὲ
 παρ' ἐωντοῖσι γενόμενα ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν.

- 120 Ταῦτα μὲν Αἰγυπτίων οἱ ἱεεὺς ἔλεγον, ἐγὼ δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ Ἑλένης
 λεχθέντι καὶ αὐτὸς προστίθεμαι τάδε ἐπιλεγόμενος· εἰ ἦν Ἑλένη ἐν 10
 Ἰλῷ, ἀποδοθῆναι ἂν αὐτὴν τοῖσι Ἑλλήσι ἤτοι ἐκόντος γε ἢ ἀέκοντος
 2 Ἀλεξάνδρου· οὐ γὰρ δὴ οὕτω γε φρενοβλαβής ἦν ὁ Πριάμος οὐδὲ οἱ
 ἄλλοι <οἱ> προσήκοντες αὐτῷ, ὥστε τοῖσι σφετέροισι σώμασι καὶ τοῖσι
 τέκνοισι καὶ τῇ πόλει κινδυνεύειν ἐβούλοντο, ὅκως Ἀλέξανδρος Ἑλένη
 3 συνοική. εἰ δέ τοι καὶ ἐν τοῖσι πρώτοισι χρόνοις ταῦτα ἐγίνωσκον, 15
 ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἄλλων Τρώων, ὁκότε συμμίσγοιεν τοῖσι Ἑλλήσι,
 ἀπώλυντο, αὐτοῦ δὲ Πριάμου οὐκ ἔστι ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς ἢ καὶ ἔτι

AB C P(p)M DTRSV

Ὅτι ὁ Μενέλεως τυχὼν ἀγαθῶν ἐγένετο ἀνὴρ ἄδικος (119, 2) — Λιβύης (119, 3)
 Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XI

Σχόλ. 119, 3 (ad ἐπάσιτος) φανερός· δύναται δὲ εἶναι τὸ αὐτὸν ἐπιτακτικόν, οὐ
 στερητικόν· ἰσθὺς ἄσιτος, καὶ ἐπάσιτος ὁ ἐπιδήλος καὶ φανερός B

T 3—6 Plut. de Hdt. mal. 12 (Mor. 857) ἐν . . . τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ Μενελάου φησὶ
 παρὰ Πρωτέως ἀπολαβόντα τὴν Ἑλένην . . . ἀδικώτατον ἀνθρώπων γενέσθαι . . .
 ὑπὸ γὰρ ἀπλοίας συνεχόμενον ἐπιτεχνήσασθαι πρῆγμα οὐχ ὅσιον καὶ λαβόντα δύο
 παῖδια ἀνδρῶν ἐπιχωρίων ἔντομά σφεα ποιῆσαι· μισθθέντα δ' ἐπὶ τούτῳ καὶ διω-
 κόμενον οἴχεσθαι φεύγοντα νηυσὶν ἰθὺ ἐπὶ Λιβύης || 10—12 Eust. II. 397 (ad Γ' 157)
 τούτων εἰς ὧν καὶ Ἡρόδοτος ἀρεσκέται μὴ εἶναι τὴν Ἑλένην ἐν Τροίᾳ· οὐ γὰρ οὕτω,
 φησὶ, φρενοβλαβεῖς οἱ Ἰλῆεις, ὥστε περὶ τῶν πάντων κινδυνεύοντες μὴ ἀποδοῦναι τὴν
 Ἑλένην ἢ ἐκόντος Ἀλεξάνδρου ἢ ἀέκοντος. idem habet Od. 1500 (ad δ' 365)

1 ἀνὴρ Μενέλεως M || 2 ὁρμημένον CPMDTRS ὁρμημένων Const. rell. | τοῦτο
 ἐπὶ ABCPM Const. τὸ rell. || 3 ἐπιτεχνᾶται γὰρ RSV ἐπιτεχνᾶται Const. rell. |
 οὐκ ὅσιον λαβὼν R || 4 ἐργαζόμενον DTRSV ἐπιχωρίων Plut. Const. rell. || 5 ἐργα-
 σμένος DTRV ἐργασμένος C ἐργασμένος Plut. Const. rell. | μισθθεῖς P¹ DT
 RSV μισθθεῖς M μισθθεῖς Plut. Const. P²p rell. | δὲ DRV Plut. τε Const.
 rell. om. T | ὄχοντο PMDTRSV οἴχεται Const. rell. || 6 ἐπὶ ἰθὺ ἐπὶ Plut. pars
 codd. (corrup. Plut. codd. rell.) ἰθὺ propos. Valckenaer | ἐτράπετο ἔτι οὐκ DT
 RSV ἐτράπετο οὐκέτι PM Ald. | ἔτι del. Legrand || 8 ἐωντοῖσι AB || 10 λεχθέντι
 ἀχθέντι CP^{mp}PM || 11 ἂν om. CP¹MDTRSV habent P²p cett. | ἀέκοντος codd. ||
 13 οἱ add. Bekker, sequ. Stein Hude || 14 τῇ om. ABC | πόλει ABCS | ἐβού-
 λοντο secl. Legrand Steinio duce glossema fuisse credens ad ἐγίνωσκον (15) || 15 τοι
 τι CMDTRSV | ἐγίνωσκον PDR || 17 ἀπώλυντο CTV^c ἀπώλυντο M ἀπώλον-
 το V^{ac} ἀπώλυντο S | οὐδ' ἢ ABC | καὶ om. C

πλείους τῶν παίδων μάχης γενομένης ἀπέθνησκον (εἰ χρή τι τοῖσι
ἐποποιούσι χρεώμενον λέγειν) — τούτων δὲ τοιούτων συμβαινόντων ἐγὼ
μὲν ἔλπομαι, εἰ καὶ αὐτὸς Πριάμος συνοίκεε Ἑλένη, ἀποδοῦναι ἂν αὐτὴν
τοῖσι Ἀχαιοῖσι μέλλοντά γε δὴ τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆσεσθαι.
5 οὐ μὲν οὐδὲ ἡ βασιλὴν ἐς Ἀλέξανδρον περιῆε ὥστε γέροντος Πριάμου 4
ἑόντος ἐπ' ἐκείνῳ τὰ πρήγματα εἶναι, ἀλλὰ Ἐκτωρ καὶ πρεσβύτερος καὶ
ἄνῃρ ἐκείνου μᾶλλον ἔων ἔμελλε αὐτὴν Πριάμου ἀποθανόντος παρα-
λάμψεσθαι, τὸν οὐ προσήκε ἀδικέοντι τῷ ἀδελφεῷ ἐπιτρέπειν, καὶ ταῦτα
μεγάλων κακῶν δι' αὐτὸν συμβαινόντων ἰδίῃ τε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖσι
10 ἄλλοις πᾶσι Τρωσί. ἀλλ' οὐ γὰρ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι οὐδὲ λέγουσι 5
αὐτοῖσι τὴν ἀληθείην ἐπίστευον οἱ Ἕλληνες, ὥς μὲν ἐγὼ γνῶμην ἀπο-
φαίνομαι, τοῦ δαιμονίου παρασκευάζοντος, ὅπως πανωλεθρίῃ ἀπολό-
μενοι καταφανὲς τοῦτο τοῖσι ἀνθρώποις ποιήσωσι, ὥς τῶν μεγάλων ἀδι-
κημάτων μεγάλα εἰσὶ καὶ αἱ τιμωραὶ παρὰ τῶν θεῶν. καὶ ταῦτα μὲν,
15 τῇ ἐμοὶ δοκέει, εἴρηται.

Πρωτεύς δὲ ἐκδέξασθαι τὴν βασιλὴν Ῥαμφίνιτον ἔλεγον, δς μνη- 121
μόσυνα ἔλλπετο τὰ προπύλαια τὰ πρὸς ἐσπέρην τετραμμένα τοῦ Ἥφαι-
στείου, ἀντίους δὲ τῶν προπυλαίων ἔστησε ἀνδριάντας δύο ἑόντας τὸ
μέγαθος πέντε καὶ εἴκοσι πήχων, τῶν Αἰγύπτιοι τὸν μὲν πρὸς βορέῳ
20 ἔσπεῳτα καλέουσι θέρος, τὸν δὲ πρὸς νότον χειμῶνα· καὶ τὸν μὲν καλέουσι
θέρος, τοῦτον μὲν προσκυνέουσιν τε καὶ εὖ ποιέουσι, τὸν δὲ χειμῶνα
καλούμενον τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι. πλοῦτον δὲ τούτῳ τῷ βασιλεῖ α
γενέσθαι ἀργύρου μέγαν, τὸν οὐδένα τῶν ὕστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων

AB C P(p)M DTR SV, ad quos cap. 121 accedit b

Ὡς μὲν ἐγὼ — εἴρηται (120, 5) exc. A

¹ γενομένης PM DTRV | τι om. pM Ald. || ² χρεώμενον Pp^c | τοιούτων om. M ||
³ οἴκε(ν) D^{ac} TRSV || ⁴ γε | γ e correct. D | τε ut vid. M || ⁵ ἐπ' DTRSV |
πρήγματα C | ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ TRSV || ⁶⁻⁷ καὶ πρεσβύτερος καὶ ἄνῃρ om. AB^c C ||
⁶ καὶ² om. D¹ || ⁷ ἔων | γε ὦν M | γ' ἔων Ald. | ἀποθανόντος αὐτὸν M | παραλάμ-
ψασθαι CDSV | παραλάμψεσθαι T || ⁹ κακῶν | κινδύνων M | καὶ¹ om. P^{ac} DTRSV
habent P^c p cett. || ¹⁰ ἀποδοῦναι Ἑλένην ἀλλ' οὐδὲ M || ¹¹ ἀληθείην M Ald. ἀλη-
θείην p cett. || ¹² ὅπως A | πανωλεθρίῃ MD¹ V | πανωλεθρίῃ D³ A rel. || ¹³ τοῖ-
σιν A | ποιήσωσιν A | ποιήσονται M Ald. || ¹⁴ καὶ τιμωραὶ παρὰ τῶν θεῶν vel
καὶ αἱ τιμωραὶ αἱ παρὰ τῶν θεῶν propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 65 | ἐμοὶ
ἐμῇ A om. DTRSV || ¹⁶ Πρωτεύς M | Ῥαμφίνιτον S | Ῥαφίνιτον R | Ῥαφίνη-
τον V | Ῥαφίνιτον b | Ῥαμφίνιτον (μ delete) p || ¹⁷ Ἥφαιστίου ABC || ¹⁹ μὲν
om. M | βορέην MD² Ald. || ²⁰ τὸν δὲ — ²¹ θέρος haplogr. om. B¹ PpM Ald. |
καὶ — ²¹ χειμῶνα haplogr. om. DTRSV || ²¹ ποιέουσι p | ποιέουσι M Ald. ||
²¹⁻²² τὸν δὲ πρὸς νότον χειμῶνα καλούμενον PpM Ald. || ²³ εἰ γραφέντων DTR
SV b | ἐπιτραφέντων M | ἐπιγραφέντων Ald. | ἐπιτραφέντων p cett.

δύνασθαι ὑπερβαλέσθαι οὐδ' ἐγγὺς ἔλθεῖν. βουλόμενον δὲ αὐτὸν ἐν ἀσφαλείῃ τὰ χρήματα θησαυρίζειν οἰκοδομέσθαι οἰκῆμα λίθινον, τοῦ τῶν τοίχων ἓνα ἐς τὸ ἔξω μέρος τῆς οἰκῆς ἔχειν. τὸν δὲ ἐργαζόμενον ἐπιβουλεύοντα τάδε μηχανᾶσθαι· τῶν λίθων παρασκευάσασθαι ἓνα ἐξαιρετὸν εἶναι ἐκ τοῦ τοίχου ῥηδίως καὶ ὑπὸ δύο ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ ἑνός.
 2 ὥς δὲ ἐπετελέσθη τὸ οἰκῆμα, τὸν μὲν βασιλέα θησαυρίσαι τὰ χρήματα ἐν αὐτῷ, χρόνον δὲ περιόντος τὸν οἰκοδόμον περὶ τελευτὴν τοῦ βίου ἐόντα ἀνακαλέσασθαι τοὺς παῖδας (εἶναι γὰρ αὐτῷ δύο), τοῦτοισι δὲ ἀπηγγέσθαι, ὥς ἐκείνων προορῶν, ὅπως βίον ἄφθονον ἔχωσι, τεχνάσαιτο οἰκοδομῶν τὸν θησαυρὸν τοῦ βασιλέως· σαφέως δὲ αὐτοῖσι πάντα
 10 ἐξηγησάμενον τὰ περὶ τὴν ἐξάρεσιν τοῦ λίθου δοῦναι τὰ μέτρα αὐτοῦ λέγοντα ὥς ταῦτα διαφυλάσσοντες ταμίαι τῶν βασιλέως χρημάτων
 3 ἔσονται. καὶ τὸν μὲν τελευτῆσαι τὸν βίον, τοὺς δὲ παῖδας αὐτοῦ οὐκ ἐς μακρὴν ἔργον ἔχεσθαι, ἐπελθόντας δὲ ἐπὶ τὰ βασιλῆα νυκτὸς καὶ τὸν λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδομῇ ἀνευρόντας ῥηδίως μεταχειρίσασθαι καὶ τῶν
 15 β χρημάτων πολλὰ ἐξενείκασθαι. ὥς δὲ τυχεῖν τὸν βασιλέα ἀνοίξαντα τὸ οἰκῆμα, θωμάσαι ἰδόντα τῶν χρημάτων καταδεῶ τὰ ἀγγῆα, οὐκ ἔχειν δέ, ὅτινα ἐπαιτιᾶται τῶν τε σημάντρων ἐόντων σώων καὶ τοῦ οἰκῆματος κεκλησμένου. ὥς δὲ αὐτῷ καὶ δις καὶ τρις ἀνοίξαντι αἰεὶ ἐλάσσω φαίνεσθαι τὰ χρήματα (τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ ἀνίεναι κερατίζοντας), ποιῆσαι μιν
 20

AB C P(p)M DTR SV(b)

Σχόλ. 121 β 1 (ad οὐκ ἀνίεναι) οὐκ ἐνδιδόναι B

9 Lex. Vind. 150 προορῶν ἀντὶ τοῦ 'κηδόμενος'. Ἡρόδοτος· ὥς ἐκείνων προορῶν ὅπως βίον ἄφθονον ἔχωσι || 11 Eust. II. 119 (ad A 369) 'ἐξελεῖν' δὲ ποτε λέγεται καὶ τὸ ἐκβαλεῖν καὶ ἀπολέσαι καὶ 'ὑπεξελεῖν' τὸ ἐς μέρος θείναι· τοῦτο δὲ καὶ 'ἐξαιρεῖν' ὀνομάζεται, ὅθεν ἐξάρεσιν λίθου φησὶ πον Ἡρόδοτος || 20 Eust. II. 364 (ad B 861) ὅτι δὲ 'κερατίζειν' καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς φθείρειν ἢ λητίζεσθαι καὶ ὥς εἰπεῖν κείρειν λέγεται, ὁλοῖ καὶ Ἡρόδοτος ποτὲ μὲν λέγων... κλέπτας κερατίζοντας χρήματα

1 ὑπερβαλλέσθαι Vb | βουλόμενος b || 2 οἰκονομέεσθαι SVb || 4 παρασκευάσασθαι (litt. s suprascr. man. rec., num παρασκευάσθαι indicare voluit?) A || 6 ἐπετελέσθη SVb || 7 περιόντος CM περιόντος (litt. i suprascr. prima ut vid. man.) A περὶ ὄντος b || 8 αὐτῶν D¹V αὐτὸν R | δέ] γάρ C om. DTRSV || 9 προορῶν CPM | ἔχουσι C || 10 οἰκοδομῶν ABC οἰκοδομῶν b | βασιλέως CMDTR βασιλέως Ald. | πάντα om. M || 11 τὴν ἐξάρεσιν τοῦ λίθου] τὸν λίθον καὶ τὴν ἐξάρεσιν αὐτοῦ M || 12 <τοῦ> βασιλέως propos. Herwerden, sequ. Hude | βασιλέως ABMTVb βασιλέως Ald. || 13 εἰς C || 14 μακρὸν ABCP^opM μακρὴ b | ἔλθοντα DTRSVb || 15 ἀνευρόντας D^oTRSVb || 17 θωμάσαι D¹TRSV θωμάσιον b | ἀγγεῖα M || 18 ἀπαιτιᾶται DTRSVb | σώων AB¹D^o || 19 κεκλησμένου scripsi (v. gramm. meam 148) κεκλησμένου D¹b κεκλεισμένου PD²TRSV κεκλειμέ- von ABC κατακεκλησμένου M Ald. | δέ] δὲ καὶ R | αἰεὶ om. ABC

τάδε· πάγας προστάξαι ἐργάσασθαι καὶ ταύτας περὶ τὰ ἀγγήια, ἐν οἷσι τὰ
 χρήματα ἐνῆν, στήσαι. τῶν δὲ φωρῶν ὥσπερ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ ἐλθόντων 2
 καὶ ἐσδύντος τοῦ ἐτέρου αὐτῶν, ἐπεὶ πρὸς τὸ ἄγγος προσῆλθε, ἰθέως τῇ
 πάγῃ ἐνέχεσθαι· ὥς δὲ γνῶναι αὐτόν, ἐν οἷῳ κακῶ ἦν, ἰθέως καλέειν τὸν
 5 ἀδελφεὸν καὶ δηλοῦν αὐτῷ τὰ παρὲντα καὶ κελεύειν τὴν ταχίστην
 ἐσδύντα ἀποταμεῖν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ὅπως μὴ αὐτὸς ὀφθῇς καὶ γνωρι-
 σθεῖς, δς εἶη, προσαπολέσῃ κἀκεῖνον· τῷ δὲ δόξαι εὖ λέγειν καὶ ποιῆσαι
 μιν πεισθέντα ταῦτα καὶ καταρμόσαντα τὸν λίθον ἀπιέναι ἐπ' οἶκον
 φέροντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφεοῦ. ὥς δὲ ἡμέρῃ ἐγένετο, ἐσελθόντα τὸν γ
 10 βασιλέα εἰς τὸ οἶκημα ἐκπεπληγχαὶ ὀρῶντα τὸ σῶμα τοῦ φωρὸς ἐν τῇ
 πάγῃ ἄνευ τῆς κεφαλῆς ἐόν, τὸ δὲ οἶκημα ἀσινὲς καὶ οὔτε ἐσοδὸν οὔτε
 ἐκδυσιν οὐδεμίαν ἔχον. ἀπορευόμενον δὲ μιν τάδε ποιῆσαι· τοῦ φωρὸς τὸν
 νέκυν κατὰ τοῦ τείχεος κατακρεμάσαι, φυλάκους δὲ αὐτοῦ καταστή-
 15 σαντα ἐντείλασθαι σφι, τὸν ἂν ἴδωνται ἀποκλαύσαντα ἢ κατοικτισάμενον,
 συλλαβόντας ἄγειν πρὸς ἐωυτόν. ἀνακρεμαζόμενον δὲ τοῦ νέκνους τὴν μη- 2
 τέρα δεινῶς φέρειν, λόγους δὲ πρὸς τὸν περιεόντα παῖδα ποιευμένην
 προστάσσειν αὐτῷ, ὅτεω τρόπῳ δύναται, μηχανᾶσθαι, ὅπως τὸ σῶμα
 τοῦ ἀδελφεοῦ καταλύσας κομῇ· εἰ δὲ τούτων ἀμελήσει, διαπειλέειν αὐ-
 τήν, ὥς ἐλθοῦσα πρὸς τὸν βασιλέα μηνύσει αὐτόν ἔχοντα τὰ χρήματα.
 20 ὥς δὲ χαλεπῶς ἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ περιεόντος παιδὸς καὶ πολλὰ δ
 πρὸς αὐτὴν λέγων οὐκ ἐπειθε, ἐπιτεχνήσασθαι τοιάδε μιν· θνους κατα-
 σκευασάμενον καὶ ἀσκούς πλήσαντα οἶνον ἐπιθεῖναι ἐπὶ τῶν ὄνων καὶ
 ἔπειτα ἐλαύνειν αὐτούς· ὥς δὲ κατὰ τοὺς φυλάσσοντας ἦν τὸν κρεμάμενον

AB C P(p)M DTR SV(b)

15 s. Lex. Vind. 45 (s. v. δεινῶς φέρειν) Ἡρόδοτος· ἀνακρεμαζόμενον — φέρειν

1 ταῦτα R | οἷσι τοῖσι ABCP²pM, v. gramm. meam 109 || 3 ἐνδύντος ABC
 PM | εὐθέως M || 3, 4 τὴν πάγην D || 4 ἐχεσθαι DTRSVb | ἐωυτόν M Ald. ||
 5 κελεύει RV καλέβει b || 6 ἐσδύντα] ἐλθόντα T om. B¹, cf. Kallenberg Progr.
 Gymn. Fred.-Werderian. Berolinensis, Paschis 1884, 26 | ἀποτάμειν PMDT
 SVb || 7 προσαπολέσει T απολεσι b || 9 φέροντα] ἀπάγοντα PMDTRSVb ||
 ἀδελφοῦ ut vid. M || 10 ὀρέοντα PpM Ald. ὀρέοντα C || 11 ἀσινὲς ἐόν M Ald. ||
 12 οὐδεμίην M Ald. | ἔχον τε πορευόμενον 5 ἔχοντα πορευόμενον DTRSVb ||
 13 φύλακας SVb || 13, 14 καταστήσαι ἐντείλασθαι τε TRSVb καταστήσαι ἐντείλα-
 σθαι δὲ D || 14 σφισι ABC || 15 αὐτόν ABC || 16 δεινῶς φέρειν] ἰδεῖν T | περιεόν-
 τα C || 17 μηχανήσασθαι DTRSVb | ὅπως ABC || 18 κομῇ ABC^ppM κομί-
 ση Pac cett., em. Merzdorf, sequ. Hude | ἀμελήσῃ SV | ἀπειλέειν P¹DTRSV δι-
 20 ἀπειλέειν P²p cett. | αὐτόν T αὐτῷ M Ald. || 19 ἔχοντι b | τὰ] τὰς A om. C ||
 20 ἐπελαμβάνετο M Ald. || 21 ἐπιτεχνήσασθαι C || 23 ἦν] ἦν ἴσον TRSV Ald. om. M
 ἦνυσεν propos. Heiberg

νέκυν, ἐπισπάσαντα τῶν ἀσκῶν δύο ἢ τρεῖς ποδεῶνας αὐτὸν λύειν ἀπαμ-
 2 μένους· ὥς δὲ ἔρρεε ὁ οἶνος, τὴν κεφαλὴν μιν κόπτεσθαι μεγάλα βοῶντα
 ὥς οὐκ ἔχοντα πρὸς ὀκοῖον τῶν ὄνων πρῶτον τράπηται· τοὺς δὲ φυλάκους
 ὥς ἰδεῖν πολλὸν ὄροντα τὸν οἶνον, συντρέχειν ἐς τὴν ὁδὸν ἀγγήια ἔχοντας
 3 καὶ τὸν ἐκκεχυμένον συγκομίζειν ἐν κέρδεϊ ποιευμένους, τὸν δὲ διαλοιδο-
 ρέεσθαι πᾶσιν ὀργὴν προσποιούμενον· παραμυθευμένων δὲ αὐτὸν τῶν
 φυλάκων χρόνῳ περηνέσθαι προσποιέεσθαι καὶ ὑπείσθαι τῆς ὀργῆς,
 4 τέλος δὲ ἐξελάσαι αὐτὸν τοὺς ὄνους ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ κατασκευάζειν. ὥς
 δὲ λόγους τε πλείους ἐγγίνεσθαι καὶ τινα καὶ σκῶψαί μιν καὶ ἐς γέλωτα
 προαγαγέσθαι, ἐπιδοῦναι αὐτοῖσι τῶν ἀσκῶν ἓνα· τοὺς δὲ αὐτοῦ, ὥσπερ
 εἶχον, κατακλιθέντας πίνειν διανοέεσθαι καὶ ἐκείνον παραλαμβάνειν καὶ
 5 κελεύειν μετ' ἑωυτῶν μέιναντα συμπίνειν, τὸν δὲ πεισθῆναι τε δὴ καὶ
 6 καταμειναι. ὥς δὲ μιν παρὰ τὴν πόσιν φιλοφρόνως ἡσπάζοντο, ἐπιδοῦναι
 αὐτοῖσι καὶ ἄλλον τῶν ἀσκῶν, δαψιλὲι δὲ τῷ ποτῷ χρησαμένους τοὺς
 φυλάκους ὑπερμεθυσθῆναι καὶ κρατηθέντας ὑπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, ἔνθα
 7 περ ἔπινον, κατακοιμηθῆναι· τὸν δὲ, ὥς πρόσω ἦν τῆς νυκτός, τό τε σῶμα
 τοῦ ἀδελφεοῦ καταλῦσαι καὶ τῶν φυλάκων ἐπὶ λύμῃ πάντων ξυρῆσαι τὰς
 δεξιὰς παρηγίδας· ἐπιθέντα δὲ τὸν νέκυν ἐπὶ τοὺς ὄνους ἀπελαύνειν
 8 ἐπ' οἴκου ἐπιτελέσαντα τῇ μητρὶ τὰ προσταχθέντα. τὸν δὲ βασιλέα, ὥς
 αὐτῷ ἀπηγγέλθη τοῦ φωρὸς ὁ νέκυσ ἐκκεκλεμμένος, δεινὰ ποιεῖν, 20
 πάντως δὲ βουλούμενον εὐρεθῆναι, ὅστις κοτὲ εἴη ὁ ταῦτα μηχανώμενος,

AB C P(p)M DTR SV(b)

Σχόλ. 121 δ 1 (ad ἀπαμμένους) κρεμαμένους B 121 δ 3 (ad περηνέσθαι) σχη-
 ματίζεσθαι καὶ ἐνδοσιν ποιεῖσθαι τῆς ὀργῆς B

1 Lex. Vind. 146 ποδεῶνες· οἱ τοῦ δέρματος τόποι τῶν ποδῶν· Ἡρόδοτος· τῶν
 ἀσκῶν — ποδεῶνας || Lex. Vind. 114 (s. v. κόπτει) Ἡρόδοτος· τὴν κεφαλὴν —
 βοῶντα

1 τὸν ἀσκὸν SVb | αὐτὸν] αν ὦν M | ἀπαμμένους ABC || 2 ἔρρεε A¹D¹ | μεγά-
 λως Lex. Vind. || 3 πρῶτον τῶν ὄνων DTRSV | φύλακας MTSV φύλας B
 φυλακον^{as} olim exstitisse recte iudicat Weber Anal. Hdt. 181 || 4 συντρέχειν —
 5 ἐκκεχυμένον om. C haplogr. quia οἶνον habuit, v. quae sequi. || 5 ἐκκεχυμένον
 οἶνον ABCP | συνεκομίζειν ut vid. M || παραμυθευμένον R || 7 ὑπείσχεσθαι DT
 RSV || 9 ἐγγίνεσθαι PMD | καὶ ἐς] ἐς καὶ RSV ὥς καὶ T ἐς D || 10 προσ-
 αγαγέσθαι BP¹ Ald. προσαγαγεῖν TR προσαγαγαγεῖν D προσαγεῖν SVb προ-
 αγαγέσθαι P²p cett. | αὐτοῖσι τῶν ἀσκῶν ἓνα] σφι τῶν ἀσκῶν (ut vid.) ἓνα αὐτοῖ-
 σι M σφι τῶν ἀσκῶν ἓνα αὐτοῖσι Ald. αὐτοῖσι τὸν ἀσκὸν ἓνα B¹ || 11 κατακλι-
 σθέντας R κατακλιθέντας δὲ b || 12 μεθ' ἑωυτῶν M | τε δὴ] τε δεῖ DRV δεῖ b ||
 13 φιλοφρόνως om. DTRSV | ἡσπάζοντο ἐπιδοῦναι om. A¹, in mg. suppl. A² ||
 14 ἀσκὸν M || 15 καὶ — 16 κατακοιμηθῆναι haplogr. om. M || 16 ἐπίπνον C | κοι-
 μηθῆναι DTRSV || 17 κατακλῦσαι RSV | πάντων om. DTRSV || 18 παρηγίδας RSV
 παρηγὰς b παριὰς D^{ac} παρειὰς D^cT || 20 ἀπηγγέλη DTRSV | ἐκκεκλεμμένος M
 Ald.

ποιήσαι μιν τάδε (ἔμοι μὲν οὐ πιστά)· τὴν δὲ θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ 2
κατίσαι ἐπ' οἰκίματος ἐντειλάμενον πάντας τε ὁμοίως προσδέεσθαι, καὶ
πρὶν συγγενέσθαι, ἀναγκάζειν λέγειν αὐτῇ, ὅτι δὴ ἐν τῷ βίῳ ἔργασται
αὐτῷ σοφώτατον καὶ ἀνοσιώτατον· ὃς δ' ἂν ἀπηγγήσεται τὰ περὶ τὸν
5 φῶρα γεγενημένα, τοῦτον συλλαμβάνειν καὶ μὴ ἀπιέναι ἔξω. ὥς δὲ τὴν ■
παῖδα ποιεῖν τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προσταχθέντα, τὸν φῶρα πνιδόμενον τῶν
εἵνεκα ταῦτα ἐπρήσσετο, βουληθέντα πολυτροπή τοῦ βασιλέως περι-
γενέσθαι ποιεῖν τάδε· νεκροῦ προσφάτου ἀποταμόντα ἐν τῷ ὥμῳ τὴν 4
χεῖρα ἵεναι αὐτὸν ἔχοντα αὐτὴν ὑπὸ τῷ ἱματίῳ, ἐσελθόντα δὲ ὥς τοῦ
10 βασιλέως τὴν θυγατέρα καὶ εἰρωτώμενον, τὰ περ καὶ οἱ ἄλλοι, ἀπηγγή-
σασθαι, ὥς ἀνοσιώτατον μὲν εἶη ἐργασμένος, ὅτε τοῦ ἀδελφεοῦ ἐν τῷ
θησαυρῷ τοῦ βασιλέως ὑπὸ πάγης ἀλόντος ἀποτάμοι τὴν κεφαλὴν,
σοφώτατον δέ, ὅτι τοὺς φυλάκους καταμεθύσας καταλύσειε τοῦ ἀδελφεοῦ
κρεμáμενον τὸν νέκυν. τὴν δέ, ὥς ἤκουσε, ἄπτεσθαι αὐτοῦ, τὸν δὲ φῶρα 5
15 ἐν τῷ σκότει προτείνειν αὐτῇ τοῦ νεκροῦ τὴν χεῖρα, τὴν δὲ ἐπιλαβομένην
ἔχειν, νομίζουσιν αὐτοῦ ἐκείνου τῆς χειρὸς ἀντέχεσθαι, τὸν δὲ φῶρα
προέμενον αὐτῇ οἴχεσθαι διὰ θυρέων φεύγοντα· ὥς δὲ καὶ ταῦτα ἐς τὸν ζ
βασιλέα ἀνηγεῖσθαι, ἐκπεπληγχαὶ μὲν ἐπὶ τῇ πολυφροσύνῃ τε καὶ τόλμῃ
τοῦ ἀνθρώπου, τέλος δὲ διαπέμποντα ἐς πάσας τὰς πόλεις ἐπαγγέλλεσθαι
20 ἄδειάν τε διδόντα καὶ μεγάλα ὑποδεκόμενον ἐλθόντι ἐς ὅσιν τὴν ἑωυτοῦ,
τὸν δὲ φῶρα πιστεύσαντα ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν, Ῥαμψίνιτον δὲ μεγάλως 2
θαυμάσαι καὶ οἱ τὴν θυγατέρα ταύτην συνοικίσαι ὥς πλείστα ἐπισταμένῳ
ἀνθρώπῳ. Αἰγυπτίους μὲν γὰρ τῶν ἄλλων προκεκρίσθαι, ἐκείνους δὲ
Αἰγυπτίων.

AB C P(p)M DTR SV(v)

20 Thom. Mag. 373 οὐ μόνον ὑφίσταμαι ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι, . . . ἀλλὰ καὶ ὑπο-
δέχομαι . . . καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· ἄδειάν — ὑποδεκόμενον. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ
ἄναδεχομαι· λέγει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἀναδεχομένους — Ἀθήνας (V 91, 2)

1 δὲ om. P^{ac}MDTRSV hab. P^cp cett. || 2 κατίσαι DTRSV κατίσαι (spiritum
add. nescio quae manus) A κτίσαι C | τε om. T || 3 ἔργασθαι M Ald. σt ex
off corr. ut vid. V || 4 ἀπηγγήσεται DTRSV || 7 περιτροπή M | βασιλέως BC, ut
vid. M βασιλῆος Ald. || 8—9 τὴν χεῖρα ἐν τῷ ὥμῳ FM Ald. || ■ ἐσελθεῖν DTR
SV | ὥς] ἐς CPM, cf. 135, 6; III 140, 1; IV 125, 1 || 10 ἠρωτώμενον C || 11 μὲν
om. DTRSV | ἐργασάμενος D ἐργαζόμενος b || 12 βασιλέως MT βασιλῆος Ald. |
ἀλόντα D¹RVb || 14 κρεμαμένον ABC || 15 αὐτῇ] αὐτοῦ D || 18 ἀνηγεῖσθαι A
ἀνεγείχθη CP | μὲν om. DTRSV | τε om. C || 19 τῶν ἀνθρώπων PMDTRSV τοῦ
αὐτοῦ b | πέμποντα M | πόλεις BCM πόλις DTRSV || 20 ἄδειαν codd. | ὑπο-
δεκόμενον M || 21 Ῥαμψίνιτον Rb || 22 θαυμάσαι DTRSV | οἱ καὶ DTRSV |
συνοικῆσαι D¹b

- 122 Μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν βασιλέα ζῶν καταβῆναι κάτω ἐς τὸν οἱ Ἕλληνες Αἰδὴν νομίζουσι εἶναι, κακεῖθι συγκυβεῖν τῇ Δήμητραι καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτήν, τὰ δὲ ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς, καὶ μιν πάλιν ἄνω
 2 ἀπικέσθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρώμακτρον χρούσειον. ἀπὸ δὲ τῆς Ῥαμψινότου καταβάσιος, ὡς πάλιν ἀπύκετο, ὁρτὴν δὴ ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἔφασαν, τὴν καὶ ἐγὼ οἶδα ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἐπιτελέοντας αὐτούς· οὐ μέντοι
 3 εἴτε δι' ἄλλο τι εἴτε διὰ ταῦτα ὁρτάζουσι, ἔχω λέγειν. φᾶρος δὲ αὐθημερόν ἐξυφάναντες οἱ ἱεῖες κατ' ὧν ἔδησαν ἐνὸς αὐτῶν μίτρη τοὺς ὀφθαλμούς, ἀγαρόντες δὲ μιν ἔχοντα τὸ φᾶρος ἐς ὁδὸν φέρουσιν ἐς Δήμητρος αὐτοὶ ἀπαλλάσσονται ὀπίσω· τὸν δὲ ἱεῖα τοῦτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμούς
 10 λέγουσιν ὑπὸ δύο λύκων ἄγεσθαι ἐς τὸ ἱὸν τῆς Δήμητρος ἀπέχον τῆς πόλιος εἴκοσι σταδίους, καὶ αὖτις ὀπίσω ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπάγειν μιν τοὺς λύκους ἐς τὸ αὐτὸ χωρίον.
- 123 Τοῖσι μὲν νυν ὑπ' Αἰγυπτίων λεγομένοιςι χράσθω, ὅτε τὰ τοιαῦτα πιθανά ἐστι· ἐμοὶ δὲ παρὰ πάντα λόγον ὑπόκειται, ὅτι τὰ λεγόμενα
 15 ὑπ' ἐκάστων ἀκοῇ γράφω. ἀρχηγετεύειν δὲ τῶν κάτω Αἰγύπτιοι λέγουσι 2 Δήμητρα καὶ Διόνυσον. πρῶτοι δὲ καὶ τόνδε τὸν λόγον Αἰγύπτιοι εἰσι οἱ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπον ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τοῦ σώματος δὲ καταφθίνοντος ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται· ἐπεὰν δὲ πάντα περιέλθῃ τὰ χερσαῖα καὶ τὰ θαλάσσια καὶ τὰ πετεινά, αὖτις ἐς ἀνθρώπον σῶμα γινώ-
 20

AB C P(p)M DTR SV, ad quos usque ad ἀνθρώπων (121 ζ 2) accedit b

Σχόλ. 122, 1 (ad συγκυβεῖν) συνταβλίζειν· κυβευταὶ γὰρ οἱ ταβλισταί, καὶ κῦβος πᾶν τετράγωνον B

T 1-4 Athen. 410e-f Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ β' φησί· μετὰ — χρούσειον || 17-p. 217, 3 Stob. I 49, 12 Ἡρόδοτον Ἱστορίᾳ β'· πρῶτοι δὲ — ὕστερον

1 τὸν² δν Athen. || 2 Αἰδὴν CPM Αἰδὴν DTRSV | εἶναι om. Athen. | κακεῖ-
 θι A καὶ κεῖθι B καὶ ἐκεῖθι DTRSV κακεῖθι Ald. κακεῖθι Athen. rell. ||
 3 ἰσοῦσθαι T Athen. | μιν μὲν Athen. || 3, 4 ἄνω ἀπικέσθαι] ἀναφικέσθαι Athen.
 ἀπικέσθαι ABCPM || 4 χειρώμακτρον PMD^cTRSV χειρώμακτρον D^{ac} || 6 μέντοι
 μὲν DTRSV || 7 εἴτε — εἴτε] εἰ γε ex haplogr. ABDRST οὔτε δι' ἄλλ' ὅτι
 εἴτε C οὔτε δι' ἄλλο ὅτι in mg. sub obelo adser. A man. rec. | ὁρτάζουσι TR
 SV | αὐθημερόν M || 8 ἐξυφάναντες TRSV || μιν] ὧν D om. TRSV | ἐς
 (εἰς) M ἱὸν Δήμητρος ABCPM || 10 ἱερεῖα C¹ || 11 εἰς M || 12 ἀπάγει RV ἀπα-
 γάγειν S || 15 πάντα A πάντα τὸν cett. τὸν in mg. adser. A man. rec. | ὅτι
 om. DTRSV || 16 ὑπ' ὑπὲρ DTRSV | ἀκοῇ D | ἀρχηγετεύειν D || 17 εἰσι om. B¹ |
 οἱ om. CPM hab. Stob. rell. || 18 ἀθάνατόν Stob., cf. quae ad ἐόν 92, 2 adnotavi-
 mus | δὲ σώματος Stob. | καταφθίνοντος SV καταφθίνοντος Stob. rell. || 19 ἐγγι-
 νόμενον D | ἐπὰν Stob. | περιέλθῃ πάντα M Ald. || 20 θαλάττια M | πετηνά C^cD^c
 πτηνά PpMD^{ac} Ald. πετεινά C^{ac} Stob. rell. | γινόμενον Stob.

μενον ἐσθύνειν, τὴν περιήλυσιν δὲ αὐτῇ γίνεσθαι ἐν τρισχίλοισι ἔτεσι. τούτῳ τῷ λόγῳ εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, οἱ μὲν πρότερον, οἱ δὲ ὕστερον, ὡς ἰδίῳ ἑωυτῶν ἐόντι· τῶν ἐγὼ εἰδὼς τὰ ὀνόματα οὐ γράφω.

Μέχρι μὲν νυν Ῥαμφινίτου βασιλέως εἶναι ἐν Αἰγύπτῳ πᾶσαν εὐνομίην ¹²⁴
⁵ ἔλεγον καὶ εὐθνήειν Αἴγυπτον μεγάλως, μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεύσαντά
 σφεων Χέοπα ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι· κατακλήσαντα γάρ μιν πάντα
 τὰ ἱερὰ πρῶτα μὲν σφεας θυσιῶν τουτέων ἀπέρξαι, μετὰ δὲ ἐργάζεσθαι
 ἑωυτῷ κελεύειν πάντας Αἰγυπτίους. τοῖσι μὲν δὴ ἀποδεδέχθαι ἐκ τῶν ²
 λιθοτομιῶν τῶν ἐν τῷ Αραβίῳ ὄρεϊ, ἐκ τουτέων ἔλκειν λίθους μέχρι τοῦ
¹⁰ Νείλου· διαπεραιωθέντας δὲ τὸν ποταμὸν πλοίοισι τοὺς λίθους ἑτέροισι
 ἔταξε ἐκδέκεσθαι καὶ πρὸς τὸ Λιβυκὸν καλούμενον ὄρος, πρὸς τοῦτο
 ἔλκειν. ἐργάζοντο δὲ κατὰ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων αἰεὶ τὴν τρίμηνον ³
 ἑκάστην. χρόνον δὲ ἐγγενέσθαι τριβομένῳ τῷ λαῷ δέκα ἔτεα μὲν τῆς
 ὁδοῦ, κατ' ἥν εἰκον τοὺς λίθους, τὴν ἔδειμαν ἔργον ἐὼν οὐ πολλῷ τε ⁴
¹⁵ ἔλασσον τῆς πυραμίδος, ὡς ἐμοὶ δοκέειν (τῆς γὰρ μῆκος μὲν εἰσι πέντε
 στάδιοι, εὖρος δὲ δέκα ὀργυιαί, ὕψος δὲ, τῇ ὑψηλοτάτῃ ἐστὶ αὐτῇ ἑωυτῆς,
 ὀκτὼ ὀργυιαί, λίθον δὲ ξεστοῦ), καὶ ζῶων ἐγγεγλυμμένων ταύτῃ τε δὴ τὰ
 δέκα ἔτεα γενέσθαι καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ ἐστᾶσι αἱ πυραμίδες,
 τῶν ὑπὸ γῆν οἰκημάτων, τὰς ἐποιέετο θήκας ἑωυτῷ ἐν νήσῳ διώρυχα τοῦ

AB C P(p)M DTR SV

Ὅτι μέχρι Ῥαμφινίτου βασιλείας εἶναι (124, 1) — ἔδειμαν (124, 3) Const. Porph.
 π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XII

¹ Λέξ. ἤλυσιν· ἔφοδον, πορείαν. Greg. Cor. 128 ἤλυσιν δὲ τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον.
 Suid. ἤλυσιν· ἔλευσιν, ἀφίξις, ἔφοδος, πορεία

¹ ἐσθύνει ABPp εἰσθύνει C ἐσθύνειν Stob. rell. | περιήλυσιν M Ald. | τρισχι-
 λίοις D || π πρότεροι C || 3 δεύτερον DTRSV ὕστερον Stob. rell. || 4 βασιλέως B
 Const. | ἐν om. SV | εὐνομίαν Const. || 5 ἔλεγον] ἔφασαν Const. | εὐθνήειν S Ald. |
 βασιλεύοντα DTRSV βασιλεύσαντα Const. rell. || 6 κατακλήσαντα C κατακλή-
 σαντα Const. rell. || 7 ἱερὰ Const. | τουτέων ABCPM Const. om. cett. | ἀπέρξαι
 TRSV ἀπέρξαι Const. rell. || 8 ἑωυτοῦ DRSV ἑωυτῷ Const. rell. || 9 λιθοτο-
 μιῶν AB Const. | i suprascr. nescio quae man. A | οὐρεὶ CPM || 10 πλοίοισι τὸν
 ποταμὸν M || 11 ἐκδέκεσθαι M ἐκδεήσεσθαι Const. | καλούμενον ut vid. Const. ||
¹² ἐργάζοντο B² Const. ἡργάζοντο AB¹ ἐργάζοντο rell. || 13 ἑκάστοι propos.
 Gomperz, sequ. Hude, v. Weber BPhW 1941, 235ss. | ἐγγενέσθαι ABPM Const.
 ἐπυγενέσθαι DTRSV γενέσθαι C | ἄλλω ABCP¹ Const. λαῷ P²p rell., cf.
 IV 78, 4 et grammaticam meam 62 | μὲν ἔτεα M || 14 κατὰ τὴν Const. | ἤλκον AB
 ἤλκον Const. ἤλκων (?) D¹ εἰλκοντο S εἰλκοντο (ex εἰλκοντο ortum) RV ||
¹⁵ δοκέει SV | τῆς μὲν γὰρ μῆκος εἰσι ABCPp τῆς μὲν γὰρ μῆκος ἐστὶ M Ald. ||
 17 δέ] τε ABCPM | ἐγγεγραμμένων M | ταύτης duce Reizio Stein Hude, sed
 parenthesin post ἐγγεγλυμμένων claudunt | τε] δὲ M Ald. om. DRSV | δῆ] δὲ S
 18 ἐπ' οὗ Ald., cf. grammaticam meam 38 || 19 τὰς] τὰ propos. Scaliger in notis
 Bibl. Univ. Cantabr. Nn. V. 26

- 5 Νείλου ἐσαγαγόν. τῇ δὲ πυραμίδι αὐτῇ χρόνον γενέσθαι εἴκοσι ἔτα
 ποιευμένη, τῆς ἐστὶ πανταχῇ μέτωπον ἕκαστον ὀκτὼ πλῆθρα ἐούσης
 125 τετραγώνου καὶ ὕψος ἴσον, λίθου δὲ ξεστοῦ τε καὶ ἀρμοσμένον τὰ μάλιστα
 (οὐδεὶς τῶν λίθων τριήκοντα ποδῶν ἐλάσσω). ἐποιήθη δὲ ὧδε αὕτη ἡ
 πυραμὶς ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς μετεξέτεροι 'κρόσσας', οἱ δὲ 'βωμίδας'
 2 ὀνομάζουσι· τοιαύτην τὸ πρῶτον ἐπέτε ἐποίησαν αὐτήν, ἥειρον τοῦς
 ἐπιλοῖτους λίθους μηχανῇσι ξύλων βραχέων πεποιημένῃσι, χαμᾶθεν μὲν
 3 ἐπὶ τὸν πρῶτον στοῖχον τῶν ἀναβαθμῶν ἀείροντες· ὅκως δὲ ἀνίοι ὁ
 λίθος ἐπ' αὐτόν, ἐς ἑτέραν μηχανὴν ἐτίθετο ἐστεῶσαν ἐπὶ τοῦ πρώτου
 στοῖχου, ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τὸν δευτέρον εἴλκετο στοῖχον ἐπ' ἄλλης
 4 μηχανῆς· ὅσοι γὰρ δὴ στοῖχοι ἦσαν τῶν ἀναβαθμῶν, τοσαῦται καὶ αἱ
 μηχαναὶ ἦσαν, εἴτε καὶ τὴν αὐτὴν μηχανὴν ἐοῦσαν μίαν τε καὶ εὐβάστακτον
 μετεφόρεον ἐπὶ στοῖχον ἕκαστον, ὅκως τὸν λίθον ἐξέλοιεν· λελέχθω
 5 ἡμῖν ἐπ' ἀμφοτέρω, κατὰ περ λέγεται. ἐξεποιήθη δ' ὧν τὰ ἀνώτατα αὐτῆς
 πρῶτα, μετὰ δὲ τὰ ἐχόμενα τούτων ἐξεποίουν, τελευταῖα δὲ αὐτῆς τὰ
 6 ἐπίγεια καὶ τὰ κατωτάτω ἐξεποίησαν. σεσήμανται δὲ διὰ γραμμάτων
 Αἰγυπτίων ἐν τῇ πυραμίδι, ὅσα ἐς τε συρμαίνην καὶ κρόμμυα καὶ σκόροδα
 ἀναισιμώθη τοῖσι ἐργαζομένοισι· καὶ ὥς ἐμὲ εὖ μεμνήσθαι, τὰ ὁ ἐξηγητής
 μοι ἐπιλεγόμενος τὰ γράμματα ἔφη, ἐξακόσια καὶ χίλια τάλαντα ἀργυρίου
 7 τετελέσθαι. (εἰ δ' ἔστι οὕτως ἔχοντα ταῦτα, κόσσα εἰκὸς ἄλλα δεδαπανήσθαι
 ἔστιν ἐς τε σίδηρον, τῷ ἐργάζοντο, καὶ σιτία καὶ ἐσθῆτα τοῖσι ἐργαζο-
 μένοισι, ὁκότε χρόνον μὲν οἰκοδόμεον τὰ ἔργα τὸν εἰρημένον, ἄλλον δέ, ὥς
 ἐγὼ δοκέω, ἐν τῷ τοῦς λίθους ἔταμνον καὶ ἦγον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ὄρυγμα

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 125, 6 (ad συρμαίνην) εἶδος πλακοῦντος καθαρκτικοῦ AB (ad ἀναισιμώθη)
 δεδαπανήθη BT (ad ἐπιλεγόμενος) ἀναγνώσκων B

17 Δέξ. συρμαίνην (συρμαία Lexx. alphab. ord. conser.)· λάχανον σελίνῳ εἰκόσῃ ἡ
 βρώμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος (βρώμα — μέλιτος ἡ λάχανον — εἰκόσῃ Lexx. alphab.
 ord. conser.). Greg. Cor. 129 συνρῆν δὲ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνῳ
 εἰκόσῃ ἡ βρώμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Hes. συρμαία . . . ἐστὶ δὲ βρωμάτιον διὰ
 στέατος καὶ μέλιτος. cf. quae ad 77, 2 e Suida sunt laudata

1 εἰσαγαγόν C || 4 τριήκοντα T | ἐλάσσω DRV | αὐτῇ D || 5 κρόσσας SV
 κρόσσας R κρόσσας P κρόσσας p cett. || 6 ἥειρον DRV || 7 χαμᾶθεν T Ald. ||
 8 στοῖχον V^{ac} | δέ] τε C | ἀνίοι] ἀν εἴη DRSV ἀνίη T || 9 εἰς M Ald. || 10 δέ]
 δ' ἂν DRSV | ἤλκετο AB ἔλκετο C | τοῖχον M || 11 ἦσαν στοῖχοι M | αἱ
 om. DTRSV || 12 μίην MT Ald. || 13 μετεφόρεον] μετ supra lin. M² || 13, 14 λε-
 λέχθω γὰρ ἡμῖν CPM || 14 καθά RV || 15 ἐχόμενα Bekker ἐπόμενα codd. ||
 16 ἐπίγεια R^cSV | κατωτάτα SV || 17 συρμαίνην M cf. Greg. Cor. | κρόμμυα D ||
 20 εἰ δέτι M | κόσσα om. D || 21 τῷ] ᾧ M | ἐργάζοντο AB¹ εἰργάζοντο DTRSV ||
 23 ὄρυγμα CPM

ἐργάζοντο, οὐκ ὀλίγον χρόνον;) ἐς τοῦτο δὲ ἔλθειν Χέοπα κακότητος 126
 ὥστε χρημάτων δεόμενον τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ κατίσαντα ἐπ' οἰκή-
 ματος προστάξει πρήσσεσθαι ἀργύριον (ὁκόσον δὴ τι, οὐ γὰρ δὴ τοῦτο
 γε ἔλεγον)· τὴν δὲ τὰ τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς ταχθέντα πρήσσεσθαι, ἰδίῃ δὲ
 5 καὶ αὐτὴν διανοηθῆναι μνημῆιον καταλιπέσθαι καὶ τοῦ ἐσιόντος πρὸς
 αὐτὴν ἐκάστον δέεσθαι, ὅπως ἂν αὐτῇ λίθον ἓνα [ἐν] τοῖσι ἔργοισι
 δωρέοιτο. ἐκ τούτων δὲ τῶν λίθων ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι 2
 τὴν ἐν μέσῳ τῶν τριῶν ἐστηκυῖαν, ἔμπροσθε τῆς μεγάλης πυραμίδος, τῆς
 ἐστὶ τὸ κῶλον ἑκάστον ὅλου καὶ ἡμίσεος πλέθρου.
 10 Βασιλεῦσαι δὲ τὸν Χέοπα τοῦτον Αἰγύπτῳ ἔλεγον πεντήκοντα ἔτα, 127
 τελευτήσαντος δὲ τούτου ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ
 Χεφρήνα, καὶ τοῦτον δὲ τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι τῷ ἑτέρῳ τὰ τε ἄλλα
 καὶ πυραμίδα ποιῆσαι, ἐς μὲν τὰ ἐκείνου μέτρα οὐκ ἀνέκουνσαν, ταῦτα
 γὰρ ὧν καὶ ἡμεῖς ἐμετρήσαμεν. οὔτε γὰρ ὕπεστι οἰκήματα ὑπὸ γῆν, οὔτε 2
 15 ἐκ τοῦ Νείλου διωρυξ ἦκει ἐς αὐτὴν ὥσπερ ἐς τὴν ἑτέραν ῥέουσα· δι' οἰκο-
 δομημένον δὲ ἀδλῶνος ἔσω νῆσον περιωρέει, ἐν τῇ αὐτὸν λέγονσι κεῖσθαι
 Χέοπα. ὑποδείμας δὲ τὸν πρῶτον δόμον λίθου Αἰθιοπικοῦ ποικίλου 3
 τεσσαράκοντα πόδας ὑποβάς τῆς ἑτέρας τῶντὸ μέγαθος ἐχομένην τῆς
 μεγάλης οἰκοδόμησε. ἐστῆσι δὲ ἐπὶ λόφον τοῦ αὐτοῦ ἀμφοτέραι μάλιστα
 20 ἐς ἑκατὸν πόδας ὕψηλοῦ. βασιλεῦσαι δὲ ἔλεγον Χεφρήνα ἕξ καὶ πεντή-
 κοντα ἔτα. ταῦτα ἕξ τε καὶ ἑκατὸν λογίζονται ἔτα, ἐν τοῖσι Αἰγυπτίοισι 128
 τε πᾶσαν εἶναι κακότητα καὶ τὰ ἱερὰ χρόνον τοσούτου κατακλησθέντα οὐκ
 ἀνοιχθῆναι. τούτους ὑπὸ μίσεως οὐ κάρτα θέλουσι Αἰγύπτῳ ὀνομάζειν,

AB C P(p)M DTR SV

Ὅτι φασὶ τὸν Χέοπα τὸν βασιλεῖα ἐς τοῦτο ἔλθειν — ἔλεγον (126, 1) Const. Porph.

π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XIII

Σχόλ. 126, 2 (ad πλέθρον) εἶδους μέτρου B

17 Antiatt. Bekk. Anecd. 89: v. ad I 179, 2

1 ἐργάζοντο AB¹ εἰργάζοντο DTRSV || 2 τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ χρημάτων
 δεόμενον Mp Ald. | καθίσαντα DRSV Const. κτίσαντα P κτίσαντα p κα-
 τίσαν M || 3 πρήσσεσθαι R Const. πρήσασθαι SV | οὐ γὰρ δὴ om. Const. || 4 πρή-
 σεσθαι R Const. πρήσασθαι SV || 5 μνημόσυνον pM Ald. || 6 λίθον ἓνα scripsi
 ἓνα λίθον ἐν codd. | ἐν del. Valckenaer (ex on repetitum censens) ἐν τοῖσι ἔργοισι
 del. Hude (ἐν τοῖσι ἔργοισι illum delevisse affirmans) || 7 δωροῖτο DTRSV || 9 ἐστὶ
 ἐς C om. M Ald. | ὅλον SV | ἡμίσεως D¹ || 10 λέγουσι pM Ald. || 12 Χεβρηνα D
 Χεβρηνα R Const. Χεβρηνα SV || 13 πυραμίδας M || 14 ὑπέστη R || 15 ἐστὶν ἑτέρα
 DRSV | δι' οἰκοδομημένον A διοικοδομημένον cett. || 16 δὲ secl. Legrand duce
 Powell CQ 29, 1935, 77 | περιώρειν AB περιώρειν CPM || 17 ὑποδείμας R ὑπο-
 δόμας SV η ex corr. M || 18 τεσσαράκοντα CMTRSV | ὑπερβάς M || 19 οἰκοδο-
 μῆς codd., em. Stephanus || 20 εἰς M | Χεβρηνα D Χεβρηνα R Χεβρηνα S
 Χεβρηνα V || 22 ἱερὰ B | κατακλησθέντα CP^{ms} κατακλεισθέντα ABDS κατα-
 κλησθέντα P^p cett. || 23 κάρτα] κατὰ DRSV

ἀλλὰ καὶ τὰς πυραμίδας καλέουσι ποιμένους Φιλίτιος, ὃς τοῦτον τὸν χρόνον ἔνεμε κτήρεα κατὰ ταῦτα τὰ χωρία.

- 129 Μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεῦσαι Αἰγύπτου Μυκερίνον ἔλεγον Χέοπος παῖδα, τῷ τὰ μὲν τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδεῖν, τὸν δὲ τὰ τε ἱρὰ ἀνοῖξαι καὶ τὸν λεῶν τετρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀνεῖναι πρὸς ἔργα τε καὶ θυσίας, δίκας 5
2 δὲ σφι πάντων βασιλέων δικαιοτάτας κρίνειν. κατὰ τοῦτο μὲν νυν τὸ ἔργον ἀπάντων, ὅσοι ἤδη βασιλέες ἐγένοντο Αἰγυπτίων, αἰνέουσι μάλιστα τοῦτον· τὰ τε ἄλλα γὰρ μιν κρίνειν εὖ καὶ δὴ καὶ τῷ ἐπιμεμφομένῳ ἐκ τῆς
■ δίκης παρ' ἑωυτοῦ διδόντα ἄλλα ἀποπιμπλάναι αὐτοῦ τὸν θυμόν. ἔοντι δὲ ἡπίῳ τῷ Μυκερίνῳ κατὰ τοὺς πολήτας καὶ ταῦτα ἐπιτηδεύοντι πρῶτον 10
κακῶν ἄρξαι τὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν αὐτοῦ, τὴν μουνόν οἱ εἶναι ἐν τοῖσι οἰκίοισι τέκνον. τὸν δὲ ὑπεραλγῆσαντά τε τῷ περιεπεπτώκεε πρήγματι καὶ βουλόμενον περισσώτερόν τι τῶν ἄλλων θάψαι τὴν θυγατέρα ποιήσασθαι βοῦν ξυλίνην κοίλην καὶ ἔπειτα καταχρυσώσαντά μιν [ταύτην]
130 ἔσω ἐν αὐτῇ θάψαι ταύτην δὴ τὴν ἀποθανοῦσαν θυγατέρα. αὕτη ὦν ἡ 15
βοῦς γῇ οὐκ ἐκρύφθη, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν φανερὴ ἐν Σαί μὲν πόλει ἑοῦσα, κειμένη δὲ ἐν τοῖσι βασιληίοισι ἐν οἰκῇματι ἡσκημένῳ· θυμῆματα δὲ παρ' αὐτῇ παντοῖα καταγίζουσι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, νύκτα δὲ ἐκάστην
2 πᾶννυχος λύχνος παρακαίεται. ἀγχοῦ δὲ τῆς βοῦς ταύτης ἐν ἄλλῳ οἰκῇματι εἰκόνες τῶν παλλακῶν τῶν Μυκερίνου ἐστᾶσι, ὥς ἔλεγον οἱ ἐν Σαί πόλει 20
ἱερεῖς· ἐστᾶσι μὲν γὰρ ξύλινοι κολοσσοὶ ἐοῦσαι ἀριθμὸν ὥς εἴκοσι μάλιστα καὶ γυναι εὐρασμέναι· αἰτινες μέντοι εἰσὶ, οὐκ ἔχω εἰπεῖν πλήρ ἢ τὰ

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 129, 1 (ad τετρυμένον) ὠδνημένον, καταπεπονημένον, κακοπαθεῖα πολλῇ χρησάμενον, τρυχώμενον χρόνῳ μακρῷ B 130, 2 (ad κολοσσοί) ἀγάλματα B

T 20 Hes. Μυκερίνα· ἡ Μέμφις. Αἰδύμος τὴν Σαίν· ταύτης γὰρ λέγει Ἡρόδοτος βασιλεῦσαι Μυκερίνον

5 Greg. Cor. 140 τὸν καταπεπονημένον 'τετρυμένον' (τετρυνγμένον v. l.) λέγουσι

1 καὶ om. D | Φιλοτίτιος R Φιλοτίτιος V^c Φιλίτιος V^{ac} Φιλιτίονος C Φιλι-
τίωνος PpMT || 2 κτήρεα om. SV || 4 ἀπάδειν D ἐπάδειν SV ἐπάδων R | λεῶ
ABD¹ RV ὡς supra lin. add. A² λαῶν ut vid. M λαὸν Ald. || 5 τετρυνγμένον
Greg. Cor. codd. aliquot | ἐς τὸ om. R || 7 ἐγένοντο T || 8 γὰρ μιν ἄλλα pM Ald. |
δῆ] δὲ M | καί² om. pM || 11 κακὸν T om. M | τὴν μουνόν οἱ] τὸ μουνόν DRSV ||
12 οἰκείοισι DRV || 14 ποιήσασθαι — 15 θυγατέρα haplogr. om. C | βοῦν om. SV |
κοίτην D μεγάλην et κοίλην in mg. M | ταύτην del. Krueger, sequ. Hude ||
15 ταύτην δὴ om. pM Ald. || 16 ἔτι om. DTRSV | ἐς] ἐς μὲν R om. P¹ hab.
P² p cett. | πόλει CD Ald., fort. M || 17 θυμῆματα DTRSV || 18 αὐτὴν DRSV ||
19 παρακείται CPT | βοῆς M || 20 παλλακῶν MDV^{ac} | τοῦ DTRSV | πόλει CD ||
21 εἴκοσι M Ald. || 22 εὐρασμέναι] κείμεναι M Ald.

λεγόμενα. οἱ δὲ τινες λέγουσι περὶ τῆς βοῦς ταύτης καὶ τῶν κολοσσῶν **131**
 τόνδε τὸν λόγον, ὡς Μυκερίνος ἠράσθη τῆς ἐνικοῦ θυγατρὸς καὶ ἔπειτα
 ἐμίγη οἱ ἀεκοῦσῃ· μετὰ δὲ λέγουσι, ὡς ἡ παῖς ἀπήγατο ὑπὸ ἄχρους, ὃ δὲ **2**
 μιν ἔθαψε ἐν τῇ βοῇ ταύτῃ, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς τῶν ἀμφιπόλων τῶν
⁵ προδοσέων τὴν θυγατέρα τῷ πατρὶ ἀπέταμε τὰς χεῖρας, καὶ νῦν τὰς
 εἰκόνας αὐτέων εἶναι πεπονθυίας, τὰ περ αἱ ζῶαι ἔπαθον. ταῦτα δὲ **3**
 λέγουσι φλυαροῦντες, ὡς ἐγὼ δοκέω, τὰ τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὰς
 χεῖρας τῶν κολοσσῶν· ταῦτα γὰρ ὦν καὶ ἡμεῖς ὠρώμεν, ὅτι ὑπὸ χρόνου τὰς
 χεῖρας ἀποβεβλήκασι, αἱ ἐν ποσὶ αὐτέων ἐφαίνοντο ἐοῦσαι ἔτι καὶ ἐς ἐμέ.
¹⁰ ἡ δὲ βοῦς τὰ μὲν ἄλλα κατακέκρυπται φονικῶ εἴματι, τὸν αὐχένα δὲ καὶ **132**
 τὴν κεφαλὴν φαίνει κεχρυσωμένα παχεί κάρτα χρυσῷ· μετὰ δὲ τῶν
 κερῶν ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μεμιμημένος ἔπεστι χρύσεος. ἔστι δὲ ἡ βοῦς **2**
 οὐκ ὀρθή, ἀλλ' ἐν γόνασι κειμένη, μέγαθος δὲ ὅση περ μεγάλη βοῦς ζωή.
 ἐκφέρεται δὲ ἐκ τοῦ οἰκήματος ἀνὰ πάντα ἔτα, ἐπεὰν τύπτονται Αἰγύ-
¹⁵ πτιοι τὸν οὐκ ὀνομαζόμενον θεὸν ὑπ' ἐμεῦ ἐπὶ τοιοῦτῳ πρήγματι. τότε **¶**
 ὦν καὶ τὴν βοῦν ἐκφέρουσι ἐς τὸ φῶς· φασὶ γὰρ δὴ αὐτὴν δεηθῆναι τοῦ
 πατρὸς Μυκερίνου ἀποθνήσκουσας ἐν τῷ ἐνιαιτῷ ἅπαξ μιν τὸν ἡλίον
 κατιδεῖν. μετὰ δὲ τῆς θυγατρὸς τὸ πάθος δεύτερα τοῦτῳ τῷ βασιλεῖ τὰδε **133**
 γενέσθαι· ἔλθειν οἱ μαντήιον ἐκ Βουτοῦς πόλιος, ὡς μέλλοι ἐξ ἔτα
²⁰ μούνον βιώσας τῷ ἑβδόμῳ τελευτήσῃ· τὸν δὲ δεινὸν ποιησάμενον πέμπει **2**
 ἐς τὸ μαντήιον τῷ θεῷ ὀνειδισμα ἀντιμεμφόμενον, ὅτι ὁ μὲν αὐτοῦ πατὴρ
 καὶ πάτρως ἀποκλήσαντες τὰ ἱερά καὶ θεῶν οὐ μεμνημένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς
 ἀνθρώπους φθείραντες, ἐβίωσαν χρόνον ἐπὶ πολλόν, αὐτοὺς δ' εὐσεβέων
 μέλλοι ταχέως οὕτω τελευτήσῃ. ἐκ δὲ τοῦ χρησητηρίου αὐτῷ δεύτερα **3**

AB C P(p)M DTR SV

Σχόλ. 132, 2 (ad ζωή) ζῶσα B 133, 2 (ad πάτρως) ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός B

¹ βοῆς ut vid. M || τὸν om. D, secl. Hude | ἠράσθη V || 3 οἷα ἐκοῦσῃ R | ὃ δέ[
 οὐδὲ B || αὐτῶν AB | αἱ om. M Ald. | ζῶαι AB litterae o litteram ω suprasc.
 prima ut vid. man. A || 6–7 δὴ λέγοντες φλυαροῦσιν || 7 καὶ ὅτι δὴ M || ταύτας
 propos. Stein, sequ. Legrand | ὠρώμεν DTRSV ὠρώμεν PpM ὠρώμεν C ||
⁹ ἀποβεβήκασιν R ὑποβεβλήκασι C | αἱ RV | φαίνονται DRSV | καὶ om. M
 Ald. | μέ R || ¹⁰ κατακέκρυπτο M | εἴματι ἱμάντι DRSV | καὶ om. C || ¹¹ φαίνει
 κεχρυσωμένα ἐν κεχρυσωμένα DRV ἐγκεχρυσωμένα S | χρυσῷ κάρτα M || ¹² με-
 μιμένος A μῆ supra lin. suppl. A man. rec. | ἔστι R || ¹³ γόνασι MDTRSV |
 ζωή AB¹ || ¹⁴ ἀνὰ πάντα πάντα τὰ M Ald. | τύπτονται RV | οἱ Αἰγύπτιοι MD
 TRSV || ¹⁵ ὑπ' ἐπ' B² T || ¹⁶ βοῦν om. D¹ | δὴ om. ABCPM || ¹⁹ μέλλει MRS ||
²⁰ βιώσας D || ²¹ ὀνειδισμα καὶ SV || ²³ φθείραντες ABCPMT | εὐσεβῆς ἐὼν
 ABCPM || ²⁴ μέλλει SM Ald.

ἐλθεῖν λέγοντα τούτων εἴνεκα καὶ συνταχύνειν αὐτὸν τὸν βίον· οὐ γὰρ ποιῆσαι μιν, τὸ χρεὸν ἦν ποιέειν· δεῖν γὰρ Αἴγυπτον κακοῦσθαι ἐπ' ἑτέα πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν, καὶ τοὺς μὲν δύο τοὺς πρὸ ἐκείνου γενομένους
 4 βασιλέας μαθεῖν τοῦτο, κείνον δὲ οὐ. ταῦτα ἀκούσαντα τὸν Μυκερῖνον ὡς κατακεκριμένων ἤδη οἱ τούτων λύχνα ποιησάμενον πολλά, ὅπως
 5 γίνοιτο νύξ, ἀνάψαντα αὐτὰ πίνειν τε καὶ εὐπαθέειν οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα ἐς τε τὰ ἔλα καὶ τὰ ἄλσεα πλανώμενον καὶ ἵνα πυνθάνοιτο
 5 εἶναι ἐνηβητήρια ἐπιτηδεύματα. ταῦτα δὲ ἐμμηχανάτο θέλων τὸ μαντήσιον ψευδόμενον ἀποδείξαι, ἵνα οἱ δυνώδεκα ἑτέα ἀντὶ ἐξ ἐτέων γένηται, αἱ
 184 νύκτες ἡμέραι ποιούμεναι. πυραμίδα δὲ καὶ οὗτος κατελίπετο πολλὸν 10 ἐλάσσω τοῦ πατρὸς εἴκοσι ποδῶν καταδέουσιν κῶλον ἕκαστον τριῶν πλέθρων, εὐρύσης τετραγώνου, λίθου δὲ ἐς τὸ ἡμῖν Αἰδιοπικοῦ· τὴν δὲ μετεξέτεροι φασὶ Ἑλλήνων Ῥοδώπιος ἑταίρης γυναικὸς εἶναι οὐκ ὀρθῶς
 2 λέγοντες. (οὐδὲ ὦν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὔτοι, ἦτις ἦν ἡ Ῥοδώπις· οὐ γὰρ ἂν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, ἐς τὴν 15 ταλάντων χιλιάδες ἀναρίθμητοι ὡς λόγῳ εἰπεῖν ἀναισίσμονται, πρὸς δὲ, ὅτι κατὰ Ἀμασιν βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδώπις, ἀλλ' οὐ κατὰ
 3 τοῦτον, ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τούτων τῶν βασιλέων τῶν τὰς

hinc fere AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 133, 4 (ad κατακεκριμένων) ταῦτα αὐτῷ ἐκρίθη B (ad ὅπως) ὁπότε γίνοιτο B (ad ἐνηβητήρια) εὐωχητήρια B 134, 2 (ad ἀναισίσμονται) δεδαπάνηται B

T 5—7 Athen. 438b Μυκερῖνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ διὰ τῆς δευτέρας ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάντεων, ὅτι ὀλιγοχρόνιος ἐστί, λύχνα — ἔλση νερόμενον, ἐτι τε ὅπου πύθοιτο ἡβητήρια εἶναι μεθύσκεσθαι. καὶ Ἀμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν Αἰγυπτίων βασιλέα Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησὶν (nostri verba Attico sermone reddens)

5 v. ad 62, 1 || 7—8 Λέξ. ἐνηβητήρια· ἐνεωχητήρια. Greg. Cor. 130 ἐνηβητήρια δὲ τὰ εὐωχητήρια. Suid. ἐνηβητήρια· ἐνεωχητήρια παρὰ Ἡροδότῳ | Greg. Cor. 65 τοῦ 'ἐπιτήδειος' τὸ ἰ υπεξαιροῦσι καὶ 'ἐπιτήδεος' λέγουσιν· Ἡρόδοτος· ἵνα — ἐπιτηδεύματα

1 λέγονται RV | ταχύνειν M συνταχύνειν cod. Urbin. 88, quod ex συνταχύνειν ortum censet et inde συνταχύνειν αὐτῷ propos. Weber SIFC NS 17, 1945, 261ss. | αὐτῷ MT litt. ὃν in ras. exhibere cod. T affirmat Alberti Maia 12, 1960, 331ss. || ■ χρεὼν codd. | εἴη M Ald. || 3 τε om. S | τοὺς μὲν πρότερον τοὺς δύο M Ald. | τὸς πρὸ ἐκείνου] τοὺς προκειμένον D^{ac} τοῦ προκειμένου R || 4 τοῦτον ἀκείνον TRSV | ταῦτα δὲ M || 5 ὅπως] ὁπότε recognoscas ex Athenaei ὁπότε || 6 γένοιτο Athen. | τε om. Athen. || 7 καὶ ἐς τε τὰ ἔλα δὲ Athen. || ■ ἐνηβητήρια] νηβ D^c cf. Athen., Lexx., Greg. Cor. 65 et 130, Suid. | ἐπιτηδεύματα B²TPpM Ald. Greg. Cor. || 9 ἀποδέξαι CP | γένονται M || 10 καὶ om. ABCPM | κατελίπετο Bekker ὑπελίπετο M ἀπελίπετο T ἀπελίπετο cett. || 11 εἴκοσι M Ald. | καταχέουσιν C || 13 φασὶ om. T || 14 μοι om. DRSV || 15 ἂν om. ABC || 16 ἀναισίσμονται CD || 17 ἀκμάζουσα ἦν M || 18 τούτων M Ald. | κάρτα om. M

πυραμίδας ταύτας ἦν λιπομένων.) Ῥοδῶπις γενεὴν μὲν ἀπὸ Θερσίκης.
 δούλη δὲ ἦν Ἰάδμονος τοῦ Ἡφαιστοπόλιος ἀνδρός Σαμίον, σίνδουλος δὲ
 Αἰσώπου τοῦ λογοποιοῦ. καὶ γὰρ οὗτος Ἰάδμονος ἐγένετο, ὥς διέδεξε τῆδε
 οὐκ ἤμισα· ἐπεῖτε γὰρ πολλάκις κηρυσσόντων Δελφῶν ἐκ θεοπροπίου, 4
 5 ὅς βούλοιο ποιῆν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι, ἄλλος μὲν οὐδείς
 ἐφάνη, Ἰάδμονος δὲ παιδὸς παῖς ἄλλος Ἰάδμων ἀνείλετο· οὕτω καὶ Αἰσώπος
 Ἰάδμονος ἐγένετο. Ῥοδῶπις δὲ ἐς Αἴγυπτον ἀπῆκετο Ξάνθεω τοῦ Σαμίον 135
 κομίσαντός μιν, ἀπικομένη δὲ κατ' ἐργασίην ἐλάνθη χρημάτων μεγάλων
 10 ὑπὸ ἀνδρός Μυτιληναίου Χαράξου τοῦ Σκαμανδρωνόμου παιδός, ἀδελφεοῦ
 δὲ Σαπφούς τῆς μουσοποιοῦ. οὕτω δὴ ἡ Ῥοδῶπις ἐλευθερώθη καὶ 2
 κατέμεινέ τε ἐν Αἰγύπτῳ καὶ κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη μεγάλα
 ἐκτήσατο χρήματα (ὥς ἀνεῖναι Ῥοδῶπιν, ἀτὰρ οὐκ ὥς γε ἐς πυραμίδα
 τοιαύτην ἐξικέσθαι· τῆς γὰρ τὴν δεκάτην τῶν χρημάτων ἰδέσθαι ἔστι ἔτι 3
 καὶ ἐς τόδε παντὶ τῷ βουλομένῳ). οὐδὲν δεῖ μεγάλα οἱ χρήματα ἀναθῆναι·
 15 ἐπεθύμησε γὰρ Ῥοδῶπις μνημῆιον ἐωντῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι καταλιπέσθαι
 ποίημα ποιησαμένη τοῦτο, τὸ μὴ τυγχάνει ἄλλῳ ἐξευρημένον καὶ ἀνακεί-
 μενον ἐν ἱερῷ, τοῦτο ἀναθῆναι ἐς Δελφοὺς μνημόσυνον ἐωντῆς. τῆς ὧν 4
 δεκάτης τῶν χρημάτων ποιησαμένη ὀβελούς βουπόρους πολλοὺς σιδηρέ-

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 135, 2 (ad ἐπαφρόδιτος) ἐπιθυμητὴ κατὰ ἀσέλγειαν τοῖς τότε ἀνθρώποις B
 135, 4 ὀβελούς βουπόρους· μεγάλους B

T 7—p. 224, 3 Paus. Att. (Erbse, Unters. z. d. attizist. Lexika, Abh. d. Dt. Akad.
 d. Wiss. 1949, 2) p. 207 Ῥοδῶπιδος ἀνάθημα· ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί. Ἀπελ-
 λὰς δὲ ὁ Ποντικός οἶται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν
 οἶσαν

3 Suid. λογοποιός· ὁ ὕψ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος ||
 5 Λέξ. ποιή· ἀντέκτισις, τίσις. Suid. ποιήν· τιμωρίαν, ἀντέκτισιν, πρόστιμον. Bach-
 mann Anecd. I 344 idem ac Suid. || 18 Λέξ. βουπόρους· ὀβελούς μεγάλους. Hes.
 βουπόρους ὀβελούς· μεγάλους ὀβελίσκους. Suid. βουπόρους· παρὰ Ἡροδότῳ ὀβελούς
 μεγάλους

1 ἦν λιπομένη ABCM λιπομένων ἦν duce Schaefero Hude : ἦν (scil. ἀκμάζονσα)
 λιπομένων. Ῥοδῶπις distinxi, alii edd. post Ῥοδῶπις || 2 Ἰάδμονος T || 3 Ἰάδμο-
 νος οὗτος T | διέδειξε M || 4 οὐκ M | νεοτροπίου SV || 5 ὥς C || 8 μιν om. ABC T |
 9 ὁ om. DRV | μεγάλων χρημάτων M || 9 Μυτιληναῖον codd. || 10 μουσικοῦ D
 ἡλευθερώθη MDRSV || 12 ἐκτήσατο C | ἀνεῖναι] ἂν εἶναι codd. ἂν del. Krueger,
 sequ. Hude: sic intelligendum est: 'pecuniam adeo multam ut liberaret (scil. pec-
 unia) Rhodopin (scil. ex obligatione erga Charaxum) neque tamen ut sufficiat ad
 talem pyramidem extruendam' | Ῥοδῶπιος propos. Valekenaeer Ῥοδῶπι propos.
 Schaefer κατὰ Ῥοδῶπιν propos. Reiske | πυραμίδα] τυραννίδα M Ald. || 13 τοιήνδε
 DRSV || 13, 14 ἔστι καὶ ἔτι καὶ R || 14 δεῖν D δὴ R | ἀναθῆναι R | locum
 suspex. Gomperz || 15 αὐτῆς ABCPpM¹ ἐωντῆς P²M² cett. | καταλιπέσθαι C ||
 16 τυγχάνει propos. Stein sequ. Legrand loco IV 166, 1 nisis || 17 ἱερῷ RV |
 ἀναθῆναι R

ους, ὅσον ἐνεχώρει ἡ δεκάτη οἱ, ἀπέπεμπε ἐς Δελφούς· οἱ καὶ νῦν ἐτι
 συννεύεται ὅπισθε μὲν τοῦ βωμοῦ τὸν Χίοι ἀνέθεσαν, ἀντίον δὲ αὐτοῦ τοῦ
 5 νηοῦ. φιλέουσι δὲ κως ἐν τῇ Ναυκρατί ἐπαφρόδιτοι γίνεσθαι αἱ ἐταῖραι.
 τοῦτο μὲν γὰρ αὕτη, τῆς περὶ λέγεται ὅδε ὁ λόγος, οὕτω δὴ τι κλεινὴ
 ἐγένετο, ὥς καὶ οἱ πάντες Ἕλληνες Ῥοδώπιος τὸ οὐνομα ἐξέμαθον· τοῦτο
 δὲ (ὕστερον ταύτης), τῇ οὐνομα ἦν Ἀρχιδίκη, αἰοίδιμος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα
 6 ἐγένετο, ἥσσαν δὲ τῆς ἐτέρας περιεσχήμεντος. Χάραξος δὲ ὥς λυσάμενος
 Ῥοδώπιν ἀπενόστησεν ὥς Μυτιλήνην, ἐν μέλει Σαπφῶ πολλὰ κατεκερτό-
 μυσέ μιν. Ῥοδώπιος μὲν νυν περὶ πέπανμαι.

- 186 Μετὰ δὲ Μυκερῖνον γενέσθαι Αἰγύπτου βασιλέα ἔλεγον οἱ ἱερεῖς Σά- 10
 συχιν, τὸν τὰ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ποιῆσαι τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια
 ἐόντα πολλῶ τε κάλλιστα καὶ πολλῶ μέγιστα. ἔχει μὲν γὰρ καὶ τὰ πάντα
 προπύλαια τύπους τε ἐγγεγλυμένους καὶ ἄλλην ὄφιν οἰκοδομημάτων
 2 μυρίην, ἐκεῖνα δὲ καὶ μακρῶ μάλιστα. ἐπὶ τούτῳ βασιλευόντος ἔλεγον
 ἀμυξίης ἐούσης πολλῆς χρημάτων γενέσθαι νόμον Αἰγυπτίοισι ἀποδεικνύντα 15
 ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν οὕτω λαμβάνειν τὸ χρέος· προστεθῆναι δὲ
 ἐτι τούτῳ τῷ νόμῳ τόνδε· τὸν δίδόντα τὸ χρέος καὶ ἀπάσης κρατέειν τῆς
 τοῦ λαμβάνοντος θήκης, τῷ δὲ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον τήνδε
 ἐπεῖναι ζημίην μὴ βουλομένῳ ἀποδοῦναι τὸ χρέος μήτε αὐτῷ ἐκείνῳ
 τελευτήσαντι εἶναι ταφῆς κνηῆσαι μήτ' ἐν ἐκείνῳ τῷ πατρὶ ὡς τάφῳ 20
 μὴτ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ μήτε ἄλλον μηδένα τῶν ἑωυτοῦ ἀπογενόμενον
 3 θάψαι. ὑπερβαλέσθαι δὲ βουλόμενον τούτῳ τὸν βασιλέα τοὺς πρότερον
 ἑωυτοῦ βασιλέας γενομένους Αἰγύπτου μνημόσυνον πυραμίδα λιπέσθαι ἐκ

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 135, 4 (ad συννεύεται) συνηγμένοι, πεπνυκωμένοι, συνειλεγμένοι B 135, 5
 οὐκ ἐφλυαρῆθη παρά τισι τοσαῦτα περὶ αὐτῆς, ἀκαίρως οὐκ ἐλέχθη, ὅσα καὶ περὶ τῆς
 ἄλλης. τὸ γὰρ εἰπεῖν τινας πυραμίδας αὐτὴν πεποιηκέναι φλυαρίαν ὁ ἱστορικὸς
 ἐλογίσαστο. διὰ τοῦτο εἶπεν· ἥσσαν περιεσχήμεντος (περιελευσχήμεντος scr.) B 136, 1
 (ad μακρῶ) πολλῶ B

T 3 Athen. 596 d φιλεῖ... πως ἡ Ναύκρατις, ὥς ὁ Ἡρόδοτος φησιν, ἐπαφροδίτους
 ἔχειν τὰς ἐταῖρας

7 Hes. περιεσχήμεντος· περιποιητός, περιλάλητος

2 συννεύεται CT συνέεται DRSV | ἀντίοι DRSV || 3 αἱ om. DRSV || 4 ὁ
 om. ABT | τι] τοι ut vid. M || 5 οἱ om. M Ald. | τοῦνομα M Ald. || 7 κρέσσων
 RSV | περὶ λέσχην οὗτος DRSV | λυσάμενος D¹RV || 8 ὥς] ἐς PMDRSV, cf.
 II 121 ε 4; III 140, 1; IV 125, 1 | Μυτιλήνην ABCTPMRSV | ἐν om. DRSV ||
 10 ἱερεῖς γενέσθαι Ἀσυχιν M Ald. ἱερεῖς Ἀσυχιν cett. ἱερεῖς Σάσυχιν scripsi duce
 Bunsenio coll. Diod. I 94 || 11 ποιῆσαι μιν τῷ DRSV || 12 τε] τε καὶ C || 13 εὖ
 γεγλυμένους ABPM εὖ λελεγμένους C || 15 ἀμυξίης DRSV || 16 προστεθῆναι
 DSV^o προστεθῆναι R || 17 τούτῳ τῷ] τῷ M τούτῳ τὸ R | τόδε DRSV || 19 μὴ]
 καὶ μὴ M Ald. | μήτε] μὴ δὲ ABCTPM || 20 πατρίῳ codd. || 21 τὸν T || 22 ὅπερ-
 βαλλέσθαι D¹V || 23 βασιλέας ἑωυτοῦ M ἑαυτοῦ βασιλέας C

πλίνθων ποιήσαντα, ἐν τῇ γράμματα ἐν λίθῳ ἐγκεκολαμμένα τάδε λέγοντά ἐστι· 'μή με κατονοσθῆς πρὸς τὰς λιθίνας πυραμίδας· προέχω 4 γὰρ αὐτέων τοσούτον, ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν· κοντῷ γὰρ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην, ὃ τι πρόσσχοιτο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ, τοῦτο συλλέγον-
 5 τες πλίνθους εἵρυσαν καὶ με τρόπῳ τοιούτῳ ἐξεποίησαν.'

Τούτον μὲν τοσαῦτα ἀποδέξασθαι· μετὰ δὲ τούτον βασιλεύσαι ἄνδρα 137 τυφλὸν ἐξ Ἀνύσιος πόλιος, τῷ ὄνομα Ἄνυσιν εἶναι. ἐπὶ τούτῳ βασιλεύοντος ἐλάσαι ἐπ' Αἴγυπτον χειρὶ πολλῇ Αἰθιοπίας τε καὶ Σαβακῶν τὸν Αἰθιοπῶν βασιλέα. τὸν μὲν δὴ τυφλὸν τοῦτον οἴχεσθαι φεύγοντα ἐς τὰ 2 ἔλεα, τὸν δὲ Αἰθιοπία βασιλεύειν Αἰγύπτου ἐπ' ἕτα πεντήκοντα, ἐν τοῖσι αὐτὸν τάδε ἀποδέξασθαι· ὅπως τῶν τις Αἰγυπτίων ἀμάργοι τι, κτείνειν 3 μὲν αὐτῶν οὐδένα ἐθέλειν, τὸν δὲ κατὰ μέγαθος τοῦ ἀδικήματος ἐκάστῳ δικάζειν ἐπιτάσσοντα χώματα χοῦν πρὸς τῇ ἐωυτῶν πόλει, ὅθεν ἕκαστος ἦν τῶν ἀδικούντων· καὶ οὕτω ἔτι αἱ πόλεις ἐγένοντο ὑψηλότεραι. τὸ μὲν 4 γὰρ πρῶτον ἐχώσθησαν ὑπὸ τῶν τὰς διώρυχας ὀρυξάντων ἐπὶ Σεσώστριος βασιλέος, δεῦτερα δὲ ἐπὶ τοῦ Αἰθιοπος, καὶ κάρτα ὑψηλαὶ ἐγένοντο. ὑψηλέων δὲ καὶ ἐτέρων τασσομένων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ πολλῶν, ὥς ἐμοὶ 5 δοκεῖ, μάλιστα μὲν Βουβάστι πόλι ἐξεχώσθη, ἐν τῇ καὶ ἱρόν ἐστι Βουβάστιος ἀξιαπηγητότατον· μέζω μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πολυδαπανώτερά ἐστι ἱρά, ἥδονῃ δὲ ιδέσθαι οὐδὲν τούτου μάλλον· ἡ δὲ Βούβαστις κατὰ

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 136, 4 (ad κατονοσθῆς) καταμέμφοι B

20 Steph. Byz.: v. ad 59, 1

¹³ Suid., Bachmann Anecd. I 418, Cramer Anecd. Paris. IV 176 χώμα (χώματα Suid.) χοῦν· Ἡρόδοτος Ἱστοριῶν β' ἀντὶ τοῦ 'γῆν ὑψοῦν'

¹⁻² ἐστὶ τάδε λέγοντα DRSV || 2 κατονοσθῆς CPM Ald. κατονόσης in mg. sub obelo A man. rec. κατονομασθῆς DRSV || 4 προσέχοιτο DRSV προσχοίτο C PM || 8 ἐπ' ἐς PMDRSV | πολλῇ χειρὶ M | Αἰθιοπία RSV | τε om. M | Σαβακων vel Σαβακὸν D^cSV | τὸν] τῶν RSV || 11 ἀμάργοι P¹DRSV ἀμάργη τι M ἀμάργοι τι P²p cett. || 12 αὐτὸν DRSV | ἐκάστον ABCT || 13 δικάζοντα ἐπιτάσσειν C² | πόλι PpM Ald. || 14 οἰκεόντων DRSV | οὕτω αἶ τε πόλεις ἔτι M || 15 ὀρυξάντων om. SV || 16 καὶ om. pM Ald. || 17 ἐτέρων om. M | τασσομένων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ABCTP^{ms} ἐν τῇ Αἰγύπτῳ τασσομένων M γενομένων ἐν τῇ Αἰγύπτῳ P¹DRSV || 18 μὲν Βουβάστι πόλις C ἡ ἐν Βουβάστι πόλις PMDRSV μὲν Βούβαστις πόλις propos. Weber BPhW 1941, 288; sed mihi videtur ἐξεχώσθη scil. χώμα intelligendum esse vel impersonaliter construendum ('hat man einen Wall aufgerichtet'); vallum tantum aggeritur (ἐκχώννεται) neque ulla ratione illud quod super vallum aggestum ponitur, videlicet oppidum, qua de causa infra p. 226, 7-8 ἐγκεχωσμένης ὑψοῦ 'intus positae aggeris superiore loco aggesto' praetuli ne noster voce πόλις pro subiecto passivi ἐκχώννυσθαι appareat esse usus || 19 καὶ ἄλλα καὶ M Ald. || 20 ἥδονῃ DRSV | Βούβαστις] cf. Steph. Byz.

- 138 Ἑλλάδα γλωσσάν ἐστι Ἀρτεμις. τὸ δὲ ἱρὸν αὐτῆς ὧδε ἔχει· πλήν τῆς ἐσόδου τὸ ἄλλο νησός ἐστι· ἐκ γὰρ τοῦ Νείλου διώρνηχες ἐσέχουσι οὐ συμμίσγονται ἀλλήλησι, ἀλλ' ἄχρι τῆς ἐσόδου τοῦ ἱεροῦ ἑκατέρη ἐσέχει, ἢ μὲν τῇ περιρρέονσα, ἢ δὲ τῇ, εὖρος εὐστα ἑκατέρη ἑκατὸν ποδῶν, 2 δένδρεσι κατάσκιος. τὰ δὲ προπύλαια ὕψος μὲν δέκα ὀργυιῶν ἐστί, 5 τύποισι δὲ ἑξαπλήχεσι ἐσκευάδεται ἀξίοισι λόγου. ἐὼν δ' ἐν μέσῃ τῇ πόλει τὸ ἱρὸν κατορεῖται πάντοθεν περιμόντι· ἅτε γὰρ τῆς πόλιος μὲν ἐγκεχωσμένης ὕψους, τοῦ δ' ἱεροῦ οὐ κεκινημένου, ὡς ἀρχῇθεν ἐποικήθη, ἔσοπτον 3 ἐστί. περιθίει δὲ αὐτὸ αἵμασιγὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι· ἔστι δὲ ἔσωθεν ἅλσος δένδρεων μεγίστων πεφυτευμένον περὶ τῶν μέγαν, ἐν τῷ δὴ 10 4 τῶγαλμα ἐνι· εὖρος δὲ καὶ μήκος τοῦ ἱεροῦ πάντῃ σταδίου ἐστί. κατὰ μὲν δὴ τὴν ἔσودον ἐστρωμένη ἐστί ὁδὸς λίθου ἐπὶ σταδίου τρεῖς μάλιστα κη διὰ τῆς ἀγορῆς φέρουσα ἐς τὸ πρὸς ἡῶ, εὖρος δὲ ὡς τεσσέρων πλέθρων· τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα οὐρανομήκεα πέφυκε· φέρει δ' ἐς Ἑρμεῖον 15
- 139 ἱρὸν. τὸ μὲν δὴ ἱρὸν τοῦτο οὕτως ἔχει. τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ 15 Αἰθίοπος ὧδε ἔλεγον γενέσθαι· ὅπῃ ἐν τῷ ὕπνῳ τοιήνδε ἰδόντα αὐτὸν οἴχεσθαι φεύγοντα· ἐδόκεε οἱ ἄνδρα ἐπιστάντα συμβουλευεῖν τοὺς ἱρέας 2 τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συλλέξαντα πάντας μέσους διαταμεῖν· ἰδόντα δὲ τὴν ὅπῃ ταύτην λέγειν αὐτόν, ὡς πρόφασιν οἱ δοκεῖσι ταύτην τοὺς θεοὺς προδεικνύναι, ἵνα ἀσεβήσας περὶ τὰ ἱερὰ κακὸν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς 20 ἀνθρώπων λάβοι· οὐκ ὦν ποιήσεν ταῦτα, ἀλλὰ γὰρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν 3 χρόνον ὁκόσον κεχρησθαι ἄρξαντα Αἰγύπτου ἐκχωρήσειν. ἐν γὰρ τῇ Αἰθιοπίᾳ ἐόντι αὐτῷ τὰ μαντήια, τοῖσι χρέονται Αἰθίοπες, ἀνέιλε, ὡς δεοὶ αὐτὸν Αἰγύπτου βασιλεῦσαι ἕτα πεντήκοντα. ὡς ὦν ὁ χρόνος

AB CT P(p)M DR SV

■ Eust. Od. 1569 (ad η 86) τὸ . . . 'ἐρηγέδαται' ἐστί μὲν Ἰωνικόν, γίνεται δὲ ἀπὸ τρίτου ἐνικοῦ τοῦ 'ἐρήρεισται' ἀποβολῇ τοῦ σίγμα τῆς ληγουσῆς καὶ πλεονασμῷ τῆς δα συλλαβῆς ὁμοίως τῷ 'ὠνόμασται ὠνομάδαται' . . . καὶ 'ἐσκενάσται ἐσκενάδαται' παρὰ Ἡροδότῳ, οἷον· τὰ προπύλαια ἐσκενάδαται || 17—18 Greg. Cor. 67 τὸ τέμνειν 'τάμνειν' λέγουσιν· Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ· τοὺς ἱρέας — μέσους διατάμνειν

1 ἐτι R | ἱερὸν V | τῶδε D || 3 συμμίσγονται C || 4 περιρρέονσα AB | οὔσα M || 5 δένδρεσι κατάσκιος om. M || 6 ἀξίως DRSV | πόλει CTD || 7 ἐγκεχωσμένης AB CTPM, v. quod ad p. 225, 18 annotavimus || 8 ἔσοπτόν P¹M Ald. ἔσοπτόν C || 9 δέ¹ om. CDRV | αὐτῷ M | τύποις DRV || 10 μὲν ἅλσος SV | πεφυτευμένων PMD RSV || 11 εὖρος δέ] εὖ δὴ M || 12 εἴσودον M | ὁδὸς λίθου ἐστί(v) DRSV || 13 τεσσέρων CM || 14 τῇ² τῆς T | ἐς om. ABCTM | Ἑρμαῖον T || 15 οὕτω P¹M Ald. οὕτως M cett. || 18 συλλέξαντας Greg. Cor. | διαταμεῖν C διαταμεῖν PMD RSV διατάμνειν Greg. Cor. || 19 δοκεῖν ABCTM | ταύτην² om. D || 20 παραδεικνύναι T παρδεικνύναι R || 21 ποιήσει C || 22 ὅσον DRSV | ἄρξαντα P¹D RSV ἄρξαντα P²p cett. | ἐκχωρήσειν M Ald. || 23 χρέονται Pp || 23, 24 ὡς δεοὶ] ὁ θεός οἱ D ὁ θεός οἱ RSV

οὗτος ἐξῆγε καὶ αὐτὸν ἢ ὄφρις τοῦ ἐνυπνίου ἐπετάρασσε, ἐκὼν ἀπαλλάσσετο
ἐκ τῆς Αἰγύπτου ὁ Σαβακῶς.

Ὡς δ' ἄρα οἴχεσθαι τὸν Αἰθίοπα ἐξ Αἰγύπτου, αὐτὶς τὸν τυφλὸν 140
ἄρχειν ἐκ τῶν ἐλέων ἀπικόμενον, ἐνθα πεντήκοντα ἔτεα νῆσον χώσας
σποδῶ τε καὶ γῇ οἴκεε· ὅπως γάρ οἱ φοιτᾶν σίτον ἄγοντας Αἰγυπτίων, ὥς
ἐκάστοισι προστετάχθαι σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος, ἐς τὴν δωρεὴν κελεύειν
σφέας καὶ σποδὸν κομίζειν. ταύτην τὴν νῆσον οὐδεὶς πρότερον ἐδυνάσθη 2
Ἀμυρταίου ἐξευρεῖν, ἀλλὰ ἔτεα ἐπὶ πλέω ἢ ἑπτακόσια οὐκ οἶοί τε ἦσαν
αὐτὴν ἀνευρεῖν οἱ πρότεροι γενόμενοι βασιλεῖς Ἀμυρταίου. οὐνομα δὲ
10 ταύτῃ τῇ νήσῳ Ἑλβῶ, μέγαθος δ' ἐστὶ πάντῃ δέκα σταδίων.

Μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεῦσαι τὸν ἱερά τοῦ Ἡφαίστου, τῷ οὐνομα εἶναι 141
Σεθῶν· τὸν ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων
ὥς οὐδὲν δεησόμενον αὐτῶν, ἀλλὰ τε δὴ ἄτιμα ποιεῦντα ἐς αὐτοὺς καὶ
σφεας ἀπελέσθαι τὰς ἀρούρας, τοῖσι ἐπὶ τῶν προτέρων βασιλέων δεδοσθαι
15 ἑξαιρέτους ἐκάστῳ δυνάδεκα ἀρούρας. μετὰ δὲ ἐπ' Αἰγυπτὸν ἐλαύνειν 2
στρατὸν μέγαν Σαναχάριβον βασιλέα Ἀραβίων τε καὶ Ἀσσυρίων· οὐκ
ὦν δὴ ἐθέλειν τοὺς μαχίμους τῶν Αἰγυπτίων βοηθεῖν. τὸν δὲ ἱερά ἐς 3

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 141, 2 (ad Σαναχάριβον) τὸν Σαναχρεῖμ λέγει B

T 10 Steph. Byz. Ἑλβῶ· νῆσος· Ἡρόδοτος δευτέρα || 15—p. 228, 13 Ios. Ant.
X 1, 18—20 παραχθείς οὐκ ὑπὸ τούτων ὁ βασιλεὺς Σαναχάριβος ἄπρακτος, ὥς ἔφη,
ἀνεχώρησε καταλιπὼν τὸ Πηλοῦσιον. περὶ τούτου τοῦ Σαναχάριβου καὶ Ἡρόδοτος
ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἱστοριῶν αὐτοῦ φησὶν, ὥς οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν τῶν Αἰγυπτίων
ἐλθοὶ βασιλέα ἱερέα ὄντα τοῦ Ἡφαίστου, πολιορκῶν δὲ τὸ Πηλοῦσιον ἔλυσε τὴν πολιορκίαν
ἐξ αἰτίας τοιαύτης· ἤθελε ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων τῷ θεῷ, ᾧ γενόμενος
ἐπὶ πόκος ὁ θεὸς πληγὴν ἐνέσκηπτε τῷ Ἀραβί. (πλανᾶται γὰρ καὶ τούτῳ Ἡρόδοτος
ὅτι Ἀσσυρίων λέγων τὸν βασιλέα, ἀλλ' Ἀράβων.) μὴ γὰρ πλῆθος φησι μὴ
νικτὶ τὰ τόξα καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα διαφανεῖν τῶν Ἀσσυρίων καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἔχοντα
τόξα τὸν βασιλέα τὴν στρατιὰν ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ Πηλοῦσιου. καὶ Ἡρόδοτος μὲν
οὕτως μαρτυρεῖ ἱστορῶν, ἀλλὰ καὶ Βηρωσσὸς ὁ τὰ Χαλδαϊκὰ συγγραφάμενος μνημονεύει

6 Thom. Mag. 346 (s. v. σιγῇ) οὐ μόνον ἡρώφα τοῦ δεινός· φαμέν, ἀλλὰ καὶ ἡ σιγῇ
τοῦ δεινός· Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· σιγῇ — κομίζειν || 8 Λέξ. (seriatim conser.
tantum) Ἀμυρταίου· εἰμαρτοῦ || 15 Eust. II. 210 (ad B 227) ἑξαιρέτοι· οὐ μόνον
γυναικες, ἀλλὰ καὶ ἄρourke παρὰ Ἡροδότῳ· καὶ ἐπὶ ἄλλων δὲ πολλῶν τὸ ἑξαιρέτον
τίθεται

1 ἐτάρασσε D || 2 ἐκ τῆς] ἐξ RSV | Σαβακός vel Σαβάκος RSV || 4 ἀρχειν om. C ||
φιντᾶν C || 8 Ἀμαρταίου R (cf. Lexx.) | τριηκόσια Hemmerdinger Les manuscrits
168 (T = 300 pro + = 700 perperam interpretatus est librarius) || 9 βασιλῆς M
Ald. || 10 Ἑλβῶ BT || 12 τοὺς μαχίμους coni. Legrand || 13 αὐτὸν TRV^{ac} || 14 τῇ-
σι M | προτέρων] πρόσθε(ν) DRSV | βασιλῶν M Ald. || 16 τε καὶ Ἀσσυρίων] cf.
Ioseph. || 17 δὴ] δὲ DRSV

- ἀπορίην ἀπειλημένον ἐσελθόντα ἐς τὸ μέγαρον πρὸς τῷγαλμα ἀποδύ-
 ρεσθαι, οἷα κινδυνεύει παθεῖν· ὀλοφυρόμενον δ' ἄρα μιν ἐπελθεῖν ἔπνον
 καὶ οἱ δόξαι ἐν τῇ ὄψει ἐπιστάντα τὸν θεὸν θαρσύνειν, ὥς οὐδὲν πείσεται
 ἄχαρι ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατόν· αὐτὸς γάρ οἱ πέμψειν τιμωροὺς.
 4 τούτοις δὴ μιν πίσυνον [τοῖσι ἐνυπνίοισι] παραλαβόντα Αἰγυπτίων τοὺς 5
 βουλομένους οἱ ἐπεσθαι στρατοπεδεύσασθαι ἐν Πηλουσίῳ (ταύτῃ γὰρ εἰσι
 αἱ ἐσβολαί)· ἐπεσθαι δέ οἱ τῶν μαχίμων μὲν οὐδένα ἀνδρῶν, κατήλους δὲ
 5 καὶ χειρώνακτας καὶ ἀγοραίους ἀνθρώπους. ἐνθαῦτα ἀπικομένους τοῖσι
 ἐναντίοις αὐτοῖσι ἐπιχυθέντας νυκτὸς μὺς ἀρουραίους κατὰ μὲν φαγέειν
 τοὺς φαρετρεῶνας αὐτῶν, κατὰ δὲ τὰ τόξα, πρὸς δὲ τῶν ἀσπίδων τὰ 10
 ὄχανα, ὥστε τῇ ὑστεραίῃ φευγόντων σφέων γυμνῶν ὅπλων πεσεῖν πολλοὺς.
 6 καὶ νῦν οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐσθηκε ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἡφαίστου λίθινος ἔχων
 ἐπὶ τῆς χειρὸς μὺν, λέγων διὰ γραμμάτων, τάδε ἔς ἐμέ τις ὀρέων εὐσεβῆς
 ἔστω.
 142 Ἐς μὲν τοσόνδε τοῦ λόγον Αἰγύπτιοί τε καὶ οἱ ἱερεῖς ἔλεγον ἀποδεικνύντες 15
 ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸν ἱερεῖα τοῦτον τὸν τελευταῖον

AB CT P(p)M DR SV ad quos ab ἐνταῦθα (141, 5) usque ad μὺν (141, 6)
 accedit b

Σχόλ. 141, 4 (ad χειρώνακτας) χειροτέχνας καὶ τῆς μέσης B 141, 5 (ad τὰ
 ὄχανα) τοὺς πόρπακας, τοὺς δεσμούς B

T 8-13 Eust. II. 35 (ad A 39) Ἡρόδοτος δὲ καὶ Αἰγυπτιακὴν ἐκτίθεται ταύτην, ὅτι
 Ἀραβίων καὶ Ἀσσυρίων ἀπικομένων εἰς Αἴγυπτον ἐπιχυθέντες μῦες ἀρουραῖοι κατ-
 ἐφαγον μὲν τοὺς φαρετρεῶνας καὶ τὰ τόξα, πρὸς δὲ γε τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχανα, ὥστε
 τῇ ὑστεραίᾳ φευγόντων αὐτῶν γυμνῶν ὅπλων πεσεῖν πολλοὺς. καὶ ἔστηκεν ὁ τῆς
 Αἰγύπτου τότε βασιλεὺς ἔχων ἐπὶ τῆς χειρὸς μὺν

4 Greg. Cor. 141 τὸ πολεμεῖν 'ἀντιάζειν' λέγουσι || 11 Ἀέξ. ὄχανα· ἀσπίδων
 πόρπακες καὶ οἱ δεσμοὶ (ὄχανα ἀσπίδων· πόρπακες καὶ δεσμοὶ Lexx. alphab. ord.
 conser.). Hes. ὄχανον· ὁ τῆς ἀσπίδος πόρπαξ καὶ ὁ δεσμός. (ὄχάνοισι χεῖρα τιθέμενοι
 fort. legendum Anaer. 91 (81 D.), unde illud Photii et Suidae ὄχάνοις· δεσμοῖς, quod
 irrepsit in Herodoteas Lexx.)

1 ἀπειλημένον codd., em. Reiske, cf. I 24, 4; VIII 109, 2 | ἐλθόντα R | ἀποδύ-
 ρασθαι M Ald. || 2 κινδυνεύειν MRSV || 3 ἄρα AB¹ | θαρσύνειν DRSV || 4 τῶν D |
 πέμψει ABCPT || 5 δὴ μιν μὲν δὴ pM Ald. | τοῖσι ἐνυπνίοισι τοῖσι Αἰγυπτίοισι DR
 SV del. Gomperz (glossa marginalis in textum irrepsisse videtur) | Αἰγυπτίοισι C¹ ||
 6 οἱ om. M || 7 μὲν om. MR || 8 χειρώνακτας vel χειρονάκτας D¹SV χειρώνακτας
 vel χειρωνάκτας D² cett. | ἀγορέους R | ἐνταῦθα B | sic intellige: 'mures agrestes
 nocte advenientes perfusos super illos [vel ipsos] adversariorum comedisse phare-
 tras . . .'; aliter intelligit Eust. (Ἀραβίων καὶ Ἀσσυρίων ἀπικομένων): ἀπικομένοις
 propos. Schaefer, sequi. Hude | τοῖς D || 9 αὐτοῖσι om. R. secl. Reiske Hude ||
 10 αὐτέων M Ald. | πρὸς δὲ γε Eust. || 11 ὅπλων PMDRSV Eust. ἀνόπλων AB
 CT, quod utpote glossema ad γυμνῶν del. Stein || 12 ἐν om. DRSV || 15 οἱ
 om. MSV || 16 βασιλέως A¹B¹

βασιλεύσαντα μίαν τε καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριηκοσίας γενεάς ἀνθρώπων
 γενομένας καὶ ἐν ταύτησι ἀρχιερέας καὶ βασιλέας ἑκατέρους τοσούτους
 γενομένους. καίτοι τριηκοσίαι μὲν γενεαὶ ἀνδρῶν δυνάεσσι μύρια ἕτεα 2
 (γενεαὶ γὰρ τρεῖς ἀνδρῶν ἑκατὸν ἕτεά ἐστι), μῆς δὲ καὶ τεσσαράκοντα ἔτι
 5 τῶν ἐπιλοίπων γενεῶν, αἱ ἐπῆσαν τῇσι τριηκοσίῃσι, ἐστὶ τεσσαράκοντα
 καὶ τριηκοσία καὶ χίλια ἕτεα. οὕτως ἐν μυρίοις τε ἔτεσι καὶ χιλίοις καὶ 3
 πρὸς τριηκοσίαις τε καὶ τεσσαράκοντα ἔλεγον θεὸν ἀνθρωποειδέα οὐδένα
 γενέσθαι· οὐ μὲν οὐδὲ πρότερον οὐδὲ ὕστερον ἐν τοῖσι ὑπολοίποισι
 Αἰγύπτου βασιλεῦσι γενομένοις ἔλεγον οὐδὲν τοιοῦτον. ἐν τοίνυν τούτῳ 4
 10 τῷ χρόνῳ τετράκις ἔλεγον ἐξ ἡθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι· ἔνθα τε νῦν
 καταδύεται, ἐνθεῦτεν δις ἐπαντεῖλαι, καὶ ἔνθεν νῦν ἀνατέλλει, ἐνθαῦτα
 δις καταδύει· καὶ οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἑτεροιωθῆναι,
 οὔτε τὰ ἀπὸ τῆς γῆς οὔτε τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ σφί γινόμενα οὔτε τὰ
 ἀμφὶ νοσοῦς οὔτε τὰ κατὰ τοὺς θανάτους.
 15 Πρότερον δὲ Ἐκαταίῳ τῷ λογοποιῷ ἐν Θήβῃσι γενεηλογήσαντί τε 143
 ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατριὴν ἐς ἑκαιδέκατον θεὸν ἐποίησαν οἱ
 ἱερεῖς τοῦ Διός, οἷόν τι καὶ ἔμοι οὐ γενεηλογήσαντι ἑμεωυτόν· ἐσαγαγόντες 2
 ἐς τὸ μέγαρον ἔσω ἐὸν μέγα ἐξηρίθμεον δεικνύντες κολοσσὸς ξυλῖνον
 τοσούτους, ὅσους περ εἶπον· ἀρχιερεὺς γὰρ ἕκαστος αὐτόθι ἴσταται ἐπὶ
 20 τῆς ἑωυτοῦ ζόης εἰκόνα ἑωυτοῦ. ἀριθμούντες ὧν καὶ δεικνύντες οἱ ἱερεῖς 3
 ἔμοι ἀπεδείκνυσαν παῖδα πατρὸς ἑωυτῶν ἕκαστον ἑόντα, ἐκ τοῦ ἀρχιστα

AB CT P(p)M DR SV

10 Thom. Mag. 147 (s. v. ἐξ) ἡ 'ἐξ' ἐστὶν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ 'ἐξω' τίθεται. . . καὶ
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· τετράκις — ἀνατεῖλαι || 15 Harpocr. (s. v. λογοποιός) . . .
 καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ β'

1 τεσσαράκοντα ABCP || 1-2 ἀνθρώπων γενεάς γενομένας PMDRSV ἀνθρώ-
 πων γενομένας γενεάς T || 2 ἀρχιερέας PMD^cRV || 3 καίτοι καὶ DRSV | ἀνδρῶν
 γενεαὶ ABCTPM || 4 γενεαὶ — ἕτεα haplogr. om. D | τρεῖς — 5 ἐπιλοίπων om. M |
 τεσσαράκοντα ABP | ἔτι ἐπὶ ABCT || 5 τεσσαράκοντα ABCPD || 5-6 τριηκοσία
 καὶ τεσσαράκοντα M || 7 πρὸς om. ABCTPM | τριηκοσίαι R | τε om. CM | τεσ-
 σεράκοντα ABCPD τετταράκοντα M | οὐδένα om. M || 8 οὐ] οἱ DRV | μέντοι
 ABCTPM || 9 οὐδὲν τοιοῦτο AB τοιοῦτον οὐδὲν M Ald. || 10 ἔνθα — 11 ἐπανα-
 τεῖλαι haplogr. om. RSV || 11 ἐπανατεῖλαι MDRSV, v. grammaticam meam 180 ||
 12 καταβῆναι pM Ald. | ὑπὸ ταῦτα om. M || 13 ἀπό¹] ἐκ ABCTPM | ἀπό²] ἐκ ABC
 TPM | γινόμενα TDRV || 15 γενεηλογίσαντι MR || 15-16 ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι D
 ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι τε (vocem τε om. falso loco suppl. cod. quidam perditus)
 ABTPM ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντά τι C τε ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντί τε (te¹ in
 fine versus) Pp¹ δὲ ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντί τε p² om. RSV | καιδέκατον R
 ἐξ καὶ δέκατον PM || 17 ἔμοι συγγενεηλογήσαντι M Ald. | ἐσάγοντες V || 19 ἀρχι-
 ρεὺς DP | ἴστα PMDRSV || 20 ἑαυτοῦ bis C | ἱερεῖς C || 21 μοι MDRSV |
 ἑωυτὸν ἕκαστον T ἕκαστον ἑωυτὸν M Ald.

- 4 ἀποθανόντος τῆς εἰκόνος διεξιόντες. Ἐκαταίῳ δὲ γενεηλογήσαντι ἑωυτὸν
καὶ ἀναδήσαντι ἐς ἑκαταδέκατον θεὸν ἀντεγενεηλόγησαν ἐπὶ τῇ ἀριθμῇσει
οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι ἀνθρωπον· ἀντεγενεηλόγησαν
δὲ ᾧδε φάμενοι ἕκαστον τῶν κολοσσῶν πύρων ἐκ πυρώμιος γεγονέναι
(ἐς δὲ τοὺς πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριηκοσίους ἀπέδεξαν κολοσ-
σούς) 'πύρων' ἐπονομαζόμενον, καὶ οὔτε ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδη-
144 σαν αὐτούς. πύρμιος δὲ ἐστὶ κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν 'καλὸς κἀγαθός'. ἤδη
ὦν τῶν αἱ εἰκόνες ἦσαν, τοιούτους ἀπεδείκνυσάν σφας πάντας ἑόντας,
2 θεῶν δὲ πολλὸν ἀπαλλαγμένους. τὸ δὲ πρότερον τῶν ἀνδρῶν τούτων
θεοὺς εἶναι τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντας οὐκ ἑόντας ἅμα τοῖσι ἀνθρώ-
ποισι, καὶ τούτων αἰεὶ ἕνα τὸν κρατέοντα εἶναι· ὕστατον δὲ αὐτῆς βασι-
λεῦσαι Ὡρον τὸν Ὀσίριος παῖδα, τὸν Ἀπόλλωνα Ἕλληνες ὀνομάζουσι·
τοῦτον καταπαύσαντα Τυφῶνα βασιλεῦσαι ὕστατον Αἰγύπτου. Ὀσίρις δὲ
ἐστὶ Διόνυσος κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν.
- 145 Ἐν Ἑλληνι μὲν νῦν νεώτατοι τῶν θεῶν νομίζονται εἶναι Ἡρακλῆς τε καὶ 15
Διόνυσος καὶ Πάν, παρ' Αἰγυπτίοισι δὲ Πάν μὲν ἀρχαιότατος καὶ τῶν
ὀκτῶ τῶν πρώτων λεγομένων θεῶν, Ἡρακλῆς δὲ τῶν δευτέρων τῶν
δωδέκα λεγομένων εἶναι, Διόνυσος δὲ τῶν τρίτων, οἱ ἐκ τῶν δωδέκα
2 θεῶν ἐγένοντο. Ἡρακλῆς μὲν δὴ ὅσα αὐτοὶ Αἰγύπτιοί φασὶ εἶναι ἕτεα ἐς

AB CT P(p)M DR SV

T 4-5 Synes. de prov. 93 refert ad loc. || 7-14 Athenag. Legat. 24: v. ad 3, 2 ||
11-13 Eust. II. 346 (ad B 782) ἄλλοι τε οὖν Τυφῶνός μὲνηνται περιφανούς ἀνδρός
καὶ Ἡρόδοτος ἐν οἷς λέγει ὅτι Ὡρος ὁ Ἀπόλλων Αἰγυπτιστί, ὃς λέγεται καταπαύσας
Τυφῶνα βασιλεῦσαι ὕστατος Αἰγύπτου || 13-14 Eust. II. 629 (ad Z 133) Ἡρόδοτος
λέγει καὶ ὅτι Ὀσίρις καθ' Ἑλλάδα γλῶσσαν ὁ Διόνυσος || 16 Eust. Od. 1435 (ad β
85) Ἡρόδοτος δὲ ἄλλον τινα Πᾶνα ἱστορῶν φησὶν, ὅτι Πᾶν ἀρχαιότατος παρ' Αἰ-
γυπτίοις || 17 Arrian. anab. II 16 ad locum refert || 17-18 Plut. de Hdt. mal. 13
(mor. 857) καίτοι καὶ τὸν Αἰγύπτιον Ἡρακλέα τῶν δευτέρων θεῶν γενέσθαι λέγει
καὶ τὸν Διόνυσον τῶν τρίτων

1 διεξιόντες om. SV | διεξιόντες διὰ πασέων, ἐς (ἕως PpM) οὐ ἀπέδεξαν ἀπάσας
αὐτάς PMDRSV (cf. lin. 5) || 2 ἀναδήσαντι ἑωυτὸν C | ἐξ καὶ δέκατον M || 3 ἀν-
θρώπων D¹ || 4 ἑκάστῳ DRSV || 5 ὁ τοὺς SV | τεσσαράκοντα ABDS ||
5-6 ἀπέδεξαν - ἐπονομαζόμενον] ἀπηριθμήσαν αὐτοὺς πύρων ἐκ πυρώμιος γενό-
μενον DRSV (cf. Weber BPhW 1941, 285). sic intellige: 'cognomine vocatum pyro-
mide'; voces καλὸς κἀγαθός usu titulorum Aegyptiaco pirōmi 'vir (sc. κατ' ἐξο-
χήν)' idem valere demonstrat Dowatur, Bibl. Class. Or. 10, 1965, 145 ss. || 6 ἐξο-
2 om. R || 8 πάντας] αὐτοὺς Athenag. || 9 ἀπηλλαγμένους TMDRSV Athen. || 10 οὐκ
ἐόντας] οἰκόντας CDRSV || 11 τοῦτον M | αἰεὶ Athen. | ὕστατον Athen. || 12 Ὀσί-
ριος D Ὀσίριος Athen. || 15 Ἡρακλῆς] v. grammaticam meam 68 || 16 τῶν
om. R || 17 πρώτων λεγομένων om. SV || 17-18 Ἡρακλῆς - λεγομένων om. pM
Ald.

Ἀμασιν βασιλέα, δεδήλωταί μοι πρόσθε· Πανὶ δὲ ἔτι τούτων πλέονα
 λέγεται εἶναι, Διόνυσον δ' ἐλάχιστα τούτων, καὶ τούτῳ πεντακισχίλια καὶ
 μύρια λογίζονται εἶναι ἐς Ἀμασιν βασιλέα. καὶ ταῦτα Αἰγύπτιοι ἀτρεκέως 3
 φασὶ ἐπίστασθαι αἰεὶ τε λογιζόμενοι καὶ αἰεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα.
 5 Διόνυσον μὲν νῦν τῷ ἐκ Σεμέλης τῆς Κάδμου λεγομένῳ γενέσθαι κατὰ 4
 χίλια ἔτεα μάλιστα ἐστὶ ἐς ἐμέ, Ἡρακλῆι δὲ τῷ Ἀλκμήνης κατὰ εἰνακόσια,
 Πανὶ δὲ τῷ Πηλεόπῃ (ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Εὐρώμῃ λέγεται γενέσθαι ὑπὸ
 Ἑλλήνων ὁ Πάν) ἐλάσσω ἔτεά ἐστι τῶν Τρωικῶν, κατὰ τὰ ὀκτακόσια
 μάλιστα ἐς ἐμέ. τούτων ὧν ἀμφοτέρων πάρεστι χρᾶσθαι, τοῖσί τις 146
 10 πείσεται λεγομένοις μᾶλλον· ἐμοὶ δ' ὧν ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη ἀποδέδεκται.
 εἰ μὲν γὰρ φανεροὶ τε ἐγένοντο καὶ κατεγήρασαν καὶ οὗτοι ἐν τῇ Ἑλλάδι,
 κατὰ περ Ἡρακλῆς ὁ ἐξ Ἀμφιτρύωνος γενόμενος καὶ δὴ καὶ Διόνυσος ὁ
 ἐκ Σεμέλης καὶ Πάν ὁ ἐκ Πηλεόπῃς γενόμενος, ἔφη ἂν τις καὶ τούτους
 15 ἄλλους γενομένους ἄνδρας ἔχειν τὰ ἐκείνων οὐνόματα τῶν προγεγονότων
 θεῶν· νῦν δὲ Διόνυσόν τε λέγουσι οἱ Ἕλληνες, ὥς αὐτίκα γεόμενον ἐς 2
 τὸν μηρὸν ἐνεργάματο Ζεὺς καὶ ἦναι ἐς Νύσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου
 ἐοῦσαν ἐν τῇ Αἰθιοπίῃ, καὶ Πανὸς γε πέρι οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν, ὅκη ἐτράπετο
 γεόμενος. δῆλα ὦν μοι γέγονε, ὅτι ὕστερον ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τούτων
 τὰ οὐνόματα ἢ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν. ἀπ' οὗ δὲ ἐπύθοντο χρόνου, ἀπὸ
 20 τούτου γενεηλογέουσι αὐτῶν τὴν γένεσιν.
 Ταῦτα μὲν νῦν αὐτοὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι· ὅσα δὲ οἱ τε ἄλλοι ἄνθρωποι 147
 καὶ Αἰγύπτιοι λέγουσι ὁμολογέοντες τοῖσι ἄλλοις κατὰ ταύτην τὴν
 χώραν γενέσθαι, ταῦτ' ἤδη φράσω, προσέσται δέ τι αὐτοῖσι καὶ τῆς ἐμῆς
 ὄριος.

AB CT P(p)M DR SV

[Aμ]α[σι]ν — βα[σι]λεα (145, 2) Pap. Fackelmann 7

Σχόλ. 145, 3 (ad λογιζόμενοι) ψηφίζοντες B

T 15–17 Eust. Dion. 1153 Ἡρόδοτος . . . περὶ πού τὴν Αἴγυπτον τὸν μῦθον τοῦ-
 τον τελεσφορεῖ λέγων ὅτι ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον εἰς τὸν μηρὸν ἀνεργάματο (ἐνεργά-
 ματο codd. duo) καὶ ἦνεγκεν εἰς Νύσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου οὔσαν

1 πλέονα ABCT πλεω Pap. Fackelmann || 5–6 κατὰ χίλια ἔτεα] κατὰ ἐξα-
 κόσια ἔτεα καὶ χίλια codd. quod ex κατὰ χ' ἔτεα et inde κατὰ ἐξακόσια ἔτεα supra
 lin. in κατὰ χίλια correcto verisimillime ortum est; errorem in generationum numero
 suspicabantur edd. omnes et variis modis textum restituunt || 6 Ἡρακλῆι — 9 ἐς
 ἐμέ haplogr. om. C¹ | ἐνακόσια D^{ac} ἐννακόσια D^rRSV εἰνακόσια ἔτεα ABC
 εἰνακόσια ἐτῆ T || 7 τῷ ἐκ Πηλεόπῃς ABCTPM || ■ τὰ haplogr. om. CTMMD
 RSV || 10 ὧν om. M | ἀποδέδεκται M || 12 Ἡρακλῆς MDRSV | καί² om. M ||
 14 ἄνδρας γενομένους ABCT || 15 δέ] τε DRSV || 16 ἀνεργάματο MS Eust. codd.
 plur. ἐράματο A¹BC ἐράματο A²T | Νύσαν T Eust. || 18 μοι ὧν ABCTPM |
 ἐγγόνε(v) DRSV || 21 ὅσα — 22 λέγουσι om. T | τε om. ABC || 23 αὐτοῖς M
 (ut vid.) Ald.

- 2 Ἐλευθερωθέντες Αἰγύπτιοι μετὰ τὸν ἱερά τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα
(οὐδένα γὰρ χρόνον οἷοί τε ἦσαν ἄνεν βασιλέος διαπαύσθαι) ἐστήσαντο
3 δυνάδεκα βασιλέας δυνάδεκα μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν. οὗτοι
ἐπιγαμίας ποιησάμενοι ἐβασίλευον νόμοισι τοῖσδε χρεώμενοι, μήτε κατ-
αιρέειν ἀλλήλους μήτε πλέον τι δίζησθαι ἔχειν τὸν ἕτερον τοῦ ἑτέρου εἶναι
4 τε φίλους τὰ μάλιστα. τῶνδε δὲ εἴνεκα τοὺς νόμους τούτους ἐποιέοντο
ἰσχυρῶς περιστέλλοντες· ἐκέχρηστό σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοισι
ἐς τὰς τυραννίδας τὸν χαλκῆ φιάλῃ σπείσαντα αὐτῶν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ
Ἡφαίστου, τοῦτον ἀπάσης βασιλεύσειν Αἰγύπτου (ἐς γὰρ δὴ τὰ πάντα
148 ἱρὰ συνελέγοντο). καὶ δὴ σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι κοινῇ, δόξαν δὲ
σφι ἐποίησαντο λαβύρινθον, ὀλίγον ὑπὲρ τῆς λίμνης τῆς Μοιρίου κατὰ
Κροκοδείλων καλεομένην πόλιν μάλιστα κη κείμενον, τὸν ἐγὼ ἥδη εἶδον
2 λόγον μέζω. εἰ γὰρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τευχέα τε καὶ ἔργων ἀπόδειξιν
συλλογίσαιτο, ἐλάσσονος πόνου τε ἂν καὶ δαπάνης φανείη ἐόντα τοῦ
λαβυρίνθου τούτου. καίτοι ἀξιόλογός γε καὶ ὁ ἐν Ἐφέσῳ ἐστὶ νηὸς καὶ ὁ
3 ἐν Σάμῳ. ἦσαν μὲν νῦν καὶ αἱ πυραμίδες λόγον μέζοντες καὶ πολλῶν
ἐκάστη αὐτέων Ἑλληνικῶν ἔργων καὶ μεγάλων ἀνταξίη, ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος
4 καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυνάδεκα μὲν εἰσι αἱ αὐλαὶ κατὰ-
στεργοὶ ἀντίπυλοι ἀλλήλησι, ἕξ μὲν πρὸς βορέω, ἕξ δὲ πρὸς νότον τετραμ-
μέναι, συνεχεές, τοίχος δὲ ἔξωθεν ὁ αὐτός σφρας περιέργει. οἰκήματα
20 δ' ἐνεσσι διπλᾶ, τὰ μὲν ὑπόγαια, τὰ δὲ μετέωρα ἐπ' ἐκείνοισι, τρισχίλια
5 ἀριθμόν, πεντακοσίων καὶ χιλίων ἐκάτερα. τὰ μὲν νῦν μετέωρα τῶν
οἰκημάτων αὐτοὶ τε ὠρῶμεν διεξιόντες καὶ αὐτοὶ θεησάμενοι λέγομεν, τὰ
δὲ αὐτῶν ὑπόγαια λόγοισι ἐπυνθανόμεθα. οἱ γὰρ ἐπεσσεῶτες τῶν

AB CT P(p)M DR SV

T 11—12 Steph. Byz. Κροκοδείλων πόλις· πόλις ἐν τῇ Μοιρίδι λίμνῃ ἐν Αἰγύπτῳ.
Ἡρόδοτος δευτέρῳ

2 οἶον RV | βασιλέως CTP || ■ ἐς δυνάδεκα μοίρας ABCTPM (cf. II 4, 1, VII
121, 2) || 4 τοῖσδε BCTM τοῖσι δὲ vel τοῖσιδε rell., v. grammaticam meam 114 |
χρεώμενοι Pp || 5 δίζεσθαι B¹PD || 6 δὲ om. ABCT | ἐποιέοντο] ἐμοὶ ποιεῖντο
DRV || 7 ἰσχυροῦς DRSV | ἐκέχρητό CDRSV || 8 αὐτῶν ἐν τῷ] αὐτὸν ἐν τῷ T
ἂν τῶν ἐν τῷ D ἂν τῷ S ἂν τῶν RV || 9 ἐς] ὡς RS δς D^{ac}V ὡς D^c || 11 Μύ-
ριος TD^cRSV || 12 πόλιν om. M | ἵδον PDRSV || 13 μέζω λόγον M | μεῖζω V |
ad tā in mg. sub obelo annotat ἐς τὰ A² | ἀπόδειξιν D || 14 συλλογήσaiτο D | τε]
τὰ S τὸ V || 15 γε] δὲ SV | νηὸς ἐστὶ ὁ M | νεὼς DRSV || 16 μέζονος V || 17 με-
ρίστων PpM Ald. | ἀνταξίη RV om. M || 18 αἱ om. ABCTPM || 19 βορέην PM
DRSV || 20 ἔξωθεν om. SV | σφρας om. M || 21 ὑπόγαια R | ἐπ' — 22 ἐκάτερα
om. T | ἐπ'] ὑπ' RSV || 21—22 τρισχίλια ἀριθμόν <τὰ πάντα>, πεντακοσίων propos.
Desrousseaux RPh 11, 1887, 58 || 23 ὠρέομεν Pp Ald. ὠρέωμεν C ὠρέωμεν TM ||
24 αὐτέων M Ald. | ὑπόγαια R ὑπόγαια V^{ac}

Αἰγυπτίων δεικνύναι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελον φάμενοι θήκας αὐτόθι εἶναι
 τῶν τε ἀρχῆν τὸν λαβυρίνθον τοῦτον οἰκοδομησάμενων βασιλέων καὶ τῶν
 ἱερῶν κροκοδείλων. οὕτω τῶν μὲν κάτω περὶ οἰκημάτων ἀκοῇ παραλαβόν- 6
 τες λέγομεν, τὰ δὲ ἄνω μέζονα ἀνθρωπῶν ἔργων αὐτοὶ ὠρώμεν, αἱ τε
 5 γὰρ ἔξοδοι διὰ τῶν στεγέων καὶ οἱ ἐλιγμοὶ διὰ τῶν αὐλέων ἐόντες ποικιλιώ-
 ται θῶμα μυρίον παρείχοντο ἐξ αὐλῆς τε ἐς τὰ οἰκήματα διεξιούσι καὶ ἐκ
 τῶν οἰκημάτων ἐς παστάδας ἐς στέγας τε ἄλλας ἐκ τῶν παστάδων καὶ ἐς
 αὐλὰς ἄλλας ἐκ τῶν οἰκημάτων. ὁροφὴ δὲ πάντων τούτων λιθίνη κατὰ περ οἱ 7
 τοῖχοι, οἱ δὲ τοῖχοι τύπων ἐγγεγλυμμένων πλέοι, αὐλὴ δὲ ἐκάστη περιστυ-
 10 λος λίθου λευκοῦ ἁρμοσμένον τὰ μάλιστα· τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος
 τοῦ λαβυρίνθου ἔχεται πυραμὶς τεσσαρακοντόργυιος, ἐν τῇ ζῶα μεγάλα
 ἐγγέγλυπται· ὁδὸς δ' ἐς αὐτὴν ὑπὸ γῆν πεποιήται.

Τοῦ δὲ λαβυρίνθου τούτου ἐόντος τοιοῦτον θινῶμα ἔτι μέζον παρέχεται 149
 ἡ Μοίριος καλεομένη λίμνη, παρ' ἣν ὁ λαβυρίνθος οὗτος οἰκοδόμηται.
 15 τῆς τὸ περίμετρον τῆς περιόδου εἰς στάδιοι ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι
 (σχοίνων ἐξήκοντα ἐόντων) ἴσοι καὶ αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θάλασσαν·
 κεῖται δὲ μακρὴ ἡ λίμνη πρὸς βορρῆν τε καὶ νότον ἐοῦσα βάθος, τῇ βαθυ-
 τάτῃ αὐτὴ ἐωυτῆς, πεντηκοντόργυιος. οὗτι δὲ χειροποίητός ἐστι καὶ 2
 ὀρυκτὴ, αὐτὴ δηλοῖ· ἐν γὰρ μέσῃ τῇ λίμνῃ μάλιστα κη ἐστᾶσι δύο πυρα-
 20 μίδες τοῦ ὕδατος ὑπερέχουσαι πεντήκοντα ὀργυιάς ἑκατέρῃ, καὶ τὸ
 κατ' ὕδατος οἰκοδόμηται ἕτερον τοσοῦτον, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρῃσι ἔπεστι
 κολοσσὸς λίθινος κατήμενος ἐν θρόνῳ. οὕτω αἱ μὲν πυραμίδες εἰς ἑκατὸν 3
 ὀργυιέων (αἱ δ' ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαι εἰς στάδιον ἐξάπλεθρον, ἐξαπέδον
 μὲν τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης καὶ τετραπῆχρος, τῶν ποδῶν μὲν τετραπα-
 25 λαίστων ἐόντων, τοῦ δὲ πήχους ἐξαπαλαίστου). τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ 4

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 149, 2 (ad κολοσσός) ἀγαλα, ἀνδριάς B

2 τὸν] τὴν T | τούτων ABT || 4 ἀνθρωπῶν ut vid. D¹ ἀνθρωπῶν R¹ ἀν-
 θρωπῶν D² ἀνθρωποῶν V | ὠρώμεν PpT ὠρώμεν DRSV ὠρώμεν CM ||
 5 στεγέων] γέων SV | ἐλιγμένοι ABC | ποικιλότατοι T || 6 θινῶμα CPMDRSV |
 παρέχοντο D^aM Ald. | ἐς] εἰς V καὶ R || 7 ἐς στέγας τε RS ἐστέγασται V ||
 8 ἄλλας om. MDRSV | τούτων πάντων M | κατὰ περ om. T || 9 οἱ δὲ τοῖχοι ha-
 plogr. om. TDRSV | ἐγγεγλυμένων CP γεγλυμμένων DRSV | ἐκάστη — 10 τῆς
 δὲ haplogr. om. SV || 11 τεσσαρακοντόργυιος TMV || 12 αὐτὴν — 13 τοιοῦτου
 om. RSV || 13 θινῶμα TD¹ | μεῖζον V | παρέχεται παρὲ V πάρεστιν S || 14 Μύριος
 RSV | ὀκοδόμηται M || 15 τῆς περιόδου secl. Legrand || 16 ἴσοι] r suprascr. fini
 vocis A¹ || 17 κέεται CTPpM | ἡ λίμνη μακρὴ M | βορρῆν DRSV || 18 αὐτὴ om. CP¹
 hab. P²p cett. || 21 ὀκοδόμηται M | τοσοῦτο ABTPM | ἀμφοτέρῃσι T || 22 κατήμε-
 νος D | τούτω DRSV || 23 δίκαιαι om. SV | ἐξαπόδον CTP || 24 μὲν¹] δὲ DRS(?) V
 secl. Krueger Hude τε ser. Stein | μετρεομένης MRV | τετραπαλαίστων et ἐξα-
 παλαίστων] sed cf. I 50, 2 || 25 τῇ om. C

- λίμνη αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι (ἄνδρος γὰρ δὴ δεινῶς ἔστι <ῆ> ταύτη), ἐκ
 τοῦ Νείλου δὲ κατὰ διώρυχα ἐσῆκται καὶ ἐξ μὲν μῆρας ἔσω ῥέει ἐς τὴν
 5 λίμνην, ἐξ δὲ μῆρας ἔξω ἐς τὸν Νεῖλον αὐτὴς· καὶ ἑπεὰν μὲν ἑκρέη ἔξω,
 ἦδε τότε τοὺς ἐξ μῆρας ἐς τὸ βασιλῆιον καταβάλλει ἐπ' ἡμέρην ἐκάστην
 τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων, ἑπεὰν δὲ ἐσῇ τὸ ὄδιον ἐς αὐτήν, εἰκοσι
 150 μνέας. ἔλεγον δὲ οἱ ἐπιχώριοι καὶ ὥς ἐς τὴν Σύρτιν τὴν ἐν Λιβύῃ ἐκδιδοῖ
 ἡ λίμνη αὕτη ὑπὸ γῆν τετραμμένη τὸ πρὸς ἐσπέρην ἐς τὴν μεσόγειαν
 2 παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὑπὲρ Μέμφιος. ἐπεῖτε δὲ τοῦ ὀρύγματος τούτου οὐκ ὤρων
 τὸν χοῦν οὐδαμοῦ ἔοντα — ἐπιμελὲς γὰρ δὴ μοι ἦν — εἰρόμην τοὺς ἀγχιστα
 οἰκόντας τῆς λίμνης, ὅκου εἴη ὁ χοῦς ὁ ἐξορυχθεῖς. οἱ δὲ ἔφρασαν μοι 10
 ἵνα ἐξεφορήθῃ καὶ εὐπετέως ἔπειθον· ἦδε γὰρ λόγῳ καὶ ἐν Νίνῳ τῇ
 Ἀσσυρίῳ πόλει γενόμενον ἕτερον τοιοῦτον. τὰ γὰρ Σαρδαναπάλλον τοῦ
 Νίνου βασιλέως ἔοντα μεγάλα χρήματα καὶ φυλασσόμενα ἐν θησαυροῖσι
 καταγαλοῖσι ἐπενόησαν κλώπες ἐκφορῆσαι. ἐκ δὴ ὦν τῶν σφετέρων οἰκίων
 ἀρξάμενοι οἱ κλώπες ὑπὸ γῆν σταθμεύμενοι ἐς τὰ βασιλῆα οἰκία ὤρουσον, 15
 τὸν δὲ χοῦν τὸν ἐκφορεόμενον ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ὅπως γένοιτο νύξ, ἐς τὸν
 Τίγρην ποταμὸν παραρρέοντα τὴν Νίνον ἐξεφόρεον, ἐς δὲ κατεργάσαντο,
 4 ὅ τι ἐβούλοντο. τοιοῦτον ἕτερον ἤκουσα καὶ <κατὰ> τὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ
 λίμνης ὀρυγμα γενέσθαι, πλὴν οὐ νυκτός, ἀλλὰ μετ' ἡμέρην ποιεύμενον·
 ὀρύσσοντας γὰρ τὸν χοῦν τοὺς Αἰγυπτίους ἐς τὸν Νεῖλον φορέειν, ὁ δὲ 20
 ὑπολαμβάνων ἔμελλε διαχέειν. ἡ μὲν νυν λίμνη αὕτη οὕτω λέγεται
 ὀρυχθῆναι.
- 151 Τῶν δὲ δυνάδεκα βασιλέων δικαιοσύνην χρεωμένων ἀνὰ χρόνον, ὥς
 ἔθυσαν ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡραίστου, τῇ ὑστάτῃ τῆς ὀρτῆς μελλόντων
 κατασπείσειν ὁ ἀρχιερεὺς ἐξήνεικέ σφι φιάλας χρυσέας, τῇσι περ ἑώθεσαν 25
 2 σπένδειν, ἀμαρτῶν τοῦ ἀριθμοῦ ἑνδεκα δυνάδεκα εὐοῖσι. ἐνθαῦτα ὥς οὐκ
 εἶχε φιάλην ὁ ἑσχατος ἐστεῶς αὐτῶν Ψαμμήτιχος, περιελόμενος τὴν

AB CT P(p)M DR SV

1 δὴ δεινῶς | δεινῶς DRV | ῆ add. Reiske || 3 αὐτῆς ABTD RV | ῥέη M ||
 4 ἦδε B || 6 ἐς Λιβύην ABCT || 7 τετραμμένη C τετραμένη T | μεσόγειαν SV με-
 σόγειαν R || 8 ὤρων TPp ὄρων RSV ὤρων C || 9 ἑρόμην ABCTPM εἰρόμην
 SV || 11 ἐξορύχθη M ἐξεφορήθη T | ἦδε R ἦδε C | λόγον ACT o in ω corr.
 et λόγῳ in mg. adser. A man. post. λόγῳ B || 12 πόλει ABCTD² | ἕτερόν τι
 τοιοῦτο PpM Ald. | Σαρδαναπάλλον MRSV || 13 βασιλέως M | ἔοντα χρήματα
 μεγάλα T χρήματα ἔοντα μεγάλα M Ald. || 14 καταγείσιν RSV | οἰκίων ABCT
 PM || 15 σταθμεύμενοι MD^c Ald. | ὤρουσον S ὠρουσον R || 16 δὲ om. C | ἐκφε-
 ρόμενον TPM DRV | ἐκ| τὸν ἐκ DRV | γίνουτο DRV || 17 Τίγρην TPDRV
 παραρρέοντα ABCDR | τὴν| τὸν T || 18 κατὰ add. Krueger, sequ. Hude || 21 αὐτῇ
 RV || 23 δυνάδεκα V | χρεωμένων P χρεωμένων p cett. | ἀνὰ χρόνον om. M ||
 24 ὀρτῆς AB || 25 ἀρχιερεὺς PD^c S | ἐξήνεικέ CP ἐξήνει καὶ R || 27 αὐτῶν M
 Ald. | Ψαμμήτιχος CP

κυνήν ἐοῦσαν χαλκὴν ὑπέσχε τε καὶ ἔσπευδε. κυνέας δὲ καὶ οἱ ἄλλοι
 ἀπαντες ἐφόρεον βασιλέες καὶ ἐτύγχανον τότε ἔχοντες. Ψαμμήτιχος μὲν 3
 νυν οὐδενὶ δολερῷ νόφ χρεώμενος ὑπέσχε τὴν κυνήν, οἱ δὲ ἐν φρενὶ
 λαβόντες τό τε ποιηθὲν ἐκ Ψαμμητίχου καὶ τὸ χρηστήριον, ὃ τι ἐκέ-
 5 χρηστό σφι (τὸν χαλκὴν σπείσαντα αὐτῶν φιάλῃ τοῦτον βασιλέα ἔσεσθαι
 μῦθον Αἰγύπτου), ἀναμνησθέντες τοῦ χρησμοῦ κτείνειν μὲν οὐκ ἐδικαίω-
 σαν Ψαμμήτιχον, ὡς ἀνεύρισκον βασανίζοντες ἐξ οὐδεμιᾶς προνοίας
 αὐτὸν ποιήσαντα, ἐς δὲ τὰ ἔλα ἐδοξέ σφι διῶξαι φιλώσαντας τὰ πλεῖστα
 τῆς δυνάμεις, ἐκ δὲ τῶν ἐλέων ὀρμώμενον μὴ ἐπιμίλγεσθαι τῇ ἄλλῃ
 10 Αἰγύπτῳ. τὸν δὲ Ψαμμήτιχον τοῦτον πρότερον φεύγοντα τὸν Αἰθίοπα 152
 Σαβακῶν, ὃς οἱ τὸν πατέρα Νεκῶν ἀπέκτεινε, τοῦτον φεύγοντα τότε ἐς
 Συρίην, ὡς ἀπαλλάχθη ἐκ τῆς ὀφίος τοῦ ὀνείρου ὁ Αἰθίοψ, κατήγαγον
 Αἰγυπτίαν οὗτοι, οἱ ἐκ νομοῦ τοῦ Σαῖτέων εἰσι. μετὰ δὲ βασιλεύοντα τὸ 2
 δεῦτερον πρὸς τῶν ἑνδεκα βασιλέων καταλαμβάνει μιν διὰ τὴν κυνήν
 15 φεύγειν ἐς τὰ ἔλα. ἐπιστάμενος ὢν, ὡς περιωβρισμένος εἴη πρὸς αὐτῶν, 3
 ἐπενόεε τίσασθαι τοὺς διώξαντας. πέμπαντι δὲ οἱ ἐς Βουτοῦν πόλιν ἐς τὸ
 χρηστήριον τῆς Αἰγυπτῶν, ἔνθα δὴ Αἰγυπτίοισι ἐστὶ μαντήιον ἀφευδέστατον,
 ἦλθε χρησμός, ὡς τίσις ἦξει ἀπὸ θαλάσσης χαλκίων ἀνδρῶν ἐπιφανέντων,
 καὶ τῷ μὲν δὴ ἀπιστίῃ μεγάλη ὑπεκέχυντο χαλκίους οἱ ἄνδρας ἦξεν 4
 20 ἐπικούρους· χρόνον δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος ἀναγκαίῃ κατέλαβε Ἰωνάς
 τε καὶ Κῆρας ἀνδρας κατὰ λήϊον ἐκπλώσαντας ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον,

AB CT P(p)M DR SV

T 4 Athen. 231d: v. ad 37, 1

21 Greg. Cor. 69 τὸ 'ἐκπλεύσας' ἐκπλώσας λέγουσιν· Ἡρόδοτος· κατὰ λήϊον ἐκ-
 πλώσαντες

1 ὑπέσχε τε] ὑπέσχετο R | δέ] γὰρ pM Ald. || 2 πάντες CTPM | ἐφόρεον τε AB
 CTP | βασιλεῖς M Ald. | Ψαμμήτιχος CP | μὲν] δέ pM Ald. || 3 δολερῷ νόφ]
 δόλω M | ἐν om. DRSV || 4 τό om. M | ἐκέχρητό DSV | οὐκέχρητό R || 7 οὐδε-
 μιᾶς προνοίης] οὐδεμιᾶς αἰτίας RSV^{ac} | οὐδεμιᾶς αἰτίας V^c | οὐδεμιᾶς προνοίης T^c ||
 9 δυνάμεις] Ald. | δυνάμεις M | δύνμιος RV | ἐλάϊων C | ὀρμώμενον Pp | ὀρμώ-
 μενον CT Ald. | ὀρμώμενον M || 10 φεύγοντα om. DRSV || 11 Σαβάκων D | Σα-
 βάκων SV | Σάβακων R | Νέκων DRSV | ἐκῶν A¹ | Νεκῶν in mg. A man. post.
 ἐκῶν A^c BCTP | ἀπέκτεινε A || 12 ἀπηλλάχθη ABV¹ || 13 Σαῖτεω TPM DRSV ||
 14–15 φεύγοντα διὰ τὴν κυνήν S || 15 ὢν] δέ M || 16 ἐπενόει ABCT | ἐπενόησε S
 ἐπενόησε V ex ἐπενόει natum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 189 | οἱ om. DRSV |
 ἐς²] ἐν ἡ DRSV | ἐς² – 17 Αἰγυπτῶν secl. Herwerden, sequ. Hude || 17 ἀφευδέστατον
 μαντήιον DRV | ἀφευδέστατον PpM Ald. | ἀφευδέστατον χρηστήριον S || 18 ἦξει <οἱ>
 Schaefer || 19 τῶν μὲν δ' ἡ ἀπιστίῃ R || 21 ἄνδρας om. R | λήϊον SV^{ac} | λήϊον Greg.
 Cor.

ἐκβάντας δὲ ἐς γῆν καὶ ὀπλισθέντας χαλκῷ ἀγγέλλει τῶν τις Αἰγυπτίων
 ἐς τὰ ἔλθα ἀπικόμενος τῷ Ψαμμητίχῳ ὡς οὐκ ἰδὼν πρότερον χαλκῷ ἀνδρας
 ὀπλισθέντας, ὡς χάλκεοι ἄνδρες ἀπικόμενοι ἀπὸ θαλάσσης λεηλατεῦσι τὸ
 5 πεδῖον. ὁ δὲ μαθὼν τὸ χρηστήριον ἐπιτελεύμενον φίλα τε τοῖσι Ἴωσι καὶ
 Κασί ποιεῖται καὶ σφας μεγάλα ὑπισχνόμενος πείθει μετ' ἑωυτοῦ
 γενέσθαι· ὡς δὲ ἔπεισε, οὕτω ἅμα τοῖσι [μετ' ἑωυτοῦ] βουλομένοισι
 153 Αἰγυπτίοισι καὶ τοῖσι ἐπικούροισι καταρξεί τοὺς βασιλέας. κρατήσας δὲ
 Αἰγύπτου πάσης ὁ Ψαμμητίχος ἐποίησε τῷ Ἡφαίστῳ προπύλαια ἐν
 Μέμφι τὰ πρὸς νότον ἀνεμον τετραμμένα, αὐλήν τε τῷ Ἄπι, ἐν τῇ τρέφε-
 ται, ἑπεὶν φανῇ, ὁ Ἄπις, οἰκοδόμησε ἐναντίον τῶν προπυλαίων πῶσάν τε 10
 περιστερυλον ἐοῦσαν καὶ τύπων πλέην· ἀντὶ δὲ κίωνων ὑπεστάσι κολοσσοὶ
 δωδεκαπῆχες τῇ αὐλῇ. (ὁ δὲ Ἄπις κατὰ τὴν Ἑλλάδην γλώσσῃ ἐστι
 154 Ἐπαφος.) τοῖσι δὲ Ἴωσι καὶ τοῖσι Κασί τοῖσι συγκατεργασμένοισι αὐτῷ
 ὁ Ψαμμητίχος δίδωσι χώρους ἐνοικῆσαι ἀντίους ἀλλήλων τοῦ Νείλου τὸ
 μέσον ἔχοντας, τοῖσι οὐνόματα ἐτέθη Στρατόπεδα. τούτους τε δὴ σφι 15
 2 τοὺς χώρους δίδωσι καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὑπέσχετο, πάντα ἀπέδωκε. καὶ δὴ
 καὶ παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπτίους τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν ἐκδι-
 δάσκεσθαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐκμαθόντων τὴν γλώσσαν οἱ νῦν ἐρμηνέες ἐν
 3 Αἰγύπτῳ γέγονασι. οἱ δὲ Ἴωνές τε καὶ οἱ Κᾶρες τούτους τοὺς χώρους
 οἰκησαν χρόνον ἐπὶ πολλόν· εἰσι δὲ οὗτοι οἱ χώροι πρὸς θαλάσσης ὀλίγον 20
 ἔνευθε Βουβάστιος πόλις ἐπὶ τῷ Πηλουσίῳ καλεσμένῳ στόματι τοῦ
 Νείλου. τούτους μὲν δὴ χρόνῳ ὕστερον βασιλεὺς Ἀμασις ἐξαναστήσας
 ἐνθεῦτεν κατοίκησε ἐς Μέμφιν φυλακὴν ἑωυτοῦ ποιούμενος πρὸς Αἰγυ-
 4 πτίων. τούτων δὲ οἰκισθέντων ἐν Αἰγύπτῳ οἱ Ἕλληνες οὕτω ἐπιμισγόμενοι
 τούτοις τὰ περὶ Αἰγύπτου γινόμενα ἀπὸ Ψαμμητίχου βασιλέως ἀρξάμενοι 25
 πάντα καὶ τὰ ὕστερον ἐπιστάμεθα ἀτρεκέως· πρῶτοι γὰρ οὗτοι ἐν

AB CT P(p)M DR SV

γλωσσ[αν] (154, 2) — οἰ[κ]ησαν (154, 3) Pap. Ox. 1092 col. I

1 ἐς] εἰς T || 2 ὡς] ὅς T | οὐχ AB ≈ suprascr. A man. post. || 5 ὑπισχνόμε-
 ρος AB ὑπεσχνόμενος C (ex ὑπισχνόμενος potuit nasci) || 6 μετ' ἑωυτοῦ del.
 Abicht Curae Hdt., Progr. Johannei Lüneburg. Pasch. 1862, Krueger Hude τε τὰ
 ἑωυτοῦ Stein || 10 ὁ om. R | οἰκοδόμησε ἐναντίον T¹ οἰκοδόμησε*ἐναντίον B ||
 11 δὲ om. M || 13 συγκατεργασμένοις B¹ || 15 ἔχοντας DRSV | τὰ στρατό-
 πεδα DRSV || 16 δίδωσι] ἀπέδωκε M | τ' ὑπέσχετο M || 17 καὶ om. ABCT
 παρέλαβεν TRSV | διδάσκεσθαι DRSV || 18 τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν pM Ald. ||
 18—19 ἐν Αἰγύπτῳ ἐρμηνέες M || 19 τε καὶ οἱ ABCTPD Pap. Ox. 1092 τε καὶ M
 καὶ οἱ cett. | χώρους Pap. Ox. 1092 D^c rell. χρόνους PD^cRSV || 20 οἰκῆσαν M
 χρόνον] χώρον S | ὀλίγον θαλάσσης M Ald. || 21 καλεσμένῳ DRSV || 23 ἐνθεῦτε
 D¹PR | κατοίκησε(v) D¹RSV^c | ποιούμενους T | πρὸς] πρὸ Dietsch || 25 Ψαμ-
 μητίχον pM | βασιλέως T || 26 ὕστερα DRSV | ἐπιστάμενοι T | πρῶτον T

Αἰγύπτῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικίσθησαν. ἐξ ὧν δὲ ἐξαρέστησαν χώρων, ἐν 5
τούτοις δὴ οἱ τε ὄλκοι τῶν νεῶν καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρη
ἐμεῦ ἦσαν. Φαμμήτιχος μὲν νυν οὕτως ἔσχε Αἴγυπτον.

Τοῦ δὲ χρηστηρίου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολλὰ ἐπεμνήσθην ἥδη καὶ δὴ 155
λόγον περὶ αὐτοῦ ὡς ἀξίον εἶναι ποιήσομαι· τὸ γὰρ χρηστήριον τοῦτο
τὸ ἐν Αἰγύπτῳ ἔστι μὲν Λητοῦς ἱερόν, ἐν πόλει δὲ μεγάλη ἰδρυμένον κατὰ
τὸ Σεβενντικὸν καλεόμενον στόμα τοῦ Νείλου ἀναπλέοντι ἀπὸ θαλάσσης
ἄνω. οὕνομα δὲ τῇ πόλει ταύτῃ, ὅκον τὸ χρηστήριον ἔστι, Βουτώ, ὡς καὶ 2
πρότερον ὠνόμασται μοι. ἱερόν δ' ἔστι ἐν τῇ Βουτῷ ταύτῃ Ἀπόλλωνος καὶ
Ἀρτέμιδος. καὶ ὁ γε νηὸς τῆς Λητοῦς, ἐν τῷ δὴ τὸ χρηστήριον ἐνι, αὐτὸς
τε τυχάνει εὐὸν μέγας καὶ τὰ προπύλαια ἔχει ἐς ὕψος δέκα ὀργυιῶν. τὸ 3
δέ μοι τῶν φανερῶν ἦν θῶμα μέγιστον παρεχόμενον, φράσω. ἔστι ἐν
τῷ τεμένει τούτῳ Λητοῦς νηὸς ἐξ ἐνὸς λίθου πεποιημένος ἐς τε ὕψος καὶ
ἐς μῆκος, καὶ τοίχος ἕκαστος τούτοις ἴσος· τεσσαράκοντα πῆχεων
15 τούτων ἕκαστόν ἐστι. τὸ δὲ καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς ἄλλος ἐπικείται
λίθος ἔχων τὴν παρωροφίδα τετράπηχυν. οὕτω μὲν νυν ὁ νηὸς τῶν 156
φανερῶν μοι τῶν περὶ τοῦτο τὸ ἱερόν ἐστι θωμαστότατον, τῶν δὲ δευτέρων
νηὸς ἡ Χέμμης καλευμένη. ἔστι μὲν ἐν λίμνῃ βαθύῃ καὶ πλατείῃ κειμένη 2
παρὰ τὸ ἐν Βουτῷ ἱερόν, λέγεται δὲ ὅπ' Αἰγυπτίων εἶναι αὕτη ἡ νηὸς

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 154, 5 ὄλκος ἐστὶν ὁ ἀγωγὸς τοῦ ῥεύματος καὶ τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα καὶ
τὸ τῆς τρώιδος ἔκταμα B

T 18 Steph. Byz.: v. ad 91, 1 || 18–19 Eust. Od. 1644 (ad κ 3) καὶ Ἡρόδοτος
δὲ ἰστορεῖ, ὡς νηὸς πλωτὴ λέγεται περὶ Αἴγυπτον ἐν λίμνῃ βαθύῃ καὶ πλατείᾳ·
ἐκαλεῖτο δὲ ἡ τοιαύτη Ἑχεμῖς

15 Poll. VII 123 καταστεγάσματα (κατασκευάσματα vel καὶ στεγάσματα scr.) . . .
Ἡρόδοτος λέγει

1 ἀνέστησαν M Ald. | χώρων] χρόνων D || 2 δὴ] δὲ p, idem propos. Dobree in
notis Cantabr. Bibl. Univ. Pp. VI. 26 fortasse ex p a Georgiade transcripto: om. M |
ἐρείπια CTMPMD²R | μέχρη] DRV || 3 τὴν Αἴγυπτον DRSV || 4 δὴ om. DRSV ||
5, 6 τοῦτο τὸ] τούτω A¹ | τοῦτο A²B || 6 τὸ ἐν Αἰγύπτῳ secl. Cobet | πόλει CT
MDR || 7 Σεβεννικὸν M || 8 πόλει CTMD | ὅκον DRSV | Βουτώ — 9 ἐστὶ ha-
plogr. om. M || 9 ὠνόμασται CP | Βουτῷ T || 12 ἦν om. ABCTPM (interpunctione
tamen pronomen τὸ relativum esse designat A) | θῶμα CPMDRSV || 14 καὶ
om. DRSV | τούτοις ἕκαστος M | τεσσαράκοντα ABPD | τεσσαρεσκαίδεκα rectius
censet Stein || 15 ἕκαστον τούτων ἐστὶ M | τούτων ἕκαστόν ἐστι Ald. | καταστέ-
γασμα] cf. Poll. | τῆς] ἐστὶ τῆς C | ἐπικείται M || 16 παρωροφίδα RSV | οὕτω]
οὗτος propos. Bekker || 17 τῶν¹] τὸ Pp | ἱερόν V | θωμαστότατον PDRSV | θω-
μαστότατον C | θωμαστότερον pM Ald. | δεύτερον propos. Gomperz || 18 ἡ Χέμ-
μῖς] Ἑχεμῖς DR | Ἑχεμῖς SV Eust. | μ supraser. M | Χέμμῖς recognoscas e Steph.
Byz. | καλεομένη CTMP | ἐν om. B | κειμένη A || 19 ἡ νηὸς αὕτη εἶναι M
Ald.

- πλωτή. αὐτὸς μὲν ἔγωγε οὔτε πλέουσιν οὔτε κινηθεῖσαν εἶδον, τέθηπα
 3 δὲ ἀκούων, εἰ νῆσος ἀληθῆως ἐστὶ πλωτή. ἐν δὴ ὣν ταύτῃ νηὸς τε Ἀπόλ-
 λωνος μέγας ἐνὶ καὶ βωμοὶ τριφάσιοι ἐνιδρύονται, ἐμπεφύκασι δ' ἐν αὐτῇ
 4 φοινικῆς τε συχοὶ καὶ ἄλλα δένδρεα καρποφόρα καὶ ἄφορα πολλὰ. λόγον
 δὲ τόνδε ἐπιλέγοντες οἱ Αἰγύπτιοί φασιν εἶναι αὐτὴν πλωτήν, ὥς ἐν τῇ
 νήσῳ ταύτῃ οὐκ ἐοῦση πρότερον πλωτῇ Λητῷ ἐοῦσα τῶν ὀκτὼ θεῶν τῶν
 πρώτων γενομένων, οἰκέουσα δὲ ἐν Βουτοῖ πόλει, ἵνα δὴ οἱ τὸ χρηστήριον
 τοῦτο ἐστὶ, Ἀπόλλωνα παρὰ Ἴσιος παρακαταθήκην δεξαμένη διέσωσε
 κατακρύψασα ἐν τῇ νῦν πλωτῇ λεγομένη νήσῳ, ὅτε τὸ πᾶν διζήμενος ὁ
 5 Τυφὼν ἐπῆλθε θέλων ἐξευρεῖν τοῦ Ὀσίριος τὸν παῖδα. Ἀπόλλωνα δὲ καὶ 10
 Ἄρτεμιν Διονύσου καὶ Ἴσιος λέγουσιν εἶναι παῖδας, Λητοῦν δὲ τροφὸν
 αὐτοῖσι καὶ σώτειραν γενέσθαι. Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ὡρος,
 6 Δημήτηρ δὲ Ἴσις, Ἄρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγον καὶ
 οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε, τὸ ἐγὼ φράσω, μῦθος δὴ
 ποιητέων τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα 15
 Δήμητρος. τὴν δὲ νῆσον διὰ τοῦτο γενέσθαι πλωτήν.
- 157 Ταῦτα μὲν οὕτω λέγουσιν. Ψαμμήτιχος δὲ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου τέσσαρα
 καὶ πεντήκοντα ἔτεα, τῶν τὰ ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἄζωτον τῆς Συρίας
 μεγάλην πόλιν προσκατήμενος ἐπολιόρκει, ἐς δ' ἐξείλε· αὐτὴ δὲ ἡ ἄζωτος
 ἀπασέων πολλῶν ἐπὶ πλείστον χρόνον πολιορκεομένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς 20
 ἴδμεν.
- 158 Ψαμμήτιχου δὲ Νεκῶς παῖς ἐγένετο καὶ ἐβασίλευσε Αἰγύπτου, ὃς τῇ

AB CT P(p)M DR SV

T 10—12 Athenag. Legat. 24: v. ad 3, 2 || 17—21 Suid. s. v. Ψαμμήτιχος: Ὅτι
 Ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκεισεν — ἴδμεν

3 Λέξ. τριφάσιοι· τριπλάσιοι, τριφώνοι (τρίφωνοι, τριπλάσιοι Lexx. alphab. ord.
 conser.). Greg. Cor. 131 τριφάσιοι δὲ παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ τριπλάσιοι, τριφώνοι.
 Hes. τριφάσιοι· τριπλάσιοι, τριφώνοι || 4 Lex. Vind. (s. v. φορὰ) Ἡρόδοτος· δέν-
 δρεα — πολλὰ

1 ἴδον PDRSV || 2 δέ] δὲ που T || 3 ἐμπεφύκασαν C ἐμπεφύκασι SV ἐπεμ-
 φύκασι R ἐμπεφύκασιν D || 4 τε om. ABCTPM | συχοὶ RSV || καὶ καρποφόρα
 ABCTPM || ■ τοιόνδε M Ald. || 6 οὐκ ἐοῦση] οἰκεοῦση RSV || 7 πόλει CD² || 8 δε-
 ξαμένη om. M || ■ κατακρύψασαν C | λεγομένη πλωτῇ DRSV | ὅτε δὴ τὸ S ||
 10 Ὀσίριδος TrpM || 11 Ἴσιδος M Athenag. | εἶναι om. M | Λητῷ ABCTPM Athe-
 nag. || 12 καὶ om. Athenag. | σωτηρίαν Athenag. σώτηραν C || 13 ἴσος A¹ ἴσης R ||
 14 Αἰσχύλος — 15 ποιητέων om. C¹ | φράσω δὲ μῦθος M || 15 τῶν om. SV | προ-
 γενομένων] λεγομένων DRSV | θυγατέρα εἶναι M || 16 γενέσθαι] εἶναι M || 17 Ψαμ-
 μήτιχος pM | τέσσαρα ABPD || 18 ἔζωτον SV ἔζωντον R ἄζωτον Suid. rell. ||
 19 ἐπολιόρκεισεν RSV Suid. | τὸ CPM ὁ Suid. rell. | ἔζωτος RSV || 20 πολιορ-
 κευομένη DRSV πολιορκουμένη Suid. || 22 Ψαμμήτιχον CPpM | δὲ om. M

διώρουχι ἐπεχείρησε πρῶτος τῇ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φερούσῃ, τὴν
 Λαρεῖος ὁ Πέρσης δευτέρα διώρουξε. τῆς μῆκος ἐστὶ πλόος ἡμέραι τέσσε-
 ρες, εὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ ἐλαστρεομένας.
 ἦκται δὲ ἀπὸ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ ἐς αὐτὴν, ἦκται δὲ κατ'ὕπερθε ὀλίγον ■
 5 Βουβάστιος πόλιος παρὰ Πάτονμον τὴν Ἀραβίην πόλιν· ἐσέχει δὲ ἐς τὴν
 Ἐρυθρὴν θάλασσαν. ὥρυνται δὲ πρῶτον μὲν τοῦ πεδίου τοῦ Αἰγυπτίου τὰ
 πρὸς Ἀραβίην ἔχοντα, ἔχεται δὲ κατ'ὕπερθε τοῦ πεδίου τὸ κατὰ Μέμφιν
 τείνον ὄρος, ἐν τῷ αἱ λιθοτομίαι ἔνεισι. τοῦ ὧν δὴ ὄρεος τούτου παρὰ τὴν 3
 ὕπωρην ἦκται ἡ διώρουξ ἀπ' ἐσπέρης μακρὴ πρὸς τὴν ἡῶ καὶ ἔπειτα τείνει
 10 ἐς διασφάγας φέρουσα ἀπὸ τοῦ ὄρεος πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἀνε-
 μον ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον. τῇ δὲ ἐλάχιστόν ἐστι καὶ συντομώτατον 4
 ἐκ τῆς βορηγῆς θαλάσσης ὑπερβῆναι ἐς τὴν νοτὴν καὶ Ἐρυθρὴν τὴν αὐτὴν
 ταύτην καλεομένην ἀπὸ τοῦ Κασίου ὄρεος τοῦ οὐρίζοντος Αἰγυπτίον τε καὶ
 Συρίην, ἀπὸ τούτου εἰσι στάδιοι χίλιοι ἀπαρτί ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον.
 15 τοῦτο μὲν τὸ συντομώτατον, ἡ δὲ διώρουξ πολλῶ μακροτέρη, ὅσω σκολιω- 5
 τέρη ἐστὶ· τὴν ἐπὶ Νεκῷ βασιλέως ὀρύσσοντες Αἰγυπτίων ἀπώλλοντο δυνά-

AB CT P(p)M DR SV

τῇ|ι δε εἰλα[χιστον] (158, 4) — συ[ντομωτατ]ον (158, 5) Pap. Ox. 1092 col. V

T 10 D: v. quae ad 24, 1 sunt laudata || 13 Eust. Dion. 260 ἰστέον . . . ὅτι τὸ
 Κάσιον Ἡρόδοτος ὀρίζειν φησὶ τὴν Αἰγυπτον καὶ τὴν Συρίαν

3 Eust. II. 1161 (ad Σ 544) ὅτι . . . καὶ νηῶν ἐλανομένων τὸ ἐλαστρεῖν λέγεται,
 Ἡρόδοτος δηλοῖ ἐν τῇ τριήρεϊ ἐλαστρεομένας || 14 Suid. ἀπαρτί· ἐπίρρημά ἐστιν, ὡς
 ἀμογητί· παρὰ τὸ ἀπηρητισμένον καὶ πλήρες. Ἡρόδοτος· ἀπὸ τούτου εἰσι στάδιοι ο'
 ἀπαρτί. Schol. Ar. Plut. 388 ἀπαρτί· ὀξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀπηρητισμένως· ἐπίρρημα δὲ
 ἐστὶν ὡς ἀμογητί παρὰ τὸ ἀπηρητισμένον . . . κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἡρόδοτος λέγων·
 ἀπὸ — ἀπαρτί. Bekk. Anecd. 418 ἀπαρτί· παρ' Ἡροδότῳ σημαίνει τὸ ἀπηρητισμέ-
 νως καὶ ἀκριβῶς· ἀπὸ — κόλπον

1 ἐπεχείρῃσε M | πρῶτον D || 2 διώρουξε R | τῆς — 4 ἦκται δὲ| cf. Eust.; τῆς
 μῆκος μὲν ἐστὶ πλόος ἡμέραι τέσσερες (τέσσαρες SV), ἦκται δὲ RSV τῆς μῆκος
 μὲν ἐστὶ πλόος ἡμέραι τέσσερες, εὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τριήρεις δύο πλέειν ὁμοῦ
 ἐλαστρεομένας. ἦκται δὲ D | τέσσαρες CTM || 3 ἐλαστρεομένας CTPM Eust. ||
 4 ταύτην DRSV | κατ'ὕπερθεν TR θ' ὑπερ^δ V (ex κατ'ὕπερθε censet natum
 Weber Anal. Hdt. 162) | ὀλίγον κατ'ὕπερθε M || 6 ὥρυνται R ὁράωνται propos.
 Bekker, sequ. Stein Hude | τοῦ Αἰγυπτίου — 7 πεδίου haplogr. om. R | Αἰγύπτου
 DSV || 7 δὲ om. T | κατ'ὕπερθεν T || ■ ἐν τῇ λιθοτομίαι μὲν ἔνεισι DRSV | οὖρος
 CTPM || 9 ὑπωρείην DRSV || 10 φερούσας P^δPMDSV | οὖρος CTPM | μεσημ-
 βρίην ABC || 11 δὲ CD¹ δε Pap. Ox. 1092 δὴ rell. || 13 ταύτην om. C, habet
 Pap. Ox. 1092 | καλεομένην Pap. Ox. 1092 | ασίον D¹ | ἰον Pap. Ox. 1092 |
 οὖρος CTPM ὄρος Pap. Ox. 1092 rell. | ὀρίζοντος TPMDSV Pap. Ox. 1092 ||
 14 τούτων M | χίλιοι ἀπαρτί Bekk. Anecd. ο' (deb. ω'?) ἀπαρτί Suid., Schol. Ar.
 χίλιοι codd. Pap. Ox. 1092 || 16 βασιλέως C | ὀρύσσοντος CP | ἀπώλλοντο BC

- δεκα μυριάδες. Νεκῶς μὲν νυν μεταξὺ δούσων ἐπαύσατο μαντηλίου ἐμπο-
 δίου γενομένου τοιοῦδε· τῷ βαρβάρῳ αὐτὸν προεργάζεσθαι. βαρβάρους δὲ
 159 πάντας οἱ Αἰγύπτιοι καλέουσι τοὺς μὴ σφίσι ὁμογλώσσους. πανσάμενος
 δὲ τῆς διώρυχος ὁ Νεκῶς ἐτράπετο πρὸς στρατηίας, καὶ τριήρεις αἱ μὲν
 ἐπὶ τῇ βορρῇ θαλάσῃ ἐποιήθησαν, αἱ δ' ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ τῇ 5
 2 Ἐρυθρῇ θαλάσῃ, τῶν ἔτι οἱ ὄλκοι εἰσι δῆλοι. καὶ ταύτησί τε ἔχρατο ἐν
 τῷ δέοντι καὶ Συρίοισι περὶ ὁ Νεκῶς συμβαλὼν ἐν Μαγδάλῳ ἐνίκησε,
 3 μετὰ δὲ τὴν μάχην Κάδντιν πόλιν τῆς Συρίας ἐοῦσαν μεγάλην εἴλε. ἐν τῇ
 δὲ ἐσθῆτι ἔτυχε ταῦτα κατεργασάμενος, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι πέμψας ἐς
 Βραγχίδας τὰς Μιλησίων. μετὰ δὲ ἑκατάδεκα ἔτεα τὰ πάντα ἄρξας τε- 10
 λευτῇ τῷ παιδί Ψάμμῳ παραδόνς τὴν ἀρχήν.
 160 Ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Ψάμμῳ βασιλεύοντά Αἰγύπτου ἀπίκοντο Ἡλείων
 ἄγγελοι αὐχέοντες δικαιοτάτα καὶ κάλλιστα τιθέναι τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ
 ἀγῶνα πάντων ἀνθρώπων καὶ δοκέοντες παρὰ ταῦτα οὐδ' ἂν τοὺς σοφω- 15
 2 τάτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους οὐδὲν ἐπεξευρεῖν. ὥς δὲ ἀπικόμενοι ἐς τὴν
 Αἴγυπτον οἱ Ἡλείοι ἔλεγον, τῶν εἵνεκα ἀπίκατο, ἐνθαῦτα ὁ βασιλεὺς
 οὗτος συγκαλέσεται Αἰγυπτίων τοὺς λεγομένους εἶναι σοφωτάτους. συν-
 ελθόντες δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπυνθάνοντο τῶν Ἡλείων λεγόντων ἅπαντα, τὰ
 κατήκει σφέας ποιεῖν περὶ τὸν ἀγῶνα· ἀπηγησάμενοι δὲ τὰ πάντα ἔφρασαν
 ἥκειν ἐπιμαθησόμενοι, εἴ τι ἔχοιεν Αἰγύπτιοι τούτων δικαιοτέρον ἐπεξεν- 20
 3 ρεῖν. οἱ δὲ βουλευσάμενοι ἐπειρώτων τοὺς Ἡλείους, εἴ σφιν οἱ πολυῖται

AB CT P(p)M DR SV

ετραπε]το (159, 1) — α[ρξας (159, 3) Pap. Ox. 1092 col. VI

T 8 Steph. Byz. Κάδντις (Κάλντις ser.)· πόλις Συρίας· Ἡρόδοτος δευτέρα

7 Lex. Vind. 165: συμβαλεῖν ἀντὶ τοῦ 'ἀρμόσαι' καὶ ἀντὶ τοῦ 'νοῆσαι' καὶ ἀντὶ
 τοῦ 'μαχίμως συμπλακῆναι'· Ἡρόδοτος· συμβαλὼν ἐν Μαγδάλῳ || 10 Alex. Cotta-
 ensis et Cyrill. Lex.: v. ad I 92, 2

1 μυριάδας C || 2 προεργάζεσθαι MS Ald. περιεργάζεσθαι R || 3 σφι PpM Ald. ||
 5 ἐποιήθησαν — 6 θαλάσῃ haplogr. om. T || 6 θαλάσῃ om. M | ὦν P¹pM²DRSV
 τῶν Pap. Ox. 1092 P² rell. | ἐπὶ δῆλοι ABCTPM | εἰσι δῆλοι Pap. Ox. 1092 rell. ||
 7 Σύριοι ABCTP [Σ]υρο[ισι] Pap. Ox. 1092 | Μαγδάλῳ pMD²SV Ald. Μαγ-
 δάλῳ TR Lex. Vind. [Μαγδ]ῳλοι Pap. Ox. 1092 obelo not. nihil autem in mg.
 adscr. A || 8 Κάδντιν recognoscas e Steph. Byz. Κάδντι[n] Pap. Ox. 1092 || 9 εἰς
 Alex. Cot. || 10 [B]ραγχίδας Pap. Ox. 1092 | τοὺς S τὰς Pap. Ox. 1092 rell. |
 ἔτεα πάντα ἄρξας DRSV ἔτεα ἄρξας τὰ πάντα T εἰτε α[Pap. Ox. 1092 || 12 δὴ
 om. DRSV, secl. Hude || 13 ἄνδρες ἄγγελοι pM Ald. | αὐχένες C | μάλιστα DRSV
 Ὀλυμπία M || 15 ὑπεξευρεῖν D || 16 ἀπίκοντο ABCTPMs || 17 συνεκαλέσατο M
 19 κατήκει | κατήσκει C¹ ἥκει DRSV || 20 δικαιοτέρον τούτου M | ἐπεξερεῖν R
 21 ἐπηρώτων CPSV

ἐναγωνίζονται. οἱ δὲ ἔφασαν καὶ σφέων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὁμοίως
 τῷ βουλομένῳ ἐξεῖναι ἀγωνίζεσθαι. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφασάν σφας οὕτως 4
 τιθέντας παντὸς τοῦ δικαίου ἡμαρτηκέναι· οὐδεμίαν γὰρ εἶναι μηχανήν,
 ὅπως οὐ τῷ ἀστῷ ἀγωνιζομένῳ προσθήσονται ἀδικέοντες τὸν ξείνον.
 5 ἀλλ' εἰ δὴ βούλονται δικαίως τιθέναι καὶ τούτου εἵνεκα ἀπικοῖατο ἐς
 Αἴγυπτον, ξείνοισι ἀγωνιστῇσι ἐκέλευον τὸν ἀγῶνα τιθέναι, Ἑλλείων δὲ
 μηδενὶ εἶναι ἀγωνίζεσθαι. ταῦτα μὲν Αἰγύπτιοι Ἑλλείοις ὑπεθήκαντο.
 Ψάμμιος δὲ ἔξ ἑτα μοῦνον βασιλεύσαντος Αἰγύπτου καὶ στρατευσάμε- 161
 νου ἐς Αἰθιοπίην καὶ μεταντίκα τελευτήσαντος ἐξεδέξατο Ἀπρίης ὁ Ψάμ-
 10 μιος· ὃς μετὰ Ψαμμήτιχον τὸν ἑωυτοῦ προπάτορα ἐγένετο εὐδαιμονέστατος 2
 τῶν πρότερον βασιλέων ἐπ' ἑτα πέντε καὶ εἴκοσι ἄρξας, ἐν τοῖσι ἐπὶ τε
 Σιδῶνα στρατὸν ἤλασε καὶ ἐνανμάχησε τῷ Τυρίῳ. ἐπεὶ δὲ οἱ ἔδεε κακῶς ■
 γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος, τὴν ἐγὼ μεζόνως μὲν ἐν τοῖσι Λιβυκοῖσι
 λόγοισι ἀπηγγέσμαι, μετρίως δ' ἐν τῷ παρόντι· ἀποπέμψας γὰρ στρά- 4
 15 τευμα μέγα Ἀπρίης ἐπὶ Κυρηναίους μεγαλοστί προσέπταισε, Αἰγύπτιοι
 δὲ ταῦτα ἐπιμεμφόμενοι ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ δοκέοντες τὸν Ἀπρίην ἐκ
 προνοίης αὐτοῦς ἀποπέμψαι ἐς φαινόμενον κακόν, ἵνα δὴ σφῶν φθορὴ
 γένηται, αὐτὸς δὲ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων ἀσφαλέστερον ἄρχοι. ταῦτα δὲ
 20 ἀπέστησαν ἐκ τῆς ἰδέλης. πυνθόμενος δὲ Ἀπρίης ταῦτα πέμπει ἐπ' αὐτοῦς 162
 Ἀμασιν καταπαύοντα λόγοισι. ὁ δὲ ἐπεῖτε ἀπικόμενος κατελάμβανε τοὺς
 Αἰγυπτίους ταῦτα μὴ ποιέειν, λέγοντος αὐτοῦ τῶν τις Αἰγυπτίων ὅπισθε

AB CT P(p)M DR SV

σφε]ων και (160, 3) – αἰ[κεοντες (160, 4) et post sex septemve versus deficientes
 [Αιγυπτι]οι (160, 4) – γεν[εσθαι (161, 3) et inde post sex versus deficientes [ταυτ]α
 [επι]μεμ[φομενοι] – [ποι]ενμενοι ον[τοι] (161, 4) Pap. Ox. 1092 col. VII magis mu-
 tilla quam ceterae

1 και σφέων om. D | και² om. RSV | τῶν om. PpM || 1–2 ὁμοίως Ἑλλήνων
 ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ M || 2 ἀγωνίσασθαι DRV ἀγωνίζεσθαι Pap. Ox. 1092 rell. ||
 2.3 οὕτω τιθέντας] οὐτιτιθέντας RV^c τοῦτο τιθέντας S ον[Pap. Ox. 1092 (pris-
 cam lectionem θέντας recognoscit Weber Anal. Hdt. 182 οὐτὸθεντας olim existi-
 tisse iudicans) || 3 οὐδὲ μίην DRSV οὐδεμίην M Ald. | μίαν Pap. Ox. 1092 ||
 5 βούλονται DRSV || 6 ἀγωνισθεῖσι SV || 7 εἶναι] ἐξεῖναι M Ald. | ἀγωνίσασθαι
 DRV | ἡλιουσι Pap. Ox. 1092 || ■ μούνα T || 9 μεταντίκα] μετὰ ταῦτα M | ἐξε-
 δέξατο τὴν βασιλείαν Ἀπρίης T ἐξεδέξατο τὴν βασιληίην Πρίης M Ald. || 10 Ψαμ-
 μήτιχον CppM Ψαμμήτιχον Pap. Ox. 1092 rell. || 11 πέντε] ἐν τε DRV quod
 praefert Erbse RhM 98, 1955, 120 duce V. D. de Meulenaere Bibl. du Muséon 27,
 1955, 74s. | τε Pap. Ox. 1092 | ἐπεὶ DRV non exstat Pap. Ox. 1092 || 12 Σι-
 δῶνα M Σιδῶνα Pap. Ox. 1092 rell. || 13 ἐγένετο DRSV | μεζόνως V || 14 γὰρ
 om. SV || 15 μέγα ὁ Ἀπρίης ABC T ὁ Ἀπρίης μέγα PpM Ald. | μεγάλως DR
 SV || 18 ἀρχῇ PMD^cS αἰ[Pap. Ox. 1092 || 20 ὁ Ἀπρίης P^{ac}DRSV Ἀπρίης P^cp
 cett.

2 στας περιέθηκε οἱ κυνήην καὶ περιτιθεῖς ἔφη ἐπὶ βασιλῆν περιτιθέναι. καὶ
 τῷ οὐτως ἀκούσιον ἐγένετο τὸ ποιούμενον, ὥς διεδείκνυε. ἐπεῖτε γὰρ
 ἐστήσαντό μιν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων οἱ ἀπεστεῶτες, παρεσκευάζετο
 3 ὥς ἐλθὼν ἐπὶ τὸν Ἀπρίην. πυνθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀπρίης ἐπεμπε ἐπ' Ἀμασιν
 ἄνδρα δόκιμον τῶν περὶ ἑωυτὸν Αἰγυπτίων, τῷ ὄνομα ἦν Πατάρβημις, 5
 ἐντειλάμενος αὐτῷ ζῶντα Ἀμασιν ἀγαγεῖν παρ' ἑωυτόν. ὥς δὲ ἀπικόμενος
 τὸν Ἀμασιν ἐκάλεε ὁ Πατάρβημις, ὁ Ἀμασις — ἔτυχε γὰρ ἐπ' ἵππον κατ-
 4 ἥμενος — ἐπάρας ἀπεματαίσειε καὶ τοῦτό μιν ἐκέλευε Ἀπρίην ἀπάγειν. ὁμοῦς δὲ
 αὐτὸν ἀξιῶν τὸν Πατάρβημιν βασιλέος μεταπεμπομένου ἵεναι πρὸς αὐτόν.
 τὸν δὲ αὐτῷ ὑποκρίνασθαι, ὥς ταῦτα πάλαι παρασκευάζεται ποιέειν, καὶ 10
 αὐτῷ οὐ μέμψεσθαι Ἀπρίην· παρέσεσθαι γὰρ καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους
 5 ἄξειν. τὸν δὲ Πατάρβημιν ἔκ τε τῶν λεγομένων οὐκ ἄγνοεῖν τὴν διάνοιαν
 καὶ παρασκευαζόμενον ὁρῶντα σπουδῇ ἀπιέναι βουλόμενον τὴν ταχίστην
 βασιλείᾳ δηλῶσαι τὰ πρησόμενα. ὥς δὲ ἀπικέσθαι αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀπρίην
 οὐκ ἄγοντα τὸν Ἀμασιν, οὐδένα λόγον αὐτῷ δόντα, ἀλλὰ περιθύμως ἔχοντα 15
 ■ περιταμεῖν προστάξει αὐτοῦ τά τε ὧτα καὶ τὴν ῥίνα. ἰδόμενοι δ' οἱ λοιποὶ
 τῶν Αἰγυπτίων, οἳ ἔτι τὰ ἐκείνου ἐφρόνον, ἄνδρα τὸν δοκιμώτατον

AB CT P(p)M DR SV

ἐστήσαντο (162, 2) — [τὴν Πα]ταρβημῖς (162, 3) et Ἀπριήν (162, 4) — σπο[υ]δῆ
 (162, 5) Pap. Ox. 1092 col. VIII et βουλομε[νον] (162, 5) — νο[μους] (164, 2) col. IX
 finem paragr. 162, 5 ex alia versione (οὕτως ἐν τισιν ἄλλοις) exscripsit et in capite
 col. IX notavit Pap. Ox. 1092 man. II^a

Σχόλ. 162, 3 (ad τῷ) Ἀμάσιδι B 162, 3 (ad ἀπεματαίσειε) ἐματαιολόγησεν,
 ἐμώραρεν B cf. (Lexx.) 162, 5 (ad περιθύμως) πάνν ὁργίλως B

8 λέξ. ἀπεματαίσειεν· ἐμώραρεν. Greg. Cor. 132 ἀπεματαίσειε δὲ τὸ 'ἐμώραρεν' σημαί-
 νει. cf. schol.

1 οἱ om. DRSV || 2 ἀκούσιον T | ἐγένετο M || 5 παρ' αὐτόν D^cR παρ' αὐτῶν
 D^cSV παρ' ἑωυτον Pap. Ox. 1092 || 6 ἐντειλάμενος — ἑωυτόν om. M | ἄγειν DR
 SV || 7 τὸν Ἀμασιν — κατήμενος haplogr. om. C | ὁ Πατάρβημις τὸν Ἀμασιν ἐκά-
 λεε, ὁ δὲ Ἀμασις M Ald. | Τάρβημις RSV | κατήμενος om. M || 8 ἀπεματαίσειε
 DEV | ἐκέλευσε pM Ald. | Ἀπρίην in fine vocis ἦν supraser. A man. rec. || 9 βα-
 σιλέως CT || 10 ὑποκρίνεσθαι ABCPT | παρεσκευάζετο ABCPTM παρεσκευάζε-
 ται D¹ || 11 μέμψεσθαι A man. rec. DR μέμψασθαι cett. | αὐτόν DRSV αὐτὸς
 Pap. Ox. 1092 rell. || 12 ἐκ τῶν τε λόγων οὐκ DRSV Pap. Ox. 1092 || 13 δρόντα
 TPpM Ald. δρόντα C non extat Pap. Ox. 1092 || 14 τὸ πρησόμενον pM Ald. ||
 15 ἄγοντα] ἔχοντα pM Ald. || 15—16 ...] τούτων καὶ οὐκ ἀγόντων τὸν Ἀμασιν
 Ἀπριῆς οὐδε[να λόγον αὐτῷ δόντα] ἀλλὰ περιθύ[μως ἔχοντα] προστά[ξει] περιτα[μεῖν]
 αὐτοῦ τὴν τε ῥίνα] καὶ τα ὠτα ἐν τ(ισιν) ἀ[λλ(οις)] in summa pagina adser. man. II^a
 Pap. Ox. 1092, cf. Linnér, Eranos 39, 1941, 147s. || 15 αὐτῷ λόγον pM Ald. λο[γον
 αὐτῷ] Pap. Ox. 1092¹ | προθύμως D περὶ περιθύμως M περιθύ[μως] Pap. Ox.
 1092¹ || 16 [προσταξ]αι περιτα[μεῖν αὐτοῦ τα τε ὠτα κα]ι τὴν ρ[ίνα] Pap. Ox.
 1092¹ | ἰδόμενοι C

ἑωυτῶν οὕτω αἰσχυρῶς λύμῃ διακεείμενον, οὐδένα δὴ χρόνον ἐπισχόντες
 ἀπιστάτο πρὸς τοὺς ἑτέρους καὶ ἐδίδοσαν σφέας αὐτοὺς Ἀμάσι. πυνθόμε- 163
 νος δὲ καὶ ταῦτα ὁ Ἀπρίης ὤπλιξε τοὺς ἐπικούρους καὶ ἤλαυνε ἐπὶ τοὺς
 Αἰγυπτίους. εἶχε δὲ περὶ ἑωυτὸν Κᾶράς τε καὶ Ἰωνας ἀνδρας ἐπικούρους
 τρισμυρίους, ἦν δὲ οἱ τὰ βασιλῆα ἐν Σαί πόλει μεγάλα ἔοντα καὶ ἀξιοθέητα.
 καὶ οἱ τε περὶ τὸν Ἀπρίην ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἦσαν, καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀμα- 2
 σιν ἐπὶ τοὺς ξείνους· ἐν τε δὴ Μωμέμφι πόλει ἐγένοντο ἀμφοτέρω καὶ
 πειρώσεσθαι ἔμελλον ἀλλήλων.

Ἔστι δὲ Αἰγυπτίων ἑπτὰ γένη, καὶ τούτων οἱ μὲν ἱερεῖς, οἱ δὲ μάχιμοι 164
 κεκλέαται, οἱ δὲ βουκόλοι, οἱ δὲ συβῶται, οἱ δὲ κάπηλοι, οἱ δὲ ἐρμηνεῖς, οἱ
 δὲ κυβερνήται. γένηα μὲν Αἰγυπτίων τοσαῦτά ἐστι, οὐνόματα δὲ σφι κέεται
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν. οἱ δὲ μάχιμοι αὐτῶν καλέονται μὲν Καλασιρίεις τε καὶ 2
 Ἐρμουτύβεις, ἐκ νομῶν δὲ τῶνδὲ εἰσι (κατὰ γὰρ δὴ νομοὺς Αἰγυπτos
 ἅπαντα διαραίρηται). Ἐρμουτυβίων μὲν οἶδε εἰσὶ νομοὶ· Βουσιρίτης, Σαίτης, 165
 Χερμίτης, Παπρημίτης, νῆσος ἡ Προσωπίτις καλεομένη, Ναθῶ τὸ ἥμισυ.
 ἐκ μὲν τούτων τῶν νομῶν Ἐρμουτύβεις εἰσι, γενόμενοι, ὅτ' ἐπὶ πλείστους
 ἐγένοντο, ἑκατάδεκα μυριάδες. καὶ τούτων βανυσίης οὐδεὶς δεδάηκε οὐδέν,
 ἀλλ' ἀνέωνται ἐς τὸ μάχιμον. Καλασιρίων δὲ οἶδε ἄλλοι νομοὶ εἰσι· Θη- 166
 βαῖος, Βουβαστίτης, Αφθίτης, Τανίτης, Μενδήσιος, Σεβεννύτης, Αθρι-
 20 βίτης, Φαρβαυίτης, Θμουίτης, Ονουφίτης, Ἀνύτιος, Μνεκφορίτης·
 οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκεῖ, ἀντίον οἱ Βουβάστιος πόλιος. οὗτοι δὲ οἱ 2

AB CT P(p)M DR SV

[ἡτα] (164, 2) - [Σαίτη]ς (165, 1) Pap. Ox. 1092 col. X

Σχόλ. 165 (ad ἀνέωνται) ἀνίσταται γὰρ ἐκ τοῦ ἁνίημι ἢ ἐκ τοῦ ἑῶ B

T 7 Steph. Byz. Μώμεμφις· πόλις Αἰγύπτου· Ἡρόδοτος δευτέρῳ

4 αὐτὸν T || 5 τρισμυρίους om. A, in mg. sub obelo suppl. A man. rec. habet
 Pap. Ox. 1092 | πόλει C non exstat Pap. Ox. 1092 | ὄντα pM Ald. ε]οντα Pap.
 Ox. 1092 || 6 ἦσαν AB ἦσαν Pap. Ox. 1092 rell. || 7 ξένους M | δὴ Μωμέμφι
 edd. omnes δῆμῳ Μέμφι DRSV δη]μῳι Μεμφ[i Pap. Ox. 1092² δη]μῳι Μεμφ[i
 Pap. Ox. 1092^{ac} δη Μέμφι rell. | πόλει C | ἐγίνοντο DRSV non exstat Pap.
 Ox. 1092 || 10 ἐρμηνεῖς οἱ δὲ haplogr. om. B¹ || 12 αὐτέων M Ald. αυτ[Pap. Ox.
 1092 | μὲν om. DRSV habent Pap. Ox. 1092 rell. || 13 κατὰ - 14 εἰσι haplogr.
 om. DR | δὴ om. Pap. Ox. 1092 || 14 διήρηται SV διαρραίρηται T [ἡτα[Pap.
 Ox. 1092 | Βουσιρίτης M || 14-15 Βουσιρίτης Σαίτης Χαρμίτης Παπρημίτης T ||
 15 Χαρμίτης R | Παπρημίτης B¹ om. D | καλεομένην Ἀθῶ R καλεομένην
 Ἀθῶ D¹ || 16 τούτων M Ald. | τῶν om. DRSV || 17 γενοίατο TPMDRSV ||
 18 ἀνέονται P¹PMDRSV ἀνίσταται A² mg. ἀνέωνται P^mz cett., v. Scholl. | Καλα-
 σιρίων MSV^{ac} || 19 Τανίτης T | Μενδήσιος - 20 Φαρβαυίτης om. R | Σεβεννήτης
 Αθριβίτης Φαρβαυίτης T || 20 Θουίτης DRSV | Ονουφίτης] Κουφίτης DRSV |
 Ἀνύσιος RV^{ac} Ἀνύσιος SV^c | Μνεκφορίτης T || 21 οἱ¹ om. ABCTPM (ἀντίον
 adverbii vice potuit fungi, cf. ἀντία I 162, 1)

- νομοὶ Καλασιρίων εἰσὶ γινόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλείστους ἐγένοντο, πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδες ἀνδρῶν. οὐδὲ τοῦτοισι ἔξεστι τέχνην ἐπασκῆσαι οὐδεμίαν, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέουσι μῦνα, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος.
- 167 εἰ μὲν νῦν καὶ τοῦτο παρ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι οἱ Ἕλληνες, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως κρίναι ὁρέων καὶ Θρηίκας καὶ Σκύθας καὶ Πέρσας καὶ Λυδοὺς καὶ σχεδὸν πάντας τοὺς βαρβάρους ἀποτιμωτέρους τῶν ἄλλων ἡγεμένους 5 πολητέων τοὺς τὰς τέχνας μανθάνοντας καὶ τοὺς ἐκγόρους τούτων, τοὺς δὲ ἀπαλλαγμένους τῶν χειρωναξίων γενναίους νομιζομένους εἶναι καὶ μά-
 2 λιστα τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους. μεμαθήκασι δ' ὦν τοῦτο πάντες οἱ Ἕλληνες καὶ μάλιστα Λακεδαιμόνιοι, ἥκιστα δὲ Κορίνθιοι θνονται τοὺς 10
 168 χειροτέχνας. γέρεα δὲ σφι ἦν τάδε ἐξαραιρημένα μόνουσι Αἰγυπτίων πάρεξ τῶν ἱεῶν· ἄρουραι ἐξαίρετοι δνῶδεκα ἐκάστω ἀτελέες. ἡ δὲ ἄρουρα ἑκατὸν πῆχεων ἐστὶ Αἰγυπτίων πάντη, ὁ δὲ Αἰγύπτιος πῆχης 2 τυγχάνει ἴσος ἑὼν τῷ Σαμίῳ. ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι ἀπασι ἦν ἐξαραιρημένα, τάδε δὲ ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο, καὶ οὐδαμῶν ὄντοί· Καλασιρίων χίλιοι 13 καὶ Ερμουτυβίων ἄλλοι ἐδορυφόρεον ἐνιαυτὸν ἕκαστον τὸν βασιλέα· τοῦτοισι ὦν τάδε· πάρεξ τῶν ἀρουρέων ἄλλα ἐδίδοδο ἐπ' ἡμέρη ἐκάστη, ὁποῦ σίτον σταθμὸς πέντε μνέαι ἐκάστω, κρεῶν βοέων δύο μνέαι, οἶνον τέσσαρες ἀρυστήρες. ταῦτα τοῖσι αἰεὶ δορυφορέουσι ἐδίδοδο.
- 169 Ἐπειτε δὲ συνιόντες ὁ τε Ἀπρίης ἄγων τοὺς ἐπικούρους καὶ ὁ Ἄμα- 20 σις πάντας Αἰγυπτίους ἀπίκοντο ἐς Μώμεφιν πόλιν, συνέβαλον· καὶ

AB CT P(p)M DR SV

Περ[σας] - [ἀποτιμωτέ]ρους (167, 1) Pap. Ox. 1092 col. X

Σχόλ. 167, 1 (ad ἀποτιμωτέρους) ἀτίμους, ἀδόξους, ἀδοκιμωτέρους B (cf. Lexx.)
 168, 2 ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσιν μνῶν μίαν B

6 Λέξ. ἀποτιμωτέρους· ἀτίμους. Greg. Cor. 133 ἀποτιμωτέρους δὲ τοὺς ἀτίμους λέγουσιν. cf. Schol. || 8 Poll. II 151 χειρωναξία παρὰ Ἡροδότῳ || 13 Eust. II. 411 (ad Γ 246) σημειῶσαι . . . , ὅτι νῦν μὲν ἀπλῶς ἄρουρα ἡ ἀρουμένη γῆ, παρὰ δὲ Ἡροδότῳ καὶ ὠρίσται εἰπόντι ἄρουρα ἑκατὸν πῆχεων Αἰγυπτίων πάντη. D fol. 107^r ὁ πῆχεων Αἰγυπτίων ἡ ἄρουρα

1 Καλασιρίων MSV^{ac} | ἐγένοντο M ἐγενέατο cett. γενοίατο Hude || 2 οὐδεμίαν ἐπασκῆσαι DRSV || 3 τὰ τε DRSV | ἐς] εὐ T | μόνα AB | ἐκδεκόμενοι M Ald. || 4 οἱ om. MR || 5 ὁρέων ABT || 6 τοὺς om. DRSV habet Pap. Ox. 1092 | ἀποτιμωτέρους SV | τῶν ἄλλων ἡγεμόνους C²PpM Ald. τῶν ἄλλων ἡγεμόνους C¹ ἡγεμένους τῶν ἄλλων DRSV || 7 ἐγγόνους C || 8 ἀπαλλαττομένους T | χειρωναξίων D RS χειρωναξίων T χειραξίων C¹, cf. Poll. | νομιζοτες C νομιζοντας PpM Ald. || 9 εἰς M || 10, 11 τοὺς χειροτέχνας] τὰς τέχνας M || 11 ἦν om. DRSV | ἐξααιρημένα DRSV || 13 ἐστὶ om. Eust. || 14 ἐξααιρημένα D || 15 δέ] δὴ DRSV | Καλασιρίων MS || 16 ἄλλοι om. ABCTPM ἄλλοι χίλιοι vel χίλιοι ἄλλοι propos. quidam vv. dd. | ἕκαστοι ABCT || 17 ὦν] δ' ὦν DRSV | ἀρουραίων TD^{ac} | ἔδοτο T || 19 τέσσαρες CTMSV || 20 δὲ om. C || 21 πάντας τοὺς Αἰγυπτίους M Ald. | Μώμεφιν CT Μέμφιν PpM Ald.

ἐμαχέσαντο μὲν εὖ οἱ ξεῖνοι, πλήθει δὲ πολλῶν ἐλάσσονες ἐόντες κατὰ τοῦτο
 ἐσώθησαν. Ἀπρίεω δὲ λέγεται εἶναι ἥδε διάνοια, μηδ' ἂν θεὸν μιν μηδένα 2
 δύνασθαι παῦσαι τῆς βασιλείης· οὕτω ἀσφαλῶς ἔωντῶ ἰδρῶσθαι ἐδόκεε.
 καὶ δὴ τότε συμβαλὼν ἐσώθη καὶ ζωγραφθεὶς ἀπήχθη ἐς Σάιν πόλιν, ἐς
 5 τὰ ἔωντοῦ οἰκία πρότερον ἐόντα, τότε δὲ Ἀμάσιος ἦδη βασιλῆα. ἐνθαῦτα 3
 δὲ τέως μὲν ἐτρέφετο ἐν τοῖσι βασιλῆασι, καὶ μιν Ἀμασις εὖ περιεῖπε·
 τέλος δὲ μεμφομένων Αἰγυπτίων, ὥς οὐ ποιοῖ δίκαια τρέφων τὸν σφίσι τε
 καὶ ἔωντῶ ἐχθιστον, οὕτω δὴ παραδιδόει τὸν Ἀπρίην τοῖσι Αἰγυπτίοισι.
 οἱ δὲ μιν ἀπέπνιξαν καὶ ἔπειτα ἔθαψαν ἐν τῇσι πατρῶνσι ταφῇσι. (αἱ δὲ 4
 10 εἰσι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχιστάτω τοῦ μεγάρου, εἰσὶν ἀριστερῆς
 χειρός· ἔθαψαν δὲ Σαῖται πάντας τοὺς ἐκ νομοῦ τούτου γενομένους βασι-
 λέας ἔσω ἐν τῷ ἱερῷ.) καὶ γὰρ τὸ τοῦ Ἀμάσιος σῆμα ἐκαστέρω μὲν ἐστὶ 5
 τοῦ μεγάρου ἢ τὸ τοῦ Ἀπρίεω καὶ τῶν τούτου προπατόρων, ἐστὶ μέντοι
 καὶ τοῦτο ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ, παστὰς λιθίνη μεγάλη καὶ ἡσκημένη στύ-
 15 λουσι τε φοίνικας τὰ δένδρεα μεμιμημένοισι καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ. ἔσω δὲ
 ἐν τῇ παστάδι διξὰ θυρώματα ἔστηκε, ἐν δε τοῖσι θυρώμασι ἡ θήκη ἐστίν.
 εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ταφαί, τοῦ οὐκ ὄσιον ποιεῖν ἐπὶ τοιούτῳ προήγματι ἐξαγο- 170
 ρεῦεν τοῦνομα ἐν Σαί ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηναίης, ὅπισθε τοῦ νηοῦ παντὸς
 τοῦ τῆς Ἀθηναίης ἐχομένου τοίχου. καὶ ἐν τῷ τεμένει ὀβελοὶ ἐστᾶσι 2
 20 μεγάλοι λίθινοι λίμνη τέ ἐστὶ ἐχομένη λιθίνῃ κρητῖδι κεκοσμημένη καὶ
 ἐργασμένη εὖ κύκλῳ καὶ μέγαθος, ὥς ἐμοὶ ἐδόκεε, ὅση περ ἡ ἐν Δήλῳ

AB CT P(p)M DR SV

προτε[ρον] (169, 2) — εκ [νομου] (169, 4) et ε[χομε[ν]] — μεγαθος ω[ς] (170, 2)
 Pap. Ox. 1092 col. XII valde mutila
 Σχόλ. 169, 5 (ad ἦ) ὅπου B

T 17—p. 246, 2 Athen. Legat. 28: v. ad 3, 2

1 ἐμάχοντο εὖ M | ξενοί TM || 2 ἐσώθησαν CR ἐσώθησαν T | ἥδε] ἡ pM
 ἥδε ἡ S Ald. | μηδένα om. CTPM || 3 ἰδρῶσθαι ἔωντῶ M || 4 ἐσώθη CTR ||
 5 ἔωντοῦ T | οἰκία] οἰκία SV^c βασιλῆα M || 6 τέως] ἔως DRSV || 7 ὥς om. C |
 ποιει CTMSV || 9 οἱ δὲ μιν] ὁ δὲ μιν D¹ οὐδὲ μίαν C | εἰν τη[ι] πα[Pap. Ox. 1092
 (πατρῶν) ταφῇ habuisse videtur) || 10 ἀγχιστάτω AB Pap. Ox. 1092 ἀγχιστά-
 του T | μεγάρου ABV litterae λ litteram ρ suprascr. A man. rec. | εἰσὶν DRV
 non extat Pap. Ox. 1092 || 11 χειρός M Ald. | πάντας om. M | τούτου] τὸ τοῦ M ||
 12 τὸ om. DRSV | σῆμα] σώμα M om. DRSV | ἐκαστέρω AB ἐκατέρω TD
 RSV ἐκατέρω C || 13 ἦ τὸ τοῦ A¹ ἦ in mg. sub obelo adscr. nescio quae man. A
 ἦ τὸ τοῦ B ἦ τὸ τοῦ M ἦ τούτου DRSV || 16 δισσα D | τῇσι D || 17 οὐκ ὄσιον
 Athenag. οὐκ ὄσιον R || 18 τόνομα D¹ τὸ ὄνομα Athenag. | ἱερῷ Athenag. ||
 19 ἐχομεναι S ἐχόμενον Athenag. rell., em. Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ.
 Nn. V. 26 | τοίχον C | καὶ — 20 λίθινοι non habet Athenag. | ὀβελοῖσι(ν) D^c RV ||
 20 τέ] δ' Athenag. || 20, 21 καὶ ἐργασμένη] καὶ ἐρμασμένη RV καὶ ἐρμασμένη D
 καὶ ἀρμασμένη S om. Pap. Ox. 1092 Athenag. || 21 εὖ] ἐν Athenag. om. D non
 extat Pap. 1092 | καὶ om. Athenag. | μέγεθος Athenag. | δοκέει Athenag.

- 171 ἡ τροχοειδὴς καλεομένη. ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ τὰ δεικνῆλα τῶν παθέων
αὐτοῦ νυκτὸς ποιεῖσθαι, τὰ καλέουσι μυστήρια Αἰγύπτιοι. περὶ μὲν νυν τοῦ-
2 των εἰδοῖ μοι ἐπὶ πλεόν, ὥς ἕκαστα αὐτῶν ἔχει, εὖστομα κείσθω. καὶ
τῆς Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφορία καλέουσι, καὶ
3 ταύτης μοι πέρι εὖστομα κείσθω, πλὴν ὅσον αὐτῆς ὁσὴ ἐστὶ λέγειν. αἱ
Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγούσαι
καὶ διδάσασθαι τὰς Πελασγιώτιδας γυναικάς· μετὰ δὲ ἐξαναστάσης πάσης
Πελοποννησίων ὑπὸ Δωριέων ἐξαπώλετο ἡ τελετή, οἱ δὲ ὑπολειφθέντες
Πελοποννησίων καὶ οὐκ ἐξαναστάντες Ἀρκάδες διέσωζον αὐτὴν μόνοι.
172 Ἀπρίεω δὲ ὧδε καταραιορημένον ἐβασίλευσε Ἀμασις, νομοῦ μὲν Σαίτεω 10
2 ἑών, ἐκ τῆς δὲ ἦν πόλις, οὐνομά οἱ ἐστὶ Σιούφ. τὰ μὲν δὴ πρῶτα κατ-
ώνοντο τὸν Ἀμασιν Αἰγύπτιοι καὶ ἐν οὐδεμῇ μοίρῃ μεγάλη ἦγον ἅτε δὴ
δημότην τὸ πρὶν ἐόντα καὶ οἰκλῆς οὐκ ἐπιφανέος· μετὰ δὲ σοφίῃ αὐτοῦς ὁ
3 Ἀμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνη, προσηγάγετο. ἦν οἱ ἄλλα τε ἀγαθὰ μυρία, ἐν
δὲ καὶ ποδανιπτῆρ χρόσεος, ἐν τῷ αὐτός τε ὁ Ἀμασις καὶ οἱ δαιτυμόνες 15
οἱ πάντες τοὺς πόδας ἐκάσποτε ἐναπενίζοντο· τοῦτον κατ' ὦν κόφας ἀγαλ-
μα δαίμονος ἐξ αὐτοῦ ἐποίησατο καὶ ἴδρυνσε τῆς πόλις, ὅκον ἦν ἐπιτη-

AB CT P(p)M DR SV

Τὰ μὲν δὴ (172, 2) — ἐκέλευεν (172, 5) exc. flor. ΑΦ

Σχόλ. 171, 1 (ad δεικνῆλα) εἰδῶλα, ὁμοιώματα B

T 3 Plut. mor. 636 καὶ ἄλλα . . . εὖστομα κείσθω καθ' Ἡρόδοτον. 417 περὶ . . .
τῶν μυστικῶν . . . εὖστομά μοι κείσθω καθ' Ἡρόδοτον. 607 περὶ ὧν Αἰσχύλος ἠν-
έστατο καὶ ὑπεδήλωσεν εἰπὼν ἄγνόν τ' Ἀπόλλω φηγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν' (Suppl. 214)
εὖστομά μοι κείσθω καθ' Ἡρόδοτον

3 Herodian. ap. Phryn. 469 εὖστομεῖν ἀντὶ τοῦ 'ἐσφημεῖν'· καὶ Ἡρόδοτος εὖστομα
κείσθω. Thom. Mag. 160 εὖστομεῖν ἀντὶ τοῦ 'ἐγλωττεῖν' καὶ ἀντὶ τοῦ 'ἐσφημεῖν'.
εὖστομα κείσθω παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'ἐσφημῶς εἰρήσθω'. Schol. Soph. Phil. 201
εὖστομ' ἔχε παῖ· εἰώθασιν οὕτω λέγειν ἀντὶ τοῦ 'σῶπα'· τὸ δὲ τοιοῦτον κερχάσται,
ὅτι Ἑλλάνικὸς ποτε ἀναγινώσκων τὰ Ἡροδότου ἔλεγεν· περὶ δὲ τῶνδε <εἰδοῖ>
εὖστομα κείσθω

1 ἡ om. DRSV | ταύτῃ τῇ λίμνῃ P τῇ λίμνῃ ταύτῃ p cett. || 2 ποιεῖσθαι, τὰ
om. Athenag. | νυν om. DRSV | τούτων] τῶνδε Schol. Soph. || 3 αὐτέων M Ald. ||
4 πέρι om. M | καὶ] ἂ καὶ DRV || 5 ταύτης εἰδοῖ μοι S || 7 Πελαγιώτιδας R¹
γιώτιδας SV | μετὰ] κατὰ M | πάσης secl. Stein cui consentit Legrand ('quod cum
ὑπολειφθέντες pugnat et ex -στάσης facile per dittographiam enasci potuit') ||
8 ὑπολειφθέντες R || 10 ὧδε om. DRSV, del. Legrand ex illis quae praecedunt -ω
dē repetitum iudicans | κατ**αιρημένου D || 11 ἐστὶ om. M | κατόνοντο RSV
κατόνοντο ΑΦ rell. || 12 οὐδενὶ Φ οὐδεμῇ Α rell. | ἅτε — 13 ἐπιφανέος om. T ||
13 πρὶν] πρότερον pM Ald. | ὁ om. D || 14 ἐγγνωμοσύνη pM Ald. | οἱ ἄλλα τε]
ἄλλα τέ οἱ DRSV οἱ ἄλλα ΑΦ || 14. 15 ἐν δὲ C || 15 ποδανιπτῆρ C | ὁ
om. M || 16 οἱ om. ΑΦ | ἐναπενιάζετο Α ἐναπενιζέσθω Φ codd. litteris sa litte-
ras on compendio suprascr. A man. post. | τοῦτον οὖν κατῶν κόφας Α τοῦτον
κατῶν κόφας Φ || 17 ὅκον ΑΦ | ἐπιτηδεώτατον CTPSΦ ἐπιτηδειώτατον MΑ

δεότατον· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι φοιτῶντες πρὸς τῷγαλμα ἐσέβοντο μεγάλως·
 μαθὼν δὲ ὁ Ἀμασις τὸ ἐκ τῶν ἀστῶν ποιούμενον, συγκαλέσας Αἰγυπτίους 4
 ἐξέφηρε φᾶς ἐκ τοῦ ποδανιπτῆρος τῷγαλμα γεγονέναι, ἐς τὸν πρότερον
 μὲν τοὺς Αἰγυπτίους ἐνεμείν τε καὶ ἐνουρέειν καὶ πόδας ἐναπονίζεσθαι,
 5 τότε δὲ μεγάλως σέβεσθαι. ἥδη ὦν ἔφη λέγων ὁμοίως αὐτὸς τῷ ποδανι-
 πτῆρι πεπορηγέαι· εἰ γὰρ πρότερον εἶναι δημότης, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι
 εἶναι αὐτῶν βασιλεύς, καὶ τιμᾶν τε καὶ προμηθέεσθαι ἐωντὸν ἐκέλευεν.
 τοιοῦτῳ μὲν τρόπῳ προσηγάγετο τοὺς Αἰγυπτίους ὥστε δικαιοῦν δου-
 λεύειν. ἐχρᾶτο δὲ καταστάσει πρηγμάτων τοιῆδε· τὸ μὲν ὄρθριον, μέχρι 178
 10 ὅτεν πληθώρας ἀγορῆς, προθύμως ἐπρησσε τὰ προσφερόμενα πρήγματα,
 τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἐπινέ τε καὶ κατέσκαωπε τοὺς συμπότας καὶ ἦν μάταιός
 τε καὶ παιγνιήμων. ἀχθεσθέντες δὲ τούτοισι οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐνουθέτησεν 2
 αὐτὸν τοιαύδε λέγοντες· ὦ βασιλεῦ, οὐκ ὀρθῶς σεωντοῦ προέστηκας ἐς
 τὸ ἄγαν φαῦλον προάγων σεωντόν· σὲ γὰρ ἐχρῆν ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν
 15 θωκέοντα δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα· καὶ οὕτω Αἰγύπτιοι τ' ἂν
 ἠπιστάτο, ὥς ὑπ' ἀνδρὸς μεγάλου ἄρχονται, καὶ ἄμεινον σὺ ἂν ἦκονες·
 νῦν δὲ ποιέεις οὐδαμῶς βασιλικά· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε αὐτοῦς· τὰ τόξα 3
 οἱ κεκτημένοι, ἐπεὰν μὲν δέωνται χρᾶσθαι, ἐντανύουσι, ἐπεὰν δὲ χρήσων-
 ται, ἐκλύουσι. εἰ γὰρ δὴ τὸν πάντα χρόνον ἐντεταμένα εἴη, ἐκραγείη ἂν,

AB CT P(p)M DR SV

— ἐκέλευεν (172, 5) ἐτὶ τὸ μὲν ὄρθριον Ἀμασις μέχρι (173, 1) — μάλιστα ἐπεμέλετο (174, 2) exc. flor. A¹ B¹

Σχόλ. 173, 2 (ad θωκέοντα) καθήμενον B

T 11—p. 248, 6 Athen. 261c Ἡρόδοτος . . . φησὶν Ἀμασιν Αἰγυπτίων βασιλέα παι-
 γνιήμονα ἐόντα σκάπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ὅτε ιδιώτης, φησὶν, ἦν, φιλοπότης
 ὑπῆρχε καὶ φιλοσκόμμων καὶ οὐ κατεσπουδασμένος ἀνήρ

5 Poll. X 78 καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτῆρ οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ἐν Διοκλέους Βάγκαις

1 φοιτῶντες TPMDSV φοιτῶντες C || 4 μὲν om. DRSV A¹ B¹ | ἀπονίζεσθαι
 MDRSV || 5 οὐν A¹ B¹ || 6 εἶναι] ἦν M Ald. | παρόντι A¹ || 7 αὐτέων T Ald. | ἐων-
 τὸν cf. IX 108, 1 ἐωντοῦ (cf. III 78, 4—5) ABCTPM A¹ B¹ | ἐκέλευεν A¹ ἐκέλευε A¹ ||
 9 ἐχρῆτο PMDSV | καταστάσι AB | μέχρις A¹ || 10 ὅτεν] ὅτον A codd. om. P
 οὐ propos. Dindorf (codd. lectio ex ὅτε^ο potuit nasci) | πληθούσης ABCTPM
 πληθυνούσης B¹ | ἐπρησε B¹ || 11 κατέκοιπε C κατέσκαωπε D¹ R ἐσκαωπε reco-
 gnoscas ex Athen. | συμπτώτας V συμπότας Athen. A¹ B¹ rell. | καὶ ἦν] ἐὼν
 legisse videtur Athen. || 12 ἀχθενθεῦντες RSV | δέ — αὐτοῦ] δέ οἱ φίλοι αὐτοῦ
 αὐτοῖσιν A¹ B¹ || 13 λέγοντες τοιαύδε A¹ B¹ || 14 τὸν SV | ἀπάγων DRSV | χρῆν CTPM |
 σεμνῷ σεμνόν] σεμνῷ D σεμνῷ D² mg. σεμνῷ σεμνῶς A¹ B¹ σεμνόν σεμνῷ pM
 Ald. || 15 πρήγματα C¹ B¹ | οὕτως A¹ || 16 ἐπιστάτο CP | καὶ σὺ ἄμεινον ἦκονες TD
 RSV || 17 ἀμείβεται A¹ | τοιαύδε AB A¹ B¹ || 18 μὲν om. DRSV B¹ | ἐπεὰν — 19 ἐκλύ-
 ουσι haplogr. om. ABCTPM A¹ B¹ || 19 ἅπαντα B¹ | τετανυμένα M | ἐκραγείην A¹ B¹

- 4 ὥστε ἐς τὸ δέον οὐκ ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι χρᾶσθαι. οὕτω δὴ καὶ ἀνθρώπων
κατάστασις· εἰ ἐθέλοι κατεσπουδάσθαι αἰεὶ μηδὲ ἐς παιγνίην τὸ μέρος
ἑωυτὸν ἀνιέναι, λάθῃ οὐκ ἦτοι μανεῖς ἢ ὁ γε ἀποπληκτος γενόμενος. τὰ
174 ἐγὼ ἐπιστάμενος μέρος ἐκάτερω νέμω. ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο.
λέγεται δὲ ὁ Ἄμασις, καὶ ὅτε ἦν ἰδιώτης, ὡς φιλοπότης ἦν καὶ φιλοσκώμ-
μων καὶ οὐδαμῶς κατεσπουδασμένος ἀνὴρ· ὅπως δὲ μιν ἐπιλείποι πίνοντά
τε καὶ εὐπαθέοντα τὰ ἐπιτήδεα, κλέπτεσκε ἂν περιούν. οἱ δ' ἂν μιν φάμε-
νοι ἔχειν τὰ σφέτερα χρήματα ἀρνεύμενον ἄγεσκον ἐπὶ μαντήιον, ὅκον
ἐκάστοισιν εἶη· πολλὰ μὲν δὴ κατηλίσκετο ὑπὸ τῶν μαντήϊων, πολλὰ δὲ
2 καὶ ὑποφεύγεσκεν. ἐπεῖτε δὲ καὶ ἐβασίλευσεν, ἐποίηε τοιάδε· ὅσοι μὲν 10
αὐτὸν τῶν θεῶν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι, τούτων μὲν τῶν ἱρῶν οὔτε
ἐπεμέλετο οὔτε ἐς ἐπισκευὴν ἐδίδου οὐδὲν οὐδὲ φοιτῶν ἔθνε ὡς οὐδενὸς
ἑοῦσιν ἀξίοισι ψευδέα τε μαντήια κεκτημένοισιν· ὅσοι δὲ μιν κατέδησαν
φῶρα εἶναι, τούτων δὲ ὡς ἀληθέων ἐόντων καὶ ἀψευδέα μαντήια παρεχο-
175 μένων τὰ μάλιστα ἐπεμέλετο. καὶ τοῦτο μὲν ἐν Σαίτῃ Ἀθηναίῃ προπύλαια 15
θωυμάσια οἷ' ἐξεποίησε, πολλὸν πάντας ὑπερβαλόμενος τῷ τε ὕψει καὶ
τῷ μεγάλει, ὅσων τε τὸ μέγαθος λίθων ἐστὶ καὶ ὁκίλων τέων· τοῦτο δὲ
κολοσσοὺς μεγάλους καὶ ἀνδρόσφιγγας περιμήκειας ἀνέθηκε, λίθους τε
2 ἄλλους ἐς ἐπισκευὴν ὑπερφνέας τὸ μέγαθος ἐκόμισε. ἡγάγετο δὲ τούτων
τοὺς μὲν ἐκ τῶν κατὰ Μέμφιν ἑουσέων λιθοτομιέων, τοὺς δὲ ὑπερμεγάθειας 20

AB CT P(p)M DR SV

— ἐπεμέλετο (174, 2) flor. **ΑΦ** π[αρεχ]ομενων (174, 2) — [υπ]ερβα[λομενος]
(175, 1) Pap. Ox. 1092 col. XV valde mutila

Σχόλ. 175, 1 (ad ἀνδρόσφιγγας) ἀνδριάντας μεγάλους ἐξ ἀνδρός καὶ σφιγγός ὑπὸ
δημιουργοῦ γενομένους **B** σύνθετον σῶμά ἐστιν ἐξ ἀνδρός καὶ σφιγγός ὑπὸ δημιουρ-
γοῦ γεγονός **T** (cf. Lexx.)

18 **Λέξ.** ἀνδρόσφιγγας· σύνθετον σῶμα ἐξ ἀνδρός καὶ σφιγγός ὑπὸ δημιουργοῦ γε-
γονός. Hes. ἀνδρόσφιγγες· σύνθετον σῶμα ἐξ ἀνδρός καὶ γυναικός ὑπὸ δημιουργοῦ
γεγονός. cf. schol.

1 **χρησθαι** **ABMΑΦ** || || ἐθέλει **ABCTDRSVΑ** ἐθέλοι **PpM** Ald. θέλοι **Φ** |
ἀεὶ **RV** | μηδὲ] δὲ **Α** μηδ' **Φ** || 3 ἦτοι] εἴτε **M** | γε] τε **SV** || 4 ἐκάτερον **ΑΦ** ||
5 καὶ ὅτε ἦν] ὅτε ἦν **M** Ald. καὶ ἦν **Α** | φιλοπότης **D^c** | ἦν²] εὖν **ABCΑΦ**
ὕπῃχε Athen. | φιλοκώμων **D¹R** φιλοσκώμων **V** || 6 ὅπως **Φ** | ἐπιλείποι **TD**
RSV ἐπιλίπει **ΑΦ** || 6, 7 τε πίνοντα **M** || 7 τε om. **P** | ἐπιτήδεια **ABMDRSVΑΦ** ||
8 χτήματα **Α** || 9 ἐκάστοισι **A** ἐκάστοτε **DRSV** quod praetulit Herold Progr.
Gymn. Nuremb. 1853, 6 | καταλίσκετο **RSV** καὶ ἤλίσκετο Valckenaer, sequ. Stein
Hude || 10 ἀπέφευγε(ν) **ABCTPMΑΦ** | δὲ om. **R** | ἐβασίλευσε **A** | ἐποίηε **D** |
τάδε **TPM** || 12 ἐπεμέλετο **RV** | ἐς om. **R** | φοιτέων **CTPM** || 13 ἐοῦσι **A** οὐ-
σιν **Φ** | ἀξίους **Α** | κεκτημένοισι **A** κεκλημένοισι **T** | ὅσοι] οἱ **Φ** || 14 ἀληθέων]
ἀληθῶς θεῶν **TDRSV** ἀληθέων θεῶν **C** | παραχομένων **V** || 15 ἐπεμέλετο **RV** ||
16 οἷα Pap. Ox. 1092 (coniecerat Abicht) οἱ codd. | ὑπερβαλλόμενος **BTMSV**
]ερβα[Pap. Ox. 1092 || 17 μεγέθει **C** α ex corr. **D** | ὅσων **R** | λίθων om. **M** ||
19 εἰς **CT** om. **R** || 20 ἐουσέων **PpM**

ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος πλόον καὶ εἴκοσι ἡμερέων ἀπεχούσης ἀπὸ Σάιος.
 τὸ δὲ οὐκ ἦκιστα αὐτῶν, ἀλλὰ μάλιστα θωνμάζω, ἐστὶ τόδε· οἶκημα
 μονόλιθον ἐκόμισε ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος (καὶ τοῦτο ἐκόμιζον μὲν
 ἐπ' ἑτα τρία, δισχίλιοι δὲ οἱ προσετέταχато ἄνδρες ἀγωγέες, καὶ οὗτοι
 5 ἅπαντες ἦσαν κυβερνήται). τῆς δὲ στέγης ταύτης τὸ μὲν μῆκος ἐξωθὲν
 ἐστὶ εἰς τε καὶ εἴκοσι πήχεις, εὖρος δὲ τεσσαρεσκαίδεκα, ὕψος δὲ ὀκτώ.
 ταῦτα μὲν τὰ μέτρα ἐξωθεν τῆς στέγης τῆς μονολίθου ἐστί, ἀτὰρ ἔσωθεν 4
 τὸ (μὲν) μῆκος ὀκτωκαίδεκα πήχεων καὶ πνύονος, τὸ δὲ εὖρος δυώδεκα
 πήχεων, τὸ δὲ ὕψος πέντε πήχεων ἐστὶ. αὕτη τοῦ ἱεροῦ κέεται παρὰ τὴν
 10 ἔσσοδον. ἔσω γὰρ μιν ἐς τὸ ἱὸν φασὶ τῶνδε εἵνεκα οὐκ ἐσελκύσαι· τὸν 5
 ἀρχιτέκτονα αὐτῆς ἐλκομένης τῆς στέγης ἀναστενάξαι, οἷά τε χρόνον
 ἐγγεγονότος πολλοῦ καταχθόμενον τῷ ἔργῳ· τὸν δὲ Ἀμασιν ἐνθυμιστὸν
 ποιησάμενον οὐκ ἔαν ἔτι προσωτέρω ἐλκύσαι. ἤδη δὲ τινες λέγουσι, ὡς
 ἄνθρωπος διεφθάρη ὑπ' αὐτῆς τῶν τις αὐτὴν μοχλευόντων, καὶ ἀπὸ τού-
 15 του οὐκ ἐσελκυσθῆναι. ἀνέθηκε δὲ καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοις ἱεροῖς ὁ Ἀμασις 176
 πᾶσι τοῖσι ἐλλογίμοις ἔργα τὸ μέγαθος ἀξιοθέητα, ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι
 τὸν ὑπτιον κείμενον κολοσσὸν τοῦ Ἡφαιστείου ἐμπροσθε, τοῦ πόδες πέντε
 καὶ ἑβδομήκοντά εἰσι τὸ μῆκος. ἐπὶ δὲ τῷ αὐτῷ βάθρῳ ἐστάσι Αἰθιοπικοῦ
 ἐόντες λίθου δύο κολοσσοί, εἴκοσι ποδῶν τὸ μέγαθος ἐὼν ἑκάτερος, ὁ
 20 μὲν ἔνθεν, ὁ δ' ἔνθεν τοῦ μεγάλου. ἐστὶ δὲ λίθινος ἕτερος τοσοῦτος καὶ 2
 ἐν Σαί κείμενος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ ἐν Μέμφι. τῇ Ἰσι τε τὸ ἐν
 Μέμφι ἱὸν Ἀμασις ἐστὶ ὁ ἐξοικοδομήσας ἐὼν μέγα τε καὶ ἀξιοθεητό-
 τατον.

AB CT P(p)M DR SV

1 πόλεως M | καὶ| κατὰ propos. Eltz, cf. Dobree in notis Cantabr. Bibl. Univ.
 Pp. VI. 26: om. T Ald. || 2 θωνμάζω C θωμάζω D¹ || 3 μονόλιθον M | ἐκόμισε
 om. T | ἐκόμιζον| ἐκόμιζε S non liquet V || 4 προσετέταχато D προσετέχα-
 το T || 5 πάντες DRSV || 6 τεσσαρεσκαίδεκα BCTMDRV || 7 τῆς² τοῦ Pp |
 μονολίθου MR | ἀτὰρ| ἀ γὰρ DRSV || 8 μὲν add. Herwerden, sequ. Hude | πνύ-
 ονος| πλείονος Vat. 122 man. 1^a, Valla (amplius) | τὸ δὲ — 9 πήχεων¹ S habet solus
 (haplogr. om. cett.?) || 10 εἰσοδον ABM | εἰσελκύσαι M || 12 ἐγγεγονότος codd.,
 em. Schweighauser | καταχθόμενον| καὶ ἀχθόμενον R | τὸ ἔργον C | ἐσθυμι-
 στὸν D¹ (ut vid.) RSV ἐσθυμον D² ἐνθύμιον propos. Valckenaer ἐνθυμητὸν
 propos. Bekker, sequ. Hude; ad vocem ἐνθυμίζεσθαι v. Suid. et Poll. II 231 (ad
 Thuc. V 32) || 13 ἤδη| οἱ DRSV || 14 αὐτῇ P¹ DRSV αὐτῆς P² p cett. | μοχλεόν-
 των (v m. pr.) A | διὰ τούτου DRSV || 15 ἱεροῖς M || 15–16 ὁ Ἀμασις πᾶσι τοῖσι|
 Ἀμασις πᾶσι τοῖσι T ὁ Ἀμασις τοῖσι D haplogr. om. RSV || 16 ἐν δέ| ἐν δὲ
 ABCS om. M || 16, 17 Μέμφι δὲ τὸν M || 17 Ἡφαιστῖον ABC Ἡφαίστων T ||
 18 βάθρα M | Αἰθιοπικοῦ| τοῦ αὐτοῦ ABCTPM || 19 ἐόντος codd., em. Schweig-
 haeuser || 20 μεγάρου ABCTPMS || 21 αὐτὸν om. SV | τῷ| τὸ V τοῦ S | τῇ Ἰσι|
 λέγουσι DRSV | τὸ| τῷ R

- 177 Ἐπ' Ἀμάσιος δὲ βασιλέος λέγεται Αἴγυπτος μάλιστα δὴ τότε εὐδαι-
μονῆσαι καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῇ χώρῃ γινόμενα καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
χώρης τοῖσι ἀνθρώποισι, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε
2 δισμυρίας τὰς οἰκεομένας. νόμον δὲ Αἰγυπτίοισι τόνδε Ἀμασίς ἐστι ὁ
καταστήσας· ἀποδεικνύναι ἕτεος ἐκάστων τῶ νομάρχῃ πάντα τινὰ Αἴγυ- 5
πτίων, ὅθεν βιοῦνται, μὴ δὲ ποιεῦντα ταῦτα μηδὲ ἀποφαίνοντα δικαίῃν
ζόην ἰθύνεσθαι θανάτῳ. Σόλων δὲ ὁ Ἀθηναῖος λαβὼν ἐξ Αἰγύπτου τοῦτον
τὸν νόμον Ἀθηναίοισι ἔθετο· τῷ ἐκείνοι ἐς αἰεὶ χρέωνται ἐόντι ἀμώμῳ
178 νόμῳ. φιλέλλην δὲ γενόμενος ὁ Ἀμασίς ἄλλα τε ἐς Ἑλλήνων μετεξετέρους
ἀπεδέξατο καὶ δὴ καὶ τοῖσι ἀπικνευμένοισι ἐς Αἴγυπτον ἔδωκε Ναύκρατιν 10
πόλιν ἐνοικῆσαι, τοῖσι δὲ μὴ βουλομένοισι αὐτῶν οἰκέειν αὐτοῦ [δὲ] να-
2 τιλλομένοισι ἔδωκε χώρους ἐνιδρῶσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι. τὸ
μὲν νῦν μέγιστον αὐτῶν τέμενος καὶ ὀνομαστότατον ἐὼν καὶ χρησιμώτατον
(καλεῦμενον δὲ Ἑλλήνιον), αἶδε πόλιές εἰσι αἱ ἰδρυμέναι κοινῇ· Ἰώνων μὲν
Χίος καὶ Τέως καὶ Φώκαια καὶ Κλαζομεναί, Δωριέων δὲ Ῥόδος καὶ Κνί- 15
δος καὶ Αλικαρνησσὸς καὶ Φάσηλις, Αἰολέων δὲ ἡ Μυτιληναίων μούνη.
3 τούτων μὲν ἐστι τοῦτο τὸ τέμενος, καὶ προστάτας τοῦ ἐμπορίου αὐταὶ
αἱ πόλιές εἰσι παρέχουσαι· ὅσαι δὲ ἄλλαι πόλεις μεταποιεῦνται, οὐδὲν σφι
μετεὼν μεταποιεῦνται. χωρὶς δὲ Αἰγυγῆται ἐπὶ ἐωντῶν ἰδρῶσαντο τέμενος

AB CT P(p)M DR SV

T 1-16 Eust. II. 314 (ad B 654) εὐδαιμονῆσαι λέγεται Αἴγυπτος ἐπὶ Ἀμάσιος μάλιστα, καὶ πόλεις γενέσθαι τότε πάσας δισμυρίας τὰς οἰκουμένας, ἐν αἷς καὶ Ἰώνων μὲν Χίος, Τέως, Φώκαια, Κλαζομεναί, Δωριέων δὲ Ῥόδος, Κνίδος καὶ ἄλλαι τινές

6 Suid. βιοῦνται· ἀντὶ τοῦ 'ξῆ' ἢ 'ξήσεται'· οὕτως Ἡρόδοτος. item Zonaras 389

1 βασιλέως BCTV^{ac} | δὴ μάλιστα M | τότε] τό B¹ || 3-4 ἀπάσας δισμυρίας τότε M | τότε πάσας δισμυρίας Eust. || 4 δὲ] τε P²pM²DRSV | Αἰγυπτίους T || 5 Αἰγύπτιον RSV || 6 ὅθεν] διὰ T | βεβαιοῦνται ABT | βεβαιοῦτε C | βεβίω-
ται A² mg. | βιοῦνται Suid. Zonar. rell. || 7 ζώην RSV | ὁ om. M || 8 τὸν om. C |
χρέονται Pp || 9 ὁ om. ABCT || 10 ἀπικνευμένοισι M | ἀπικνευμένοισι R (ex ἀπικ-
κνευμένοισι natum) | ἔδωκε D | Ναυκρέτιν D | Ναυκράτην C || 11 ἐσοικῆσαι B
cf. Kallenberg Progr. Gymn. Fred.-Werd. Berolin. Pasch. 1884, 27 | ἐνοικέειν
DRSV | αὐτοῦ δὲ] δὲ seclusi αὐτόσε propos. Herwerden || 12 χωρίους ABC | χω-
ρίους T || 13 ὀνομαστότατον ABCTPM || 14 καλεόμενον CPM | αἱ om. C | ἰδρυ-
μένη C || 15 καὶ Τέως - Κνίδος om. C | Κλαζομεναί R | Κληζομεναί S | Κλιζο-
μεναί V | Κνίσος PSV | Κνίσος R (e Κνίδος) | Χίος C | Κνίδος Eust. rell. ||
16 Αλικαρνησσός TSV | Αλικαρνασσός M | Μυτιληναίων B¹ | Μυτιληναίων AB²CT
PDRSV | Μυτιληναίων ut vid. M || 17 τούτων CPM | τὸ τέμενος τοῦτο pM Ald. ||
18 αἱ om. DRV | πόλις AB | εἰσι om. M | αἱ παρέχουσαι RSV | αἱ παρέχουσαι* D |
ὅσαι] αἱ DRSV | πόλις ABT | οὐδὲν - 19 μεταποιεῦνται haplogr. om. ABCT, in
mg. suppl. A man. post.

Διός, καὶ ἄλλο Σάμιοι Ἡρῆς καὶ Μιλήσιοι Απόλλωνος. ἦν δὲ τὸ παλαιὸν 179
 μόνῃ Ναύκρατις ἐμπόριον καὶ ἄλλο οὐδὲν Αἰγύπτου. εἰ δέ τις ἐξ τῶν τι
 ἄλλο στομάτων τοῦ Νείλου ἀπικοίτο, χορὴν ὁμόσαι μὴ μὲν ἐκόντα ἐλθεῖν,
 ἀπομόσαντα δὲ τῇ νηὶ αὐτῇ πλέειν ἐς τὸ Κανωβικὸν ἢ, εἰ μὴ γε οἶά τε εἴη
 5 πρὸς ἀνέμους ἀντίους πλέειν, τὰ φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ
 Δέλτα, μέχρις οὗ ἀπικοίτο ἐς Ναύκρατιν. οὕτω μὲν δὴ Ναύκρατις ἐτετί-
 μητο. Ἀμφικτυόνων δὲ μισθωσάντων τὸν ἐν Δελφοῖσι νῦν ἑόντα νηὸν 180
 τρηκοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι (ὁ γὰρ πρότερον ἐὼν αὐτόθι αὐτό-
 ματος κατεκάη) τοὺς Δελφούς δὴ ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώμα-
 10 τος παρασχεῖν· πλανώμενοι δὲ οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς πόλεις ἐδωτίναζον, 2
 ποιεῦντες δὲ τοῦτο οὐκ ἐλάχιστον ἐξ Αἰγύπτου ἠνεύκοντο. Ἀμασις μὲν
 γάρ σφι ἔδωκε χίλια στουπητηρίας τάλαντα, οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ οἰκέοντες
 Ἑλληνες εἴκοσι μνέας.

Κυρηναίοισι δὲ Ἀμασις φιλότητά τε καὶ συμμαχίην συνεθήκατο. ἐδι- 181
 15 καίωσε δὲ καὶ γῆμαι αὐτόθεν εἴτε ἐπιθυμήσας Ἑλληνίδος γυναικὸς εἴτε καὶ
 ἄλλως φιλότητος Κυρηναίων εἵνεκα. γαμέει δὲ ὧν οἱ μὲν λέγουσι Βάττου 2
 τοῦ Ἀρκεσίλεω θυγατέρα, οἱ δὲ Κριτοβοῦλου ἀνδρὸς τῶν ἀστῶν δοκίμον,
 τῇ οὐνομα ἦν Λαδίκη. τῇ ἐπέιτε συγκλίνουτο Ἀμασις, μίσγεσθαι οὐκ οἷός
 τε ἐρίνετο, τῇσι δὲ ἄλλῃσι γυναιξὶν ἐχρᾶτο. ἐπέιτε δὲ πολλὸν τοῦτο ἐρί- 11
 20 νετο, εἶπε δὲ Ἀμασις πρὸς τὴν Λαδίκην ταύτην καλεομένην· ὦ γύναι,
 κατὰ με ἐφάρμαξας, καὶ ἔστι τοι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι
 κάκιστα γυναικῶν πασέων. ἡ δὲ Λαδίκη, ἐπέιτε οἱ ἀρνευμένη οὐδὲν ἐρί- 4
 νετο πρῆντερος Ἀμασις, εὐχεται ἐν τῷ νόῳ τῇ Ἀφροδίτῃ, ἣν οἱ ὅπ' ἐκείνην
 τὴν νόκτα μιχθῇ ὁ Ἀμασις — τοῦτο γάρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος — ἀγαλμά οἱ

AB CT P(p)M DR SV

1 Ἡρας ABCT Ἡρῆσι V || 2 μόνῃ ἢ CTPM | Ναυκρέτις T || 3 στόμα τῶν
 ABD || 4 ἀπομόσαντα T | ἢ om. M || 5 ἐν ταῖς βάρισι SV | ἐν βαρέσι ut vid. M ||
 6 Ναυκρέτιν D | Ναυκρέτις D | ἐτετίμητο ABCT | ἐτετίμητο in mg. A man. post. ||
 8 ἐξεργάσθαι ABC | αὐτομάτως ABCTPM || 9 δὴ C | ἐπέβαλε MS Ald. |
 τεταρτημόριον A || 10 πλανώμενοι T | πόλεις DRSV | πόλεις CT, v. grammaticam
 meam 83 || 11 ἐνεύκοντο CT || 12 σφι om. M | στουπηρίας A | ἐν om. DRV | Αἰγύ-
 πτου D¹ | Αἰγυπτου D² || 14 Ἀμασις ἐς ἀλλήλους ABCTP^{ms} | ἐς ἀλλήλους Ἀμασις
 pM Ald. || 15 δὲ om. P¹ | hab. P² p cett. || 16 ἔνεκα M | ὧν om. M | Βάττω AB
 CTPM || 17 τοῦ οἱ δὲ ABCTPM | Ἀρκεσέω D || 18 Λαδίκη DRSV | ὁ Ἀμασις
 DRSV || 19 ἐγένετο MRSV Ald. | ἀλλήλῃσι R | ἀλλήλοισι V (ex ἄλλῃσι ortas
 indicat lectiones Weber Anal. Hdt. 189) | ἐπεὶ M || 20 ὁ δὲ ὁ RV | δὴ ὁ S | Λα-
 δίκην DRSV || 21 τοι τι A | om. PpM Ald. | οὐδεμίῃ M || 22 Λαδίκη DRSV |
 οἱ om. M || 23 πρῆντερος M | ὁ Ἀμασις TP^{ac} DRSV | Ἀμασις P^p cett. | τῷ τὸ R |
 νῷ ABC | ὑπ' ἐπ' codd., corr. Schaefer, sequ. Stein Hude, cf. VI 2, 1, VIII
 71, 1 etc.

ἀποπέμψειν ἐς Κυρήνην. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν αὐτίκα οἱ ἐμίχθη ὁ Ἀμασις.
καὶ τὸ ἐνθευτεν ἤδη, δόκοτε ἔλθοι πρὸς αὐτήν, ἐμίσγετο καὶ κάρτα μιν
5 ἔστερξε μετὰ τοῦτο. ἡ δὲ Λαδίκη ἀπέδωκε τὴν εὐχὴν τῇ θεῷ, ποιησαμένη
γὰρ ἄγαλμα ἀπέπεμψε ἐς Κυρήνην, τὸ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν σὸν ἕξω τεταγμέ-
νον τοῦ Κυρηναίων ἀστεος. ταύτην τὴν Λαδίκην, ὥς ἐπεκράτησε Καμβύ- 5
σης Αἰγύπτου καὶ ἐπύθετο αὐτῆς, ἣτις εἶη, ἀπέπεμψε ἀσινέα ἐς Κυρήνην.
182 Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἀμασις ἐς τὴν Ἑλλάδα, τοῦτο μὲν ἐς
Κυρήνην ἄγαλμα ἐπύχουσον Ἀθηναίης καὶ εἰκόνα ἐωντοῦ γραφῇ εἰκασμέ-
νην, τοῦτο δὲ τῇ ἐν Λίνδῳ Ἀθηναίῃ, δύο τε ἀγάλματα λίθινα καὶ θώρηκα
λίνεον ἀξιοθέητον, τοῦτο δ' ἐς Σάμον τῇ Ἥρῃ εἰκόνας ἐωντοῦ διφασίας 10
ξυλίνας, αἱ ἐν τῷ νηῷ τῷ μεγάλῳ ἰδρῦατο ἔτι καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ, ὅπισθε
2 τῶν θυρέων. ἐς μὲν νυν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ ξεινίην τὴν ἐωντοῦ τε καὶ
Πολυκράτους τοῦ Αἰάκεος, ἐς δὲ Λίνδον ξεινίης μὲν οὐδεμιῆς εἵνεκεν, ὅτι
δὲ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης λέγεται τὰς Δαναοῦ θυγατέρας
ἰδρῦσασθαι προσσχούσας, ὅτε ἀπεδίδρησκον τοὺς Αἰγύπτου παῖδας. ταῦτα 15
μὲν ἀνέθηκε ὁ Ἀμασις. εἶλε δὲ Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων καὶ κατεστρέ-
ψατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν.

AB CT P(p)M DR SV

T 16s. Suid. Ἀμασις· . . . ὃς εἶλε Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων καὶ κατεστρέψατο ἐς
φόρου ἀπαγωγὴν. Eust. II. 827 (ad A 21) ὅτι . . . καὶ Ἀμασις πρῶτος ἀνθρώπων
Κύπρον κατεστρέψατο εἰς φόρου ἀπαγωγὴν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ

2 ἥδη] δὴ DRSV | ἔλθοι Ἀμασις πρὸς αὐτήν ABCP | ἔλθοι πρὸς αὐτήν ὁ Ἀμα-
σις M || 3 Λαδίκη DRSV | τῇ] τῷ ut vid. B¹ DRV || 3.4 καὶ ποιησαμένη ἄγαλ-
μα T || 4 ἀπέπεμψε C | εἰς¹ T | Κυρήνην ἢ V | Κυρήνην ** D | σὸν CPMS |
τεταγμένον coni. Legrand | τετραμμένον ABCTPM | ἰδρῦμένον DRSV; 'τετραμ-
μένον . . . statuum notabit vultu extra urbem verso sive spectantem loca subur-
bana. verum in talibus saepe anceps electio' Wesseling || 5 τὴν omissum supra
lineam suppl. nescio quae man. A | Λαδίκην DRSV || ■ ἥτις] εἰ τις D¹ | εἰ τι R
SV || 7 ἀναθήματα πέμψας ὁ Ἀμασις DRSV || 8 καὶ εἰκόνα - 9 Ἀθηναίῃ haplogr.
om. C || 9 Λίδος V | θήρηκα RV || 10 λίνεον om. DRSV || 13 Ἀκέος R | ἐνεκεν T ||
14 ἱερὸν R | τοῦ Δαναοῦ M Ald. || 15 ἰδρῦσθαι AB | ἰδρῦσθαι C | προσσχούσας CT
PMDRSV || 16 πρῶτος ἀνθρώπων Κύπρον Eust. | καὶ om. V || 17 ἐπὶ τοῦτον -
ἐστρατεύετο (v. init. lib. III) in fine add. (iterum habent lib. III ineunte) DRV

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Γ

Θάλεια

I

Ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Ἀμασιν Καμβύσης ὁ Κύρον ἐστρατεύετο ἄγων ἄλλους 1
 τε, τῶν ἦρχε, καὶ Ἑλλήνων Ἰωνάς τε καὶ Αἰολέας δι' αἰτίην τοιγάρδε·
 πέμψας Καμβύσης ἐς Αἴγυπτον κήρυκα αἴτεε Ἀμασιν θυγατέρα, αἴτεε δὲ
 ἐκ συμβουλῆς ἀνδρός Αἰγυπτίου, ὃς μεμφόμενος Ἀμάσι ἐπῆρξε ταῦτα,
 5 ὅτι μιν ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἡγετῶν ἀποσπάσας ἀπὸ γυναικός
 τε καὶ τέκνων ἔκδοτον ἐποίησε ἐς Πέρσας, ὅτε Κῦρος πέμψας παρὰ
 Ἀμασιν αἴτεε ἡγετῶν ὀφθαλμῶν, ὃς εἶη ἀριστος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ· ταῦτα 2
 δὴ ἐπιμεμφόμενος ὁ Αἰγύπτιος ἐνήγε τῇ συμβουλῇ κελεύων αἰτέειν τὸν
 Καμβύσεα Ἀμασιν θυγατέρα, ἵνα ἢ δοὺς ἀνιῶτο ἢ μὴ δοὺς Καμβύση
 10 ἀπέχθοιτο. ὁ δὲ Ἀμασις τῇ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθόμενος καὶ ἀρρω-
 δέων οὐκ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασθαι, εὖ γὰρ ἠπίστατο, ὅτι οὐκ ὡς
 γυναικὰ μιν ἐμελλε Καμβύσης ἔξειν, ἀλλ' ὡς παλλακὴν. ταῦτα δὴ ἐκλο- 3
 γίζόμενος ἐποίησε τάδε· ἦν Ἀπρίεω τοῦ προτέρου βασιλέως θυγατὴρ κάρτα
 μεγάλη τε καὶ εὐειδὴς μόνη τοῦ οἴκου λελειμμένη, οὖνομα δὲ οἱ ἦν Νίτη-
 15 τισ· ταύτην δὴ τὴν παῖδα ὁ Ἀμασις κοσμήσας ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ ἀπο-
 πέμπει ἐς Πέρσας ὡς ἑωυτοῦ θυγατέρα. μετὰ δὲ χρόνον, ὥς μιν ἠσπάζετο 4
 πατρώθεν ὀνομάζων, λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ παῖς· ὦ βασιλεῦ, διαβεβλημένος
 ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις, ὃς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε ὡς
 ἑωυτοῦ θυγατέρα διδοὺς ἐοῦσαν τῇ ἀληθείᾳ Ἀπρίεω, τὸν ἐκεῖνος ἐόντα

AB CT P(p)M DR SV

3-6 Theo Progygmn. IV 35 ἔξεστι . . . καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων ἀρξάμενον ἐλθεῖν
 ἐπὶ τὰ μέσα καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καταντήσαι, ὅπερ Ἡρόδοτος διὰ τῆς τρίτης
 ἡμᾶς διδάσκει λέγων οὕτω· πέμψας - Πέρσας || 17-19 Greg. Cor. 143-144 τὸ
 καταπαιχθεὶς καὶ ῥελασθεὶς· διαβεβλημένος· λέγουσιν· ὦ βασιλεῦ -
 μανθάνεις. τὸ καλλωπίσας· ἀσκήσας· λέγουσιν· ὃς ἐμέ - θυγατέρα

Ad divisionem libri v. praef. LVII ss. || 1.2 ἄλλους τε καὶ ἄλλους ABCTPM ||
 3 εἰς D || 4 συμβουλῆς Theo (cf. lin. 8) βουλῆς ABCTPM; ad similitatem sen-
 suum vocum συμβουλῇ et βουλῇ v. Weber BPhW 1941, 235 ss. | Ἀμασιν codd.,
 corr. Dietsch Lhardy, sequ. Hude || 5 ἀπάντων - ἡγετῶν non hab. Theo | ἡ-
 γετῶν T | ἀπὸ om. Theo || 6 εἰς Theo || 7 ἡγετῶν T || 8 δὲ T | συμβουλῇ CTPM |
 τὸν om. M || 10 δὲ om. D¹ || 11 οὔτε ἀρνήσασθαι οὔτε δοῦναι M | εὖ γὰρ ἠπίστατο
 ἠπίστατο γὰρ DRSV | οὐχ ABCTPM || 12 παλλακὴν ABCV || 13 τάδε ταῦτα
 CPM | βασιλέως ACTDV¹ || 14 μόνη M || 15 δὴ δὲ CS || 17 οὖνομάζων CTPM ||
 19 ἀληθείαι AB

5 ἔωντοῦ δεσπότεα μετ' Αἰγυπτίων ἐπαναστάς ἐφόνευσε. τοῦτο δὴ τὸ
 ἔπος καὶ αὕτη ἡ αἰτίη ἐγγενομένη ἤγαγε Καμβύσεια τὸν Κύρον μεγάλως
 2 θυμωθέντα ἐπ' Αἴγυπτον. οὕτω μὲν νυν λέγουσι Πέρσαι. Αἰγύπτιοι δὲ
 οἰκισθύνται Καμβύσεια φάμενοι μιν ἐκ ταύτης δὴ τῆς Ἀπριέω θυγατρὸς
 γενέσθαι, Κύρον γὰρ εἶναι τὸν πέμψαντα παρὰ Ἀμασιν ἐπὶ τὴν θυγατέρα,
 2 ἀλλ' οὐ Καμβύσεια. λέγοντες δὲ ταῦτα οὐκ ὀρθῶς λέγουσι, οὐ μὴν οὐδὲ
 λέληθε αὐτοὺς (εἰ γὰρ τινες καὶ ἄλλοι, τὰ Περσέων νόμιμα ἐπιστεύαται
 καὶ Αἰγύπτιοι), ὅτι πρῶτα μὲν νόθον οὐ σφί νόμος ἐστὶ βασιλεῦσαι γνησίον
 παρσέντος, αὐτὶς δὲ ὅτι Κασσανδάνης τῆς Φαρνάσπειω θυγατρὸς ἦν παῖς
 Καμβύσης ἀνδρὸς Ἀχαιμενίδεω, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς Αἰγυπτίης· ἀλλὰ παρα-
 3 τρέπονσι τὸν λόγον προσποιούμενοι τῇ Κύρον οἰκίῃ συγγενέες εἶναι. καὶ
 ταῦτα μὲν ὧδε ἔχει· λέγεται δὲ καὶ ὧδε λόγος, ἐμοὶ μὲν οὐ πιθανός, ὥς
 τῶν Περσίδων γυναικῶν ἐσελθοῦσά τις παρὰ τὰς Κύρον γυναῖκας, ὥς εἶδε
 τῇ Κασσανδάνῃ παρεστεῶτα τὰ τέκνα εὐειδέα τε καὶ μεγάλα, πολλῶ
 ἔχρατο τῷ ἐπαίνῳ ὑπερθωμάζουσα, ἡ δὲ Κασσανδάνη ἐοῦσα τοῦ Κύρου
 2 γυνὴ εἶπε, τάδε τοιῶνδε μέντοι ἐμὲ παίδων μητέρα ἐοῦσαν Κύρος ἐν
 ἀτιμίῃ ἔχει, τὴν δὲ ἀπ' Αἰγύπτου ἐπίκτητον ἐν τιμῇ τίθεται. τὴν μὲν
 ἀχθομένην τῇ Νιτήτῃ εἰπεῖν ταῦτα, τῶν δὲ οἱ παίδων τὸν πρεσβύτερον
 3 εἰπεῖν Καμβύσεια· τοιγάρ τοι, ὦ μήτερ, ἐπεὶ ἐγὼ γένωμαι ἀνὴρ, Αἰγύ-
 πτου τὰ μὲν ἄνω κάτω θήσω, τὰ δὲ κάτω ἄνω. ταῦτα εἰπεῖν αὐτὸν ἔτεα 20
 ὥς δέκα κου γεγονότα, καὶ τὰς γυναῖκας ἐν θώματι γενέσθαι· τὸν δὲ

AB CT P(p)M DR SV

Λέγεται (3, 1) — στρατηγὴν (3, 3) exc. floril. ΞΦ

T 6 Theo Progymn. p. 193 (VI 2) ad locum se refert

16s. Lex. Vind. 86 ἐπίκτητος γυνὴ ἡ οὐ κατὰ νόμους· τῶσπος· τοιῶνδε μέντοι —
 τίθεται || 20s. Thom. Mag. 79 'γέγονα ἔτη τοσαῦτα' κάλλιον ἢ 'γέγονα ἐτῶν'...
 Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· ταῦτα — δώδεκα γεγονότα

1 δεσπότην DRS casum vocis compendio not. V || 2 αἰτία RV | ἐγγενομένη M
 Ald. || 4 οἰκισθύνται TM οἰκησύνται D¹ οἰκησύνται D² οἰκοισύνται RV οἰκη-
 εῦνται S, cf. I 94, 2, sed v. I 4, 4, IV 148, 1 | δὴ om. DRSV || 6 λέγοντες] λέγε-
 ται R | μὴν] μὲν Stein Hude, sed post λέγουσι puncto distinguunt || 7 λέλυθεν R |
 νόμιμα ὀρθῶς ἐπιστεύαται PMDRSV || 9 αὐτὶς p Ald. | Κασσανδάνης TM Ald. ||
 11 συγγενές DRV || 12 ὧδε ABCTP²p ὧδε ὁ P¹DRSV ΞΦ ὧδε * M ὧδε Ald. |
 ἐμοὶ — πιθανός om. Φ || 13 Περσίων Φ | εἰσελθοῦσα AB ΞΦ | οἶδε V || 14 Κασσαν-
 δάνη TM ΞΦ Ald. | παρεστεῶτα Φ | τὰ haplogr. om. ABCTPMSΦ || 15 ὑπερθω-
 μάζουσα D¹ θωμάζουσα T | Κασσανδάνη TM ΞΦ Ald. | τοῦ om. C ΞΦ || 16 τοιῶδε
 DRV τοιαῦτα S τάδε ΞΦ rell. | τῶνδε M | ἐμὲ om. ΞΦ | μητέραν RV || 17 ἀπ'
 ἐπ' C || 18 ἀχθομένη ΞΦ | Νιτήτῃ TM Νιτήτῃ Ald. | πρεσβύτατον DRSV πρεσ-
 βύτερον ΞΦ rell. || 19 τοιγάρ τοι AB ΞΦ τοίγας rell. | γίνωμαι ut vid. Φ ||
 20 δὲ om. D¹ || 21 δέκα κου] cf. Thom. Mag. | δὲ om. D¹

διαμνημονεύοντα οὕτω δὴ, ἐπεῖτε ἀνδρώθη καὶ ἔσχε τὴν βασιληίην, ποιή-
σασθαι τὴν ἐπ' Αἴγυπτον στρατηγήν.

Συνήνεκε δὲ καὶ ἄλλο τι τοιόνδε πρῆγμα γενέσθαι ἐς τὴν ἐπιστράτευσιν **4**
ταύτην· ἦν τῶν ἐπικούρων τῶν Ἀμάσιος ἀνὴρ γένος μὲν Ἀλικαρνησσεύς,
οὕνομα δέ οἱ Φάνης, καὶ γνώμην ἱκανὸς καὶ τὰ πολέμια ἄλκιμος. οὗτος δ' **2**
Φάνης μεμφόμενός κού τι Ἀμάσι ἐκδιδρῆσκει πλοῖον ἐξ Αἰγύπτου βουλό-
μενος Καμβύσῃ ἐλθεῖν ἐς λόγους. οἷα δὲ ἔοντα αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροισι
λόγον οὐ σμικροῦ ἐπιστάμενόν τε τὰ περὶ Αἴγυπτον ἀτρεκέστατα μετα-
διώκει ὁ Ἀμασις σπονδὴν ποιούμενος ἐλεῖν, μεταδιώκει δὲ τῶν εὐνούχων
τὸν πιστότατον ἀποστείλας τριήρει κατ' αὐτόν, ὃς αἰρέει μιν ἐν Λυκίῃ·
ἔλων δὲ οὐκ ἀνήγαγε ἐς Αἴγυπτον, σοφίῃ γάρ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης·
καταμεθύσας γὰρ τοὺς φυλάκους ἀπαλλάσσετο ἐς Πέρσας. ὁρμημένῳ δὲ **3**
στρατεύεσθαι Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν, ὅπως
τὴν ἄνδρον διεκπερᾷ, ἐπελθὼν φράζει μὲν καὶ τὰ ἄλλα τὰ Ἀμάσιος πρήγ-
ματα, ἐξηγγέται δὲ καὶ τὴν ἔλασιν, ὧδε παραινέων, πέμψαντα παρὰ τὸν
Ἀραβίων βασιλέα δέεσθαι τὴν διέξοδόν οἱ ἀσφαλέα παρασχεῖν. μούνη δὲ **5**
ταύτῃ εἰσι φανεραὶ αἱ ἐσβολαὶ ἐς Αἴγυπτον· ἀπὸ γὰρ Φοινίκης μέχρις
οὖρων τῶν Καδύτιος πόλιος (ἣ ἐστὶ Σύρων τῶν Παλαιστίνων καλεομέ-
νων), ἀπὸ δὲ Καδύτιος (ἐούσης πόλιος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, Σαρδίων οὐ πολλῶν **2**
ἐλάσσονος), ἀπὸ ταύτης τὰ ἐμπόρια τὰ ἀπὸ θαλάσσης μέχρις Ἰηνούσου
πόλιος ἐστὶ τῆς Ἀραβίων, ἀπὸ δὲ Ἰηνούσου αὐτὶς Συρίων μέχρι Σερβωνίδος

AB CT P(p)M DR SV

T 20 Steph. Byz. Ἰνυσός· πόλις Αἰγύπτου προσεχῆς τῇ Κασίῳ ὄρει· Ἡρόδοτος

³ Antiatt. Bekk. Anecd. 94 ἐπιστράτευσιν· Ἡρόδοτος τρίτῳ || 17 Lex. Vindob. 83
(s. v. εἰσβολή) Ἡρόδοτος· εἰσι — Αἴγυπτον

¹ ἔχε R || ² στρατηγὴν AB || στρατὴν ABCTPM || ³ συνήνεκε M | τοιοῦτο D
τοιοῦτον RSV | εἰς AB | στρατέυσιν pM Ald. || ⁴ τῶν² om. ABCTPM | γένος
μὲν] γενόμενος C | Ἀλικαρνασσεύς TV || ⁵ οἱ ἦν DRSV | πολεμικὰ ABCTP ||
⁶ Ἀμασιν CP²DS Ἀμάσιος T Ἀμάσι P²p cett. | εἰσδιδρῆσκει R εἰδιδρῆ-
σκει V διαδιδρῆσκει S || ⁷ οἷα] ὁ DRSV || ⁸ μικροῦ pM Ald. || ⁹ ποιούμενον C |
ἐλθεῖν SV || ¹⁰ τριήρη A¹BC | κατ' αὐτόν] εἰς ταὐτόν RS κα εἰς ταὐτόν V ||
¹² καταμεθύσας] θύσας DRSV | ἀπηλλάσσετο DRSV | ὁρμημένῳ CTPMD^c ||
¹³ Καμβύσῃ στρατεύεσθαι M Ald. || ¹⁴ μὲν] μιν DRSV || ¹⁵ τῶν BMV¹ || ¹⁷ αἱ ha-
plogr. om. DRSV Lex. Vind. | ἐς] ἐπ' Lex. Vind. | μέχρι PM || ¹⁸ Καταδύτιος
CM Καδύτιος V | πόλιος — ¹⁹ ἐούσης om. T¹ | ἦ] γῆ Gronovius ἡ γῆ Legrand
del. Dobree Stein Hude | Συρίων P²p DRSV | καλεομένων vñ Vat. 122 man. 1^a
Valla || ¹⁹ πόλιος ἐούσης DRSV | δοκεῖ AB || ²⁰ ἀπὸ — ἀπὸ] τὰ ἐμπόρια ἀπὸ
ταύτης τὰ ἐπὶ DRV τὰ ἀπὸ ταύτης τὰ ἐπὶ S τὰ ἀπὸ ταύτης τὰ ἐμπόρια τὰ ἐπὶ
PM | μέχρι Pp | Ἰηνούσου RSV Ἰνυσού recognoscas e Steph. Byz. || ²¹ τοῦ TP¹
DRSV τῆς P²p cett. | Ἰηνούσου RSV cf. Steph. Byz. | αὐτὶς πόλιος DRSV

3 λίμνης, παρ' ἣν δὴ τὸ Κάσιον ὄρος τείνει ἐς θάλασσαν, ἀπὸ δὲ Σερβωνίδος
 λίμνης (ἐν τῇ δὴ λόγος τὸν Τυφῶ κεκρύφθαι), ἀπὸ ταύτης ἦδη Αἴγυπτος.
 τὸ δὴ μεταξύ Ἰγνύσου πόλιος καὶ Κασίου τε ὄρεος καὶ τῆς Σερβωνίδος
 λίμνης, ἐὼν τοῦτο οὐκ ὀλίγον χωρίον, ἀλλὰ ὅσον τε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας
 6 [δόδν], ἄνδρὸν ἐστὶ δεινῶς. τὸ δὲ ὀλίγοι τῶν ἐς Αἴγυπτον ναυτιλλομένων 5
 ἐννεώκασι, τοῦτο ἔρχομαι φράσω. ἐς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάσης
 καὶ πρὸς ἐκ Φοινίκης κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἶνου δις τοῦ ἔτεος ἐκά-
 στον, καὶ ἐν κεράμιον οἶνηρόν ἀριθμῶ κεινὸν οὐκ ἔστι, ὥς λόγῳ εἰπεῖν,
 2 ἰδέσθαι. κοῦ δῆτα, εἴποι τις ἄν, ταῦτα ἀναισιμοῦται; ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω.
 δεῖ τὸν μὲν δήμαρχον ἕκαστον ἐκ τῆς ἐωντοῦ πόλιος συλλέξαντα πάντα 10
 τὸν κέραμον ἄγειν ἐς Μέμφιν, τοὺς δὲ ἐκ Μέμφιος ἐς ταῦτα δὴ τὰ ἄνδρα
 τῆς Συρίας κομίζειν πλησάντας ὕδατος. οὕτως ὁ ἐπιφοιτῶν κέραμος καὶ
 7 ἔξαιρέομενος ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ τὸν παλαιὸν κομίζεται ἐς Συρίην. οὕτω μὲν
 νυν Πέρσαι εἰσὶ οἱ τὴν ἐσβολὴν ταύτην παρασκευάσαντες ἐπ' Αἴγυπτον
 κατὰ δὴ τὰ εἰρημένα σάξαντες ὕδατι, ἐπειτε τάχιστα παρέλαβον Αἴγυπτον. 15
 2 τότε δὲ οὐκ ἐόντος κω ὕδατος ἐτοίμου Καμβύσης πνθόμενος τοῦ Ἀλικαρ-
 νησέος ξείνου πέμπας παρὰ τὸν Ἀράβιον ἀγγέλους καὶ δεηθεὶς τῆς
 8 ἀσφαλείης ἔτυχε πίστει δούς τε καὶ δεξάμενος παρ' αὐτοῦ. (σέβονται δὲ
 Ἀράβιοι πίστει ἀνθρώπων ὅμοια τοῖσι μάλιστα. ποιεῦνται δὲ αὐτὰς
 τρόπον τοιῶδε· τῶν βουλομένων τὰ πιστὰ ποιέεσθαι ἄλλος ἀνὴρ ἀμφοτέ- 20

AB CT P(p)M DR SV

T 2 Schol. Apoll. Rhod. β 209 διήκει . . . αὕτη (i. e. ἡ Σερβωνίδος λίμνη) ἀπὸ Συ-
 ρίας μέχρι Πηλουσίου· περὶ δὲ τοῦ τὸν Τυφῶνα ἐν αὐτῇ κείσθαι καὶ Ἡρόδοτος (cf.
 quae ad 26, 1 e Photii Bibl. exscriptimus) ἰστορεῖ.

■ Antiatt. Bekk. Anecd. 110 οἶνηρόν κεράμιον· Ἡρόδοτος τρίτῳ. Poll. VII 161
 κεράμιον οἶνηρόν Ἡρόδοτος

1 ἐς] ἐπ V^{ac} ἐπὶ S || 2 δὴ om. DRSV | ἦδη] δὴ ABC || 3 δὴ] δὲ SV | Ἰγνύσου
 RSV cf. Steph. Byz. | ὄρεος CPM | Σερβωνίδος RV || 4 τε om. M || 5 [δόδν]
 seclusi: an ὁδοῦ esset scribendum dubitavit Stein, ita Hude | ἔστιν ἄνδρῳ DRSV ||
 7 νῦν πρὸς V νῦν καὶ πρὸς S | Φοινίκων pM Ald. | δις τοῦ] διέτους DRV δι' S |
 ἐκάστον secl. Gomperz, non secuti sunt Hude Legrand qui δι' ἔτεος praetulerunt ||
 8 κείμενον ABCTP¹ pM κεινὸν P² mg. cett. | λόγος DRSV || 9 κοῦ] οὐ D | ἀναι-
 σιμοῦνται CPMV^{ac} || 10 συλλέξαντα ἐκ τῆς ἐωντοῦ πόλιος pM Ald. || 12 οὗτος B |
 ἐπιφοιτῶν AB || 13 τῶν παλαιῶν M Ald. τῷ παλαιῷ Scaliger ad Steph. ed. adnot.
 in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 56 || 14 ἐπ'] ἐς CTPM || 15 σάξαντες] ἔλξαν-
 τες ABCTPM | ἐπειτε τάχιστα] ἐπὶ τὸ χαστὰ DRSV || 16 κως D¹ R κου M Ald. |
 ἐτοίμου ὕδατος DRSV | Ἀλικαρνησῆος R Ἀλικαρνασῆος T Ἀλικαρνασῆος SV
 Ἀλικαρνασῆος M Ald. || 17 Ἀράβιον] Ἀράβιον βασιλέα DRSV || 18 πίστις C¹ PMS
 πίστι R πίστις V (e quibus πίστει olim exstitisse constat), v. grammaticam
 meam 77 || 19 πίστις C¹ PMRSV | τίσι RSV | δέ] δὴ BP

ρων αὐτῶν ἐν μέσῳ ἑστεὸς λίθῳ ὀξεί τὸ ἔσω τῶν χειρῶν παρὰ τοὺς
 δακτύλους τοὺς μεγάλους ἐπιτάμνει τῶν ποιευμένων τὰς πίστεις καὶ ἔπειτα
 λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κροκύδα ἀλείφει τῷ αἵματι ἐν μέσῳ κει-
 μένους λίθους ἑπτὰ, τοῦτο δὲ ποιεῶν ἐπικαλεῖ τὸν τε Διόνυσον καὶ τὴν
 5 *Οὐρανίην*. ἐπιτελέσαντος δὲ τούτου ταῦτα ὁ τὰς πίστεις ποιησάμενος τοῖσι 2
 φίλοις παρεγγυᾷ τὸν ξεῖνον ἢ καὶ τὸν ἀστόν, ἣν πρὸς ἀστόν ποιῆται, οἱ δὲ
 φίλοι καὶ αὐτοὶ τὰς πίστεις δικαιοῦσι σέβεσθαι. Διόνυσον δὲ θεῶν μόνον 3
 καὶ τὴν *Οὐρανίην* ἡγέονται εἶναι καὶ τῶν τριχῶν τὴν κορυὴν κείρεσθαι
 φασὶ κατὰ περ αὐτὸν τὸν Διόνυσον κεκάρθαι· κείρονται δὲ περιτροχάλα
 10 ὑποξυροῦντες τοὺς κροτάφους. ὀνομάζουσι δὲ τὸν μὲν Διόνυσον *Ὀροτάλ*,
 τὴν δὲ *Οὐρανίην* *Ἀλιτά*.) ἐπεὶ ὦν τὴν πίστιν τοῖσι ἀγγέλοις τοῖσι παρὰ 9
Καμβύσεω ἀπικμένοις ἐποιήσατο ὁ Ἀράβιος, ἐμχανάτο τοιαύδε· ἀσκὸν
 καμήλων πλήσας ὕδατος ἐπέσαξε ἐπὶ τὰς ζωὰς τῶν καμήλων πάσας,
 τοῦτο δὲ ποιήσας ἤλασε ἐς τὴν ἀνδρὸν καὶ ὑπέμενε ἐνθαῦτα τὸν *Καμβύ-*
 15 *σεω* στρατόν. οὗτος μὲν ὁ πιθανώτερος τῶν λόγων εἴρηται, δεῖ δὲ καὶ τὸν 2
 ἥσσαν πιθανόν, ἐπεὶ γε δὴ λέγεται, ἐρηθῆναι· ποταμός ἐστι μέγας ἐν τῇ
 Ἀραβίῃ τῷ ὀνόματι *Κόρου*, ἐκδιδοῖ δὲ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν καλεομένην
 θάλασσαν· ἀπὸ τούτου δὴ ὦν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλέα τῶν 3

AB CT P(p)M DR SV

Εὐμβολὶ μεγάλοι Ἀμάσεως μετὰ *Καμβύσεος* βασιλέως *Περσῶν*· Ἀράβιος ἐμχαν-
 νῶτο (9, 1) — ἀπομαστιγῶσιν (29, 2) exc. b

T s Poll. VII 63 κρόκνυς ... μέρος ἐσθῆτος· λέγει γοῦν Ἡρόδοτος· λαβὼν κρόκνυ
 ἐκ τοῦ ἱματίου || 7-8 Cels. ap. Orig. c. Cels. V 34 se refert ad locum

9 Phot. περιτροχάλα κείρονται· Ἡρόδοτος || 13 Antiatt. Bekk. Anecd. 94 ἐπι-
 σάζει ἀντὶ τοῦ ἐπιγεμίσαι· Ἡρόδοτος

1 τῷ τῷ C | εἶσω MR Ald. || 2 πίστις PM πίστεις D, cf. supra || 3 ἐκάστου
 DRSV | κροκίδα RSV litterae v litt. i suprascr. nescio quae man. A κροκύνῃ T
 Ald. κροκύνῃ M cf. Poll. || 4 τε τὸν ABCP^{ac} τὸν TS τὸν τε P^p cett. || 5 ἐπι-
 καλέσαντος M Ald. | δὲ om. CDRV | ὅ] ὡς C | πίστις PMR πίστεις D || ■ καὶ
 om. D¹ | ἀστόν] αὐτόν CSV | ποιῆται CTPM || 7 καὶ αὐτοὶ τὰς πίστις δικαιοῦσι
 σέβεσθαι PpM καὶ τὰς πίστεις δικαιοῦσι σέβεσθαι αὐτοὶ DV καὶ τὰς πίστις δι-
 καιοῦσι σέβεσθαι αὐτοὶ RS | θεὸν PpM Ald. || 8 ἡγεύνται DRSV | κείρεσθαι
 DRSV^c || 9 καθάπερ A || 9, 10 ὑποτροχάλα περιξυροῦντες CTPM ὑποτροχάλα πε-
 ριξυρῶντες AB, cf. II 36, 1; 37, 2; 66, 4, V 35, 3 cf. Phot. || 10 ὀνομάζουσι CTPM |
 δὲ τὸν μὲν] μὲν τὸν C | Ὀροτάλ C^c Ὀροτάλ DRSV Ὀροτάλ AC^{ac}TP Ὀρο-
 τάλ* B Ὀροτάλ M Ὀροτάλ Ald.; illam praetuli lectionem quae masculini
 nominis formam Semiticam praebet et unde reliquas lectiones per Ὀροτάλ^{at} natas
 esse haud absurdum videtur || 11 Ἀλιτά D Ἀλιτά T v. quae ad I 131, 3 adno-
 tavimus || 13 πλήσας — καμήλων haplogr. om. R eadem repetita sunt (ἐπέσαξε
 omisso) V | τὰς om. D | ζοάς AB ζοάς D || 14 τῇ] τὸν V^{ac} | ὑπέμενε(v) MR
 SV Ald. || 16 γε om. M || 17 τῷ] ῥ T | Κόρου C Κόρυς (o eras.) A Κόρος T

- Ἀραβίων ῥαφάμενον τῶν ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετὸν
 μήκει ἐξικνεύμενον ἐς τὴν ἀνδρὸν ἀγαγεῖν διὰ δὴ τούτων τὸ ὕδωρ, ἐν δὲ
 τῇ ἀνδρὶ μεγάλας δεξαμενάς ὀρύξασθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ σφύζωσι
 4 (ὁδὸς δ' ἐστὶ δυνάδεκα ἡμερέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐς ταύτην τὴν ἀνδρὸν),
 ἀγαγεῖν δέ μιν δι' ὀχετῶν ἐς τριζὰ χωρία. 5
- 10 Ἐν δὲ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ στόματι τοῦ Νείλου ἐστρατοπεδεύετο
 2 Ψαμμήνιτος ὁ Ἀμάσιος παῖς ὑπομένων Καμβύσεα. Ἀμασιν γὰρ οὐ κατ-
 ἔλαβε ζῶντα Καμβύσης ἐλάσας ἐπ' Αἴγυπτον, ἀλλὰ βασιλεύσας ὁ Ἀμασις
 τέσσερα καὶ τεσσαράκοντα ἔτια ἀπέθανε, ἐν τοῖσι οὐδὲν οἱ μέγα ἀνάρσιον
 πρῆγμα συνηρείχθη. ἀποθανὼν δὲ καὶ ταριχευθεὶς ἐτάφη ἐν τῇσι ταφῇσι 10
 3 τῇσι ἐν τῷ ἱερῷ, τὰς αὐτὸς οἰκοδομήσατο. ἐπὶ Ψαμμήνιτον δὲ τοῦ Ἀμάσιος
 βασιλεύσαντος Αἰγύπτου φάσμα Αἰγυπτίοισι μέγιστον δὴ ἐγένετο· ὕσθη-
 σαν γὰρ Θῆβαι αἱ Αἰγύπτια οὔτε πρότερον οὐδαμᾶ ὕσθεισαι οὔτε ὕστε-
 ρον τὸ μέχρις ἐμεῦ, ὡς λέγουσι αὐτοὶ Θηβαῖοι. οὐ γὰρ δὴ ὕεται τὰ ἄνω
 11 τῆς Αἰγύπτου τὸ παράπαν, ἀλλὰ καὶ τότε ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι. οἱ 15
 δὲ Πέρσαι ἐπεῖτε διεξελάσαντες τὴν ἀνδρὸν ἵζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων
 ὡς συμβαλέοντες, ἐνθαῦτα οἱ ἐπικονροὶ οἱ τοῦ Αἰγυπτίου ἔοντες ἄνδρες
 Ἑλληνέες τε καὶ Κᾶρες μεμφόμενοι τῷ Φάνη, ὅτι στρατὸν ἤγαγε ἐπ' Αἴγυ-
 2 πτον ἀλλόθροον, μηχανῶνται πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε· ἦσαν τῷ Φάνη
 παῖδες ἐν Αἰγύπτῳ καταλελειμμένοι, τοὺς ἀγαγόντες ἐς τὸ στρατόπεδον 20

AB CT P(p)M DR SV(b)

T 11—15 Eust. Dion. 248 δηλοῖ ὁ θαυμάζων, ὅτι ἐπὶ Ψαμμήνιτον (Ψαμμονίτον
 vel simm. vv. ll.) τοῦ υἱοῦ Ἀμάσιος ὕσθησαν (ἦσθησαν v. l.) αἱ Θῆβαι ψακάδι.
 Schol. Ar. Nub. 1130 ad locum se referunt

12s. Suid. βουλῆσεται κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν . . . , ὡς ἐπὶ κατάρας . . . , ἢ βού-
 λεται ὅτι πορρωτάτω εἶναι, ὅπου αὐτὸν οὐδὲν βλάψει ὑετός, ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ
 μὴ ὕειν, ὡς Ἡρόδοτος· ὕσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι οὐδαμᾶ πρότερον ὕσθεισαι

1 ἀράμενον AB¹CT | τῶν ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ABC²T ὠμο-
 βοέων καὶ ἄλλων δερμάτων DRSV ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων PM ὠμο-
 βοή substantivi vim habet IV 65, 1 || 1.2 ὀχετῶν μήκη T || 2 ἐξικνεύμενον DR
 SV | εἰς RV | τοῦτο DRV τοῦτον S || 3 ὀρύξασθαι SV ὀρύξας T | σφύζωσι
 ποτίζωσιν DRSV || 4 αὐτὴν T || 5 ἄγειν ABCPM ἄγει T | ὀχετῶν τριῶν PMD
 RSV || 6 ἐστρατεύετο ABCT || 7 Ψαμμήνιτος CD Ψαμμήνιτος V || ■ ἐπ' ἐς DR
 SV || 9 τέσσερα καὶ haplogr. om. SV^b | τέσσαρα M | τεσσαράκοντα CTMRV
 | μέγα om. pM Ald. || 10 συνενείχθη CTPp συνενείχθη M || 11 τῇσι om. T Ald.
 | αἰς T | οἰκονομήσατο V^b οἰκονομήσας V^{ac} | Ψαμμήνιτον DV (ut vid.) || 12 βασι-
 λεύοντος DRSV | δὴ om. DRSV || 13 γὰρ δὴ D | αἱ haplogr. om. ABTM^b
 | οὐδαμᾶ πρότερον Suid. | ὕσθησαι (priorē σ post add.) V || 14 μέχρι PM Ald.
 | Θηβαῖοι Αἰγύπτιοι M | οὐ] οὔτε RSV | δὴ om. RV || 15 καὶ om. M | οἰσθησαν
 AB¹ cf. Eust. | ψακάδι TPS Eust. ψακά V^{ac} ψακά V^c ψακάδα V ψακάσι pM
 Ald. || 17 συγκαλέοντες pM Ald. || 19 ἀλλόθριον D || 20 τούτους DRSV

καὶ ἐξ ὧν τοῦ πατρὸς κρητῆρα ἐν μέσῳ ἔστησαν ἀμφοτέρων τῶν στρατο-
πέδων, μετὰ δὲ ἀγινέοντες κατὰ ἓνα ἕκαστον τῶν παίδων ἔσφαζον ἐς τὸν
κρητῆρα. διὰ πάντων δὲ διεξεληθόντες τῶν παίδων οὐδὲν τε καὶ ὕδωρ 3
ἔσεφόρεον ἐς αὐτόν, ἐμπιόντες δὲ τοῦ αἵματος πάντες οἱ ἐπικούριοι οὕτω
5 δὴ συνέβαλον. μάχης δὲ γενομένης καρτερῆς καὶ πεσόντων ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν στρατοπέδων πλήθει πολλῶν ἐτράποντο οἱ Αἰγύπτιοι. θῶνμα δὲ μέγα 12
εἶδον πυθόμενος παρὰ τῶν ἐπιχωρίων· τῶν γὰρ ὁστέων περικεχυμένων χω-
ρὶς ἑκατέρων τῶν ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ πεσόντων — χωρὶς μὲν γὰρ τῶν
Περσέων ἐκέετο τὰ ὁστέα, ὥς ἐχωρίσθη κατ' ἀρχάς, ἐτέρωθι δὲ τῶν
10 Αἰγυπτίων —, αἱ μὲν τῶν Περσέων κεφαλαὶ εἰσι ἀσθενέες οὕτω ὥστε, εἰ
θέλοις ψήφῳ μόνῃ βαλέειν, διατετρανέεις, αἱ δὲ τῶν Αἰγυπτίων οὕτω δὴ
τι ἰσχυραί, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαρρήξεις. αἴτιον δὲ τοῦτου τόδε 2
ἔλεγον — καὶ ἐμὲ γε εὐπετέως ἐπειθον —, ὅτι Αἰγύπτιοι μὲν αὐτίκα ἀπὸ
παιδίων ἀρξάμενοι ξυροῦνται τὰς κεφαλὰς καὶ πρὸς τὸν ἥλιον παχύνεται
15 τὸ ὁστέον. τῶντὸ δὲ τοῦτο καὶ τοῦ μὴ φαλακροῦσθαι αἰτιὸν ἔστι· Αἰγυ- 3
πτίων γὰρ ἂν τις ἐλαχίστους ἴδοιτο φαλακροὺς πάντων ἀνθρώπων. τοῦτοις 4
μὲν δὴ τοῦτό ἐστι αἴτιον ἰσχυρὰς φορέειν τὰς κεφαλὰς· τοῖσι δὲ Πέρσῃσι,
ὅτι ἀσθενέας φορέουσι τὰς κεφαλὰς, αἴτιον τόδε· σκητροφέουσι ἐξ ἀρχῆς
πίλους τιάρας φορέοντες. ταῦτα μὲν νῦν τοιαῦτα, εἶδον δὲ καὶ ἄλλα ὁμοία
20 τοῦτοις ἐν Παπρήμῃ τῶν ἅμα Ἀχαιμένει τῷ Δαρείου διαφθαρέντων ὑπὸ
Ἰνάρῳ τοῦ Αἰβυος.

AB CT P(p)M DR SV(v)

T 13–16 Eust. Dion. 232 λέγονται . . . καὶ ξυρᾶσθαι τὰς κεφαλὰς οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ πρὸς ἥλιον παχύνεσθαι τὸ ὁστοῦν· διὸ καὶ ἐλάχιστοι, φασίν, εἰσὶν ἐν Αἰγύπτῳ
φαλακροί

2s. Lex. Vindob. 42 (s. v. διεξεληθόντες) Ἡρόδοτος· κατὰ ἓνα — διεξεληθόντες τῶν
παίδων

1 παντὸς R || 2 κατὰ om. TD | ἔσφαζον — 3 παίδων haplogr. om. SV || 4 ἐσφό-
ρεον C ἐφόρεον DRSV || 5 συνέβαλλον CM | ἐξ — 6 στρατοπέδων] ἀμφοτέρων τῶν
στρ. DRSV | ἐξ ἀμφοτέρων scr. Gomperz | ἀμφοτέρων τῶν στρ. scr. Hude || 6 θῶ-
μα D¹ | δέ] τε ABT | τι C || 7 ἴδον R^cSV | γὰρ om. RSV | κεχυμένων DRSV ||
■ κέεται DRSV | δέ <τὰ> τῶν Legrand || 11 θέλει ABCTPM, cf. διαρρήξεις (12) |
μόνη Ald. om. M || 12 μόγις] ὥς μόγις pM Ald. | διαρρήξεις DRV | διαρρᾶξεις S
διαρρήξιας (quod e διαρρήξιας potuit nasci) PpM | διαρρᾶξιας v, cf. θέλει (11) et
v. quod Kühner-Gerth II 478 e nostro I 32, 5 necnon ex Isocr. II 25 laudant ||
12, 13 ἔλεγον τόδε T || 14 ξυρεῦνται CPM | ξυρέονται T | ξυρᾶνται (quod ex Eust.
quoque recognoscas) cett. | τὸν om. Eust. || 15 τὸ μὴ Vb | αἴτιον καὶ τοῦ μὴ φαλα-
κροῦσθαι M | αἴτιον om. V | habet v || 17 τοῖσι] τοῦτοις C | τοῖσι — 18 κεφαλὰς
haplogr. om. R || 18 τὰς κεφαλὰς om. M Ald. | σκητροφέουσι τε ἐξ ἀρχῆς DRSV ||
19 τιάρας τε TPM Ald. | τοιαῦτα ἐόντα ἴδον, εἶδον V | τοιαῦτα ἐόντα εἶδον, ἴδον S
τοιαῦτα ἐόντα εἶδον, εἶδον D | τοιαῦτα ἐόντα ἴδον, ἴδον R || 20 Παπρήμη T | Ποῆ-
μι D | <ἐπὶ> τῶν Stein | τῷ] τοῦ DRSV || 21 Ἰνάρῳ C | Εἰνάρῳ M | Ἰνάρῳ RSV |
τοῦ] τῷ M Ald.

- 18 *Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης ὡς ἐτράποντο, ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ. κατεληθéntων δὲ ἐς Μέμφιν ἔπεμπε ἀνὰ ποταμὸν Καμβύσης νέα Μιτυληναίην κήρυκα ἄγουσαν ἄνδρα Πέρσῃν ἐς ὁμολογίην προκαλούμενος*
 2 *Αἰγυπτίους. οἱ δὲ ἐπεῖτε τὴν νέα εἶδον ἐσελθοῦσαν ἐς τὴν Μέμφιν, ἐκχυνθέντες ἅλεις ἐκ τοῦ τείχεος τὴν τε νέα διέφθειραν καὶ τοὺς ἄνδρας κρου-*
 3 *γῆδόν διασπᾶσαντες ἐφόρεον ἐς τὸ τεῖχος. καὶ Αἰγύπτιοι μὲν μετὰ τοῦτο πολιορκούμενοι χρόνῳ παρέστησαν, οἱ δὲ προσεχές Αἰβνες δέισαντες τὰ*
 4 *περὶ τὴν Αἴγυπτον γεγονότα παρέδοσαν σφέας αὐτοὺς ἀμαχητὶ καὶ φόρον*
 5 *τε ἐτάξαντο καὶ δῶρα ἔπεμπον. ὥς δὲ Κυρηναῖοι καὶ Βαρκαῖοι δέισαντες*
 6 *ὁμοία ὡς καὶ οἱ Αἰβνες τοιαῦτα ἐποίησαν. Καμβύσης δὲ τὰ μὲν παρὰ*
 7 *Λιβύων ἐλθόντα δῶρα φιλοφρόνως ἐδέξατο, τὰ δὲ παρὰ Κυρηναίων ἀπικόμενα μεμφθεῖς, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτι ἦν ὀλίγα — ἔπεμψαν γὰρ δὴ*
 8 *πεντακοσίας μνέας ἀργυρίου οἱ Κυρηναῖοι —, ταύτας δρασσόμενος αὐτο-*
 9 *χειρὴν διέσπειρε τῇ στρατιῇ.*
 14 *Ἡμέρῃ δὲ δεκάτῃ, ἀπ' ἧς παρέλαβε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέμφι, Καμβύσης*
 15 *κατίσας ἐς τὸ προάστιον ἐπὶ λύμῃ τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων Ψαμμή-
 2 νιτον — βασιλεύσαντα μῆνας ἕξ — τοῦτον κατίσας σὺν ἄλλοις Αἰγυπτίοις*
 3 *διεπειροῦντο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ποιέων τοιάδε· στείλας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα*
 4 *ἐσθῆτι δουλῆν ἐξέπεμπεν ἐπ' ὕδωρ ἔχουσαν ὑδρήιον, συνέπεμψε δὲ καὶ*
 5 *ἄλλας παρθένους ἀπολέξας ἀνδρῶν τῶν πρώτων ὁμοίως ἐσταλμένας τῇ*
 6 *7 τοῦ βασιλέως. ὥς δὲ βοῇ τε καὶ κλανθμῷ παρήσαν αἱ παρθένοι παρὰ τοὺς*

AB CT P(pM) DR SV(b)

Καμβύσης ὁ Κύρου Ψαμμήνιτον τὸν Αἰγύπτιον χειρωσάμενος κατίσας (14, 1) — παρὰ Καμβύσῃν (15, 1) exc. floril. ¶¶

7 Thom. Mag. 319 (s. v. παρέστησαν) . . . καὶ ἀντὶ τοῦ 'ἐπόρθησαν' ὁ αὐτὸς (i. e. Hdt.) ἐν τῇ τρίτῃ· πολιορκούμενοι χρόνῳ παρέστησαν || 19 Hes. ὑδρήιον· ὑδρεία || 19s. Thom. Mag. 21 (s. v. ἀναλέγομαι) ὡσαύτως δὲ καὶ ἀπολέγω· Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· καὶ — πρώτων

2 Μιτυληναίην CTPDRSV Μιτυληνῆν M || 3 παρακαλούμενος C || 4 νέαν V νέα b cett. | ἴδον RSV | ἐλθοῦσαν RSV || 5 νέαν V νέα b cett. || ■ καὶ om. V b || 7 πολιορκούμενοι AB Thom. Mag. πολιορκούμενοι (sine dubio ex πολιορκούμενοι natum) CPP πολιορκούμενοι MDRSV || 9 ἐτάξαν M | καὶ οἱ Βαρκαῖοι DRSV καὶ Βαρκαῖοι C || 9, 10 δέισαντες ὁμοία ὡς καὶ οἱ Αἰβνες, τοιαῦτα scripsi, cf. VII 120, 2 δέισαντες ὁμοίως a (quod ex ομοίως censeas esse ortum) καὶ οἱ Αἰβνες τοιαῦτα ABC TPM δέισαντες τε ὁμοίως ὡς καὶ οἱ Αἰβνες ἕτερα τοιαῦτα DRSV δέισαντες ὁμοίως a καὶ οἱ Αἰβνες ἕτερα τοιαῦτα duce Schaeferio Hude || 10 π' ἐποίησαν R πεποίησαν SV πέποίησαν b || 11 φιλοτίμως pM || 12 ὀλίγον b | δὴ om. R || 13 πεντηκοσίας ABC | νέας D || 15 ἐμέμφι A ἐμμέφι R || 16 προάστιον codd. | Ψαμμήνιτον C || 17 ἄλλοις A || 18 διεπειροῦντο DRSV | τάδε T || 19 δουλὴν SV | ἐξέπεμπε A | ἐπ' ὕδωρ om. S | συνέπεμψε DRSV | δὲ om. T || 21 βασιλέως T¶¶ | καθμῷ P | παρήσαν D°RSV παρήσαν D°SV¶ rell.

πατέρας, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀντεβόων τε καὶ ἀντέκλειον ὀρῶντες τὰ τέκνα
 κεκακωμένα, ὁ δὲ Ψαμμήνιτος προῖδων καὶ μαθὼν ἔκνυεν ἐς τὴν γῆν.
 παρεξελθουσέων δὲ τῶν ὕδροφόρων δευτέρᾳ οἱ τὸν παῖδα ἔπεμπε μετ' ἄλ- 4
 λων Αἰγυπτίων δισχιλίῳ τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχόντων, τοὺς τε αὐχένας
 5 κάλῳ δεδεμένους καὶ τὰ στόματα ἐγκεχαλινωμένους. ἤγοντο δὲ ποιήν 5
 τίσοντες Μυτιληναίων τοῖσιν ἐν Μέμφι ἀπολομένοισι σὺν τῇ νηί· ταῦτα γὰρ
 ἐδίκασαν οἱ βασιλῆοι δικασταί, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἐκάστου δέκα Αἰγυπτίων τῶν
 πρώτων ἀνταπόλλυσθαι. ὁ δὲ ἰδὼν παρεξιώντας καὶ μαθὼν τὸν παῖδα 6
 ἡγρόμενον ἐπὶ θάνατον τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων τῶν περικατημένων αὐτὸν
 10 κλαίωντων καὶ δεινὰ ποιούντων τὸν αὐτὸν ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ.
 παρελθόντων δὲ καὶ τούτων συνήνεκε ὥστε τῶν συμποτέων οἱ ἄνδρα 7
 ἀπηλικέστερον ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων ἔχοντά τε οὐδὲν εἰ μὴ ὅσα
 πτωχὸς καὶ προσαϊτέοντα τὴν στρατιὴν παριέναι Ψαμμήνιτον τε τὸν
 Ἀμάσιος καὶ τοὺς ἐν τῷ προαστίῳ κατημένους Αἰγυπτίων· ὁ δὲ Ψαμμή-
 15 νιτος ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα καὶ καλέσας ὀνομαστὶ τὸν ἐταῖρον
 ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν. ἦσαν δ' ἄρα αὐτοῦ φύλακοι, οἱ τὸ ποιεύμενον πᾶν 8
 ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον. θωνμάσας δὲ ὁ Καμ-
 βύσης τὰ ποιεύμενα πέμψας ἄγγελον εἰρώτα αὐτὸν λέγων, τάδε ἑδεσπότης ■

AB CT P(pM) DR SV(b)

exc. floril. A¹ B²Σχολ. 14, 7 (ad ἀπηλικέστερον) πρεσβύτερον B² (cf. Lexx.)

12 Λέξ. ἀπηλικέστερον (ἀπηλικέστερον Lexx. alph. ord. conser.)· πρεσβύτερον.
 Suid. ἀπηλικέστερος· . . ἐπὶ γὰρ τοῦ πρεσβυτέρου λέγεται. Greg. Cor. 134 ἀπηλι-
 κέστερον δὲ τὸν πρεσβύτερον

1 πάντες] πατέρες DRSV | ἀντεβόων A¹ B² ἀντεβόων codd. | καὶ om. M | ἀνέκλειον
 CPM | ὀρέοντες CTPpM || 2 προῖδων DRSV | ἔκνυεν A || 3 παρελθουσέων ABCT
 PM¹ A² B², v. grammaticam meam 175 et cf. infra (8) || 4 Αἰγυπτίων om. A¹ B² |
 δὲ PMDRSV τε A¹ B² rell. || 5 δεδεμένους ἤγον καὶ PMDRSV | ἤγοντο CTPM ||
 6 πείσοντες A¹ ποίοντες B² τίσοντες V τίσοντες A¹ rell. | Μυτιληναίων B² CTP
 MDRSV A¹ Μυτιληναίων B² | τοῖσι A | τῶν ἐν Μέμφι ἀπολομένων A¹ B² | σὺν]
 ἐν M || 7 βασιλῆοι A¹ B² || ἡγρόμενον intellige: 'sc. τοὺς παρεξιώντας': ἡγρόμενον
 pM ἡγρόμενον propos. Dindorf, sequ. Hude ἡγρόμενον Scaliger in notis Can-
 tabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26 | αὐτῷ A¹ B² αὐτὸν A¹ codd. || 10 καὶ δεινὰ ποιούντων
 om. pM Ald. | τὸ τῷ C | καὶ 2 om. ABCTA¹ B² | τῇ om. RSV || 11 ὥστε καὶ τῶν
 DRV || 12 ἀπηλικέστερον Lexx. seriatim conser., Greg. Cor. | ἐκ τῶν om. R | τε]
 δὲ DRSV om. M || 13 Ψαμμήνιτον A¹ Ψαμμήνιτον R¹ Ψαμμήνιτον B² -νη- in
 ras. V || 13-14 Ψαμμήνιτον τε τὸν Ἀμάσιος om. M || 14 προαστείῳ A¹ B² codd.
 τῶν Αἰγυπτίων A¹ B² | Ψαμμήνιτος RA¹ Ψαμμήνιτος B² || 15 ὡς ἶδεν RSV om. A¹ B² |
 ὀνομαστὶ C ὀνόματι DRV ὀνόματι S || 16 φύλακες A¹ B² τρεῖς φύλακοι M Ald.
 ἅπαν DRSV || 17 ὅπ' ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη A¹ B² ἐκείνου ἐξ ἐκάστη RSV ἐξ ἐκείνου
 ἐπ' ἐκάστη A¹ B² rell. | ἐσήμηνον DRV | θωνμάσας T || 18 τὸ ποιεύμενον pM Ald.
 ἡρώτα CTPMD¹ V εἰρώτα A¹ B² D² rell. | αὐτὸν - p. 262, 1 εἰρωτᾶ haplogr. om. T

σε Καμβύσης, Ψαμμήνιτε, εἰρωτᾷ, διότι δὴ τὴν μὲν θυγατέρα ὁρῶν κα-
καωμένην καὶ τὸν παῖδα ἐπὶ θάνατον στείχοντα οὔτε ἀνέβωσας οὔτε
ἀπέκλινσας, τὸν δὲ πτωχὸν οὐδὲν σοι προσήκοντα, ὥς ἄλλων πυνθάνεται,
10 ἐτίμησας; ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἐπειρώτα, ὁ δ' ἰσχυροτέρως τοῖσδε· ὦ παῖ Κύρον,
τὰ μὲν οἰκῆα ἦν μέζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, τὸ δὲ τοῦ ἐταίρου πένθος
ἄξιον ἦν δακρύων, ὃς ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσὼν ἐς πτωχήν
ἀπίκται ἐπὶ γήραος οὐδῶ. καὶ ταῦτα, ὥς ἀπενειχθέντα ὑπὸ τούτων, εὖ
11 δοκέειν σφιν εἰρησθαι· ὥς δὲ λέγεται ὑπ' Αἰγυπτίων, δακρύειν μὲν Κροῖ-
σον (ἐτετεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον), δα-
κρύειν δὲ Περσέων τοὺς παρεόντας, αὐτῶ τε Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἰκτὸν
τινα καὶ αὐτίκα κελεύειν τὸν τέ οἱ παῖδα ἐκ τῶν ἀπολλυμένων σφῆξιν καὶ
15 αὐτὸν ἐκ τοῦ προαστίου ἀναστήσαντας ἄγειν παρ' ἑωυτόν. τὸν μὲν δὴ οἱ
παῖδα εὖρον μετιόντες οὐκέτι περιέοντα, ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα· αὐτὸν
δὲ Ψαμμήνιτον ἀναστήσαντες ἦγον παρὰ Καμβύσῃν. ἔνθα τοῦ λοιποῦ
■ διαιτᾷτο ἔχων οὐδὲν βίαιον. εἰ δὲ καὶ ἡπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν,
ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπτον ὥστε ἐπιτροπεύειν αὐτῆς, ἐπεὶ τιμᾶν ἐνόησας Πέρσαι
τῶν βασιλέων τοὺς παῖδας· τῶν, εἰ καὶ σφεων ἀποστῶσι, ὅμως τοῖσι γε

AB CT P(p)M DR SV(b), ad quos usque ad Καμβύσῃν (15, 1) accedit flo-
ril. A¹

1 Ψαμμήνιτε R¹ Ψαμμήνιτε P | εἰρωτᾷ CPMDRV εἰρωτᾷ A¹ P¹ rell. | διὰ τί P¹
διότι δὴ A¹ rell. | ὁρῶν CTPM ὁρῶν A¹ P¹ rell. || 2 παῖδα δὲ ἐπὶ DRSV | στείχοντα
TMD² A¹ P¹ || 3 ἀνέκλινσας M¹ P¹ Ald. ἀπέκλινσας A¹ rell., cf. p. 261, 1; οὔτε —
οὔτε intellige: 'alterum ad alterum spectans' (q. e. germanice *beziehungsweise*) |
πυνθάνομαι CTPM πυνθάνεται A¹ P¹ rell. || 4 ἐτίμησας τούτοις DRSV ἐτίμησας
A¹ P¹ rell. | ἐπειρώτα PpMV^{ac} ἐπειρώτα A¹ P¹ V¹ rell. | ἀμείβεται A¹ ἀμείβετο P¹
rell. || ■ οἰκῆα D οἰκῆα V¹ οἰκῆα A¹ P¹ rell. | μέζω DRV μέζω A¹ P¹ rell. |
κακὰ ὥστε ABCT¹ κακὰ¹ ὥστε M¹ ἢ inter voces suprascr. A¹ man. rec. κακαί
(ut vid.) ὥστε P¹ κακὰ ἢ ὥστε cett. | ἐτέρον CSV | πάθος M Ald. A¹ P¹ || 6 δα-
κρύων κλαίειν ὃς D | πτωχὴν A¹ P¹ πτωχὴν TrpM Ald. || 7 ἀπίκται A¹ | ἀπ-
ενειχθέντα A¹ | ὑπὸ τούτων scripsi, i. e. τῶν Περσέων (intellige: 'ut sunt relata a
Persis . . . , sed ut ab Aegyptiis dicitur . . .'): ὑπὸ τούτων codd. ἐπύθοντο propos.
Tkatsch ὑπὸ τούτων <ἡκουσαν> coni. Abicht et similia fere Stein || 8 σφιν εἰρη-
σθαι A¹ εἰρησθαί σφιν P¹ οἱ εἰρησθαι M Ald. | δὲ om. DRSV || 9 ἐτετεύχεε C¹
γὰρ A¹ καὶ C¹ γὰρ καὶ P¹ rell. | ἐπισπόμενος MS Ald. || 12 προαστίου A¹ P¹ codd. ||
12—13 τὸν μὲν δὴ οἱ παῖδα εὖρον μετιόντες οὐκέτι περιέοντα scripsi τὸν μὲν δὴ παῖ-
δα εὖρον μετιόντες οὐκέτι περιέοντα C¹ τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον οἱ μετιόντες οὐκέτι
περιέοντα (quod ex οἱ iterum suppleto ortum esse iudico) ABT τὸν μὲν δὴ παῖδα
περιέοντα οὐκέτι εὖρον οἱ μετιόντες A¹ P¹ τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον αὐτοῦ οἱ μετιόντες
οὐκέτι περιέοντα (e glossa quae vocem οἱ recte possessiva vi explicaverat haud du-
bito quin sit natum) cett. || 14 Ψαμμήνιτον R¹ Ψαμμήνιτον P¹ | Καμβύσῃν A¹ P¹
Καμβύσεα codd. || 15 βίον A¹ αἰ suprascr. A² | ἐπιστήθη RS | μὴ om. A¹, bis
supra lin. suppl. et iterum eras. mg. adscr. A¹ man. post. | πολυπραγμονεῖν TrpM
πολυπραγμονῶν SV || 16 αὐτὴν DRSV | ἐνόησας D || 17 εἰ ABCTP^{ac} ἦν P¹
cett.

παισὶ αὐτῶν ἀποδιδούσι τὴν ἀρχήν. πολλοῖσι μὲν νῦν καὶ ἄλλοισι ἔστι 3
 σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο οὕτω νενομίκασι ποιεῖν, ἐν δὲ καὶ τῷδε Ἰνάρῳ
 παιδὸς Ἰθαννύρα, ὡς ἀπέλαβε, τὴν οἱ ὁ πατὴρ εἶχε, ἀρχήν, καὶ τῷ Ἀμυρ-
 ταίου Πανσίρι, καὶ γὰρ οὗτος ἀπέλαβε τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχήν· καίτοι
 5 Ἰνάρῳ γε καὶ Ἀμυρταίου οὐδαμοὶ κω Πέρσας κακὰ πλέω ἐργάσαντο. νῦν 4
 δὲ μηχανώμενος κακὰ ὁ Ψαμμίντος ἔλαβε τὸν μισθόν· ἀπιστὰς γὰρ
 Αἰγυπτίους ἦλω, ἐπεῖτε δὲ ἐπάσιτος ἐγένετο ὑπὸ Καμβύσῳ, αἷμα ταύρου
 πιὼν ἀπέθανε παραχρῆμα. οὕτω δὴ οὗτος ἐτελεύτησε· Καμβύσης δὲ ἐκ 16
 Μέμφιος ἀπῆκετο ἐς Σάιν πόλιν βουλόμενος ποιῆσαι, τὰ δὴ καὶ ἐποίησε.
 10 ἐπεῖτε γὰρ ἐσῆλθε ἐς τὰ τοῦ Ἀμάσιος οἰκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τῆς ταφῆς
 τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν ἔξω· ὥς δὲ ταῦτά οἱ ἐπιτελέα ἐγένετο,
 μαστιγοῦν ἐκέλευε καὶ τὰς τρίχας ἀποτίλλειν καὶ κεντροῦν τε καὶ τᾶλλα
 πάντα λυμαίνεσθαι. ἐπεῖτε δὲ καὶ ταῦτα ἔκαμον ποιούντες — ὁ γὰρ δὴ 2
 νεκρὸς ἅτε τεταριχενόμενος ἀντεῖχε τε καὶ οὐδὲν διεχέετο —, ἐκέλευσέ μιν
 15 ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι ἐντελλόμενος οὐκ ὅσια. Πέρσαι γὰρ θεὸν νομί-
 ζουσι εἶναι πῦρ. τὸ ὦν κατακαίειν γε τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ 3
 οὐδετέρουσί ἐστι, Πέρσῃσι μὲν, διόπερ εἴρηται, θεῷ οὐ δίκαιον εἶναι λέ-
 γοντες νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου· Αἰγυπτίοισι δὲ νενομίσται πῦρ θηρίων

AB CT P(p)M DRSV(b)

Πέρσαι γὰρ — πῦρ (16, 2), διὸ οὐ δίκαιον εἶναι (16, 3) — καταβρωθῇ (16, 4) exc. Stob. floril. 123

T 12 Dio Chrys. XXXVII 125 R. ἐμαίνετο Καμβύσης Ἀμασιν τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα τὸν νεκρὸν αὐτοῦ κεντρὸν τε καὶ μαστιγῶν

■ Eust. II. 70 (ad A 153) σταθμώσασθαι . . . παρὰ Ἡροδότῳ τὸ στοχάσασθαι || 7 Λέξ. ἐπάσιτος· φανερός. Hes. ἐπάσιτος· φανερός, κατάφωρος. Greg. Cor. 135 τὸν φανερόν ἐπάσιτον

1 καὶ om. T || 2 τοῦτο om. M | δέ] δὲ δὴ M Ald. | τόδε V^{ac} τῷδε V^c cett. sic in-
 tellige: 'ex illo quod sequitur Ithannyrae (scil. exemplo)' τῷ τε Reiskio duce Stein
 (in ed. maiore) Hude τῷδε τῷ Stein in ed. ad usum schol. confecta || 2-3 Ἰνάρῳ
 παιδὸς Ἰθαννύρα scripsi Ἰνάρῳ παιδί Ἰθαννύρα ABCTPM Ἰνάρῳ τοῦ Αἰβνός παιδί
 Ἰθαννύρα D Ἰνάρῳ τῷ Αἰβνός παιδί Ἰθαννύρα RSV | subscr. in nomine Ithany-
 rae in Aldina ed. tantum invenitur || 3 ὥς DRSV^c b δς V^{ac} cett. | εἰργεν R ||
 5 γε] τε P^c pM DRSV | οὐδαμοὶ κω om. SV | πλέα TrpM Ald. | εἰργάσαντο M
 ἐργάσαντο RSV || 6 Ψαμμίντος R || 9 ἀπῆκετο M || 10 εἰσῆλθε(ν) εἰς DRV | τῆς
 om. T || 11 Ἀμάσιον D¹ RV (ex Ἀμάσιος recte iudicat ortum coll. I 214, 4 Weber
 Anal. Hdt. 182) Ἀμάσιον D² | νέκυν ἐκφέρειν] φέρειν M | οἱ om. ABCTPM ||
 12 μαστιγοῦν τὸν νέκυν ἐκέλευε DRSV | κεντροῦν τε] κεντροῦν τε ABCTP om. M
 κεντροῦν Ald., cf. Dion. Chrys. || 14 τε om. M | ἐκέλευε γὰρ μιν T || 15 κατακαῦ-
 sai — 16 πῦρ] κατα πῦρ C || 15, 16 εἶναι νομίζουσι M || 16 τὸ πῦρ PpM Ald. Stob. |
 γε Schweighauser τε ABCTP om. cett. || 17 διότιπερ DRSV | θεῷ οὐ δίκαιον
 εἶναι λέγουσιν M Ald. οὐ δίκαιον εἶναι λέγουσιν θεῷ Stob. || 18 τὸ πῦρ Stob.

- εἶναι ἔμψυχον, πάντα δὲ αὐτὸ κατεσθίειν, τὰ περ ἂν λάβῃ, πλησθὲν δὲ
 4 αὐτὸ τῆς βορῆς συναποθνήσκειν τῷ κατεσθιομένῳ. οὐκ ὦν θηρίοισι νόμος
 οὐδαμῶς σφὶν ἔστι τὸν νέκυν διδόναι· καὶ διὰ ταῦτα ταριχεύουσι, ἵνα μὴ
 κείμενος ὑπὸ εὐλέων καταβρωθῇ. οὕτω δὲ οὐδετέροισι νομιζόμενα ἐνε-
 5 τέλλετο ποιεῖν ὁ Καμβύσης. ὥς μέντοι Αἰγύπτιοι λέγουσι, οὐκ Ἀμασις
 ἦν ὁ ταῦτα παθὼν, ἀλλὰ ἄλλος τις τῶν Αἰγυπτίων ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίην
 6 Ἀμάσι, ᾧ λυμαινόμενοι Πέρσαι ἐδόκεον Ἀμάσι λυμαίνεσθαι. λέγουσι γάρ,
 ὥς πυθόμενος ἐκ ματηγίου ὁ Ἀμασις τὰ περὶ ἑωυτὸν ἀποθανόντα μέλλοντα
 γίνεσθαι, οὕτω δὲ ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα τὸν μὲν ἄνθρωπον τοῦτον
 τὸν μαστιγωθέντα ἀποθανόντα ἔθαπεν ἐπὶ τῇσι θύρῃσι ἐντὸς τῆς ἑωυτοῦ
 10 θήκης, ἑωυτὸν δὲ ἐνετείλατο τῷ παιδί ἐν μυγῶ τῆς θήκης ὥς μάλιστα θεῖ-
 7 ναι. αἱ μὲν νυν ἐκ τοῦ Ἀμασιος ἐντολαὶ αὗται αἱ ἐς τὴν ταφὴν τε καὶ τὸν
 ἄνθρωπον ἔχουσαι οὗ μοι δοκέουσι ἀρχὴν γενέσθαι, ἀλλ' ἄλλως αὐτὰ
 Αἰγύπτιοι σεμνοῦν.
- 17 Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐβουλεύσατο τριφασίας στρατίας, ἐπὶ τε 15
 Καρχηδονίους καὶ ἐπὶ Ἀμμωνίους καὶ ἐπὶ τοὺς μακροβίους Αἰθίοπας,
 οἰκημένους δὲ Λιβύης ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ. βουλευομένῳ δέ οἱ ἔδοξε
 ἐπὶ μὲν Καρχηδονίους τὸν ναυτικὸν στρατὸν ἀποστέλλειν, ἐπὶ δὲ Ἀμμο-
 νίους τοῦ πεζοῦ ἀποκρίναντα, ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίοπας κατόπτας πρῶτον
 ὀνομένους τε τὴν ἐν τούτοις τοῖσι Αἰθίοφι λεγομένην εἶναι Ἥλιον τρά- 20
 πεζαν, εἰ ἔστι ἀληθές, καὶ πρὸς ταύτη τὰ ἄλλα κατοφομένους, δῶρα δὲ
 18 τῷ λόγῳ φέροντας τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. ἣ δὲ τράπεζα τοῦ Ἥλιου τοιγδε

AB CT P(p)M DR SV(b)
 Σχόλ. 16, 4 (ad εὐλέων) σκολήκων T

4 Λέξ. εὐλέων (εὐλέων Lexx. alphab. ord. conser. fere omnia)· σκολήκων. Hes.
 εὐλέων· σκολήκων || 7 Prisc. XVIII 236 v. quae ad I 214, 4 sunt laudata ||
 19 Poll. II 59 εἶπε ... Ἡρόδοτος ... κατόπτας

1 δέ¹ om. D | αὐτὸν AB αὐτὸ Stob. rell. secl. Legrand | ἂν περ DRSV Stob. |
 πλησθέντες Stob. || 2 αὐτὸ secl. Abicht Progr. Iohannei Lüneburg. Pasch. 1862, 9 |
 οὐκοῦν Stob. || 2-3 θηρίοισι νόμος οὐδαμῶς σφὶν C | θηρίοισι νόμος οὐδαμῶς φησὶν
 ABT | θηρίῳ οὐδαμῶς σφὶ νόμος Stob. || 3 καὶ om. C | ἵνα om. Stob. || 4 δὴ om.
 ABCTPM | ἐνετέλλετο RV ἐνετέλλετο b cett. || 6 τις τῶν] τῶν T¹ | τῶν τις DRSV ||
 6-7 ἔχων τε τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι R | ἔχοντι τὴν αὐτὴν ἡλικίην Ἀμάσι D | ἔχων
 τε τὴν ἡλικίην Ἀμασιν SV || 7 Ἀμάσι² MD¹ R | Ἀμασιν D² cett., cf. Prisc. || 8 μέλ-
 λοντα ἀποθανόντα D¹ | μέλλοι ἀποθανόντα D² RSV | μέλλει ἀποθανόντα S || 9 γί-
 γνεσθαι DRSV | μὲν om. RSV || 10 ἐπὶ ἐν PpM Ald. | ἐντὸς DRSV || 12 Ἀμά-
 σεος R | αἱ om. MDRSV | εἰς M | τὴν om. M Ald. || 13 ἀλλ' ἄλλως] ἄλλως δ'
 ABCTPM || 15 ἐβουλεύσατο ὁ Καμβύσης τριφασίας στρατίας DRSV | ἐβουλεύ-
 σατο τριφασίας στρατηγίας (ut vid.) ὁ Καμβύσης M || 17 οἰκημένους - 19 Αἰθίοπας
 haplogr. om. M | βουλομένῳ D¹ || 19 κατόπτας D¹ RV | πρῶτους DRSV om. M ||
 20 τε om. MDRSV || 22 αὐτέων DRSV

τις λέγεται εἶναι· λειμών ἐστι ἐν τῷ προαστίῳ ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν πάντων τῶν τετραπόδων, ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρέα τοὺς ἐν τέλει ἐκάστους ἐόντας τῶν ἀστῶν, τὰς δὲ ἡμέρας δαίνυσθαι προσιώντα τὸν βουλούμενον· φάναι δὲ τοὺς ἐπιχωρίους ταῦτα τὴν γῆν αὐτὴν ἀναδιδόναι ἐκάστοτε. ἡ μὲν δὴ τράπεζα τοῦ Ἥλιου καλεομένη λέγεται εἶναι τοιῆδε. Καμβύση δὲ ὥς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατασκοπούς, αὐτὰ 19 μετεπέμπετο ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους τὴν Αἰθιοπίδα γλῶσσαν. ἐν ᾧ δὲ τούτους μετῆσαν, ἐν τούτῳ 2 ἐκέλευε ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα πλέειν τὸν ναυτικὸν στρατόν. Φοίνικες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιῆσαι ταῦτα· ὀρκίοισι τε γὰρ μεγάλοισι ἐνδεδέσθαι καὶ οὐκ ἂν ποίειν ὅσα ἐπὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐωντῶν στρατευόμενοι. Φοινίκων δὲ οὐ βουλομένων οἱ λοιποὶ οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρχηδόνοι μὲν νυν οὕτω 3 δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων. Καμβύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίον προσφέρειν Φοίνιξι, ὅτι σφέας τε αὐτοὺς ἐδεδώκεσαν Πέρσῃσι καὶ πᾶς ἐκ 15 Φοινίκων ἤρητο ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ καὶ Κύπριοι σφέας αὐτοὺς Πέρσῃσι ἐστρατεύοντο ἐπ' Αἴγυπτον. ἐπεῖτε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς 20 Ἐλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, ἔπεμπε αὐτοὺς ἐς τοὺς Αἰθίοπας ἐντειλάμενός τε, τὰ λέγειν χρή, καὶ δῶρα φέροντας πορφύρεόν τε εἶμα καὶ χρύσειον στρεπτόν περιανχένιον καὶ ψέλια καὶ μύρον ἀλάβαστρον καὶ 20 φοινικίου οἶνον κάδον. οἱ δὲ Αἰθίοπες οὗτοι, ἐς τοὺς ἀπέπεμπε ὁ Καμβύσης, λέγονται εἶναι μέγιστοι καὶ κάλλιστοι ἀνθρώπων πάντων· νόμοισι 2

AB CT P(p)M DR SV(b)

Γλῶσσαν μετῆσαν ο(δ') τοῦ Καμβύσου ἐν τούτῳ (τούτου scr.) ἐκέλευε (19, 1) — στρατός (19, 3) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XIV

T 21 Eust. Dion. 218 τῶν . . . Αἰθιοπῶν Ἡρόδοτος τοὺς μακροβίους ἱστορεῖ μεγίστους καὶ καλλίστους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, σιτεῖσθαι δὲ κρέα ἐφθὰ καὶ πίνειν γάλα καὶ ζῆν ἑτη εἴκοσι καὶ ἑκατὸν· τινὲς δέ, φασίν, ὑπερβάλλουσι καὶ ταῦτα (23, 1). σπανιώτατος δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τιμιώτατος ὁ χαλκός, πολλὸς δὲ ὁ χρυσός, καὶ οἱ δεσμῶνται παρ' αὐτοῖς χρυσείας πέδας δέδενται (23, 4)· φέρει δέ, φησίν, αὐτοῖς ἡ χώρα καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφεῖς καὶ ἔβενον (114)

19 Phot. *Λήκνυον*· τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. item fere (sed ἀλάβαστρον v. l.) hab. Schol. Plat. Hipp. Min. 368 c. Ael. Dionys. λ 10 (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexx. 127): 'Λήκνυον' ἀγ-

1 προαστείῳ codd. | ἐπίπλεως A^cBCD²P || 2 ἐς δὲ DRSV | τίθεται T || 2, 3 τὰ κρέα S om. M || 3 ἐκάστοτε propos. Gomperz || 4 αὐτὴν om. pMS || 6 Καμβύσης DRSV || 8 ᾧ — ἐν haplogr. om. DRSV || 9 ἐπὶ om. pM Ald. || 10 τε om. AB CTPM Const. || 11 ὅσω RSV ὅσα Const. rell. | ἐωντοῦ Const. || 12 ἐγένοντο DRSV || 14 προσφέρεισθαι M || τε om. D hab. Const. rell. | πᾶς] τὰς C || 15 καὶ om. M || 16 ἐστράτευον M || 18 τε¹ om. ABCTPM | χρῆ καὶ] χρῆναι DRSV χρῆν καὶ PpM Ald. || 19 ψέλια TM Phot. | ἀλάβαστρον D¹ ἀλάβαστρον Ael. Dion. D² rell. cf. Schol. Plat. || 20 Φοινικίου Poll. | ἀπέπεμπε pM Ald. || 21 ἀπάντων DR | νόμοις D^{ac}

- δὲ καὶ ἄλλοισι χρᾶσθαι αὐτοὺς κεχωρισμένοισι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ
 δὴ καὶ κατὰ τὴν βασιληίην τοιῶδε, τὸν ἂν τῶν ἀστῶν κρῖνωσι μέγιστόν τε
 21 εἶναι καὶ κατὰ τὸ μέγαθος ἔχειν τὴν ἰσχύν, τοῦτον βασιλεύειν. ἐς τοῦτους
 δὴ ὦν τοὺς ἄνδρας ὡς ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, διδόντες τὰ δῶρα τῷ βασι-
 λεί αὐτῶν ἔλεγον, τάδε βασιλεὺς ὁ Περσέων Καμβύσης βουλόμενος φίλος 5
 καὶ ξεῖνός τοι γενέσθαι ἡμέας τε ἀπέπεμψε ἐς λόγους τοι ἐλθεῖν κελεύων
 καὶ δῶρα ταῦτά τοι διδοῖ, τοῖσι καὶ αὐτὸς μάλιστα ἥδεται χρεώμενος.
 2 ὁ δὲ Αἰθίωψ μαθὼν, ὅτι κατόπται ἦκουεν, λέγει πρὸς αὐτοὺς τοιάδε· οὔτε
 ὁ Περσέων βασιλεὺς δῶρα ὑμέας ἔπεμψε φέροντας προτιμῶν πολλοῦ
 ἐμοὶ ξεῖνος γενέσθαι, οὔτε ὑμεῖς λέγετε ἀληθεῖα, ἦκετε γὰρ κατόπται τῆς 10
 ἐμῆς ἀρχῆς, οὔτε ἐκείνος ἀνὴρ ἐστὶ δίκαιος· εἰ γὰρ ἦν δίκαιος, οὔτ' ἂν
 ἐπεθύμησε χώρης ἄλλης ἢ τῆς ἑωυτοῦ οὔτ' ἂν ἐς δουλοσύνην ἀνθρώπους
 ἦγε, ὅπ' ὦν μηδὲν ἡδίκηται. νῦν δὲ αὐτῷ τόξον τὸδε διδόντες τάδε ἔπεα
 3 λέγετε· “βασιλεὺς ὁ Αἰθιόπων συμβουλεύει τῷ Περσέων βασιλεί, ἔπειαν
 οὔτως ἐδπετέως ἔλκωσι τὰ τόξα Πέρσαι ἐόντα μεγάθει τσαυτά, τότε 15
 ἐπ' Αἰθίοπας τοὺς μακροβίους πλήθει ὑπερβαλλόμενον στρατεύεσθαι,
 μέχρι δὲ τοῦτον θεοῖσι εἰδέναι χάριν, οἱ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσιν Αἰθιόπων
 22 παισὶ γῆν ἄλλην προσκτᾶσθαι τῇ ἑωυτῶν”. ταῦτα δὲ εἰπας καὶ ἀνείς τὸ
 τόξον παρέδωκε τοῖσιν ἦκουσι. λαβὼν δὲ τὸ εἶμα τὸ πορφύρεον εἰρώτα,

AB CT P(p)M DR SV(b)

Nῦν δέ' (21, 3) — ἐσσοῦσθαι (22, 4) exc. floril. M

γεῖον τι φασὶν Ἀττικοί, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς ἔφερον τὸ μύρον, τὴν ἀλάβαστον· ἀρσε-
 νικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος || 20 Athen. 472b Ἡρόδοτος . . . ἐν τῇ τρίτῃ
 φοινικίου, φησὶν, οἴνου κάδον. Poll. X 70 καὶ Ἡρόδοτος· καὶ φοινικίου οἴνου
 κάδον

8 Poll. v. ad 17, 2

1 ἄλλοις RV | αὐτοὺς καὶ (quod e syllaba sequenti recte iudicat natum esse
 Valckenaer, cf. R) κεχωρισμένοισι ABT αὐτοὺς καὶ κεχωρισμένοισι δὲ C αὐτοὺς
 φασὶ καὶ κεχωρισμένοισι R αὐτοὺς φασὶ κεχωρισμένοισι DSV; ad accusativi c.
 inf. et nominativi c. inf. vices liberas cf. IV 15, 2 et Kühner-Gerth II 30 n. 4 ||
 2 καὶ om. DRSV | κρῖνωσι post ἰσχύν (3) DRSV | τε om. P¹M hab. P²p cett. ||
 3 τὸ om. ABC | μέγεθος DRV | τοῦτον ἀξιοῦσι βασιλεύειν ABCTPM || 4 ὡς
 om. DRSV | διδόντες δὲ τὰ DRSV || 5—6 τοι βουλόμενος φίλος καὶ ξεῖνος γενέ-
 σθαι DRSV βουλόμενός τοι φίλος καὶ ξεῖνος γενέσθαι M Ald. || ■ ἀπέπεμψε CPM
 εἰς D || 7 χρεώμενος Pp || ■ ὑμᾶς T || 11 ἐστὶν ἀνὴρ DRSV || 12 ἐπεθύμει D ἐπε-
 θύμει RSV | εἰς D || 13 τὸδε om. M || 14 ὁ om. DRSVM || ἐπειδὴν CPM
 ἐπειδὴ M rel. || 15 ἔλκωσι M ἔλκωσι A rel. | τὰ om. DRSV, secl. Hude | με-
 γάθει RSV μεγέθει D M μεγάθει vel μεγάθει M rel. || 17 μέχρις AC | τούτου
 τοῦ D¹ τοῦτο D² τούτων TppM Ald. | θεοῖσι A | τρέπουσι A || 18 πτᾶσθαι
 πρὸς DRSV || 19 τοῖσι A Περσέων τοῖσι M qui Ichthyophagorum nominis nusquam
 facta mentione (cf. lectiones p. 267, l. 4) Elephantiniensibus Cambyasis legatis
 Persarum nomen adscribit (cf. p. 267, 13) | ἡρώτα CPMV

ὃ τι εἶη καὶ ὅπως πεποιημένον· εἰπόντων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων τὴν ἀλη-
 θείην περὶ τῆς πορφύρης καὶ τῆς βαφῆς, δολεροὺς μὲν τοὺς ἀνθρώπους
 ἔφη εἶναι, δολερά δὲ αὐτῶν τὰ εἴματα. δεύτερα δὲ τὸν χρυσοῦν εἰρώτα τὸν 2
 στρεπτόν περιανχένιον καὶ τὰ ψέλλια. ἐξηγεομένων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων
 τὸν κόσμον αὐτοῦ γελάσας ὁ βασιλεὺς καὶ νομίσας εἶναι σφεα πέδας εἶπεν,
 ὡς παρ' ἐωντοῖσι εἰσι ῥωμαλεώτεραι τουτέων πέδαι. τρίτον δὲ εἰρώτα τὸ 3
 μύρον· εἰπόντων δὲ τῆς ποιήσιος πέρι καὶ ἀλείφιος τὸν αὐτὸν λόγον τὸν
 καὶ περὶ τοῦ εἵματος εἶπεν. ὡς δὲ ἐς τὸν οἶνον ἀπίκετο καὶ ἐπύθετο αὐτοῦ
 τὴν πόλιν, ὑπερησθεὶς τῷ πόματι ἐπείρετο, ὃ τι τε σιτέεται ὁ βασιλεὺς
 10 καὶ χρόνον ὅσον μακρότατον ἀνὴρ Πέρσης ζῶει. οἱ δὲ σιτέεσθαι μὲν 4
 τὸν ἄρτον εἶπον ἐξηγησάμενοι τῶν πυρῶν τὴν φύσιν, ὀγδώκοντα δὲ ἔτεα
 [ζωῆς] πληρωμα ἀνδρὶ μακρότατον προκέεσθαι. πρὸς ταῦτα ὁ Αἰθίοψ
 ἔφη οὐδὲν θωμάζειν, εἰ σιτεῖσθαι οἱ πρὸς ἔτεα ὀλίγα ζῶουσιν· οὐδὲ γὰρ
 ἂν τσαυτὰ δύνασθαι ζῶειν σφέας, εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνέφερον, φράζων
 15 τοῖσιν Ἰχθυοφάγοις τὸν οἶνον· τούτῳ γὰρ ἐωντοὺς ὑπὸ Περσέων ἐσσοῦ-
 σθαι· ἀντειρομένων δὲ τῶν Ἰχθυοφάγων τῆς ζῆς καὶ διαίτης πέρι ἔτεα 23
 μὲν ἐς εἴκοσι τε καὶ ἑκατὸν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀπικνεῖσθαι, ὑπερβάλλειν

AB CT P(p)M DR SV(b), ad quos usque ad fin. cap. 22 accedit floril. A¹ B¹

T 1–3 Plut. de Hdt. mal. 28 (Mor. 863d) αὐτὸς τὸν Αἰθίοπα φησι πρὸς τὰ μύρα
 καὶ τὴν πορφύραν εἰπεῖν, ὡς δολερά μὲν τὰ χρίματα (χειμάτα v. l.), δολερά δὲ τὰ
 εἴματα τῶν Περσέων ἐστί. Mor. 646b τὸ μὲν μύρον εἰκότως ὑποδυσαπνούμεθα καὶ τὴν
 πορφύραν διὰ τὴν ἐπίθετον πολυτέλειαν ὡς δολερά εἴματα καὶ χρίματα (χρώματα
 v. l.) κατὰ τὴν τοῦ βαρβάρου φωνήν || 16–p. 268, 1 Eust.: v. ad 20, 1. Valerius
 Max. VIII 13 ad locum se refert

1 ὅπως A | εἰπόντων DRSV εἰπόντων A¹ B¹ rel. | τῶν Ἰχθυοφάγων om. A¹ |
 ἀληθείην M Ald. || 2 πορφύρης DR πορφύρας A¹ B¹ || 3 αὐτῶν καὶ τὰ A¹ B¹ |
 χρυσοῦν MDRSV | ἡρώτα CPM || 3.4 τὸν στρεπτόν τὸν DRSV || 4 ψέλλια M A¹ B¹ |
 ἐξηγεομένων D ἐξηγουμένων A¹ B¹ | τῶν Ἰχθυοφάγων om. A¹ (cf. quae ad p. 266, 19
 adnotavimus) || 5 αὐτῶν MS αὐτοῦ V | σφέας TDRSV | πέδας (cf. 6) D |
 εἶπε A || 6 ἐωντοῖς AB A¹ B¹ | τουτέων ῥωμαλεώτεραι A¹ B¹ ῥωμαλεώτεροι τουτέων
 MDRSV ῥωμαλεώτεροι τουτέων A¹ B¹ rel. | ἡρώτα CPM || 7 εἰπόντων DRSV | δὲ
 om. A¹ B¹ | ποιήσεως RV A¹ B¹ ποιήσιος A¹ B¹ rel. | καὶ περὶ καὶ ἐπὶ D ἐπὶ RSV | εἶπε A |
 δὲ καὶ ἐς A¹ B¹ | ἀπίκετο A¹ B¹ || 9 τὴν ποίησιν om. A¹ | ἐπείρετο CM A¹ B¹ || 10 ὅσον PM |
 11 τὸν om. A¹ B¹ | ἄρτον om. A¹ B¹ | εἶπαν DRSV | ὀγδώκοντα D¹ ὀγδώκοντα B¹ ||
 11, 12 ζωῆς ἔτεα A¹ B¹ ἔτεα ζῆς C² PM vocem quae ubique fere littera o scribitur
 in codd. seclusi || 12–13 ὁ Αἰθίοψ οὐδὲν ἔφη DRSV εἶπεν ὁ Αἰθίοψ οὐδὲν A¹ B¹ ||
 13 θωμάζειν CpMDRSV θανμάζειν P θωμάζειν A¹ B¹ rel. | ζῶουσι A¹ B¹ | οὐδὲ
 οὐ A¹ B¹ || 14 ζῶειν δύνασθαι P¹ DRSV δύνασθαι ζῶειν A¹ B¹ P² p rel. | τῷ πόματι
 τῷδε A¹ B¹ | ἀναφέρων DRSV || 15 τοῖσι A¹ B¹ | τουτο DRSV | ἑαυτοὺς A¹ B¹ || 16 ἀντειρο-
 μένων B¹ M | δὲ δὲ τὸν βασιλέα ABCPM | ζῶης CT ζωῆς DRSV | καὶ τῆς
 διαίτης DRSV || 16, 17 ἔτεα μὲν <εἶπε> Krueger Hude <εἶπε> ἔτεα μὲν Legrand,
 quae additamenta recte respuit G. L. Cooper TAPA 104, 1974, 67 || 17 ἐς εἴκοσι
 τε] ἐς εἴκοσι PpM Ald. εἴκοσι ABC | τοὺς om. M | αὐτέων Tp (ut vid.) M Ald. |
 ὑπερβάλλειν M Ald.

- 2 δέ τινας καὶ ταῦτα, σίτησιν δὲ εἶναι κρέα ἐφθὰ καὶ πόμα γάλα. θῶυμα δὲ ποιευμένων τῶν κατασκόπων περὶ τῶν ἐτέων ἐπὶ κρήνην τινὰ σφισιν ἡγήσασθαι, ἀπ' ἧς λουόμενοι λιπαρώτεροι ἐγίνοντο, κατὰ περ εἰ ἐλαίου
 3 εἶη· ὅζειν δὲ ἀπ' αὐτῆς ὥς εἰ ἰων. ἀσθενὲς δὲ τὸ ὕδωρ τῆς κρήνης ταύτης οὕτω δὴ τι ἔλεγον εἶναι οἱ κατάσκοποι ὥστε μηδὲν οἶόν τ' εἶναι ἐπ' αὐτοῦ⁵ ἐπιπλέειν μήτε ξύλον μήτε τῶν ὅσα ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα, ἀλλὰ πάντα σφέα χωρέειν ἐς βυσσόν. τὸ δὲ ὕδωρ τοῦτο εἰ σφί ἐστι ἀληθές, οἶόν τι ἐστὶ λέγεται, διὰ τοῦτο ἂν εἰεν τούτῳ τὰ πάντα χρεώμενοι μακρόβιοι.
 4 ἀπὸ τῆς κρήνης δὲ ἀπαλλασσομένων ἀγαγεῖν σφέας ἐς δεσμοτήριον ἀνδρῶν, ἔνθα τοὺς πάντας ἐν πέδησι χρυσέῃσι δεδέσθαι. ἐστὶ δὲ ἐν τούτοις¹⁰ τοῖσι Αἰθίοψι πάντων ὁ χαλκὸς σπανιώτατον καὶ τιμιώτατον. θεησάμενοι δὲ καὶ τὸ δεσμοτήριον ἐθεήσαντο καὶ τὴν τοῦ Ἥλιου λεγομένην τράπεζαν.
 24 μετὰ δὲ ταύτην τελευταίας ἐθεήσαντο τὰς θήκας αὐτῶν, αἱ λέγονται
 2 σκευάζεσθαι ἐξ ὕλου τρόπῳ τοιῷδε· ἐπεὰν τὸν νεκρὸν ἰσκήνησιν εἴτε δὴ κατὰ περ Αἰγύπτιοι εἴτε ἄλλως πως, γυψώσαντες ἅπαντα αὐτὸν γραφῇ¹⁵ κοσμέουσι ἐξομοιούντες τὸ εἶδος ἐς τὸ δυνατόν, ἔπειτα δὲ οἱ περιμιστᾷ στήλην ἐξ ὕλου πεποιημένην κοίλην (ἣ δέ σφι πολλὴ καὶ εὐεργὸς δρύσsetai)·
 3 ἐν μέσῃ δὲ τῇ στήλῃ ἐνεῶν διαφαίνεται ὁ νέκυσ οὔτε ὁδμήν οὐδεμίαν ἄχαριν παρεχόμενος οὔτε ἄλλο ἀεικὲς οὐδέν, καὶ ἔχει πάντα φανερά ὁμοίως
 4 αὐτῷ τῷ νέκυϊ. ἐναντὸν μὲν δὴ ἔχουσι τὴν στήλην ἐν τοῖσι οἰκίοις οἱ²⁰ μάλιστα προσήκοντες πάντων τε ἀπαρχόμενοι καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες· μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκομίσαντες ἰστᾷσι περὶ τὴν πόλιν.

AB CT P(p)M DR SV(b)

T 2 Sotion (Paradox. p. 186 West.) ad locum se refert || 10 Eust.: v. ad 20, 1 || 15—17 Diod. II 15, 3 χρυσῇν εἰκόνα κατασκευάζεσθαι κοίλην, εἰς ἣν ἐντεθέντος τοῦ νεκροῦ περὶ τὴν εἰκόνα χεῖσθαι τὴν ὕelon· τοῦ δὲ κατασκευάσματος τεθέντος ἐπὶ τὸν τάφον διὰ τῆς ὕελου φανῆναι τὸν χρυσὸν ἀφωμοιωμένον τῷ τετελευτηκότῳ

1 κρέα τε ἐφθὰ ABCTPM | καὶ πόμα μεγάλα R om. T | θῶμα T || 2 τινὰς φησιν R τινὰς σφισιν D σφι ABCTPM || 3 ἐγίνοντο PpM γίνονται DRSV || 4 τὸ] καὶ τὸ DRSV || 5 εἶναι¹ om. M | εἶναι ἀπ' p Ald. om. M || 6 πλέειν T | εἰσὶν T || 7 χωρεῖν DRSV χωρεῖ M | βυθόν DRSV || 8 τι ἐστὶ λέγεται A τι λέγεται PMDRSV τι λέγεται ἐστὶ cett. | τὰ πάντα τούτῳ M | χρεώμενοι Pp || 9 ἄγειν DRSV | δεσμοτήριον V || 11 καὶ τιμιώτατον om. M || 12 δὲ καὶ] δὲ D καὶ v | ἐθεήσαντο CTMPD^cRV || 13 ἐθεήσαντο CTMPD^cRV | δ C || 14 ἐξ ὕλου

PM ἐξ ὕλλου (quod ex EE ὕΛΟΥ pro EE ὕΛΟΥ lecto credo esse ortum pace Weberi Anal. Hdt. 189s.) C^mT ἐξ ὕλλου V^{ac} ἐκ ξύλου AB¹C¹ ὕλου suprascr. A man. post., cf. Diod. | ἰσκήσωσιν R ἰσκήσωσιν C ἰσκήσωσι T || 15 εἴτε δὴ ἄλλως D || 16 κοσμοῦσι ABCTPM | ἐξομοιούμενοι || ἐς] κατὰ M || 17 ἐξ ὕλου A^{2m}B^{2p} ἐξ ὕλλου R ἐκ ξύλου AB¹C | εὐεργὸς R εὐεργετώς SV || 18 οὐδεμίαν MRSV Ald. || 19 ἄχαρι T || 20 ἐν τῇσι οἰκίῃσι T || 21 τε om. ABCTPM | ἀρχόμενοι C || 22 ἰστῶσι pM Ald.

Θεησάμενοι δὲ τὰ πάντα οἱ κατάσκοποι ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω· ἀπαγγει- 25
 λάντων δὲ ταῦτα τούτων αὐτίκα ὁ Καμβύσης ὁργὴν ποιησάμενος ἐστρα-
 τεύετο ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας οὔτε παρασκευὴν σίτου οὐδεμίαν παραγγείλας
 οὔτε λόγον ἐωντῷ δούς, ὅτι ἐς τὰ ἔσχατα γῆς ἔμελλε στρατεύεσθαι· οἷα 2
 5 δὲ ἐμμανὴς τε ἐὼν καὶ οὐ φρενήρης, ὥς ἤκουσε τῶν Ἰχθυοφάγων, ἐστρα-
 τεύετο Ἑλλήνων μὲν τοὺς παρεόντας αὐτοῦ ταύτῃ τάξας ὑπομένειν, τὸν
 δὲ πεζὸν πάντα ἅμα ἀγόμενος. ἐπεῖτε δὲ στρατευόμενος ἐγένετο ἐν Θήβῃσι, 3
 ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὥς πέντε μυριάδας καὶ τούτοις μὲν ἐνετέλλετο
 Ἀμμωνίους ἐξανδραποδισαμένους τὸ χρηστήριον τὸ τοῦ Διὸς ἐμπροῆσαι,
 10 αὐτὸς δὲ τὸν λοιπὸν ἄγων στρατὸν ἦε ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας. πρὶν δὲ τῆς ὁδοῦ 4
 τὸ πέμπτον μέρος διεληλυθῆναι τὴν στρατιὴν αὐτίκα πάντα αὐτοῦς, τὰ
 εἶχον σιτίων ἐχόμενα, ἐπελελοίπεε, μετὰ δὲ τὰ σιτία καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέ-
 λιπε κατεσθιόμενα. εἰ μὲν νῦν μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχεε 5
 καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρατόν, ἐπὶ τῇ ἀρχῇθεν γενομένη ἀμαρτάδι ἦν ἂν
 15 ἀνὴρ σοφός· νῦν δὲ οὐδένα λόγον ποιούμενος ἦε αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω. οἱ δὲ 6
 στρατιῶται ἕως μὲν τι εἶχον ἐκ τῆς γῆς λαμβάνειν, ποιηφαγέοντες διέζων·
 ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν ψάμμον ἀπίκοντο, δεινὸν ἔργον αὐτῶν τινες εἰργάσαντο· ἐκ
 δεκάδος γὰρ ἕνα σφέων αὐτῶν ἀποκληρώσαντες κατέφαγον. πωθόμενος δὲ 7
 ταῦτα ὁ Καμβύσης δείσας τὴν ἀλληλοφαγίην ἀπείς τὸν ἐπ' Αἰθίοπας στό-
 20 λον ὀπίσω ἐπορεύετο καὶ ἀπικνέεται ἐς Θήβας πολλοὺς ἀπολέσας τοῦ
 στρατοῦ. ἐκ Θηβέων δὲ καταβὰς ἐς Μέμφιν τοὺς Ἕλληνας ἀπῆκε ἀπο-
 πλέειν.

AB CT P(p)M DR SV(b)

Σχόλ. 25, 5 'γνωσιμαχέειν' τὸ γνῶναι τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν καὶ τὴν τῶν ἐναντίων
 ἰσχύϊν B² (cf. Lexx.) 25, 7 σημειῶσαι, ὅτι 'στόλον' καὶ τὸν στρατὸν φησι B

5 Λέξ. φρενήρης· σόφρων. Greg. Cor. 136 φρενήρη τὸν σόφρονα || 13 Λέξ. γνω-
 σιμαχέειν· τὸ γνῶναι τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύϊν (καὶ τῶν ἐναν-
 τίων τὴν ἰσχύϊν Lexx. alphab. ord. conscr.). Hes. γνωσιμαχῆσαι· τινὲς μὲν τὸ γνῶναι
 τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύϊν. idem fere Suid. Etym. M. Greg.
 Cor. 147 γνωσιμαχέειν· τὸ γνῶναι τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύϊν ||
 19—p. 270, 1 Thom. Mag. 346 (s. v. στόλος) καὶ αὐτὴ ἡ στρατιὰ παρ' Ἡροδότῃ ἐν
 τῇ τρίτῃ· ἀπείς — ἐπορεύετο, ὁ μὲν — ἐπρηξε (26, 1)

1 ἀπαλλάσσοντα DRSV || 2 ἀρχὴν DRSV || 3 οὐδεμίαν MS Ald. casum vocis
 compendio not. p || 4 διδοὺς C | τῆς γῆς DRSV || 5 δέ] τε AB | ἂν pM Ald. |
 ἤκουε ABCTPM || ■ αὐτοῦ ταύτῃ] αὐτοῦ ABCTPp | αὐτῷ M Ald. || 7 ἅμα ἀγό-
 μενος] ἀγόμενος T¹SV | ἀγόμενος ἅμα M | πορευόμενος DRSV || 8 ἀπέκρινε B
 i in ras. A¹ | μυριάδες C || 9 ἀνδραποδισαμένους D || 11 τὸ om. pM | τὸν στρα-
 τὸν M || 12 ἐξέλειπε BD¹ || 13 ἐσθιόμενα M || 14 ἀρχῇθεν] ὀπίσω M | ἂν om. RSV ||
 15 σοφός ἀνὴρ pM Ald. | αἰ RV || 16 μὲν τι] μέντοι SV | ποιηφαγέοντες S | ποιο-
 φαγέοντες b | διέζων DRSV || 17 ἐργάσαντο C || 18 ἀποκληρωθέντες DRSV |
 ἔφαγον M || 19 ἀλληλοφαγίαν B η² ex corr. D || 21 Θηβαίων CTMDRSV Θη-
 βῶν AB | καταβὰς] ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς καὶ καταβὰς M Ald. (cf.
 p. 270, 2—3)

- 26 Ὁ μὲν ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτως ἐπρηξε, οἱ δ' αὐτῶν ἐπ' Ἀμμωνίους ἀποσταλέντες στρατεύεσθαι, ἐπεῖτε ὀρμηθέντες ἐκ τῶν Θηβαίων ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς, ἀπικόμενοι μὲν φανεροί εἰσι ἐς Ὀασιν πόλιν, τὴν ἔχουσι μὲν Σάμιοι τῆς Αἰσχροινῆς φυλῆς λεγόμενοι εἶναι (ἀπέχουσι δὲ ἐπτά ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ Θηβαίων διὰ ψάμμον, ὀνομάζεται δὲ ὁ χώρος 5
2 οὗτος κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν Μακάρων Νῆσοι). ἐς μὲν δὴ τοῦτον τὸν χώρον λέγεται ἀπικέσθαι τὸν στρατὸν, τὸ ἐνθεῦτεν δέ, ὅτι μὴ αὐτοὶ Ἀμμώνιοι καὶ οἱ τούτων ἀκούσαντες, ἄλλοι οὐδένες οὐδὲν ἔχουσι εἰπεῖν περὶ 3 αὐτῶν· οὔτε γὰρ ἐς τοὺς Ἀμμωνίους ἀπίκοντο οὔτε ὁπίσω ἐνόστησαν. λέγεται δὲ καὶ τάδε ὑπ' αὐτῶν Ἀμμωνίων· ἐπειδὴ ἐκ τῆς Ὀάσιος ταύτης 10 ἵεναι διὰ τῆς ψάμμον ἐπὶ σφέας γενέσθαι τε αὐτοὺς μεταξὺ κού μάλιστα αὐτέων τε καὶ τῆς Ὀάσιος, ἄριστον αἰρεομένοισι αὐτοῖσι ἐπιπνεῦσαι νότον μέγαν τε καὶ ἐξαίσιον, φορέοντα δὲ θῖνας τῆς ψάμμον καταχωσαί σφεας, καὶ τρόπον τοιούτῳ ἀφανισθῆναι. Ἀμμώνιοι μὲν οὕτω λέγουσι γενέσθαι 27 περὶ τῆς στρατιῆς ταύτης. ἀπυγμένον δὲ Καμβύσῳ ἐς Μέμφιν ἐφάνη 13 Αἰγυπτίοισι ὁ Ἄσις, τὸν Ἕλληνας Ἐπαφον καλέουσι· ἐπιφανέος δὲ τοῦτον γενομένου αὐτίκα οἱ Αἰγύπτιοι εἰματά τε ἐφόρεον τὰ κάλλιστα καὶ ἦσαν 2 ἐν θαλήσιν. ἰδὼν δὲ ταῦτα τότε τοὺς Αἰγυπτίους ποιεῦντας ὁ Καμβύσης πάγχυ σφέας καταδόξας ἑωντοῦ κακῶς πηξάντος χαρμόσυνα ταῦτα ποιεῖν ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμφιος· ἀπικομένων δὲ ἐς ὄψιν 20

AB CT P(p)M DR SV(b)

αγωγούης — [απε]χου[σι (26, 1) Pap. Ox. 1619 col. I frustula tantum aliquarum vocum exhibens

T 3—6 Steph. Byz. Ἀθασίς· πόλις Αἰγύπτου· ταύτην δὲ καὶ Ὀασιν καλοῦσιν, . . . Ἡρόδοτος δὲ καὶ Δούρις Μακάρων αὐτὴν ὀνόμασαν Νῆσον. Eust. Od. 1509 (ad δ 563) Ἡρόδοτος δὲ φησὶν ὅτι οἱ περὶ Ὀασιν πόλιν Σάμιοι ἀπέχουσιν ἐπτά ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ Θηβῶν διὰ ψάμμον· ὀνομάζεται δέ, φησὶν, ὁ χώρος οὗτος κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν Μακάρων Νῆσοι. Phot. Bibl. 61a λέγει (sc. Olympiodorus) ὅτι νῆσος τὸ παλαιὸν ἦν καὶ ἀπεχερσώθη καὶ ὅτι ταύτην καλεῖ Ἡρόδοτος Μακάρων Νήσους· Ἡρόδοτος δὲ . . . Φαιακίδα ταύτην καλεῖ. Hes. et Phot. Lex. Μακάρων Νήσος· ἡ ἀρετοπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν (ὡς Ἀρμένδας add. Phot.)

1 ἐπ' 1 om. RV hab. Thom. Mag. | ἐπρηξε T || 2 σταλέντες T | Θηβαίων CpDR SV Θηβέων cett. || 3 εἰς M || 4 φυγῆς DRSV φυ[Pap. Ox. 1619 || 5 Θηβέων ABS cf. Eust. | ὀνομάζεται CTPM | δὲ om. DRV hab. Eust. || 6 νῆσοι DRSV Olympiod. ap. Phot. Bibl., Eust. νῆσος Steph. Byz., Phot. Lex., rell. || 8 ἀκούοντες DRSV | οὐδὲν ἔχουσι εἰπεῖν οὐδένες M || 10 καὶ om. DRSV || 11 ἐπὶ] ἐπεὶ DRV | τε καὶ αὐτοὺς T || 12 αὐτῶν PMDRSV | ἄριστον δὲ M Ald. | αὐτέοισι ABCT || 16 ὁ om. DRSV | καλέοντων Ἐπαφον DRSV || 17 τε om. ABCTPM | ἔφερον DRSV || 18 ταῦτα τότε τοὺς] ταῦτα τοὺς ABCTPM ταῦτα τοῦτο b || 19 ἑωντοῦ T || 20 ἐκάλεσε ABCTPM | ἀπικομένων ABCTPM

εἶρετο, ὃ τι πρότερον μὲν ἐόντος αὐτοῦ ἐν Μέμφι ἐποίουν τοιοῦτον οὐδὲν
 Αἰγύπτιοι, τότε δέ, ἐπεὶ αὐτὸς παρεῖη τῆς στρατιῆς πληθὺς τι ἀποβαλὼν.
 οἱ δὲ ἔφραζον, ὥς σφι θεὸς εἴη φανείς διὰ χρόνον πολλοῦ ἐνωθὺς ἐπιφαί- 3
 νεσθαι, καὶ ὥς ἐπεὰν φανῇ, τότε πάντες Αἰγύπτιοι κεχαρηκότες ὀρτάζοιεν.
 5 ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης ἔφη ψεύδεσθαι σφεας καὶ ὥς ψευδομένους
 θανάτῳ ἐξημίον. ἀποκτείνας δὲ τούτους δεύτερα τοὺς ἱεράς ἐκάλεε ἐς 28
 ὄψιν· λεγόντων δὲ κατὰ ταῦτα τῶν ἱερέων οὐ λήσειν ἔφη αὐτόν, εἰ θεὸς τις
 χειροῦν ἀπιγμένους εἴη Αἰγυπτίοισι. τοσαῦτα δὲ εἰπας ἀπάγειν ἐκέλευε
 τὸν Ἄπιν τοὺς ἱεράς· οἱ μὲν δὴ μετῆσαν ἄζοντες. ὁ δὲ Ἄπιν οὗτος ὁ Ἐπαφος 2
 10 γίνεταί μοσχχος ἐκ βοός, ἥτις οὐκέτι οἷη τε γίνεταί ἐς γαστέρα ἄλλον
 βαλέσθαι γόνον. Αἰγύπτιοι δὲ λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 κατίσχειν καὶ μιν ἐκ τούτου τίκτειν τὸν Ἄπιν. ἔχει δὲ ὁ μόσχχος οὗτος 3
 ὁ Ἄπιν καλεόμενος σημήνια τοιάδε· ἐὼν μέλας ἐπὶ μὲν τῷ μετώπῳ λευκὸν
 τετραγώνον, ἐπὶ δὲ τοῦ νώτου αἰετὸν εἰκασμένον, ἐν δὲ τῇ οὐρῇ τὰς τρίχας
 15 διπλὰς, ἐπὶ δὲ τῇ γλώσσῃ κἀνθάρον. ὥς δὲ ἤγαγον τὸν Ἄπιν οἱ ἱερεῖς, ὁ 29
 Καμβύσης, οἷα ἐὼν ὑπομαργότερος, σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον θέλων
 τῶναι τὴν γαστέρα τοῦ Ἄπινος παῖει τὸν μηρόν· γελάσας δὲ εἶπε πρὸς τοὺς
 ἱεράς· ὦ κακαὶ κεφαλαί, τοιοῦτοι θεοὶ γίνονται ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεις 2
 καὶ ἐπαῖοντες σιδηρίων; ἄξιος μὲν γε Αἰγυπτίων οὗτός γε ὁ θεός· ἀτὰρ
 20 τοι ὅμως γε οὐ χαίροντες γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε. ταῦτα εἰπας ἐνετείλατο
 τοῖσι ταῦτα πρήσσουσι τοὺς μὲν ἱεράς ἀπομαστιγῶσαι, Αἰγυπτίων δὲ τῶν

AB CT P(p)M DR SV, ad quos usque ad ἀπομαστιγῶσαι (29, 2) accedit b
 ἐπ[ι]φ[α]ν[ε]σθαι – Καμβ[υ]σης (27, 3) Pap. Ox. 1619 col. III prima columna
 non minus mutilata Αἰγυ[π]τιων (29, 2) – Περσ[ω]ν ὅσον (30, 1) col. IV valde
 mutilata

Ἐχει δὲ (28, 3) – κτείνειν (29, 2) ex c. M

11 Eust. II. 133 (ad A 450) σημειῶσαι . . . , ὅτι τῷ ἀνίσχεν ἀντίκειται τὸ 'κα-
 ἴσχειν', ὥς Ἡρόδοτος δηλοῖ λέγων· κατίσχοι σέλας – Ἄπιν καὶ ὅτι τὸ ἀνασχεῖν
 καὶ ἐπὶ ὑπομονῆς ποτε λέγεται· φησὶ γοῦν ὁ αὐτός· μέγα ἦ σμικρὸν λυπηρὸν ἀνα-
 σχήσειν (V 106, 3) ἤρουν ἀνέξεσθαι

1 αὐτοῦ ἐόντος DRSV ἐόντος M || 2 οἱ Αἰγύπτιοι DRSV | τό*τεδὲ (ὁ ex a ut
 vid. corr.) A | ἐπειδὴ DRSV | αὐτός αὐτῆς Herwerden || 3 παρεῖη pM Ald. |
 εἰωθὺς DRSV || 4 πάντες om. R || 6 θανάτου R | ἱεράς TRV ἱεράς A ||
 7 τὰ αὐτὰ PMDRSV | ἱερέων TRV || 8 ἄγειν DRSV || 9 ἱεράς TRV | οὗτος
 om. SV || 11 βαλέσθαι D βάλλεσθαι ABCTPM | ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν βοῦν
 DRSV Eust. | ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν βοῦν pM || 13 μέλας μέγας C¹ pM Ald. || 14 τετρα-
 γωνον φορέει CTPM | νώτου μετώπον M || 15 ἐπὶ ὑπὸ edd. Jablonskio duce et
 scriptoribus antiquis de Apide tractantibus nixi | ἱερεῖς CR | ὁ om. DRV hab. M
 rell. || 16 ἐὼν μαργότερος M ὑπομαργότερος ἐὼν DRSV || 18 ἱεράς RM | τοιοῦ-
 τοι οὗτοι οἱ ABCTM || 19 εἰσαίνοντες DRV ἐσαίνοντες S ἐπαίνοντες M rell. | γε¹
 om. DRSV | γε² om. M Ald. | αὐτὰρ C || 20 θήσετε M || 21 ἀπομαστιγῶσαι RSV
 non extat Pap. Ox. 1619 || 21. p. 272, 1 τῶν ἄλλων bis ω ex o corr. V om. M

- 3 ἄλλων, τὸν ἂν λάβωσι δοτάζοντα, κτείνειν. <ῆ> δοτὴ μὲν δὴ διελέλυτο Αἰγυπτίοισι, οἱ δὲ ἱερεῖς ἐδικαιεύντο, ὁ δὲ Ἄπις πεπληγμένος τὸν μηρὸν ἐφθινεν ἐν τῷ ἱερῷ κατακείμενος, καὶ τὸν μὲν τελευτήσαντα ἐκ τοῦ τραύματος ἐθαψαν οἱ ἱερεῖς λάθρῃ Καμβύσεω.
- 30 Καμβύσης δέ, ὡς λέγουσι Αἰγύπτιοι, ἀντίκα διὰ τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἐμά-
νη ἐὼν οὐδὲ πρότερον φρενήρης. καὶ πρῶτα μὲν τῶν κακῶν ἐξεργάσατο
τὸν ἀδελφεὸν Σμέρδιν ἐόντα πατρός καὶ μητρός τῆς αὐτῆς, τὸν ἀπέπεμψε
ἐς Πέρσας φθόνῳ ἐξ Αἰγύπτου, ὅτι τὸ τόξον μούνος Περσέων ὅσον τε
ἐπὶ δύο δακτύλους εἴρουσε, τὸ παρὰ τοῦ Αἰθίοπος ἦναι οἱ Ἰχθυοφάγοι,
2 τῶν δὲ ἄλλων Περσέων οὐδεὶς οἶός τε ἐγένετο. ἀποιοχόμενου ὦν ἐς Πέρσας 10
τοῦ Σμέρδιος ὅψιν εἶδε ὁ Καμβύσης ἐν τῷ ὕπνῳ τοιγῆδε· ἔδοξέ οἱ ἄγγελον
ἐλθόντα ἐκ Περσέων ἀγγέλλειν, ὡς ἐν τῷ θρόνῳ τῷ βασιλικῷ ἰζόμενος
3 Σμέρδις τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψάσσειε. πρὸς ὧν ταῦτα δέσας περὶ
ἑωυτοῦ, μή μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχῃ, πέμπει Πηξάσπεια ἐς
Πέρσας, ὃς ἦν οἱ ἀνὴρ Περσέων πιστότατος, ἀποκτενέοντά μιν. ὁ δὲ ἀνα- 15
βάς ἐς Σοῦσα ἀπέκτεινε Σμέρδιν, οἱ μὲν λέγουσιν ἐπ' ἄγρην ἐξαγαγόντα,
31 οἱ δὲ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν προαγαγόντα καταποντῶσαι. πρῶτον μὲν
δὴ λέγουσι Καμβύσῃ τῶν κακῶν ἄρξαι τοῦτο, δευτέρα δὲ ἐξεργάσατο τὴν
ἀδελφεὴν ἐπισπομένην οἱ ἐς Αἴγυπτον, τῇ καὶ συνοίκεε καὶ ἦν οἱ ἀπ' ἀμ-
2 φωτέρων ἀδελφεῇ. ἐγγίμει δὲ αὐτὴν ὥδε· οὐδαμῶς γὰρ ἐώθεσαν πρότερον 20
τῇσι ἀδελφεῇσι συνοικέειν Πέρσαι· ἠράσθη μὲν τῶν ἀδελφεῶν Καμβύσης
καὶ ἔπειτα βουλόμενος αὐτὴν γῆμαι, ὅτι οὐκ ἐωθότα ἐπενόεε ποιῆσειν,

AB CT P(p)M DR SV

Ὅτι ὁ Καμβύσης μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Ἄπιν αὐτίκα διὰ τοῦτο — οἶός τε ἐγένετο
καὶ τοῦτον ἐφόνευσεν (30, 1) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XV
ἀποκτενεοντ]α μιν (30, 3) — βασιλη]ιρι Pap. Ox. 1619 col. V; initio columnae
[... βασ]ιληιοι δικαστα[ι] suprascriptum invenitur (cf. 31, 2)

1 λάβωσιν M | α]βαω[Pap. Ox. 1619 | δοτάζοντα M | <ῆ> add. Schaefer, sequi.
Hude | ἐλέλυτο M || ■ ἐδικαιεύντο DRSV | ευντο Pap. Ox. 1619 || 3 ἱερῷ ABC
non exstat Pap. Ox. 1619 || 4 ἱερεῖς C non exstat Pap. Ox. 1619 || 5 διὰ M Ald.
αὐτίκα διὰ Const. rell. || 6 τῶν κακῶν secl. Stein (cf. l. 18) || 8 ἐς Πέρσας om. S |
τὸ om. pM Ald. | μόνος M || 9 δύο Const. | τὸν ... ἦναι C ὁ ... ἦναι AB
τὸ ... ὁ ἦναι DRSV τὸ ... ἦναι Const. rell. || 11 ὅψιν εἶδε ὁ Καμβύσης
τοιγῆδε M εἶδεν ὅψιν ὁ Καμβύσης τοιγῆδε DRSV || 12 ἀγγέλειν CpRV om. M |
ἐζόμενος M || 13 οὐρανοῦ] ***οῦ M || 14 ἐωυτῷ D (περὶ ἐωυτοῦ prolepsis est obiecti
verbi ἀποκτείναι et pronomine μιν resumitur, cf. Kühner-Gerth II 579s.) | ἀρξῇ M
Ald. | Πηξάσπεια pM || 14, 15 ἐς Πέρσας om. DRSV || 15 ὡς C | οἱ ἦν pM Ald.
ἦν R || 16 ἐπ' ἐς B ἐπ' Pap. Ox. 1619 rell. | ἐξαγόντα R | α]γον[Pap. Ox.
1619 || 17 προαγαγόντα DR | πο[Pap. Ox. 1619 ἐξαγόντα M (cf. lin. 16) |
18 δὲ om. D non exstat Pap. Ox. 1619 | ἐξεργάσατο Const. ἐξεργάσατο D ||
19 ἐπισπομένην SV ἐσπομένην AB ἐπομένην CPM | ἦν Pap. Ox. 1619 | ἀπ' |
ἐπ' C non exstat Pap. Ox. 1619 || 21 οἱ Πέρσαι pM Ald. Πέρσαι Pap. Ox.
1619 rell. || 22 ἐνόεε ποιέειν M

εἴρετο καλέσας τοὺς βασιλῆιους καλεομένους δικαστάς, εἴ τις ἔστι [κε-
 λεύων] νόμος τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ συνοικέειν. (οἱ δὲ βασιλῆιοι δικα- 3
 σταὶ κεκριμένοι ἄνδρες γίνονται Περσέων, ἐς οὗ ἀποθάνωσι ἢ σφι παρ-
 ευρεθῇ τι ἄδικον, μέχρι τούτου· οὗτοι δὲ τοῖσι δίκας δικάζουσι καὶ ἐξηγη-
 5 ται τῶν πατρῶν θεσμῶν γίνονται, καὶ πάντα ἐς τούτους ἀνακέεται.)
 εἰρομένον ὦν τοῦ Καμβύσεως ὑπεκρίνοντο οὗτοι καὶ δίκαια καὶ ἀσφαλέα 4
 φάμενοι νόμον οὐδένα ἐξευρίσκειν, ὃς κελεύει ἀδελφεῇ συνοικέειν ἀδελφεόν,
 ἄλλον μέντοι ἐξευρηκέναι νόμον τῷ βασιλεύοντι Περσέων ἐξεῖναι ποιεῖν
 τὸ ἂν βούληται. οὕτω οὔτε τὸν νόμον ἔλυσαν δέισαντες Καμβύσεα, ἵνα τε 5
 10 μὴ αὐτοὶ ἀπόλονται τὸν νόμον περιστέλλοντες, παρεξέυρον ἄλλον νόμον
 σύμμαχον τῷ θέλοντι γαμέειν ἀδελφεάς. τότε μὲν δὴ ὁ Καμβόσης ἐγῆμε 6
 τὴν ἐρωμένην, μετὰ μέντοι οὗ πολλὸν χρόνον ἔσχε καὶ ἄλλην ἀδελφεήν·
 τούτων δὴ τὴν νεωτέραν ἐπισπομένην οἱ ἐπ' Αἴγυπτον κτείνει. ἀμφὶ δὲ 32
 τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς ὥσπερ περὶ Σμέρδιος λέγεται λόγος. Ἕλληνες

AB CT P(p)M DR SV

Τῶν ἀδελφῶν τὴν νεωτέραν (31, 6) — καλῶς βαλέειν (35, 4) aliquibus omissis
 cap. 33 et initio cap. 34 exc. floril. 22

T 1ss. Schol. Lucian. p. 84s. Ἐκ τοῦ Ἡροδότου· Καμβύσης ὁ Κύρου τοῦ Περ-
 σέων (Περσῶν pars codd.) ἐρασθεὶς τῆς ἀδελφῆς Ἀτόσσης ἤρετο τοὺς βασιλῆιους
 δικαστάς, εἴ τις ἔστι νόμος κελεύων τὸν βουλόμενον ἀδελφεῇ συνοικέειν· οἱ δὲ ἀπε-
 κρίναντο νόμον μὲν μηδένα εἶναι, ὃς κελεύει ἀδελφεὸν ἀδελφεῇ συνοικέειν, ἄλλον μέν-
 τοι νόμον ἐξευρηκέναι, ὃς θεσιπίζει τῷ βασιλεύοντι Περσῶν ἐξεῖναι ποιεῖν, ὃ ἂν
 βούληται· καὶ τότε Καμβόσης ἐγῆμε τὴν ἀδελφεήν

1 Hes. βασιλῆιοι δικασταί· παρὰ Ἡροδότῳ οἱ βασιλεῖ παράνομον ἐργαζομένην ἐναν-
 τιοῦμενοι

1 ἤρετο V Schol. Luc. | το Pap. Ox. 1619 | καλεομένους om. ABTPM habet
 Pap. Ox. 1619 vocem eras. C | κελεύων (quod hab. Pap. Ox. 1619 quoque) dele-
 vi, cum nulla ratione verbi κελεύειν concedendi vel permittendi sit significatio et
 positio participii cum syntaxi minime congruat; vox κελεύων nihil nisi praeparationem
 animi praebet ad vanum fraudulentumque illud a iudicibus responsum
 (infra lin. 7). num fort. καλῶν scribendum? || 3 Περσέων γίνονται DRSV |
 4 P¹ A mg. man. rec. οὗ P² p cett. | ἢ σφι A ἢ σφι C ἢν σφι μὴ pM Ald. ||
 5 τι om. pM | τούτων ABCTPM | δίκας] Πέρσησι DRSV om. M || 5 ἀνάκει-
 ται DRSV ἀνακέεται M Ald. || 6 ὑπεκρίναντο DRSV cf. Schol. Luc. | αὐτῷ
 οὗτοι ABCTPP οὗτοι αὐτῷ M Ald. || 8 νόμον ἐξευρηκέναι Schol. Luc. || 9 τὰ ἂν M
 Ald. δ ἂν Schol. Luc. | ἔλυσαν — 10 νόμον haplogr. om. R | ἔλυσαν] ἔδοσαν T |
 δέισαντες om. C || 9—10 ἵνα μὴ αὐτοὶ TP¹ ἵνα τε αὐτοὶ μὴ CD ἵνα τε μὴ αὐτοὶ
 P² p cett. || 10 ἀπόλλωνται TDV¹ | παρεξέυρόν τε DSV καὶ παρεξέυρον T ||
 11 ἀδελφεήν M || 12 εἰρημένην DRSV ἐρρημένην ut vid. M | μετὰ — χρόνον] μετὰ
 δὲ χρόνον DRSV | καὶ om. ABCTPM || 13 δὴ] δὲ SV δῆτα ABCTPM | νεωτε-
 ρήν D | ἐπισπομένην MSV | οἱ] δὴ T || 14 λέγεται] ἐκφέρεται M Ald.

μὲν λέγουσι Καμβύσεια συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός, θεωρέειν δὲ καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην, νικωμένον δὲ τοῦ σκύλακος ἀδελφεὸν αὐτοῦ ἄλλον σκύλακα ἀπορρήξαντα τὸν δεσμόν παραγενέσθαι οἱ, δύο ■ δὲ γενομένους οὕτω δὴ ἐπικρατῆσαι τοῦ σκύμνου· καὶ τὸν μὲν Καμβύσεια ἡδεσθαι θεόμενον, τὴν δὲ παρημένην δακρύνειν. Καμβύσεια δὲ μαθόντα 5 τοῦτο ἐπειρέσθαι, διότι δακρύνει, τὴν δὲ εἰπεῖν, ὡς ἰδοῦσα τὸν σκύλακα τῷ ἀδελφεῷ τιμωρήσαντα δακρύνει μνηστεισά τε Σμέρδιος καὶ καταμα- 3 θοῦσα, ὡς ἐκείνῳ οὐκ εἴη ὁ τιμωρήσων. Ἕλληνες μὲν δὴ διὰ τοῦτο τὸ ἔπος φασὶν αὐτὴν ἀπολέσθαι ὑπὸ Καμβύσειω, Αἰγύπτιοι δέ, ὡς τραπέζῃ παρακατημένων λαβοῦσαν θρίδακα τὴν γυναῖκα περιτίλαι καὶ ἐπανεῖρε- 10 σθαι τὸν ἄνδρα, κότερον περιτετιμένη ἢ θρίδαξ ἢ δασεῖα εἴη καλλίων, 4 καὶ τὸν φάναι δασεῖαν, τὴν δ' εἰπεῖν· 'ταύτην <με> μέντοι σύ κοτε τὴν θρίδακα ἐμμήσας τὸν Κύρου οἶκον ἀποφιλώσας.' τὸν δὲ θυμωθέντα ἐμνηδῆσαι αὐτῇ ἔχουσῃ ἐν γαστρὶ, καὶ μιν ἐκτρώσασαν ἀποθανεῖν.

33 Ταῦτα μὲν ἐς τοὺς οἰκίους ὁ Καμβύσης ἐξεμάνη, εἴτε δὴ διὰ τὸν 15

AB CT P(p)M DR SV, ad quos accedit floril. usque ad ἐξεμάνη (33, 1) P. καταλαμβάνειν (33, 1) A νικωμεν[ου] (32, 1) — τον [μεν Καμβυσεια (32, 2) Pap. Ox. 1619 col. VI frustula tantum textus praebens οικον (32, 4) — κ[ο]ιον (34, 2) Pap. Ox. 1619 col. VII non minus mutilata

Ὅτι ὁ Καμβύσης ἐς τοὺς οἰκίους ἐξεμάνη — ὀνομάζουσι τινες (33) et Καμβύσης καὶ ἐτέρωδι Περσέων — κατέρωξε (35, 5) et ὁ μὲν Καμβύσης δὴ τοιαῦτα — κατέγχεσσε (37, 2) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XVI — XVIII iuncta

10 Phryn. θρίδακα Ἡρόδοτος ἰδὼν εἶπεν. Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θρίδακα Ἡρόδοτος τρίτῳ δις || 14 id. 95 ἐν γαστρὶ ἔχειν· τὸ κύειν· Ἡρόδοτος πρώτῳ

1 μὲν γὰρ M Ald. | συμβαλέειν om. RSV | καὶ σκύλακα D² || 2 νικωμένον BRV^{ac} νικωμένον A P Pap. Ox. 1619 V^c rel. || 3 ἄλλον αὐτοῦ P¹ DRSV αὐτοῦ ἄλλον A P Pap. Ox. 1619 P² p rel. | ἄλλον σκύλακα duce Naberio secl. Hude | δεσμόν D || 4 ἐπικρατῆσαι Pap. Ox. 1619 τὰς σκύλακας ἐπικρατῆσαι R τοὺς σκύλακας ἐπικρατῆσαι A P rel. || 6 δακρύνειν R || 7 μαθοῦσα ABCTPM A P || 8 κείνῳ M Ald. | δὴ γὰρ C om. A P || 9 φασί A || 10 παρακατημένων Stein Hude περικατημένων P^c P MDRSV περικατημένων A P P^{ac} rel. | λαβοῦσα CM | περιτεῖλαι ABTP¹ P A P περιστεῖλαι C περιτίλαι P² rel. | ἐπανεῖρασθαι P ἐπανεῖρεσθαι A rel. || 11 κότερον P κότερα M Ald. κότερον A rel. | ἢ θρίδαξ ἢ δασεῖα ἢ C ἢ δασεῖα ἢ θρίδαξ εἰδῶσα εἴη DRSV | καλλίων] ἀμείνων pM || 12 με addidi, quia nulla ratione lactucam Cambyses imitando effingit (fort. ἐμέ τοι προ μέντοι scribendum?); intellige: 'ταύτην με . . . τὴν θρίδακα (scil. φιλέονσαν) ἐμμήσας'. difficultatem iam antiquitus fuisse obviam ex emendatione florilegii (διεμμήσας) recognoscatur | μέντοι κοτε σύ ABCTP μὲν δὴ κοτε σύ M Ald. || 13 ἐμμήσας SV διεμμήσας A P || 14 ἐμνηδῆσαι A ἐκμηδῆσαι A P ἐμπεδῆσαι M ἐμποδῆσαι T non exstat Pap. Ox. 1619 || ἐκτρώσασαν] ἴσαν et in mg. sub obelo α(λλοι) ἐκτρώσας man. sec. Pap. Ox. 1619 || 15 οἰκίους P Const. οἰκειοτάτους DRSV οἰκ[] (superl. ut e spatio vacuo vid.) Pap. Ox. 1619 οἰκίους A rel. | διὰ om. Const.

ἄπιν εἶτε καὶ ἄλλως, οἷα πολλὰ ἐώθεε ἀνθρώπους κακὰ καταλαμβάνειν·
καὶ γὰρ τινα καὶ ἐκ γενεῆς νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύσης,
τὴν ἰοὴν ὀνομάζουσι τινες. οὐ νῦν τοι ἀεικὲς οὐδὲν ἦν τοῦ σώματος νοῦσον
μεγάλην νοσέοντος μηδὲ τὰς φρένας ὑγιαίνειν. τάδε δὲ ἐς τοὺς ἄλλους 34
5 Πέρσας ἐξεμάνη· λέγεται γὰρ εἰπεῖν αὐτὸν πρὸς Περξάσπεα, τὸν ἐτίμα
τε μάλιστα καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐσεφόρεεν οὗτος τούτου τε ὁ παῖς οἰνοχόος
ἦν τῷ Καμβύσῃ — τιμὴ δὲ καὶ αὕτη οὐ σμικρὴ —, εἰπεῖν δὲ λέγεται, τάδε
‘Περξασπες, κοῖόν μὲ τινα νομίζουσι Πέρσαι εἶναι ἄνδρα τίνος τε λόγους 2
περὶ ἐμέο ποιεῦνται;’ τὸν δὲ εἰπεῖν· ‘ὦ δέσποτα, τὰ μὲν ἄλλα πάντα
10 μεγάλως ἐπαινέαι, τῇ δὲ φιλοινίῃ σέ φασι πλεόνως προσκείσθαι.’ τὸν μὲν 3
δὴ λέγειν ταῦτα περὶ Περσέων, τὸν δὲ θυμωθέντα τοιαύδε ἀμείβεσθαι·
‘νῦν ἄρα μὲ φασι Πέρσαι οἶνω προσκείμενον παραφρονέειν καὶ οὐκ εἶναι
νοήμονα· οὐδ’ ἄρα σφέων οἱ πρότεροι λόγοι ἦσαν ἀληθεῖς.’ πρότερον γὰρ 4
δὴ ἄρα Περσέων οἱ συνέδρων ἐόντων καὶ Κροίσου εἶρετο Καμβύσης,
15 κοῖος τις δοκεῖ ἀνὴρ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα †τελέσαι †Κῦρον· οἱ δὲ ἀμεί-
βοντο, ὥς εἴη ἀμείνων τοῦ πατρός, τὰ τε γὰρ ἐκείνου πάντα ἔχειν αὐτὸν
καὶ προσεκτῆσθαι Αἰγυπτίον τε καὶ τὴν θάλασσαν. Πέρσαι μὲν ταῦτα 5
ἔλεγον, Κροῖσος δὲ παρεών τε καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει εἶπε πρὸς

AB CT P(p)M DR SV et inde a πρὸς δὲ Περξάσπεα ὃν ἐτίμα (34, 1) M,
τάδε δ’ ἐς (34, 1) P
εἰπαι προς (34, 4) — Καμβύσης (34, 5) Pap. Ox. 1619 col. VIII

11 id. 99 θυμωθῆναι· Ἡρόδοτος τρίτῳ

1 ἐώθεν TDRSV | ἀνθρώποισι Const. | κακὰ om. ABCT Const. M (non ex-
cerps. P) || 2 ἐκ ABCTPM Const. καὶ ἐκ Pap. Ox. 1619 Const. rell. || 3 ἰοὴν M
ἰοὴν Pap. Ox. 1619 rell. | ὀνομάζουσι pM ὀνομάζουσι Pap. Ox. 1619 rell. || 4 τὰ
δὲ ἐς ABCM (non excerpts. P) τάδε ἐς Pap. Ox. 1619 || 5 αὐτὸν εἰπεῖν T | ὃν P
τὸν M rell. (non exstat Pap. Ox. 1619) || 6 ἐσεφόρεεν D ἐφόρεε(ν) M P rell. [εφορεε
Pap. Ox. 1619 ἐσεφόρεε iam coniecerat Naber, cf. III 11, 3 | τε²] δ’ P γε M ||
6, 7 οἰνοχόει P οἰνοχόος ἦν Pap. Ox. 1619 M rell. || 7 καὶ om. PpM Ald. hab.
Pap. Ox. 1619 | δε² om. P hab. M Pap. Ox. 1619 || 8 ποῖόν M P κοῖόν Pap. Ox.
1619 rell. | μὲν τινα C τινά με DRSV | νομίζουσιν ἄνδρα εἶναι M νομίζουσι Πέρ-
σαι ἄνδρα εἶναι P | τε P codd. δὲ M || 10 ἐπαινέσαι PpM Ald. | φιλοινεικὴ pM
Ald. | πλειόνως A μεγάλως P | προσκείσθαι DRSV προσκείσθαι M P rell. ||
11 λέγειν ταῦτα P codd. ταῦτα λέγειν M | τοῖσδε PMDRSV τοιαῦτα T τοιαύδε
M P rell. | ἀμείβεσθαι P codd. ἀμείψασθαι M || 12 Πέρσαι om. pM Ald. | προσ-
κείμενον οἶνω M προσκεισάμενον DRSV || 13 οὐδ’ M codd. εἰ δ’ P | πρότεροι
— ἦσαν] πρώτοι M | ἀληθεῖς· αὐτῶς δὴ εἶρη P | γὰρ om. M || 14 ἄρα om. M P |
ὁ Καμβύσης DRSV || 15 ποῖός M P | τις om. M | δοκεῖ TD P δοκεῖ M rell. |
τελέσαι Pap. Ox. 1619 quoque καλέσαι CPpM om. M P an εἰκάσαι sit scriben-
dum dubitat Stein in ed. maiore sed residuum versus Homerici (β 271) in mg. olim
laudati censet esse in ed. ad usum schol. conscripta: <ὥστε> τελέσαι Κῦρον ‘ut ad
patris exemplar perveniat’ sive ‘eum aequiparet’ propos. Reiskio duce Wesseling
17 προσκτῆσθαι DRSV προσεκτῆσθαι Pap. Ox. 1619 M P rell. || 18 γινωμένῃ
κρίσει DRSV κρίσει M P Pap. Ox. 1619 rell.

- τὸν Καμβύσην, τάδε ἔμοι μὲν νυν, ὃ παῖ Κόρου, οὐ δοκέεις ὁμοίος εἶναι
 τῷ πατρί· οὐ γάρ κώ τοι ἐστὶν υἱός, οἷον σέ ἐκεῖνος κατελίπετο.² ἦσθη
 35 τε ταῦτα ἀκούσας ὁ Καμβύσης καὶ ἐπαίνει τὴν Κροῖσον κρίσιν. τούτων
 δὴ ὦν ἐπιμνησθέντα ὀργῇ λέγειν πρὸς τὸν Πηξάσπεα· ³ 'σὺ νυν μάθε, εἰ
 2 λέγουσι Πέρσαι ἀληθέα εἶτε αὐτοὶ λέγοντες ταῦτα παραφρονέουσιν· εἰ
 μὲν γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ σοῦ τοῦδε ἐστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροισι βαλὼν
 τόχοιμι μέσης τῆς καρδίας, Πέρσαι φανέονται λέγοντες οὐδέν· ἦν δὲ
 4 ἁμάρτω, φάναι Πέρσας τε λέγειν ἀληθέα καὶ ἐμὲ μὴ σωφρονέειν.' ταῦτα
 δὲ εἰπόντα καὶ διατείναντα τὸ τόξον βαλέειν τὸν παῖδα, πεσόντος δὲ τοῦ
 παιδὸς ἀνασχίζειν αὐτὸν κελεύειν καὶ σκέψασθαι τὸ βλήμα· ὥς δ' ἐν τῇ
 10 καρδίῃ εὐρεθῆναι ἐνεόντα τὸν οἰστόν, εἰπεῖν πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς
 4 γελάσαντα καὶ περιχαρέα γενόμενον· ⁵ 'Πηξάσπε, ὥς μὲν ἔγωγε οὐ μαίνο-
 μαι Πέρσαι τε παραφρονέουσι, δηλὰ τοι γέγονεν· νῦν δέ μοι εἰπέ, τίνα
 εἶδες ἦδη πάντων ἀνθρώπων οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα;' Πηξάσπεα δὲ
 ὁρῶντα ἄνδρα οὐ φρενήρεα καὶ περὶ ἑωυτῷ δειμαίνοντα εἰπεῖν· ⁶ 'δέσποτα, 15
 οὐδ' ἂν αὐτὸν ἔγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέειν.' τότε μὲν
 5 ταῦτα ἐξεργάσατο, ἐτέρωθι δὲ Περσέων ὁμοίους τοῖσι πρώτοισι δυνάδεα
 ἐπ' οὐδεμιῇ αἰτίῃ ἀξιοχρέω ἐλὼν ζῶντας ἐπὶ κεφαλὴν κατῴρνε.
 36 Ταῦτα δὲ μιν ποιῶντα ἐδικαίωσε Κροῖσος ὁ Ἀνδὸς νονηθῆσαι τοῖσδε
 τοῖσι ἔπεσι· ⁷ 'ὦ βασιλεῦ, μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπύτρεπε, ἀλλ' ἴσχε 20

AB CT P(p)M DR SV, ad quos usque ad καλῶς βαλέειν (35, 4) accedit
 floril. Ψ

τοξευ]οντ[α] (35, 4) — [αξιο]χρ[ε]ω[ι] (35, 5) Pap. Ox. 1619 col. IX valde mutila

10 Lex. Vindob. 36 (s. v. βλήμα) Ἡρόδοτος· ἀνασχίζειν αὐτὸν κελεύει καὶ σκέπτε-
 σθαι τὸ βλήμα

1 Καμβύσην Pap. Ox. 1619 Καμβύσεα codd. | τάδε om. DRSV hab. Pap.
 Ox. 1619 | νυν om. M || 2 ἐστὶ A Pap. Ox. 1619 || 3 τε om. M | ἀκούσας om. AB
 CΨΨ habuisse vid. Pap. Ox. 1619 || 4 οὐν ΨΨ | ὀργῇ om. M | σὺ νυν μάθε,
 εἰ ABCTPMΨ νῦν δὴ σὺ μάθε, εἰ Ψ σὺ νυν μάθε αὐτός, εἶτε DRSV || 5 παρα-
 φρονέουσι A | εἰ ἦν (et τόχω lin. 7) DRSV || 6 γάρ om. ΨΨ | τοῦ σοῦ om. M |
 ἐστεῶτος DRVΨ ἐστεῶτος Ψ rell. || 7 τόχω DRSV | τῆς om. SV | καρδίας
 CTPM || 8 τε Πέρσας M | με ABCTPMΨΨ || 9 δὲ εἰπόντα om. SV | διατεί-
 νοντα SV || 10 σκέπτεσθαι Lex. Vind. || 11 καρδίῃ ΨΨ | ἐόντα M | οἰστόν] ἰστόν
 Cpp | ἰόν M Ald. | τόν² om. D || 12 ἐγώ τε propos. Dobree, sequ. Hude || 13 τε
 Πέρσαι τε SV | τε ταῦτα παραφρονέουσι ΨΨ | γέγονεν] posterius v post era-
 sum A || 14 ἦδη εἶδες ΨΨ | οὕτως om. Ψ | τοξάζοντα Ψ τοξεύοντα Ψ rell. || 15 ὁρέ-
 οντα TPM ὁρέωντα C non exstat Pap. Ox. 1619 | οὐ om. DRSV | φρενήρη T |
 φρενήρεα — δέσποτα] εἰπεῖν ΨΨ omnia habuisse vid. Pap. Ox. 1619 || 16 αὐ-
 τὸς C | μὲν] μετὰ SV || 17 ἐξεργάσατο DRSV | ὁμοίως CPD Const. ὁμοια pM
 Ald. || 18 ζῶντας DRSV || 19, 20 τοισίδε τοῖς DRSV τοισίδε τοῖσι CTPM, v.
 grammaticam meam 114

καὶ καταλάμβανε σεωντόν· ἀγαθόν τοι πρόνοον εἶναι, σοφὸν δὲ ἢ προμη-
θίῃ· σὺ δὲ κτείνεις μὲν ἄνδρας σεωντοῦ πολήϊτας ἐπ' οὐδεμὴ αἰτίῃ
ἀξιοχρεῶν ἐλὼν, κτείνεις δὲ παῖδας. ἦν δὲ πολλὰ τοιαῦτα ποιῆς, ὅρα, 2
ὅπως μὴ σεν ἀποστήσωνται Πέρσαι. ἔμοι δὲ πατὴρ σὸς Κύρος ἐνετέλλετο
5 πολλὰ κελεύων σε νουθετεῖν καὶ ὑποτίθεσθαι, ὅ τι ἂν εὐρίσκω ἀγαθόν.
ὁ μὲν δὴ εὐνόησεν φαίνων συνεβούλευέ οἱ ταῦτα, ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· σὺ
καὶ ἔμοι τολμᾶς συμβουλεύειν, ὅς χρηστῶς μὲν τὴν σεωντοῦ πατρίδα
ἐπετρόπενυσας, εὐ δὲ τῷ πατρὶ τῷ μῶ συνεβούλευσας, κελεύων αὐτὸν
Ἀράξην ποταμὸν διαβάντα ἵεναι ἐπὶ Μασσαγέτας βουλομένων ἐκείνων
10 διαβαίνειν εἰς τὴν ἡμετέραν, καὶ ἀπὸ μὲν σεωντόν ὤλεσας τῆς σεωντοῦ
πατρίδος κακῶς προστάς, ἀπὸ δὲ ὤλεσας Κύρον πευθόμενόν σοι· ἀλλ' οὐτὶ
χαίρων, ἐπεὶ τοι καὶ πάλοι εἰς σὲ προφάσιός τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι.
ταῦτα δὲ εἶπας ἐλάμβανε τὰ τόξα ὡς κατατοξεύων αὐτόν, Κροῖσος δὲ 4
ἀναδραμὼν ἔθεε ἕξω· ὁ δὲ ἐπέλτε τοξεῦσαι οὐκ εἶχε, ἐνετείλατο τοῖσι
15 θεράπονσι λαβόντας μιν ἀποκτείνειν. οἱ δὲ θεράποντες ἐπιστάμενοι τὸν 5
τρόπον αὐτοῦ κατακρύπτουσι τὸν Κροῖσον ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ, ὥστε, εἰ
μὲν μεταμελήσῃ τῷ Καμβύσῃ καὶ ἐπιζητῇ τὸν Κροῖσον, οἱ δὲ ἐκφῆραντες
δῶρα λάμπονται ζωάργια Κροῖσον, ἦν δὲ μὴ μεταμελῇται μηδὲ ποθῇ
μιν, τότε καταχρῆσθαι. ἐπόθησέ τε δὴ ὁ Καμβύσης τὸν Κροῖσον οὐ πολλῶ 6
20 μετέπειτα χρόνῳ ὕστερον, καὶ οἱ θεράποντες μαθόντες τοῦτο ἐπηγγέλ-

AB CT P(p)M DR SV

ανδ[ρ]ας (36, 1) — [ε]νετελλ[ε]τ[ο] (36, 2) Pap. Ox. 1619 col. IX pars inferior et
K[α]μβύσης τον] — Καμβύσης δε (36, 6) col. X frustula tantum textus praebentes

1 ἀγαθόν τι RSV ἀγαθὼν τε ABTPM ἀγαθὼν το (ut vid.) C (ex ἀγαθῶν τε
potuit nasci) litteris *ων* supraser. ὃν nescio quae man. A | προμηθεῖ CTP ||
2 σὲ R | κτείνης B | ἐωντοῦ πολήϊτας RSV πολήϊτας ἐωντοῦ D | πολήϊτας p ||
ληϊτας M Ald. | ἐπὶ D ἐπεὶ RV || 3 ποιῆς CTPM non exstat Pap. Ox. 1619 ||
4 ἀποστήσονται BCPRSV non exstat Pap. Ox. 1619 | πατὴρ ὁ σὸς propos. Bekker,
sequi. Stein Hude | ἐνετείλατο DRSV non liquet Pap. Ox. 1619 || 5 νουθετεῖν
σε DRSV || 6 εὐνόηον codd. | συνεβούλευσέ DRSV | ἀμείβεται M || 7 ὡς DRSV
ὡς P ὅς p cett. | ἐωντοῦ C || 8 τῷ μῶ R τῷ μῶ DV τῷ ἐμῶ cett., cf. I 41, 1 ||
9 Ἀράξῃ B || 10 τῆς — 11 ὤλεσας haplogr. om. R | σέαντοῦ (σ incertum) C || 11 ὤλε-
σας Kruegerio duce del. Hude fort. recte | οὐτοὶ M Ald. || 12 χαίρων SV | τευ] τε
DRSV om. M || 12, 13 ἐπιλαβέσθαι. ταῦτα δὲ om. ABC || 13 ἐπελάμβανε DRSV |
τὸ τόξον ABCTPM | ὡς om. M || 14 ἐπέλτε D || 15 λαμβάνοντας CP || 16 ἐπὶ
λόγῳ τοιῷδε M || 17 μὲν om. DRSV | μεταμελήσει PMDRSV exitum vocis
comp. not. V | ἐπιζητῇ P ἐπιζητοῖ p Ald. ἐπιζητᾷ M ἐπιζητήσῃ DRSV |
ἐκφῆραντες αὐτόν ABCTPM || 18 λήγονται P¹ DRSV λάμπονται P² p cett. | δέ]
μὲν δὴ p Ald. μέντοι M || 18—19 μηδὲ ποθῇ μιν] μηδέποτε DRSV || 19 κατα-
χρᾶσθαι M καταχρησάσθαι DRSV || 20 inter μ[ε]τεπειτα et θε[ρ]αποντες non satis
est spatii ut omnia a codd. praebita introducuntur Pap. Ox. 1619: ὕστερον censet
omissum et secl. Hude | τοῦτο μαθόντες M || 20 sq. ἐπηγγέλλοντο αὐτῷ] ἐπηγγε-
λον S ἐπήγγελον τὸ αὐτὸ V | γελλ[ε] Pap. Ox. 1619

λοντο αὐτῷ, ὥς περιεῖη. Καμβύσης δὲ Κροίσῳ μὲν συνήδεσθαι ἔφη περιέοντι, ἐκείνους μέντοι τοὺς περιποιήσαντας οὐ καταπροΐξεσθαι, ἀλλ' ἀποκτενέειν· καὶ ἐποίησε ταῦτα.

- 37 Ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς συμμάχους ἐξεμαίνετο μένων ἐν Μέμφι καὶ θήκας τε παλαιὰς ἀνοίγων καὶ σκεπτόμενος τοὺς 5 νεκρούς· ὥς δὲ δὴ καὶ ἐς τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱερὸν ἦλθε καὶ πολλὰ τῷ ἀγάλματι κατεγέλασε. (ἔστι γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τῷ ἀγάλματι τοῖσι Φοινικηίοισι Παταῖκοις ἐμφερέστατον, τοὺς οἱ Φοίνικες ἐν τῇσι πρόφρησι τῶν τριηρέων περιάγουσι· δς δὲ τούτους μὴ ὅπωπε, ἐγὼ ὧδε σημαίνω· πυγμαῖον ■ ἀνδρὸς μίμησίς ἐστι.) ἐσῆλθε δὲ καὶ ἐς τῶν Καβείρων τὸ ἱερὸν, ἐς τὸ οὐ 10 θεμιτόν ἐστι εἰσεῖναι ἄλλον γε ἢ τὸν ἱερέα· ταῦτα δὲ τὰ ἀγάλματα καὶ ἐνέπρησε πολλὰ κατασκήψας. (ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὅμοια, τοῦ Ἡφαίστου 38 τούτου δὲ σφεας παῖδας λέγουσι εἶναι.) πανταχῇ ὧν μοι δηλὰ ἐστι, ὅτι

AB CT P(p)M DR SV

Σχόλ. 36, 6 (ad οὐ καταπροΐξεσθαι) οὐ καταφρονήσῃ A man. post. cf. Lexx.

Ὅτι δ' αὐτὸς ἐσῆλθε καὶ ἐς τῶν Καβείρων τὸ ἱερὸν (37, 3) — καταγελάν (38, 1) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XIX

T 5ss. Strabo 473 C Ἡρόδοτος . . . ἐν Μέμφει λέγει τῶν Καβείρων ἱερά, καθάπερ καὶ τοῦ Ἡφαίστου, διαφθεῖραι δ' αὐτὰ Καμβύσῃν

1s. Lex. Vindob. 150 περιποιήσαντας ἀντὶ τοῦ 'διασώσαντας'· Ἡρόδοτος· Κροίσῳ μέντοι συνήδεσθαι περιόντι — οὐ καταπροΐξεσθαι || 2 Λέξ. οὐ καταπροΐξεσθαι· προῖκα ποιῆσαι, ἀτιμωρητί, οἷον καταφρονήσας. Hes. καταπροΐξάμενος· καταφρονήσας καὶ οὐκ εὐλαβηθείς, προῖκα δὲ αὐτὸ ποιήσας. Suid. Phot. καταπροΐζεται· καταφρονήσῃ, καταπροδύσει, οἷον προῖκα ἐκφύγοι. Greg. Cor. 137 καταπροΐξασθαι λέγεται τὸ προῖκα ποιῆσαι || 8 Λέξ. Παταῖκοις· θεοὶ οἱ Πάτοικοι (Πάτοικοι· θεοὶ Lexx. alphab. ord. conser.) Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἰδρυμένοι || 11 Hes. θεμιτόν· Ἡρόδοτος τρίτῳ, Πλάτων περὶ ψυχῆς || 12 Thom. Mag. 269 (s. v. ὅμοιον) ὅμοιον τῷ δεῖναι καὶ ὅμοιον τοῦ δεῖνός· ὁ αὐτὸς ἐν τῇ τρίτῃ· ἔστι — Ἡφαίστου

1 Καμβύση RV Καμβ[Pap. Ox. 1619 | μὲν] μέντοι Lex. Vind. om. M | ἔφη om. Lex. Vind. | 2 περιόντι V Lex. Vind. | καταπροΐξεσθαι RSV καταπροΐξεσθαι Schol., Lexx., rell. cf. grammaticos || 4 συμμάχους MD² RSV συμμάχους Const. D¹ rell. || 5 σκεπτόμενος C || 6 ὥς — Ἡφαίστου Schaeferio duce edd. ὥς δὲ δὴ καὶ τοῦ Ἡφαίστου ABCP^{ac} Const. ἐς δὲ δὴ καὶ τοῦ Ἡφαίστου P^p cett. | τὸ — 7 Ἡφαίστου hapl. om. R || 7 Φοινικικοῖσι DR Φοινικοῖσι SV || 8 Πατακοῖσι DRSV Lexx. | οἱ om. PMV^{ac} | πρόφρησι ABCTP ο suprascr. A man. post. || ■ ὅπωπε, ἐγὼ ὧδε scripsi (ὅπωπε iam Schaeferio duce edd.) ὁπώπες, ἐγὼ δὲ P² DR ὁπώπες ἐγὼ δὲ SV ὁπώπες δὲ ὦ(ι)δε ABCT ὁπώπες ὧδε P¹ ὁπώπες, ἐγὼ δὲ οἱ M Ald. | πυγμαῖον DRSV || 10 δὲ om. DRSV | Καβείρων AB Const. Καβύρων C | ἱερόν R || 11 εἰσεῖναι MDRV εἰσεῖναι Const. rell. | ἱερέα R Const. || 12 κατασκήψας Const. | δὲ ABCTPM Const. γὰρ cett. | ὅμοια, τοῦ Ἡφαίστου (ita ABCT Thom. Mag., Const.) distinxi ὅμοια τοῖσι τοῦ Ἡφαίστου· (ita cett.) distinxi. alii || 13 τούτον — εἶναι non hab. Const. | παῖδας om. R | πολλαχῇ DRV πολλαχοῦς S

ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης· οὐ γὰρ ἂν ἱροῖσί τε καὶ νομαίοισι ἐπεχε ἴρησε
καταγελᾶν. εἰ γάρ τις προθείη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι κελεύων
νόμους τοὺς καλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεψάμενοι ἂν ἐλοῖατο
ἐκαστοὶ τοὺς ἐωντῶν· οὕτω νομίζουσι πολὺ τι καλλίστους τοὺς ἐωντῶν
νόμους ἐκαστοὶ εἶναι. οὐκ ὦν οἶκός ἐστι ἄλλο γε ἢ μαινόμενον ἄνδρα γέλω- 2
τα τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι. ὥς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ τοὺς νόμους οἱ
πάντες ἄνθρωποι, πολλοῖσί τε καὶ ἄλλοισι τεκμηρίοισι πάρεστι σταθμώ-
σασθαι, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε· Δαρεῖος ἐπὶ τῆς ἐωντοῦ ἀρχῆς καλέσας 3
Ἑλλήνων τοὺς παρεόντας εἵρετο, ἐπὶ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοῖατο τοὺς
πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι· οἱ δὲ ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν ἔρδειν 4
ἂν τοῦτο. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλ-
λατίας, οἱ τοὺς γονέας κατεσθίουσι, εἵρετο παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ
δι' ἐρμηνέως μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίαιτ' ἂν τε-
λευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφη- 5
μεῖν μιν ἐκέλευον. οὕτω μὲν νῦν ταῦτα νερόμισται, καὶ ὀρθῶς μοι δοκεῖ
Πίνδαρος ποιῆσαι 'νόμον πάντων βασιλέα' φήσας εἶναι.

Καμβύσει δὲ ἐπ' Αἴγυπτον στρατενομένον ἐποιήσαντο καὶ Λακεδαιμό- 39
νιοι στρατηγὴν ἐπὶ Σάμον τε καὶ Πολυκράτεια τὸν Αἰάκεος, ὃς ἔσχε Σά-
μον ἐπαναστάς. καὶ τὰ μὲν πρῶτα τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν τοῖσι ἀδελ- 2
φοῖσι Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι διένειμε, μετὰ δὲ τὸν μὲν αὐτέων
ἀποκτείνας, τὸν δὲ νεώτερον Συλοσῶντα ἐξελάσας ἔσχε πᾶσαν Σάμον,
ἔχων δὲ ξεινίην Ἀμάσι τῷ Αἰγύπτου βασιλεῖ συνεδήκατο πέμπτων τε

AB CT P(p)M DR SV

Εἰ γάρ τις — ἐκαστοὶ εἶναι (38, 1) exc. Stob. XXIII 11

T 2-16 Celsus ap. Orig. c. Cels. V 34 ἱστορεῖ . . . ὥδε· εἰ γάρ τις — φήσας εἶναι ||
16 Pind. fr. 169 Snell = 187 Turyn

1 νομίμοις DRSV || 2 προσθείη ABCTS Cels. || 3 τῶν om. Cels. || 4 Ἐκαστος
τοὺς ἐωντῶν Stob. | Ἐκαστοὶ — νομίζουσι deest Cels. | τι] τοι M | τοὺς om. Cels. |
ἐωντῶν V Stob. αὐτῶν R ἐωντῶν Cels. rell. || 5 οἶκον M | ἄλλον D^cS Cels. |
ἢ ABCTPM Cels. δη cett. || 5.6 γέλωτα τὰ] γέλωτα ABC τὰ Cels. || 6 τοιαῦτα
ὦν M | νενομίκασι M | οἱ om. ABCTPM hab. Cels. || 7 τε om. Cels. | πάρεστι]
ἐστι M || τὸδε D om. Cels. | ἥρετο Cels. | κόσῳ pM Ald. κόσῳ Cels. rell. ||
10 πατέρας om. SV hab. Cels. | ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν] ἔφασαν M ἔφασαν ἐπ' οὐδενὶ
Cels. || 11 τοῦτο] ταῦτα DRSV Cels. | Καλατίας RSV || 12 ἥρετο Cels. | 13 ἐρ-
μηνέως M ἐρμηνέων Cels. | τίνι] τίνη R τέω propos. Dindorf sed v. gramm.
meam 107 | τελευτήσαντας D¹ τελευτήοντας CPM (Cels.) || 14 εὐφημέειν Cels. ||
15 μὲν om. ABCT hab. Cels. || 16 νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς Pind. fr. 169 Snell
unde etiam Ἰηρονόου βόας (cf. Pap. Ox. 2450) laudat noster || 18 στρατηγὴν TD |
καὶ om. T | εἶχε(v) DRSV || 19 ἀδελφοῖσι A¹ || 20 Πανταγνώστῳ C | ἐνείριε ABC
TPM | αὐτῶν ABCTPM v. gramm. meam 112s. || 21 πᾶσαν τὴν Σάμον M Ald. ||
22 ἔχων ABCTPM σχῶν Stein | δὲ om. V | ξεινίην ABCT | Ἀμάσι ξεινίην M |
Αἰγυπτίων M Ald. | ξυνεδήκατο M φιλήν συνεδήκατο AB

- δῶρα καὶ δεκόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου. ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ αὐτίκα τοῦ Πολυκράτους τὰ πρήγματα ἤρξετο καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν Ἰωνίην καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα· δοκὺν γὰρ ἰθύσειε στρατεῦσθαι, πάντα οἱ ἐχώρει εὐτυχέως. ἐκέκτητο δὲ πεντηκοντέρους τε ἑκατὸν καὶ χιλίους τοξότας.
- 4 ἔφερε δὲ καὶ ἦγε πάντας διακρίνων οὐδένα, τῷ γὰρ φίλῳ ἔφη χαριεῖσθαι 5 μᾶλλον ἀποδιδούς, τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβών. συγχὰς μὲν δὴ τῶν νήσων αἰρήκεε, πολλὰ δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ἄστυα. ἐν δὲ δὴ καὶ Λεσβίους πανστρατιῇ βοηθέοντας Μιλησίοισι ναυμαχίᾳ κρατήσας εἴλε, οἱ τὴν τά-
- 40 φρον περὶ τὸ τεῖχος τὸ ἐν Σάμῳ πᾶσαν δεδεμένοι ὥρουσαν. καὶ κως τὸν Ἀμασιν εὐτυχέων μεγάλως ὁ Πολυκράτης οὐκ ἐλάνθανε, ἀλλὰ οἱ τοῦτ' ἦν 10 ἐπιμελές. πολλῷ δὲ ἔτι πλευνός οἱ εὐτυχίης γινομένης γράφας ἐς βυβλίον
- 2 τὰδε ἐπέστειλε ἐς Σάμον· Ἀμασις Πολυκράτει ὧδε λέγει· ἡδὺ μὲν πυν- θάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον εὖ πρήσσοντα, ἐμοὶ δὲ αἱ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ, ὥς ἔστι φθονερόν. καὶ κως βούλομαι, καὶ αὐτὸς καὶ τῶν ἂν κήδωμαι, τὸ μὲν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμά- 15 των, τὸ δὲ προσπταλεῖν, καὶ οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλάξ πρήσσω
- 3 ἢ εὐτυχέειν τὰ πάντα. οὐδένα γὰρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας, ὅστις ἐς τέλος οὐ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος εὐτυχέων τὰ πάντα. σὺ δ' ὦν νῦν ἐμοὶ 4 πειθόμενος ποιήσων πρὸς τὰς εὐτυχίας τοιάδε· φροντίσας, τὸ ἂν εὖρης

AB CT P(p)M DR SV

βοηθεοντ[α]ς] — περ[ι] (39, 4) Pap. Ox. 1619 col. XII singulas tantum litteras conservans

Epistulam Amasidis (40, 2—4) exc. GDS et usque ad τοιάδε (41, 2) D fol. 150'; Ἀμασις Πολυκράτει (40, 1) — πάντα (40, 3) exc. Stob. floril. CXII 15

5 Eust. II. 573 (ad E 485) τὸ . . . 'φέρειεν ἢ ἄγοιεν' φανεράν διαφοράν δηλοῖ τοῦ 'ἄγειν καὶ φέρειν', λέγεται δὲ ὡς ἐπὶ πολλῷ ἄγεσθαι μὲν τὰ ἐμψυχα καὶ βαδιστικά, φέρεσθαι δὲ τὰ βασταζόμενα . . . λέγει δὲ πον καὶ Ἡρόδοτος· ἔφερον — νήσω (VI 90) καὶ πάλιν· ἔφερε — οὐδένα || 16 Lex. Vindob. 42 (s. v. διαφέρει) Ἡρόδοτος· καὶ οὕτω — πρήσσω

1 δεχόμενος C | ἄλλα] ἄμα DRSV | αὐτίκα om. M || 2 ἔρξετο AB αἔξετο Cpp an suprascr. A² || 3 ὅκη Eltz ut notatur a Dobraeo not. Cantabr. Bibl. Univ. Pp. VI 26 || 4 ἐκέκτητο CPM | πεντηκοντέρους T || ■ μηδὲ] μηδὲν propos. Abicht, Progr. Iohannei Lüneb. Pasch. 1862, sequ. Legrand || 7 ἀραιήκεε Bekkerio duce edd. || 9 δεδεσμένοι T || 10 ὁ Πολυκράτης μεγάλως T | Πολυκράτης — 11 πλευνός] Πολυκράτης C | ἐλάμβανε M || 11 δὲ ἔτι] δέ τοι M Ald. | γινομένης PpM γινόμενος SV | βυβλίον DR βιβλίον cett. || 13 καὶ ξεῖνον ABCTPMSGDS κακείνον D rel. | αἱ om. D || 14 ἐπισταμένῳ τὸ θεῖον DRSV D Stob. τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ GDS rel. || 15 κήδωμαι D | μὲν τοι CRDS μεν ut vid. V μὲν τι G D rel. | πραγμάτων D || 17 εὐτυχέων M Ald. | οὐδὲν DRSV οὐδένα Stob. GDS rel. | ἐς τέλος PpMDRSV D Stob. ἕτερος P^{ac} GDS rel. || 18 πρόρριζος R πρόρρηξος M | ὦν νῦν] νῦν ABCTGDS ὦν D | ἐμοὶ om. R || 19 πυνθόμενος SV | ποιήσων om. A', in mg. suppl. prima ut vid. man. A | εὖροις MD Ald. εὖρης GDS rel.

ἔόν τοι πλείστον ἄξιον καὶ ἐπ' ᾧ σὺ ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλγή-
 σεις, τοῦτο ἀπόβαλε σὺτω, ὅπως μηκέτι ἦξει ἐς ἀνθρώπους. ἦν τε μὴ
 ἐναλλάξ ἤδη τῷπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι [ταῖς πάθαις] σοὶ προσπίπτωσι,
 τρόπῳ τῷ ἐξ ἑμεῦ ὑποκειμένῳ ἄκέο.' ταῦτα ἐπιλεξάμενος ὁ Πολυκράτης 41
 καὶ νόῳ λαβὼν, ὥς οἱ εὖ ὑπετίθετο ὁ Ἀμασις, ἐδίζητο, ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα
 τὴν ψυχὴν ἀσθηθεῖ ἀπολομένῳ τῶν κειμηλίων, διζήμενος δ' εὗρισκε τόδε·
 ἦν οἱ σφοργίς, τὴν ἐφόρζεε, χονσόδετος σμαράγδου μὲν λίθου ἐοῦσα,
 ἔργον δὲ ἦν Θεοδώρου τοῦ Τηλεκλέος Σαμίου. ἐπεὶ ὦν ταύτην οἱ ἐδόκεε 2
 ἀποβαλέειν, ἐποίησε τοιαύδε· πεντηκόντερον πληρώσας ἀνδρῶν ἐσέβη ἐς
 αὐτήν, μετὰ δὲ ἀναγαγεῖν ἐκέλευε ἐς τὸ πέλαγος· ὥς δὲ ἀπὸ τῆς νήσου
 ἐκὰς ἐγένετο, περιελόμενος τὴν σφοργίδα πάντων ὀρώντων τῶν συμπλῶν
 ὀρίπτει ἐς τὸ πέλαγος. τοῦτο δὲ ποιήσας ἀπέπλεε, ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰ
 οἰκία συμφορῇ ἐχρήτο. πέμπτη δὲ ἡ ἕκτη ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων τάδε οἱ 42
 συνήρκει γενέσθαι· ἀνὴρ ἄλιεύς λαβὼν ἰχθὺν μέγαν τε καὶ καλὸν ἡξίου
 μιν Πολυκράτει δῶρον δοθῆναι· φέρων δὲ ἐπὶ τὰς θύρας Πολυκράτει ἔφη
 ἐθέλειν ἔλθειν ἐς ὕψιν, χωρήσαντος δὲ οἱ τούτου ἔλεγε διδοῦς τὸν ἰχθύν·
 'ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ τόνδε ἑλὼν οὐκ ἐδικαίωσα φέρειν ἐς ἀγορὴν καίπερ γε 2
 ἔων ἀποχειροβίωτος, ἀλλὰ μοι ἐδόκεε σεῦ τε εἶναι ἄξιος καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς·
 σοὶ δὴ μιν φέρων δίδωμι.' ὁ δὲ ἡσθεὶς τοῖσι ἔπεσι ἀμείβεται τοῖσδε·

AB CT P(p)M DR SV

4 Thom. Mag. 367 (s. v. ὑποτίθησι) . . . καὶ 'ὑποκείμενος λόγος' . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· τρόπῳ — ἄκέο

1 τοι] τι R τὸ ut vid. in τι corr. V τοῖς B | μάλιστα ἀπολομένῳ DΔ ἀπο-
 λομένῳ μάλιστα GΔ B rel. | ἀλγήσης D ἀλγήσης (η² ex ei corr.) vel ἀλγήσεις (ei
 ex η corr.) D ἀλγήσει ut vid. B ἀλγήσεις GΔ rel. || 2 τούτω R | μῇ μῇ R ||
 3 τῷπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι ταῖς πάθαις DRSVΔ τῷπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι-
 αῖταισι πάθαισι A²BFD B τῷπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοιαῖταισι πάθεσι A¹CTG
 αἱ εὐτυχίαι τοι τῷπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι πάθεσι || αἱ εὐτυχίαι τοι τῷπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι
 πάθεσι M Ald. τῷπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι τῆσι πάθεσι Dindorf, sequ. Hude
 Legrand: ταῖς πάθαις delevi interpretamentum ad ἐναλλάξ allatum esse et in tex-
 tum irrepsisse censens || 4 τὸ B | ἄκειο C ἄκειο G ἄκειο vel ἄκέο Δ B Thom.
 Mag. rel. || 5 νόῳ] ἐν νόῳ DRSVΔ | ὑποτίθετο vel ὑποτιθέτω PMDRSV ὑπο-
 τίθοιτο p Ald. | ὁ om. ABCP hab. Δ rel. | ἐδίκετο M Ald. | μάλιστα om. D¹,
 in mg. suppl. D¹ || 6 ἀσθηθεῖ ABCP¹ ἀσθηθεῖ Pᵐ p cett. ἀχθεσθεῖ in mg. adscr. A
 man. rec. | δὲ τόδε εὗρισκεν DRSVΔ || 7 ἡ RSV οἱ Δ rel. || 8 ἦν δὲ ἔργον
 pM Ald. | Τηλεκλέος RSV | ἐδόκεε(v) οἱ DSV ἐδώκεεν οἱ R || 9 τάδε pM Ald. |
 πεντηκόντερον πληρώσας p πεντηκόντερον π*ρώσας M πεντηκόντερον πλήσας T ||
 10 μετὰ] κατὰ T || 11 σφοργίδα R qh D² | ὀρεόντων TPM ὀρεόντων C || 12 ἐπέ-
 πλεεν DRSV || 15 δὲ DRSV || 16 θέλειν DRSV || 17 ἐς] ἐπ' D | γε om. ABCPM ||
 18 ὦν RV om. D | ἀποχειροβίωτος TPM D | ἐδόκεε RV | σεῦ V || 19 δὴ] δέ T |
 ἀμείβετο D | τοιαύδε DRV

- ἡ κάρτα τε εὖ ἐποίησας καὶ χάρις διπλή τῶν τε λόγων καὶ τοῦ δώρου, καὶ
 ■ σε ἐπὶ δείπνον καλέομεν.³ ὁ μὲν δὴ ἄλιεύς μέγα ποιούμενος ταῦτα ἦε ἐς
 τὰ οἰκία, τὸν δὲ ἰχθὺν τάμνοντες οἱ θεράποντες εὐρίσκουσι ἐν τῇ κηδύ-
 4 αὐτοῦ ἐνεοῦσαν τὴν Πολυκράτεος σφρηγίδα. ὥς δὲ εἶδόν τε καὶ ἔλαβον
 τάχιστα, ἔφερον κεχαρηότες παρὰ τὸν Πολυκράτεα, διδόντες δέ οἱ τὴν
 σφρηγίδα ἔλεγον, ὅτεω τρόπῳ εὐρέθη. τὸν δὲ ὥς ἐσῆλθε θεῖον εἶναι τὸ
 43 πρῆγμα, γράφει ἐς βυβλίον πάντα, τὰ ποιήσαντά μιν οἷα καταλελάβηκε,
 γράφας δὲ ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε. ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἄμασις τὸ βυβλίον, τὸ
 παρὰ τοῦ Πολυκράτεος ἦκον, ἔμαθε, ὅτι ἐκκομίσαι τε ἀδύνατον εἶη ἄν-
 10 θρώπῳ ἄνθρωπον ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι πρὶ γήματος καὶ ὅτι οὐκ εὖ
 τελευτήσῃν μέλλοι Πολυκράτης εὐτυχέων τὰ πάντα, ὅς καὶ τὰ ἀποβάλλει
 2 εὐρίσκει. πέμψας δὲ οἱ κήρυκα ἐς Σάμον διαλύεσθαι ἔφη τὴν ξεινήν.
 τοῦδε δὲ εἵνεκεν ταῦτα ἐποίησεν, ἵνα μὴ συντυχίης δεινῆς τε καὶ μεγάλης
 Πολυκράτεα καταλαβούσης αὐτὸς ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν ὥς περὶ ξείνου
 ἀνδρός.
 44 Ἐπὶ τοῦτον δὴ ὦν τὸν Πολυκράτεα εὐτυχέοντα τὰ πάντα ἐστρατεῦντο
 Λακεδαιμόνιοι ἐπικαλεσαμένων τῶν μετὰ ταῦτα Κυδωνίην τὴν ἐν Κρήτῃ
 κτισάντων Σαμίων. Πολυκράτης δὲ πέμψας παρὰ Καμβύσεια τὸν Κύρου
 2 συλλέγοντα στρατὸν ἐπ' Αἴγυπτον ἐδείθη, ὅπως ἂν καὶ παρ' ἐωντὸν
 2 πέμψας ἐς Σάμον δέοιτο στρατοῦ. Καμβύσης δὲ ἀκούσας τούτων προθύ-
 20 μως ἔπεμπε ἐς Σάμον δεησόμενος Πολυκράτεος στρατὸν ναυτικὸν ἅμα
 πέμψαι ἐωντῷ ἐπ' Αἴγυπτον. ὁ δὲ ἐπιλέξας τῶν ἂστῶν, τοὺς ὑπόπτενε

AB C TM P(p) DR SV

7 Phot. *λελάβηκεν*, *Ἡρόδοτος*· καὶ *καταλελάβηκεν*. et *καταλελάβηκεν*· τὸ *κατέ-
 ληφεν*· *Ἡρόδοτος*. Antiatt. Bekk. Anecd. 104 *καταλελάβηκεν*· *Ἡρόδοτος* πρώτῳ

1 τοῦ τε δώρου καὶ τῶν λόγων D || 2 ἐπὶ δείπνόν σε DRSV | μεγάλη DRSV ||
 3 εὐρίσκουσιν M || 4 σφρηγίδα] ση D² || 5 ἔφερον om. M | κεχαρηότες TMPD
 RSV, v. grammaticam meam 145 | παρὰ] κατὰ pM || 6 σφρηγίδα D | εὐρεθείη M
 Ald. | εἶναι om. DRSV || 7 βιβλίον ABCTMPSV fort. e βυβλίον corr. A | κατα-
 λελάβηκε ABCT καταλελάβηκε Antiatt. rell. || 8 βιβλίον ABCTMP²p βυ-
 βλίον P² cett. || 9 ἔμαθε τε ὅτι T | ἐκκομίσαι C | τε om. CT (sed post ἔμαθε
 suppl. T) || 10 ὅτι ὥς οὐκ M Ald. || 11 τελέσειν M | μέλλει CTM || 13 τοῦδε δὲ DR
 τοῦ δὲ vel τοῦδε cett. | εἵνεκεν DRV εἵνεκα M Ald. | ἐποίησεν C || 14 καταλα-
 βούσης — 16 Πολυκράτεα haplogr. om. B¹ || 15 ἀνδρός om. Mp Ald. || 18 κτησάν-
 των Σαμίων C κτησαμένων (ut vid.) Σαμίων D¹ Σαμίων κτισάντων M | πέμψας
 δὲ κήρυκα λάθρη (λάθρα R) Σαμίων Πολυκράτης MPDRSV || 19 αὐτὸν DRSV ||
 21 ἔπεμπε(v) ABCTD¹ (ut vid.) | δέοιτος ABCT δεησόμενος propos. Her-
 werden || 22 ὑπόπτενε D^{ac} ὑπόπτενε D^c cett., cf. III 68, 2; 70, 1, VI 129, 2. tem-
 porale habet augmentum (ῶ) verbum quod non est compositum, sed ab ὑπόπτος
 derivatum (cf. grammaticam meam 154)

μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν, ἀπέπεμπε τεσσαράκοντα τριήρεσι ἐντειλάμενος
 Καμβύση ὀπίσω τούτους μὴ ἀποπέμπειν. οἱ μὲν δὴ λέγουσι τοὺς ἀπο- 45
 πεμφθέντας Σαμίων οὐκ ἀπικέσθαι ἐς Αἴγυπτον, ἀλλ' ἐπειτε ἐγένοντο
 ἐν Καρπιάῳ πλέοντες, δοῦναι σφίσι λόγον καὶ σφι ἄδειν τὸ προσωτέρω
 5 μηκέτι πλέειν· οἱ δὲ λέγουσι ἀπικομένους τε ἐς Αἴγυπτον καὶ φυλασσομέ-
 νους ἐνθεῦτεν αὐτοὺς ἀποδορῆναι. καταπλέουσι δὲ ἐς τὴν Σάμον Πολυ- 2
 κράτης νηυσὶ ἀντιάσας ἐς μάχην κατέστη· νικῆσαντες δὲ οἱ κατιόντες
 ἀπέβησαν ἐς τὴν νῆσον, πεζομαχήσαντες δὲ ἐν αὐτῇ ἐσώθησαν καὶ οὕτω
 δὴ ἔπλεον ἐς Λακεδαίμονα. εἰσὶ δέ, οἱ λέγουσι τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου νικῆσαι 3
 10 Πολυκράτεα, λέγοντες ἔμοι δοκέειν οὐκ ὀρθῶς, οὐδὲν γὰρ ἔδει σφέας
 Λακεδαιμονίους ἐπικαλέσθαι, εἴ περ αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ Πολυκράτεα
 παραστήσασθαι. πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ λόγος αἰρεῖ, τῷ ἐπίκουροί τε
 μισθωτοὶ καὶ τοξόται οἰκῆμοι ἦσαν πλήθει πολλοί, τοῦτον ὑπὸ τῶν κατιόν-
 των Σαμίων ἐόντων ὀλίγων ἐσσωθῆναι. τῶν δ' ὑπ' ἐωυτῶ ἐόντων πο- 4
 15 λιτῶν τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ὁ Πολυκράτης ἐς τοὺς νεωσοίκους
 συνειλίσσας εἶχε ἐτοιμούς, ἣν ἄρα προδιῶσι οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας,
 ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοις.
 Ἐπειτε δὲ οἱ ἐξελασθέντες Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτεος ἀπίκοντο ἐς τὴν 46
 Σπάρτην, καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον πολλὰ οἷα κάρτα δεό-
 20 μενοι. οἱ δὲ σφι τῇ πρώτῃ καταστάσει ὑπεκρίναντο τὰ μὲν πρῶτα λεχθέντα
 ἐπιλελῆσθαι, τὰ δὲ ὕστατα οὐ συνίεναι. μετὰ δὲ ταῦτα δεύτερα κατα- 2
 στάντες ἄλλο μὲν εἶπον οὐδέν, θύλακον δὲ φέροντες ἔφασαν τὸν θύλακον
 ἀλφίτων δέεσθαι. οἱ δὲ σφι ὑπεκρίναντο τῷ θυλάκῳ περιεργάσθαι, βοη-
 47 θέειν δ' ὧν ἔδοξε αὐτοῖσι. καὶ ἔπειτα παρασκευασάμενοι ἐστρατεύοντο
 25 Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ Σάμον, ὥς μὲν Σάμιοι λέγουσι, εὐεργεσίας ἐκτίνοντες,

AB C TM P(p) DR SV

T 14–17 Suid. s. v. νεώσοικοι: ὅτι Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος τῶν ὑφ'
 ἐωυτῶ – νεωσοίκοις || 21 Plut. mor. 232d Σαμίων πρεσβευταῖς μακρολογούσιν
 ἔφασαν οἱ Σπαρτιάται· τὰ μὲν πρῶτα ἐπιλελάθαμεν, τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνήκαμεν

1 τεσσαράκοντα TRS || 2 ὀπίσω om. M || 3 Σαμίων ὑπὸ Πολυκράτεος MPDRSV ||
 ἐγίνοντο C || 4 σπίασι σφι ABCTMP || τῷ CV || αὐτοὺς ἐνθεῦτεν DRSV || ἀποδορᾶ-
 ραι T || 7 ἀντήσας D¹ || 8 ἐσώθησαν RSV || 10 ἔδε C || 11 ἐπικαλέσασθαι DRSV ||
 ἱκανοὶ ἦσαν M Ald. || 12 τούτῳ DRSV || τε om. ABCP¹ hab. P²p cett. || 13 πλή-
 θη R πληθ*** M || τούτων SV || 14 ἐσωθῆναι RV || ἐωυτὸν DRSV ἐωυτῷ Suid.
 rell. || 15 τοὺς om. Suid. || 17 τοῖσι om. TMD hab. Suid. rell. || 18 ἐξελαθέντες M
 Ald. || 20 ὑπεκρίνοντο T || 21 ἐπιλελῆσθαι – ὕστατα om. A¹, in mg. sub obelo
 suppl. A man. post. || ἐπιλεληθέναι DRSV cf. Plut. || ὕστερα S Plut. || 22 θύλακα C
 om. M Ald. || 23 περιεργάσθαι vel περιεργασθαι ABM περιεργάσασθαι B^{2ms}D
 RSV || βοηθεῖν CTPDRSV || 24 ὧν om. M || 25 ἐκτίνοντες ABMRSV Ald. litte-
 ris ei litteram i suprascr. A man. post.

- ὅτι σφι πρότεροι αὐτοὶ νηυσὶ ἐβοήθησαν ἐπὶ Μεσσηνίους, ὥς δὲ Λακε-
 δαιμόνιοι λέγουσι, οὐκ οὕτω τιμωρῆσαι δεομένοισι Σαμίοισι ἐστρατεύοντο
 ὥς τίσασθαι βουλόμενοι τοῦ κρητήρος τῆς ἀρπαγῆς, τὸν ἦγον Κροίσῳ,
 καὶ τοῦ θώρηκος, τὸν αὐτοῖσι Ἀμασις ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐπέμψε δῶρον.
 2 καὶ γὰρ θώρηκα ἐλήισαντο τῷ προτέρῳ ἔτι ἢ τὸν κρητῆρα οἱ Σάμιοι
 ἐόντα μὲν λίνεον καὶ ζῶων ἐνυφασμένων συγχῶν, κεκοσμημένον δὲ χρυσῷ
 3 καὶ εἰρίοισι ἀπὸ ξύλου· τῶν δὲ εἴνεκα θωρημάσαι ἄξιον, ἀρπεδόνῃ ἐκάστη
 τοῦ θώρηκος ποιέει· εὐδσα γὰρ λεπτή ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἐωντῇ τριηκο-
 σίας καὶ ἐξήκοντα, πάσας φανεράς. τοιοῦτος ἑτερός ἐστι καὶ τὸν ἐν Αἴν-
 δω ἀνέθηκε τῇ Ἀθηναίῃ Ἀμασις.
 48 Συνεπελάβοντο δὲ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον ὥστε γενέσθαι καὶ
 Κορίνθιοι προθύμως· ὕβρισμα γὰρ καὶ [εἰς] τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων
 γενόμενον γενεῇ πρότερον τοῦ στρατεύματος τούτου, κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν
 2 χρόνον τοῦ κρητήρος τῇ ἀρπαγῇ γενορός. Κερκυραίων γὰρ παῖδας τριη-

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι Κερκυραίων παῖδας (48, 2) — Σάμιοι (48, 4) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ.
 exc. XX

1ss. Plut. de Hdt. mal. 21s. (mor. 859b) ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τῶν βίβλων . . . αὐτοὺς
 μὲν οἶσθαι φησι καὶ λέγειν Σαμίους, ὥς χάριν ἐκτίνοντες αὐτοῖς τῆς ἐπὶ Μεσσηνίους
 (Μεσσηνίης codd.) βοηθείας στρατεύσειαν, τοὺς τε φεύγοντας κατάγοντες τῶν πολιτῶν
 καὶ τῷ τυράνῳ πολεμοῦντες . . . συνεπελάβοντο γὰρ, φησι, τοῦ στρατεύματος <τοῦ>
 ἐπὶ Σάμον ὥστε γενέσθαι Κορίνθιοι προθύμως (48, 1) ὕβρισματος εἰς αὐτοὺς ὑπὸ Σα-
 μίων πρότερον ὑπάρξαντος· ἦν δὲ τοιοῦτο· Κερκυραίων παῖδας τριακοσίου τῶν πρῶ-
 των Περίανδρος ὁ Κορίνθου τυράννος ἐπ' ἐκτομῇ παρ' Ἀλυάττην ἐπέμπε (48, 2)·
 τούτους ἀποβάνας εἰς τὴν νῆσον οἱ Σάμιοι διδάξαντες ἐν ἱερῷ Ἀρτέμιδος ἱκέτας
 καθίζεσθαι καὶ τρωκτὰ προτιθέντες αὐτοῖς δσημέραι σιγᾶμον καὶ μέλιτος περιποιή-
 σαν (48, 3) . . . Κορίνθιοι δὲ τί παθόντες ἐτιμωροῦντο Σαμίους . . . καὶ ταῦτα μετὰ
 τρεῖς γενεάς (cf. 48, 1) ὀργὴν καὶ μνησικακίαν ἀναφέροντες ὑπὲρ τυραννίδος;

7 Poll. VII 31 'ἀρπεδόνας' . . . τὰ νήματα εἶπεν Ἡρόδοτος || 12 Lex. Vind. 87
 'εἶχεν' ἀντὶ τοῦ 'ὑπῆρχεν'· <Ἡρόδοτος>· ὕβρισμα — γενόμενον

1 αὐτῶν DRV | Μεσσηνίους RV || 2 οὐκ οὕτω| οὕτω τι M Ald. οὕτω τοῦ pro-
 pos. Scaliger in notis Cantabr. Bibl. Univ. Nn. V. 26 | δεόμενοι Σαμίοισι DRSV
 Σαμίοισι δεομένοισι M || 3 Κροίσου D || 4 ὁ om. M || 6 συγχῶν — δέ| συγχῶν καὶ
 κεκοσμημένων D om. RSV || 7 θαυμάσαι T || 8 θάρρακος M | ἐωντῷ Mp || 12 εἰς
 ABRV ἐς cett. secl. Powell coll. I 69, 3, conservat Servais AC 38, 1969, 63
 coll. VI 87 (ὕβριζεν ἐς) necnon II 53, 3 (ἔχεν ἐς 'spectare ad'); delere tamen malim
 illud εἰς a dialecto abhorrens (v. praef. XXIII) || 13 <γ>| γενεῇ i. e. <τρίτῃ> γενεῇ
 propos. Stein Vindic. Hdt. 18, iam antea Panofka Res Samiorum, Berolini 1822,
 30ss. (cf. Servais 65. 68), dubito vero num antiquissimi scribae notis numericis pro
 ordinalibus sint usi, et cf. quae ad p. 285, 15 adnotavimus | τούτου| τούτου ὕμνων T |
 <οὐ>| κατὰ Vollgraf Mn. 50, 1922, 67s. | κατὰ — 14 γενορός secl. Servais 77s. chro-
 nologiae imprimis discrepantia necnon varietate temporum participiorum adduc-
 tus | δὴ M Ald. || 14 Κερκυραίων B

κοσίους ἀνδρῶν τῶν πρώτων *Περίανδρος* ὁ *Κυψέλου* ἐς *Σάρδις* ἀπέπεμψε
παρὰ *Ἀλνάττεα* ἐπ' ἑκτομῇ, προσσχόντων δὲ ἐς τὴν *Σάμον* τῶν ἀγόντων
τοὺς παῖδας *Κορινθίων* πυθόμενοι οἱ *Σάμιοι* τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγολατο
ἐς *Σάρδις*, πρῶτα μὲν τοὺς παῖδας ἐδίδαξαν ἱεροῦ ἀφασθαι *Ἀρτέμιδος*, μετὰ 3
δὲ οὐ περιορῶντες ἀπέλκειν τοὺς ἰκέτας ἐκ τοῦ ἱεροῦ, σιτίων δὲ τοὺς παῖδας
ἐργόντων *Κορινθίων* ἐποίησαντο οἱ *Σάμιοι* ὁρτὴν, τῇ καὶ νῦν ἔτι χρέωνται
κατὰ ταῦτα· νυκτὸς γὰρ ἐπιγενομένης, ὅσον χρόνον ἰκέτεον οἱ παῖδες,
ἴστασαν χοροὺς παρθένων τε καὶ ἡιδέων, ἰστάντες δὲ τοὺς χοροὺς τρωκτὰ
σησάμου τε καὶ μέλιτος ἐποίησαντο νόμον φέρεσθαι, ἵνα ἀρπάζοντες οἱ
10 τῶν *Κερκυραίων* παῖδες ἔχοιεν τροφὴν. ἐς τοῦτο δὲ τοιαύδε ἐγένετο, ἐς δ' 4
οἱ *Κορινθιοὶ* τῶν παιδῶν οἱ φύλακοι οἴχοντο ἀπολιπόντες· τοὺς δὲ παῖδας
ἀπήγαγον ἐς *Κέρκυραν* οἱ *Σάμιοι*. εἰ μὲν νυν *Περίανδρον* τελευτήσαντος 49
φίλια ἦν τοῖσι *Κορινθίοις* πρὸς τοὺς *Κερκυραίους*, οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελά-
15 βοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ *Σάμον* ταύτης εἵνεκεν τῆς αἰτίας· νῦν
δὲ αἰεὶ, ἐπεῖτε ἔκτισαν τὴν νῆσον, εἰς ἀλλήλοισι διάφοροι ἐόντες ἐγγύτατοι

AB C TM P(p) DR SV

εἰσε]κεν (49, 1) — α[τασθαλον (49, 2) Pap. Ox. 1619 col. XVIII valde mutilata

8 Lex. Vind. 151 'παρθένος' ἐπὶ γυναικός, 'ἡίδεος' ἐπὶ ἀνδρός· Ἡρόδοτος· ἴστα-
σαν — ἡιδέων

1 ἀνδρῶν om. Plut. | *Κυψέλλου* MR Ald. | *Σάρδεϊς* Const. *Σαρδ V* | ἐπεμψε
Const. || 2 προσσχόντων TMPDRSV | ἐς] πρὸς DRSV || 3 ἐπ' οἷσιν ἀγολατο D ἐπ'
οἷσιν ἀγολατο R ἐπεὶ συνάγοντο SV ἐπ' οἷσι ἀγολατο οἱ παῖδες Mp Ald. ἐπ'
οἷσι ἀγολατο Const. || 4 τοὺς παῖδας] αὐτοὺς M | ἱεροῦ Const. || 5 περιορῶντες MPp
Ald. περιορῶντες C περιορῶντας T περιρῶντες RV περιορῶντες Const. rell. ||
6 ἐργόντων DRV ἐργόντων Const. rell. | τῶν *Κορινθίων* DRSV *Κορινθίων*
Const. rell. | ἐορτὴν ut vid. M | χρέονται MPp || 7 ταῦτά] τοῦτο SV | ἰκετεύοντο
DRSV ἰκέτεον Const. rell. || 8 παρθένων — χοροὺς haplogr. om. SV | χοροὺς
Const. || 10 τοιαύδε ἐγένετο scripsi: τότε ἐγένετο DRSV οἱ ἐγένετο ABCTP οἱ
ἐγένετο Mp Ald. (ταῦδε olim exstitisse censeo) τοῦτο ἐγένετο T² | ἐς δ] ἔτι ἐς τω-
τόν ἐς δ DRS (τωτόν in ras.) V ὅσον Const. || 11 οἴχοντο DRSV οἴχοντο (ex
ὠχόντο fort. ortum) MPp Const. || 13 φίλια ἦν τοῖσι *Κορινθίοις* SV τοῖσι *Κορι-*
^{οι}*νθίοις* φίλα ἦν ABCTMP | συνεβάλλοντο R || 14 ἐνεκα p Ald.]κερ Pap. Ox. 1619 ||
15 ἀλλήλοισι secl. Schaefer Schweighaeuser, assentit Gebhardt Progr. Gymn. Chur.
1856]λοισι Pap. Ox. 1619 | ἐγγύτατοι scripsi: ἐωντοί DRSV ἐωντοῖσι cett. vo-
cem ἐγγύς si sensu locali comprehendas, fort. ἐγγύτατοι ἐωντοῖσι exstiterat olim;
si vero significatione proximitatis vel consanguineitatis, distinguendum potius
ἐόντες ἐγγύτατοι τούτων, ὧν (sic) εἵνεκεν ἀπεμνηστικῶν 'maxime consanguinei
eorum, quorum causa (vel proximi earum rerum, quarum causa, cf. l. 13 et com-
prehendas ὕβρισμα ... γενόμενον γενεῇ (p. 284, 13) 'iniuria (eorum) genti facta')
indignabantur Corinthii' (εἵνεκεν ἀπὸ personam spectans apud nostrum etiam I 42, 2
invenitur). praeterea hoc loco ἐωντοῖσι reflexivum non videtur eum reciproco ἀλλή-
λοισι coniungi posse (de his pronominiibus coniunctis v. quae disserunt Kuehner-
Gerth I 573 s., secundum quos IV 11, 3 sic est interpretandum: τοῖσι βασιλεῦσι δόξαι
ἐν τῇ ἐωντῶν κείσθαι ἀποθανόντας ... ὥς δὲ δόξαι σφὶ ταῦτα, διαστάντας ... μάχε-
σθαι πρὸς ἀλλήλους ['inter se']· καὶ τοὺς μὲν ἀποθανόντας πάντας ὑπ' ἐωντῶν ['pro-

2 τούτων, ὧν εἵνεκεν ἀπεμνησκάκεον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι. ἀπέπεμπε
 δὲ ἐς Σάρδεις ἐπ' ἑκτομῇ Περίανδρος τῶν πρώτων Κερκυραίων ἐπιλέξας
 τοὺς παῖδας τιμωρεύμενος· πρότεροι γὰρ οἱ Κερκυραῖοι ἤρξαν ἐς αὐτὸν
 50 πρῆγμα ἀτάσθαλον ποιήσαντες. ἐπεῖτε γὰρ τὴν ἑωντοῦ γυναικα Μέλισσαν
 Περίανδρος ἀπέκτεινε, συμφορὴν τοιγάρδε οἱ ἄλλην συνέβη πρὸς τῇ γε-
 2 γονυίᾳ γενέσθαι· ἥσάν οἱ ἐκ Μελίσσης δύο παῖδες, ἡλικίῃν ὁ μὲν ἑπτα-
 2 καίδεκα, ὁ δὲ ὀκτωκαίδεκα γεγονώς. τούτους ὁ μητροπάτωρ Προκλῆς
 ἐὼν Ἐπιδαύρου τύραννος μεταπεμφόμενος παρ' ἑωντὸν ἐφιλοφρονέτο,
 ὥς εἰκὸς ἦν θυγατρὸς ἐόντας τῆς ἑωντοῦ παῖδας. ἐπεῖτε δὲ σφεας ἀπε-
 3 πέμπετο, εἶπε προπέμπων αὐτούς· ἄρα ἴστε, ὦ παῖδες, δὲ ὕμῶν τὴν 10
 μητέρα ἀπέκτεινε;· τοῦτο τὸ ἔπος ὁ μὲν πρεσβύτερος αὐτῶν ἐν οὐδενὶ λό-
 γῳ ἐποιήσατο· ὁ δὲ νεώτερος, τῷ οὐνόμα ἦν Λυκόφρων, ἡλγιστε ἀκούσας
 οὕτως ὥστε ἀπικόμενος ἐς τὴν Κόρινθον ἄτε φονέα τῆς μητρὸς τὸν πα-
 τέρα οὔτε προσεῖπε, διαλεγόμενῳ τε οὐ τι προσδιελέγετο ἱστορέοντι τε
 λόγον οὐδένα ἐδίδον. τέλος δὲ μιν περιθύμῳς χολούμενός οἱ Περίανδρος 15
 51 ἐξελαύνει ἐκ τῶν οἰκίων. ἐξελάσας δὲ τοῦτον ἰστόρει τὸν πρεσβύτερον, τά
 σφι ὁ μητροπάτωρ διελέχθη. ὁ δὲ οἱ ἀπηγγέτο ὥς σφεας φιλοφρόνως
 ἐδέξατο, ἐκείνου δὲ τοῦ ἔπεος τό σφι ὁ Προκλῆς ἀποστέλλων εἶπε, ἄτε
 οὐ νόῳ λαβίων, οὐκ ἐμέμνητο. Περίανδρος δὲ οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι

AB CT P(p)M DR SV

priis neque alienis manibus'] . . .); pace Powell s. v. dubito num noster ἑωντῶν
 eodem sensu ac ἀλλήλων usus sit | οἰκίῃσι ἐόντες ἑωντοῖσι Reiske ἐόντες ἑωντοῖσι
 ὁμαῖμονες Stein in ed. ad usum schol. conf. ἐόντες οἱ ὧντοῖ 'quamvis iidem sint'
 Wesseling ἐόντες ἑωντοῖσι συγγενέες Valckenaer ἐρίζοντες ἑωντοῖσι Krueger.
 ἐόντες crucibus inclusit Hude, sed verbum ἐστί (vel εἰσί) cum partic. ἐὼν coniunc-
 tum invenitur etiam II 7, 1, IV 46, 3

1 ὧν sine spiritu A ὧν edd. | διαφ[]ων εν[Pap. Ox. 1619 | ἐνεκεν DRV
 εἵνεκα M Ald. || 1, 2 ἔπεμπε δὲ PMDRS]πεμπε δε Pap. Ox. 1619 ἀπέπεμπε AV
 (in fine versus A, δὲ in mg. adscr. A²) || Σάρδεις T || 3 τιμωρεύμενος DRSV
 τιμωρεύμενος Pap. Ox. 1619 rell. | πρότερον DRSV πρώτοι T non exstat Pap.

Ox. 1619 | οἱ — 4 γὰρ haplogr. om. SV | ἤρξαντο D || 4 πρῆγμα Pap. Ox. 1619.
 cf. 57, 1 et v. grammaticam meam 36 | Μέλισσαν A¹ || 5 γεγονοίη AB οἱ expunx.
 et vi suprascr. A || 6 Μελίττης DRSV || 7 ὀκτωκαίδεκα ἑπτα ABCTPM || 8 ἐφι-
 λοφρόνέε τε MDRSV || 9 ἐπεὶ DRSV || 13 οὕτω PMDRSV | εἰς RV^c || 14 προσεῖπε
 RSV | διαλεγόμενον DRSV | οὐ τι] οὐ pM Ald. οὔτε cett., corr. Reiz, cf. Ham-
 mer De te partic. usu Hdt. . . ., diss. Lipsiae 1904, 14 || 15 περιθύμῳς χολούμενος AB
 scripsi: περιθύμῳς ἐχόμενος DRSV περιθυμῳι (accentu omisso A) ἐχόμενος AB
 περὶ θυμῳι ἐχόμενος CP περὶ θυμῷ ἐχόμενος TM Ald. (cum οἱ quae scripsimus
 maxime congruit, antiquitus credo ΠΕΡΙΘΥΜΩΣΧΟΛΟΜΕΝΟΣ in ΠΕΡΙΘΥΜΩΣΧΟΧΟ-
 ΜΕΝΟΣ esse depravatam) περὶ θυμῷ ἐχόμενος conl. Gebhardt Progr. Iohann.
 Lüneb. Pasch. 1862 περιθύμῳς ἔχων Abichtio duce Hude coll. II 162, 5 ||
 15—16 οἱ Περίανδρος ἐξελαύνει scripsi: ὁ Περίανδρος ἐξελαύνει ABCTPM ὁ Περι-
 ανδρος ἐξελαύνει οἱ DS οἱ Περίανδρος ἐξελαύνει οἱ RV || 16 πρεσβύτατον ABC
 17 ἀπηγγέατο T ἀπηγγέατο C | ὥς] ὅτι T | σφεας om. M || 18 Πατροκλῆς T
 19 οὐδεμίαν M Ald.

μή οὐ σφι ἐκείνον ὑποθέσθαι τι ἐλπιάρεε τε ἱστορέων· ὁ δὲ ἀναμνησθεὶς 2
εἶπε καὶ τοῦτο. Περιάνδρος δὲ νῶφ λαβὼν καὶ τοῦτο καὶ μαλακὸν ἐνδιδο-
ναι βουλόμενος οὐδέν, ἧ ὁ ἐξελασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ παῖς δίαίταν ἐποιέετο,
ἐς τούτους πέμπων ἄγγελον ἀπηγόρευε, μή μιν δέκεσθαι οἰκίοισι. ὁ δὲ 3
5 ὅπως ἀπελαννόμενος ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ἀπηλαύνετ' ἂν καὶ ἀπὸ ταύτης
ἀπειλούντός τε τοῦ Περιάνδρου τοῖσι δεξαμένοισι καὶ ἐξείργειν κελεύον-
τος, ἀπελαννόμενος δ' ἂν ἦε ἐπ' ἐτέραν τῶν ἐταίρων· οἱ δὲ ἅτε Περιάν-
δρου κήρυγμα ἐποιήσατο, ὃς ἂν ἡ οἰκίῳσι ὑποδέξηται μιν ἢ προσδιαλεχθῇ, 52
10 ἰοῖν ζῆμίην τοῦτον τῷ Ἀπόλλωνι ὀφείλειν, ὅσην δὴ εἶπας. πρὸς δὲ τὴν 2
τοῦτο τὸ κήρυγμα οὔτε τίς οἱ διαλέγεσθαι οὔτε οἰκίοισι δέκεσθαι ἤθελε·
πρὸς δὲ οὐδὲ αὐτὸς ἐκείνους ἐδικαίον πειρωσθαι ἀπειρημένον, ἀλλὰ διακαρ-
τερώων ἐν τῇσι στοίῃσι ἐκαλινδέετο. τετάρτη δὲ ἡμέρῃ ἰδὼν μιν ὁ Περιάν- 3
δρος ὕλονσίησι τε καὶ αἰσίτησι συμπεπτωκότα οἰκτείρε· ὅπεις δὲ τῆς ὀργῆς
15 ἦε ἄσπον καὶ ἔλεγε· ὦ παῖ, κόττερα τούτων αἰρετώτερα ἔστι, ταῦτα, τὰ
νῦν ἔχον προήσσεις, ἢ τὴν τυραννίδα καὶ ἀγαθὰ, τὰ νῦν ἐγὼ ἔχω, ταῦτα
έόντα τῷ πατρὶ ἐπιτήδεον παραλαμβάνειν; ὃς ἐὼν ἐμός τε παῖς καὶ Κο- 4
ρῖνθον τῆς εὐδαίμονος βασιλεὺς ἀλήτην βίον εἶλεν, ἀντιστατέων τε καὶ
ὀργῇ χρεώμενος, ἐς τὸν σε ἦκιστα ἔχρην. εἰ γάρ τις συμφορὴ ἐν αὐτοῖσι ἐγε-
20 γόνει, ἐξ ἧς ὑποψίην ἐς ἐμὲ ἔχεις, ἐμοὶ τε αὕτη γέγονε καὶ ἐγὼ αὐτῆς τὸ
πλεῦν μέτοχός εἰμι, ὅσῳ αὐτός σφε' ἐξεργασάμην. σὺ δὲ μαθὼν, ὅσῳ 5
φθονέεσθαι χρεῖσπον ἔστι ἢ οἰκτείρεσθαι, ἅμα τε ὁκοῖόν τί ἐστι ἐς τοὺς

AB CT P(p)M DR SV

αἰσῆ[σι (52, 3) —]γεγονέες ε[ξ] (52, 4) Pap. Ox. 1619 col. XX

Σὺ δὲ — εἰς τὰ οἰκεῖα (52, 5) exc. Stob. III 69

1 τι τε RV | ἐλπιάρει DRSV || 2 καὶ τοῦτο secl. Krueger, sequ. Stein Hude ||
3 ἐξελασθεὶς MD Ald. | ὑπὸ ἑωντοῦ DRSV || 4 εἰς RV | οἰκίῳσι T || 5 ἐλθῇ V |
ἔλθοι — 7 ἀπελαννόμενος haplogr. om. R | ἀπελαύνετ' MDSV Ald. || 6 ἐπιλέγον-
τός DSV | ἐξείργειν CP || 7 δ' ἂν ABCTP om. M fort. δ' ἂν ἦε scribendum
voce ἐτέραν ad illam domum (ἀπὸ ταύτης 5) sociorum spectante ad quos prius dever-
tit | τῶν ἐτέρων CRV¹ || 8 ἐκδέκοντο C (quod ex ἐδέχοντο non habeo dubium quin
sit natum) || 9 κήρυκα C | ἧ¹ οἱ ἦ D om. pM Ald. | οἰκίῳσι T | δέξεται DRSV ||
11 οἰκίῳσι T || 12 ἐδικαίειν CTPM || 13 ἐν om. DRV | στοίῃσι ABTPM στολήσι C |
ἐκαλινδέετο D^c || 15 τούτων αἰρετώτερα om. B¹ || 16 καὶ τὰ ἀγαθὰ pM Ald. καὶ ἀγα-
θὰ Pap. Ox. 1619 || 17 ἐπιτήδεον T | τε om. M [H] || 18 εἶλεν R || 19 χρεώμενος Pp
jos Pap. Ox. 1619 | εἰς AB ἐς Pap. Ox. 1619 cett. | ἐγγεγονέες(v) DRV γέγονε
propos. Krueger, supervacuum tamen cum alia possint usurpari tempora cum lo-
quitur de 'mundo de quo agitur' vel de 'rebus quae contingunt illi qui loquitur'
(‘besprochene’ vel ‘erlebte Welt’) alia cum de rebus gestis (‘erzählte Welt’) ||
20 ἐμοὶ ἐμὴ SV || 21 ὅσον SV^{ac} | σφε' v. grammaticam meam 105 τε T | ἐξεργ-
ασάμην AB ἐξεργασάμην T | ὅσον Stob. || 22 χρεῖσπον CTM Stob. codd. plur. |
τί ἐστι ἐς τι ἐξ ex haplogr. ABCTPM ἐστὶ ἐς Stob.

■ τοκέας καὶ ἐς τοὺς κρέσσοντας τεθυμῶσθαι, ἀπιθὶ ἐς τὰ οἰκία.¹ Περίαν-
 δρος μὲν τούτοις αὐτὸν κατελάμβανε, ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸν
 πατέρα, ἔφη δὲ μιν ἱερὴν ζημίην ὀφείλειν τῷ θεῷ ἑωυτῷ ἐς λόγους ἀπ-
 ικόμενον. μαθὼν δὲ ὁ Περίανδρος, ὡς ἀπορὸν τι τὸ κακὸν εἶη τοῦ παιδὸς
 7 ραν, ἐπεκράτεε γὰρ καὶ ταύτης· ἀποστείλας δὲ τοῦτον ὁ Περίανδρος ἐστρα-
 τεύετο ἐπὶ τὸν πενθερὸν Προκλέα ὡς τῶν παρεόντων οἱ πηρηγμάτων ἐόντα
 αἰτιώτατον καὶ εἴλε μὲν τὴν Ἐπίδανρον, εἴλε δὲ αὐτὸν Προκλέα καὶ
 53 ἐξώγρησε. ἐπεὶ δὲ τοῦ χρόνου προβαίνοντος ὁ τε Περίανδρος παρηβήκεε
 καὶ συνεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς τὰ πηγήματα ἐπορᾶν τε 10
 καὶ διέπειν, πέμπων ἐς τὴν Κέρκυραν ἀπεκάλεε τὸν Λυκόφρωνα ἐπὶ τὴν
 τυρανίδα· ἐν γὰρ δὴ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων οὐκ ἐνώρα, ἀλλὰ οἱ
 ■ κατεφαίνετο εἶναι νωθέστερος. ὁ δὲ Λυκόφρων οὐδὲ ἀνακρίσιος ἤξιωσε
 τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην. Περίανδρος δὲ περιεχόμενος τοῦ κηνίεω δεύ-
 τερα ἀπέστειλε ἐπ' αὐτὸν τὴν ἀδελφεήν, ἑωυτοῦ δὲ θυγατέρα, δοκέων μιν 15
 3 μάλιστα ταύτης ἂν πεῖθεσθαι. ἀπικομένης δὲ ταύτης καὶ λεγούσης ὅ παῖ,
 βούλει τὴν τε τυρανίδα ἐς ἄλλους πεσέειν καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
 διαφορηθέντα μᾶλλον ἢ αὐτὸς σφε' ἀπελθὼν ἔχειν; ἀπιθὶ ἐς τὰ οἰκία,
 4 παῦσαι σεωντὸν ζημιῶν· φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν· μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν
 ἰῶ· πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέσι. πολλοὶ δὲ ἤδη τὰ 20
 μητρῷα διζήμενοι τὰ πατρῷα ἀπέβαλον· τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν, πολ-
 λοὶ δὲ αὐτῆς ἐρασταὶ εἰσι· ὁ δὲ γέρων τε ἤδη καὶ παρηβηκῶς· μὴ ὧς τὰ

AB CT P(p)M DR SV

πεσεειν] καὶ (53, 3) — καὶ παρηβηκῶς (53, 4) Pap. Ox. 1619 col. XXII valde mutilata

Ἡ φιλοτιμίη — ἀπέβαλον (53, 4) exc. Stob. XLIX 28 et inde Τυραννὶς — ἐρασταὶ εἰσιν (53, 4) exc. Stob. XXVIII 12 Φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν (53, 4) exc. paroe-miogr. X

Σχόλ. 53, 4 (ad ὁ δὲ) πατήρ A man. rec.

1 τοκέας M Ald. | εἰς τὰ οἰκεία Stob. || 2 ἀμείβετο D || 3 ἱερὴν T || 4 εἶη τὸ κα-
 κὸν M || 5 μιν om. T | πλοῦν MS Ald. || ■ ἐπεκράτει M || 7 Πατροκλέα T | ὡς —
 ■ Π(ατ)ροκλέα haplogr. om. T | οἱ om. DRSV || 9 παραβαίνοντος C | τε secl. Cobet,
 sequ. Hude || 10 δυνατὸς εἶναι RSV | ἐπορῶν D || 11 πέμπων ABCPTM | εἰς R |
 ἐπεκάλεε M Ald. || 12 ἐν] ἐπὶ M | δὴ om. M | οὐκ ἐνώρα PMS οὐκ ἐνώρα
 ABC || 13 ἀνακρίσεως M ἀποκρίσιος DRSV || 15 ἀπέστειλε ABCPM ἐπέστει-
 λεν T | αὐτῷ T ἑωυτοῦ T || 16 ταύτη ἂν ABCPTM || 17 τὴν om. R | τε om. DR
 SV | πεσέειν ἔχειν καὶ pM || 18 σφε' v. gramm. meam 105 | ἀπιθὶ ἀπὸλθε DRSV
 non exstat Pap. Ox. 1619 | εἰς M || 19 ἡ φιλοτιμίη DRSV Stob. φιλοτιμίη X
 rell. litteris τι litteras θυ suprascr. A man. rec. | λοτιμιη Pap. Ox. 1619 | κτῆ-
 μα R | καὶ μὴ (καὶ del. man. rec.) A | τὸ κακὸν κακῷ M Ald. τῷ κακῷ τὸ κα-
 κὸν Pap. Ox. 1619 Stob. rell. || 20 προτιθέασι Stob. || 21 μετέβαλον ABCPT
 ἀπέβαλον Stob. rell. non exstat Pap. Ox. 1619 || 22 ἤδη] δὴ DR | 7 Pap.
 Ox. 1619 om. SV | μὴ ὧς] μηδοὺς D^{ac}SV μηδεὶς R

σεωντοῦ ἀγαθὰ ἄλλοισι', ἥ μὲν δὴ τὰ ἐπαγωγότατα διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ 5
πατρὸς ἔλεγε πρὸς αὐτόν, ὁ δὲ ὑποκρινάμενος ἔφη οὐδαμὰ ἤξειν ἐς Κόριν-
θον, ἔστ' ἂν πυνθάνηται περιεόντα τὸν πατέρα. ἀπαγγειλάσης δὲ ταύτης 6
ταῦτα τὸ τρίτον Περίανδρος κήρυκα πέμπει βουλόμενος αὐτὸς μὲν ἐς
5 Κέρκυραν ἵκειν, ἐκείνων δὲ ἐκέλευε ἐς Κόρινθον ἀπικόμενον διάδοχον
γίνεσθαι τῆς τυραννίδος. κατανέσαντος δ' ἐπὶ τοῦτοισι τοῦ παιδὸς ὁ μὲν 7
Περίανδρος ἐστέλλετο ἐς τὴν Κέρκυραν, ὁ δὲ παῖς οἱ ἐς τὴν Κόρινθον.
μαθόντες δὲ οἱ Κερκυραῖοι τούτων ἕκαστα, ἵνα μὴ σφι Περίανδρος ἐς
τὴν χώραν ἀπίκηται, κτείνουσι τὸν νεηνίσκον. ἀντὶ τούτων μὲν Περίαν-
10 δρος Κερκυραίους ἐτιμωρόετο.

Λακεδαιμόνιοι δὲ στόλῳ μεγάλῳ ὥς ἀπίκοντο, ἐπολιόρκειον Σάμον· 54
προσβαλόντες δὲ πρὸς τὸ τεῖχος τοῦ μὲν πρὸς θαλάσση ἐστεῶτος πύργου
κατὰ τὸ προάστιον τῆς πόλιος ὑπερέβησαν, μετὰ δὲ αὐτοῦ βοηθήσαντος
Πολυκράτους χειρὶ πολλῇ ἀπηλάσθησαν. κατὰ δὲ τὸν ἐπάνω πύργον τὸν 2
15 ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ ὄρους ἐπεόντα ἐπεξῆλθον οἱ τε ἐπικούριοι καὶ αὐτῶν
Σαμίων συγχνοί, δεξάμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπ' ὀλίγον χρόνον
ἔφηνον ὀπίσω· οἱ δὲ ἐπισπόμενοι ἔκτεινον. εἰ μὲν νῦν οἱ παρεόντες Λακε- 55
δαίμονιν ὅμοιοι ἐγίνοντο ταύτην τὴν ἡμέρην Ἀρχίη τε καὶ Λυκώπη,
αἰρέθη ἂν Σάμος. Ἀρχίης γάρ καὶ Λυκώπης μοῦνοι συνεσπεσόντες φε-
20 νουσι ἐς τὸ τεῖχος τοῖσι Σαμίοισι καὶ ἀποκλυσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ
ἀπέθανον ἐν τῇ πόλει τῇ Σαμίων. (τρίτῳ δὲ ἀπ' Ἀρχίῳ τούτου γεγονότι 2
ἄλλῳ Ἀρχίῃ τῷ Σαμίῳ τοῦ Ἀρχίῳ αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμεν -

AB C TM P(p) DR SV

ἐκτείνον (54, 2) — [Σαμιοῖς]ι (55, 1) Pap. Ox. 1619 col. XXIII valde mutila
Σχόλ. 54, 2 (ad ῥάχιος pertinet) εἰπι του α[κ]ρωτηριον Pap. Ox. 1619²

14–16 Lex. Vind. 63 'ἐπεξῆλθον' ἀντὶ τοῦ 'κατέφηνον'. Ἡρόδοτος· κατὰ δὲ —
συγχνοί || 19 Greg. Cor. 1. 2 (v. ad Moschop. 1, 9)

1 ἑωντοῦ DRSV | τὰ ταῦτα M || 2 ὑποκρινόμενος MPp Ald. || 4 ὁ Περίαν-
δρος M Ald. | πέμπει κήρυκα DRSV || ἐκέλευεν T || 6 γενέσθαι MpS Ald. |
κατανέσαντος V καταρέσαντος M || δὲ καὶ ἐπὶ SV || 7 οἱ om. HRSV, cf. J. Weber,
Der sympathetische Dativ bei Hdt., diss. Monast. 1915, 41s. || 11 δὲ om. D ||
12 ἐστῶτος AB || 13 προάστιον codd. | ἐπέβησαν DRSV | μετὰ — 14 ἀπηλάσθη-
σαν haplogr. om. M || 14 ἀπηλάσθησαν pD Ald. | κατὰ δὲ ἀετῶν ἐπάνω πύργου ἐπὶ
Lex. Vind. || 15 ῥάχιος Lex. Vind. | ὄρος CTMPD² | ἐπεόντα om. Lex. Vind. |
ἐξῆλθον D ἐπεξῆλθον Lex. Vind. rell. | αὐτῶν τῶν D || 17 ἐπισπόμενοι TV
| ἔκτεινον — παρεόντες] ἐκτείνοντες D¹ RSV καὶ κτείνοντες D² | γον ει με[Pap.
Ox. 1619 || 18 ἐγένοντο ABTMS | γον Pap. Ox. 1619 || 19 αἰρέθησαν Σαμίοις
D^{ac} RSV οἱ αἰρέθησαν Σαμίοις D^c |ος Pap. Ox. 1619 | Ἀρχίης γάρ] ὁ δὲ Ἀρ-
χίης Greg. Cor. | συνεσπεσόντες ABM συμπεσόντες RSV συ]p[Pap. Ox. 1619 ||
20 τοῖς T | ἀποκλυσθέντες T || 21 πόλει A^c BCTD² S | τῶν Σαμίων M | τού-
του om. Greg. Cor. inter lin. add. V || 22 ἄλλο M | τῷ τῶν D | ἐν Πιτάνῃ T
ἐπιτάνῃ B¹

- δήμον γὰρ τούτου ἦν —, ὃς ξείνων πάντων μάλιστα ἐτίμα τε Σαμίους καὶ οἱ τῷ πατρὶ ἔφη Σάμιον τοῦνομα τεθῆναι, ὅτι οἱ ὁ πατὴρ Ἀρχίης ἐν Σάμῳ ἀριστεύσας ἐτελεύτησε· τιμᾶν δὲ Σαμίους ἔφη, διότι ταφῆναι οἱ τὸν πά-
 56 πον δημοσίῃ εὖ ὑπὸ Σαμίων.) Λακεδαιμόνιοι δ', ὥς σφι τεσσαράκοντα ἐγεγόνεσαν ἡμέραι πολιορκέουσι Σάμον ἐς τὸ πρόσσω τε οὐδὲν προεκώπτετο
 2 τῶν πρηγμάτων, ἀπαλλάσσοντο ἐς Πελοπόννησον. ὥς δὲ ὁ ματαιώτερος λόγος ὁρμηται, λέγεται Πολυκράτεα ἐπιχώριον νόμισμα κόψαντα πολλὸν μολύβδον καταχυνώσαντα δοῦναι σφι, τοὺς δὲ δεξαμένους οὕτω δὴ ἀπαλλάσσεσθαι. ταύτην πρώτην στρατιὴν ἐς τὴν Ἀσίην Λακεδαιμόνιοι
 57 Λωριέες ἐποιήσαντο. οἱ δ' ἐπὶ τὸν Πολυκράτεα στρατευσάμενοι Σαμίων, ἐπεὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι αὐτοὺς ἀπολείπειν ἐμελλον, καὶ αὐτοὶ ἀπέπλεον ἐς
 2 Σίφνον· χρημάτων γὰρ ἐδέοντο, τὰ δὲ τῶν Σιφνίων πρηγμάτων ἡκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον ἅτε ἐόντων αὐτοῖσι ἐν τῇ νήσῳ χρυσέων καὶ ἀργυρέων μετ' ἄλλων οὕτω, ὥστε ἀπὸ τῆς δεκάτης τῶν γνωμένων αὐτόθεν χρημάτων θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνάκειται ὁμοίᾳ
 3 τοῖσι πλουσιωτάτοις· αὐτοὶ δὲ τὰ γινόμενα τῷ ἐνιαυτῷ ἐκάστῳ χρήματα διενέμοντο. ὅτε ὦν ἐποיעύντο τὸν θησαυρὸν, ἐχρέωντο τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αὐτοῖσι τὰ παρεόντα ἀγαθὰ οἶά τέ ἐστι πολλὸν χρόνον παραμένειν· ἢ δὲ Πυθίῃ ἐχρησέ σφι, τὰδε
 4 'ἀλλ' ὅταν ἐν Σίφνῳ πρυτανίᾳ λευκὰ γένηται λεύκοφρος τ' ἀγορή, τότε δὴ δεῖ φράδμονος ἀνδρὸς φράσασθαι ξύλινόν τε λόχον κήρυκά τ' ἐρυθρόν.'

20

AB C TM P(p) DR SV

δου]ρ[αι (56, 2) — ε]π[λουτεον (57, 2) Pap. Ox. 1619 col. XXIV valde mutilata

1 Greg. Cor. 7 (v. ad Moschop. 30) || 13 id. 4. 14 (v. ad Moschop. 8 et quae ad I 47, 3 sunt laudata) || 18 id. 17 τὸ 'ὦν', ὃ σημαίνει τὸ 'ὑπάρχων', 'ἐὼν' λέγουσι· καὶ Ὅμηρος . . . καὶ Ἡρόδοτος· εἰ αὐτοῖσι — παραμένειν

1 γὰρ τούτου] ταυτοῦ τοῦ DR Greg. Cor. ταυτοῦ SV | ξείνων πάντων om. M | ἐτίμα τε] ἐτιμάτο ABCT || 2 οἶνομα DRSV | ὁ om. M Ald. || 4 εὖ ὑπὸ Σαμίων] ὑπὸ Σαμίων ABCT ὑπὸ Σαμίων εὖ MPp Ald., cf. VI 30, 2 | τεσσαράκοντα AB PSV^{ac} || 5 προεκώπτετο M || Πελοπόννησον A¹R | τὴν Πελοπόννησον Mp Ald. | ματαιώτατος D || 7 ὁρμηται CTMPD²RSV | ὁρμηται λέγεσθαι, Πολυκράτεα pro- pos. Wesseling, sequ. Hude, reiecit Schweighaeuser coll. VII 189, 2; λέγεται secl. Stein iamque Schweighaeuser dubitaverat an glossa irrepsisset in textum || 8 μολύβδον TP¹pD¹R | δὴ om. DRSV hab. Pap. Ox. 1619 || πρώτην DRSV Pap. Ox. 1619 τὴν cett. | στρατιήν propos. Wesseling | Λακεδαιμονίοισι PDRS Λακεδαιμονίῃσι V Λακεδαίμ[Pap. Ox. 1619 || 11 ἐπεὶ ex ἐπὶ (ut vid.) corr. nescio

quae man. A | ἀπολείπειν αὐτοὺς M | ἀπολείπειν AB¹CTMD^{ac} || 12 πρηγ[ματα Pap. Ox. 1619, cf. 49, 3 || 15 ἀνακέσται CTMP || 16 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ DRSV || 17 οὐν ABCTM | ἐποיעύντο DRSV | ἐχρέοντο A^{ac}P || 18 πολλὸν R || 19 σφι om. DR SV || 21 τε ἢ ἀγορή M || 22 φράσασθαι CTDRSV

τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ἦν τότε ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήσιον Παρίῳ λίθῳ ἡσκη-
 μένα. τοῦτον τὸν χρησμὸν οὐκ οἰοί τε ἦσαν γινῶναι οὔτε τότε ἰθὺς οὔτε 58
 τῶν Σαμίων ἀπικόμενων. ἐπεῖτε γὰρ τάχιστα πρὸς τὴν Σίφνον προσίσχον
 οἱ Σάμιοι, ἔπεμπον τῶν νεῶν μίαν πρέσβεας ἄγουσαν ἐς τὴν πόλιν. τὸ δὲ 2
 παλαιὸν ἀπασαί αἱ νέες μιλητληϊφεές· καὶ ἦν τοῦτο, τὸ ἡ Πυθίη προηγό-
 ρευσεν τοῖσι Σιφνίοισι φυλάσασθαι τὸν ξύλινον λόχον κελεύουσα καὶ κήρυκα
 ἐρυθρόν. ἀπικόμενοι ὧν ἄγγελοι ἐδέοντο τῶν Σιφνίων δέκα τάλαντά σφι 3
 χορήσαι· οὐ φασκόντων δὲ χρήσειν τῶν Σιφνίων αὐτοῖσι οἱ Σάμιοι τοὺς
 χώρους αὐτῶν ἐπόρθεον. πυθόμενοι δ' ἰθὺς ἦγον οἱ Σίφνιοι βοηθέοντες 4
 καὶ συμβαλόντες αὐτοῖσι ἐσώθησαν, καὶ αὐτῶν πολλοὶ ἀπεκληρήσθησαν τοῦ
 ἄστεος ὑπὸ τῶν Σαμίων· καὶ αὐτοὺς μετὰ ταῦτα ἑκατὸν τάλαντα ἐπροήξαν.
 παρὰ δὲ Ἑρμοιωνέων νῆσον ἀντὶ χρημάτων παρέλαβον (Ὑδρέαν τὴν ἐπὶ 59
 Πελοποννήσῳ) καὶ αὐτὴν Τροιζηνίοισι παρακατέθεντο· αὐτοὶ δὲ Κυδωνίην
 τὴν ἐν Κρήτῃ ἔκτισαν οὐκ ἐπὶ τοῦτο πλέοντες, ἀλλὰ Ζακυνθίους ἐξελόντες
 15 ἐκ τῆς νήσου. ἔμειναν δ' ἐν ταύτῃ καὶ εὐδαιμόνησαν ἐπ' ἕτεα πέντε, ὥστε 2
 τὰ ἱρὰ τὰ ἐν Κυδωνίῃ ἑόντα νῦν οὗτοί εἰσι οἱ ποιήσαντες καὶ τὸν τῆς
 Δικτύνης νηόν· ἔκτω δὲ ἔτει Αἰγινῆται αὐτοὺς ναυμαχίῃ νικήσαντες ἦν- 3
 δραποδίσαντο μετὰ Κρητῶν καὶ τῶν νεῶν καπρίους ἐχουσέων τὰς πρῶρας
 ἠκρωτηρίασαν καὶ ἀνέθεσαν ἐς τὸ ἱερὸν τῆς Αἰθναίης τῆς ἐν Αἰγίνῃ. ταῦτα 4
 20 δ' ἐποίησαν ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι Αἰγινῆται. πρότεροι γὰρ Σάμιοι
 ἐπ' Ἀμφικράτεος βασιλεύοντος ἐν Σάμῳ στρατευσάμενοι ἐπ' Αἰγιναν
 μεγάλα κακὰ ἐποίησαν Αἰγινῆτας καὶ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνων. ἡ μὲν αἰτίη
 αὕτη.

ABC TM P(p) DR SV

ιρο] της (59, 3) — βασιλευοντ[ος (59, 4) Pap. Ox. 1619 col. XXVI valde mutilata

■ Greg. Cor. 18 (v. ad Moschop. 29)

1 δέ] τε ABC TM | τότε ἦν ἡ PDRSV ἦν τότε T || 2 τοῦτον γὰρ τὸν DRSV |
 οἰοί] οἱ R | εὐθὺς ABC TM P | ἰθὺς D || 3 ἐπεῖ DRSV | προσίσχον Mp Ald.
 προσίσχον R | προσείχον SV^c || 5 νῆες ἦσαν ABC TM P | μιλητληϊφεές scripsi: μι-
 τηλεφεές ABC TM P^{ac} | μιλητληϊφεές P^c p D | μιλητλουφεές RSV || 6 φυλάσσεσθαι
 DRSV | λόφον M || 7 ὧν] δὲ M | δ' ὧν Ald. | οἱ ἄγγελοι TMDRSV | σφισι BC
 PR | fini vocis supra lin. si adiunxit A² || ■ ἐπὶ C | εὐθὺς ABC TM P || 10 συμ-
 βαλέοντες D | ἐσώθησαν TD^{ac} RSV¹ | ἀπεκλείσθησαν C | ἀπεκλη***ίσθησαν D ||
 11 ὑπὸ] ἀπὸ SV | ἐπραξαν M || 12 Ὑδρέαν] θυρέαν ABC | θυρέην TMPP | ἐπὶ] ἐν
 ABC TM P || 13 Πελοποννήσῳ A¹ CRV || 14 τούτῳ RSV | ἐξελόντες scripsi: ἐξε-
 λόντες B² | ἐξελοῦντες B¹ cett., cf. I 36, 2; 159, 3, V 63, 2 || 15 εὐδαιμόνησαν M
 η ex corr. D || 16 καὶ — 17 νηόν om. S || 17 Δικτύννης A || 18 καὶ τῶν om. DSV |
 νηόν ABC TM P | κυπρίους RSV | κραπίους M | τὰς πρῶρας ABC TM P² p | πρῶ-
 ρας P¹ cett. || 19 εἰς DRV | Αἰθναίης conl. Furtwängler | της αθηναίης
 τη[ς ἐν αἰγινῃ Pap. Ox. 1619 | τῆς² om. codd. || 20 πρότερον MDRSV | πρότεροι
 Pap. Ox. 1619 rell. | γὰρ] μὲν γὰρ M Ald. || 21 Αἰγίνην DRSV

- 60 *Ἐμήκυνα δὲ περὶ Σαμίων μᾶλλον, ὅτι σφι τρία ἐστὶ μέγιστα πάντων Ἑλλήνων ἐξεργασμένα. ὁρεὸς τε ὑψηλοῦ ἐς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιάς, 2 τοῦτου ὄρυγμα κάτωθεν ἀρξάμενον, ἀμφίστομον· τὸ μὲν μήκος τοῦ ὀρύγματος ἑπτὰ στάδιοι εἰσι, τὸ δὲ ὕψος καὶ εὐρος ὁκτώ ἑκάτερον πόδες· διὰ παντὸς δὲ αὐτοῦ ἄλλο ὄρυγμα εἰκοσίκηχον βάθος ὥρυνται, τρίπονν δὲ τὸ 5 εὐρος, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ τῶν σωλήνων παραγίνεται ἐς τὴν 3 πόλιν ἀγόμενον ἀπὸ μεγάλης πηγῆς· ἀρχιτέκτων δὲ τοῦ ὀρύγματος τοῦτου ἐγένετο Μεγαρεὺς Εὐπαλῖνος Νανυστροφόν. τοῦτο μὲν δὴ ἐν τῶν τριῶν ἐστὶ, δεύτερον δὲ περὶ λιμένα χῶμα ἐν θαλάσῃ βάθος κατὰ εἴκοσι ὀρ- 4 γυίων, μήκος δὲ τοῦ χώματος μέζον δύο σταδίων. τρίτον δὲ σφι ἐξέρ- 10 γασται νηὸς μέγιστος πάντων νηῶν, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοῦ ἀρχιτέκτων πρῶτος ἐγένετο Ῥοϊκος Φίλειω ἐπιχώριος. τούτων εἵνεκεν μᾶλλον τι περὶ Σαμίων ἐμήκυνα.*
- 61 *Καμβύσῃ δὲ τῷ Κύρου χρονίζοντι περὶ Αἴγυπτον καὶ παραφρονήσαντι ἐπανιστάται ἄνδρες μάγοι δύο ἀδελφοί, τῶν τὸν ἕτερον καταλελοίπεε 15 τῶν οἰκίων μελεδωνόν· ὁ Καμβύσης. οὗτος δὴ ὦν οἱ ἐπανέστη μαδῶν τε τὸν Σμέρδιος θάνατον, ὥς κρύπτοιο γενόμενος, καὶ ὥς ὀλίγοι εἴησαν οἱ 2 ἐπιστάμενοι αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ περιέοντα μιν εἰδείησαν. πρὸς ταῦτα βουλευσας τάδε ἐπεχείρησε τοῖσι βασιληίοισι· ἦν οἱ ἀδελφεός, τὸν*

AB C TM P(p) DR SV

τ]ου ὀρύγματος — κατὰ (60, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXVI

Σχόλ. 60, 3 π' λιμε[να·] ὡσεὶ π[ερί] λι[μ]ε[ν]. .] vel π[αρα] λι[μ]ε[ν]. .] Pap. Ox. 1619²

T 2—12 Eust. Dion. 533 ἐν ταύτῃ τῇ Σάμῳ . . . ὁρος ὑψηλὸν λέγεται εἰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιάς, οὗ κάτωθεν ὄρυγμα, ὥς φησὶν Ἡρόδοτος, πολυστάδιον, δι' οὗ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων παρεγίνεται (παρεγένετο v. l.) εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ μεγάλων πηγῶν, οὗ ἀρχιτέκτων Εὐπαλῖνος ὁ Μεγαρεὺς. ἦν δέ, φησὶν, αὐτόθι καὶ ναὸς μέγιστος, οὗ ἀρχιτέκτων Ῥοϊκος, ἀνὴρ ἐπιχώριος

1 τρία] τοῖα D || ■ ἐξεργασμένοι T | ὁρεὸς CTMPD² | τε ὄρυγμα ὑψηλοῦ T² M Ald. || 3 τοῦτου PDRSV ex Eust. quoque recognosceas τοῦτο τὸ rell. | ἀμφίστομον DRSV | μὲν om. DRSV || 4 στάδιοι εἰσι] σταδίοισι CRSV | ἑκάτεροι ABC TMPDRV || 5 ὥρυνται CTMP, cf. I 185, 5 | τριπλοῦν DRSV || ■ τὸ om. DR SV Eust. | μετοχετευόμενον M Ald. | τῶν om. DRSV Eust. | παραγίνεται] cf. Eust. | εἰς V || 7 τοῦτου τοῦ ὀρύγματος DRSV τοῦ ὀρύγματος τοῦτου Pap. Ox. 1619 rell. || 9 κατὰ] καὶ Eltzio duce edd., inutiliter tamen: κατὰ + numerale + acc. nominativi tenet locum (II 145, 4, VI 117, 1, VII 173, 2, cf. Kuehner-Gerth I 32), κατὰ + num. + gen. (partit.) obliqui tenet locum casus (VI 44, 3; 79, 1) || 10 ἐξείργασθαι DRSV || 11 νηὸς μεγίστην πασῶν M νηὸς μεγίστην πάντων in ras. T² | τῶν ἡμεῖς ἴδμεν νηῶν M || 12 τι om. SV || 14 τῷ] τοῦ R || 15 ἐπανισταίεται M ἐπανισταίετο Ald. | ἀδελφοί V | καταλελοίπε PDRSV || 16 οἰκῆτων M Ald. | οἱ om. TM | τε] δὲ M om. DRSV || 17 τῶν om. D¹ | εἴησαν] τε ἦσαν ABCTMP || 18 αὐτῶν P¹ αὐτὸν P² p cett. | εἰδοίησαν pM Ald. || 19 ἐπεχείρησεν V | ἀδελφός M

εἰπά οἱ συνεπαναστῆναι, οἰκῶς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι τῷ Κύρου, τὸν δὲ
 Καμβύσης ἐόντα ἐκείνου ἀδελφεὸν ἀπέκτεινε· ἦν τε δὴ ὁμοῖος εἶδος τῷ
 Σμέρδι καὶ δὴ καὶ οὐνομα τὸντὸ εἶχε Σμέρδιν. τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀναγνώ- 3
 σας ὁ μάγος Πατιζείθης, ὡς οἱ αὐτὸς πάντα διαπρήξει, εἶσε ἄγων ἐς τὸν
 βασιλῆιον θρόνον. ποιήσας δὲ τοῦτο κήρυκας τῇ τε ἄλλῃ διέπεμπε καὶ δὴ
 καὶ ἐς Αἴγυπτον προερέοντα τῷ στρατῷ, ὡς Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἀκου-
 στέα εἴη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσειω. οἱ τε δὴ ὦν ἄλλοι κήρυκες 62
 προηγόρευον ταῦτα καὶ δὴ καὶ ὁ ἐπ' Αἴγυπτον ταχθεὶς (εὗρισκε γὰρ
 Καμβύσεια καὶ τὸν στρατὸν ἐόντα τῆς Συρίας ἐν Ἀγβατάνοισι) προηγόρευε
 10 στὰς ἐς μέσον τὰ ἐντεταλμένα ἐκ τοῦ μάγου· ταῦτα ἀκούσας τοῦ κήρυκος 2
 καὶ ἐλπίσας μιν λέγειν ἀληθῆα αὐτὸς τε προδεδόσθαι ἐκ Πρηξάσπεος
 (πεμφθέντα γὰρ αὐτὸν ὡς ἀποκτενέοντα Σμέρδιν οὐ ποιῆσαι ταῦτα)
 βλέψας ἐς τὸν Πρηξάσπεα 'Πρηξάσπεες', ἔφη, 'οὐ τοι μοι διέπρηξας, τό
 15 τοι προσέθηκα, πρῆγμα.' ὁ δὲ εἶπε· 'ὦ δέσποτα, οὐκ ἔστι ταῦτ' ἀληθῆα, 3
 ὅπως κοτέ σοι Σμέρδις ἀδελφεὸς ὁ σὸς ἐπανέστηκε οὐδὲ ὅπως τι ἐξ
 ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς νεῖκός τοι ἔσται ἢ μέγα ἢ σμικρόν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς
 ποιήσας, τὰ σὺ με ἐκέλευες, ἔθαρά μιν χερσὶ τῇσι ἐμεωντοῦ. εἰ μὲν νῦν 4
 οἱ τεθνεώτες ἀνεστέασι, προσδέκεό τοι καὶ Ἀστυάγεια τὸν Μῆδον ἐπ-
 αναστήσονται· εἰ δ' ἔστι ὥσπερ πρὸ τοῦ, οὐ μὴ τί τοι ἐκ γε ἐκείνου νεώτε-
 20 ρον ἀναβλάστη. νῦν ὦν μοι δοκέει μεταδιώξαντας τὸν κήρυκα ἐξετάζειν

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 61, 3 Διονύσιος ὁ Μιλήσιος Πανξούτην ὀνομάζεσθαι τοῦτον λέγει B²

T 9 Steph. Byz. Ἀγβάτανα· πολίχνιον Συρίας· Ἡρόδοτος τρίτω || 10ss. Schol.
 Arist. 682 Dind. ad locum se refert

20 Antiatt. Bekk. Anecd. 96 ἐτάζειν τὸ ἐξετάζειν· Ἡρόδοτος τρίτω

1 οἱ om. DRSV | οἰκὸς T | εἰκὸς V | οἰκία M Ald. | Σμερδίω τῷ Κύρου τὸ
 εἶδος M || 2 δὴ om. M | εἶδος om. DRSV | εἶδος ὁμοῖος M || 3 Σμέρδει RV | καὶ²
 om. M | τωτὸ (ut vid.) in ταντὸ mut. A¹ litterae a litteram ω (ut vid.) su-
 praser. A man. rec. τωτὸν DRSV | Σμέρδι PDRSV || 4 ἦσε ἄγων C | εἰσάγων
 DRV | εἰσάγει S | εἰς DRV || 5 διέπεμπε τῇ τε ἄλλῃ M Ald. || 6 προερέοντα] προ-
 ελθόντες DRSV || 9 Ἀγβατάνοισι RV Steph. Byz. Ἐγβατάνοισι S | Ἐγβατάνοισι
 rel. || 10 ἐς μέσον M | Καμβύσης δὲ ἀκούσας ταῦτα ἐκ τοῦ κήρυκος ABCTP
 Καμβύσης δὲ ἀκούσας ἐκ τοῦ κήρυκος ταῦτα M || 11 προσδίδοσθαι DRSV || 12 ἀπο-
 κτενέοντα T || 13 εἰς DEV | Πρηξάσπεες, ἔφη] εἶπε· Πρηξάσπεες ABCTMP |
 οὐ τοι sine spiritu AB | οὐ τι TM Ald. | οὕτω PDRSV | διεπράξας ABC | διεπρή-
 ξας MPp || 15 ὁ om. ABCTM | ὅπως² | οὐ πως T | τι C | τοι M Ald. || 16 νεί-
 κος ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς M | τοι ἔσται] τι ἔσται TPSV | ἔσται τι M | μικρόν T ||
 17 ἐκέλευσας DRSV || 19 ὥσπερ] ὅς T | νεώτερον] νεώτερον κατὸν ABCTP | κα-
 τὸν M || 20 ἀναβλάστη M | ἀναβλάστη p | ἀναβλαστήσει D^{ac} RSV | ἀναβλαστήσει D^c |
 δοκέειν A om. DRSV | μεταδιώξαντος D^c | μεταδιώξοντας R | μεταδιώξας SV |
 ἐξετάζειν] cf. Antiatt.

εἰρωτεύοντας, παρ' ὅτεν ἦκων προαγορεύει ἡμῖν Σμέρδιος βασιλεὺς ἀκού-
 63 εἰν.² ταῦτα ἀκούσας Πηξάσπεος, ἤρесе γὰρ Καμβύση, αὐτίκα μεταδιώ-
 κτος γενόμενος ὁ κῆρυξ ἦκε· ἀπιγμένον δέ μιν εἶρετο ὁ Πηξάσπης, τάδε
 ὄνθρωπε, φῆς γὰρ ἦκειν παρὰ Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἄγγελος. νῦν ὦν
 εἶπας τὴν ἀληθείην ἀπιθι χαίρων, κότερα αὐτός τοι Σμέρδις φαινόμενος 5
 2 ἐς ὅφιν ἐνετέλλετο ταῦτα ἢ τῶν τις ἐκείνον ὑπηρετέων.³ ὁ δὲ εἶπε· ἐγὼ
 Σμέρδιν μὲν τὸν Κύρον, ἐξ ὅσου βασιλεὺς Καμβύσης ἤλασε ἐπ' Αἴγυπτον,
 οὕκω ὅπωπα· ὁ δέ μοι μάγος, τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπ-
 ἔδεξε, οὗτος ταῦτα ἐνετείλατο φὰς Σμέρδιν τὸν Κύρον εἶναι τὸν ταῦτα
 3 ἐπιθέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας.⁴ ὁ μὲν δὴ σφι ἔλεγε οὐδὲν ἐπικαταφνεσάμε-
 νος, Καμβύσης δὲ εἶπε· Πηξάσπης, σὺ μὲν, οἶα ἀνὴρ ἀγαθός, ποιήσας
 τὸ κελεύόμενον αἰτήν ἐκπέφηνγας· ἐμοὶ δὲ τίς ἂν εἴη Περσέων ὁ ἐπαν-
 4 εστεὼς ἐπιβατεύων τοῦ Σμέρδιος οὐνόματος;⁵ ὁ δὲ εἶπε· ἐγὼ μοι δοκέω
 συνίεναι τὸ γεγονός τοῦτο, ὦ βασιλεῦ· οἱ μάγοι εἰσί τοι ἐπανεστεῶτες,
 τὸν τε ἔλιπες μελεδωνόν τῶν οἰκίων, Πατιζέιθης, καὶ ὁ τούτου ἀδελφεός 15
 64 Σμέρδις.⁶ ἐνθαῦτα ἀκούσαντα Καμβύσεια τὸ Σμέρδιος οὐνομα ἔτυψε ἢ
 ἀληθείῃ τῶν τε λόγων καὶ τοῦ ἐνυπνίου· ὃς ἐδόκεε ἐν τῷ ὕπνῳ ἀπαγγεῖλαι
 τινὰ οἱ, ὡς Σμέρδις ἐξόμενος ἐς τὸν βασιλῆιον θρόνον ψαύσειε τῇ κεφαλῇ
 2 τοῦ οὐρανοῦ. μαθὼν δὲ ὡς μάτην ἀπολωλεκῶς εἶη τὸν ἀδελφεόν, ἀπέκλαιε
 Σμέρδιν, ἀποκλαύσας δὲ καὶ περιημεκτήσας τῇ ἀπάσῃ συμφορῇ ἀναδρῶ- 20
 σκει ἐπὶ τὸν ἵππον ἐν νόφῳ ἔχων τὴν ταχίστην ἐς Σοῦσα στρατεύεσθαι

AB C TM P(p) DR SV

στρα[τευεσθαι] (64, 2) — ξ[ι]φ[ος] (64, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXIX minima tan-
 tum frustula textus conservans

13 Poll. II 200 καὶ ἐπιβατεύων — ὀνόματος· Ἡρόδοτος || 19 Poll. II 64 ἐρεῖς δὲ
 καὶ 'κλαῦσαι', 'ἀνακλαῦσαι', 'ἀπέκλαιεν' ὡς Ἡρόδοτος

1 ἡρωτεύοντας C ἑρωτεύοντας Pp εἰρωτῶντας D RSV, v. gramm. meam 18 | προσ-
 αγορεύει M Ald. | βασιλεὺς T βασιλῆος M Ald. || 2 ἀκούσας] εἰπαντος ABCTMP
 difficiliorē conservavi lectionem (nom. ad Καμβύση adiunctum, cf. λέγοντες 16, 3
 et v. Kuehner-Gerth II 106) | μεταδιώκοντος C || 3 ἀπιγμένων D¹ | ἤρετο CM |
 ὁ om. MD || 4 φῆς A | ἦκει A¹ | ὦν om. M || 5 ἀληθείην M Ald. | τοι τι Ald.
 τις p || ἐν ὅφιν M Ald. | ταῦτα] τάδε TM | ὑπηρετῶν TM ὑπηρετ*έων D || 7 ὅτου
 ABCTMP ὅτεν duce Struuiō edd., sed cf. II 98, 1 et III 115, 1 et v. gramm.
 meam 109 | ἐπ'] ἐς ABCTMP || 8 οἰκίων M Ald. | ἀπέδειξε TM || 10 ἐπιθέμενον
 εἶπε CT ἐπιτιθέμενον εἶπαι M ἐπιέμενον εἶπαι DR (-αι D^c) ἐπιένον εἶπε V εἰ-
 ποντα ἐρέειν S | σφι om. M | οὐδὲν RSV^c | ἐπικαταφνεσόμενος ABCTMP || 12 Περ-
 σέων] ἀνὴρ Περσέων DRSV || 13 ὀνόματος ABCR Poll. || 14 τοι οἱ M Ald.
 edd., sed cf. gramm. meam 189 || 17 ἀληθείην M Ald. | τε om. M | ἀγγεί-
 λαί RSV || 18 ἐξόμενος M | εἰς RV || 19 ἀπέκλαιε R Poll. || 21 νόφ TM | Σοῦ-
 σαν R

ἐπὶ τὸν μάγον· καὶ οἱ ἀναθρόσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον τοῦ κολεοῦ τοῦ ξίφους 3
 ὁ μύκης ἀποπίπτει, γυμνωθὲν δὲ τὸ ξίφος παῖει τὸν μηρόν· τρωματισθεὶς
 δὲ κατὰ τοῦτο, τῇ αὐτὸς πρότερον τὸν τῶν Αἰγυπτίων θεὸν Ἄπιν ἐπληξε,
 ὥς οἱ καιρῇ ἔδοξε τετύφθαι, εἶρετο ὁ Καμβύσης, ὃ τι τῇ πόλει οὐνομα
 5 εἶη. οἱ δὲ εἶπαν, ὅτι Ἀγβάτανα. τῷ δὲ ἔτι πρότερον ἐκέχρηστο ἐκ Βουτοῦς 4
 πόλιος ἐν Ἀγβατάνοισι τελευτήσῃ τὸν βίον. ὁ μὲν δὴ ἐν τοῖσι Μηδικοῖσιν
 Ἀγβατάνοισι ἐδόκεε τελευτήσῃ γηραιός, ἐν τοῖσιν οἱ ἦν τὰ πάντα πρήγμα-
 τα, τὸ δὲ χρηστήριον (ἐν) τοῖσιν ἐν Συρίῃ Ἀγβατάνοισι ἔλεγεν ἄρα. καὶ δὴ 5
 ὥς τότε ἐπειρόμενος ἐπύθετο τῆς πόλιος τὸ οὐνομα, ὑπὸ τῆς συμφορῆς
 10 τῆς τε ἐκ τοῦ μάγου ἐκπεπληγμένος καὶ τοῦ τρώματος ἐσωφρόνησε, συλ-
 λαβὼν δὲ τὸ θεοπρόπιον εἶπε· ἔνθαυτα Καμβύσεια τὸν Κύρου ἐστὶ πε-
 προμένον τελευτῶν. τότε μὲν τοσαῦτα· ἡμέρῃσι δὲ ὕστερον ὥς εἴκοσι 65
 μεταπεμψάμενος Περσέων τῶν παρεόντων τοὺς λογιμωτάτους ἔλεγέ σφι,
 τάδε ὦ Πέρσαι, καταλελάβηκέ με, τὸ πάντων μάλιστα ἔκρυπτον πρηγμά-
 15 των, τοῦτο ἐς ὑμέας ἐκφῆναι. ἐγὼ γὰρ ἔων ἐν Αἰγύπτῳ εἶδον ὄψιν ἐν τῷ 2
 ὕπνῳ, τὴν μηδαμῷ ὄφελον ἰδεῖν· ἐδόκεον δέ μοι ἄγγελον ἐλθόντα ἐξ οἴκου
 ἀγγέλλειν, ὥς Σμέρδης ἰζόμενος ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον ψαύσειε τῇ κε-
 φαλῇ τοῦ οὐρανοῦ. δέισας δέ, μὴ ἀπαιρεθῆω τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελ- 3
 φεοῦ, ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφώτερα· ἐν τῇ γὰρ ἀνθρωπίνῃ φύσει οὐκ
 20 ἐνῆν ἄρα τὸ μέλλον γίνεσθαι ἀποτρέπειν, ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος Πηρξάσπεα
 ἀποπέμψω ἐς Σοῦσα ἀποκτενέοντα Σμέρδιν. ἐξεργασθέντος δὲ κακοῦ

AB C TM P(φ) DR SV

Πείσας (pro δέισας) δὲ ἐποίησα — ἀποτρέπειν (65, 3) exc. paroemiogr. R

2 Eust. II. 290 (ad B 569): 'μύκης' . . . κατὰ τοὺς παλαιούς ἡ λάρη τοῦ ξίφους·
 ἡ δὲ χρῆσις καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῷ καὶ τοῦ κολεοῦ — ἀποπίπτει | Antiatt. Bekk.
 Anecd. 114 τραυματισθῆναι ἀντὶ τοῦ 'τρωθῆναι' . . . Ἡρόδοτος [πρώτῳ, δευτέρῳ,]
 τρίτῳ || 14 v. quae ad 42, 4 sunt laudata

1 οἱ om. CTM hab. Pap. Ox. 1619 | κολεοῦ TMp Ald. Eust. || 2 μέκης TM
 μύκης Ald. | τρωματισθεῖς cf. Antiatt. || 3 τὸν τῶν A²B²CTMP τὸ τῶν B¹
 τῶν A¹D^aC^v τὸν D^cRS || 4 ὁ om. M | πόλει ABCTMpD²RS fin. vocis
 comp. notat V || 5 εἶπον TM Ald. | ὅτι om. DRSV | Ἀγβάτανα ABCTP Ἐκ-
 βάτανα M Ald. | τῷ τὸ CPRSV | ἔτι] ὅτι TM Ald. | ἐκέχρηστο SV || 6 Ἀγ-
 βάτανοισι ABCTP Ἐκβατάνοισι M Ald. | τὸν βίον — 7 τελευτήσῃν haplogr.
 om. RSV | τὸν βίον — ἐν om. P¹D hab. P²p cett. | τοῖσιν — 7 τελευτήσῃν R^{ms} ||
 7 Ἀγβατάνοισι ABCTP Ἐκβατάνοισι M Ald. | οἱ om. M | πάντα τὰ Mp Ald. ||
 8 ἐν add. Krueger, sequ. Stein Hude | Ἀγβατάνοισι ABCTP Ἐκβατάνοισι M
 Ald. || 9 ἐπειρόμενος ABTM ἐπηρεόμενος C || 9–10 τῆς τε συμφορῆς τῆς ἐκ
 DRSV || 11 τὸν Κύρου Καμβύσεια M || 12 ὥς om. MP¹RSV hab. P²p cett. ||
 14 μάλιστα ἔκρυπτον] μάλιστα ἐπρησσαν DRSV ἔκρυπτον μάλιστα M | πραγμά-
 των R || 15.16 τῷ ὕπνῳ] Αἰγύπτῳ M || 16 ὄφελον CTMD¹ || 17 ἐζόμενος DRSV |
 εἰς AB | ψαύσει ABCTM ad fin. vocis supra lin. ε add. A man. rec. || 19 ἀν-
 θρωπίνῃ D^{ac} ἀνθρωπίνῃ D^c ἀνθρωπίνῃ R || 20 γίνεσθαι R || 21 ἐργασθέν-
 τος M

4 τοσούτου ἀδεῶς διαιτώμην οὐδαμᾶ ἐπιλεξάμενος, μή κοτέ τίς μοι Σμέρ-
 5 διος ὑπαραιρημένον ἄλλος ἐπανασταίῃ ἀνθρώπων. παντός δὲ τοῦ μέλλον-
 6 τος ἔσεσθαι ἀμαρτῶν ἀδελφεοκτόνος τε οὐδὲν δέον γέγονα καὶ τῆς βασι-
 7 ληΐης οὐδὲν ἥσσον ἐστέρημαι. Σμέρδις γὰρ δὴ ἦν ὁ μάγος, τὸν μοι δ
 8 δαίμων προέφαινε ἐν τῇ ὄψει ἐπαναστήσεσθαι. τὸ μὲν δὴ ἔργον ἐξέργασταί
 9 μοι, καὶ Σμέρδιν τὸν Κύρου μηκέτι ὑμῖν ἐόντα λογίσεσθε· οἱ δὲ ὑμῖν μά-
 10 γοι κρατεῖν τῶν βασιληῶν, τὸν τε ἔλιπον ἐπίτροπον τῶν οἰκίων, καὶ
 11 ὁ ἐκείνους ἀδελφεὸς Σμέρδις. τὸν μὲν νῦν μάλιστα χεῖρ ἐμεῦ αἰσχροῦ πρὸς
 12 τῶν μάγων πεπονθότος τιμωρέειν ἐμοί, οὗτος μὲν ἀνοσίῳ μόρῳ τετελεύ-
 13 6 τηκε ὑπὸ τῶν ἐωντοῦ οἰκηιοτάτων· τούτου δὲ μηκέτι ἐόντος δεύτερα τῶν
 14 λοιπῶν ὑμῖν, ὦ Πέρσαι, γίνεται μοι ἀναγκαϊότατον ἐντέλλεσθαι, τὰ θέλω
 15 μοι γενέσθαι τελευτῶν τὸν βίον· καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω θεοὺς τοὺς
 16 βασιληῖους ἐπικαλέων καὶ πᾶσι ὑμῖν καὶ μάλιστα Ἀχαιμενιδέων τοῖσι
 17 παρικοῖσι, μὴ περιδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὐτῆς ἐς Μήδους περιελθοῦσαν,
 18 ἀλλ' εἴτε δόλῳ ἔχουσι αὐτὴν κτησάμενοι, δόλῳ ἀπαιρεθῆναι ὑπὸ ὑμέων,
 19 εἴτε καὶ σθένει τρω κατεργασάμενοι, σθένει κατὰ τὸ καρτερόν ἀνασώσα-
 20 7 σθαι. καὶ ταῦτα μὲν ποιεῖσι ὑμῖν γῆ τε καρπὸν ἐκφέρει καὶ γυναικὲς τε
 21 καὶ ποῖμναί τε κτείνουσι ἐοῦσι ἐς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλευθέρουσι· μὴ δ' ἀνα-
 22 σωσάμενοι τὴν ἀρχὴν μηδ' ἐπιχειρήσασιν ἀνασώξω τὰ ἐναντία τού-
 23 τοις ἀρῶμαι ὑμῖν γενέσθαι καὶ πρὸς ἔτι τοῖσι τὸ τέλος Περσέων
 24 ἐκάστω ἐπιγενέσθαι, οἷον ἐμοὶ ἐπιγέγονεν.' ἅμα τε εἶπας ταῦτα ὁ Καμ-
 25 βύσης ἀπέκλειε πᾶσαν τὴν ἐωντοῦ προῆξιν.

66 Πέρσαι δὲ ὡς τὸν βασιλέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, πάντες, τὰ τε ἐσθῆτος
 ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατηρίκοντο καὶ οἰμωγῇ ἀφθόνῳ διεχρέοντο.

AB C TM P(p) DR SV

3 Poll. III 25 Ἡρόδοτος . . . 'ἀδελφεοκτόνον' ὠνόμασε (i. e. 'vocabulum innovavit') || 9 Prisc. XVIII 287 *Herodotus in III*: οὗτος μὲν ἀνοσίῳ — οἰκειοτάτων, id est 'obiit' vel 'mortuus est a suis' || 22 v. ad 64, 2 || 24 Hes. κατηρίκοντο· κατε-
 σχίζοντο

2 ὑπαραιρημένον CM ὑπαραιρημένον T παραιρημένον PRSV | ἄνθρωπος V^{ac} |
 πᾶντος propos. Krueger || 3 ἀδελφεοκτόνος RSV | τε] δὲ M | δέον om. DRV
 ἥσσον S || 4 δ¹ om. SV || 5 ὄψει D¹ | ἐπαναστήσασθαι V | ἐργασταί TMP Ald. ||
 6 ἐόντα ὑμῖν MDRSV || 10 οἰκηιοτάτων TMP D¹ οἰκηιοτάτων R οἰκειοτάτων SV
 οἰκιοτάτων fere Prisc. || 12 δὴ] νῦν καὶ C || 13 ἐπικαλέω C || 14 περιδεῖν V quod
 ex περιδεῖν esse ortum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 201 || 15 ἀπαιρεθῆναι
 ABCT || 16 τρω] τῳ M Ald. | κατεργασμένοι ABCP || 17 ἐκφέρει V || 18 καὶ
 ποῖμνα CP om. DRSV | ἐκτείνουσι C¹ | πάντα DRSV | μὴ ἀνασωσάμενοι δὲ
 RSV || 19 τὴν om. ABCTMP | ἐπιχειρήσασιν V Ald. || 20 ἀρῶμαι — τοῖσι
 haplogr. om. DRSV | ἀρῶμαι MPp ἀρῶμαι CT || 21 ἐπιγίγνεσθαι ABTM | ἅμα
 ἅτα SV | τε] δὲ D || 23 ἴδον RV || 23, 24 ἐχόμενα ἐσθῆτος M || 24 κατηρίκοντο
 D^{ac} R^{ac} κατηρίκοντο D^c R^c SV Hes. κατήρικόν τε AB¹ C^{1c} κατήρικόν τε B^{2ms} T
 MP κατήρικόν τε C^{ac} | διεχρέοντο TP

μετὰ δὲ ταῦτα ὡς ἐσφακέλισέ τε τὸ δστέον καὶ ὁ μηρὸς τάχιστα ἐσάπη,
 ἀπῆρκειε Καμβύσεα τὸν Κύρου βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἑπτὰ ἔτεα καὶ
 πέντε μῆνας, ἅπαιδα δὲ τὸ παράπαν ἔοντα ἔρσενος καὶ θήλεος γόνου. Περ- 3
 σέων δὲ τοῖσι παρεούσι ἀπιστή πολλή ὑπεκένυτο τοὺς μάγους ἔχειν τὰ
 5 πρήγματα, ἀλλ' ἠπιστέατο ἐπὶ διαβολῇ εἰπεῖν Καμβύσεα, τὰ εἶπε περὶ
 τοῦ Σμέρδιος θανάτου, ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικόν. οὗτοι μὲν 67
 γὰρ ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἐνεστεῶτα· δεινῶς γὰρ καὶ ὁ
 Πηξάσσης ἔξαρκος ἦν μὴ μὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν· οὐ γὰρ ἦν οἱ ἀσφαλές
 Καμβύσεω τετελευτηκότος φάναι τὸν Κύρου υἱὸν ἀπολωλέκηναι αὐτο-
 10 χειρή.

Ὁ δὲ δὴ μάγος τελευτήσαντος Καμβύσεω ἀδεῶς ἐβασίλευσε ἐπιβατεύων 2
 τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύρου μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύση
 ἐς τὰ ὀκτῶ ἔτεα τῆς πληρώσιος· ἐν τοῖσι ἀπεδέξατο ἐς τοὺς ὑπηκόους πάν- 3
 τας εὐεργεσίας μεγάλας ὥστε ἀποθανόντος αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας
 15 τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ πάρεξ αὐτῶν Περσέων. διαπέμψας γὰρ ὁ μάγος ἐς πᾶν
 ἔθνος, τῶν ἥρχε, προεῖπε ἀτελεῖν εἶναι στρατιῆς καὶ φόρου ἐπ' ἔτεα
 τρία. προεῖπε μὲν δὴ ταῦτα αὐτίκα ἐνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχήν, ὀργῶν δὲ 68
 μῆνι ἐγένετο κατάδηλος τρόπῳ τοιῷδε· Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπεω μὲν παῖς,
 γένει δὲ καὶ χρήμασι ὅμοιος τῷ πρώτῳ Περσέων· οὗτος ὁ Ὀτάνης πρῶτος 2
 20 ὑπόπτευσεν τὸν μάγον, ὥς οὐκ εἶη ὁ Κύρου Σμέρδης, ἀλλ' ὅς περ ἦν, τῆδε

AB C TM P(p) DR SV

1 Erot. fr. 66 Klein ἐσφακέλισε· . . . ἰδίως ὅτε μὲν ἐπ' ὀδύνης, ὅτε δὲ ἐπὶ σήφειος,
 ἐνίοτε δὲ ἐπὶ βρασμοῦ καὶ συγκινήσεως· . . . μήποτε οὖν ἐπ' ὀστέου τίθησι τὴν λέ-
 ξιν . . . ἀντὶ τῆς σήφειος· ἐστὶν ἰδεῖν καὶ Ἡρόδοτον ἐν τῇ β' τῶν ἱστοριῶν λέγοντα
 τοῦτον τὸν τρόπον· μετὰ δὲ — ἐνεσάπη

1 τε om. DRSV Erot. | καὶ om. Erot. | μηρὸς] μυελὸς Erot. | ἐσάπην C ἐν-
 ἐσάπη Erot. || 2 ἀπῆρκειε CTMP | locus sanus: intellige (ex conspectu) abstulerunt
 (i. q. germanice 'trug man weg', cf. Kuehner-Gerth I 32s.); iam recognovit Geb-
 hardt Progr. Gymn. Chur. 1856, 7ss. spuriam esse illam quam memorant omnes
 prorsus commentatores loci VI 27, 2 similitudinem, cum illic explicite substantiv-
 um λοιμός subiecti locum teneret verbi ἀναφέρειν; illud autem λοιμός nusquam
 apparet loco nostro. cf. III 37, 2 potius ubi Persae νοσέοντι tantum neque vero mo-
 rienti dicuntur adfuisse || 3 μῆνας πέντε p Ald. | ἔρσενος ABT || 4 ὑπεκένυτο D
 ἐκένυτο M || 7 ἐπιστέατο DRSV | ἐνεστεῶτα Valckenæ coll. I 120, 5 (cf. III 68, 1),
 sequi. Stein Hude ἀνεστεῶτα codd. | ὁ om. DRSV || 8 μὲν] μιν DRSV | οἱ ἦν
 DRSV || 9 ἀπολωλέναι p Ald. || 11 δὲ] μὲν C | ἐβασίλευεν DRSV || 12 τοῦ Κύρου
 om. M | ἑπτὰ om. M || 13 οἱσι(ν) DRSV | εἰς RV || 16 ὧν DRSV | ἀτελεῖν T
 ἀτελήν M ἀτελήν cett. | στρατιῆς ABCTMP, cf. VII 38, 1; nusquam στρα-
 τηή sensu 'militiae' apud nostrum consensu codicum conservatur (cf. IV 84, 2) ||
 17 ἐνιστάμενος ABCTMP, cf. lin. 7 || 18 κατάδηλος ὅς ἦν DRSV || 19 δὲ] μὲν TM |
 ὁμοίος C Ald. | οὗτος ὧν M Ald. | ὁ om. DSV || 20 ὑπόπτευσεν(ν) CTMPDR,
 cf. quod ad 44, 2 adnotavi; ν ἐφέλκ. iure positum comprehendas cum τὸν μάγον
 consideres ex 'prolepsis' propositionis subordinatae esse subiectum | ὅς περ]
 ὅπερ RSV ὥπερ D

συμβαλλόμενος, ὅτι τε οὐκ ἐξεφοίτα ἐκ τῆς ἀκροπόλεως καὶ ὅτι οὐκ ἐκάλεε
 ■ ἐς ὧν ἐωντῶ οὐδένα τῶν λογίμων Περσέων. ὑποπτεύσας δέ μιν ἐποίησε
 τάδε· ἔσχε αὐτοῦ Καμβύσης θυγατέρα, τῇ οὖνομα ἦν Φαιδύμη· τὴν
 αὐτὴν δὴ ταύτην εἶχε τότε ὁ μάγος καὶ ταύτῃ τε συνοίκεε καὶ τῇσι ἄλλῃσι
 πάσῃσι τῇσι τοῦ Καμβύσεω γυναιξί. πέμπων δὴ ὦν ὁ Ὑτάνης παρὰ ταύ-
 την τὴν θυγατέρα ἐπυνθάνετο, παρ' ὅτεω ἀνθρώπων κοιμῶτο, εἴτε μετὰ
 4 Σμέρδιος τοῦ Κύρου εἴτε μετὰ ἄλλον τευ· ἡ δέ οἱ ἀντέπεμπε φαμένη οὐ
 γινώσκειν, οὔτε γὰρ τὸν Κύρον Σμέρδιον ιδέσθαι οὐδαμᾶ οὔτε, ὅστις εἴη
 ὁ συνοικέων αὐτῇ, εἰδέναι. ἔπεμπε δεύτερα ὁ Ὑτάνης λέγων· 'εἰ μὴ αὐτὴ
 Σμέρδιον τὸν Κύρον γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσσης πυνθεῖς, ὅτεω τούτῳ 10
 συνοικέει αὐτὴ τε ἐκείνη καὶ σύ· πάντως γὰρ δὴ κού τον γ' ἐωντῆς ἀδελ-
 5 φὸν γινώσκει.' ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ θυγάτηρ· 'οὔτε Ἀτόσση δύναμαι
 ἐς λόγους ἔλθεῖν οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν ιδέσθαι τῶν συγκαθημένων γυναι-
 κῶν· ἐπεῖτε γὰρ τάχιστα οὗτος ὠνθρωπος, ὅστις κοτὲ ἐστὶ, παρέλαβε τὴν
 69 βασιληίην, διέσπειρε ἡμέας ἄλλην ἄλλη τάξας.' ἀκούοντι δὲ ταῦτα τῷ 15
 Ὑτάνῃ μᾶλλον κατεφαίνετο τὸ πῆγμα. τρίτην δὲ ἀγγελίην ἐστέμπει
 2 παρ' αὐτὴν λέγουσαν ταῦτα· 'ὦ θυγάτερ, δεῖ σε γεγονυῖαν εἰ κίνδυνον
 ἀναλαβέσθαι, τὸν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύῃ· εἰ γὰρ δὴ μὴ ἐστὶ ὁ Κύρον
 Σμέρδις, ἀλλὰ τὸν καταδοκέω ἐγώ, οὔτοι μιν σοὶ τε συγκοιμώμενον καὶ
 τὸ Περσέων κράτος ἔχοντα δεῖ χαίροντα ἀπαλλάσσειν, ἀλλὰ δοῦναι δίκην. 20
 ■ νῦν ὦν ποίησον τάδε· ἐπεὰν σοι συνεῦδῃ καὶ μάθῃς αὐτὸν κατυπνωμένον,
 ἄφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα· καὶ ἦν μὲν φαίνεται ἔχων ὦτα, νόμιζε σεωντὴν
 Σμέρδι τῷ Κύρῳ συνοικέειν, ἦν δὲ μὴ ἔχων, σὺ δὲ τῷ μάγῳ Σμέρδι·
 4 ἀντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ Φαιδύμη φαμένη κινδυνεύσειν μεγάλως, ἦν

AB C TM P(p) DR SV

τὴν] αὐτ[ὴν] — [συν]οικεε καὶ (68, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXXIII singulas tan-
 tum litteras conservans

1 συμβαλλόμενος M Ald. συμβαλλόμενος ABCP | τε] δὲ D | ἐκάλεσεν C ||
 3 ἔσχε δὲ αὐτοῦ C | ὁ Καμβύσης CTMP | Φαιδύμη M Φαιδυμή DRSV Zon.
 (ex Φαιδύμη credo ortum) || 4 δὴ — τότε om. DRSV ut e spatio potest iudicari
 hab. Pap. Ox. 1619 | τε om. CTMPDRSV || 5 ὁ om. TDSV | παρ' αὐτὴν
 CTMP παρ' αὐτὸν AB || ■ εἰδέσθαι D^{ac}RSV γινώσκειν M' (ιδεῖν ut vid. in mg-
 add.) || 9 ὁ² om. MDSV || 10 Σμέρδι D¹ | δὲ πῶς παρὰ M | τούτῳ om. DRSV ||
 11 τόν] τό D¹ | ἐωντόν C || 12 γινώσκειν CM | Ατόσση CR || 13 οὐδεμίαν MD
 RSV | ιδέσθαι] i ex corr. D | συγκαθημένων PDRSV συγκαθημενέων AB ||
 14 οὔτος om. D | ὁ ἀνθρωπος M | ἐστὶ C || 15 ἄλλη ἄλλην M || 17 ταῦτα] τάδε M
 εὔ] ἐς D^c || 18 τόν] τόνδ' ■ | ὑποδεικνύειν CP | κελεύῃ· εἰ edd. κελεύει· εἰ DR
 SV κελεύῃ· ἦν ACMP κελεύει· ἦν BT || 19 οὔτε M || 22 εἰ μὲν φαίνεται M ||
 24 Φαιδυμή A^cDRS Φαιδυνή V | κινδυνεύειν DRSV

ποιῇ ταῦτα· εἰ γὰρ δὴ μὴ ἔχων τυγχάνει τὰ ὦτα, ἐπίλαμπος δὲ ἀφάσ-
 σουσα ἔσται, εὖ εἰδέναι, ὥς ἀιστώσει μιν· ὅμως μέντοι ποιήσεν ταῦτα.
 ἡ μὲν δὲ ὑπεδέξατο ταῦτα τῷ πατρὶ κατεργάσασθαι. (τοῦ δὲ μάγον τούτου 5
 τοῦ Σμέρδιος Κῦρος ὁ Καμβύσεω ἄρχων τὰ ὦτα ἀπέταμε ἐπ' αἰτῇ δὴ
 5 τινι οὐ σμικρῇ.) ἡ ὦν δὴ Φαιδύμη αὐτῇ ἡ τοῦ Ὑτάνεω θυγάτηρ πάντα 6
 ἐπιτελέουσα, τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρὶ, ἐπεῖτε αὐτῇ μέρος ἐγένετο τῆς ἀπ-
 ἕξιος παρὰ τὸν μάγον (ἐν περιτροπῇ γὰρ δὴ αἱ γυναῖκες φοιτῶνσι τοῖσι
 Πέρσῃσι), ἐλθοῦσα παρ' αὐτὸν ἠῶδε, ὑπνωμένον δὲ καρτερώς τοῦ μάγον
 ἤφασσε τὰ ὦτα. μαθοῦσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως, οὐκ ἔχοντα τὸν
 10 ἄνδρα ὦτα, ὥς ἡμέρη τάχιστα ἐργόνεε, πέμψασα ἐσήμηνε τῷ πατρὶ τὰ
 γενόμενα.

Ὁ δὲ Ὑτάνης παραλαβὼν Ἀσπαθίνην καὶ Γωβρόνην Περσέων τε πρῶ- 70
 τους ἐόντας καὶ ἐωντῶ ἐπιτηδεωτάτους ἐς πίστιν ἀπηγῆσατο πᾶν τὸ
 πρῆγμα· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἄρα ὑπόπτενον οὕτω τοῦτο ἔχειν, ἀνελεύκιντος
 15 δὲ τοῦ Ὑτάνεος τοὺς λόγους ἐδέξαντο. καὶ ἔδοξε σφι ἕκαστον ἄνδρα 2
 Περσέων προσεταιρίσασθαι τοῦτον, ὅτεω πιστεύει μάλιστα, Ὑτάνης μὲν
 νυν [εἰσάγεται] Ἰνταφρένεα, Γωβρόνης δὲ Μεγάβυξον, Ἀσπαθίνης δὲ
 Ὑδάρνεα. γεγονότων δὲ τούτων ἐξ παραγίνεται ἐς τὰ Σοῦσα Λαρεῖος ὁ 3

AB C TM P(p) DR SV

παραγιν[ε]τα[ι] (70, 3) – [ε]πε[ι]τε (71, 1) Pap. Ox. 1619 col. XXXV frustula tan-
 tum textus conservans

1 Λέξ. ἐπίλαμπος (ἐπίλαμπος DP)· καταφανής. Greg. Cor. 138 καὶ τὸν καταφανῆ
 ἐπίλαμπον. Suid. ἐπίλαμπος· καταφανής παρ' Ἡροδότῳ | Suid. et Bekk. Anecd. 469
 ἀφάσσων· ψηλαφῶν· Ἡρόδοτος || 7 Lex. Vind. 155 (s. v. περιτροπή) . . . καὶ
 Ἡρόδοτος· ἐν περιτροπῇσιν αἱ γυναῖκες φοιτῶσι Πέρσῃσι

1 ποιήση Pp | εἰ γὰρ δὴ μὴ ἔχων τυγχάνη τὰ ὦτα R ἦν γὰρ δὴ μὴ τυγχάνη τὰ ὦτα
 ἔσται
 ἔσται
 ἦν γὰρ δὴ μὴ τυγχάνει τὰ ὦτα ἔχων ABT | ἐπίλαμπος MSV Suid.,

Greg. Cor., Lexx. codd. plur. | ἀφάσσουσα CMR || 2 ἔσεσθαι M || 3 ταῦτα om. D
 τοῦτο RSV | κατεργάσασθαι TMDRSV || 4 τοῦ om. DRSV | ἀπέταμεν D^{ac}
 ὑπέταμε C ἀπέταμε D^c cett. || 5 Φαιδυμή ABDRSV | Ὑτάνεω] haec genitivi
 forma non nisi in patronymico usu invenitur apud nostrum (VII 40, 4; 62, 2), ce-
 terum Ὑτάνεος (cf. e. g. infra 70, 1, sed v. VII 82) || αὐτῆς ABCTM | ἐγένε-
 το V^{ac} | ἀπάξιως DRSV || 7 περιτροπῇ] v. Lex. Vind. | αἱ om. TMPp Ald., cf.
 Lex. Vind. | φοιτῶσι DRSV Lex. Vind. φοιτῶσι CTM || 8 ἠῶδε] ἦν δὲ C ||
 9 ἤφασε ABCTMV^{ac} || 12 Ἀσπαθίνην R Ἀσπαθόνην SV Ἀσπιθίνην M | Γω-
 βρόνην ABCTPV^{ac} Γωβρόνης melius convenit cum Gaubarua (cf. R. Schmitt
 ZDMG 117, 1967, 120) || 13 ἐπιτηδεωτάτους CTP ἐπιτηδεωτάτους M | εἰς M |
 ἀπηγῆσαντο RS || 14 ὑπόπτενον ABCTMPD²R | τοῦτο om. M | ἀνεύκιντος D^{ac}
 RSV || 15 Ὑτάνεω CTMPS || 15, 16 Περσέων ἄνδρα M || 16 ὅτεω Struwe, sequ. edd.
 τῷ DRSV ὅτῳ ABTMP οὕτω C an ὅ scribendum? v. gramm. meam 109, 110 |
 πιστεύειν CD || 17 εἰσάγεται exclusi interpretamentum ad 'ellipticam' appositionem
 iudicans esse (sc. προσεταιρίσασθαι), cf. 48, 1 et praef. XI | Ἰνταφρένεα ABCT |
 Γωβρόνης CTPV^{ac} | Μεγάβυξον TM Μεγάβυξον cett., ad quam depravationem
 v. Schmitt 121 | Ἀσπαθίνης RV Ἀσπαθόνης S

Ὑστάσπεος ἐκ Περσέων ἦκων· τούτων γὰρ δὴ ἦν οἱ ὁ πατὴρ ὑπαρχος.
 ἐπεὶ ὦν οὗτος ἀπύκετο, τοῖσι ἐξ τῶν Περσέων ἔδοξε καὶ Δαρεῖον προσ-
 71 εταίρῖσασθαι· συνελθόντες δὲ οὗτοι ἐόντες ἐπτά ἐδίδουσαν σφίσι πίστις καὶ
 λόγους. ἐπεῖτε δὲ ἐς Δαρεῖον ἀπύκετο γνώμην ἀποφαίνεσθαι, ἔλεγέ σφι,
 2 τάδε ἔγὼ ταῦτα ἔδοκον μὲν αὐτὸς μούνος ἐπίστασθαι, ὅτι τε ὁ μάγος
 εἶη ὁ βασιλεύων καὶ Σμέρδης ὁ Κύρου τετελεύτηκε· καὶ αὐτοῦ τούτου
 εἵνεκεν ἦκω σπουδῇ ὥς συστήσω ἐπὶ τῷ μάγῳ θάνατον. ἐπεῖτε δὲ
 3 συνήνεκεν ὥστε καὶ ὑμέας εἰδέναι καὶ μὴ μούνον ἐμέ, ποιεῖν αὐτίκα μοι
 δοκέει καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι· οὐ γὰρ ἄμεινον· εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ Ὑτά-
 νης· ὦ παῖ Ὑστάσπεος, εἰς τε πατρός ἀγαθοῦ καὶ ἐκφαίνεν ἔοικας
 4 σεωντὸν ἐόντα τοῦ πατρὸς οὐδὲν ἥσσον· τὴν μέντοι ἐπιχείρησιν ταύτην
 μὴ οὕτω συντάχνηε ἀβούλως, ἀλλ' ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λάμβανε·
 4 δεῖ γὰρ πλεῦνας γενομένους οὕτως ἐπιχειρεῖν· λέγει πρὸς ταῦτα Δαρεῖος·
 ἄνδρες οἱ παρεόντες, τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὑτάνεος εἰ χρήσεσθε, ἐπί-
 5 στασθε, ὅτι ἀπολέεσθε κάκιστα· ἐξοίσει γὰρ τις πρὸς τὸν μάγον, ἰδίῃ
 5 περιβαλλόμενος ἐωντῷ κέρδεα. μάλιστα μὲν νῦν ὠφείλετε ἐπ' ὑμέων αὐ-
 τῶν βαλλόμενοι ποιεῖν ταῦτα· ἐπεῖτε δὲ ὑμῖν ἀναφέρειν ἐς πλεῦνας ἔδοκεε
 καὶ ἐμοὶ ὑπερέθεσθε, ἣ ποιεῶμεν σήμερον ἢ ἴστε ὑμῖν, ὅτι ἦν ὑπερπέση ἢ
 νῦν ἡμέρη, ὥς οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατήγορος ἔσται, ἀλλὰ σφεας αὐτὸς
 72 ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν μάγον· λέγει πρὸς ταῦτα ὁ Ὑτάνης, ἐπειδὴ ὥρα
 20 σπερχόμενον Δαρεῖον· ἐπεῖτε ἡμέας συνταχόνειν ἀναγκάζεις καὶ ὑπερ-
 βάλλεσθαι οὐκ ἔῃς, ἴθι ἐξηγέο αὐτός, ὅτεω τρόπῳ πάριμεν ἐς τὰ βασιλῆα

AB C TM P(p) DR SV

21 Lex. Vind. 184 ὑπερβάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ 'νικᾶν' καὶ ἀντὶ τοῦ 'ὑπερτίθεσθαι'.
 Ἡρόδοτος· ἐπεῖτε — ἐξς

1 οἱ ὁ πατὴρ] ὁ πατὴρ P ὁ πατὴρ οἱ M || 2 οὗτος] αὐτός TM Ald. || 3—4 λόγους
 καὶ πίστις D^{ac}S λόγους καὶ πίστει D^cRV non exstat Pap. Ox. 1619; v. gramm.
 meam 77 || 4 δὲ om. V | ἀπύκετο ἐς Δαρεῖον DRSV | γνώμην DRV | σφισι DR
 SV || 5 ἐγὼ δὲ D | μὲν om. TMP Ald. hab. p cett. | ἐπίστασθαι — μάγος] ὅτι
 μάγος M || 6 αὐτοῦ] αὐτὸς ABCTM αὐτοῦ add. A² mg. || 7 εἵνεκα D εἵνεκεν T
 εἵνεκα M | ὥς] ** D || 9 ὑπερβάλλεσθαι V ὑπερβαλέσθαι ABCTMS | ὁ om. SV ||
 10 ἐκφαίνεν propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 66 | οἶκας DR ἡκας SV, v.
 gramm. meam 141 || 11 ὄντα DRSV | τοῦ om. TMPp Ald. | ἥσσον C | ταύτην
 om. RSV || 12 οὕτω] οὐ ut vid. M || 13 γινόμενος TM || 14 Ὑτάνεω P Ὑτά-
 νεως p || 15 ἀπολέεσθαι A^{ac}BR ἀπολέεσθε A^{1c} num ἐπίστασθε ἀπολέεσθαι ὅτι
 κάκιστα scribendum? || 16 ἐωντοῦ DRSV | ὀφείλετε TMD^{ac} | ἐπ' ὑπ' Mp ||
 17 βαλλόμενοι BC²PDRSV βουλόμενοι TM Ald. || 18 ποιεῶμεν DRSV | εἰ ὑπερ-
 πέσοι M ἢν περ πέση D¹RSV ἢν περιπέση (vel παραπέση) D² ἢν ὑπεκπέση
 Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 | ἣ] καὶ ἡ M || 19 σφεας (i. e. con-
 iuratos)] σφεα DRSV, v. gramm. meam 106 | αὐτοῦς M || 20 ὁ om. ABCTMP
 ἐπεὶ M || 21 σπερχόμενον C | ἐπεῖτε δὲ ἡμᾶς C | ὑμέας RV Lex. Vind. || 22 εἰς M
 ἐξηγέω SV | τρόπῳ — p. 301, 2 τέω haplogr. om. M

καὶ ἐπιχειρήσομεν αὐτοῖσι. φυλακὰς γὰρ δὴ διεστεώσας οἰδὰς *κον* καὶ
 αὐτὸς εἰ μὴ ἰδὼν, ἀλλ' ἀκούσας, ἃς τῶ τρόπῳ περήσομεν;¹ ἀμείβεται
 Δαρεῖος τοῖσδε· Ὅτάνη, ἣ πολλὰ ἐστὶ, τὰ λόγῳ μὲν οὐκ οἶα τε δηλῶσαι, 2
 ἔργῳ δέ· ἄλλα δ' ἐστὶ, τὰ λόγῳ μὲν οἶα τε, ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν
 5 λαμπρὸν γίνεται. ὑμεῖς δὲ ἴστε φυλακὰς τὰς κατεστεώσας ἐούσας οὐδὲν
 χαλεπὰς παρελθεῖν. τοῦτο μὲν γάρ — ἡμέων ἐόντων τοιῶνδε — οὐδεὶς, 3
 ὅστις οὐ παρήσει τὰ μὲν *κον* καταιδέμενος ἡμέας, τὰ δέ *κον* καὶ δει-
 μαίνων· τοῦτο δὲ ἔχω αὐτὸς σκῆψιν εὐπρεπεστάτην, τῇ πάριμεν, φὰς ἄρτι
 τε ἦκειν ἐκ Περσέων καὶ βούλεσθαί τι ἔπος παρὰ τοῦ πατρὸς σημήναι
 10 τῷ βασιλεῖ. ἔνθα γάρ τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω, τοῦ γὰρ αὐτοῦ 4
 γλιχόμεθα οἱ τε ψευδόμενοι καὶ οἱ τῇ ἀληθείᾳ διαχρεώμενοι· οἱ μὲν γε
 ψεύδονται τότε, ἐπεὰν τι μέλλωσι τοῖσι ψεύδεσι πείσαντες κερδήσεσθαι,
 οἱ δ' ἀληθίζονται, ἵνα τι τῇ ἀληθείᾳ ἐπισπάσωνται κέρδος καὶ τι μᾶλλον
 σφίσι τράπηται· οὕτω οὐ ταῦτά ἀσκέοντες τῶντοῦ περιεχόμεθα, εἰ δὲ 5
 15 μὴδὲν κερδήσεσθαι μέλλοιεν, ὁμοίως ἂν ὁ τε ἀληθίζόμενος ψευδῆς εἴη καὶ
 ὁ ψευδόμενος ἀληθής. ὃς ἂν μὲν νυν τῶν πυλουρῶν ἐκὼν παρεῖη, αὐτῷ
 οἱ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔσται, ὃς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειρώται, διαδεκνύσθω
 ἐνθαῦτα ἐὼν πολέμιος· καὶ ἔπειτα ὡσάμενοι ἔσω ἔργον ἐχόμεθα.² λέγει 73

AB C TM P(p) DRSV

περησο]με[ν] (72, 1) — [ευπ]ρεπεστ[ατην] (72, 3) Pap. Ox. 1619 col. XXXVII
 ἔνθα γάρ — λεγέσθω (72, 4) exc. Stob. XII 23 ἔνθα γάρ — περιεχόμεθα
 (72, 4) exc. D fol. 5^r–5^v Τοῦ αὐτοῦ — κέρδος (72, 4) exc. paroemiogr. R. cf. testi-
 monia Eustathii

T 10 Eust. II. 188 (ad B 114) τῇ δὲ τοιαύτῃ γνώμῃ συγγενὲς καὶ Ἡροδότου τὸ
 ἔνθα χρή τι ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω. ibid. 628 (ad Z 113) κατὰ . . . τὸν Ἡρόδοτον
 ἔνθα τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω. id. Od. 1455 (ad γ 20) καὶ Ἡρόδοτος φησὶν·
 ἔνθα τι δεῖ ψεύδος λέγεσθαι, λεγέσθω

1 ἐπιχειρήσομεν V^{ac} | γὰρ om. R | διεστῶσας ABDRSV | οἶδα ABCT || 2 ἀκού-
 ων DRSV | ἃς] τὰς propos. Bekker, sequ. Stein Hude | περισσομεν C¹ | περησό-
 μεν C²PDRSV | με[ν] Pap. Ox. 1619 || 3 ἣ om. DRSV Pap. Ox. 1619 || 4–5 inter
 ουδε[ν] (v et u) με[ν] aliquam vocem om. Pap. Ox. 1619 || 5 κατεστῶσας DRSV || 6 μὲν
 om. SV | τοῦτο [γὰρ] (μεν suprascr. man. I^a testibus editoribus) Pap. Ox. 1619 |
 ὑμέων SV[H] | τοῖων ABC¹TM¹P¹ τοιῶνδε Pap. Ox. 1619 rel. || 7 *κον* καὶ] καὶ οὐ C
 R[Pap. Ox. 1619 || 8 ἄρτι] γὰρ DRSV || 9 ἐκ τῶν Περσέων M || 10 γὰρ non prae-
 bent R Eust. cuius vide testimonia | δεῖ] χρῆ Eust. II. 188 om. M | δεῖ καὶ
 Stob. | λέγεται M || 11 ἀληθινή TM Ald. | διαχρεώμενοι MPp || 12 τότε om. R |
 τοῖσι om. A2R || 13 ἵνα τι] ἵνα ABC¹TPD²D³R || τι ἵνα M Ald. | ὥς ἵνα D¹ | ἀλη-
 θινή TM Ald. | ἐπισπάσονται B | τι — 14 τράπηται] intellige: 'ut aliquid (lucris)
 iis potius obveniat' τις μᾶλλον σφι επιτράπηται DRSV | τις μᾶλλον σφίσι τράπη-
 ται P²P¹ | τι μᾶλλον σφι τράπηται D³R || 14 οὐ] οὐν AB¹R¹ ὧν C¹TM¹ | ταῦτά A¹R¹
 ταῦτα cett. | τῶντῳ M || 16 πυλουρῶν ABM | παρή DRSV | add. (in fine
 vers.) A man. post. || 17 ἀμείνων D¹ | πειρώτο ut vid. M | δεκνύσθω ABC¹TM¹P¹ ||
 18 ἐνθαῦτα T | ἐχόμεθα D^{ac}RSV | λέγει om. SV

- Γωβρύης μετὰ ταῦτα· ἄνδρες φίλοι, ἡμῖν κότε κάλλιον παρέξει ἀνασώ-
 σασθαι τὴν ἀρχὴν ἢ, εἰ γε μὴ οἶοι τε ἐσόμεθα αὐτὴν ἀναλαβεῖν, ἀποθα-
 νεῖν, ὅτε γε ἀρχόμεθα μὲν ἔοντες Πέρσαι ὑπὸ Μῆδον ἀνδρὸς μάγον καὶ
 2 τούτου ὧτα οὐκ ἔχοντος; ὅσοι τε ὑμέων Καμβύσῃ νοσέοντι παρεγέροντο,
 πάντως κόνι μέμνησθε, τὰ ἐπέσκηψε Πέρσῃσι τελευτῶν τὸν βίον μὴ
 3 πειρωμένοισι ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν, τὰ τότε οὐκ ἐνεδεκόμεθα, ἀλλ' ἐπὶ
 διαβολῇ ἔδοκέομεν εἰπεῖν Καμβύσεια. νῦν ὦν τίθεμαι ψῆφον πεῖδεσθαι
 Δαρείῳ καὶ μὴ διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου τοῦδε ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν
 μάγον ἰθέως· ταῦτα εἶπε Γωβρύης, καὶ πάντες ταύτῃ αἶνεον.
 74 Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐβουλευόντο, ἐγένετο κατὰ συντυχίην τάδε· τοῖσι 10
 μάγοις ἔδοξε βουλευομένοις Πηξιάστει φίλον προσθέσθαι, ὅτι τε
 ἐπεπόνθεε πρὸς Καμβύσειω ἀνάρσια, ὅς οἱ τὸν παῖδα τοξέυσας ἀπολω-
 λέκεε, καὶ διότι μόνος ἠπίστατο τὸν Σμέρδιος τοῦ Κύρου θάνατον αὐτο-
 χειρὴ μιν ἀπολέσας, πρὸς δ' ἔτι ἔοντα ἐν αἴνῃ μεγίστῃ [τὸν Πηξιάστει]
 2 ἐν Πέρσῃσι· τούτων δὴ μιν εἵνεκεν καλέσαντες φίλον προσεκτῶντο 15
 πῶς τε λαβόντες καὶ ὀρκίοις ἢ μὲν ἔξω παρ' ἑωντῶ μηδ' ἐξοίσειν
 μηδενὶ ἀνθρώπων τὴν ἀπὸ σφῶν ἀπάτην ἐς Πέρσας γενοῦσαν ὑπισχνέ-
 3 μενοί τε πάντα οἱ μυρία δώσειν. ὑποσχομένον δὲ τοῦ Πηξιάστει ποιήσειν
 ταῦτα, ὥς ἀνέπεισάν μιν οἱ μάγοι, δεύτερα προσέφερον, αὐτοὶ μὲν φά-
 μενοι Πέρσας πάντας συγκαλέειν ὑπὸ τὸ βασιλῆιον τεῖχος, κείνων δ' ἐκέ- 20
 λεον ἀναβάντα ἐπὶ πύργον ἀγορεῦσαι, ὥς ὑπὸ τοῦ Κύρου Σμέρδιος

AB C TM P(p) DR SV

1—2 Lex. Vind. 20 (s. v. ἀναλαβεῖν) . . . Ἡρόδοτος· ἄνδρες φίλοι — ἀποθανεῖν

1 Γωβρύης ABCTP (v. quod ad 70, 1 adnotavimus) | ὑμῖν M ἡμῖν Lex. Vind.
 rell. || 2 γε om. M | αὐτὴν om. Lex. Vind. | ἀναλαβεῖν ἀποθανεῖν DRSV ||
 2—4 ἀποθανεῖν, ὅτε — ἔχοντος; distinxi: ἀποθανεῖν; ὅτε — ἔχοντος. distinx. alii;
 ἀποθανεῖν <ῆ> ὅτε — ἔχοντος; propos. Gebhardt Progr. Gymn. Chur. 1857 || 3 γε |
 γὰρ ABCTMP (ex γ' non est dubium quin sit ortum) | μὲν om. TM | μάγον τε καὶ
 DRSV || 4 ἡμέων T | παρεγέροντο νοσέοντι DRSV || 5 πάντες ut vid. C | καὶ D ||
 6 πειρωμένοις Pp πειρωμένοις CTM | ἐνεδεκόμεθα AB || 7 ἔδοκέομεν B |
 Καμβύσεια εἰπεῖν M || 8 ἄλλοθι ὄντας ἢ C ἄλλ' ἰόντας DRSV || 9 ἰθέως ἰόντας M |
 Γωβρύης ABCP | ταύτῃ ταῦτα DRSV om. M | ἔνεον M ἔναον C || 11 προσθέ-
 σθαι M || 13 ὅτι DRSV | μόνος M | ἐπίστατο C¹ ἢ ἐπίστατο RV | τοῦ τὸν C |
 αὐτοχειρὴ T || 14 αἴνῃ αἰτή DRSV | μεγάλη M | del. Scaliger in notis Cantabr.
 bibl. univ. Nn. V. 26 (cf. Powell CR 52, 1938, 58s.) Herwerden, sequi. Hude ||
 15 προσεκτέοντο TMPp προσεκτέοντο C Ald. || 16 πιστεύει T πιστεύει PDRSV |
 τε δὲ C | μὴν MDRSV ἢ μὴν sub obelo in mg. adser. A man. post. || 17 παρὰ
 μηδενὶ M Ald. | γενοῦσαν A^{ac}B | ὑπισχνόμενοι AB ὑποσχομένοι DRSV || 18 τε
 πάντα scripsi: τὰ πάντα codd. (cf. IV 88, 1) τάλαντα propos. Hermann in notis
 Cantabr. bibl. univ. Oo. I. 59 (v. Powell CR 52, 1938, 58ss.) | μοιρία C |
 ὑποδεκόμενον DRSV | τοῦ om. SV | Πηξιάστει MS Ald. || 20 συγκαλέειν DR
 SV | ὑπὸ ἐπὶ T | ἐπὶ τὸ βασιλῆιον τεῖχος συγκαλέειν M || 21 ἐπὶ δ' ἐπὶ C | ἀναγο-
 ρεῦσαι TM

ἀρχονται καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου. ταῦτα δὲ οὕτω ἐνετέλλοντο ὡς πιστοτά- 4
του δῆθεν ἐόντος αὐτοῦ ἐν Πέρσῃσι καὶ πολλάκις ἀποδεξαμένον γνώμην,
ὡς περιεῖη ὁ Κύρου Σμέρδης, καὶ ἐξαρησαμένον τὸν φόνον αὐτοῦ. φα- 75
μένον δὲ καὶ ταῦτα ἐτοίμου εἶναι ποιέειν τοῦ Περξάσπεος συγκαλέσαντες
5 Πέρσας οἱ μάγοι ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευον.
ὁ δέ, τῶν μὲν δὴ ἐκείνοι προσεδέοντο αὐτοῦ, τούτων μὲν ἐκὼν ἐπελήθητο,
ἀρξάμενος δὲ ἀπ' Ἀχαιμένεος ἐγενεηλόγησε τὴν πατριὴν τὴν Κύρου,
μετὰ δέ, ὡς ἐς τοῦτον κατέβη, τελευτῶν ἔλεγε, ὅσα ἀγαθὰ Κύρος Πέρσας
πεποιήκοι, διεξελθὼν δὲ ταῦτα ἐξέφαινε τὴν ἀληθεῖν φάμενος πρότερον 2
10 μὲν κρύπτειν — οὐ γὰρ οἱ εἶναι ἀσφαλὲς λέγειν τὰ γενόμενα —, ἐν δὲ τῷ
παρεόντι ἀναγκαίην μιν καταλαμβάνειν φαίνειν, καὶ δὴ ἔλεγε τὸν μὲν
Κύρου Σμέρδην ὡς αὐτὸς ὑπὸ Καμβύσῳ ἀναγκαζόμενος ἀποκτείνεαι,
τοὺς μάγους δὲ βασιλεύειν. Πέρσῃσι δὲ πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνα- 3
κτησαίαιτο ὀπίσω τὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς μάγους τισαίαιτο, ἀπῆκε ἐωυτὸν
15 ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω. Περξάσπης μὲν νυν ἐὼν
τὸν πάντα χρόνον ἀνὴρ δόκιμος οὕτω ἐτελεύτησε.

Οἱ δὲ δὴ ἐπὶ τῶν Περσέων ὡς ἐβουλεύσαντο αὐτίκα ἐπιχειρεῖν τοῖσι 76
μάγοις καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι, ἦσαν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖσι τῶν περὶ
Περξάσπεα πρηχθέντων εἰδότες οὐδέν. ἔν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέσῃ στίχοντες 2
20 ἐγίνοντο καὶ τὰ περὶ Περξάσπεα γεγονότα ἐπυνθάνοντο. ἐνθαῦτα ἐκ-
στάντες τῆς ὁδοῦ ἐδίδοσαν αὐτίς σφίσι λόγους, οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὑτάνην
πάγχυ κελεύοντες ὑπερβαλέσθαι μὴδὲ οἰδεόντων τῶν πρηγμάτων ἐπι-
τίθεσθαι, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρεῖον αὐτίκα τε ἵεναι καὶ τὰ δεδογμένα ποιέειν

AB C TM P(p) DR SV

22 Eust. Od. 1441 (ad β 204) δῆλον . . . ὅτι τὸ διατρίβειν . . . λέγεται 'ὑπερβάλ-
λεσθαι', ὡς δηλοῖ παρὰ Ἡροδότῳ τὸ κελεύοντες — ἐπιτίθεσθαι

2–3 πολλάκις τε ἀποδεξαμένον γνώμην ὡς περ εἴη DRSV || 4 Περξάσπεω MS Ald. ||
5 τοὺς Πέρσας M Ald. | ἐπὶ τὸν πύργον TM Ald. | ἀναγορεύειν SV λέγειν Ald. ||
6 ὁ C | δὲ δὴ M | μὲν δὴ Bekker, sequ. edd. μὲν τι ABTPR μὲν M μέντοι
cett. | ἐπελάθητο Pp || 7 δὲ om. D | τὴν² τοῦ MP¹ DRSV om. p || 8 ἐς om. D |
τοῦτο Ald. defendit Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1850, 11 | Πέρσας Κύρος M |
Πέρσῃ C || πεποιήκει CT ἐπεποιήκει M | ἔφαινε M | ἀληθείην M Ald. ||
10 κρύπτει C | τὰ γενόμενα — 11 καταλαμβάνειν om. M || 11 ἀναγκαίην RSV | φαί-
νειν om. MSV || 12 ἀναγκαζόμενος ὑπὸ Καμβύσῳ M || 15 ἐὼν *** M ἐὼν Ald. ||
16 τὸν om. DRSV | οὕτως M || 17 ἐπιρρέειν S ἐπιρρίειν V || 18 ἦσαν S || 19 πρη-
χθέντων T | δὴ om. ABCTM | στείχοντες CTMPDRSV || 21 αὐτοῖσι ABCTM |
σφί R || 22 κελεύοντες om. M | ὑπερβαλέσθαι D^c RS Eust. ὑπερβαλλέσθαι C^a V
ὑπερβαλέσθαι ABC^c T ὑπερβαλέσθαι M; nota lin. 18 et p. 304, 1, praesentis inf.
esse negatum, hic vero aoristi inf. usurpari negatione carentem | μὴδὲ λέγοντες
μὴδὲ M καὶ μὴ Eust. | ὑπερτίθεσθαι M

3 μηδὲ ὑπερβάλλεσθαι. ὠνθίζομένων δ' αὐτῶν ἐφάνη ἰσῆκων ἑπτὰ [ζεύγη]
 δύο αἰγυπιδῶν ζεύγεα διώκοντα καὶ τίλλοντά τε καὶ ἀμύσσοντα. ἰδόντες
 δὲ ταῦτα οἱ ἑπτὰ τὴν τε Δαρείου πάντες αἶνεον γνώμην καὶ ἔπειτα ἦσαν
 77 ἐπὶ τὰ βασιλῆα τεθαρρηκότες τοῖσι ὄρνισι. ἐπιστάσι δὲ ἐπὶ τὰς πόδας
 ἐγίνετο, οἷόν τι Δαρεῖω γνώμη ἔφερε· καταειδόμενοι γὰρ οἱ φύλακοι ἄν-
 2 δρας τοὺς Περσέων πρώτους καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ὑποπτεύοντες ἐξ αὐτῶν
 2 ἔσεσθαι παρέσαν θείῃ πομπῇ χρεωμένους οὐδ' ἐπειρώτα οὐδεῖς. ἐπεῖτε
 δὲ καὶ παρῆλθον ἐς τὴν αὐλήν, ἐνέκυρσαν τοῖσι τὰς ἀγγελίας ἐσφέρονσι
 ἐθνόχοις, οἳ σφας ἱστόρεον, ὃ τι θέλοντες ἤκοιεν· καὶ ἅμα ἱστορέοντες
 τούτους τοῖσι πυλουργοῖσι ἀπέλειον, ὅτι σφείας παρήκαν, ἴσχόν τε βουλομέ-
 3 νους τοὺς ἑπτὰ ἐς τὸ πρόσω παρίεναι. οἱ δὲ διακελευσάμενοι καὶ σπασάμε-
 νοι τὰ ἐγχειρίδια τούτους μὲν τοὺς ἴσχοντας αὐτοῦ ταύτῃ συγκεντῶνσι,
 78 αὐτοὶ δὲ ἦσαν δρόμῳ ἐς τὸν ἀνδρεῶνα. οἱ δὲ μάγοι ἔτυχον ἀμφοτέροις τηρι-
 καῦτα ἐόντες τε ἔσω καὶ τὰ ἀπὸ Πρηξάσπεος γενόμενα ἐν βουλῇ ἔχοντες.
 ἐπεὶ ὦν εἶδον τοὺς ἐθνόχους τεθορυβημένους τε καὶ βοῶντας, ἀνά τε 15
 ἔδραμον πάλιν ἀμφοτέροις, καὶ ὥς ἔμαθον τὸ ποιούμενον, πρὸς ἄλλην
 2 ἐτράποντο. ὁ μὲν δὴ αὐτῶν φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν
 αἰχμὴν ἐτράπετο· ἐνθα δὲ συνέμισγον ἀλλήλοισι. τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα
 ἀναλαβόντι αὐτῶν ἐόντων τε ἀγχοῦ τῶν πολεμίων καὶ προσκειμένων ἦν
 χρηστά οὐδέν, ὁ δ' ἕτερος τῇ αἰχμῇ ἡμύνετο καὶ τοῦτο μὲν Ἀσπαθίην 20

AB C TM P(p) DR SV

2 Λέξ. αἰγυπιδῶν· γυπιδῶν. Suid. αἰγυπιόν· οὕτως οἱ παλαιοί, ἀλλ' οὐ 'γυπιδῶν'. αἰ-
 γυπιδῶν δὲ πληθυντικῶς 'γυπιδῶν', Ἡρόδοτος | Λέξ. ἀμύσσειν· ταράσσειν, ἔλκοιν.
 Hes. ἀμύσσειν· ξέειν, σπαράττειν, λυπεῖν. Bekk. Anecd. 388 ἀμύσσειν· ξέειν, σπα-
 ράσσει. Suid. ἀμύσσειν· ταράσσειν, ἔλκοιν, ξέειν, σπαράσσειν || 13 Eust. Od. 1573
 (ad η 122) 'ἀμπελεῶν' κατὰ Ἀττικὸν ἀναλόγως τῷ 'ἀκανθεῶν'· οὗ τύπου ἐστὶ καὶ
 τὸ 'χαρადρεῶν'... καὶ τὰ τοιαῦτα... οὐ πρὸς ὁμοιότητα καὶ ὁ κοινῶς λεγόμενος
 ἀνδρῶν 'ἀνδρεῶν' κεῖται παρ' Ἡροδότῳ

1 ὑπερβαλέσθαι R | ἱερῶν D | ζεύγεα ABCTMP seclusi interpretamentum
 iudicans ad numerale quod praecedit (nota numeralia et avium nomina chi-
 astico ordine collocata postque ζεύγεα utrique membro ἀπὸ κοινοῦ appositum) ||
 2 αἰγυπιδῶν CD¹ RV cf. Lexx. | διώκοντά τε καὶ PDRSV || 3 τε] δὲ RV om. S |
 ἦρεον M | ἦσαν M Ald. || 4 βασιλῆα M | τεθαρρηκότες ABCTMP | ἐπιστάντες
 DRSV || 5 ἐγίνετο M | ἡ γνώμη PDRSV | φύλακες M || 6 τοιοῦτο ABP τοιού-
 τῳ C || 7 παρήσαν TM Ald. | χρεωμένους Pp | ἐπειρώτα CP || 8 εἰς RV | εἰς-
 φέρουσι T φέρουσι M || 10 πυλουργοῖσι TM πυλουργοῖσι C || 11 καὶ σπασάμενοι
 haplogr. om. A¹, in mg. suppl. A man. post. || 13 ἦσαν δρόμῳ ABCT ἦσαν
 δρόμῳ P ἦσαν δρόμῳ p δρόμῳ ἦσαν M | τηρικαῦτα om. M || 14 τε om. TMD
 RS, supra lin. add. D | εἶσω ABCTMP | Πρηξάσπεω S || 15 τε¹ om. ABCTM ||
 17 αὐτέων M Ald. || 18 ἐτράποντο C | ἐνθαῦτα δὴ ABCTMP || 19 λαβόντι αὐτῷ
 TM | ἀγχοῦ] αὐτῷ ἀγχοῦ M ἀγχοῦ αὐτῷ Ald. || 20 Ἀσπαθίην RV Ἀσπαθίην S

παίει ἐς τὸν μηρόν, τοῦτο δὲ Ἰνταφρένεα ἐς τὸν ὀφθαλμόν· καὶ ἐστερήθη
 μὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ τοῦ τρώματος ὁ Ἰνταφρένης, οὐ μέντοι ἀπέθανε γε.
 τῶν μὲν δὴ μάγων οὔτερος τρωματίζει τούτους, ὁ δ' ἕτερος, ἐπεῖτε οἱ τὰ 3
 τόξα οὐδὲν χρήσιμα ἐγίνετο, ἦν γὰρ δὴ θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα,
 5 ἐς τοῦτον καταφεύγει θέλων αὐτοῦ προσθεῖναι τὰς θύρας. καὶ οἱ συν- 4
 ἐσπίπτουσι τῶν ἐπτά δύο, Δαρειός τε καὶ Γωβρόνης· συμπλεκέντος δὲ
 Γωβρόνεω τῷ μάγῳ ὁ Δαρειός ἐπεστεῶς ἠπόρει, οἷα ἐν σκότει, προμη-
 θεόμενος μὴ πλήξῃ τὸν Γωβρόην. ὁρῶν δὲ μιν ἀργὸν ἐπεστεῶτα ὁ 5
 Γωβρόνης εἶρετο, ὅ τι οὐ χρεῖται τῇ χειρὶ· ὁ δ' εἶπε· 'προμηθεόμενος σέο,
 10 μὴ πλήξω.' Γωβρόνης δὲ ἀμείβετο· 'ᾧθει τὸ ξίφος καὶ δι' ἀμφοτέρων.'
 Δαρειός δὲ πειθόμενος ὥσε τὸ ἐγχειρίδιον καὶ ἔτυχέ πως τοῦ μάγων.
 ἀποκτείναντες δὲ τοὺς μάγους καὶ ἀποταμόντες αὐτῶν τὰς κεφαλὰς τοὺς 79
 μὲν τρωματίας ἐωντῶν αὐτοῦ λείπονσι καὶ ἀδυνασίης εἶνεκεν καὶ φυλακῆς
 τῆς ἀκροπόλιος· οἱ δὲ πέντε αὐτῶν ἔχοντες τῶν μάγων τὰς κεφαλὰς ἔθεον
 15 βοῇ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι καὶ Πέρσας τοὺς ἄλλους ἐπεκαλέοντο
 ἐξηγεόμενοι τε τὸ πρῆγμα καὶ δεικνύοντες τὰς κεφαλὰς καὶ ἅμα ἔκτεινον
 πάντα τινὰ τῶν μάγων τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. οἱ δὲ Πέρσαι μαθόντες τὸ 2
 γεγονός ἐκ τῶν ἐπτά καὶ τῶν μάγων τὴν ἀπάτην ἐδικαίουν καὶ αὐτοὶ

AB C TM P(p) DR SV

ἽΟ δὲ ἕτερος τῶν μάγων (τῶν ἐν Πέρσῃσι μετὰ Καμβύσῃν ἀρξάντων add. P)
 ἐπεῖτε (78, 3) — τοῦ μάγου (78, 5) exc. floril. A P

5 Suid. Phot. Antiatt. Bekk. Anecd. 111 προσθεῖναι τὰς θύρας ἀντὶ τοῦ 'ἐπι-
 κλείσαι', Ἡρόδοτος γ'

1 Ἰνταφρένεα ABCTMP | καὶ om. TM || 2 Ἰνταφρένης ABCTMP || 3 ὁ ἕτερος
 DR^{SV} | τούτους τρωματίζει R^{SV} | τούτους τρωμάζει D | τρωματίζει — 4 ἐγίνετο
 om. C || 4 χρηστὰ ABTMA P | ἐγένετο TMD^{RSV} ἐγίνετο A P rell. || 5 προ-
 θεῖναι P | προσθεῖναι A Suid., Phot., Bekk. Anecd. rell. | συνεπιπίπτουσι S | συνεπι-
 πτουνι CRV | συνεσπίπτουσι AB (an ex συνεσπίπτουσι natum?) | συνεπιπίπτουσι P
 συνεπεισπίπτουσι A (ex συνεπῖπτονσι) || 6 Γωβρόνης ABCTP | Γωβρόνης A P
 rell. (v. quod ad 70, 1 adnotavimus) | συμπλεκέντος] λεκ D^c | συμπλακέντος TP
 M A P || 7 Γωβρόνεω A P | Γωβρόνεω ABCTMP | τοῦ Γωβρόνεω rell. | ἐτι ἐστεῶς
 DR^S | ἐτι ἐστεῶς V | ἐπεστεῶς A P rell. | ἐν σκότει ἠπόρει οἷα P | ἐν σκότει
 δηπόρει οἷα ἐν σκότει A | ἠπόρει οἷον ἐν σκότει DR^{SV} | προθεόμενος R^{SV} | προ-
 μηθεόμενος A P rell. || 8 Γωβρόην ABCTMPN^{ac} | Γωβρόην A P V^c rell. | ὁρῶν DR
 SV^P | ὁρῶν A rell. | ἐστεῶτα CPD | ἐπεστεῶτα A P rell. || 9 Γωβρόνης ABCTMP
 Γωβρόνης A P rell. | ἦρετο C P | εἶρετο A cett. | χρεῖται M | χρεῖται A P rell. ||
 10 Γωβρόνης ABCTMP | Γωβρόνης A P rell. | δὲ om. ABCTM A P | ἀμείβετο M A
 ἀμείβετο P rell. | ᾧθει P | ᾧθει A codd. | καὶ δι' ἀμφοτέρων τὸ ξίφος M Ald. ||
 11 πειθόμενος ABC^{MS} | πειθόμενος A P rell. | τὸ ABCTMP A P | τε τὸ rell. ||
 12 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν M || 13 μὲν] τε DR^{SV} | ἐωντῶν
 αὐτῶν C | ἐνεκα TM || 14 ἔθεον ἔξω DR^{SV} || 15 χρεώμενοι Pp || 16 ἀπέκτεινον C ||
 17 τῶν ἐν ποσὶ γενομένων C

- ἕτερα τοιαῦτα ποιεῖν, σπασάμενοι δὲ τὰ ἐργχειρίδια ἔκτεινον, ὅκον τινὰ
 3 μάγον εὗρισκον· εἰ δὲ μὴ νῦξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, ἔλιπον ἂν οὐδένα μάγον. ταύ-
 την τὴν ἡμέρην θεραπεύουσι Πέρσαι κοινῇ μάλιστα τῶν ἡμερέων καὶ ἐν
 αὐτῇ ὁρτὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων 'μαγοφόνια'. ἐν
 τῇ μάγον οὐδένα ἔξεστι φανῆναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ 5
 μάγοι ἔχουσι τὴν ἡμέρην ταύτην.
- 80 Ἐπεῖτε δὲ κατέστη ὁ θόρυβος καὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο, ἔβον-
 λύνοντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι μάγοισι περὶ τῶν πάντων προηγμάτων, καὶ
 2 ἐλέχθησαν λόγοι ἄπιστοι μὲν ἐνίοισι Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὧν. Ὅτάνης
 μὲν ἐκέλευε ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ προήγματα λέγων, τάδε 10
 'ἐμοὶ δοκέει ἓνα μὲν ἡμέων μούναρχον μηκέτι γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἡδὺ
 οὔτε ἀγαθόν. εἶδετε μὲν γὰρ τὴν Καμβύσειω ὕβρι, ἐπ' ὅσον ἐπεξῆλθε,
 3 μετεσχῆκατε δὲ καὶ τῆς τοῦ μάγου ὕβριος. κῶς δ' ἂν εἴη χρῆμα κατηρη-
 μένον μουναρχίῃ, τῇ ἔξεστι ἀνευθύνῃ ποιεῖν, τὰ βούλεται; καὶ γὰρ ἂν
 τὸν ἄριστον ἀνδρῶν πάντων στάντα ἐς ταύτην ἐκτὸς τῶν ἑωυθότων νοημά- 15
 των στήσειε. ἐγγίνεται μὲν γὰρ οἱ ὕβρις ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν,
 4 φθόνος δὲ ἀρχῇθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ. δύο δ' ἔχων ταῦτα ἔχει πᾶσαν
 κακότητα· τὰ μὲν γὰρ ὕβρι κεκορημένος ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, τὰ
 δὲ φθόνῳ. καίτοι ἄνδρα γε τύραννον ἀφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα
 τὰ ἀγαθὰ· τὸ δ' ὑπεραντίον τούτου ἐς τοὺς πολίτας πέφυκε, φθονεῖ γὰρ 10
 τοῖσι ἀρίστοισι περιεοῦσί τε καὶ ζῶουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίστοισι τῶν
 5 ἀστῶν, διαβολὰς δὲ ἄριστος ἐνδέκεσθαι. ἀναρμωστότατον δὲ πάντων· ἦν

AB C TM P(p) DR SV

ἽΟτάνης μὲν — προήγματα (80, 2). ἐμοὶ δὲ (82, 1) — περιστέλλειν (82, 5) exc. Stob.
 floril. XLVII 2 Κῶς δ' ἂν (80, 3) — πάντα (80, 6) exc. Stob. floril. II, 29

19 Thom. Mag. 52 (s. v. ἀφθονος) . . . Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· ἄνδρα — ἔδει εἶναι

4 αὐτῇ κοινῇ M Ald. | ἄγουσι(ν) MPDRSV || 7 ἐντός ABCTMP | ἐγένοντο
 DRSV om. M || 8 προηγμάτων πάντων TMPp Ald. || 9 δ' ὧν] δέ M || 10 θεῖναι M ||
 11 ὕμεων T | μούναρχον μούνον M Ald. | μηκέτι γίνεσθαι DRSV γερέσθαι μη-
 κέτι M || 12 μὲν om. CPR | ἐπεξῆλθατε C ἐξῆλθε PDRSV || 13 μετέσχετε DR
 SV | δέ] γὰρ C | ὕβριος om. M | κῶς] καὶ ὡς ABCTM πῶς Stob. || 14 ἀνευ-
 θύνως S Ald. | ποιεῖν Stob. || 15 ἐς ταύτην] ἐν ταύτῃ M ἐς ταύτην τὴν ἀρχήν
 DRSV Stob. || 16 στήσει DRSV στήσειε Stob. rell. | ὑπὸ — 18 ὕβρι haplogr.

om. RSV | παρόντων Stob. || 17 ἐνφύεται A ἐνεμφύεται Ald. || 18 ὕβρι TMD^c
 Stob. || 19 γε ἄνδρα SV ἄνδρα R ἄνδρα γε Stob., Thom. Mag. rell. | ἀφθονον
 om. SV | εἶναι ἔδει TM ἔδει εἶναι Stob., Thom. Mag. rell. || 20 τὰ om. C | τούτῳ
 DRSV Stob. codd. pars τοῦτο Stob. codd. pars | φθονεῖ C || 21 περιεοῦσι M |
 ἄριστος B^{2ms}S ἄριστον Stob. rell. || 22 ἐνδέχεσθαι Stob. | ἀναρμωστότατον δὲ
 <τόνδε> propos. Desrousseaux RPh 10, 1886, 66 πάντων ἀναρμωστότατον Stob.

τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θωμάζης, ἄχθεται, ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται, ἣν τε
 θεραπεύη τις κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπὶ ἄν. τὰ δὲ δὴ μέγιστα ἐρχομαι
 ἐρέων· νόμαί τε κινεῖ πάτρια καὶ βιάται γυναικας κτείνει τε ἀκρίτους.
 πληθὸς δὲ ἄρχον πρῶτα μὲν οὐνομα πάντων κάλλιστον ἔχει, ἰσονομῖν, ■
 5 δεύτερα δὲ τούτων τῶν ὁ μούναρχος ποιέει οὐδέν· πάλω μὲν γὰρ ἀρχὰς
 ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευματα δὲ πάντα ἐς τὸ κοινὸν
 ἀναφέρει. τίθεμαι ὦν γνώμην μεθέντας ἡμέας μονναρχίην τὸ πληθὸς
 ἀέξειν, ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἐνὶ τὰ πάντα.²

Ὅτάνης μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε, Μεγάβυξος δὲ ὀλιγαρχίῃ ἐκέ- 81
 10 λευε ἐπιτρέπειν λέγων, τάδε· τὰ μὲν Ὅτάνης εἶπε τυραννίδα παύων,
 λελέχθω καὶ μοι ταῦτα, τὰ δ' ἐς τὸ πληθὸς ἀνώνων φέρειν τὸ κράτος
 γνώμης τῆς ἀρίστης ἡμάρτηκε· ὁμίλου γὰρ ἀρχηίου οὐδέν ἐστι ἀξυν-
 ετώτερον οὐδὲ ὑβριστότερον. καίτοι τυράννον ὕβριν φεύγοντας ἄνδρας ἐς 2
 δῆμον ἀκολάστον ὕβριν πεσέειν ἐστὶ οὐδαμῶς ἀνασχετόν. ὁ μὲν γὰρ εἴ τι
 15 ποιέει, γινώσκων ποιέει, τῷ δὲ οὐδὲ γινώσκειν ἐν· κῶς γὰρ ἂν γινώσκοι,
 ὅς οὗτ' ἐδιδάχθη οὔτε εἶδε καλὸν οὐδὲν οὐδ' οἰκίηιον, ὠπθέει τε ἐμπεισὼν
 τὰ πρήγματα ἄνευ νόου χεიმάρω ποταμῷ εἵκελος; δῆμω μὲν νυν, οἱ 3
 Πέρσησι κακὸν νοέουσι, οὗτοι χράσθων, ἡμεῖς δὲ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων
 ἐπιλέξαντες ὁμιλίην τούτοισι περιθέωμεν τὸ κράτος· ἐν γὰρ δὴ τούτοισι
 20 καὶ αὐτοὶ ἐνεσόμεθα, ἀρίστων τε ἀνδρῶν οἶκος ἄριστα βουλευματα γίνε-
 σθαι.³

AB C TM P(p) DR SV

5 Herodian. π. μον. λέξ. 11 τὰ εἰς ὅς ... δισύλλαβα βαρύνοντα ἔχοντα δισὸν τὸ Ἰ
 οὐ ... οὐδέτερα ... Τέλλος ὁ Ἀθηναῖος· Ἡρόδοτος α' (I 30, 3) ... πάλλος (γίλλος
 scr.)· Ἡρόδοτος γ' || 13 Antiatt. Bekk. Anecd. 115 ὑβριστότερον· Ἡρόδοτος τρίτῳ

1 μετρίως αὐτὸν M | θωμάζης CMPD² θωμάζεις D¹RV θανμάζης Stob. |
 ἀπέχθεται TM Ald. || 2 θεραπεύη] η D² θεραπεύει V | θωπὶ ἄν scripsi θωπειάν
 ABCT θωπειάν ἡγούμενος M Ald. θωπὶ cett. || 3 νόμαί M | γυναικας M | κτεί-
 νει τε ἀκρίτους om. S | κτείνειν C | τε²] δὲ V || 4 ἀρχων Stob. | ὄνομα Stob. |
 πάντων om. TM || 5 δεύτερον^π M | δὲ om. DRSV hab. Stob. | τῶν om. M |
 πάλω recognoscas ex Herodiano | γὰρ haplogr. om. ABCT Stob., supra lin.
 add. R¹ || ■ ἀρχεῖ] ἔχει PD^{ac} | ἔχει] ἀρχεῖ M | τὸ om. C || 7 μετέντας CPRSV
 μετέντες D μεθέντας Stob. rell., v. grammaticam meam 164 || 9 ταύτην τὴν
 γνώμην DRSV | Μεγάβυξος codd. (v. quod ad 70, 2 adnotavimus) | ὀλιγα-
 ρίην D || 10 ἐπιτρέπειν CTMPD litterae a litteram e suprascr. A man. post. ||
 11 ἐμοὶ DRV | ταῦτα] τάδε CM | ἀνώνων Herwerden ἄνωγε ABCTMP ἄνωγε
 κελεύων cett. || 12 ἐξυνετώτερον CRV || 13 ὑβριστικώτερον TMP Antiatt. | καίτοι
 καὶ ABCTMP | φέροντας Pp || 14 ἀνάσχετον ABT || 15 γινώσκων DR | ποιέ-
 ει A | οὐδέ] οὐ ABCMS || 16 ἴδε R οἶδε M Ald. | οὐδ' secl. Valckenaer, sequ.
 Stein Hude, supervacuo vero (cf. Kuehner-Gerth II 294s.), intellige: 'ne proprium
 quidem (bonum)' | ἐμπεισὼν A¹ | εἵκελος TMDRSV || 18 κακῶς
 DRSV | οὗτοι om. M | χράσθην T | ἀνδρῶν om. M || 19 περιθέομεν M Ald. |
 κάρτος B || 20 τε] δὲ PDRSV | εἰκὸς TMV^c

Μεγάβυξος μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε, τρίτος δὲ Δαρεῖος ἀπ-
 82 ἐδείκνυτο γνώμην, λέγων· ἔμοι δέ, τὰ μὲν εἶπε Μεγάβυξος ἐς τὸ πλῆθος
 ἔχοντα, δοκεῖ ὀρθῶς λέξαι, τὰ δὲ ἐς ὀλιγαρχίην οὐκ ὀρθῶς. τριῶν γὰρ
 προκειμένων καὶ πάντων, τῶν λέγω, ἀρίστων ἐόντων, δῆμον τε ἀρίστου
 2 καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μοναρχου, πολλῶ τοῦτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ 5
 ἑνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμη γὰρ τοιαύτη χρεώμενος
 ἐπιτροπεύοι ἂν ἀμωμῆτως τοῦ πλῆθους, σιγῶτό τε ἂν βουλευμάτων ἐπὶ
 3 δυσμενείας ἀνδρας οὕτω μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ πολλοῖσι ἀρετὴν ἐπ-
 ασκέουσι ἐς τὸ κοινὸν ἔχθρα ἴδια ἰσχυρὰ φιλεῖ ἐγγίνεσθαι· αὐτὸς γὰρ ἑκα-
 στος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι γνώμησιν τε νικᾷν ἐς ἔχθρα μεγάλα ἀλ- 10
 λήλοισι ἀπικνέονται, ἐξ ὧν στάσεις ἐγγίνονται, ἐκ δὲ τῶν στασίων φόνος,
 ἐκ δὲ τοῦ φόνου ἀπέβη ἐς μοναρχίην, καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε, ὅσῳ ἐστὶ
 4 τοῦτο ἀρίστον. δῆμον τε αὖ ἀρχοντος ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι·
 κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ ἔχθρα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι
 κακοῖσι, φιλαίαι δὲ ἰσχυραί· οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ συγκλύσαντες 15
 ποιεῦσι. τοῦτο δὲ τοιοῦτο γίνεται, ἐς δ' ἂν προστάς τις τοῦ δῆμον τοῦς
 τοιοῦτους παύσῃ· ἐκ δὲ αὐτῶν θωυμάζεται οὗτος δὴ ὑπὸ τοῦ δῆμον, θωυ-
 μαζόμενος δὲ ἂν ὧν ἐφάνη μοναρχος εἶναι· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ οὗτος,
 5 ὥς ἡ μοναρχίη κράτιστον. ἐνὶ δὲ ἐπεὶ πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, κότεν
 ἡμῖν ἡ ἐλευθερίῃ ἐγένετο καὶ τευ δόντος; κότερα παρὰ δῆμον ἢ ὀλιγαρχ- 20
 χίης ἢ μοναρχου; ἔχω τοίνυν γνώμην ἡμέας ἐλευθερωθέντας διὰ ἑνα
 ἀνδρα τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν, χωρὶς τε τούτου πατέρους νόμους μὴ λθεῖν
 ἔχοντας εὖ· οὐ γὰρ ἄμεινον.

AB C TM P(p) DR SV

1 Μεγάβυξος codd., Stob. codd. plur. Μεγάβυξος Stob. cod. unus (v. supra) |
 δὴ ταύτην γνώμην] ταύτην DRSV | εἰσέφερε Mp Ald. | ἀπεδείκνυτο DRSV || 2 δέ
 om. TM | Μεγάβυξος codd. (ζ ex corr. D), Stob. codd. plur. Μεγάβυξος Stob.
 cod. unus || 4 ὑποκειμένων M | τῶν λέγω] τῷ λόγῳ Stob. cod. unus (cf. VII 8 γ 3
 et v. grammaticam meam 111) || 5 τούτων M || φανείη ἂν M | τοιαύτη om. TM |
 χρεώμενος Pp | χρώμενος Stob. || 10 εἰς TM | ἀλλήλοισι μεγάλα M || 11 ἀπικ-
 νέται M | ἀπικνέονται R | στάσεις DRV Stob. | στάσεων DRV Stob. cod.
 unus || 12 διέδεξεν RS Stob. cod. unus | ὅσον Mp Ald. || 13 τε αὖ] δέ M | ἀδύνατον
 Stob. | μὴ] καὶ SV | ἐγγενέσθαι ABCTM | ἐγγίνεσθαι Stob. rel. || 14, 15 τοῖσι
 κακοῖσι om. M || 15 οἱ] οὐ DRV | κείνῳ M | συγκλύσαντες Stob. quod Wesselingio
 duce recepp. edd. συγκλύσαντες RS | συγκλύσαντες TM | συγκλύσαντες rel. ||
 16 ποιεῖν Stob. | τοιοῦτον RSV | τὸ τοιοῦτο C | τοιοῦτο Stob. rel. | γίνεται M |
 προστάσις AB | προστάσης (ss ex corr.) D | προστάτης Stob. || 17 θωυμάζεται
 TM | θανμάζεται Stob. | θωμαζόμενος Stob. cod. unus || 18 δὲ ἂν ὧν ἐφάνη ACP
 DRV | accentum vocis ἂν del. et ἀνεφάνη in mg. adser. A² | δὲ ὧν ἀνεφάνη TM
 ἐφάνη Stob. | μοναρχος εἶναι] ὁ μοναρχος ABCTM | εἶναι μοναρχος Stob.
 19 ἐπεὶ] ἐπὶ (ὑπὸ v. l.) Stob. || 20 τοῦ δῆμου ABCTMP | δῆμον Stob. rel. ||
 21 ἡμέας C || 22 τοιοῦτον RSV | τοιοῦτο Stob. rel.

Γνώμαι μὲν δὴ τρεῖς αὗται προεκέατο, οἱ δὲ τέσσαρες τῶν ἐπτά ἀν- 83
 δρῶν προσέθεντο ταύτη. ὡς δὲ ἐσώθη τῇ γνώμῃ ὁ Ὀτάνης Πέρσῃσι
 ἰσονομίην σπεύδων ποιῆσαι, ἔλεξε ἐς μέσον αὐτοῖσι, τάδε ἄνδρες στα- 2
 σιώται, δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι δεῖ ἓνα γέ τινα ἡμέων βασιλέα γενέσθαι ἥτοι
 5 κλήρω γε λαχόντα ἢ ἐπιτρεψάντων τῶν Περσέων πλήθει, τὸν ἂν ἐκεῖνο
 ἔληται, ἢ ἄλλη τινὶ μηχανῇ. ἐγὼ μὲν νυνὶ μὲν οὐκ ἐναγωνιεῦμαι — οὔτε γὰρ
 ἄρχειν οὔτε ἄρχεσθαι ἐθέλω —, ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπεξίσταμαι τῆς ἀρχῆς,
 ἐπ' ᾧ τε ὑπ' οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι οὔτε αὐτὸς ἐγὼ οὔτε οἱ ἀπ' ἐμεῦ
 αἰεὶ γινόμενοι. τούτου εἰπαντος ταῦτα ὡς συνεχώρεον οἱ ἐξ ἐπὶ τούτοις, 3
 10 οὗτος μὲν δὴ σφι οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ' ἐκ μέσου καθῆστο. καὶ νῦν αὖτε
 ἡ οἰκίη διατελέει μούνη ἐλευθέρῃ ἐοῦσα Περσέων καὶ ἄρχεται τосαῦτα,
 ὅσα αὐτῇ θέλει, νόμους οὐκ ὑπερβαίνουσα τοὺς Περσέων. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν 84
 ἐπτά ἐβουλεύοντο, ὡς βασιλέα δικαιοτάτα στήσονται· καὶ σφι ἔδοξε
 Ὀτάνῃ μὲν καὶ τοῖσι ἀπὸ Ὀτάνεος αἰεὶ γνωμένοις, ἣν ἐς ἄλλον τινὰ τῶν
 15 ἐπτά ἔλθῃ ἢ βασιλῆῃ, ἐξαίρετα δίδοσθαι ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ἔτεος
 ἐκάστου καὶ τὴν πᾶσαν διωρεὴν, ἢ γίνεταί ἐν Πέρσῃσι τιμιωτάτη. τοῦδε
 δὲ εἵνεκεν ἐβούλευσαν οἱ δίδοσθαι ταῦτα, ὅτι ἐβούλευσε τις πρῶτος τὸ
 πρῆγμα καὶ συνέστησε αὐτούς. ταῦτα μὲν δὴ Ὀτάνῃ ἐξαίρετα, τάδε δὲ 2
 ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν· παρίεναι ἐς τὰ βασιλῆα πάντα τὸν βουλόμενον
 20 τῶν ἐπτά ἄνευ ἐσαγγελέος, ἣν μὴ τυγχάνῃ εὐδῶν μετὰ γυναικὸς βασιλεύς,
 γαμέειν δὲ μὴ ἐξείναι ἄλλοθεν τῷ βασιλεῖ ἢ ἐκ τῶν συνεπαναστάντων. περὶ 3
 δὲ τῆς βασιλείης ἐβουλεύσαντο τοιόνδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος ἡλίον ἐπανα-

AB C TM P(p) DR SV

T 22 Eust. II. 1190 (ad T 404) ἴσως ἀφελῶς οὕτω προσφωνήσας τοὺς ἵππους ὁ
 Ἀχιλλεύς, εἰδὼς δὲ τὸν Σάνθον . . ., ὡς εἰκός, κατὰ χρομετισμὸν ὑποφωνήσαντα καὶ
 φθελγόμενον τοῦτο . . . τὸ τοῦ Ἡροδότου εἰπόντος ὅτου ἂν ὁ ἵππος ἡλίον ἐπανατεί-
 λαντος πρῶτος φθελγῇται ἐτεκμηράτο τι ἐντεῦθεν μάντευμα τεχνικῶς περὶ ἑαυτοῦ.
 Io. Zonar. IV 3 (in enarratione cap. 80–87) attice vertit fere ὅτου ἂν — ἐν τῷ
 προαστείῳ γενομένῳ, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιλείαν

1 προσεκέατο DRSV προσέκατο p Ald. προέκατο M | αὗται δὴ προεκέατο (προ-
 κέατο M) τρεῖς TM | τέσσαρες ABTMDRV || 2 ὡς ὁ C | ἐσώθη R || 2–3 σπεύ-
 δων ἰσονομίην Πέρσῃσι M || 4 ἓνα γέ τινα δεῖ M || 5 λαχόντων ABC TM | τῶν C^{ce} SV
 τῷ C^{ce} cett. | ἐὰν DSV || 5,6 ἐκεῖνος ἔληται TDRSV | ἐκεῖνοι ἔλονται M Ald. ||
 6 ἄλλον τινὰ μηχανὴν TM Ald. | ὑμῖν om. M | ἀγωνιεῦμαι TM || 7 θέλω PDR
 SV || 8 ἄρχεσθαι DRSV || 9 γινόμενοι M | ταῦτα om. DRSV | ὡς om. TMpp
 Ald. || 10 ἠγωνίζετο TM || 11 ἐοῦσα μούνη Περσέων ἐλευθέρῃ M | καὶ — 12 Περ-
 σέων haplogr. om. B¹ | καὶ οὔτε ἄρχεται πλὴν τосαῦτα DRSV || 12 θέλῃ C | οὐχ
 MDRV | τοὺς τῶν TMDRSV || 13 στήσονται M || 14 Ὀτάνῃ Mpp Ὀτάνεως
 Ald. | αἰεὶ om. M | ἐς ἐπ' Mp (ut vid.) || 14,15 τῶν ἐπτά om. M || 15 ἔλθοι AB |
 βασιλεῖ D || 16–17 τούτου δὲ εἵνεκα DRSV || 18 δὲ om. R || 19 βασιλεία TM ||
 20 τυγχάνει V || 21 βασιλεῖ ABT | συνασπαστάντων DRSV || 22 ἐβούλευσαν (ex
 haplogr. litterarum το) ABCTMP, cf. Weber BPhW 1941, 235ss. | ὅτου Eust. M |
 ἐπανατέλλοντος ABCTMP ἀνασπαστάντος D¹ Zon. ἐπανατείλαντος D² Eust. rel.

τείλαντος πρώτος φθέγγεται ἐν τῷ προαστίῳ αὐτῶν ἐπιβεβηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληίην.

- 85 Δαρεῖω δὲ ἦν ἵπποκόμος ἀνὴρ σοφός, τῷ ὄνομα ἦν Οἰβάρης· πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐπεῖτε διελύθησαν, ἔλεξε Δαρεῖος, τάδε Ὀϊβαρες, ἡμῖν δέδοκται περὶ τῆς βασιληΐης ποιεῖν κατὰ τάδε· ὅτεν ἂν ὁ ἵππος πρώτος 5 φθέγγεται ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι αὐτῶν ἐπαναβεβηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληίην. νῦν ὧν εἴ τινα ἔχεις σοφίην, μηχανῶ, ὥς ἂν ἡμεῖς σχῶμεν 2 τοῦτο τὸ γέρας καὶ μὴ ἄλλος τις· ἀμείβεται Οἰβάρης τοῖσδε· εἰ μὲν δὴ, ὦ δέσποτα, ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἢ βασιλέα εἶναι ἢ μὴ, θάρσει τούτου εἵνεκεν καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθόν, ὥς βασιλεὺς οὐδεὶς ἄλλος πρὸ σεῦ ἔσται· τοιαῦτα 10 ἔχω φάρμακα· λέγει Δαρεῖος· εἰ τοίνυν τι τοιοῦτον ἔχεις σόφισμα, ὥρη μηχανᾶσθαι καὶ μὴ ἀναβάλλεσθαι, ὥς τῆς ἐπιούσης ἡμέρης ὁ ἀγὼν 3 ἡμῖν ἐστι· ἀκούσας ταῦτα ὁ Οἰβάρης ποιεῖ τοιόνδε· ὥς ἐγίνετο ἡ νύξ, τῶν θηλέων ἵππων μίαν, τὴν ὁ Δαρεῖον ἵππος ἔστεργε μάλιστα, ταύτην ἀγαγὼν ἐς τὸ προάστιον κατέδησε καὶ ἐπήγαγε τὸν Δαρεῖον ἵππον καὶ τὰ 15 μὲν πολλὰ περιῆγε ἀγκοῦ τῇ ἵππῳ ἐγγυρίμπτων τῇ θηλέῃ, τέλος δὲ ἐπῆκε 86 ὀχεῦσαι τὸν ἵππον. ἅμ' ἡμέρῃ δὲ διαφασκούσῃ οἱ ἔξ, κατὰ συνενθήσαντο, παρήσαν ἐπὶ τῶν ἵππων· διεξελαυνόντων δὲ κατὰ τὸ προάστιον, ὥς κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ἐγίνοντο, ἵνα τῆς παροικομένης νυκτὸς κατεδέδετο ἡ 2 θήλεα ἵππος, ἐνθαῦτα ὁ Δαρεῖον ἵππος προσδραμὼν ἐχρεμέτισε· ἅμα δὲ 20 τῷ ἵππῳ τοῦτο ποιήσαντι ἀστραπὴ ἐξ αἰθρῆς καὶ βροντὴ ἐγένετο. ἐπιγενόμενα δὲ ταῦτα τῷ Δαρεῖῳ ἐτελέωσέ μιν ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα· οἱ δὲ καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων προσεκύνηον τὸν Δαρεῖον.

AB C TM P(p) DR SV

14, 16 Greg. Cor. 41 τῆς ὀθλείας τὸ ἰξξαιροῦσι καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο ποιούσιν· Ἡρόδοτος· τῶν θηλέων — μάλιστα, καὶ πάλιν· ἐγγυρίμπτων τῇ θηλέῃ || 22 Thom. Mag. 347 (s. v. σύνθετον) Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· ὥσπερ — τευ γεγόμενα

1 τῷ om. CP | προαστείῳ CTMPDRSV | αὐτῶν cf. Zon. || 2 τὴν Καμβύσῳ βασιληίην DRSV || 5 κατὰ om. DRSV | πρώτος in mg. D¹ om. TMP¹ hab. P^{msp} cett. || 7 ἔχεις p Ald. || 7-8 ἔχωμεν τοῦτο γέρας DRSV || 9 ἡ¹ εἰ M | βασιλέα M | θάρσει CTP θάρσει** M | εἵνεκα M Ald. || 10 καὶ οὐ θυμὸν R || 10-11 τοιαῦτα ἔχω φάρμακα om. M || 12 ἡμέρας B | ὁ om. DRSV || 13 ἔστω ἡμῖν TM | ἐγένετο D | ἡ om. MDRSV || 14 θηλέων Pp (v. praef. XII s.) | μίαν M Ald. || 15 εἰς RV | προάστιον A²CTMPDRSV || 16 περιῆγαγε ABC TM | ἐγγυρίμπτων TDRSV ἐγγυρίμπτων Greg. Cor. rell. | θηλεῖ D || 17 τὸν τὴν M Ald. | διαφασκούσῃ D διαφανσκούσῃ RSV || 18 παρήσαν D²RSV παρήσαν D¹ | διελαυνόντων SV | κατὰ (i. e. κατ' α) A | προάστιον A²CTMPDRSV || 19 ἐγένοντο M Ald. | ἐδέδετο M || 20 ἵππος² ἵππῳ R | ἐχρεμέτισε C^{ac} || 21 αἰθρῆς DRSV || 23 γινόμενα M | καταθορόντες T καταθορόντες (ex καταθορόντες potuit nasci) RV | προσεκύνηον μιν τὸν Δαρεῖον ὥς βασιλέα (βασιλῆα Ald.) M Ald.

Οἱ μὲν δὴ φασὶ τὸν Οἰβάρεα ταῦτα μηχανήσασθαι, οἱ δὲ τοιαύδε (καὶ γὰρ 87
ἐπ' ἀμφοτέρω λέγεται ὑπὸ Περσέων), ὥς τῆς ἵππου ταύτης τῶν ἄρθρων
ἐπιφανύσας τῇ χειρὶ ἔχει αὐτὴν κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, ὥς δὲ ἅμα τῷ
ἡλίῳ ἀνιόντι ἀπίεσθαι μέλλειν τοὺς ἵππους, τὸν Οἰβάρεα τοῦτον ἐξείραντα
5 τὴν χεῖρα πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας προσενεῖκαι, τὸν δὲ
αἰσθόμενον φοιμάσασθαι τε καὶ χρεμετίσαι.

Δαρείος τε δὴ ὁ Ὑστάσπεος βασιλεὺς ἀπεδέδεκτο, καὶ οἱ ἦσαν ἐν τῇ 88
Ἀσίῃ πάντες κατήκοοι πλὴν Ἀραβίων Κύρου τε καταστρεφάμενον καὶ
ὑστερον αὖτις Καμβύσεω. Ἀράβιοι δὲ οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ
10 Πέρσῃσι, ἀλλὰ ξεῖνοι ἐγένοντο παρέντες Καμβύσεα ἐπ' Αἴγυπτον· ἀεκόν-
των γὰρ Ἀραβίων οὐκ ἂν ἐσβάλοιεν Πέρσαι ἐς Αἴγυπτον. γάμονος τε τοὺς 2
πρώτους ἐγάμει Πέρσῃσι ὁ Δαρείος, Κύρου μὲν δύο θυγατέρας, Ἄτοσ-
σάν τε καὶ Ἀρτυστῶνν, τὴν μὲν Ἄτοσσαν προσνυμφήσασαν Καμβύσῃ τε
τῷ ἀδελφεῷ καὶ αὖτις τῷ μάγῳ, τὴν δὲ Ἀρτυστῶνν παρθένον. ἐτέρην 3
15 δὲ Σμέρδιος τοῦ Κύρου θυγατέρα ἔγημε, τῇ οὖνομα ἦν Πάρμυς· ἐλέγετο
δὲ καὶ τὴν τοῦ Ὑτάneos θυγατέρα, ἣ τὸν μάγον κατὰδην ἐποίησε. δυνά-
μιός τε πάντα οἱ ἐπιμπλέατο. πρῶτον μὲν νυν τύπον ποιησάμενος λίθινον
ἔστησε· ζῶον δὲ οἱ ἐνὴν ἀνὴρ ἵππεύς, ἐπέγραψε δὲ οἱ γράμματα λέγοντα,
τάδε Δαρείος ὁ Ὑστάσπεος σὺν τε τοῦ ἵππου τῇ ἀρετῇ (τὸ οὖνομα λέγων)
20 καὶ Οἰβάρεος τοῦ ἵπποκόμου ἐκτίησάτο τὴν Περσέων βασιληίην.

Ποιήσας δὲ ταῦτα ἐν Πέρσῃσι ἀρχὰς κατεστήσαστο εἴκοσι, τὰς αὐτοὶ 89
καλέουσι σατραπείας· καταστήσας δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ ἄρχοντας ἐπιστήσας

AB C TM P(p) DR SV

T 9 Eust. Dion. 933 οὗτω πολλὸς αὐτοῦ λιβανωτός, ὥστε χίλια τέλαντα λιβανωτοῦ
(97, 5) οἱ Ἀράβιοι ἦγον τῷ βασιλεῖ ἐκόντες· οὐ γὰρ κατήκουσαν τοῖς Πέρσαις, ὥς
φησιν Ἡρόδοτος, ἐπὶ δουλοσύνῃ, ἀλλὰ ξεῖνοι ἐγένοντο. λέγει δὲ ὁ αὐτός καὶ ἐν μόνῃ
τῇ Ἀραβίᾳ φύεσθαι λιβανωτὸν καὶ σμύρνην καὶ κασίαν καὶ κιννάμωμον καὶ λήδανον
(107, 1), ὅπερ, φησὶν, Ἀράβιοι καλοῦσι λάδανον (112)

■ Λέξ. φοιμάσασθαι· φρονάσασθαι, φηῖσαι. Suid. φοιμάσασθαι· παρὰ Ἡροδότῳ τὸ
φρονάσασθαι, πεφουσησθαι

3 χειρὶ T | ἔχει TMPSV | τῇσι τοῖσιν RV | τισιν(ν) TM || 4 ἀπίεσθαι DRSV |
ἐξείραντα B² | ἐξείραντα M | ἐξείραν SV || 5 πρὸς τοὺς Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆ-
ρας ἐνεῖκαι M | προσενεῖκαι πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας D^c | προσενεῖκει
πρὸς τοῦ Δαρείου ἵππου τοὺς μυκτῆρας D^{ac} RSV || ■ φοιμάσασθαι SV || 10 ξεῖνοι
Eust. | ἀεκόντων — 11 Αἴγυπτον om. M || 11 ἐσβάλλουεν pD Ald. || 12 δύο] δὴ
CP¹ | δύο P² p cett. || 14 ἀδελφῷ M || 15 ἐλέγετο (sc. γῆμαι) | ἔσχε ABC TMP ||
16 Ὑτάneo Pp Ald. || 17 τε οἱ πάντα MDRS | τε πάντα V | ἐπιμπλέατο ABC | ἐμ-
πιμπλέατο Mp | τύπον ποιησάμενος λίθον ABC T | λίθον ποιησάμενος τύπον M ||
18 οἱ² om. ABC TMPV¹, in fine lin. add. V || 18, 19 λέγον^{τα} τάδε (τα supra lin. add.
nescio quae man.) A || 19 τὸ] τοῦ RV || 21 Πέρσῃσι, σιν supra lin. add. prima
ut vid. man. A || 22 τὰς om. DRSV

ἐτάξατο φόρους οἱ προσιέναι κατὰ ἔθνεα τε καὶ πρὸς τοῖσι ἔθνεσι τοὺς
 πλησιοχώρους προστάσσων καὶ ὑπερβαίνων τοὺς προσεχέας τὰ ἑκατέρω
 2 ἄλλοισι ἄλλα ἔθνεα νέμων. ἀρχὰς δὲ καὶ φόρων πρόσσodon τὴν ἐπέτειον
 κατὰ τάδε διεῖλε· τοῖσι μὲν αὐτῶν ἀργύριον ἀπαγινέουσι εἴρητο Βαβυ-
 λώνιον σταθμὸν τάλαντον ἀπαγινέειν, τοῖσι δὲ χρυσίον ἀπαγινέουσι
 Εὐβοϊκόν. (τὸ δὲ Βαβυλώνιον τάλαντον δύναται Εὐβοϊδας ἑβδομήκοντα
 3 μνέας.) ἐπὶ γὰρ Κύρου ἀρχοντος καὶ αὐτὶς Καμβύσῃ ἦν κατεστηκὸς
 οὐδὲν φόρον πέρι, ἀλλὰ δῶρα ἀγίνεον· διὰ δὲ ταύτην τὴν ἐπίταξιν φόρου
 καὶ παραπλήσια ταύτῃ ἄλλα λέγουσι Πέρσαι, ὡς Δαρεῖος μὲν ἦν ἀπῆλος,
 Καμβύσης δὲ δεσπότης, Κύρος δὲ πατήρ, ὁ μὲν ὅτι ἑκαπήλευε πάντα τὰ
 10 πρήγματα, ὁ δὲ ὅτι χαλεπὸς τε ἦν καὶ ὀλίγωρος, ὁ δὲ ὅτι ἥπιός τε καὶ
 ἀγαθὰ σφι, τὰ ἐμχανήσατο.

90 Ἀπὸ μὲν δὴ Ἰόνων καὶ Μαγνήτων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ καὶ Αἰολέων καὶ
 Καρῶν καὶ Λυκίων καὶ Μιλήνων καὶ Παμφύλων (εἰς γὰρ ἦν οἱ τετα-
 γμένος οὗτος φόρος) προσῆε τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίον· οὗτος μὲν δὴ 15
 πρῶτός οἱ νομὸς κατεστήκεε.

AB C TM P(p) DR SV

(Δαρεῖος τοῖς ἐπ' αὐτῷ ἔθνεσι φόρους πρῶτος ἐπέταξε καὶ Φ solus) διὰ ταύτην
 (δὲ \mathfrak{A} solus) τὴν ἐπίταξιν (τοῦ φόρου \mathfrak{A} solus) — ἐμχανήσατο (89, 3) exc. floril.
 $\mathfrak{A}\Phi$ Ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου λέγουσι, ὡς Δαρεῖος — ἐμχανήσατο (89, 3)
 Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXI

T 6 Poll. IX 86 τὸ μὲν Ἀττικόν (scil. τάλαντον) ἐξήκοντα μνᾶς εἶχε, τὸ δὲ Βαβυ-
 λώνιον ἑβδομήκοντα || 8—12 Suid. s. v. Κύρος: Ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου —
 ἐμχανήσατο || 10—12 Eust. Od. 1433 (ad β 47) σημειῶσαι δὲ εἰς τὸ 'πατὴρ ὡς
 ἥπιος ἦν' καὶ τὸ τοῦ Ἡροδότου τὸ Καμβύσης μὲν δεσπότης, Κύρος δὲ πατήρ, ὁ μὲν
 ὅτι χαλεπὸς ἦν καὶ ὀλίγωρος, ὁ δὲ ὅτι ἥπιος καὶ ἀγαθὰ σφίσιν ἐμχανήσατο, ἦτοι
 τοῖς Πέρσαις. id. II. 317 (ad B 669) διὸ καὶ παρ' Ἡροδότην Καμβύσης μὲν δεσπότης,
 Κύρος δὲ πατήρ τοῖς Πέρσαις ἦν· ὁ μὲν γὰρ ἀργίως ἤραξε, ὁ δὲ ἥπιως

1 οἱ φόρους DRSV | τοῖσι| τοῖτοισι C || 2—3 τὰ ἑκατέρω ἀλλήλοισι ἄλλα TM
 Ald. ἄλλοισι ἄλλα τὰ ἑκατέρω D ἄλλοισι ἄλλα τὰ ἑκατέρω RSV || 3 δὲ om.
 DRSV | φόρον Tmp | ἐπέτειον DRSV || 4 κατὰ τάδε| κατὰ δὲ DRSV | ἀργύ-
 ρεον C | εἴρητο — 5 ἀπαγινέουσι haplogr. om. C | εἴρητο DRSV | Βαβυλώ-
 νειον M || 5 χρυσίον AB || 6 Εὐβοϊκόν Cmp^p | <ὀκτὼ καὶ> ἑβδομήκοντα Reitz,
 sequ. Stein Hude, ut ratio oar. 95 exposita exaequaretur, sed v. quae ibi adnota-
 vimus || 7 κ' αὐτῆς D^{ac} 2' αὐτῆς D^cR 7' αὐτῆς SV | κατεστηκὸς RV | κα-
 εἰσεως S || 8 ἐπίταξιν τοῦ φόρου ABCTMP \mathfrak{A} Const., Suid. cf. Φ || 9 ταύτῃ ἄλλα
 ABCTMP Φ ἄλλα ταύτῃ \mathfrak{A} rell. || 10 δὲ¹ om. M | πάντα τὰ ABCTMP $\mathfrak{A}\Phi$ Const.,
 Suid. πάντα S τὰ πάντα DRV || 11 ἦν Φ 12 ἦν \mathfrak{A} rell. | ὅτι² om. TP Suid.
 hab. floril. $\mathfrak{A}\Phi$ || 12 σφι τὰ ABCTM Suid., Const. σφίσιν τὰ $\mathfrak{A}\Phi$ Eust. σφι πάντα
 rell. | ἐμχανήσατο Eust. || 13 τῶν om. DRV || 14 Μηλήνων ABCTMP | οἱ| ὁ RM
 (ut vid.) || 15 φόρος οὗτος CTMP | προσῆε ACTMP προσείη B || 15—16 ὁ μὲν
 δὴ πρῶτος οὗτος οἱ νομὸς ABT ὁ μὲν δὴ πρῶτος οὗτος νομὸς C ὁ μὲν δὴ πρῶτος
 οἱ νομὸς οὗτος M

Ἀπὸ δὲ Μυσῶν καὶ Λυδῶν καὶ Λασονίων καὶ Καβαλίων καὶ Ὑτενέων πεντακόσια τάλαντα· δεύτερος νομὸς οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Ἑλλησποντίων τῶν ἐπὶ δεξιὰ ἐσπλέοντι καὶ Φρυγῶν καὶ Θρηάκων 2 τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ καὶ Παφλαγόνων καὶ Μαριανδυνῶν καὶ Συρίων ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ἦν φόρος· νομὸς τρίτος οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Κιλικίων ἵπποι τε λευκοὶ ἐξήκοντα καὶ τριηκόσιοι, ἐκάστης ἡμέ- 3 ρης εἰς γινόμενος, καὶ τάλαντα ἀργυρίου πεντακόσια· τούτων δὲ τεσσα- ράκοντα μὲν καὶ ἑκατὸν ἐς τὴν φρουρέουσιν ἵππον τὴν Κιλικίην χώραν ἀναισιμοῦτο, τὰ δὲ τριηκόσια καὶ ἐξήκοντα Λαρεῖω ἐφοῖτα· νομὸς τέταρ- 10 τος οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Ποσιδηλίου πόλιος, τὴν Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω οἶκισε ἐπ' οὗ- 91 ροισι τοῖσι Κιλικίων τε καὶ Σύρων – ἀρξάμενον ἀπὸ ταύτης μέχρι Αἰγύπ- του, πλην μοίρης τῆς Ἀραβίων (ταῦτα γὰρ ἦν ἀτελέα), πεντήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα φόρος ἦν· ἔστι δὲ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ Φοινίκη τε πᾶσα 15 καὶ Συρία ἡ Παλαιστίνη καλεομένη καὶ Κύπρος· νομὸς πέμπτος οὗτος.

Ἀπ' Αἰγύπτου δὲ καὶ Λιβύων τῶν προσεχέων Αἰγύπτῳ καὶ Κυρήνης 2 τε καὶ Βάρκης (ἐς γὰρ τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αὗται ἐκεκοσμέατο) ἑπτα- κόσια προσῆε τάλαντα πάρεξ τοῦ ἐκ τῆς Μοίριος λίμνης γινομένου ἀρ- γυρίου, τὸ ἐγένετο ἐκ τῶν ἰχθύων· τούτου τε δὴ χωρὶς τοῦ ἀργυρίου καὶ 3 20 τοῦ [ἐπιμετρομένου] σίτου προσῆε τὰ ἑπτακόσια τάλαντα (πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας σίτου Περσέων τε τοῖσι ἐν τῷ Λευκῷ Τείχεϊ τῷ

AB C TM P(p) DR SV

T 1 Steph. Byz. Ὑτεννα· πόλις Λυκίας, ὁ οἰκῆτωρ Ὑτεννεὺς

1 Ἀλυσονίων ABCTMP | Καβαλέων Stein (cf. VII 77) | Ὑτενέων e Steph. Byz. recep. Stein, sequ. Hude Ὑτενέων ABCTMP Ἀδτενέων DR Ἀδτενέων SV || 2 τάλαντα ἀργυρίου M || 3 εἰσπλέοντι DRV || 4 Μαριανδυνῶν TM Μαριαν- δυνῶν P Ald. | καὶ Ἀσσυρίων T om. M || 5 τριηκόσια] τριήκοντα DRV | ἦν τάλαντα P | ἦν τάλαντα ἦν C | φόρον V | οὗτος τρίτος TM || 6–7 ἡμέρας ἧς γινόμενος T || 7 εἰς γινόμενος expunctum M | δὲ om. DRSV | τεσσαράκοντα CMD¹ RV || 8 μὲν καὶ P^cp DRSV μὲν P^{ac} cett. | φρουρέουσιν] φορέουσιν RSV || 9 ἀναι- σιμοῦτο] ai ex corr. D ἀναισιμοῦτο vel sim. R ἀναισιμοῦντο (quod ex ἀσιμῶτο vel sim. potuit nasci) TMP | καὶ om. DRSV | νομὸς (vel νόμος) ἐφοῖτα DRSV || 11 Ποσιδηλίου ABCTMP | πόλεος M πόλεος Ald. | οὖρεσι TM Ald. || 12 Κιλι- κίων ABC || 14 τάλαντα om. DRSV || 15 ἡ om. DRV | οὗτος πέμπτος TM || 16 Αἰγύπτου D | καὶ² om. ABCTMP || 17 τὸν γὰρ Αἰγυπτίων DRSV | ἐκοσμέατο AB κε supra lin. add A man. post. ἐκοσμέατο M || 18 προσῆε ABCTMP | Μόριος MRSV | γενομένου RV || 19 τούτου δὲ δὴ TMDRSV τούτου δὲ B || 20 ἐπι- μετρομένον seclusi (dialecto obstat nihilque est nisi ad σίτον ex eis quae sequun- tur apposita explicatio) μετρομένον ABCTM | προσῆε ABCTMP | τὰ om. ABCTMP || 20–21 πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας σίτου scripsi πρὸς γὰρ δυοκαί- δεκα μυριάσι AB πρὸς γὰρ δυοκαίδεκα μυριάσι CTM σίτον γὰρ δυώδεκα μυριάσι PDRSV σίτον γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας propos. Reiske, sequ. Stein Hude

ἐν Μέμφι κατοικημένοισι καταμετρέουσι καὶ τοῖσι τούτων ἐπικούροισι)· νομὸς ἕκτος οὗτος.

- 4 Σατταγῶναι δὲ καὶ Γανδάριοι καὶ Λαδίκαι τε καὶ Ἀπαρύται ἐς τὸν τεταγμένοι ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον· νομὸς οὗτος ἕβδομος.

Ἀπὸ Σούσων δὲ καὶ τῆς ἄλλης Κισσίων χώρας τριηκόσια· νομὸς ὄγδοος οὗτος.

- 92 Ἀπὸ Βαβυλῶνος δὲ καὶ τῆς λοιπῆς Ἀσσυρίης χίλιά οἱ προσῆε τάλαντα ἀργυρίου καὶ παῖδες ἑκτομῖαι πεντακόσιοι· νομὸς ἑννατος οὗτος.

Ἀπὸ δὲ Ἀγβατάνων καὶ τῆς λοιπῆς Μηδικῆς καὶ Παρικανίων καὶ 10 Ὀρθοκορυβαντίων πεντήκοντά τε καὶ τετρακόσια τάλαντα· νομὸς δέκατος οὗτος.

- 2 Κάσπιοι δὲ καὶ Πανσίκαι καὶ Παντίμαθοί τε καὶ Δαρεῖται ἐς τὸν συμφέροντες διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον· νομὸς ἐνδέκατος οὗτος.

Ἀπὸ Βακτριανῶν δὲ μέχρι Αἰγλῶν ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα 15 φόρος ἦν· νομὸς δυωδέκατος οὗτος.

- 98 Ἀπὸ Πακτυνῆς δὲ καὶ Ἀρμενίων καὶ τῶν προσεχέων μέχρι τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου τετρακόσια τάλαντα· νομὸς τρίτος καὶ δέκατος οὗτος.

- 2 Ἀπὸ δὲ Σαγαρτίων καὶ Σαραγγέων καὶ Θαμαναίων καὶ Οὐτίων καὶ Μύκων καὶ τῶν ἐν τῇσι νήσοισι οἰκούντων τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ, ἐν 20 τῇσι τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίξει βασιλεύς, ἀπὸ τούτων πάντων ἑξακόσια τάλαντα ἐγίνετο φόρος· νομὸς τεσσαρεσκαίδέκατος οὗτος.

AB C TM P(p) DR SV

T 13 Steph. Byz. Κάσπειρος· πόλις Πάρθων προσεχῆς τῇ Ἰνδικῇ· Ἡρόδοτος γ'. τὸ ἐθνικὸν Κάσπριοι, ὡς Διονύσιος ἐν γ' Βασιλικῶν. cf. quae ad 102. 1 laudantur || 19 Steph. Byz. Θαμαναῖοι· ἔθνος Πέρσαις ὑπήκοον· Ἡρόδοτος τριτή

2 οὗτος om. SV || 3 Σατταγῶναι DRSV | δὲ om. C | Γανδάρειοι DR | τε] δὲ ABCP^{ac} om. M | Ἀπαρύται M || 4 νομὸς δὲ οὗτος ABCTMP || 6 δὲ om. D || 6.7 οὗτος ὄγδοος RSV || 8 Ἀσσυρίης χώρας οἱ M Ald. || 9 ἑννατος ABC ἑννατος TM || 10 Ἀγβατάνων CTMP | Παρικανίων MDRSV Παρικανίων p Ald. || 11 Ὀρθοκορυβαντίων C Ὀρθοκορυβάντων PDRSV | τε om. M || 13 Κάσπιοι] v: quae e Steph. laudantur | Πανσίκαι καὶ] καὶ del. nescio quae man. A Πανσί και RV Πανσοὶ καὶ S Πανσίκαι cett. | τε om. M | τοῦτο DRSV || 15 δὲ Βακτριανῶν DRSV | Αἰγλῶν DRSV || 16 δωδέκατος ABCTM || 17 Πακτυνῆς DRSV Πακτυνῆς cett., cf. IV 44, 2 | τοῦ om. M || 19 Σαγαρτίων ABCTM | Σαραγγέων ABCTMP, cf. R. Schmitt ZDMG 117, 1967, 124s. qui Δεράγγας (Strab. XV 9s.) confert || 20 Μύκων M Ald. | ταῖσι ABCT τοῖσι V | νήσοις RV | τῶν] τ*** M τῇσι propos. Herold secl. Legrand || 21 καλεομένους T || 22.23 οὗτος τεσσαρεσκαίδέκατος M τέταρτος καὶ δέκατος οὗτος PDRSV

Σάκαι δὲ καὶ Κάσπιοι πεντήκοντα καὶ διηκόσια ἀπαγίνεον τάλαντα· 3
νομὸς πεντεκαίδεκατος οὗτος.

Πάρθοι δὲ καὶ Χωράσμιοι καὶ Σόγδοι τε καὶ Ἀρειοὶ τριηκόσια τάλαντα·
νομὸς ἕκτος καὶ δέκατος οὗτος.

5 Παρικάνιοι δὲ καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας τετρακόσια τάλαντα ἀπ-
αγίνεον· νομὸς ἑβδομος καὶ δέκατος οὗτος.

Ματιηροῖσι δὲ καὶ Σάσπειρσι καὶ Ἀλαροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο
τάλαντα· νομὸς ὄγδος καὶ δέκατος οὗτος.

Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρωσι καὶ Μοσσυνοίοισι καὶ 2
10 Μαρσὶ τριηκόσια τάλαντα προεῖρητο· νομὸς εἵνατος καὶ δέκατος οὗτος.

Ἰνδῶν δὲ πληθὺς τε πολλῶ πλείστον ἐστὶ πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν,
ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ
τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος.

Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλόμενον 95
15 τάλαντον γίνεται τεσσαράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακισχίλια τάλαντα·
τὸ δὲ χρυσίον τρισκαίδεκαστάσιον λογιζόμενον, τὸ ψῆγμα εὐρίσκεται ἐν
[Εὐβοϊκῶν] ταλάντων ὀγδῶκοντα καὶ ἑξακοσίῳ καὶ τετρακισχιλίῳ.

AB C TM P(p) DR SV

T 3 Steph. Byz. Χωρασμίη· πόλις πρὸς ἑὼ Πάρθων. καὶ Ἡρόδοτος τρίτη· Πάρ-
θοι — Σόγδοι, καὶ πάλιν· τοῦτο τὸ πεδίον ἦν ποτε Χωρασμίῳ (117, 1) || 7 Steph.
Byz. Ἀλαρόδιοι· ἔθνος περὶ τὸν Πόντον, ὡς Ἡρόδοτός φησιν

1 Σάκαι M Σάκαι C | ἀγίνεον ABCTM || 2 πέμπτος καὶ δέκατος PDRSV |
οὗτος om. M || 3 Χωράσμιοι D | τε om. M | Ἀρειοὶ DRV | τριακόσια D || 5 Πα-
ρικάνιοι — οὗτος haplogr. om. CM || 7 Ματιηροῖσι CTP | δὲ om. pS | Σά-
σπεισι R Σάρπειρσι ABP Σάρσπειρσι C Σαρπείρσι T Σαρπείρσοι M | καὶ
καὶ Ἀλαροδίοισι C || 9 Μοσσυνοίοισι CPRSV Μόσχοσσυνοίοισι D || 10 Μάρσοισι
ABC Μάρσσοι Pp Μαρσσοῖσι S Μάρδοισι M Ald. Μάρδοισι T |
προεῖρητο· νόμος οὗτος ὄγδος καὶ δέκατος· Ματιηροῖσι δὲ καὶ Σαρπείρσοι καὶ Ἀλα-
ροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο τάλαντα· νόμος οὗτος εἵνατος καὶ δέκατος M || 11 δὲ
om. RV | πλείον M || 14 Εὐβοικὸν CPM | συμβαλλόμενον MS Ald. || 15 γίνεται
εἶναι ABCTM | τεσσαράκοντα καὶ πεντακόσια CTMRV ὀγδῶκοντα καὶ δεκά-
σια in ras. S¹ θωπ¹ (i. e. 9880) S^{ms} (v. quod sequitur) || 17 Εὐβοικῶν CTMP
seclusi (quod iam consideraverat Legrand) talique pacto facile fere ad rationem
advenias illorum 14560 talentorum infra dictorum: tributa omnia undeviginti tri-
buum 7600 efficiunt talenta Babylonia, ad quae trecentis sexaginta Dario e
quarta satrapia pensis necnon alteris trecentis sexaginta pulveris aurei additis
habes 8100 pondo talenta (Babylonia) quae secundum proportionem cuius mentio
fit cap. 89, 3 (i. e. 7 : 6) 9500 fere efficiunt Euboica (l. 15); ad 9540 indicata si ad-
dis duodecies trecena sexagena, ut respectus habeatur pretio quanto ab argento
differt pulvis aureus, i. e. 4320 talenta Babylonia sive 5040 Euboica, ad 14580
pervenis talenta Euboica, qui numerus ab illis 14560 minime distat (quia Hdt.
minora quam talenta negligit, v. infra) multoque utique minus quam qui obtineri
potuit numeralibus a cap. 89 usque ad hunc locum in edd. emendatis

- 2 τούτων ὧν πάντων συντιθεμένων τὸ πλήθος Εὐβοϊκὰ τάλαντα συνελέγετο
 ἐς τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια καὶ τετρακισχίλια καὶ πεντακόσια
 96 καὶ ἐξήκοντα (τὸ δ' ἔτι τούτων ἔλασσον ἀπείεις οὐ λέγω)· οὗτος Δαρείῳ
 προσῆε φόρος ἀπὸ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν· προΐοντος
 μέντοι τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ νήσων προσῆε ἄλλος φόρος καὶ τῶν ἐν τῇ 5
 2 Εὐρώπῃ μέχρι Θεσσαλίας οἰκημένων· τοῦτον τὸν φόρον θησανρῶζει βασι-
 λεὺς τρόπῳ τοιῷδε· ἐς πίδονος κεραμίονος τήξας καταχέει, πλήσας δὲ τὸ
 ἄγγος περιαιρῶει τὸν κέραμον· ἐπεὰν δὲ δεηθῇ χρημάτων, κατακόπτει
 τοσοῦτο, ὅσον ἂν ἐκάστοτε δέηται.
- 97 Αἴται μὲν νῦν ἀρχαί τε ἦσαν καὶ φόρων ἐπιτάξεις· ἡ Περσίς δὲ χώρα 10
 μόνῃ μοι οὐκ εἴρηται δασμοφόρος, ἀτελέα γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν.
 2 οἶδε δὲ φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον· Αἰθίοπες οἱ
 πρόσουροι Αἰγύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύνων ἐπὶ τοὺς μακροβίους
 Αἰθίοπας κατεστρέψατο· οἱ περὶ τε Νύσῃν τὴν ἰσθὴν κατοικῆνται καὶ τῷ
 Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς δορτάς· οὗτοι (οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι 15
 τούτοις) σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ, τῷ καὶ οἱ Καλλαντίαι Ἰνδοί,
 3 οἰκήματα δὲ ἔκτηται κατάγαια· οὗτοι συναμφοότεροι διὰ τρίτον ἔτεος
 ἀγίνεον — ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ — δύο χοίνικας ἀπύρον χρυ-

AB C TM P(φ) DR SV

T 12 s. Eust. Od. 1386 (ad α 23) ἔτεροι... μεταγόνων αὐτοῦς (i. e. τοὺς Αἰθίοπας)
 τῇ ἱστορίᾳ καὶ καταγόνων ἐπὶ τὰ πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ τῆς Λιβύης ἐσχατὰ βόρεια· ὧν
 μέμνηται καὶ Ἡρόδοτος λέγων· Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτου || 17—p. 317, 2 Plin.
 N. H. XII 17—18 *unam e peculiaribus Indiae Vergilius celebravit hebenum ...*
Herodotus eam Aethiopiae intellegi maluit in tributi vicem regibus Persidis e materia
eius centenas phalangas tertio quoque anno pensitasse Aethiopas cum auro et ebore
prodendo; non omittendum id quoque, videnos dentes elephantorum grandes, quoniam
ita significavit Aethiopas ea de causa pendere solitos

1 Εὐβοϊκὰ CMP || 4 προσῆει ABCTMP | τε τῆς M Ald. | προσΐοντος DR
 SV || 5 προσῆει M || 6 οἰκεομένων TM Ald. | τοῦτον] τοσοῦτον M | τὸν
 τὸ Α' ν add. prima ut vid. man. A || 7 κεραμίονος CTPp κεραμέους M
 Ald. | καταγγέει DRV || 8 ἄγγος καὶ περιαιρῶει DRSV || 9 τοσοῦτον CMD
 RSV | ὅσον TMD | ἐκάστον τε A ἐκάστοτε V^{ac} || 10 νῦν] γὰρ TM om. AB
 CP | φόρον C | ἐπιτάξεις DRV || 12 Αἰθίοπες om. TM || 13 Αἰγύπτου D
 Eust. || 14 ante οἱ puncto distincti indicans illos qui circum Nysam incolunt
 non fuisse Aethiopas (cf. qua ratione l. 15 interpunximus) | Νήσων C Νήσ-
 σον P^{ac} Νύσσην T Νίσσην p^{ac} Νίσσην M Ald. || 15 quoad parenthesin cf. quod
 ad l. 14 adnotavimus; sunt qui pro ratione geographica οἱ — 17 κατάγαια secludi
 malint, cf. Legrand REA 40, 1938, 227 || 16 χρέονται Pp | τῷ αὐτῷ] τούτῳ
 DRSV | καὶ om. DRSV | Καλαντίαι CPp Καλανδῖαι TM Καλλίται D
 Καλλισταί RSV || 17 κέκτηται ABDRSV | κατάγαια RSV || 18 μέχρι MPDRSV |
 ἀπύρον C

σίου καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένον καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ
 ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι. Κόλχοι δ' ἐτάξαντο ἐς τὴν δωρεὴν 4
 καὶ οἱ προσεχέες μέχρι Κανκάσιος ὄρεος — ἐς τοῦτο γὰρ τὸ ὄρος ὑπὸ
 Πέρσῃσι ἄρχεται, τὰ δὲ πρὸς βορρῇν ἄνεμον τοῦ Κανκάσιος Περσέων
 5 οὐδὲν ἔτι φροντίζει —, οὔτοι ὦν δῶρα, τὰ ἐτάξαντο, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ διὰ
 πενταετηρίδος ἀγίνεον, ἑκατὸν παῖδας καὶ ἑκατὸν παρθένους. Ἀράβιοι δὲ 5
 χίλια τάλαντα ἀγίνεον λιβαντοῦ ἀνὰ πᾶν ἔτος. ταῦτα μὲν οὔτοι δῶρα
 πάρεξ τοῦ φόρου βασιλείᾳ ἐκόμιζον· τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ 98
 Ἰνδοί, ἀπ' οὗ τὸ πῆγμα τῷ βασιλείᾳ κομίζουσι τὸ εἰρημένον, τρόπῳ τοιῷδε
 10 πῶνται· ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ψάμμος. τῶν 2
 γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ περὶ ἄτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἥῳ καὶ
 ἥλιον ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί· Ἰνδῶν γὰρ τὸ
 πρὸς τὴν ἥῳ ἐρημὴ ἔστι διὰ τὴν ψάμμον.

II

Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν 3
 15 νομάδες εἰσὶ, οἱ δὲ οὗ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ
 ἰχθυῖας σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμενοι,
 καλάμουν δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιεῖται. οὔτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν 4

AB C TM P(p) DR SV

T 7 Eust. Dion. 933: v. quae ad 88, 1 laudavimus. Plin. N. H. XII 80 [Herodotus] *tradit singula milia talentum annua turis pensitasse Arabas regibus Persarum* || 16—17 Eust. Dion. 1167 λέγεται . . . ὅτι ἰχθυοφαγοῦσι πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν ὠμούς ἰχθυῖας σιτούμενοι . . . καὶ ὅτι οἱ ἰχθυοφάγοι πλοῖα ποιοῦνται καλάμυνα καὶ ὅτι ἐν γόνυ καλάμουν πλοῖον ἀπαρτίζει, ὥς φησιν Ἡρόδοτος

1 Eust. II. 469 (ad Δ 250ss.) φάλαγγες . . . παρὰ τὰ φαλάγγια, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. οὗτοι δὲ παρ' ἐκείνους ἑκαλοῦντο τὰ ξύλα, ὅθεν αἱ στρατιωτικαὶ φάλαγγες, ἐπειδὴ ξύλοις οἱ παλαιοὶ . . . ἐμάχοντο . . . Ἡρόδοτος δὲ ἐβένον φάλαγγας πρὸς τὴν

1 διηκοσίας] cf. Plin. | ἐβένον ABC²T ἐδένον M || 2 μεγάλους om. M | δ' ἐτάξαν οἱ ABCTMP δὲ <τὰ> ἐτάξαντο propos. Reiske, sequi. Hude δὲ ταξάμενοι Stein Legrand; resumitur tamen vocibus οὔτοι ὦν (5) neque igitur necesse est illa ad verbum congruere, praesertim cum nonnumquam in sententiis post parenthesin resumptis aliquantulum invenias anacoluthum | εἰς AB || 3 τοῦ Κανκάσιος M Ald. Κανκάσιο RSV | ὄρεος CTMPD^c | ὄρος CTMPD^c || 4 βορρῇν DRSV || 5 φροντίζειν C | τὰ om. M | ἂ ἔτι M | ἐμεῦ M Ald. μὲν R || 6 πενταετηρίδος D || 7 λιβαντοῦ R | ἔτεος RV | μὲν] μὲν οὖν M μὲν ὦν Ald. || 8 κομίζουσι τὸ εἰρημένον οἱ Ἰνδοὶ κομίζουσι τὸ εἰρημένον DRSV τὸ εἰρημένον κομίζουσι Pp τὸ εἰρημένον ABCT τὸ εἰρημένον τῷ βασιλεί M || 11 καὶ¹ om. ABCTMD¹ || 12 Ἰνδοί om. ABCTM || 13 τὴν²] τὸν TM || 14 ad divisionem libri v. praef. LIX || 15 Ἑλλῃων D || 16 ὀρμώμενοι Pp ὀρμώμενοι CTM || 17 ἕκαστον πλοῖον M

φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνῃν· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ
 κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον καταπλέξαντες ὥς θύορηκα ἐνδό-
 99 νουσι. ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἧῷ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσὶ, κρεῶν
 ἐδεσται ὤμων, καλέονται δὲ Παδαῖοι. νομαίοισι δὲ τοιοῖσδε λέγονται
 χρᾶσθαι· ὃς ἂν κάμη τῶν ἀστῶν, ἦν τε γυνή ἦν τε ἀνὴρ, τὸν μὲν ἄνδρα
 2 ἄνδρες οἱ μάλιστα οἱ ὀμιλέοντες κτείνουσι φάμενοι αὐτὸν τηκόμενον τῇ
 νοῦσῳ τὰ κρέα σφίσι διαφθεῖρεσθαι· ὁ δὲ ἄπαρνος ἐστὶ μὴ μὲν νοσέειν, οἱ
 2 δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι ἀποκτείναντες κατενωχέονται. ἡ δὲ ἂν γυνὴ κάμη,
 ὥσαύτως αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναικες ταῦτα τοῖσι ἀνδράσι ποιέουσι.
 τὸν γὰρ δὴ ἐς γῆρας ἀπικόμενον θύσαντες κατενωχέονται. ἐς δὲ τούτου
 λόγον οὐ πολλοὶ τινες αὐτῶν ἀπικνέονται· πρὸ γὰρ τοῦ τὸν ἐς νοῦσον
 100 πίπτοντα πάντα κτείνουσι. ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὁδε ἄλλος τρόπος· οὔτε
 κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπεύρουσι οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι,
 ποιηφαγέουσι δέ, καὶ αὐτοῖσι ἐστὶ ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκ
 αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ τῇ κάλυκι ἐφρουσί
 15 τε καὶ σιτέονται. ὃς δ' ἂν ἐς νοῦσον αὐτῶν πέσῃ, ἐλθὼν ἐς τὴν ἐρημον
 101 κέεται, φροντίζει δὲ οὐδεὶς οὔτε ἀποθανόντος οὔτε κάμνοντος. μίξις δὲ
 τούτων τῶν Ἰνδῶν, τῶν κατέλεξα, πάντων ἐμφανὲς ἐστὶ κατὰ περ τῶν
 προβάτων, καὶ τὸ χροῶμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον

AB C TM P(p) DR SV

1 Phot. φλόην· τὴν ἐκ φλοῦ· Ἡρόδοτος. Poll. VII 76 φλοῖνῃν . . . ἐσθῆτα Ἡρό-
 dotos εἰρηκε. X 178 φλοῖνῃν . . . ἐσθῆτα Ἡροδότου εἰπόντος σοὶ τοῦτο ὑπάρχει
 λέγειν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλεγμάτων || 2 Λέξ. φορμός (φόρμος βομοqrtyw)· ὡς
 κόφινος. Hes. φορμός· ἀγγεῖον τι πλεκτὸν ψάθαις ὡς κόφινος. Suid. φορμός· προ-
 κάλυμμα ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοῖου . . . φορμός οὖν πλέγμα ὡς κόφινος· φησὶν
 Ἡρόδοτος. || 8 Hes. οὐ συγγινωσκόμενοι· οὐ συγκατατιθέμενοι

1 ἐσθῆτά τε φλοῖνῃν ABCTMP | φλοῖνῃν DSV φοῖνῃν R cf. Phot. | ἦν ἐπεὰν
 CTMP | ἀμήσῃσι ABCTP ἀμείσῃσι M || ■ ἐνθεῦτε R | vocis φορμοῦ ad accen-
 tum v. Lexx. | ἐνδυνέουσι ABCTMP || ■ οἰκέοντες R οἰκέουσι C^t | μονάδες
 RSV || 4 ἧμων DRV om. S | νόμοισι MDRSV | δέ om. B^t | τοῖσδε M τοιοῖ-
 σις S || 5 χρῆσθαι TM | ἦν τε ἀνὴρ ἦν τε γυνή M Ald. || 7 διαφθεῖρειν PDRSV |
 ἀπαρνεόμενος ABCTM || 8 ἀποκτείνοντες TM Ald. | ἡ δὲ ἂν | εἰ δὲ ἂν T ἦν δὲ M
 Ald. || 9 ἐπιχρεώμαι Pp | μάλιστα om. M | τοῖς M | ποιέουσι DRSV || 10 τὸν γὰρ
 δὴ | καὶ τὸν M τὸν δὲ δὴ conl. Dobree | ἀπικνέομενον DRS ἀπικνεόμενον V | θύ-
 σαντες κατενωχέανται V κατενωχέονται θύσαντες M || 10-11 ἐκ δὲ τούτου τοῦ λόγου
 CTMP || 11 αὐτῶν om. M αὐτέων Ald. | ἀποκνέονται R ἀπικνεύονται (quod ex
 ἀποκνέονται potuit nasci) M | τοῦ τοῦτον DRSV || 12 πάντα πίπτοντα M Ald. |
 ὁδε om. M || 13 τι om. TMPSV || 14 δέ | τε ABCTM | κέγχρος D^t RV ||
 15 αὐτοὶ V^{ac} | τῇ om. DRSV || 16 αὐτέων M Ald. || 19 φέρονται D | πάντες -
 p. 319, 1 γυναικας om. R^t, in mg. suppl. man. prima R | καί² om. DRSV

Αἰθίοφι. ἡ γονὴ δὲ αὐτῶν, τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας, οὐ κατὰ περ τῶν 2
 ἄλλων ἀνθρώπων ἐστὶ λευκή, ἀλλὰ μέλαινα κατὰ περ τὸ χρῶμα· τοιαύτην
 δὲ καὶ Αἰθίοπες ἀπίενται θορήν. οὗτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἑκαστέρῳ τῶν
 Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότον ἀνέμον καὶ Δαρεῖον βασιλέος οὐδαμᾶ
 5 ἐπύκουσαν.

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρω τε πόλι καὶ τῇ Πακτυῖκῃ χώρῃ εἰσὶ 102
 πρόσσυροι, πρὸς ἄρκτον τε καὶ βορέω ἀνέμον κατοικημένοι καὶ τῶν
 ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρίοισι παραπλησίην ἔχουσι δίαίταν· οὗτοι καὶ μαχι-
 μώτατοί εἰσι Ἰνδῶν καὶ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοι εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ
 10 τοῦτό ἐστι ἐρημὴ διὰ τὴν ψάμμον. ἐν δὴ ὧν τῇ ἐρημῇ ταύτῃ καὶ τῇ ψάμ- 2
 μῳ γίνονται μύρμηκες μεγάθεα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, ἄλωπεκέων
 δὲ μέζονα· εἰσὶ γὰρ αὐτῶν καὶ παρὰ βασιλεί τῶν Περσέων ἐνθεῦτεν θη-
 ρευθέντες. οὗτοι ὧν οἱ μύρμηκες ποιούμενοι οἴκησιν ὑπὸ γῆν ἀναφορέουσι
 τὴν ψάμμον, κατὰ περ οἱ ἐν τοῖσι Ἑλλήσι μύρμηκες καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον,
 15 εἰσὶ δὲ καὶ τὸ εἶδος ὁμοιώτατοι· ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσίτις.
 ἐπὶ δὴ ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἰνδοί, ζευξάμενος 3
 ἑκαστος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν,
 θήλειαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει ἐπιτηδεύσας, ὅπως
 ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξῃ· αἱ γὰρ σφι καμήλοι ἱππων
 20 οὐκ ἦσσονες ἐς ταχυτήτά εἰσι, χωρὶς δὲ ἄχθεα δυνατώτεροι πολλὸν φέρειν.

AB C TM P(p) DR SV

T 1 Arist. de gen. anim. II 2 736a Ἡρόδοτος . . . οὐκ ἀληθῆ λέγει φάσκων μέ-
 λαινα εἶναι τὴν τῶν Αἰθιόπων γονὴν, ὥσπερ ἀναγκαῖον ὃν τῶν τὴν χροάν μελάνων
 εἶναι πάντα μέλαινα. hist. anim. III 22 523a: Ἡρόδοτος διέψενσται γράφας τοὺς
 Αἰθίοπας προτεσθαι μέλαιναν τὴν γονὴν· τὸ δὲ σπέρμα ἐξέρχεται . . . λευκὸν καὶ
 παχύ || ■ Steph. Byz. (cf. quae ad 92, 2 laudantur) Κασπάπυρος· πόλις Γανδαρικῇ

1 αὐτέων M | ἀπίονται ABCT litterae o litteram e suprascr. A man. post. ||
 2 ἀνθρώπων om. D || 3 ἀπίονται ABCT | ἐκατέρῳ DRSV || 4 ἀνέμων p Ald. |
 Δαρείω p Ald. | βασιλέως fort. CT βασιλῆος Ald. om. p || ■ Κασπατύρω] cf.
 Steph. Byz. | Πακτυκῇ R || 7 πρόσκοι D^c RSV | ἄρκον A¹ B¹ | βορέον CM Ald. |
 ἀνέμον D¹ | κατοικημένοι AB || 8 Βάκτροισι DRSV | οὗτοι δὲ καὶ D || 9 καὶ οἱ
 ἐπὶ P² p DRSV, v. grammaticam meam 189 || 10 ἐρήμῃ DRSV | ἐρήμῳ DRV
 ἐρήμῃ S || 11 ἄλωπεκῶν TPDRSV, v. grammaticam meam 93 || 12 μέζονα RV |
 γὰρ ἐξ αὐτέων M Ald. | θηρευθέντες ἐνθεῦτεν M || 13–14 ἀναφέρουσι ψάμμον DR
 SV || 14 καὶ] κατὰ Stein Hude duce Heroldio Progr. Gymn. Nuremb. 1855, 6ss.
 coll. I 182, 1; nota nostrum τὸν αὐτὸν τρόπον adverbialiter dicere I 179, 2; post
 μύρμηκες non distincti, intellige: 'itemque consimiles sunt (scil. formicis Graecis)' ||
 15 τὸ PDRSV Ald. αὐτοῖς ABCT αὐτοῖς coni. Reiske (cf. quod ad praecedentia
 adnotavi) om. M | ὁμοιώτατοι οὗτοι M Ald. || 16 ἐπὶ δὴ AC^c TMDS ἐπεὶ δὴ
 BC^c R ἐπεὶ δὲ V | εἰς M || 17 σειρηφόρον M Ald. | ἄρσενα TM ἔρσενα δὲ DRSV ||
 18 θήλειαν ABCTM | δὲ καὶ ἐς D | δὴ] δ' DRSV || 19 ὡς om. M | ζεύξει Bek-
 kerio duce edd. nescio cur (v. Kuehner-Gerth II 372) || 20 πολλῶ Mp Ald.

- 103 τὸ μὲν δὴ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἡ κάμηλος, ἐπισταμένοισι τοῖσι Ἕλλησι οὐ
 συγγράφω· τὸ δὲ μὴ ἐπιστάται αὐτῆς, τοῦτο φράσω. κάμηλος ἐν τοῖσι
 104 ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσαρας μηρούς καὶ γόνατα τέσσαρα, τὰ τε
 Ἰνδοὶ τρόπῳ τοιούτῳ καὶ ζεύξει τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν
 χρυσὸν λελογισμένως, ὅπως κανυμάτων τῶν θερμωτάτων ἐόντων ἔσονται
 ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ
 2 γῆν. θερμώτατος δ' ἐστὶ ὁ ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις μεσαμβρείης,
 ἀλλ' ὕπερτείλας μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσιος· τούτον δὲ τὸν χρόνον καίει
 πολλῷ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρείῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτως ὥστ' ἐν ὕδατι λόγος 10
 3 αὐτοὺς ἐστι βρέχεσθαι τηνικαῦτα. μεσουσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παρα-
 πησίως καίει τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς. ἀποκλιναμένης δὲ
 τῆς μεσαμβρείης γίνεται σφι ὁ ἥλιος, κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἑωθινός·
 καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἐπιὼν ἔτι μᾶλλον ψύχει, ἐς δ' ἐπὶ δυσμῆσι ἐὼν καὶ τὸ
 105 κάρτα ψύχει. ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χώρον οἱ Ἰνδοὶ ἔχοντες θυλάκια, ἐμ- 15
 πλῆσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ
 οἱ μύρμηκες ὀδμῇ, ὥς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι. εἶναι
 δὲ ταχυτέτα οὐδὲν ἕτερον ὅμοιον τούτοις, ὥστε, εἰ μὴ προλαμβάνειν τοὺς
 Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ, ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγεσθαι, οὐδένα ἂν σφραῖν
 2 ἀποσφύζεσθαι. τοὺς μὲν νυν ἔρσενας τῶν καμήλων, εἶναι γὰρ ἥσσονας 20
 θεῖν τῶν θηλεῶν, παραλύεσθαι ἐπελκομένους οὐχ ὁμοῦ ἀμφοτέρους, τὰς

AB C TM P(p) DR SV

T 3-4 Aelian. nat. anim. X 3 Ἡρόδοτος λέγει τὰς καμήλους ἐν τοῖς ὀπισθεν
 σκέλεσιν <ἔχειν> τέτταρας (τε παρὰ scr.) μηρούς καὶ μέντοι καὶ γόνατα τσσαῦτα, τὰ
 δὲ ἀρθρα διὰ τῶν σκελῶν τῶν κατόπιν ἐς τὴν οὐρὰν τετράφθαι αὐταῖς

2 γράφω MPp Ald. || 3 τέσσαρας ABPDS | τέσσαρα ABPDS | τε] δὲ PDR
 SV || 4 πρὸς] cf. Aelian. || 5 ζεύξει SV | χρεώμενοι Pp || 6 λελογισμένους D |
 ὅπως ἂν κανυμάτων τῶν ABCTMP ὅπως αὐτῶν τῶν D ὅπως αὐτῶν R ὅπως
 αὐτῶν SV || 8 τὴν γῆν DRSV | μεσημβρείης AB οὐ μεσαμβρείης CTMP τὸ ἑωθι-
 νὸν οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποις μεσημβρείης (ubi vetus iudico irrepsisse
 interpretamentum) HRSV || 9 ὑπὲρ τελῆς DRV | μέχρις οὗ] μέχρι κού Scaliger in
 notis Cantabr. bibl. Univ. Nn. V. 26 || 10 μεσημβρείῃ DRSV | ὥστ'] ὥς DRSV ||
 10-11 λόγος αὐτοὺς ἐν ὕδατι M || 11 ἐστι om. MR | δὲ] δὴ M Ald. | ἡ om. DRSV ||
 12 τοὺς τε ἄλλους M Ald. (inepte cum παραπησίως similitudinem exprimat) | ἀπο-
 κλινομένης DRS ἀποκλινομένης V || 13 μεσημβρείης DRSV | ὁ² om. DRSV ||
 14 ἀπιὼν propos. Schaefer, sequ. Stein Hude, supervacaneo: ἐπιὼν (scil. ἥλιος) in-
 sequentem significat fulgorem solis usque ad (ἐς δ) occasum | ἐτι] ἐστι C ἐπὶ DR
 SV | ἐὼν T || 17 ὀδμῇ om. M || 18 οὐδὲν ἕτερον ὅμοιον τούτοις scripsi οὐδενὶ ἐτέρῳ
 ὁμοίαν οὕτω p οὐδενὶ ἐτέρῳ ὁμοίαν τούτῳ (e coniectura crediderim) M Ald. οὐδενὶ
 ἐτέρῳ ὁμοιον οὕτω ABCP οὐδενὶ ἐτέρῳ ὁμοιον οὕτως cett. || 18-19 τῆς ὁδοῦ τοὺς
 Ἰνδοὺς p Ald. || 20 ἔρσενας T || 21 θηλεῶν CTMV (v. praef. XII s.) | καὶ παραλύε-
 σθαι ABCTMP | ἐπελκομένους ABCTM | οὐκ ὁμοῦ PDRSV, cf. οὐχ ὁμολογεῖν
 I 5, 2 οὐχ ὁμοιοι IX 62, 3, v. grammaticam meam 38

δὲ θηλέας ἀναμνησκομένας, τῶν ἔλιπον, τέκνων ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν. τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω Ἰνδοὶ κτῶνται, ὡς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

Αἱ δ' ἐσχατιαὶ κως τῆς οἰκημένης τὰ κάλλιστα ἔλαχον, κατὰ περ ἡ Ἐλ- 106
 5 λὰς τὰς ὥρας πολλόν τι κάλλιστα κεκρημένας ἔλαχε. τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς 2
 τὴν ἡῶ ἐσχάτῃ τῶν οἰκειομένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγῳ πρότερον
 εἶρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν τὰ ἔμψυχα τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινὰ πολλῶ
 μέζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χωρίοις ἐστι πάρεξ τῶν ἵππων (τούτῳ δὲ ἐσ-
 10 σοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλυμμένων ἵππων)· τοῦτο δὲ
 χρυσὸς ἀπλετος αὐτόθι ἐστι ὁ μὲν ὀρυσσόμενος, ὁ δὲ καταφορεύμενος ὑπὸ
 ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσήμῃνα ἀρπαζόμενος. τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια 3
 αὐτόθι φέρει καρπὸν εἶρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν
 οἴων, καὶ ἐσθῆτι Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται.

Πρὸς δὲ αὖ μεσαμβρείης ἐσχάτῃ Ἀραβίῃ τῶν οἰκειομένων χωρέων ἐστί· 107
 15 ἐν δὲ ταύτῃ λιβανωτός τέ ἐστι μούνη χωρέων πασέων φυόμενος καὶ σμύρνη
 καὶ κασίη καὶ κιννάμωμον καὶ λήδανον. ταῦτα πάντα πλὴν τῆς σμύρνης
 δυσπετέως κτῶνται οἱ Ἀράβιοι. τὸν μὲν γε λιβανωτὸν συλλέγουσι τὴν 2
 στύρακα θυμιῶντες, τὴν ἐς Ἑλλάδας Φοίνικες ἐξάγουσι· ταύτην θυμιῶντες
 λαμβάνουσι· τὰ γὰρ δένδρεα ταῦτα τὰ λιβανωτοφόρα ὄφιος ὑπόπτεροι

AB C TM P(p) DR SV

T 9 Paus. Attic. (Erbse Unters. z. d. attiz. Lexx., Abh. Akad. Wiss. Berlin ph.-hist. Kl. 1949, 2) 187 ἵππος Νησαῖος· μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ Καταστιγῶνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλῶσση Νήσος καλεῖται· ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ ἀπὸ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νησαῖον, ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησι Λευκὸν ἵππον Νησαῖον || 15s. Eust.: v. quod ad 88, 1 laudavimus

1 ἔλιπον D | διδόναι ABCTM || 2 τὸν] τὸ C | πλέον M | τοῦ eras. D | χρυσὸν D | οὕτω οἱ Ἰνδοὶ Pp οὕτοι οἱ Ἰνδοὶ ABCTM | ὡς] οὕτω ὡς M || 3 ἄλλως D^c || 4 ἐσχατοὶ κως S ἐσχατοὶ αἰκῶς V | οἰκουμένης TMPDRSV || 5 ὥρας DRSV | πολλόν τι om. M | κάλλιστον DRS finem vocis compendio notat V | κεκρημένας RSV κεκρημένας ABCTMP | μὲν om. DRSV || 6 ἔω ABCTMP | ὀλίγον ABC finem vocis compendio notat V || 7 τε om. M | πετεινὰ ABD^c || 8 μέζω AB | ἐν om. C | εἰσι M Ald. | τοῦτο ABRVS οὕτοι M Steph. Stein Hude | δὲ] γὰρ M Ald. || 9 Νησαῖον TM Ald.; annon ita sit scribendum dubitat Schmitt ZDMG 117, 1967, 13 collato illo Nisāya Medicae provinciae nomine | δέ¹] τε C || 10 ἐστὶ αὐτόθι TM | ὁ δὲ καταφορεύμενος om. DRSV || 10, 11 ἐπὶ τῶν ποταμῶν DRSV || 11 ἐσήμῃνα M Ald. | δέ² om. R | δένδρα M | τὰ² om. DRSV || 12 φέρει καρπὸν εἶρια αὐτόθι D | καλωνῇ C | τῶν¹] τῇ M Ald. || 13 οἱ Ἰνδοὶ M | χρέονται Pp || 14 μεσαμβρείης DRSV | χωρέων] πασέων M (cf. lin. 15) χωρίων Ald. || 15 δὲ om. DRSV | τέ om. M | ἐστὶ καὶ μούνη M Ald. || 16 κασίη TMD² | κιννάμωμον ABCTPD¹ R κιννάμωμον B² D² Eust. rell. | λήδανον B² | ταῦτα γὰρ πάντα M Ald. || 17 εὐπετέως ABCTMP | κτέονται Pp κτέονται CTM || 18 στύρακα RSV | ἐς om. RSV || 19 λαμβάνουσι R secl. Legrand | ταῦτα om. DRSV

μικροὶ τὰ μεγάθεα, ποικίλοι τὰ εἶδεα, φυλάσσουσι πλήθει πολλοὶ περὶ
 δένδρον ἕκαστον· οὗτοι, οἳ περ ἐπ' Αἴγυπτον ἐπιστρατεύονται, οὐδενὶ δὲ
 108 ἄλλω ἀπελαύνονται ἀπὸ τῶν δενδρέων ἢ τῆς στύρακος τῷ καπνῷ. λέγουσι
 δὲ καὶ τότε Ἀράβιοι, ὡς πᾶσα ἂν γῆ ἐπίμπλατο τῶν ὀφίων τούτων, εἰ μὴ
 γίνεσθαι κατ' αὐτούς, <ᾧ> ἀπηγέοντο, οἷόν τι καὶ κατὰ τὰς ἐχίδνας. (ἢ 5
 2 πιστὰ μὴν γίνεσθαι· καὶ κως τοῦ θείου ἢ προνοῆ, ὥσπερ καὶ οἰκός ἐστι,
 ἐοῦσα σοφή· ὅσα μὲν γὰρ ψυχὴν τε δειλὰ καὶ ἐδώδιμα, ταῦτα μὲν πάντα
 πολύγονα πεποίηκε, ἵνα μὴ ἐπιλίπη κατεσθιόμενα, ὅσα δὲ σχέτλια καὶ
 3 ἀνηρά, ὀλιγόγονα. τοῦτο μὲν, ὅτι ὁ λαγὸς ὑπὸ παντὸς θηρεύεται θηρίων
 καὶ ὄρνιθος καὶ ἀνθρώπου, οὕτω δὴ τι πολύγονός ἐστι· ἐπικινύσκεται 10
 μοῦνον πάντων θηρίων, καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ
 4 ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρησι πλάσσεται, τὸ δὲ ἀναιρέεται· τοῦτο
 μὲν δὴ τοιοῦτόν ἐστι· ἢ δὲ δὴ λέαινα ἐὼν ἰσχυρότατον καὶ θρασύτατον
 ἅπαξ ἐν τῷ βίῳ τίκτει ἐν, τίκτουσα γὰρ συνεκβάλλει τῷ τέκνῳ τὰς μή-
 15 τρας. τὸ δὲ αἷτιον τούτου τόδε ἐστὶ· ἐπεὰν ὁ σκύμνος ἐν τῇ μητρὶ ἐὼν
 ἄρχηται διακινεόμενος, ὁ δὲ ἔχων ὄνυχας θηρίων πολλὸν πάντων ὀξυτά-

AB C TM P(p) DR SV

T 13—15 Gell. XIII 7, 2 *leaeas inter omnem vitam semel parere eoque uno partu nunquam edere plures quam unum* Herodotus in tertia historia scriptum reliquit. *verba ex eo libro haec sunt:* ἢ δὲ δὴ — μήτρας || 14 Antigon. Car. hist. mir. 25 XXI Keller ἢ δὲ λέαινα δις οὐ κῖσκειται· τοῖς γὰρ ἐμβόνοις, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, συνεκβάλλει τὰς μήτρας. Arist. hist. anim. VI 31 579b ὁ δὲ λεχθεὶς μῦθος περὶ τοῦ ἐκβάλλειν τὰς ὑστέρας τίκοντα ληρώδης ἐστὶ, συνετέθη δ' ἐκ τοῦ σπανίου εἶναι τοὺς λέοντας ἀποροῦντος τὴν αἰτίαν τοῦ τὸν μῦθον συνθέντος

9—12 Athen. 400e καὶ Ἡρόδοτος δ' οὕτως φησὶν· τοῦτο — πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται

1 μεγέθεα CD || 2 δένδρων R | ἐπ' om. DRSV | στρατεύονται M || 3 ἄλλο B | τῷ om. DRSV || 4 ἐπιμπλέετο PD¹RSV^c ἐπιπλέετο V^{ac} | τῶν om. ABC || 5—6 <ᾧ> addidi, καὶ κατὰ Schweighauser, ἢ πιστὰ μὴν divisi: οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας ἠπιστάμην γίνεσθαι ABCTMP ἀπηγέοντο οἷόν τι καὶ τὰς ἐχίδνας ἠπιστάμην γίνεσθαι DRSV ἠπιστάμην del. Krueger οἷόν τι καὶ κατὰ τὰς ἐχίδνας ἀπηγέοντο ἠπιστάμην γίνεσθαι ci. Weber BPhW 1941, 235ss. || 7 προνοῆ B¹C | εἰκός TMSV || 7 ἐοῦσα om. DRSV | γὰρ fere eras. C γε ci. Stein secl. Steph. Hude || 8 ἐπιλίπηται ABCT ἐπιλείπηται M Ald. || 9 ἀνιαρά TM ἀνηρά DR SV | λαγός SV λαγὸς Athen. rell. | ἅπαντος DRSV πάντων Athen. | θηρίου] καὶ θηρίων Athen. || 10 τι] τι τὸ M | πολύγονός DRSV Athen. πολύγονόν rell. | ἐπικινύκει τε Athen. || 11 πάντων τῶν θηρίων M Ald. || 12 ἄρτι V ἄρσιν S | δ' ἐπαναιρέεται Athen. || 13 τοιοῦτό ABCP | δὲ δὴ PDRSV Gell. δὲ rell. | ἐὼν ἰσχυρότατον καὶ θρασύτατον (scil. τέκνον) cum ἐν coniungas; v. quod ad II 92, 3 adnotavi | ἰσχυρόν Gell. || 14 τίκτουσι R || 15 τόδε] τοῦτο TM | μητρὶ D¹ (iam coniecerat Bekker) μήτρη D² cett. || 16 πάντων πολλὰ M

τους ἀμύσσει τὰς μήτρας αὐξόμενός τε δὴ πολλῶ μᾶλλον ἐσικνέεται
 καταγράφων· πέλας τε δὴ ὁ τόκος ἐστί, καὶ τὸ παρὰ πᾶν λείπεται αὐτέων
 ὄγκος οὐδέν.) ὥς δὲ καὶ αἱ ἔχιδναί τε καὶ οἱ ἐν Ἀραβίῳσι ὑπόπτεροι ὄφεις 109
 εἰ ἐγίνοντο, ὥς ἡ φύσις αὐτοῖσι ὑπάρχει, οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι·
 5 νῦν δ' ἐπεὶ ἀνθοοῦνται κατὰ ζεύγεα καὶ ἐν αὐτῇ ἡ ὄρσην τῇ ἐκποιήσῃ,
 ἀπιεμένου αὐτοῦ τὴν γονὴν ἡ θήλεα ἀπτεται τῆς δειρῆς καὶ ἐμφύσα οὐκ
 ἀνίει πρὶν διαφάγη. ὁ μὲν δὴ ὄρσην ἀποθνήσκει τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ, ἡ δὲ 2
 θήλεα τίσιν τοιγύδε ἀποτίνει τῷ ἔρσενι· τῷ γονεῖ τιμωρόντα ἔτι ἐν
 γαστρὶ ἑόντα τὰ τέκνα διεσθίει τὴν μήτραν, διαφαρόντα δὲ τὴν νηδὺν
 10 αὐτῆς οὕτω τὴν ἐκδύει ποιεέται. οἱ δὲ ἄλλοι ὄφεις ἑόντες ἀνθρώπων οὐ 3
 δηλήμονες τίκτουσι τε ὥα καὶ ἐκλέπουσι πολλόν τι χροῖμα τῶν τέκνων.
 αἱ μὲν δὴ νῦν ἔχιδναί τε κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν εἰσι, οἱ δὲ ὑπόπτεροι ἑόντες
 ἀθρόοι εἰσὶ ἐν τῇ Ἀραβίῃ καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ· κατὰ τοῦτο δοκέουσι πολλοὶ
 εἶναι.
 15 Τὸν μὲν δὴ λιβανωτὸν τοῦτον οὕτω κτῶνται Ἀράβιοι· τὴν δὲ κασίην 110
 ὁδε· ἐπεὶ καταδήσονται βύρσῃσι καὶ δέρμασι ἄλλοις πᾶν τὸ σῶμα καὶ
 τὸ πρόσωπον πλὴν αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν, ἔρχονται ἐπὶ τὴν κασίην· ἡ δὲ
 ἐν λίμνῃ φέται οὐ βαθέῃ, περὶ δὲ αὐτὴν καὶ ἐν αὐτῇ ἀδλίζεται κούθηρία
 πτερωτὰ τῇσι νυκτερίσι προσείκελα μάλιστα (καὶ τέτοριγε δεινόν) καὶ ἐς
 20 ἄλκην ἄλκιμα· τὰ δὲ ἀπαμνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν οὕτω δρέπειν
 τὴν κασίην. τὸ δὲ δὴ κιννάμωμον ἔτι τούτων θυνυμαστότερον συλλέγουσι· 111

AB C TM P(p) DR SV

T 21ss. Plin. N. H. XII 85 *cinnamomum et casias (cassias v. l.) fabulose narravit antiquitas princepsque Herodotus avium nidis et privatim Phoenicis, in quo situ*

20 Eust. Od. 1429 (ad α 445) τὸ 'βουλεύεσθαι' ὁ ποιητὴς ἐν τε τῇ Ἰλιάδι καὶ Ὀδυσσεΐα κατὰ ἐνεργητικὴν προάγει φωνήν· . . . κατὰ φωνὴν δραστηκὴν ἤτοι ἐνεργητικὴν οἱ παλαιοὶ τῶν ῥητόρων προάγουσιν· ὅστερον δὲ τὸ παθητικὸν ἐπεπόλασεν. οὕτω δὲ καὶ τὸ 'σέβεσθαι' καὶ 'μεταχειρίζεσθαι' καὶ 'δρέπεσθαι' οἱ παλαιοὶ ἐνεργητικῶς προέφερον καὶ Ἡρόδοτος δρέπειν φησὶ καὶ λόγον — χρημάτων (142, 5)

1 μήτρας. τὸ δὲ αἷτιον τοῦτο ταυτό ἐστι M | αὐξόμενός TMDRSV | ἐσικνέεται TM Ald. | litteris ἐς litteras ἐξ suprascr. A man. post. || 2 καταγράφων S | αὐτῶν C || 3 αἱ om. TMDRSV | Ἀραβίῳσι DV || 5 θοοῦνται TRSV | ὄρσην T | τῇ τοῦ D || 6 ἀπιεμένου C | δερῆς DRSV || 7 ἀνίη ut vid. M || 8 τίσι R finem vocis compendio notat V | ἀποτίνει ABR^{ac} | litteris ει litteram ι suprascr. A man. rec. | ἀποκτείνει R^c | ἔρσενι M | τιμωρόντι M || 8.9 ἐν τῇ γαστρὶ ABCTMP || 9 διεσθίει τὴν μήτραν DRSV | διεσθίει P | διαφθείρει p || 10 οὐ eras. M || 11 πολὺ M | τέκνων] ὀφίων ABCTM || 12 δὴ om. ABCTMP | τὴν om. DRSV || 15 τὸ μὲν δὴ λιβανωτὸν τοῦτο M Ald. | κασίην D² Ald. || 16 καταδύσει M || 17 πλὴν] πᾶν (expunctum) C | κασίην D² Ald. || 19 ταῖς DRSV | προσείκελα TD²SV | τέτοριγε TM Ald. || 20 δεῖ] δὴ TMPDRSV | ἀπαμνομένους SV | δρέπει C || 21 κασίην D² Ald. | κιννάμωμον A^{ac}CM^{ac}PR² | τούτων M | θυνυμαστότερον A^{ac}TM

ὅκον μὲν γὰρ γίνεται καὶ ἥτις μιν γῇ ἢ τρέφουσά ἐστι, οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν
 πλὴν ἢ λόγῳ οἰκότητι χρεώμενοι· ἐν τοῖσι δὲ χωρίοσι φασὶ τινας αὐτῶ
 2 φύεσθαι, ἐν τοῖσι δὲ Διόνυσος ἐτράφη, ὄρνιθας δὲ λέγουσι μεγάλας φορέειν
 ταῦτα τὰ κάρφεια, τὰ ἡμεῖς ἀπὸ Φοινίκων μαθόντες κιννάμωμον καλέομεν,
 φορέειν δὲ τὰς ὄρνιθας ἐς νεοσιᾶς προσπεπλασμένας ἐκ πηλοῦ πρὸς
 3 ἀποκρήμνοισι ὄρεσιν, ἔνθα πρόσβασιν ἀνθρώπῳ οὐδεμίαν εἶναι. πρὸς
 ὧν δὴ ταῦτα τοὺς Ἀραβίους σοφίζεσθαι τάδε· βοῶν τε καὶ ὄνων τῶν
 ἀπογινόμενων καὶ τῶν ἄλλων ὑποζυγίων τὰ μέλα διαταμόντας ὥς μέ-
 ριστα κομίζειν ἐς ταῦτα τὰ χωρία καὶ σφεα θέντας ἀγχοῦ τῶν νεοσιᾶων
 ἀπαλλάσσεσθαι ἐκὰς αὐτέων· τὰς δὲ ὄρνιθας καταπετομένας αὐτῶν τὰ 10
 μέλα [τῶν ὑποζυγίων] ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσιᾶς, τὰς δὲ οὐ δυναμένας
 ἴσχειν καταρρήγνυσθαι ἐπὶ γῇ, τοὺς δ' ἐπιόντας συλλέγειν· οὕτω μὲν τὸ
 12 κιννάμωμον συλλεγόμενον ἐκ τούτων ἀπικέεσθαι ἐς τὰς ἄλλας χώρας. τὸ
 δὲ δὴ λήδανον, τὸ καλέουσι Ἀράβιοι λάδανον, ἔτι τούτου θωυμασιώτερον

AB C TM P(p) DR SV

*Liber pater educatus esset, ex inuis rupibus arboribusque decuti carnis quam ipsae
 inferrent pondere aut plumbatis sagittis, item casiam (cassiam v. l.) circa paludes
 propugnantem unguibus diro vespertilionum genere aligerisque serpentibus, his com-
 mentis augentes rerum pretia*

T 3—6 Eust. Dion. 939 ad locum se refert || 14 Eust.: v. quod ad 88, 1 laudavimus

3—4 Suid. κιννάμωμον· Ἡρόδοτος λέγει ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη· ἡμεῖς δὲ
 παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω. Etym. M. κινάμωμον· Ἡρόδοτος ἐν τρίτῃ
 λέγει οὕτως· ὄρνιθας λέγουσι ταῦτα τὰ κάρφεια φέρειν, ἃ ἡμεῖς παρὰ (τῶν add. codd.
 duo) Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν κιννάμωμον. D fol. 164^r τὸ 'κινάμωμον' Φοίνικες
 τοῦτο ἐκάλεσαν· τὸ δὲ 'λάδανον' Ἀράβιοι (112) || 14 Eust. II. 1147 (ad Σ 352) τὸ δὲ
 γε λήδανον παρὰ Ἡροδότῃ, ὃ ἐστὶ λάδανον, ἐθνικόν ἐστιν, ὥς ἐκεῖνος ἐπισημειοῦται.
 Eust. Od. 1686 (ad λ 298) τὸ δὲ γε παρὰ Ἡροδότῃ λήδανον ἀπέοικε τῶν τοιούτων
 βάρβαρον ὄν, ὥς αὐτὸς ἐκεῖνος ἐπισημαίνεται. D: v. ad 111, 1

1 ὅκον] οἰκον C | γίνεται M || 2 ἣ] ὅτι ABCTMP | εἰκότι TMDRSV <οὐκ>
 οἰκότητι conl. Welcker | χρεώμενοι Pp | χρώμενοι RV | post χρεώμενοι distinxi: post
 εἰπεῖν (1) distinguunt edd. alii | αὐτὸ φασὶ τινας M || 4 ἀπὸ] παρὰ Suid., Etym. M. |
 κινάμωμον A^cCTMPRV^{ac}, cf. Suid., Etym. M. || 5 τὰς D^c τοὺς D^{ac} cett. | νο-
 σιᾶς TR νοσιᾶς p | προσπεπλασμένας C προπεπλασμένας D πεπλασμένας M
 προσεκπεπλασμένας p | πηλῷ Tp || ἀποκρήμνησιν V | οὐρεσι CTMP | ἀνθρώ-
 πων DRSV γρ' ἀνθρώπων P^{ms} ἀνθρώπῳ P^p cett. | οὐδεμίην MD Ald. || 7 τάδε]
 ταῦτα TM || 8 διατέμνοντες DR διατέμνοντες SV | ὥς μέγιστα om. M || 9 θέντες
 DRSV | νεοσιῶν PⁱDV νεοσιῶν R νεοσιῶν S νοσιῶν TM Ald. || 10 κατα-
 πετομένας C καταπαμένας DRSV || 10—11 αὐτῶν τὰ μέλα τῶν ὑποζυγίων AB
 CTMP τῶν ὑποζυγίων μέλα DRSV τῶν ὑποζυγίων veterem glossam considero

ad αὐτῶν allatam, secl. Gomperz || 12 φορέειν M | ἐς γῆν DS εἰς γῆν PRV
 ἐπὶ τὴν γῆν M Ald. | μὲν om. ABCTM || 13 κινάμωμον A^cCTMP | ἐκ] δ' ἐκ AB
 CTM | ἀπικέεσθαι M || 14 λήδανον] λάδανον V^{ac} | τὸ — λάδανον om. Dⁱ, in mg.
 suppl. D¹ | Ἀράβιοι καλέουσι PDRSV | ἔτι PDRSV ἐκ ABCTM | θωυμασιώτε-
 ρον TD¹

γίνεται. ἐν γὰρ δυσοδομιάτῳ γινόμενον ἐδωδέστατόν ἐστι· τῶν γὰρ αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι πάγωσι εὐρίσκεται ἐγγινόμενον, οἷον γλοιὸς ἀπὸ τῆς ὕλης. χρήσιμον δ' ἐς πολλὰ τῶν μύρων ἐστί, θυμωδὸς τε μάλιστα τοῦτο Ἀράβιοι. τοσαῦτα μὲν θυμιαμάτων περὶ εἰρήσθω, ἀπόζει δὲ τῆς 113
 5 χώρης τῆς Ἀραβίης θεσπέσιον ὥς ἡδύ.

Δύο δὲ γένηα οἷων σφι ἔστι θώματος ἄξια, τὰ οὐδαμόθι ἐτέρωθι ἔστι· τὸ μὲν αὐτῶν ἕτερον ἔχει τὰς οὐρὰς μακράς, τριῶν πήχεων οὐκ ἐλάσσονας, τὰς εἴ τις ἐπεὶ σφι ἐπέλκειν, ἔλκεα ἂν ἔχοιεν ἀνατριβομενέων πρὸς τῇ γῇ τῶν οὐρέων· νῦν δ' ἅπας τις τῶν ποιμένων ἐπίσταται ξυλουργέειν ἐς 2
 10 τοσοῦτον· ἀμαξίδας γὰρ ποιεῦντες ὑποδέουσι αὐτὰς τῇσι οὐρῇσι, ἐνὸς ἐκάστου κτήneos τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἀμαξίδα ἐκάστην καταδέοντες. τὸ δὲ ἕτερον γένος τῶν οἷων τὰς οὐρὰς πλατέας φορέουσι καὶ ἐπὶ πῆχυν πλάτος.

Ἀποκλινομένης δὲ μεσημβρίας παρῆκει πρὸς δύνοντα ἥλιον ἢ Αἰθιοπία 114
 15 χώρη ἐσχάτη τῶν οἰκομένων· αὕτη δὲ χρυσόν τε φέρει πολλόν καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφεάς καὶ δένδρεα πάντα ἄγρια καὶ ἔβενρον καὶ ἄνδρας μεγίστους καὶ καλλίστους καὶ μακροβιωτάτους.

Αὗται μὲν νῦν ἐν τε τῇ Ἀσίῃ ἐσχατιαὶ εἰσι καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ· περὶ δὲ 115
 τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν πρὸς ἐσπέρην ἐσχατιέων ἔχω μὲν οὐκ ἀτρεκέως λέγειν· οὔτε γὰρ ἔγνων ἐνδέκομαι Ἡριδανόν τινα καλέεσθαι πρὸς βαρ-
 20 βάρων ποταμὸν ἐκδιδόντα ἐς θάλασσαν τὴν πρὸς βορρῇν ἄνεμον, ἀπὸ τοῦ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷ λόγος ἐστί, οὔτε νήσους οἶδα Κασσιτερίδας ἐούσας,

AB C TM P(p) DR SV

T 7–12 Aelian. nat. anim. X 4 ad locum se refert || 15 Eust.: v. quae ad 20, 1 laudavimus || 21 Eust. Dion. 561 Ἡρόδοτος . . . φησὶν ὅτι οὐκ οἶδα νήσους Κασσιτερίδας, ἐξ ὧν ὁ κασσιτερος ἡμῖν φοιτᾷ

15 Eust. Dion. 458 ἱστέον . . . , ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ δασύτητος λέγεται τὸ 'ἀμφιλαφεάς' (ἀμφιλαβές v. 1.), ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς ἐπὶ πλῆθους ἢ πυκνότητος, ὥς ὅλοι οἱ εἰπὼν βροντάς ἀμφιλαφεῖς (IV 28, 3) καὶ ἐλέφαντας περὶ τινα τόπον ἀμφιλαφεῖς

1 δυσοδομιάτῳ B¹T || 3 δ' ἐς V || 3.4 τοῦτο μάλιστα M || 4 θωμάτων ABTM θωνμάτων (quod ex θωμάτων credo esse ortum) CP θωμάτων in mg. (coni.?) A man. post. θυμιαμάτων P^mp cett. || 6 θώματος CMP | ἐτέρωθι] ἄλλοθι M om. SV || 7 αὐτέων DRSV | μικράς C | τριπλήχεας ABCT | τριπλήχεων M Ald. || 8 ἐπεί DR | ἐποίει SV | ἐπεί M Ald. | ἀπέλκειν M Ald. | ἀνατριβομένων AB | τῇ om. ABCT || 10 τοσοῦτο ABC^mTM^p τοῦτο C^t || 12 πλατήους SV^{ac} (ut vid.) | φορέει DRSV || 13 ἀποκλινομένης ABCTM | μεσημβρίας DRSV | δύναντα ἥλιον C ἥλιον δύνοντα DR ἥλιον δύναντα SV || 14 οἰκομενέων D², v. grammaticam meam 105 || 15 ἀμφιλαφεῖς Eust. | ἅπαντα DRSV | ἔβεννον T || 17 ἐσχατιαὶ AB CTM || 19 τινα om. ABCTMP || 20 βορρῇ DRSV | ἀπὸ τοῦ scripsi (cf. 63, 2) ἀπὸ τευ MS Ald. ἀπότευ ABTPDRSV ἀπὸ τε C unde priscum ἀπότην (i. e. ἀπότην in ἀπότευ mutatum restituo, cf. I 145 et v. grammaticam meam 109) || 21 οἶδα M | Κασσιτερίδας CM

- 2 ἐκ τῶν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ. τοῦτο μὲν γὰρ ὁ Ἡριδανὸς αὐτὸ κατηγο-
 ρεῖ τὸ ὄνομα, ὥς ἔστι Ἑλληνικὸν καὶ οὐ βάρβαρον, ὑπὸ [ποιητοῦ] δέ
 τινος ποιηθέν· τοῦτο δὲ οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι
 τοῦτο μελετῶν, ὅπως θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα Εὐρώπης. ἐξ ἐσχάτης
 116 δ' ὦν ὁ τε κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ καὶ τὸ ἤλεκτρον. πρὸς δὲ ἄρκτον τῆς 5
 Εὐρώπης πολλῷ τι πλείστος χρυσὸς φαίνεται εἶναι. ὅπως μὲν γινόμενος,
 οὐκ ἔχω οὐδὲ τοῦτο ἀτρεκέως εἶπαι, λέγεται δὲ ὑπὲκ τῶν γρυπῶν ἀρ-
 2 πάξειν Ἀριμασποὺς ἄνδρας μονοφθάλμους. πεῖθου δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως
 μονοφθαλμοὶ ἄνδρες φέρονται φέσιν ἔχοντες τὴν ἄλλην ὁμοίην τοῖσι ἄλλοισι
 3 ἀνθρώποισι. αἱ δὲ ὦν ἐσχατιαὶ οἴκασιν περικλήνους τὴν ἄλλην χώραν καὶ 10
 ἐντὸς ἀπέργονσαι τὰ κάλλιστα δοκέοντα ἡμῖν εἶναι καὶ σπανιώτατα ἔχειν
 αὐτά.
- 117 Ἔστι δὲ πεδίον ἐν τῇ Ἀσίῃ περικεκλημένον ὄρεϊ πάντοθεν, διασφάγες
 δὲ τοῦ ὄρεος εἰσι πέντε. τοῦτο τὸ πεδίον ἦν μὲν κοτε Χορασμίων ἐν οὐροῖσι
 ἐὼν Χορασμίων τε αὐτῶν καὶ Ὑρκανίων καὶ Πάρθων καὶ Σαραγγέων καὶ 15
 2 Θωμαναίων· ἐπειτέ δὲ Πέρσαι ἔχουσι τὸ κράτος, ἔστι τοῦ βασιλέως. ἐκ
 δὲ ὦν τοῦ περικλήνους ὄρεος τούτου ῥέει ποταμὸς μέγας, ὄνομα δὲ οὗ
 ἔστι Ἀκης. οὗτος πρότερον μὲν ἄρδεσκε διαλελαμμένος πενταχοῦ τούτου

AB C TM P(p) DR SV

T 1—3 Eust. Dion. 14 καὶ ὁ Ἡριδανὸς ... οὐ βάρβαρον ὄνομα, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον,
 ἀλλὰ Ἑλληνικὸν ποιηθέν, φησιν, ὑπὸ τινος ποιητοῦ || 14 Steph. Byz.: v. ad 93, 3

■ Poll. II 62 τὸ ... 'μονόφθαλμος' παρὰ Ἡροδότῳ || 18 Hes. Ἄκεις· ποταμὸς
 Ἀσίας

1 κασσίτερος C | τοῦτο] οὗτο D || 2 οὐ βάρβαρον PDRSV Eust. οὔτε βαρβα-
 ρικόν AB² οὐ τι βαρβαρικόν CTM om. B¹ || 3 ποιητέω DRSV seclusi, cf. Eust. |
 τοῦτο] οὔτε ABCTMP | γινόμενον C | οὐ hapl. om. ABCTM || 4 μελετῶν] με
 λέγων DRV με λέγειν S | ὅπως TM | θάλασσά] τᾶλλα M | τῆς Εὐρώπης DR
 SV | ἐσχάτων PDRV ἐσχάτου S || 5 τε om. ABCTMP || 6 τι] τοι M Ald.
 om. A || 7 εἶπε CRV εἰ^ε M | ὑπὲκ] ὑπὲρ ABTMP ὑπὸ C | γρυπῶν V γρυ-
 πῶν ut vid. M | ἀναρπάξειν DRSV || 8 Ἀριμαστούς RV | μονοφθάλμους DRSV |
 οὐδὲ om. D || 9 τοῖς ἄλλοις T || 10 δὲ ABCTM | περικλείουσαι CDSV || 11 τὰ δο-
 κέοντα κτλ. potius quam τὴν ἄλλην χώραν obiectum est considerandum verbi ἀπέρ-
 γειν et praeterea αὐτά participium δοκέοντα relativae propositionis instar conti-
 nuat (Kuehner-Gerth II 433): 'includunt ea (i. e. accessum prohibent ad ea) quae
 optima nobis videntur esse et difficillime obtinenda' (σπάνιος oppos. ῥᾶδιος, cf.
 Archyt. 3) | καὶ om. D || 12 αὐταὶ ABCTMP || 13 περικεκλημένον C περικεκλη-
 μένον TM περικεκλησμένον PRV περικεκλησμένον DS | οὐρεὶ CTMPD² ||
 14 οὐρεος CTMPD² | ποτε DRV | ἐν — 15 Χορασμίων haplogr. om. ABCTMP ||
 15 αὐτέων DRSV | Σαραγγαίων C^{ac}MDSV || 16 Θωμαναίων ABCTP Θωμα-
 νίων Mp Ald. | ἐπεὶ DRSV | βασιλέως T || 17 περικλείοντος CDS | οὐρεος CTM
 PD² || 18 Ἄκεις CSV cf. Hes. | διαλελαμμένος CTMPDRSV | πενταχοῦ P^pD^cR
 παρταχοῦ P^{ac}D^{ac} cett. || 18—p. 327, 1 τούτου τὸν εἰρημέρον R

τῶν εἰρημένων τὰς χώρας διὰ διασφάγος ἀγόμενος ἐκάστης ἐκάστοισι·
 ἐπεῖτε δὲ ὑπὸ τῷ Πέρσῃ εἰσί, πεπόνθασι τοιόνδε· τὰς διασφάγας τῶν 3
 ὁρέων ἐνδείμας ὁ βασιλεὺς πύλας ἐπ' ἐκάστη διασφάγι ἔστησε, ἀποκεκλη-
 μένου δὲ τοῦ ὕδατος τῆς διεξόδου τὸ πεδίον τὸ ἐντὸς τῶν ὁρέων πέλαγος
 5 γίνεται ἐκδιδόντος μὲν τοῦ ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν. οὗτοι 4
 ὦν, οἱ περ ἔμπροσθε ἐώθησαν χρᾶσθαι τῷ ὕδατι, οὐκ ἔχοντες αὐτῷ χρᾶ-
 σθαι συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται· τὸν μὲν γὰρ χειμῶνα ὕει σφι ὁ θεὸς
 ὥσπερ καὶ τοῖσι ἄλλοις ἀνθρώποισι, τοῦ δὲ θέρους στείροντες μελίνην
 καὶ σήσαμον χρῆσκονται τῷ ὕδατι. ἐπεὰν ὦν μηδὲν σφίσι παραδιδῶται 5
 10 τοῦ ὕδατος, ἐλθόντες ἐς τοὺς Πέρσας αὐτοὶ τε καὶ γυναῖκες, στάντες
 κατὰ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως βοῶσιν ὠρνόμενοι, ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖσι
 δεομένοις αὐτῶν μάλιστα ἐντέλλεται ἀνοίγειν τὰς πύλας τὰς ἐς τοῦτο
 φερούσας. ἐπεὰν δὲ διάκορος ἢ γῆ σφειν γένηται πίνουσα τὸ ὕδωρ, 6
 αὐταὶ μὲν αἱ πύλαι ἀποκλῆνται, ἄλλας δ' ἐντέλλεται ἀνοίγειν ἄλλοισι
 15 τοῖσι δεομένοις μάλιστα τῶν λοιπῶν. ὥς δ' ἐγὼ οἶδα ἀκούσας, χρή-
 ματα μεγάλα πρησόμενος ἀνοίγει πάρεξ τοῦ φόρου. ταῦτα μὲν δὴ ἔχει
 οὗτω.

AB C TM P(p) DR SV

1 Λέξ. διασφάγες· αἱ διεστῶσαι πέτραι. Greg. Cor. 146 διάσφαγες δὲ αἱ διεστῶσαι
 πέτραι. Hes. διασφάγες· αἱ διεστῶσαι πέτραι τῶν ὁρῶν. Suid. διασφάξ· διατομῇ
 ὁρος· καὶ διασφάγες· διεστῶσαι πέτραι. D fol. 42^r διὰ διασφάγος ἀγόμενος || 8 Har-
 pocr. s. v. μελίνη· καὶ Ἡρόδοτος· στείροντες μελίνην || 13 Thom. Mag. 105 (s. v.
 διάκορος) οὐ μόνον 'διάκορος' ἢ διακορισθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ κεκορεσμένη ... Ἡρό-
 δοτος ἐν τῇ τρίτῃ· ἐπεὰν — γένηται

1 διὰ haplogr. om. V | διασφάγος] cf. quae e grammaticis laudamus | ἐκάστης
 ἐκάστοισι] ἐκάστοισι A¹ ἐκάστης B ἐκάστης in mg. suppl. A¹ || 3 ὁρέων CT
 MP | ἐφ' ABC | διασφάγι D | ἀποκεκλειμένου C ἀποκεκλημένου PDRV
 ἀποκεκλειμένου S || 4 ἐξόδου ABC | τὸ² om. DRSV | ὁρέων CTMP || 5 ἐσδι-
 δόντος D ἐνδιδόντος cett. litterae σ litteram x suprascr. nescio quae man. A
 ἐκδιδόντος coniecit Madvig || 6 ὦν] ὦ RV | οἵπερ πρόσθεν DR οἱ πρόσθεν S
 οἱ Πέρσαι πρόσθεν V | ἐώθησαν TM Ald. ἐώθασι RSV || 7 διαχρέονται Pp ||
 8 μελίνην T μελίνην DRSV μελίνην Harpocr. rell. || 9 χρῆσκονται scripsi (i. e.
 iterativus verbi χρᾶσθαι, cf. ἐώθησαν χρᾶσθαι lin. 6; ad aetatem quae Persarum
 imperium praecedat pertinet tempus quod 'consuetudinale' potius mihi appellan-
 dum videtur) χρῆσκοντο codd. χρῆσκονται Porto duce Stein Hude | μηδέ
 σφι C μηδὲν σφι MPp σφι(ν) μηδὲν DRSV || 11 βασιλέως ABC | ὠρνόμενοι
 RV^{ac} (olim ὠρνόμενοι esse scriptum recte iudicat Weber Anal. Hdt. 190) ||
 12 αὐτέων DRSV | τοῦτους P^dDRSV τοῦτο P^{ms}p cett. || 13 φορεούσας PD^cRV |
 ἐπειδὴν C || 14 ἀποκλῆνται C

III

- 118 Τῶν δὲ τῷ μάγῳ ἐπαναστάντων ἐπὶ ἀνδρῶν ἓνα αὐτῶν Ἰνταφρένεα κατέλαβε ὕβριζαντα τάδε ἀποθανεῖν αὐτίκα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν. ἤθελε ἐς τὰ βασιλῆα ἐσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ· καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ νόμος οὕτω εἶχε, τοῖσι ἐπαναστάσι τῷ μάγῳ ἔσδοον εἶναι παρὰ βασιλέα 5 ἄνευ ἀγγέλου, ἣν μὴ γυναικὶ τυγχάνη μισγόμενος βασιλεύς. οὐκ ὦν δὴ Ἰνταφρένης ἐδικαίον οὐδένα οἱ ἑσαγγεῖλαι, ἀλλ' ὅτι ἦν τῶν ἐπτά, εἰσέναι ἤθελε· ὁ δὲ πύλορος καὶ ὁ ἀγγελιφόρος οὐ περιώρων φάμενοι τὸν βασιλέα γυναικὶ μίσεσθαι. ὁ δὲ Ἰνταφρένης δοκέων σφέας ψεύδεα λέγειν ποιεῖ τοιάδε· σπασάμενος τὸν ἀκινάκεια ἀποτάμνει αὐτῶν τὰ τε ὦτα καὶ τὰς ῥίνας καὶ ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου περὶ τοὺς αὐχένας 10 σφέων ἔδησε καὶ ἀφῆκε. οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ δεικνύουσι ἑωυτοὺς καὶ τὴν αἰτίην εἶπον, δι' ἣν πεπονθότες εἴησαν. Δαρεῖος δὲ ἀρρωδήσας, μὴ κοινῶ λόγῳ οἱ ἐξ πεπονηκότες ἔωσι ταῦτα, μεταπεμπόμενος ἓνα ἕκαστον 2 ἀπεπειράτο γνώμης, εἰ συνέπαινοί εἰσι τῷ πεπονημένῳ. ἐπεῖτε δὲ ἐξέμαθε, ὥς οὐ σὺν ἐκείνοισι εἴη ταῦτα πεπονηκώς, ἔλαβεν αὐτὸν τε τὸν Ἰνταφρένεα 15 καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰκίους πάντας ἐλπίδας πολλὰς ἔχων μετὰ τῶν συγγενέων μιν ἐπιβουλεύειν οἱ ἐπανάστασιν, συλλαβὼν δὲ 3 σφας ἔδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ. ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Ἰνταφρένεος φοιτῶσα ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλέως κλαίεσκεν ἄν καὶ ὀδυρέσκετο· ποιεῦσα δὲ αἰεὶ τῶντο

AB C TM P(p) DR SV

(Ἰνταφρένης τῶν ἐπὶ κολυθεῖς ὦν ὑπὸ τοῦ τῶν ἐν πύλαις ὡς Δαρεῖον ἐσελθεῖν ἔτυγε τὸν πύλορον P solus) ἐπεῖτε δὲ (ἐπεὶ δ' P) ἐξέμαθε (119, 2) — ἡσθεῖς αὐτῇ (119, 7) exc. floril. P P H γυνὴ αὐτῇ φοιτῶσα (119, 3) — ἀπέκτεινεν (119, 7) quibusdam omissis exc. S

3 Lex. Vind. 190 (s. v. χρηματίσασθαι) . . . Ἡρόδοτος· ἐς τὰ βασιλῆα εἰσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ. Thom. Mag. 401 (s. v. χρηματίζω) ἤθελεν — βασιλεῖ

1 ad divisionem libri v. praef. LIX | τῶν μάγων V^{ac} | Ἰνταφρένεα ABCTMP ||
 ■ ἀποθανεῖν. αὐτίκα μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἤθελε distinctx. codd. nonnulli || 3 βασι-
 λεια Thom. Mag. | ἐλθὼν P¹ DRSV ἐσελθὼν P² p cett. | δὴ καὶ] δὴ TMPp Ald.
 om. DRSV || 4 εἶχε οὕτω M || 5 τύχη DRSV | ὁ βασιλεύς M Ald. | οὐκ οὖν TM ||
 ■ ὁ Ἰνταφρένης ABCTMP | ἐδικαίον Mp Ald. || 6.7 εἰσέναι ἤθελε ABM ἤθελε
 εἰσέναι Ald. || 7 6² om. ABCTM | ἀγγελιφόρος D^{ac} ἀγγελιφόρος D^c RSV | περι-
 ὄρων C¹ TM Ald. || 8 Ἰνταφρένης ABCTMP || 9 τάδε S (ut vid.) M | ἀκινάκην D |
 ἀποτέμνει T | τὰ τε ὦτα αὐτῶν M | αὐτέων (ut vid.) V^{ac} || 10 περὶ¹ om. M Ald. ||
 11 ἀφῆκε MPDRSV | δεικνύουσι ABCP || 13 οἱ ἐξ om. D | ταῦτα] τὰ τοιαῦτα M ||
 14 ἐπειράτο RSV | ἐπεὶ D P ἐπεῖτε A rel. | ἔμαθε(v) DRSV || 15 σὺν ἐκείνοισι]
 συγκεκριμένοισι ABCM A συγκεκριμένοισι τοῖς ἄλλοις P | ἔλαβε A | τὸν om. M |
 Ἰνταφρένεα ABCTMP P || 16 τὸν παῖδα ABC P || οἰκίους P | ἐλπίδας πολ-
 λούς P | ἐλπίδας πολλὰς A codd. || 17 μιν om. M P hab. A rel. || 18 ἔδεισε R |
 Ἰνταφρένεος ABCTMP P || φοιτεύουσα TMP Ald. φοιτῶσα C φοιτῶσα A P
 rel. || 19 βασιλέως ABCTMP βασιλῆος S | κλαίεσκε A | ἄν om. MS S | ὀδυρέ-
 σκετο D¹ ὠδυρέσκετο D² ὠδύρετο Mp Ald. | ποιούσα ABCT P

τοῦτο τὸν Δαρεῖον ἔπεισε οἰκτεῖραί μιν, πέμψας δὲ ἄγγελον ἔλεγε, τάδε
 ὦ γύναι, βασιλεὺς τοι Δαρεῖος διδοῖ ἓνα τῶν δεδεμένων οἰκηρίων ῥύ-
 σασθαι, τὸν βούλει ἐκ πάντων. ἡ δὲ βουλευσαμένη ὑπεκρίνετο, τάδε ἔει 4
 μὲν δὴ μοι διδοῖ βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι ἐκ πάντων τὸν ἀδελ-
 5 φρόν. πνυθόμενος δὲ Δαρεῖος ταῦτα καὶ θαυμάσας τὸν λόγον πέμψας 5
 ἠγόρευε· ὦ γύναι, εἰρωτᾷ σε βασιλεὺς, τίνα ἔχουσα γνώμην τὸν ἄνδρα τε
 καὶ τὰ τέκνα ἐγκαταλιποῦσα τὸν ἀδελφεὸν εἴλεν περιεῖναι τοι, ὅς καὶ ἀλ-
 λοτριώτερός τοι τῶν παίδων καὶ ἦσσαν κεχαρισμένος τοῦ ἀνδρός ἐστι.
 ἡ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· ὦ βασιλεῦ, ἀνὴρ μὲν ἂν μοι ἄλλος γένοιτο, εἰ δαί- 6
 10 μων ἐθέλοι, καὶ τέκνα ἄλλα, εἰ ταῦτα ἀποβάλοιμι· πατὴρ δὲ καὶ μητὴρ
 οὐκ ἐτι μεν ζώντων ἀδελφεὸς ἂν ἄλλος οὐδενὶ τρόπῳ γένοιτο. ταύτῃ τῇ
 γνώμῃ χρεωμένη ἔλεξα ταῦτα. εὐ τε δὴ ἔδοξε τῷ Δαρείῳ εἰπεῖν ἡ γυνὴ καὶ 7
 οἱ ἀπῆκε τοῦτόν τε, τὸν παραιτέτο, καὶ τῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον
 ἦσθεις αὐτῇ, τοὺς δὲ ἄλλους ἀπέκτεινε πάντας. τῶν μὲν δὴ ἑπτὰ εἰς
 15 αὐτίκα τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἀπολώλεε.

Κατὰ δὲ κοινὴν μάλιστα τὴν Καμβύσειω νοῦσον ἐγίνετο τάδε· ὑπὸ Κύρου 120
 κατασταθεὶς ἦν Σαρδίῳ ὑπαρχος Ὀροΐτης ἀνὴρ Πέρσης· οὗτος ἐπεθύ-
 μησε πηγήματος οὐκ ὀσίον, οὔτε γάρ τι παθὼν οὔτε ἀκούσας μάταιον
 ἔπος πρὸς Πολυκράτεος τοῦ Σαμίου οὐδὲ ἰδὼν πρότερον ἐπεθύμει λαβὼν
 20 αὐτὸν ἀπολέσαι, ὥς μὲν οἱ πλεῖνες λέγουσι, διὰ τοιγάρ τινα αἰτίαν· ἐπὶ 2
 τῶν βασιλέος θυρῶν κατήμενον τὸν τε Ὀροΐτην καὶ ἄλλον Πέρσην, τῷ
 ὄνομα εἶναι Μιτροβάτα, νομοῦ ἄρχοντα τοῦ ἐν Δασκυλίῳ — τοὺτους

AB C TM P(p) DR SV, ad quos usque ad ἦσθεις αὐτῇ (119, 7) accedit
 floril. A² et partim S

1 τοῦτο om. A² | ἔπεισε A² ἔπειθεν DRSV | τάδε om. M || 2 οἰκηρίων om. M |
 ῥύσασθαι om. D || 3 βουλευσαμένη DRSV βουλευσαμένη A² rell. | ὑπεκρίνατο AB
 CM² ἀπεκρίνατο A² || 4 μὲν διδοῖ μοι S | βασιλεὺς ἐνὸς (add. μόνου S) ψυχὴν,
 αἰρέομαι ἐκ πάντων CPp² βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι ἐκ πάντων R βα-
 σιλεὺς ἐκ πάντων ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι MA² βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχὴν, αἰρέομαι
 ἐκ πάντων S rell. || 5 ταῦτα Δαρεῖος TM | θαυμάσας CTMPD²RSVA² || 6 γνώ-
 μην ἔχουσα S || 7 ἀδελφὸν A² ἀδελφεὸν S rell. | περιεῖναι ABCTMA²SS² | τοι ὅς
 καὶ ἀλλοτριώτερος A² (coniecerat Reiske) τοι ὅς καὶ ἀλλοτριώτατος ABCTMP²SS²
 τὸ καὶ ἀλλοτριώτατον DRSV || 8 κεχαρισμένον DRSV κεχαρισμένος A² rell. per
 concinnitatem ad id quod praecedit | ἐστὶ τοῦ ἀνδρός A² || 9 μὲν μοι ἂν ἄλλος
 ABPA²SS² μέντοι ἂν ἄλλος C² μὲν μοι ἄλλος ἂν TM || 10 θέλοι M² ἐθέλοι (οἱ ex
 corr.) V | ἀποβάλοιμι VA² || 11 ζώντων M (ut vid.) A² ζώντων T | γένηται C ||
 12 χρεωμένη Pp²A² χρεωμένη S rell. | ἔλεξε PDRSVA² || δὴ] οὐδ² S || 13 τὸν⁴
 ὃν MA² || 15 τρόπῳ τὸν εἰρημένον TM² || 16 τοιάδε C || 17 σταθεὶς DRSV | Ὀρεΐ-
 τῃς M || 18 οὐχ AB, cf. II 119, 2 | τί] τοι V || 19 πρὸς om. MDRSV | οὔτε PDR
 SV | ἐπεθύμει RSV | λαβὼν R || 20 ἀπολέσαι αὐτὸν M | οἱ μὲν S οἱ μὲν οἱ
 DRV | διὰ om. DRSV || 21 βασιλέος CTMR βασιλῆος S | τε om. M | Ὀρεΐ-
 τῃ M | τῷ] τῷ τὸ R τὸ D²SV || 22 εἶναι om. D¹ | Μιτραβάτα B Μητροβάτα
 C²TM | νόμον TM | Δασκυλίῳ D Δασκυλίῳ TM

ἐκ λόγων ἐς νείκεα συμπεσέειν· κρινομένων δὲ περὶ ἀρετῆς εἰπεῖν τὸν
 3 Μιτροβάτεα τῷ Ὀροίτῃ προφέροντα· 'σὺ γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ, ὃς βασιλεῖ
 νῆσον Σάμον πρὸς τῷ σῶ νομῷ προσκειμένην οὐ προσεκτήσῃς ὥδε δὴ
 4 τῇσι ἐπαναστάς ἔσχε καὶ νῦν αὐτῆς τυραννεύει.' οἱ μὲν δὴ μὴ φασὶ τοῦτο 5
 ἀκούσαντα καὶ ἀλγίσαντα τῷ ὄνειδεϊ ἐπιθυμῆσαι οὐκ οὕτω τὸν εἰπαντα
 ταῦτα τίσασθαι ὥς Πολυκράτεα πάντως ἀπολέσαι δι' ἅτινα κακῶς
 121 ἤκουσε. οἱ δὲ ἐλάσσονες λέγουσι πέμψαι Ὀροίτεα ἐς Σάμον κήρυκα δτεν
 δὴ χρήματος δεησόμενον — οὐ γὰρ ὦν δὴ τοῦτό γε λέγεται —, καὶ τὸν
 Πολυκράτεα τυχεῖν κατακείμενον ἐν ἀνδρεῶνι, παρῆναι δὲ οἱ καὶ Ἀνα- 10
 2 κρέοντα τὸν Τήμιον· καὶ κως εἴτε ἐκ προνοίης αὐτὸν κατηλογέοντα τὰ
 Ὀροίτεω πρήγματα, εἴτε καὶ συντυχίῃ τις τοιαύτῃ ἐπεγένετο· τὸν τε γὰρ
 κήρυκα τὸν Ὀροίτεω παρελθόντα διαλέγεσθαι καὶ τὸν Πολυκράτεα —
 τυχεῖν γὰρ ἀπεστραμμένον πρὸς τὸν τοῖχον — οὔτε μεταστραφῆναι οὔτε
 122 τι ὑποκρίνασθαι. αἰτίαι μὲν δὴ αὗται διφάσαι λέγονται τοῦ θανάτου 15
 τοῦ Πολυκράτεος γενέσθαι, πάρεστι δὲ πείθεσθαι, ὁκοτέρῃ τις βούλεται
 αὐτέων. ὁ δὲ ὦν Ὀροίτης ἰζόμενος ἐν Μαγνησίῃ τῇ ὑπὲρ Μαϊάνδρου πο-
 ταμοῦ οἰκημένην ἔπεμπε Μύρσον τὸν Γύγεω ἄνδρα Ἀνδὸν ἐς Σάμον ἀγ-
 2 γελίην φέροντα μαθὼν τοῦ Πολυκράτεος τὸν νόον. Πολυκράτης γὰρ ἐστὶ
 πρῶτος, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Ἑλλήνων, ὃς θαλασσοκρατέειν ἐπενοήθη, πάρεξ 20
 Μίνω τε τοῦ Κνωσίου καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος πρότερος τούτου ἦρξε τῆς
 θαλάσσης· τῆς δὲ ἀνδρωπηγῆς λεγομένης γενεῆς Πολυκράτης πρῶτος
 3 ἐλπίδας πολλὰς ἔχων Ἰωνίης τε καὶ νήσων ἄρξειν. μαθὼν ὦν ταῦτά μιν
 διανοεόμενον ὁ Ὀροίτης πέμψας ἐσαγγελίην ἔλεγε, τάδε Ὀροίτης Πολυ-
 κράτῃ ὥδε λέγει· πυνθάνομαι σε ἐπιβουλεύειν μὲν πρήγμασι μεγάλοις, 25

AB C TM P(p) DR SV

1 εἰς RV || 2 Μητροβάτεα TM | Ὀροίτῃ M | ἀνδρὸς M Ald. | ὥς C || 3 κει-
 μένην ABCTM || 3,4 δέ τι vel δ' ἔτι M Ald. || 4 ἐπ' ἔτεα SV | ἐγκλωρίων M ||
 5 ἔσκε T || 6 ἀλγίσαντα V | εἰπόντα PDRSV || 7 δι' ἅτινα scripsi διατίνα AB
 διατίνα C διὰ τίνα T διὰ τιν' α M δι' ὄντινα PDRSV || 8 Ὀροίτεα M || 9 δὴ¹
 om. DRSV | οὐ — λέγεται om. S | δὴ τοῦτό γε] δὴ τοῦτο M Ald. τοῦτο DRV ||
 10 καὶ om. R || 11 τὰ hapl. om. DRSV || 12 Ὀροίτεω M | τοιαύτῃ τις DRSV ||
 13 Ὀροίτεω M || 14 ἐπεστραμμένον ABCTMP | τὸν om. DRSV || 14—15 μεταστραφῆ-
 ναι οὔτε τι Schaeferio duce edd. τι μεταστραφῆναι οὔτε ABCTMP τι μεταστραφῆναι
 οὔτε τι cett. (posterius τι credo esse omissum postque inepto loco vel bis esse sup-
 pletum) || 15 ἀποκρίνασθαι propos. Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 ||
 17 δὴ TMS Ald. | Ὀροίτης M || 17,18 τοῦ ποταμοῦ οἰκισμένη M || 18 ἔπεμψε DR
 SV || 19 νόον C || 20 ἴδμεν R || 21 Μίνωος ABCTMP | Κνωσίου DR^{ac} | τις]
 τῆς RV¹ | τοῦτο C || 22 ἀνδρωπηγῆς D^c | πρῶτος] ἐστὶ πρῶτος M | μόνος T μούνος M
 Ald. || 23 πολλὰς om. M | μιν om. M Ald. || 24 Ὀροίτης M | ἐσαγγελίην scripsi (cf.
 ἐσαγγελεύς 84, 2) ἐς ἀγγελίην DRSV ἀγγελίην (litteris σε ante σα omissis) cett. |
 Ὀροίτης M || 25 σε — μὲν] δὲ ἐπιβουλεύειν μὲν R ἐπιβουλεύειν σε ABCTMP

χρήματα δέ τοι οὐκ εἶναι κατὰ τὰ φρονήματα. σὺ νυν ὧδε ποιήσας ὀρθώ-
 σεις μὲν σεωντόν, σώσεις δέ καὶ ἐμέ· ἐμοὶ γὰρ βασιλεὺς Καμβύσης ἐπι-
 βουλευεὶ θάνατον καὶ μοι τοῦτο εξαγγέλλεται σαφηνέως. σὺ νυν ἐμέ ⁴
 ἐκκομίσας αὐτόν καὶ χρήματα τὰ μὲν αὐτῶν αὐτὸς ἔχε, τὰ δὲ ἐμέ ἔα ἔχειν·
⁵ εἵνεκέν τε χρημάτων ἄρξεις τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος. εἰ δέ μοι ἀπιστέεις τὰ
 περὶ τῶν χρημάτων, πέμψον, ὅστις τοι πιστότατος τυγχάνει ἑὸν, τῷ
 ἐγὼ ἀποδέξω. ταῦτα ἀκούσας Πολυκράτης ἦσθη τε καὶ ἐβούλετο· καὶ ¹²³
 κως ἱμείρετο γὰρ χρημάτων μεγάλως, ἀποπέμπει πρῶτα κατοφόμενον
 Μαϊάνδριον Μαϊανδρίου ἄνδρα τῶν ἀστῶν, ὃς οἱ ἦν γραμματιστής· ὃς
¹⁰ χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον τούτων τὸν κόσμον τὸν ἐκ τοῦ ἀνδρεῶνος τοῦ
 Πολυκράτους ἐόντα ἀξιοθέτητον ἀνέθηκε πάντα ἐς τὸ Ἱεραιον. ὁ δὲ Ὀροίτης ²
 μαθὼν τὸν κατάσκοπον ἐόντα προσδύκιμον ἐποίησε τοιάδε· λάρνακας ὀκτὼ
 πληρώσας λίθων πλὴν κάρτα βραχέος περὶ αὐτὰ τὰ χεῖλεα ἐπιπολῆς τῶν
 λίθων χρυσὸν ἐπέβαλε, καταθήσας δὲ τὰς λάρνακας εἶχε ἐτοιμας. ἐλθὼν
¹⁵ δὲ ὁ Μαϊάνδριος καὶ θεησάμενος ἀπήγγελλε τῷ Πολυκράτει. ὁ δὲ πολλὰ ¹²⁴
 μὲν τῶν μαντιῶν ἀπαγορευόντων, πολλὰ δὲ τῶν φίλων, ἐστέλλετο αὐτόσε,
 πρὸς δὲ καὶ ἰδοῦσης τῆς θυγατρὸς ὅππιν ἐνυπνίου τοιήνδε· ἐδόκεε οἱ τὸν
 πατέρα ἐν τῷ ἡέρι μετέωρον ἐόντα λοῦσθαι μὲν ἐπὶ τοῦ Διός, χρίεσθαι δὲ
 ὑπὸ τοῦ Ἡλίου. ταύτην ἰδοῦσα τὴν ὅππιν παντοίῃ ἐγίνετο μὴ ἀποδημῆσαι ■
²⁰ τὸν Πολυκράτη παρὰ τὸν Ὀροίτην, καὶ δὴ καὶ ἰόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεντη-

AB C TM P(p) DR SV

¹ χρήματα δέ] καὶ χρήματα ABCTMP | τοι] οἱ T | σοι M || ² γὰρ] μὲν γὰρ M
 Ald. || ²⁻³ ἐπιβουλευεὶ θάνατον Καμβύσης M || ^{3, 4} ἐκκομίσας ἐμέ M || ⁴ τὰ¹ haplogr.

om. R | αὐτῶν MR | ἐμέ om. SV | ⁵ μέ (littera nescio qua manu suprascripta) A ||
⁵ ἀπάσης τῆς ABCP | πάσης τῆς T | πάσης M | ἀπάσης Ald. || ⁶ πέμψον R |
 τυγχάνει πιστότατος M || ⁷ ὑποδέξω TMPp Ald. | ὁ Πολυκράτης DRSV ||
⁸ ἱμείρετο R | μεγάλως χρημάτων TM | πρῶτον M || ⁹ Μαϊάνδρον TM Ald. |
 αὐτῶν R | οἱ] εἰ R || ⁹⁻¹⁰ ὃς οὐ χρόνῳ οὐ V || ¹⁰ τουτέων DRSV || ¹¹ ἐς τὸ
 Ἱεραιον πάντα D | πάντα εἰς τὸ Ἱεραιον M | ἐς τὸ Οἰραῖον πάντα R | Ὀροίτης M ||
¹² μαθὼν R | τάδε Mp Ald. | λάρνακα M || ¹³ βραχέος τοῦ περὶ ABCTMP |

τεῖχεα V^{ac} | χεῖλεα V^c cett. | ἐπὶ πολλῆς C || ¹⁴ ἐτοιμοῦς M || ¹⁵ Μαϊάνδρος
 TM Ald. | καὶ θεησάμενος om. RSV | ἀπήγγελε CTMV | ἀπήγγειλε DS | ἀπείγ-

γελλε (quod ex ἀπήγγελλε quin sit natum non est dubium) B || ¹⁶ μὲν om. D |
 μαντιῶν CTMPRSV | μαντιῶν D | αὐτόσε] αὐτὸς ἀπέναι D RSV, v. Gebhardt
 Progr. Gymn. Churiae Rhaetorum 1858, 6s. ('στελλεσθαι per se ipsum iam 'se con-
 ferre aliquo vel tendere' significat'); αὐτόσε intellige 'ad eum ipsum locum'; ἐκείσε
 inepte, dubitans vero, propos. Schweighaeuser || ¹⁷ τοιήνδε om. M || ¹⁸ ὄντα T |
 λούεσθαι AB v. grammaticam meam 120 | μὲν om. D | δέ om. V || ¹⁹ ταύ-
 τῃς C | τὴν ὅππιν ἰδοῦσα TM | ἐγένετο DRSV || ²⁰ Ὀροίτην M | καὶ² om. TM |
 πεντηκόντορον TM Ald. | πεντηκόντορον D¹R

- κόντερον ἐπεφημίζετο. ὁ δὲ οἱ ἠπέλιψε, ἦν σῶς ἀπονοστήσῃ, πολ-
λὸν μιν χρόνον παρθενεύεσθαι. ἡ δὲ ἡρίσατο ἐπιτελέα ταῦτα γενέσθαι.
βούλεσθαι γὰρ παρθενεύεσθαι πλέω χρόνον ἢ τοῦ πατρὸς ἐστερηθῆναι.
- 125** Πολυκράτης δὲ πάσης συμβουλῆς ἀλογήσας ἐπλεε παρὰ τὸν Ὀροίτεια
ἅμα ἀγόμενος ἄλλους τε πολλοὺς τῶν ἐταίρων, ἐν δὲ δὴ καὶ Δημοκῆδεα
τὸν Καλλιφῶντος Κρωτωνιήτην ἄνδρα ἱετρὸν τε ἐόντα καὶ τὴν τέχνην
2 ἀσκέοντα ἀριστα τῶν κατ' ἐωυτόν. ἀπικόμενος δὲ ἐς τὴν Μαγνησίην ὁ
Πολυκράτης διεφθάρη κακῶς οὔτε ἐωυτοῦ ἀξίως οὔτε τῶν ἐωυτοῦ προ-
νημάτων, ὅτι γὰρ μὴ οἱ Συρηκοσίων γενόμενοι οὐδὲ εἰς τῶν ἄλλων
Ἑλληνικῶν τυράννων ἀξίως ἐστί Πολυκράτει μεγαλοπρεπεῖην συμβλη-
3 θῆναι. ἀποκτείνας δὲ μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγγήσιος Ὀροίτης ἀνεσταύρωσε.
τῶν δὲ οἱ ἐπομένων ὅσοι μὲν ἦσαν Σάμιοι, ἀπῆκε κελεύων σφέας ἐωυτῷ
χάριν εἰδέναι ἐόντας ἐλευθέρους· ὅσοι δὲ ἦσαν ξεινοὶ τε καὶ δοῦλοι τῶν
4 ἐπομένων, ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιεύμενος εἶχε. Πολυκράτης δὲ ἀνακρε-
μάμενος ἐπετέλεσε πᾶσαν τὴν ὄψιν τῆς θυγατρὸς· ἐλοῦτο μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ
Διός, ὅπως ὄιοι, ἐχρίετο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνιείς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος
ἱκμάδα. Πολυκράτεος μὲν δὴ αἱ πολλαὶ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν.
- 126** Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Ὀροίτεια Πολυκράτεος τίσις μετήλθον.
μετὰ γὰρ τὸν Καμβύσειω θάνατον καὶ τῶν μάγων τὴν βασιλείην μένων
ἐν τῇσι Σάρδισι ὁ Ὀροίτης ὠφέλει μὲν οὐδὲν Πέρσας ὑπὸ Μήδων ἀπα-
2 ραιρημένους τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ταραχῇ κατὰ μὲν ἔκτεινε
Μιτροβάτεια τὸν ἐκ Δασκυλείου ὑπαρχον, ὃς οἱ ὠνείδισε τὰ ἐς Πολυκράτεια

AB CTM P(p) DRSV

Ὅτι οὐδὲ εἰς — συμβληθῆναι (125, 2) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXII ad
exc. XXI (v. 89, 3) adiunctum

1 Eust. II. 28 (ad A 22) σημειῶσαι . . . , ὅτι τὸ παρ' Ἡροδότῳ 'ἐπιφημίζεσθαι'
οὐ ταυτὸν ἐστί τῷ 'ἐπενφημεῖν', ἀλλὰ μαντικὴ λέξις ἐστί δηλοῦσα προφορὰν τινα
μαντείας δι' ἀναμνήσεως ἐνυπνίου

1 ἐφημίζετο ABCTM ἐπεφημίζετο rell. cf. Eust. | σῶς] ὡς C || 2 μιν] μοι R |
παρθενεύεσθαι ABCTMSV | ἡ δὲ — 3 παρθενεύεσθαι haplogr. om. T¹M || 3 παρ-
θενεύεσθαι DV | παρθενεύεσθαι R | πλείω DRSV | πατρὸς] πνεύματος (vocem
compendio notatam false perscripsisse videtur) T || 4 Ὀρείτεια M || 5 ἐτέρων V
ἐτέρων R || 6 Καλλιφῶντος C | Καλλοφῶντος SV | Κρωτωνιήτην M || 7 ἐπασκέ-
οντα M Ald. || 8 κακῶς] κῶς SV | αὐτοῦ V^{ac} || 9 Συρηκοσίων T | Συρακουσίων M
Συρακοσίων RSV | γενόμενοι τυράννοι DRSV || 11 ἀξίω RSV | Ὀρείτης M ||
12 Σάμιοι ἦσαν DRSV | ἦσαν M | ἦσαν Σάμιοι Ald. || 14 ἀνακρεμάμενος SV | ἀνα-
κρεκράμενος R || 15 ἐπετέλεσε M || 16 νίοι D | ὄιοι V^{ac} || 17 ἐτελεύτησαν, τῇ οἱ Ἀμα-
σις (Ἀμάσιος C) ὁ Αἰγύπτου (Αἰγυπτίων M) βασιλεὺς προεμαντεύσατο ABCTMP ||
18 Ὀρείτεια M || 19 καὶ] κατὰ propos. Valckenaer || 20 ὁ om. ABCTMP | Ὀρεί-
της M | Πέρσας οὐδὲν M | παραιρημένους R | παραιρουμένους SV | ἀπαιρημένους
Mp Ald. || 21 τῇ ταραχῇ] τῇ ἀρχῇ ABCTMP | ἔκτεινε — p. 333, 1 δὲ om. B¹ ||
■ Μιτροβάτεια — p. 333, 1 δὲ om. SV | Μητροβάτεια D¹ | τὸν — p. 333, 1 δὲ
om. DR | Δασκυλίου TM

ἔχοντα, κατὰ δὲ τοῦ Μιτροβάτεω τὸν παῖδα Κρανάσπην, ἄνδρας ἐν Πέρ-
 σῃσι δοκίμους, ἄλλα τε ἐξέβρισε παντοῖα καὶ τινα ἀγγελιφόρον Δαρεῖον
 ἐλθόντα παρ' αὐτόν, ὥς οὐ πρὸς ἡδονὴν οἱ ἦν τὰ ἀγγελλόμενα, κτείνει μιν
 ὀπίσω κομιζόμενον ἄνδρας οἱ ὑπείσας κατ' ὁδόν, ἀποκτείνας δέ μιν
 5 ἠφάνισε αὐτῷ ἵππῳ. Δαρεῖος δὲ ὥς ἔσχε τὴν ἀρχήν, ἐπεθύμει τὸν Ὀροῖτα 127
 τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκεν καὶ μάλιστα Μιτροβάτεω καὶ
 τοῦ παιδός. ἐκ μὲν δὴ τῆς ἰδεῖης στρατὸν ἐπ' αὐτόν οὐκ ἐδόκεε πέμπειν
 ἅτε οἰδεόντων ἐτι τῶν προηγημάτων καὶ νεωστὶ ἔχων τὴν ἀρχήν καὶ τὸν
 Ὀροῖτα μεγάλην τὴν ἰσχὺν πυνθανόμενος ἔχειν, τὸν χίλιον μὲν Περσέων
 10 ἐδορυφόρεον, εἶχε δὲ νομὸν τὸν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ Ἰωνικόν. πρὸς 2
 ταῦτα δὴ ὢν ὁ Δαρεῖος τάδε ἐμηχανήσατο· συγκαλέσας Περσέων τοὺς
 λογιμωτάτους ἐλεγέ σφι, τάδε ὦ Πέρσαι, τίς ἂν μοι τοῦτο ὁμέων ὑπο-
 στάς ἐπιτελέσειε σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὀμίλῳ — ἐνθα γὰρ σοφίης δέει,
 βίης ἔργον οὐδέν — ὁμέων δὴ ὢν τίς μοι Ὀροῖτα ἢ ζῶντα ἀγάγοι ἢ ἀπο- 3

AB C TM P(p) DR SV

Ἐνθα — οὐδέν (127, 2) exc. Stob. floril. 48, 19

Σχόλ. 126, 2 (ad ὑπείσας) ἐνεργε αὐτῷ διὰ τινων ἀνδρῶν καθεσθῆναι ἐποίησεν.
 καὶ Ὀμηρος· ἄν ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόγον εἶσαν ἄγοντες· ἔστιν οὖν ὁ ἀόριστος
 'εἶσα', ἢ μετοχή 'εἶσας', καὶ τὸ ἐναντίον ποιούμενος τοῖς δασύνουσιν ἐπῆλσεν B

5s. Suid. τίσαι καὶ τίσασθαι· ἀποδοῦναι· ὁ δὲ Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὥς
 ἔσχε — ἐνεκεν || 7s. Suid. s. v. οἰδοῦσαν· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἰδεῖης οὐκ ἐδόκεε πέμπειν τὸν
 στρατὸν ἅτε τῶν πραγμάτων ἐτι οἰδούντων. Suid. s. v. ἰθύ· Ἡρόδοτος· ἐκ μὲν —
 πραγμάτων || 12s. Eust. II. 222 (ad B 286) Ἰωνικὴ ... αὕτη ἡ λέξις (scil. ὑποστήναι)
 κειμένη καὶ παρὰ ἄλλοις, ἐν οἷς καὶ Ἡρόδοτος, ὅς που φησί· τίς ἂν μοι ὑποστάς τελέ-
 σειεν. Lex. Vind. 169 (s. v. ὑποστάς) Ἡρόδοτος· ὦ Πέρσαι — βίῃ

1 ἔχοντα om. M | τοῦ Μιτροβάτεω τὸν παῖδα T τὸν Μιτροβάτεω παῖδα Pp
 καὶ τὸν Μιτροβάτεω παῖδα D² R καὶ τὸν Μιτροβάτεω παῖδα D¹ Μιτροβάτεω
 παῖδα καὶ αὐτὸν Μιτροβάτεα S | Κρανάσπην ABTMD Κρανάτην RV Κρανά-
 τος S || 2 ἀγγελιφόρον] καὶ ἀγγαγεῖον (ἀγγαγήιον SV) DRSV <τὸ> καὶ ἀγγα-
 γεῖον glossam ad ἀγγελιφόρον olim exstitisse censeo, cf. VIII 98, 2 || 2.3 Δαρεῖον
 ἐλθόντα D ἐλθόντα Δαρεῖον ABCTP ἐλθόντα M || 3 οὐ om. TM | ἀγγελλόμενα
 CPr || 4 κομιζόμενος C | ὑπείς PDRSV | οὐδόν T, οὐδόν M Ald. || 5 ἐπεθύμησε

TM Ald. Suid. | τὸν om. Suid. | Ὀρεῖτα M || 6 τῶν] τε R τε τῶν SV | εἵνεκε M
 ἔνεκα Suid. | Μιτροβάτεα TMD¹ || 7 ἐκ μὲν δὴ] ἐκ μὲν γὰρ DRSV ὁ δὲ ἐκ
 Suid. | ἰδεῖας Suid. (s. v. ἰθύ) ἰδεῖης Suid. (s. v. οἰδοῦσαν) codd. || 8 οἰδανόντων
 CTP οἱ οἰδανόντων M οἱ δεόντων V | ἐπὶ V | πραγμάτων Suid. (s. vv. οἰδοῦσαν

et ἰθύ) || 9 Ὀρεῖτα M | μεγάλην om. ABCTM | πυνθανόμενος ἔχειν τὴν ἰσχὺν TM
 τὴν ἰσχὺν πυνθανόμενον ἔχειν D || 11 δὴ ταῦτα D || 12 δοκιμωτάτους ABCTM |
 ὁμῶν ὑποστάς Lex. Vind. ὑποστάς ὁμέων M || 13 τελέσειε Eust. | σοφίῃ τε καὶ
 TM Ald. | δέη D δέει (δέοι v. l.) Stob. || 14 δὴ M Ald. δὲ cett. | τίς <ἂν>
 Schaefero duce edd. fere omnes, supervacuo tamen quod τίς ἂν μοι κτλ. || lin. 12

resumitur | Ὀρεῖτα M | ζῶντα TMDPRV^c ζῶντα C | ἦ²] ἦ καὶ A^c

κτείνειε, δς ὠφέλησε μὲν κω Πέρσας οὐδέν, κακὰ δὲ μεγάλα ἔοργε;
 τοῦτο μὲν δύο ἡμέων ἥστωσε, Μιτροβάτεά τε καὶ τὸν παῖδα, τοῦτο δὲ
 τοὺς ἀνακαλέοντας αὐτὸν καὶ πεμπομένους ὑπ' ἐμεῦ κτείνει, ὕβριν οὐκ
 ἀνασχετὸν φαίνων. πρὶν τι ὦν μέζον ἐξεργάσασθαι μιν Πέρσας κακόν,
 128 καταλαμπτέος ἐστὶ ἡμῖν θανάτῳ. Δαρεῖος μὲν ταῦτα ἐπειρώτα, τῷ δὲ
 ἄνδρες τριήκοντα ὑπέστησαν αὐτὸς ἕκαστος ἐθέλων ποιεῖν ταῦτα. ἐρίζον-
 2 τας δὲ Δαρεῖος κατελάμβανε κελύων πάλλεσθαι, παλλομένων δὲ λαγχάνει
 ἐκ πάντων Βαγαῖος ὁ Ἀρτόντεω. λαχὼν δὲ ὁ Βαγαῖος ποιεῖ τάδε· βυβλία
 γραφάμενος πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων σφρηγυῖδά σφι
 3 ἐπέβαλε τὴν Δαρεῖον, μετὰ δὲ ἦε ἔχων ταῦτα ἐς τὰς Σάρδεις. ἀπικόμενος
 δὲ καὶ Ὀροῖτεω ἐς ὅπιν ἐλθὼν τῶν βυβλίων ἐν ἑκαστον περιαιρεόμενος
 ἐδίδον τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιλῆϊ ἐπιλέγεσθαι (γραμματιστὰς δὲ
 βασιλῆϊους οἱ πάντες ὕπαρχοι ἔχουσι), ἀποπειρώμενος δὲ τῶν δορυφόρων
 ἐδίδον τὰ βυβλία ὁ Βαγαῖος, εἰ οἱ ἐνδεξαίματο ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροῖτεω.
 4 ὁρέων δὲ σφας τά τε βυβλία σεβομένους μεγάλως καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ
 τῶν βυβλίων ἐτι μεζόνως διδοῖ ἄλλο, ἐν τῷ ἐνῆν ἔπεα τοιάδε· ὦ Πέρσαι,
 βασιλεὺς Δαρεῖος ἀπαγορεύει ὑμῖν μὴ δορυφορέειν Ὀροῖτεα. οἱ δὲ ἀκού-
 5 σαντες τούτων μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμὰς. ἰδὼν δὲ τοῦτό σφας ὁ Βαγαῖος
 πευδομένους τῷ βυβλίῳ, ἐνθαῦτα δὴ θαρσύνσας τὸ τελευταῖον τῶν βυβλίων
 διδοῖ τῷ γραμματιστῇ, ἐν ᾧ ἐγγράπτο· βασιλεὺς Δαρεῖος Πέρσῃσι
 τοῖσι ἐν Σάρδεσι ἐντέλλεται κτείνειν Ὀροῖτεα. οἱ δὲ δορυφόροι, ὡς ἤκου-

ABC TM P(p) DRSV

7 Suid. πάλος· κλήρος· ὁ δὲ Δαρεῖος τούτους κελύει πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ
 λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος. et Βαγαῖος· ὄνομα κύριον· παλλομένων — Βαγαῖος ||
 11 s. Lex. Vindob. 41 (s. v. γραμματιστής) Ἡρόδοτος· τῶν βυβλίων — ἐπιλέγε-
 σθαι

2 ἡμέων] ἡμερῶν C | Μητροβάτεα M | τε om. RSV | τὸν παῖδα αὐτοῦ DRSV |
 δέ] δὲ καὶ C || 3 καὶ — ἐμεῦ om. M | τοὺς ἐκπεμπομένους DRSV | ἐμοῦ p Ald. ||
 3—4 οὐκ ἀνάσχετον ὕβριν TM || 4 ἀνάσχετον codd., cf. III 81, 2 et al. et v. gram-
 maticam meam 102 | ἐργάσασθαι M || 5 καταλαμπτέον S | ἡμῖν] μιν DRSV |
 θανάτου TM | ἐπειρώτα CMP | τῷ ABCTMP^{2ms}p τῶν P¹¹ cett. cf. O 75 ||
 ἐπέστησαν TM | θέλων DRSV | ταῦτα om. M || 8 τοιάδε TMDRSV | βιβλία
 codd. || 9 ἔχοντα] ἐόντα propos. Haupt λέγοντα propos. Abicht Progr. Gymn.
 Lüneb. 1862 | σφρηγυῖδας C | σφρηγυῖδα D | σφι] τε C || 10 τὰς om. DRSV | Σάρ-
 11 δεις CT || 11 εἰς ὅπιν Ὀροῖτεω M | βιβλίων codd. Lex. Vind. | ἐν om. Lex. Vind. |
 περιεχόμενος Lex. Vind. || 13 ἀποπειρώμενος D¹ (ut vid.) V ἀποπειρεόμενος CPp
 ἀποπειρεόμενος TM Ald. || 14 βιβλία codd. | οἱ om. ABCTMP | Ὀροῖτεω M ||
 15 βιβλία CTMPDRSV || 16 βυβλίων CTMPDRSV | μεζόνως AB | τάδε CTM
 PD || 17 Ὀροῖτεα M || 18 τούτων] τοῦτο Pp | τοῦτό] τούτῳ MS² || 19 βιβλίῳ TMP
 DRSV | δὴ om. DRSV | βυβλίων TMPDRSV || 20 ἐν τῷ PDRSV || 21 Ὀροῖτεα M

σαν ταῦτα, σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκας κτείνουσι παραντίκα μιν. οὕτω δὲ Ὀροίτεα τὸν Πέρσην Πολυκράτεος τοῦ Σαμίον τίσις μετήλθον.

Ἀπικομένων δὲ καὶ ἀνακομισθέντων τῶν Ὀροίτεω χρημάτων ἐς τὰ 129
 Σοῦσα συνήνεκε χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον βασιλέα Δαρεῖον ἐν ἄγρῃ
 5 θηρίων ἀποθρῶσκοντα ἀπ' ἵππων στραφῆναι τὸν πόδα· καὶ κως ἰσχυρο- 2
 τέρως ἐστράφη, ὃ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων
 δὲ καὶ πρότερον περὶ ἐωυτὸν ἔχειν Αἰγυπτίων τοὺς δοκέοντας εἶναι πρῶ-
 τούς τὴν ἱητρικὴν τούτοις ἐχρᾶτο. οἱ δὲ στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν
 πόδα κακὸν μέζον ἐργάζοντο. ἐπ' ἑπτὰ μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας ὑπὸ 3
 10 τοῦ παρεόντος κακοῦ ὁ Δαρεῖος ἀγροντνήσι εἶχετο· τῇ δὲ δὴ ὀγδόῃ ἡμέρῃ
 ἔχοντί οἱ φλαύρως οἶα δὴ παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδισι τοῦ
 Κροτωνιῆτεω Δημοκίδεος τὴν τέχνην ἐσαγγέλλει τῷ Δαρεῖῳ, ὃ δὲ ἄγειν
 μιν τὴν ταχίστην παρ' ἐωυτὸν ἐκέλευε. τὸν δὲ ὡς ἐξεῦρον ἐν τοῖσι Ὀροίτεω
 ἀνδραπόδοις ὅκου δὴ ἀπημελημένον, παρήγον ἐς μέσον πέδας τε ἔλκοντα
 15 καὶ ῥάκεσι ἐσθνημένον. σταθέντα δὲ ἐς μέσον εἰρώτα ὁ Δαρεῖος, τὴν τέχνην 130
 εἰ ἐπίσταται· ὃ δὲ οὐκ ὑπεδέκετο ἀρρωδέων, μὴ ἐωυτὸν ἐκφῆρας τὸ παρ-
 ἅπαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπεστερημένος. κατεφάνη δὲ τῷ Δαρεῖῳ τεχνάζειν 2
 ἐπιστάμενος, καὶ τοὺς ἀγαρόντας αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγας τε καὶ κέντρα

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι τὸν βασιλέα Δαρεῖον (129, 1) — ἔσεσθαι (130, 3) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXIII (cf. Suid.)

T 488. Suid. s. v. Δημοκίδης: Ὅτι Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐν ἄγρῃ θηρῶν ἀποθρῶσκων ἀπὸ ἵππου ἐστράφη τὸν πόδα. καὶ κως ἰσχυροτέρως — ἔσεσθαι (130, 3). ὅτι αὐτὸς Ἀποσσα ἢ Κύρου μὲν θυγάτηρ, Δαρεῖον δὲ γυνή, ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔσχε φῦμα (133, 1) — αἰσχύνῃ φέρει (133, 2) καὶ ἡτήσατο τὴν εἰς Ἑλλάδα ἀφίξιν. cf. Const.

18 Lex. Vindob. 121 'μάστιγ' καὶ τὸ ὄργανον· Ἡρόδοτος· μάστιγας τε καὶ κέντρα ἐκέλευσε παραφέρειν

1 τοὺς] τὰς C | ἀκινάκας DRSV || ^{οἱ} Ὀροίτεα M || 3 ^{οἱ} Ὀροίτεα M || 4 συνένεικε CTP || 5 θηρῶν ABCTMP Suid., Const. | καὶ κως καὶ M || ^{αι} ἐστράφη om. Suid. | ἄρθρων RV ἄρθρων Suid., Const. rel. || 7 τοὺς δοκέοντας Αἰγυπτίων Suid., Const. || 8 ἐχρᾶτο ABCTMP Suid., Const. || 9 εἰργάζοντο T | ἐπ' haplogr. om. DRSV hab. Const. ἐφ' Suid. | δὴ om. TMSV hab. Const., Suid. | καὶ ἐπ' ἑπτὰ M Ald. || 11 φανίως M | οἶα δὴ om. ABCTMP Const., Suid., cf. Weber SIFC NS 17, 261 ss. || 12 ἐσαγγέλλει RV ἀγγέλλει ABMP Const., Suid. ἀγγέλλει CT ἐπαγγέλλει D ἐσαγγέλλει Urb. gr. 88 Vat. gr. 122 (quod verum iudicat Alberti) ||

13 ἐκέλευσε ABPRSV ἐκέλευε Const., Suid. rel. | ^{οἱ} Ὀροίτεω M || 14 δὴ ABCTM Const., Suid. ^{αι} ὅποτε rel. | τε om. R hab. Const., Suid. || 15 ῥάκεα propos.

Werner coll. VI 112, 3 | ἡρώτα CMPV Suid. εἰρώτα Const. rel. || 16 ἐπίστατο M ἐπίσταται R | ἀπεδέκετο Const., Suid. | ἀρρωδέων Suid. ἀρρωδέων Const. codd. || 17 ἀπεστερημένος ἢ τῆς Ἑλλάδος M | δέ] τε ABCTM Const., Suid. || 18 ἄγοντας DRSV ἀγαρόντας Const. rel. | ἐκέλευσε — παραφέρειν] cf. Lex. Vind.

- παραφέρειν ἐς τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ ὦν ἐκφαίνει φὰς ἀτρεκέως μὲν
 3 οὐκ ἐπίστασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἱητροῦ φλαύρους ἔχειν τὴν τέχνην. μετὰ δὲ
 ὡς οἱ ἐπέτρεψε, Ἑλληνικοῖσι ἱήμασι χρεώμενος καὶ ἥπια μετὰ τὰ ἰσχυρὰ
 προσάγων ὕπνου τέ μιν λαγχάνειν ἐποίησε καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὕγεια μιν
 4 [ὄντα] ἀπέδεξε οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσσεσθαι. δωρέεται δὴ μιν
 μετὰ ταῦτα ὁ Δαρεῖος πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεσι· ὁ δὲ μιν ἐπείρετο, εἴ
 οἱ διπλήσιον τὸ κακὸν ἐπίτηδες νέμει, ὅτι μιν ὕγεια ἐποίησε. ἡσθεῖς δὲ τῷ
 5 ἐπεὶ ὁ Δαρεῖος ἀποπέμπει μιν παρὰ τὰς ἐωντοῦ γυναικάς. παράγοντες δὲ
 οἱ εὐνοῦχοι ἔλεγον πρὸς τὰς γυναικάς, ὡς βασιλεῖ οὗτος εἴη, δς τὴν ψυχὴν
 5 ἀπέδωκε. ὑποτύπτουσα δὲ αὐτέων ἐκάστη φιάλῃ τοῦ χρυσοῦ <ἐς> τὴν
 10 θήκην ἐδωρέετο Δημοκῆδεα οὕτω δὴ τι δαυιλίει δωρεῇ, ὡς τοὺς ἀποπίπτον-
 τας ἀπὸ τῶν φιαλέων στατήρας ἐπόμενος ὁ οἰκίτης, τῷ οὐνομα ἦν Σκί-
 των, ἀνελέγετο καὶ οἱ χρῆμα πολλὸν τι χρυσοῦ συνελέχθη.
- 181 Ὅ δὲ Δημοκῆδης οὗτος ὥδε ἐκ Κρότωνος ἀπυγμένος Πολυκράτει ὁμίλησε·
 πατρὶ συνέιχτο ἐν Κρότῳι ὁργὴν χαλεπῶ· τοῦτον ἐπεῖτε οὐκ ἐδύνατο
 15 φέρειν, ἀπολιπὼν οἷχετο ἐς Αἰγίαν. καταστάς δὲ ἐς ταύτην πρώτῳ
 ἔτει ὑπερεβάλετο τοὺς ἄλλους ἱητροὺς ἀσκενὴς περ ἐὼν καὶ ἔχων οὐδὲν
 2 τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐργαλῆα. καὶ μιν δευτέρῳ ἔτει ταλάντων Αἰγινῆ-
 ται δημοσίῃ μισθοῦνται, τρίτῳ δὲ ἔτει Ἀθηναῖοι ἑκατὸν μνέων, τετάρτῳ

A B C T M P(p) D R S V

Ὅτι ὑποτύπτουσα ἐκάστη — συνελέχθη (130, 5) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ.
 exc. XXIV Ὅτι Δημοκῆδης ὥδε (131, 1) — ταλάντων (131, 2) ibid. XXV

9s. Thom. Mag. 403 (s. v. ψυχῇ) ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ἀπλῶς· Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ·
 ἔλεγον — ἀπέδωκε

1 ἐνθαῦτα | ἐν ἐωντῷ Const., Suid. | ἀνεκφαίνει DRSV ἐκφαίνει Const., Suid.
 rell. || 2 ἱατροῦ M || 3 οἱ om. ABCTM Const., Suid. | ἱήμασι | ὀήμασι Suidae codd.
 aliquot | χρεώμενος Pp | ἥπια μετὰ τὰ] ἥπια μετὰ R ἥπια μετὰ τὰ ABCTM
 Const., Suid. || 4 προσάγων D^cRSV προσάγων Const., Suid. D^{ac} rell. | μιν¹
 om. B Suid. hab. Const. rell. | λαγχάνειν codd. Const. μεταλαγχάνειν Suid. |
 μιν² om. M || 5 ὄντα ABCTMP Const., Suid. ἐόντα rell. seclusi Kruegerio et Le-
 grandio ducibus | ἀπέδειξε M Suidae codd. aliquot ἀπέδεξε Suid. codd. cett.,
 Const. rell. | ἔτι om. Const. | δὴ] δὲ T Ald. om. M || ζεύγεα TM Ald. | ἐπεί-
 ρετο M || 8 ἐπέμπει M | παράγοντες — 9 γυναικάς haplogr. om. R || 9 ψυχῇ οἱ M
 Ald. || 10 φιάλῃ S Ald. fin. vocis compendio not. V | ἐς add. Porson, sequ.
 Hude || 10, 11 σὺν θήκῃ (quod ex ἐς τὴν θήκην esse ortum haud absurdum iudico)
 ABCTP Const. τὴν θήκην DRSV om. M || 11 ἐδωρέετο DRSV ἐδωρέετο
 Const. rell. | τὸν Δημοκῆδεα M Ald. | δαυιλί TRV δαυιλί CP δαυιλί Const.
 rell. || 12 στατήρα M | Σκίτων D¹SV Σκίτων Const. D² rell. || 15 πατρὶ δς TM
 Ald. | τῇ Κρότῳι PDRSV Κρότῳι Const. rell. | ἡδύνατο Const. || 16 ὄχετο
 ABCTMP Const. | τῷ πρώτῳ DRSV πρώτῳ Const. rell. || 17 ὑπερέβαλε Const.
 ὑπερεβάλλετο T | ἄλλους ABCTMP Const. πρώτους DRSV γς πρώτους P^{ms} ||
 17—18 ἔχων ὅσα οὐδὲν περὶ M || 18 ἐστὶ ἐργαλῆα ABCTPD Const. || 19 δημοσίῃ
 μισθεῦνται CTP μισθεῦνται δημοσίῃ M δημοσίῃ μισθοῦνται Const. rell. | Ἀθη-
 ναῖοι — 3 ἔτει haplogr. om. C

δὲ ἔτει Πολυκράτης δυνὼν ταλάντων. οὕτω μὲν ἀπίκετο ἐς τὴν Σάμον, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἦκιστα Κροτωνιῆται ἱητροὶ εὐδοκίμησαν (ἐγένετο γὰρ ὦν τοῦτο, ὅτε πρῶτοι μὲν Κροτωνιῆται ἱητροὶ ἐλέγοντο ἀνὰ 3 τὴν Ἑλλάδα εἶναι, δεῦτεροι δὲ Κυρηναῖοι· κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον χρόνον 5 καὶ Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι). τότε δὴ ὁ Δημο- 132 κήδης ἐν τοῖσι Σούσοισι ἐξησάμενος Δαρεῖον οἰκόν τε μέγιστον εἶχε καὶ ὁμοτράπεζος βασιλείᾳ ἐγεγόνεε· πλήν τε ἐνός, τοῦ ἐς Ἑλληνας ἀπιέναι, πάντα τὰλλὰ οἱ παρῆν. καὶ τοῦτο μὲν τοὺς Αἰγυπτίους ἱητρούς, οἱ βασιλέα 2 πρότερον ἰῶντο, μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι, διότι ὑπὸ Ἑλλήνος ἱητροῦ ἐσώσθησαν, τούτους βασιλέα παραιτησάμενος ἐρρύσατο· τοῦτο δὲ μάντιν 10 Ἥλειον Πολυκράτει ἐπισπόμενον καὶ ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ἐρρύσατο. ἦν δὲ μέγιστον προῆγμα Δημοκλήδης παρὰ βασιλεί.

Ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ μετὰ ταῦτα τάδε ἄλλα συνήνεκε γενέσθαι· Ἀτόσση 133 τῇ Κόρου μὲν θυγατρὶ, Δαρεῖον δὲ γυναικὶ ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφν φῦμα, μετὰ 15 δὲ ἔκραγὲν ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἢ δὲ κρύπτουσα καὶ αἰσχυρομένη ἔφραζε οὐδενί, ἐπέλτε δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμματο τὸν Δημοκλήδεα καὶ οἱ ἐπέδεξε. ὁ δὲ φὰς ὑγίεια ποιήσιν ἐξορκοὶ μιν ἢ μὲν οἱ 2 ἀντοπουργήσιν ἐκείνην τοῦτο, τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῇ, δεήσεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα. ὥς δὲ ἄρα μιν μετὰ ταῦτα ἰώμενος 134

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι οὗτος ἐν τοῖσι (132, 1) — οἱ παρῆν (132, 2). Ὅτι καὶ τοὺς Αἰγυπτίους — ἐρρύσατο (132, 2). Ὅτι καὶ μάντιν Ἥλειον — παρὰ βασιλείᾳ (132, 2). Ὅτι Ἀτόσση τῇ τοῦ Κόρου (133, 1) — φέροντα (133, 2) καὶ ἡγήσατο τὴν ἐς Ἑλλάδα ἀφιξιν Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXVI — XXIX cf. Suid.

T 4 Eust. Dion. 213 ad locum se refert || 5 ib. 419 κατὰ . . . τὸν Ἡρόδοτον ἤκουσαν ποτε καὶ μουσικοὶ εἶναι πρῶτοι Ἑλλήνων (scil. οἱ Ἀργεῖοι) || 13—19 Suid.: v. quae ad 129, 1 laudavimus; cf. Const.

1 δυνὼν M Ald. δειῶν T || 2 Κροτωνιῆται ἱητροὶ οὐκ ἦκιστα M | εὐδοκίμησαν — 3 ἱητροὶ haplogr. om. C || 3 ἐγένετο — 5 πρῶτοι secl. Abicht, locum suspicatur Do-watur BCO 10, 1965, 145ss., sed v. Eust.; verba ad Κυρηναῖοι retinent Stein Le-grand cetera interpolata censentes | ὦν om. M | ὅτι MSV | ἐλέγοντο — 4 εἶναι] εὐδοκίμησαν καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑ. εὐφημίζοντο S || 4 δεῖ] δὴ C | τούτων om. ABCT ||

5 Ἑλλήνων πρῶτοι V πρῶτοι Ἑλλήνων Eust. | δὴ] δὲ CDRV om. M || 7 γεγόνεε Const. γέγονε M | τοῦ ἐς ABCTMP Const. τούτων τοὺς rell. || 8 ἱατρούς T ||

9 ἰῶντο om. M | ἀνασκολοπιεῖσθαι ABCTMP Const. ἀνασκολοπιζέσθαι rell. | διότι] ὅτι ABCTMP Const. | ὑπὲρ T | ἱατροῦ T || 10 ἐσώθησαν RV Const. ||

11 ἐπισπόμενον Πολυκράτει M Πολυκράτει ἐπισπώμενον Tp (ut vid.) Ald. || 12 προῆγμα] χοῆμα Const. | Δημοκλέης C | παρὰ τῷ βασιλεί M Ald. || 15 δὴ] οὐν M || 16 δὲ] δὴ Suid. || 17 Δημοκλήδην Suid. | ἐπέδειξε ABM Const., Suid. |

ἐξορκεῖ MS Ald. | μὴν M Ald. || 18 ἀντοπουργήσαι M | τούτῳ coni. Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1850, 9 | τό] δ AB Const., Suid. || 19 ἐς ABC Const. om. rell. |

μιν μετὰ ταῦτα μιν DRV

ὕμια ἀπέδεξε, ἐνθαῦτα δὴ διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοκῆδεος ἡ Ἄτοσσα
 προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ Λαρεῖω λόγον τοιόνδε· ὦ βασιλεῦ, ἔχων δύναμιν
 2 τοσαύτην κάθησαι οὔτε τι ἔθνος προσκτώμενος οὔτε δύναμιν Πέρσῃσι.
 3 οἰκὸς δ' ἐστὶ ἄνδρα καὶ νέον καὶ χρημάτων μεγάλων δεσπότην φαίνεσθαι
 τι ἀποδεικνύμενον, ἵνα καὶ Πέρσαι ἐκμάθωσι, ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται. 5
 ἐπ' ἀμφοτέρω δέ τοι φέροι ταῦτα ποιέειν, καὶ ἵνα σφέων Πέρσαι ἐπι-
 στέωνται ἄνδρα εἶναι τὸν προσεστεῶτα καὶ ἵνα τρίβωνται πολέμῳ μηδὲ
 4 σχολὴν ἄγοντες ἐπιβουλεύσῃ τοι. νῦν γὰρ ἂν τι καὶ ἀποδέξαιο ἔργον, ἕως
 νέος εἰς ἡλικίην· αὐξομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες,
 5 γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνον- 10
 4 ται.' ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε, ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· ὦ γύναι,
 πάντα, ὅσα περ αὐτὸς ἐπινοέω ποιήσῃ, εἰρηκας· ἐγὼ γὰρ βεβούλευμαι
 5 στρατεύεσθαι, καὶ ταῦτα ὀλίγον χρόνον ἔσται τελεύμενα.' λέγει Ἄτοσσα,
 15 τάδε ὄρα, νῦν ἐς Σκόθας μὲν τὴν πρώτην ἵεναι ἔασον· οὗτοι γάρ, ἐπεὶ
 σὺ βούλῃ, ἔσονται τοι. σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι· ἐπιθυ-
 μέω γὰρ λόγῳ πυνθανομένη Λακαίνας τέ μοι γενέσθαι Θεραπαίνας καὶ
 Ἀργεῖας καὶ Ἀττικὰς καὶ Κορινθίας. ἔχεις δὲ ἄνδρα ἐπιτηδεότατον ἄν-
 20 δρῶν πάντων δέξαι τε ἕκαστα τῆς Ἑλλάδος καὶ κατηγήσασθαι τοῦτον,
 ■ δς σευ τὸν πόδα ἐξήσατο.' ἀμείβεται Λαρεῖος· ὦ γύναι, ἐπεὶ τοίνυν τοι 20

AB C TM P(p) DR SV

Αὐξανόμενῳ — ἀπαμβλύνονται (134, 3) exc. Stob. floril. CXVI 45

T 9 Schol. Hom. Od. β 315 αὐξανόμενῳ γὰρ τῷ σώματι συναύξονται καὶ τῆς
 λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις κατὰ Γαληνόν. καὶ Ἡρόδοτος· αὐξανόμενῳ — φρένες.
 Eust. Od. 1447 (ad β 315) λέγει . . . καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι αὐξομένῳ — συγγηράσκουσιν

11 Suid. διδαχῇ· ἀντὶ τοῦ 'διδασκαλλῆ', Ἡρόδοτος γ'

1 ἀπεδέξατο M Ald. || 3 τοσαύτη A^{ac} | κάθησαι PDRSV || 4 οἰκὸς TSV | δεσπό-
 την μεγάλων T^{pp} Ald. || ■ συμφέρει cod. Askewianus post φέροι add. τὸ supra
 lin. A² || 7 προσετῶτα ABDRSV || 8 ἐπιβουλεύονσιν V ἐπιβουλεύσων D || 9 ἥς
 vel ἥς M^pa^s Ald. | αὐξομένῳ γὰρ τῷ σώματι ABCTP Eust. αὐξανόμενῳ γὰρ
 τῷ σώματι MDRSV Stob. Schol. Hom. αὐξανόμενον τοῦ σώματος (cf. infra)
 Stobaei cod. S, v. grammaticam meam 168 | συναύξονται Schol. Hom. Eust. |
 καὶ αἱ om. Stob. || 10 γηράσκοντος (cf. supra) Stobaei cod. S | γηράσκουσι R
 καὶ εἰ καὶ ἐς M Ald. | εἰς τὰ πρήγματα Stob. | πάντα om. Stob. | ἀμβλύνονται
 Stob. ἀπλαμβλύνονται RV || 11 διαδοχῆς DSV v. Suid. | ἀμείβεται CM Ald. ||
 12 πάντα σύ, ἀπερ conl. Desrousseaux RPh 11, 1887, 60 | εἰρηκα T | ἐγὼ γὰρ
 om. M | γὰρ om. T || 13 ζεύξαι M Ald. | τῆσδε] δὲ M Ald. | ἐπὶ Σκόθας om. M ||
 14 καὶ ταῦτα — 16 στρατεύεσθαι] Ἄτοσσα δὲ οὕτω ἔφη M om. T¹ | τελεύμενα T²
 λέγει δὲ Ald. || 15 ἐς] ἐπὶ TMPDRSV | μὲν om. T²DRV || 16 βούλει T²DR^c
 στρατεύεσθαι D || 18 Ἀργεῖους D | Ἀττικὰς τε καὶ DRSV | ἄνδρας R | ἐπιτη-
 δεότατον T^{mp} Ald. || 19 δειξαὶ ABDRSV | τι SV | καταγήσασθαι DRV ||
 20 ἀμείβετο DR | τοι om. TM

δοκέει τῆς Ἑλλάδος ἡμέας πρῶτα ἀποπειρασθαι, κατασκόπους μοι δοκέει
 Περσέων πρῶτον μὲν ἄμεινον εἶναι ὁμοῦ τούτῳ, τῷ σὺ λέγεις, πέμψαι ἐς
 αὐτούς, οἱ μαθόντες καὶ ἰδόντες ἐξαγγελέουσι ἕκαστα αὐτῶν ἡμῖν· καὶ
 ἔπειτα ἐξεπιστάμενος ἐπ' αὐτοὺς τρέψομαι. ταῦτα εἶπε καὶ ἅμα ἔπος τε
 5 καὶ ἔργον ἐποίηε. ἐπεῖτε γὰρ τάχιστα ἡμέρη ἐπέλαμψε, καλέσας Περσέων 135
 ἄνδρας δοκίμους πεντεκαίδεκα ἐνετέλλετό σφι ἐπομένους Δημοκῆδεϊ
 διεξελθεῖν τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος, ὅπως τε μὴ διαδρῆσεται σφεας
 ὁ Δημοκῆδης, ἀλλὰ μιν πάντως ὀπίσω ἀπάξωσι. ἐντειλάμενος δὲ τούτοις 2
 ταῦτα, δεύτερα καλέσας αὐτὸν Δημοκῆδεα ἐδέετο αὐτοῦ, ὅπως ἐξηγησάμε-
 10 νος πᾶσαν καὶ ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσῃσι ὀπίσω ἦξει· δῶρα δέ
 μιν τῷ πατρὶ καὶ τοῖσι ἀδελφεοῖσι ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἐπιπλα λα-
 βόντα ἄγειν φὰς ἄλλα οἱ πολλαπλήσια ἀντιδώσειν· πρὸς δὲ ἐς τὰ δῶρα
 ὀλκάδα οἱ ἔφη συμβαλέεσθαι πλήσας ἀγαθῶν παντοίων, τὴν ἅμα οἱ
 πλεύσεσθαι. Δαρεῖος μὲν δὴ, δοκέειν ἐμοί, ἀπ' οὐδενὸς δολεροῦ νόου 3
 15 ἐπαγγέλλετό οἱ ταῦτα, Δημοκῆδης δὲ δέσας, μὴ εὖ ἐκπειρῶτο Δαρεῖος,
 οὔτι ἐπιδραμὼν πάντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο, ἀλλὰ τὰ μὲν ἑωυτοῦ κατὰ χώ-
 ρην ἔφη καταλείψειν, ἵνα ὀπίσω σφέα ἀπελθὼν ἔχοι, τὴν μέντοι ὀλκάδα,
 τὴν οἱ Δαρεῖος ἐπαγγέλλετο ἐς τὴν δωρεὴν τοῖσι ἀδελφεοῖσι, δέκεσθαι
 ἔφη. ἐντειλάμενος δὲ καὶ τούτῳ ταῦτα ὁ Δαρεῖος ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐπὶ

AB C TM P(p) DR SV

T 13 Eust. II. 741 (ad I 137) ἰστέον . . . ὅτι πρὸς ὁμοιότητα τοιαύτης δωροφόρου
 νηὸς ἔστι παρακατέχειν καὶ τὸ τοῦ Ἡροδότου εἰπόντος, ὡς Δαρεῖος Δημοκῆδεϊ ὀλκά-
 δα δῶρων ἔφη — παντοίων

4s. Eust. II. 1182 (ad T 242) τοῦτο . . . ὁμοίον ἔστι τῷ 'ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον', ἀπερ
 Ἡρόδοτος ζηλώσας φησί· ταῦτα — ἐποίηεν

1 μοι] μὲν μοι D || 2 μὲν om. ABCTMP | ὁμοῦ om. M | τούτῳ τῷ] τούτῳ
 ῥ' p τούτῳ M || 3 ἐξαγγελέουσι αὐτῶν ἕκαστα ἡμῖν C | ἐξαγγαλέουσι ἡμῖν ἕκαστα
 αὐτῶν T | ἐξαγγελέουσι ἕκαστα ἡμῖν αὐτέων M | ἕκαστα αὐτῶν ἐξαγγελέουσι ἡμῖν
 Pp Ald. | ἕκαστα ἐξαγγελέουσι αὐτῶν ἡμῖν DRSV || 4 ἐπ' | ἐς D | ἔπος — || ἡμέρη
 haplogr. om. TM | ἔπος τε DRSV Eust. τ' ἔπος τ' ἔφα AP τ' ἔπος τ' εἶπε Cp
 ἔπος τ' εἶπε P || 7 διαδρῆσεται Mp Ald. || 8 ἀπάξουσι PDRSV subiunctivum
 intellige: 'ut . . . si uilla ratione fieri poterit' (quod e contrario opponitur indicativo
 διαδρῆσεται, cf. Kuehner-Gerth II 376 n. 4) || 9 αὐτὸν καλέσας DRSV || 10 ἐπιδεί-
 ξας ABMRV ἐπιλέξας D | τῇσι RV || 11 ἐπιπλα λαβόντα] ἐπιλαβόντα T om. M ||
 12 φὰς] σφὰς A φὰς sub obelo in mg. A² | πολλαπλάσια ABR || 13 συμβαλέεσθαι
 ABC συμβαλλέεσθαι M Ald. συμβαλεῖσθαι Eust. | πάντων ABCT ἀπάντων M
 παντοίων Eust. rell. || 14 πλεύσασθαι C² RSV || 15 ἀπαγγέλλετο DRSV | εὖ] ε̄ pro
 pos. Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 || 16 πάντως TM Ald. || 17 κατα-
 λείπειν DRSV | σφέα] v. grammaticam meam 106 | ἔχη ABCTM^c || 18 οἱ M Ald.
 ὁ cett. | ἐπαγγέλλετο ABCP^{ms} p ἐπαγγέλλετο T ἐπαγγέλλετο M ἐπαγγέλλεται
 DRSV om. P¹ || 19 τούτῳ om. M | ἀπέστελλε DRSV

- 136 θάλασσαν. καταβάντες δὲ οὕτω ἐς Φοινίκην καὶ Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν
αὐτίκα μὲν τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, ἅμα δὲ αὐτῇσι καὶ γαυλὸν μέγαν
παντοίων ἀγαθῶν· παρεσκευασμένοι δὲ πάντα ἐπλεον ἐς τὴν Ἑλλάδα,
προσίσχοντες δὲ αὐτῆς τὰ παραθαλάσσια ἐδηϋντο καὶ ἀπεγράφοντο, ἐς
ὃ τὰ πολλὰ αὐτῆς καὶ ὀνομαστότατα θεησάμενοι ἀπίκοντο τῆς Ἰταλίας 5
2 ἐς Τάραντα. ἐνθαῦτα δὲ ἐκ Κρητῶννης, γῆς Δημοκίδεος, Ἀριστοφιλίδης
τῶν Ταραντίνων ὁ βασιλεὺς τοῦτο μὲν τὰ πηδάλια παρέλυσεν τῶν Μηδικῶν
νεῶν, τοῦτο δὲ αὐτοὺς τοὺς Πέρσας εἰρξε ὡς κατασκόπους δῆθεν ἐόντας·
ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἔπασχον, ὁ Δημοκίδης ἐς τὴν Κρότωνα ἀπικνέεται.
ἀπιγμένον δὲ ἤδη τούτου ἐς τὴν ἐωντοῦ ὁ Ἀριστοφιλίδης ἔλυσεν τοὺς Πέρ- 10
137 σας καί, τὰ παρέλαβε τῶν νεῶν, ἀπέδωκέ σφι. πλείοντες δὲ ἐνθεῦτεν οἱ
Πέρσαι καὶ διώκοντες Δημοκίδα ἀπικνέονται ἐς τὴν Κρότωνα, εὐρόντες
2 δέ μιν ἀγοράζοντα ἄπτοντο αὐτοῦ. τῶν δὲ Κροτωνιητέων οἱ μὲν κατα-
ρωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα προῖεναι ἔτοιμοι ἦσαν, οἱ δὲ ἀντάπτοντό
τε καὶ τοῖσι σκντάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας προϊσχομένους ἔπεα τάδε· 15
ἄνδρες Κροτωνιῆται, ὁρᾶτε τὰ ποιεέτε· ἄνδρα βασιλέος δρηπέτην γενό-
3 μενον ἐξαιρέεσθε. καὶ κῶς ταῦτα βασιλεῖ Δαρείῳ ἐκχρήσει περὶ βροῖσθαι;
κῶς δὲ ὑμῖν τὰ ποιούμενα ἔξει καλῶς, ἣν ἀφέλησθε ἡμέας; ἐπὶ τίνα δὲ
τῆσδε προτέρην στρατευσόμεθα πόλιν; τίνα δὲ προτέρην ἀνδραποδίζεσθαι
4 πειρησόμεθα; ταῦτα λέγοντες τοὺς Κροτωνιήτας οὐκ ὦν ἔπειθον, 20

AB C TM P(p) DR SV

2 Λέξ. γαυλός (γαῦλος Lexx. seriatim conscr.)· πλοῖον Φοινίκιον. Hes. γαυλοί· τὰ
ποιμενικά τοῦ γάλακτος ἀγγελία, καὶ τὰ Φοινικὰ πλοῖα 'γαυλοί'. Suid. γαυλος· ...
ἡ πλοῖον τι φορητὸν Φοινικὸν ἢ ἄκατος. Etym. M. 222, 29 λέγεται ... καὶ τριήρης
'γαυλος' διὰ τὸ πλείστα δέχεσθαι, ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν ||
15 Λέξ. σκντάλοις (σκντάλαις b n v x)· ῥάβδοις. Suid. σκντάλαι· στρογγύλα καὶ λεῖα
ῥάβδα· παρὰ δὲ Ἡροδῶτι ῥάβδος. id. s. v. σκντάλον· Ἡρόδοτος· καὶ — Πέρσας

1 οὗτοι PDRSV οὗτοι M | καὶ ἐκ Φοινίκης DRSV || 2 αὐτοῖσι R | γαυλὸν R
Et. M. edd., cf. Lexx. || 3 παρεσκευασμένοι PDRSV || 4 προϊσχοντες DRSV
αὐτῇ M Ald. | θεῖντο RSV | δη·εύντο D | καὶ ἀπεγράφοντο om. M || 5 ὀνομαστά
ABCTP ὀνομαστά Mp Ald. | ■ Κρητῶννης, γῆς scripsi Κρησιτῶννης τῆς ABC
TMP· Κρότωνος τῆς P^{ac}DR²SV Κρότωνος τῆς R¹, cf. quae ad I 57, 1. 3
adnotavimus; ῥησιτῶννης τῆς (cod. Askewianus) coniectura est indicanda χρη-
σιτῶννης τῆς con. Ahrens χρησιμωσύνης τῆς con. Herold μηχανῆς τῆς con. Erbse
Glotta 39, 1961, 222—224 | Ἀριστοφίλης M || 8 εἰρξε CTMP || ■ ταῦτα οὗτοι M
Κρότωνα] cf. quae ad I. 6 necnon ad I 57, 1 adnotavimus || 10 τούτου ἤδη B τού-
του M || 11 τῶν] τὸν R | ἀπέδοκέ D¹V || 15 τε καὶ P^pDRSV καὶ P^{ac} cett. | ταῖσι
σκντάλαι C | τῇσι σκντάλῃσι TMP cf. Lexx. || 16 βασιλέως T | δρηπέτην M
γινόμενον B || 17 ἐξαιρέεσθαι B^{ac}C^{ac} | καὶ om. ABCTMP || 18 ὑμῖν — ἔξει om. R
SV | ἀφέλησθαι B¹ ἀπέλησθε P^pDRSV, v. grammaticam meam 165 || 19 τῆσδε]
ταύτης p Ald. om. R || 20 ταῦτα δὲ DRSV | ἔπειθον RSV

ἀλλ' ἐξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκῆδεα καὶ τὸν γαυλόν, τὸν ἅμα ἤγοντο, ἀπαιρεθέντες ἀπέπλεον ὀπίσω ἐς τὴν Ἀσὴν οὐδ' ἐτι ἐζήτησαν τὸ προ-
σωτέρω τῆς Ἑλλάδος ἀπικόμενοι ἐκμαθεῖν ἐστερημένοι τοῦ ἡγεμόνος.
τοσόνδε μέντοι ἐνετείλατό σφι Δημοκῆδης ἀναγομένοισι κελεύων εἰπεῖν 5
σφας Δαρεῖω, ὅτι ἄρμοσται τὴν Μίλωνος θυγατέρα Δημοκῆδης γυναικα.
τοῦ γὰρ δὴ παλαιστέω Μίλωνος ἦν οὖνομα πολλὸν παρὰ βασιλεί, κατὰ δὲ
τοῦτό μοι δοκεῖ σπεῦσαι τὸν γάμον τοῦτον τελέσας χρήματα μεγάλα
Δημοκῆδης, ἵνα φανῇ πρὸς Δαρεῖον ἐὼν καὶ ἐν τῇ ἐωντοῦ δόκιμος. ἀν- 138
αχθέντες δὲ ἐκ τῆς Κρότωνος οἱ Πέρσαι ἐκπίπτουσι τῇσι νηυσὶ ἐς Ἰηπυ-
10 γίην, καὶ σφας δουλεύοντας ἐνθαῦτα Γίλλος ἀνὴρ Ταραντίνος φυχὰς
ὑσάμενος ἀπήγαγε παρὰ βασιλέα Δαρεῖον. ὁ δὲ ἀντὶ τούτων ἔτοιμος ἦν
διδόναι τοῦτο, ὅ τι βούλοιο αὐτός. Γίλλος δὲ αἰρέεται κάτοδόν οἱ ἐς Τά- 2
ραντα γενέσθαι προαπηγησάμενος τὴν συμφορὴν· ἵνα δὲ μὴ συνταράξῃ
τὴν Ἑλλάδα, ἣν δι' αὐτὸν στόλος μέγας πλὴν ἐπὶ τὴν Ἰταλίην, Κνιδίους
15 μόνους ἀποχρᾶν οἱ ἔφη τοὺς κατάγοντας γίνεσθαι, δοκέων ἀπὸ τούτων
ἐόντων τοῖσι Ταραντίνοισι φίλων μάλιστα δὴ τὴν κάτοδόν οἱ ἔσεσθαι.
Δαρεῖος δὲ ὑποδεξάμενος ἐπετέλεε, πέμπας γὰρ ἄγγελον ἐς Κνίδον κατ- 3
άγειν σφας ἐκέλευε Γίλλον ἐς Τάραντα· πειθόμενοι δὲ Δαρεῖω Κνίδιοι
Ταραντίνους οὐκ ὦν ἐπειθον, βίην δὲ ἀδύνατοι ἦσαν προσφέρειν. ταῦτα 4
20 μὲν νυν οὕτω ἐστάθη, οὗτοι δὲ πρῶτοι ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπ-
ίκοντο Πέρσαι, καὶ οὗτοι διὰ τοιούνδε πρῆγμα κατάσκοποι ἐγένοντο.

Μετὰ δὲ ταῦτα Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει, πολλῶν πασέων πρῶ- 139
την Ἑλληνίδων καὶ βαρβάρων, διὰ τοιήνδε τινα αἰτίην· Καμβύσειω τοῦ
Κύρου στρατευομένου ἐπ' Αἴγυπτον ἄλλοι τε συχοὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον

ABCTM P(p) DR SV

Ὅτι οἱ Πέρσαι οἱ ἀποσταλέντες ἐς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Δαρεῖου μετὰ Δημοκῆδεος
ἀναχθέντες δὲ ἐκπίπτουσι (138, 1) — ἐς Τάραντα γενέσθαι (138, 2) Const. Porph.
π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXX Μετὰ δὲ ταῦτα (A solus) Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει
διὰ τοιήνδε τινα αἰτίην (139, 1) — ἐξανδραποδίστος (140, 5) exc. floril. A P

1 v. quod = grammaticis ad 136, 1 laudavimus || 15 Suid. et Bekk. Anecd. 439
ἀποχρᾶν· ἐξαρκεῖν· Ἡρόδοτος

1 τε om. TM | γαυλόν R | τὸν³ ἦν M | ἤγοντο CTMP ἤγον D || 2 ἀπαιρεθέντες
ABCTM | οὐδέτι vel οὐδέ τι CTMDRSV | ἐζήτησαν τῷ RV ἐζητήσαντο B ||
4 κελεύων om. M || 5 Δημοκῆδης — ἦν om. C | γυναικα Δημοκῆδης M || 6 δέ
δὴ M Ald. || 9 ἐμπίπτουσι TM Ald. || 10 Ταραντίνος] παρὰ τίνος C || 12 τούτων
TMD^c Ald. || 15 μόνους BD || 16 δὴ τὴν S δὲ τὴν DRV om. cett. || 19 προσφέ-
ρειν M Ald. || 20 ἐστάθη] ἐπρήχθη ABCTMP quod mihi interpretamentum esse
videtur vocis difficilioris | ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς Ἀσίας p Ald. || 23 Ἑλληνίδα TM
Ald. || 24 ἐς — p. 342, 1 Ἑλλήνων] ἀπίκοντο ἐς τὴν Αἴγυπτον M ἀπίκοντο ἐς τὴν
Ἑλλάδα T ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπίκοντο τῶν Ἑλλήνων A P

ἀπίκοντο Ἑλλήνων, οἱ μὲν, ὡς οἶκος, κατ' ἐμπορίην, οἱ δὲ στρατευόμενοι, οἱ δὲ τινες καὶ αὐτῆς τῆς χώρης θηεταί· τῶν ἦν καὶ Συλοσῶν ὁ Αἰάκεος
 2 Πολυκράτεος τε ἐὼν ἀδελφεὸς καὶ φεύγων ἐκ Σάμον. τοῦτον τὸν Συλο-
 σῶντα κατέλαβεν εὐτυχίη τις τοιήδε· λαβὼν χλανίδα καὶ περιβαλόμενος
 πυρρὴν ἡγόραζε ἐν τῇ Μέμφι. ἰδὼν δὲ αὐτὸν Δαρεῖος δορυφόρος τε ἐὼν
 3 Καμβύσειω καὶ λόγον οὐδενὸς κω μεγάλου ἐπεθύμησε τῆς χλανίδος καὶ
 αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο. ὁ δὲ Συλοσῶν ὁρῶν τὸν Δαρεῖον μεγάλως ἐπι-
 θυμόντα τῆς χλανίδος θεῖη τύχη χρεώμενος λέγει· ἔγὼ ταύτην πωλέω
 μὲν οὐδενὸς χρημάτων, δίδωμι δὲ ἄλλως, εἴ περ οὕτω δεῖ γενέσθαι πάντως
 10 τοι· αἰνέσας ταῦτα ὁ Δαρεῖος παραλαμβάνει τὸ εἶμα. ὁ μὲν δὴ Συλοσῶν
 140 ἠπίστατο τοῦτο οἱ ἀπολωλέναι δι' εὐνηθίην. ὥς δὲ τοῦ χρόνον προβαίνον-
 τος Καμβύσης τε ἀπέθανε καὶ τῷ μάγῳ ἐπαρέστησαν οἱ ἑπτὰ καὶ ἐκ τῶν
 ἑπτὰ Δαρεῖος τὴν βασιλιήν ἔσχε, πυνθάνεται ὁ Συλοσῶν, ὥς ἡ βασιλιή
 περιεληλύθει ὥς τοῦτον τὸν ἄνδρα, τῷ κοτὲ αὐτὸς ἔδωκε ἐν Αἰγύπτῳ
 δεηθέντι τὸ εἶμα. ἀναβὰς δὲ ἐς τὰ Σοῦσα ἕζετο ἐς τὰ πρόθυρα τῶν βασι-
 15 2 λέος οἰκίων καὶ ἔφη Δαρεῖον εὐεργέτης εἶναι. ἀγγέλλει ταῦτα ἀκούσας ὁ
 πύλουρος τῷ βασιλεῖ· ὁ δὲ θωυμάσας λέγει πρὸς αὐτόν· καὶ τίς ἐστι
 Ἑλλήνων εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδεύμαι νεωστὶ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔχων;
 ἀναβέβηκε δ' ἢ τις ἢ οὐδεὶς κω παρ' ἡμέας αὐτῶν, ἔχω δὲ χρέος, ὥς εἰπεῖν,
 οὐδὲν ἄνδρος Ἑλλήνος· ὅμως δὲ αὐτὸν παράγαγε ἔσω, ἵνα εἰδῶ τί θέλων
 20 3 λέγει ταῦτα· παρήγε ὁ πύλουρος τὸν Συλοσῶντα, στάντα δὲ ἐς μέσον
 εἰρώτων οἱ ἐρμηνέες, τίς τε εἶη καὶ τί ποιήσας εὐεργέτης φησὶ εἶναι βασι-

AB C TM P(p) DR SV, ad quos accedit usque ad εξαδραποδίστος (140, 5)
 floril. ΑΒ

1 εἰκός MSV ΑΒ | στρατευόμενοι οἱ δὲ κατ' ἐμπορίην D κατ' ἐμπορίην στρατευό-
 μενοι ABCTMP ΑΒ || 2 Αἰάκεος C Αἰακάιος TM Ald. || 3 ἐὼν om. ΑΒ || 4 κατ-
 ἔλαβε A | τις τοιήδε] τοιήδε Α τοιάδε Β τοιήδε τις M Ald. | περιβαλλόμενος TMP
 Ald. || 5 πυρρὴν D Β πυρρὴν Α rell. | ὦν ΑΒ || 6 κω Β πον Α | μεγάλου om. Α
 hab. Β rell. || 7 ὁρῶν CTMPDRSV ὁρῶν ΑΒ rell. || 8 χρεώμενος Α χρεόμε-
 νος PP χρεώμενος Β rell. || 9 οὕτοι DRV τοῦτο S οὕτω ΑΒ rell. | δεῖ] δὴ CT ||
 10 σοι RV τοι ΑΒ rell. | αἰνέσας δὲ DRSV αἰνέσας ΑΒ rell. | ὁ¹ om. M || 11 οἱ
 τοῦτο PDRSV Α τοῦτο οἱ Β rell. | εὐνηθίην ABCTM ΑΒ | παραβαίνοντος C ||
 12 τε] δὲ V | ἐκ om. Α hab. Β rell. || 13 βασιλιήν ΑΒ | ὁ om. Α hab. Β rell. |
 βασιλιή ΑΒ || 14 περιελήλυθε D περιεληλύθει M περιεληλύθει ΑΒ rell. | ὥς AB
 CTSV ἔς MPDRSV Α, cf. II 121 s 4; 135, 6, IV 125, 1 | ἐν Αἰγύπτῳ ἔδωκε DRSV
 ἔδωκε ἐν Αἰγύπτῳ ΑΒ rell. || 15 ἕζετο M | τῶν τοῦ ΑΒ || 15, 16 βασιλέως οἰκίων Α¹ ΑΒ
 βασιλιῶν M || 16 εὐεργέτην Α εὐεργέτης Β rell. | ἀγγέλει CD¹ RV ἀναγγέλλει
 TMP Ald. || 16-17 ὁ πύλουρος ἀκούσας DRSV ἀκούσας ὁ πύλουρος ΑΒ rell. ||
 17 θωυμάσας TM | αὐτόν] ἐνωτόν TM Ald. || 18 ᾧ] δν M Ald., v. grammaticam
 meam 110 || 19 δ' ἢ ABΒ δὴ CT Α δέ rell. || 19-20 ἔχω δὲ χρέος εἰπεῖν οὐδὲν
 ABCT ἔγὼ χρέος ὥς εἰπεῖν οὐδὲν D ἔχω δὲ χρέος εἰπεῖν M ἔχω δὲ χρέος εἰπεῖν
 οὐδὲν Β ἔχω δὲ χρέος οὐδὲν εἰπεῖν Α || 20 Ἑλλήνος ἄνδρος M | παράγαγε D ΑΒ
 παράγετε rell. || 21 εἰς Β ἔς ABCTMPDR om. SV || 22 εἰρώτεον Β² TM
 ἡρώτεον CP εἰρώτων ΑΒ¹ rell. | φησὶ εἶναι βασιλέως T φήσει εἶναι βασι-
 λέος DRV εἶναι φησι βασιλέως ΑΒ φησὶ βασιλῆος εἶναι M

λέος. εἶπεν ὦν ὁ Συλοσῶν πάντα τὰ περὶ τὴν χλανίδα γεγόμενα, καὶ ὡς αὐ-
 τὸς εἶη κείνος ὁ δούς. ἀμείβεται πρὸς ταῦτα Λαρεῖος· ὦ γενναϊότατε ἀν- 4
 δρῶν, σὺ κείνος εἷς, ὃς ἐμοὶ οὐδεμίαν ἔχοντι κω δύναμιν ἔδωκας, εἰ καὶ
 σμικρά, ἀλλ' ὦν ἴση γε ἡ χάρις ὁμοίως, ὡς εἰ νῦν κοθέν τι μέγα λάβοιμι,
 5 ἀνθ' ὦν τοι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἄπλετον δίδωμι, ὡς μὴ κοτέ τοι μεταμε-
 λήσῃ Λαρεῖον τὸν Ὑστάσπεος εὖ ποιήσαντι.' λέγει πρὸς ταῦτα ὁ Συλο- 5
 σῶν· ἐμοὶ μήτε χρυσόν, ὦ βασιλεῦ, μήτε ἄργυρον δίδου, ἀλλ' ἀνασωσά-
 μενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Σάμον, τὴν νῦν ἀδελφεοῦ τοῦ ἐμοῦ Πολυκρά-
 10 τεος ἀποθανόντος ὑπὸ Ὀροίτεω ἔχει δοῦλος ἡμέτερος — ταύτην μοι δὸς
 11 ἀνευ τε φόνου καὶ ἐξανδραποδίσιος.' ταῦτα ἀκούσας Λαρεῖος ἀπέστειλλε 141
 στρατιὴν τε καὶ στρατηγὸν Ὀτάνεα ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ γένόμενον ἐντειλά-
 μενος, ὅσων ἐδεήθη Συλοσῶν, ταῦτά οἱ ποιεῖν ἐπιτελέα. καταβὰς δὲ
 ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὁ Ὀτάνης ἔστειλλε τὴν στρατιήν.

Τῆς δὲ Σάμον Μαιάνδριος ὁ Μαιανδρίου εἶχε τὸ κράτος ἐπιτροπαίην 142
 13 παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχήν, τῷ δικαιοτάτῳ ἀνδρῶν βουλομέ-
 νῳ γενέσθαι οὐκ ἐξεγένετο. ἐπειδὴ γάρ οἱ ἐξαγγέλθη ὁ Πολυκράτεος 2
 θάνατος, ἐποίησε τοιαύδε· πρῶτα μὲν Λιδὸς Ἐλενθερίου βωμὸν ἰδρύσατο καὶ
 τέμενος περὶ αὐτὸν οὖρσε τοῦτο, τὸ νῦν ἐν τῷ προαστίῳ ἐστὶ· μετὰ δέ,
 ὡς οἱ ἐπεποιήτο, ἐκκλησίην συναγείρας πάντων τῶν ἀστῶν ἔλεξε, τάδε
 20 ἔμοι, ὡς ἴστε καὶ ὑμεῖς, σκῆπτρον καὶ δύναμις πᾶσα ἡ Πολυκράτεος 3
 ἐπιτέτραπται, καὶ μοι παρέχει νῦν ὑμέων ἄρχειν· ἐγὼ δέ, τὰ τῷ πέλας
 ἐπιπλήσω, αὐτὸς κατὰ δύναμιν οὐ ποιήσω· οὔτε γάρ μοι Πολυκράτης
 ἤρεσκε δεσπόζων ἀνδρῶν ὁμοίων ἐωντῷ οὔτε ἄλλος, ὅστις τοιαῦτα ποιεῖ.

AB C TM P(p) DR SV, ad quos accedit usque ad ἐξανδραποδίσιος (140, 5)
 floril. A P

1 εἶπε A | οὖν A P om. M || 2 ὁ Λαρεῖος DRSV Λαρεῖος A P rell. || 3 εἰ AB
 CTMPD'S ἢ D^{ac}RV A P | ἐμοὶ οὐδεμίαν D οὐδεμίαν ἐμοὶ M οὐδεμίαν p Ald. |
 κω δύναμιν ἔχοντι D || 4 ὁμοίως ὡς om. DRSV hab. A P rell. | εἰ] ἡ SV || 5 ἀνθ'
 ὦν] v. grammaticam meam 38 | ἄπλετον om. A P | ποτέ A P | τοι] τ R | μετα-
 μελήσει ABP litteris ei litt. η suprascr. A man. rec. μεταμελήσοι T P κατα-
 μελήσει C μεταμελήσῃ A rell. || 7 ὦ βασιλεῦ μήτε χρυσόν M || 8 δὸς om. SV A P,
 secl. Hude, imperat. δὸς necesse est hic appareat resumptionis causa (lin. 9) |

τοῦ om. SV | μοῦ P ἐμοῦ A rell. | Πολυκράτεω A Πολυκράτους P || 9 Ὀροίτεω M
 Ὀροίτεω A P | ταύτην — 10 ἐξανδραποδίσιος om. RSV || 10 τε om. P hab. A rell. |
 ἀπέστειλε C ἀπέστειλε TM P Ald. || 12 ὁ Συλοσῶν PDRSV || 13 θάλατταν M ||
 14 Μαιάνδρος CTM Ald. | ὁ om. PDRSV | ἐπιτροπαίην] ai ex corr. D ἐπιτρο-
 πείειν AB ἐπιτροπεύειν CTMP || 16 ἐξηγγέλθη M || 18 προαστίῳ CTM Ald. προ-
 αστείῳ rell. || 19 οἱ om. ABCTM | ἐκκλησίαν ABCTM | ἔλεγε DRSV || 20 ἐμοί,
 ὡς] ὁμοίως M Ald. || 21 καὶ — ἄρχειν om. D, in mg. suppl. D² | δέ om. SV | τὰ
 τῷ] ταυτῷ DRSV || 22 ἐπιπλήσω R ἐπιπλήσσω D² || 23 ἤρεσκε C | ὃς SV |
 τοιαῦτα] ὅμοια M

- Πολυκράτης μὲν νυν ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ, ἐγὼ δὲ ἐς μέσον τὴν
 4 ἀρχὴν τιθεὶς ἰσονομίην ὑμῖν προαγορεύω. τοσάδε μέντοι δικαίῳ γέρεα
 ἔμευντῶ γενέσθαι· ἐκ μὲν γε τῶν Πολυκράτεος χρημάτων ἐξαίρετα ἐξ
 τάλαντά μοι γενέσθαι, ἱερωσύνην δὲ πρὸς τούτοις αἰρεῦμαι αὐτῷ τ' ἐμοὶ
 καὶ τοῖσι ἀπ' ἐμεῦ αἰεὶ γινομένοις τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου, τῷ αὐτὸς τε
 5 ἱρὸν ἰδρυσάμην καὶ τὴν ἑλευθερίην ὑμῖν περιτίθημι. ὁ μὲν δὴ ταῦτα τοῖσι
 Σαμίοις ἐπαγγέλλετο, τῶν δὲ τις ἐξαναστὰς εἶπε· ἄλλ' οὐδ' ἄξιός ἐστις
 σύ γε ἡμέων ἄρχειν γεγονώς τε κακῶς καὶ ἐὼν ὀλεθρός, ἀλλὰ μᾶλλον,
 143 ὅπως λόγον δώσεις, τῶν μετεχείρισας χρημάτων. ταῦτα εἶπε ἐὼν ἐν
 τοῖσι ἀστοῖσι δόκιμος, τῷ οὖνομα ἦν Τελέσαρχος. Μαιάνδριος δὲ νόῳ
 λαβὼν, ὥς εἰ μετήσει τὴν ἀρχήν, ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ τύραννος καταστή-
 10 σεται, οὐδ' ὅτι ἐν νόῳ εἶχε μετιέναι αὐτήν, ἀλλ' ὥς ἀνεχώρησε ἐς τὴν
 ἀκρόπολιν, μεταπεμπόμενος ἕνα ἕκαστον ὥς δὴ λόγον τῶν χρημάτων
 2 δώσωσιν συνέλαβέ σφας καὶ κατέδησε. οἱ μὲν δὴ ἐδεδέετο, Μαιάνδριον δὲ
 μετὰ ταῦτα κατέλαβε νοῦσος· ἐλπίζων δὲ μὴ ἀποθανέσθαι ὁ ἀδελφεός, 15
 τῷ οὖνομα ἦν Λυκάργητος, ἵνα εὐπετεστέρως κατάσχη τὰ ἐν τῇ Σάμῳ
 πρῆγματα, κατακτείνει τοὺς δεσμώτας πάντας· οὐ γὰρ δὴ, ὥς οἴκασιν,
 ἐβουλέετο εἶναι ἑλεύθεροι.
 144 Ἐπειδὴ ὦν ἀπίκοντο ἐς τὴν Σάμον οἱ Πέρσαι κατάγοντες Συλοσῶντα,
 οὔτε τίς σφι χεῖρας ἀνταίρειται ὑπόσπονδοί τε ἔφασαν εἶναι ἔτοιμοι οἱ
 20 τοῦ Μαιανδρίου στασιῶται καὶ αὐτὸς Μαιάνδριος ἐκχωρήσαι ἐκ τῆς νή-
 σον. καταινέσαντος δ' ἐπὶ τούτοις Ὀτάνεος καὶ σπεισασμένου τῶν Περ-
 σέων οἱ πλείστον ἄξιοι θρόνους θέμενοι κατεναντίον τῆς ἀκροπόλεως
 145 ἐκαθέετο. Μαιανδρίῳ δὲ τῷ τυράννῳ ἦν ἀδελφεὸς ὑπομαργότερος, τῷ

AB C TM P(p) DR SV

9 Eust.: v. ad 110 || 24 Lex. Vindob. 123 'μάργος' ὁ μανόμενος ἢ ὁ ἔτοιμος
 εἰς θυμὸν· Ἡρόδοτος· τῷ τυράννῳ ἦν ἀδελφεὸς ὑπομαργότερος

1 ἐξέπληρωσε M | μοῖραν D || 2 τοσαῦτα D || 3 ἔμευντοῦ M | γενεῆσθαι TM
 Ald. || 4 ἱερωσύνην M Ald. | ἱερωσύνην RV | δέ] τε DRSV | ἐμοὶ τε αὐτῷ DR
 SV || 5 τοῖς DRV | τῷ τὸ D || 6 καὶ αὐτὸς τὴν DRSV || 7 ἐπαγγέλλετο DRSV
 ἐπ' ἀγγέλλετο C | ἐπαγγέλετο Ald. | ἐπ' ἀγγέλετο M | τῶν] τῷ ABCTMP | εἰ codd. ||
 8 ἡμῶν DRV | κακὸς TMPD^cRSV || 9 δώσης V | δόσης R | δώσεις Eust. rell. ||
 10 δέ om. C || 12 οὐδ' ἐτι D¹ | οὐδ' ἐτι S || 14 συνελάμβανε M | ἐδέ-
 15 ατο D || 15 νοῦσος κατέλαβε M | ἀδελφός T || 16 ἔην M Ald. | εὐπετεστέρως A^{ac} ||
 17 πάντας om. RSV | εἰκάσι M Ald. || 18 ἐβουλέετο] v. quod ad I 4, 2 adnota-
 19 vimus | εἶναι om. C || 19 ἐπεὶ δὲ ABCTM || 20 οὔτε] αἰεὶ τε DRSV | τι B¹CM
 Ald. | χεῖρά σφι R | χεῖρα σφίσι DSV | ἀνά τ' αἰείρετο DR | ἀνατ' εἰρετο SV |
 21 ἔτοιμοι om. PDRSV | οἱ <τε> dubitans Stein || 21 στρατιῶται ABCTM | ἐκχω-
 22 ρήσας Mp Ald. || 22 Ὀτάνεω Pp Ald. || 23 κατεναντίων R || 24 ἐκαθέετο P^pDRSV,
 v. grammaticam meam 164 | ἀδελφός M

οὐνομα ἦν Χαρίλεως· οὗτος δ' τι δὴ ἑξαμαρτῶν ἐν γοργύρῃ ἐδέδετο· καὶ
 δὴ τότε ἐπακούσας τε τὰ πρησόμενα καὶ διακύψας διὰ τῆς γοργύρης,
 ὡς εἶδε τοὺς Πέρσας εἰρηναίως κατημένους, ἐβόα τε καὶ ἔφη λέγων
 Μαιανδρίῳ θέλειν ἔλθειν ἐς λόγους. ἐπακούσας δὲ ὁ Μαιάνδριος λύσαντας ²
⁵ αὐτὸν ἐκέλευε ἄγειν παρ' ἑωυτόν. ὡς δὲ ἄχθη τάχιστα, λοιδορεῶν τε καὶ
 κακίζων μιν ἀνέπειθε ἐπιθέσθαι τοῖσι Πέρσῃσι λέγων τοιάδε· ἔμὲ μὲν,
 ὦ κάκιστε ἀνδρῶν, ἐόντα σεωντοῦ ἀδελφεὸν καὶ ἀδικήσαντα οὐδὲν ἄξιον
 δεσμοῦ δῆσαι γοργύρῃ ἡξίωσας, ὁρέων δὲ τοὺς Πέρσας ἐκβάλλοντάς τέ
 σε καὶ ἀνοικον ποιέοντας οὐ τολμᾷς τίσασθαι, οὕτω δὴ τι ἐόντας εὐπετέας
¹⁰ χειρωθῆναι; ἀλλ' εἰ τοι σύ σφεας καταρρώδηκας, ἐμοὶ δὲ τοὺς ἐπικου- ³
 ρους, καὶ σφεας ἐγὼ τιμωρήσομαι τῆς ἐνθάδε ἀπίξιος· αὐτὸν δὲ σε ἐκπέμ-
 ψαι ἐκ τῆς νήσου ἔτοιμός εἰμι.² ταῦτα δὲ ἔλεξε ὁ Χαρίλεως· Μαιάνδριος ¹⁴⁶
 δὲ ὑπέλαβε τὸν λόγον, ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, οὐκ ἐς τοῦτο ἀφροσύνης ἀπ-
 ικόμενος ὡς δόξαι τὴν ἐωντοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλεὸς, ἀλλὰ
¹⁵ φθονήσας μᾶλλον Συλοσῶντι, εἰ ἀπονητὶ ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι ἀκέραιον
 τὴν πόλιν. ἐρεθίσας ὦν τοὺς Πέρσας ἤθελε ὡς ἀσθενέστατα ποιῆσαι τὰ ²
 Σάμια πρήγματα καὶ οὕτω παραδιδόναι εἰς ἐξέπιστάμενος, ὡς παθόντες
 οἱ Πέρσαι προσεμπικρανέσθαι ἔμελλον τοῖσι Σαμίοις εἰδώς τε ἐωντῶ
 ἀσφαλέα ἐκδυσιν ἐοῦσαν ἐκ τῆς νήσου τότε, ἔπειδ' αὐτὸς βούληται· ἐπε-
²⁰ ποιητο γάρ οἱ κρυπτὴ διώρυξ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως φέρονσα ἐπὶ θάλασσαν.
 αὐτὸς μὲν δὴ ὁ Μαιάνδριος ἐκπλέει ἐκ τῆς Σάμου, τοὺς δ' ἐπικουρούς πάν- ³
 τας ὀπλίσας ὁ Χαρίλεως καὶ ἀναπετάσας τὰς πύλας ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας
 οὔτε προσδεκομένους τοιοῦτον οὐδὲν δοκούντάς τε δὴ πάντα συμβεβάναι.

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 145, 1 Γόργυρα τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα B³

² Λέξ. γοργύρη (γοργύνῃ Lexx. seriatim conser.)· δεσμοκτήριον ὑπόγειον. Harpoer.
 γοργύρα· τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα . . . ἔστι καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν γ'. Suid. γοργύνῃ·
 δεσμοκτήριον ὑπόγειον . . . γόργυρα· τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα· οὕτως Δείναρχος καὶ Ἡρό-
 δοτος καὶ ἄλλοι || 13 Thom. Mag.: v. ad I 212, 3

¹ Χαρίλῃος DS Χαρίλλος RV (e XAPIAAOΣ ortum censet Legrand) | γοργύρῃ M ||
 τότε om. DRSV | γοργύρης C cf. Lexx. || ³ εἰρηναίως B | καὶ om. M || κακίζων τέ
 μιν M || τῇσι V || δήσας γοργύνης C (cf. Lexx.) | δήσας γοργύρης ABTMP | δέ]
 τε T | τέ om. DRSV || ⁹ ποιούντας DRSV | τολμᾷ C | οὕτω δὴ τοι T om. M ||
¹⁰ τοί] τι B¹ Mp^c Ald. | καταρρώδησας C || ¹¹ δέ] τε M Ald. || ¹² δέ om. TPDR
 SV | Χαρίλῃος DRSV || ¹⁴ βασιλέως C βασιλῆος S || ¹⁵ ἀπολάμψεσθαι M Ald.
 ἀπολάμψεσθε C || ¹⁶ ἔθελε M Ald. | ὥς] ἐς RSV || ¹⁸ κακῶς πάρος ἐμπικρανέ-
 σθαι DP^{ms} κακῶς πάρος ἐμπικρανέσεσθαι RSV κακῶς προσεμπικρανέσεσθαι P^p
 vocem κακῶς glossam iudicio ad difficile πάρος adiunctum || ¹⁹ ἐκ τῆς νήσου
 om. M || ²⁰ διόρυξ D¹ | ἐπὶ] ἐς M || ²¹ ἐκπλεῖ DRSV || ²² ὀπλίτας M | Χαρίλῃος
 DRSV | καὶ] λαβὼν καὶ M | ἐξῆγε M || ²³ τοιοῦτο ABCP τοῦτο TM | δὴ
 om. M

ἐμπεσόντες δὲ οἱ ἐπίκουροι τῶν Περσέων τοὺς διφροφορευμένους τε καὶ
 4 λόγον πλείστον ἔοντας ἔκτεινον. καὶ οὗτοι μὲν ταῦτα ἐποίουν, ἡ δὲ ἄλλη
 στρατιῇ ἡ Περσικὴ ἐπεβοήθηε, πιεζέμενοι δὲ οἱ ἐπίκουροι ὀπίσω κατ-
 147 ειλλήθησαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν. Ὑπάνης δὲ ὁ στρατηγὸς ἰδὼν πάθος μέγα
 Πέρσας πεπονθότας ἐντολὰς τε, τὰς Λαρεϊὸς οἱ ἀποστέλλων ἐνετέλλετο, 5
 μήτε κτείνειν μηδένα Σαμίων μήτε ἀνδραποδίζεσθαι ἀπαθέα τε κακῶν
 ἀποδοῦναι τὴν νῆσον Συλοσῶντι, τουτέων μὲν τῶν ἐντολέων μεμνημένους
 ἐπελανθάνετο, ὁ δὲ παρήγγειλε τῇ στρατιῇ πάντα, τὸν ἂν λάβωσι καὶ
 2 ἄνδρα καὶ παῖδα, ὁμοίως κτείνειν. ἐνθαῦτα τῆς στρατιῆς οἱ μὲν τὴν ἀκρό-
 πολιν ἐπολιόρχεον, οἱ δὲ ἔκτεινον πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον, ὁμοίως 10
 148 ἐν τε ἱρῷ καὶ ἔξω ἱροῦ. Μαϊνδριος δ' ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου ἐκπλέει ἐς
 Λακεδαίμονα· ἀπικόμενος δὲ ἐς αὐτὴν καὶ ἀνενεικάμενος, τὰ ἔχων
 ἐξεχώρησε, ἐποίησε τοιάδε· ὅπως ποτήρια ἀργυρεὰ τε καὶ χρύσεια προθεῖτο,
 οἱ μὲν θεράποντες αὐτοῦ ἐξέσμων αὐτά, ὁ δ' ἂν τὸν χρόνον τοῦτον Κλεο-
 μένῃ τῷ Ἀναξανδριδεῷ ἐν λόγοισι ἐὼν βασιλεύοντι Σπάρτης προῖγνέ μιν 15
 ἐς τὰ οἰκία· ὅπως δὲ ἴδοιτο Κλεομένης τὰ ποτήρια, ἀπεθώμαζέ τε καὶ
 ἐξεπλήσσετο· ὁ δὲ ἂν ἐκέλευεν αὐτὸν ἀποφέρεσθαι αὐτῶν, ὅσα βούλοιο.
 2 τοῦτο καὶ δις καὶ τοῖς εἰπαντος Μαϊανδριὸν ὁ Κλεομένης δικαιοτάτος ἀν-
 δρῶν γίνεται, ὃς λαβεῖν μὲν διδόμενα οὐκ ἔδικαίον· μαθὼν δὲ ὡς ἄλλοισι

AB C TM P(p) DR SV

Μαϊνδριος δ' ἀποδράς (148, 1) — γενέσθαι (148, 2) exc. floril. A P

1 Λέξ. διφροφορευμένους· φορεῖς (φορεῖς Lexx. alphab. conscr.) φερομένους.
 Etym. M. 279, 40 Ἡρόδοτος (Ἡρωδιανός scr.) τοὺς Πέρσας φορεῖς φερομένους
 διφροφορευμένους. Bachmann Anecd. II 367 Ἡρόδοτος . . . διφροφορευμένους λέγει
 τοὺς φορεῖς φερομένους. Hes. διφροφορευμένους· τοὺς φορεῖς φερομένους. Suid.
 διφροφορευμένους· Ἡρόδοτος· παρὰ Πέρσαις φορεῖς φερομένους

1 τε om. M || 2 πλείστον in πλείστοι mut. nescio quae man. A || 2—3 οἱ δὲ ἄλ-
 λοι στρατηγοὶ ut vid. M^{ac} || 3 πιεζόμενοι CTMP || 5 πεπονθότας Πέρσας TM | τε
 del. Krueger, Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1853, 11; conservavi τε 'anacolu-
 thice' usurpatum et particula δέ continuatum (cf. Hammer De τε particulae usu
 Herodoteo Thueydideo Xenophonte, diss. Lips. 1904, 26) ut II 33, 3, VIII 103, 1 |
 οἱ om. ABCTM || 6 μῆτε¹ μὴ M || 7 τούτων ABDRSV || 8 πάντα τὸν om. M ||
 9 καὶ παῖδα om. M | κτανέειν T κτενέειν M (aliquid suprascr. litterae e priori)
 Ald. || 10 ἔκτανον T || 11 δ' om. P hab. A codd. || 12 καὶ om. M | ἐνενεικάμενος
 RSV ἐνενεικάμενος D ἀνενεικάμενος A P rel. || 13 τάδε DM τοιάδε A P rel.
 obelo signatum nihilo in mg. addito A | τε om. AB A P || 14 ἀνὰ A P | τὸν χρόνον
 τοῦτον ABCTMP A P τούτον τὸν χρόνον rel. || 14—15 τῷ Κλεομένῃ τῷ ABCTMP
 A P || 15 Ἀναξιδριδεῷ A P | λόγους P λόγοισιν A || 16 οἰκία M Ald. | ἴδοιτο om. M |
 ὁ Κλεομένης DRSV ὁ δὲ Κλεομένης M Κλεομένης A P rel. | ἐπεθώμαζε AB A P
 ἐπεθώμαζε C ἀπεθώμαζε PD^c || 17 ἐξεπλήττετο A ἐξεπλήσσετο P rel. | ὃς
 δὲ ABCT ὁ δὲ A P rel. | ἂν ἐκέλευε A ἀνεκέλευεν CTM A P | αὐτῶν om. M A P |
 ὅσα A P ὅσα A codd. || 18 τοῦτο om. B || 19 ὃς ABCTMP A P καὶ S om. D
 RV | ἐδικαίεν CTMP ἐδικαίον A P rel.

διαδιδούς τῶν ἀστῶν εὐρήσεται τιμωρίην, βὰς ἐπὶ τοὺς ἐφόρους ἄμεινον
εἶναι ἔφη τῇ Σπάρτῃ τὸν ξεῖνον τὸν Σάμιον ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τῆς Πελο-
ποννήσου, ἵνα μὴ ἀναπέσῃ ἢ αὐτὸν ἢ ἄλλον τινὰ Σπαρτιητέων κακὸν γε-
νέσθαι. οἱ δ' ὑπακούσαντες ἐξεκέρχον Μαιάνδριον. τὴν δὲ Σάμον σαγη- 149
νέυσαντες οἱ Πέρσαι παρέδωσαν Συλοσῶντι ἔρημον ἐοῦσαν ἀνδρῶν.
ὁστέρῳ μέντοι χρόνῳ καὶ συγκατόικισε αὐτὴν ὁ στρατηγὸς Ὑτάνης ἐκ τε
ὄφριος ὀνείρου καὶ νοῦσον, ἣ μιν κατέλαβε νοσῆσαι τὰ αἰδοῖα.

Ἐπὶ δὲ Σάμον στρατεύματος ναντικοῦ οἰχομένον Βαβυλώνιοι ἀπέστη- 150
σαν, κάρτα εὖ παρεσκευασμένοι· ἐν ὧσιν γὰρ ὁ τε μάγος ἦρχε καὶ οἱ ἐπτὰ
ἐπανάστησαν, ἐν τούτῳ παντὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ταραχῇ ἐς τὴν πολιορκίην
παρασκευάζοντο. καὶ κως ταῦτα ποιῶντες ἐλάνθανον. ἐπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ 2
ἐμφανέως ἀπέστησαν, ἐποίησαν τοιόνδε· τὰς μητέρας ἐξελόντες γυναῖκα
ἐκαστος μίαν προσεξαιρέετο, τὴν ἐβούλετο ἐκ τῶν ἐωντοῦ οἰκίων, τὰς δὲ
λοιπὰς ἀπάσας συναγαγόντες ἀπέπνιξαν, τὴν δὲ μίαν ἐκαστος σιτοποιῶν 15
ἐξαιρέετο· ἀπέπνιξαν δὲ αὐτάς, ἵνα μὴ σφεων τὸν σῖτον ἀναισιμῶσιν.
πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Δαρεῖος καὶ συλλέξας ἅπασαν τὴν ἐωντοῦ δύναμιν 151
ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς, ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα ἐπολιόρχεε φρον-
τίζοντας οὐδὲν τῆς πολιορκίης. ἀναβαίνοντες γὰρ ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας
τοῦ τείχεος οἱ Βαβυλώνιοι κατωρχέοντο καὶ κατέσκωπτον Δαρεῖον καὶ 20
τὴν στρατιὴν αὐτοῦ, καὶ τις αὐτῶν εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος· 'τί κάθησθε, ὦ 2

AB C TM P(p) DR SV, ad quos a Καὶ συλλέξας ἅπασαν (151, 1) accedit b
Πυθόμενος δὲ (ταῦτα M solus) Δαρεῖος (Βαβυλωνίους καταφρονούντας αὐτοῦ P
solus) (ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς M solus) ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα (δὲ ἐκείσε
τὴν πόλιν P) ἐπολιόρχεε (151, 1) — τεκεῖν (151, 2) exc. floril. M P

4 Hes. σαγηνεύσαντες· τοὺς πολιορκηθέντας δικτύοις ἔθος || 15 Eust. Od. 1595
(ad θ 258) τούτων... 'αἰσιμῶν' μὲν ἐξάπαντος τὸ εἰς δέον ἀναλίσκειν καὶ δα-
πανᾶν, 'ἀναισιμῶν' δὲ ἴσως τὸ ἀνάπαλιν, ὥς ὅλῳ ἐκ τοῦ 'τὰς γυναῖκας ἀπέπνιξαν'
(ἐν πολιορκίᾳ δηλαδὴ) ἵνα μὴ ἀναισιμῶσι τὸν σῖτον'. Suid. ἀναισίμου· ἀνήλπισκε, κατ-
εδαπάνη. καὶ 'ἀναισιμῶν' παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ 'δαπανᾶν, ἀναλίσκειν'· ἀναισι-
μῶσι· καταναλίσκωσι· τὰς δὲ γυναῖκας ἀπέπνιξαν, ἵνα μὴ τὸν σῖτον ἀναισιμῶσι

1 διαδιδούς scripsi διαδίδοι DRSV διδούς M P rel. || ■ ἔφη εἶναι M || 3 ἦ¹ P D
RSV M P om. rel. || 4 οἱ πακούσαντες R | ἐξεκέρχον — σαγηνεύσαντες haplogr.
om. RV ἀπέπεμπον S | Σάμον om. D¹ || 5 οἱ δὲ S | ἔρημον om. T¹ || 6 συγκα-
τοίχουν RSV || 7 νόσον RSV || 9 κάρτα om. SV | παρασκευασμένοι V || 10 τὴν
om. PDRSV || 11 παρεσκευάδατο CP παρεσκευάσατο P παρεσκευάσαντο TM
Ald. || 12 μητέρας] γυναῖκας TM || 13 μίην M Ald. | τὴν ἂν M Ald. | οἰκίων M
Ald. || 14 μίην M Ald. | ἕκαστος om. M || 15 τὸν σῖτον ἀναισιμῶσι Suid. ἀναισι-
μῶσι τὸν σῖτον Eust. || 16 ὁ om. M P | πᾶσαν ABC TMP || 17 ἐστρατεύσατο D ||
18 πολιορκίας P πολιορκίης M codd. || 18—19 τοῦ τείχεος τοὺς προμαχεῶνας M
τοὺς προμαχεῶνας τοῦ τείχεος P codd. || 19 τείχεος M | κατωρχέοντο D¹ || ■ αὐτοῦ
om. b | κάθησθε BCTPD^s κάθησθε M P D^{ac} rel. | ὦ om. M P

- Πέρσαι, ἐνθαῦτα, ἀλλ' οὐκ ἀπαλλάσσεσθε; τότε γὰρ αἰρήσετε ἡμέας, ἐπεὶ ἡμίονοι τέκωσι. τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων οὐδαμᾶ ἐλπίζων
 152 ἂν ἡμίονον τεκεῖν. ἐπτὰ δὲ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος ἤδη ὁ Δα-
 ρεῖος τε ἥσχαλλε καὶ ἡ στρατιὴ πᾶσα οὐ δυνατὴ ἐοῦσα ἐλεῖν τοὺς Βαβυλω-
 νίους. καίτοι πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανὰς ἐπεποιήκει ἐς αὐτοὺς
 Δαρεῖος, ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύνατο ἐλεῖν σφεας· ἄλλοισι τε σοφίσμασι πειρησά-
 5 μενος καὶ δὴ καὶ τῷ Κῦρος εἰλέ σφεας, καὶ τούτῳ ἐπειρήθη. ἀλλὰ γὰρ
 δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι οἱ Βαβυλώνιοι, οὐδὲ σφεας οἷός τε ἦν ἐλεῖν.
 153 Ἐνθαῦτα εἰκοστῷ μηνὶ Ζωπύρῳ τῷ Μεγαβύξου τούτου, ὃς τῶν ἐπτὰ
 ἀνδρῶν ἐγένετο τῶν τὸν μάγον κατελόντων, τούτου τοῦ Μεγαβύξου παιδὶ
 10 Ζωπύρῳ ἐγένετο τέρας τότε· τῶν οἱ σιτοφόρων ἡμίονων μία ἔτεκε. ὥς δὲ
 οἱ ἐξαγγέλθη καὶ ὑπὸ ἀπιστίας αὐτὸς ὁ Ζώπυρος εἶδε τὸ βρέφος, ἀπέπας
 2 τοῖσι ἰδοῦσι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονός ἐβουλεύετο. καὶ οἱ πρὸς τὰ τοῦ
 Βαβυλωνίου ῥήματα, ὃς κατ' ἀρχὰς ἔφησε, ἐπεὶ περ ἡμίονοι τέκωσι,
 τότε τὸ τεῖχος ἀλώσεσθαι, πρὸς ταύτην τὴν φήμην Ζωπύρῳ ἐδόκεε εἶναι
 15 ἀλώσιμη δὴ ἡ Βαβυλῶν· σὺν γὰρ θεῷ ἐκείνόν τε εἰπεῖν καὶ ἑωυτῷ τε-
 154 κεῖν τὴν ἡμίονον. ὥς δὲ οἱ ἐδόκεε μόρσιμον εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἀλί-
 σκεσθαι, προσελθὼν Δαρεῖον ἀπεπνῆνάνετο, εἰ περὶ πολλοῦ κάρτα
 ποιέεται τὴν Βαβυλῶνα ἐλεῖν. πνυθόμενος δέ, ὥς πολλοῦ τιμῷτο, ἄλλο
 βουλευέται, ὅπως αὐτός τε ἔσται ὁ ἐλὼν αὐτὴν καὶ ἑωυτοῦ τὸ ἔργον
 20 ἔσται· κάρτα γὰρ ἐν Πέρσῃσι αἱ ἀγαθουργίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος
 2 τιμῶνται. ἄλλω μὲν νῦν οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸς εἶναι μιν ὑποχειρίην
 ποιῆσαι, εἰ δ' ἑωυτὸν λωβησάμενος αὐτομολήσῃε ἐς αὐτούς. ἐνθαῦτα
 ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος ἑωυτὸν λωβάται λώβην ἀνήκεστον· ἀποταμὼν

AB C TM P(p) DR SV(b)

12 Bekk. Anecd. 84 βρέφος· ἐπὶ ἀλόγου ζῴου, Ἡρόδοτος τρίτῳ

1 ἐνθαῦτα ὃ Πέρσαι CTMP | ἡμέας M || 2 τις τῶν Βαβυλωνίων MSV om. A¹ ||
 3 ἂν om. TMP¹ Ald. hab. A¹ rell. | ἐληλυθότος TM || 4 ἥσχαλλε ACTM || 5 ἐπε-
 ποιήκει A | ἐποίηκεν R | ἐποίηκεν V || 6 ἐλεῖν λαβεῖν B² || 7 τοῦτο D¹ RV ||
 7-8 ἀλλὰ γὰρ ἡσχαλισμένοι δεινῶς ἦσαν οἱ Βαβυλώνιοι TM || ■ Μεγαβύξου BC
 TMPDRSV | τούτου om. ABCTM || 10 τούτῳ τῷ ABCTMP | Μεγαβύξου BC
 TMPDRSV || 11 ἡ μίη M Ald. || 13 ἰδοῦσι ABCTMP^{acp} | ἰοῦσι P^c | δούλοισι P^{ms}
 DRSV | ἐβούλετο C | τοῦ om. A, supra lin. suppl. A man. post. || 15 ταῦτα C |
 φήμην RSV | ἐδόκεε Ζωπύρῳ D || 16 ἀλώσιμη δὴ ἡ scripsi | ἀλώσιμος ἦδη ἡ DRSV
 ἀλώσιμος ἡ cett., v. grammaticam meam 103 || 17 ἦδη εἶναι DRSV | τὴν Βαβυ-
 λῶν Vb | τὴν Βαβυλῶνα S || 18 Δαρεῖον MD Ald. | Δαρεῖον DRSV (gen. de verbo
 ἀποπνῆνάνεσθαι pendet) || 18-19 εἰ περὶ πολλοῦ ποιέεται κάρτα ἀπεπνῆνάνετο D ||
 20 ἐβουλεύετο ABCTMP || 21 τοῖσι Πέρσῃσι ABCTMP | ἀγαθουργίαι PDRSV |
 εἰς D || 22 νῦν γὰρ M Ald. om. ABC | εἶναι μιν δυνατὸν TM | δυνατὸν εἶναι μιν
 Ald. || 22, 23 αὐτοχειρίην ποιῆσαι ABTM | αὐτοχειρίην ποιῆσαι C Ald. | υποχειρίην
 RSV || 24 ἐν — ἑωυτὸν ἐλαφρῷ ποιησάμενος ἐς ἑωυτὸν b

γὰρ τὴν ζῆνα ἑωυτοῦ καὶ τὰ ὄτα καὶ τὴν κόμην κακῶς περιχειράς καὶ
 μαστιγώσας ἦλθε παρὰ Δαρεῖον. Δαρεῖος δὲ κάρτα βαρέως ἤντικε ἰδὼν 155
 ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον, ἔκ τε τοῦ θρόνου ἀναπηδήσας ἀνέβωσέ
 τε καὶ εἶρετό μιν, ὅστις εἶη ὁ λωβησάμενος καὶ ὃ τι ποιήσαντα. ὁ δὲ 2
 εἶπε· ὅκ ἔστι οὗτος ὦνῆρ, ὅτι μὴ σὺ, τῷ ἔστι δύναμις τοσαύτη ἐμὲ δὴ
 ὦδε διαθεῖναι, οὐδὲ τις ἄλλοτριῶν, ὃ βασιλεῦ, τάδε εἰργασται, ἀλλ' αὐτὸς
 ἐγὼ ἐμεωντόν, δεινόν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσῃσι καταγελᾶν. ὁ 3
 δ' ἀμείβετο· ὦ σχετικώτατε ἀνδρῶν, ἔργῳ τῷ αἰσχίστῳ οὐνομα τὸ κάλ-
 λιστον ἔθεν φὰς διὰ τοὺς πολιορκεομένους σεωντὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι·
 10 τί δ', ὦ μάταιε, λελωβημένον σεῦ θᾶσσον οἱ πολέμιοι παραστήσονται;
 κῶς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν σεωντὸν διαφθείρας; ὁ δὲ εἶπε· εἰ μὲν τοι 4
 ὑπερετίθεα, τὰ ἐμελλον ποιήσῃ, οὐκ ἂν με περιεῖδες· νῦν δ' ἐπ' ἐμεωντοῦ
 βαλόμενος ἔπραξα. ἤδη ὦν, ἣν μὴ τῶν σῶν δεήσει, αἰρέομεν Βαβυλῶνα.
 ἐγὼ μὲν γάρ, ὡς ἔχω, αὐτομολήσω ἐς τὸ τεῖχος καὶ φήσω πρὸς αὐτοὺς,
 15 ὡς ὑπὸ σεῦ τάδε πέπονθα. καὶ δοκέω πείσας σφέας ταῦτα ἔχειν οὕτω
 τεύξεσθαι στρατιῆς. σὺ δέ, ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρης ἐγὼ ἐσέλθω ἐς τὸ τεῖχος, 5
 ἀπὸ ταύτης ἐς δεκάτην ἡμέρην τῆς σεωντοῦ στρατιῆς, τῆς μηδεμίας ἔσται
 ὥρη ἀπολλυμένης, ταύτης χιλίους τάξον κατὰ τὰς Σεμιράμιος καλεομένας
 πύλας, μετὰ δὲ αὐτὴς ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐς ἐβδόμην ἄλλους μοι τάξον διχι-
 20 λίους κατὰ τὰς Νινίων καλεομένας πύλας, ἀπὸ δὲ τῆς ἐβδόμης διαλειπὼν
 εἴκοσι ἡμέρας καὶ ἔπειτα ἄλλους κάτισον ἀγαγὼν κατὰ τὰς Χαλδαίων
 καλεομένας πύλας τετρακισχιλίους. ἐχόντων δὲ μήτε οἱ πρότεροι μηδὲν

AB C TM P(p) DR SV(b)

3 Eust.: v. ad I 86, 6 || 5 id. Od. 1559 (ad ζ 201) ὄρα ... τὴν σύντομον τῆς
 κόρης ἀντίθεσιν καὶ τὴν ἐπ' αὐτῇ λύσιν ἐν τῷ '... οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ' ..., ὁ
 μιμησάμενος Ἡρόδοτος σχηματίζει καὶ αὐτὸς πον ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν οὕτως· οὐκ
 ἔστιν οὗτος ἀνὴρ, ὃ ἔστι δύναμις τοσαύτη ὡς τότε τι ποιῆσαι || 11 Suid. s. v.
 ἐξέπλωσας· Ἡρόδοτος· πῶς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν σεωντὸν (σεωντὸν v. l.) δια-
 φθείρας ἀντὶ τοῦ 'ἐξέπλωσας'

1 ἑωυτοῦ τὴν ζῆνα ABCTP αὐτοῦ τὴν ζῆνα M | κόμην Vb || 2 ἤντικε BCTM ||
 3 ἄνδρα τὸν δοκιμώτατον DRSV | καὶ ἔκ τε DRSV Eust. | πηδήσας DRSV
 Eust. || 4 τε] τι SV om. ABCTMD || 5 ἀνὴρ DRSV Eust. | ὃ Eust. || 6 οὕτε
 DRSV | τάδε εἰργασται βασιλεῦ DRSV | εἰργασται M Ald. || 9 δι' αὐτοὺς v |
 πολιορκεομένους RSV | ἐς ἑωυτὸν D || 10 δ' om. ABCTM || 11 πῶς ABCTMPD
 Suid. | ἐξάμβλωσας DRSV, cf. VI 12, 3 | τοι litterae τ litt. σ suprascr. A
 man. rec. || 12 ἐμεωντοῦ R || 13 βαλλόμενος BMDRSV | ἐπραξα SV ἐπρήξα v rell. |
 δεήσει AB | ἐς Βαβυλῶνα T || 15 ἔπαθον ABCTM || 16 τεύξεσθαι RVb | ἐγὼ
 ἐσέλθω SVb^{ac} ἐσέλθω ἐγὼ D || 17 ἑωυτοῦ BDRSV | τῆς οὐδεμίας ABCTP τῇ
 οὐδεμίᾳ M Ald. || 18 ταύτη M Ald. | τὰς τῆς RV | Σεμιράμιδος C^{ac} || 19 χιλίους
 CP^{ac} || 20 τῆς Νινίης M^{ac} | διαλείπειν P^{2p}DRSV || 21 καὶ om. M | κάτῃσον D |
 Χαλδαίων M Ald. || 22 πύλας καλεομένας DRSV καλεομένας C || 22—p. 350, 1 τῶν
 ἀμνηστώνων μηδὲν M

6 [τῶν ἀμνησούντων] μήτε οὗτοι πλὴν ἐγχειριδίων· τοῦτο δὲ εἶν ἔχειν. μετὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἡμέρην ἰθέως τὴν μὲν ἄλλην στρατιὴν κελεύειν πέριξ προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος. Πέρσας δὲ μοι τάξον κατὰ τε τὰς Βηλίδας καλεομένας καὶ Κισσίας πύλας· ὥς γὰρ ἐγὼ δοκέω, ἐμέο μεγάλα ἔργα ἀποδεξαμένον τὰ τε ἄλλα ἐπιτρέπονται ἔμοι Βαβυλώνιοι καὶ δὴ καὶ τῶν 5 πυλέων τὰς βαλανάγρας· τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἔμοι τε καὶ Πέρσῃσι μελήσει, τὰ δεῖ ποιεῖν.'

156 Ταῦτα ἐντειλάμενος ἦε ἐπὶ τὰς πύλας, ἐπιστρεφόμενος ὥς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος. ὁρῶντες δὲ ἀπὸ τῶν πύργων οἱ κατὰ τοῦτο τεταγμένοι κατέτρεχον κάτω καὶ ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἐτέραν πύλην εἰρώτων, τίς 10 τε εἶη καὶ ὅτεν δεόμενος ἦκοι. ὁ δὲ σφι ἠγόρευε, ὥς εἶη τε Ζώπυρος καὶ 2 αὐτομολέοι ἐς ἐκείνους. ἦγον δὴ μιν οἱ πυλῶροί, ταῦτα ὥς ἦκουσαν, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων· καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ κατοικιζέτο φὰς ὑπὸ Δαρείου πεπονθένει τὰ ἐπεπόνθεε ὑπ' ἑωυτοῦ, παθεῖν δὲ ταῦτα, διότι συμβουλευσάι οἱ ἀπανιστάναι τὴν στρατιήν, ἐπεῖτε δὴ οὐδεὶς πόρος 15 3 ἐφαίνετο τῆς ἀλώσιος. 'νῦν τε', ἔφη λέγων, 'ἐγὼ ὑμῖν, ὦ Βαβυλώνιοι, ἤκω μέγιστον ἀγαθόν, Δαρεῖω δὲ καὶ τῇ στρατιῇ μέγιστον κακόν· οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος καταπροῖζεται· ἐπίσταμαι δ' αὐτοῦ

157 πάσας τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων.' τοιαῦτα ἔλεγε, οἱ δὲ Βαβυλώνιοι

AB C TM P(p) DR SV(b)

Σχόλ. 155, 6 Βαλανάγρα· ἡ κλείς, ἀπὸ τοῦ ἀγροῦεν τὴν βάλανον· βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὸν μόχλον σιδήριον, ὃ καλοῦσιν μάγκανον B³

6 Λέξ. βαλανάγρας· κλείς. Hes. βαλανάγρα· κλείς. Etym. M. et Suid. βαλανάγρα· ἡ κλείς || 13 Suid. κατοικιζέτο· οἶκτον τυχεῖν ἡξίου, ἐλέους κυρῆσαι· ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων καταστὰς κατοικιζέτο || 18 Λέξ. seriatim conser. eandem vocem quam ad 36, 6 iterum explicant post βαλανάγρας (155, 6) οὐ καταπροῖζεται· προῖκτης· ἡ 'πρὸ' ἀντὶ τῆς 'παρά', παρὰ τὸ 'προῖνεισθαι'. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ 'ἵζεσθαι', ὃ ἐστὶ δωρεάν τι λαβεῖν· Ἀρχιλοχός· 'ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροῖζεται.' ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ 'ἴσσω' φησί, ὥς καὶ Ἀρχιλοχός· 'προτεινὼν χεῖρα καὶ προῖσσομαι.' idem fere Etym. M. s. v. προῖκτης. Suid. s. v. καταπροῖζεται· Ἡρόδοτος· οὐ — καταπροῖζεται. cf. ad 36, 6

1 τῶν ἀμνησούντων (ἀμνησούνται D) seclusi cum dialecto respuat (interpretamentum esse ad ἐχόντων considero); aliter Weber BPhW 1941, 287 et SIFC 17, 261 ss. || ■ προσβάλλειν Vb | τε om. DRSV || 4 πύλας καὶ Κισσίας CPb || 5 ἐπιτρέπονται A¹B CTMP || 7 τὰ δεῖ Reiskio duce edd. τάδε (i. e. τὰ δε, v. grammaticam meam 28) codd. || 8 ἐπὶ πρὸς DRSV | δὴ] δῆθεν D || 9 ὁρέοντες CTPp^{ac} DRSV ὁρέωντες M ὁρέωντες p^c Ald. || 10 τι om. DRSV | εἰρώτεον TM εἰρώτεων B² ἡρώτεον CPp Ald. || 11 ἦκοι] ἦκοι M || 12 αὐτομολέει M | πυλῶροί MD¹RSV || 13 δὲ ἐπ' αὐτὰ om. Suid. || 14 πεπόνθεε M Ald. || 15 συμβουλευσάι propos. Steph., sed cf. Kuehner-Gerth II 552 qui VI 137, 2 laudat | ἐπεῖ M | δὴ Schweighaeuser, sequ. Stein Hude δὲ ABCTM om. cett. || 17 στρατιῇ καὶ Πέρσῃσι ABCTMP || 18 λωβησόμενος Suid. | καταπροῖζεται RV καταπροῖζεται v

ὁρῶντες ἄνδρα τὸν ἐν Πέρσῃ δοκιμώτατον ὄνός τε καὶ ὥτων ἐστερημέ-
 νον μάλιστα τε καὶ αἵματι ἀναπεφυρμένον πάγχυ ἐλπίσαντες λέγειν μιν
 ἀληθῆα καὶ σφι ἦκειν σύμμαχον ἐπιτράπεσθαι ἔτοιμοι ἦσαν, τῶν ἐδέετο
 σφέων· ἐδέετο δὲ στρατιῆς. ὁ δὲ ἐπεῖτε αὐτῶν τοῦτο παρέλαβε, ἐποίησε, 2
 5 τὰ περ τῷ Δαρείῳ συνεθήκατο· ἐξαγαγὼν γὰρ τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τὴν
 στρατιὴν τῶν Βαβυλωνίων καὶ κυκλωσάμενος τοὺς χιλήους, τοὺς πρώτους
 ἐνετείλατο Δαρείῳ τάξει, τούτους κατεφόνευσε. μαθόντες δὲ μιν οἱ Βαβυ- 3
 λώνιοι τοῖσι ἔπειτα τὰ ἔργα παρεχόμενον ὅμοια, πάγχυ περιχαρές ὄντες
 πᾶν δὴ ἔτοιμοι ἦσαν ὑπηρετέειν. ὁ δὲ διαλειπὼν ἡμέρας τὰς συγκειμένας
 10 αὐτῷ ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων ἐξήγαγε καὶ κατεφόνευσε τῶν
 Δαρείου στρατιωτῶν τοὺς διςχιλίους. ἰδόντες δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον οἱ 4
 Βαβυλώνιοι πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνέοντες. ὁ δὲ αὐτῷ διαλι-
 πὼν τὰς συγκειμένας ἡμέρας ἐξήγαγε ἐς τὸ προειρημένον καὶ κυκλωσά-
 μενος κατεφόνευσε τοὺς τετρακισχιλίους. ὥς δὲ καὶ τοῦτο κατεργάσατο,
 15 πάντα δὴ ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοις Ζώπυρος καὶ στρατάρχης τε οὗτός
 σφι καὶ τειχοφύλαξ ἀπεδέδεκτο. προσβολὴν δὲ Δαρείου κατὰ τὰ συγκείμενα 158
 ποιευμένον πέριξ τὸ τεῖχος ἐνθαῦτα δὴ πάντα τὸν δόλον ὁ Ζώπυρος
 ἐξέφαινε. οἱ μὲν γὰρ Βαβυλώνιοι ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τεῖχος ἡμύνοντο τὴν
 Δαρείου στρατιὴν προσβάλλονσαν, ὁ δὲ Ζώπυρος τὰς τε Κισσίας καὶ Βη-
 20 λίδας καλεομένας πύλας ἀναπετάσας ἐσήκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος. τῶν 2
 δὲ Βαβυλωνίων οἱ μὲν εἶδον τὸ ποιηθὲν, οὗτοι μὲν ἔφηνον ἐς τοῦ Διὸς τοῦ
 Βήλου τὸ ἱερόν, οἱ δὲ οὐκ εἶδον, ἔμενον ἐν τῇ ἐκωτοῦ τάξει ἕκαστος, ἐς δὲ
 δὴ καὶ οὗτοι ἔμαθον προδεδομένοι.

Βαβυλὼν μὲν νυν οὕτω τὸ δεῦτερον αἰρέθη, Δαρεῖος δὲ ἐπεῖτε ἐκράτησε 159
 25 τῶν Βαβυλωνίων, τοῦτο μὲν σφῶν τὸ τεῖχος περιεῖλε καὶ τὰς πύλας πά-
 σας ἀπέσπασε (τὸ γὰρ πρότερον ἔλων Κύρος τὴν Βαβυλῶνα ἐποίησε τού-
 των οὐδέτερον), τοῦτο δὲ ὁ Δαρεῖος τῶν ἀνδρῶν τοὺς κορυφαίους μάλιστα
 ἐς τρισχιλίους ἀνεσκόλοπισε, τοῖσδε [λοιποῖς Βαβυλωνίοις] ἀπέδωκε τὴν

AB C TM P(p) DR SV(b)

1 ὁρέοντες CTPpS (ut vid.) ὁρέωντες M ὁρέωντες Ald. | τὸν] τῶν CMP ||
 7 τάξει om. DRSV || ■ διαλειπὼν BD¹ || 10 ἐξήγαγε – 12 Βαβυλώνιοι om. R ||
 11 στρατιωτῶν M || 12 πάντα DRSV | στόματι CD στόματι b || 13 ἐγκειμένας
 TM Ald. || 14 κατέργαστο ABCTMP || 15 ἐν secl. Cobet | στρατιάρχης ABC
 TMP¹ στρατάρχης P^{ms}p cett. | τε om. D || 16 ἀπεδέκετο D¹RSV ἀπέδεκτο
 TM || 18 ἔφαινε M | ἐξέφαινε – 19 Ζώπυρος om. T | οἱ μὲν – 19 Ζώπυρος om. M |
 γὰρ] γὰρ δὴ S | Βαβυλώνιοι (i supraser. man. rec.) A || 19 προσβαλοῦσαν D |
 τὰς Βηλίδας DRSV || 21 ἶδον R | μὲν² om. ABCTMP || 22 τάξει AB || 27 οὐδ-
 ἑτερόν M | τοῦτο] τούτων D² || 27–28 τοὺς κορυφαίους ἐς τρισχιλίους C ἐς τρισχι-
 λίους μάλιστα τοὺς κορυφαίους M || 28 τοῖς δὲ λοιποῖς Βαβυλωνίοις ABCTMP
 τοῖσι δὲ λοιποῖσι Βαβυλωνίοις DRSV verba deleta ad τοῖσδε explicationis gratia
 olim addita esse iudico

2 πόλιν οἰκέειν. ὥς δ' ἔξουσι γυναῖκας οἱ Βαβυλώνιοι, ἵνα σφι γένη ὑπο-
γίγηται, τάδε Λαρεῖος προϋδὼν ἐποίησε (τὰς γὰρ ἑωυτῶν, ὥς καὶ κατ' ἀρ-
χὰς δεδήλωται, ἀπέπνιξαν οἱ Βαβυλώνιοι τοῦ σίτον προορῶντες)· ἐπέταξε
τοῖσι περιοίκιοις ἔθνεσι γυναῖκα ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι ἐκάστοις
ἐπιτάσσων, ὥστε πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαῖωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε.
ἐκ τούτων δὲ τῶν γυναικῶν οἱ νῦν Βαβυλώνιοι γεγόνασι. 5

160 Ζωπύρου δὲ οὐδεὶς ἀγαθοεργίῃν Περσέων ὑπερεβάλετο παρὰ Δαρείῳ
κριτῇ οὔτε τῶν ὕστερον γενομένων οὔτε τῶν πρότερον (ὅτι μὴ Κῦρος μοῦ-
νος, τούτῳ γὰρ οὐδεὶς Περσέων ἠξίωσε κω ἑωντὸν συμβαλέειν), πολλάκις
δὲ λέγεται γνώμῃν τήνδε ἀποδέξασθαι, ὥς βούλοιοτο ἂν Ζώπυρον εἶναι 10
ἀπαθῆα τῆς ἀεικείης μᾶλλον ἢ Βαβυλωνάς οἱ εἰκοσι πρὸς τῇ ἐούσῃ προσ-
2 γενέσθαι, ἐτίμησε δέ μιν μεγάλως· καὶ γὰρ δῶρά οἱ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐδίδου
ταῦτα, τὰ Πέρσῃσι ἐστὶ τιμιώτατα, καὶ τὴν Βαβυλωνά οἱ ἔδωκε ἀτελέα
νέμεσθαι μέχρι τῆς ἐκεῖνου ζόης καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπέδωκε. Ζωπύρου δὲ
τούτου γίνετα Μεγαβόζος, ὃς ἐν Αἰγύπτῳ ἀντὶ Ἀθηναίων καὶ τῶν συμ- 15
μάχων ἐστρατήγησεν· Μεγαβόζου δὲ τούτου γίνετα Ζώπυρος, ὃς ἐς Ἀθή-
νας ἠὲτομόλησεν ἐκ Περσέων.

AB C TM P(p) DR SV(b)

Ζωπύρου — προσγενέσθαι (160, 1) et Ζωπύρου δὲ τούτου γίνεται Μεγάβυξος·
Μεγάβυξου — Περσέων (160, 2) exc. floril. 𐤀𐤍 𐤕𐤓 𐤕𐤓 𐤕𐤓 𐤕𐤓 𐤕𐤓 𐤕𐤓 𐤕𐤓
προδόντος γίνεται Μεγάβυξος — Περσέων (160, 2) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ.
exc. XXXI

3 Thom. Mag. 319 προορώ· καὶ τὸ 'προβλέπω' καὶ τὸ 'φροντίζω'· Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· τοῦ σίτου προορέοντες || 7 Antiattic. Bekk. Anecd. 78 ἀγαθοεργίαν· Ἡρόδοτος πρῶτῳ (cf. I 67, 5)

1 γένεα S γενεή propos. Bekker, sequ. Stein Hude | υπογένηται MS || 2 τὰς
τὰ RVb | καὶ om. SVb || 3 προσροέντες ABTMP προσροέντες C Ald. || 4 γυ-
ναῖκα ἐς βασιλῶνα καθιστάται ἐκάστοις ABCTM γυναῖκας ἐς Βασιλῶνα κατι-
στάται ὅσας δὴ ἐκάστοις P^{ac}pDRSV γυναῖκα ἐς Βασιλῶνα κατιστάται ὅσας δὴ
ἐκάστοις P^c || 5 μυριάδες Sb finem vocis compendio not. V | τῷ κεφαλαίῳ τῶν
γυναικῶν D τῶν γυναικῶν τὸ κεφαλαίωμα M || 7 ἀγαθοεργῇ ABCP ἀγα-
θοεργῇ P^c rell. | ὑπερεβάλλετο V ὑπερεβάλετο b rell. || 8 οὐτε¹] οὐδὲ ABCTM
P^c || 9 γωμόμενον M | οὐτε²] οὐδὲ ABCTM P^c || μόνος ABCP¹ P^c μόνος P²
rell. || 9 τοῦτο T || 10 λέγεται ABCTM P^c Δαρείον λέγεται PDRSV om. P^c |
τοιάδε P^c || 10.11 ἀπαθῆα εἶναι M || 11 ἀεικής TD P^c ἀεικής RSV || 12 ἂν
ἅπαν RSV || 13 ταῦτα om. DRSV || 14 ζωῆς vel ζῶης B¹CTM Vb | ἀπέδωκε M Ald. ||
15 Μεγαβύζος ADVb P^c Μεγάβυζος Const. rell. | ἀντὶ Ἀθηναίων Const. | Ἀθη-
νέων καὶ συμμάχων V Ἀθηναίων καὶ συμμάχων V || 16 Μεγαβύζων ADV P^c Με-
γαβύζων Const. rell. | γίνεταί DRVb γίνεται P^c Const. rell. | ἐς] ἐν C ||
17 ἡτομολήσε A Const. αὐτομολήσε DRSV | Περεσών, μετὰ δὲ τὴν Βασιλῶνος
αἰρέσειν DRSVb

ΙΣΤΟΡΙΩΝ Δ

Μελλομένη

I

Μετά δὲ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας αὐτοῦ Δαρείου 1
 ἔλασις. ἀνθεύσης γὰρ τῆς Ἀσίης ἀνδράσι καὶ χρημάτων μεγάλων συνιόν-
 των ἐπεθύμησε ὁ Δαρεῖος τίσασθαι Σκύθας, ὅτι ἐκεῖνοι πρότεροι ἐσβαλόν-
 τες ἐς τὴν Μηδικὴν καὶ νικήσαντες μάχῃ τοὺς ἀντιουμένους ὑπῆρξαν ἀδι-
 5 κῆς· τῆς γὰρ ἄνω Ἀσίης ἦρξαν, ὥς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, Σκύθαι 2
 ἕτεα δυὼν δέοντα τριήκοντα, Κιμμερίους γὰρ ἐπιδιώκοντες ἐσέβαλον ἐς
 τὴν Ἀσίην καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους (οὗτοι γὰρ πρὶν ἢ Σκύθας
 ἀπικέσθαι ἦρχον τῆς Ἀσίης). τοὺς δὲ Σκύθας ἀποδημήσαντας ὁκτὼ καὶ ■
 10 οὐκ ἐλάσσωσιν πόνοσ τοῦ Μηδικοῦ, εὖρον γὰρ ἀντιουμένην σφι στρατιὴν οὐκ
 ὀλίγην· αἱ γὰρ τῶν Σκυθῶν γυναῖκες, ὥς σφι οἱ ἄνδρες ἀπῆσαν χρόνον
 πολλόν, ἐφοίτων παρὰ τοὺς δούλους. τοὺς δὲ δούλους οἱ Σκύθαι πάντας 2
 τυφλοῦσι τοῦ γάλακτος εἵνεκεν, τοῦ πίνουσι, ποιεῦντες ὧδε· ἐπεὰν φυση-
 τήρας λάβωσι ὅσπεῖνους αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους, τούτους ἐσθέντες ἐς
 15 τῶν θηλέων ἔκτων τὰ ἄρθρα φυσῶσι, ἄλλοι δὲ ἄλλων φυσῶντων ἀμέλγου-
 σι. φασὶ δὲ τοῦδε εἵνεκα τοῦτο ποιέειν· τὰς φλέβας τε κίμπλασθαι φυσω-

AB C TM P(p) DR SV

T 12s. Plut. mor. 440 ad locum se refert

3 s. Suid. ὑπῆρξαν· προκατήρξαντο· οὗτοι γὰρ πρῶτον (πρῶτοι v. l.) ὑπῆρξαν ἀδικίης

Ad divisionem libri v. praef. LIX || 1 μετά — αἵρεσιν in fine lib. III habent
 DRSV | δὲ om. T | Ἐπὶ Σκύθας ἐγένετο inc. lib. IV DRSV || 3 ὁ om. M | πρό-
 τεροι] πρώτοι Suidae codd. aliquot πρώτον ABCTM Suidae codd. cett. | ἐμβα-
 λόντες ABTMP^p ἐμβαλλόντες C ἐσβαλλόντες V ἐσβαλόντες P^m cett., cf. IV 12, 2;
 119, 3, V 15, 1, VI 84, 2, VII 20, 2; 176, 4, IX 6; 13, 2 et v. Kallenbergii commen-
 tationem, Progr. Gymn. Freder.-Werd. Berolin. Pasch. 1884, 24 || ■ δούων T
 δουῶν M | ἐσέβαλλον CV || 7 καταπαύοντες D¹ καταπαύσαντες D² Reiske ||
 9 καὶ om. C || 11, 12 χρόνῳ πολλῷ M || 12 ἐφοίτεον ABTMP ἐφοίτεον C |
 τοὺς — 13 τυφλοῦσι] οὓς τυφλοῦσι πάντας RSV τοὺς δὲ δούλους οἱ Σκύθαι τυ-
 φλοῦσι πάντας D || 13 εἵνεκα DRSV εἵνεκε M Ald. | φυσιτήρας B φυσσητήρας
 TMR φυσσηήρας SV || 14 τοῦτον T || 15 θηλεῶν ABTPDRSV v. praef. XII s. |
 φυσῶσι TMRSV | post φυσ(σ)ῶσι habent τοῖς στόμασι AB, τοῖσι στόμασι
 CTMP | φυσσόντων Pp συφεόντων C φυσσόντων RS φυσσόντων V φυσσεών-
 των TM || 16 ἔνεκα AB | ποιειν A | τὰς] τοῦ τὰς DRSV | ἐκίμπλασθαι RSV
 ἐκίμπλασται D | φυσσομένας Pp φυσσεωμένας CM φυσσεωμένας T φυσσομένας D¹
 φυσσωμένας RS φυσσομένας V

2 μένας τῆς ἵππων καὶ τὸ οὐδάρ κατίσθαι. ἐπεὰν δὲ ἀμέλξωσι τὸ γάλα,
 ἐσχέαντες ἐς ξύλινα ἀγγήια κοῖλα καὶ περιστίζαντες κατὰ τὰ ἀγγήια τοὺς
 τυφλοὺς δονέουσι τὸ γάλα καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐπιστάμενον ἀπαρούσαντες
 ἡγεύνται εἶναι τιμιώτερον, τὸ δ' ὑπιστάμενον ἥσσον τοῦ ἐτέρου. τούτων
 μὲν εἴνεκα ἅπαντα, τὸν ἂν λάβωσι Σκυθαί, ἐκτυφλοῦσι· οὐ γὰρ ἀρσται 5
 3 εἰσί, ἀλλὰ νομάδες. ἐκ τουτέων δὴ ὦν σφι τῶν δούλων καὶ τῶν γυναικῶν
 ἐπετροάφη νεότης, οἱ ἐπεῖτε ἔμαθον τὴν σφετέρην γένεσιν, ἡντιοῦντο αὐ-
 2 τοῖσι κατιοῦσι ἐκ τῶν Μήδων. καὶ πρῶτα μὲν τὴν χώραν ἀπετάμοντο
 τάφρον ὀρυξάμενοι εὐρέαν κατατείνουσιν ἐκ τῶν Ταυρικῶν ὀρέων ἐς τὴν
 Μαίητιν λίμνην, ἣ περίεστι μεγίστη· μετὰ δὲ πειρωμένοισι ἐσβάλλειν 10
 3 τοῖσι Σκυθήσι ἀντικατιεύμενοι ἐμάχοντο. γινομένης δὲ μάχης πολλὰκις
 καὶ οὐ δυναμένων οὐδὲν πλέον ἔχειν τῶν Σκυθῶν τῇ μάχῃ εἰς αὐτῶν
 ἔλεξε, τάδε ὅσα ποιεῦμεν, ἄνδρες Σκυθαί. δούλοισι τοῖσιν ἡμετέροισι
 μαχόμενοι αὐτοὶ τε κτεινόμενοι ἐλάσσονες γινόμεθα καὶ ἐκείνους κτείνον-
 4 τες ἐλασσόνων τὸ λοιπὸν ἄρξομεν. νῦν ὦν μοι δοκεῖ αἰχμὰς μὲν καὶ τόξα 15
 μετεῖναι, λαβόντας δὲ ἕκαστον τοῦ ἵππου τὴν μάστιγα ἰέναι ἄσσον αὐτῶν.
 μέχρι μὲν γὰρ ὥρων ἡμέας ὅπλα ἔχοντας, οἱ δὲ ἐνόμιζον ὁμοιοὶ τε καὶ
 ἐξ ὁμοίων ἡμῖν εἶναι· ἐπεὰν δὲ ἴδωνται μάστιγας ἀντὶ ὅπλων ἔχοντας,

AB C TM P(p) DR SV

Γινομένης (3, 3) — σφετέρην (4) exc. A; γινομένης δὲ μάχης μετὰ τῶν σφετέ-
 ρων δούλων τοῖς Σκυθαῖς καὶ οὐ δυναμένων πλέον ἔχειν τῇ μάχῃ αὐτέων εἰς Σκυ-
 θῶν ἔλεξε τοιαύδε (3, 3) — σφετέραν (4) exc. P

T 10 Eust. Dion. 163 ad locum se refert

1 τοῦ ἵππου TM | ἐπὶ ἀν ABM | ἀμέλξωσι ABCTM || 2 ἐσχέαντες M | περιστή-
 σαντες PDRSV | περιστήξαντες CTM | κατὰ om. PDRSV || 4 ἡγέονται PDRSV |
 τιμιώτεροι R | ὑπιστάμενον SV || 5 πάντα M | οἱ Σκυθαί PDRSV || 6 τουτέων R
 τούτων ABCTM | δὲ ABC || 7 ἐπεστροφῇ RSV | ἐτροφῇ ABCTMP | νεότης R |
 αὐτοῖσι] τοῖσι M Ald. || 9 οὐρέων CTMP || 10 Μαίητιν D Μαίωτιν cett. | ἡ πε-
 ρίεστι μεγίστη scripsi 'quae (i. e. fossa) superest maxima parte (zu einem sehr gro-
 ßen Teil)', cf. II 106, 1 (de illa fossa ad nostram quoque aetatem superstitie v.
 Westberg, Klio 4, 1904, 183 et Legrand ad locum): ἡ πέρ (περ A) ἐστὶ μεγίστη codd.
 τῇ πέρ ἐστὶ μεγίστη (scil. Μαίητις λίμνη) propos. Dobree, sequ. edd. | πειρωμένοισι
 Pp | πειρωμένοισι CT | ἐσβαλεῖν DRSV || 11 ἀντικατιζόμενοι P^pd ἀντικατιζό-
 μενοι R ἀντικαθεζόμενοι S ἀντικαθίζόμενοι V, v. gramm. meam 164 || 12 πλέον
 οὐδὲν A πλέον M^p | τὴν μάχην C^{ac} | πλέον ἔχειν τῇ μάχῃ αὐτέων εἰς Σκυθῶν P
 πλέον ἔχειν τῶν Σκυθῶν τῇ μάχῃ εἰς ἐξ αὐτῶν D || 13 τοιάδε P | τοῖσι A ||
 14 αὐτοὶ τε κτεινόμενοι ἐλάσσονες γινόμεθα DR | ἐλάσσονες γινόμεθα ex haplogr.
 ABCTM^p | ἐλάσσονες γινόμεθα αὐτοὶ τε κτεινόμεθα SV ^bἐλάσσονες γινόμεθα
 αὐτοὶ τε κτεινόμενοι P unde indices ordinem verborum indicantes inepte interpre-
 tans scripsit αὐτοὶ τε ἐλάσσονες κτεινόμενοι γινόμεθα p itemque Ald. || 15 νῦν —
 16 μετεῖναι om. M | οὐν A^p || 16 λαβόντας δὲ ἕκαστον scripsi | λαβόντα δὲ ἕκαστον
 ABCTMP | λαβόντας δὲ DRSV | αὐτῶ R || 17 μὲν om. M | ὥρων TM^p ὥρων C
 ὥρε* M | ἡμᾶς T || 18 ἡμῖν εἶναι A^{ac} εἶναι ἡμῖν M

μαθόντες, ὥς εἰσὶν ἡμέτεροι δοῦλοι, καὶ συγγνόντες τοῦτο οὐχ ὑπομε-
νέουσι.' ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Σκύθαι ἐποίουν ἐπιτελέα· οἱ δὲ ἐκπλαγέντες 4
τῷ γινομένῳ τῆς μάχης τε ἐπελάθοντο καὶ ἔφρευγον. οὕτως οἱ Σκύθαι τῆς
τε Ἀσίας ἤρξαν καὶ ἐξελασθέντες αὐτὶς ὑπὸ Μήδων κατῆλθον τρόπῳ
5 τοιούτῳ ἐς τὴν σφετέρην. τῶν δὲ εἵνεκα ὁ Λαρεῖος τίσασθαι βουλόμενος
συνῆγειρε ἐπ' αὐτοὺς στρατεύμα.

Ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι, νεώτατον ἀπάντων ἐθνέων εἶναι τὸ σφέτερον, 5
τοῦτο δὲ γενέσθαι ὧδε· ἄνδρα γενέσθαι πρῶτον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐούσῃ
ἐρήμῳ, τῷ οὐνομα εἶναι Ταργίταον. τοῦ δὲ Ταργίταον τούτου τοὺς τοκέας
10 λέγουσι εἶναι (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες), λέγουσι δ' ὦν Δία τε καὶ Βορυ-
σθέneos τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. γένεος μὲν τοιούτου δὴ τινος γενέσθαι τὸν 2
Ταργίταον, τούτου δὲ γενέσθαι παῖδας τρεῖς, Λιπόξαιν καὶ Αρπόξαιν καὶ
νεώτατον Κολάξαιν. ἐπὶ τούτων ἀρχόντων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φερόμενα χρύσεια 3
ποιήματα, ἀροτρίων τε καὶ ζυγῶν καὶ σάγαρων καὶ φιάλην, πεσεῖν ἐς τὴν Σκυ-
15 θικὴν, καὶ αὐτῶν ἰδόντα πρῶτον τὸν πρεσβύτατον ἄσσαν ἰέναι αὐτῶν βουλό-
μενον λαβεῖν, τὸν δὲ χρυσὸν ἐπιόντος καλεσθαι. ἀπαλλαχθέντος δὲ τούτου 4
προσιέναι τὸν δευτέρου, καὶ τὸν αὐτὶς ταῦτα ποιεῖν. τοὺς μὲν δὴ καίόμενον
τὸν χρυσὸν ἀπώσασθαι, τρίτῳ δὲ τῷ νεωτάτῳ ἐπελθόντι κατασβῆναι καί
μιν ἐκείνον κομίσαι ἐς ἐωυτοῦ, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἀδελφεοὺς πρὸς
20 ταῦτα συγγνόντας τὴν βασιληήν πᾶσαν παραδοῦναι τῷ νεωτάτῳ. ἀπὸ ■
μὲν δὴ Λιποξάιος γεγονέναι τούτους τῶν Σκυθέων, οἱ Ἀρχᾶται γένος

AB C TM P(p) DR SV et usque ad σφετέρην (4) A²

Σχόλ. 5, 3 (ad σάγαρων) πέλεκυς, τὸ ἀγοραίως λεγόμενον τρικούριον R

T 18-20 Eust. II. 513 (ad E 4ss.) μνηστέον, . . . ὅτι Κλεομένης καθ' Ἡρόδοτον
(VI 82, 2) καλλιερυνόμενος εἶδεν ἐξ ἀγάλματος τῶν στηθέων φλόγα πυρὸς ἐκλάμψα-
σαν· προσενημῆστον δὲ καὶ τὸν (ὥς αὐτὸς λέγει) καίόμενον χρυσὸν ἐπὶ πρώτῳ
ἀδελφῷ Σκύθῃ καὶ δευτέρῳ, δς ἐπὶ τῷ τρίτῳ καὶ νεωτάτῳ κατέσβη, φησὶν

1 εἰσὶ A | οὐχ PDRSV cf. VI 40, 2 | ὑπομενοῦσι CTM || 2 ἀκούοντες M |
ἐποίουν A || 3 τῷ ABCTMA² ἐπὶ τῷ rell. | γιννομένῳ A γινομένῳ A rell. ||
4 ἐξελαθέντες MA² Ald. ἐξελασθέντες A² rell. | αὐτὶς A² || 4, 5 τοιούτῳ τρόπῳ
DRSV τρόπῳ τοιῷδε CP τρόπῳ τοιούτῳ A² rell. || ■ σφετέρῃν A σφετέρην A
rell. || ■ στρατεύμα ἐπ' αὐτοὺς M || 7 malim ὧδε Σκύθαι λέγουσι legere (cf.
p. 356, 4. 18) | πάντων ABCTM | εἶναι τὸ σφέτερον ἐθνέων M || 9 τοῦ] τοῦτο V |
τούτου om. M | τοκέας CTMP || 10 πιστὰ] πιθανὰ DRSV | Βαρυσθέ-
neos A || 11 γένος RSV γενόμενος C | δὴ τινος om. M || 12 παῖδας γενέσθαι DSV
παῖδα γενέσθαι R | Λιπόξαιν M Ald. Νιπόξαιν D Νιτόξαιν RSV || 13 ἀρχόντων
om. SV, secl. Stein || 14 σάγαρων RSV cf. I 215, 1 | πεσεῖν CTMP | ἐς γῆν τὴν
DRSV || 15 καὶ αὐτῶν scripsi iudicans olim vocem καὶ compendio fuisse scriptam,
deinde ai pro an esse lectum: καὶ τῶν RSV^c καὶ τῶν V^{ac} cett. καὶ [τῶν] Hude |
ἰέναι ἄσσαν DRSV | αὐτῶν βουλόμενον] βουλόμενον αὐτὰ ABCTMP || 16 ἀπαλλα-
γέντος C || 18 ἀπαλλάσσεσθαι DRSV | τρίτον TM | καταστήναι ABCTM κατα-
βῆναι R cf. Eust. || 21 Λιποξάιος M Ald. Νιτόξαιος RSV | γεγο-
νέναι - Ἀρχᾶται] οἱ κατὰροι τε καὶ οἱ Ἀρχᾶται M | Ἀρχᾶται D

καλέονται, ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου Ἀρποξάιος, οἱ Κατίαροί τε καὶ Τράσπιες
καλέονται, ἀπὸ δὲ τοῦ νεωτάτου αὐτῶν τοὺς βασιλέας, οἱ καλέονται
2 Παραλάται· σύμπασι δὲ εἶναι ὄνομα Σκολότους· τοῦ βασιλέως ἑπωνυ-
μίην Σκύθας δὲ Ἕλληνες ὠνόμασαν. γεγονέναι μὲν νυν σφέας ὧδε λέγουσι
7 οἱ Σκύθαι, ἔτεα δὲ σφι ἐπεῖτε γεγονάσι τὰ σύμπαντα λέγουσι εἶναι ἀπὸ 3
τοῦ πρώτου βασιλέως Ταργιτάον ἐς τὴν Δαρείον διάβασιν τὴν ἐπὶ σφέας
χιλίων οὐ πλέω ἀλλὰ τοσαῦτα. τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν ἱρὸν φυλάσσουσι
οἱ βασιλεῖς ἐς τὰ μάλιστα καὶ θυσίησι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι μετέρχονται
2 ἀνὰ πᾶν ἔτος. ὃς δ' ἂν ἔχων τὸν χρυσὸν τὸν ἱρὸν ἐν τῇ ὀρτῇ ὑπαίθριος
κατακοιμηθῇ, οὗτος λέγεται ὑπὸ Σκυθῶν οὐ διεναντίζειν, δίδοσθαι δὲ 10
οἱ διὰ τοῦτο, ὅσα ἂν ἱππῳ ἐν ἡμέρῃ μὴ περιελάσῃ αὐτός. τῆς δὲ χώρας
εὐούσης μεγάλης τριφασίας τὰς βασιληίας τοῖσι παισὶ τοῖσι ἑωυτοῦ κατα-
στήσασθαι Κολάξαῖν καὶ τουτέων μίαν ποιῆσαι μεγίστην, ἐν τῇ τὸν
3 χρυσὸν φυλάσσεσθαι. τὰ δὲ κατ' ὑπερθε πρὸς βορέην λέγουσι ἄνεμον τῶν
ὑπεροίκων τῆς χώρας οὐκ οἶά τε εἶναι ἔτι προσωτέρω οὔτε ὄρᾱν οὔτε δι- 15
εξιέναι ὑπὸ πτερῶν κεχυμένων· πτερῶν γὰρ καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἡέρα εἶναι
πλέον, καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἀποκλήγοντα τὴν ὄψιν.
8 Σκύθαι μὲν ὧδε ὑπὲρ σφέων τε αὐτέων καὶ τῆς χώρας τῆς κατ' ὑπερθε
λέγουσι, Ἑλλήνων δὲ οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες ὧδε. Ἡρακλέα ἑλαύνοντα
τὰς Γηρυόνας βόας ἀπικέσθαι ἐς γῆν ταύτην εὐούσαν ἐρήμην, ἥρτινα νῦν 20

AB C TM P(p) DR SV

T 19ss. Hippolytus Refut. haer. V 25 Ἡρόδοτος μὲν οὖν τὸν Ἡρακλέα φησὶν
ἀπὸ τῆς Εὐρυθείας τοῦ Γηρυόνον τὰς βοῦς ἄγοντα εἰς τὴν Σκυθίαν ἐλθεῖν, κεκηρυγμένα
δὲ ἀπὸ τῆς πορείας εἰς ἐρημὸν τι χωρίον . . . , κόρην δὲ τινα μεξοπαρθενον εὐρῶν ἐπὶ
τῆς ἐρημίας ἐπηρώτα, εἰ εἴη που τεθεαμένη τὸν ἱππὸν· ἡ δὲ κόρη φησὶν εἰδέναι μὲν,
μὴ δεῖξιν δὲ πρότερον αὐτῷ, εἰ μὴ πρὸς μῖξιν φιλίας συνέλθῃ αὐτῇ ὁ Ἡρακλῆς. ἦν
δὲ, φησὶν ὁ Ἡρόδοτος, τὰ ἄνω αὐτῆς μέχρι βουβῶνος παρθένον, πᾶν δὲ τὸ κάτω
σῶμα μετὰ βουβῶνα φρικτὸν τὴν θέαμα ἐχίδνης

1 Τράπεις CP Τράπιοι DRSV || ■ αὐτέων DRSV || 3 τοῦ S om. PD
RV | βασιλέως CT βασιλῆος S | ὁμωνυμίην ABCTM | Σκολότους· τοῦ βασιλέως
ἑπωνυμίην Σκύθας κτλ. distinxi, intelligens 'Scythas, [i. e.] regis appellationem (cf.
cap. 10), nominabant', cf. Pl. Phaedr. 238a (particula δὲ singulam partem senten-
tiae, appositionem videlicet continentem, sequitur): Σκολότους· Σκύθας δὲ Ἕλλη-
νες ὠνόμασαν, τοῦ βασιλέως ἑπωνυμίην Th. Reinach || 4 ὠνόμασαν CTM Ald. |
ὧδε σφέας B || 4-5 σφέας Σκύθαι ὧδε λέγουσι M || ■ βασιλέως C βασιλῆος S ||
7 τὸν δὲ — [ἱρὸν] τὸν δὲ χρόνον τοῦτον ABCTM χρυσὸν sub obelo in mg.
adscri. A² || 8 οἱ om. M | βασιλῆες S | ἐς om. DRSV || 9 τὸν ἱρὸν τὸν χρυσὸν T ||
10 διεναντίζειν DRSV || 11 ὅσα] ὡς C | ἱππῶν R || 12 τοῖς ἑωυτοῦ D | καταστή-
σεσθαι TM Ald. || 13 μίην M Ald. | μεγίστην ποιῆσαι PDRSV || 14 φυλάττεσθαι M |
βορέην DRSV | ἄνεμον λέγουσι DRSV | λέγουσι del. Krueger Hude || 15 προσιέ-
ναι (διεξιέναι supraser.) M || 16 πτερῶν¹] τῶν πτερῶν D | ἄερα TM || 17 πλέον TD^c
πλέε** M || 18 αὐτῶν ABCTMP || 19 οἱ τὸν Πόντον οἰκέουσι DRSV || 20 Γηρυόνες
βοῦς ABCTMP, cf. Pind. fr. 169 Sn. et III 38, 4 quaeque de hoc loco in praef. XXI
disserui | ἐπικέσθαι SV

Σκῶθαι νέμονται· Γηρυόνην δὲ οἰκέειν ἔξω τοῦ Πόντου κατοικημένον τὴν 2
 Ἑλλήνες λέγουσι Ἐρύθειαν νῆσον τὴν πρὸς Γηδείοισι τοῖσι ἔξω Ἡρακλέων
 στηλέων ἐπὶ τῷ Ὠκεανῷ. τὸν δὲ Ὠκεανὸν λόγῳ μὲν λέγουσι ἀπὸ ἡλίου
 ἀνατολέων ἀρξάμενον γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν, ἔργῳ δὲ οὐκ ἀποδεικνῦσι.
 5 ἐνθεῦτεν τὸν Ἡρακλέα ὡς ἀπικέσθαι ἐς τὴν νῦν Σκυθίην χώραν καλεομέ- 3
 νην (καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν χειμῶνά τε καὶ κρυμόν), ἐπειρυσάμενον τὴν
 λεοντὴν κατυπνῶσαι, τὰς δὲ οἱ ἵππους τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρματος νεμομένας ἐν
 τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀφανισθῆναι θείῃ τύχῃ. ὡς δ' ἐγερεθῆναι τὸν Ἡρακλέα, 9
 διζήσθαι· πάντα δὲ τῆς χώρας ἐπεξελθόντα τέλος ἀπικέσθαι ἐς τὴν
 10 Ὑλαίην καλεομένην γῆν· ἐνθαῦτα δὲ αὐτὸν εὐρεῖν ἐν ἄντροις μιξοπαρθενόν
 τινα ἐχιδνὰν διφυέα, τῆς τὰ μὲν ἄνω ἀπὸ τῶν γλουτῶν εἶναι γυναικός, τὰ
 δὲ ἔνερθε ὄφιος. ἰδόντα δὲ καὶ θωυμάσαντα ἐπειρώσθαι μιν, εἰ κου ἴδοι 2
 ἵππους πλανωμένας· τὴν δὲ φάναι ἑωυτὴν ἔχειν καὶ οὐκ ἀποδώσειν ἐκείνῳ,
 πρὶν οἱ μιχθῆναι, τὸν δὲ Ἡρακλέα μιχθῆναι ἐπὶ τῷ μισθῷ τούτῳ. κείνην 3
 15 τε δὴ ὑπερβάλλεσθαι τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἵππων βουλομένην ὡς πλείστον
 χρόνον συνεῖναι τῷ Ἡρακλεί, καὶ τὸν νομισάμενον ἐθέλειν ἀπαλλάσσεσθαι·
 τέλος δὲ ἀποδιδούσαν αὐτὴν εἰπεῖν· ἵππους μὲν δὴ ταύτας ἀπικομένας
 ἐνθάδε ἔσωσά τοι ἐγώ, σῶστρα δὲ σὺ παρέσχες· ἐγὼ γὰρ ἐκ σεῦ τρεῖς
 παῖδας ἔχω. τούτους, ἐπεὰν γένωνται τρόφεις, ὃ τι χρὴ ποιέειν, ἐξηγέο 4

AB C TM P(p) DR SV

T 10ss. Eust. Dion. 310 Ἡρόδοτος . . . οὐ μόνον Γελωνὸν καὶ Ἀγάθυρον υἱοὺς
 Ἡρακλέος λέγει, ἀλλὰ καὶ Σκῶθην νεώτατον καὶ γενναιότατον, οὗς ἐγέννησεν Ἡρα-
 κλῆς . . . μυεῖς, φησὶν, Ἐχιδνὴ μιξοπαρθένῳ γυναικὶ μὲν τὰ ἄνω ἀπὸ γλουτῶν
 ἐχούσῃ, τὰ δὲ κάτω ὄφειος

18 Λέξ. σῶστρα· σωτήρια, μήνυτρα (om. Lexx. alph. ord. conser.), λόττα. Hes.
 σῶστρα· σωτήρια, μήνυτρα, λόττα. idem Phot. et Bachm. Anecd. I 379 || 19 Eust.
 Od. 1468 (ad γ 290) . . . ὁ τρόφις, οὗ αἰτιατικὴ μὲν παρὰ Ὀππιανῷ (H. 2, 634) ἐν
 τῷ ἱερὸν τρώων ἐνοσιγαιού', εὐθεία δὲ πληθυντικὴ παρὰ Ἡροδότῃ ἐν τῷ ἐπεὰν
 γένωνται τρόφεις ἤρουν τέλειοι ἄνδρες

1 Γηρυόνηα ABCTMP, v. gramm. meam 74 || 2 οἱ Ἕλληνες DRSV | Γαδείοισι
 ABCTMP | ἔξω] ἔξω ἐπὶ ABCTM || 4 ἀνατολέων D || 5 ἐνθεῦτε R ἐνθεν τε SV |
 ὡς om. ABCTMP | Σκυθικὴν DRSV deest M || τε om. DRSV | κρυμμόν
 RSV | τὴν] δὲ τὴν ABCTMP || 7 τὰς del. Krueger Stein Hude | ὑπὸ] ἀπὸ TM
 RSV ἐν D quod e male lecto compendio ortum esse iudicat Colonna De Hdt.
 mem. 58 || 8 χρόνῳ] χώρῳ TM Ald. | θείῃ τύχῃ ἀφανισθῆναι DRSV || 9 διζέσθαι
 TM Ald. | τὰ πάντα δὲ τῆς DRSV πάντα δὲ τὰ τῆς M Ald. || 10 καλεομένην γῆν
 om. DRSV | ἐν om. V || 11 τινα om. DRSV | γλουτέων DRSV || 12 ἐνεργεν CT
 MPDRSV | θωυμάσαντα TMD¹RSV | πον εἶδεν ABCTM || 13 πλανωμένους TV ||
 14 πρὶν ἢ οἱ μιχθῇ DRSV ποῖν ἢ οἱ μιχθῆναι Pp | Ἡρακλέα οἱ μιχθῆναι M ||
 15 δὴ om. S | ὑπερβάλλεσθαι DM Ald. || 17 δὴ om. TMDRSV || 18 ἐνθαῦτα DRSV
 om. M | δέ] τε ABCTMP | ἐγὼ - 19 ἔχω] ἐγὼ γὰρ ἐκ σέο παῖδας τρεῖς D ἔχω
 γὰρ ἐκ σέο παῖδας τρεῖς RSV || 19 γίνονται T | τρώφεις SV

σύ, εἴτε αὐτοῦ κατοικίζω — χώρης γὰρ τῆσδε ἔχω τὸ κράτος αὐτή — εἴτε ἀποπέμπω παρὰ σέ.' τὴν μὲν δὴ ταῦτα ἐπειρωτῶν, τὸν δὲ λέγουσι πρὸς
 5 ταῦτα εἰπεῖν· ἔπειδ' ἀνδρωθέντας ἴδῃαι τοὺς παῖδας, τάδε ποιεῦσα οὐκ ἂν ἁμαρτάνοις· τὸν μὲν ἂν ὀρθῶς αὐτῶν τόδε τὸ τόξον ὧδε διατεινόμενον καὶ τῷ ζωστήρι τῷδε κατὰ τάδε ζωννύμενον, τοῦτον μὲν τῆσδε τῆς χώρης
 οἰκίητορα ποιεῖ· ὃς δ' ἂν τούτων τῶν ἔργων, τῶν ἐντέλλομαι, λείπηται, 5 ἔκπεμπε ἐκ τῆς χώρης. καὶ ταῦτα ποιεῦσα αὐτὴ τε εὐφρανέαι καὶ τὰ ἐντε-
 10 ταλμένα ποιήσεις.' τὸν μὲν δὴ εἰρύσαντα τῶν τόξων τὸ ἕτερον (δύο γὰρ δὴ φορέειν τέως Ἡρακλέα) καὶ τὸν ζωστήρα προσδείξαντα παραδοῦναι τὸ τόξον τε καὶ τὸν ζωστήρα ἔχοντα ἐπ' ἅκρης τῆς συμβολῆς φιάλην χρυ-
 σέην, δόντα δὲ ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν δ', ἐπεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρωθῆναι, τοῦτο μὲν σφι σὺνόματα θέσθαι, τῷ μὲν Ἀγάθυρσον αὐτῶν, τῷ δ' ἑπομένῳ Γελωνόν, Σκύθην δὲ τῷ νεωτάτῳ, τοῦτο δὲ τῆς ἐπιστολῆς
 2 μεμνημένην αὐτὴν ποιῆσαι τὰ ἐντεταλμένα. καὶ δὴ δύο μὲν οἱ τῶν παίδων, τὸν τε Ἀγάθυρσον καὶ τὸν Γελωνόν, οὐκ οἶους τε γενομένους ἐξικέσθαι 15 πρὸς τὸν προκειμένον ἄεθλον οἴχεσθαι ἐκ τῆς χώρης ἐκβληθέντας ὑπὸ τῆς γευναμένης, τὸν δὲ νεώτατον αὐτέων Σκύθην ἐπιτελέσαντα καταμείναι
 3 ἐν τῇ χώρῃ (καὶ ἀπὸ μὲν Σκύθειο τοῦ Ἡρακλέος γενέσθαι τοὺς αἰεὶ βασιλέας γινομένους Σκυθέων, ἀπὸ δὲ τῆς φιάλης ἔτι καὶ ἐς τότε φιάλας ἐκ

AB C TM P(p) DR SV

T 8—9 Schol. Arist. p. 481 D. ad locum se refert || 15 Probi comm. in Verg. G. II 115 *Geloni sunt Scythiae populi dicti ab Herculis filio Gelono et Echidnae, ut in quarto Herodotus refert*

1 τῆσδε — αὐτῇ] ἔχω τῆσδε τὸ κράτος ἐγὼ M || 3 ἴδοις τοὺς παῖδας T ἴδο** τοὺς παῖδας M τοὺς παῖδας ἴδῃαι DRSV | ποιέουσα CPDRSV || 4 αὐτέων M Ald. | τὸ haplogr. om. ABC | διατεινόμενον DRSV || 5 κατὰ τάδε ζωννύμενον] καταζωννύμενον ABCTMP || 5—6 τοῦτον μὲν οἰκίητορα τῆσδε τῆς χώρης M τοῦτον μὲν δὴ τῆσδε τῆς χώρης οἰκίητορα R τοῦτον μὲν δὴ (δὲ V^{ac}) τῆς χώρης οἰκίη-
 δὴ

τορα SV τοῦτον μὲν τῆς δὲ τῆς χώρης οἰκίητορα olim exstitisse indicat Weber Anal. Hdt. 190 || 6 τούτων CPMT, v. praef. XIX | τῶν² om. C | λείπηται TMDR SV || 7 ἐκ om. B¹ | ποιέουσα CP | εὐφρανέαι Pp εὐφρα**** M || 8 τὸ τὸν C || 9 τῷ ζωστήρι DRSV | προδείξαντα DRSV, quod verbum recipere nolui quippe quod plane iudicandum sit lectio faciliior quam προσδεικνύναι (nusquam alias a praeis scriptoribus usurpatum) et apud nostrum cum abstractis tantum obiectis iungatur (I 60, 4, II 139, 2); sensus verbi προσδεικνύναι hic expressus ('ostendere', germanice *vorzeigen, herzeigen*) ab illo in lexicis e recentioribus extracto ('ultra indicare', anglie *show besides*) eo modo differt, de quo in grammatica mea p. 166ss. disserui || 10 τὸ-τόξον τε D τὸ τόξον ABCTM | τὸν] τὴν R | ἔχοντα B | συμβολῆς RSV, cf. praef. IX || 11 διδόντα ABCTMP | γινομένους TM || 12 θεῖ-
 ναι DRSV || 13 ἐπιτολῆς CM^{ac} Ald. || 14 δὴ δύο ABCTMP¹ p δύο P² cett. | οἱ om. ABCTM || 15 οὐκ οἶους τε] οὐ M || 17 αὐτῶν ABCP, v. praef. XIX | μείναι M || 18 αἰεὶ AB CRV || 19 Σκυθέων M | ἔτι δὲ καὶ p Ald.

τῶν ζωστήρων φορέειν Σκύθας). τὸν δῆμον ὦν μηχανήσασθαι τὴν μητέρα Σκύθην. ταῦτα δὲ Ἑλλήνων οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες λέγουσι.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος ἔχων ὧδε, τῷ μάλιστα λεγομένῳ αὐτὸς πρόσ- 11
κειμαι· Σκύθας τοὺς νομάδας οἰκέοντας ἐν τῇ Ἀσίῃ πολέμῳ πιεσθέντας
5 ὑπὸ Μασσαγετέων οἴχεσθαι διαβάνας ποταμὸν Ἀράξην ἐπὶ γῆν τὴν
Κιμμερίην (τὴν γὰρ νῦν νέμονται Σκύθαι, αὕτη λέγεται τὸ παλαιὸν εἶναι
Κιμμερίον), τοὺς δὲ Κιμμερίους ἐπιόντων Σκυθίων βουλευέσθαι ὡς 2
στρατοῦ ἐπιόντος μεγάλου, καὶ δὴ τὰς γνώμας σφέων κεχωρισμένας,
ἐντόνους μὲν ἀμφοτέρας, ἀμείνω δὲ τὴν τῶν βασιλέων· τὴν μὲν γὰρ δὴ τοῦ
10 δῆμον φέρειν γνώμην, ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα εἴη μὴδὲ πρὸς πολλοὺς
δεόμενον κινδυνεύειν, τὴν δὲ τῶν βασιλέων διαμάχεσθαι περὶ τῆς χώρας
τοῖσι ἐπιούσι. οὐκ ὦν δὴ ἐθέλειν πεῖθεσθαι οὔτε τοῖσι βασιλεῦσι τὸν δῆ- 3
μον οὔτε τῷ δήμῳ τοὺς βασιλέας. τοὺς μὲν δὴ ἀπαλλάσσεσθαι βουλευέσθαι
ἀμαχητὶ τὴν χώραν παραδιδόντας τοῖσι ἐπιούσι, τοῖσι δὲ βασιλεῦσι δόξαι
15 ἐν τῇ ἐωυτῶν κείσθαι ἀποθανόντας μὴδὲ συμφεύγειν τῷ δήμῳ λογισα-
μένους, ὅσα τε ἀγαθὰ πεπόνθασι καὶ ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ
ἐπίδοξα καταλαμβάνειν. ὡς δὲ δόξαι σφι ταῦτα, διαστάντας καὶ ἀριθμὸν 4
ἴσους γενομένους μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους· καὶ τοὺς μὲν ἀποθανόντας
πάντας ὑπ' ἐωυτῶν θάψαι τὸν δῆμον τῶν Κιμμερίων παρὰ ποταμὸν
20 Τύρην (καὶ σφρων ἔτι δηλὸς ἐστὶ ὁ τάφος), θάψαντας δὲ οὕτω τὴν διέξοδον
ἐκ τῆς χώρας ποιεέσθαι, Σκύθας δὲ ἐπελθόντας λαβεῖν ἐρήμην τὴν χώραν.
(καὶ νῦν ἐστὶ μὲν ἐν τῇ Σκυθικῇ Κιμμέρια τείχεα, ἐστὶ δὲ πορθμῆμα Κιμ- 12
μέρια, ἐστὶ δὲ καὶ χώρα οὖνομα Κιμμερίη, ἐστὶ δὲ Βόσπορος Κιμμέριος

AB C TM P(p) DR SV

1 τὸν δῆμον ὦν scripsi τὸ δὴ μόνον codd. (quod e τ' δημόν corruptum esse
haud absurdum videtur); Σκύθην pro adiectivo ethnico sumendum; ad usum
verbi μηχανήσασθαι pro 'conficiendo' (herstellen, fertigstellen) cf. I 94, 6 τὸ δὲ μεί-
ναι temptans propos. Legrand | μηχανᾶσθαι ABCTM μηχανήσασθαι (?) P μη-
χανήσασθαι p cett. || 2 Σκύθη PDRSV || 3 ἄλλος M Ald. || 4 πιασθέντας
TM^{ac} Ald. || 5 Μασσαγετέων M Ald. | τὸν ποταμὸν D | γῆν om. DRSV | τὴν
om. M || 6 τὸ παλαιὸν om. M || 9 ἀμφοτέρους C¹SV | δέ] δὴ PDRSV || 10 πρᾶγμα
AB πρῆγμα C | εἴη] εἰ DRSV | πρὸ πολλοῦ ACTM πρὸς πολλοῦ B πρὸ σπο-
δοῦ propos. Stein || 11 δεόμενα AB²CTM γινόμενα B¹ δεομένων propos. Reiske
δέοι μένοντας propos. Buttmann δέον μένοντας propos. Valckenaer δεόμενον de-
fendit Gebhardt Progr. gymn. Chur. 1858, 7ss. collato ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι IX
16, 5 | τὴν] τὰ M || 12 τοῖσι¹] τοῖς Mp || 12–13 τὸν δῆμον οὔτε om. R || 14 παραδόν-
τας ABCTMP | τοῖς ἐπιούσι, τοῖς M || 15 κέεσθαι CTMPSV || 17 καταλαμβάνειν
codd., em. Reiske | δ' ἔδοξε RSV | διαστάντες M¹ || 19 τῶν] τὸν R | τὸν ποταμὸν C ||
20 ἐξοδον ABCTMP || 21 ποιήσεσθαι SV ποιέσεσθαι R | τὴν χώραν ἐρήμην AB
CTM || 22 τῇ om. C || 23 χώρα] τῷ χώρῳ DRSV | Κιμμερία DRSV | Βόσπο-
ρος DRSV

αλεόμενος.) φαίνονται δὲ οἱ Κιμμέριοι φεύγοντες ἐς τὴν Ἀσίην τοὺς
 ἰκνύσας καὶ τὴν χερσόνησον κτίσαντες, ἐν τῇ νῦν Σινώπῃ πόλιν Ἑλλὰς
 ἵκισται. φανεροὶ δὲ εἰσι καὶ οἱ Σκύθαι διώξαντες αὐτοὺς καὶ ἐσβαλόντες
 εἰς γῆν τὴν Μηδικὴν ἀμαρτύνοντες τῆς ὁδοῦ. οἱ μὲν γὰρ Κιμμέριοι αἰεὶ τὴν
 ἰαρὰ θάλασσαν ἔφευγον, οἱ δὲ Σκύθαι ἐν δεξιῇ τὸν Καύκασον ἔχοντες
 ἰδιώκον, ἐς οὗ ἐσέβαλον εἰς γῆν τὴν Μηδικὴν ἐς μεσόγαιαν τῆς ὁδοῦ στρα- 5
 ρέντες. οὗτος δὲ ἄλλος ξυνοὺς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λεγόμενος λόγος
 ἔρηται. ἔφη δὲ Ἀριστέης ὁ Καύστροβίον ἀνὴρ Προκοπνήσιος ποιῶν ἔπεα
 ἱπικέσθαι ἐς Ἰσσηδόνας φοιβόλαμπτος γενόμενος, Ἰσσηδόνων δὲ ὑπερ-
 οικήεν Ἀριμασποὺς ἄνδρας μονοφθαλμοὺς, ὑπὲρ δὲ τούτων τοὺς χρυ- 10
 σοφύλακας γρύπας, τούτων δὲ τοὺς Ὑπερβορέους κατήκοντας ἐπὶ θάλασ-
 σαν. τούτους ὦν πάντας πλὴν Ὑπερβορέων ἀρξάντων Ἀριμασπῶν αἰεὶ
 τοῖσι πλησιοχώροισι ἐπιτίθεσθαι, καὶ ὑπὸ μὲν Ἀριμασπῶν ἐξωθέεσθαι
 ἐκ τῆς χώρας Ἰσσηδόνας, ὑπὸ δὲ Ἰσσηδόνων Σκύθας, Κιμμερίους δὲ
 οἰκέοντας ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσῃ ὑπὸ Σκυθῶν πιεζομένους ἐκλιπεῖν τὴν 15
 χώραν. οὕτω δὲ οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρας ταύτης Σκύθῃσι.

Καὶ ὅθεν μὲν ἦν Ἀριστέης ὁ ταῦτα εἰπας, εἴρηκα· τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ

AB C TM P(p) DR SV

T 1—3 Eust. Dion. 772 Ἡρόδοτος . . . ἰστορεῖ, ὅτι Κιμμέριοι φεύγοντες εἰς Ἀσίαν
 τοὺς Σκύθας τὴν χερσόνησον ἐκτίσαν (ἐκτίσαν v. l.), ὅπου νῦν Σινώπῃ πόλιν Ἑλλὰς
 οἰκεῖται || 10 Eust. Dion. 31 ἰστορεῖ δὲ Ἡρόδοτος καὶ τοὺς χρυσοφύλακας γρύπας
 ἀνωτέρω αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν λέγων καὶ (36, 1) ὅτι ὥσπερ εἰσὶ τινας Ὑπερβόρειοι,
 οὕτω καὶ ὑπερνότιοι, καὶ ὅτι ὁ Ἄβαρις ὁ ὀνομαζόμενος Ὑπερβόρειος ἦν, ὃς οὐδὲν τε
 στείθεσθαι λέγεται καὶ τὸν διστὸν περιφέρειν κατὰ πᾶσαν γῆν (πᾶσαν τὴν γῆν v. l.) ||
 17—cap. 15 Orig. c. Cels. III 26 ἀρκεῖ . . . νῦν τὴν Ἡροδότου παραθέσθαι λέξιν
 ἀπὸ τῆς τετάρτης τῶν ἱστοριῶν . . . καὶ ὅθεν — περὶ τοσαῦτα εἰρησῶ

10 Poll.: v. ad III 116, 1

1 τοὺς] τὰς R || 2 χερσόνησον TMDRV | κτήσαντες D¹ cf. Eust. || 3 ὥκισται M
 οἰκεῖται DRSV cf. Eust. | καὶ¹ om. DRSV | ἐσβαλόντες C ἐμβάλλοντες DRSV ||
 4 τὴν γῆν τὴν D | ἀμαρτύνοντες DRSV | αἰεὶ MDRV || 5 Καύκασον Snell collato
 III 97, 4, sed cf. I 203, 1 || 6 ἐσοῦ AB ἐς δ Pp Ald. ἔστ' DRSV | ἐσέβαλλον p |
 γῆν om. DRSV | μεσόγειαν RSV | τραφέντες C τραφέντες AB² TM¹ τραφέν-
 τας B¹ M², cf. grammaticam meam 134s. || 7 γενόμενος TM Ald. || 8 Ἀρισταίης T ||
 9 Σηδόνας B¹ Ἰσσηδόνας M | φοιβόλαμπτος M Ald. φοιβόλαμπτος DRSV cf.
 III 69, 4 | Ἰσσηδόνων M | δὲ om. AB¹ || 10 τούτων AB, cf. praef. XIX || 11 τού-
 των DRSV || 12 αἰεὶ AB || 14 Ἰσσηδόνας M | Ἰσσηδόνων M || 15 ἐκλιπεῖν ABC
 TMP || 16 οὕτω δὴ οὐδὲ οὗτος S οὕτω δὲ οὗτος C οὕτω οὐδὲ οὗτος ABTMP,
 cf. 16, 1 | Σκύθῃσι περὶ τῆς χώρας ταύτης DRSV || 17 ἔην M Ald. | ὁ Ἀριστέης
 MDRSV Ἀριστέης Orig. rell. | εἰπας P¹p DRSV Orig. ποιήσας ABC TMP^{ms}
 (fort. olim glossa exstitit 'εἰπας· ποιήσας' (scil. ἔην, cf. 13, 1) | εἴρηται TMPD
 RSV εἴρηκα Orig. rell. | ὅν Orig.

ἤκουον λόγον ἐν Προκοννήσῳ καὶ Κυζίκῳ, λέξω. Αἰστέην γὰρ λέγουσιν
 ἔοντα τῶν ἀστῶν οὐδενὸς γένος ὑποδεέστερον ἐσελθόντα ἐς κναφήιον ἐν
 Προκοννήσῳ ἀποθανεῖν, καὶ τὸν κναφέα κατακλήσαντα τὸ ἐργαστήριον
 οἰχεσθαι ἀγγελέοντα τοῖσι προσήκουσι τῷ νεκρῷ· ἐσκεδασμένον δὲ ἤδη 2
 5 τοῦ λόγου ἀνὰ τὴν πόλιν, ὡς τεθνεὺς εἶη ὁ Αἰστέης, ἐς ἀμφισβασίας
 τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι ἄνδρα Κυζικηνὸν ἦκοντα ἐξ Ἀρτάκης πόλιος
 φάντα συντυχεῖν τέ οἱ ἰόντι ἐπὶ Κυζίκον καὶ ἐς λόγους ἀπικέσθαι. καὶ τοῦ-
 10 τον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν, τοὺς δὲ προσήκοντας τῷ νεκρῷ ἐπὶ
 τὸ κναφήιον παρεῖναι ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρεησομένους. ἀνοιχθέν- 3
 15 τος δὲ τοῦ οἰκήματος οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι Αἰστέην.
 μετὰ δὲ ἐβδόμῳ ἔτει φανέντα αὐτὸν ἐς Προκόννησον ποιῆσαι τὰ ἔπεα ταῦ-
 τα, τὰ νῦν ὑπ' Ἑλλήνων Ἀρμάσπεια καλεῖται, ποιήσαντα δὲ ἀφανισθῆναι.
 ταῦτα μὲν αἱ πόλεις αὗται λέγουσι, τάδε δὲ οἶδα Μεταποντινοῖσι τοῖσι ἐν 15
 Ἰταλίῃ συγκυρήσαντα μετὰ τὴν ἀφάνισιν τὴν δευτέραν Αἰστέω ἔτεσι

AB C TM P(p) DR SV

T 2ss. Aeneas Gaz. p. 72 Boiss. Πίνδαρος . . . ὁ Θηβαῖος καὶ Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρ-
 νασσεὺς Αἰστέαν φασὶ τὸν Προκοννήσιον ἐσελθόντα παρὰ τὸν κναφέα ἐν Προκον-
 νήσῳ ἔκει καὶ τεθνάναι καὶ ἀφανισθέντα Κυζικηνοῖς φανερώς διαλέγεσθαι καὶ δια-
 κοσίους ὕστερον ἔτεσι καὶ τεσσαράκοντα ἐν Ἰταλίᾳ Μεταποντινοῖς ὀφθῆναι καὶ κε-
 λεῖναι αὐτὸν θυσίαις τιμᾶν καὶ τὸν Απόλλω . . . καὶ τοὺς Μεταποντινοὺς πέμψαν-
 τας εἰς Δελφοὺς ἐπερωτᾶν τὸν Απόλλω, εἰ χρητὴρ Αἰστέα πεῖθεσθαι, καὶ τὴν Πυ-
 θίαν χρῆσαι, ὡς πευδομένοις ἀμεινον ἔσται. καὶ νῦν ἀνδριάς ἔστηκεν ἐπωνυμίαν Ἀρι-
 στέας παρ' αὐτῷ τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ὡς θεοῖς ἀμφοτέροις ἡ θυσία
 κοινῇ νομίζεται || Eust. Od. 1650 (ad κ 108) Ἡρόδοτος . . . πόλιν οἶδεν Ἀσιανὴν
 Ἀρτακίην, ὡς δηλοῖ ἐν τῷ ἄνδρα Κυζικηνὸν ἐξ Ἀρτακίης πόλεως || 14ss. Tzetz. Chil.
 II 733 πάλιν ἀφανίζεται . . . καὶ θνήσκει· καὶ μετὰ διακόσια δις εἰκοσι τὰ ἔτη ἐφ'
 Ἡρόδοτον γέγονε καὶ πάλιν ἀνεφάνη, ὥστερ φησὶν Ἡρόδοτος

1 Προκοννήσῳ CM¹R Orig. || 2 γένος M Ald. γένους p γένει Orig. | εἰσελ-
 θόντα Orig. || 3 Προκοννήσῳ M¹ | κατακλείσαντα Orig. || 4 οἰχεσθαι] ἰκέσθαι
 Orig. | τοῖς Orig. | νέκυι Orig. || 5 τεθνηὺς CTMP τεθνηὺς AB τεθνεὺς
 Orig. rell. | ὁ om. ABCTP Orig. | ἀμφισβασίας ABTS Orig. ἀμφιβασίας DRV
 ἀμφισβασίας M. nomen actionis (ad cuius formam acc. pl. v. praef. XX) ad homines
 agentes convenire mihi videtur (ἐς ἀμφισβασίας ἀπικνέεσθαι prorsus periphrastice
 usurpatur pro ἀμφισβητῆσαι) melius quam illud ἀμφισβασίη (λόγων VIII 81)
 primitus de adiectivo ἀμφισβαστος derivatum et de sermonibus dictum (ἐγίνετο
 λόγων ἀμφισβασίη = λόγοι ἀμφισβαστοὶ ἐγίνοντο); cf. Favre, Thes. verbb. quae in
 titulis Ionicis leguntur cum Hdt. serm. comparatus s. v. || 6 ἀπικέσθαι PDSV Orig.
 ἀπικέεσθαι R | ἦκοντα om. M | Ἀρτακίης DRSV Eust. Ἀρτάκης Orig. rell. ||
 7 φάντα] φάντασμα Orig. (cf. φάσματι 15, 3) | ὅτι DRV ἐόντι S ἰόντι Orig.
 rell. | ἐς Αἰδοὺ ἀπικέσθαι Orig. | ἀπικέσθαι RV | καὶ — 8 ἀμφισβητέειν om. M ||
 8 ἀμφισβητέειν Orig. ἀμφισβητέειν DRSV | νέκυι Orig. || 10 οὔτε ζῶντα οὔτε
 τεθνεῶτα Orig. || 11 ἐν RP¹ εἰς Orig. ἐς P²p cett. | Προκόννησον M || 12 τὰ] ἃ δὴ
 Orig. | Ἀρμάσπεια Orig. | καλεῖνται C^{ac} | ἀφανισθῆναι τὸ δευτέρον PDSV
 Orig. || 13 μὲν οὖν Orig. | αὗται ABCTMP Orig. αἶδε DRSV | τάδε δὲ TRSV
 Orig. τὰ δὲ vel τάδε rell. || 14 συγκυρήσαντα R | Αἰστέω τοῦ Προκοννήσιου p
 Ald.

- τεσσαράκοντα καὶ διηκοσίοις, ὥς ἐγὼ συμβαλλόμενος ἐν Προκοννήσῳ
 2 τε καὶ Μεταποντίῳ εὗρισκον. Μεταποντινοὶ φασὶ αὐτὸν Ἀριστέην φανέντα
 σφί ἐς τὴν χώραν κελεύσαι βωμόν Ἀπόλλωνι ἰδρῦσασθαι καὶ Ἀριστέω
 Προκοννησίου ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα παρ' αὐτὸν στήσαι· φάναι
 γάρ σφί τὸν Ἀπόλλωνα Ἰταλιωτέων μόνουσι δὴ ἀπικέσθαι ἐς τὴν χώραν, 5
 καὶ αὐτὸς οἱ ἔπεισθαι ὁ νῦν ἐὼν Ἀριστῆς· τότε δέ, ὅτε εἶπετο τῷ θεῷ,
 3 εἶναι κόραξ· καὶ τὸν μὲν εἰπόντα ταῦτα ἀφανισθῆναι, σφέας δὲ Μετα-
 ποντινοὶ λέγουσι ἐς Δελφὸς πέμψαντας τὸν θεὸν ἐπειρωτῶν, ὅτι τὸ φάσμα
 τοῦ ἀνθρώπου εἴη, τὴν δὲ Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι τῷ φάσματι,
 πειδομένοις δὲ ἄμεινον συνοίσεσθαι· καὶ σφέας δεξαμένους ταῦτα ποιῆσαι 10
 4 ἐπιτελεῖα. καὶ νῦν ἔστηκε ἀνδριάς ἐπωνυμίην ἔχων Ἀριστέω παρ' αὐτῷ
 τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, περὶ δὲ αὐτὸν δάφναι ἐστᾶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα
 ἐν τῇ ἀγορῇ ἰδρυται. Ἀριστέω μὲν νῦν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω.
 16 Τῆς δὲ γῆς, τῆς περὶ δὲ ὁ λόγος δορμηται λέγεσθαι, οὐδεὶς οἶδε ἀτρε-
 κές, ὅτι τὸ κατύπερθε ἐστὶ· οὐδενὸς γὰρ δὴ αὐτόπτεω εἰδέναι φαιμένον 15
 δύναμαι πυνθέσθαι, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστῆς, τοῦ περ ὀλίγῳ πρότερον τού-
 των μνήμην ἐποιεῦμην, οὐδὲ οὗτος προσωτέρω Ἰσσηδόνων ἐν αὐτοῖσι
 τοῖσι ἔπεισι ποιέων ἔφησε ἀπικέσθαι, ἀλλὰ τὰ κατύπερθε ἔλεγε ἀκοῇ φᾶς
 2 Ἰσσηδόνας εἶναι τοὺς ταῦτα λέγοντας. ἀλλ' ὅσον μὲν ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ
 μακρότατον οἶοι τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι, πᾶν εἰρήσεται. 20
- 17 Ἀπὸ τοῦ Βορυσθενεϊτέων ἔμποριον — τοῦτο γὰρ τῶν παραθαλασσίων

AB C TM P(p) DR SV

1 τεσσαράκοντα **ABP** τεσσαράκοντα Orig. rell. | τριηκοσίοις **PDRSV** δια-
 κοσίοις Orig. | διηκοσίοις Aen. Gaz. rell., cf. Tzetz. | συμβαλλόμενος **R** | Προ-
 κοννήσῳ **M** || 2 Μεταποντινοὶ **DRSV** | Μεταποντινοὶ δέ Orig. | Μεταποντινοὶ
 γάρ **M** Ald. || 3 χώραν πόλιν **TM** Ald. | Ἀπόλλωνος **P¹DRSV** Orig. | Ἀπόλλωνι
P²p rell. | ἰδρῦσασθαι om. Orig. | Ἀριστέω scripsi Ἀριστέων **ABCTM** Ἀριστέων
 τοῦ (ex Ἀριστέων ortum) cett. || 4 Προκοννησίον **M¹** | καὶ ἀνδριάντα **DRV** ἀνδρι-
 άντα Orig. rell. | παρ' αὐτὸν ἰσταναι **ABCTMP** παραστήναι Orig. || 5 Ἰταλιω-
 τέων **T** Ἰταλίη τε ὧι Orig. cod. | δὴ om. **CP** hab. Orig. rell. || 6 δέ **ABCTMP**
 Orig. | δέ οἱ rell.; ad casum cf. quae ad III 20, 2 adnotavimus || 7 μὲν om. **AB**
CTMP hab. Orig. rell. | εἰπαντα **RSV** εἰπόντα Orig. rell. || 8 ἐπειρωτῶν Orig. |
 ὅτι τε φάντασμα Orig. cod. (cf. 14, 2) || 9 δέ **TE** Ald. || 10 δέ **TE** Orig. | καὶ
 σφεα **RV** σφέας δέ **S** καὶ σφέας Orig. rell. || 11 ἔχων Ἀριστῆς Orig. | Ἀριστέας
 Aen. Gaz. || 12 περὶ **ABCTM** | αὐτῶν **DRSV** αὐτὸν Orig. rell. | ἐστᾶσι εἰσὶ
 Orig. || 14 δορμηται **CTMPDRSV** | ἀτρεκές ὡς **ABC** λέγεσθαι ἀτρεκέως ὡς **M**
 ἀτρεκέως Bekkero duce Stein Hude || 15 κατύπερθε **CV** | φαιμένον εἰδέναι **DRSV**
 φαιμένου **M** || 16 οὐδέ¹ οὐδενὸς **ABCTM** | περὶ **DRSV** | ὀλίγον **SV** (?) | τούτων
 πρότερον **DRSV** || 17—18 ἐν αὐτοῖσι τοῖσι αὐτὸς ἐν τοῖσι (quod ex ἐν τοῖσι vel sim.
 iudico ortum) **DRSV** || 18 ἀκοῇ om. **ABCTM** || 20 ἀκοῇ ἐξικέσθαι **ABCTMPD**
 (cf. lin. 18) || 21 Βορυσθενεϊτέων **AB** Βορυσθενιτέων **DRSV** Βορυσθενεϊτέων **M**

μεσαιτατόν ἐστι πάσης τῆς Σκυθίας — ἀπὸ τούτων πρῶτοι Καλλιπίδαι
 νέμονται ἐόντες Ἕλληνες Σκύθαι, ὑπὲρ δὲ τούτων ἄλλο ἔθνος, οἱ Ἀλιζῶνες
 καλέονται. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Καλλιπίδαι τὰ μὲν ἄλλα κατὰ ταῦτα Σκύθησι
 ἐπασκέουσι, σίτον δὲ καὶ σπείρουσι καὶ σιτέονται καὶ κρόμνα καὶ σκόροδα
 5 καὶ φακὸς καὶ κέγγρους. ὑπὲρ δὲ Ἀλιζῶνων οἰκέουσι Σκύθαι ἀροτῆρες, οἱ 2
 οὐκ ἐπὶ σιτῇ σπείρουσι τὸν σίτον, ἀλλ' ἐπὶ πρῇσει. τουτέων δὲ κατύπερ-
 θε οἰκέουσι Νευροί, Νευρῶν δὲ τὸ πρὸς βορέην ἄνεμον ἔρημον ἀνθρώπων,
 ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. ταῦτα μὲν παρὰ τὸν Ὑπανιν ποταμόν ἐστι ἔθνεα πρὸς
 ἐσπέρας τοῦ Βορυσθένεος. ἀτὰρ διαβάντι τὸν Βορυσθένα ἀπὸ θαλάσσης 18
 10 πρῶτον μὲν ἡ Ὑλαίη, ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνω οἰκέουσι Σκύθαι γεωργοί, τοὺς
 Ἕλληνες οἱ οἰκούντες ἐπὶ τῷ Ὑπάνι ποταμῷ καλοῦσι Βορυσθενεῖτας,
 σφέας δὲ αὐτοὺς Ὀλβιοπολίτας. οὗτοι ὧν οἱ γεωργοὶ Σκύθαι νέμονται τὸ 2
 μὲν πρὸς τὴν ἡῶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδοῦ κατήκοντες ἐπὶ ποταμόν, τῷ οὐνο-
 μα κεῖται Παντικιάης, τὸ δὲ πρὸς βορρὴν νέμονται πλὸν ἀνὰ τὸν Βορ-
 15 σθένα ἡμερέων ἑνδεκα· ἥδη δὲ κατύπερθε τούτων ἔρημος ἐστὶ ἐπὶ πολ-
 λόν. μετὰ δὲ τὴν ἔρημον Ἀνδροφάγοι οἰκέουσι, ἔθνος ἐὼν ἴδιον καὶ οὐδα- 3
 μῶς Σκυθικόν. τὸ δὲ τούτων κατύπερθε ἔρημον ἥδη ἀληθέως καὶ ἔθνος
 ἀνθρώπων οὐδέν, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν. τὸ δὲ πρὸς τὴν ἡῶ τῶν γεωργῶν τοῦ- 19

AB C TM P(p) DR SV

T 2ss. Strabo 550 οἱ μὲν μεταγράφουσιν Ἀλαζῶνων, οἱ δ' Ἀμαζῶνων ποιοῦντες,
 ... τοὺς μὲν Σκύθας Ἀλαζῶνας φάσκοντες ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη καὶ Καλλιπίδας καὶ
 ἄλλα ὀνόματα, ἀπερ Ἑλλάνικός τε καὶ Ἡρόδοτος καὶ Εὐδόξος κατεφληνάρησαν ἡμῶν

1 Σκυθικῆς **DRSV** | Καλλιπίδαι **CTM** | Καλλιπίδαι Strabo || 2 Ἑλληνοσκύθαι
DRSV | τούτων] αὐτέων **DRSV** | Ἀλαζῶνες **D** | Ἀλαζῶνες **ABCTMP** | Ἀλιζῶνες
 Strabo rell. (e Strabone esse tractam lectionem codd. **RSV** iudicat Hemmerdinger
 CQ 2, 1952, 97ss.) || 3 Καλλιπίδαι **BC^{ce}T** | Καλλιπίδαι **SV**¹ | Strabo *Ka****πίδαι* **M** ||
 4 σίτον] κατὰ ταῦτα **DRSV** | κρόμνα **D** | σκόροδα **AB**¹ || 5 κέγγρη **DRSV** | Ἀλι-
 ζῶνων **SV** | Ἀλαζῶνων **ABCTMP**, cf. Strab. et lin. 2 || 6 σιτῇσι **D^c** | τὸν om.
ADRSV | τούτων **ABCTMP**, cf. praef. XIX | κατύπερθε **M Ald.** || 7 Νεβροί **M** |
 Νεβρῶν **M** | τὰ πρὸς βορρὴν ἄνεμον ἔρημος **DRV** | τὰ πρὸς βορέην ἄνεμον ἔρημος **S**;
 ad adiectivi ἔρημον sensu 'inane, vacuum' usum cf. lin. 17, quod non eadem con-
 structio est atque τὸ κατύπερθε ... λῆμαι καὶ ἔρημος ('vastitas') ἐστὶ 20, 2, ubi cf.
 et Eustathii lectionem || 8 Ὑπανιν **RSV** | εἰσι **TM** || 9 ἐσπέραν **M Ald.** | αὐτὰρ **C** ||
 10 ἡ om. **DRSV** | ταύτην **C** | ἄνω Valckenaer | ἄνω **CMDRSV** | ἀνθρωποι **ABTP**
Ald. | ἄνω ἰόντι propos. Herold Progr. Gymn. Nuremb. 1855, 11-14, quem sequi.
 Stein Hude || 11 Ἕλληνες οἰκούντες **ABCTP** | οἱ οἰκούντες Ἕλληνες **M** | οἱ Ἕλληνες
 οἱ οἰκούντες **DRSV** | ἐπὶ] ὑπὸ **DRSV** | Ὑσπάνι **V** | Βορυσθενεῖτας **DRSV** || 13 ἔω
ABCTMP | ποταμοῦ **TM** || 14 Παντικιάης κεῖται **M** | Παντικιάης **D¹SV** | βορρὴν
 νέμονται] βορέην ἄνεμον **ABCTMP** || 15 ἡμερῶν **AB** | ἥδη **ABCTMP¹** | ἡ **P^msp**
 cett. | κατύπερθε **M Ald.** | ἡ ἔρημος **ABCTMP²** | ἔρημος **P¹p** cett. || 17 κατύπερθε **M**
Ald. | ἔρημος **DRSV** || 18 οὐδὲν ἀνθρώπων **DRSV** | ἀνθρώπων **M** | οὐδὲν supra lin.
 add. **M²** | τὴν om. **C** | ἔω **ABCTMP**

- των Σκυθῶν διαβάντι τὸν Παντικάπην ποταμὸν νομάδες ἤδη Σκύθαι
 νέμονται οὔτε τι σπεύροντες οὐδὲν οὔτε ἀροῦντες, ψιλὴ δὲ δενδρέων ἢ πᾶσα
 αὕτη πλὴν τῆς Ὑλαίης. οἱ δὲ νομάδες οὗτοι τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἡμερέων
 τεσσέρων καὶ δέκα ὁδὸν νέμονται χώραν κατατείνουσιν ἐπὶ ποταμὸν
 20 Γέρον. πέρην δὲ τοῦ Γέρον ταῦτα δὴ τὰ καλούμενα βασιλῆιά ἐστι καὶ 5
 Σκύθαι οἱ ἀριστοὶ τε καὶ πλείστοι καὶ τοὺς ἄλλους νομίζοντες Σκύθας
 δούλους σφετέρους εἶναι· κατήκουσι δὲ οὗτοι τὸ μὲν πρὸς μεσαμβρίην
 ἐς τὴν Ταυρικὴν, τὸ δὲ πρὸς ἡῶ ἐπὶ τε τάφρον, τὴν δὴ οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν
 γενόμενοι ὠρυξαν, καὶ ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Μαυήτιδος τὸ ἐμπόριον, τὸ
 2 καλέεται Κρημνοί· τὰ δὲ αὐτῶν κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν Τάναϊν. τὰ δὲ 10
 κατύπερθε πρὸς βορέην ἄνεμον τῶν Βασιλῆων Σκυθῶν οἰκέουσι Με-
 λάγχλαινοι, ἄλλο ἔθνος καὶ οὐ Σκυθικόν. Μελαγχλαίων δὲ τὸ κατύπερθε
 λίμναι καὶ ἔρημος ἐστὶ ἀνθρώπων, καθ' ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν.
 21 Τάναϊν δὲ ποταμὸν διαβάντι οὐκέτι Σκυθική, ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη τῶν
 λαξίων Σανροματέων ἐστί, οἱ ἐκ τοῦ μυχοῦ ἀρξάμενοι τῆς Μαυήτιδος 15
 λίμνης νέμονται τὸ πρὸς βορέην ἄνεμον, ἡμερέων πεντεκαίδεκα ὁδὸν
 πᾶσαν ἐοῦσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων· ὑπεροικέουσι δὲ

AB C TM P(p) DR SV

T 7s. huc refert Benardete, Herodotean Inquiries 101, illud schol. ad Ar. Eq. 963
 φαινὸς μολγὸν ἀντὶ τοῦ 'τυφλόν'. Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ τοὺς Μολγούς τοὺτους ἐπ' αὐτῶν
 τῆς Σκυθίας εἶναι, fabulam de caecis mulgentibus e similitudine vocum ἀμολγός et
 ἀμέλγειν explicans || 12s. Eust. Dion. 309 ὅτι Μελάγχλαινοι λέγονται διὰ τὸ ἐν ἔθει
 μέλαν καὶ ξοφερόν τοῦ ἐνδύματος, ὡς καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ (107), ὃς καὶ ἀνθρω-
 ποφαγεῖν αὐτοὺς εἰπὼν λέγει καὶ ὅτι Μελαγχλαίων τὸ καθ' ὑπερθεὶν λίμναι καὶ γῆ
 ἔρημος ἀνθρώπων || 14 ib. 163 φησὶν οὖν Ἡρόδοτος· Τάναϊν διαβάντι οὐκέτι
 Σκυθίῃ

15 Λέξ. (sub fine ἱστορίας γ' Lexx. seriatim conser.) λάξιν· λήξιν (μίξιν blmww),
 μερισμόν, κλήρον. Greg. Cor. 139 λάξιν δὲ τὸν μερισμόν ἢ τὸν κλήρον. Hes. λαξίων·
 λήξεων, κληρώσεων. Suid. λάξιν· μίξιν, μερισμόν, κλήρον· Ἡρόδοτος

1 Παντικάπην D¹ || 2 οὐτ' ἔτι Bekker | οὐδὲν om. M | δὲ haplogr. om. C |
 ἢ om. SV || 3 πλὴν om. ABCT γῆ M γῆ πλὴν Ald. | οὗτοι om. DRSV | ἐν
 ABCTMP | ἡμερέων om. C || 4 τεσσάρων M | τεσσέρων καὶ δέκα] fort. cum Ren-
 nell, The Geographical System of Hdt., Londinii 1800, 71, τεσσέρων (i. e. Δ pro 1Δ
 τεσσέρων
 vel Δ pro 1Δ|| vel ex δέκα ortum, cf. Hemmerdinger, Les manuscrits 168) legen-
 dum, cf. gramm. meam 20 | νέμοντα RV | τὸν ποταμὸν C || 5 Γέρον A^{sc} | καλεό-
 μενα DRSV || 6 οἱ om. DRSV || 7 κατοικοῦσι ABC | μεσημβρίην ABCT ||
 8 ἔω DV ἔων R | τε om. ABCTM || 9 Μαυήτιδος ABS || 11 κατύπερθε M Ald. |
 βορέην DRSV | Μελάγχλαινον D¹ Μελαγχλαίων D² | Μελάγχλαινοι — 12 Σκυ-
 θικόν om. ABCTM || 12 κατύπερθε M Ald. || 13 ἔρημος] γῆ ἔρημος Eust. | ἐστι
 om. DRSV | κατ' ὅσον ABCTMP, cf. gramm. meam 38 || 14 οὐκέτι ABCT
 MP^{msp} οὐκ ἐστι P^t cett. | Σκυθίῃ Eust. || 15 Μαυήτιδος ABS || 16 τὸ] τὰ CT
 MP | βορέην DRSV || 17 ἡμέρων καὶ ἀγρίων DSV ἡμερέων καὶ ἀγρίων R | δέν-
 δρων M

τουτέων δευτέρην λάξιν ἔχοντες Βουδῖνοι γῆν νεμόμενοι πᾶσαν δασεῖν
 ὕλην παντοίην. Βουδῖνων δὲ κατύπερθε πρὸς βορρῇν ἐστὶ πρώτη μὲν ἔρημος 22
 ἐπ' ἡμερέων ἑπτὰ ὁδόν· μετὰ δὲ τὴν ἔρημον ἀποκλίναντι μᾶλλον πρὸς
 ἀπηλιώτην ἄνεμον νέμονται Θυσσαγέται, ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον, ζῶσι
 5 δὲ ἀπὸ θήρης. συνεχές δὲ τοῦτοις ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι κατοικημένοι 2
 εἰσί, τοῖσι οὖνομα κεῖται Ὑρκαι, καὶ οὗτοι ἀπὸ θήρης ζῶντες τροπῶν
 τοιῶδε· λοχῶ ἐπὶ δένδροισιν ἀναβάς, τὰ δὲ ἐστὶ πικρὰ ἀνὰ πᾶσαν τὴν
 χώραν· ἵππος δὲ ἐκάστῳ δεδιδαγμένος ἐπὶ γαστέρα κεῖσθαι ταπεινότητος
 εἵνεκα ἑτοιμός ἐστι καὶ κύων· ἐπεὶ δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ τοῦ δενδρέου,
 10 τοξεύσας ἐπιβάς ἐπὶ τὸν ἵππον διώκει, καὶ ὁ κύων ἔχεται. ὑπὲρ δὲ του- 3
 τέων τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἀποκλίναντι οἰκέουσι Σκυθαὶ ἄλλοι ἀπὸ τῶν Βασι-
 λήων Σκυθῶν ἀποστάντες καὶ οὕτως ἀπικόμενοι ἐς τοῦτον τὸν χώρον.
 Μέχρι μὲν δὴ τῆς τούτων τῶν Σκυθῶν χώρας ἐστὶ ἡ καταλεχθεῖσα 23
 πᾶσα πεδιάς τε γῆ καὶ βαθύγειος, τὸ δ' ἀπὸ τούτου λιθώδης τ' ἐστὶ καὶ
 15 τρηχέη. διεξελθόντι δὲ καὶ τῆς τρηχέως χώρον πολλὸν οἰκέουσι ὑπώρειαν 2
 ὁρέων ὑψηλῶν ἄνθρωποι λεγόμενοι εἶναι πάντες φαλακροὶ ἐκ γενεῆς γινώ-
 μενοι καὶ ἔρσενες καὶ θήλειαι ὁμοίως καὶ σιμοὶ καὶ γένεια ἔχοντες μεγάλα,
 φωνὴν δὲ ἰδίην ἰέντες, ἐσθῆτι δὲ χρεώμενοι Σκυθικῇ, ζῶντες δὲ ἀπὸ δην-

AB C TM P(p) DR SV

T 4 Steph. Byz. Θυσσαγέται· ἔθνος περὶ τὴν Μαυρίων λίμνην, ὡς Ἡρόδοτος ||
 4ss. Zenob. prov. V 25 ad capp. 23-26 se referre videtur || 5ss. Pomp. Mela
 Chorogr. I 19, 116s. Budini Gelonion urbem ligneam habitant. iuxta Thyssagetae
 Turcaeque vastas silvas occupant alunturque venando. tum continuis rupibus late
 aspera et deserta regio ad Arempheos usque permittitur . . . et feminis et maribus
 nuda sunt capita. sacri itaque habebantur, adeoque ipsos nemo de tam feris gentibus
 violat, ut aliis quoque ad eos confugisse pro asylo sit || 16ss. Zosim. IV 20 ad locum
 se refert

1 τούτων Pp τούτοις ABCTM | λάξι R τάξιν SV | δασεῖν CTMPSV ||
 2 ὕλη] ἰδῃ propos. Weber SIFC 17, 1936, 261ss. coll. 109, 2 | κατύπερθε M Ald. | βο-
 ρρῇν P βορρῇ p cett. || 3 ἀποκλίνοντι ABCP aor. part. praetuli coll. ceteris eodem
 modo constructis participiis (διαβάντι 18, 1; 19, 1; 21, 1; ὑπερβάντι 25, 1; διεξελ-
 θόντι 23, 2; ἄνω ἰόντι II 7, 1; 8, 1; 29, 2) || 4 νέμονται om. M | ζῶουσι CTMP ||
 5.6 κατοικημένοι εἰσ] κατοικημένοις DRSV || 6 ζῶντες CP || 7 δενδρέων C ||
 8 ἐκάστῳ ἐστὶ - 9 ἑτοιμός καὶ RSV | δεδιδαγμένος R δεδιδαγμένος M || 9 ἑνεκα M |
 ἐπειδὴν MDRSV | ἀπίδοι M Ald. | δένδρον ABM || 10 καὶ ἐπιβάς DRSV | ἔχεται]
 ἐπιταί PDRSV | τούτων ABCTMP, v. praef. XIX || 11 τό] τῷ C² RSV | ἀπο-
 κλίνοντι ABP ἀποκλίνον T τετραμμένον M Ald., cf. lin. 3 || 12 Σκυθῶν B ||
 14 πεδιάς τε om. SV | βαθύγειος TM Ald. βαθύγαιος Bekkerio duce edd., v.
 quae ad II 12, 2 adnotavi | τ' om. ABCTM || 15 τρηχεῖν M Ald. τρηχεῖα DRSV |
 καὶ om. DRSV | τρηχεῖς MDRSV | χώρας ABCTMP || 16 ὁρέων CTM |
 γενεῆς ABCTM | γένεοι TM || 17 θήλειαι DRSV θήλειες M || 18 ἰδίαν B |
 χρεώμενοι Pp

- 3 ὄρεων. ποντικὸν οὖνομα τῷ δενδρέῳ, ἀπ' οὗ ζῶσι, μέγαθος δὲ κατὰ σκέλην μάλιστα κη· καρπὸν δὲ φορέει κυάμῳ ἴσον, πυρῆνα δὲ ἔχει. τοῦτο ἐπεὰν γένηται πέπον, σακκέουσι ἱματίοις, ἀπορρέει δὲ ἀπ' αὐτοῦ παχὺ καὶ μέλαν, οὖνομα δὲ τῷ ἀπορρέοντί ἐστι ἄσχυ· τοῦτο καὶ λείχουσι καὶ γάλακτι συμμίσγοντες πίνουνσι, καὶ ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ τῆς τρυγός 5
4 παλάθας συντιθέασιν καὶ ταύτας σιτέονται· πρόβατα γάρ σφι οὐ πολλὰ ἐστί, οὐ γάρ τι σπονδαῖαι αἱ νομαὶ αὐτόθι εἰσὶ. ὑπὸ δενδρέῳ δὲ ἕκαστος κατοικήται τὸν μὲν χειμῶνα, ἐπεὰν τὸ δένδρεον περικαλύψῃ, πύλῳ στεγνῷ 5
5 λευκῷ, τὸ δὲ θέρος ἄνευ πύλων. τούτους οὐδεὶς ἀδικεῖ ἀνθρώπων, ἱροὶ γάρ λέγονται εἶναι, οὐδὲ τι ἀρήιον ὄπλον ἐκτέεται. καὶ τοῦτο μὲν τοῖσι 10
περιοικέουσιν οὗτοί εἰσι οἱ τὰς διαφορὰς διαιρούντες, τοῦτο δέ, ὃς ἂν φεύγων καταφύγῃ ἐς τούτους, ὑπ' οὐδενὸς ἀδικεῖται· οὖνομα δὲ σφί ἐστι Ὀργιμπαῖοι.
24 Μέχρι μὲν νυν τῶν φαλακρῶν τούτων πολλὴ περιφάνεια τῆς χώρας ἐστὶ καὶ τῶν ἐμπροσθε ἐθνέων· καὶ γὰρ Σκυθῶν τινὲς ἀπικνέονται ἐς αὐτούς, 15

AB C TM P(p) DR SV

2 s. Athen. II 57 b—c Μνησιθέος ὁ Ἀθηναῖος ἱατρὸς ἐν τῷ Περὶ ἐδεστών ὁστρακίδας καλεῖ τῶν κώνων τοὺς πυρῆνας, ἔτι δὲ κώνους . . . οἱ πολλοὶ δὲ πυρῆνας, ὡς καὶ Ἡρόδοτος, ὅταν περὶ τοῦ Ποντικοῦ καρπὸν λέγῃ· πυρῆνα δ' ἔχει· τοῦτο ἐπὶ γένηται πέπον || 3 Eust. II. 624 (ad Z 55) ἰστέον . . . ὅτι κοινὸν τῷ γένει ἐστὶ τὸ ῥηθὲν ὄνομα (i. e. πέπον), εὐρηται γὰρ καὶ οὐδέτερον τὸ 'πέπον', οἷον 'πέποντα φαρμακεύειν', καὶ Ἡρόδοτος· ἐπὶ γένηται πέπον | Eust. II. 940 (ad N 420) ex Ael. Dionys. ἰστέον . . . ὅτι οὐ μόνον τὸ πολεμικὸν σκεῦος, ἀλλὰ καὶ ὁ κοινῶς λεγόμενος σάκκος δι' ἐνὸς κάππα προσφέρετο παρ' Ἀθηναίους, καθά φησιν Αἴλιος Διονύσιος, ὅθεν καὶ 'σακεύειν', φησί, τὸ ὑλίζειν, ὡς Ἡρόδοτος (v. Erbse, Unters. z. d. attiz. Lex. 140). Antiatt. Bekk. Anecd. 113 σακκεύειν τὸ ὑλίζειν· Ἡρόδοτος τετάκτω. Phot. σακεύουσι τὸ 'υλίζουσι' παρ' Ἡροδότου. item Bachm. Anecd. I 365 || 6 Λέξ. παλάθας· τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα, κυρίως δὲ ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις. Hes. παλλάθη· ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις. παλάθαι· σύκων μαζία. Suid. παλάθαι· μαζαὶ σύκων || 10 cf. quae ad 66 ex Eust. laudamus

1 πάντικον DSV πάντοικον (e πάντικον sine ullo dubio natum) R ποντικὸν μὲν cett. | ἀπ' οὗ ἀπὸ τοῦ DRSV, sed cf. III 115, 1 et v. gramm. meam 109 | ζῶουσι DRSV || 2 πυρῆνα M || 3 ἐπεὰν cf. Eust., Athen. | ad distinctionem cf. Athen. | πέπων T | σακκέουσιν (e σακκεῖσιν ortum iudico) RV σακεύουσι vel σακκεύουσι e grammaticis (q. v.) recognoscitur || 4 ἄσχυ SV | τοῦτο δὲ καὶ M Ald. || 6 παλάθας TM Ald. | συντιθέεισι DRSV || 7 τι σφι PDRSV | τοι supra lin. add. nescio quae man. M Ald. | σπονδαῖαι B σπονδαῖα αἱ R σπονδαῖαι ABCTM || 8 στεγνῷ R || 10 οὐδέν R | ἐκτεται RSV || 11 ὡς T || 11.12 καταφεύγων καταφύγῃ AB CTP¹ καταφεύγων καταφύγοι M Ald. καταφύγῃ P || 12 ἐν τούτοις M || 13 Ὀργιμπαῖοι R Zenob. Ὀργιμπαῖοι SV Ἀργιμπαῖοι ABCTMP cf. Pompon. Melam Ὀργιμπαῖοι olim exstitisse recte censet Hemmerdinger CQ 2, 1952, 97—99, Ὀργιμπαῖοι autem Weber Anal. Hdt. 90 || 14 πολλῶν (?) B

τῶν οὐ χαλεπὸν ἐστὶ πυνθέσθαι, καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐκ Βορυσθένεος τε ἐμπορίων καὶ τῶν ἄλλων Ποντικῶν ἐμπορίων. Σκυνθέων δὲ οἱ ἂν ἔλθωσι ἐς αὐτούς, δι' ἑπτὰ ἐρμηνέων καὶ δι' ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσονται. μέχρι 25 μὲν δὴ τούτων γινώσκεται, τὸ δὲ τῶν φαλακρῶν κατύπερθε οὐδεὶς ἀτρε-
 5 κέως οἶδε φράσαι· οὖρεα γὰρ ὑψηλὰ ἀποτάμνει ἄβατα καὶ οὐδεὶς σφρα ἐπερβαίνει· οἱ δὲ φαλακροὶ οὗτοι λέγουσι (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες) οἰκέειν τὰ οὖρεα αἰγίποδας ἄνδρας, ὑπερβάντι δὲ τούτους ἀνθρώπους ἄλλους, οἱ τὴν ἐξάμηνον καθεύδουσιν· τοῦτο δὲ οὐκ ἐνδέχομαι ἀρχήν. ἀλλὰ 2 τὸ μὲν πρὸς ἡῶ τῶν φαλακρῶν γινώσκεται ὑπὸ Ἰσσηδόνων οἰκεόμενον,
 10 τὸ μέντοι κατύπερθε πρὸς βορέην ἀνεμον οὐ γινώσκεται οὔτε τῶν φαλακρῶν οὔτε τῶν Ἰσσηδόνων, εἰ μὴ ὅσα αὐτῶν τούτων λεγόντων. νό- 26 μοισι δὲ Ἰσσηδόνες τοιοισίδε λέγονται χρᾶσθαι· ἔπειαν ἀνδρὶ ἀποθάνη πατὴρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι πρόβατα καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες καὶ καταταμόντες τὰ κρέα κατατάμνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου
 15 τεθνεῶτα γονέα, ἀναμίξαντες δὲ πάντα τὰ κρέα δαῖτα προτίθενται. τὴν δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ φιλώσαντες καὶ ἐκκαθήραντες καταχρυσοῦσι καὶ ἔπειτα ἅτε ἀγάλματι χρέονται θυσίας μεγάλας ἐπετείους ἐπιτελείοντες. παῖς δὲ πατρὶ τοῦτο ποιεῖ, κατὰ περ Ἑλληνες τὰ γενέσια. ἄλλως δὲ δίκαιοι καὶ οὗτοι λέγονται εἶναι, ἰσοκρατέες δὲ ὁμοίως αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι.
 20 γινώσκονται μὲν δὴ καὶ οὗτοι, τὸ δὲ ἀπὸ τούτων τὸ κατύπερθε Ἰσσηδόνες 27 εἰσὶ οἱ λέγοντες τοὺς μονοφθάλμους ἀνθρώπους καὶ τοὺς χρυσοφύλακας γροῦπας εἶναι, παρὰ δὲ τούτων Σκύνθαι παραλαβόντες λέγουσι· παρὰ δὲ

AB CTM P(p) DR SV

T ss. Eust. Dion. 581 Ἡρόδοτος περὶ τῶν Κιμμερίων λέγων φησὶ μὴ ἐνδέχεσθαι ἀνθρώπους εἶναι, οἱ τὴν ἐξάμηνον (νύκτα add. codd. quidam) καθεύδουσιν

18 Antiatt. Bekk. Anecd. 86 'γενέθλιον ἡμέραν' ἀξιοῦσιν αἰεὶ λέγειν, οὐ 'γενέθλια' οὐδὲ 'γενέσια' (Ἐδριπίδης Ἰωνι, Ἡρόδοτος τετάρτῳ) || 21 v. quae ad III 116, 1 e Poll. adhibuimus

1 ἐμπόρου D¹ || 2 ἐμπόρων D¹ || 4 τούτων ABCTMP, v. praef. XIX | οὐδεὶς κατύπερθε ABCTM κατύπερθε οὐδεὶς Ald. | ἀτρεκέες DRSV cf. lin. 9 || 5 ὄρεα CT MPD^{ac} || 6 οὐ πιστὰ] ἀπιστα DRV || 7 ὄρεα CTMPD^{ac} | αἰγίποδας] ἱπποβάτας ABCTMP | ὑπερβάντας DRV ὑπερβάντας || | τούτους τοὺς PDRSV | ἄλλους ἀνθρώπους εἶναι M Ald. || | τὴν] τὸν M | τὴν ἀρχήν ABCTMP || 9 πρὸς τὴν ἡῶ DRSV | γινώσκεται ἀτρεκέως PDRSV nescio an non ut varia lectio e lin. 4 irreperit | οἰκεόμενῃ DRSV || 10 βορέην DRSV || 11 τῶν om. DRSV | αὐτῶν τούτων AB¹CTMP αὐτέων τούτων B² || 12 δὲ om. DRSV | τοῖσιδὲ ABCTMP | λέγουσι M | ἀποθάνοι M Ald. || 15 τεθνηῶτα AB τεθνηῶτα CP | πάντα om. AB | προτιθέαται C || 16 ἐκκαθάραντες AB καθήραντες DRSV | ἀποχρυσοῦσι AB CTM || 17 ἄτε om. DRSV | χρέονται PpV || 18 πατρό M^{ac} πατρός Ald. | οἱ Ἑλληνες Pp Ald. || 20 τούτων AB¹CTMP || 21 τοὺς¹ om. ABCTMP | τοὺς² om. ABC TMP || 22 εἶναι om. ABCTM | τούτων ABCTMP

Σκυθῶν ἡμεῖς οἱ ἄλλοι νενομίκαμεν, καὶ ὀνομάζομεν αὐτοὺς σκυθιστὶ
 Ἀριμασποὺς ('ἄριμα' γὰρ ἐν καλέουσι Σκύθαι, 'σποῦ' δὲ ὀφθαλμόν).
 28 Δυσχεῖμερος δὲ αὕτη ἡ καταλεχθεῖσα πᾶσα χώρα οὕτω δὴ τί ἐστι, ἐνθα
 τοὺς μὲν ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμὸς, ἐν τοῖσι ὕδαρ
 ἐκχέας πηλὸν οὐ ποιήσεις, πῦρ δὲ ἀνακαίων ποιήσεις πηλόν· ἡ δὲ θάλασσα 5
 πήγνυται καὶ ὁ Βόσπορος πᾶς ὁ Κιμμέριος, καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ κρυστάλλου
 οἱ ἐντὸς τάφρου Σκύθαι κατοικημένοι στρατεύονται καὶ τὰς ἀμάξας
 2 ἐπελαύνουσι πέρην ἐς τοὺς Σίνδους. οὕτω μὲν δὴ τοὺς ὀκτὼ μῆνας δια-
 τελεῖ χειμῶν ἐὼν, τοὺς δ' ἐπιλοιποὺς τέσσαρας ψύχρα αὐτόθι ἐστί.
 κενώριται δὲ οὗτος ὁ χειμῶν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοις 10
 γινόμενοι χειμῶσι, ἐν τῷ τὴν μὲν ὥραϊν οὐκ ὕει λόγον ἄξιον οὐδέν, τὸ
 3 δὲ θέρος ὕων οὐκ ἀνίει. βροταὶ τε ἡμὸς τῇ ἄλλῃ γίνονται, τηρικαῦτα μὲν
 οὐ γίνονται, θέρεος δὲ ἀμφιλαφές· ἦν δὲ χειμῶνος βροντὴ γένηται, ὥς
 τέρας νενομίσται θωμάζεσθαι· ὥς δὲ καὶ ἦν σεισμός γένηται, ἦν τε θέρεος
 4 ἦν τε χειμῶνος, ἐν τῇ Σκυθικῇ τέρας νενομίσται. ἵπποι δὲ ἀνεχόμενοι 15

AB C TM P(p) DR SV

T 2 Eust. Dion 31 Ἀριμασποί, καθά καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ, ἐκ τοῦ τοιοῦτον πάθος
 καλοῦνται, ὥς οἷον εἰπεῖν, μονόφθαλμοι· 'ἀρὶ' μὲν γὰρ τὸ ἐν σκυθιστὶ, 'μασπός' δὲ ὁ
 ὀφθαλμός. P fol. 42^r τὸ 'ἀριμασπός' μονόφθαλμον σημαίνει, καθά λέγει Ἡρόδοτος·
 'ἄριμα' γάρ, φησί, τὸ ἐν καλοῦσι Σκύθαι, 'σποῦ' τὸν ὀφθαλμόν || 4—9 Eust. Dion.
 669 οὕτω ... Ἡρόδοτος ... τὴν Σκυθικὴν ἐπάγει, ὅτι τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας ἐκεῖ
 ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμὸς, ὅτε ὕδαρ μὲν ἐκχέας πηλὸν οὐ ποιήσεις, πῦρ δὲ ἀνα-
 καίων ποιήσεις πηλόν· ἡ δὲ θάλασσα πήγνυται καὶ ὁ Βόσπορος ὁ Κιμμέριος· τοὺς δὲ
 λοιποὺς, φησί, τέσσαρας μῆνας ψύχρα αὐτόθι ἐστί. Gell. XVII 8, 16 philosophus
Taurus ... 'Herodotus', inquit, '... contra omnium ferme ... opinionem scribit
 mare Bosporicum, quod Cimmerium appellatur, ... gelu stringi'

13 v. quae ad III 114 ex Eust. laudavimus

1 ὀνομάζομεν CTMP | αὐτοὺς om. RSV || 2 τὸν ὀφθαλμόν M Ald. || 3 τί| τοι T
 Ald. litt. o suprascr. M¹ || 4 γίνεται M | κρυμὸς RSV || 5 ἀνακαίων R ||
 πᾶς om. M Eust. | τούτου om. ABCTMP | κρυστάλου CTMP^pV κρυστά-
 λου P^{ms} cett. || 7 ἐκτός propos. Legrand | τάφρου ABCTMP, cf. 201, 2 || 8 ἐπελα-
 νουσι D¹ | τοὺς Σίνδους edd. Wesselingio duce cum Holstenio vocem Σινδός con-
 ferente apud Steph. Byz. τούτωνδους AB τοὺς Ἰνδοὺς cett., cf. 86, 3 || 9 τέσσα-
 ρας CMDRV Eust. τέσσαρας cett. || 10 οὗτος om. DRSV | ἄλλοις χωρίοις DRV
 ἄλλῃσι χώρῃσι S || 12 ὅν M Ald. | τε| δὲ SV || 13 θέρος RSV, cf. lin. 14 et v.
 praef. IX || 14 νενομίσται θωμάζεσθαι B²PD² νενομίσται θωμάζεται T νομί-
 ζεται καὶ θωμάζεσθαι M θωμάζεσθαι del. man. prima Vat. gr. 122 (cf. Alberti
 Boll. Com. prep. ed. class. gr. e lat. NS 7, 1959, 73) θωμάζεται edd. plur., cf.
 lin. 15 et ad syntaxin cf. VI 138, 4 et v. Kuehner-Gerth II 33 | καὶ om. ABCTM |
 θέρος ABCT litterae o litteras ou suprascr. man. post. A (cf. lin. 13) || 15 ὥς
 τέρας θωμάζεται P^{ms}D²RSV ὥς τέρας θωμάζεται P^pD² (cf. lin. 14)

φέρουσι τὸν χειμῶνα τοῦτον, ἡμίονοι δὲ οὐδὲ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται ἀρχήν·
 τῇ δὲ ἄλλῃ ἵπποι μὲν ἐν κρυμῷ ἐστεῶτες ἀποσφακελίζουσι, ὄνοι δὲ καὶ
 ἡμίονοι ἀνέχονται. δοκέει δέ μοι καὶ τὸ γένος τῶν βοῶν τὸ κόλον διὰ 29
 ταῦτα οὐ φύειν κέρεια αὐτόθι· μαρτυρεῖ δέ μοι τῇ γνώμῃ καὶ Ὀμήρου
 5 ἔπος ἐν Ὀδυσσεΐῃ ἔχον ὧδε· καὶ Λιβύην, ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τε-
 λέθουσι· ὀρθῶς εἰρημένον, ἐν τοῖσι θερμοῖσι ταχὺ παραγίνεσθαι τὰ κέ-
 ρεα· ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι φύχεσι ἢ οὐ φύει κέρεια τὰ κτήνεα ἀρχήν ἢ
 φύοντα φύει μόγισ. ἐνθαῦτα μὲν νυν διὰ τὰ φύχεα γίνεται ταῦτα· θωμάζω 30
 δέ (προσθήκας γὰρ δὴ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίλζητο), ὅτι ἐν τῇ Ἡλείῃ
 10 πάσῃ χώρῃ οὐ δυνάεσθαι γίνεσθαι ἡμίονοι οὔτε ψυχροῦ τοῦ χώρου ἐόντος
 οὔτε ἄλλου φανεροῦ αἰτίου οὐδενός, φασὶ δὲ αὐτοὶ Ἡλείοι ἐκ κατάρης
 τευ οὐ γίνεσθαι σφίσι ἡμιόνους. ἀλλ' ἐπεὶ προσή ἡ ὥρη κῦσκεσθαι τὰς 2
 ἵππους, ἐξελαύνουσι ἐς τοὺς πλησιοχώρους αὐτὰς καὶ ἔπειτά σφι ἐν τῇ
 τῶν πέλας ἐπιείσι τοὺς ὄνους, ἐς οὗ ἂν σχῶσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρὶ, ἔπειτα
 15 δὲ ὀπίσω ἀπελαύνουσι.

Περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν σκύνθαι λέγουσι ἀνάπλεον εἶναι τὸν ἥερα καὶ 31
 τοῦτων εἵνεκα οὐκ οἶοί τε εἶναι οὔτε ἰδεῖν τὸ πρόσω τῆς ἡπείρου οὔτε
 διεξιέναι, τήρδε ἔχω περὶ αὐτῶν γνώμην· τὰ κατ' ἑκαστὴν ταύτης τῆς χώρας

AB C TM P(p) DR SV

Σχολ. 28, 4 (ad ἀποσφακελίζουσι) διασπῶνται, πηδῶσιν, ὑποτρέμουνσι· λέγεται καὶ
 σφακελισμός ἢ παραπληξία B³

T 4—8 Eust. Od. 1485 (ad δ 85) τὸ (scil. ἐν Λιβύῃ) ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν· ἀντί
 τοῦ εὐθύς ἅμα τῷ γεννηθῆναι κεράτων φὴν προβάλλονται· καὶ συντελεῖ πρὸς τοῦτο
 καὶ ὁ Ἡροδότου λόγος εἰπόντος ἐξ ἐναντίου κατὰ ἰδιότητα ψυχροῦ τόπου, ὡς οὐ φύει
 κέρεα ἐν Σκυνθίᾳ τὸ γένος τῶν βοῶν· ὀρθῶς οὖν, φησὶν, εἶπεν Ὀμηρος τὸ Ἰαβύην,
 ὅθι τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν, ἐν τοῖς θερμοῖς γὰρ ταχὺ παραγίνονται τὰ κέ-
 ρεα, ἐν δὲ τοῖς ἰσχυροῖς φύχεσιν ἢ οὐ φύει κέρεα τὰ κτήνεα τὴν ἀρχὴν ἢ φύει μό-
 γις || 11 id. Dion. 409 περὶ τὴν τοιαύτην ἥλιω μὴ ἡμιόνους γίνεσθαι δι' οὐδὲν φα-
 νερόν αἰτίον, ἀλλ' ἔκ τινος κατάρης, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος

1 οὐδὲ om. B^aCV καὶ S | οὐκ om. M Ald. | τὴν ἀρχὴν M Ald. cf. Eust. ||
 ■ κρυμῷ RSV | ἀποσφακελίζουσι SV || 3 κόλον C καθόλου PDRSV κολοβόν
 propos. T. W. Allen RPh 13, 1939, 45 || 4 μου TMPDRSV | καὶ om. ABCTM ||
 5 δ 85 cf. Eust. || 6 παραγίνεται M cf. Eust. || 7 φύει DRSV Eust. φύειν ABCT
 MP | ἀρχὴν om. M || 8 φύει DRSV Eust. φύειν ABCTMP | νυν] ἔτι ut vid. M |
 θωμάζω B²CMPSV || 9 ἐδίλζητο] ἐξήγησε ABCTM | Ἡλή D || 10 ἡμίονοι A¹B¹ |
 τοῦ om. M || 12 τευ οὐ] οὐ ABCTM τευ D τευ οὐ ex Eust. quoque recognoscas
 τευ^{ov} fort. olim exstiterat | σφι(ν) MPDRSV | ἐὰν A¹BCTM | προσῆ ABCT
 MP | ἢ om. SV | κῦσκεσθαι SV || 12, 13 τοὺς ἵππους T || 13 τοὺς] τὰς DRSV |
 ἐν] ἐπὶ M || 14 ἐς δ P¹ ἐσοῦ AB εἰς οὐ V ἐς οὐ P²p cett. | ἔχωσι(ν) DRSV |
 ἔπειτα — 15 ἀπελαύνουσι om. D¹ || 16 πτερωτῶν M πτερωτῶν τῶν Ald. | ἀνάπλεον
 TMD² || 17 ἐνεκα M | οἷά τε DRSV | εἶναι om. CTM || 18 αὐτέων DRSV | τὴν
 γνώμην S Ald.

- αἰεὶ νίφεται, ἐλάσσονι δὲ τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ καὶ οἴκος.
 2 ἤδη ὧν ὅστις ἀγρόθεν χιόνα ἀδρὴν πίπτουσιν εἶδε, οἶδε, τὸ λέγω· εἴκοι
 γὰρ ἢ χιόν πτεροῖσι. καὶ διὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἔοντα τοιοῦτον ἀνοίκεται
 τὰ πρὸς βορρῇν ἔστιν τῆς ἡπείρου ταύτης. τὰ ὧν πτερὰ εἰκάζοντας τὴν
 χιόνα τοὺς Σκύθας τε καὶ τοὺς περιόικους δοκέω λέγειν. ταῦτα μὲν νυν, 5
 τὰ λέγεται μακρότατα, εἴρηται.
- 32 Ὑπερβορέων δὲ περὶ ἀνθρώπων οὔτε τι Σκύθαι λέγουσι οὐδὲν οὔτε
 τινὲς ἄλλοι τῶν ταύτῃ οἰκημένων εἰ μὴ ἄρα Ἰσσηδόνες. ὥς δ' ἐγὼ δοκέω,
 οὐδ' οὔτοι λέγουσι οὐδέν· ἔλεγον γὰρ ἂν καὶ Σκύθαι, ὥς περὶ τῶν μουν-
 οφθάλμων λέγουσι. ἀλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἔστι περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα, 10
 ἔστι δὲ καὶ Ὀμήρῳ ἐν Ἐπιγόνοισι, εἰ δὴ τῷ ἔοντι γε Ὀμηρος ταῦτα τὰ
- 33 ἔπεα ἐποίησε. πολλῶν δὲ τι πλεῖστα περὶ αὐτῶν Δῆλιοι λέγουσι φάμενοι
 ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλᾷ πυρῶν ἐξ Ὑπερβορέων φερόμενα ἀπικνέεσθαι
 ἐς Σκύθας, ἀπὸ δὲ Σκυνθέων ἤδη δεκομένους αἰεὶ τοὺς πλησιοχώρους
 2 ἐκάστους κομίζειν αὐτὰ τὸ πρὸς ἐσπέρης ἐκαστάτῳ ἐπὶ τὸν Ἀδρὴν, ἐν- 15
 θεῦτεν δὲ πρὸς μεσαμβρίην προπεμπόμενα πρώτους Δωδωναίους Ἑλλή-
 νων δέκεσθαι, ἀπὸ δὲ τουτέων καταβαίνειν ἐπὶ τὸν Μηλιέα κόλπον καὶ
 διαπορεύεσθαι ἐς Εὐβοίαν, πόλιν τε ἐς πόλιν πέμπειν μέχρι Καρύστου, τὸ
 δ' ἀπὸ ταύτης ἐκλιπεῖν Ἄνδρον· Καρυστίους γὰρ εἶναι τοὺς κομίζοντας
 3 ἐς Τήνον, Τηνίους δὲ ἐς Ἀῆλον. ἀπικνέεσθαι μὲν νυν οὕτω ταῦτα τὰ ἱρὰ 20
 λέγουσι ἐς Ἀῆλον, πρῶτον δὲ τοὺς Ὑπερβορέους πέμψαι φερούσας τὰ
 ἱρὰ δύο κόρας, τὰς ὀνομάζουσι Δῆλιοι εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ Λαοδικὴν·
 ἅμα δὲ αὐτῇσι ἀσφαλεῖς εἵνεκεν πέμψαι τοὺς Ὑπερβορέους τῶν ἀστῶν
 ἀνδρας πέντε πομπῶν τούτους, οἳ νῦν Περφερέες καλέονται, τιμὰς με-
 4 γάλας ἐν Ἀῆλῳ ἔχοντες. ἐπεὶ δὲ τοῖσι Ὑπερβορέοισι τοὺς ἀποπεμφθέν- 25
 τας ὀπίσω οὐκ ἀπονοστέειν, δεινὰ ποιευμένους, εἴ σφας αἰεὶ καταλάμψε-

AB C TM P(p) DR SV

24 Hes. πέρφερες· θεωροί

1 τοῦ¹ om. SV | εἰκός TMSV || 3 ἀοίκετα TM Ald. || 4-5 τοὺς Σκύθας τὴν
 χιόνα ABCTM || ■ καὶ om. M || 7 οὐδὲν om. ABCTM || 8 δ' om. C || 9 ὥσπερ
 SV ὥσπερ περὶ (ex ὥσπερ ortum) DR ὥς καὶ περὶ Mp Ald. || 11 ἐν om. D |
 ὄντι ABCTMP || 12 ἐποίησε] Ὀμηρος D ἐποίησεν Ὀμηρος RV (ἐποίησε ταῦτα τὰ
 ἔπεα Ὀμηρος olim exstittisse veri simillimum est) | δὲ τι Kruegero duce edd. δ'
 ἔτι PDRSV δὴ ABC δὲ TM | αὐτέων M Ald. | Δῆλιοι om. M || 13 ἐκεδε-
 δεμένα C || 15 ἐκάστῳ CTMD² || 16 δὲ] δὴ M Ald. | πρώτους] πρὸς τοὺς TM ||
 17 τούτων ABCTMP, cf. praef. XIX | καταβαίνει ■ | τὸν om. D | Μηλιέα V ||
 18 τε] δὲ ABCTM || 19 γὰρ] δὲ M | τοὺς - 22 εἶναι haplogr. om. T¹M || 20 ἀπ-
 ικνέεσθαι - 21 Ἀῆλον haplogr. om. ABC || 21 Ὑπερβορέους AB¹ || 23 αὐτοῖσι M
 Ald. | εἵνεκα DRSV ἐνεκα M || 24 Περφερέες vel Περφρέρες vel Πέρφερες DRSV
 Hes. || 25 ἐπεὶ] ἐπὶ M | ἀποπεμφθέντας A¹

ται ἀποστέλλοντας μὴ ἀποδέκεσθαι, οὕτω δὴ φέροντας ἐς τοὺς οὖρους τὰ
 ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν πυρῶν καλάμῃ τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκήπτειν κε-
 λεύοντας προπέμπειν σφέας ἀπὸ ἐωντῶν ἐς ἄλλο ἔθνος. καὶ ταῦτα μὲν 5
 οὕτω προπεμπόμενα ἀπικνέεσθαι λέγουσι ἐς Δῆλον· οἶδα δὲ αὐτὸς τού-
 5 τοῖσι τοῖσι ἱροῖσι τὸδε ποιούμενον προσφερέας, τὰς Θρηήσας καὶ τὰς
 Παιονίδας γυναῖκας, ἐπεὰν θύωσι τῇ Ἀρτεμίδι τῇ βασιλῇ, οὐκ ἄνευ
 πυρῶν καλάμης [ἐχούσας] τὰ ἱρὰ. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτας οἶδα ποιεύσας, 34
 τῇσι δὲ παρθένοις ταύτησι τῇσι ἐξ Ὑπερβορέων τελευτησάσῃσι ἐν Δῇλῳ
 κείρονται καὶ αἱ κόραι καὶ οἱ παῖδες οἱ Δηλίων· αἱ μὲν πρὸ γάμον πλό-
 10 καμον ἀποταμνόμεναι καὶ περὶ ἄτρακτον εἰλίξασαι ἐπὶ τὸ σῆμα τιθεῖσι
 (τὸ δὲ σῆμά ἐστιν ἔσω ἐς τὸ Ἀρτεμίσιον ἐσιόντι ἀριστερῆς χειρός, ἐπι- 2
 πέφυκε δὲ οἱ ἐλαίῃ), ὅσοι δὲ παῖδες τῶν Δηλίων, περὶ χλόην τινα εἰλίξαν-
 τες τῶν τριχῶν προτιθεῖσι καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸ σῆμα. αὗται μὲν δὴ ταύτην
 τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῶν Δῆλον οἰκητόρων, φασὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι καὶ τὴν 35
 15 Ἀργὴν τε καὶ τὴν Ὠπιν εὐούσας παρθένους ἐξ Ὑπερβορέων, κατὰ τοὺς
 αὐτοὺς τούτους ἀνθρώπους πορευομένας ἀπικέσθαι ἐς Δῆλον ἔτι πρότερον
 Ὑπερόχης τε καὶ Λαοδόκης. ταύτας μὲν νυν τῇ Εἰλειθυίῃ ἀποφερούσας 2
 ἀντὶ τοῦ ὠκυτόκοι τὸν ἐτάξαντο φόρον ἀπικέσθαι, τὴν δὲ Ἀργὴν τε καὶ
 τὴν Ὠπιν ἅμα αὐτοῖσι τοῖσι θεοῖσι ἀπικέσθαι λέγουσι καὶ σφι τιμὰς ἄλλας
 20 δεδοσθαι πρὸς σφέων· καὶ γὰρ ἀγείρειν σφι τὰς γυναῖκας ἐπονομαζούσας 3
 τὰ οὐνόματα ἐν τῷ ὕμνῳ, τὸν σφι Ὡλὴν ἀνὴρ Λύκιος ἐποίησε, παρὰ δὲ
 σφέων μαθόντας νησιώτας τε καὶ Ἰωνας ὕμνέειν Ὡπὶν τε καὶ Ἀργὴν

AB C TM P(p) DR SV

1 ὑποδέκεσθαι **DRSV** | τοὺς σούρους (σ e prisco spiritu aspero ad vocem expli-
 candam superimposito nasci poterat) **DRSV** || 2 ἐνδεδεμένα **M** Ald. | τοῖς πλησιο-
 χώροις secundum Scaligeri notam in bibl. Univ. Cantabr. Nn. V. 26 τοῖσι πλησι-
 οχώροις Wesseling Hude fortasse recte, sed v. GEL s. v. ἐπισκήπτω (idem subiectum
 habent ποιούμενους et κελεύοντας, sc. τοὺς φέροντας) || 3 σφέα **DRSV**, v. gramm.
 meam 106 (σφέας ad πλησιοχώρους spectat) || 5 Θρηήσας **SV** Θρηήκας **ABCTM** ||
 6 θύωσι **DRSV** || 7 ἐχούσας] θνούσας **PDRSV** vocem quae ipsorum mente de-
 fuit vel exciderat variis supplere modis temptabant librarii; ad ellipsin vel potius
 brachylogiam cf. Kuehner-Gerth II 564 qui e nostro VIII 80, 1 laudat (ellipsin
 vocis ποιούμενοι) et VIII 142, 3 (ellipsin vocis αἰτίους); delevi; proposuerant ἐρ-
 δούσας Eldike, (ἐπι)τελεύσας Reiske | μὲν om. **ABCTM** | οἶδα ταύτας **PDRSV** ||
 8 τῇσι² τοῖσι **T** | τελευτήσας **T** τελευτήσαν ut vid. **M** τελευτησάσας **RV** || 9 Δη-
 λείων **M** | αἱ μὲν - 12 Δηλίων haplogr. om. **T¹M** || 10 ἀποταμνόμεναι καὶ **RV**
 ἀποταμνόμεναι τὸν **T²** || 11 ἰόντι **T²DRSV** || 12 ἐλαία **ABC** ἐλαία **Pp** | ὅσοι] οἱ
TPDRSV || 13 τιθεῖσι **ABCTMP** || 14 τιμὴν] τὴν τιμὴν **TMPDRSV** om. **S** | Δη-
 λίων **C** | οἱ αὐτοὶ οὗτοι] αὐτοὶ **C^{ac}P^{ac}DRSV** οἱ αὐτοὶ **C^cTMP^cp** Ald. | τὴν] τὸν **R** ||
 15 Ἀργὴν **TM** || 17 Λαοδόκης **AB** | Εἰλιθυή **D¹** Εἰλιθυή **ABC** Εἰληθυή **M**
 Ald. || 18 Ἀργὴν **TM** Ald. || 19 τὴν om. **ABCTM** | αὐτῇσι τῇσι θεοῖσι propos.
 Legrand || 21 Ὡλὴν (litteris ἦν manu secunda additis) **D** Ὡλὴν* **R** | Λύκιος
 ἀνὴρ **PDRSV** || 22 Ἀργὴν **TM** Ald.

- ονομάζοντάς τε καὶ ἀγείροντας (οὗτος δὲ ὁ Ὀλῆν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς
 παλαιούς ὕμνους ἐποίησε ἐκ Λυκίης ἐλθὼν τοὺς ἀειδομένους ἐν Δήλῳ),
 4 καὶ τῶν μηρίων καταγιζομένων ἐπὶ τῷ βωμῷ τὴν σποδὸν ταύτην ἐπὶ τὴν
 θήκην τὴν Ὠπιὸς τε καὶ Ἀργῆς ἀναισιμοῦσθαι ἐπιβαλλομένην. ἡ δὲ θήκη
 αὐτέων ἐστὶ ὀπισθε τοῦ Ἀρτεμισίου, πρὸς ἧῷ τετραμμένη, ἀγχοτάτω 5
 τοῦ Κηλίων Ἰστιητορίου.
- 36 Καὶ ταῦτα μὲν Ὑπερβορέων περὶ εἰρήσθω. τὸν γὰρ περὶ Ἀβάριος λόγον
 τοῦ λεγομένου εἶναι Ὑπερβορέου οὐ λέγω [λέγων, ὡς τὸν οἰστὸν περιέφερε
 κατὰ πᾶσαν γῆν οὐδὲν σιτεύμενος]. εἰ δὲ εἰσι ὑπερβόρειοι τινες ἀνθρώποι,
 2 εἰσι καὶ ὑπερνότιοι ἄλλοι. γελῶ δὲ ὁρῶν γῆς περιόδους γράψαντας πολ- 10
 λούς ἤδη καὶ οὐδένα νόον ἔχοντα ἐξηγησάμενον· οἱ Ὀκεανὸν τε ῥέοντα
 γράφουσι πέριξ τὴν γῆν ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρονου, καὶ τὴν
 Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ ποιεύντων ἴσθιν. ἐν ὀλίγοισι γὰρ ἐγὼ δηλώσω μέγαθος
 τε ἐκάστης αὐτέων καὶ οἷη τίς ἐστὶ ἐς γραφὴν ἐκάστη.
- 37 Πέρσαι οἰκέουσι κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτίην θάλασσαν τὴν Ἐρυθρὴν 15
 καλεομένην· τουτέων δ' ὑπεροικέουσι πρὸς βορέην ἄνεμον Μῆδοι, Μήδων
 δὲ Σάσπειρες, Σασπείρων δὲ Κόλχοι κατήκοντες ἐπὶ τὴν βορήνῃν θάλασ-
 σαν, ἐς τὴν Φᾶσις ποταμὸς ἐκδιδοί. ταῦτα τὰ τέσσαρα ἔθνηα οἰκέει ἐκ
 38 θαλάσσης ἐς θάλασσαν. ἐνθεῦτεν δὲ τὸ πρὸς ἐσπέρας ἅκται διαφάσαι

AB C TM P(p) DR SV

T 7 Eust. Dion. 31: v. ad 13, 1 || 9s. Schol. Apoll. Rh. II 675 Ὑπερβορέους μὴ εἶναι
 τελῶς φησὶν Ἡρόδοτος, ἐπεὶ εἰ εἰσὶν ὑπερβόρειοι τινες, πάντως καὶ ὑπερνότιοι.
 Strabo quoque (61) se refert ad locum || 11 Eust. Dion. 41 Ἡρόδοτος οὐκ ἀποδέχ-
 εται τοὺς γράφοντας τὸν Ὀκεανὸν ῥέειν πέριξ τῆς γῆς. ib. 1 τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ Ὀκε-
 ανοῦ περιέχεσθαι οὐκ ἀληθές ἐστι, καθὰ καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ λέγοντι μὴ ἀποδέχεσθαι
 τοὺς λέγοντας κυκλοτερέα τὴν γῆν ὡς ἀπὸ τόρονου

1 τε om. M | ὁ om. R | Ὀλῆν CTP et aliquot alii || 2 ἐλθὼν om. B || 3 σποδὸν
 (ut vid.) MS ἐποδον A¹B¹ || 4 τὴν] τῆς DRSV | Ἀργίος M Ald. || 5 ἀγχοτάτη
 DRSV || 6 Κήων RSV | Ἰστιητορίου D¹ Ἰστιητορείου D² Ἰστιητορίου RSV ||
 7 καὶ om. M | Ὑπερβορέω A¹B¹CTM || ■ λέγων — ■ σιτεύμενος seclusi | λέγων
 del. Reiske et edd. plurimi λέγοντα propos. Schweighaeuser | ἰστὸν T¹ || 9 τὴν
 γῆν TMPp Ald. Eust. codd. quidd. | σιτεύμενον TM cf. Eust. || 10 ὁρέων vel
 ὄρεων PDRSV ὄρων AB ὄρων M Ald. || 11 ἔχοντα Weber SIFC 17, 1936,
 261 ss.: καὶ οὐδένα ἐξηγησάμενον numero singulari pro γράψαντας πολλούς plurali
 adhibito inter se est coniungendum et νόον οὐδένα pendet ab ἐξηγησάμενον ἔχον-
 τες T ἔχοντας cett. ἐχόντως Dobraeo duce Stein Hude | οἷ] δν C || 12 τὴν τε
 γῆν M Ald. τῆς γῆς Eust. || 13 ποιεύντων R ποιεῦσι M Ald. ποιεῦνται propos.
 Legrand | ὀλίγω SV || 14 ὅση τέ ἐστι ABCTM an ὡς οἷη τέ ἐστι scribendum? ||
 15 initio capitis aliquid periisse existimabat Stein Ἀσίην supplendum censuit
 Schweighaeuser || 16 τούτων ABCTMP, v. praef. XIX | βορέω ἀνέμου DRSV ||
 17 Σάσπειρες Σασπείρων TMP¹RSV Σάσπειρες Σασπείρων P²p cett. || 18 τὰ om. AB
 CTMP | τέσσαρα ABCTP || 19 ἐσπέρας MDRSV

ἀπ' αὐτῆς κατατείνουσι ἐς θάλασσαν, τὰς ἐγὼ ἀπηγγήσομαι. ἔνθεν μὲν 2
 ἡ ἀκτὴ ἢ ἑτέρα τὰ πρὸς βορρῆν ἀπὸ Φάσιος ἀρξαμένη παρατίθεται ἐς
 θάλασσαν παρὰ τε τὸν Πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον μέχρι Σιγείου τοῦ
 Τρωικοῦ, τὰ δὲ πρὸς νότον ἡ αὐτὴ αὐτὴ ἀκτὴ ἀπὸ τοῦ Μυριανδικοῦ κόλπου
 5 τοῦ πρὸς Φοινίκην κειμένον τείνει τὰ ἐς θάλασσαν μέχρι Τριοπίου ἄκρης.
 οἰκέει δ' ἐν τῇ ἀκτὴ ταύτῃ ἔθνεα ἀνθρώπων τριήκοντα. αὕτη μὲν νῦν ἢ 89
 ἑτέρα τῶν ἀκτέων, ἡ δὲ δὴ ἑτέρα ἀπὸ Περσέων ἀρξαμένη παρατίθεται ἐς
 τὴν Ἑρυθρὴν θάλασσαν, ἡ τε Περσικὴ καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη Ἀσ-
 συρίη καὶ ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίης Ἀραβίη· λήγει δὲ καὶ αὕτη (οὐ λήγουσα εἰ
 10 μὴ νόμῳ) ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον, ἐς τὸν Λαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώ-
 ρυχα ἐσῆγαγε. μέχρι μὲν νῦν Φοινίκης ἀπὸ Περσέων χῶρος πλατὺς καὶ 2
 πολλὸς ἐστὶ, τὸ δ' ἀπὸ Φοινίκης παρήκει διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ
 αὕτη παρὰ τε Συρίην τὴν Παλαιστίνην καὶ Αἴγυπτον, ἐς τὴν τελευτᾷ, ἐν
 <τε> τῇ ἔθνεά ἐστι τρία μούνα. ταῦτα μὲν ἀπὸ Περσέων τὰ πρὸς ἐσπέρας 40
 15 τῆς Ἀσίας ἔχοντά ἐστι, τὰ δὲ κατόπερθε Περσέων καὶ Μήδων καὶ Σα-
 σπειρών καὶ Κόλχων τὰ πρὸς ἡῶ τε καὶ ἥλιον ἀνατέλλοντα, ἔνθεν μὲν
 ἡ Ἑρυθρὴ παρήκει θάλασσα, πρὸς βορρᾶ δὲ ἡ Κασπίη τε θάλασσα καὶ
 ὁ Ἀράξης ποταμὸς ῥέων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς 2
 οἰκέεται ἡ Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης ἔρημος ἦδη πρὸς τὴν ἡῶ, οὐδὲ ἔχει
 20 οὐδείς φράσαι, οἷον δὴ τι ἐστί. τοιαύτη μὲν καὶ τοσαύτη ἡ Ἀσίη ἐστί, ἡ δὲ 41
 Λιβύη ἐν τῇ ἀκτὴ τῇ ἑτέρῃ ἐστί, ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου Λιβύη ἦδη ἐκδέκεται·
 κατὰ μὲν νῦν Αἴγυπτον ἡ ἀκτὴ αὕτη στενὴ ἐστί, ἀπὸ γὰρ τῆσδε τῆς θα-
 λάσσης ἐς τὴν Ἑρυθρὴν θάλασσαν δέκα μυριάδες εἰσὶ ὀργυιέων, αὗται

AB C P(p) TM DR SV

2 ἡ ἀκτὴ ἑτέρα M | τὸ DRSV | εἰς D¹RV || 3 Συρίον A¹BC litterae i alterae
 litt. ei supraser. A man. post. || 4 νότον MRSV | αὕτη hapl. om. DRSV | Μα-
 ριανδικοῦ RSV Μαριανδυνῶν AB Μαριανδυνῶν CP Μαριανδυνῶν Tmp Ald.
 Μυριανδρικοῦ Wesselingio duce Stein || 5 Φοινίκην MDRSV | τὰ del. Legrand ||
 7 παρατίθεται τὸ ἐς DRSV παρατετίθεται τὸ ἐς visum est Hudio scriptum in
 cod. V (e παρατίθεται an sit ortum dubito) || 8 ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη ἡ P ἀπὸ
 ταύτης ἐκδεχομένη ἡ || ἀπὸ ταύτης ἐκδεδομένη ἡ DSV ἀπὸ ταύτης ἐκδο-
 μένη ἡ R || 9 τῆς om. ABCPTM | ἡ Ἀραβίη ABCPT | καὶ² om. ABCPTM |
 αὕτη PMRSV || 10 εἰς¹ M | τὸν¹ om. PMDRSV || 11 εἰσῆγαγε M | ἀπὸ – 12 Φοι-
 νίκης haplogr. om. B¹ || 11–12 πλατὺς καὶ πολλὸς | πολὺς T¹ πολὺς καὶ πλα-
 τὺς M || 13 παρὰ – Παλαιστίνην | Συρίην τὴν παρὰ τὴν Παλαιστίνην M Ald. ||
 14 τε addidi; quae praecedunt παρὰ – τελευτᾷ secl. Stein in ed. ad usum scho-
 larum conscripta, ut ἐν τῇ et ἡ ἀκτὴ αὕτη melius cohaereant | ἐσπέρην MDRSV ||
 15 ἐστι om. ABCTM | Σαπειρών TMRSV || 16 ἥλιον DRSV || 17 πρὸς – θά-
 λασσα haplogr. om. ABCTM || 18 ῥέον A¹ | ἥλιον DRSV || 19 ἡ om. ABCTM |
 ἔρημον M ἔρημον Ald. | τὸ πρὸς τὴν ἔω ABCPTM || III ἡ¹ om. C || 21 τῇ ἀκτὴ
 om. SV || 22 ἡ αὕτη ἀκτὴ TM | στενὴ ἐστί p DRSV ἐστὶν ἢ ἐστὶν CT ἐστὶ ἢ
 ἐστί ABM ἐστί στενὴ P^{ac} signis β et α his vocibus superimpositis ordinem
 mutavit P^c

δ' ἂν εἶεν χίλιοι στάδιοι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ στενωτοῦ τούτου κάρτα πλατέα
 τυχάνει ἐοῦσα ἡ ἀκτὴ, ἥτις Λιβύη κέκληται.

42 Θωμάζω ὦν τῶν διονυριζάντων καὶ διελόντων Λιβύην καὶ Ἀσίην καὶ
 Εὐρώπην (οὐ γὰρ σμικρὰ τὰ διαφέροντα αὐτῶν ἐστί), μήκει μὲν γὰρ
 παρ' ἀμφοτέρας παρήκει ἡ Εὐρώπη, εὖρεος δὲ πέρι οὐδὲ συμβάλλειν 5
 ἀξίη φαίνεται μοι εἶναι.

2 Λιβύη μὲν γὰρ δηλοῖ ἐωντὴν ἐοῦσα περὶ ὅρουτος, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς
 τὴν Ἀσίην οὐρίζει, Νεκῶ τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως πρῶτον, τῶν ἡμεῖς
 ἴδμεν, καταδέξαντος, ὃς ἐπέιτε τὴν διώρυχα ἐπαύσατο ὁρύσσων τὴν ἐκ
 τοῦ Νείλου διέχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, ἀπέπεμψε Φοίνικας ἀνδρας 10
 πλοίοισι, ἐντειλάμενος ἐς τὸ ὀπίσω δι' Ἡρακλέων στηλῶν διεκπλέειν,

3 ἕως ἐς τὴν βορητὴν θάλασσαν καὶ οὕτως ἐς Αἴγυπτον ἀπικνέεσθαι. ὁρη-
 θέντες ὦν οἱ Φοίνικες ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης ἐπλεον τὴν νοτὶν θά-
 λασσαν· ὅπως δὲ γένοιτο φθινόπωρον, προσίσχοντες ἂν σπεύρεσκον τὴν
 γῆν, ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης πλέοντες γινοίαιτο, καὶ μένεσκον τὸν ἄμ- 15
 4 τον· θεωρίσαντες δ' ἂν τὸν σίτον ἐπλεον, ὥστε δύο ἐτέων διεξεληθόντων

τρίτῳ ἔτει κάμψαντες Ἡρακλέας στήλας ἀπίκοντο ἐς Αἴγυπτον. καὶ ἔλεγον
 (ἐμοὶ μὲν οὐ πιστά, ἄλλω δὲ δή τε), ὥς περιπλῶντες τὴν Λιβύην τὸν ἥλιον
 48 ἔσχον ἐς τὰ δεξιὰ. οὕτω μὲν αὕτη ἐγνώσθη τὸ πρῶτον, μετὰ δὲ Καρχηδό-
 νιοι εἰσι οἱ λέγοντες, ἐπεὶ Σατάσπης γε ὁ Τεάσπιος ἀνὴρ Ἀχαιμενίδης 20
 οὐ περιέπλωσε Λιβύην ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πεμφθεὶς, ἀλλὰ δείσας τὸ τε μῆκος
 τοῦ πλόου καὶ τὴν ἐρημίην ἀπῆλθε ὀπίσω, οὐδ' ἐπετέλεσε τὸν ἐπέταξέ οἱ

2 ἡ μήτηρ ἄεθλον. θυγατέρα γὰρ Ζωπύρον τοῦ Μεγαβύζου ἐβήσατο παρ-
 θένον· ἔπειτα μέλλοντος αὐτοῦ διὰ ταύτην τὴν αἰτίην ἀνασκοιοπιεῖσθαι

AB C TM P(p) DR SV

15 s. Antiatt. Bekk. Anecd. 99 θεωρισμὸν ἀντὶ τοῦ 'ἀμμήτον'. Ἡρόδοτος τε-
 τάρτῳ

1 δ' om. DRSV | τὸ] τὰ B || ■ ἡ om. TM Ald. || 3 θωυμάζω CMP | διορισάν-
 των καὶ διελόντων T | διακρινάντων καὶ διαχωρισάντων M | καί²] τε καὶ PRSV ||
 4 μικρὰ DRSV | αὐτέων MPDRSV | ἐστί] εἰσί M || 4.5 γὰρ παρ' ABCTMP^mp
 γὰρ P¹ cett. || 5 οὐ DRSV | συμβάλλειν DRSV || 7 οὖσαν C οὖσα AB an par-
 tic. delendum et περὶ ὅρουτος scribendum? αὕτη pro ἐωντὴν scrib. Legrand; ad con-
 structionem v. Schwyzer-Debrunner 397 || 8 βασιλέως CT || 9 καταδείξαντος M ||
 10 ἔχουσαν ABCTM || 11 Ἡρακλήων M Ald. | στηλῶν T om. SV | ἐκπλέειν AB
 CTMP || 12 ἕως del. Powell | εἰς RV | βορείην DRSV || 13 οἱ om. C | Ἐρυ-
 θρῆς T Ἐρυθρῆς καλουμένης M Ald. || 14 δὲ om. R | γένοιτο M Ald. | προσσχόν-
 τες AB προσσχόντες CTMP || 15 γένοίαιτο CTMP | τὸν om. DRSV | ἀμμήτον AM
 Ald. cf. Antiatt. || 16 δ' om. C || 17 Ἡρακλῆας M Ald. || 18 δὴ om. PDRSV |
 τὴν om. DRSV || 20 ἐπὶ R | Τεάσπειος RSV || 22 ἐπιτέλεσε RV || 23 Μεγαβύζου
 ABCTMPRSV | παρθένον ἐβιάσατο DRSV || 24 αὐτοῦ om. C

ὑπὸ Ξέρξῳ βασιλέως ἢ μήτηρ τοῦ Σατάσπεος ἐοῦσα Δαρτείου ἀδελφεῇ
 παρητήσατο φᾶσά οἱ αὐτὴ μέσω ζημῆν ἐπιθήσειν ἢ περ ἐκείνων. Λιβύην
 γάρ οἱ ἀνάγκη ἔσεσθαι περιπλῶειν, ἐς δ' ἂν ἀπίκηται περιπλέων αὐτὴν
 ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον. συγχωρήσαντος δὲ Ξέρξῳ ἐπὶ τούτοις ὁ Σατά-
 5 σπης ἀπικόμενος ἐς Αἴγυπτον καὶ λαβὼν νέα τε καὶ ναύτας παρὰ τούτων
 ἔπλεε ἐπὶ Ἡρακλέας στήλας, διεκπλώσας δὲ καὶ κάμψας τὸ ἀκρωτήριον 4
 τῆς Λιβύης, τῷ οὐνομα Σολόεις ἐστὶ, ἔπλεε πρὸς μεσαμβρίην, περήσας δὲ
 θάλασσαν πολλὴν ἐν πολλοῖσι μῆσι, ἐπεῖτε τοῦ πλεῦνος αἰεὶ ἔδεε, ἀπο-
 στρέψας ὀπίσω ἀπέπλεε ἐς Αἴγυπτον. ἐκ δὲ ταύτης ἀπικόμενος παρὰ 5
 10 βασιλέα Ξέρξεα ἔλεγε σφεας τὰ προσωτάτω ἀνθρώπους μικροὺς παρα-
 πλέειν ἐσθῆτι φοινικίῃ διαχρεωμένους, οἱ ὅκως σφεῖς καταγοῖατο τῇ
 νηὶ, φεύγεσκον πρὸς τὰ ὄρεα καταλείποντες τὰς πόλεις. αὐτοὶ δὲ ἀδικέειν
 οὐδὲν [ἐσιόντες, βρωτὰ δὲ μούνα ἐξ αὐτῶν λαμβάνειν. τοῦ δὲ μὴ περιπλῶ- 6
 σαι Λιβύην παντελῶς αἴτιον τόδε ἐλέγετο]· τὸ πλοῖον τὸ πρόσω οὐ δυνατόν
 15 ἔτι εἶναι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχεσθαι. Ξέρξης δὲ οὐ οἱ συγγνώσκων λέ-
 γειν ἀληθέα, οὐκ ἐπιτελέσαντά γε τὸν προκείμενον ἀεθλον ἀνεσκολόπισε
 τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν. τούτου δὲ τοῦ Σατάσπεος εὐνοῦχος ἀπέδρη 7
 ἐς Σάμον, ἐπεῖτε ἐπύθετο τάχιστα τὸν δεσπότηα τετελευτηκότα, ἔχων
 χρήματα μεγάλα, τὰ Σάμιος ἀνὴρ κατέσχε, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα
 20 ἐκὼν ἐπιλήσομαι.

AB C TM P(p) DR SV

16 s. Thom. Mag. 120 (s. v. ἐπίτιμος) Ἡρόδοτος ἐν τῇ δ'· ἀνεσκολόπισε — ἐπιτιμῶν

1 βασιλέως C | Σατάσπεως D Σατάσπης M Σατανάσπεος V | οὐσα ABCT ||
 2 παρητήσατο DRV, v. gramm. meam 151 || 3 περιπλῶειν C περιπλέειν M |
 ἀπίκηται ABCTM || 3–4 ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον περιπλέων αὐτὴν M || 4 Σατάσπης M
 Ald. || 6 ἐπὶ παρ' ABCTM | ἀκρωτήριον BD¹ || 7 Σολόεις M Ald. | μεσαμβρίην
 AB | περήσας A^{ac} πῆσας C || μῆνεσι(ν) DRSV | πλέονος AB¹ || 10 Ξέρξην
 ABCTM | σφῆας] φᾶς ABCTMP, cf. gramm. meam 105 s.; accusativi σφῆας cum
 infinitivo παραπλέειν constructio infinitivo cum nominativo coniuncto (αὐτοὶ ἀδι-
 κέειν 12) ea de causa continuatur, quod pronomen αὐτοῦς reflexiva vi carens, si in
 accusativo casu esset positum, ad 'parvos homines' fuisset referendum | προσώ-
 τατα (ut vid.) SV || 11 φοινικίῃ D | χρεωμένους DRSV χρεομένους Pp | σφίσι D ||
 12 οὐρεα ABCTMPD² | καταλείποντες PRSV λείποντες ABCTM | πόλεις BCT
 πόλιας MPDRSV || 13 ἐσιόντες — 14 ἐλέγετο seclui haec iudicans posteriore
 aetate esse inserta, ut τὸ ἀδικεῖν (quod 'iniuria per nefas commissa, scil. erga par-
 vos homines' intellegebatur) explicaretur, at ἀδικεῖν hic 'iusto imperio minus ob-
 temperare' significat, cuius rei excusatio 'vis maior' (οὐ δυνατόν) affertur; inter-
 polationem comprobare videntur etiam aliquae a dialecto abhorrentes formae in
 codd. transmissae | ἐσιόντες p σίνοντες ABCTMP^{ms} | βρωτὰ πρόβατα P^{ms}p
 DRSV | αὐτέων PDRSV || 14 ἐλέγετο ABCMP^cp ἔλεγε P^{ac} cett. | τό² om. M ||
 15 ἔτι εἶναι] ἔτι ABCTM ἔστιν εἶναι RSV | ἐνίσχεσθαι MR | οἱ οὐ PDRSV
 λέγειν om. M || 16 γε Reiske τε codd. || 17 Σατανάσπεος V || 20 ἐπιλήθομαι
 ABCTM

- 44 Τῆς δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη, ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμὸν — ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται — τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι, τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοί, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστανε τὴν ἀληθείην ἐρεῖν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα
- 2 Καρυανδέα. οἱ δὲ ὁρμηθέντες ἐκ Κασπατύρον τε πόλιος καὶ τῆς Πακτινῆς γῆς ἔπλεον κατὰ ποταμὸν πρὸς ἥῳ τε καὶ ἡλίον ἀνατολὰς ἐς θάλασσαν, διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἐσπέρην πλέοντες τριηκοστῷ μῆνι ἀπικνέονται ἐς τοῦτον τὸν χῶρον, ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας, τοὺς πρό- 5
- 3 τερον εἶπα, ἀπέστειλε περιπλῶειν Λιβύην. μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας Ἰνδοὺς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος καὶ τῇ θαλάσῃ ταύτῃ ἐχράτο. οὕτως 10 καὶ τῆς Ἀσίας πλὴν τὰ πρὸς ἡλίον ἀνίσχοντα τὰ ἄλλα ἀνεύρεται ὅμοια παρεχομένη τῇ Λιβύῃ.
- 45 Ἡ δὲ Εὐρώπῃ πρὸς οὐδαμῶν φανερὴ ἐστὶ γινωσκομένη οὔτε τὰ πρὸς ἡλίον ἀνατέλλοντα οὔτε τὰ πρὸς βορέην, εἰ περὶ οὐτός ἐστι· μήκει δὲ 2 γινώσκεται παρ' ἀμφοτέρας παρήκουσα. οὐδ' ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτεν 15 μὴ ἐούση γῇ οὐνόματα τριφάσια κεῖται ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν, καὶ οὐρίσματα αὐτῇ Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποταμὸς ἐτέθη καὶ Φάσις ὁ Κόλχος (οἱ δὲ Τάναϊν ποταμὸν τὸν Μαιήτην καὶ Πορθμήνια τὰ Κιμμέρια λέγουσι), οὐδὲ τῶν διουρισάντων τὰ οὐνόματα πυνθέσθαι καὶ ὅθεν ἔθεντο τὰς 3 ἐπωνυμίας. ἤδη γὰρ Λιβύῃ μὲν ἐπὶ Λιβύης λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων ἔχειν τὸ οἶνομα γυναικὸς αὐτόχθονος, ἡ δὲ Ἀσίῃ ἐπὶ τῆς Προ-

AB C P(p) TM DR SV

T 15ss. Eust. Dion. 7 Ἡροδότου εἰπόντος, ὅτι τῇ γῇ μιᾷ οὕση τριφάσια κεῖνται ὀνόματα ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν. ib. 270 Ἡρόδοτος φησι τὰ τρία τῆς γῆς τμήματα ἐπωνυμίας ἔχειν γυναικῶν λέγων, ὅτι Λιβύῃ μὲν ἀπὸ Λιβύης λέγεται γυναικὸς αὐτόχθονος, ἡ δὲ Ἀσία ἀπὸ τῆς Προμηθέως μητρὸς ἐπονομάζεται, Λυδοὶ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Ἄττος καλεῖσθαι φασιν αὐτήν, ὅφ' οὐ καὶ ἐν Σάρδεσι φυλὴ τις καλεῖται Ἀσιᾶς· ἡ δὲ Εὐρώπῃ δοκεῖ ἀπὸ τῆς Τυρίας Εὐρώπης λαβεῖν τὸ ὄνομα. Procop. bell. Goth. IV 6 καὶ μοι οὐκ ἀπὸ καιροῦ ἔδοξεν εἶναι αὐτὰ τοῦ Ἡροδότου τὰ γράμματα τῷ λόγῳ ἐνθεῖναι ὥδε πῇ ἔχοντα· οὐδὲ ἔχω — τὰ Κιμμέρια λέγουσιν

2 δς] ὡς RV | πάντων ποταμῶν TMDRSV || 3 ἐσδιδοί RV | πλοίοισι πέμπει TM || 4 ἄλλοισι DRSV | ἀληθείην M Ald. | καί² om. ABC || 5 Καρύρον R Κασπατύρον DSV | Πακτινῆς ABCPT Πλακτινῆς M, cf. III 93, 1 et v. gramm. meam 99s. || πόντον ποταμὸν DRSV | ἡλίον om. M || 7 τριηκοστῷ M || 9 περιπλῶν RV || 10 οὗτος CTM || 11 ἡέλιον DRSV | τὰ om. DRSV || 12 παρεχομένη CTM || 13 δὲ δὴ PDSV || 14 ἡέλιον DRSV | βορέην AB || 15 συμβαλέσθαι C | ἐπ' ὅτεν] ἀπὸ τοῦ Procop. || 16 κέεται CPTDRS καίεται V καίεται Procop. ^{αὐτῇ} κέηται ut vid. M | γυναικῶν om. M || 17 αὐτῇσι DRSV γυναικῶν M αὐτῇ Procop. rell. | ἐτέθη om. SV || 18 ποταμὸν καὶ Μαιῶτιν Procop. || 19 διουρισάντων TM || 20 ἐπωνυμίας A¹ | ἐπὶ ABCP²pT ἀπὸ Eust. P¹ rell. || 21 ἐπὶ ABC P²pT ἀπὸ Eust. P¹ rell.

μηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην. καὶ τούτου μὲν μεταλαμβάνονται τοῦ
 οὐνόματος Ἀνδοὶ φάμενοι ἐπὶ Ἀσίῳ τοῦ Κότυος τοῦ Μάνεω κεκληθῆναι
 τὴν Ἀσίην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς Προμηθέος Ἀσίης, ἐπ' ὅθεν καὶ τὴν ἐν Σάρδισι
 φυλὴν κεκληθῆναι Ἀσιάδα. ἡ δὲ δὴ Εὐρώπη, οὔτε εἰ περιόρουτός ἐστι, γι- 4
 νώσκειται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων, οὔτε ὁκόθεν τὸ οὐνομα ἔλαβε τοῦτο,
 οὔτε ὅστις οἱ ἦν ὁ θέμενος φαίνεται, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Τυρῆς φήσομεν
 Εὐρώπης λαβεῖν τὸ οὐνομα τὴν χώραν· πρότερον δὲ ἦν ἄρα ἀνώνυμος
 ὥσπερ αἱ ἑτεραι. ἀλλ' αὕτη γε ἐκ τῆς Ἀσίης τε φαίνεται ἐοῦσα καὶ οὐκ 5
 ἀπικομένη ἐς τὴν γῆν ταύτην, ἥτις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπη καλεῖται, ἀλλ'
 10 ὅσον ἐκ Φωινίκης ἐς Κρήτην, ἐκ Κρήτης δὲ ἐς Λυκίην. ταῦτα μὲν νῦν
 ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω· τοῖσι γὰρ νομιζομένοισι αὐτῶν χρησόμεθα.

II

Ὁ δὲ Πόντος ὁ Εὐξείνιος, ἐπ' ὃν ἐστρατεύετο ὁ Δαρεῖος, χωρέων πα- 46
 σέων παρέχεται ἔξω τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνεα ἀμαθέστατα· οὔτε γὰρ ἔθνος
 τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης περὶ οὔτε ἄνδρα

AB C TM P(p) DR SV

T 12ss. Eust. Dion. 669 οὗ μέμνηται καὶ Ἡρόδοτος λέγων, ὅτι ὁ Εὐξείνιος πα-
 ρέχεται ἔθνη ἀμαθέστατα, καὶ ἐξ οὐδενὸς τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου ἀνὴρ ἐλλόγιμος λέγε-
 ται παρὲς τοῦ Σκυθικοῦ, ὅθεν ὁ Ἀναχάρσις

2 Eust. Dion. 620 Ἰωνικῶς Ἀσίῳ, ὡς καὶ παρὰ Ἡροδότῳ εὑρεται || 14s. Hero-
 dian. Cram. Anecd. Ox. I 379s. παρέξ· . . . οὐκ ἐστὶ πρόθεσις, ἀλλ' ἐπίρρημα βαρύν-
 τονον, ἀφ' οὗ χωριστικὸν ἐπίρρημα οἱ παρὰ Ἡροδότῳ ἐποίησαν . . . οὕτως ἔχει . . .
 τὸ παρ' Ἡροδότῳ· οὔτε ἄνδρα λόγιον οἶδαμεν γενόμενον παρὲς τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνους
 καὶ Ἀναχάρσις. id. Iliaca pros. ad I 7 (p. 63 Lentz) τὸ παρὲς παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ
 δύο μέρη λόγον ἐστὶ καὶ ἐγκλίνονται αἱ δύο προθέσεις· . . . Τυρανίων δὲ ἐν μέρος
 λόγον ἤκουσεν, ἢ ἢ ἐπίρρημα, καὶ βαρύνει, καὶ ἔχει λόγον ὡς Ἡρόδοτος ἐν δ'· πά-
 ρες τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνεος. id. monad. I 25 (p. 931s. Lentz) πάρες· οὐδὲν εἰς ἐξ ἐπίρ-
 ρημα βαρυνόμενον ἐκ δύο προθέσεων συνεστηκός, ὅπερ καὶ γενικὴ θέλει συντάττε-
 σθαι, ἀλλὰ μόνον τὸ πάρες . . ., ὃν τρόπον καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ ἐφη· πάρες
 τοῦ τε Σκυθικοῦ ἔθνεος

1 γυναικός] cf. Eust. || 2 ονόματος M Ald. | ἐπὶ ABCTP²p ἀπὸ Eust. P¹
 rell. | Ἀσέω TM Ald. | τοῦ Βότυος RSV om. cod. Vat. gr. 122 Valla τοῦ Ἄντος
 Eust. | Μάνεω D | κεκληθῆναι B || 3 ἐπὶ ABCTP²p ἀπὸ Eust. P¹ rell. | ἀπό-
 τεον ABCTMP cf. Eust. | Σάρδι M || 4 φυλακὴν B | καλεῖσθαι M κεκληθῆναι V^c |
 δὴ om. M | οὐδ' ABCTM || 5 Τυρῆς A¹BCTM τ supraser. A² || 7 τῆς χώ-
 ρης C^{ac} || 8 αἱ om. DRSV || 9 τὴν om. PDRSV || 10 καὶ ἐκ Κρήτης M | Λιβύην
 TMSV Λυκίην C^{ac} || 11 αὐτέων MDRSV quod Stein praetulit in ed. in usum
 scholarum confecta ὀνόμασι vel sim. post νομιζομένοισι excidisse et αὐτέων pro
 τῶν γένων dici censens || 12 ad divisionem libri cf. praef. LVII ss. | δ³ om. MPD
 RSV || 12, 13 παρέων παρέχεται A^{ac} corr. A¹ || 13 οὐδὲν TM || 14 προβαλέσθαι V
 παραβαλέσθαι TM Ald.

- λόγιον οἶδαμεν γενόμενον πάρεξ τοῦ Σκνθικοῦ ἔθνεος καὶ Ἀναχάρσιος.
 2 τῷ δὲ Σκνθικῷ γένει ἔν μὲν τὸ μέγιστον τῶν ἀνθρωπηίων πρηγμάτων
 σοφώτατα πάντων ἐξεύρηται, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἄγναι.
 τὸ δὲ μέγιστον οὕτω σφι ἀνεύρηται ὥστε ἀποφνεῖν τε μηδένα ἐπελθόντα
 ἐπὶ σφέας, μὴ βουλομένους τε ἐξευρεθῆναι καταλαβεῖν μὴ οἶον τε εἶναι.
 3 τοῖσι γὰρ μήτε ἄστεα μήτε τείχεα ἢ ἐκτισμένα, ἀλλὰ φερούκοι πάντες
 ἔωσι, ἐόντες ἐπιποτοξόται ζῶντες τε μὴ ἀπ' ἀρότου, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων,
 οἰκήματά τε σφι ἢ ἐπὶ ζευγέων — κῶς οὐκ ἂν εἴσαν οὔτοι ἄμαχοι τε καὶ
 47 ἄποροι προσμίσειν; ἐξεύρηται δὲ σφι ταῦτα τῆς τε γῆς ἐοῦσης ἐπιτη-
 δέης καὶ τῶν ποταμῶν ἐόντων σφι συμμάχων· ἢ τε γὰρ γῆ ἐοῦσα πεδιάς
 αὕτη ποιῶδες τε καὶ ἐνυδρός ἐστι, ποταμοὶ τε δι' αὐτῆς ῥέουσι οὐ πολλῶ
 2 τεῷ ἀριθμὸν ἐλάσσονες τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διωρῶχων. ὅσοι δὲ ὀνομαστοὶ τέ
 εἰσι αὐτῶν καὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης, τούτους ὀνομαστέω· Ἴστρος
 μὲν πεντάστομος, μετὰ δὲ Τύρης τε καὶ Ὑπανίς καὶ Βορυσθένης καὶ Παν-
 τικάκης καὶ Ὑπάκνρις καὶ Γέρρος καὶ Τάναϊς.
 48 ῥέουσι δὲ οὔτοι κατὰ τάδε· Ἴστρος μὲν ἐὼν μέγιστος ποταμῶν πάντων,
 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ἴσος αἰεὶ αὐτὸς ἐωντῷ ῥέει καὶ θέρεος καὶ χειμῶνος,
 πρῶτος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρας τῶν ἐν τῇ Σκνθικῇ ῥέων κατὰ τοιόνδε μέγιστος
 2 γέγονε, ποταμῶν καὶ ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων. εἰσὶ δὲ οἶδε οἱ μέγαν
 αὐτὸν ποιεῦντες· διὰ μὲν γε τῆς Σκνθικῆς χώρας πέντε μόνοι ῥέοντες, τὸν
 20 τε Σκῦθαι Πόρατα καλέουσι, Ἕλληνες δὲ Πυρετόν, καὶ ἄλλος Τιάραντος

AB C TM P(p) DR SV

1 λόγιον ABCTM Herodian. λόγιμον PDRSV ἑλλόγιμον fort. recognoscas ex Eust. | λεγόμενον PDRSV | τοῦ] v. quae ex Herodiano laudavimus, fort. τοῦ τε recognoscendum ex illo, π. μον. λέξ. α' || 4 δὲ om. CDRSV | ἀποφνεῖν M Ald. ἀποφνεῖν PDRSV | ἀπελθόντα DRV || ■ φερούκοι DRSV || 6—7 πάντες ἔωσι ἐόντες 'sed quasi sciuri sunt omnes' (propter pernecitatem eorum dicitur et ad ef-fugiendum agilitatem, pace Schwyzer Gr. Gramm. I 441) | ἐόντες πάντες ἔωσι AB CTMP || 7 ζῶντες PTM ζῶντες C | τε om. ABCTMP | ἄρον P¹DRSV ἀρότρον TM Ald. ἀρότου P²p cett. || ■ προσμίσειν MDRV || 10 σφίσι DRSV | γῆ om. C || 11 πῶδες M Ald. | ἐνυδρός ἐστι D ἐνυδρός RSV || 12 τεῷ] τε AB τι CTM | ὀνομαστοὶ CPDRSV οὐ ὀνομαστοὶ M || 13 αὐτέων M Ald. | πρὸς ποταμῶν ABTM | ὀνομαστέω MDRV || 14 καὶ Ὑπανίς — 15 καὶ Ὑπάκνρις om. M | Παντικάκης A Παντηκάκης D¹ || 15 Γέρρος DRSV | Τάραϊς D || 16 δὲ οὔτοι] γὰρ οἶδε ABCTMP | inter μέγιστος et ποταμῶν lacunam statuerunt Scaliger et Dobraeus in notis Cantabrigiensibus bibl. univ. Oo. I. 59 et Pp. VI. 26 | πάντων ποταμῶν M ποταμῶν πάντων DRSV || 19 ἐσδιδόντων RSV, cf. Kallenberg Progr. Gymn. Freder.-Werd. Berolin. 1884, 24 | δέ] δὴ Stein | οἶδε om. DRSV || 20 ποι-έοντες ABTM | μὲν γε] μὲν V μὲν τοι S | μόνοι Valckenaer μὲν οἱ codd. με-γάλοι Koenio duce Legrand collato 49, 1 || 21 Πόρατα PDRSV | Τισάραντος B¹C Τισαραντός TM Ti in fine versus litteris σα manu poster. additis et *ραντος in initio versus A

καὶ Ἀραρός τε καὶ Νάπαρις καὶ Ὀρδησσός (ὁ μὲν πρῶτος λεχθεὶς τῶν 3
ποταμῶν μέγας καὶ πρὸς ἡῶ ῥέων ἀνακοινοῦται τῷ Ἰστρῷ τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ
δεύτερος λεχθεὶς Τιάραντος πρὸς ἐσπέρην τε μᾶλλον καὶ ἐλάσσων, ὁ δὲ
δὴ Ἀραρός τε καὶ ὁ Νάπαρις καὶ ὁ Ὀρδησσός διὰ μέσον τούτων ῥέοντες
5 ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἰστρὸν)· οὗτοι μὲν αὐθιγενεές Σκυθικοὶ ποταμοὶ 4
συμπληθύνουσι αὐτόν, ἐκ δὲ Ἀγαθόρων Μάρις ποταμὸς ῥέων συμμισγε-
ται τῷ Ἰστρῷ, ἐκ δὲ τοῦ Αἰμον τῶν κορυφῶν τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι 49
ῥέοντες πρὸς βορρὴν ἄνεμον ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἄτλας καὶ Αὔρας καὶ
Τίβησις, διὰ δὲ Θρηκίης καὶ Θρηκίων τῶν Κροβύζων ῥέοντες Ἄθρης καὶ
10 Νόϊας καὶ Ἀρτάνης ἐκδιδοῦσι ἐς τὸν Ἰστρὸν, ἐκ δὲ Παιόνων καὶ ὄρεος
Ῥοδόπης Σκίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἶμον ἐκδιδοῖ ἐς αὐτόν, ἐξ 2
Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων πρὸς βορρὴν ἄνεμον Ἄγγρος ποταμὸς ἐσβάλλει ἐς τὸ πε-
δῖον τὸ Τριβαλλικὸν καὶ ἐς ποταμὸν Βρόγγρον, ὁ δὲ Βρόγγρος ἐς τὸν Ἰστρὸν
(οὕτω ἀμφοτέρους ἐόντας μεγάλους ὁ Ἰστρὸς δέκεται), ἐκ δὲ τῆς κατόπερθε
15 χώρης Ὑμβρικῶν Κάρπις ποταμὸς καὶ ἄλλος Ἄλπις πρὸς βορρὴν ἄνεμον
καὶ οὗτοι ῥέοντες ἐκδιδοῦσι ἐς αὐτόν. ῥέει γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης 3
ὁ Ἰστρὸς, ἀρξάμενος ἐκ Κελτῶν, οἱ ἔσχατοι πρὸς ἡλίον δυσμέων μετὰ
Κύνητας οἰκέουσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ· ῥέων δὲ διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης ἐς
τὰ πλάγια τῆς Σκυθίας ἐσβάλλει. τούτων ὦν τῶν καταλεχθέντων καὶ ἄλλων 50
20 πολλῶν συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ γίνεται ὁ Ἰστρὸς ποταμῶν
μέγιστος, ἐπεὶ ὕδωρ γε ἐν πρὸς ἐν συμβάλλειν ὁ Νεῖλος πλήθει ἀποκρα-

AB C TM P(p) DR SV

T 20s. Eust. Dion. 298: cf. quae ad II 33, ■ sunt laudata

1 καὶ Ἀραρός τε om. R | Ὀρδησσός MDRSV || 2 τῷ Ἰστρῷ ἀνακοινοῦται D | τῷ
Ἰστρῷ ἀνακοινοῦνται R | τῷ Ἰστρῷ ἀνακοινοῦται SV || 3 Τιάραντος PDRSV |
ἐσπέρης ABCTM | τε] τι C | ἐλάσσων D || 4 δ¹ om. RSV | δ²
om. ABCRSV | Ὀρδησσός DRSV | τούτων M Ald. | ῥέοντες] ἰόντες AB
CTM || 5 αὐθιγενεές M | αὐθιγενεές Ald. | αὐθιγενεές V | ποταμοὶ Σκυθι-
κοὶ Pp || 7 κορυφαίων TM Ald. || 8 βορρὴν CTMP | Αὔρας] Ἄρας ut vid. M¹
Ἄρας M² | Αὔρας DRSV || 9 Τίβησις TM Ald. | Θρηκίης C | τῶν om. DR
SV | Κροβύζων ABCT | Ἄθρης M Ald. || 10 Νόης ABCTMP, cf. gramm.
meam 62 | Ἀτάρης CTMP | ἐκδιδοῦσι DRSV | τὸν om. CP | οὔρεος CM
Pp Ald. || 11 Ῥοδόπης SV | Ῥοδόπης T | Κίος ABCTMP, cf. Όσιον nomen
fluminis apud Thuc. II 96, 4 | μέσος ABCT | ἐκδιδοῖ ABTM || 12 βορρὴν
CTMP | ἄνεμος R | Ἄγγρος M | τὸ om. ABCTMP || 13 Τριβαλλικὸν CM | Τρι-
βαλλίων DRSV | Βόγγρον TM, cf. Ἄγγρος (12) | Βόγγρος TM || 14 διαδέκε-
ται M Ald. || 15 Κάρπις DRSV | Ἄλπις ποταμὸς ABCT | βορρὴν CTMP ||
15–16 ῥέοντες ἄνεμον καὶ οὗτοι M Ald. | ἐκδιδοῦσι RSV | δὴ om. MDRSV ||
17 ἔσχατοι om. M | πρὸς A^{2ms} MPDRSV | πρὶν A¹BCT | δυσμέας M Ald. ||
18 τῆς om. ABCTM || 19 Σκυθικῆς DRSV | τούτων DRSV || 21 ἐν πρὸς
haplogr. om. M | ἐπικρατεῖ MPDRSV

- 2 *τέει, ἐς γὰρ δὴ τοῦτον οὔτε ποταμός οὔτε κρήνη οὐδεμία ἐσθιδοῦσα ἐς*
πλήθος οἱ συμβάλλεται. ἴσος δὲ αἰεὶ ῥέει ἐν τε θέρεϊ καὶ χειμῶνι ὁ Ἰστρος
κατὰ τοιοῦνδε τι, ὥς ἐμοὶ δοκέει· τοῦ μὲν χειμῶνός ἐστι, ὅσος περ ἐστὶ,
 3 *ὀλίγῳ τε μέζων τῆς ἐωυτοῦ φύσιος γίνεται· θεται γὰρ ἡ γῆ αἴτη τοῦ χει-*
μῶνος πάμπαν ὀλίγῳ, νικετῶ δὲ τὰ πάντα χροῖται. τοῦ δὲ θέρεος ἡ χιών
 4 *ἢ ἐν τῷ χειμῶνι πεσοῦσα ἐοῦσα ἀμφιλαφῆς τηκομένη πάντοθεν ἐσθιδοῖ*
ἐς τὸν Ἰστρον· αἴτη τε δὴ ἡ χιών ἐσθιδοῦσα ἐς αὐτὸν συμπληθύνει καὶ
 5 *ὄμβροι πολλοὶ τε καὶ λάβροι σὺν αὐτῇ, ὕει γὰρ δὴ τὸ θέρος. ὅσῳ δὲ πλέον*
ἐπ' ἐωυτὸν ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπέλκεται ἐν τῷ θέρεϊ ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, τοσούτῳ
 6 *τὰ συμμισγόμενα τῷ Ἰστροῦ πολλαπλήσιά ἐστι τοῦ θέρεος ἢ περ τοῦ*
 7 *χειμῶνος· ἀντιτιθέμενα δὲ ταῦτα ἀντισήκωσις γίνεται, ὥστε ἴσον μιν*
 8 *αἰεὶ φαίνεσθαι ἐόντα.*
- 51 *Εἰς μὲν δὴ τῶν ποταμῶν τοῖσι Σκύθῃσι ἐστὶ Ἰστρος, μετὰ δὲ τοῦτον*
Τύρης, ὃς ἀπὸ βορρῶν μὲν ἀνέμου ὁρμάται, ἀρχεται δὲ ῥέων ἐκ λίμνης
μεγάλης, ἣ οὐρίζει τὴν τε Σκυθικὴν καὶ τὴν Νευρίδα γῆν· ἐπὶ δὲ τῷ στό-
 12 *ματι αὐτοῦ κατοικηται Ἕλληνες, οἱ Τυρῖται καλέονται.*
- 52 *Τρίτος δὲ Ὑπανὶς ποταμός ὁρμάται μὲν ἐκ τῆς Σκυθικῆς, ῥέει δὲ ἐκ*
λίμνης μεγάλης, τὴν περίεξ νέμονται ἵπποι ἄγριοι λευκοί· καλέεται δὲ ἡ
 13 *λίμνη αὕτη ὀρθῶς Μήτηρ Ὑπάνιος. ἐκ ταύτης ὦν ἀνατέλλων ὁ Ὑπανὶς*
 14 *ποταμός ῥέει ἐπὶ μὲν πέντε ἡμερέων πλὸν βραχὺς καὶ γλυκὺς ἐτι, ἀπὸ δὲ*
 15 *20*

AB C TM P(p) DR SV

T 1 Eust. Dion. 226 ὁ Ἡρόδοτος φύσει μέγαν καὶ αὐτάρκη ἑαυτῷ τὸν Νεῖλον εἶναι
 βούλεται λέγων ὅτι οὔτε κρήνη οὔτε ποταμός τις εἰς αὐτὸν ἐσθιδῶσιν || 17ss. de qui-
 bus capp. 52 et 53 tractat locis et fluminibus Hdt. describit Pompon. Mela cho-
 rogr. II 4—7 hic illic e nostro hauriens. Eust. Dion. 1143 κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ
 Σκυθικὸς ποταμός τις ἐστὶ λεγόμενος Ὑπανὶς, ἀνατέλλων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἧτις λέ-
 γεται Μήτηρ Ὑπάνιος... λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι περίεξ τούτου Σκυθικοῦ τούτου ποτα-
 μῶν νέμονται ἵπποι ἄγριοι λευκοί, καὶ ὅτι κρήνη ἐκδιδῶσιν εἰς αὐτὸν οὕτω πικρά, ὥστε
 κινᾷ τὸν Ὑπανὶν || 19ss. Athen. 43c—d Ἡρόδοτος... ἐν τετάρτῃ τὸν Ὑπανὶν
 φησιν ἀπὸ μὲν τῶν πηγῶν φερόμενον ἐπὶ πέντε ἡμέρας βραχὺν εἶναι καὶ γλυκύν,
 μετὰ δὲ ἄλλων τεσσάρων ἡμερῶν πλὸν πικρὸν γίνεσθαι ἐκδιδούσης εἰς αὐτὸν κρήνης
 τινὸς πικρᾶς. cf. Stein, Vindiciarum Hdt. specimen 18. ad locum se referunt Steph.
 Byz. s. v. Ὑπανὶς et Paus. IV 35, 12 et fortasse Arist. met. II 3 359b 18

1 ἐκθιδοῦσα D¹ A² cf. Eust. || 2 οἱ συμβάλλεται || ἐς συμβάλλεται RSV (e correc-
 tione vocis ἐκθιδοῦσα videtur ortum) συμβάλλεται οἱ T οἱ συμβάλλεται οἱ M
 Ald. | δέ] τε CTM | ῥέειν A^{ac} | καὶ ἐν χειμῶνι DRSV || 4 ὀλίγον S finem vocis
 compendio notat V | μέζω C μείζων DRSV || ■ τὰ om. ABCTMP | χροῖται
 PDRSV || 7 τε δὴ] δὲ C | ἐσθιδοῦσα SV ἐκθιδοῦσα C (quod probat Bredovius),
 cf. Kallenberg Progr. Gymn. Freder. Werd. Berlin. Pasch. 1884, 24 || 8 δὴ
 om. Pp || 10 πολλαπλήσιά PDRSV πολυπλήσιά M | θέρος R || 11 ἀντιθέμε-
 να T | ἀντισήκωσις B | ὥστε] ὥς SV || 12 αἰεὶ om. M || 13 τοῖσι om. ABCTM |
 ὁ Ἰστρος ABCTM || 14 βορέων DRSVM^c | ἔρχεται ABCTP | ῥέειν A || 15 τὴν
 om. ABCTMP | Εὐρίδα D || 16 Τυρῖται MDSV || 17 μὲν om. A || 18 ἡ om. T ||
 20 ἐτι DR ἐστι cett. ex Athenaeo quoque recognoscendum

τούτου πρὸς θαλάσσης τεσσάρων ἡμερέων πλόον πικρὸς δεινῶς· ἐκδιδοῖ ■
 γὰρ ἐς αὐτὸν κρήνη πικρὴ οὕτω δὴ τι ἐοῦσα πικρῇ, ἢ μεγάλῃ σμικρῇ ἐοῦσα
 κινῶ τὸν Ὑπανιν ἐόντα ποταμὸν ἐν ὀλίγοις μέγαν. ἔστι δὲ ἡ κρήνη αὕτη
 ἐν οὖροις χώρης τῆς τε ἀροτήρων Σκυθίων καὶ Ἀλιζώνων· οὐνομα δὲ τῇ
 5 κρήνῃ καὶ τῷ χώρῳ, ὅθεν ῥέει, Σκυθιστὶ μὲν Ἑξαμπαῖος, κατὰ δὲ τὴν
 Ἑλλήνων γλῶσσαν Ἰραὶ ὁδοί. συνάγουσι δὲ τὰ τέματα ὃ τε Τύρης καὶ 4
 ὁ Ὑπανις κατὰ Ἀλιζῶνας· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἀποστρέφας ῥέει ἐκάτερος
 εὐρύων τὸ μέσον.

Τέταρτος δὲ Βορυσθένης ποταμός, ὃς ἐστὶ μέγιστός τε μετὰ Ἰστρον 53
 10 τούτων καὶ πολυαρκέστατος κατὰ γνώμας τὰς ἡμετέρας οὔτι μόνον τῶν
 Σκυθικῶν ποταμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων πλην Νείλου τοῦ
 Αἰγυπτίου, τούτῳ γὰρ οὐκ οἶά τέ ἐστι συμβαλεῖν ἄλλον ποταμὸν· τῶν 2
 δὲ λοιπῶν Βορυσθένης ἐστὶ πολυαρκέστατος, ὃς νομάς τε καλλίστας καὶ
 εὐκομιδεστάτας κτήρεσι παρέχεται ἰχθῆας τε ἀρίστους διακριδὸν καὶ
 15 πλείστους πίνεσθαι τε ἡδιστός ἐστι ῥέει τε καθαρὸς παρὰ θολεροῖσι,
 σπόρος τε παρ' αὐτὸν ἀριστος γίνεταί ποίη τε, τῇ οὐ σπείρεται ἡ χώρα,
 βαθυτάτη. ἄλλες τε ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ αὐτόματοι πηγγννται ἄπλετοι· 3
 κήτεά τε μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, παρέχεται ταριχεύειν,
 ἄλλα τε πολλὰ θωνμάσαι ἄξια. μέχρι μὲν νυν Γερρέων χώρου, ἐς τὸν 4

AB C TM P(p) DR SV

T 9–18 Eust. Dion. 311 Ἡρόδοτος . . . περὶ τούτων τῶν ποταμῶν φησιν, ὅτι ὁ
 μὲν Βορυσθένης μέγιστος καὶ πολυαρκέστατος τῶν Σκυθικῶν ποταμῶν καὶ πίνεσθαι
 ἡδιστος, ῥέων καλὸς παρὰ θολεροῖς. πηγγννται δὲ καὶ ἄλλες παρὰ τῷ στόματι αὐτοῦ
 αὐτόματοι, καὶ κήτη ἀνάκανθα μεγάλα ταριχεύειν παρέχει, ἃ καλοῦσιν ἀντακαίους.
 ὁ δὲ Παντικάπης ἀπὸ βορρᾶ ῥέων ἐν τῷ τέλει συμμίσγεται τῷ Βορυσθένει. τὸ δὲ
 μεταξὺ τούτων τῶν ποταμῶν νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι

1 τεσσάρων MV | πικρὸς δεινῶς M πικρὸς αἰνῶς DS πικρὸς αἰνῶς RV ||
 2 οὕτω — πικρῇ haplogr. om. B | μεγάλῃ AB | σμικρῇ (π erasum) A μικρῇ T ||
 4 Ἀλιζώνων A^cR Ἀλαζώνων D^cS Ἀλαζόνων A^cD^c cett. || ■ ὅθεν ῥέει τῷ χώρῳ
 ABCTMP | Ἀμαξάμπαιος A Ἀμαξάμπιος BM Ald. Ἀμοξάνπαιος C Ἀμαξά-
 πιος T || 7 Ἀλιζόνας A^c Ἀλάζονας vel Ἀλαζόνας A^cBCTM Ἀλάζονας vel Ἀλα-
 ζῶνας DRSV | ἐκάτερος ῥέει ABCTMP || ■ ὁ Βορυσθένης M Ald. | ὃς haplogr.
 om. ABCTM | μέγιστός γε AB^cC τε μέγιστος PDRV om. TM || 10 τούτων
 TM || 11 πάντων ABCTM || 12 συμβαλέειν CTM συμβάλλειν PDRSV || 14 εὐκο-
 μιδεστάτας P^{ms}pDRSV | ἰχθῆς DRSV, v. gramm. meam 78 | καὶ om. ABCTM ||
 16 αὐτῶν D || 17 ἄλλ' ἐστὶ RV | στόμα B | αὐτόματοι om. M || 18 κήτεά τε] κάτω
 ἂ τε DRSV cf. Eust. | κήτεα — καλέουσι om. M | παρέχεται (pass.) ταριχεύ-
 εις scripsi Eustathio duce παρέχεται εἰς ταριχεύειν ABCTM παρέχεται ἐς
 ταριχεύειν cett. || 19 θωνμάσαι DRSV | ἄξιον D | Γερρέων ABCTP Γερρέον
 (ou in lit.) M Γερρέον Ald. Γέρρον τε DRS Γέρρον τε V Γέρρον edd. pluri-
 mae

τεσσέρων καὶ δέκα ἡμερέων πλόος ἐστί, γινώσκεται ῥέων ἀπὸ βορέω
 ἀνέμον, τὸ δὲ κατώπερθε δι' ὧν ῥέει ἀνθρώπων, οὐδεὶς ἔχει φράσαι, φαί-
 νεται δὲ ῥέων δι' ἐρήμιον ἐς τῶν γεωργῶν τῶν Σκυθῶν τὴν χώραν.
 5 οὔτοι γὰρ οἱ Σκύθαι παρ' αὐτὸν ἐπὶ δέκα ἡμερέων πλόον νέμονται. μούνον
 δὲ τούτου τοῦ ποταμοῦ καὶ Νεῖλον οὐκ ἔχω φράσαι τὰς πηγὰς, δοκέω δέ,
 οὐδὲ οὐδεὶς Ἑλλήνων. ἀγχοῦ τε δὴ θαλάσσης ὁ Βορυσθένης ῥέων γίνεται
 6 καὶ οἱ συμμίσγεται ὁ Ὑπανις ἐς τὸντὸ τέλος ἐκδιδοῦς. τὸ δὲ μεταξὺ
 τῶν ποταμῶν τούτων ἐὼν ἔμβολον τῆς χώρας Ἰππόλεω Ἀκρη καλεῖται,
 ἐν δὲ αὐτῷ ἱρὸν Μητροῦς ἐνίδρυσται· πέρην δὲ τοῦ ἱροῦ ἐπὶ τῷ Ὑπάνι Βο-
 54 ρυσθενεῖται κατοικῆνται. ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τούτων τῶν ποταμῶν.

Μετὰ δὲ τούτους πέμπτος ποταμὸς ἄλλος, τῷ ὄνομα Παντικάπης·
 ῥέει μὲν [γὰρ] καὶ οὗτος ἀπὸ βορέω τε καὶ ἐκ λίμνης, καὶ τὸ μεταξὺ
 τούτου τε καὶ τοῦ Βορυσθέneos νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι, ἐκδιδοὶ
 δὲ ἐς τὴν Ὑλαίην, παραμεινόμενος δὲ ταύτην τῷ Βορυσθενεῖ συμμίσγε-
 ται.

55 Ἐκτος δὲ Ὑπάκυρις ποταμὸς, ὃς ὀρμαῖται μὲν ἐκ λίμνης, διὰ μέσων δὲ
 τῶν νομάδων Σκυθῶν ῥέων ἐκδιδοὶ κατὰ Καρκινίτιν πόλιν ἐς δεξιὴν
 ἀπέργων τὴν τε Ὑλαίην καὶ τὸν Ἀχιλλῆιον δρόμον καλεόμενον.

56 Ἐβδομος δὲ Γέροος ποταμὸς ἀπέσχισται μὲν ἀπὸ τοῦ Βορυσθέneos κατὰ
 τοῦτο τῆς χώρας, ἐς δὲ γινώσκεται ὁ Βορυσθένης. ἀπέσχισται μὲν νῦν ἐκ
 20 τούτου τοῦ χώρου, ὄνομα δ' ἔχει, τὸ περὶ ὃ χώρος αὐτός, Γέροος, ῥέων
 δὲ ἐς θάλασσαν οὐρίζει τὴν τε τῶν νομάδων χώραν καὶ τὴν τῶν Βασιληίων
 Σκυθῶν, ἐκδιδοὶ δὲ ἐς τὸν Ὑπάκυριν.

AB C TM P(p) DR SV

T 5 Eust. Dion. 226 ἰστέον ὅτι Ἡρόδοτος λέγει τοῦ Νεῖλου τὰς πηγὰς μὴ γινώσκε-
 σθαι. διὸ οὐδὲ αὐτὸς ἔχει φράσαι τοῦτον τὰς πηγὰς· δοκῶ δὲ φησιν ὅτι (codd. plur.)
 οὐδὲ οὐδεὶς τῶν (codd. plur.) Ἑλλήνων

1 τεσσέρων καὶ δέκα scripsi Reitzium secutus τεσσαράκοντα CTMRSV τεσε-
 ράκοντα cett. *quadraginta dierum iter Mela* (prisca iam similitudo spectanda est
 signorum numeralium IΔ et M) || 3 τῶν² om. DRSV || 4 πλοῦν M | μόνον R ||
 5 τοῦ om. ABCTM || οὐδὲ om. RSV ὅτι οὐδὲ Eust. || 7 Ὑσπανις RV | ἐς
 τῶντὸ τέλος 'in idem (i. e. in eundem locum) denique (i. e. in fine)' ἐς τὸ ἔλος
 ABCTM | μεταξὺ δὲ PDRSV || 8 ἐὼν A^{ac} | Ἰππολέων ABTM || 9 αὐτῷ τὸ
 SV | Δήμητρος PMDRSV A^{ms} (man. post.) | ἐπὶ Valekenarium secutae edd.
 ὑπὸ codd. | Βορυσθενεῖται ABCTMP || 11 ἄλλος ποταμὸς M || 12 μὲν γὰρ δὲ PD
 RSV γὰρ del. Stein | καὶ² om. ABCTM || 13 τε om. B || 14 παραμεινόμενος DR
 SV | Βορυσθενί RSV || 16 Ὑπάκαρις ABTM Ὑπάκις C || 17 Καρκίνιον AB
 CTM || 18 Ἀχιλλεῖον Pp | καλεόμενον δρόμον M Ald. || 19 Γέροος V Γέροοντος C |
 μὲν δὲ T | τοῦ om. D || 21 ὄνομα B | Γέροος V^{ac} || 22 δὲ om. RV | εἰς RSV |
 οὐρίζει M Ald. || 23 Ὑπάκαριν TM Ald. Ἀπάκυριν RSV

Ὀρδοος δὲ δὴ Τάναϊς ποταμός, ὃς ῥέει τἀνέκαθεν ἐκ λίμνης μεγάλης 57
 ὁρμώμενος, ἐκδίδοι δὲ ἐς μέζω ἐτι λίμνην καλεομένην Μαιῶτιν, ἣ οὐρίζει
 Σκύθας τε τοὺς βασιληῖους καὶ Σαυρομάτας. ἐς δὲ Τάναϊν τοῦτον ἄλλος
 ποταμός ἐσβάλλει, τῷ οὐνόμα ἐστι Ὑργις. τοῖσι μὲν δὴ ὀνομαστοῖσι 58
 5 ποταμοῖσι οὕτω δὴ τι οἱ Σκύθαι ἐσκενδάται· τοῖσι δὲ κτήρεσι ποίη ἣ
 ἀναφρομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ ἐστι ἐπιχολωτάτη πασέων ποιέων, τῶν ἡμεῖς
 ἴδμεν· ἀνοιγομένοισι δὲ τοῖσι κτήρεσι ἐστι σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο
 οὕτως ἔχει. τὰ μὲν δὴ μέγιστα οὕτω σφι εὐπορά ἐστι, τὰ δὲ λοιπὰ νόμαια 59
 κατὰ τάδε σφι διάκειται.

10 Θεοὺς δὲ μόνους τοῦσδε ἱλάσκονται· Ἰστίην μὲν μάλιστα, ἐπὶ δὲ Δία
 τε καὶ Γῆν νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι γυναῖκα, μετὰ δὲ τούτους
 Ἀπόλλωνα τε καὶ οὐρανίην Ἀφροδίτην καὶ Ἥρακλέα καὶ Ἄρεα. τούτους
 μὲν πάντες Σκύθαι νενομίκασιν, οἱ δὲ βασιλεῖοι Σκύθαι καὶ τῷ Ποσει-
 δέωνι θύουσι. οὐνομάζεται δὲ Σκυθιστὶ Ἰστίη μὲν Ταβιτί, Ζεὺς δὲ ὀρ- 2

AB C TM P(p) DR SV

T 1s. Arrian. anab. III 30 ἄλλος δὲ ἂν εἴη Τάναϊς, ὑπὲρ ὅτου λέγει Ἡρόδοτος
 ὁ λογοποιὸς ὀρδοον εἶναι τῶν ποταμῶν τῶν Σκυθικῶν Τάναϊν καὶ ῥέειν μὲν ἐκ λί-
 μνης μεγάλης ἀνίσχοντα, ἐκδιδόναι δὲ ἐς μεζῶ ἐτι λίμνην τὴν καλουμένην Μαιῶτιν.
 Eust. Dion. 14 τοῦ . . . Ταναΐδος ἄλλοι μὲν φασιν . . . , Ἡρόδοτος δὲ ἐκ λίμνης μεγά-
 λης αὐτὸν λέγει εἰς λίμνην ἐτι μεζῶνα τὴν Μαιῶτιν εἰσβάλλειν λέγων καὶ ὅτι (86, 4)
 ἡ Μαιῶτις οὐ πολὺ ἐλάττων τοῦ Πόντου ἐστὶ λεγομένη, φησί, καὶ μήτηρ τοῦ Πόν-
 του || 14 – p. 384, ■ Orig. c. Cels. VI 39 εἰτ' ἐκτίθεται ἀπὸ Ἡροδότου λαβὼν, ὥς τὸν
 μὲν Ἀπόλλωνα Γοργόσυρον καλοῦσιν Σκύθαι, τὸν δὲ Ποσειδῶνα Θαυμάσαδα, τὴν δ'
 Ἀφροδίτην Ἀργίμπασαν, Ἑστίαν δὲ Ταβιτί. ad locum se referre videtur Celsus
 ibid. V 41

7 Suid. s. v. ἀνοίγει· ἀνοιγομένοις τοῖς κτήρεσιν ἀντὶ τοῦ σχιζομένοις· Ἡρόδο-
 τος. idem Bekk. Anecd. 406 || 10ss. Eust. II. 978 (ad E 201) ἰστέον . . . ὅτι ὥσπερ
 τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν συνδράζει ἀλλήλοις ὁ μῦθος, . . . καὶ ὁ μὲν ἀρσενικῶς
 προβάλλεται τοῖς ὀνοματοθέταις, ἡ δὲ γῆ οἷα γυνὴ θηλυκῶς σχηματίζεται, ὃ δὴ
 νόημα καὶ εἰς βαρβάρους ἰκνεῖται κατὰ Ἡρόδοτον εἰπόντα, ὅτι Σκύθαι ἱλάσκονται
 Ἰστίαν μὲν μάλιστα, εἴτα Δία καὶ Γῆν νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι γυ-
 ναῖκα

1 δὲ δὴ ABCTMP²pDRSV δὲ P¹ | Τάναος V | τὰ ἀνέκαθεν DRSV || ■ ὁρ-
 μώμενος Pp ὁρμώμενος CTM | Μαιῶτιν Arrian. Eust. || 3 τὸν Τάναϊν DR
 SV || 4 οὐνομαστοῖσι TMP || 5 ποίη ἣ scripsi ποίη PDRSV ἣ ποίη cett. ἣ
 ποίη ἣ Reiskio duce Hude || 6 ἐπιχολωτάτη DRSV χολωτάτη M ἐπιχολω-
 τάτη C | ποιέων om. SV || 8 νόμαια M || 9 διάκειται AB κέεται D διαέεται
 cett. || 10 δὲ¹ μὲν TPDRSV | ἱλάσκονται R | ἐπὶ δὲ¹ cf. Eust. || 11 τε om. AB
 CTMP Eust. | τοῦ Διὸς εἶναι γυναῖκα τὴν Γῆν M || 12 Ἥρακλέα καὶ Ἄρεα C
 Ἄρεα καὶ Ἥρακλέα PDRSV || 13 οἱ Σκύθαι TM Ald. | οἱ δὲ καλεόμενοι βασι-
 λεῖοι ABCTM | Ποσειδέωνι RV || 14 ὀνομάζονται DRSV οὐνομάζονται Pp |
 ταβιστι M | ὀρθώτατα T

- θότατα κατὰ γνώμην γε τὴν ἐμὴν καλεόμενος Παπαῖος, Γῇ δὲ Ἀπία, Ἀπόλλων δὲ Οἰτόσυρος, οὐρανὴ δὲ Ἀφροδίτῃ Ἀριμήασα, Ποσειδέων δὲ Θαγίμασάδας. ἀγάλματα δὲ καὶ βωμοὺς καὶ νηοὺς οὐ νομίζουσι ποιέειν
 60 πλὴν Ἄρη, τούτῳ δὲ νομίζουσι. θυσίῃ δὲ ἡ αὐτὴ πᾶσι κατέστηκε περὶ πάντα τὰ ἱερά ὁμοίως ἐρδομένη ὧδε· τὸ μὲν ἱερίον αὐτὸ ἐμπεποδισμένον τοὺς 5 ἐμπροσθίους πόδας ἔστηκε, ὁ δὲ θύων ὀπισθε τοῦ κτήνεος ἐστεῶς σπάσας τὴν ἀρχὴν τοῦ στρόφου καταβάλλει μιν, πίπτοντος δὲ τοῦ ἱερίου ἐπικαλέει τὸν θεόν, τῷ ἂν θύῃ, καὶ ἔπειτα βρόχῳ περὶ ὧν ἔβαλε τὸν αὐχένα, σκυταλίδα δὲ ἐμβαλὼν περιάγει καὶ ἀποπνίγει οὔτε πῦρ ἀνακαύσας οὔτε καταρξάμενος οὔτ' ἐπιστείσας· ἀποπνίξας δὲ καὶ ἀποδείρας τράπεται 10 πρὸς ἔφησιν. τῆς δὲ γῆς τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς ἀξύνλον ἐούσης ὧδέ σφι ἐς τὴν ἔφησιν τῶν κρεῶν ἐξέυρηται. ἔπειδ' ἀποδείρωσι τὰ ἱερία, γυμνοῦσι τὰ ὀστέα τῶν κρεῶν· ἔπειτα δὲ ἐσβάλλουσι, ἣν μὲν τύχωσι ἔχοντες, <ἐς> λέβητας ἐπιχωρίους — μάλιστα Λεσβίοισι κρητῆρσι προσεικέλους, χω- 15 ρίς ἢ ὅτι πολλῶ μέζονας — ἐς τούτους ἐσβαλόντες ἔφρουσι ὑποκαλόντες τὰ 15

AB C TM P(p) DR SV

1 Eust. II. 565 (ad E 408) ὀνοματοποιεῖται . . . τὸ 'καππάζειν' καὶ δηλοῖ τὸ βρε-
 φικῶς προσφθέγγεσθαι τὸν πατέρα· ἐκ δὲ τῆς λέξεως ταύτης καὶ ὁ πάππος . . .
 αὐτὸς ὁ πατήρ . . . ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον . . . Ἡροδότου τὸ 'καλεῖται Ζεὺς ὑπὸ Σκυ-
 θῶν ὀρθότατα Παπαῖος' || 2 Hes. Γοιτόσυρον· τὸν Ἀπόλλωνα Σκάθαι. id. Ἀριμη-
 σαν· Ὀδρανίαν Ἀφροδίτην, ὑπὸ Σκυθῶν || 7 Λέξ. στρόφος· τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν
 (στρόφιον, ὃ ἐστίν add. Lexx. seriatim conser.) ἔρεον. Phot. στρόφισ· πανοῦργος
 (στροφιοπανοῦργος ser.). <στρόφον> τὸν δεσμὸν Ἡροδότος

1 κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην M | γε ABCP²p τε T om. P¹ cett. | Ἀπὶ PDRSV ||
 ■ Γοιτόσυρος olim scriptum fuisse ex Hesychii Γοιτόσυρος recognoscitur (v. gramm.
 meam 24 et cf. Kallenberg Progr. gymn. Freder.-Werder. Berolin. Pasch. 1884,
 17ss.), cf. Celsum | Ἀριμήασα scripsi Hesychio nixus, cuius Ἀριμηάσα ex Ἀρι-
 μηάσα similiter ac illud Γοιτόσυρος ex Γοιτόσυρος iudico esse ortum, necnon ea de
 causa quod Hdt. codicum librarii variis modis illam veram sed difficillimam lec-
 tionem Graecis nominibus voluissent adaequare scribentes Ἀρίπασα AB
 CT Ἀρίπασα M Ἀριμήπασα PDRV^{ac} Cels. Ἀριμήπασα SV^c || 3 Θαγίμασάδας
 Stein Hude Θαγίμασάδα (quod fort. acc. forma est) Cels. Θαγίμασά PDRSV
 Θαγίμασάδας ABCT Θαγίμασάδης M Ald. | οὐνομάζουσι CP¹ οὐ νομίζουσι P²p
 cett. || 4 ἡ αὐτὴ πᾶσα PDRSV πᾶσι ἡ αὐτὴ M || 5—6 τοὺς δύο πόδας τοὺς ἐμ-
 σῶς

προσθίους p Ald. || ■ ἔστηκώς M || 7 ἐπικαλέειν C || 8 τῷ θεῷ TM | ᾧ M |
 θύοι M | περιων D¹SV περιών M Ald. | ἔβαλλε TD || 9 καὶ πνίγει D om. RSV ||
 10 κατενξάμενος PDRSV | ἐπιστείρας M || 11 πρὸς| περὶ M | αἰνῶς| δεινῶς M
 ai in litt. A || 12 ἐφένθηται M | ἐπειδ' ἂν ABCTM | ἀπογυμνοῦσι M || 13 δὲ
 om. ABCTM | ἦν| εἰ M || 14 ἐς suppl. Gronovius | Λεβίοισι AB¹ Χλεσβίοισι
 (quod ex obelo anteposito iudico natum) RV, Athen. XI 486 confert Wesseling |
 προσεικέλους — 15 ἔφρουσι om. C || 15 μείζονας ABV | ἐσβάλλοντες ABCTMP
 βάλλοντες R βάλλοντες SV | ὑποκέοντες ARS¹V litterae ε litt. ai supraser.
 man. post. A

ὁστέα τῶν ἰρηνίων· ἦν δὲ μή σφι παρῇ ὁ λέβης, οἱ δὲ ἐς τὰς γαστέρας τῶν ἰρηνίων ἐμβαλόντες τὰ κρέα πάντα καὶ παραμίξαντες ὕδωρ ὑποκαίονσι τὰ ὁστέα. τὰ δὲ αἰθεται κάλλιστα, αἱ δὲ γαστέρες χωρέουσι εὐπετέως τὰ 2 κρέα ἐπιλωμένα τῶν ὁστέων, καὶ οὕτω βοῦς τε ἐπ' αὐτῶν ἐξέψει καὶ 5 τᾶλλα ἰρηνία ἐωυτὸ ἑκάστον· ἐπεὶ δὲ ἐψηθῇ τὰ κρέα, ὁ θύσας τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγχχνων ἀπαρξάμενος ὁρᾷται ἐς τὸ ἔμπροσθε. θύουσι δὲ καὶ τὰ ἄλλα πρόβατα καὶ ἵππους μάλιστα.

Τοῖσι μὲν δὴ ἄλλοισι τῶν θεῶν οὕτω θύουσι καὶ ταῦτα τῶν κτηνέων, τῷ 62 δὲ δὴ Ἀρη ὧδε· κατὰ νομοὺς ἑκάστοισι τῶρχαῖον ἰδρυταὶ σφι Ἀρεος ἰρὸν 10 τοιόνδε· φρυγάνων φάκελοι συννεύεται ὅσον τ' ἐπὶ σταδίων τρεῖς μῆκος καὶ εὖρος, ὕψος δὲ ἔλασσον. ἄνω δὲ τούτου τετράγωνον ἄπεδον πεποιήται, καὶ τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν ἐπιβατόν· ἔτεος 2 δὲ ἑκάστον ἀμάξας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπινέουσι φρυγάνων, ὑπο- νοστέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χειμῶνων. ἐπὶ τούτου δὴ τοῦ σηκοῦ ἀκινάκης 15 σιδήρεος ἰδρυταὶ ἀρχαῖος ἑκάστοισι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ τοῦ Ἀρεος τὸ ἄγαλμα. τούτῳ δὲ τῷ ἀκινάκῃ θυσίας ἐπετελοῦς προσάγουσι προβάτων καὶ

AB C TM P(p) DR SV

6s. Eust. Od. 1649 (ad κ 85) μῆλα καλοῦνται καὶ πρόβατα... Πίνδαρος... τὰς τοῦ Διομήδους ἵππους 'πρόβατα' καλεῖ, ἐθέλει δὲ τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ θύουσι — μάλιστα. Antiattic. Bekk. Anecd. 112 πρόβατα· πάντα τὰ τετράποδα, Ἡρόδοτος τετάρτῳ || 10 Eust. Il. 689 (ad H 428) ἐστὶ... 'νώ' τὸ 'σωρεύω' καὶ ἀναδιπλασιασμῷ 'νανῶ' καὶ τροπῇ 'νηνῶ', ἐξ οὗ τὸ 'ἐπενήνεον'· ἡ δὲ λέξις καὶ παρὰ Ἡρο- δότῳ ἐν τῷ συννεύεται φρυγάνων φάκελλοι. Et. M. 599, 22ss. ἐστὶ... 'νώ' ῥήμα· ... ἐξ οὗ γίνεται ἰωνικῶς 'νεύεται'· φρυγάνων φάκελοι συννεύεται. idem fere in Crameri Anecd. Oxon. I 300

1 ὁστέα TM | τῶν ἰρηνίων — γαστέρας haplogr. om. M | ὁ om. MPDRSV | εἰς T || ἐμβαλόντες D ἐσβαλόντες PRV ἐσβάλλοντες cett. | ὑποκαίονσι RV || 4 ἐπιλωμένων DRSV | ἐπ' αὐτῶν scripsi (i. e. ἐπὶ τῶν ὁστέων, quae sequitur voce ἐωυτὸ ad boves et ad ceteras victimas identidem spectante) ἐπ' αὐτὸν C ἐωυτὸν (quod ex ἐπ'αὐτῶν potuit nasci) PDRSV ἐαυτὸν cett. | ἔπει M || 5 τὰ ἄλλα DR SV | ἐωυτὸ M || θύουσι — ἄλλοισι om. C || 7 τᾶλλα vel τᾶλλα DRSV | καὶ ἵππους | ἵππους δὲ Eust. || 8 τοῖς AB | ταῦτα | τὰ ἄλλα DSV τᾶλλα πρόβατα R || 9 δὴ om. ABCTMP | Ἀρηι D | ὧδε κατὰ νόμους ABT κατὰ νόμους ὧδε sine distinctione M | ἑκάστους Legrand; codicum lectionem conservavi etsi ἑκάστοις... σφι minime placet | τῶρχαῖον scripsi τῶν ἀρχαίων PDRSV τῶν ἀρχαίων AB τῶν ἀρχῶν CTM τῶν ἀρχέων (quae vox nihilo magis quam ἀρχῆων 'provinciam' significat neque I 207, 3 quidem duobus locis pro 'satrapia' usurpatur, ad quod accedit ut quoad genus nominis cum ἑκάστοις pessime congruat) Stein Hude | ἐσίδρυται A^c BCTMP ἐσίδρυνται A^c ἐνίδρυται Stein, cf. Kallenberg Progr. Gymn. Freder.-Werd. Berolin. Pasch. 1884, 26 | Ἀρεος CM Ἀρεος S || 10 φάκελ- λοι Eust. | συννεύεται A^c CTMP¹ p, corr. A¹ συννέεται S συνέεται RV cf. Et. M., Eust. | τ' om. M || 10–11 εὖρος καὶ μῆκος M || 11 ἄνω M | ἐπίπεδον PD RSV || 14 ἐπὶ ἐτι M ὑπὸ DRSV | δὲ R | σηκοῦ ὄγκου PDRSV, cf. p. 386, 5 || 15 Ἀρεος CM Ἀρεος S

- 3 ἵππων (καὶ δὴ καὶ τοῖσδ' ἔτι πλέω θύουσι ἢ τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι), ὅσους
 δ' ἂν τῶν πολεμίων ζωγρήσωσι, ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἄνδρα ἓνα θύουσι
 τρόπον οὗ τῷ αὐτῷ, ᾧ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλὰ ἑτεροῖω· ἔπειτα γὰρ οἶνον
 ἐπισπείωσι κατὰ τῶν κεφαλῶν, ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγρος
 καὶ ἔπειτα ἀνενείκοντες ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων καταχέουσι τὸ
 4 αἷμα τοῦ ἀκινάκεος. ἄνω μὲν δὴ φορέουσι τοῦτο, κάτω δὲ παρὰ τὸ ἱρὸν
 ποιεῦσι τάδε· τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν τοὺς δεξιὸν ὤμους πάντας
 ἀποταμόντες σὺν τῇσι χερσὶ ἐς τὸν ἥερα ἰεῖσι καὶ ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα
 ἀπέρξαντες ἱεῖα ἀπαλλάσσονται· χεῖρ δὲ τῇ ἂν πέση, κέεται καὶ χωρὶς
 ὁ νεκρός.
- 63 Θυσίαι μὲν νῦν αὐταῖ σφι κατεστέασι· οὓσι δὲ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι οὐδὲ
 64 τρέφειν ἐν τῇ χώρῃ τὸ παράπαν θέλουσι. τὰ δ' ἐς πόλεμον ἔχοντα ὧδε σφι
 διακέεται· ἔπειτα τὸν πρῶτον ἄνδρα καταβάλλῃ ἀνῆρ Σκύθης, τοῦ αἵματος
 ἐμπίνει· ὅσους δ' ἂν φονεύσῃ ἐν τῇ μάχῃ, τούτων τὰς κεφαλὰς ἀποφέρει
 τῷ βασιλεῖ· ἀπενείκας μὲν γὰρ κεφαλὴν τῆς ληΐης μεταλαμβάνει, τὴν ἂν
 2 λάβωσι, μὴ ἐνείκας δὲ οὐ. ἀποδεῖραι δὲ αὐτὴν τρόπον τοιῷδε· περιταμόν
 κύκλῳ περὶ τὰ ὦτα καὶ λαβόμενος τῆς κεφαλῆς ἐκσεῖ, μετὰ δὲ σαρκίσας
 βοὸς πλευρῇ δέψει τῇσι χερσὶ, ὀργάσας δὲ αὐτὸ ἅτε χειρὸμακτρον ἔκτηται,
 ἐκ δὲ χαλινῶν τοῦ ἵππου, τὸν αὐτὸς ἐλαύνει, ἐκ τούτου ἐξάπτει καὶ ἀγάλλ
 20 λεται· ὅς γὰρ ἂν πλεῖστα χειρὸμακτρα ἔχῃ, ἀνὴρ ἄριστος οὗτος κέκριται.

AB C TM P(p) DR SV

“Ὅσους δ' ἂν ζωγρήσουσιν οἱ Σκύθαι, ἀπὸ τῶν — θύουσι (62, 3) et Τάδε
 ἐς πόλεμον — τῷ βασιλεῖ (64, 1)· πολλοὶ δὲ (64, 3) — ποιεῦσι τάδε (65, 1)
 exc. b

17 Poll. II 233 Ἡρόδοτος... ‘σαρκίσαι’ τὸ τοῦ δέρματος τὴν σάρκα ἀφελεῖν ||
 18 Λέξ. ὀργίσας· μαλάξας. Hes. Phot. Suid. ὀργάσας· μαλάξας

1 καὶ² om. TMR || 2 δ' ἂν om. Pp | δ' secl. Bekker Stein Hude | ἄνδρα ἓνα |
 ἄνδρα ABCTMP (ex ἄνδρα α' ortum, v. gramm. meam 20) || 3 οὐ τῷ | τοιουτῷ B |
 ᾧ Struwio duce secl. Stein Hude, sed cf. κατὰ τωδὸ δ καὶ... I 1, 3 | τὰ ἄλλα
 πρόβατα D | οἶον TM || 4 κεφαλαίων CRV | σφάζουσι D σφάζουσι RV σφάζαν
 τες S || 6 κινάκεος R | φορέουσι | ἀνεφέρουσι D ἀναφέρουσι RSV | ταῦτα DRSV ||
 8 ἀποτάμοντες PDRSV | ἐς τὸν om. R | διεῖσι M¹ | τὰλλα DRSV || 9 ἐπάρξαν
 τες DRSV ἀπάρξαντες Pp | κέεται AB κείται DRSV || 11 ὅς* D || 13 διακέα
 ται ABC | καταλάβῃ b || 14 πίνει M || 15 γὰρ om. SV | λείψ DRSV || 16 ἀπο
 δεῖραι DR ἀποφέρει SV | δέ² | τε DRSV || 17 ἐξείει A'BTMP ἐξήει C ἐκ
 σεῖει A^{2mg} cett. || 18 δερεῖ ABCp δέρεῖ P ἐρεῖ TM | ὀργίσας AB¹CTM^{ac}P
 Lexx. ὀργήσας RSV ὀργάσας Hes., Phot., Suid. A man. post. B²M^cD rell. |
 χειρὸμακτρον ABC || 19 τῶν χαλινῶν PRSV | τὸν ἂν αὐτὸς ἐλαύνει C^{ac} τὸν ἂν
 αὐτὸς ἐλαύνῃ Pp | τούτων Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 ||
 20 πλεῖστα] πλεῖστα δέρματα ABCTMP | χειρὸμακτρα ABCD¹ | ἔχει BD¹
 ἔχει Mp Ald.

πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποδαρμάτων καὶ χλαίνας ἐφέννυσθαι ποιεῦσι 3
 συρράπτοντες κατὰ περ βαίτας· πολλοὶ δὲ ἀνδρῶν ἐχθρῶν τὰς δεξιὰς
 χεῖρας νεκρῶν ἐόντων ἀποδεύραντες αὐτοῖσι ὄνυξι καλύπτρας τῶν φαρε-
 τρέων ποιεῦνται· δέρμα δὲ ἀνθρώπου καὶ παχὺ καὶ λαμπρὸν ἦν ἄρα,
 5 σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι. πολλοὶ δὲ καὶ ὄλους 4
 ἀνδρας ἐκδεύραντες καὶ διατείναντες ἐπὶ ξύλων ἐπ' ἵππων περιφέρουσι.
 ταῦτα μὲν δὴ οὕτω σφι νερόμισται, αὐτὰς δὲ τὰς κεφαλὰς, οὗτι πάντων 65
 ἀλλὰ τῶν ἐχθίστων, ποιεῦσι τάδε· ἀποπρίσας ἕκαστος πᾶν τὸ ἐνεργε τῶν
 ὀφρῶν ἐκκαθαίρει, καὶ ἦν μὲν ἡ πένης, ὁ δὲ ἔξωθεν ὠμοβοέην μούνην
 10 περιτεῖνας οὕτω χρᾶται, ἦν δὲ ἡ πλούσιος, τὴν μὲν ὠμοβοέην περιτείνει,
 ἔσωθεν δὲ καταχρυσώσας οὕτω χρᾶται ποτηρίῳ. ποιεῦσι δὲ τοῦτο καὶ 2
 ἐκ τῶν οἰκῆων, ἦν σφι διάφοροι γένονται καὶ ἦν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ
 παρὰ τῷ βασιλεί. ξείνων δὲ οἱ ἐλθόντων, τῶν ἂν λόγον ποιῆται, τὰς
 κεφαλὰς ταύτας παραφέρει καὶ ἐπιλέγει, ὥς οἱ ἐόντες οἰκῆοι πόλεμον
 15 προσεδήκαντο καὶ σφρων αὐτὸς ἐπεκράτησε, ταύτην ἀνδραγαθίην λέ-
 γοντες. ἀπαξ δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἕκαστον ὁ νομάρχης ἕκαστος ἐν τῷ ἐωντοῦ 66
 νομῷ κίρνεται κρητῆρα οἶνον, ἀπ' οὗ πίνουσι τῶν Σκυθῶν τοῖσι ἂν ἄν-
 δρες ἀραιρημένοι ἔωσι· τοῖσι δ' ἂν μὴ κατεργασμένον ἢ τοῦτο, οὗ γέγονται
 τοῦ οἶνου τούτου, ἀλλ' ἡτιμωμένοι ἀποκαθέσται, ὄνειδος δὲ σφί ἐστι

ABCTM P(p) DR SV, ad quos usque ad ποιεῦσι τάδε (65, 1) accedit b
 Σχολ. 64, 3 (ad βαίτας) διφθέρας B³

19 Eust. II. 234 (ad B 340) τὸ 'γενοῖατο' ὡς καὶ . . . τὸ 'ἐφθίατο' ἀντὶ τοῦ 'γέ-
 νοιτο' καὶ 'ἐφθιτω' Ἰωνικὰ ἐστὶ, . . . μυρία δὲ καὶ ἕτερα τοιαυτὰ εἰσιν· ὅλως γὰρ
 τὰ διὰ τοῦ αἵται καὶ αἵτο τρίτα παθητικά πληθυντικά Ἰωνικοῦ εἰς σχηματισμοῦ,

1 αὐτέων M Ald. | ἀποδεύμάτων CTMPA^{2ms} | ἐφέννυσθαι scripsi varietate lec-
 tionum inductus ἐφέννυσθαι D ἐφέννυσθαι A^{ms} (man. post.) ἐπέννυσθαι ABCT
 ἐπέννυσθαι PRSVb ἐπέννυσθαι M ἐπέννυσθαι Wesselingio duce Hude | ποιεῦσι
 DRSVb || 2 βαίτας | βαίνοντας b || 3 ἀποδεύραντες καὶ διατείναντες MS Ald. | φα-
 ρέτρων D^{ac} || 4 ποιεῦνται M^{ac} ποιεῦνταις R | inter λαμπρὸν et ἦν distinx. M
 λευκό

Ald. || 5 *πάντων D | λαμπρότερον M καὶ λαμπρότατον DRSVb | ταχύτητι M ||
 || καὶ διατείναντες om. C | ἐφ' ἵππων ABCTM || 7 οὕτω σφι | σφι οὕτοι M | οὗτοι M
 Ald. οὐ b || || ἕκαστος del. Stein Krueger sequ. Hude || 9 μούνην M || 10 περιτε-
 νας — ὠμοβοέην haplogr. om. C | ἡ om. PDRSV del. Hude Legrand || 11 περι-
 χρυσώσας ABCTM | ποιεῦσι PDRSV πολλοὶ M | τούτω R || 12 οἰκείων V^c |
 γίνονται ABCTM | ἡν² ἦν τις M Ald. || 13 ποιῆται CTMP ποιεῖται SV || 14 οἰ-
 κείοι V || 15 προσεδήκαντο P²pDRSV | ταύτην τὴν SV | ἀνδραθίαν M | λέγεται
 PDRSV || 16 δὲ καὶ τοῦ R | ἕκαστον οὐνομάρχης M Ald. | αὐτοῦ C ἐναντὶ AB
 αὐτῷ TM ἐναντὶ Ald. || 17 κρητῆρα TV | ἀπ' οὗ v. gramm.
 meam 38 | τοῖσι | ὅσοι DRS ὅσοι V | ἂν ἄνδρες Schweighauser, sequ. edd. ἄν-
 δρες ex haplogr. ABCTMP δὴ ἄνδρες (ΔΗ sine dubio pro AN lectum, cf. 68, 2)
 DRSV | ἄνδρες πολέμοι (quod explicationis causa censeo additum, cf. p. 388, 1)
 ABCTMP || 18 ἀναιρημένοι A²CPD | ἰωσι TM || 19 ἀποκαθέσται ABCTMP
 ἀποκαθέσται Eust. rell.

μέγιστον τοῦτο· ὅσοι δὲ ἂν αὐτῶν καὶ κάρτα πολλοὺς ἄνδρας ἀραιρηκότες
ἔωσι, οὗτοι δὲ σύνδου κύλικας ἔχοντες πίνουσι ὁμοῦ.

- 67 Μάντιες δὲ Σκυθῶν εἰσι πολλοί, οἱ μαντεύονται ῥάβδοις ἰτείνῃσι
πολλῇσι ὧδε· ἐπεὰν φακέλους ῥάβδων μεγάλους ἐνείκωνται, θέντες
χαμαὶ διεξελίσσουσι αὐτούς, καὶ ἐπὶ μίαν ἐκάστην ῥάβδον τιθέντες θε- 5
σπίζουσι ἅμα τε λέγοντες ταῦτα συνειλέουσι τὰς ῥάβδους ὀπίσω καὶ
2 αὐτὶς κατὰ μίαν συντιθεῖσι. αὕτη μὲν σφι ἡ μαντικὴ πατρώη ἐστί, οἱ δὲ
Ἐναρῆες οἱ ἀνδρόγυνοι τὴν Ἀφροδίτην σφι λέγουσι μαντικὴν δοῦναι. φι-
λόρης ὧν φλοιῷ μαντεύονται· ἐπεὰν τὴν φιλόρην τρίχα σχίσῃ, διαπλέκων
68 ἐν τοῖσι δακτύλοις τοῖσι ἑνωτοῦ καὶ διαλύων χοῦ. ἐπεὰν δὲ βασιλεὺς ὁ 10
Σκυθῶν κάμῃ, μεταπέμπεται τῶν μαντίων ἄνδρας τρεῖς τοὺς εὐδοκι-
μέοντας μάλιστα, οἱ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ μαντεύονται· καὶ λέγουσιν οὗτοι
ὥς τὸ ἐπὶπαν μάλιστα τάδε, ὥς τὰς βασιληίας ἰστίας ἐπιώρρηκε δς καὶ
2 ὅς, λέγοντες τῶν ἀστῶν, τὸν ἂν δὴ λέγωσι. τὰς δὲ βασιληίας ἰστίας νόμος
Σκύθῃσι τὰ μάλιστα ἐστὶ ὁμνῦναι τότε, ἐπεὰν τὸν μέγιστον ὄρκον ἐθέ- 15

AB C TM P(p) DR SV

T 1s. Pomp. Mela Chorogr. II 1, 12 ad locum spectat necnon ad cap. 70

ὁποῖον καὶ τὸ 'λελάχεται' καὶ . . . παρ' Ἡροδότῳ τὸ ἐσσεάχαι (VII 62, 2; 70, 2; 73; 86, 1. 2) ἀντὶ τοῦ 'ὀπλισμένοι ἦσαν' καὶ τὰς κνήμας ῥάκεσι κατείλχαι (VII 76) καὶ τὰς κεφαλὰς εἰλίχαι (VII 90). ὥσαύτως καὶ τὰ κατὰ πλεονασμὸν τῆς δα συλλαβῆς, οἷον τὸ . . . ἐσταλάδατο κατὰ Ἡρόδοτον (VII 90), καὶ τὰ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ᾤ καὶ διάλυσιν τοῦ παραλήγοντος ἢ εἰς ἑ καὶ ᾠ· οὕτω γοῦν Ἡρόδοτος δίχα πολλῶν ἐτέρων καὶ ἀποκαθάται φησι καὶ εἰρέεται (IV 181, 1, VII 81) ἀντὶ τοῦ 'εἰρην- ταί' καὶ ὑμνέεται (V 67, 1) καὶ ἐκτέατο (apud nostrum ἐκτέαται exstat IV 23, 5; 174, VI 52, 1, VII 176, 4 et ἐκτρητο II 108, 4, V 90, 2) ἀντὶ τοῦ 'ἐκέκτρητο' καὶ ἐτιμέατο (ἐτετιμέατο VI 124, 1)· οἷς ὅμοια καὶ ἐν ὀνόμασι παρ' αὐτῷ τὸ 'Ἀρισταγόρην, Ἀρισταγόρεα' (cf. V 33, 1) καὶ 'Καμβύσεα' καὶ 'Μιλτιάδεα'. καὶ ἐν τούτοις γὰρ τὸ ἡ διαλέται, ἀτέρχεται δὲ τὸ ἐπαγόμενον ᾤ . . . Ἡρόδοτος δὲ καὶ στρατεύεσθαι ὀρμέεται (V 121) φησὶ καὶ ἀγωνίδαται (IX 26, 7) καὶ παρεσκευάδατο (V 65, 1, IX 100, 1)

8 Λέξ. ἐνάριες· οἱ ὀπλῖται. Greg. Cor. 145 ἐνάριες οἱ ὀπλῖται παρ' αὐτοῖς ὀνομάζονται | Λέξ. ἀνδρόγυνος· ἀνανδρος καὶ ἐρμαφρόδιτος. Hes. ἀνδρόγυνος· ὁ ἐρμαφρόδιτος καὶ ὁ ἀσθενὴς ἦγονν ὁ ἀνίσχυρος. Suid. ἀνδρόγυνος· ὁ Διόνυσος . . . ἢ ἀνανδρος καὶ ἐρμαφρόδιτος

1 τοῦτον (ν eras.) A | ἂν om. ABCTM | ἀναιρηκότες A²CPD || 3 ἰτείνῃσι TM Ald. ἐτείνῃσι SV || 4 φακέλους D^c | μεγάλους ῥάβδων M || 7 μὲν τοι ἡ μαντικὴ πατρώη σφι ἐστί M Ald. || 8 Ἐναρῆες scripsi (cf. I 105, 4) Νάρεες PDRSV Ἐνάριες ABCTM cf. Lexx., Greg. Cor. | καὶ οἱ ABCTM | ἀνδρόγυνοι TM | σφίσι propos. Stein || 9 τρία ABCTP¹ || 10 τοῖσι² om. DRSV || 11 μαντιῶν C μαν-
τεῖων V || 13 ἐστίας C ἰεστίας B¹A obelo signatum ad nihil in mg. spectante A (v. praef. XXVII) | ἐπιώρρηκε(ν) MSV || 14 δὴ om. TMP¹ hab. P²p cett. || 15 ἐστὶ τὰ μάλιστα M | ὁμνῦναι — ἐθέλωσι haplogr. om. MP^t hab. P^mp cett. |
θέλωσι DRSV

λωσι δμνύναι. αὐτίκα δὲ διαλελαμμένος ἄγεται οὗτος, τὸν ἂν δὴ φῶσι
 ἐπιορκῆσαι, ἀπιγμένον δὲ ἐλέγχουσι οἱ μάντιες, ὡς ἐπιορκήσας φαίνεται
 ἐν τῇ μαντικῇ τὰς βασιλείας ἰστίας καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει ὁ βασιλεὺς·
 ὁ δὲ ἀρνέεται οὐ φάμενος ἐπιορκῆσαι καὶ δεινολογέεται. ἀρνεομένου δὲ 3
 5 τούτου ὁ βασιλεὺς μεταπέμπεται ἄλλους διπλησίους μάντιας, καὶ ἦν μὲν
 καὶ οὗτοι ἐσορῶντες ἐς τὴν μαντικὴν καταδήσῃσι ἐπιορκῆσαι, τοῦ δὲ
 ἰδέως τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ
 10 πρῶτοι τῶν μαντίων· ἦν δὲ οἱ ἐπελθόντες μάντιες ἀπολύσῃσι, ἄλλοι 4
 πάρεσι μάντιες καὶ μάλα ἄλλοι· ἦν ὧν οἱ πλεῖντες τὸν ἄνθρωπον ἀπολύ-
 15 σῃσι, δέδοκται τοῖσι πρῶτοις τῶν μαντίων αὐτοῖσι ἀπόλλυσθαι. ἀπολ- 69
 λῦσι δὲ αὐτοὺς τοιῷδε τρόπῳ· ἐπεὰν ἄμαξαν καμάρης φρυγάνων πλήσῃσι
 καὶ ὑποζεύξῃσι βοῦς, ἐμποδίσαντες τοὺς μάντιας καὶ χεῖρας ὀπίσω δῆσαν-
 τες καὶ στομῶσαντες κατειργνῷσι ἐς μέσα τὰ φρύγανα, ὑποπρήσαντες δὲ
 αὐτὰ ἀπιεῖσι φοβήσαντες τοὺς βοῦς. πολλοὶ μὲν δὴ συγκατακαίονται τοῖσι 2
 15 μάντισι βόες, πολλοὶ δὲ περικεκαυμένοι ἀποφεύγουσι, ἐπεὰν αὐτῶν ὁ
 ὄνμος κατακαυθῇ· κατακαίουσι δὲ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ καὶ δι' ἄλλας
 αἰτίας τοὺς μάντιας ψευδομάντιας καλέοντες. τοὺς δ' ἂν ἀποκτείνῃ βασι- 3
 20 λεύς, τούτων οὐδὲ τοὺς παῖδας λείπει, ἀλλὰ πάντα τὰ ἔρσена κτείνει, τὰ
 δὲ θήλεα οὐκ ἀδικέει.
 20 Ὅρκια δὲ ποιεῦνται Σκύθαι ὧδε, πρὸς τοὺς ἂν ποιεῶνται· ἐς κύλικα με- 70
 γάλην κεραμίνην οἶνον ἐγχέαντες αἷμα συμμίσγουσι τῶν τὸ δοκίον ταμνο-
 μένων τύφαντες ὀπεατῇ, ἐπιτάμνοντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώματος καὶ

AB C TM P(p) DR SV

4 Poll. II 124 εἰρηκεν ... δεινολογεῖται Ἡρόδοτος || 11 Hes. καμάρης· δέσμη
 (huc refert Weber PhW 1934, 1068ss.) || 21 Poll. X 190 Ἡρόδοτος ... καὶ κερα-
 μίνην (κεραμετήν, κεραμητήν vv. ll.) κύλικα ἔφη

1 διαλελαμμένος MRSV | ἄγεται om. DRSV | ἂν δὴ] ἂν DRSV ex haplogr.
 maiusculorum || 4 δεινολογέεται R δεινολογέεται (alt. o ex s corr.) V | ἀρνεομέ-
 νου R || 5 μὲν] μιν vel μὲν μιν propos. Schweighauser || 6 ἐσορέ*οντες M ἐσορέ-
 ωντες Ald. | καταδήσῃσι A | ἐπιορκῆσαι D¹RV || 8 μαντήϊων T μαντείϊων V |
 ἦν] καὶ ἦν AB¹CT || 10 τοῖς DRV | μαντήϊων D μαντείϊων V | ἀπόλλυσσι V
 ἀπόλλουσι R (ἀπολλῦσι olim scriptum fuisse ἀπολλύνουσι notans recognosci pot-
 est) || 11 δὲ MP^{ms}pDRSV δῆτα P¹ cett. | τρόπῳ τοιῷδε ABCT | καμάρης
 om. ABCT cf. Hes. || 12 ἐμποδίσαντες T ἐμπεδίσαντες M Ald. || 13 κατειργνῷσι
 κατατείνουσι DRSV || 14 συγκατακείονται R || 15 αὐτέων M Ald. || 16 κατακαίουσι R
 κατακαίονουσι V || 17 καλέουσι C | ἀποκτείνου M Ald. || 18 ἔρσena RV || 20 ποιεῦ-
 νται] ποιεόνται B | τοὺς] οὐς M om. SV || 21 κεραμίνην] cf. Poll. | ἐγχέαντες B
 ἐσχέαντες DRSV | τὰ δοκία MPDRSV || 22 ὀπεατῇ scripsi 'terebam, subulam'
 intelligens (cf. φρεατία ad φρέαρ) υπέατη AB ἐπεατῇ C ὀπεατῇ T ὀπεατῇ
 ἢ PDRSV expunxit M | ἐπιταμόντες MD²RSV | μικρὸν ABCT

ἔπειτα ἀποβάφαντες ἐς τὴν κόλिका ἀκινάκην καὶ οἰστοὺς καὶ σάγαριν καὶ ἀκόντιον· ἔπειτ' ἀνὰ ταῦτα ποιήσωσι, κατεύχονται πολλὰ καὶ ἔπειτα ἀποπίνουσι αὐτοὶ τε οἱ τὸ ὄρκιον ποιέμενοι καὶ τῶν ἐπομένων οἱ πλείστου ἄξιοι.

- 71 Ταφαὶ δὲ τῶν βασιλέων ἐν Γέροισι εἰσι, ἐς δ' ὁ Βορυσθένης ἐστὶ προσ- 5
πλωτός. ἐνθάδε, ἔπειτ' ἀποθάνῃ ὁ βασιλεύς, ὄρυγμα γῆς μέγα
ὀρύσσουσι τετράγωνον, ἔτοιμον δὲ τοῦτο ποιήσαντες ἀναλαμβάνουσι τὸν
νεκρὸν, κατακεκρωμένον μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ νηδὸν ἀνασχισθεῖσαν καὶ
καθαθεῖσαν πλήν κνέρον κεκομμένον καὶ θυμῆματος καὶ σελίνου
σπέρματος καὶ ἀνήσου συνερραμμένην ὀπίσω, καὶ κομίζουσι ἐν ἁμάξῃ 10
2 ἐς ἄλλο ἔθνος. οἳ δὲ ἂν παραδέξονται κομισθέντα τὸν νεκρὸν, ποιεῖσι, τὰ
περ' οἱ Βασιλῆιοι Σκόθαι· τοῦ ὧτός ἀποτάμνονται, τρίχας περικείρονται,
βραχίονας περιτάμνονται, μέτωπον καὶ ὄνα καταμύσσονται, διὰ τῆς
3 ἀριστερῆς χειρὸς οἰστοὺς διαβυνέονται, ἐνθεῦτεν δὲ κομίζουσι ἐν τῇ
ἁμάξῃ τοῦ βασιλέως τὸν νέκυν ἐς ἄλλο ἔθνος, τῶν ἄρχουσι· οἳ δὲ σφι 15
ἐπονται, ἐς τοὺς πρότερον ἦλθον. ἔπειτ' ἀνὰ πάντας περιέλθωσι τὸν νεκρὸν
κομίζοντες, ἐν Γέροισι ἔσχατα κατοικημένοι εἰσι τῶν ἐθνέων, τῶν
4 ἄρχουσι, καὶ ἐν τῇσι ταφῇσι. καὶ ἔπειτα, ἔπειτ' ἐθώσι τὸν νέκυν ἐν τῇσι
θήκησι ἐπὶ στιβάδος, παρατήξαντες αἰχμὰς ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ νεκροῦ
ξύλα ὑπερτείνουσι καὶ ἔπειτα ῥυτὶ καταστεγάζουσι, ἐν δὲ τῇ λοιπῇ εὐρυ- 20
χωρίῃ τῆς θήκης τῶν παλλακέων τε μίαν ἀποπνίξαντες θάπτουσι καὶ τὸν
οἰνοχόον καὶ μάγειρον καὶ ἱπποκόμον καὶ διήκονον καὶ ἀγγελιηφόρον καὶ
ἱππους καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀπαρχὰς καὶ φιάλας χρυσείας· ἀργύρῳ δὲ

AB C TM P(p) DR SV

Ταφαὶ δὲ τῶν (71, 1) — τοὺς βασιλέας θάπτουσι (73, 1) exc. b

T 2—4 Pomp. Mela: v. ad cap. 66

1 ἐς om. B¹ | σάγαριν RSV || 2 καταχεύονται T || ■ μέγα γῆς M || 8 κατα-
κεκρωμένον B κατακεκρωμένον SVb || 9 καθαρίσθειςαν C | θυμῆματος] ἡ D^c
μῆματος A, θν supra lin. add. A man. post. | σελίνου M || 10 σπέρματος om. R |
ἀνήσου M Ald. ἀνήσου SVb | συνερραμμένην A litterae v litt. q suprascr. man.
rec. A συνερραμμένην B συνερραμμένην C συνερραμμένην Vb συνερραμμένην M,
v. gramm. meam 138 (συνεραμμένην olim exstitisse censet Weber Anal. Hdt. 228) |
καὶ² om. ABCTM obelo sign. P hab. p cett. || 11 ποίεουσι MDRSVb || 12 τρίχας —
13 περιτάμνονται haplogr. om. ABCT || 13 τῆς τε MPDRSVb || 14 χερὸς M
Ald. | τῇ om. CMP || 15 τοῦ βασιλέως τὸν νέκυν ἐς ἄλλο ἔθνος D τὸν νέκυν ἐς
ἄλλο ἔθνος C ἐς ἄλλο ἔθνος τὸν νέκυν τοῦ βασιλέως Pp Ald. ἐς ἄλλο ἔθνος τὸν
νεκρὸν τοῦ βασιλέως M || 16 νέκυν ABCT || 17 ἐν Γέροισι] ἐν τε τοῖσι DRSVb ἐν
τε Γέροισι coni. Stein || 17, 18 ὧν ἄρχουσι Mp || 18 καὶ² om. DRSVb || 18, 19 τοῖσι
θήκοις T || 19 στιβά V στιβάδι b | πήξαντες T || 20 ῥίπει ABCP^cpD ῥίπει sub
obelo A^{2ms} || 21 παλλακέων CMRSVb | μίην Mp Ald. | ἀποπνίγουσι θάπτοντες B ||
23 πάντων ABCT

οὐδὲν οὐδὲ χαλκῷ χρέωνται. ταῦτα δὲ ποιήσαντες χοῦσι πάντες χῶμα μέγα 5
 ἀμιλλώμενοι καὶ προθυμώμενοι ὡς μέγιστον ποιῆσαι. ἐνιαυτοῦ δὲ περι- 72
 φερομένου αὐτῆς ποιεῦσι τοιόνδε· λαβόντες τῶν λοιπῶν θεραπόντων τοὺς
 ἐπιτηδεωτάτους (οἱ δὲ εἰσι Σκύθαι ἐγγενεές, οὗτοι γὰρ θεραπεύουσι, τοὺς
 5 ἂν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς κελεύσῃ, ἀργυρώνητοι δὲ οὐκ εἰσὶ σφι θεράποντες),
 τούτων ὧν τῶν διηκόνων ἐπεὰν ἀποπνίξωσιν πεντήκοντα καὶ ἵππους τοὺς 2
 καλλιστεύοντας πεντήκοντα, ἐξελόντες αὐτῶν τὴν κοιλίην καὶ καθήραντες
 ἐμπικλᾶσι ἀχόρων καὶ συρράπτουσι· ἀψίδος δὲ ἡμισυν ἐπὶ δύο ξύλα στή- 3
 σαντες ὑπτιον καὶ τὸ ἕτερον ἡμισυν τῆς ἀψίδος ἐπ’ ἕτερα δύο, καταπήξαν-
 10 τες τρόπῳ τοιούτῳ πολλὰ ταῦτα, ἔπειτα τῶν ἵππων κατὰ μήκεια ξύλα
 παχέα διελάσαντες μέχρι τῶν τραχήλων ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς ἐπὶ τὰς
 ἀψίδας· τῶν δὲ αἱ μὲν πρότεραι ἀψίδες ἐπέχουσι τοὺς ὤμους τῶν ἵππων, 4
 αἱ δὲ ὀπισθε παρὰ τοὺς μηρούς τὰς γαστέρας ὑπολαμβάνουσι, σκέλεα δὲ
 ἀμφοτέρα κατακρέμνεται μετέωρα· χαλινούς δὲ καὶ στόμια ἐμβαλόντες
 15 ἐς τοὺς ἵππους κατατείνουσι ἐς τὸ πρόσθεν αὐτῶν καὶ ἔπειτα ἐκ πασσά-
 λων δέουσι. τῶν δὲ δὴ νεηνίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων τῶν πεντήκοντα, 5
 ἕνα ἕκαστον ἀναβιβάζουσι ἐπὶ τὸν ἵππον ὧδε ἀναβιβάζοντες· ἐπεὰν νε-
 κροῦ ἕκαστον παρὰ τὴν ἀκανθαν ξύλον ὀρθὸν διελάσῃσι μέχρι τοῦ τραχή-
 λου, κάτωθεν δὲ ὑπερέχει τοῦ ξύλου τούτου, τὸ ἐς τόρμον πηγνῶσι τοῦ
 20 ἑτέρου ξύλου τοῦ διὰ τοῦ ἵππου. ἐπιστήσαντες δὲ κύκλῳ τὸ σῆμα ἱππέας
 τοιούτους ἀπελαύνουσι. οὕτω μὲν τοὺς βασιλεῆς θάπτουσι· τοὺς δὲ ἄλλους 73

AB C TM P(p) DR SV, ad quos accedit usque ad θάπτουσι (73, 1) b

19 Λέξ. τόρμον (τόρμιον Lexx. alph. ord. conscr.): τὸ τρῆμα καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό. Suid. τόρμος· ξύλον στρογγύλον ἢ τὸ τρῆμα καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό

1 οὐδὲ ἄλλων ἀπάντων χαλκῷ R | χρέονται Pp | μέγα om. DRSVb obelo
 sign. P hab. p cett. || 2 ἀμιλλώμενοι DRSVb | προθυμώμενοι MV^c b || 4 ἐπι-
 τηδεωτάτους ABT ἐπιτηδεωτάτους CMP | οἱ δέ | οἱ δέοι C | γὰρ δὴ θεραπεύουσι
 DSVb γὰρ εἰσι ** θεραπεύοντες M γὰρ εἰσι θεραπεύοντες Ald. || 7 καλλίστους
 ABCTMP | κοιλίαν RSV | καθάραντες AB || 8 ἐμπικλᾶσι D² | ξύλα δύο p
 ξύλα δύο ἡμισυν M Ald. || 9 ὑπτιον M | ἐπ’ om. ABCT ἐπὶ supra lin. add. A man.
 rec. || 10 καὶ τρόπῳ CT | κατὰ τὰ μήκεια cod. Cantabr. Askewianus καταμήκεια
 CMPp καὶ τὰ μήκεια A¹ B || 11 τραχήλων D¹ | ἀναβιβάζοντα ABCT || 12 πρότε-
 ρον T | ὑπερέχουσι ABCT || 14 κατακρέματα ABCTMP | καὶ χαλινούς B || 15 ἐξ¹
 om. DRSVb | κατατείνουσι Mp || 16 ἀπεπνιγμένων Vb || 17 ἐπ’ ἵππων PDRSVb
 ἐπ’ ἵππων M Ald. || 18 τραχίλον D || 19 δὲ secl. Abicht | τόρμον Lexx. seriatim
 conserr. τόρμιον Lexx. alphab. conserr., Suid. βορμόν (potius quam κορμόν) sub
 obelo in mg. A²; fort. ad Lexx. seriatim conscriptorum exemplum τορμόν ‘foramen
 terebratum’ scribendum et τόρμιον Lexx. alphab. ord. conscriptorum e M maiusculo
 pro NI lecto explicandum, ut ita ‘terebratum’ ab instrumento distinguatur | πη-
 γνῶναι ABCTMP || 20 τοῦ¹ om. ABCT | σπείσαντες DRSVb περιστήσαντες coni.
 Stein στήσαντες coni. Legrand | περὶ τὸ σῆμα coni. Scaliger in notis Cantabr.
 bibl. univ. Nn. V. 26

Σκύθῃ, ἐπεὰν ἀποθάνωσι, περιάγουσι οἱ ἀγχοτάτω προσήκοντες κατὰ
 τοὺς φλους ἐν ἀμάξεισι κειμένους, τῶν δὲ ἕκαστος ὑποδεκόμενος εὐωχέει
 τοὺς τοιμένους καὶ τῷ νεκρῷ ἀπάντων παραπλησίως παρατίθῃσι, ὅσα
 τοῖσι ἴλοισι· ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα οὕτω οἱ ἰδιῶται περιάγονται, ἐπει-
 2 τα θάσσονται. θάψαντες δὲ οἱ Σκύθαι καθαίρονται τρόπῳ τοιῷδε· σμησά-
 5 μνοι ἄς κεφαλὰς καὶ ἐκπλυνάμενοι ποιεῦσι περὶ τὸ σῶμα τάδε· ἐπεὰν
 ξύλα τήσωσι τρία ἐς ἄλληλα κεκλιμένα, περὶ ταῦτα πέλους εἰρωνέους
 περικτενουσι, συμφράξαντες δὲ ὡς μάλιστα λίθους ἐκτύρους διαφανέας
 74 ἐσβάλλουσι ἐς σκάφην κειμένην ἐν μέσῳ τῶν ξύλων τε καὶ τῶν πέλων. ἔστι
 δὲ σφικάνναβις φουμένη ἐν τῇ χώρῃ πλὴν παχύτητος καὶ μεγέθους τῷ 10
 λίνῳ ἑφερεστάτη, ταῦτα δὲ πολλῶ ὑπερφέρει ἢ κάνναβις· αὕτη καὶ
 αὐτομυτὴ καὶ σπειρομένη φύεται, καὶ ἐξ αὐτῆς Θρηϊκῆς μὲν καὶ εἰματο-
 ποιεῦνται τοῖσι λινέοις ὁμοιώτατα. οὐδ' ἂν, ὅστις μὴ κάρτα τρίβων εἴη
 αὐτῆς, λαγνολίη λίνου ἢ καννάβιος ἔστι· ὅς δὲ μὴ εἶδῃ κω τὴν καννάβιδα,
 75 λίνεον οἰκῇσει εἶναι τὸ εἶμα. ταύτης ὧν οἱ Σκύθαι τῆς καννάβιος τὸ σπέρμα 15
 ἐπεὰν ἄβωσι, ὑποδύνουσι ὑπὸ τοὺς πέλους καὶ ἔπειτα ἐπιβάλλουσι τὸ
 σπέρμα ἐπὶ τοὺς διαφανέας λίθους· τῷ πυρὶ τῷδε θυμιᾶται ἐπιβαλλόμενον
 καὶ ἀτρίδα παρέχεται τοσαύτην, ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμία ἂν μιν πυρὴν
 2 ἀποκρατήσῃ. οἱ δὲ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρὶ ὠρύονται· τοῦτό σφι ἀντί

AB CTM P(p) DR SV

T 14 Foll. VII 72 (de linteis vestimentis et ex ἀμοργίδος factis tractans) καὶ ἡ
 κἀναβις ἰὲ δμοῖον ἔστι λίνῳ, μέμνηται δ' αὐτῆς Ἡρόδοτος εἰπὼν λίνου ἢ καννάβειος
 (κανάβειος v. l.) || 18 id. VII 168 βαλανεῖω δ' ἂν καὶ ἡ πυρὶς ἔποιτο, εἰρηκε δ'
 Ἡρόδοτος· πυρὶς Ἑλληνικῇ

1088. Hes. κἀναβις (κἀναμῖς scr.)· Σκυθικὸν θυμιάμα, δ τοιαύτην ἔχει δύναμιν
 ὥστε ἐξικμάζειν πάντα τὸν παρεστώτα· ἔστι δὲ φυτὸν τι λίνῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ
 Θρηϊσσαι ἱμάτια ποιοῦσιν· Ἡρόδοτος· τοῦτον τὸ σπέρμα θυμιῶσιν. Antiatt. Bekk.
 Anecd. 105 κἀναβις· Σοφοκλῆς Θαμύρα, Ἡρόδοτος τετάρτῳ

1 περιάγουσι RV || 2 ἀμάξει A¹ | σι supra lin. add. sec. ut vid. man. A || 3 τῶν
 νεκρῶν C | πάντων DRSV | παραπλησίως παρατίθῃσι] παρατιθεῖ DRSV | ὅσα]
 τῶν καὶ DRSV || 4 τοῖς DRV | τεσσαράκοντα CTMRV || 5 καταίρονται CS ||
 7 εἰρωνέους ABC | εἰρηνέους (εἰ in lit.) D | εἰρωνέους V || 8 ἐκ πυρός MPDRSV ||
 10 κἀναβις T cf. Hes., Antiatt., Poll. | μεγέθους AB || 11 λινέω DRSV | ταύτη
 ABCTMP; ad rectionem verbi ὑπερφέρει cf. VIII 138, 2; 144, 1, IX 96, 2 |
 κἀναβις CTR¹V¹ || 12 εἶματα ποιεῦνται ABCTMP || 13 λινέουσι A¹ | ὁμοιώτα-
 τα D¹ || 14 κανάβιος V cf. Poll. | καναβίδα CV || 15 λίνον DRSV || 16 ὑποβάλλουσι
 CMPDRSV || 17 ἐπὶ] ὑπὸ M | τῷ πυρὶ· τὸ δὲ ABTMDSV τὸ δὲ tantum
 Cobet Hude | θυμιῇται A¹BCTMP | ὑποβαλλόμενον DRSV || 18 οὐδεμία M
 Ald. || 19 ἐπικρατήσῃ M | ἀποκρατήσῃ — πυρὶ haplogr. om. RSV | ὠρύε-
 ται S

λουτροῦ ἐστι, οὐ γὰρ δὴ λούονται ὕδατι τὸ παράπαν τὸ σῶμα. αἱ δὲ γυν- 3
καῖκες αὐτῶν ὕδωρ παραχέουσαι κατασώχουσι περὶ λίθον τρηχὺν τῆς
κυπαρίσσου καὶ κέδρου καὶ λιβάνου ξύλου καὶ ἔπειτα, τὸ κατασώχόμενον
τοῦτο παχὺ ἐόν, καταπλάσσονται πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον· καὶ
5 ἅμα μὲν εὐωδίῃ σφέας ἀπὸ τούτου ἴσχει, ἅμα δὲ ἀπαιρέουσαι τῇ δευτέρῃ
ἡμέρῃ τὴν καταπλαστὴν γίνονται καθαραὶ καὶ λαμπραί.

Ξεινικοῖσι δὲ νομαίοισι καὶ οὗτοι φεύγουσι αἰνῶς χρᾶσθαι, μήτε γέων 76
ἀλλέων, Ἑλληνικοῖσι δὲ καὶ ἥμιστα, ὥς διέδεξαν Ἀνάχαρσις τε καὶ δεύ-
τερα αὐτῆς Σκύλης. τοῦτο μὲν γὰρ Ἀνάχαρσις ἐπεῖτε γῆν πολλὴν θεωρή- 2
σας καὶ ἀποδεξάμενος κατ' αὐτὴν σοφίην πολλὴν ἐκομίζετο ἐς ἡθεα τὰ
10 Σκυθίων, πλέων δὲ δι' Ἑλλησπόντον προσίσχει ἐς Κυζικὸν καὶ – εὗρε γὰρ 3
τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν ἀνάγοντας τοὺς Κυζικηνοὺς δροτὴν κάρτα μεγαλο-
πρεπέως – εὗξατο τῇ Μητρὶ ὁ Ἀνάχαρσις, ἦν σῶς καὶ ὕγιής ἀπονοστήσει
ἐς ἑωυτοῦ, θύσειν τε κατὰ ταῦτά, κατ' ἃ ὦρα τοὺς Κυζικηνοὺς ποιεῦντας,
15 καὶ παννυχίδα στήσιν. ὥς δὲ ἀπύκετο ἐς τὴν Σκυθικὴν, καταδὺς ἐς τὴν 4
καλεομένην Ὑλαίην (ἥ δ' ἔστι μὲν παρὰ τὸν Ἀχιλλεῖον δρόμον, τυγχάνει

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 75, 3 (ad κατασώχουσι) κατατρίβουσι B man. rec. (cf. Lexx.)

2 Λέξ. σῶχουσι· τρίβουσι. Suid. σῶχουσι· τρίβουσιν, Ἡρόδοτος. Hes. σῶχειν·
τρίβειν

1 λούνται CTMP | αἱ δὲ – 4 πρόσωπον distinxi ita intelligens: 'pultem faciunt
(is sensus 'depsendi' glossematis τρίβειν verbo σῶχειν attribuendus est, cf. e. g.
φάρμακον καταπλαστὸν τρίβειν Ar. Pax 16) circa lapidem scabrum aquam affun-
dentes e ligno (genitivus 'partitivus' pro obiecto usurpari nequit, et cf. Kühner-
Gerth I 376) cupressi et cedri et turiferae arboris (scil. mixto) et deinde ea pulte
pingui facta (cuius constructionis in modum accusativi 'absoluti' explicatio, quam
Kühner-Gerth II 90 animo contemplantur, magnopere praefereunda est illi, quae,
quamquam illicitum duplicem accusativi usum supponens difficultatem haud mini-
mam crearet, nihilominus ab eisdem (I 321) proponebatur) totum corpus praeser-
timque faciem oblinunt' || 2 παραχέουσι C προχέουσαι D παρέχουσαι R om. M |
κατασώχουσι M cf. Lexx. | τρηχὺν D¹ τραχὺν M || || λιβανωτοῦ DRSV | τῷ τοι
DR om. SV | κατασώχόμενον M || 4 καὶ καταπλάσσονται ABCT καταπάσσον-
ται M Ald. || 5 εὐωδίῃ A^{ac} εὐωδῆς C εὐώδη DR εὐώδεις SV | ἴσχει ἔχει R ||
6 καταπλαστὴν C (ut vid.) MRS litt. vn ex corr. V || 7 νομίοισι RV | αἰνῶς χρᾶ-
σθαι φεύγουσι PDRSV χρᾶσθαι δεινῶς φεύγουσι M || 7–8 μήτε γέων ἀλλέων
scripsi μήτε γε ὦν ἀλλήλων D μήτι γε ὦν ἀλλήλων cett. μήτε τεῶν ἄλλων conl.
Stein, sequi. Hude μῆ τι γε ἄλλων Hermann || 8 καὶ¹ om. CTMP | ἥμιστα ἥμισα M
quod explicationem censeas, cf. illa Schweighauseri: 'in eandem quidem
sententiam ex nostri sermonis usu μάλιστα exspectasses' | Ἀναχάρσις DRSV ||
9 Σκύλης C Σκυλῆ DRSV || 10 κατ' αὐτὴν κατὰ τὴν B¹ | πολλὴν σοφίην M ||
11 πλέων D | δὲ δι' δι' MP Ald. δ' DSV δὲ R | προϊσχει B¹ προσίχει R ||
12 μεγαλοπρεπέως κάρτα Pp μεγαλοπρεπέα κάρτα M Ald. μεγαλοπρεπέως ABC ||
13 ἤξατο DRSV | ἀπονοστήσει C || 14 ἐς ἕως T | θύσει C | κατ' ἃ κατὰ B² C
TM κατὰ τὰ PDSV om. R | ὦρα C || 15 ἀπύκετο RV

δὲ πᾶσα ἐοῦσα δενδρέων παντοίων πλῆη) — ἐς ταύτην δὴ καταδὺς ὁ Ἀνάχα-
 ρις τὴν ὁρτὴν ἐπετέλεε πᾶσαν τῇ θεῷ τύμπανόν τε ἔχων καὶ ἐκδυσάμενος
 5 ἀγάλματα. καὶ τῶν τις Σκνθέων καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῦντα
 ἐσήμηνε τῷ βασιλεῖ Σαυλίῳ· ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπικόμενος ὡς εἶδε τὸν
 Ἀνάχαρσιν ποιεῦντα ταῦτα, τοξεύσας αὐτὸν ἀπέκτεινε. καὶ νῦν ἦν τις 5
 εἰρηται περὶ Ἀναχάρσιος, οὗ φασὶ μιν Σκνθὰι γινώσκειν, διὰ τοῦτο, ὅτι
 6 ἐξεδήμησέ τε ἐς τὴν Ἑλλάδα καὶ ξενικοῖσι ἔθεσι διεχρήσατο. ὡς δ' ἐγὼ
 ἤκουσα Τύμνεω τοῦ Ἀριαπίθεος, ἐπίτροπον εἶναι αὐτὸν Ἰδανθύρσον, τοῦ
 Σκνθέων βασιλέως πάτρων, παῖδα δὲ εἶναι Γνούρου τοῦ Λύκου τοῦ
 Παργαπίθεος· εἰ ὦν ταύτης ἦν τῆς οἰκίης ὁ Ἀνάχαρσις, ἔστω ὑπὸ τοῦ 10
 ἀδελφιδεοῦ ἀποθανόν (Ἰδανθύρσος γὰρ ἦν παῖς Σαυλίου, Σαῦλιος δὲ ἦν
 77 ὁ ἀποκτείνας Ἀνάχαρσιν). καίτοι τινὰ ἤδη ἤκουσα λόγον ἄλλον ὑπὸ
 Πελοποννησίων λεγόμενον, ὡς ὑπὸ τοῦ Σκνθέων βασιλέως Ἀνάχαρσις
 ἀποπεμφθεὶς τῆς Ἑλλάδος μαθητὴς γένοιτο, ὅπισω τε ἀπονοστήσας φαίη
 πρὸς τὸν ἀποπέμψαντα Ἑλλήνας πάντας ἀσχόλους εἶναι ἐς πᾶσαν σοφίην 15
 πλὴν Λακεδαιμονίων, τοῦτοισι δ' εἶναι μόννοισι σωφρόνως δοῦναι τε καὶ
 ■ δέξασθαι λόγον. ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπ' αὐτῶν Ἑλ-

AB C TM P(p) DR SV

68. Lex. Vind. 50 διεχρήσατο ἀντὶ τοῦ 'ἐφόρνευσε' καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς 'ἐχρήσατο'.
 ὅτι ἐξεδήμησέ τε — διεχρήσατο || 17 Eust. Od. 1594 (ad θ 251) τὸ . . . παῖσατε
 ἀντὶ τοῦ 'παῖζατε'. . . ἢ δὲ χρήσις τοῦ τοιοῦτον 'παῖσαι' (a verbo παίζειν potius
 quam a παίειν) καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος· οὗτος μὲν — ὑπὸ
 'Ἑλλήνων' τινὲς δὲ τὸ 'παῖσατε' ἀντὶ τοῦ 'τῆρατε'

1 πάντα R | δὴ] δὲ ABC || 2 ἐπετέλεσε πᾶσαν C πᾶσαν ἐπετέλεε PDRSV
 πᾶσαν ἐπιτέλει (c¹ in lit.) M | ἐκδυσάμενος MRV^{ac} || 3 τις τῶν MPDRSV ||
 4 ἐσήμηνε T | Σαυλαίῳ DRSV (e Σαυλαίῳ ortum, cf. lin. 11) || 5 ἀπέκτεινε αὐ-
 τὸν M || 7 τις R Lex. Vind. | ξενικοῖσι Lex. Vind. | ἤθεσι DRSV || 8 Τύμνεω
 MSV τοῦ νεῶ ABCT | Παργαπίθεος PDRSV Παργαπίθεος M | ἐπίτροπον
 CTMP | quod ad distinctionem attinet, Σκνθέων βασιλεύς (9) est Σαῦλιος intelli-
 gendus (cf. lin. 4) | Ἰδανθύρσον T^m Ald. Ἰδανθύρσον DRSV || ■ βασιλέως CTD |
 Γνούρου D || 10 Παργαπαιθέος (va eras.) A Παργαπίθεος MPDRSV | οὖν M |
 τῆς οἰκίης — 11 δὲ ἦν haplogr. om. RSV | ὅ om. MPDS | ἔστω temptavi pro
 ἴστω codd. 'concedi potest a fratris nepote esse occisum' (nihil huc spectare mihi
 videtur ille Pausaniae locus I 6, 8 ἴστω κεκτημένος a compluribus commentato-
 ribus explicationis causa laudatus) | ὑπὸ] ἀπὸ T Ald. || 11 ἀδελφεοῦ CMD¹ quod
 recepp. alii Valla duce (ἀδελφιδεόν credo vel de aliquo consanguinitate fere aliqua
 propinquo posse dici vel nepotem quoque fratris designare) | Ἰδανθύρσος ABC
 T^m Ἰδανθύρος D | Σαναίον Σανάιος D || 12 ὅ om. ABCT || 13 Πελοποννησίων
 D¹ RV | τῶν ABC | βασιλέως C || 15 ἐς] πρὸς M Ald. || 16 μόννοις εἶναι D ||
 17 ἄλλος D | πέπαισται DRSV Eust. πέπαισται cett. (quod fort. ad glossae mo-
 dum interpretamentum fuit, cf. Sch. Ar. Av. 42) | ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Mp ὑπὸ
 Ἑλλήνων Eust.

λήρων, ὁ δ' ὦν ἀνὴρ, ὥσπερ πρότερον εἰρέθη, διεφθάρη. οὗτος μὲν νυν
οὕτω δὴ ἐπρηξε διὰ τὰ ξεινικά τε νόμια καὶ Ἑλληνικάς ὁμιλίας.

Πολλοῖσι δὲ κάρτα ἔτεσι ὕστερον Σκύλης ὁ Ἀριαπείδης ἔπαθε παρα- 78
πλήσια τούτῳ· Ἀριαπείδει γὰρ τῷ Σκυθέων βασιλεί γίνεται μετ' ἄλλων
5 παίδων Σκύλης. ἐξ Ἰστροινηῆς δὲ γυναικὸς οὗτος γίνεται καὶ οὐδαμῶς
ἐγγχωρίης, τὸν ἢ μήτηρ αὐτῇ γλῶσσάν τε Ἑλλάδα καὶ γράμματα ἐδίδαξε.
μετὰ δὲ χρόνῳ ὕστερον Ἀριαπείδης μὲν τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπείδους 2
τοῦ Ἀγαθύρσων βασιλέως, Σκύλης δὲ τὴν τε βασιληίην παρέλαβε καὶ τὴν
γυναῖκα τοῦ πατρός, τῇ οὐνομα ἦν Ὀποίη. ἦν δὲ αὕτη ἢ Ὀποίη ἀστή, ἐξ
10 ἧς ἦν Ὀρικος Ἀριαπείδει παῖς. βασιλεύων δὲ Σκυθέων ὁ Σκύλης διαίτη 3
μὲν οὐδαμῶς ἠρέσκετο Σκυθικῇ, ἀλλὰ πολλὸν πρὸς τὰ Ἑλληνικά μᾶλλον
τετραμμένος ἦν ἀπὸ παιδεύσεως, τῆς ἐπεπαίδευτο, ἐποίεε τε τοιοῦτον·
εὔτε ἀγάγοι τὴν στρατιὴν τὴν Σκυθέων ἐς τὸ Βορυσθενεϊτέων ἄστρ (οἱ δὲ
Βορυσθενεῖται οὗτοι λέγουσι σφέας αὐτοὺς εἶναι Μιλησίους), ἐς τοῦτον
15 ὅκως ἔλθοι ὁ Σκύλης, τὴν μὲν στρατιὴν κατελίπεσκε ἐν τῷ προαστίῳ,
αὐτὸς δὲ ὅκως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος καὶ τὰς πύλας ἐγκλήσειε, τὴν στολὴν 4
ἀποθήμενος τὴν Σκυθικὴν λάβεσκε ἀν' Ἑλληνίδα ἐσθῆτα, ἔχων δ' ἂν ταύ-
την ἠγόραζε οὔτε δορυφόρων ἐπομένων οὔτε λαοῦ οὐδενός (τὰς δὲ πύλας
ἐφύλασσον, μὴ τίς μιν Σκυθέων ἴδοι ἔχοντα ταύτην τὴν στολὴν), καὶ τὰ
20 ἄλλα ἐχρᾶτο διαίτῃ Ἑλληνικῇ καὶ θεοῖσι ἱρὰ ἐποίεε κατὰ νόμους τοὺς
Ἑλλήνων. ὅτε δὲ διατρίψει μῆνα ἢ πλεόν τούτου, ἀπαλλάσseto ἐνδὺς τὴν 5

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι Σκύλης ὁ Ἀριαπείδης ἐξ Ἰστροινηῆς γυναικὸς γεννηθεὶς καὶ οὐκ ἐγγχωρίης
σφόδρ' ἦν τὰ Ἑλληνικά· τὸν ἢ μήτηρ (78, 1) – βασιλέως (78, 2) et βασιλεύων
(78, 3) – στολὴν (78, 5) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXXII

1 ἠρέθη C ἐρρήθη MP^cp || 2 ἔπραξε ABCP τι ἐπρηξε DRSV | τὰ om. ABC
TMP || 3 ἔτεσι κάρτα ABCT | Ἀριαπείδης TMPDRSV | παραπλήσια – 4 γίνεται]
παραγίνεται T | παραπλήσια] ὁμοία M || 4 Ἀριαπείδει MPDRSV | τῶν DRSV |
μετ'] μὲν C || 5 Ἰστροινηῆς B Ἰστρονῆς DRSV Ἰστροινηῆς CTMP cf. Const. | δὲ
om. T || 6 ἐπχωρίης coni. Naber collato fine capitis et I 199, 1 | αὕτη ABCTMP
αὐτῇ Const. tell. || 7 χρόνον Const. | Ἀριαπείδης MPDRSV || 8 βασιλέως C Const. ||
9 Ὀπίη SV | Ὀπίη SV || 10 Ὀρικος AB Ὀρίκος C Ὀρινος M | Ἀριαπείδει MPD
RSV | βασιλέων Σκυθέων Rⁱ, corr. R^{ims} || 11 μὲν om. ABCT Const. | πολλοῦ
Const. || 12 παιδεύσεως V | ἧς M | ἐπαυδέτο T | τοιοῦτο ABCTMPD || 13 τὴν²]
τῶν TMPp Const. | Βορυσθενεϊτέων Const. || 14 Βορυσθενεῖται Const. | οὗτοι
λέγουσι] ἔλεγον Const. || 15 ἔλθῃ CDRV ἔλθοι Const. tell. | καταλείπεσκε (ε κα-
τάλειπεσκε ortum?) DRSV καταλείπεσκε Const., cf. p. 396, 1 et gramm. meam 126 |
προαστείῳ codd. || 16 δὲ om. V | ἐγκλήσειε A^c ἐγκλείσειε RSV ἐκκλείσειε C ||
17 Σκυθικὴν Const. | δὲ M || 18 λαοῦ] ἄλλον ABCTMP Const., v. gramm.
meam 61, cf. I 80, 2; II 124, 3 || 19.20 τὰ ἄλλα ABCT Const. τᾶλλα PDSV
ταῦτα R || 20 ἐποίησε RSV ἐποίησε Const. tell. | τῶν C || 21 δὲ om. M | διέτριψε
Const. | ἐνδὺς ABCTMP Const. ἐσδὺς tell.

Σκυθικήν στολήν. ταῦτα ποιεῖσκε πολλάνικς, καὶ οἰκία τε ἐδείματο ἐν
 79 Βορυσθένει καὶ γυναικα ἔγχευε ἐς αὐτὰ ἐπιχωρίην. ἐπεῖτε δὲ ἔδει οἱ κακῶς
 γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος τοιῆσδε· ἐπεθύμησε Διονύσω Βακχείῳ
 τελεσθῆναι, μέλλοντι δὲ οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν ἐγένετο φάσμα
 2 μέγιστον. ἦν οἱ ἐν [Βορυσθενεϊτῶν] τῇ πόλει οἰκίης μεγάλης καὶ πολυτελέος
 περιβολή, τῆς καὶ ὀλίγῳ τι πρότερον τούτων μνήμην εἶχον, τὴν τε περίεξ
 λευκοῦ λίθου σφίγγες τε καὶ γρύπες ἕστασαν· ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε
 βέλος. καὶ ἡ μὲν κατεκρή πᾶσα, Σκύλης δὲ οὐδὲν τούτου εἶνεκα ἤσσαν
 3 ἐπετέλεσε τὴν τελετὴν. Σκύνθαι δὲ τοῦ βακχεύειν πέρι Ἑλλήσι οὐκ ἐπίδοται·
 οὐ γάρ φασι οἶκος εἶναι θεὸν ἐξευρίσκειν τοῦτον, ὅστις μαινέσθαι ἐνάγει
 4 ἀνθρώπους. ἐπεῖτε δὲ ἐτελέσθη τῷ Βακχείῳ ὁ Σκύλης, †ἐπρήστουσε†
 τῶν τις Βορυσθενεϊτῶν πρὸς τοὺς Σκύνθας λέγων· ἡμῖν γὰρ καταγελάτε,
 ὦ Σκύνθαι, ὅτι βακχεύομεν καὶ ἡμέας ὁ θεὸς λαμβάνει· νῦν οὗτος ὁ δαίμων
 καὶ τὸν ὑμέτερον βασιλέα λελάβηκε, καὶ βακχεύει τε καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 5 μαινεται. εἰ δέ μοι ἀπιστέετε, ἐπεσθε, καὶ ὑμῖν ἐγὼ δείξω. εἰποντο τῶν
 Σκυνθέων οἱ προεστειῶτες, καὶ αὐτοὺς ἀναγαγὼν ὁ Βορυσθενεϊτὴς λάθρῃ
 ἐπὶ πύργον κατεῖσε. ἐπεῖτε δὲ παρῆς σὺν τῷ θιάσῳ ὁ Σκύλης καὶ εἰδὼν

AB CT MP(p) DR SV

10 Lex. Vind. 53 (s. v. ἐνάγει) Ἡρόδοτος· ὅστις — ἀνθρώπους || 14 Phot.: v. ad III 42, 4

1 ἐποίησε R (cf. p. 395, 15) | πλεονάνικς DRSV πολλά T (quin πλεονάνικς olim fuerit scriptum haud potest esse dubium) | καὶ om. MPDRSV || 2 καὶ γυναικά τε C | ἔδε D¹ | ἔδεε MPD²RSV || 3 ἐγένετο A^cMPDRSV | Βακχείῳ T || 4 εἰς T | τελευτήν CR || 5 τῶν Βορυσθενεϊτῶν D^c | τῶν Βορυσθενεϊτῶν S | τῷ Βορυσθένει τῶν D^cRV | Βορυσθενεϊτῶν CTMP formam Βορυσθενεϊτῶν a sermone nostri

abhorrentem, quam primitus scriptam fuisse et correctiones speciei Βορυσθενεϊ-
 τῶν, e quibus ceterae codicum lectiones facillime potuerunt nasci, produxisse
 credo, seclusi ab explicatione ad τῇ πόλει adscripta iudicans ortam | πόλει CT
 πόλει DRV || 6 ὀλίγον DRS finem vocis compendio notat V | τούτῳ μνήμην
 R^cSV | τούτων μνήμην R^c | τε om. MPDRSV || 8 κατακρή R | τούτων MP |
 ἐνεκα M | ἤσσαν om. M || 9 ἐπετέλεσε R | ἐπετέλλεσε SV | τελευτήν RV || 10 εἰκός
 TMSV | εὐρίσκειν C | τούτων | τόνδε M || 11 Βακχείῳ T || 11, 12 ἐπρήστουσε τῶν
 ABC obelo signat nihil in mg. sub obelo adscr. A διεπρήστουσε DRV διεπί-
 στουσε S διεπρήστουσε τῶν MP Ald. an ἰών legendum (pro τῶν)? pro priore voce
 proposuerunt διεδορήστουσε Schneider ap. Schweighauserum nixus Hesychio (δρη-
 στης· δραπέτης), διεδορηπέτευσε Dindorf, διεπρήστουσε 'clam pervasit' Stein in ed.
 ad us. schol. confecta, διεπρέσβευσε primus nescio quis ap. Gebhardt Progr. Gymn.
 Chur. 1857, 9, Allen RPh 13, 1939, 45, διεκπερήσας ἔσπενσε collatis codd. lec-
 tionibus IV 152, 2 ipse Gebhardt, διέδορη ἐνθεῦτεν Abicht Progr. Johannei Lüne-
 burg. 1868, 13ss. || 12 γὰρ δὲ MPDRSV || 13 ὦ om. T | ὑμέας MP^p Ald. ||
 14 καὶ¹ om. D | ὑμέτερον M | λελάβηκε CRSV | τε om. MPDRSV || 16 προ-
 εστῶτες ABCTM | λάθρα M || 17 κάτισε ABCPS ἐκάτισε M Ald.

μιν βακχεύοντα οἱ Σκύθαι, κάρτα συμφορὴν μεγάλην ἐποιήσαντο, ἐξελ-
θόντες δὲ ἐσήμαινον πάσῃ τῇ στρατιῇ, τὰ ἴδιοιεν. ὥς δὲ μετὰ ταῦτα ἐξήλανε 80
ὁ Σκύλης ἐς ἥθεα τὰ ἐωυτοῦ, οἱ Σκύθαι προστησάμενοι τὸν ἀδελφεὸν
αὐτοῦ Ὀκταμασάδην γεγονότα ἐκ τῆς Τήρεω θυγατρὸς ἐπανιστέατο τῷ
5 Σκύλῃ. ὁ δὲ μαθὼν τὸ γινόμενον ἐπ' ἐωυτῷ καὶ τὴν αἰτίην, δι' ἣν ἐποιέετο, 2
καταφεύγει ἐς τὴν Θρηίκην. πυνθόμενος δὲ ὁ Ὀκταμασάδης ταῦτα ἐστρα-
τεύετο ἐπὶ τὴν Θρηίκην· ἐπεῖτε δὲ ἐπὶ τῷ Ἰστρῷ ἐγίνετο, ἡντίασάν μιν
οἱ Θρηίκες, μελλόντων δὲ αὐτῶν συνάψειν ἔπεμψε Σιτάλκης παρὰ τὸν
Ὀκταμασάδην λέγων τοιάδε· τί δεῖ ἡμέας ἀλλήλων πειρηθῆναι; εἰς μὲν 3
10 μιν τῆς ἀδελφεῆς παῖς, ἔχεις δέ μεν ἀδελφεόν. σύ τέ μοι ἀπόδος τοῦτον,
καὶ ἐγὼ σοι τὸν σὸν Σκύλην παραδίδωμι· στρατιῇ δὲ μήτε σὺ κινδυνεύσης
μήτε ἐγώ. ταῦτά οἱ πέμψας ὁ Σιτάλκης ἐπεκηρυκέετο, ἦν γὰρ παρὰ 4
τῷ Ὀκταμασάδῃ ἀδελφεὸς Σιτάλκεος πεφευγὼς τοῦτον. ὁ δὲ Ὀκταμα-
σάδης κατανέει ταῦτα, ἐκδιδούς δὲ τὸν ἐωυτοῦ μήτρωα Σιτάλκῃ ἔλαβε
15 τὸν ἀδελφεόν Σκύλην· καὶ Σιτάλκης μὲν παραλαβὼν τὸν ἀδελφεόν 5
ἀπῆγετο, Σκύλῃ δὲ Ὀκταμασάδης αὐτοῦ ταύτῃ ἀπέταμε τὴν κεφαλὴν.
οὕτω μὲν περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαια Σκύθαι, τοῖσι δὲ παρακτωμέ-
νοισι ξεινικούς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι.

Πληθὺς δὲ τὸ Σκυνθέων οὐκ οἶός τ' ἐγενόμην ἀτρεκέως πυνθέσθαι, ἀλλὰ 81
20 διαφόρους λόγους περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἤκουον· καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναι
σφεας καὶ ὀλίγους, ὥς Σκύθας εἶναι. τοσόνδε μέντοι ἀπέφαινόν μοι ἐς 2
δύω, ὥς ἐστι μετὰ Βορυσθένης τε ποταμοῦ καὶ Ὑπάνιος χώρος,
οὕνομα δὲ οἱ ἐστὶ Ἑξαμπαῖος, τοῦ καὶ ὀλίγῳ τι πρότερον τούτων μνήμην
εἶχον φάμενος ἐν αὐτῷ κορήνῃ ὕδατος πικροῦ εἶναι, ἀπ' ἧς τὸ ὕδωρ ἀπορ-

AB CT MP(p) DR SV

■ ἐξέλαυνε ABCTP || 3 Σκύθης CT | ἐαυτοῦ T | οἱ om. DRSV || 4 Τηρέω
CP^v ut vid. D^R Τηρέω MP^{ac}PS Ald. | ἐπανισταῖατο M Ald. || 5 ἐπεωντόν V^{ac} ||
6 εἰς RV | Θρηίκην DRSV | πυνθόμενος – 7 Θρηίκην haplogr. om. TM | δὲ
ὁ om. C || 7 Θρηικίην vel Θρηίκην D^RSV | ἐγένετο TMPDRSV, cf. 154, 4 et
v. Hettrich, Kontext u. Aspekt in d. altgr. Prosa Hdt., 1976, 64 | ἡντίασάν μιν M
ἡντίασά μιν V ἡντίασάν μιν R || 8 αὐτέων M Ald. | συνάπτειν MPDRSV | Σιδάλ-
κης DRSV, cf. VII 137, 3 || 9 εἰς] ἧς T || 10 ἀδελφεῆς C | τέ] δὲ ABCTE δή
Legrand Steinio nixus || 11 τὸν σὸν om. cod. Vat. gr. 122 Valla || 12 Σιδάλκης
DRSV || 12, 13 παρ' αὐτῷ C || 13 Ὀκταμασάδῃ A | Σιδάλκεος DRSV Σιτάλκεω
cod. Cantabr. Askewianus | τοῦτον om. ABCT || 14 συνανέει M κατ ex corr. D |
ἐκδούς MPDRSV ἐκδιδούς 'promptus ad tradendum' cett. | μήτρω D^RSV
μήτρω Legrand collato πάτρω 76, 6 al. | Σιτάλκην CM Ald. Σιδάλκη DRSV ||
15 Σκύλην – ἀδελφεόν haplogr. om. R | Σιδάλκης DSV || 16 Ὀκταμασάδης C^c
(man. pr.) T | ἀπέταμε αὐτοῦ ταύτῃ DRSV || 17 νόμαι R νόμα V || 19 ἀτρεκέως
om. M || 22 ὥς om. MPDRSV || 23 οἱ ἐστὶ] ἐστὶ CT ἐστὶ οἱ MPp Ald. | ὀλίγον S
fin. vocis compend. not. V

3 ρέον τὸν Ὑπανν ἄποτον ποιεῖν. ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ κέεται χαλκίον, με-
 γάθει καὶ ἐξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ στόματι τοῦ Πόντου κρητῆρος, τὸν Πανσα-
 4 νίης ὁ Κλεομβρότου ἀνέθηκε. ὃς δὲ μὴ εἶδε κω τοῦτον, ὧδε δηλώσω·
 ἑξακοσίους ἀμφορέας εὐπετέως χωρέει τὸ ἐν Σκύθῃσι χαλκίον, πάχος δὲ
 τὸ Σκυθικὸν τοῦτο χαλκίον ἐστὶ δακτύλων ἑξ. τοῦτο ὦν ἔλεγον οἱ ἐπι-
 5 χώριοι ἀπὸ ἀρδίων γενέσθαι, βουλόμενον γὰρ τὸν σφέτερον βασιλέα, τῷ
 οὐνομα εἶναι Ἀριάνταν, τοῦτον εἰδέναι τὸ πλῆθος τὸ Σκυθῶν κελεύειν
 μιν πάντας Σκύθας ἄρδιον ἕκαστον μίαν ἀπὸ τοῦ οἰστοῦ κομίσαι. ὃς δ' ἂν
 6 μὴ κομίσῃ, θάνατον ἀπέλπει. κομισθῆναι τε δὴ χρῆμα πολλὸν ἀρδίων
 καὶ οἱ δόξαι ἐξ αὐτῶν μνημόσυνον ποιήσας λιπέσθαι· ἐκ τούτων δὴ
 μιν τὸ χαλκίον ποιῆσαι τοῦτο καὶ ἀναθεῖναι ἐς τὸν Ἐξαμπαῖον τοῦτον.
 82 ταῦτα δὴ περὶ τοῦ πλῆθους τοῦ Σκυθῶν ἤκουον. θωμάσια δ' ἡ χώρα
 αὕτη οὐκ ἔχει, χωρὶς ἥ ὅτι ποταμούς τε πολλῶ μεγίστους καὶ ἀριθμὸν
 πλείστους. ὃ δὲ ἀποθωμάσαι ἄξιον καὶ πάρεξ τῶν ποταμῶν καὶ τοῦ
 μεγάρους τοῦ πεδίου παρέχεται, εἰρήσεται· ἔχουσ' Ἡρακλέος φαίνουσι ἐν
 πέτρῃ ἐνεόν, τὸ ἔοικε μὲν βήματι ἀνδρός, ἔστι δὲ τὸ μέγαθος δίτηχυν,
 παρὰ τὸν Τύρην ποταμόν. τοῦτο μὲν νῦν τοιοῦτό ἐστι, ἀναβήσομαι δ' ἐς
 τὸν κατ' ἀρχὰς ἥα λέξων λόγον.

AB CT MP(p) DR SV

8 Λέξ. ἄρδιον· ἀκίδα βέλους καὶ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα (Lexx. seriatim conscr. sola, cf. I 215, 1). Suid. ἄρδιον· ἀκίδα βέλους ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα· Ἡρόδοτος καὶ ἄρδις πληθυντικῶς ἀντὶ τοῦ 'φαρέτρας'. Lex. Vind. 23 (s. v. ἄρδιον) Ἡρόδοτος· ἄρδιον ἕκαστον μίαν ἀπὸ τοῦ οἰστοῦ κομίσαι

1 ποιεῖ PMDRSV inf. cett. odd. conservavi etsi nullo modo noster cap. 52
 aquam Hypanis impotabilem esse memorat | καίεται V M (αἰ in lit.) | χαλκίον
 ABCTP^cpd¹ χαλκήϊον M Ald. χαλκίον P^{ac} cett., cf. 152, 4 || 2 καὶ om. TMP
 Ald. | τῷ στόματι M Ald. | πονητοῦ DRSV || 4 χωρέει εὐπετέως P¹ εὐπετέως
 χωρέει P²p cett. εὐπετέας con. Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 |
 χαλκίον ABCTP χαλκήϊον M Ald. || 5 χαλκίον ABCTP χαλκήϊον M Ald. |
 οὐν RV || 6 ἀπὸ om. RSV || 7 οὐνομα εἶναι] οὐνα V οὐνομα S | Ἀριάντων V^{ac} |
 τοῦτον secl. Schaefer Hude τοῦτον <βουλόμενον> propos. Reiz | τὸ²] τῶν CT²MP
 DRSV | τὸ Σκυθῶν - 12 πλῆθος haplogr. om. T¹ || 8 μιν] μὲν con. Legrand
 πάντως SV | πάντα Σκύθην T² | μίην M Ald. | ἀπὸ τοῦ οἰστοῦ del. Stein Hude,
 hab. Lex. Vind. || 8-9 ὃς δὲ μὴ κομίσῃ T² || 9 τε δὴ] ται δὴ R τε ABC δὴ V
 δὲ S | χοήματα (ta expunk. nescio quae man.) A | πολλῶν M Ald. | ἀρκαδίων C ||
 10 αὐτῶν DRSVT² | ποιήσαντι MPDRSV, v. Kühner-Gerth II 105s. (cf. e. g.
 Thuc. III 36) | τούτων ABC | δὴ] δὲ Legrand || 11 χαλκίον ABCP χαλκήϊον M
 Ald. || 12 δὴ M Ald. δὲ cett. | τοῦ²] τῶν DRSV | θωμάσια ABCMP || 13 χωρὶς
 om. M | τε om. M || 14 ἀποθωμάσαι C ἀποθωμάσαι MPp | καί¹ om. PMD
 RSV || 15 παρέχεται om. M | Ἡρακλέους BC || 16 ἐνεόν] ἐν supra lin. m. prima
 ut vid. A | οἶκε RV || 17 τοιοῦτόν RSV

III

Παρασκευαζομένον Δαρείον ἐπὶ τοὺς Σκύθας καὶ ἐπιπέμποντος ἀγ- 83
 γέλους [ἐπιτάζοντας τοῖς μὲν πεζὸν στρατόν, τοῖς δὲ νέας παρέχειν, τοῖς
 δὲ ζεύγνυσθαι τὸν Θρηήκιον Βόσπορον] Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος, ἀδελ-
 φεὸς ἐὼν Δαρείον, ἔχρηξε μηδαμῶς αὐτὸν στρατιὴν ἐπὶ Σκύθας ποιέσθαι,
 5 καταλέγων τῶν Σκυθῶν τὴν ἀπορίην. ἀλλ' οὐ γὰρ ἔπειθε συμβουλευόν 2
 οἱ χρηστά, ὁ μὲν ἐπέπαντο· ὁ δ', ἐπειδὴ οἱ τὰ πάντα παρεσκεύαστο,
 ἐξήλαυσε τὸν στρατὸν ἐκ Σούσων. ἐνθαῦτα τῶν Περσῶν Οἰόβαζος ἐδεήθη 84
 Δαρείου τριῶν ἐόντων οἱ παίδων καὶ πάντων στρατευομένων ἕνα αὐτῷ
 καταλειφθῆναι· ὁ δὲ οἱ ἔφη ὥς φίλῳ ἐόντι καὶ μετρίῳ δεομένῳ πάντας
 10 τοὺς παῖδας καταλείπειν. ὁ μὲν δὴ Οἰόβαζος περιχαρὴς ἦν ἐλπίζων τοὺς 2
 νείας στρατιῆς ἀπολελῦσθαι, ὁ δὲ κελεύει τοὺς ἐπὶ τούτων ἐπεστεῶτας
 ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς Οἰοβάζου παῖδας· καὶ οὗτοι μὲν ἀποσφαγέντες
 αὐτοῦ ταύτῃ ἐλίποντο. Δαρεῖος δὲ ἐπεῖτε πορευόμενος ἐκ Σούσων ἀπῆκετο 85
 τῆς Καλχηδονίης ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἵνα ἔξενκτο ἡ γέφυρα, ἐνθεῦτεν ἐσβάς
 15 ἐς νέα ἔπλεε ἐπὶ τὰς Κυνεάς καλευμένας, τὰς πρότερον πλαγκτάς Ἑλλη-

AB CT MP(p) DR SV

T 14—p. 400, 9 Eust. Dion. 142—144 aliquoties se ad cap. 85 refert dicens inter alia οὕτω νοεῖ καὶ Ἡρόδοτος λέγων τὸν μὲν Βόσπορον τείνειν εἰς τὴν Προποντίδα, αὐτὴν δὲ καταδιδόναι εἰς τὸν Ἑλλήσποντον et (Dion. 147) Ἡρόδοτος . . . ἀξιοθέατον (ἀξιοθεώτατον v. l.) Πόντον τὸν Εὐξείνιον λέγει καὶ πελαγέων ἀπάντων θαυμασιώτατον. Suid. s. v. Εὐξείνιος· λέγει Ἡρόδοτος· πελαγέων γὰρ ἀπάντων ἐστὶ θαυμασιώτατος

1 ad divisionem libri cf. gramm. meam 201 et praef. LVII s. | ἐπιπέμποντας V περιπέμποντος coni. Cobet, sequ. Hude; ἐπιπέμπειν 'ultro mittere' quae cap. 4 dicta sunt resumit; hoc verbo absolute noster utitur minimeque iure, ut videtur, Steinius in ed. in us. schol. conscripta iudicat necesse fuisse illos dativos supplere τοῖς μὲν . . . τοῖς δὲ . . . τοῖς δὲ, qui a sermone nostri abhorrentes quin delendi sint minime dubito || 2 ἐπιτάζοντας — 3 Βόσπορον seclusi (v. quae praecedunt) | ἐπιτάξαντος TR | τοῖσι CTMPDRSV | τοῖσι CTMPDRSV | τοῖσι CTMPDRSV || 3 ζευγνύναι DRSV | σπόρον V | Ἀρτάβανος A || 4 ὃν PRV | ἐχρημάτισε T | στρατεῖαν C || ■ ἐπεὶ M | τὰ πάντα ABCT | παρασκεύαστο ABC || 7 τῶν <τις> Le-grand | ὁ Ἰόβαζος C Ἰόβαζος V || 10 καταλείπειν | καλύψει V || 11 νέας C | στρατηγῆς MPD²RSV, cf. quae ad III 67, 3 adnotavimus | ἐκέλευσε ABC | ἐπὶ τούτων om. ABCT | ἐπιστεῶτας R ἐστεῶτας C || 13 ἐλείποντο T | αὐτοῦ ταύτῃ ἀπο-

ἀπολείφθησαν

λείφθησαν ἀποσφαγέντες M (ἐλίποντο mihi olim exstitisse videtur; ad medii aor. formam verbi λείπειν intransitive usurpatam cf. A 693, δ 710, cf. Kühner-Gerth I 118, nullaque ratione necesse est imperf. formam cod. T transmissam Bekkero ceterisque editoribus ducibus in textum recipere) | ὁ Δαρεῖος SV || 14 Καλχηδονίης M Καλχηδονίας V^{ac} Καρχηδονίης D | ἐμβάς SV || 15 καλεομένας MD | Ἑλλήνες om. M

νές φασι εἶναι, ἐξόμενος δὲ ἐπὶ ῥίῳ ἐθηεῖτο τὸν Πόντον ἐόντα ἀξιοθέητον·
 2 πελαγέων γὰρ ἀπάντων πέφυκε θωμασιώτατον, τοῦ τὸ μὲν μῆκος στάδιοι
 εἰσι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι, τὸ δὲ εὖρος, τῇ εὐρύτατος αὐτὸς ἑωντοῦ,
 3 στάδιοι διηκόσιοι καὶ τρισχίλιοι. τούτου τοῦ πελάγεος τὸ στόμα ἐστὶ
 εὖρος τέσσαρες στάδιοι· μῆκος δὲ τοῦ στόματος, ὁ ἀνχὴν, τὸ δὴ Βόσπορος 5
 κέκληται, κατ' ὃ δὴ ἔξευκτο ἡ γέφυρα, ἐπὶ σταδίους εἴκοσι καὶ ἑκατὸν
 4 ἐστὶ· τείνει δ' ἐς τὴν Προποντίδα ὁ Βόσπορος. ἡ δὲ Προποντὶς, ἐοῦσα
 εὖρος μὲν σταδίων πεντακοσίων, μῆκος δὲ τετρακοσίων καὶ χιλίων,
 καταδιδοὶ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἐόντα στενωπότητι μὲν ἑπτὰ σταδίους, μῆ-
 86 κος δὲ τετρακοσίους. ἐκδιδοὶ δὲ ὁ Ἑλλήσποντος ἐς χάσμα πελάγεος, τὸ 10
 δὴ Αἰγαῖον καλέσται. (μεμέτρηται δὲ ταῦτα ὧδε· ἑνὺς ἐπὶ πταν μάλιστα καὶ
 κατανύει ἐν μακροημερίῃ ὀργυῖας ἑπτακισμυρίας, νύκτωρ δὲ ἑξακισμυ-
 2 ρίας· ἥδη ὧν ἐς μὲν Φᾶσιν ἀπὸ τοῦ στόματος — τοῦτο γάρ ἐστι τοῦ
 Πόντου μακρότατον — ἡμερέων ἑννέα πλόος ἐστὶ καὶ νυκτῶν ὀκτώ·
 αὗται ἑνδεκα μυριάδες καὶ ἑκατὸν ὀργυῖων γίνονται, ἐκ δὲ τῶν ὀργυῖων 15
 3 τουτέων στάδιοι ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι εἰσι. ἐς δὲ Θεμισκύρην τὴν
 ἐπὶ Θερωδόντι ποταμῷ ἐκ τῆς Σινδικῆς — κατὰ τοῦτο γάρ ἐστι τοῦ
 Πόντου εὐρύτατον — τριῶν τε ἡμερέων καὶ δύο νυκτῶν πλόος· αὗται δὲ
 τρεῖς μυριάδες καὶ τριήκοντα ὀργυῖων γίνονται, στάδιοι δὲ τριηκόσιοι
 4 καὶ τρισχίλιοι. ὁ μὲν νυν Πόντος οὗτος καὶ Βόσπορος τε καὶ Ἑλλήσποντος 20

AB CT MP(p) DR SV

1 ἐξόμενος ut vid. D¹ ἰζόμενος R | ῥίῳ Corn. de Pauw ῥῶι (ῥ add. prima ut
 vid. man.) A ἰρῶ TMPDR τῷ ἰρῶ BS ἰρὸν C τὸ ἰρῶ V. duplicem memoriam
 ῥῶι olim exstitisse recte censet Weber Anal. Hdt. 228 | ἐθηεῖτο T Ald. | ὄντα M ||
 2 πέφυκε] cf. Suid. | θωμασιώτατον P¹ θωνμασιώτατος ABCMP²p θωμα-
 σιώτατος T cf. Suid. | τοῦτο ABCM τούτω S || 2.3 εἰσι στάδιοι PDRSV || 3 εἰσι
 om. M | τῇ om. T || 4 τριηκόσιοι S^c ad rationem fort. rectius | τὸ om. DRSV ||
 5 τέσσαρες ABTMV τέσσαρα R || 6 ἔξευκται D || 7 τὴν om. C | Ποντίδα D Προ-
 ποντίδα Eust. rel. | Ποντὶς D || 8 εὖρος om. B¹ || 9 στενωπότητα DRV στενωπά-
 τον S στενωπότηα Schweighauserio duce edd. prorsus omnes, sed 'Graeco' accu-
 sativo aptius convenit dativus ad talis significationis vocem || 10 ἐσδιδοὶ DRSV |
 ὁ om. SV || 11 νηὺς ABCTMP ναὺς S νεὺς cett. quam lectionem ut difficillimam
 retinui, v. praef. XXII (Hecataei esse credo, cf. quae ad grammaticos ad 86, 4 lau-
 dados adnotavi) || 12 κατανέυει D^{ac} RSV κατανέει D^c | μακρῇ ἡμέρῃ MPDRSV |
 ὀργυῖας M Ald. | νύκτωρ δὲ ἑξακισμυρίας (sub obelo ad ἑπτακισμυρίας) A^{2mg} νυ-
 κτὸς δὲ ἑξακισμυρίας BCTMP om. A¹ cett., cf. quae modo ad νεὺς adnotavi et
 quae Hemmerdinger disseruit CQ 2, 1952, 97—99 || 13 τοῦ¹ om. DRSV || 14 πλόος
 ἐννέα T || 16 τούτων AB | Θεμισκυραν M Ald. Θεμισκυρην D Θεμισκυρον PR
 Θεμισκουρον SV || 17 Σινδικῆς Wesselingio duce edd. ἀττι*ῆς M Ἰνδικῆς cett.
 γρ' Σκνδικῆς in mg. adscr. man. prima cod. Vat. gr. 122; obelo signat in mg. Re-
 petito sed nihil adscr. A cf. 28, I || 18 τε] δὲ RSV | δυῶν νυκτῶν πλόον ABC
 νυκτῶν πλόον δύο T || 19 καὶ τριήκοντα μυριάδες M Ald. || 20 τε om. ABCT

οὕτω τέ μοι μεμετρέαται καὶ κατὰ τὰ εἰρημμένα πεφύκασι.) παρέχεται δὲ καὶ λίμνην ὁ Πόντος οὗτος ἐκδιδούσαν ἐς αὐτὸν οὐ πολλῶ τερῶ ἐλάσσω ἑωντοῦ, ἣ Μαιήτις τε καλεῖται καὶ μήτηρ τοῦ Πόντου.

Ὁ δὲ Δαρεῖος ὡς ἐθεήσατο τὸν Πόντον, ἐπλεε ὀπίσω ἐπὶ τὴν γέφυραν, 87
5 τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο Μανδροκλῆς Σάμιος· θεησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον στήλας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτοῦ λίθου λευκοῦ ἐνταμὼν γραμμάτα ἐς μὲν τὴν Ἀσσυρία, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικά, ἔθνεα πάντα, ὅσα περ ἦγε· ἦγε δὲ πάντα, τῶν ἦρχε· τούτων μυριάδες ἐξηκριμύθησαν χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ ἑβδομήκοντα σὺν ἱππεῦσι, νέες δὲ ἑξακόσαι συνελέχθησαν. τῇσι μὲν νυν 2
10 στήλῃσι ταύτησι Βυζάντιοι κομίσαντες ἐς τὴν πόλιν ὕστερον τούτων ἐχρήσαντο πρὸς τὸν βωμὸν τῆς Ὀρθωσίης Ἀρτέμιδος χωρὶς ἐνὸς λίθου· οὗτος δὲ κατελείφθη παρὰ τοῦ Διονύσου τὸν νηὸν ἐν Βυζαντίῳ γραμμάτων Ἀσσυρίων πλέος. τοῦ δὲ Βοσπόρου ὁ χώρος, τὸν ἔξενξε βασιλεὺς Δαρεῖος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν συμβαλλομένῳ, μέσον ἐστὶ Βυζαντίον τε καὶ τοῦ
15 ἐπὶ στόματι ἱεροῦ.

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα ἦσθεις τῇ σχεδίῃ τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μαν- 88
δροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα. ἀπ' ὧν δὴ Μανδροκλῆς ἀπαρχὴν ζῶα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεύξιν τοῦ Βοσπόρου καὶ βασιλέα τε Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίοντα,
20 ταῦτα γραψάμενος ἀνέθηκε ἐς τὸ "Ἡραῖον ἐπιγράψας τάδε·

AB CT MP(p) DR SV

T 2s. Eust.: v. ad 57

1 Εὐτ. M. 578, 41ss. μεμετρέαται· μετρῶ, μετρήσω, . . . μεμέτρηνται, καὶ Τακῶς 'μεμετρέαται'· παρὰ Ἰππώνακτι· ὁ μὲν οὖν Βόσπορος καὶ ὁ Πόντος κατὰ πάντα μοι μεμετρέαται. Zonar. 1352 idem habet. Cramerī Anecd. Oxon. I 287 μεμετρέαται· τοῦτο Ἰωνικὸν ἐστίν· ὡς γὰρ νερόηται καὶ περιπολήνται περιποιέαται, οὕτως καὶ μεμέτρηνται μεμετρέαται παρὰ τῷ Ἑκαταίῳ (v. praef. XXII)· ὁ μὲν οὖν Βόσπορος καὶ ὁ Πόντος οὕτω καὶ ὁ Ἑλλήσποντος κατὰ ταῦτά μοι μεμετρέαται || 18 Eust. II. 626 (ad Z 88) ὅτι διὰ λύσεις ἢ μετατόπισις λέγεται τοῖς παλαιοῖς τὸ 'ἐν πόλει ἀκρῇ' ληφθὲν ἀντὶ τοῦ συνθέτου ὀνόματος τοῦ 'ἀκροπόλει'· . . . ὅμοια δὲ τοῖς . . . καὶ παρ' Ἡροδότῳ τὸ ὁ δὲ νεκρὸς ἦν θένος ἄξιος ἦτο ἀξιοθέατος μεγέθους ἕνεκα καὶ κάλλους (IX 25, 1) καὶ ζῶα γραψάμενος ἦγον ζωγραφίᾳς

1 οὗτοι ABCT | πεφύκασι V || ■ οὗτος om. ABCT, secl. Hude | ἐσδιδούσαν DRSV | αὐτὸν ABCTP^{ac} | ἑωντόν MP^cp Ald. cett. || 4 ὡς om. D | ἐθεήσατο DRSV ut vid. M | ἐπὶ ἐς C || 5 Μανδροκλῆς PDRSV | θεησάμενος DRSV || ■ ἐπ' αὐτοῦ 'aus die sem Anlaß' (ut consuetudo est regum orientis antiqui) | ἐπ' αὐτὸν ABCT ἐπ' αὐτῷ Gronovius Wesseling Hude || 7 τὴν¹ τὴν ἐτέραν MPDR SV || 8 ἐξηκριμύθησαν R || 10 Βυζαντίοι V || 12 δὲ om. ABCT | κατελείφθη T | τῶν νηῶν T | Βυζαντίων SV || 13 πλέως TD² || 14 δοκεῖ ABCTMP | συμβαλλομένῳ CM^{ac} | ἐς μέσον ABCT | τε om. DRSV || 15 στόματος R^{ac}SV || 17 πᾶσι παῖσι TMPp Ald. || 18 ζωαγραφάμενος MPp Ald. | ζωγραφάμενος T | τοῦ om. M | τε om. M || 19 προεδρίῃ T | κατήμενον] τ in lit. D¹

- 2 Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε
 Μανδροκλῆς Ἡρῇ μνημόσυνον σχεδίας
 αὐτῷ μὲν στέφανον περιθείς, Σαμίοισι δὲ κῦδος,
 Λαρεῖον βασιλέος ἐκτελέσας κατὰ νοῦν.

- 89 ταῦτα μὲν νῦν τοῦ ζεύξαντος τὴν γέφυραν μνημόσυνα ἐγένετο, Λαρεῖος 5
 δὲ δωρησάμενος Μανδροκλέα διέβαινε ἐς τὴν Εὐρώπην τοῖσι Ἴωσι παρα-
 γείλας πλέειν ἐς τὸν Πόντον μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ, ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται
 ἐς τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν ζευγνύοντας τὸν ποταμόν· τὸ γὰρ
 2 δὴ ναυτικὸν ἦγον Ἴωνές τε καὶ Αἰολέες καὶ Ἑλλησπόντιοι. ὁ μὲν δὴ ναυ-
 τικὸς Κυανέας διεκπλώσας ἔπλεε ἰθὺ τοῦ Ἰστρου, ἀναπλώσας δὲ ἀνὰ πο- 10
 ταμόν δυῶν ἡμερέων πλόον ἀπὸ θαλάσσης τοῦ ποταμοῦ τὸν ἀχένα, ἐκ
 3 τοῦ σχίζεται τὰ στόματα τοῦ Ἰστρου, ἐξεύγνυε. Λαρεῖος δὲ ὡς διέβη
 τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν σχεδίνην, ἐπορεύετο διὰ τῆς Θρηκῆς, ἀπικόμενος
 90 δὲ ἐπὶ Τεάρου ποταμοῦ τὰς πηγὰς ἐστρατοπεδεύσατο ἡμέρας τρεῖς. ὁ δὲ 15
 Τέαρὸς λέγεται ὑπὸ τῶν περιόικων εἶναι ποταμῶν ἄριστος τὰ τε ἄλλα ἐς 15
 ἄκεσιν φέροντα καὶ δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασθαι. εἰσὶ
 δὲ αὐτοῦ αἱ πηγαὶ δυῶν δέουσαι τεσσαράκοντα ἐκ πέτρης τῆς αὐτῆς ῥέουσαι
 2 καὶ αἱ μὲν αὐτέων εἰσὶ ψυχραὶ, αἱ δὲ θερμαί. ὁδὸς δ' ἐπ' αὐτάς ἐστι ἴση
 ἐξ Ἡραίου τε πόλιος τῆς παρὰ Περὶνθῷ καὶ ἐξ Ἀπολλωνίης τῆς ἐν τῷ
 Εὐξείνῳ πόντῳ, δυῶν ἡμερέων ἑκατέρῃ. ἐκδιδοὶ δὲ ὁ Τέαρὸς οὗτος ἐς τὸν 20
 Κοντάδεσπον ποταμόν, ὁ δὲ Κοντάδεσδος ἐς τὸν Ἀγριάνην, ὁ δὲ Ἀγριάνης

AB CT MP(p) DR SV

T 1—4 Tzetz. Chil. I 861 δ'ν (scil. τὸν Βόσπορον) Μανδροκλῆς ὁ Σάμιος ἔξενξε
 γεφυρώσας (Μανδροκλῆς etiam ib. III 471) || 15—18 Eust. II. 1263 (ad X 148) λέ-
 γει . . . καὶ Ἡρόδοτος ποταμὸν Σκυθικὸν Τέαρὸν τὰ τε ἄλλα εἰς ἄκεσιν φέροντα καὶ
 δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποις ἀγαθὸν ψώραν ἀκέσασθαι· πηγαὶ δὲ φησὶν τούτου δυοῖν
 δέουσαι τεσσαράκοντα ἐκ πέτρης τῆς αὐτῆς ῥέουσαι καὶ αἱ μὲν αὐτῶν εἰσὶ ψυχραὶ, αἱ
 δὲ θερμαὶ || 19 Steph. Byz. Ἡραίων· πόλις Θράκης· Ἡρόδοτος τετάρτῃ

1ss. = Anth. Pal. VI 241 Waltz, extat etiam ap. Dion. Byz. II 42 Müller et
 cod. Paris. gr. 1712 fol. 73 (Chronica Symeonis Metaphrastae Logothetae) || ■ Mar-
 δροκλέων Anth. Pal. Σμαροκλέης Chron. Sym. Ἀνδροκλῆς Dion. Byz. cf.
 Tzetz. | σχεδίας Anth. Pal. || 3 αὐτῷ μὲν M Ald. αὐτῷ μὲν AB τῷ μὲν δὴ Anth.
 Pal. αὐτῷ μὲν rell. || 4 Λαρεῖον βασιλέως C Anth. Pal. Λαρεῖω βασιλεῖ Chron.
 Sym. || 6 ἐς om. || 7 εἰς Π | Πόντον] ποταμόν R | ἐπειὶ V || 9 ἦγον
 om. DRSV | ναυτικὸς στρατὸς TPDRSV ναυτικὸς στρατὸς τὰς M Ald. ||
 10 ἰθὺ V εὐθὺ ABCD | ἀνὰ τὸν Cpp Ald. ἐπὶ τὸν M || 11, 12 ἐξ οὗ ABCM ||
 13 Βόσπορον] Πόντον DRSV | Θρηκῆς DRSV || 15 ἄριστος εἶναι ποταμῶν M |
 <τὰ> ἐς Kruegerio duce Hude | εἰς T || 16 καί² om. ABCD || 17 αὐτοῦ] τούτου
 MPDRSV Eust. | τεσσαράκοντα C¹TMRV | πέτρης V || 18 αὐτῶν DRSV ||
 19 ἐξ — ἐν τῷ om. C | ῥέον M || 20 ἡμερέων om. SV || 21 Κοντάδεσπον DRSV |
 Κοντάδεστος DRSV

ἐς τὸν Ἐβρον, ὃ δὲ ἐς θάλασσαν τὴν παρ' Αἴνω πόλι. ἐπὶ τοῦτον ὦν τὸν 91
 ποταμὸν ἀπικόμενος ὁ Δαρεῖος ὡς ἐστρατοπεδεύσατο, ἡσθεὶς τῷ ποταμῷ
 στήλην ἔσθησε καὶ ἐνθαῦτα γράμματα ἐγγράψας λέγοντα, τάδε Ἐτάρον 2
 ποταμοῦ κεφαλαὶ ὕδωρ ἄριστόν τε καὶ κάλλιστον παρέχονται πάντων
 5 ποταμῶν· καὶ ἐπ' αὐτὰς ἀπύκετο ἐλαύνων ἐπὶ Σκύθας στρατὸν ἀνὴρ
 ἄριστός τε καὶ κάλλιστος πάντων ἀνθρώπων, Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος
 Περσέων τε καὶ πάσης τῆς ἡπείρου βασιλεὺς. ταῦτα δὴ ἐνθαῦτα ἐγράφη.
 Δαρεῖος δὲ ἐνθεῦτεν ὁρμηθεὶς ἀπύκετο ἐπ' ἄλλον ποταμὸν, τῷ οὐνομα 92
 Ἀρτησικός ἐστι, ὃς διὰ Ὀδρυσέων ῥέει. ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν ποταμὸν ἀ-
 10 ικόμενος ἐποίησε τοιόνδε· ἀποδέξας χωρίον τῇ στρατιῇ ἐκέλευε πάντα
 ἄνδρα λίθον ἓνα παρεξιδόντα τιθέναι ἐς τὸ ἀποδοδεγμένον τοῦτο χωρίον.
 ὡς δὲ ταῦτα ἡ στρατιὴ ἐπετέλεσε, ἐνθαῦτα κολωνοὺς μεγάλους τῶν λίθων
 καταλιπὼν ἀπῆλυνε τὴν στρατιήν. πρὶν δὲ ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸν Ἰστρον, 93
 15 πρῶτους αἰρέει Γέτας τοὺς ἀθανατίζοντας. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλμυδησ-
 σὸν ἔχοντες Θρηῖκες καὶ ὑπὲρ Ἀπολλωνίης τε καὶ Μεσαμβροῖης πόλιος
 οἰκημένοι, καλεῦμενοι δὲ Σκυρμιάδαι καὶ Νυρᾶιοι, ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς
 παρέδωσαν Δαρεῖω· οἱ δὲ Γέται πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι αὐτίκα
 ἐδουλώθησαν Θρηῖκων ἐόντες ἀνδρεϊότατοι καὶ δικαιοτάτοι. ἀθανατίζουσι 94

AB CT MP(p) DR SV

T 2ss. Liban. Antioch. 296 Δαρεῖω μὲν οὖν ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνοντι Τέταρος ἐν
 Θράκη ποταμοὺς ἔδοξεν εἶναι κάλλιστος, καὶ στήλην ὁ Δαρεῖος στήσας τοῦτο ἐνέγρα-
 ψεν αὐτῇ, Τέταρον εἶναι ποταμὸν κάλλιστον || 14—p. 404, 15 Eust. Dion. 304 Ἡρό-
 δοτος . . . μέρος οἶεται εἶναι τῶν Θρακῶν τοὺς Γέτας . . . Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοξενεὺν
 φησὶν αὐτοὺς ἄνω πρὸς τὴν βροντὴν καὶ τὴν ἀστρατὴν ἀπειλούντας τῷ θεῷ . . . καὶ
 Ἡρόδοτος δὲ ἀπαθανατίζοντας αὐτοὺς καλεῖ διὰ τὸν ῥηθέντα γόητα Ζάμολξιν, ὃν
 καὶ δουλεύσαι αὐτὸς τῷ Πυθαγόρᾳ φησὶν. ἱστορεῖ δὲ καὶ ἀνδρεϊοτάτους Θρακῶν τοὺς
 Γέτας καὶ δικαιοτάτους. λέγει δὲ καὶ ὅτι εἶλεν αὐτοὺς ὁ Δαρεῖος, ὅτε σχεδία διαβάς
 ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπορεύετο διὰ τῆς Θράκης || 16 Steph. Byz. Σκυρμιάδαι· ἔθνος σὺν
 Γέταις, . . . Σκυρμιάδαι καὶ Γέται. id. Νήρα· πόλις Θράκης· ὁ πολῖτης Νυρᾶιος·
 Ἡρόδοτος τετάρτη

1 Ἐδρον T Ἐβρον (β ex corr.) D | θάλατταν M | Αἴνω S | πόλει CTD πόλιν
 RS || 2 ὁ Δαρεῖος ἀπικόμενος DRSV || 3 γράψας ABCT cf. Liban. || 4 κεφά-
 λαιον T || 5—6 στρατὸν ἀνὴρ ἄριστος καὶ κάλλιστος B στρατὸν ἀνὴρ κάλλιστος καὶ
 ἄριστος AC ἀνὴρ κάλλιστος στρατὸν καὶ ἄριστος T || 7 δὴ S δὲ
 cett. | ἐνθαῦτα RV || 8 ἐπ' ἐς ABCTMP || 9 Ἀρτισικός vel Ἀρτίσικος BTMPSV
 Ἀρτησικός R | ὃς δὴ διὰ M Ald. | Ὀδρυσῶν ABCMP Ὀδρυσῶν T || 10 χώραν
 ABCT || 11 ἓνα λίθον C λίθον M | τὸ τὸν R || 12 μεγάλων ABC μεγάλους
 (vs in ras.) V || 13 ἀπέλυνε DRSV || 14 πρῶτης T | ἀθανατίζοντας cf. Eust. |
 δὴ om. ABCTMP | Σαλμυδισὸν S Σαλμυδῶν V || 15 κα¹ om. C | ὑπὲρ om. SV |
 Μεσαμβροῖης τε πόλιος ABCM || 16 καλέμενοι RV | Κυρμιᾶναι vel Κυρμιᾶναι AB
 CMP Κυρμιᾶναι T Σκυρμιᾶναι Steph. Byz. | Νυρᾶιοι DR Μυρᾶιοι ABCTP
 μυρᾶιοι M cf. Steph. Byz. | αὐτοὺς om. DRSV || 17 παρέδωσαν D¹R || 18 καὶ
 δικαιοτάτοι om. B | ἀπαθανατίζουσι D, quod ex Eust. quoque recognoscas

δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὔτε ἀποθνήσκειν ἐωυτοὺς νομίζουσι ἵναί τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ Σάλμοξιν δαίμονα. (οἱ δὲ αὐτέων τὸν αὐτὸν τοῦτον 2 ὀνομάζουσι Βελέϊζιν.) διὰ πεντητηρίδος δὲ τὸν πάλω λαχόντα αἰεὶ σφέων αὐτῶν ἀποπέμπουσι ἄγγελον παρὰ τὸν Σάλμοξιν ἐντελλόμενοι, τῶν ἂν ἐκάστοτε δέονται. πέμπουσι δὲ ὧδε· οἱ μὲν αὐτῶν ταχθέντες ἀκόντια 5 τρία ἔχουσι, ἄλλοι δὲ διαλαβόντες τοῦ ἀποπεμπομένου παρὰ τὸν Σάλμοξιν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον ὀρίππουσι ἐς τὰς 3 λόγχας· ἦν μὲν δὴ ἀποθάνῃ ἀναπαρεῖς, τοῖσδε ἴλεος ὁ θεὸς δοκέει εἶναι, ἦν δὲ μὴ ἀποθάνῃ, αἰτιῶνται αὐτὸν τὸν ἄγγελον φάμενοί μιν ἄνδρα κακὸν εἶναι, αἰτησάμενοι δὲ τοῦτον ἄλλον ἀποπέμπουσι· ἐντέλλονται δὲ ἔτι 10 4 ζῶντι. οὗτοι οἱ αὐτοὶ Θρηῖκες καὶ πρὸς βροντὴν τε καὶ ἀστραπὴν τοξεύοντες ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀπειλέουσι τῷ θεῷ οὐδένα ἄλλον θεὸν νομίζοντες εἶναι εἰ μὴ τὸν σφέτερον. ὥς δὲ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν τὸν Ἑλλήσποντον καὶ Πόντον οἰκεόντων Ἑλλήνων, τὸν Σάλμοξιν τοῦτον ἐόντα ἄνθρωπον δουλεῦσαι ἐν Σάμῳ (δουλεῦσαι δὲ Πυθαγόρῃ τῷ Μνησάρχῳ), 15 2 ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸν γενόμενον ἐλεύθερον χρήματα κτήσασθαι συχνά, κτησάμενον δὲ ἀπελθεῖν ἐς τὴν ἐωυτοῦ· ἅτε δὲ κακοβίων τε ἐόντων τῶν Θρηίκων καὶ ὑπαφρονεστέρων τὸν Σάλμοξιν τοῦτον ἐπιστάμενον διαίταν

AB CT MP(p) DR SV

T 15ss. Diog. Laert. VIII 1 ἔσχε (scil. Πυθαγόρας) . . . δοῦλον Ζάμολξιν, ᾧ Γέται θύουσι Κρόνον νομίζοντες, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος. Etym. M. Ζάμολξιν· Πυθαγόρα δουλεύσας, ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ (item Photius s. v.). Hes. Ζάμολξιν· τοῦτον Ἡρόδοτος μὲν φησὶ τὸν περὶ τὸν Πόντον οἰκούντας Ἑλλήνας λέγειν δοῦλον Πυθαγόρου γενέσθαι, εἰτα ἐλευθερωθέντα καὶ πλεύσαντα ἀπελθεῖν καὶ ἀφρονεστέρων μαθόντα . . . διαίταν καὶ Ἑλληνικήν, τοὺς πρώτους τῶν ἀστῶν συνάγειν καὶ εἰσφέρειν λέγοντα, ὡς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται τεθνήξουσιν. Suid. λέγουσι δὲ τινες, ὡς ὁ Ζάμολξιν ἐδούλευσε Πυθαγόρα Μνησάρχον Σαμίῳ καὶ ἐλευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο

2 Ζάμολξιν **S** Ζάμολξιν **M** Ζάμολξιν **T** Ald. cf. testimonia | αὐτῶν **ABCT** **MP** || 2.3 τοῦτον ὀνομάζουσι Mehlerio duce edd. τοῦτον νομίζουσι **A** τοῦτον νομίζουσι cett. || 3 Βελέϊζιν **T** Γεβελέϊζιν **MPp** Ald. (quod e Γέ(ται) Βελέϊζιν mihi videtur ortum) Γεβελέϊζιν **DRSV** | πεντητηρίδος **DRSV** | δέ] τε **ABC** | πάλω] παῦλον **T** | αἰ **DRV** || 4 Ζάμολξιν **S** Ζάμολξιν **M** Ζάμολξιν **Tr** Ald. | ἐντελλόμενοι **A** | 5 δέονται **T** || 6 τοὺς ἀποπεμπομένους **ABCT** | Ζάμολξιν **S** Σάλμοξιν **p** Σάμολξιν **M** Ζάμολξιν **T** Ald. || 7 τὰς χεῖρας καὶ] ἐντελλόμενοι **SV** | ὀρίππουσι **DSV** ῥιππεύων **R** || 8 τοῖσδε] τοῖσι δὲ **CTMP** | ἴλεως **TPDRSV** || 9 τὸν om. **SV** || 10 αἰτιασάμενοι **ABCT** || 11 τὴν βροντὴν **DRSV** || 12 ἄνω om. **R** | ἀπειλεῦσι **DRSV** | ἄλλον] ο in ras. (ω videtur eras.) **A** || 13–14 Ἑλλήσποντον οἰκεόντων Ἑλλήνων (καὶ Πόντον haplogr. om.) **ABCT** Ἑλλήσποντον οἰκεόντων Ἑλλήνων καὶ Πόντον **MP** || 14 οἰκημένων **T** | Ζάμολξιν **S** Σάμολξιν **M** Ζάμολξιν **T** Ald. Σάλμοξιν **Pp** cett. cf. testimonia || 16 αὐτὸν om. **MP** Ald. | κτήματα κτήσασθαι μεγάλα κτησάμενον **ABCT** κτήσασθαι χρήματα συχνὰ κτησάμενον **M** || 17 ἐπελθεῖν **DRSV** || 18 Ζάμολξιν **S** Ζάμολξιν **TM** Ald.

τε Ἰάδα καὶ ἦθρα βαθύτερα ἢ κατὰ Θρηίκας — οἷα Ἑλλήσι τε ὁμιλήσαντα
καὶ Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενεστάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ — κατασκευάσα-
σθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν παρδοκύνοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους καὶ 3
εὐωχέοντα ἀναδιδάσκειν, ὥς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται αὐτοῦ οὔτε οἱ
ἐκ τούτων αἰεὶ γινόμενοι ἀποθανέονται, ἀλλ' ἤξουσι ἐς χῶρον τοῦτον,
ἵνα αἰεὶ περιεόντες ἔξουσι τὰ πάντα ἀγαθὰ. ἐν ᾧ δὲ ἐποίεε τὰ καταλεχθέντα 4
καὶ ἔλεγε ταῦτα, ἐν τούτῳ κατάγειον οἴκημα ἐποίεετο. ὥς δὲ οἱ παντε-
λέως εἶχε τὸ οἴκημα, ἐκ μὲν τῶν Θρηίκων ἠφανίσθη, καταβὰς δὲ κάτω
ἐς τὸ κατάγειον οἴκημα διατῆτο ἐπ' ἕτεα τρία. οἱ δὲ μιν ἐπόθεόν τε καὶ 5
ἐπένθεον ὥς τεθνεῶτα· τετάρτῳ δὲ ἔτει ἐφάνη τοῖσι Θρηιζί, καὶ οὕτω
πιθανά σφι ἐγένετο, τὰ ἔλεγε ὁ Σάλμοξις. ταῦτά φασί μιν ποιῆσαι· ἐγὼ 96
δὲ περὶ μὲν τούτου καὶ τοῦ καταγαίου οἰκήματος οὐτ' ἀπιστέω οὐτ' ὦν
πιστεύω τι λήν, δοκέω δὲ πολλοῖσι ἔτεσι πρότερον τὸν Σάλμοξιν τοῦτον
γενέσθαι Πυθαγόρῳ. εἴτε δὲ ἐγένετό τις Σάλμοξις ἀνθρώπος, εἴτ' ἐστὶ 2
δαίμων τις Γέτῃσι οὗτος ἐπιχώριος, χαιρέτω.

Οὔτοι μὲν δὴ τρόπῳ τοιοῦτῳ χρεώμενοι ὥς χειρώθησαν ὑπὸ Περ-
σέων, εἶποντο τῷ ἄλλῳ στρατῷ· Δαρεῖος δὲ ὥς ἀπῆκετο καὶ ὁ πεζὸς 97
ἄμ' αὐτῷ στρατῷ ἐπὶ τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα διαβάντων πάντων Δαρεῖος
ἐκέλευσε τοὺς Ἴωνας τὴν σχεδὴν λύσαντας ἐπεσθαι κατ' ἡπειρον ἐνωτῷ
καὶ τὸν ἐκ τῶν νεῶν στρατόν. μελλόντων δὲ τῶν Ἰώνων λυεῖν καὶ ποιέειν 2
τὰ κελεύόμενα Κῶης ὁ Ἐρξάνδρου στρατηγὸς ἐὼν Μυτιληναίων ἔλεξε

AB CT MP(p) DR SV

T 20 Tzetz. Chil. III 466ss. ad rem pertinet nulla Hdt. nominis mentione facta

1s. Eust. II. 479 (ad Δ 330) τὰς . . . τῶν Κεφαλλήνων στίχας 'οὐκ ἀλαπαδνὰς' . . .
φησὶν (sc. Homerus), . . . δηλαδὴ ἐξ ἐναντίου ἀνδρειοτάτας . . . ὅμοιον καὶ παρ' Ἡρο-
δότῳ τὸ ὁμιλήσαντα Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσοφωτάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ

2 ἀσθενεστάτῳ] ἀσοφωτάτῳ Eust. || 6 αἰ MDRV | περιόντες MDRSV | τὰ]
ταῦτα M Ald. || 7 ἐκ τούτῳ D^{ac} ἐκ τούτου D^c | κατάγειον RSV | ἐποίεετο —
* οἴκημα haplogr. om. RSV | παντελῶς ABCTM || 8 κάτω om. M || 9 διετῆτο C
διατῆτο (π ex corr.) D olimne exstabat διατῆτο? (cf. 121) || 10 Θρηιζί AB
Θρηζί S Θραζί T || 11 ὁ om. ABCM | Σάλμοξις S Ζάμολξις TM Ald. || 12 τοῦ-
τον καὶ om. ABCT | καταγέον RSV || 12–13 οὔτε πιστεύω λήν MPDRSV οὔτε
οὐν πιστεύω λήν D || 13 Σάλμοξιν S Ζάμολξιν M Ζάμολξιν T Ald. || 14 Πυθα-
γόρῳ B Πυθαγόρειον MDRSV | εἴτε . . . εἴτ'] εἰ δὴ . . . εἰ δὲ DRSV | τις γε
DRV | Ζάμολξις S Σάμολξις M Ζάμολξις T Ald. || 15 Γέτῃσι D | ἐπιχώριος
om. M || 16 οὕτω DRV | χρεώμενοι Pp | ὑπὸ Δαρείου καὶ Περσέων M Ald. ||
17–18 καὶ ὁ πεζὸς ἄμ' αὐτῷ στρατῷ ABT καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς MPDRSV πεζὸς
ἄμ' αὐτῷ C || 18 πάντων om. M¹ | Δαρεῖος om. M erant qui delebant (Scaliger in
notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26, et v. Powell CR 52, 1938, 58–59) || 19 τοὺς
<τε> Steinio duce Hude || 20 τὸν ἐκ om. SV || 21 ὁ ἐξ ἀνδρῶν D ὁ Ἐρξάνδρου ||
Ἐρξάνδρου R ὁ Περξάνδρου SV Ὅρξάνδρου e Tzetzte recognoscitur | Μυτιλη-
ναίων codd.

Δαρείῳ τάδε πυνθόμενος πρότερον, εἰ οἱ φίλον εἶη γνώμην ἀποδέκεσθαι
 3 παρὰ τοῦ βουλομένου ἀποδείκνυσθαι· ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ γῆν γὰρ μέλλεις
 στρατεύεσθαι, τῆς οὔτε ἀρηγεμένον φανήσεται οὐδὲν οὔτε πόλις οἰκεομένη·
 σὺ νυν γέφυραν ταύτην ἔα κατὰ χώρην ἐστάναι φυλάκους αὐτῆς λιπῶν
 4 τούτους, οἱ περ μιν ἔξευξαν· καὶ ἦν τε κατὰ νόον πρήξωμεν εὐρόντες 5
 Σκύθας, ἔστι ἀποδος ἡμῖν, ἦν τε καὶ μὴ σφεας εὐρεῖν δυνεώμεθα, ἢ γε
 ἀποδος ἡμῖν ἀσφαλῆς· οὐ γὰρ ἔδεισά κω, μὴ ἐσωθέωμεν ὑπὸ Σκυθῶν
 μάχῃ, ἀλλὰ μᾶλλον, μὴ οὐ δυνάμενοι σφεας εὐρεῖν πάθωμέν τι ἀλώμενοι.
 5 καὶ τάδε λέγειν φαίη τις ἂν με ἑμεωντοῦ εἵνεκεν, ὥς καταμένω· ἐγὼ δὲ
 γνώμην μὲν, τὴν εὐρισκον ἀρίστην σοί, βασιλεῦ, ἐς μέσον φέρω, αὐτὸς 10
 6 μέντοι ἔφομαί τοι καὶ οὐκ ἂν λειψθείην· κάρτα τε ἥσθη τῇ γνώμῃ Δαρείῳ
 καὶ μιν ἡμείρωτο τοῖσδε· ἔεινε Λέσβιε, σωθέντος ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον
 τὸν ἐμὸν ἐπιφάνηθί μοι πάντως, ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖσι
 98 ἔργοισι ἀμείνωμαι· ταῦτα δὲ εἰπας καὶ ἀπάφας ἄμματα ἐξήκοντα ἐν
 2 ἱμάντι καλέσας ἐς λόγους τοὺς Ἰώνων τυράννους ἔλεγε, τάδε ἄνδρες 15
 Ἴωνες, ἡ μὲν πρότερον γνώμῃ ἀποδεχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν μετείσθω μοι,
 ἔχοντες δὲ τὸν ἱμάντα τόνδε ποιεέτε τάδε· ἐπεὰν ἐμὲ ἴδητε τάχιστα πο-
 ρεούμενον ἐπὶ Σκύθας, ἀπὸ τούτου ἀρξάμενοι τοῦ χρόνον λύετε ἄμμα ἐν
 ἐκάστης ἡμέρης· ἦν δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρῶ, ἀλλὰ διεξέλθωσι
 3 ὑμῖν αἱ ἡμέραι τῶν ἀμμάτων, ἀποπλέετε ἐς τὴν ὑμετέραν αὐτῶν· μέχρι 20
 δὲ τούτου, ἐπεῖτε οὕτω μετέδοξε, φυλάσσετε τὴν σχεδὴν πᾶσαν προθυ-
 μίην σωτηρίας τε καὶ φυλακῆς παρεχόμενοι· ταῦτα δὲ ποιούντες ἐμοὶ με-
 γάλως χαριεῖσθε· Δαρεῖος μὲν ταῦτα εἰπας ἐς τὸ πρόσω ἠπείλετο.
 99 Τῆς δὲ Σκυθικῆς γῆς ἡ Θρηίκῃ τὸ ἐς θάλασσαν πρόκειται· κόλπου δὲ
 ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης ἡ Σκυθικὴ τε ἐκδέκεται, καὶ ὁ Ἴστρος ἐκδιδοῖ 25

AB CT MP(p) DR SV, ad quos ab initio cap. 99 usque ad ἐβουλεύοντο
 (137, 1) accedit b

1 εἰ οἱ] εἶη M | ἀποδέξασθαι Mp Ald. || 3 ἀρηγεμένον SV ἀρηρομένον A² pms
 sequens videlicet Eustathium (II. 1161s. f. ad Σ 548 τὸ ... ἀρηρομένην ὁρθῶς
 μὲν οὕτως ἔχει, εὐρηται δὲ τινα τῶν ἀντιγράφων καὶ ἀρηρεμένην ἔχοντα διὰ τοῦ
 ε καὶ ἴσως οὐκ ὁρθῶς) ἀρηγεμένον A¹ p cett. || 3 πόλις C || 4 γέφυρην M Ald. |
 αὐτοὺς T || 6 ἔσται M Ald. | ἀποδος DRSV | δυνεώμεθα TMPDRSV, cf. VII
 163, 1 et v. grammaticam meam 17 || 7 ἀποδος DRSV || 8 τι] τοι A¹ C τι sub
 obelo in mg. A² cett. || 9 ἐωντοῦ CTMP | εἵνεκα M | καταμενέω DRSV || 10 φή-
 σω ABCT || 11 ὁ Δαρεῖος C || 12 ἦρωτο C | τοῖσδε CT || 13 ἐφάνη τοί μιν C
 ἐπιφάνητί μοι ABT | συμβουλῆς M || 14 ἀμείνωμαι CDRSV | δὲ om. PDRSV ||
 15 Ἴωνας DRSV || 16 πρῶτερον A προτέρα M || 17 ἐμὲ] με MPDRSV | ἰδητάχι-
 στα T || 18 ἅμα MR || 19 ἐν om. ABCT | τούτῳ om. D | διέλθωσι ABCT ||
 20 ἀμάτων V ἀμμάτων R | ἀποτελέετε T || 21 προθυμίην (φ ε ras.) A || 22 τε
 σωτηρίας τε M | δὴ CT | ποιέοντες ABCT | μεγάλως] μάλιστα M || 23 χαριεῖσθαι
 BC | ἐς] ἐπὶ M | ἐπείλετο ABCTP || 24 Θρηίκῃ DRSV || 25 καὶ om. C

ἐς αὐτὴν πρὸς εὖρον ἄνεμον τὸ στόμα τετραμμένος. τὸ δὲ ἀπὸ Ἰστρου 2
 ἔρχομαι σημανέων τὸ πρὸς θάλασσαν αὐτῆς τῆς Σκυθικῆς χώρας ἐς
 μέτροισιν· ἀπὸ Ἰστρου αὕτη ἦδη (ῆ) ἀρχαίη Σκυθική ἐστι πρὸς μεσαμ-
 βρίην τε καὶ νότον ἄνεμον κειμένη μέχρι πόλιος Καρκινίτιδος καλεομένης,
 5 τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης τὴν μὲν ἐπὶ θάλασσαν τὴν αὐτὴν φέρουσαν ἐοῦσαν 3
 ὀρεινὴν τε χώραν καὶ προκειμένην τὸ ἐς Πόντον νέμεται τὸ Ταυρικὸν
 ἔθνος μέχρι χειρσονήσου τῆς τρηχέας καλεομένης, αὕτη δὲ ἐς θάλασσαν
 τὴν πρὸς ἀπηνιωτὴν ἄνεμον κατήκει· ἐστὶ γὰρ τῆς Σκυθικῆς τὰ δύο 4
 μέρη τῶν οὖρων ἐς θάλασσαν φέροντα τὴν τε πρὸς μεσαμβρίην καὶ τὴν
 10 πρὸς τὴν ἡῶ, κατὰ περ τῆς Ἀττικῆς χώρας· καὶ παραπλήσια ταύτῃ καὶ
 οἱ Ταῦροι νέμονται τῆς Σκυθικῆς, ὥς εἰ τῆς Ἀττικῆς ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ
 Ἀθηναῖοι νεμοίατο τὸν βουνὸν τὸν Σουνιακὸν μᾶλλον ἐς τὸν πόντον [τὴν
 ἄκρην] ἀνέχοντα, τὸν ἀπὸ Θορικοῦ μέχρι Αναφλύστου δῆμον. (λέγω δέ, 5
 ὥς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλουσι συμβάλλειν.) τοιοῦτον ἡ Ταυρική ἐστι.
 15 δς δὲ τῆς Ἀττικῆς ταῦτα μὴ παραπέπλωκε, ἐγὼ δὲ ἄλλως δηλώσω· ὥς
 εἰ τῆς Τηπυγῆς ἄλλο ἔθνος καὶ μὴ Τήπυγες ἀρξάμενοι ἐκ Βρεντεσίον λι-
 μένος ἀποταμοίατο μέχρι Τάραντος καὶ νεμοίατο τὴν ἄκρην. δύο δὲ λέγων
 ταῦτα πολλὰ λέγω παρόμοια, τοῖσι ἄλλουσι ἔοικε μὲν ἡ Ταυρική. τὸ δ' ἀπὸ 100
 τῆς Ταυρικῆς ἦδη Σκῆθαι κατῴπερθε τῶν Ταύρων καὶ τὰ πρὸς θαλάσσης
 20 τῆς ἡοῖας νέμονται τοῦ τε Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου τὰ πρὸς ἐσπέρας καὶ
 τῆς λίμνης τῆς Μαυρίτιδος μέχρι Τανάιδος ποταμοῦ, δς ἐκδιδοὶ ἐς μυχὸν
 τῆς λίμνης ταύτης. ἦδη ὦν ἀπὸ μὲν Ἰστρου τὰ κατῴπερθε ἐς τὴν μεσό- 2

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 6s. Steph. Byz. Χερρόνησος· Ἡρόδοτος τετάρτη· νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος
 μέχρι Χερρονήσου τῆς τρηχέας καλεομένης

1 αὐτὸν (i. e. τὸν κόλπον) num sit scribendum dubitat Legrand | τοῦ Ἰστρου T ||
 2 σημανέων RV b | τῆς om. MPD b Ald. || 3 αὕτη C | ῆ add. Krueger, sequ. Stein
 Hude | Σκυθίη MPDRSV² b || 4 καλεομένης Καρκινίτιδος MPDRSV b || 5 τὸ δὲ
 ἀπὸ] ἀπὸ δὲ M | θάλατταν M | φέρουσα C || 6 νέμονται M Ald. || 7 χειρσονήσου S
 χειρσωνήσου CM | Χερρονήσου Steph. Byz. | τρηχέας M Steph. Byz. || 9 τε om. b ||
 10 ἔω ABCT || 11 Ἀττικῆς χώρας DRSV b || 12 βουνὸν A² γουνὸν A¹ cett., cf.
 199, 1 et 2 323 | τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακὸν τὸν ἀπὸ Θορικοῦ μέχρι Αναφλύστου
 δῆμου μᾶλλον ἐς τὸν πόντον τὴν ἄκρην ἀνέχοντα transpos. Valla probatque Valcke-
 naer, sed Σουνιακὸν ad πόντον potius pertinere iudico || 12, 13 τὴν ἄκρην secl.
 Krueger utpote glossam ad τὸν γουνὸν adscriptum, quod probat Stein verbum
 ἀνέχειν cetera intransitive usurpari indicans || 13 Θορικοῦ M Θωικοῦ RSV |
 Αναφλύστου M | δὲ C || 14 συμβάλλειν ABCTMP | τοιοῦτο MPD || 15 παραπέ-
 πλωκεν C || 16 εἰ] εἴη M Ald. || 17 ἀποτεμοίατο AB | δὲ om. MP Ald. || 18 μὲν
 om. MPDRSV b || 19 τὸ κατῴπερθε ABCTMP || 20 τοῖς οἰή⁷s ut vid. M | τῆς
 ἡοῦς DRSV | τε] δὲ DRSV || 21 τῆς Μαυρίτιδος — 22 τῆς λίμνης haplogr. om. b ||
 22 τὰ] τοῦ SV om. C | κατῴπερθεν εἰς RV | μεσόγειαν RSV^c b

- γαιαν φέροντα ἀποκλήεται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ πρώτων Ἀγαθύρων, μετὰ δὲ
 101 Νευρῶν, ἔπειτα δὲ Ἀνδροφάγων, τελευταίων δὲ Μελαγχλαίων. ἔστι ὧν
 τῆς Σκυθικῆς ὡς εὐσῆς τετραγώνου τῶν δύο μερῶν κατηκόντων ἐς
 2 θάλασσαν πάντῃ ἴσον τό τε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέρον καὶ τὸ παρὰ τὴν
 3 Βορυσθένης τε ἐπὶ τὴν λίμνην τὴν Μαίητιν ἐτέρων δέκα, καὶ τὸ ἀπὸ
 5 θαλάσσης ἐς μεσόγαιαν ἐς τοὺς Μελαγχλαίους τοὺς κατύπερθε Σκυθέων
 3 οἰκημένους εἴκοσι ἡμερῶν ὁδός· ἡ δὲ ὁδός ἡ ἡμερησίῃ ἀνὰ διηκόσια στά-
 δια συμβέβηται μοι. οὕτως ἂν εἴη τῆς Σκυθικῆς τὰ ἐπικάρσια τετρακισ-
 χιλίων σταδίων καὶ τὰ ὄρθια τὰ ἐς τὴν μεσόγαιαν φέροντα ἐτέρων 10
 τοσοῦτων σταδίων. ἡ μὲν νυν γῆ αὕτη ἐστὶ μέγαθος τοσαύτη.
- 102 Οἱ δὲ Σκύθαι δόντες σφίσι λόγον, ὥς οὐκ οἶοι τέ εἰσι τὸν Δαρεῖον
 στρατὸν ἰδυμαχίῃ διώσασθαι μῦνοι, ἔπεμπον ἐς τοὺς πλησιχώρους ἀγ-
 γέλους· τῶν δὲ καὶ δὴ οἱ βασιλεῖς συνελθόντες ἐβουλευόντο ὥς στρατοῦ
 2 ἐπελαύνοντος μεγάλου, ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες βασιλεῖς Ταύρων καὶ 15
 Ἀγαθύρων καὶ Νευρῶν καὶ Ἀνδροφάγων καὶ Μελαγχλαίων καὶ Γελω-
 νῶν καὶ Βουδίνων καὶ Σανροματέων.
- 103 Τούτων Ταῦροι μὲν νόμοισι τοιοῖσδε χρέωνται· θύουσι μὲν τῇ παρθένῳ
 τοὺς τε ναυηγούς, καὶ τοὺς ἂν λάβωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντες, τρόπῳ
 2 τοιῷδε· καταρξάμενοι ῥοπάλῳ παίουσι τὴν κεφαλὴν. οἱ μὲν δὴ λέγουσι, 20
 ὥς τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ ὠθέουσι κάτω (ἐπὶ γὰρ κρημνοῦ ἵδρυνται τὸ
 ἱρόν), τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνασταυροῦσι, οἱ δὲ κατὰ μὲν τὴν κεφαλὴν ὁμολο-
 γέουσι, τὸ μέντοι σῶμα οὐκ ὠθέεσθαι ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ λέγουσι, ἀλλὰ
 γῇ κρύπτεσθαι· τὴν δὲ δαίμονα ταύτην, τῇ θύουσι, λέγουσι αὐτοὶ Ταῦροι

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 5—6 Eust. Dion. 311 ad locum se refert || 23—p. 409, 1 Paus. I 43, 1 ad locum se refert

9 Zonar. ἐπικάρσιον· πλάγιον, οὐκ εὐθύ· οὕτως Ἡρόδοτος

1 ἀποκλείεται C || ■ τελευταίων C τελευταίων p Ald. || 3 δύνων b | κατοικόν-
 των R || 4 ἴσον] ὅσον C | μεσόγειαν RSV^c b || ■ τὴν¹ om. T | vocis τὸ vocem τῷ
 suprascr. C¹ || 7 μεσόγειαν RSV b || 8 ἡ² om. DRSV || 9 τῆς] πρὸς ABCT an-
 rectius? || 10 καὶ — 11 σταδίων haplogr. om. MR | μεσόγειαν SV b || 11 μέγεθος
 V b | τοιαύτη C || 12 δὲ δὴ M | δέοντες D || 13 ἰδὺ μάχη ABCT | διασώσασθαι T ||
 14 καὶ om. M | στρατῷ b || 15 ἐπελαύνοντος] ἐπιόντος DRSV b quod glossam
 iudico ne transitivo sensu intellegatur verbum ἐπελαύνειν | οἱ om. ABCT | βασι-
 λῆες M Ald. || 17 Βουδίνων RV b || 18 τοιοῖσδε B²MS | χρέονται Pp || 19 ἐπαναχ-
 θέντας CTPDRSV b ἐπαναθέντες M ἐπαναθέντας p Ald. || 20 καταρξάμενοι B¹
 κατευξάμενοι DRSV b κατὰ^{εὐ}ρξάμενοι A καταρξάμενοι C γρ' καταρξάμενοι
 in mg. B² κατ' ἄρ εὐξάμενοι vel simil. spiritibus TMPp Ald. || 21 ἐπαυθέντοι C
 διωθέντοι M Ald. || 23 ἐπαυθέντοι CT ὀθέντοι V b | ἀλλὰ — 24 λέγουσι haplogr.
 om. R

Ἰφργένειαν τὴν Ἀγαμέμνονος εἶναι. πολεμίους δὲ ἄνδρας, τοὺς ἂν χειρώ-
σονται, ποιῶσι τάδε· ἀποταμῶν ἕκαστος κεφαλὴν ἀποφέρειται ἐς τὰ
οἴκια, ἔπειτα ἐπὶ ξύλον μεγάλου ἀναπείρας ἰστᾶ ὑπὲρ τῆς οἰκίης ὑπερέχου-
σαν πολλόν, μάλιστα δὲ ὑπὲρ τῆς καπνοδόκης· φασὶ δὲ τούτους φυλάκους
5 τῆς οἰκίης πάσης ὑπεραιωρέεσθαι. ζῶσι δὲ ἀπὸ ληΐης τε καὶ πολέμου.

Ἀγάθουροι δὲ ἀβρότατοι ἀνδρῶν εἰσὶ καὶ χονσοφόροι τὰ μάλιστα, 104
ἐπικούουν δὲ τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιῶνται, ἵνα κασίγνητοί τε ἀλλή-
λων ἔωσι καὶ οἰκήιοι ἐόντες πάντες μήτε φθονῶ μήτ' ἔχδει χρέωνται ἐς
ἀλλήλους. τὰ δ' ἄλλα νόμαθα Θρήξι προσεχωρήκασιν.

10 Νευροὶ δὲ νόμοισι μὲν χρεῶνται Σκυνθικοῖσι, γενεῇ δὲ μῆ πρότερόν 105
σφας τῆς Δαρειῶν στρατηλασίας κατέλαβε ἐκλιπεῖν τὴν χώραν πᾶσαν
ὑπὸ ὀρίων· ὀφίας γάρ σφι πολλοὺς μὲν ἡ χώρα ἀνέφαινε, οἱ δὲ πλεῖνες
ἄνωθ' ἐν σφι ἐκ τῶν ἐρήμων ἐπέπεσον, ἐς οὗ πιεζόμενοι οἰκησαν μετὰ
Βουδίνων τὴν ἐωυτῶν ἐκλιπόντες. κινδυνεύουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι
15 γόητες εἶναι. λέγονται γάρ ὑπὸ Σκυνθέων καὶ Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ Σκυνθικῇ 2
κατοικημένων ὡς ἔτεος ἑκάστον ἀπαξ τῶν Νευρῶν ἕκαστος λύκος γίνεται
ἡμέρας ὀλίγας καὶ [αὐθις] ὀπίσω ἐς τὸν τόπον κατίσταται. ἐμὲ μὲν νυν ταῦτα
λέγοντες οὐ πείθουσι, λέγουσι δὲ οὐδὲν ἥσσαν, καὶ ὁμνῶσι δὲ λέγοντες.

Ἀνδροφάγοι δὲ ἀγριώτατα πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι ἦθεα οὔτε δίκην 106
20 νομίζοντες οὔτε νόμῳ οὐδενὶ χρεώμενοι. νομάδες δὲ εἰσι ἐσθῆτά τε φο-

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 6ss. Stob. XLIV 43 Ἡροδότου ἱστορίας τετάρτης· Ἀγάθουροι ἀβρότατοι
ἄνδρες — ἐς ἀλλήλους. Eust. Dion. 310 ἔτους — ἑκάστου, φησὶν (sc. Ἡρόδοτος),
ἀπαξ ἕκαστος τῶν Νευρῶν λύκος γίνεται ὀλίγας ἡμέρας καὶ αὐθις εἰς ἄνθρωπον ἀπο-
κατίσταται. . . . ἔστι δὲ περὶ αὐτοὺς (i. e. τοὺς Γελωνοὺς) πόλις ξυλὴν μεγάλην κατὰ
Ἡρόδοτον (108, 1) κειμένη ἐν Βουδίνῳ, ἔθνη μεγάλῳ . . . λέγει δὲ τοὺς Ἀγαθού-
ρους ὁ αὐτὸς ἀνδρῶν ἀβροτάτους καὶ χονσοφόρους καὶ ἐπικούουν τὴν μίξιν τῶν γυναι-
κῶν ποιουμένους. τοὺς δὲ Γελωνοὺς Ἑλλήνας τὸ ἀρχαῖον εἶναι (108, 2) γῆς ἐργάτας
(109, 1)

1 χειρώσονται R | χειρώσωνι Mp Ald. || 2 ποιῶσι PDRSVb || 3 οἰκεία V^cb |
ιστᾶ] εἰς τὰ C | οἰκίης πάσης C | ὑπερέχουσα B¹ || 6 ἄνδρες DRSV(b) Stob. ||
7 τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν] ad ordinem verborum cf. Eust. || 8 ἐς] πρὸς M || 9 χρε-
ονται Pp | τοῖσι Σκυνθικοῖσι M Ald. || 10.11 σφας πρότερον ABCT || 11 χώραν
πᾶσαν] πόλιν M || 12 ἀνέφαινε C || 13 ἐς δ ABCTMP || 14 ἐαυτῶν M | οὗτοι οἱ
ἄνθρωποι DRSVb || 16 τῶν Νευρῶν — 17 ὀλίγας] ad verborum ordinem cf. Eust. ||
17 αὐθις e λυθεις DSV | λυθεις R | αὐθις cett. restitutum ut interpretamentum ad
κατίσταται ab Hdt. sermone alienum seclusi | ἐς ταυτὰ ABCT | καθίσταται RSV
ἀποκατίσταται (quod interpretamenti loco ab Aristotelis usu inepte intulisse vide-
tur scriba quidam) D Eust. || 18—19 ὁμνῶνσι. Ἀνδροφάγοι DRSV | ὁμνῶνσι λέγον-
τες. Ἀνδροφάγοι M || 19 ἀνθρώπων om. M || 20 οὐδὲν DRSV | χρεώμενοι Pp |
εἰσω πλήδη ἐσθῆτα b | τε] δὲ MPDRSV

- 107 ρέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην, γλῶσσαν δὲ ἰδίην. Μεγάγχλαινοι δὲ εἴματα μὲν μέλανα φορέουσι πάντες, ἐπ' ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι (<Ἀνδροφάγοι> δὲ ἀνθρωποφαγέουσι μῦθοι τούτων), νόμοισι δὲ Σκυθικοῖσι χρέωνται.
- 108 Βουδίνοι δέ, ἔθνος ἐὼν μέγα καὶ πολλόν, γλαυκόν τε πᾶν ἰσχυρῶς ἐστί καὶ πυρρόν. πόλις δὲ ἐν αὐτοῖσι πεπόλισται ξυλίνη, οὖνομα δὲ τῇ πόλει ἐστὶ Γελωνός· τοῦ δὲ τείχεος μέγαθος κῶλον ἕκαστον τριήκοντα σταδίων ἐστί, ὕψηλόν δὲ καὶ πᾶν ξύλινον, καὶ <αἱ> οἰκίαι αὐτῶν ξύλιναι καὶ τὰ ἱρά. 5 ἐστὶ γὰρ δὴ αὐτόθι Ἑλληνικῶν θεῶν ἱρὰ Ἑλληνικῶς κατεσκευασμένα ἀγάλμασι τε καὶ βωμοῖσι καὶ νηοῖσι ξυλίνοις, καὶ τῷ Διονύσῳ τριετηρίδας ἀνάγουσι καὶ βακχεύουσι. εἰσὶ γὰρ οἱ Γελωνοὶ τὸ ἀρχαῖον Ἑλλήνες, 10 ἐκ τῶν δὲ ἐμπορίων ἐξαναστάντες οἴκησαν ἐν τοῖσι Βουδίνοισι· καὶ γλῶσση
- 109 τὰ μὲν Σκυθικῇ, τὰ δὲ Ἑλληνικῇ χρέωνται. Βουδίνοι δὲ οὐ τῇ αὐτῇ γλῶσση χρέωνται καὶ Γελωνοί, οὐδὲ δίαίτα ἡ αὐτῇ· οἱ μὲν γὰρ Βουδίνοι ἐόντες αὐτόχθονες νομάδες τέ εἰσι καὶ φθειροτραγέουσι μῦθοι τῶν ταύτῃ, Γελωνοὶ δὲ γῆς τε ἐργάται καὶ σιτοφάγοι καὶ κήπους ἐκτεμνομένοι, οὐδὲν 15 τὴν ἰδίην ὅμοιοι οὐδὲ τὸ χρῶμα. ὑπὸ μέντοι Ἑλλήνων καλέονται καὶ οἱ 2 Βουδίνοι Γελωνοὶ οὐκ ὀρθῶς καλεόμενοι. ἡ δὲ χώρα σφέων πᾶσά ἐστι δασεὴ ἰδησι παντοίησι· ἐν δὲ τῇ ἰδῇ τῇ πλείστη ἐστὶ λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλή, καὶ ἔλος καὶ κάλαμος περὶ αὐτήν. ἐκ δὲ ταύτης ἐνὸδριες ἀλίσκονται καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, τῶν τὰ δέρματα παρὰ 20

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 1 Eust.: v. ad 20, 2 || 4 Steph. Byz. Γελωνός· πόλις Σαρματίας . . . ἐστὶ δὲ ἡ πόλις ξυλίνη, κειμένη ἐν Βουδίνοισι, ἔθνεϊ μεγάλῳ, ὡς Ἡρόδοτος. Eust.: v. ad 104 || 14 Arrian. peripl. 27 ad locum se refert

1 γλῶσσαν δὲ ἰδίην hic omissum post πάντες (2) inseruit D || 1-3 γλῶσσαν δὲ ἰδίην <ἔχουσι>, ἀνθρωποφαγέουσι δὲ μῦθοι τούτων. Μεγάγχλαινοι . . . ἐπωνυμίας ἔχουσι e Wesselingii transpositione verborum ἀνθρωποφαγέουσι - ἔχουσι tamquam propter vocem ἔχουσι iam a Reiskio bis positam primo omisssorum deinde vitioso loco suppletorum edd. plur. || 1 μὲν - 2 πάντες] μέλανα φορέουσι πάντες p μέλανα φορῶντες M μὲν φορέουσι μέλανα πάντες S μὲν φορέουσι μέλανα μὲν πάντες DRV || ■ ἐπ' ἀπ' PDRSV ἀπ' M || 2-3 Ἀνδροφάγοι δὲ ἀνθρωποφαγέουσι scripsi ἀνθρωποφαγέουσι δὲ DRSV Eust. ἀνδροφαγέουσι δὲ rell. (quae lectiones non habeo dubium quin altera e duabus vocibus similibus primo omitta et deinde supra lineam suppleta proque correctione lecta sint natae) || 3 τούτων] πάντων T | χρέονται Pp^c || 4 δέ om. RVb || 5 πόλει CTMDRV || 7 πᾶν DRSV | αἱ add. Reiske || 8 δὴ om. M | Ἑλληνικά M | Ἑλληνικῶν M || 11 δὲ τῶν MPp Ald. | ἐξ-αναστήσαντες ABCT || 12 χρέονται Ppb | Βουδίνοι - 13 χρέωνται om. Vb || 12-13 Βουδίνοι - αὐτῇ] ἀλλ' οὐδὲ δίαίτα ἡ αὐτῇ ἐστὶ Γελωνοῖσι καὶ Βουδίνοισι S, cf. praef. XLI || 14 τέ om. T || 15 τε om. Mp | οὐδὲν] οὐδὲ S || 16 τὴν om. ABCT | ὁμοίην T || 17 δασεῖη DRSV || 18 ἰδησι παντοίοισιν C ἰδῇ δὲ παντοίῃ DRSV | τε om. M || 19 ἐν δὲ ταύτῃ ABCTMP | ἐν ὕδριας D ἐνὶ ὄδρις CTMPRSV | ἀλίσκοντες R || 20 τῶν] ὧν DRSV om. C

τὰς σισύρας παραρράπτεται καὶ οἱ ὄρχες αὐτοῖσι εἰσι χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκεσιν.

Σαυροματέων δὲ περί ᾧδε λέγεται· ὅτε Ἕλληνες Ἀμαζόσι ἐμαχέσαντο **110** (τὰς δὲ Ἀμαζόνας καλέουσι οἱ Σκύθαι Οἰόρπατα, δύναται δὲ τὸ οὐνομα τοῦτο κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν ἀνδροκτόνοι· οἶδρ' γὰρ καλέουσι ἄνδρα, τὸ δὲ 'πατὰ' κτείνειν), τότε λόγος τοὺς Ἕλληνας νικήσαντας τῇ ἐπὶ Θερμῶδοντι μάχῃ ἀποπλέειν ἄγοντας τρισὶ πλοίοισι τῶν Ἀμαζόνων, ὅσας ἡδυνέατο ζωορῆσαι, τὰς δ' ἐν τῷ πελάγει ἐπιθεμένας ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας· πλοῖα **2** δὲ οὐ γνώσκων αὐτὰς οὐδὲ πηδαλίοισι χρῆσθαι οὐδὲ ἰστίοισι οὐδὲ **10** εἰρεσίῃ, ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας, ἐφέροντο κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον. καὶ ἀπικνέονται τῆς λίμνης τῆς Μαυήτιδος ἐπὶ Κρημνούς (οἱ δὲ Κρημνοὶ εἰσι γῆς τῆς Σκυθῶν τῶν ἑλευθέρων), ἐνθαῦτα ἀποβαῖναι ἀπὸ τῶν πλοίων αἱ Ἀμαζόνες ὠδοιπόρουσιν ἐς τὴν οἰκεομένην. ἐντυχοῦσαι δὲ πρώτῳ ἱπποφορβίῳ τοῦτο διήρπασαν καὶ ἐπὶ τούτων ἱππαζόμεναι ἐληίζοντο τὰ **15** τῶν Σκυθῶν. οἱ δὲ Σκύθαι οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα· οὔτε **111** γὰρ φωνὴν οὔτε ἐσθῆτα οὔτε τὸ ἔθνος ἐγίνωσκον, ἀλλ' ἐν θώματι ἦσαν, ὁκόθεν ἔλθοιεν, ἐδόκεον δ' αὐτὰς εἶναι ἄνδρας τὴν αὐτὴν ἡλικίην ἔχοντας μάχην τε δη πρὸς αὐτὰς ἐποιεῦντο. ἐκ δὲ τῆς μάχης τῶν νεκρῶν ἐκράτη-

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 6–11 Eust. Dion. 653 Ἡρόδοτος . . . περὶ τούτων (i. e. de Sauromatis) τοιαυτὰ φησιν· "Ἕλληνες νικήσαντες Ἀμαζόνας ἐπὶ Θερμῶδοντι καὶ ζωορῆσαντες, ὅσα ἡδύναντο, ἀπέπλεον διὰ τοῦ Εὐξείνου· αἱ δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιθέμεναι κατέκοψαν τοὺς ἄνδρας. εἰτα φερόμεναι κατὰ κύμα καὶ ἄνεμον ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Μαυῶτιν καὶ ἐξελοῦσαι καὶ ληϊζόμεναι τὴν Σκυθικὴν τὴν μὲν ἀρχὴν ἐδόκουν ἄνδρες εἶναι, γνωσθεῖσαι δὲ ποτε κατειργάσθησαν εἰρηρικῶς καὶ ζευχθεῖσαι τοῖς ἐγγχωρίοις νεανίαις διέβησαν τὸν Τάναιν καὶ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ὀδεύσασαι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα κατέμειναν ἐν τῇ νῦν χώρα Σαυροματῶν (116, 1)

1 Λέξ. σισύρα· βαρβαρικός χιτών. Gregor. Cor. 148 σισύρα· βαρβαρικός χιτών || 13s. D fol. 42^v ἱπποφορβιον ἢ κοινῶς †λαμινία†· Ἡρόδοτος· ἐντυχοῦσαι – διήρπασαν. ὅτι Ἰωνικόν ἐστὶ τὸ 'οἶχωκα', Ἡρόδοτος (128, 1)· ὁ μὲν – Δαρειῶ

1 σισύρας SV^{ac} b σισύρας CTMP cf. Lexx. Greg. | παραράπτεται AB | ὄρχες M Ald. | αὐτοῦ DRSV αὐτέων M Ald. || 3 Ἀμαζόνων R || 4 οἱ om. ABCTMP | Αἰορπατά vel sim. acc. et spir. MPDRSV || 5 κατὰ τὰ V κατὰ b κατὰ τὴν S | ἀνδροκτόνοι M | αἰδρ MPDRSV | γὰρ om. R | τὸν ἄνδρα M Ald. || 6 νικήσαντας τοὺς Ἕλληνας T | Θερμῶδοντι T || 7 τρισὶ τοῖσι T | ὅσα C | ἡδυνάατο CMD || 8 κατακόψαι recognoscas ex Eust. | πλοῖα καὶ πλοῖα D || 9–10 οὐδὲ πλοίοισι χρῆσθαι οὐδὲ ἰστίοισι οὐδὲ πηδαλίοισι οὐδὲ εἰρεσίῃ D || 11 ἐπὶ ἐς M || 12 τῆς γῆς τῆς PDRSV τῆς γῆς τῶν M Ald. || 13 ὠδοιπόρουσιν ABD ὠδοιπόρουσιν M | οἰκουμένην ABCT || 14 ἐπὶ ἀπὸ supraser. M² | τούτου M τούτω D || 15 οὔτε οὐδὲ ABC || 16 οὐδὲ ἐσθῆτα οὐδὲ τὸ ABCT οὔτε ἐσθῆτα οὔτε D | θώματι MPp Ald. || 17 ὁπόθεν ABCT | ἄνδρας εἶναι T | αὐτὴν 'eiusdem aetatis' (i. e. imberbis) | πρώτῳ Hude Dietschium sequens nescio cur | ἐν ἡλικίῃ ἐόντας Scaliger in notis Cantabr. bibl. univ. Nn. V. 26 || 18 τῶν νεκρῶν] τινὰς τῶν γυναικῶν T Ald.

- 2 σαν οἱ Σκύθαι καὶ οὕτως ἔγνωσαν ἐούσας γυναῖκας· βουλευομένοισι ὧν αὐτοῖσι ἔδοξε κτείνειν μὲν οὐδενὶ τρόπῳ ἔτι αὐτάς, ἐωυτῶν δὲ τοὺς νεωτάτους ἀποπέμψαι ἐς αὐτάς πληθὺς εἰκάσαντας, ὅσαι περ ἐκεῖναι ἦσαν· τούτους δὲ στρατοπεδεύεσθαι πλησίον ἐκεινῶν καὶ ποιέειν, τὰ περ ἂν καὶ ἐκεῖναι ποιέωσι· ἦν δὲ αὐτοὺς διώκωσι, μάχεσθαι μὲν μὴ, ὑποφεύγειν δέ· ἐπεὰν δὲ παύσωνται, ἐλθόντας αὐτοὺς πλησίον στρατοπεδεύεσθαι· ταῦτα ἐβουλευσαντο οἱ Σκύθαι βυλόμενοι ἐξ αὐτέων παῖδας ἐκγενήσε-
- 112 σθαι· ἀποπεμφθέντες δὲ οἱ νεηρίσκοι ἐποίουν τὰ ἐντεταλμένα· ἐπεὶ δὲ ἔμαθον αὐτοὺς αἱ Ἀμαζόνες ἐπ' οὐδεμιῇ δηλήσει ἀπιγμένους, ἔω χαίρειν· προσεχώρεον δὲ πλησιατέρω τὸ στρατόπεδον τῷ στρατοπέδῳ ἐπ' ἡμέρῃ 10 ἐκάστη· εἶχον δὲ οὐδὲν οὐδ' οἱ νεηρίσκοι, ὥσπερ οὐδὲ αἱ Ἀμαζόνες, εἰ μὴ τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ἵππους, ἀλλὰ ζόην ἔζων τὴν αὐτὴν ἐκείνησι θηρεύοντες
- 113 τε καὶ ληϊζόμενοι· ἐποίουν δὲ αἱ Ἀμαζόνες ἐς τὴν μεσαμβρίην τοιόνδε· ἐγίνοντο σποράδες κατὰ μίαν τε καὶ δύο πρόσω δὴ ἀπ' ἀλλήλων ἐς εὐμαρεῖν ἀποσκιδνάμεναι· μαθόντες δὲ καὶ οἱ Σκύθαι ἐποίουν τὸν αὐτὸ τοῦτο· 15 καὶ τις μονηρωθεῖσων τινὶ αὐτέων ἐνεχρίμπετο, καὶ ἡ Ἀμαζὼν οὐκ
- 2 ἀπωθέετο, ἀλλὰ περιεῖδε χρήσασθαι· καὶ φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, οὐ γὰρ συνίσαν ἀλλήλων, τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐς τὴν ὕστεραίην ἐλθεῖν ἐς τὸν αὐτὸν χωρίον καὶ ἕτερον ἄγειν σημαίνουσα δύο γενέσθαι καὶ αὐτὴ ἐτέρην ἄξειν·
- 3 ὁ δὲ νεηρίσκος ἐπεὶ ἀπῆλθε, ἔλεξε ταῦτα πρὸς τοὺς λοιπούς· τῇ δὲ δευτε- 20 ραίῃ ἦλθε ἐς τὸ χωρίον αὐτός τε οὗτος καὶ ἕτερον ἦγε καὶ τὴν Ἀμαζόνα εἶρε δευτέρην αὐτὴν ὑπομένουσαν· οἱ δὲ λοιποὶ νεηρίσκοι ὥς ἐπύθοντο
- 114 ταῦτα, καὶ αὐτοὶ ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων· μετὰ δὲ συμ-

AB CT MP(p) DR SV(b)

14 Λέξ. εὐμάρεια· ἡσυχία καὶ (om. Lexx. alph. ord. conser.) ἀπόπατος (εὐκολία Lexx. alph. ord. conser.). Hes. εὐμάρεια· εὐχέρεια, ἡσυχία, ἀπόπατος, Suid. εὐμάρεια· ἡσυχία, Ἡρόδοτος || 23 Eust. II. 403 (ad Γ' 196) ἔστι... κτῆλος μὲν ὁ χειροῦθης καὶ ἡμερος, ἐκ τοῦ 'κίω' τὸ 'πορεύομαι', ὁ τῶν ἄλλων προπορευόμενος, ἐξ οὗ... καὶ 'κτιλῶσαι' ὄψμα παρὰ Ἡροδότῳ εἰπόντι· ἐκτιλώσαντο — Ἀμαζόνων. Bekk. Anecd. 258 ἐκτιλώσαντο· πρῶτος καὶ χειροῦθως μετεχειρίσαντο

1 οὕτω D οὔτε RVb τότε S | βουλομένοισι RSV || 3 εἰκεύσαντας Vb || 4 ἐκείνων MP¹DRSV ἐκεινῶν P²p cett. || 5 μὴ καὶ RVb οὐ S || ■ παύσονται Π | στρατοπεδεύεσθαι C || 7 βουλευόμενοι DRSV | παῖδας om. DRSV | ἐκγενήσεσθαι Reiskio duce (coll. 155, 1 et cf. V 105, 2) edd. omnes γενήσεσθαι TP¹ ἐγγενήσεσθαι P²p cett. || 8 ἐποίεν Cb ἐποίουν D ἐποίεν R || 10 πλησιωτέρω DRSV || 11 οὐδὲ om. ABCTM || 12 ζόην CTSVb | ἔζων T || 13 ἐποίουν ABCTMP || 14 μὴν M Ald. | δὴ om. MPDRSV | ἀλλήλων MDRSV | εὐμαρεῖν TD^c Lexx. εὐμαρίην ABCMPD^{ac}R εὐμερίην SVb, cf. II 35, 3 || 15 καὶ om. CT | ἐποίουν ABC | τὸ αὐτὸ DRSV || 16 αὐτέων τινὶ ἐνεχρίμπετο MPp αὐτῶν τινὶ ἐχρίμπετο MRSV αὐτῶν τινὶ ἐγχοίμπετο D || 18 δὲ — ἐλθεῖν δ' ὕστεραίῃ ἐφραζε ἐλθεῖν M | ἐφραξεν RV || 19 αὐτὴν ἐτέρην ἄξειν BM Ald. αὐτὴ ἐφ' ἐτέρην ἄξειν DRSV || 20 ἔλεξε — 21 ἦλθε haplogr. om. R | ὕστεραίῃ Mp Ald. Legrand || 22 αὐτὸν C^cMP Ald. || 23 ἐκτιλώσαντες M^{ac}D^cRSV ἐκτιλώσαντο Eust., Bekk. Anecd. M^cD^{ac}rell.

μίζαντες τὰ στρατόπεδα οἶκεον ὁμοῦ γυναῖκα ἔχων ἕκαστος ταύτην, τῇ
τὸ πρῶτον συνεμίχθη. τὴν δὲ φωνὴν τὴν μὲν τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες οὐκ
ἐδυνάτο μαθεῖν, τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. ἐπεὶ δὲ συν- 2
ῆκαν ἀλλήλων, ἔλεξαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας τάδε οἱ ἄνδρες· ἡμῖν εἰσὶ μὲν
5 τοκέες, εἰσὶ δὲ καὶ κτήσεις. νῦν ὧν μηκέτι πλεῖνα χρόνον ζῶν τοιγόνδε
ἔχωμεν, ἀλλ' ἀπελθόντες ἐς τὸ πλῆθος διαιτώμεθα· γυναῖκας δὲ ἔχομεν
ὁμέας καὶ οὐδαμὰς ἄλλας· αἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἔλεξαν, τάδε ἡμεῖς οὐκ ἂν 3
δυναίμεθα οἰκέειν μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν· οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ νόμια
ἡμῖν τε καὶ ἐκείνησί ἐστι. ἡμεῖς μὲν τοξεύομεν τε καὶ ἀκοντίζομεν καὶ ἱπ-
10 παζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικῆα οὐκ ἐμάθομεν· αἱ δὲ ὑμέτεραι γυναῖκες
τούτων μὲν οὐδέν, τῶν ἡμεῖς κατελέξαμεν, ποιεῦσι, ἔργα δὲ γυναικῆα
ἐργάζονται μένουσαι ἐν τῇσι ἀμάξεσι οὐτ' ἐπὶ θήρην ἰοῦσαι οὔτε ἄλλῃ
οὐδαμῇ. οὐκ ἂν ὧν δυναίμεθα ἐκείνησι συμφέρεσθαι. ἀλλ' εἰ βούλεσθε 4
γυναῖκας ἔχειν ἡμέας καὶ δοκέειν εἶναι δικαιοτάτοι, ἐλθόντες παρὰ τοῦς
15 τοκέας ἀπολάχετε τῶν κτημάτων τὸ μέρος, καὶ ἔπειτα ἐλθόντες οἰκώμεν
ἐπὶ ἡμέων αὐτῶν· ἐπεὶ θοντο καὶ ἐποίησαν ταῦτα οἱ νεηρίσκοι. ἐπεῖτε δὲ 115
ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον ἦλθον ὀπίσω παρὰ τὰς Ἀμαζό-
νας, ἔλεξαν αἱ γυναῖκες πρὸς αὐτοὺς, τάδε ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος, 2
ὅπως χρηὸ οἰκέειν ἐν τῷδε τῷ χώρῳ τοῦτο μὲν ὁμέας ἀποστερησάσας πα-
20 τέρων, τοῦτο δὲ τὴν γῆν τὴν ὑμετέρεν δηλησαμένας πολλά. ἀλλ' ἐπεῖτε 3
ἀξιοῦτε ἡμέας γυναῖκας ἔχειν, τάδε ποιέετε ἅμα ἡμῖν· φέρετε ἐξαναστέω-
μεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε καὶ περήσαντες Τάναϊν ποταμὸν οἰκώμεν· ἐπεὶ θοντο

AB CT MP(p) DR SV(b)

15 Lex. Vind. 23 (s. v. ἀπέλαχε) Ἡρόδοτος· ἀπέλαχε τε τῶν — μέρος || 16s. ib. 87
ἐπιβάλλον· τὸ κληρωθὲν, Ἡρόδοτος· ἐπεῖτε — Ἀμαζόνας || 18 Ammon. δέος καὶ
φόβος διαφέρει· δέος μὲν γὰρ ἐστὶ πολυχρόνιος κακοῦ ὑπόνοια, φόβος δὲ ἡ παρὰ
τίκα πτόησις· διόπερ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ· ἡμέας — δέος

2 τὸ] τε DRV om. S | τὴν μὲν τῶν γυναικῶν] τῶν γυναικῶν μὲν R τῶν γυ-
ναικῶν M^{ac} τῶν μὲν γυναικῶν M^cS τῶν μὲν τῶν γυναικῶν Vb || 3 ἐδυναίτο
C^{ac}MD || 4 οἱ ἄνδρες τάδε MD || 5 καὶ om. ABCTMP | ζῶν T || ■ ἔχομεν
CRVb || 7 οὐδαμὰς ABCT | ἔδοξαν R || 8 δυναίμεθα R | ὑμετέρων Legrand,
sed v. gramm. meam 114 | ταῦτα ABC ταῦτα T || 9 τε καὶ κείνησί RSV τε καὶ
ἐκείνησί D δὲ καὶ ἐκείνησί C | μὲν om. M | τε² om. DRSV || 11 τῶν ἡμέας κατελέ-
ξαμεν οὐδέν M | καταλέξαμεν R || 12 μένουσι A^{ac}T μένουσαι A^c (corr. man.
prima) BCMP μὲν οὐσαι A² καὶ μένουσι DRSV || 13 οὐδαμὰ M | δυναίμεθα Vb ||
14 δίκαιοι ABCMP δίκαιον T || 15 ἀπολάχετε] cf. Lex. Vind. | οἰκώμεν DRSV ||
16 αὐτέων MPDRSV | ἐπύθοντο Vb || 19 ὅπως RVb | ἀποστερησάσαι S ἀπο-
στερησάσας priore accentu eraso V || 20 τὴν¹ om. ABCT || 21 γυναῖκας ἡμέας
ἔχειν T γυναῖκας ἔχειν, ἀξιοῦτε ἡμέας M Ald. | ἅμα om. R || 22 τῆσδε] ταύ-
της M | οἰκώμεν SVb

- 116 καὶ ταῦτα οἱ νεηνίσκοι. διαβάντες δὲ τὸν Τάναϊν ὠδοιπόρεον πρὸς ἥλιον
ἀνίσχοντα τριῶν μὲν ἡμερέων ἀπὸ τοῦ Ταναΐδος ὁδόν, τριῶν δὲ ἀπὸ τῆς
λίμνης τῆς Μαΐητιδος πρὸς βορρῇν ἄνεμον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τοῦτον τὸν
2 χῶρον, ἐν τῷ νῦν κατοικίηται, οἴκησαν τοῦτον. καὶ διαίτη ἀπὸ τούτου
χρῶνται τῇ παλαιῇ τῶν Σαυροματέων αἱ γυναῖκες καὶ ἐπὶ θήρην 5
ἐπ' ἵππων ἐκφοιτῶσαι ἅμα τοῖσι ἀνδράσι καὶ χωρὶς τῶν ἀνδρῶν καὶ
ἐς πόλεμον φοιτῶσαι καὶ στολὴν τὴν αὐτὴν τοῖσι ἀνδράσι φορέουσαι.
- 117 φωνῇ δὲ οἱ Σαυρομάται νομίζουσι Σκυθικῇ σολοικίζοντες αὐτῇ ἀπὸ τοῦ
ἀρχαίου, ἐπεὶ οὐ χρηστῶς ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ Ἀμαζόνες. τὰ περὶ γάμων
δὲ ὧδέ σφι διακέεται· οὐ γαμέεται παρθένος οὐδεμία πρὶν ἢ τῶν πολε- 10
μίων ἄνδρα ἀποκτείνῃ. αἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ τελευτῶσι γηραιαὶ πρὶν
γῆμασθαι οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλήσαι.
- 118 Ἐπὶ τούτων ὦν τῶν καταλεχθέντων ἐθνέων τοὺς βασιλέας ἀλισμένους
ἀπικόμενοι τῶν Σκυθῶν οἱ ἄγγελοι ἔλεγον ἐκδιδάσκοντες, ὥς ὁ Πέρσης,
ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ τῇ ἐτέρῃ πάντα κατέστραπται, γέφυραν ζεύξας 15
ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν ἡπειρον, διαβάς δὲ
καὶ καταστρεφάμενος Θορήκας γεφυροῖ ποταμὸν Ἰστρον βουλόμενος καὶ
2 τάδε πάντα ὑπὸ ἐωντῷ ποιήσασθαι· ὅμεις ὦν μηδεὶν τρόσῳ ἐκ τοῦ μέ-
σον κατήμενοι περιύδῃτε ἡμέας διαφθαρέντας, ἀλλὰ τῶντὸ νοήσαντες
ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα. οὐκ ὦν ποιήσετε ταῦτα; ἡμεῖς μὲν πιεζόμενοι 20
3 ἢ ἐκλείβομεν τὴν χώραν ἢ μένοντες ὁμολογίῃ χρησόμεθα. τί γὰρ πάθωμεν
μὴ βουλομένων ὁμῶν τιμωρέειν; ὁμῖν δὲ οὐδὲν ἐπὶ τούτῳ ἔσται ἐλαφρό-
τερον· ἥκει γὰρ ὁ Πέρσης οὐδὲν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπ' ὁμῆας,
4 οὐδὲ οἱ καταχρήσει ἡμέας καταστρεφάμενῳ ὁμῶν ἀπέχεσθαι. μέγα δὲ
ὁμῖν λόγων τῶνδε μαρτύριον ἔρεομεν· εἰ γὰρ ἐπ' ἡμέας μόνους ἔστρα- 25
τηλάτее ὁ Πέρσης τίσασθαι τῆς πρόσθε δουλοσύνης βουλόμενος, χρῆν

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 1s. Eust. Dion. 653: v. ad 110

1 Τάναϊν ποταμὸν S^bc Τάναϊν ποταμὸν οἰκόμεν (cf. p. 413, 22) V^bac | ὠδοιπόρεον
ABD¹RV || 2 μὲν om. D || 3 βορρῇν TR βορέειν D || 4 ἐν τῷ ἐς τὸν M | οἰκουσαν V
οἰκουσιν b || 5 χρῶνται Pp | τῇ παλαιῇ χρῶνται D | Σαυροματάων V^bb | αἱ γυναί-
κες τῶν Σαυροματέων M || 6 ἐκφοιτῶσι M Ald. | <καὶ> ἅμα Stein ἅμα om. C || 7 φοι-
τῶσι M Ald. | τοῖς ἀνδράσι τὴν αὐτὴν M | φορέουσι A^{ac}MD corr. A¹ || 8 σολικί-
ζοντες R | αὐτοὶ SV^b || 9 ἐπεὶ ὅτι DRSV | γάμων M || 10 κέεται D | οὐδεμίη TM
Ald. | ἄν om. D || 11 αὐτῶν DRSV || 13 ἀλισμένους DR ἀλισκομένους CT
om. SV^b || 15 πείρω V^b | κατέστραπται πάντα M | τεύξας M τάξας p || 19 παρ-
ίδῃτε T | τωτὸν RV τωτὸν b | τοῦτο T | νομίσαντες Mp Ald. || 20 ἀντιάζωμεν
SV^b | οὐκον A οὐ ὦν sub obelo A^{2ms} | ποιήσεται C¹R || 21 ἢ¹ om. CMPDRSV
| πάθωμεν C || 22 τούτῳ M Ald. | τοῦτο cett. || 23 οὐ καὶ ἐπ' AB οὐ καὶ ἐπὶ M²P^{ms}
οὐκ ἐπ' TP¹DR οὐκ ἐπὶ Cp καὶ ἐπὶ M¹S Ald. οὐ καὶ π' V^b || 25 λόγων τόνδε D
λόγων τότε S | λόγων τῷ δε V^b | μόνους C || 26 πρόσθε δουλοσύνης V^b

αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον ἵνα οὕτω ἐπὶ τὴν ἡμετέραν καὶ
 ἂν ἐδήλον πάσι, ὥς ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνει καὶ οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄλλους. νῦν δέ, 5
 ἐπεῖτε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν ἡπειρον, τοὺς αἰεὶ ἐμποδῶν γινομένους
 ἡμεροῦται πάντας. τοὺς τε δὴ ἄλλους ἔχει ὑπ' ἐωντῶ Θρηίκας καὶ δὴ καὶ
 5 τοὺς ἡμῖν ἐόντας πλησιοχώρους Γέτας.² ταῦτα Σκυθῶν ἐπαγγελλομένων 119
 ἐβουλευόντο οἱ βασιλεῖς οἱ ἀπὸ τῶν ἐθνέων ἦκοντες, καὶ σφῶν ἐσχίσθη-
 σαν αἱ γνώμαι. ὁ μὲν Γελωνὸς καὶ ὁ Βουδῖνος καὶ ὁ Σαυρομάτης κατὰ
 τὸντὸ γενόμενοι ὑπεδέκοντο Σκύθησι τιμωρήσιν, ὁ δὲ Ἀγάθυρσος καὶ
 Νευρὸς καὶ Ἀνδροφάγος καὶ οἱ τῶν Μελαγχλαίων καὶ Ταύρων τάδε
 10 Σκύθησι ὑπεκρίναντο· 'εἰ μὲν μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότερον ἀδικήσαντες 2
 Πέρσας καὶ ἄρξαντες πολέμου, τούτων δεόμενοι, τῶν νῦν δέεσθε, λέγειν
 τε ἂν ἐφαίνεσθε ἡμῖν ὀρθά, καὶ ἡμεῖς ὑπακούσαντες τὸντὸ ἂν ὑμῖν ἐπρήσ-
 σομεν· νῦν δὲ ὑμεῖς τε ἐς τὴν ἐκείνων ἐσβαλόντες γῆν ἄνευ ἡμέων ἐπεκρά- 3
 15 σφας ὥντος θεὸς ἐγείρει, τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδούσιν. ἡμεῖς δὲ οὔτε τι 4
 τότε ἡδικήσαμεν τοὺς ἄνδρας τούτους οὐδὲν οὔτε νῦν πρότεροι πειρησό-
 μεθα ἀδικεῖν. ἦν μέντοι ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἄρξην τε ἀδικεῶν, καὶ
 ἡμεῖς οὐ πεισόμεθα· μέγχι δὲ τοῦτο ἴδωμεν, μενέομεν παρ' ἡμῖν αὐτοῖσι,

AB CT MP(p) DR SV(b)

5 huc refert Legrand illud Suidae ἐπαγγέλλεται· παρακαλεῖ, ἀξιοί· οὕτως Ἡρόδοτος

1 οὕτω ἵνα **MP** Ald. || ■ ἐλαύνειν **RSV** || 3 διέβη τήνδε τὴν ἡπειρον] *in nostram tendere regionem* Valla, unde Dietschio duce διέβη <ἐς> edd.; 'fortasse iniuria' illo modo intellexisse indicat Schweighaeuser Valla et ab initio capitis (p. 414, 16) inductum hieque 'Thraciae vicinaeque regionis transitum Scythas designare', cum illo qui praecedit loco noster perfectum eiusdem verbi usurpans de regionibus ante Thraciam occupatam iam captis loquatur | τὴν om. **SVb** | ἐμποδῶν **AB** || 4 ἡμεροῦνται **C** | τε δὲ δὴ **DRSV** || 5 ἐπαγγελλομένων **C** || 6 βασιλῆς **S** Ald. | ἀπὸ] ὑπὸ **DRSV** || 7 μὲν γὰρ **CTMP** || 8 τοῦτο **T** | ὑπεδέκετο **C** ὑπεδέκοντο σκοντο **Vb** (ex

^eΥΠΕΔΕΚΟΝΤΟ littera ε, i. e. ε, superscripta pro C, i. e. σ, lecta recte indicat natum Weber Anal. Hdt. 210) | τιμωρήσαι **b** || 9 οἱ] ὁ **ABCT** || 10 ὑπεκρίναντο **RSV** ὑπεκρίναντο **b** cett. | ἔαται **T** | πρότεροι propos. Stein || 11 πολέμους **R** || 12 φαίνεσθε **D** | ἐφαίνεσθε καὶ ἡμῖν **T** | ἐπρήσσομεν ὑμῖν **P^c** ἐπρήσσομεν **M** || 13 τε om. **RSV** | ἐσβαλόντες **Vb** ἐμβάλόντες **T** || 14 ὁ om. **T** || 14–15 ἐκείνοι ἐπὶ

^{ei}σφάας **AC** ἐκείνοισι ἐπὶ σφάας (ex ΕΚΕΙΝΟΙ ΕΠΙ sine dubio natum) **S** || 15 ὥσπου **R** αὐτὸς **C** ἑωντός **p** | δὲ om. **ABCT** || 16 τούτους om. **MP** || 17 ἐπεὶ **R**, ut vid. **D¹** ἐποίει **V** ἐπὶ **b** om. **M** | ἄρξει **DRSV** || 18 οὐ πεισόμεθα (non tolerabimus Valla) despuitur a nonnullis, inter quos Stein qui codd. textum nescio cur nulli esse usui ('unbrauchbar') censuit οὐ πεισόμεθα **Vb** οὐκ οἰσόμεθα **S** οὐ περι-οφόμεθα propos. Bekker Cobet οἱ ἐπεισόμεθα Elitz ἐπεισόμεθα Hermann in notis Cantabr. bibl. univ. Oo. I. 59 (Powell CR 52, 1938, 58s.) ἀπωσόμεθα Hoeger | ἴδωμεν **M** Ald. | μενέομεν **C¹Vb**

ἦκειν γὰρ δοκέομεν οὐκ ἐπ' ἡμέας Πέρσας, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἀδικίης γενομένους.⁷

- 120 Ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἐπύθοντο οἱ Σκύθαι, ἐβουλεύοντο ἰθυμαχίην μὲν μηδεμίαν ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, ὅτε δὴ σφι οὗτοί γε σύμμαχοι οὐ προσεγίνοντο, ὑπεξιόντες δὲ καὶ ὑπεξελαύνοντες τὰ φρέατα, τὰ παρεξίοιεν αὐτοί, καὶ τὰς κρήνας συγκοῦν τὴν πόλιν τε ἐκ τῆς γῆς ἐκτρίβειν διχοῦ σφέας διελόντες. καὶ πρὸς μὲν τὴν μίαν τῶν μοιρέων, τῆς ἐβασίλευε Σκόπασις, προσχωρέειν Σαυρομάτας· τούτους μὲν δὴ ὑπάγειν, ἣν ἐπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Πέρσης, ἰθὺ Τανάιδος ποταμοῦ παρὰ τὴν Μαίῃτιν λίμνην ὑποφρεύοντας, ἀπελαύνοντός τε τοῦ Πέρσεω ἐπιόντας διώκειν. αὕτη μὲν σφι μία ἦν μοῖρα τῆς βασιλείης τεταγμένη ταύτην τὴν ὁδόν, ἣ περ εἴρηται. τὰς δὲ δύο τῶν βασιλείων, τὴν τε μεγάλην, τῆς ἦρχε Ἰδάνθυρρος, καὶ τὴν τρίτην, τῆς ἐβασίλευε Τάξακις, συνελθούσας ἐς τὸντὸ καὶ Γελωνῶν τε καὶ Βουδίνων προσγινομένων, ἡμέρης καὶ τούτους ὁδῷ προέχοντας τῶν Περσέων ὑπεξάγειν ὑπιόντας τε καὶ ποιεῦντας τὰ βεβουλευμένα. πρῶτα μὲν νυν ὑπάγειν σφέας ἰθὺ τῶν χωρέων τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην, ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι· εἴ γε μὴ ἐκόντες [γε] ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Πέρσας, ἀλλὰ ἄκοντας ἐκπολεμῶσαι· μετὰ δὲ τοῦτο ὑποστρέφειν ἐς τὴν σφετέρην καὶ ἐπιχειρέειν, ἣν δὴ βουλευομένοι νοιοῖσι δοκέη.

- 121 Ταῦτα οἱ Σκύθαι βουλευσάμενοι ὑπηγνίαζον τὴν Δαρείου στρατιὴν προδρογμούς ἀποστείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς ἀρίστους. τὰς δὲ ἀμάξας, ἐν τῇσιν σφι διαιτῆτο τὰ τέκνα τε καὶ αἱ γυναῖκες πᾶσαι καὶ τὰ πρόβατα πάντα, πλὴν ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἱκανὰ ἦν, τοσαῦτα ὑπολιπόμενοι τὰ ἄλλα ἅμα

AB CT MP(p) DR SV(b)

8 et 16 Antiattic. Bekk. Anecd. 114 ὑπαγε· πορεύου, Ἡρόδοτος τετάρτῳ, Ἀριστοφάνης Βατραχοίς

1 ἐπὶ μέας RVb || 1-2 γενομένους τῆς ἀδικίης M || 4 μηδεμίαν M Ald. | ὅτι CMP^p ὅτε P^{ac} cett. || 5 προσεγίνοντο MP^s Ald. | τάπερ ἐξίοιεν BDRSV παρεξίοιεν M || διχοῦς DRSV || 7 μίην M Ald. | τῆς om. M | Σκόπασις ABCTMP²p Κόπασις P¹ cett. || 8 Σαυρομάτης DRV || 9 τὴν om. CT | Μαίωτιν b^{ac} Μαίῃτην V^{ac} || 10 ἀπελαύνοντός - ἐπιόντας haplogr. om. b || 11 μίην M Ald. | μοίῃ CTM Ald. | ἣ S Ald. || 12 τῆς TMP²pDSV ἥς ABCP¹ om. R | Ἰνδάνθυρρος T Ald. Ἰνδάνθυρρος ut vid. M || 13 τῆς om. R | τόντῳ V^{ac} τώντῳ b^{ac} || 14 προσγινομένην SVb προσεγινομένων MPp | προσγινομένων - 15 Περσέων om. R | ἡμέρη Vb μοίῃ S om. cod. Urb. 88 || 16 νυν om. M | χώρων τῶν ἀπικυμένων DRSV || 17 γε¹ δὲ

ABCTMP γὰρ dubitans propos. Stein | γε² seclusi (ex ei dē esse ortum iudicans) || 19 στρέφειν SVb | ἦν ἦν R | δὲ C | βουλομένοιους DRSV || 23 ἐδιαιτῆτο AB | τε τέκνα T | τε om. ABCMP | πάσας S | πάντα om. ABCT || 24 ὑπολιπόμενοι B ἀπολιπόμενοι DRSV^{ac}b

τῆσι ἀμάξεισι προέπεμψαν ἐντειλάμενοι αἰεὶ τὸ πρὸς βορέῳ ἐλαύνειν. ταῦτα μὲν δὴ προεκκομίζετο, τῶν δὲ Σκυθῶν οἱ πρόδρομοι, ὡς εἶδον τοὺς 122 Πέρσας ὅσον τε τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντας ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ, οὗτοι μὲν τούτους εὐρόντες ἡμέρης ὁδῷ προέχοντες ἐστρατοπεδεύοντο τὰ ἐκ τῆς γῆς 5 φνόμενα λεαίνοντες. οἱ δὲ Πέρσαι ὡς εἶδον ἐπιφανείσαν τῶν Σκυθῶν 2 τὴν ἵππον, ἐπῆσαν κατὰ στίβον αἰεὶ ὑπαγόντων. καὶ ἔπειτα — πρὸς γὰρ τὴν μίαν τῶν μοιρῶν ἴθυσαν — οἱ Πέρσαι ἐδίωκον πρὸς ἣν τε καὶ τοῦ Ταναΐδος. διαβάντων δὲ τούτων τὸν Ταναῖν ποταμὸν οἱ Πέρσαι ἐπιδια- 3 βάντες ἐδίωκον, ἐς δὲ τῶν Σαυροματέων τὴν χώραν διεξεληθόντες ἀπίκοντο 10 ἐς τὴν τῶν Βουδίνων. ὅσον μὲν δὴ χρόνον οἱ Πέρσαι ἦσαν διὰ τῆς Σκυθικῆς 123 καὶ τῆς Σαυροματίδος χώρας, οἱ δὲ εἶχον οὐδὲν σίνεσθαι ἅτε τῆς χώρας ἐούσης χέρσον· ἐπεῖτε δὲ ἐς τὴν τῶν Βουδίνων χώραν ἐσέβαλλον, ἐνθαῦτα δὴ ἐντυχόντες τῷ ξυλίνῳ τείχεϊ ἐκλειοιπύτων τῶν Βουδίνων καὶ κεκενωμέ- νου τοῦ τείχεος πάντων ἐνέπηρσαν αὐτό. τοῦτο δὲ ποιήσαντες εἰποντο αἰεὶ 2 15 τὸ πρόσω κατὰ στίβον, ἐς δὲ διεξεληθόντες ταύτην ἐς τὴν ἔρημον ἀπίκοντο. ἡ δὲ ἔρημος αὕτη ὑπὸ οὐδαμῶν νέμεται ἀνδρῶν, κέεται δὲ ὑπὲρ τῆς Βου- δίνων χώρας ἐοῦσα πλήθος ἐπτὰ ἡμερῶν ὁδοῦ. ὑπὲρ δὲ τῆς ἐρήμου Θυσ- 3 σαγέται οἰκέουσι, ποταμοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσαρες μεγάλοι ῥέοντες διὰ Μαυρῶν ἐκδιδοῦσι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην Μαυρῶν, τοῖσι οὐνό- 20 ματα κέεται τάδε· Λύκος, Ὀαρος, Ταναῖς, Σύργις. ἐπεὶ ὧν ὁ Δαρεῖος 124 ἦλθε ἐς τὴν ἔρημον, πανσάμενος τοῦ δρόμου ἴδρυσεν τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ Ὀάρῳ. τοῦτο δὲ ποιήσας ὁκτὼ τείχεα ἐτείχεε μεγάλα ἴσον ἀπ' ἀλ- λήλων ἀπέχοντα, σταδίους ὡς ἐξήκοντα μάλιστα κη, τῶν ἔτι ἐς ἐμὲ τὰ ἐρίπια σόα ἦν. ἐν ᾧ δὲ οὗτος πρὸς ταῦτα ἐτράπετο, οἱ διωκόμενοι Σκύθαι 2 25 περιελθόντες τὰ κατύπερθε ὑπέστρεφον ἐς τὴν Σκυθικὴν. ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, ὡς οὐκέτι ἐφαντάζετο σφι, οὕτω δὴ ὁ Δαρεῖος

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 17 Steph. Byz.: v. quod ad 22, 1 laudavimus

1 βόρρῳ B¹ || 2 προεκκομίζοντο Mp Ald. || 3 τοῦ om. MPDRSV || 4 προέχοντας DRSV | τὰ] τῆς Vb | τῆς om. T || 6 ἐποίησαν SVb || 7 μίην M Ald. | μόρεων C μειρῶν RV μοιρῶν v cett. | καὶ ἐδίωκον DRV || 9 δ] τὸ C om. T | διεληθόντες SVb || 10 ἤεισαν TM || 11 χώρας M¹ | σινέεσθαι DRSV || 12 ἐούσης om. D | ἐσέβαλον MpDS || 13 κεκενωμένον Rb || 15 δὴ ἐξεληθόντες SVb | ἐξεληθόντες R || 17 Θυσσαγέται R || 18 αὐτέων M Ald. | τέσσαρες CMVb || 19 Μαυρῶν R | Μαυρῶν R | ὀνόματα ABR || ■ καλεῖται M | Ὀαρος R | ὁ Ἄρης Vb | Σύργις RSV Ὑργις proposit. Schaefer coll. cap. 57 || 21 πανσάμενον ABCT || 24 ἐρίπια CTM PD², cf. II 154, 5 | σῶα ἦν CMPDSV | ἦν σῶα T || 25 τὰ om. DRSV | κατύπερ- θεν TRVb || 26 δὲ τούτων om. T | τὸ παράπαν τούτων DRSV | ἐφαντάζετο (sc. τὰ τείχεα) σφι (i. e. Scythis)] ἐφαντάζοντο σφι ABCTMP

- τέλχεα μὲν ἐκεῖνα ἡμίεργα μετήκε, αὐτὸς δὲ ὑποστρέψας ἦε πρὸς ἐσπέρην δο-
 κέων τούτους τε πάντας τοὺς Σκύθας εἶναι καὶ πρὸς ἐσπέρην σφέας φεύ-
 125 γειν. ἐλαύνων δὲ τὴν ταχίστην τὸν στρατὸν ὡς τὴν Σκυθικὴν ἀπίκετο, ἐς δ'
 ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοίρῃσι τῶν Σκυθῶν, ἐντυχὼν δὲ ἐδίωκε
 2 ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὁδόν· καὶ οὐ γὰρ ἀνίει ἐπιὼν ὁ Λαρεῖος, οἱ Σκύθαι
 κατὰ τὰ βεβουλευμένα ὑπέφευγον ἐς τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμ-
 3 μαχίην, πρώτην δὲ ἐς τῶν Μελαγχλαίων τὴν γῆν. ὥς δὲ ἐσβαλόντες τού-
 τους ἐτάραξαν οἱ τε Σκύθαι καὶ οἱ Πέρσαι, κατηγέοντο οἱ Σκύθαι ἐς τῶν
 4 Ἀνδροφάγων τοὺς χώρους, ταραχθέντων δὲ καὶ τούτων ὑπῆγον ἐπὶ τὴν
 Νευρίδα, ταρασσομένων δὲ καὶ τούτων ἦσαν ὑποφεύγοντες οἱ Σκύθαι ἐς
 5 τοὺς Ἀγαθύρους. Ἀγαθύρσοι δὲ ὀρῶντες καὶ τοὺς ὁμούρους φεύγοντας
 ὑπὸ Σκυθῶν καὶ τεταραγμένους, πρὶν ἢ σφι ἐμβαλεῖν τοὺς Σκύθας πέμ-
 ψαντες κήρυκα ἀπηγόρευον Σκύθῃσι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὖρων
 6 προλέγοντες, ὥς, εἰ πειρήσονται ἐσβαλόντες, σφίσι πρῶτα διαμαχήσονται.
 Ἀγαθύρσοι μὲν προείπαντες ταῦτα ἐβοήθηον ἐπὶ τοὺς οὖρους ἐρύκειν ἐν
 15 νῷ ἔχοντες τοὺς ἐπιόντας· Μελάγχλαινοι δὲ καὶ Ἀνδροφάγοι καὶ Νευροὶ
 ἐσβαλόντων τῶν Περσέων ἅμα Σκύθῃσι οὔτε πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο ἐπι-
 λαθόμενοι τε τῆς ἀπειλῆς ἔφευγον αἰεὶ τὸ πρὸς βορέω ἐς τὴν ἔρημον
 6 τεταραγμένοι. οἱ δὲ Σκύθαι ἐς μὲν τοὺς Ἀγαθύρους οὐκέτι ἀπειπαντας
 ἀπικνέονται, οἱ δ' ἐκ τῆς Νευρίδος χώρας ἐς τὴν σφετέρην κατηγέοντο
 20 τοῖσι Πέρσῃσι.
 126 Ὡς δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγίνετο καὶ οὐκ ἐπαύετο, πέμψας Λαρεῖος ἱππέα
 παρὰ τὸν Σκυθῶν βασιλέα Ἰδάνθυρσον ἔλεγε, τάδε δαιμόνιε ἀνδρῶν, τί

AB CT MP(p) DR SV(b)

8s. Zonar. καθηγεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἡγεῖσθαι παρὰ Ἡροδότῳ· φησὶ γοῦν, ὅτι καθ-
 ηγέοντο — χώρους

2 τε] γε ABC om. M | τοὺς om. DRSV || 3 ὡς] ἐς MPDRSV ὡς ἐς (ex ὡς
 ortum) ABCT, cf. II 121 ε 4; 135, 6, III 140, 1 | εἰς δ R om. ABCT || 4 τοῖσι
 μοίρῃσι V om. b || 5 ὑπεκφέροντας 'e conspectu semet auferentes' recte (cf.
 gramm. meam 175) in lexico Schweighauser qui in aliquo codice ὑπερφέροντας se
 legisse proficitur sed falso προέχοντας cum ὑπεξάγειν iunctum confert ex 120, 3:
 ἐπεκφέροντας DRSV | ὁδόν (ad ἐδίωκε iungendum)] ὁδῶ ABCTMP | ἀνίει ABC
 TMP | οἱ Σκύθαι om. DRSV || 6 ὑπαιφευγον R ὑπαιφεύγων Vb ὑποφεύγων S |
 σφετέρην συμμαχίην] χώρην Mp || 7 ἐσβαλόντας Ma || 8 κατηγέοντο M cf. Zonar. ||
 9 καταραχθέντων R | ὑπῆγον — 10 τούτων haplogr. om. RSV || 10 ἦσαν B ἦσαν
 ACTM | ὑποφεύγοντας R || 11 ὀρέοντες TPp ὀρέωντες CM Ald. | ὁμόρους DRV ||
 12 τεταγμένους SVb | σφι ἐμβαλεῖν M Ald. σφι μβαλεῖν V σφιν μβαλεῖν b σφι
 συμβαλεῖν S || 14 ἐσβάλλοντες propos. Stein || 15 μὲν] δὲ RSV μὲν δὴ Legrand |
 προειπόντες D || 15—16 ἐν νῷ ἔχοντες ἐρύκειν M || 20 ἀπικνέοντο PDRSV || 22 ἐγέ-
 νετο DS Ald. || 23 τὸν] τῶν C^{ac} D^{ac} RSV | Ἰνδάνθυρσον T Ald. Ἰνδάνθυρσον M cf.
 Bekk. Anecd. ad 127, 4

φεύγεις αἰεὶ, ἐξέόν τοι τῶνδε τὰ ἕτερα ποιέειν; εἰ μὲν γὰρ ἀξιόχρεος δο-
 κέεις εἶναι σεωντῶ τοῖσι ἐμοῖσι πράγμασι ἀντιωθῆναι, σὺ δὲ στάς τε καὶ
 πανσάμενος πλάνης μάχεσθαι· εἰ δὲ συγγινώσκειαι εἶναι ἥσσω, σὺ δὲ
 καὶ οὕτω πανσάμενος τοῦ δρόμον δεσπότη τῷ σῷ δῶρα φέρων γῆν τε καὶ
 5 ὕδωρ ἔλθῃ ἐς λόγους·' πρὸς ταῦτα ὁ Σκυθέων βασιλεὺς Ἰδάνθυρος λέγει, 127
 τάδε 'οὕτω τὸ ἐμὸν ἔχει, ὦ Πέρσα· ἐγὼ οὐδένα κω ἀνθρώπων δέσας ἐφν-
 γον οὔτε πρότερον οὔτε νῦν σὲ φεύγω· οὐδέ τι νεώτερόν εἰμι ποιήσας νῦν,
 ἢ καὶ ἐν εἰρήρῃ ἔωθα ποιέειν. ὅ τι δὲ οὐκ αὐτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ 2
 τοῦτο σημανέω· ἡμῖν οὔτε ἄσπεα οὔτε γῆ πεφντευμένη ἔστι, τῶν πέρι
 10 δέισαντες, μὴ ἄλῳ ἢ καρῇ, ταχύτερον ἂν ὑμῖν συμμίσγοιμεν ἐς μάχην· εἰ
 δὲ δέοι πάντως ἐς τοῦτο κατὰ τάχος ἀπικνέεσθαι, τυχχάνονσι ἡμῖν ἐόντες
 τάφοι πατρῶοι. φέρετε, τούτους ἀνευρόντες συγχέειν πειραῶσθε αὐτούς, 3
 καὶ γνώσεσθε τότε, εἴτε ὑμῖν μαχησόμεθα περὶ τῶν τάφων εἴτε καὶ οὐ
 μαχησόμεθα. πρότερον δέ, ἦν μὴ ἡμέας λόγος αἰρή, σὺ συμμίζομέν τοι.
 15 ἀμφὶ μὲν μάχῃ τοσαῦτα εἰρησθῶ· δεσπότης δὲ ἐμὸς ἐγὼ Δία τε νομίζω 4
 τὸν ἐμὸν πρόγονον καὶ Ἰστίην τὴν Σκυθέων βασίλειαν μούνοια εἶναι. σοὶ
 δὲ ἀντὶ μὲν δώρων γῆς τε καὶ ὕδατος δῶρα πέμπω τοιαῦτα, οἷα σοὶ πρόπει
 ἔλθειν, ἀντὶ δὲ τοῦ, ὅτι δεσπότης ἔφησας εἶναι ἐμός, κλαίειν λέγω·' [τοῦτο
 ἔστι ἢ ἀπὸ Σκυθέων ῥήσις.]

AB CT MP(p) DR SV(b)

T 18s. Proverbiorum graecorum codd. Vat. gr. 483 (cap. II 7) et Oxon. Barocc. 219 (§ 479) (Corpus Paroem. Gr. I 250) Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥήσις· πρὸς Λαρεῖον τὸν Πέρσῃν ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι κλαίειν αὐτόν, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ· εἰρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀτόπως οἰμώξειν τινὰ λεγόντων. Diogenian. V 11 (CPG ibid.) Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥήσις· ἐπὶ τῶν οἰμώξειν τινὰ λεγόντων· τοῦτο γὰρ πρὸς Λαρεῖον τὸν Πέρσῃν ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι. Bekk. Anecd. 305 Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥήσις τί ἐστίν· Ἰδάνθυρος, Σκυθῶν βασιλεὺς, Λαρεῖον πέμψαντος ὡς αὐτὸν πρῆσβεις καὶ κελεύσαντος ἢ ὑπ-

1 ἐξόν codd. | ἀξιόχρεος TPpD² Ald. || 2 πράγμασι RV | στάς – 3 σὺ δὲ haplogr. om. Mp | verbis στήθι καὶ μάχο· εἰ δὲ μὴ lacunam explev. M Ald. || 3 συγγινώσκειται C || 4 τοῦ δρόμου] τῶν ἔργων M || 5 Ἰδάνθυρος T Ald. Ἰδάνθυρος CV Ἰδάνθυρος v | ἔλεγε MPDRSV, v. Bénard, Essai sur ... les formes verbales ... d'après le texte d'Hérodote 237 || τὸν C | Πέρσαι ABCT | δέσας ἀνθρώπων M || 7 φεύγω R | ad sensum locutionis εἰμι ποιήσας ('sum facturus') v. grammaticam meam 191 || 8 ἔωθα ABCT || 10 ἄλῳ edd. ἄλῳ ABC ἄλῳ TPp ἄλῳ M Ald. ἄλῳ DRSV | τάξιον Mp Ald. | ὑμῖν συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην DRV συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην S || 11 δὲ δέοι] δὲ σοὶ D | πάντως B πάντες Vb | κατὰ τάχος ἐς τοῦτο M || 12 φέρε RSV | συγχέει RV συχέει v || 13 εἴτε¹ om. v | μαχησόμεθα Vb | περὶ – 14 μαχησόμεθα haplogr. om. SV | περὶ τῶν τάφων εἴτε καὶ μὴ M || 15 ἐγὼ om. M | Δία τε ἐγὼ PD RSV || 16 Ἰστίαν MPDRSV | σοὶ] σὺ CD¹ Vb || 17 πρόπει σοὶ M | σοὶ πρόπει C || 18 τοῦ om. DRSV | λέγων R | τοῦτο – 19 ῥήσις secl. Valckenaer Stein Hude ut explicationem ad κλαίειν λέγω adiunctam proverbii usitatissimi (cf. testimonia); extrema Idanthysri verba esse iudicat Legrand

- 128 Ὁ μὲν δὴ κῆρυξ οἰχώκεε ἀγγελέων ταῦτα Δαρείῳ, οἱ δὲ Σκυθῶν βασι-
 2 λείες ἀκούσαντες τῆς δουλοσύνης τὸ οὖνομα ὀργῆς ἐπλήσθησαν. τὴν μὲν
 δὴ μετὰ Σαυροματέων μοῖραν ταχθεῖσαν, τῆς ἤρχε Σκώπασις, πέμπουσι
 Ἰῶσι κελεύοντες ἐς λόγους ἀπικέσθαι τούτοις, οἱ τὸν Ἰστρον ἐξευγμένον
 ἐφρούρεον· αὐτῶν δὲ τοῖσι ὑπολειπομένοιςι ἔδοξε πλανᾶν μὲν μηκέτι 5
 Πέρσας, σῖτα δὲ ἐκάστοτε ἀναιρεομένοιςι ἐπιτίθεσθαι. νομῶντες ὦν σῖτα
 3 ἀναιρεομένους τοὺς Δαρείου ἐποίησαν τὰ βεβουλευμένα. ἡ μὲν δὴ ἵππος τὴν
 ἵππον αἰεὶ τρέπεσκε ἡ τῶν Σκυθῶν, οἱ δὲ τῶν Περσέων ἱππῶται φεύγοντες
 ἐσέπιπτον ἐς τὸν πεζόν, ὃ δὲ πεζὸς ἂν ἐπεκούρεε· οἱ δὲ Σκύθαι ἐσαράξαν-
 4 τες τὴν ἵππον ὑπέστρεφον, τὸν πεζὸν φοβεύμενοι. ἐποιέοντο δὲ καὶ τὰς 10
 129 νύκτας παραπλησίως προσβολὰς οἱ Σκύθαι. τὸ δὲ τοῖσι Πέρσησι τε ἦν
 σύμμαχον καὶ τοῖσι Σκύθησι ἀντίζον ἐπιτιθεμένοιςι τῷ Δαρείου στρα-
 τοπέδῳ — θῶμα μέγιστον ἔρῳ —, τῶν τε θνῶν ἡ φωνὴ καὶ τῶν ἡμίονων
 2 τὸ εἶδος· οὔτε γὰρ θνον οὔτε ἡμίονον γῆ ἡ Σκυθικὴ φέρει, ὥς καὶ πρότερόν
 μοι δεδήλωται, οὐδὲ ἔστι ἐν τῇ Σκυθικῇ πάσῃ χώρῃ τὸ παράπαν οὔτε 15
 ὄνος οὔτε ἡμίονος διὰ τὰ φύχαι· ὑβρίζοντες ὦν οἱ θνοι ἐτάρασσον τὴν
 3 ἵππον τῶν Σκυθῶν. πολλάκις δὲ ἐπελανθόντων ἐπὶ τοὺς Πέρσας μεταξὺ
 ὅκως ἀκούσειαν οἱ ἵπποι τῶν θνῶν τῆς φωνῆς, ἐταράσσοντό τε ὑποστρε-
 φόμενοι καὶ ἐν θνώματι ἔσκον, ὀρθὰ ἱστάντες τὰ ὦτα, ἅτε οὔτε ἀκούσαν-
 4 τες πρότερον φωνῆς τοιαύτης οὔτε ἰδόντες τὸ εἶδος. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ 20
 130 σμικρόν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου. οἱ δὲ Σκύθαι, ὅκως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν
 τεθορυβημένους, ἵνα παραμένοιν τε ἐπὶ πλέω χρόνον ἐν τῇ Σκυθικῇ καὶ
 παραμένοντες ἀνιῶατο τῶν πάντων ἐπιδευέες ὄντες, ἐποίησαν τοιάδε· ὅκως

AB CT MP(p) DR SV(b)

ἀκούειν ἢ ὑπομεῖναι τὸ κινδυνεύειν, ἀπεκρίνατο οἰμώζειν Δαρείῳ. Suid. Ἡ ἀπὸ Σκυ-
 θῶν ῥήσις· τέταται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀποτόμους οἰμώζειν τινὰ λεγόντων· παρ'
 ὅσον οἱ Σκύθαι τῷ Πέρσῃ μνηύσαντι περὶ τοῦ εἶξαι ἀπεκρίνατο κλαλεῖν αὐτὸν
 εἰπόντες

1 D: v. ad 110, 2 || 16 λέξ. ὑβρίζοντες· σκυρτώντες (Lexx. seriatim conscr. tan-
 tum). Greg. Cor. 149 ὑβρίζειν· τὸ σκυρτᾶν. Suid. ὑβρίζοντες· σκυρτώντες, Ἡρόδοτος

1 ἀγγέλων D || 3 μοῖραν MDRSV | Κώπασις MPDRSV || 6 σῖτα¹ | σιτία DRSV |
 ἀναιρεομένοιςιν V | ἀνερρεομένοιςιν v | νομῶντες T || 7 ἀναιρεομένοιςιν V
 ἀνερρεομένοιςιν v || 7—8 αἰεὶ τὴν ἵππον D αἰεὶ τὴν ἵππον RVb || 8 ἡ om. DR
 SV || 9 ἐπέπιπτον M | ἂν] αἰεὶ M¹ Ald. | Σκύθαι om. M || 10 ἐπέστρεφον C |
 φοβεοῦμενοι R | ἐποιούντο DRSV || 12 Σκύθοισι M | ἀντίζον T | στρατῷ DRSV |
 13 θῶμα CTDRSV | ἐρῳ M || 15 δεδήλωται μοι DRSV | οὐδὲ ἔστι] οὐδέτι D |
 πάσι R om. S || 18 ἱππῶται DRSV || 19 θῶματι CTDRSV | ἱστάντες M Ald. ||
 20 τὸ om. MPDRSV, secl. Hude | νυν] τοι M || 22 πλέον T | ἐν om. M || 23 ἀνι-
 ὶοντο MPDRSV | ἐπιδευέες MPD^{ac}RSV | ἐποίησαν MDRSV | τοιάνδε M Ald.

τῶν προβάτων τῶν σφετέρων αὐτῶν καταλείπειν μετὰ τῶν νομέων, αὐτοὶ
 ἂν ὑπεξήλυνον ἐς ἄλλον χώρον· οἱ δὲ ἂν Πέρσαι ἐπελθόντες ἐλάβεσκον
 τὰ πρόβατα καὶ λαβόντες ἐπήρουντο ἂν τῷ πεποιημένῳ. πολλάκις δὲ 131
 τοιούτου γινόμενου τέλος Δαρειὸς τε ἐν ἀπορίῃσιν εἶχετο, καὶ οἱ Σκυθῶν
 βασιλεῖς μαθόντες τοῦτο ἐπεμπον κήρυκα δῶρα Δαρείῳ φέροντα ὄρνιθά
 τε καὶ μὺν καὶ βάτραχον καὶ οἰστοὺς πέντε. Πέρσαι δὲ τὸν φέροντα τὰ 2
 δῶρα ἐπειρώτεον τὸν νόον τῶν διδομένων· ὁ δὲ οὐδὲν ἔφη οἱ ἐπεστάλθαι
 ἄλλο ἢ δόντα τὴν ταχίστην ἀπαλλάσσεσθαι, αὐτοὺς δὲ τοὺς Πέρσας ἐκέλευε,
 εἰ σοφοὶ εἰσι, γνῶναι, τὸ θέλει τὰ δῶρα λέγειν. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Πέρ-
 10 σαι ἐβουλεύοντο. Δαρεῖον μὲν νυν ἡ γνώμη ἦν Σκυθὰς ἐωντῶ διδόναι 132
 σφέας τε αὐτοὺς καὶ γῆν τε καὶ ὕδαρ (εἰκάζων τῆδε, ὡς μὺς μὲν ἐν γῇ
 γίνεται καρπὸν τὸν αὐτὸν ἀνθρώπῳ σιτεόμενος, βάτραχος δὲ ἐν ὕδατι,
 ὄρνις δὲ μάλιστα ἔοικε ἱππῳ, τοὺς δὲ οἰστοὺς ὡς τὴν ἐωντῶν ἀλκὴν
 παραδιδούσιν)· αὕτη μὲν Δαρείῳ ἀπεδέδεκτο ἡ γνώμη, συνεστήκει δὲ 2
 15 ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπτά ἐνός τῶν τὸν μάγον
 κατελόντων εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν ἥν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆ- 3
 σθε ἐς τὸν οὐρανόν, ὦ Πέρσαι, ἡ μύες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε
 ἢ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὅπισω
 ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι.

AB CT MP(p) DR SV(b)

Πολτάκις (131, 1) (Δαρειὸς ἐς Σκυθὴν εἰσβαλὼν ἀπορίῃσιν εἶχετο 131, 1 φ) —
 βαλλόμενοι (132, 3) exc. flor. φφ

T 5 Athen. 343a ad locum se refert

6, 12, 18 Eust. Od. 1570 (ad η 87) ὅτι . . . πολλὰ τοιαῦτα ἀφῶνων τροπαὶ γί-
 νονται Ἰωνικῶς, δηλοὶ πρὸς ἄλλοις καὶ τὸ ἐνθεῦτεν καὶ ὁ βατράκος τὰ παρὰ τῷ
 Ἰωνι Ἡροδότῳ

1 καταλείπειν BPRV || 2 ἂν² om. M Ald. | ἐλάβεσκον| cf. gramm. meam 126 ||
 3 ἐπειρώοντο DRSV | ποιευμένῳ C || 4 τοιούτου] τούτου Mφ | γινόμενου MS γι-
 νομένου φ rell. | τε om. φ | ἐν om. φ | ἀπορίῃσι A || 5 βασιλῆς T Ald. | ὄρνιθά —
 φ φέροντα haplogr. om. R || φ καὶ βάτραχον καὶ μὺν M | βάτραχον| v. Eust. | βά-
 τραχόν τε καὶ DRSV | φ φέροντα φφ || 7 δῶρα φφ | ἐπειρώτεον CTPr | ἐπι-
 ρώτ*** M | ἐπειρώτεον φφ rell. | δεδομένων BT | οὐδὲν δὲ ὅδε ἐπεστάλθαι οἱ ἔφη
 ἄλλο φ | οὐδὲν δ' ὅδε ἐπεστάλθαι ἔφη οἱ φ || 8 Περσέας φφ || 9 ἐθέλει ABCD
 ἐθέλοι φφ || 10 ἔην M Ald. || 11 αὐτοὺς om. M | τε² om. φ | εἰκάζοντος M Ald. ||
 11–12 γίνεται ἐν γῇ φφ || 12 αὐτὸν ἀνθρώπῳ| ἀνθρωπὸν τῆς ut vid. M | βάτρα-
 χον R || 13 ἔοικε μάλιστα φ μάλιστα ἔοικε A μάλιστα ἔοικεν φ rell. | ὡς φ
 codd. ἐς φ | ἀλκὴν φ codd. ἀρχὴν φ || 14 παραδιδούσι A | ἀποδέδεκτο ἡ
 γνώμη φφ | ἡ γνώμη ἀπεδέδεκτο MPDRSV | συνέστηκε R || 15 ταῦτα D | τῇ
 γνώμῃ ἡ ABCφφ | ἡ γνώμη rell. | Γωβρύεω ABCTMP Γωβρύεω φφ rell. |
 ἐνός om. DRSV | τῶν² om. SVb || 16 ἦν| εἰ M | ἀναπτῆσθε DRV ἀναπτῆ-
 σθε S ἀναπτῆσθε φφ rell. || 17 τῆς φ codd. om. φ | καταδύετε TRb κατα-
 δύετε D καταδύσθε M καταδύητε φφ rell. || 18 ἐσπηδήσατε RVb ἐσπηδή-
 σετε D^c ἐσπηδήσητε φφD^c rell. | ὀπίσω om. φ || 19 βουλλόμενοι R

- 133 Πέρσαι μὲν δὴ τὰ δῶρα εἵκαζον, ἡ δὲ Σκυθῶν μία μοῖρα ἡ ταχθεῖσα
 πρότερον μὲν παρὰ τὴν Μαιήτιν λίμνην φρουρέειν, τότε δὲ ἐπὶ τὸν Ἴστρον
 2 Ἴωσι ἐς λόγους ἐλθεῖν, ὡς ἀπύκετο ἐπὶ τὴν γέφυραν, ἔλεγε, τάδε ἄνδρες
 Ἴωνες, ἐλευθερίην ὑμῖν ἤκομεν φέροντες, ἦν πέρ γε ἐθέλητε ἑσακοῦειν·
 πυνθανόμεθα γὰρ Δαρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν ἐξήκοντα ἡμέρας μούνας
 5 φρουρήσαντας τὴν γέφυραν αὐτοῦ μὴ παραγενομένον ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ
 3 ἀπαλλάσσεσθαι ἐς τὴν ὑμετέραν. νῦν ὦν ὑμεῖς τάδε ποιεῦντες ἐκτὸς μὲν
 ἔσεσθε πρὸς ἐκείνου αἰτίας, ἐκτὸς δὲ πρὸς ἡμέων· τὰς προκειμένας ἡμέρας
 παραμείναντες τὸ ἀπὸ τούτου ἀπαλλάσσεσθε.² οὗτοι μὲν νῦν ὑποδεξαμέ-
 134 νων Ἴωνων ποιήσιν ταῦτα ὅπισω τὴν ταχίστην ἡπείγοντο, Πέρσῃσι δὲ
 μετὰ τὰ δῶρα τὰ ἐλθόντα Δαρεῖω ἀντετάχθησαν οἱ ὑπολειφθέντες Σκύθαι
 πεζῶ καὶ ἵπποισι ὡς συμβαλέοντες. τεταγμένοισι δὲ τοῖσι Σκύθῃσι λαγὸς
 ἐς τὸ μέσον διῆξε· τῶν δὲ ὡς ἑκαστοὶ ὤρων τὸν λαγὸν ἐδίωκον. ταραχθέν-
 των δὲ τῶν Σκυθῶν καὶ βοῇ χρεωμένων εἶρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντι-
 15 πολεμίων τὸν θόρυβον· πυνθόμενος δὲ σφας τὸν λαγὸν διώκοντας εἶπε
 ἄρα, πρὸς τοὺς περ ἐώθεε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν· οὗτοι ἄνδρες ἡμέων πολλὸν
 καταφρονέουσι, καὶ μοι νῦν φαίνεται Γωβρύης εἵπειν περὶ τῶν Σκυθικῶν
 δώρων ὀρθῶς. ὡς ὦν οὕτως ἤδη δοκεόντων καὶ αὐτῷ μοι ἔχειν, βουλῆς
 ἀγαθῆς δεῖ, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ κομιδὴ ἡμῖν ἔσται τὸ ὅπισω.³ πρὸς ταῦτα
 Γωβρύης εἶπε· ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ σχεδὸν μὲν καὶ λόγῳ ἡπιστάμην τούτων
 20 τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀπορίην, ἐλθὼν δὲ μᾶλλον ἐξέμαθον ὁρῶν αὐτοὺς ἐμ-
 3 παίζοντας ἡμῖν. νῦν ὦν μοι δοκεῖ, ἐπεὰν τάχιστα νῆξ ἐπέλθῃ, ἐκκαύσαν-
 τας τὰ πυρὰ, ὡς ἐώθαμεν καὶ ἄλλοτε ποιεῖν, τῶν στρατιωτέων τοὺς

AB CT MP(p) DR SV(b)

19 Λέξ. κομιδῇ· ἡ ἀνάσωσις (ἀνάλωσις *Imonwx*), ἐπιμέλεια (*Lexx. alph. ord.*
 conser. tantum). Suid. κομιδῇ· ἡ ἀνάσωσις, Ἡρόδοτος. id. κομιδῇ· ἐπιμέ-
 λειαν

1 τὰ δῶρα ἤκαζον AB οὕτω τὰ δῶρα εἵκαζον T Ald. τὰ δῶρα εἵκαζον οὕτω M |
 μία μοῖρα] μοῖρα p μοῖρη M μοῖη μοῖρη Ald. || 4 ἤκομεν ὑμῖν ABC | εἰς-
 ακοῦειν ABC || 6 παραγενομένου R παραγωμένου ABC || 7 ὑμετέραν RSV |
 ἡμεῖς RV ἡμῆς b || 8 ἔσεσθαι M | πρὸς ἐκείνου — 9 ἀπαλλάσσεσθε om. b | προσ-
 κειμένας CD προκειμένας ὦν T || 9 τὸ ἀπὸ om. SV | ἀπαλλάσσεσθαι B || 10 ἐπει-
 γοντο ABTP ἐπήγοντο M ἡπείγοντο C || 11 τὰ² om. C || 12 λαγὸς TDRV^c
 λαγὸς V^{ac} b || 13 ὥρων DRSV ὥρεον TMPp ὥρεον C | λαγὸν TDR | λα-
 γῶν Vb || 14 χρεομένων Pp | ἤρετο M | ὁ om. D | ἀντιπολέμων DRSV || 15 λα-
 γῶν D² R λαγῶν Vb || 16 τοὺς] τούτους RSV | παρεώθεε SvB | ὀνδρες AB
 οἱ ἄνδρες DRSV || 17 καταφρονέουσι T | Βωβρύης R Γωβρύης CP | εἶπαι PDR
 εἶπε S εἶτε Vb | Σκυθῶν M Σκυθικῶν (*ex ex corr.*) D || 19 τὸ om. MPDRSV ||
 20 Γωβρύης ABCTMP || 21 ὁρῶν CTMP || 22 ἐπὴν ABCT | ἐπέλθῃ Mp Ald.
 ἐλθῇ ABCT | ἐκκαύσαντες TD || 23 καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν Mp Ald. | στρα-
 τέων M

ἀσθενεστάτους ἐς τὰς τάλαιπωρίας ἐξαπατήσαντας καὶ τοὺς ὄνους πάντας
καταδήσαντας ἀπαλλάσσεσθαι πρὶν ἢ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰστρον ἰθὺσαι Σκύθας
λύσαντας τὴν γέφυραν ἢ καὶ τι Ἰωσι δόξαι, τὸ ἡμέας οἷόν τε ἔσται
ἐξεργάσασθαι.³ Γωβρόνης μὲν ταῦτα συνεβούλευε, μετὰ δὲ νύξ τε ἐγένετο, 135
καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶτο τῇ γνώμῃ ταύτῃ· τοὺς μὲν καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν,
καὶ τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος, καὶ τοὺς ὄνους πάντας καταδή-
σας κατέλιπε αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ· κατέλιπε δὲ τοὺς τε ὄνους 2
καὶ τοὺς ἀσθενεῖς τῆς στρατιῆς τῶνδε εἵνεκεν, ἵνα οἱ μὲν ὄνοι βοὴν παρ-
έχωνται· οἱ δὲ ἀνθρώποι ἀσθενεῖς μὲν εἵνεκεν κατελείποντο, προφάσιος
10 δὲ τῆσδε δηλαδὴ· αὐτὸς μὲν σὺν τῷ καθαρῷ τοῦ στρατοῦ ἐπιδήσεσθαι
μέλλοι τοῖσι Σκύθησι, οὗτοι δὲ τὸ στρατόπεδον τοῦτον τὸν χρόνον ὀνοίατο.
ταῦτα τοῖσι ὑπολειπομένοισι ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος καὶ πρὶν ἐκκαύσας 3
τὴν ταχίστην ἠπείγετο ἐπὶ τὸν Ἰστρον. οἱ δὲ ὄνοι ἐρημωθέντες τοῦ ὀμίλου
οὕτω δὴ μᾶλλον πολλῶ ἴεσαν τῆς φωνῆς, ἀκούσαντες δὲ οἱ Σκύθαι τῶν
15 ὄνων πᾶν γινώσκοντ' ἡλίπιστον τοὺς Πέρσας εἶναι. ἡμέρης δὲ γενομένης 136
γινόντες οἱ ὑπολειφθέντες, ὥς προδομένοι εἶεν ὑπὸ Δαρείου, χεῖράς τε
προετεινοντο τοῖσι Σκύθησι καὶ ἔλεγον τὰ κατήκοντα· οἱ δὲ ὥς ἤκουσαν
ταῦτα, τὴν ταχίστην συστραφέντες (αἷ τε δύο μοῖραι τῶν Σκυθῶν καὶ
ἡ ἡμίσεια Σαυρομάται <τε> καὶ Βουδῖνοι καὶ Γελωνοί) ἐδίωκον τοὺς
20 Πέρσας ἰθὺ τοῦ Ἰστροῦ. ἅτε δὲ τοῦ Περσικοῦ μὲν τοῦ πολλοῦ ἐόντος 2
πεζοῦ στρατοῦ καὶ τὰς ὁδοὺς οὐκ ἐπισταμένον ὥστε οὐ τετμημένων τῶν
ὁδῶν, τοῦ δὲ Σκυθικοῦ ἱππότεω καὶ τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπισταμένον
ἀμαρτόντες ἀλλήλων ἔφθησαν πολλῶ οἱ Σκύθαι τοὺς Πέρσας ἐπὶ τὴν
γέφυραν ἀπικόμενοι. μαθόντες δὲ τοὺς Πέρσας οὕκω ἀπυγμένους ἔλεγον 3

AB CT MP(p) DR SV(b)

23s. Lex. Vind. 92 ἔφθησαν ἀντὶ τοῦ 'προκατέλαβον', Ἡρόδοτος· ἔφθησαν — ἀπικόμενοι

2 καταδήσαντας om. DRSV | ἀπαλλάττεσθαι ABC | ἐπὶ ἐς M || 3 λύσαντας D,
ut vid. B¹ | ἔσται om. ABCT || 4 Γωβρόνης ABCTP || 5 ταύτῃ τῇ γνώμῃ M |
κατηρῶν SVb || 7 ταύτῃ om. MPDRSV | κατέλιπε² B || 8 εἵνεκα MPDRSV |
παρέχονται BDRSV || ■ μὲν om. T | εἵνεκα DRSV εἵνεκε ut vid. M | κατελί-
ποντο TMD | προφάσιος — 11 ὀνοίατο distinxi Schweighaeuserum secutus: ...
τῆσδε δηλαδὴ, <ὥς> αὐτὸς ... Reizium secuti edd. plurimi || 11 μέλλει TM ||
12 ὑπολειπομένοισι ABCT | ὑπερθέμενος coni. Stein || 13 ἐπείγετο ABCTP
ἠπείγετο V ἠπείγετο b cett. || 14 οὕτω τῷ μὲν δὴ DRSV οὕτω μὲν δὴ PpM
Ald. | ἦσαν M | ἀκούοντες RSV || 15 χώραν DRSV χώραν M || 17 προέτεινον
MPDRSV | ἔλεγε b || 19 ἡ ἡμίσεια scripsi coll. cap. 120: ἡ μία <καί>
Stein ἡ μετὰ (Σαυροματέων) Buttmannio duce Hude | Σαυροματέων S Σαυρο-
μάτων b (V incertum) | <τε> de Pauw || 20—21 τοῦ πεζοῦ ἐόντος πολλοῦ M ||
20 ἐόντες B² || 21 ἐπισταμένον B² | ὥστε — 22 ἐπισταμένον haplogr. om. Mp |
τῶν om. DRSV, secl. Hude || 22 δὲ om. T | ὁδοῦ om. SVb || 23 ἀμαρτόντων
δὲ M | ὠφθῆσαν C | τὴν om. R

πρὸς τοὺς Ἴωνας ἐόντας ἐν τῇσι νηυσί· ἄνδρες Ἴωνες, αἶ τε ἡμέραι ὁμῶν
 4 τοῦ ἀριθμοῦ διοίχονται, καὶ οὐ ποιεῖτε δίκαια ἐτι παραμένοντες. ἀλλ' ἐπεὶ
 πρότερον δειμαίνοντες ἐμένετε, νῦν λύσαντες τὸν πόρον τὴν ταχίστην ἅπιτε
 χαίροντες ἐλευθέροι θεοῖσί τε καὶ Σκύθησι εἰδότες χάριν. τὸν δὲ πρότερον
 ἐόντα ὑμέων δεσπότην ἡμεῖς παραστησόμεθα οὕτως ὥστε ἐπὶ μηδαμῶς
 137 ἐτι ἀνθρώπους αὐτὸν στρατεύσασθαι. πρὸς ταῦτα Ἴωνες ἐβουλεύοντο.
 Μιλτιάδew μὲν τοῦ Ἀθηναίου στρατηγέοντος καὶ τυραννέοντος Χερσονη-
 σιτέων τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ ἦν γνώμη πείθεσθαι Σκύθησι καὶ ἐλευθεροῦν
 2 Ἰωνήν, Ἰστιαίου δὲ τοῦ Μιλησίου ἐναντίη ταύτῃ λέγοντος, ὥς νῦν μὲν
 διὰ Δαρεῖον ἕκαστος αὐτῶν τυραννέει πόλις, τῆς Δαρείου δὲ δυνάμις 10
 καταρειθεῖσης οὔτε αὐτὸς Μιλησίων οἶός τε ἔσται ἄρχειν, οὔτε ἄλλον
 οὐδένα οὐδαμῶς· βουλήσεσθαι γὰρ ἐκάστην τῶν πολιῶν δημοκρατέεσθαι
 3 μᾶλλον ἢ τυραννέεσθαι. Ἰστιαίου δὲ γνώμην ταύτην ἀποδεικνυμένου
 αὐτίκα πάντες ἦσαν τετραμμένοι πρὸς ταύτην τὴν γνώμην πρότερον τὴν
 138 Μιλτιάδew αἰρεόμενοι. ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ διαφέροντές τε τὴν ψῆφον καὶ 15
 ἐόντες λόγον πρὸς βασιλέος· Ἑλλησποντίων μὲν τύραννοι Δάρνις τε
 Ἀβυθηνὸς καὶ Ἴπποκλος Λαμφακηνὸς καὶ Ἡρόφαντος Παριηνὸς καὶ Μη-
 τροδωρὸς Προκονήσιος καὶ Ἀρισταγόρης Κυζικηνὸς καὶ Ἀρίστων Βυζάν-
 2 τιος, οὗτοι μὲν οἱ ἐξ Ἑλλησπόντου, ἀπ' Ἰωνίης δὲ Στράτις τε Χίος καὶ
 Αἰάκης Σάμιος καὶ Λαοδάμας Φωκαεὺς καὶ Ἰστιαῖος Μιλήσιος, τοῦ ἦν ■
 γνώμη ἡ προκειμένη ἐναντίη τῇ Μιλτιάδew, Αἰολέων δὲ παρὴν λόγιμος
 139 μῦθος Ἀρισταγόρης Κυμαῖος. οὗτοι ὧν ἐπέλτε τὴν Ἰστιαίου αἰρέοντο γνώ-
 μην, ἔδοξέ σφι πρὸς ταύτῃ τάδε ἔργα τε καὶ ἔπεα προσθεῖναι· τῆς μὲν

AB CT MP(p) DR SV, ad quos accedit usque ad ἐβουλεύοντο (137, 1) b

1 πρὸς τοὺς Ἴωνας] τοῖσι Ἴωσι M || 2 ἀριθμοῦ] ἐνιαυτοῦ DRSV | διήχονται Vb
 διοίχονται A διώχονται (ω ex corr.) M | ποιεῖται M ποιετέ γε CT || 3 δειμαί-
 νοντες] διαβαίνοντες C || 4 χαίροντες om. Mp | Σκύθοισι M | ἰδόντες χάριν C εἰ-
 δόντες χάριν b χάριν εἰδότες M || 5 ὑμέων ἐόντα ABCT || ■ ἀνθρώπους ἐτι D |
 στρατεύεσθαι M στρατεύσεσθαι con. Madvig | οἱ Ἴωνες M Ald. | ἐβουλεύσαντο T ||
 7 μὲν] δὲ ABCT | Χερσοννησιῶν RV Χερσοννησιωτέων M^cp Χερσοννησιωτέων M^{ac}
 Ald. || ■ ἐν om. SV | ἦν ἡ γνώμη M || 10 δυνάμεος BCpV δυνάμειος TM ||
 11-12 οὔτε ἄλλον οὐδένα οὐδαμῶς (οὐδαμῶν ABCTMP) 'notabilis structuræ
 ἀλλοίωσις; debuisse οὔτε ἄλλος οὐδεὶς οὐδαμῶν, verum tanquam præcessisset οὔτε
 αὐτὸν οἶόν τε εἶναι, instruxit orationem' (Wesseling); casuum autem incongruita-
 tem non resoluit illud a Reiskio propositum atque ab omnibus prorsus editoribus
 receptum ἐσεσθαι pro ἔσται; simile anacoluthon habes I 207, 1 et generatim cf.
 quæ de 'Intrusive oblique infinitives in Hdt.' disseruit G. L. Cooper TAPA 104,
 1974, 23-76, præcipue 39ss. || 12 πολέμιον R || 15 τε τὴν om. DRSV || 16 βασι-
 λέως T βασιλῆος S Ald. || 18 Προκονήσιος V || 19 μὲν ἦσαν οἱ ABCTMP | Στρα-
 τίης ut vid. D¹ Στρατίης ABCTMP || 20 Αἰακίδας ABCMP Αἰακίδης T Ald. |
 Φωκαεὺς MPDRSV || 21 ἡ γνώμη D | ἡ om. MPRSV || 22 ὁ Κυμαῖος S Ald. |
 αἰρέοντος RV αἰρέοντες S || 23 ταύτῃ] ταῦτα DRSV

γεφύρου· λύνει τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἐόντα, λύνει δέ, ὅσον τόξευμα ἐξ-
 ικνέεται, ἵνα καὶ ποιέειν τι δοκέωσι ποιεῦντες μηδέν, καὶ εἰ Σκύθαι μὴ
 πειρώατο βιώμενοι καὶ βουλόμενοι διαβῆναι τὸν Ἴστρον κατὰ τὴν γέφυραν,
 λιπεῖν τε λύοντας τῆς γεφύρου τὸ ἐς τὴν Σκυθικὴν ἔχον, ὥς πάντα ποιήσω-
 5 σι, τὰ Σκύθησί ἐστι ἐν ἡδονῇ. ταῦτα μὲν προσέθηκαν τῇ γνώμῃ, μετὰ δὲ 2
 ἐκ πάντων ὑπεκρίνατο Ἰστιάιος τάδε λέγων· ἄνδρες Σκύθαι, χρηστὰ ἤκετε
 φέροντες καὶ ἐς καιρὸν ἐπέλγεσθε· καὶ τὰ τε ἀπ' ὑμῶν ἡμῖν χρηστῶς
 ὁδοῦται, καὶ τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται. ὥς γὰρ
 ὁρᾷτε, καὶ λύομεν τὸν πόρον καὶ προθυμίην πᾶσαν ἐξομεν θέλοντες εἶναι
 10 ἐλεύθεροι. ἐν ᾧ δὲ ἡμεῖς τάδε λύομεν, ὑμέας καιρὸς ἐστι δίλυσθαι ἐκεῖ- 3
 νους, εὐρόντας δὲ ὑπὲρ τε ἡμέων καὶ ὑμῶν αὐτῶν τίσασθαι οὕτως, ὥς
 κείνους πρέπει.'

Σκύθαι μὲν τὸ δευτέρον Ἰωσι πιστεύσαντες λέγειν ἀληθέα ὑπέστρεφον 140
 ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων καὶ ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου.
 15 αἴτιοι δὲ τούτου αὐτοὶ οἱ Σκύθαι ἐγένοντο τὰς νομὰς τῶν ἱππῶν τὰς
 ταύτῃ διαφθείραντες καὶ τὰ ὕδατα συγχώσαντες· εἰ γὰρ ταῦτα μὴ ἐποίησαν, 2
 παρῆχε ἂν σφι, εἰ ἐβούλοντο, εὐπετέως ἐξευρεῖν τοὺς Πέρσας, νῦν δέ, τὰ
 σφι ἐδόκεε ἄριστα βεβουλευσθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφάλησαν. Σκύθαι μὲν 3
 νυν τῆς σφετέρης χώρας, τῇ χιλὸς τε τοῖσι ἱπποῖσι καὶ ὕδατα ἦν, ταύτῃ
 20 διεξιόντες ἐδίλυντο τοὺς ἀντιπολεμῶντας δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ τοιού-
 των τὴν ἀπόδορσιν ποιέεσθαι· οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἐωντῶν γε-

AB CT MP(p) DR SV

Ἀνδρες Σκύθαι (139, 2) — πρέπει (139, 3) exc. A

8 Hes. ὁδοῦται· καθ' ὁδὸν πορεύεται || 19 Suid. χιλή· τροφή· καὶ χιλὸς ἀρσενικῶς
 ἢ τροφή· . . . διὰ τῆς ἐτέρας χώρας, τῇ χιλὸς τε ἱπποῖσι καὶ ὕδατα ἦν, Ἡρόδοτος ||
 21 id. στίβια καὶ στίβος· ἡ ὁδός· . . . ἀρσενικὸν ὁ στίβος, καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ δὴ
 Πέρσαι — φυλάσσοντες ἦσαν

2 εἰ scripsi οἱ codd. || 3 πειρώαται T | καὶ βουλόμενοι om. C, secl. Hude; πει-
 ρώατο absolute 'impetum facere' (de uno verbo βουλόμενοι pendet inf. διαβῆναι) ||
 4 λιπεῖν S λυπεῖν DRV ἐπεῖν T εἰπεῖν cett. (λιπεῖν cum ποιέειν τι coniunctum
 cum δοκέωσι construendum est et illo quod sequitur λύοντας ab infinitivi con-
 structione ut hand raro ad acc. c. inf. transit noster) | ποιήσουσι ABCTMP ||
 7 ἐπέλγεσθε R ἐπέλγεσθε A rell. || 8 ὑμᾶς CMPDV ἡμᾶς R | ὑπηρετέεται ἐπι-
 τηδέως D ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται A rell. || 9 ὁρᾷτε ABCTMPDR A ἡρᾷτε SV ||
 10 ἡμέας S Ald. | καὶ ὑμέας A | δίλυσθαι P^{ms}RV δίλυσθαι P^{ms}PA (η ex corr.
 man. post.) A rell. || 11 ὑμῶν καὶ ἡμέων αὐτὸν T | αὐτέων ABMA || 12 κείνοις A
 ἐκείνοις M ἐκείνοισι DRVS || 13 Ἰωσι om. M | πιστεύοντες PDRSV¹ | λέγειν
 ἀληθέα om. M | ἐπέστρεφον SV || 15 τῶν om. R || 17 σφι ἂν M | ἐξευρέειν Mp
 Ald. | τὰ] τάδε M || 18 βουλεύσθαι RV συμβεβουλευσθαι M || 19 ταύτην P^{ms}
 DRVS ταύτῃ P^p cett. || 20 διεξιελθόντες ABCT | δίλυντο DRVS | ἀντιπολέ-
 μους DRVS | τούτων DRVS || 21 ποιήσασθαι Mp Ald. | δὴ om. MDRVS

- νόμενον στίβον τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν καὶ οὕτω μόγις εὗρον τὸν πόρον.
 4 οἷα δὲ νυκτός τε ἀπικόμενοι καὶ λελυμένης τῆς γερύρης ἐντυχόντες ἐς
 141 πᾶσαν ἄρρωδὴν ἀπίκατο, μὴ σφεας οἱ Ἴωνες ἔωσι ἀπολελοιπότες. ἦν δὲ
 περὶ Δαρεῖον ἀνὴρ Αἰγύπτιος φωνέων μέγιστον ἀνθρώπων· τοῦτον τὸν
 ἄνδρα κατασάντα ἐπὶ τοῦ χεῖλεος τοῦ Ἰστρου ἐκέλευε Δαρεῖος καλέειν 5
 Ἰστιαῖον Μιλήσιον. ὁ μὲν δὲ ἐποίησε ταῦτα, Ἰστιαῖος δὲ ἐπακούσας τῷ
 πρώτῳ κελεύσματι τὰς τε νέας ἀπάσας παρείχε διαπορθμεύειν τὴν στρα-
 142 τὴν καὶ τὴν γέφυραν ἔξευξε. Πέρσαι μὲν ὧν οὕτω ἐκφεύγουσι, Σκύθαι
 δὲ διζήμενοι καὶ τὸ δεύτερον ἡμαρτον τῶν Περσέων. καὶ τοῦτο μὲν, ὡς
 ἐόντας Ἴωνας ἐλευθέρους, κακίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους κρίνουσι 10
 εἶναι ἀπάντων ἀνθρώπων, τοῦτο δέ, ὡς δούλων Ἰώνων τὸν λόγον ποιούμε-
 νοι, ἀνδράποδα φιλοδέσποτά φασι εἶναι καὶ ἄδραστα μάλιστα· ταῦτα μὲν
 δὴ Σκύθησι ἐς Ἴωνας ἀπέροισται.
 143 Δαρεῖος δὲ διὰ τῆς Θρηκίης πορευόμενος ἀπίκετο ἐς Σηστὸν τῆς Χερ-
 σονήσου, ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸς μὲν διέβη τῇσι νηυσὶν ἐς τὴν Ἀσίην, λείπει δὲ 15
 στρατηγὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ Μεγάβαζον ἄνδρα Πέρσην, τῷ Δαρεῖος κοτε
 2 ἔδωκε γέρας τοιόνδε εἶπας ἐν Πέρσῃσι ἔπος· ὀρμημένον Δαρεῖον ῥοιὰς
 τρώγειν, ὡς ἀνοιξε τάχιστα τὴν πρώτην τῶν ῥοιῶν, εἶρετο αὐτὸν ὁ ἀδελ-
 φεὸς Ἀρτάβανος, ὃ τι βούλοιτ' ἂν οἱ τοσοῦτο πληθος γενέσθαι, ὅσοι ἐν
 τῇ ῥοιῇ κόκκοι. Δαρεῖος δὲ εἶπε Μεγαβάζους ἂν οἱ τοσοῦτους ἀριθμὸν 20
 3 γενέσθαι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν Ἑλλάδα ὑπῆκοον. ἐν μὲν δὴ Πέρσῃσι
 ταῦτά μιν εἶπας ἐτίμα, τότε δὲ αὐτὸν ὑπέλιπε στρατηγὸν ἔχοντα τῆς
 144 στρατιῆς τῆς ἑωυτοῦ ὀκτὼ μυριάδας. οὗτος δὲ ὁ Μεγάβαζος εἶπας τότε

AB CT MP(p) DR SV

Δαρεῖος δὲ (μὲν Φ) διὰ Θρηκίης (143, 1) — ὑπῆκοον (143, 2). οὗτος δὲ (144, 1) —
 τυφλοί (144, 2) exc. floril. $\mathfrak{A}\Phi$

T 4 Eust. II. 607 (ad E 785) μέμνηται . . . Ἡρόδοτος εὐρυβόα τινὸς φωνοῦντος
 ὑπὲρ τοὺς τότε ἀνθρώπους λέγων, ὡς ἦν περὶ — ἀνθρώπων || 12 Plut. mor. 174e
 Τῶν αὐτῶν . . . τοὺς Ἰώνων τυράννους . . . ἀνδράποδα χρηστά καὶ ἄδραστα ἐκάλει ||
 16—21 Eust. II. 240 (ad B 372) ad locum se refert

12 Poll. III 74 ἀνδράποδα φιλοδέσποτα, Ἡρόδοτος

1 τοῦτο R | ἦσαν AB Suid. ἦσαν Mp Ald. || 3 ἀπίκοντο ABCTMP || 4 τοῦτον
 δὴ τὸν MPp Ald. || 6 ἐποίησε AC || 7 κελεύματι BC || 10 ἀνελευθέρους RSV ||
 11 εἶναι om. M | πάντων MSV πάντων τῶν DR | δούλων T || 14 Χερρονήσου C
 Χερρονήσου M $\mathfrak{A}\Phi$ Χερσονήσου p || 15 ἐνθεῦθεν \mathfrak{A} | μὲν] τε Φ | διέβη] δὴ ἔβη
 RV | νηυσὶ A | λείπει RV || 16 Μεγάβαζον $\mathfrak{A}\Phi$ Μεγάβυζον TD | κοτε om. $\mathfrak{A}\Phi$ ||
 17 Πέρσῃσι A | ὀρμημένον TMPDRSV $\mathfrak{A}\Phi$ ὀρμημένοι C || 18 ῥοιῶν ABCT $\mathfrak{A}\Phi$
 an recte? cf. gramm. meam 59 | ἦρετο Φ || 19 τοσοῦτω ut vid. M τοσοῦτον S
 Ald. | πόλεων πληθος \mathfrak{A} || 20 Μεγαβύζους B¹D || 22 εἰπὼν ut vid. P¹ εἶπας P²p
 cett. | τότε — ὑπέλιπε om. B¹ || 23 δὲ] δὴ $\mathfrak{A}\Phi$ | Μεγάβυζος B¹T | τότε τὸ AB
 CT $\mathfrak{A}\Phi$

ἔπος ἐλλέπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησποντίων· γενόμενος γὰρ ἐν 2
 Βυζαντίῳ ἐπύθητο ἑπτακαίδεκα ἔτεσι πρότερον Καλχηδονίους κτίσαντας
 τὴν χώραν Βυζαντίων· πυθόμενος δὲ ἔφη Καλχηδονίους τοῦτον τὸν χρόνον
 τυγχάνειν ὄντας τυφλοὺς, οὗ γὰρ ἂν τοῦ καλλίονος παρεόντος κτίζειν
 5 χρόνον τὸν αἰσχίονα ἐλέσθαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί. οὗτος δὲ ὢν τότε ὁ 3
 Μεγάβυζος στρατηγὸς λειφθεὶς ἐν τῇ χώρῃ Ἑλλησποντίων τοὺς μὴ μη-
 δίζοντας κατεστρέφετο.

Οὗτος μὲν νυν ταῦτα ἔρησσε, τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον χρόνον ἐγίνετο ἐπὶ 145
 Λιβύῃν ἄλλος στρατιῆς μέγας στόλος διὰ πρόφασιν, τὴν ἐγὼ ἀπηγήσομαι
 10 προδηγησάμενος πρότερον τάδε· τῶν ἐκ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβατέων παίδων 2
 παῖδες ἐξελαθέντες ὑπὸ Πελασγῶν τῶν ἐκ Βραυρωνος ληισαμένων τὰς
 Ἀθηναίων γυναῖκας, ὑπὸ τούτων δὲ ἐξελαθέντες ἐκ Αἰήμων οἰχοντο πλέον-
 τες ἐς Λακεδαίμονα, ἱζόμενοι δὲ ἐν τῷ Τηϋγέτῳ πῦρ ἀνέκαιον. Λακεδαι- 3
 μόνιοι δὲ ἰδόντες ἄγγελον ἔπεμπον πευσόμενοι, τίνες τε καὶ ὁκόθεν εἰσί·
 15 οἱ δὲ τῷ ἀγγέλῳ εἰρωτῶντι ἔλεγον, ὡς εἶησαν μὲν Μινῡαι, παῖδες δὲ εἰεν
 τῶν ἐν τῇ Ἀργοὶ πλέοντων ἡρώων, προσσχόντας δὲ τούτους ἐς Αἴημον
 φυτεῦσαι σφέας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκηκοότες τὸν λόγον τῆς γενεῆς 4
 τῶν Μινυέων πέμπαντες τὸ δεύτερον εἰρώτων, τί θέλοντες ἦκοιεν τε ἐς
 τὴν χώραν καὶ πῦρ αἰθοιεν. οἱ δὲ ἔφασαν ὑπὸ Πελασγῶν ἐκβληθέντες
 20 ἦκειν ἐς τοὺς πατέρας — δικαιοτάτον γὰρ εἶναι οὕτω τοῦτο γίνεσθαι —,

AB CT MP(p) DR SV, ad quos accedit usque ad τυφλοί (144, 2) floril. X³

T 2ss. Eust. Dion. 764 καὶ Μεγάβυζος δὲ μαθὼν, ὅτι ἑπτακαίδεκα ἔτεσιν, ὥς φησιν
 Ἡρόδοτος, πρότερον Βυζαντίων οἱ Καλχηδόνιοι τὴν χώραν ἔκτισαν, τυφλοὺς αὐτοὺς
 εἶπε τοῦτον τὸν χρόνον εἶναι· οὐ γὰρ ἂν, εἰ ἔβλεπον, τοῦ καλλίονος τόπον παρόντος,
 ἀνθελίοντο τὸν αἰσχίονα

1 ἐλλέπετο C¹M^cX³ | γενόμενος] ἐρόμενος ABCX³ | εἰρόμενος T || 2 Βυζαντιεῖον
 RSV | πρότερον] cf. Eust. | Καλχηδονίους D Καλχηδονίους M Χαλχηδονίους TX³
 Ald. cf. Eust. | κτίζαντας BSV cf. Eust. || 3 χώραν] πόλιν M^{ac} | Βυζαντιεῖον
 RSV | Καλχηδονίους D Καλχηδονίους M Χαλχηδονίους TX³ Ald. || 4 τυγχά-
 νειν om. M || 5 δὲ] μὲν δὲ DRSV | ὁ om. DRSV || α ληφθεὶς MPp Ald. | μὴ
 om. D || 7 κατεστρέφετο SV κατεστρέφετο olim exstitisse coni. Weber Anal.
 Hdt. 184 || 8 δὲ] δὴ T | ἐγένετο D || 10 προδηγησάμενος SV || 10.11 παῖδες παίδων
 DRSV || 11 ἐξελασθέντες PDRSV | Βραυρωνος ABDR Βαυρωνος SV Βαβρω-
 νος TM || 12 Ἀθηναίων V | δὲ ἐξελαθέντες Schaefer probatque Herold coll. VI 42,
 2; 58, 3, VII 43, 14 (Progr. Gymn. Nuremb. 1853, 14) διεξελαθέντες B^c δὲ ἐξελα-
 θέντες AB^{ac}T δὲ ἐξελασθέντες C ἐξελαθέντες M ἐξελασθέντες PDRSV ||
 13 ἱζόμενοι DRSV | πυρὴν ἔκαιον ABCP¹ πῦρ ἀνέκαιον P²p cett., cf. II 39, 1 et
 quae illic adnotavimus || 14 πευσόμενον CMP Ald. || 15 μὲν Μινῡαι RV^{ac} Μειν-
 νῡαι SV Μινῡαι T || 16 προσχόντας TMPDRSV προσχόντας C | δὲ] γὰρ AB
 CT || 18 Μνησίων V^{ac} Μινῡων V^c | πέμπαντες C | εἰρώτεον T ἡρώτεον CMPp |
 τε om. DRSV

- δέεσθαι δὲ οἰκέειν ἅμα τούτοισι μοῖραν τε τιμέων μετέχοντες καὶ τῆς
 5 γῆς ἀπολαχόντες. Λακεδαιμονίοισι δὲ ἔαδε δέκεσθαι τοὺς Μινῶας ἐπ' οἷσι
 θέλουσι αὐτοί· μάλιστα δὲ ἐνῆγγε σφεας ὥστε ποιέειν ταῦτα τῶν Τυν-
 δαριδέων ἢ ναντιλῆ ἐν τῇ Ἀργοί. δεξάμενοι δὲ τοὺς Μινῶας γῆς τε μετέ-
 10 δωσαν καὶ ἐς φυλὰς διεδάσαντο. οἱ δὲ αὐτίκα μὲν γάμονος ἔγχαν· τὰς δὲ ἐκ
 16 Λήμνον ἤγοντο, ἐξέδωσαν ἄλλοισι. χρόνον δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος αὐτίκα
 οἱ Μινῶαι ἐξύβρισαν τῆς τε βασιλῆως μεταίτεοντες καὶ ἄλλα ποιέοντες
 2 οὐκ ὅσια. τοῖσι ὦν Λακεδαιμονίοισι ἔδοξε αὐτοὺς ἀποκτεῖναι, συλλα-
 βόντες δὲ σφεας κατέβαλον ἐς ἐρκτήν· κτείνουσι δέ, τοὺς ἂν κτείνωσι,
 3 Λακεδαιμόνιοι νυκτός, μετ' ἡμέρην δὲ οὐδένα. ἐπεὶ ὦν ἐμελλόν σφεας
 10 καταχορήσασθαι, παραιτήσαντο αἱ γυναῖκες τῶν Μινύων ἐοῦσαι ἄσται τε
 καὶ τῶν πρώτων Σπαρτιητέων θυγατέρες ἔσω ἐλθεῖν τε ἐς τὴν ἐρκτήν καὶ
 ἐς λόγους ἐλθεῖν ἐκάστη τῷ ἐωυτῆς ἀνδρί. οἱ δὲ σφεας παρήκαν οὐδένα
 4 ὁλόν δοκέοντες ἐξ αὐτέων ἔσεσθαι. αἱ δὲ ἐπεῖτε ἐσῆλθον, ποιέονσι τοιάδε·
 πᾶσαν τὴν εἶχον ἐσθῆτα παραδοῦσαι τοῖσι ἀνδράσι αὐταὶ τὴν τῶν ἀν-
 15 δρῶν ἔλαβον. οἱ δὲ Μινῶαι ἐνδύντες τὴν γυναικῆν ἐσθῆτα ἅτε γυναῖκες
 ἐξῆσαν ἔξω, ἐκφυγόντες δὲ τρόπῳ τοιούτῳ ἵζοντο αὐτὶς ἐς τὸ Τηϋγετον.
 17 τὸν δὲ αὐτὸν τοῦτον χρόνον Θήρας ὁ Αὐτεσίωνος τοῦ Τισαμενοῦ τοῦ
 2 Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκεος ἔστειλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμονος. ἦν
 δὲ ὁ Θήρας οὗτος γένος ἐὼν Καδμείος τῆς μητρὸς ἀδελφὸς τοῖσι Ἀριστο-
 20 δήμῳ παισὶ Εὐρυσθένῃ καὶ Προκλεί, ἐόντων δὲ ἔτι τῶν παίδων τούτων
 3 νηπίων ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ Θήρας τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιλῆην. αὐξήντων
 δὲ τῶν ἀδελφιδέων καὶ παραλαβόντων τὴν ἀρχὴν οὕτω δὴ ὁ Θήρας δεινὸν
 ποιεύμενος ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἐπεῖτε ἐγεύσατο ἀρχῆς, οὐκ ἔφη μενεῖν
 4 ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ἀλλ' ἀποπλεύσεσθαι ἐς τοὺς συγγενέας. ἦσαν δὲ ἐν
 25 τῇ νῦν Θήρῃ καλεομένη νήσῳ, πρότερον δὲ Καλλίστῃ τῇ αὐτῇ ταύτῃ,

AB CT MP(p) DR SV

- 1 δέ] τε MP^cpDRSV || 1-2 μετέχοντας καὶ τῆς γῆς ἀπολαχόντας DR μετέ-
 χοντας SV || 2 ἔαδε] ἔα C ἔδεε DRSV | Μινῶας V^{ac} || 3 Δαριδέων T || 4 μετέ-
 δωσαν B μετέχοντας V^{ac} μετέδωσαν V^c || φυλακὰς C | διεδάσαντο MDR²SV
 διεδέσαντο R¹ | μὲν om. ABCT || 6 ἤγοντο om. DRSV | ἐξέδωσαν M | οὐ om. DR
 SV | διεξελθόντος ABCTMP || 7 βασιλῆως τε DRSV | ποιέοντες DRSV || 9 κατέ-
 βαλλον T | ἐρκτήν C ἐρκτήν A εἰρκτήν MDRSV || 11 καταχορήσασθαι CMP
 Ald. || 12 ἔσω ἐλθεῖν scripsi cf. ἔξω (lin. 17) ἐσὸ (i. e. ἐς δ) ἐλθεῖν AB ἐς δ ἐλ-
 θεῖν CT ἐσελθεῖν MPpDRSV | τε om. Mp Ald. | ἐρκτήν A εἰρκτήν MDRSV ||
 13 λόγον PDRSV || 14 ὁλόν] λόγον CMPDRSV λόγον propos. Scaliger in notis
 bibl. univ. Cantabr. Nn. V. 26 | ποιέουσι DRSV | τάδε MDRSV || 16 Μινῶας R |
 γυναικῆν D γυναικῆν M || 17 τῷ τρόπῳ τούτῳ MPDRSV || 18 χρόνον τούτον
 ACT || 19 ἐκ om. DRSV || 20. 21 Ἀριστομήδον παισὶ B παισὶ Ἀριστοδήμου Mp Ald. ||
 22 ἐπιτροπαίην C ἐπιτροπήν T || 23 ἀδελφῶν TMPDRSV | ἀρχήν^{δεξήν} βασιλῆην M ||
 24 μένειν codd., corr. Stephanus || 25 ἀποπλεύσεσθαι DRSV

ἀπογόνοι Μεμβλιάρεω τοῦ Ποικίλεω ἀνδρός Φοίνικος. Κάδμος γὰρ ὁ
 Ἀγήνωρος Εὐρώπην διζήμενος προσέσχε ἐς τὴν νῦν Θήρην καλεομένην,
 προσσχόντι δὲ εἶτε δὴ οἱ ἡ χώρα ἤρεσε εἶτε καὶ ἄλλως ἠθέλησε ποιῆσαι
 τοῦτο, καταλείπει γὰρ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἄλλους τε τῶν Φοινίκων καὶ δὴ
 5 καὶ τῶν ἑωυτοῦ συγγενέων Μεμβλίारον. οὗτοι ἐνέμοντο τὴν Καλλίστην 5
 καλεομένην ἐπὶ γενεὰς πρὶν ἢ Θήραν ἔλθειν ἐκ Λακεδαιμόνος ὁκτὼ ἀν-
 δρῶν. ἐπὶ τούτους δὴ ὦν ὁ Θήρας λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν φυλῶν ἔστειλλε 148
 συνοικήσων τούτοις καὶ οὐδαμῶς ἐξελῶν αὐτούς, ἀλλὰ κάρτα οἰκηέμε-
 νος. ἐπεῖτε δὲ καὶ οἱ Μινύαι ἐκδράντες ἐκ τῆς ἐρκτῆς Ἰζοντο ἐς τὸ Τηῦγε- 2
 10 τον, τῶν Λακεδαιμονίων βουλευομένων σφέας ἀπολλύναι παραιτέται ὁ
 Θήρας, ὅπως μῆτε φόνος γένηται, αὐτὸς τε ὑπεδέκετό σφεας ἐξάξειν ἐκ
 τῆς χώρας. συγχωρησάντων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, τρισὶ 3
 τριηκοντέροισι ἐς τοὺς Μεμβλιάρεω ἀπογόνους ἐπλωσε οὐτι πάντας ἄγων
 τοὺς Μινύας, ἀλλ' ὀλίγους τινάς. οἱ γὰρ πλεῖνες αὐτῶν ἐτράποντο ἐς τοὺς 4
 15 Παρωρεάτας καὶ Καύκωνας, τούτους δὲ ἐξελάσαντες ἐκ τῆς χώρας σφέας
 αὐτοὺς ἐς ἐξ μοίρας διεῖλον καὶ ἔπειτα ἔκτισαν πόλιν τάσδε ἐν αὐτοῖσι·
 Λέπρεον, Μάκιστον, Φρίξας, Πύργον, Ἐπιον, Νούδιον· τούτων δὲ τὰς
 πλεῖνας ἐπ' ἑμέο Ἥλειοι ἐπόρθησαν. τῇ δὲ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα
 ἡ ἑπωνυμία ἐγένετο. ὁ δὲ παῖς οὗ γὰρ ἔφη οἱ συμπλεύσεσθαι, τοιγαρῶν 149
 20 ἔφη αὐτὸν καταλείψειν ὄν ἐν λύκοις· ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου ὄνομα τῷ

AB CT MP(p) DR SV

Τῇ δὲ νήσῳ (148, 4) — Σπάρτη (149, 1) exc. floril. M^{ss}

T 20 D fol. 42^v Οἰδύλλος, φησὶν (scil. Ἡρόδοτος), ὠνομάσθη, ὅτι ἔφη καταλείψειν
 αὐτὸν ὁ πατήρ ὄν ἐν λύκοις

1 Μεβλιάρεω SV (β ex corr.) Μεμβλιάρον Stein, cf. infra I. 13 | ἄνδρες Φοίνικες
 DRSV || 2 Ἀγήνωρος T | Θήραν T | καλεομένη A¹ καλεομένη B || 3 προσσχόντι
 edd. (cf. 145, 3) προσσχόντι codd. | δὴ om. M | ἡ om. V || 4 γὰρ om. Mp Ald. |
 ταύτῃ om. D || 5 Μεβλίарον SV Μεμβλιάρεων Hude, cf. ll. 1 et 13; huius nominis
 flexio quae sit nescio, at formam consensu codd. transmissam proprio arbitrio
 mutare minime audeo, cf. etiam Ποικίλεω (supra) cuius nominativus in -λος
 cadere videtur || 7 φυλῶν T || 8 συνοικήσων Mp Ald. | ἐξελῶν CTMDSV, cf. gramm.
 meam 218 | οἰκηέμενος D οἰκειέμενος TM || 9 ἐρκτῆς A cf. 146, 2. 3 || 10 βου-
 λομένων Mp Ald. || 11 τε] δὲ CRSV || 12 τῶν Λακεδαιμονίων τῇ γνώμῃ M ||
 13 Μεμβριάρεω SV Μεμβλιάρον Stein cf. I. 1 | οὐτι] ὅτι CV || 16 ἑαυτοὺς ἐξ CT

ἑωυτοὺς ἐξ AB αὐτοὺς ἐξ fort. olim exstabat (constructio verbi διαρεῖν I 94, 5
 usurpata non est eadem ac ea qua hoc loco usus est noster) | ἔπειτα om. DRSV ||
 17 Λέπρον T Λέπρεον TR Λέπριον SV Μάκιστον SV Μάκιστον ABCP Μά-
 στιγον Mp | Φριξάς MPDRSV | Ἐπιον DRSV | Νούδιον DRSV | τούτων
 ABCT | τοὺς T || 18 ἐμοὶ DRSV ἐμὲ ut vid. M ἐμεῖο fort. C | ἐπὶ] ἀπὸ MPD
 RSV | οἰκιστέος M || 19 ἡ ABCTMPM^{ss} om. rell. | ὁ δὲ] οὐδέ T | τοιγαροῦν
 PDRSVM^{ss} || 20 λύκοις M | ἐπὶ ABCM^{ss} ἀπὸ rell. | ὄνομα M^{ss} τὸ ὄνομα
 MPDRSV

νεηρίσκῳ Οἰόλυκος ἐγένετο, καί κως τοῦτο ἐπεκράτησεν. Οἰόλυκον δὲ
 2 γίνεται Αἰγεύς, ἐπ' οὗ Αἰγεῖδαι καλέονται, φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ. τοῖσι
 δὲ ἐν τῇ φυλῇ ταύτῃ ἀνδράσι οὐ γὰρ ὑπέμειναν τὰ τέκνα, ἰδρύναντο ἐκ
 θεοπροπίου Ἐρινύων τῶν Λαῖου τε καὶ Οἰδιπόδew ἱρόν, καὶ μετὰ τοῦτο
 ὑπέμεινε τὸντὸ τοῦτο καὶ ἐν Θήρῃ τοῖσι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων γεγονόσι. 5
 50 Μέχρι μὲν νυν τούτου τοῦ λόγου Λακεδαιμόνιοι Θηραίοισι κατὰ ταῦτα
 2 λέγουσι, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μῦθοι Θηραῖοι ὧδε γενέσθαι λέγουσι· Γρίνος
 ὁ Αἰσανίων, ἐὼν Θήρα τούτου ἀπόγονος καὶ βασιλεύων Θήρης τῆς νήσου,
 ἀπῆκετο ἐς Δελφούς ἄγων ἀπὸ τῆς πόλιος ἑκατόμβην, εἶποντο δὲ οἱ καὶ
 ἄλλοι τῶν πολιτῶν καὶ δὴ καὶ Βάττος ὁ Πολυμνήστον ἐὼν γένος Εὐφη- 10
 3 μίδης τῶν Μινυέων· χρεωμένῳ δὲ τῷ Γρίνῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Θηραίων
 περὶ ἄλλων χρῶν ἢ Πυθίῃ κτίζειν ἐν Λιβύῃ πόλιν. ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων·
 'ἐγὼ μὲν, ὦναξ, πρεσβύτερός τε ἤδη εἰμὶ καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι· σὺ δὲ
 4 ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον. τότε μὲν τοσαῦτα, μετὰ δὲ ἀπελθόντες ἀλογίην 15
 εἶχον τοῦ χρηστηρίου οὔτε Λιβύῃν εἰδότες, ὅκον γῆς εἶη, οὔτε τολμῶντες
 51 ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀποστέλλειν ἀποικίην. ἐπτα δὲ ἐτέων μετὰ ταῦτα οὐκ ὤ-
 τῃν Θήρην· ἐν τοῖσι τὰ δένδρεα πάντα σφι τὰ ἐν τῇ νήσῳ πλὴν ἑνὸς ἐξανάν-
 2 θη. χρεωμένοισι δὲ τοῖσι Θηραίοισι προέφερε ἢ Πυθίῃ τὴν ἐς Λιβύην
 2 ἀποικίην. ἐπεῖτε δὲ κακοῦ οὐδὲν ἦν σφι μῆχος, πέμπουσι ἐς Κρήτην ἀγ- 20
 γέλους διζημένους, εἴ τις Κρητῶν ἢ μετοίκων ἀπιγμένος εἶη ἐς Λιβύην.
 περιπλανώμενοι δὲ αὐτὴν οὗτοι ἀπῆκοντο καὶ ἐς Ἴτανον πόλιν, ἐν ταύτῃ
 δὲ συμμίσγονσι ἀνδρὶ πορφυρεῖ, τῷ οὖνομα ἦν Κορώβιος, ὃς ἔφη ὅπ'

AB CT MP(p) DR SV, ad quos accedit usque ad Σπάρτῃ (149, 1) floril. A⁸

15 s. Thom. Mag. 52 ἀλογία ἢ τοῦ λόγου στέρησις καὶ ἢ ἀφροντισία· Ἡρόδοτος ἐν
 τῇ τετάρτῃ· ἀλογίην — χρηστηρίου

1 νεανίσκῳ SV νεηρίσκῳ τούτῳ ABCTA⁸ | τοῦτομα τοῦτο A⁸ τὸ οὖνομα
 τοῦτο ABCT | ἐπεκράτησε A || 2 ἐπ' οὗ ABCTA⁸ ἀπ' οὗ MPp Ald. ἀπὸ τοῦ
 DRV ἀπὸ τούτου S | Αἰγίδαι S γειδαί R | καλοῦνται C καλέονται A⁸ rell. ||
 4 Ἐρινύων T Ald. | τῶν] τῷ RSV || 5 ὑπέμειναν, <συνέβη δὲ> τὸντὸ τοῦτο conl.
 Stein simili coniectura Reiskii nixus | ταῦτο C | Θήρῃσι DRSV | γεγόνασι RV ||
 ■ καταπὰ C || 7 ἀπὸ τοῦ μῦθοι C ἀπὸ τούτου μόνοι TM | Γρίνος vel Γρίνος AC
 TM¹PD || 9—10 οἱ καὶ οἱ ἄλλοι ABCTP || 10 Βάτος CV¹ | Εὐφημίδης a Wesse-
 lingio edd. omnes ut Batti fabulae communiter acceptae congruat Εὐφημίδης
 e cod. nunc deperdito Gale Εὐθυμίδης codd. nostri || 11 χρεωμένῳ Pp | δὲ om. D |
 Γρίνῳ CTMPD || 13 ἐμοὶ μὲν, ὦναξ RS ἐμοί, ὦναξ V | τε] τε γὰρ RSV ἀείρα-
 σθαι DRSV || 14 τῶνδε] τῶν A | ποιεῖν τάδε MPDRSV | ἔλεγε om. SV ||
 16 εἶη] ἢ DRSV || 17 χρῆματα DRSV | ἀποικίην ἀποστέλλειν M || 18 ἅπαντα AB ||
 19 χρεωμένοισι Pp | Θηραίοισι M || 20 σφι ἦν MDRSV || 22 περιπλανώμενοι V ||
 23 συμμισθοῦσι DRSV | ἐπὶ M Ald. | Κορώβιος RSV

ἀνέμων ἀπενεχθεῖς ἀπικέσθαι ἐς Λιβύην καὶ Λιβύης ἐς Πλατείαν νήσον.
 μισθῷ δὲ τούτον πείσαντες ἦγον ἐς Θήρην, ἐκ δὲ Θήρης ἔπλεον κατάσκο- 3
 ποι ἄνδρες τὰ πρῶτα οὐ πολλοί· κατηγορησαμένου δὲ τοῦ Κορωβίου ἐς τὴν
 νήσον ταύτην δὴ τὴν Πλατείαν τὸν μὲν Κορωβίον λείπουσι, σιτία παρα-
 5 καταλιπόντες, ὥσων δὴ μηνῶν, αὐτοὶ δὲ ἔπλεον τὴν ταχίστην ἀπαγγελέον-
 τες Θηραίοισι περὶ τῆς νήσου. ἀποδημεόντων δὲ τούτων πλέω χρόνον τοῦ 152
 συγκειμένου τὸν Κορωβίον ἐπέλειπε τὰ πάντα· μετὰ δὲ νηὺς Σαμίη, τῆς
 ναύκληρος ἦν Κωλαῖος, πλέουσα ἐπ' Αἰγύπτου ἀπηνέχθη ἐς τὴν Πλατείαν
 ταύτην· πυνθόμενοι δὲ οἱ Σάμιοι παρὰ τοῦ Κορωβίου τὸν πάντα λόγον σιτία
 10 οἱ ἐνιαυτοῦ καταλείπουσι, αὐτοὶ δὲ ἀναχθέντες ἐκ τῆς νήσου καὶ γλιχόμε- 2
 νοι Αἰγύπτου ἔπλεον ἀποφερόμενοι ἀπηλιώτῃ ἀνέμῳ. καὶ οὐ γὰρ ἀνίει τὸ
 πνεῦμα, Ἡρακλέας στήλας διεκπερήσαντες ἀπίκοντο ἐς Ταρτησὸν θεῇ
 πομπῇ χρεώμενοι. τὸ δὲ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον τοῦτον τὸν χρόνον, 3
 ὥστε ἀπονοστήσαντες οὗτοι ὀπίσω μέγιστα δὴ Ἑλλήνων πάντων, τῶν
 15 ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν, ἐκ φορτίων ἐκέρδησαν, μετὰ γε Σώστρατον τὸν
 Λαοδάμαντος Αἰγινήτην· τούτῳ γὰρ οὐκ οἶα τέ ἐστι ἐρίσαι ἄλλον. οἱ δὲ 4
 Σάμιοι τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες ἕξ τάλαντα ἐποίησαντο
 χαλκίον κρητῆρος Ἀργολικοῦ τρόπον – πέριξ δὲ αὐτὸ γροπῶν κεφαλαὶ
 πρόκροσσοὶ εἰσι – καὶ ἀνέθηκαν ἐς τὸ Ἡραῖον ὑποστήσαντες αὐτῷ τρεῖς
 20 χαλκεὺς κολοσσοὺς ἐπταπῆχρας τοῖσι γούνασι ἐξηρησιμένους. Κυρηναίοισι 5
 δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου πρῶτα φίλαι μεγάλα
 συνεκρήθησαν. οἱ δὲ Θηραῖοι ἐπειτέ τὸν Κορωβίον λιπόντες ἐν τῇ νήσῳ 153
 ἀπίκοντο ἐς τὴν Θήρην, ἀπήγγελλον, ὥς σφι εἴη νήσος ἐπὶ Λιβύῃ ἐκτισμέ-
 νη. Θηραίοισι δὲ ἔαδε ἀδελφεόν τε ἀπ' ἀδελφεοῦ πέμπειν πάλω λαχόντα

AB CT MP(p) DR SV

T 15 Eust. Dion. 511 λέγεται δὲ καὶ Σώστρατος τις Αἰγινῆτης ἔμπορος μεγάλα
 ἐκ φορτίων κερδῆσαι

1 ἀπενεχθεῖς TPp | ἀπικέσθαι R ἀπαγέσθαι S ἀπικέσθαι V | Πλάταιαν
 MPDRSV | Πλατήην T || ἦγον] ἄγον (ἀγειν voluerat?) M || ἐς om. M || 4 δὴ
 om. M | Πλάταιαν MPDRSV | καταλιπόντες ABCTMP || 5 ὥσων C¹S | δὴ]
 δύο S | μηνῶν ἐφη αὐτοὶ M | ἀπαγγελλόντες RSV || 6 χρόνον D || 7 Κορωβίον A
 ἐπέλειπε B¹ | μετὰ δὲ ταῦτα ABCT || ἐπὶ M Ald. | Κωλαῖος T | ἐπ' ἀπ' MPD
 RSV | ἀπηνέχθη DRSV | Πλάταιαν MPDRSV || 10 ἀναχθέντες SV || 11 ἀνήει C ||
 12 διεκπερήσαντες C | Ταρτησὸν T || 13 χρεώμενοι Pp | τὸν δὲ A^{ac} || 14 μέγιστα]
 cf. Eust. | δὲ C || 15 ἀτρεκίην D^c | ἴσμεν codd. | ἐκέρδησαν M || 16 ἐστι om. M ||
 17 τὴν δεκάτην om. DRSV | κερδίων**ἐξελόντες (ὅπ. eras. ut vid.) M | ἐξελθόν-
 τες D | ἐποίησαν τὸ MV || 18 χαλκίον ABCTMP | τρόπου D | αὐτοῦ CTMP
 DRSV || 19 οἱ πρόκροσσοὶ RSV || 20 ἐξηρησιμένους ABCRSV | ἐξηρημένους D ||
 22 συνεκρήθησαν M Ald. || 23 ἀπήγγελλον CMD¹SV | ἐκτισμένη A || 24 τε om. A¹,
 supra lin. add. A² | πάλω V | λαχόντα ABCT

καὶ ἀπὸ τῶν χώρων ἀπάντων ἑπτὰ ἐόντων ἄνδρας <δηκοσίους>, εἶναι δὲ σφεων καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλέα Βάττον. οὕτω δὴ στέλλουσι δύο πεντηκοντέρους ἐς τὴν Πλατείαν.

- 54 Ταῦτα δὲ Θηραῖοι λέγουσι, τὰ δ' ἐπίλοιπα τοῦ λόγου συμφέρονται ἤδη Θηραῖοι Κυρηναίοισι· Κυρηναῖοι γὰρ τὰ περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολο- 5 γέουσι Θηραίοισι. λέγουσι γὰρ οὕτω· ἔστι τῆς Κρήτης Ὑαξὸς πόλις, ἐν τῇ ἐγένετο Ἐτέαρχος βασιλεὺς, ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι, τῇ οὖνομα ἦν 2 Φρονίμη, ἐπὶ ταύτῃ ἐγγίμε ἄλλην γυναικα. ἡ δὲ ἐπεισελθοῦσα ἐδικαίον καὶ τῷ ἔργῳ εἶναι μητροῦ τῇ Φρονίμῃ παρέχουσά τε κακὰ καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη καὶ τέλος μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ πείθει τὸν 10 ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτω. ὁ δὲ ἀναγνώσθεις ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμισίων ἀνὴρ Θηραῖος ἐμ- 11 πορος ἐν τῇ Ὑαξῷ· τοῦτον ὁ Ἐτέαρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια ἐξορκοῖ ἡ μὲν οἱ δικηνοήσῃ, ὃ τι ἂν δεηθῇ. ἐπεῖτε δὴ ἐξώρκωσε, ἀγαγὼν οἱ παρα-

AB CT MP(p) DR SV

Ὅτι ἦν τῆς (τις ser.) Κρήτης πόλις Ὑαξὸς, ἐν τῇ Ἐτέαρχος (154, 1) — Κυρηναῖοι λέγουσιν (155, 1) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXXIII

T 6 Steph. Byz. Ἄξος· πόλις Κρήτης, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ || 6—p. 433, 8 Suid. Βάττος· . . . πόλις ἦν Κρητικὴ Ὑαξὸς, ἐν τῇ Ἐτέαρχος βασιλεὺς — Φρονίμη· παρέχουσά τε — ὁ δὲ Θεμισίων περιεμέκτεσεν ἐν τῷ πελάγει καὶ ἀφοσιούμενος — ἐτέθη Βάττος (permultas formas litterarum mutatione in Atticas vertens); cf. excerptum Const. Porph.

10 Eust. II. 1183 (ad T 261) τὸ . . . 'ἐπενεῖκαι' δηλοῖ μὲν τὸ ἐπενέγκαι . . . ἔστι δὲ ἡ λέξις Ἰωνικὴ· Ἡρόδοτος δὲ ἄλλως αὐτὴν ἐκλαμβάνει ἐν τῷ μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ, τοιούτῃ καταγορήσασα . . . ἐκ δὲ τοῦ 'ἐνεῖκαι' ῥήματος παρ' Ἡροδότῳ ἐπὶ ἐκφορᾶς νεκρικῆς, ὡς δηλοῖ τὸ ἐξενεῖκαι κάλλιστα καὶ θάψαι (VII 117, 1) || 11s. Suid. ἀναγνώσθεις· ἀναπεισθεις· ὁ δὲ ἀναγνώσθεις — Θεμισίων ἀνὴρ Θηραῖος· ἀνάγνωσις· ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις, Ἡρόδοτος (v. ad I 116, 1)

1 ἄνδρας <σ'> Cobet Mahaffy <ἐκατὸν> ἄνδρας Jeffery Historia 10, 1961, 139—147, cf. Oliver GRBS 7, 1966, ■ restauratione tituli SEG IX 3 lin. 29 || ■ καὶ βασιλέα καὶ ἡγεμόνα M Ald. || 3 ἐς ἐπὶ Mp | Πλάταιαν MPDRSV || 4 συμφέροντα V || ■ τὰ τὸ DRSV || ■ Ὑαξὸς ABTMP Const. cf. Suid. Ἄξος D Ἄξος RSV Ἄξος Steph. Byz. || 7 ἀμήτορι R ἀμήτορι SV ἀμήτορι Const. rel. obelo signat nihilo ad alterum obelum adscripto A || 8 ἐπεισελθοῦσα ACTS ἐπισελθοῦσα ut vid. M ἐπὶ σελθοῦσα Const. ἐπελθοῦσα B ἐπεσελθοῦσα rel., cf. I 37, 1, V 15, 2, VII 42, 2; 50, 1 | ἐδικαίειν MS || 9 εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ Mp Ald. | εἶναι om. V || 10 ἐπενεγκοῦσά ABT Const. ἐνεγκοῦσά C ἐπενείκασά Eust. rel. || 11 οὐχ DRV Suid. (sed v. quod ad eius testimonium adnotavimus) οὐκ Const. rel. || 12 ἐμηχανήσατο T | δὴ ABCTMP Suid. Const. om. rel. | Θηραῖος D Θηραῖος Suid. (s. v. ἀναγνώσθεις) Θηραῖος Suid. (s. v. Βάττος) rel. || 13 Ὑαξῷ C Ἄξῳ DRSV Ὑξῷ Const. (ex Ἀξῷ sine dubio ortum) | ξείνις CTPp Suid. ξενίη M Ald. ξείνια Const. rel. || 14 διακονήσῃ Const. διακονήσῃε DRV | δεηθῇ Suid., Const. | δὲ CTMPV δὴ Suid., Const. rel. | ἐξέρκωσε Const. ἐξόρκωσε D

διδόει τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα καὶ ταύτην ἐκέλευε καταποντῶσαι ἀπαγαγόν-
τα. ὁ δὲ Θεμισὼν περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄρκου καὶ διαλυσάμενος 4
τὴν ξεινὴν ἐποίησε τοιάδε· παραλαβὼν τὴν παῖδα ἀπέπλεε, ὥς δὲ ἐγίνετο
ἐν τῷ πελάγει, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἑτεάρχου σχοινοῖσι αὐ-
5 τὴν διαδήσας κατήκε ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπάσας δὲ ἀπίκετο ἐς τὴν Θήρην.

Ἐνθεῦτεν δὲ τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμνηστος ἐὼν τῶν Θηραίων 155
ἀνὴρ δόκιμος ἐπαλλακεύετο· χρόνον δὲ περιώντος ἐξεγένετό οἱ παῖς
ισχνόφωνος καὶ τραυλός, τῷ οὐνομα ἐτέθη Βάττος, ὥς Θηραῖοι τε καὶ
Κυρηναῖοι λέγουσι· ὥς μέντοι ἐγὼ δοκέω, ἄλλο τι, Βάττος δὲ μετωνο- 2
10 μάσθη, ἐπεῖτε ἐς Λιβύην ἀπίκετο, ἀπὸ τε τοῦ χρηστηρίου τοῦ γενομένου
ἐν Δελφοῖσι αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς τιμῆς, τὴν ἔσχε, τὴν ἐπωνυμίην ποιεύμε-
νος· Λίβυες γὰρ βασιλέα βάττον καλέουσι· καὶ τούτου ἔνεκα δοκέω θε-
σπίζουσιν τὴν Πυθίην καλέσαι μιν Λιβυκὴ γλῶσση εἰδυῖαν, ὥς βασιλεὺς
ἔσται ἐν Λιβύῃ. ἐπεῖτε γὰρ ἠνδρώθη οὗτος, ἦλθε ἐς Δελφούς περὶ τῆς 3
15 φωνῆς, ἐπειρωτῶντι δὲ οἱ χρᾶ ἡ Πυθίῃ, τάδε

‘Βάττ’, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες· ἀναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα’.

AB CT MP(p) DR SV usque ad γενομένου (155, 2) et inde AB C M(t)P(p)
DR SV (v. praef. XXXIV)

Σχόλ. 154, 4 (ad ἀποσιεύμενος) ἦτοι ἀφοσιούμενος· ἔστι δὲ τὸ ‘ἀφοσιώσασθαι’
κατ’ Ἰσαῖον τὸ μὴ ἐντελὸς τι ποιῆσαι, ἀλλ’ οἷα ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι B³
(cf. Suid.)

T s Plut. de Pyth. orac. 22 (mor. 405 B) καὶ τὸν Βάττον, οἶμαι, διὰ τοῦτ’ ἐπὶ
τὴν φωνὴν παραγενόμενον εἰς Λιβύην ἐπεμψεν οἰκιστήν, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν καὶ
ισχνόφωνος || 16s. versus habet Tzetzes Chil. VI 349 ad locum se referens

2s. Suid. περιημεκτήσας· ὁ δὲ περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄρκου καὶ διαλυσάμενος
τὴν ξεινὴν ἐποίησε τοιάδε || 4 id. ἀποσιεύμεθα· τὸ ὅσον προσποιούμεθα δηθεν. καὶ
ἀφοσιούμενος ‘πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν’· ὁ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν
τοῦ ἐπάρχου ἐμηχανάτο τοιάδε || 8 Antiatt. Bekk. Anecd. 100 ‘ισχνόφωνον’ τὸν
μογιλάλον οὐκ ἔωσι λέγειν, ἀλλὰ τὸ †μογολάλον ἀπελαύνουσιν†· Ἡρόδοτος ἰσχνό-
φωνον

2 περιημεκτήσας T περιημεκτήσας Suid. s. v. Const. | καὶ om. CMPp ||
3 ξεινὴν M Ald. | ἐποίησε cf. Suid. | τοιάδε ABCTM Suid., Const. τάδε rell. |
ἐγένετο MS Ald. || 4 ἀποσιεύμενος TM Ald. ἀποσιούμενος DRSV ἀφοσιούμενος
Suid. (s. v., cf. s. v. Βάττος) ἀποσιεύμενος Const. rell. | ἐπάρχον Suid. (s. v.
ἀφοσιούμεθα) Ἑτεάρχον Suid. (s. v. Βάττος) rell. || 5 εἰς¹ R || 6 λαβὼν SV^c |
Πολύμνηστος Const. || 7 περιώντος A¹ || 8 ἰσχνόφωνος ABD¹ Antiatt. ἰσχνόφωνος
Plut., Suid. D² rell. || 9 ἄλλος τις M | μετονομάσθη V^c μετονομασθῇ CV^{ac} ||
10 εἰς D | ἀπὸ τε τοῦ om. R || 11 τὴν¹ | τήνδ’ ABC ἦν Mp Ald. τῆς ut vid. D¹ ||
12 τὸν βασιλέα M Ald. | ἔνεκα M || 13 βασιλῆ V || 14 ἐπεὶ ABC || 15 ἐπειρωτέοντι
Ct Ald. ἐπειρωτε**** M || 17 πέμπει | τρέφει M | οἰκίζοντα DRSV ὀρκίζοντα V
οἰκηστῆρα M Ald. οἰκιστῆρα Tzetz. rell.

- ὥσπερ εἰ εἴποι Ἑλλάδι γλώσση χρεωμένη· ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ φωνὴν ἦλθες.
 4 ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε· ὦναξ, ἐγὼ μὲν ἦλθον παρὰ σέ χρησόμενος περὶ
 τῆς φωνῆς, σὺ δέ μοι ἄλλα ἀδύνατα χρᾶς κελεύων Λιβύην ἀποικίζειν· τέω
 δυνάμει, κοίη χειρὶ; ταῦτα λέγων οὐκ ἔπειθεν ἄλλα οἱ χρᾶν· ὥς δὲ κατὰ
 ταῦτα ἐθέσπιζέ οἱ καὶ πρότερον, οἷχετο μεταξὺ ἀπολιπὼν ὁ Βάττος ἐς
 156 τὴν Θήρην. μετὰ δὲ αὐτῷ τε τούτῳ καὶ τοῖσι ἄλλοισι Θηραίοισι συνεφέρετο
 παλιγκότως. ἀγροεῦντες δὲ τὰς συμφορὰς οἱ Θηραῖοι ἐπεμπον ἐς Δελφούς
 2 περὶ τῶν παρεόντων κακῶν. ἡ δὲ Πυθίη σφι ἔχρησε συγκιτίζουσι Βάττω
 Κυρήνην τῆς Λιβύης ἄμεινον πρήξειν. ἀπέστελλον μετὰ ταῦτα τὸν Βάττον
 οἱ Θηραῖοι δύο πεντηκοντέροισι. πλώσαντες δὲ ἐς τὴν Λιβύην οὗτοι, οὐ
 3 γὰρ εἶχον, ὃ τι ποιέωσι ἄλλο, ὀπίσω ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Θήρην· οἱ δὲ
 Θηραῖοι καταγομένους ἔβαλλον καὶ οὐκ ἔων τῇ γῇ προσίσχεν, ἀλλ' ὀπί-
 σω πλώειν ἐκέλευον. οἱ δὲ ἀναγκαζόμενοι ὀπίσω ἀπέπλων καὶ ἔκτισαν
 νῆσον ἐπὶ Λιβύῃ κειμένην, τῇ οὐνομα, ὥς καὶ πρότερον εἰρέθη, ἐστὶ
 Πλατέα. λέγεται δὲ ἴση εἶναι ἡ νῆσος τῇ νῦν Κυρηναίων [πόλει].
 157 Ταύτην οἰκέοντες δύο ἔτεα, οὐδὲν γάρ σφι χρηστὸν συνεφέρετο, ἕνα αὐ-
 τῶν καταλιπόντες οἱ λοιποὶ πάντες ἀπέπλων ἐς Δελφούς, ἀπικόμενοι δὲ
 ἐπὶ τὸ χρηστήριον ἐχρέωντο φάμενοι οἰκέειν τε τὴν Λιβύην καὶ οὐδὲν
 2 ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες. ἡ δὲ Πυθίη σφι πρὸς ταῦτα χρᾶ, τάδε
 'αἰ τὸ ἐμεῦ Λιβύην μηλοτρόφον οἶδας ἄμεινον
 μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σευ.'

20

ἀκούσαντες δὲ τούτων οἱ ἀμφὶ τὸν Βάττον ἀπέπλων ὀπίσω· οὐ γὰρ δὴ
 σφας ἀπείη ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης, πρὶν δὴ ἀπίκονται ἐς αὐτὴν Λιβύην.

AB C M(t)P(p) DR SV

T 21 Plut. Pyth. orac. 27 (mor. 408 A) ὑπειπὼν οὐδ' ὁ θεός· 'αἰ τὸ ἐμεῦ Λιβύαν
 μαλοτρόφον οἶσθας ἄρειον μὴ ἐλθὼν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σευ'

1 εἰ om. DRSV | χρεωμένη Pp || 3 τῆς om. MPDRSV || 4 οὐ καὶ MPDRSV
 οὐκ C | οἱ om. DRSV || 4.5 κατὰ ταῦτα] καὶ ταῦτα DRSV || 5 οἱ] ἡ οἱ C¹ ἡ οἱ
 Pp || ἡ M Ald. | οἷχοιτο P || Θηραίοισι — 7 οἱ haplogr. om. R || ἐχρηζε
 DRSV || 9 ἄμεινον R | ἀπέστελον CS || 10 οὐ om. R || 12 ἔβαλλον MDRV ||
 13 πλώειν CM^c, cf. grammaticam meam 120 | ἀπέπλων SV^c ἀπέπλων R ||
 14 ἐστὶ, ὥς καὶ πρότερον ἐρρήθη M Ald. | ἐρρήθη MPp litteris qe vocis εἰρέθη
 litteram η suprascr. man. rec. A || 15 Πλάταια MPpDRSV Ald. | Κυρηναίων M
 | τῇ πόλει RV | πόλει a sermone nostri abhorrentem seclusi; intellige τῇ νῦν Κυρη-
 ναίων scil. νῆσῳ, quibus verbis Theracorum insulam eandem esse ac quae ipsius
 temporibus Cyrenaeorum erat declarat Hdt. || 16 ταύτη D || 17 ἀπέπλων SV ἀ-
 πέπλων ABCMP || 18 τὸ] τὸν P | ἐχρέοντο BPRV || 19 οἰκέοντες ABCM || 20 αἰ τὸ
 AC αἰτ* B ἄστυ cett. | Λιβύην — ἄμεινον] cf. Plut. || 21 ἐλθόντες C | ἄγαν
 om. M | σοφίης D || 22 δὲ om. PDRSV | τοῦτο M | ἀπέπλωσαν C ἀπέπλεον M
 Ald. || 23 σφας RV | δὴ om. MR | ἀπίκονται B | αὐτὴν τὴν C

ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν νῆσον καὶ ἀναλαβόντες, τὸν ἔλιπον, ἔκτισαν αὐτῆς 3
 τῆς Λιβύης χώρον ἀντίον τῆς νήσου, τῷ οὐνομα ἦν Ἀζιοις, τὸν νάπαι τε
 κάλλισται ἐπ' ἀμφοτέρα συγκλήουσι καὶ ποταμὸς τὰ ἐπὶ θάτερα παραορέει.
 τοῦτον οἶκεον τὸν χώρον ἐξ ἔτεα, ἐβδόμῳ δέ σφεας ἔτει παραιτησάμενοι 158
 οἱ Λίβνες, ὡς ἐς ἀμείνονα χώρον ἤξουσι, ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν, ἦγον δέ 2
 σφεας ἐνθεῦτεν οἱ Λίβνες ἀναστήσαντες πρὸς ἐσπέρην, καὶ τὸν κάλλιστον
 τῶν χώρων ἵνα διεξιόντες οἱ Ἕλληνες μὴ ἴδοιεν, συμμετρησάμενοι τὴν
 ὥρην τῆς ἡμέρης νυκτὸς παρήγον· ἔστι δὲ τῷ χώρῳ τοῦτ' οὐνομα Ἰρασα.
 ἀγαγόντες δέ σφεας ἐπὶ κρήνην λεγομένην εἶναι Ἀπόλλωνος εἶπαν· ἄν- 3
 10 δρες Ἕλληνες, ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν· ἐνθαῦτα γὰρ ὁ οὐρανὸς
 τέτρηται.

Ἐπὶ μὲν νυν Βάττον τε τοῦ οἰκιστέω τῆς ζόης ἄρξαντος ἐπὶ τεσσαρά- 159
 κοντα ἔτεα καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἀρκεσίλεω ἄρξαντος ἐκκαίδεκα ἔτεα
 οἶκεον οἱ Κυρηναῖοι ἐόντες τοσοῦτοι, ὅσοι ἀρχὴν ἐς τὴν ἀποικίην ἐστάλη-
 15 σαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου Βάττον τοῦ Εὐδαίμονος καλεομένου Ἑλλήνας πάν- 2
 τας ὥρμησεν χρῆσασα ἡ Πυθίη πλέειν συνοικήσοντας Κυρηναίοισι Λι-
 βύην, ἐπεκαλέοντο γὰρ οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. ἔχρησε δὲ ὧδε 3
 ἔχοντα.

AB C M(t)P(p) DR SV

T 8 Steph. Byz. Ἰρασα· τόπος Λιβύης, εἰς ᾧν μετήγαγον Βάττον οἱ Λίβνες, ὡς
 Ἡρόδοτος τετάρτῃ || 10 Eust. Dion. 214 οὕτω . . . εὐφροσύνῃ ἐστὶν ἡ Κρήνη,
 ὥστε ἐπὶ δικτῷ μῆνας ἔχει τοὺς Κυρηναίους ἡ δὲ πόρις (199, 2)· ἔστι δὲ καὶ κρήνη τις
 αὐτόθι λεγομένη Ἀπόλλωνος, καὶ τόπος αὐτόθι οὕτως εὐδαίμων, ὡς λόγον εἶναι, ὅτι
 ἐνθαῦτα οὐρανὸς τέτρηται

10 Eust. II. 742 (ad I 141) Ὅμηρος τὴν μητέρα γῆν ὡς οἶα τινα γυναῖκα θέμενος
 . . . ἐθεώρησεν . . . ὁ δὲ περὶ τινα Λιβυκὴν γῆν τετρησθαι τὸν οὐρανὸν φάμενος
 ἄλλως γηπονικῶς ἐτετρατεύσατο, ἐθέλει γὰρ εἰπεῖν τὸν οὐρανὸν ὡς οἶα καὶ τινα δε-
 σμενὴν ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις γαῖαις ἐστεγανῶσθαι, περὶ δὲ τὸν τόπον ἐκείνον οἶον
 συνετρησθαι, ὡς ὑετὸν συχνὸν ἐξερευγεσθαι καὶ ἄρδειν τὰ ἐκεῖ πρὸς τροφιμώ-
 τητα

2 τῷ] τῇ MDRSV | Ἀζιοις, τὸν Wesselingio duce edd. omnes ἀζίριστον ACM
 PRSV ἀζήριστον D ἀζάριστον B || 3 συγκλείουσι CM^oPS Ald. συγκλείου-
 σαι M^{ac} | παραορέει ABRV || 4 παραψησάμενοι conl. Madvig παραπετασάμενοι
 conl. Gebhardt Progr. Gymn. Chur. 1863; σφεας cum ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν coniun-
 gendum esse et verba ὡς — ἤξουσι sicut ὡς ἔξουσι (III 159, 2) exitum animis
 intentum vel petittum exprimentia e quod sequitur ἐκλιπεῖν pendere iudicio || 5 οἱ
 haplogr. om. MPDRSV | ὡς — 6 Λίβνες haplogr. om. M | ὡς ἐς] ἐς C ὡς p
 Ald. | ἀμείνονα p ἀμείνον R ἀμεινον || ἀξουσι ABCMP | ἐκλείπειν DRSV ||
 6 ἀναστήσαντες D ἀναστάντες C¹ || 7 τῶν om. R || 8 παρεξήγον M Ald. | Ἰρασα
 DRV Ἰρασα cod. Vat. gr. 122 Valla || 10 ὑμῖν] μὲν ABC || 12 Βάττον τε] Βάρ-
 τεω MPDRS Βάτεω V | οἰκιστέον Mp | ζώης CSV | ἄρξαντες M¹p^o | τεσσα-
 ράκοντα CMRV || 15 τοῦ² om. C | καλεομένου R

᾽ος δέ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ
γᾶς ἀναδαιομένας, μετὰ οἷ ποκά φαμι μελήσειν.

- 4 συλλεχθέντος δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐς τὴν Κυρήνην περιταμνόμενοι γῆν πολ-
λὴν οἱ περιόικοι Λίβυες καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, τῷ οὐνομα ἦν Ἀδικράν, οἷα
τῆς τε χώρας στερισκόμενοι καὶ περὶ βριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων 5
πέμπαντες ἐς Αἴγυπτον ἔδωσαν σφέας αὐτοὺς Ἀπρίῃ τῷ Αἰγύπτου βασι-
5 λεί. ὁ δὲ συλλέξας στρατὸν Αἰγυπτίων πολλὸν ἐπεμψε ἐπὶ τὴν Κυρήνην.
οἱ δὲ Κυρηναῖοι ἐκστρατοπεδευσάμενοι ἐς Ἰρᾶσα χώραν καὶ ἐπὶ κρήνην
6 Θέστην συνέβαλόν τε τοῖσι Αἰγυπτίοισι καὶ ἐνίκησαν τῇ συμβολῇ. ἄτε
γὰρ οὐ πεπειρημένοι πρότερον Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων καὶ παραχρᾶνόμενοι 10
διεφθάρησαν οὕτω, ὥστε ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ἀπενόστησαν ἐς Αἴγυπτον.
ἀντὶ τούτων Αἰγύπτιοι κατὰ ταῦτα ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίῃ ἀπέστησαν
ἀπ' αὐτοῦ.
- 60 Τούτου δὲ τοῦ Βάττου παῖς γίνεται Ἀρκεσίλεως, ὃς βασιλεύσας πρῶτα
τοῖσι ἑωυτοῦ ἀδελφεοῖσι ἐστασίασε, ἐς ὃ μιν οὗτοι ἀπολιπόντες οἴχοντο ἐς 15
ἄλλον χώραν τῆς Λιβύης καὶ ἐπ' ἑωυτῶν βαλόμενοι ἔκτισαν πόλιν ταύτην,
ἣ τότε καὶ νῦν Βάρκη καλεῖται· κτίζοντες δὲ ἅμα αὐτὴν ἀπιστᾶσι ἀπὸ
2 τῶν Κυρηναίων τοὺς Λίβυας. μετὰ δὲ ὁ Ἀρκεσίλεως ἐς τοὺς ὑποδεξαμέ-
νους τε τῶν Λιβύων καὶ ἀποστάντας τοὺς αὐτοὺς τούτους ἐστρατεύετο.
οἱ δὲ Λίβυες δεισάντες αὐτὸν οἴχοντο φεύγοντες πρὸς τοὺς ἡοίους τῶν 20
3 Λιβύων. ὁ δὲ Ἀρκεσίλεως εἶπετο φεύγονσι, ἐς οὗ ἐν Λεύκωνί τε τῆς
Λιβύης ἐγένετο ἐπιδιώκων καὶ ἔδοξε τοῖσι Λίβυσι ἐπιθέσθαι οἱ. συμβαλόν-
τες δὲ ἐνίκησαν τοὺς Κυρηναίους τοσοῦτον ὥστε ἑπτακισχιλίους ὀπλίτας
4 Κυρηναίων ἐνθαῦτα πεσεῖν. μετὰ δὲ τὸ τρῶμα τοῦτο Ἀρκεσίλεων μὲν
κάμνοντά τε καὶ φάρμακον πεπωκότα ὁ ἀδελφεὸς Λέαρχος ἀποπνίγει, 25

AB C M(t)P(p) DR SV

2 ἀναδεομένας CD ἀναδ*αιόμενας M | φημι A man. rec. M | μελήσει D || 4 ἦν
οὐνομα M || 4-5 Ἀδικρανοῖα τῆς DRSV || 7 Αἰγυπτίων στρατὸν D^{ac} | ἐπεμψε
MPDRSV || 8 ἐκστρατοπαυδενσάμενοι V ἐκστρατευσάμενοι ABCMP | εἰς M |
Ἰρᾶσά DRV Ἰρᾶσα AB Ἰρᾶς C || 9 Θέστιν MPDRSV | συμβολῇ A^{ac} ||
10 περὶόμενοι C | οἱ Αἰγύπτιοι ABC | παραχρᾶνόμενοι Pp || 12 κατὰ ταῦτα] κατὰ
ταῦτα DRSV καὶ κατὰ ταῦτα t καὶ ταῦτα conl. Bekker, sequ. Stein Hude; κατὰ
(sensu κατ' ἄ intelligendum) ex ἐπιμεμφόμενοι pendet et ad παραχρᾶσθαι spec-
tat || 14 Βάττεω S | Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M Ald. || 15 ἑαυτοῦ D |
ἐστασίεσεν RV | μὴν C¹ μιν D || 16 βαλόμενοι BP βαλλόμενοι cett. || 17 ἀπ-
ίστασαν DRSV || 18 ὁ om. MPDRSV | Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M
Ald. || 21 Ἀρκεσίλεως ABD¹RSV Ἀρκεσίλαος M Ald. | ἐς δ MP¹ ἐς οὗ P²p
cett. || 22 συμβαλλόντες CRV || 23 τοσοῦτο ABCMPD | ὀπλίτας B || 24 πεσεῖν
MPDRSV | Ἀρκεσίλεων ABDRSV Ἀρκεσίλαον M || 25 πεπωκότα RSV πεπο-
κότα M | Ἀλλορχος ABCP Ἀλλορχος M | ἀποπνίγει] ἀποκτείνει M¹ ἀποπνί-
γει M^{2ms} cett.

Λεάρχον δὲ ἢ γυνή ἢ Ἀρκεσίλειω δόλω κτείνει, τῇ οὐνομα ἦν Ερυξώ.
 διεδέξατο δὲ τὴν βασιληίην τούτου [Ἀρκεσίλειω] ὁ παῖς Βάττος χωλὸς τε 161
 ἔων καὶ οὐκ ἀρτίπους. οἱ δὲ Κυρηναῖοι πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορὴν
 ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς ἐπειρησόμενους, ὅτινα τρόπον καταστησάμενοι
 5 κάλλιστα ἂν οἰκέοιεν· ἡ δὲ Πυθίη ἐκέλευε ἐκ Μαντινέης τῆς Ἀρκάδων 2
 καταρτιστῆρα ἀγαγέσθαι. αἴτεον ὦν οἱ Κυρηναῖοι, καὶ οἱ Μαντινέες ἔδο-
 σαν ἄνδρα τῶν ἀστῶν δοκιμώτατον, τῷ οὐνομα ἦν Δημῶναξ. οὗτος ὦν 3
 ὠνὴρ ἀπικόμενος ἐς τὴν Κυρήνην καὶ μαθὼν ἕκαστα τοῦτο μὲν τριφύλους
 ἐποίησέ σφρας τῆδε διαθεῖς· Ὀθραίων μὲν καὶ τῶν περιόικων μίαν μοῖραν
 10 ἐποίησε, ἄλλην δὲ Πελοποννησίων καὶ Κρητῶν, τρίτην δὲ νησιωτέων πάν-
 των· τοῦτο δὲ τῷ βασιλείᾳ Βάττω τεμένεια ἐξελὼν καὶ ἱερωσύνας τὰ ἄλλα
 πάντα, τὰ πρότερον εἶχον οἱ βασιλεῖς, ἐς μέσον τῷ δήμῳ ἔθηκε.

Ἐπὶ μὲν δὴ τούτου τοῦ Βάττου οὕτω διετέλεε ἐόντα· ἐπὶ δὲ τοῦ τούτου 162
 παιδὸς Ἀρκεσίλειω πολλή ταραχὴ περὶ τῶν τιμῶν ἐγένετο, Ἀρκεσίλειος 2
 15 γὰρ ὁ Βάττον τε τοῦ χωλοῦ καὶ Φερετίμης οὐκ ἔφη ἀνέξεσθαι, κατὰ τὰ
 ὁ Μαντινεὺς Δημῶναξ ἔταξε, ἀλλὰ ἀπαίτεε τὰ τῶν προγόνων γέρεα. ἐν-
 θεῦτεν στασιάζων ἐσώθη καὶ ἔφυγε ἐς Σάμον, ἡ δὲ μήτηρ οἱ ἐς Σαλαμῖνα
 τῆς Κύπρου ἔφυγεν. τῆς δὲ Σαλαμῖνος τοῦτον τὸν χρόνον ἐπεκράτεε 3
 Ἐδελθὼν, δς τὸ ἐν Δελφοῖσι θυμητήριον ἐὼν ἀξιोधέτην ἀνέθηκε, τὸ ἐν
 20 τῷ Κορινθίῳ θησανρῷ κέεται. ἀπικομένη δὲ παρὰ τοῦτον ἡ Φερετίμη

AB C M(t)P(p) DR SV

Ἡ δὲ (om. Φ) μήτηρ Ἀρκεσίλειον τοῦ παιδὸς Βάττον Φερετίμη (Κυρήνης ἐκπεπω-
 κνῖα add. Φ) ἐς Σαλαμῖνα (162, 2) – στρατιῇ (162 fin.) exc. floril. $\mathfrak{A}\Phi$

T 20–p. 438, 7 Eust. II. 657 (ad Z 493) οἰκεῖον εἶναι γυναιξὶ τὴν οἰκουρίαν γνω-
 ματεύει ὁ ποιητής· . . . τῆς πρὸς γυναῖκας Ομηρικῆς ταύτης παραγγελίας εὐρεται
 καὶ παρὰ Ἡροδότῳ παράδειγμα, ἐνθα φησὶν, ὅτι Φερετίμη γυνὴ Βάττον τοῦ χωλοῦ
 . . . ἐδέετο στρατιᾶς . . . , ὁ δὲ . . . τελευταῖον ἐξέπεμψεν αὐτῇ δῶρον ἄτρακτον χρύ-

1 Ἀλλερχον ABCMP | η^2 om. M Ald. || 2 διέλετο C | τούτου ὁ παῖς scripsi
 τούτου τοῦ Ἀρκεσίλειω ὁ παῖς MP Ald. τοῦ Ἀρκεσίλειω ὁ παῖς ABC τούτου παῖς
 Ἀρκεσίλειω S τούτου γὰρ Ἀρκεσίλειω V τούτου τοῦ Ἀρκεσίλειω DR | τε om. MP
 DRSV || 5 οἰκέειν R | ἐκ Μαντινέης C ἐκ τῆς Μαντινέης MP Ald. || 7, 8 ὦν ὠνῆρ]

ὠνῆρ ABCD ὦν ἄνῆρ M || 8 τριφύλλους MP || 9 τῆδε] **ta M | διατεθείς M |
 Ὀθρεῶν V^{ac} | γὰρ καὶ ABCMP^oRM καὶ P^{ac} cett. | τῶν om. M | μοῖραν ABCM ||
 10 ντρίτην (v in lit. accentu circumfl. superposito) in init. versus A || 11 τούτου
 CD²V | ἱερωσύνας ABCMP | τὰ τε ἄλλα M || 12 πάντα τὰ πάντα D^{ac}, corr. D¹ |
 εἶχον om. V | βασιλῆες M Ald. || 13–14 τούτου τοῦ παιδὸς BDRSV || 14 Ἀρκεσί-
 λειος ABD¹RSV Ἀρκεσίλειος M || 15 τὰ del. Struwe fort. recte (κατὰ = κατ' δ),

sequ. Hude; an κατὸ (= κατ' δ) scribendum et codicum lectionem e κατὸ δ Μαντι-
 νεὺς esse ortam iudicandum? || 16 Μαντινεὺς V Μαντινεὺς R | γέρεα D^{ac}, corr. D¹
 γέρεα M^{ac} || 17 ἐσώθη CV | ἡ] οἱ RV || 18 ἔφυγε A | χρόνον] χρόνον C || 19 δς τὸ
 – 20 κέεται deest $\mathfrak{A}\Phi$ | τὸ²] τῷ CD || 20 τῷ om. M | Κορινθίῳ D | ἀπικομένη \mathfrak{A} rell.

4 ἐδέετο στρατιῆς, ἣ κατάξει σφέας ἐς τὴν Κυρήνην· ὁ δὲ Εὐέλθων πᾶν μᾶλ-
 5 λον ἢ στρατιὴν οἱ ἐδίδου, ἣ δὲ λαμβάνουσα τὸ διδόμενον καλὸν μὲν ἔφη καὶ
 παντὶ γὰρ τῷ διδομένῳ ἔλεγε, τελευταῖον οἱ ἐξέπεμψε δῶρον ὁ Εὐέλθων
 ἄτρακτον χρούσειον καὶ ἡλακάτην, προσῆν δὲ καὶ εἴριον· ἐπειπάσης δὲ
 αὐτὶς τῆς Φερετίμης τὸντὸ ἔπος ὁ Εὐέλθων ἔφη τοιοῦτοισι γυναῖκας δω-
 163 ρεῖσθαι, ἀλλ' οὐ στρατιῇ. ὁ δὲ Ἀρκεσίλειος τοῦτον τὸν χρόνον ἔων ἐν Σά-
 μῳ συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. συλλεγομένον δὲ στρατοῦ
 πολλοῦ ἐστάλη ἐς Δελφούς ὁ Ἀρκεσίλειος χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ περὶ
 2 κατόδου. ἣ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ, τάδε ἔπι μὲν τέσσαρας Βάττους καὶ Ἀρκεσί-
 10 λεως τέσσαρας, ὁκτὼ ἀνδρῶν γενεάς, διδοῖ ὑμῖν Λοξίης βασιλεύειν Κυρή-
 3 νης· πλέον μέντοι τούτου οὐδὲ πειρᾶσθαι παραινέει. σὺ μέντοι ἥσυχος
 εἶναι κατελθὼν ἐς τὴν σεωντοῦ. ἦν δὲ τὴν κάμινον εὖρης πλέην ἀμφορέων,
 μὴ ἐξοπτήσης τοὺς ἀμφορέας, ἀλλ' ἀπόπεμπε κατ' οὖρον, εἰ δὲ ἐξοπτήσεις
 τὴν κάμινον, μὴ ἐσέλθης ἐς τὴν ἀμφίρουντον· εἰ δὲ μὴ, ἀποθανέαι καὶ
 164 αὐτὸς καὶ ταῦρος ὁ καλλιστεύνων. ταῦτα ἣ Πυθίη Ἀρκεσίλειῳ χρᾶ. ὁ δὲ
 παραλαβὼν τοὺς ἐκ τῆς Σάμου κατῆλθε ἐς τὴν Κυρήνην καὶ ἐπικρατήσας
 τῶν περηγμάτων τοῦ μαντηίου οὐκ ἐμέμνητο, ἀλλὰ δίκας τοὺς ἀντιστα-
 2 σιώτας αἴτεε τῆς ἐωντοῦ φυγῆς. τῶν δὲ οἱ μὲν τὸ παράπαν ἐκ τῆς χώρας

AB C M(t)P(p) DR SV usque ad χρᾶ τάδε (163, 2, v. praef. XXXIV) et
 inde AB CT MP(p) DR SV

σεον καὶ ἡλακάτην, ἣ καὶ εἴριον προσέκειτο, καὶ προσεπέειπεν, ὅτι γυναῖκα τοιού-
 τοις δωρεῖσθαι χρῆ, ἀλλ' οὐ στρατιᾷ

1 Eust. Od. 1383 (ad α 8) οὕτω . . . καὶ ἐκ τῆς ἑλθὼν μετοχῆς ἑλθὼν βαρύ-
 τονον παρὰ Ἡροδότῳ κύριον ὄνομα. Π. 1098 (ad P 112) τὸ . . . ἀέκων παροξύνεται
 παραδόξως, οὐδεμία γὰρ μετοχὴ ἐν συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὅτι μὴ μόνῃ ἢ
 ἀέκων· τὸ ἑλθὼν οὐκ ἀντίκειται πρὸς τὸν τοιοῦτον λόγον, οὐ γὰρ ἀπλῶς μετοχὴ,
 ἀλλὰ παρὰ Ἡροδότῳ μετοχικόν ἐστιν ὄνομα. Π. 395 (ad Γ 148) ἐξ ἀποφάσεως πέ-
 πλεκται κύριον ὄνομα ὁ Οὐκαλέγων· . . . εἰς δὲ τὸ τὴν μετοχὴν ἦτοι τὸ ἀλέγων
 μετενεχθῆναι εἰς κύριον ὄνομα ἔστω παράδειγμα ὁμοιότητος καὶ τὸ ἑλθὼν κύριον
 παρὰ Ἡροδότῳ || 19 Lex. Vind. 175 τὸ παράπαν γράφεται χωρὶς καὶ ἀρνητικῷ μο-
 ρίου· Ἡρόδοτος· ἀπῆλλασσέτο δὲ ἐκ τῆς χώρας τὸ παράπαν

2 οἱ ἢ στρατιὴν M^Φ ἢ στρατιὴν οἱ A^{rell.} | ἐνεδίδου M || 3 καλλόν B || 3-4 γὰρ
 ἐπὶ παντὶ Mt Ald. || 4 τελευτῶν οἱ ἐξέπεμπε A^Φ || 5 χρούσειον V | ἡλακάτην
 DRV^Φ ἡλακάτην A Eust. rell. | δὲ καὶ | δὲ οἱ καὶ PDRSV δὲ τι καὶ M δὲ A^Φ |
 ἐπὶ πάσης RV εἰπάσης ABCA^Φ cf. Eust. || ■ τοῦτοισι ^Φ τοιοῦτοισι A^{rell.}
 cf. Eust. | δωρεῖσθαι ^Φ δωρεέσθαι A^{rell.} || 7 Ἀρκεσίλειος ABD¹RSV Ἀρ-
 κεσίλειος M || 8 συνήγειρε D || 9 ὁ om. ABCTMP | Ἀρκεσίλειος ABD¹RSV Ἀρ-
 κεσίλειος M || 10 οἱ om. MPp Ald. | τέσσαρας CMRV || 11 τέσσαρας CMV | ὁκτὼ
 om. M | ἀνδρῶν om. DRSV | ἡμῖν CRV || 13 εἶναι om. M | εἰς CRV | εὖρης
 DRSV || 14 ἐξοπτήσεις | ἐξοπτήσης Mp Ald. || 15 εἰσέλθης MpS Ald. | εἰς M |
 ἀμφίρουντον ABC | ἀποθανέαι MPp Ald. || 16 αὐτὸς om. Mp || 19 παράπαν -
 ἀπαλλάσσοντο] cf. Lex. Vind.

ἀπαλλάσσοντο, τοὺς δὲ τινὰς χειρωσάμενος ὁ Ἀρκεσίλειος ἐς Κύπρον ἀπέστειλε ἐπὶ διαφθορῇ. τούτους μὲν νῦν Κνίδιοι ἀπενειχθέντας πρὸς τὴν σφετέρην ἐρρυσάντο καὶ ἐς Θήρην ἀπέστειλαν· ἐτέρους δὲ τινὰς τῶν Κυρηναίων ἐς πύργον μέγαν Ἀγλωμάχον καταφυγόντας ἰδιωτικὸν ὄλην περινήσας ὁ Ἀρκεσίλειος ἐνέπρησε. μαθὼν δὲ ἐπ' ἐξεργασμένοισι τὸ μαν- 3 τήμιον ἔδον τοῦτο, ὅτι μιν ἡ Πυθίη οὐκ ἔα εὐρόντα ἐν τῇ καμίνῳ τοὺς ἀμφορέας ἐξοπτῆσαι, ἔργετο ἐκὼν τῆς Κυρηναίων πόλιος δειμαίνων τε τὸν κεκηρημένον θάνατον καὶ δοκέων ἀμφίρρυστον τὴν Κυρήνην εἶναι. εἶχε δὲ 4 γυναῖκα συγγενέα ἑωυτοῦ, θυγατέρα δὲ τῶν Βαρκαίων τοῦ βασιλέως, τῷ οὐνόμα ἦν Ἀλάξειρ· παρὰ τοῦτον ἀπικνέεται, καὶ μιν Βαρκαῖοί τε ἄνδρες καὶ τῶν ἐκ Κυρήνης φυγάδων τινὲς καταμαθόντες ἀγοράζοντα κτείνουσι, πρὸς δὲ καὶ τὸν πενθερόν αὐτοῦ Ἀλάξειρα. [Ἀρκεσίλειος μὲν νῦν εἴτε ἐκὼν εἴτε ἄκων ἀμαρτῶν τοῦ χρησμοῦ ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ.]

Ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως μὲν ὁ Ἀρκεσίλειος ἐν τῇ Βάρκῃ διαιτᾷτο 165 ἐξεργασμένος ἑωυτῷ κακόν, ἡ δὲ εἶχε αὐτῇ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ καὶ τὰλλα νεμομένη καὶ ἐν βουλῇ παρίζουσα. ἐπεῖτε δὲ ἔμαθε ἐν τῇ 2 Βάρκῃ ἀποθανόντα οἱ τὸν παῖδα, φεύγουσα οἰχώκεε ἐς Αἴγυπτον. ἦσαν γάρ οἱ ἐκ τοῦ Ἀρκεσίλειου εὐεργεσίαι ἐς Καμβύσεια τὸν Κύρον πεποιημένα. [οὗτος γὰρ ἦν ὁ Ἀρκεσίλειος, ὃς Κυρήνην Καμβύσῃ ἔδωκε καὶ φόρον 20 ἐτάξατο.] ἀπικομένη δὲ ἐς τὴν Αἴγυπτον ἡ Φερετίμη Ἀρνάνδεω ἰκέτις 3 ἕξτο τιμωρῆσαι ἑωυτῇ κελεύουσα προῖσχομένη πρόφασιν, ὥς διὰ τὸν μηδισμόν ὁ παῖς οἱ τέθηκε. ὁ δὲ Ἀρνάνδης ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου ὑπαρχος ὑπὸ Καμβύσειω κατεστεῶς, ὃς ὑστέρῳ χρόνῳ τούτων παρισεύμενος 166

AB CT MP(p) DR SV
cap. 166 exc. floril. ΑΨ

1 χειρωσαμένους B¹R | Ἀρκεσίλειος ABD¹RSV Ἀρκεσίλειος M || ■ μὲν νῦν] μέντοι M || 3 τὴν om. SV || 5 ὁ om. TMDRSV | Ἀρκεσίλειος ABM²D¹RSV Ἀρκεσίλειος M¹ || 7 ἔργετο TMDR | ἐκὼν τῆς] ἐκ τῆς τῶν ABCT | δειμένων RV || 8 ἀμφίρρυστον ABC || 9 τῶν Βαρκαίων τοῦ βασιλέως V | τοῦ τῶν Βαρκαίων βασιλέως M | τοῦ τῶν Βαρκαίων βασιλέως Ald. || 10 Ἀλαξίρ ABC^c Ἀλαξήρ C^cTMP | τε] γε ABCT || 11 καὶ om. ABCT || 12 Ἀλαξήρα ABC Ἀλαξήρα TMP | Ἀρκεσίλειος B Ἀρκεσίλειος MRV | Ἀρκεσίλειος – 13 ἑωυτοῦ seclusi, cf. memoriam nominis Arcesilai et formam vocis ἄκων, cf. infra | νῦν om. M | εἴτε ἐκὼν om. SV || 13 ἐξαμαρτῶν M Ald. | μοῖραν MD Ald. || 14 ἕως M, conī. Dindorf, sequi. Stein | ὁ om. M | Ἀρκεσίλειος ABD¹RSV Ἀρκεσίλειος M | δητᾷτο M || 15 ἐξαργασμένος RV (ex ἐξεργασμένος pro ἐξεργασάμενος videtur ortum) | ἦδε DRV | αὐτὴ V || 16 τὰ ἄλλα DRV | ἔμαθον V || 19 οὗτος – 20 ἐτάξατο seclusi, cf. supra | Ἀρκεσίλειος M | φόρους Mp Ald. || 20 τὴν om. MPDRSV | Ἀρνάνδεω TMR^cSV cf. Hes. ad Ἀρνανδικόν (p. 440, 6) | ἰκέτις ut vid. M V^{ac} | ἕξτο ABCTM || 22 ὁ δὲ – ὑπαρχος] Ἀρνάνδης ὑπαρχος Αἰγύπτου Ψ | Ἀρνάνδης RSV | ὑπαρχος Α cf. supra || 23 κατεσταῶς, ὃς Α κατεσταῶς Ψ | τούτων χρόνῳ ΑΨ | παρισούμενος ABCTP ΑΨ παριστάμενος M παριστούμενος P

Δαρείω διεφθάρη. πνθόμενος γὰρ καὶ ἰδὼν Δαρεῖον ἐπιθυμέοντα μνη-
 2 μόσυνον ἑωυτοῦ λιπέσθαι τοῦτο, τὸ μὴ ἄλλω βασιλείῃ εἴη κατεργασμένον,
 2 ἐμιμέετο τοῦτον, ἐς οὗ ἔλαβε τὸν μισθόν. ὁ Δαρεῖος μὲν γὰρ χρυσίον
 καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνατώτατον νόμισμα ἐκόψατο, Ἀρυνάνδης
 δὲ ἄρχων Αἰγύπτου ἀργύριον τῶντὸ τοῦτο ἐποίησε· καὶ νῦν ἔτι ἐστὶν 5
 ἀργύριον καθαρώτατον τὸ Ἀρυνανδικόν. μαθὼν δὲ μιν Δαρεῖος ταῦτα
 37 ποιεῦντα, αἰτήν οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς οἱ ἐπανίσταται, ἀπέκτεινεν. τότε
 δὲ οὗτος ὁ Ἀρυνάνδης κατοικτεῖρας Φερετίμην διδοῖ αὐτῇ στρατὸν τὸν
 ἐξ Αἰγύπτου ἅπαντα, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὸν ναυτικόν, στρατηγὸν δὲ τοῦ
 μὲν πεζοῦ Ἀμασιν ἀπέδεξε ἄνδρα Μαράριον, τοῦ δὲ ναυτικοῦ Βάδρην ἑόντα 10
 2 Πασαργάδην γένος. πρὶν δὲ ἡ ἀποστεῖλαι τὴν στρατιήν, ὁ Ἀρυνάνδης πέμ-
 ψας ἐς τὴν Βάρκην κήρυκα ἐπυνθάνετο, τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλειον ἀποκτείνας·
 οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτοὶ ὑπεδέκοντο πάντες· πολλὰ τε γὰρ καὶ κακὰ πάσχειν
 ὑπ' αὐτοῦ. πνθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ἀρυνάνδης οὕτω δὴ τὴν στρατιήν ἀπέστειλε
 3 ἅμα τῇ Φερετίμῃ. αὕτη μὲν νῦν αἰτή πρόσχημα τοῦ λόγου ἐγίνετο, ἀπε- 15
 πέμπετο δὲ ἡ στρατιή, ὥς ἐμοὶ δοκέειν, ἐπὶ Λιβύης καταστροφῇ. Λιβύων
 γὰρ δὴ ἔθνεα πολλὰ καὶ παντοῖά ἐστι, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ὀλίγα [βασιλέως]
 ἦν ὑπήκοα, τὰ δὲ πλέω ἐφρόντιζε βασιλέως Δαρείου οὐδέν.

18 Οἰκέουσι δὲ κατὰ τὰδε Λίβνες. ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι πρῶτοι Ἀδυρ-

AB CT MP(p) DR SV, ad quos in cap. 166 accedit floril. 215

T 19 Steph. Byz. Ἀδαρχίδα (Ἀδυρχίδα v. l.)· Λιβυκὸν ἔθνος, ὡς Ἡρόδοτος

6 Hes. Ἀρυνανδικόν (Ἀρυνανδικόν codd.)· νόμισμα, ᾧ χρῶνται Αἰγύπτιοι, ἀπὸ Ἀρυνάνδου

1.2 μνημόσυνον ἑωυτῷ ABCP215 ἑωυτοῦ μνημόσυνον M || 2 τοῦτο om. 215 | εἴη
 βασιλεῖ κατεργασμένον ABCTMP215 βασιλεῖ κατεργασμένον εἴη 215 || 3 ἐμιμέετο D
 ἐμιέετο RSV | τοῦτο RSV215 τοιοῦτον M | ἐς δὲ MPDRSV | ὁ om. ABCTMP215
 μὲν om. 215 || 3.4 καθαρώτατον χρυσίον 215 || 4 ἀπεψήσας DRSV ἀπεψήσας ABC
 TMP215 om. 215 | ἀπεκόψατο T || 5 Αἰγύπτου 215 | ἐποίησε M | ἔτι ἐστὶν scripsi
 ἐστὶ AB ἐστὶν CTPDRSV215 ἔτι M Ald. || 6 τὸ om. DRSV | Ἀρυνανδικόν] cf.
 Hes. | μιν om. M215 | Δαρεῖος μιν PDRSV || 7 ἀπενείκας M | ἐπανίσταται Schweig-
 haeuser, sequ. edd. omnes ἐπανιστέατο A^{ac}CTPDRSV215 ἐπανιστέατο (ex ἐπ-
 ανίστε^αο quin sit natum non habeo dubium) A^cB ἐπανισταίατο M Ald. | ἀπέκτει-
 νε A || 8 αὐτὴν C¹D | τὸν om. CSV || 9 τὸ ναυτικόν R || 9-10 δὲ τοῦ μὲν] μὲν τοῦ RS
 μὲν τοῦ μὲν DV || 10 ἀπέδεξε M | Μάδρην PDRV Μάρδην S || 11 ἡ om. Mp Ald. |
 ὁ om. C^{ac}PMRSV, suppl. C¹ || 12 Ἀρκεσίλειον ABR Ἀρκεσίλειον M || 13 ὑπεδέκεατο
 MPDRSV || 14 ἀπέστειλε MPDRSV || 15 ἐγένετο M | ἐπέμπετο TDRSV || 16 δὴ T |
 δοκέει MPDRSV | Λιβύης] Λιβύων MPDRSV || 17 δὴ om. RSV | ἐστὶ] εἰσι C,
 ἐστὶ suprascr. C¹ | βασιλέως AB seclusi iudicans genitivum βασιλέως Δαρείου
 (lin. 18, ubi 'fortasse unum βασιλέως verum' adnotat Stein) ἀπὸ κοινοῦ et ad ὑπήκοα
 et ad ἐφρόντιζε οὐδέν esse usurpatum || 18 ἐπήκοα V | βασιλέως om. MPDRSV ||
 19 τὰδε] τὰ DSV om. R | Λίβνες ἀπ' Αἰγύπτου ἀρξάμενοι. P Λίβνες ἀπ' Αἰγύ-
 πτου ἀρξάμενοι. Mp Ald. Λίβνες ἀρξάμενοι T | Ἀδυρμαγίδα C¹ Ἀδυρμαγί-
 δαι C^{2mg} cett. cf. Steph. Byz.

μαχίδαι Λιβύων κατοίκηνται, οἱ νόμοισι μὲν τὰ πλέω Αἰγυπτίοισι χρέων-
ται, ἐσθῆτα δὲ φορέουσι, οἷον περ οἱ ἄλλοι Αἴβυες. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν
ψέλιον περὶ ἑκατέρῃ τῶν κνημέων φορέουσι χάλκεον· τὰς κεφαλὰς δὲ
κομῶσαι, τοὺς φθειράς ἐπεὰν λάβωσι τοὺς ἐσωτῆς ἐκάστη ἀντιδάκνει καὶ
5 οὕτω ῥίπτει. οὗτοι δὲ μῦθοι Λιβύων τοῦτο ἐργάζονται καὶ τῷ βασιλεῖ 2
μῦθοι τὰς παρθένους μελλούσας συνοικέειν ἐπιδεικνύουσι, ἥ δὲ ἂν τῷ
βασιλεῖ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται. παρήκουσι δὲ οὗτοι
οἱ Ἀδυρμαχίδαι ἀπὸ Αἰγύπτου μέχρ' ἑλθόντες, τῷ ὀνόματι Πλυνός ἐστι.
τούτων δὲ ἔχονται Γιλγιάμμαι νεμόμενοι τὸ πρὸς ἐσπέρην χώραν μέχρ' 169
10 Ἀφροδισιάδος νήσον. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χώρῳ τούτῳ ἥ τε Πλατέα νήσος
ἐπικέεται, τὴν ἔκτισαν οἱ Κυρηναῖοι, καὶ ἐν τῇ ἡπίερω Μενέλαος λιμὴν
ἔστί καὶ Ἀζιῳις, τὴν οἱ Κυρηναῖοι οἴκεον· καὶ τὸ σίλφιον ἀρchetαι ἐκ τούτου,
παρήκει δὲ ἀπὸ Πλατέης νήσον μέχρ' ἐκ στόματος τῆς Σύρτιος τὸ σίλ- 2
φιον. νόμοισι δὲ χρέωνται οὗτοι παραπλησίοις τοῖσι ἑτέροις. Γιλγιάμ- 170
15 μέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρην Ἀσβύσαι· οὗτοι τὸ ὑπὲρ Κυρήνης οἴ-
κέουσι, ἐπὶ θάλασσαν δὲ οὐ κατήκουσι Ἀσβύσαι, τὸ γὰρ παρὰ τὴν θά-
λασσαν Κυρηναῖοι νέμονται. τεθριπποβάται δὲ οὐκ ἦκιστα, ἀλλὰ μάλιστα
Λιβύων εἰσὶν· νόμον δὲ τοὺς πλεῖντας μιμέσθαι ἐπιτηδεύουσι τοὺς Κυ-
ρηναίων. Ἀσβυστέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἐσπέρην Αὐσχίσαι· οὗτοι ὑπὲρ 171
20 Βάρκης οἰκέουσι κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν κατ' Εὐδασπερίδας. Αὐσχισίων

AB CT MP(p) DR SV

T 9 Steph. Byz. Γιλγιάμμαι· ἔθνος Λιβύης, Ἡρόδοτος τετάρτῳ

6 s. Lex. Vind. 50 διαπαρθενεύεται· τὴν παρθενίαν ἀπόλλυν· Ἡρόδοτος· ἡ δὲ —
διαπαρθενεύεται. Poll. III 42 τὸ . . . τῆς παρθενίας ἀφελέσθαι· διακορῆσαι· λέγον-
σιν, . . . διαπαρθενεύεται δὲ Ἡρόδοτος εἰρηκεν

1 κατοικεῖνται R | χρέονται PpV^{ac} || 2 δέ¹] τε C | περ om. MPp Ald. || 3 ψέλι-
ον Pp | περὶ παρά T | ἐκάτερον DRSV | χάλκεον D^c || 4 ἐσωτὸς M Ald. ||
5 ἐργάζοντο D^c || 7 ἀρετὴ RV ἔσθῃ C || 8 Ἀδυρμαχίδαι MD Ἀδυρμαγίδαι C |
Πλυνός ABCTM^c || ■ Γιλγιάμμαι C¹ Steph. Byz. Γιλγιάμμαι MPDR Γιλγιάμμαι SV
Γιλγιάμμαι C^{ms} rel. cf. infra | τὸ] τὴν M Ald. || 10 Ἀφροδισιάδος RSV | χώραν
τούτῳ] τούτου χώρῳ ABCT | Πλατέα M^{ac} PD^c RSV || 11 οἱ om. MPDRSV | Με-
νέλεος D¹ RSV^c Μενελαῖος M Ald. Μενέλεος D² || 12 Ἀζιῳις DRSV | τὴν ^{οἱ} Κυ-
ρηναῖοι οἴκεον D τὴν οἴκεον Κυρηναῖοι M | ἐκ] ἀπὸ ABCTMP || 13 Πλατέης
PDRSV || 14 χρέονται Pp | Γιλγιάμμαι MPDR Γιλγιάμμαι V Γιλγιάμμαι S cf.
supra || 15 Ἀσβύσαι ABC | οὗτοι — 16 Ἀσβύσαι haplogr. om. T | τὸ²] τοὶ DRV
om. ABCTM || 16 οὐ] οἱ RSV | Ἀσβύσαι ABC | τὴν om. ABCTMP || 17 δὲ
om. C | μάλλον T || 19 Ἀσβυστέων M Ἀσβυστέων ABC Ἀσβυστέων V | Αὐσχισί-
οι DV^c Αὐσχίσαι C Αὐχισοι RS Αὐχισοι V^{ac} || 20 Βάρκης R | κατοικόντες R |
κατ' — p. 442, 2 θάλασσαν haplogr. om. T | Εὐδασπερίδας AB¹ Εὐδασπερίδας D |
Αὐσχισίων M Αὐχισίων SV

δὲ κατὰ μέσον τῆς χώρας οἰκεῖνσι Βάκαλες, ὀλίγον ἔθνος, κατήκοντες
ἐπὶ θάλασσαν κατὰ Ταύχειρα πόλιν τῆς Βαρκαίης· νόμοισι δὲ τοῖσι αὐ-
172 τοῖσι χρέωνται, τοῖσι καὶ οἱ ὑπὲρ Κυρήνης. Αὔσχισέων δὲ τούτων τὸ πρὸς
ἐσπέρης ἔχονται Νασαμῶνες, ἔθνος ἐὼν πολλόν, οἱ τὸ θέρος καταλείπον-
τες ἐπὶ τῇ θαλάσῃ τὰ πρόβατα ἀναβαίνουνσι ἐς Αὔγιλα χώραν ὁπωριεῦν·
2 τὸν τοὺς φοίνικας· οἱ δὲ πολλοὶ καὶ ἀμφιλαφές πεφύκασι πάντες ἐόντες
καρποφόροι. τοὺς δὲ ἀττελέβους ἐπεὶ θηρεύσωσι, ἀθήναιες πρὸς τὸν
ἥλιον καταλέουσι καὶ ἔπειτα ἐπὶ γάλα ἐπιπάσσοντες πίνουσι. γυναῖκας δὲ
νομίζοντες πολλὰς ἔχειν ἕκαστος ἐπικούων αὐτέων τὴν μίξιν ποιεῦνται
τρόπῳ παραπλησίῳ τῷ καὶ Μασσαγέται· ἐπεὶ σκίπωνα προστήσονται, 10
μίσγονται. πρῶτον δὲ γαμέοντος Νασαμῶνος ἀνδρὸς νόμος ἐστὶ τὴν
νύμφην νυκτὶ τῇ πρώτῃ διὰ πάντων διεξελθεῖν τὸν δαιτυμόνων μισγομέ-
νην· τῶν δὲ ὥς ἕκαστός οἱ μυχθῇ, διδοῖ δῶρον, τὸ ἂν ἔχη φερόμενος ἐξ
3 οἴκου. ὄρκοισι δὲ καὶ μαντικῇ χρέωνται τοιγῆδε· ὁμνύουσι μὲν τοὺς παρὰ
σφίσι ἀνδρας δικαιοτάτους καὶ ἀρίστους λεγομένους γενέσθαι, τούτους 15
τῶν τύμβων ἀπτόμενοι, μαντεύονται δ' ἐπὶ τῶν προγόνων φοιτῶντες τὰ
σήματα καὶ κατενξάμενοι ἐπικατακοιμῶνται· τὸ δ' ἂν ἴδῃ ἐν τῇ ὄψει
4 ἐνύπνιον, τούτῳ χρᾶται. πίστισι δὲ τοιγσίδε χρέωνται· ἐκ τῆς χειρὸς διδοῖ

AB CT MP(p) DR SV

T 4—18 Eust. Dion. 209 οἱ Νασαμῶνες, τὸ Λιβυκὸν ἔθνος, ἐκ τῶς βασιλεύσαντος
τὴν ὁμωνυμίαν ἔσχον, ὃς Νασάμων βαρυτόνως ἐλέγετο, εἰ καὶ τὸ ἐθνικὸν τὸ ἀπ'
αὐτοῦ ὀξύνεται πρὸς ἀντιδιαστολήν ἴσως τοῦ κυρίου ὀνόματος ... ἄλλοι δὲ καὶ πολυ-
γυναῖκας τούτους ἱστοροῦσι καὶ τὴν μίξιν τῶν γυναικῶν ποιομένους ἐπικούων·
μαντεύονται δέ, φασίν, ἀπὸ ἐνυπνίων, ἃ βλέπουσι φοιτῶντες εἰς τὰ τῶν προγόνων
μνήματα. τιμῶσι δὲ τοὺς ἐν αὐτοῖς δικαιοτάτους εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ τεθνεῶ-
τας ὁμνύουσιν αὐτοὺς τῶν τύμβων ἀπτόμενοι

8 s. Lex. Vind. 127 νομίζοντες ἀπὲ τοῦ 'νόμον ἔχοντες'· Ἡρόδοτος· γυναῖκας —
ἕκαστος

1 Βάκαλες] Κάβαλες TMPDRSV aliud nomen alius praefert editor || 2 Ταύ-
χειρα AB Τεύχειραν T || 3 χρέονται Pp | οἱ om. CD, suppl. D¹ | Αὔσχισαίων M
Αύχισέων S Αύχισέων V || 4 Νασάμωνες ABCMPD¹ cf. Eust. | πολύ D^c | κατα-
λιπόντες TDRSV || 5 Αἴγιλα vel Αἰγίλα MPDRSV | ὁπωριεῦντες M || 7 ἀττελέ-
βους RSV ἀντιλίβους M || 8 κατα*λέουσι litteram erasam signavit obelo ad quem
in mg. repetitum nihil add. A | ἐπὶ om. ABCTMP || 9 νομίζουσι R | αὐτῶν M |
τὴν om. ABC || 10 Μασαγέται M | σκίπωνα MS Ald. κίπωνα C | προστήσον-
ται R || 11 γαμέοντες R | Νασάμωνος ABCTMPD¹ || 12 πρῶτοι R om. C ||
13 ἕκαστοί οἱ A ἕκαστό οἱ B | ἔχοι TM || 14 ὄρκοισι MPDRSV | χρέονται Pp ||
15 σφί DRSV | τούτων coni. Scaliger in notis bibl. Univ. Cantabr. Nn. V. 26 ||
16 ἐπὶ] cf. Eust. | φοιτῶντες TMPDSV φοιτέοντες CR || 17 σήματα] μνήματα
Eust. | ἐπικατακοιμῶνται Pp ἐπικατακοιμῶνται M Ald. ἐπικοιμῶνται ABC
ἐπικοιμῶνται T ἐπικοιμῶνται C | ἴδοι ἐν p ἴδοιεν M Ald. || 18 τοῦτο D^{ac} RV,
corr. D¹ | τοιγσίδε AB τοιγσί CMPDRSV | χρέονται Pp

πιεῖν καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἐτέρου πίνει· ἦν δὲ μὴ ἔχουσι ὕγρὸν μηδέν, οἱ δὲ τῆς χαμάθεν σποδοῦ λαβόντες λείχουσι.

Νασαμῶσι δὲ προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι. οὗτοι ἐξαπολώλασι τρόπῳ 173
τοιῶδε· ὁ νότος σφιν πνέων ἄνεμος τὰ ἔλντρα τῶν ὑδάτων ἐξηγήνη, ἣ δὲ
5 χώρη σφι ἅπανα ἐντὸς ἐοῦσα τῆς Σύρτιος ἦν ἄνδρος· οἱ δὲ βουλευσά-
μενοι κοινῷ λόγῳ ἐστρατεύοντο ἐπὶ τὸν νότον (λέγου δὲ ταῦτα, τὰ λέγουσι
Αἰβυες), καὶ ἐπέλτε ἐγίνοντο ἐν τῇ ψάμμῳ, πνεύσας ὁ νότος κατέχωσέ
σφας. ἐξαπολομένων δὲ τούτων ἔχουσι τὴν χώραν οἱ Νασαμῶνες.

Τούτων δὲ κατύπερθε πρὸς νότον ἄνεμον ἐν τῇ θηριώδει οἰκέουσι 174
10 Γαράμαντες, οἱ πάντα ἄνθρωπον φεύγουσι καὶ παντὸς ὁμιλίην, καὶ οὔτε
ὄπλον ἐκτέαται ἀρήιον οὐδὲν οὔτε ἀμύνεσθαι ἐπιστέαται. οὗτοι μὲν δὴ 175
κατύπερθε οἰκέουσι Νασαμῶνων, τὸ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔχονται τὸ
πρὸς ἐσπέρης Μάκαι, οἱ λόφους κείρονται τὸ μὲν μέσον τῶν τοιχῶν
ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἐνθεν καὶ ἐνθεν κείροντες ἐν χοῦί, ἐς δὲ τὸν
15 πόλεμον στρουθῶν καταγαίων δοράς φορέουσι προβλήματα. διὰ δὲ αὐτῶν 2
Κίνηρ ποταμὸς ῥέων ἐκ λόφου καλυμένου Χαρίτων ἐς θάλασσαν ἐκδιδοί·
ὁ δὲ λόφος οὗτος ὁ Χαρίτων δασὺς ἰδησί ἐστι ἐούσης τῆς ἄλλης τῆς

AB CT MP(p) DR SV

T 3 Steph. Byz. Ψύλλοι καὶ Ψυλλικός κόλπος ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ· περὶ δὲ
Ψύλλων Ἡρόδοτος τετάρτῃ· Νασαμῶσι προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι. Gell. XVI 11 in
quarto . . . Herodoti libro fabulam de Psyllis hanc invenimus: Psyllos quondam fuisse
in terra Africa conterminos Nasamonibus Austrumque in finibus eorum quodam in
tempore perquam validum ac diutinum flavisse; eo flatu aquam omnem in locis, in
quibus colebant, exaruisse; Psyllos . . . decretum . . . fecisse, uti armis sumptis ad
Austrum . . . proficiscerentur, atque ita profectis ventum Austrum . . . venisse obviam
eosque universos . . . operuisse; eo facto Psyllos ad unum omnis interisse, itaque eorum
fines a Nasamonibus occupatos || 10s. Steph. Byz. Γαράμαντες· ἔθνος Λιβύης· Ἡρό-
δοτος τετάρτῃ· οἱ πάντα . . . ὁμιλίαν. Eust. Dion. 217 οἱ Γαράμαντες . . . πάντα
ἄνθρωπον καὶ παντὸς ὁμιλίαν φεύγειν λέγονται καὶ οὔτε ὅπλα ἔχουσι πολεμικὰ κατὰ
τὸν Ἡρόδοτον οὔτε ἀμύνεσθαι οἶδασιν

3 Hes. ψύλλα· ψύλλαι θηλυκῶς· ἄλλοι δὲ Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης. Suid. ψύλλα καὶ
ψύλλαι θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης. idem Phot. et Ael.
Dion. || 11 Eust.: v. ad 66

1 ποιεῖν RSV || 2 χαμάθε D χαμάσθεν S χαμάσθε RV || 3 Νασάμωσι ABC T
MPD¹ Νασαμῶσι D² Steph. Byz. rell. cf. supra | προσόμουροί CDRV || 4 ἐξηγήνη
DRSV || 5 πάσα MPDRSV || 6 τὰ] ἂ M || 7 νόστος M || ■ Νασάμωνες ABCM
PD¹ || 10 Γαράμαντες C Γαράμαντες Eust., Steph. Byz. rell. Γαμφάσαντες
inepte scribere vult Legrand (ci. Baehr) nixus Pompon. Mela I 47, qui tamen Gara-
mantas Augilasque et Gamphasantes separatim inter Libyae gentes enumerat |
πάντα] πάντες SV | παντός] πάντες SV | ὁμιλίαν Steph. Byz. || 11 ἀμύνεσθαι DV
Eust. || 12 οἰκέουσι om. SV | ἔχον M || 13 ἐσπέρην DRSV | Μάκαι M || 14 καὶ ἐν-
θεν om. RSV | κείρονται MPDRV || 15 καταγαίων V | φέρουσι ABCT || 16 κα-
λεομένου M καλουμένου Ald. || 17 ὁ Χαρίτων — p. 444, 1 προκαταλεχθείσης om. T

- προκαταλεχθείσης Λιβύης ψιλῆς, ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἐς αὐτὸν στάδιοι διη-
 176 κόσιοι εἰσι. Μακίων δὲ τούτων ἔχοντες Γινδᾶνές εἰσι, τῶν αἱ γυναῖκες
 περισφύρια δερμάτων πολλὰ ἐκάστη φορεῖ κατὰ τοιόνδε τι, ὡς λέγεται·
 κατ' ἄνδρα ἕκαστον μιχθέντα περισφύριον περιδέεται, ἥ δ' ἂν πλείστα
 ἔχη, αὕτη ἀρίστη δέδοκται εἶναι ὡς ὑπὸ πλείστων ἀνδρῶν φιληθεῖσα. 5
 177 ἀκτὴν δὲ προέχουσιν ἐς τὸν πόντον τούτων τῶν Γινδάνων νέμονται
 Λωτοφάγοι, οἱ τὸν καρπὸν μῦνον τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζῶνσι. ὁ δὲ τοῦ
 λωτοῦ καρπὸς ἐστὶ μέγας ὅσον τε τῆς σχίνου, γλυκύτητα δὲ τοῦ φοίνι-
 κος τῷ καρπῷ προσείκελος· ποιεῦνται δὲ ἐκ τοῦ καρποῦ τούτου οἱ Λωτο-
 178 φάγοι καὶ οἶνον. Λωτοφάγων δὲ τὸ παρὰ θάλασσαν ἔχονται Μάχλνες, τῷ 10
 λωτῷ μὲν καὶ οὗτοι χρωόμενοι, ἀτὰρ ἥσσόν γε τῶν πρότερον λεχθέντων.
 κατήκουσι δὲ ἐπὶ ποταμὸν μέγαν, τῷ οὖνομα Τρίτων ἐστὶ· ἐκδιδοὶ δὲ
 οὗτος ἐς λίμνην μεγάλην Τριτωνίδα. ἐν δὲ αὐτῇ νῆσος ἐνι, τῇ οὖνομα Φλά·
 ταύτην δὲ τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισι φασὶ λόγιον εἶναι κτίσαι.
 179 Ἔστι δὲ καὶ ὁδε λόγος λεγόμενος· Ἰήσονα, ἐπεῖτε οἱ ἐξεργάσθη ὑπὸ 15
 τῷ Πηλῶ ἢ Ἀργῷ, ἐσθόμενον ἐς αὐτὴν ἄλλην τε ἑκατόμβην καὶ δὴ καὶ
 τρίποδα χάλκεον περιπλῶειν Πελοπόννησον βουλόμενον ἐς Δελφούς ἀπ-
 2 ικέσθαι· καὶ μιν, ὡς πλείοντα γενέσθαι κατὰ Μαλέην, ὑπολαβεῖν ἄνεμον
 βορέην καὶ ἀποφέρειν πρὸς τὴν Λιβύην, πρὶν δὲ κατιδέσθαι γῆν, ἐν τοῖσι
 βράχεσι γενέσθαι λίμνης τῆς Τριτωνίδος· καὶ οἱ ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν 20
 λόγος ἐστὶ φανῆναι Τρίτωνα καὶ κελεύειν τὸν Ἰήσονα ἐωντῷ δοῦναι τὸν

AB CT MP(p) DR SV

T 7 Steph. Byz. Γινδᾶνες· ἔθνος Λιβυκῶν λωτοφάγων, οἱ τὸν καρπὸν μόνον τοῦ
 λωτοῦ ἐσθίοντες ζῶσι || 7-10 Eust.: v. quae ad Π 92, 2 laudavimus || 12s. Steph.
 Byz. Φίλα· πόλις Μακεδονίας· . . . ἐστὶ καὶ νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ· Ἡρόδοτος τετάρτη·
 ἐπὶ ποταμὸν τὸν μέγαν — Τριτωνίδα | Eust. Dion. 267 οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα
 λίμνην τῇ Ἀθηνᾷ μάλιστα θύουσιν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, ὅς καὶ ποταμὸν μέγαν Τρί-
 τωνα καλούμενον φησὶν ἐκδιδοῖν εἰς τὴν λίμνην ταύτην μεγάλην οὖσαν· λέγει δὲ
 καὶ ὅτι ταύτης τῆς Τριτωνίδος λίμνης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατέρα φασὶν οἱ ἐκεῖ
 τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ ὅτι μεμφθεῖσα ἡ Ἀθηνᾶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι ἐποιήθη εἰς θυγατέρα,
 τοῦτέστι θετὴ θυγάτηρ ἐγένετο τῷ Δίῳ (180, 5)

1 δηκόσιοι στάδιοι M || 2 Μακίων — εἰσι haplogr. om. M | τουτέων AB ||
 4 δέεται McPpDRV δέεται || 5 ἔχοι M Ald. | δέδοκε SV || 6 προσέχουσιν
 D^cRSV | πόντον] τόπον R | οὗτον C^c || 7 μῦνον] cf. Steph. Byz. | ζῶουσιν T
 ζῶσι Steph. Byz. rell. || 8 καρποῦ λωτός M | τῆς τε T | τὸ τῆς M Ald. | γλυκύ-
 τατα R cf. Eust. || 10 καὶ om. D¹ | τῷ om. MPDRSV || 11 χρωόμενοι Pp | προ-
 τέρων B || 12 τὸν μέγαν ᾧ Steph. Byz. | ἐστὶ καὶ ἐκδιδοὶ δὲ C || 13 ἐνι] ἐστι M |
 Φίλα Steph. Byz. || 14 Λακεδαιμόνιοι TMP¹ Λακεδαιμονίοισι P²p cett. | λόγον
 DRSV || 15 ὁδε B | ὁ T || 16 ἐσθόμενος A¹C || 17 περιπλῶειν M | Πελοποννή-
 σου T || 18 Μελέην DR || 19 βορέην ABC²T βορᾶν C¹ || 20 βράχεσι M Ald.
 τραχέσι DRSV | λίμνης om. M | Τριτωνίδος TM | ἀπορέοντι B || 21 τὸν Τρί-
 τωνα D

τρίποδα φάμερόν σφι καὶ τὸν πόρον δείξειν καὶ ἀπήμονας ἀποστελέειν.
 πειθομένου δὲ τοῦ Ἰήσονος οὕτω δὴ τὸν τε διέκπλοον τῶν βραχέων δει- 3
 κνῆναι τὸν Τριτωνά σφι καὶ τὸν τρίποδα θεῖναι ἐν τῷ ἑωντοῦ ἰρῶ ἐπιυθε-
 σπίασάντα τε τῷ τρίποδι καὶ τοῖσι σὺν Ἰήσωνι σημῆραντα τὸν πάντα λόγον,
 5 ὥς ἔπειδ' αὖ τὸν τρίποδα κομίσηται τῶν τις ἐκρόνων τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ συμ-
 πλεόντων, τότε ἑκατὸν πόλιας οἰκῆσαι περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην Ἑλλη-
 νίδας πᾶσαν εἶναι ἀνάγκη. ταῦτα ἀκούσαντας τοὺς ἐπιχωρίους τῶν
 Λιβύων κρύφει τὸν τρίποδα.

Τούτων δὲ ἔχονται τῶν Μαχλίων Ἀδσῆες. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυνες 180
 10 πέριξ τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκεῖν, τὸ μέσον δὲ σφι οὐρίζει ὁ Τρίτων.
 καὶ οἱ μὲν Μάχλυνες τὰ ὀπίσω κομῶσι τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ Ἀδσῆες τὰ ἔμ-
 προσθε. ὁρτῇ δὲ ἐνιαυσίῃ Ἀθηναίης αἱ παρθέναι αὐτῶν δῖχα διαστᾶσαι 2
 μάχονται πρὸς ἀλλήλας λίθοισι τε καὶ ξύλοισι, τῇ αὐθιγενεὶ θεῶ λέγουσαι
 τὰ πάτρια ἀποτελέειν, τὴν Ἀθηναίην καλέουσαι· τὰς δὲ ἀποθηνησκούσας
 15 τῶν παρθένων ἐκ τῶν τρωμάτων ψευδοπαρθένους καλέουσι. πρὶν δὲ ἀνεῖναι π
 αὐτὰς μάχεσθαι, τὰδε ποιεῦσι· κοινῇ παρθένον τὴν καλλιστεύουσαν ἐκά-
 στοτε κοσμήσαντες κυνῇ τε Κορινθίῃ καὶ πανοπλίῃ Ἑλληνικῇ καὶ ἐπ' ἄρμα
 ἀναβιβάσαντες περιάγουσι κύκλῳ. ὁτέοισι δὲ τὸ πάλαι ἐκόσμεον τὰς παρ- 4
 θένους πρὶν ἢ σφι Ἑλλήνας παροικισθῆναι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, δοκέω δ' ὦν
 20 Αἰγυπτίοισι ὀπλοῖσι κοσμέεσθαι αὐτάς· ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου καὶ τὴν ἀσπί-
 δα καὶ τὸ κράνος φημὶ ἀπῆλθαι ἐς τοὺς Ἑλλήνας. τὴν δὲ Ἀθηναίην φασὶ 5
 Ποσειδέωνος εἶναι θυγατέρα καὶ τῆς Τριτωνίδος λίμνης καὶ μιν μεμφθεῖ-
 σάν τι τῷ πατρὶ δοῦναι ἑωντὴν τῷ Δίῳ, τὸν δὲ Δία ἑωντοῦ μιν ποιήσασθαι
 θυγατέρα. ταῦτα μὲν λέγουσι· μῖξιν δ' ἐπικούειν τῶν γυναικῶν ποιεῖνται
 25 οὔτε συνοικέοντες κτηνηδόν τε μισγόμενοι. ἔπειδ' αὖ γυναικὶ τὸ παιδίον 6

AB CT MP(p) DR SV

T 9 Steph. Byz. Ἀδσεῖς· ἔθνος Λιβύης· Ἀπολλόδορος δευτέρα Περὶ γῆς καὶ
 Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ || 228. Eust.: v. ad 178

1 φάμερός TM Ald. | ἀπήμονας M | ἀποστέλλειν T ἀποστελέειν V || 2 διέκ-
 πλον M | βραγχέων MD² Ald. || 3 θῆναι B || 4 σημῆραντα DRSV | θεασπία-
 τα M^{ac} || 5 τῶν⁴] πάντων DRSV | ἐκρόνων τις ABC | ἐκρόνων τις MPp | ἐν
 om. M || 6 οἰκίσαι TM Eltz in notis Dobraei bibl. univ. Cantabr. Pp. VI. 26 ||
 7 πάσας M || 9 Ἀδσῆες temptavi | Ἀδσεῖς Struvio duce edd. | Ἀδσῆς A¹BCTMDV
 Ἀδσεῖς Steph. Byz. SA^{ms} | Ἀδσεῖ R || 10 ὁ om. C || 11 κομῶνται MPp Ald. | κο-
 μέωσι CT | Ἀδσῆς ABC TMDV | Ἀδσεῖς S | Ἀδσεῖ R || 13 ἀλλήλους B¹ | αὐθι-
 γενεῇ C || 14 ἐπιτελέειν MS | καλέουσαι τὴν Ἀθηναίην S | καλέουσι MPDRV ||
 15 τῶν παρθένων] παρθένους MPDRSV || 16 ποιεῦσι· κοινῇ παρθένον distinguunt
 Mp edd. | ποιεῦσι κοινῇ· παρθένον ABC T | ποιεῦσι· κοινῇ παρθένου cett. || 17 κο-
 μήσαντες A^{ac} || 18 περιάγουσι τὴν λίμνην κύκλῳ ABC T M P | ὁτέοις DRV ||
 19 εἶπαι M Ald. || 25 ξυνοικέοντες M | τε] δὲ DRSV

- ἄδρον γένηται, συμφοιτῶσι ἐς τῶντ' οἱ ἄνδρες τρίτον μηνός, καὶ τῶ ἄν
οἴκῃ τῶν ἀνδρῶν τὸ παιδίον, τούτου παῖς νομίζεται.
- 181 Οὗτοι μὲν οἱ παραθαλάσσιοι τῶν νομάδων Λιβύων εἰρέεσθαι· ὑπὲρ δὲ
τούτων ἐς μεσόγειον ἢ θηριώδης ἐστὶ Λιβύη, ὑπὲρ δὲ τῆς θηριώδους
ὄφρῃ ψάμμος κατῆκει παρατείνουσα ἀπὸ Θηβέων τῶν Αἰγυπτίων 5
2 ἐπ' Ἡρακλέας στηλάς. ἐν δὲ τῇ ὄφρῃ ταύτῃ μάλιστα διὰ δέκα ἡμερέων
ὁδοῦ ἄλός ἐστι τρύφεια κατὰ χόνδρους μεγάλους ἐν κολωνοῖσι, καὶ ἐν
κορυφαῖσι ἐκάστου τοῦ κολωνοῦ ἀνακοντίζει ἐκ μέσου τοῦ ἄλός ὕδωρ
ψυχρόν καὶ γλυκύ, περὶ δὲ αὐτὸ ἄνθρωποι οἰκέουσι ἐσχατοὶ πρὸς τῆς
ἐρήμου καὶ ὑπὲρ τῆς θηριώδους, πρῶτοι μὲν ἀπὸ Θηβέων διὰ δέκα ἡμε- 10
ρέων ὁδοῦ Ἀμμωνιοὶ ἔχοντες τὸ ἱερὸν ἀπὸ τοῦ Θηβαίου Διός (καὶ γὰρ τὸ
ἐν Θήβῃσι, ὡς καὶ πρότερον εἰρηται μοι, κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς τῶγαλμά
3 ἐστὶ)· τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφιν ὕδωρ κορηαῖον ἐόν, τὸ τὸν μὲν ὄρθρον
γίνεται χλιαρόν, ἀγορῆς δὲ πληθυνούσης ψυχρότερον, μεσαμβρίῃ τέ ἐστι
καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρόν, τηλικαῦτα δὲ ἄρδουσι τοὺς κήπους· ἀπο- 15
κλινομένης δὲ τῆς ἡμέρης ὑπέρκειται τοῦ ψυχροῦ, ἐς οὗ δύεται τε ὁ ἥλιος καὶ
τὸ ὕδωρ γίνεται χλιαρόν, ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἰὸν ἐς τὸ θερμὸν ἐς μέσας νύκτας
4 πελάζει, τηλικαῦτα δὲ ζέει ἀμβολάδην· παρέρχονται τε μέσαι νύκτες καὶ
ψύχεται μέχρι ἐς ἡῶ. ἐπὶ κλησιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη καλέσεται Ἥλιον.
- 182 Μετὰ δὲ Ἀμμωνίους διὰ τῆς ὄφρῃς τῆς ψάμμου δι' ἄλλων δέκα ἡμε- 20
ρέων ὁδοῦ κολωνός τε ἄλός ἐστι ὅμοιος τῶ Ἀμμωνίῳ καὶ ὕδωρ, καὶ ἄν-
θρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι· τῷ δὲ χώρῳ τούτῳ οὖνομα Αἰγυλίᾳ ἐστὶ. ἐς

AB C TM P(p) DR SV

Τυγχάνει δὲ (181, 3) — Ἥλιον (181, 4) exc. floril. $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$

3 Eust.: v. ad 66 || 18 Λέξ. ἀμβολάδην· καθ' ὑπερβολήν. Suid. ἀμβολάδην· ἀνα-
βάλλον· Ἡρόδοτος· καθ' ὑπερβολήν. Eust. II. 1241 (ad Φ 364) τὸ . . . ἀμβολάδην
ἀντὶ τοῦ ἀναβλητικῶς ἢ ἀναβολικῶς . . . κείται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ Ἡροδότῳ,
ἐνθα ἱστορεῖ κρήνην περὶ μέσας νύκτας ζέουσαν ἀμβολάδην

1 ἀνδρῶν D¹ ἀνδρῶν RSV | συμφοιτέουσι MPp συμφοιτέωσιν CT | τοῦτο B
τῶ V || || ἡκῃ M Ald. || 3 ἡρέεσθαι C cf. Eust. || 4 εἰς V | μεσόγειον RSV | ἢ
om. DRSV || 5 ψάμμος TMPDRSV | κατατείνουσα ABC | ἀπὸ] ὑπὸ p ὑπὲρ M |
Θηβαίων CMDRSV Θηβῶν AB | Αἰγυπτίων C Αἰγυπτίων DRSV || || τῶν
κολωνῶν M Ald. | ἀνακοντίζειν RSV || || τε καὶ D | αὐτὸν propos. Stein || 10 Θη-
βαίων TMDRV || 11 Ἀμμωνιοὶ V | ἱερὸν M || 13 σφιν A | Κορηαῖον T | ὄρθρον R ||
14 χλιαρόν C | πληθυνούσης T | μεσαμβρίης RV μεσημβρίῃ $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ | τέ] δὲ AB
CT $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ || 15 γίνεται κάρτα \mathfrak{A} κάρτα γίνεται \mathfrak{A} codd. || 16 τε om. MP^{RS} hab.
 $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ rell. || 17 χλιαρόν C | ἐπει DRV ἐπὶ $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ rell. | ἐς² om. DRSV hab. $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ rell.,
cf. Eust. (ante ἐς non distinxi, verbum πελάζει 'impersonaliter' esse usurpatum
intelligens, ut Germanice dicitur *es nähert sich*) || 18 πελαγίζει MPp Ald. || 19 μέ-
χρῃς CTMS $\mathfrak{A}\mathfrak{B}$ | ἐς om. M | δὲ om. T || 20 τῆς ὄφρῃς T om. R | ἄλλων C^{ac} R |
δέκα] δὲ C || 21 ἄλλος ABCTMD | ὁμοίως C || 22 αὐτὸ D | Αἰγυλίᾳ MPp Ald.

τοῦτον τὸν χώρον οἱ Νασαμῶνες ὀπωριεῦντες τοὺς φοίνικας φοιτῶσι.
 ἀπὸ δὲ Αὐγίλων διὰ δέκα ἡμερέων ἄλλῃ ὁδοῦ ἕτερος ἄλός κολωνός καὶ 183
 ὕδωρ καὶ φοίνικες καρποφόροι πολλοί, κατὰπερ καὶ ἐν τοῖσι ἑτέροισι· καὶ
 ἄνθρωποι οἰκέουσι ἐν αὐτῷ, τοῖσι ὄνομα Γαράμαντές ἐστι, ἔθνος μέγα
 5 ἰσχυρῶς, οἱ ἐπὶ τὸν ἅλα γῆν ἐπιφορέοντες οὕτω σπειρουνσι. συντομώτατον 2
 δέ ἐστι ἐς τοὺς Λωτοφάγους, ἐκ τῶν τριήκοντα ἡμερέων ἐς αὐτοὺς ὁδός
 ἐστι, ἐν τοῖσι καὶ οἱ ὀπισθονόμοι βόες γίνονται. ὀπισθονόμοι δὲ διὰ τὸδε
 εἰσὶ· τὰ κέρα ἔχουσι κεκυρτώμενα ἐκ τῶν ἐμπροσθεν· διὰ τοῦτο ὀπίσω ἀνα- 3
 χωρέοντες νέμονται, ἐς γὰρ τὸ ἐμπροσθεν οὐκ οἰοῖ τέ εἰσι προεμβαλ-
 10 λόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κερέων. ἄλλο δὲ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἄλλων βοῶν
 ὅτι μὴ τοῦτο καὶ τὸ δέσμα ἐς παχύτητά τε καὶ τρίψιν. οἱ Γαράμαντες δὴ 4
 οὗτοι τοὺς τρωγοδύτας Αἰθίοπας θηρεύουσι τοῖσι τεθρίεποισι· οἱ γὰρ
 τρωγοδύται Αἰθίοπες πόδας τάχιστοι ἀνθρώπων πάντων εἰσὶ, τῶν πέρι
 ἡμεῖς λόγους ἀποφερομένους ἀκούομεν. σιτέονται δὲ οἱ τρωγοδύται ὄφεις
 15 καὶ σαύρας καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐρπετῶν· γλῶσσαν δὲ οὐδεμιᾷ ἄλλῃ
 παρομοίῃν νενομίκασι, ἀλλὰ τετρίγασιν κατὰπερ αἱ νυκτερίδες.

Ἀπὸ δὲ Γαράμαντων δι' ἄλλῃ ὁδοῦ ἄλλος ἄλός τε κολων - 184

AB C TM P(p) DR SV

T 2—p. 448, 3 ex hoc capite nonnulla haurit Pomp. Mela chorogr. I 8, 42—46
 nulla nostri mentione facta || 12—16 Eust. Dion. 180 Ἡρόδοτος . . . τοὺς Τρωγλο-
 δύτας Αἰθίοπας εἶναι ἰστορῶν φησιν, ὅτι οἱ Τρωγλοδύται Αἰθίοπες τάχιστοι ἀνθρώ-
 πων εἰσὶ πάντων, σιτοῦνται δὲ καὶ ὄφεις καὶ σαύρας, τῇ δὲ διαλέκτῳ τετρίγασιν καθ-
 ἄπερ αἱ νυκτερίδες || 17—p. 448, 11 ib. 66 Ἡρόδοτος . . . τοιαῦτα . . . λέγει· μετὰ
 τοὺς Γαράμαντας ἔθνος διὰ δέκα ἡμερῶν ὁδοῦ Ἀτλαντες, ἄνθρωποι ἀνώνυμοι, τουτ-
 ἐστι κοινῶς μὲν λεγόμενοι Ἀτλαντες, ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ μὴ ἔχοντες κείμενον ὄνομα.
 λέγει δὲ καὶ ὅτι καταρῶνται ὑπερβαλλόντως τῷ ἡλίῳ οἱ Ἀτλαντες, διότι κατακαίων
 ἐπιτρίβει αὐτοὺς, καὶ ὅτι στενὸν καὶ κυκλοτερές τὸ τοιοῦτον ὄρος ὃ Ἄτλας καὶ ὕψη-
 λότατον ὥς μὴ εἶναι δυνατόν ἰδεῖν τὰς αὐτοῦ κορυφὰς καὶ μηδὲ νέφη (νέφος v. l.)
 αὐτάς ποτε ἐπιλείπειν

1 Lex. Vind. 135 ὀπωρίζων ἀντὶ τοῦ ὀπώρας συνάγειν· καὶ ὀπωριᾶν ἐπὶ μέλλον-
 τος· Ἡρόδοτος· ὀπωριεῦντες — φοιτῶσιν

1 Νασάμῶνες ABCTMPD¹ | φοιτέουσι MPP Ald. φοιτέωσι C cf. Lex. Vind. ||
 2 Αὐγίλων DRSV Αἰγίλων MPP Ald. | ἄλλων MDRSV, cf. gramm. meam 113 |
 ἄλλος A'B'CT, corr. A^{2ms} || 4 ἐν αὐτῷ τοῖσι om. A¹, in mg. suppl. A² | Γαρά-
 μαντές RSV | εἰσιν T || 5 ἐπιφορέοντες R || 7 καὶ om. T || || τὰ om. R | διὰ —
 9 ἐμπροσθεν haplogr. om. SV | διὰ τοῦτο δὲ DR || 9 προεμβαλλόντων CT προεμ-
 βαλλόντες SV || 10 τὴν om. DRSV || 11 Γαράβαντες RSV | δὲ CPpM Ald. ||
 12 τρωγλοδύτας B²TMPDRSV litteras γλ suprascr. A² | θηρεύουσι — 13 Αἰθί-
 οπες om. V γειτονεύουσι οἱ S || 13 τρωγλοδύται B²TMPDRSV Eust. || 13, 14 πέρι
 ἡμεῖς scripsi ἡμεῖς DRSV ἡμεῖς περὶ A ἡμεῖς περὶ B ἡμεῖς πέρι cett. ||
 14 τρωγλοδύται B²TMPDRSV litt. λ suprascr. A² || 14 ὄφεις DRSV Eust. ||
 15 σαύρας P^{2ms}MDRSV Eust. σαύρους P'p cett. || 16 παρομοίῃ DRV παρ-
 ομῖν C | τετρίγασιν MS | καθάπερ Eust. | αἱ om. M¹ | νυκτερίδες R || 17 Γα-
 ραβάτων R Γαράβαντων SV | ἄλλων V ἄλλων M | ἄλλος ἄλλός τε M

νός καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι, τοῖσι οὖνομά ἐστι
 Ἀτλαντες, οἱ ἀνώνυμοί εἰσι μοῦνοι ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· ἄλλοι μὲν
 γὰρ σφί ἐστι Ἀτλαντες οὖνομα, ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ αὐτῶν οὖνομα οὐδὲν κέεται.
 2 οὗτοι τῷ ἡλίῳ ὑπερβάλλοντι καταρῶνται καὶ πρὸς τοῦτοισι πάντα τὰ
 αἰσχροὶ λουδορέονται, ὅτι σφέας καίον ἐπιτρίβει αὐτούς τε τοὺς ἀνθρώ- 5
 3 πους καὶ τὴν χώραν αὐτῶν. μετὰ δὲ δι' ἄλλων δέκα ἡμερέων ἄλλος κο-
 λωνός ἄλός καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι. ἔχεται δὲ τοῦ
 ἄλός τούτου ὄρος, τῷ οὖνομά ἐστι Ἄτλας, ἔστι δὲ στεῖνόν καὶ κυκλοτερές
 πάντη, ὑψηλὸν δὲ οὕτω δὴ τι λέγεται ὥς τὰς κορυφὰς αὐτοῦ οὐκ οἶά τε
 εἶναι ἰδέσθαι, οὐδέποτε γὰρ αὐτὰς ἀπολείπειν νέφεα οὔτε θέρεος οὔτε 10
 4 χειμῶνος· τοῦτο τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι οἱ ἐπιχώριοι εἶναι. ἐπὶ
 τούτου τοῦ ὄρεος οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο, καλέονται γὰρ
 δὴ Ἀτλαντες· λέγονται δὲ οὔτε ἔμψυχον οὐδὲν σιτέεσθαι οὔτ' ἐνύπνια
 ὁρᾶν.

85 Μέχρι μὲν δὴ τῶν Ἀτλάντων τούτων ἔχω τὰ οὐνόματα τῶν ἐν τῇ ὀφρῇ 15
 κατοικημένων καταλέξει, τὸ δ' ἀπὸ τούτων οὐκέτι. διήκει δ' ὦν ἡ ὀφρῇ
 2 μέχρι Ἡρακλέων στηλέων καὶ τὸ ἔξω τουτέων. ἔστι δὲ ἄλός τε μέταλλον
 ἐν αὐτῇ διὰ δέκα ἡμερέων ὁδοῦ καὶ ἄνθρωποι οἰκέοντες. τὰ δὲ οἰκία τού-
 τοισι πᾶσι ἐκ τῶν ἀλίων χόνδρων οἰκοδομέαται. ταῦτα γὰρ ἤδη τῆς Λι-
 βύης ἄνομβρά ἐστι· οὐ γὰρ ἂν ἡδυνέατο μένειν οἱ τοῖχοι ἐόντες ἄλαιοι, εἰ 20
 3 ὅδε. ὁ δὲ ἄλς αὐτόθι καὶ λευκὸς καὶ πορφύρεος τὸ εἶδος ὁρύσσεται. ὑπὲρ δὲ
 τῆς ὀφρῆς ταύτης τὸ πρὸς νότον καὶ ἐς μεσόγαιαν τῆς Λιβύης ἔρημος καὶ

AB C TM P(p) DR SV

T 2 Steph. Byz. Ἀτλαντες· ἔθνος Λιβυκόν· Ἡρόδοτος τετάρτῃ· ἔστι δὲ τὸ ὄνομα
 ἀπὸ τῶν ὀφρῶν τῶν δύο Ἀτλάντων. Paus. I 33, 5 Νασαμώνες . . . , οὗς Ἀτλαντας
 Ἡρόδοτος (scil. καλεῖ) || 13 cf. quae ad 2 e Steph. Byz. laudavimus

2 Ἀτάραντες Salmasio duce edd. *Atlantes* Mela; codicum lectionem conservavi
 hos Atlantes ab illis qui infra (185, 1) Ἀτλαντες οὗτοι nominantur distingui iudi-
 cans et utramque gentem uno atque eodem nomine a montis designatione deri-
 vato (184, 4) a nostro unum esse populum existimari; cf. Steph. Byz. | ἄλλοι D |
 μὲν om. MP || 3 οὖνομα Ἀτλαντες M | Ἀτάραντες edd. (v. 2) || 4 ὑπερβαλλόντως
 Eust. | καταρῶνται C || 4-5 τὰ αἰσχροὶ πάντα D πάντα τὰ ἔσχροα BR || 5 λουδο-
 ροῦνται DRSV | κατακαίων Eust. | τε] τε καὶ M || 6 ἄλλων MDRSV, sed cf.
 gramm. meam 113 | ἡμερέων ὁδοῦ CMP || 6-7 ἡμερέων ἄλος κολωνός καὶ M ||
 8 οὗρος CTMPD² | τῷ τὸ V^{ac} | ἐστι om. MPDRSV || 9 δὴ om. ABCT || 10 ἀπο-
 λείπει TPR ἀπολείπειν V ἐπιλείπει M ἐπιλείπειν Eust. | θέρος R || 11 τοῦτο
 (quod ad ὄρος, lin. 8, spectat) τὸν] τοῦτον τὸν C τοῦτο M Ald. | εἶναι οἱ ἐπιχώριοι C |
 ἐπὶ] ἀπὸ ■ || 12 οὔρεος CTMPD² || 13 δὴ om. ABCT | δὲ] γὰρ M | ἐνύπνιον T ||
 15 ὀφρῇ TMPp || 17 στηλέων om. M | ἐστι] ἐν DRSV | ἄλλος B¹ || 19 ὀικοδο-
 μέαται B || 20 ἂν om. MRSV | ἡδυνάατο MD ἡδυνέετο C || 21 ἄλός CD | δε²
 om. R || 22 νότον καὶ μεσόγαιαν MPDRSV

ἄνδρος καὶ ἄθρος καὶ ἄνομβρος καὶ ἄξυλός ἐστι ἡ χώρα, καὶ ἱκμάδος ἐστὶ ἐν αὐτῇ οὐδέν.

Οὕτω μὲν μέχοι τῆς Τριτωνίδος λίμνης ἀπ' Αἰγύπτου νομάδες εἰσὶ 186 κρεοφάγοι τε καὶ γαλακτοπόται Λίβνες καὶ θηλέων τε βοῶν οὐτι γενόμε-
 5 νοι, δι' ὃ τι περ οὐδὲ Αἰγύπτιοι, καὶ ὅς οὐ τρέφοντες. βοῶν μὲν νυν θηλέων 2 οὐδ' αἱ Κυρηναίων γυναικες δικαιοῦσι πατέεσθαι διὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἴσιν, ἀλλὰ καὶ νηστείας αὐτῇ καὶ δοτὰς ἐπιτελέουσι· αἱ δὲ τῶν Βαρκαίων γυναικες οὐδὲ ὕων πρὸς τῆσι βουσι γεύονται. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω ἔχει, 187 τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρης τῆς Τριτωνίδος λίμνης οὐκέτι νομάδες εἰσὶ Λίβνες
 10 οὐδὲ νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρεώμενοι οὐδὲ κατὰ τὰ παιδία ποιεῦντες, οἷον τι καὶ οἱ νομάδες εἰώθασιν ποιεῖν. οἱ γὰρ δὴ τῶν Λιβύων νομάδες (εἰ μὲν 2 πάντες, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως τοῦτο εἰπεῖν, ποιεῦσι δὲ αὐτῶν συχνοὶ τοιάδε) τῶν παιδίων τῶν σφετέρων, ἐπεὰν τετραέτεα γένηται, οἰσύπῃ προβάτων καίουσιν τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι φλέβας, μετεξέτεροι δὲ αὐτῶν τὰς ἐν τοῖσι
 15 κροτάφοις τοῦδε εἵνεκα, ὥς μὴ σφεας ἐς τὸν πάντα χρόνον καταρρέον φλέγμα ἐκ τῆς κεφαλῆς δηλῆται· καὶ διὰ τοῦτο σφέας λέγουσι εἶναι ὕγινο- 3 τάτους, εἰσὶ γὰρ ὥς ἀληθῶς οἱ Λίβνες ἀνθρώπων πάντων ὕγινοτάτοι, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· εἰ μὲν διὰ τοῦτο, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν, ὕγινοτάτοι δ' ὦν εἰσὶ. ἦν δὲ καίουσιν τὰ παιδία σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηται σφι
 20 ἄκος· τράγον γὰρ οὖρον σπείσαντες ῥύονται σφεα. λέγω δέ, τὰ λέγουσι αὐτοὶ Λίβνες.

Θυσίαι δὲ τοῖσι νομάσι εἰσὶ αἶδε· ἐπεὰν τοῦ ὠτός ἀπαρξῶνται τοῦ κτή- 188

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 187, 2 (ad οἴση) κόπρω, ῥύπω C

13 Λέξ. οἰσύπῃ· ῥυπαρῶν (ῥυπαρά Lexx. alph. plur.) προβάτων ἔρια. Greg. Cor. 150 οἰσύπῃ δὲ τὸ τῶν ῥυπαρῶν προβάτων ἔριον καὶ τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου. Suid. οἴση· ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια· Ἡρόδοτος. cf. Schol.

4 κρεοφάγοι TD | τε¹ om. DRSV | γαλακτοπόται D² | θηλέων PR, v. praef. XII s. | οὔτι C || 5 τρέφονται R | τρέφουσι M | θηλέων] v. praef. XII s. || 6 ἄπτε-
 σθαι ABCTM || 7 ἀλλὰ om. T | ἐπιτρεφόνουσι P¹ DRSV | ἐπιτελέουσι P² p cett. |
 Βαρκαίων B || 8 ἔχειν C || 9 τὸ] τὰ BC | οὐκ ἔστι RV | οἱ Λίβνες Π || 10 αὐτοῖσι
 om. B¹ | χρεώμενοι Pp | πεδία B || 11 εἰώθασιν MPDRSV || 12 τοῦτο ἀτρεκέως
 DRSV | τοῦτο om. M | εἶπαι M Ald. || 13 τετραετία CM | γένωνται C | οἴση B
 **οἴση C οἴση A cf. grammaticos || 14 κορυφοῖσι C | αὐτέων M Ald. | τοῖσι
 τῇσι CSV || 15 κροτάφοις φλέβας τοῦδε C || 16 δηλῆται D | δηλεῖται RSV | ὕ-
 γινοτάτους RSV || 17 ἀληθῶς ABC | ἀληθῇ T | οἱ om. ABCT | ὕγινοτάτοι πάντων
 ἀνθρώπων M | ὕγινοτάτοι RSV || 18 εἶπαι M Ald. || 18–19 εἰσὶ δ' ὦν ὕγινο-
 τῶν M | ὕγινοτάτοι δ' ὦν εἰσὶ R | ὕγινοτάτοι δ' ὦν εἰσὶ SV || 19 καίουσιν for-
 mam dat. pl. participii esse censeo absoluta constructione usurpatam ('wenn
 man brennt'): καίουσιν Pp || 20 γὰρ om. C | σφέας ABCTM, cf. grammaticam
 meam 106

νεος, ῥιπτεύουσι ὑπὲρ τὸν δόμον, τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἀποστρέφουσι τὸν
 αὐχένα αὐτοῦ. θύουσι δὲ Ἠλίῳ καὶ Σελήρῃ μόνουσι. τοῦτοις μὲν νυν
 πάντες Λίβνες θύουσι, ἀτὰρ οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες τῇ
 89 Ἀθηναίῃ μάλιστα, μετὰ δὲ τῷ Τρίτῳ καὶ τῷ Ποσειδῶνι. τὴν δὲ ἄρα
 ἐσθῆτα καὶ τὰς αἰγίδας τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης ἐκ τῶν Λιβυσσέων
 ἐποίησαντο οἱ Ἕλληνες· πλὴν γὰρ ἡ ὅτι σκυτίνη ἡ ἐσθῆς τῶν Λιβυσσέων
 ἐστὶ καὶ οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων αὐτῆσι οὐκ ὀφίεις εἰσι, ἀλλὰ ἱμάν-
 2 τινος, τὰ δὲ ἄλλα πάντα κατὰ τὸντοῦ ἐσταλται. καὶ δὴ καὶ τὸ οὖνομα κατ-
 ηγορεύει, ὅτι ἐκ Λιβύης ἦκει ἡ στολή τῶν Παλλαδίων· αἰγέας γὰρ περιβάλ-
 λονται φιλάς περὶ τὴν ἐσθῆτα θυσανωτάς αἱ Λίβυσσαι κεχρισμένας ἔρευ- 10
 3 θεδάνῳ, ἐκ δὲ τῶν αἰγέων τουτέων αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν. δο-
 κέει δ' ἔμοιγε καὶ ὁλοληγὴ ἐπὶ ἱοῖσι ἐνθαῦτα πρῶτον γενέσθαι· κάρτα
 γὰρ ταύτῃ χρέωνται αἱ Λίβυσσαι, καὶ χρέωνται καλῶς. καὶ τέσσαρας

AB C TM P(p) DR SV

T 2 Eust. Dion. 185 τὰ τῶν νομάδων . . . ἄσπετα φύλα, οὓς φησὶν Ἡρόδοτος Ἠλίῳ
 καὶ Σελήρῃ θύειν μόνοις ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν || 3s. Eust. II. 1265 (ad X 183) οἱ περὶ
 Τριτωνίδα λίμνην θύουσι τῇ Ἀθηνᾷ μάλιστα καθ' Ἡρόδοτον, μετὰ δὲ τῷ Τρίτῳ
 καὶ τῷ Ποσειδῶνι || 4–11 ib. 603 (ad E 738) φησὶ . . . Ἡρόδοτος ὅτι τὴν ἐσθῆτα –
 ἱμάντιν. ὁ δὲ αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι δὲ ἐκ Λιβύης – μετωνόμασαν. λέγει δὲ Ἡρόδοτος
 ἐν τοῦτοις αἰγέας μὲν δοράς αἰγῶν, ὥς καὶ προεῖρηται, ἐρευθεδάνῳ δὲ ἦτοι ἐρυθρο-
 δάνῳ κεχρισμένας τὰς ἐρυθροβαφεῖς || 12s. ib. 643 (ad Z 301) καθ' Ἡρόδοτον ἐκ
 Λιβύων ἦλθεν εἰς Ἕλληνας τὸ ὁλολύζειν ἐπὶ ἱεροῦ. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι δοκεῖ μοι,
 ὥς ἡ ὁλοληγὴ ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐν Λιβύῃ πρῶτον ἐγένετο, κάρτα γὰρ ταύτῃ χρώνται αἱ
 Λίβυσσαι || 13s. ib. 707 (ad Θ 185) Ἡρόδοτος . . . λέγει . . . ὅτι τέσσαρας ἵππους
 ζευγνύουσι παρὰ Λιβύων Ἕλληνες μεμαθήκασι. id. Dion. 175 θηροτρόφοι . . . τὴν
 Λιβύην ἱστοροῦσι καὶ ἔρμῳ τὴν πολλήν. ἔλαφος δὲ καὶ ὅς ἄγριος ἐν αὐτῇ οὐκ ἔστιν
 (192, 2), ὥς οἱ παλαιοὶ λέγουσιν. φησὶν οὖν Ἡρόδοτος, ὅτι τέσσαρας ἵππους ζευγνύ-
 ναι παρὰ Λιβύων Ἕλληνες ἔμαθον

5 Λέξ. αἰγίς· ἦν Λίβνες φοροῦσι δοράν. Hes. αἰγίς· ὀξεῖα πνοή καὶ ἦν οἱ Λίβνες
 φέρουσι δοράν. Suid. αἰγίς· ἦν Λίβνες φοροῦσι δοράν || 9–11 Harpocr. αἰγίδας· . . .
 Ἡρόδοτος . . . ἐν δ' ταύτας φησὶν ὑπὸ Λιβύων αἰγέας καλεῖσθαι

1 τὸν¹] τῶν B¹ | δόμον CM || 4 τῷ² om. C hab. Eust. rell. || 5 ἐκ – 6 ἐσθῆς
 om. B¹ | Λιβυσσέων R Λιβυσσῶν Eust. || 6 ἐποίησαντο – Λιβυσσέων om. T |
 πλὴν ὅτι Eust. πλὴν γὰρ ὅτι M Ald. | ἡ τῶν Λιβυσσέων ἐσθῆς σκυτίνη M | Λιβυ-
 σέων A Λιβυσσῶν Eust. || 7 θύσανοι οἱ R θύσανοι οἱ V θύσανοι M | αὐτοῖ-
 σιν SV αὐτῇ εἰσι A^cBC αὐτῇ εἰσι A^c αὐτοὶ εἰσιν T om. Eust. | ἀλλὰ – 8 δὲ
 haplogr. om. RSV | ἱμάντιν C || 9 Παλαδίων CR^{ac}V^{ac} || 10 θυσανωτάς V θυσα-
 νωτούς Eust. | Λίβυσσαι CR^{ac} Λίβνες T | κεχρισμένας A^cD¹ Eust. || 11 δὲ
 om. Eust. | τούτων Mp Eust. | οἱ om. SV || 12 ἡ ὁλοληγὴ Eust. | ἐν ἱοῖσι
 ABCTMP ἐπὶ τῶν ἱερῶν Eust. | πρῶτον ἐν ἱοῖσι ἐνθαῦτα M | πρῶτα DR^{SV} ||
 13 ταύτῃ χρέονται Pp χρέωνται ταύτῃ T cf. Eust. | αἱ Λίβυσσαι – καλῶς] κα-
 λῶς αἱ Λίβυσσαι ABCTMP αἱ Λίβυσσαι Eust. | τέσσαρας CMRV Eust. (II.,
 Dion.)

ἵππους συζευγνύναι παρὰ Λιβύων οἱ Ἕλληνες μεμαθήκασι. θάπτουσι δὲ 190
τοὺς ἀποθνήσκοντας οἱ νομάδες κατὰ περ οἱ Ἕλληνες, πλὴν Νασαμώνων·
οὗτοι δὲ κατημένους θάπτουσι φυλάσσοντες, ἐπεὰν ἀπὴν τὴν ψυχὴν, ὅπως
μιν κατίσωσι, μηδὲ ὑπτιος ἀποθανέεται. οἰκήματα δὲ σύμπληκτα ἐξ ἀν-
5 θερίκων ἐνειομένων περὶ σχοίνους ἐστί, καὶ ταῦτα περιφορητά. νόμοισι
μὲν τοιοῦτοι οὗτοι χρέωνται.

Τὸ δὲ πρὸς ἐσπέρης τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ Ἀδσέων ἔχονται ἀροτῆρες 191
ἤδη Λίβρες καὶ οἰκίας νομίζοντες ἐκτῆσθαι, τοῖσι οὖνομα κέεται Μάξνες,
οἱ τὰ ἐπὶ δεξιὰ τῶν κεφαλῶν κομῶσι, τὰ δ' ἐπ' ἀριστερὰ κείρουσι, τὸ
10 δὲ σῶμα μίλτω χρίονται· φασὶ δὲ οὗτοι εἶναι τῶν ἐκ Τροίης ἀνδρῶν. ἡ δὲ 2
χώρη αὕτη τε καὶ ἡ λοιπὴ τῆς Λιβύης ἡ πρὸς ἐσπέρην πολλῶν θηριωδε-
στέρη τε καὶ δασυτέρη ἐστὶ τῆς τῶν νομάδων χώρας. ἡ μὲν γὰρ δὴ πρὸς 3
τὴν ἡὼ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμονται, ἐστὶ ταπεινὴ τε καὶ ψαμμώ-
δης μέχρι τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, ἡ δὲ ἀπὸ τούτου τὸ πρὸς ἐσπέρης, ἡ τῶν
15 ἀροτῆρων, ὄρεινὴ τε κάρτα καὶ δασέα καὶ θηριώδης· καὶ γὰρ οἱ ὄφεις οἱ 4
ὑπερμεγάρθες καὶ οἱ λέοντες κατὰ τούτους εἰσὶ καὶ οἱ ἐλέφαντές τε καὶ
ἄρκτοι καὶ ἀσπίδες τε καὶ ὄνοι οἱ τὰ κέρεια ἔχοντες καὶ κνυοκέφαλοι καὶ
οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες (ὥς δὴ λέγονταιί
γε ὑπὸ Λιβύων) καὶ οἱ ἄγριοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἄγριαι καὶ ἄλλα πλήθει
20 πολλὰ θηρία ἀκατάφενστα. κατὰ τοὺς νομάδας δὲ ἐστὶ τούτων οὐδέν, 192
ἀλλ' ἄλλα τοιάδε· πύγαργοι καὶ ζορκάδες καὶ βουβάλιες καὶ ὄνοι, οὐκ οἱ

AB C TM P(p) DR SV

4 Λεξ. ἀνθερίκων· νῦν τοὺς κανλούς φησιν ἀσφοδέλων· εἰσὶ δὲ εὐθραυστοι. Suid.
ἀνθέρικες· . . . Ἡρόδοτος . . . τοὺς κανλούς φησι τῶν ἀσφοδέλων· εἰσὶ δὲ ἄθραυστοι.
Et. M. ἀνθέρικος· . . . καὶ ὁ κανλὸς τοῦ ἀσφοδέλου· ἐστὶ δὲ φυτὸν εὐθραυστον ||
5 Λέξ. σχοῖνον συμβολεῖς· οἱ ψιαθοπλόκοι (καὶ σχοῖνος ἢ ψίαθος add. Lexx. seriatim
conserv.). Greg. Cor. 160 σχοῖνον δὲ συμβολεῖς· οἱ ψιαθοπλόκοι. Suid. σχοῖνον συμ-
βολεῖς· οἱ ψιαθοπλόκοι, καὶ σχοῖνος ἢ ψίαθος | Λέξ. περιφορητά· ἀκτά

1 συζευγνύναι T ζευγνύν***ναι D ζευγνύναι MPp Ald. Eust. (Il., Dion., ubi
ἐπιζευγνύναι legit cod. unus) | οἱ om. M Eust. (Il., Dion.) | μεμαθήκασι cf. Eust.
Dion. || 2 Νασαμώνων V || 4 κατίσωσι P κατήσουσι Mp Ald. | κατίσωσι, μηδὲ
distingui tempus futurum verbi ἀποθνήσκειν consecutiva vi iudicans protasin κατ-
ημένους θάπτουσι continuare || 5 ἐνειομένων MPp Ald. ἀνεομένων DRSV || 6 τοιοί-
σιν C | οὗτοι om. M | χρέονται Pp || 7 ἐσπέρην M Ald. || 8 ἤδη] οἶδε RSV ἡ
δὲ D | Μάξνες V¹ || 9 κομῶσι ABCTMP || 10 χρίονται μίλτω ABCT || 11–12 αὕτη
τε τῆς Λιβύης καὶ ἡ λοιπὴ ἡ πρὸς ἐσπέρην πολλῶν θηριωδεστέρη ἐστὶ καὶ δασυ-
τέρη M || 14 ἐσπέρην ABC || 15 ὄρεινὴ D¹RV | θηριώδης B¹ | οἱ ὄφεις καὶ
οἱ M || 16 τε] δὲ DRSV || 17 οἱ ἄρκτοι καὶ οἱ ἀσπίδες T | τε om. D | οἱ τὰ
om. M | ἔχοντες – 18 ὀφθαλμοὺς haplogr. om. T || 17–18 καὶ οἱ κνυοκέφαλοι
καὶ οἱ ἀκέφαλοι ABCT καὶ κνυοκέφαλοι MPp Ald. || 18 λέγεται Tmp Ald. ||
19 γε om. DRSV | οἱ om. MPp Ald. | πλήθῃ ABCTD^{ac} || 20 θηρία] χωρία M |
ἀκατάφενστα T κατὰφενστα coni. Reiz || 21 τάδε MPDRSV | πύγαργοι T πύ-
γαροι M | ζορκάδες] δορκές DRSV

τὰ κέρεα ἔχοντες ἀλλ' ἄλλοι ἄποτοι (οὐ γὰρ δὴ πίνουσι), καὶ ὄρνεις, τῶν
κατὰ κέρεα [τοῖς φοίνιξι] οἱ πῆχες ποιεῦνται (μέγαθος δὲ τὸ θηρίον τοῦτο
2 κατὰ βοῦν ἐστὶ), καὶ βασσάρια καὶ θάιναι καὶ ὑστρίχες καὶ κριοὶ ἄγριοι
καὶ δίκτυες καὶ θῶες καὶ πάνθηρες καὶ βόρνες καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε
τριπῆχες χερσαῖοι τῇσι σαύρησι ἐμπερέστατοι καὶ στρουθοὶ κατάγαιοι 5
καὶ ὄφεις μικροὶ κέρας ἐν ἑκαστος ἔχοντες. ταῦτα δὲ δὴ αὐτόθι ἐστὶ θηρία
κατάπερ τῇ ἄλλῃ, πλὴν ἐλάφου καὶ ὕδς ἀγρίου, ἐλαφος δὲ καὶ ὅς ἄγριος
3 ἐν Λιβύῃ πάμπαν οὐκ ἐστὶ. μυῶν δὲ γένεα τριζὰ αὐτόθι ἐστὶ· οἱ μὲν δίπο-
δες καλέονται, οἱ δὲ ζεγέριες (τὸ δὲ οὖνομα τοῦτο ἐστὶ μὲν Λιβυστικόν,
δύναται δὲ κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν βουνοί), οἱ δὲ ἐχινέες. εἰσὶ δὲ καὶ γαλαῖ 10
ἐν τῷ σιληρίῳ γινόμεναι τῇσι Ταρτησσήσι ὁμοιόταται. τосαῦτα μὲν νυν
θηρία ἢ τῶν νομάδων Λιβύων γῇ ἔχει, ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρό-
τατον οἴοι τ' ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι.

13 Μαξίων δὲ Λιβύων Ζαυήκες ἔχονται, τοῖσι αἱ γυναῖκες ἡνοχεῦσι τὰ
ἄρματα ἐς τὸν πόλεμον.

14 Τούτων δὲ Γύζαντες ἔχονται, ἐν τοῖσι μέλι πολλὸν μὲν μέλισσαι κατ-
εργάζονται, πολλῶ δ' ἔτι πλέον λέγεται δημιουργοὺς ἄνδρας ποιεῖν. μιλ-
τοῦνται δ' ὧν πάντες οὗτοι καὶ πιθηκοφαγέουσι (οἱ δὲ σφι ἄφθονοι,
15 ὅσοι ἐν τοῖσι ὄρεσι γίνονται). κατὰ τούτους δὲ λέγουσι Καρχηδόνιοι κεί-

AB C TM P(p) DR SV

T 7 Eust.: v. ad 189, 3. Arist. hist. anim. 606a ad locum se referre videtur ||
14 Steph. Byz. Ζαυήκες· ἔθνος Λιβύης· Ἡρόδοτος δ' || 16 id. Γύζαντες· ἔθνος Λιβυκόν,
ὡς Ἡρόδοτος ἐν τετάρτῃ καὶ Ἡρωδιανός. id. . . . καὶ Βυζάντιοι οἱ ἐν Λιβύῃ· παρ'
Ἡροδότῳ δὲ κακῶς διὰ τοῦ γ Γύζαντες

3 Suid. βάσσαρος· ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον. Et. M. 191, 1 λέγεται βάσσαρος ἢ
ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον ὑπὸ Κυρηναίων. Bachmann Anecd. I 179 βάσσαρος· ἀλώ-
πηξ κατὰ Ἡρόδοτον || 10 Eust. Od. 1854 (ad τ 28) κείται . . . καὶ ἐν Ἡροδότῳ βάρ-
βαρος λέξις ὁ βοννός· Λιβυκὴ γάρ. cf. 199, 1

1 οὐ — πίνουσι om. S | ὄρνεις M, conl. Legrand nixus Arist. hist. anim. II 1 ||
2 κατὰ] τὰ ABCT | verba τοῖς φοίνιξι forma τοῖς (τοῖσι ABCTMPS) a dialecto ab-
horrente (cf. praef. XXI.) glossa esse recognosci possunt antiquitus addita ut πῆχες
in formam (κατὰ) cornuum ficti (ποιεῦνται) organi cuiusdam partes esse intelli-
gantur || 3 βασάρια RSV βασσάρια D βάσσαροι recognoscas e grammaticis |
θῆναι D || 4 δείκνυες SV || 5 σαύροις V | ἐμπερέσταται ABC || 6 δὲ] τε ABC
TMP || 7 κατάπερ scripsi καὶ ἄπερ ABCTDRSV καὶ ἄλλα MPp καὶ τὰ περ
Struvio duce edd. | καὶ¹ τε καὶ MPDRSV | νίδς D | ἄγριοι AB¹ | ὕς D || 8 οὐκ-
ἐτι C || 9 ζεγέριες BC | Λιβυστίνον DRSV Λιβυκόν MPp || 10 ἐχίνες MPD
RSV || 11 σιληρίῳ RV | Ταρτησσήσι D | ὁμοιότηται C ὁμοιωτάτοι SV || 13 οἶον
CM || 14 Μαξίων SV | Ζάβυκες MRSV | τοῖσι — 16 ἔχονται haplogr. om. M ||
16 τούτων — μὲν om. R¹SV | Ζύγαντες PDR² Γύζαντες recognoscas e Steph.
Byz. qui Βύζαντες velle videtur | μὲν πολλόν MPDR² || 17 λέγονται DRSV |
ποιεῖν] καλέειν fort. C || 18 δ' ὧν] δὲ M || 19 οὕρεσι CTMPDRSV | Καρχη-
δόνιοι R

σθαι νῆσον, τῇ οὐνομα εἶναι Κύρανιν, μῆκος μὲν διηκοσίων σταδίων, πλά-
τος δὲ στενὴν, διαβατὸν ἐκ τῆς ἡπείρου, ἐλαίων τε μεστήν καὶ ἀμπέλων.
λίμνην δὲ ἐν αὐτῇ εἶναι, ἐκ τῆς αἰ παρθένου τῶν ἐπιχωρίων πτεροῖσι ὀρνί- 2
θων κεχρημένοισι πίσση ἐκ τῆς ἰλῆος ψῆγμα ἀναφέρουσι χρυσοῦ. ταῦτα εἰ
5 μὲν ἔστι ἀληθῶς, οὐκ οἶδα, τὰ δὲ λέγεται, γράφω. εἴη δ' ἂν πᾶν, ὅκον καὶ
ἐν Ζακύνθῳ ἐκ λίμνης καὶ ὕδατος πίσσαν ἀναφερομένην αὐτὸς ἐγὼ ὤρων.
εἰσὶ μὲν καὶ πλεῖνες αἱ λίμναι αὐτόθι, ἡ δ' ὣν μεγίστη αὐτέων ἐβδομή- 3
κοντα ποδῶν πάντη, βάθος δὲ διόργυιός ἐστι· ἐς ταύτην κοντὸν κατιεῖσι
ἐπ' ἄκρῳ μυρσίην προσδήσαντες, καὶ ἔπειτα ἀναφέρουσι τῇ μυρσίῃ
10 πίσσαν ὁδμὴν μὲν ἔχουσαν ἀσφάλτον, τὰ δ' ἄλλα τῆς Περικῆς πίσσης
ἀμείνω· ἐσχέουσι δὲ ἐς λάκκον ὀρωρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης, ἐπεὶ
δὲ ἀθροίσωσι συκὴν, οὕτως ἐς τοὺς ἀμφορέας ἐκ τοῦ λάκκου κατα-
χέουσι. ὃ τι δ' ἂν ἐσπέσῃ ἐς τὴν λίμνην, ὑπὸ γῆν ἰὼν ἀναφαίνεται ἐν τῇ 4
θαλάσσῃ· ἡ δὲ ἀπέχει ὥς τέσσαρα στάδια ἀπὸ τῆς λίμνης. οὕτω ὦν καὶ
15 τὰ ἀπὸ τῆς νήσου τῆς ἐπὶ Λιβύῃ κειμένης οἰκότα ἐστὶ ἀληθεῖν.
Λέγουσι δὲ καὶ τὰδε Καρχηδόνιοι· εἶναι τῆς Λιβύης χῶρον τε καὶ ἂν- 196
θρώπους ἔξω Ἡρακλέων στηλέων κατοικημένους, ἐς τοὺς ἐπεὶ ἀπικων-
ται καὶ ἐξέλωνται τὰ φορτία θέντες αὐτὰ ἐπεξῆς παρὰ τὴν κυματογῆν,
ἐσβάντες ἐς τὰ πλοῖα τύφειν καπνόν, τοὺς δ' ἐπιχωρίους ἰδομένουσιν τὸν
20 καπνὸν ἰέναι ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἔπειτα ἀντὶ τῶν φορτίων χρυσὸν τιθέ-
ναι καὶ ἐξαναχωρέειν πρόσω ἀπὸ τῶν φορτίων. τοὺς δὲ Καρχηδόνιους 2

AB C TM P(p) DR SV

Σχόλ. 196, 1 (ad κυματογῆν) ὑπαγωγῆν αἰγιάλειον T

T 1 Steph. Byz. Κυρανίς (Κυρανίς, Καραβίς vñ. ll.)· νῆσος κατὰ Γύζαντας τοὺς ἐν
Λιβύῃ ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ || 18s. Eust. Dion. 752 ἔμποροι . . . ἐκεῖ ἀπὸ Καρχηδόνος
ἐρχόμενοι καὶ τὰ φορτία ἐξελόντες, ὡς φησι Ἡρόδοτος, ὑποτύφουσι καπνόν

18 Λεξ. κυματογῆ· ὑπαγωγή, αἰγιάλος. Hes. κυματογῆ· θαλία, αἰγιάλου ὑ-
παγωγή. Eust. Od. 1540 (ad ε 404) ἐπιωγαί· . . . ἐσοχαὶ κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ πλα-
τεῖς αἰγιάλοι. . . καθ' ὁμοιότητα δὲ τούτου καὶ κυματογῆ παρ' Ἡροδότῃ ἡ ἀκτὴ,
ἐνθα δηλαδὴ τὰ κύματα ἄρηνται

1 Κυρανὴν ABCT Κύρανιν Vat. gr. 122 cf. Steph. Byz. || 2 στενὴν D | ἐλαίων
DRSV || 3 λιμένα DRSV | δὲ| τε T | αἰ om. ABCPT¹ hab. P²p cett. || 4 κεχρη-
μένοισι D¹ | πίση C || 5 ὅκε C || ■ καὶ ὕδατος πίσσαν| κατ' ὕδατος πίσσαν con.
Dobree in notis bibl. univ. Cantabr. Pp. VI. 26: om. M | ἐγὼ αὐτὸς M | ὤρων
TMPp Ald. ὤρων C || 7 μὲν γὰρ καὶ T | δ' ὦν| δὲ M | αὐτῶν DRSV || 9 τῇ
μυρσίῃ om. M || 10 πίσαν C | Περικῆς V Περικῆς ut vid. M Περικῆς D
πενκίης S | πίσης C || 11 ἔχουσι C | λάκκον ὀρωρυγμένον D¹ | λάκκον ὀρωρυγμένον T ||
13 ἐμπέσῃ SV ἐμπέσοι M ἐσπέσοι Ald. || 14 τέσσαρα CMRV || 15 τὰ| τὸ DRSV |
εἰκότα SV || 17 ἐξ B¹ | Ἡρακλήων M Ald. | κατηκειμένους V || 18 ἐφεξῆς Mp Ald.
ὑπεξῆς T | κυματογῆν D^c κυματογῆν RSV cf. Eust. || 19 τοὺς – 20 καπνόν haplogr.
om. SV | τύφειν| cf. Eust.

ἐκβάντας σκέπτεσθαι, καὶ ἦν μὲν φαίνεται σφιν ἄξιος ὁ χρυσὸς τῶν
φορτίων, ἀνελόμενοι ἀπαλλάσσονται, ἦν δὲ μὴ εἶη ἄξιος, ἐσβάντες ὀπίσω
ἐς τὰ πλοῖα κατέαται, οἱ δὲ προσελθόντες ἄλλον πρὸς ὧν ἔθηκαν χρυσόν,
3 ἐς οὗ ἂν πείθωσι· ἀδικεῖν δὲ οὐδετέρους, οὔτε γὰρ αὐτοὺς τοῦ χρυσοῦ
ἄπτεσθαι, πρὶν ἂν σφι ἀπισωθῇ τῇ ἀξίᾳ τῶν φορτίων, οὐτ' ἐκείνους τῶν 5
φορτίων ἄπτεσθαι, πρότερον ἢ αὐτοὶ τὸ χρυσίον λάβωσι.

7 Οὗτοι μὲν εἰσι, τοὺς ἡμεῖς ἔχομεν Λιβύων ὀνομάσαι· καὶ τούτων οἱ
2 πολλοὶ βασιλέως τοῦ Μῆδων οὔτε τι νῦν οὔτε τότε ἐφρόντιζον οὐδέν. το-
σόνδε ἔτι ἔχω εἰπεῖν περὶ τῆς χώρας ταύτης, ὅτι τέσσαρα ἔθνηα νέμεται
αὐτὴν καὶ οὐ πλέω τούτων, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν, καὶ τὰ μὲν δύο αὐτόχθονα 10
τῶν ἐθνέων, τὰ δὲ δύο οὗ, Λίβυες μὲν καὶ Αἰθίοπες αὐτόχθονες οἱ μὲν
τὰ πρὸς βορέω, οἱ δὲ τὰ πρὸς νότον τῆς Λιβύης οἰκέοντες, Φοίνικες δὲ
καὶ Ἑλληνες ἐπήλυδες.

8 Δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναι τις ἢ Λιβύη σπουδαία ὥστε ἢ Ἀσίῃ
ἢ Ἑδρώπῃ παραβληθῆναι πλὴν Κίνυπος μούνης (τὸ γὰρ δὴ αὐτὸ ὄνομα 15
2 ἢ γῆ τῷ ποταμῷ ἔχει)· αὕτη δὲ ὁμοίᾳ τῇ ἀρίστῃ γέων Δῆμητρος καρπὸν
ἐκφέρειν οὐδὲ ἔοικε οὐδὲν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ, μελαγγεὺς τε γὰρ ἐστὶ καὶ
ἐπυδρος πίδαξι καὶ οὔτε αὐχμοῦ φροντίζουσα οὐδὲν οὔτε ὄμβρον πλέω
πιοῦσα δεδήληται, ὕεται γὰρ δὴ ταῦτα τῆς Λιβύης· τῶν δὲ ἐκφορίων τοῦ
3 καρποῦ ταῦτά μετρα τῇ Βαβυλωνίῃ γῇ κατίσταται. ἀγαθὴ δὲ γῆ καὶ τὴν 20
Εὐεσπερίται νέμονται· ἐπ' ἑκατοστὰ γάρ, ἐπεὰν αὕτη ἐωντῆς ἄριστα
9 ἐνέικῃ, ἐκφέρει, ἢ δὲ ἐν τῇ Κίνυπὶ ἐπὶ τριηκόσια. ἔχει δὲ καὶ ἡ Κυρηναίῃ

AB C TM P(p) DR SV

16 Antiatt. Bekk. Anecd. 86 γῆν ἀξιοῦσιν αἰεὶ λέγειν ἐνικῶς, μηδέποτε δὲ πληθυν-
τικῶς, (ὥς) Ἡρόδοτος τετάρτῳ (πρώτῳ ser., cum Δ' pro Α' sit lectum)

1 ἐσβάντας P¹ DRSV ἐκβάντας P² p cett. | σκέψασθαι Mp Ald. | μὲν om. DR
SV || 2 ἀνελόμενοι ABC | εἶη om. MPDRSV || 2-3 ἐς τὰ πλοῖα ὀπίσω MPD
RSV || 3 κατέαται ABCTMP | ἄλλο DRSV | προσανέθηκαν TM | χρυσίον
DRSV || 4 ἂν πείθωσι] ἀπειθῶσιν V | αὐτοῦ τοῦ B¹ | χρυσίον DRSV || 5 ἀπισω-
θείη M Ald. | ἀξίος R | οὐτ' - 6 ἄπτεσθαι] ον (in fine versus) πτεσθαι A, in mar-
ginibus sub obelis corr. man. rec. || ■ βασιλέως CT | τοῦ] τῶν T | τοσόνδε δὲ T
quod recep. Hude | τῶν δὲ C | τοσοῦτον δὲ MPDRSV || 9 τέσσαρα CMRS ||
10 αὐτῇ] ταύτην ABCT | ὅσον T | ἴσμεν ABCTM || 12 οἰκέοντες τῆς Λιβύης P¹
τῆς Λιβύης οἰκέοντες P² p cett. || 14 ἢ] ἦν D¹ RV ἐν S || 15 Κίνυπος TM | γὰρ
om. D | αὐτοῦ ὄνομα C || 16 τῷ ποταμῷ ἢ γῆ M | γέων] γέ ὧν Pp γαιῶν TMS
cf. Antiattic. || 17 οἶκε CTMP | μελαγγαίος TMP² p (v. quae ad II 12, 2 adnota-
vimus) || 18 ὄμβρον T | πλέων DRSV om. M || 19 ποιοῦσα BMDRSV ποιεῖσα S
Ald. | δεδήλωται C | οἶεται A¹ B || 20 τὰ αὐτὰ DRSV | Βαβυλῶνι ἢ γῆ DRSV
Βαβυλωνίων γῆ M Ald. | κατίσταται - γῆ haplogr. om. B¹ || 21 ἑκατὸν τὰ RV
ἑκατὸν S || 22 ἐνέικει MR ἐνέικῃ V | ἐν om. DRSV | Κίνυπὶ T Κύνυπὶ M^{ac} |
τριακόσια V

χώρη ἐοῦσα ὑψηλοτάτῃ ταύτης τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμονται, τρεῖς
 ὥρας ἐν ἑωυτῇ ἀζίας θώματος. πρῶτα μὲν γὰρ τὰ παραθαλάσσια τῶν καρ-
 πῶν ὀργᾶ ἀμᾶσθαι τε καὶ τρυγᾶσθαι· τούτων τε δὴ συγκεκομισμένων τὰ
 ὑπὲρ τῶν θαλασσιδίων χώρων ὀργᾶ συγκομίζεσθαι, τὰ βουνοὺς καλέουσι·
 5 συγκεκόμισται τε οὗτος ὁ μέσος καρπὸς καὶ ὁ ἐν τῇ κατυπερτάτῃ τῆς γῆς 2
 πεπαίνεται τε καὶ ὀργᾶ, ὥστε ἐκπέποται τε καὶ καταβέβρωται ὁ πρῶτος
 καρπός, καὶ ὁ τελευταῖος συμπαραγίνεται. οὕτω ἐπ' ὀκτὼ μῆνας Κυρη-
 ναίους ὁπώρα ἐπέχει. ταῦτα μὲν νυν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.

Οἱ δὲ Φερετίμης τιμωροὶ Πέρσαι, ἐπεὶ ἐκ τῆς Αἰγύπτου σταλέντες 200
 10 ὑπὸ Ἀρνάνδεω ἀπίκато ἐς τὴν Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν ἐπαγγελ-
 λόμενοι ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου τοῦ Ἀρκεσίλειω· τῶν δὲ πᾶν
 γὰρ ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, οὐκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους. ἐνθαῦτα δὴ ἐπο- 2
 λιόρκεον τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας ἑννέα ὀρύσσοντές τε ὀρύγματα ὑπόγαια
 φέροντα ἐς τὸ τεῖχος καὶ προσβολὰς καρτερὰς ποιεύμενοι. τὰ μὲν νυν ὀρύγ-
 15 ματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι ὧδε ἐπιφρασθεὶς· περιφέρων
 αὐτὴν ἐντὸς τοῦ τείχεος προσίσχε πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλιος· τὰ μὲν 3
 δὴ ἄλλα ἔσκε κωφά, πρὸς ἃ προσίσχε, κατὰ δὲ τὰ ὀρυσσόμενα ἠχέεσκε ὁ
 χαλκὸς τῆς ἀσπίδος. ἀντορύσσοντες δ' ἂν ταύτῃ οἱ Βαρκαῖοι ἔκτεινον τῶν

AB C TM P(p) DR SV

T 7s. Eust.: v. ad 158, 3 || 15s. Eust. II. 918 (ad N 23) ὅτι . . . ἡχητικὸς ὁ χαλ-
 κός, . . . δηλοῖ . . . καὶ ἡ καθ' Ἡρόδοτον ἱστορία ἐκεῖνη λέγουσα, ὅτι Βαρκαῖος χαλ-
 κεύς . . . ὑπὸ νομον ἐκ μηχανῆς πολεμίων ἐν τῇ κατ' αὐτὸν πόλει ὀρυγνέντα δι' ἀσπί-
 δος ἐπιχάλκῳ ἐφράσατο. περιφέρων γάρ, φησί, αὐτὴν ἐντὸς τοῦ τείχους προσίσχε
 τῷ δαπέδῳ, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἦν κωφά, ἐνθα δὲ ἐγεωρύχον οἱ πολέμοι, ἤχει ὁ χαλ-
 κὸς τῆς ἀσπίδος, καὶ οὕτως ἀντορύζαντες οἱ Βαρκαῖοι καὶ ἐντυγχόντες τοῖς πολεμίοις
 ἀπέκτειναν αὐτούς

4 Eust.: v. quae ad 192, 3 laudavimus || 11s. Suid. s. v. μεταίτιον . . . Ἡρόδοτος·
 τῶν δὲ — λόγους || 15s. Eust. II. 436 (ad A 2) ἔστι . . . δάπεδον μὲν τόπος ἐγγὺς
 οἰκημάτων, αὐτὸς μὴ ἔχων οἰκήματα, ἢ τόπος ἐν πόλει ψιλὸς οἰκημάτων, ὡς δηλοῖ
 παρὰ τινι καὶ τὸ 'περιφέρων τὴν ἀσπίδα ἐπιχάλκῳ οὖσαν προσίσχε τῷ δαπέδῳ ἐντὸς
 τοῦ τείχους'

1 ὑψηλοτάτην P ὑψηλοτάτη p cett. | τὴν] τῆς P^{ac} DRSV τὴν P^c p cett. || 2 ὥρας]
 χώρας MPD^{ac} RSV χώρης D^c | θωύματος MPp Ald. || 3 δὲ δὴ MV δὲ S |
 συγκεκομισμένων CR συγκεκοσμημένων V || 4 τῶν om. ABCT | χώρων τὰ μέσα
 MPp χωρῶν τὰ μέσα AB χωρέων τὰ μέσα CT || 5 συγκεκόμισται R συγκεκό-
 σμηται V | οὕτως ABC | μέσος τῶν καρπῶν M^{ac} | τῇ ὑπερτάτῃ S τ' ὑπερτά-
 τη V || 6 καὶ¹ — 7 καρπὸς haplogr. om. RSV | τε² om. CM || 7.8 ὁπώρα Κυρη-
 ναίους M || 8 ἔχει Eust. || 9 Αἰγύπτου] ἐρήμου M || 10 ὑπὸ τοῦ S Ald. | Ἀρνάνδεω
 SV^{ac} | ἀπίκοντο TMPD ἀπίκ*το (litterae eras. a suprascr.) B ἀπίκато (litterae
 a posteriori litteras om suprascr. man. rec.) A || 12 ἐπολιόρκεον A || 13 ὑπόγαια
 RV || 16 προίσχε C || 17 προίσχε ABC | ἠχέεσκε Bredovio duce Hude ἤσχε-
 σκε R ἤχεεσκε cett. || 18 ἂν] ἐν ABCT

Περσέων τοὺς γεωρυχέοντας. τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξευρέθη, τὰς δὲ προσ-
 1 βολὰς ἀπεκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. χρόνον δὲ δὴ πολλὸν τριβομένων καὶ
 πιπτόντων ἀμφοτέρων πολλῶν καὶ οὐκ ἦσσαν τῶν Περσέων Ἀμασις ὁ
 στρατηγὸς τοῦ πεζοῦ μηχανᾶται τοιάδε· μαθὼν τοὺς Βαρκαίους, ὥς κατὰ
 μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἰρετοὶ εἶεν, δόλῳ δὲ αἰρετοί, ποιεῖ τοιάδε· νυκτὸς 5
 τάφρην ὀρύξας εὐρέαν ἐπέτεινε ξύλα ἀσθενέα ὑπὲρ αὐτῆς, κατόπερθε δὲ
 ἐπιπολῆς τῶν ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρησε ποιέων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπεδον.
 2 ἅμα ἡμέρῃ δὲ ἐς λόγους προεκαλέετο τοὺς Βαρκαίους· οἱ δὲ ἀσπαστῶς
 ὑπήκουσαν, ἐς ὃ σφι ἔαδε ὁμολογίῃ χρῆσασθαι. τὴν δὲ ὁμολογίην ἐποιεῦν-
 το τοιήνδε τινα· ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου τάμνοντες ὄρκια, ἔστ' ἂν ἡ γῇ 10
 αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν, καὶ Βαρκαίους τε ὑποτε-
 λέειν φάναι ἀξίην βασιλεί, καὶ Πέρσας μηδὲν ἄλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαρ-
 3 καίους. μετὰ δὲ τὸ ὄρκιον Βαρκαῖοι μὲν πιστεύσαντες τοῦτοισι αὐτοί
 τε ἐξῆσαν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ τῶν πολεμίων ἔων παριέναι ἐς τὸ τεῖχος τὸν
 βουλόμενον τὰς πάσας πύλας ἀνοίξαντες. οἱ δὲ Πέρσαι καταρρήξαντες 15
 τὴν κρυπτὴν γέφυραν ἔθρον ἔσω ἐς τὸ τεῖχος. κατέρρηξαν δὲ τοῦδε εἵνεκα
 τὴν ἐποίησαν γέφυραν, ἵνα ἐμποδορκέοιεν ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοισι
 χρόνον μένειν αἰεὶ τὸ ὄρκιον, ὅσον ἂν ἡ γῇ μένῃ, κατὰ τὰ τότε εἶχε· καταρ-
 2 ρήξαισι δὲ οὐκέτι ἔμενε τὸ ὄρκιον κατὰ χώραν. τοὺς μὲν νυν αἰτιωτάτους
 τῶν Βαρκαίων ἡ Φερετίμη, ἐπεῖτε οἱ ἐκ τῶν Περσέων παρεδόθησαν, 20
 ἀνεσκολόπισε κύκλῳ τοῦ τεύχεος, τῶν δὲ σφι γυναικῶν τοὺς μαζοὺς

AB C TM P(p) DR SV

6 Suid. s. v. τάφρος . . . καὶ τάφρην θηλυκὸν παρ' Ἡροδότῳ· ὀρύξαντες τάφρην
 εὐρέην ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς || 10 Eust. II. 191 (ad B 124) τὸ . . . ὄρ-
 κια πιστά ταμόντες· ἀντὶ τοῦ τελέσαντες, θύσαντες· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ 'ταμόν-
 τες' . . . οὕτω λέγει ὁ ποιητὴς κατὰ διάλεκτον Ἰωνικὴν, ὥς καὶ παρὰ Ἡροδότῳ
 ἔστιν εὐρεῖν

2 χρόνον δὲ δὴ πολλῶν M Ald. χρόνῳ δὲ δὴ πολλῶ Scaliger in notis univ. Can-
 tabr. Nn. V. 26 || 4 μαθὼν δὲ R || 5 τὸν ἰσχυρὸν C | τάδε Mp Ald. || 6 τάφρην
 CTMPRS τάφρην cod. Vat. gr. 122 τάφρηνον V v. Suid. (cf. 28, 1) | τάφρην —
 ἐπέτεινε] v. Suid. | εὐρέην ABCTMP Suid. | ἀπέτεινε D ἀπέκεινε RV ἀπ-
 ἔθηκε S cf. Suid. | ὑπὲρ] ἐπ' Suid. | κατόπερθεν P¹DRSV κατόπερθε P²p cett. |
 δὲ om. P¹DRV || 7 ἐπὶ πολλῆς vel ἐπιπολῆς CMV || 8 δὲ ἡμέρῃ T | προεκαλέετο
 DRSV προεκαλέεται C || 10 κρυπτῆς] εἰρητῆς M || 11 ἔχοι M | τε om. A¹ | ὑπο-
 τέλειν AS || 12 φάναι] φόνον dubitat num sit scribendum Stein | νεοχμοῦν C
 νεοχλοῦν V ἐνοχλοῦν S | Βαρκαίων CTMP || 14 ἐξῆσαν MDRSV ἐξίσαν p ||
 15 τὰς ἀπάσας πύλας DR τὰς ἀπάσας SV τὰς πύλας πάσας M Ald. | καταρῆξαν-
 τες AB || 16 ἔθρον — 17 γέφυραν haplogr. om. C | ἔξω BT ἔξω (litterae ξ litt. σ
 suprascr. man. alt.) A || 17 τὴν] ἡν T | ἐμποδορκέοιεν D || 18 μένει T | κατ' ἃ τὰ
 DR κατὰ Struve Hude | καταρῆξαισι ABC || 19 αἰτιωτάτους B || 21 μασθούς
 DS^av μαστούς RS^c

ἀποταμοῦσα περιέστιξε καὶ τούτοις τὸ τεῖχος· τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν 2
 Βαρκαίων λήην ἐκέλευσε θέσθαι τοὺς Πέρσας, πλὴν ὅσοι αὐτέων ἦσαν
 Βαττιάδαι τε καὶ τοῦ φόνου οὐ μεταίτιοι· τούτοις δὲ τὴν πόλιν ἐπέτρρεφε
 ἡ Φερετίμη.

5 Τοὺς ὦν δὴ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων οἱ Πέρσαι ἀνδραποδισάμενοι ἀπῆσαν 203
 ὀπίσω· καὶ ἐπεῖτε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει ἐπέστησαν, οἱ Κυρηναῖοι λόγιόν
 τι ἀποσιεύμενοι διεξήκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος, διεξιούσης δὲ τῆς στρα- 2
 τῆς Βάδρης μὲν ὁ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ στρατηγὸς ἐκέλευε αἰρέειν τὴν
 πόλιν, Ἀμασις δὲ ὁ τοῦ πεζοῦ οὐκ ἔα, ἐπὶ Βάρκην γὰρ ἀποσταλῆναι
 10 μούνην Ἑλληνίδα πόλιν· ἐς δὲ διεξελθοῦσι καὶ ἰζομένοις ἐπὶ Διὸς Ἀνκαίου
 ὄχθον μετεμέλυσέ σφι οὐ σχοῦσι τὴν Κυρήνην. καὶ ἐπειρώωντο τὸ δεύτερον
 παριέναι ἐς αὐτήν, οἱ δὲ Κυρηναῖοι οὐ περιώρων. τοῖσι δὲ Πέρσῃσι οὐδενὸς 3
 μαχομένον φόβος ἐνέπεσε, ἀποδραμόντες δὲ ὅσον τε ἐξήκοντα στάδια
 ἴζοντο. ἰδρυνθέντι δὲ τῷ στρατοπέδῳ ταύτῃ ἦλθε παρὰ Ἀριάνδῳ ἄγγελος
 15 ἀποκαλέων αὐτούς. οἱ δὲ Πέρσαι Κυρηναίων δεηθέντες ἐφόδιά σφι δοῦναι
 ἔτυχον, λαβόντες δὲ ταῦτα ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Αἴγυπτον. παραλαβόντες 4
 δὲ τὸ ἐνθεῦτεν αὐτοὺς Αἰβνες τῆς τε ἐσθῆτος εἵνεκα καὶ τῆς σκευῆς τοὺς
 ὑπολειπομένους αὐτῶν καὶ ἐπελκομένους ἐφόνεον, ἐς δὲ ἐς τὴν Αἴγυπτον
 ἀπίκοντο.

20 Οὗτος ὁ Περσέων στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκαστάτω ἐς Εὐδασπερίδας ἦλθε. 204
 τοὺς δὲ ἡνδραποδίσαντο τῶν Βαρκαίων, τούτους δὲ ἐκ τῆς Αἰγύπτου
 ἀνασπάστους ἐποίησαν παρὰ βασιλέα· βασιλεὺς δέ σφι Δαρεῖος ἔδωκε τῆς
 Βακτρῆς χώρας κώμην ἐγκατοικῆσαι. οἱ δὲ τῇ κώμῃ ταύτῃ οὖνομα ἔθεντο
 Βάρκην, ἣ περ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν οἰκομένη ἐν γῇ τῇ Βακτρῇ.

AB C TM P(p) DR SV

Ὅτι ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλει ἐπέστησαν οἱ Πέρσαι μετὰ τὴν τῆς Βάρκης ἄλῳσιν καὶ
 οἱ Κυρηναῖοι (203, 1) – ἔτυχον (203, 3) Const. Porph. π. ἀρ. καὶ κακ. exc. XXXIV

1 περιέστιξε Steph., Scaliger in notis univ. Cantabr. Nn. V. 26 || 2 Βαρκίων B |
 λήην M | ἐκέλευε ABCT | αὐτῶν ABCTMP, cf. praef. XIX | ἦσαν om. M || 3 ἐπέ-
 στρεψεν R || 5 ἐξανδραποδισάμενοι M Ald. | ἀπῆσαν TPDRSV ἀπίεσαν cett. ||
 6 πόλει CTD RV πόλι Const. rell. || 7 ἀποσιεύμενοι TM Ald. ἀποσιεύμενοι
 Const. || 8 ὁ τοῦ ναυτικοῦ στρατηγὸς Βάδρης Const. | Βδρῆς V Μάνδρης S Βάρης
 ABCTMP Const. || 9 Βάρην C Βάρκην Const. rell. || 9–10 ἀποσταλῆναι μόστην ἐς
 δ Const. || 10 ἰζομένοις M || 10–11 ἐπὶ Διὸς Ἀνκαίου ὄχθην M Ald. ἐπὶ τῶς
 ὄχθον Const. || 12 οὐ om. DRSV hab. Const. rell. | περιώρων CTMP περιώρων
 Const. rell. || 13 δὲ ὅσον MPDRSV Const. τε ὅσον C ὅσον τε B¹¹ τε ὅσον τε
 AB^{2ms} || 14 ἴζοντο – 15 Πέρσαι] ἴζοντο καὶ τοὺς Ἀρβάνδῳ ἄγγελος ἐκάλεσε καὶ οἱ
 Πέρσαι Const. | ἰδρυνθέντι B | Ἀριάνδῳ MS Ald. || 15 ἐφόδιά M ἐπόδιά Ald.
 ἐφόδιά Const. rell. || 18 ἐφελκομένους DRSV | ἐς οὐ DRSV || 19 ἀπικέτο DRSV
 ἀπικέτο CP ἀπικέτο T || 21 ἀνδραποδίσαντο M ἡνδραποδίσαν DRSV || 22 ἀνα-
 στάτος Mr Ald. | ἐποίησαντο DRSV | ἔδωκε B || 23 κώμην M | τῇ τῷ R |
 ἔθεντο οὖνομα M || 24 ἐς om. V | τῇ γῇ τῇ M Ald.

15 Οὐ μὴν οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὐ τὴν ζόην κατέπλεξε· ὥς γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λιβύης τισαμένη τοὺς Βαρκαίους ἀπενόστησε ἐς τὴν Αἴγυπτον, ἀπέθανε κακῶς, ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε· ὥς ἄρα ἀνθρώποισι αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθοροι γίνονται. ἡ μὲν δὲ Φερετίμης τῆς Βατταίου τοιαύτη τε καὶ τοσαύτη τιμωρίη ἐγένετο ἐς Βαρκαίους.

5

AB C TM P(p) DR SV

Οὐ μὴν — γίνονται (205) exc. A

Σχόλ. 205 (ad εὐλέων) σκολήκων B³R

3 Suid. εὐλαί· σκολήκες· καὶ εὐλαίων· τῶν σκολήκων· ἡ δὲ Φερετίμα, ἡ Κυρήνης βασίλισσα, ἀνθ' ὧν ἔδρασε, δίκας ἔδωκε, ζῶσα γὰρ ἐξέζεσεν εὐλέων ὅ ἐστι σκολήκων. Lex. Vind. 71 ἐξεσεν ἐπὶ σκολήκων· καὶ συντάσσεται γενικῇ· ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξεσεν. cf. Schol.

1 μὴν ABCA μὲν rell. | ζόην CTMRSVH | κατέληξεν H || 2 εἰς Αἴγυπτον H || 3 ἐξεσε ABC Lex. Vind. ἐξέζεσε Suid. rell. || 4 Βατταῖος idem ac Βαττιάδης significare videtur Βάττου ABCTMP iuxta eam vocem fortasse aliquid intercidisse censet Legrand || 5 τε om. D | primas voces libri V (οἱ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν Περσέων) hic in fine addunt et in initio libri V iterum habent DSV